

ДѢЛО

Виходить во Львові що Вторинна, Четверга и Суботи
вручати рускихъ свѣтъ о 5-й год. поп. Литер. додатокъ
„Бібліотека найзн. повѣстей“ виходить по 2 печат. ар-
куші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяця.
Редація „Администрація“ подъ Ч. 44. улича Галицка.
Рукописи вѣрнуться лише на попереднє застереженнє
оголошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одной
сторони печатной, въ рубр. „Надбавленє“ по 20 кр. а. в.
Рекламамъ неопечатаній вольній отъ порта.
Предплату и мисраты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Хаасenstein & Vogler, Wall-
fischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danbe &
Co., Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
glar, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
сійскій Редація „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовой
урады и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери-
басовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на полъ року . . 3 ар. на полъ року . . 3 рубл.
на чверть року . . 2 ар. на чверть року . . 2 рубл.
Для Заграниччя, окрімъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на полъ року . . 7 ар. 50 кр.
на чверть року . . 3 ар. 75 кр.
съ дод. „Бібліотеки“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 3 ар.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 1 ар.
Подплатное число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається
IV чвертьрокъ сегоднѣшного видавництва
„Дѣла“ и „Бібліотеки найзн. Повѣстей“.
Условия предплати поданіи выше.

Просимо поспѣшити съ присылкою
предплати, щобы не послѣдувала перерва
въ експедиціи.

П. Т. Предплатники, що ще заляга-
ють съ предплатою, звольте свои за-
явленія вѣрнути въ якъ найкоротшій
часъ, бо вже черезъ саму проволоку въ
сплатѣ поносити видавництво велику
страгу!

Полонизація Русинівъ а прави- тельство.

III.

Вже після самого Статута краєвого Ру-
сини, половина мешканцівъ краю, не можуть
мати отновного заступництва народу руского
такожъ въ краєвѣмъ Вѣдѣлѣ. Вѣдѣль краєвий
складається зъ маршалка, именованого цѣсаремъ,
и 6 членівъ зъ выбору Сойму въ той спо-
сѣбъ, що 3 членівъ вибирає цѣла палата, а
прочихъ 3 по одному вибирають окремо по-
слы зъ курій: бѣлошань, зъ мѣстъ
та комитатъ торговельно-промисловыхъ и зъ
сель. Позаякъ самъ Статутъ краєвий Русин-
амъ подає можливість на 151 всѣхъ членівъ
Сойму розпоряджати що найбільше 52 голо-
сами супротивъ 99 польскихъ, то очевидно,
що Русини першихъ 3 членівъ Вѣдѣлу, ко-
трыхъ вибирає цѣла палата, вибрати не мо-
жуть. Зъ другихъ трьохъ, вибранихъ після
курій, могли-бы Русини після Статута крає-
вого вибрати одного члена, а то зъ курій
сель, бо на 74 послѣдъ селянскихъ Русини
могли-бы мати 48 своихъ послѣдъ зъ чисто-
русскихъ округівъ супротивъ 26 зъ округівъ
руско-мазурскихъ и чисто мазурскихъ. Але-жъ
при нинѣшній складѣ Сойму, де зъ курій
сельской замѣсть 48 Русинівъ противъ 26
Поляківъ, засѣдає 9 Русинівъ противъ 65
Поляківъ, — и тутъ Русини не мають силы.
И справдѣ, довгий часъ не було ані одного
Русина въ Вѣдѣлѣ краєвѣмъ, — ажъ сего
року зроблено Русинамъ „ласку“ — post
multa discrimina regum выбрано одного.
Але-жъ и при томъ ставъ рѣчи Русини все
тяжко покривджені: на половину мешканцівъ
Русинівъ — въ Вѣдѣлѣ краєвѣмъ повинна
бути половина членівъ Русинівъ. Що зна-
чить 1 голосъ рускій супротивъ 5 голосівъ
польскихъ, и коли ще маршалокъ — все По-
лякъ, чи то крови чистой, чи зопсованой зъ
руской?

При Соймѣ та Вѣдѣлѣ краєвѣмъ воз-
мѣжъ на увагу и Рады повѣтвой, заведений у
насъ 1866 року. Рада повѣтова складається у
насъ зъ 26 членівъ, а вибирають до неї
такожъ після тихъ злочастныхъ курій: бѣ-
лошань, найвысше оподаткованій про-
мисловцівъ и торговцівъ, мѣста и села. До того
постановлено, що нѣяка зъ тихъ чотырохъ
групъ не смѣе вибрати бѣльше, якъ 12 чле-
нівъ до Рады. Русини можуть въ практицѣ
числѣти лише на курію сельскую, бо всюду
деице мають верхъ Поляки та жида, а зъ
того виходить, що на 26 членівъ Рады по-
вѣтвой Русини, въ практицѣ можуть розпо-
ряджати найбільше 12 голосами противъ 14,
— отже суть знову въ менчости. Въ коль-
кохъ лише мѣсяцяхъ лучилося, що Русини —
за-для незвычайныхъ отношеній — удѣлили до
Рады повѣтвыхъ въ бѣльшости. Такъ було
мѣжъ иними въ Турці и въ Жовкви. Але-жъ
и звѣстно намъ всѣмъ, що въ Турці черезъ
десять лѣтъ вибрана що три роки Рада по-
вѣтова съ рускою бѣльшостою не могла прийти
до урядованя, а урядувала т. зв. „вѣчна Рада
повѣтова“ (богато усоншихъ еи членівъ уря-
дувало зъ тамтого свѣта), — а всякій петиціи,
телеграми, депутаціи и до найвысшой власти
автономичной, и до ц. к. намѣстництва, и до
гр. Тафого — цѣлого не помогли. А въ

Жовквѣ, — ну, то звѣстно, якимъ чиномъ
ушла руска бѣльшость въ Радѣ повѣтвой,
— та бѣльшость, що и красно вела дѣла
повѣтвой, и якъ найтолерантѣйше отно-
силася до менчости польской. Ц. к. ста-
роство передъ самими выборами внесло, що-
бы увязнити выборцівъ зъ Мостівъ великихъ
за мнимий мальверзаціи съ грѣшми церковными,
а хочъ ихъ по выборахъ въ кілька днівъ
выпущено, то все таки пропали ихъ голоса,
що мали рѣшити въ користь руской бѣльшо-
сти... Рада повѣтова вибирає Вѣдѣль повѣто-
вый, а тутъ Русини зновъ такъ поставлені,
що въ практицѣ при звычайныхъ отношеняхъ
мають силу вибрати лише одного члена, с. е.
зъ группы сель — и то лише въ такихъ
повѣтахъ, де рускій выборць зъ сель соли-
дарно не улагаючи натискови органівъ авто-
номичныхъ а особливо правительственныхъ,
выберуть самыхъ або бодай бѣльшость Руси-
нівъ, — бо жалъ сказати, буває ще и такъ,
что темній та нерозумѣющій своихъ интересовъ
рускій выборць улагаючи натискови и мѣжъ
членівъ Рады повѣтвой зъ курій сель виби-
рають бѣльшу половину Поляківъ, звычайно
дѣдичѣвъ та урядниковѣвъ, або польскихъ по-
печниковѣвъ.

Зъ всего представленного доси виходить
зъ одной стороны, що и Статутъ краєвий та
соймова ординація выборча, и законъ о ре-
презентации повѣтвой та повѣтова ординація
выборча вже самі собою отдають Русинівъ
на майоризованье Поляками, — а зъ другой
стороны, що Русини не мають можности вы-
користати навѣтъ бодай того, що имъ въ Ста-
тутѣ краєвѣмъ признано, и що Русинамъ ча-
сто ставится непоборимый перешкодъ въ томъ,
що они здобули собі чи могли-бы здобути на
подставѣ закона о репрезентации повѣтвой.

Якъ-бы розвинути промыселъ у на- шого народу, щобы зъ него бувъ якъ найбільшій хосенъ?

(Рефератъ п. Ил. Гарасимовича на Вѣчу въ Коломыи.)

(Конецъ.)

Придивѣмся-жъ теперь, якъ то дѣвѣя у
насъ съ худобою. Кохавмо ви дуже а дуже бо-
гато, ходимо коло неї, доглядаємо ви, — коль-
ко то маємо труда и праці коло неї. Прихо-
дить на рѣшѣть частъ, коли ви продаємо, бо она
уже намъ бѣльше не потрібна и беремо добрий
грѣшъ за ню, а грѣшми тими западалила намъ
худоба за весь нашъ захѣдъ, за пашу и кож-
дый гавда має въ худобѣ тымъ способомъ до-
брий хосенъ. Але подумаймо теперь: чи не
можна-бы мати въ неї ще бѣльшого хѣна?
Торговецъ купує отъ насъ дорого не для того,
абы стративъ, але на то, абы заробивъ, бо
днѣ отпродує тому худобу ще дальше и дорож-
ше и за коротенькій дуже часъ дѣстає часомъ
бѣльшій заробокъ, якъ гавда за 3—4 роки дер-
жавя. Огъ и той заробокъ повиненъ лишитися
у гавды, а то въ той способъ, щобы не торго-
вецъ, але гавда продавъ тому, хто потребує,
поминаючи по дорожѣ всѣхъ торговцівъ. Якъ
же се можна зробити? Одному чоловікови
тяжко, до того треба вже бѣльше людей. У
Вѣднѣ потребують разъ-на разъ спашеной ху-
добы, товстыхъ телятъ и спасеныхъ безрогъ.
Не стануть люди каждый окремо тамтуды по-
сылати, бо вышло бы се дуже дуже дорого,
але зроблять они мѣжъ собою спѣлку и вы-
шляють за однимъ разомъ цѣлый вѣдѣль вѣдѣ-
льницею просто тамтуды рѣвниками. Такимъ
способомъ дѣстали бы всѣ значно вышѣ цѣну,
анѣжъ подавъ имъ торговецъ: сей за грубѣ
волы о якихъ 30 ар., той за безроги а тамтой
за телята. Якъ же бы не можна зробити та-
кой спѣлки, то найже тѣя зарѣбки припадуть
нашому таки чоловікови. Зновъ новый зарѣ-
бокъ для нашихъ промысловцівъ! Зъ промы-
слу сего могло-бы жити лише въ сихъ сторо-
нахъ во 20—30 людей.

Такъ само повинно статися зъ всѣмъ,
щобы нашъ люди поминали всѣхъ чужихъ
торговцівъ, а плоды свои просто продавали
потребующимъ. Такъ само повинно статися и
пр. и съ покладами, що то день въ день вы-
сылаються цѣлыми возами вѣдѣльницѣ до Ан-
глии. Купномъ сыхъ покладамъ, опакowaniem
и высылкою ихъ до Англии повинні занятися
нашъ люди. И зновъ бы нові люди дѣстали
постѣйну роботу, а що найважнѣйше; то весь
вискъ зъ того, на повѣрѣ незначного але въ
самомъ дѣлѣ безчисленного товару, лишивъ-
бы въ нашихъ питоменныхъ рукахъ: по по-
ловици у гавдинѣ, а по половици у нашего
таки промысловца.

Приходить теперь обговорити кілька ро-
дівъ промыслу въ купѣ, котрій назву однимъ
спѣльнымъ именовъ — промысломъ люкеу-
совымъ чи артистичнымъ. Промыселъ той о-
бѣймає предметы, котрі служатъ лише для
окрасы и для прѣмности. Суть то выробы
рѣвбленіи въ деревѣ и по части украшеній
чудно мосьяжнимъ жированиемъ; дальше пред-
меты выробленіи або вылитіи въ мосьяжа або
иншого металю а писаніи въ узоры; потому
чудесна гончарска посуда дуже мудро писана;
а врѣштѣ ткацкій выробы люкеусовы. Въ у-
сѣхъ тыхъ галузяхъ довели нашѣ Гуцулы до
великой вправы, а выконують тѣ работы такъ
красно, такъ штудерно, що и чужі люди ди-
вуются, якъ можуть се робити люди, що не
мають нѣякой науки! Роботѣ той чудувались
першій разъ въ шаршихъ кругахъ на свѣто-
вой выставѣ у Вѣднѣ въ роцѣ 1873, дальше
на выставѣхъ въ Станиславовѣ, Львовѣ, Ко-
ломыи. За-для великой вартости артистичной
тѣя выробы суть постѣйными окрасами музе-
евъ: промыслового и гр. Дѣдушицкого у
Львовѣ, и державного або австрійского музея
для штуки та промыслу у Вѣднѣ. Люди уче-
ны не можуть и налюбоватися тою майстер-
ною работою, тыми узорами, тыми складами,
мѣшанями красокъ! Однимъ въ першихъ у-
ченыхъ людей, котрі оцѣнили тѣя выробы
гѣдно и съ наибѣльшимъ признаемъ изъ
становиска искусства и науки, бувъ директоръ
агаданого австрійского музея, профессоръ и со-
вѣтникъ двору бл. п. Ангельсбергъ. Ще даль-
ше равнеслася слава про сей промыселъ дале-
кими свѣтами, по Нѣмеччинѣ, Франціи и въ
вагалѣ по цѣлой Европѣ, коли п. Л. Вербиц-
кій, урядникъ вѣдѣльницѣ у Львовѣ, почавъ
выдавати книжки съ вѣрными рисунками и
образами тыхъ робѣтъ, и розказавъ словами о
томъ великомъ талантѣ нашихъ Гуцуловъ.
Той ученый панъ не може навѣтъ знайти
словъ, щобы гѣдно той нашъ промыселъ похва-
лити. И пытаются теперь, для кого то выра-
блявъ нашъ народъ тѣя предметы? Ого выра-
блявъ онъ не для славы, не для великого хѣ-
на, а самъ для себе. Нынѣ-жъ промыслы тѣя
упадають; упадають за-для великого убожества,
у котре попалъ народъ и не має нынѣ вже
лишного гроша закупувати сѣ дорогой пред-
меты. Держаться они ще нѣкій частъ, и то слабо,
дакуючи лише подпорѣ малой горетки людей.
Гроветъ отже велика небезпечность, что мѣжъ
народомъ може выгаснути охота и амыслъ до
подобного рода праці. Той быстрый и кра-
сный амыслъ — то великій-величезный скарѣвъ
въ нашомъ народѣ; онъ може статися въ бу-
дучности жереломъ великой силы невычер-
паного богатства и принести намъ необчисли-
мій користи и услуги. Тожъ плануємо и сте-
режѣмъ его съ наибѣльшою старанностю,
щобы не змарнувався и не загратився въ ны-
нѣшнихъ тяжкихъ хвилахъ. Подпомагаймо
длятого мы, просвѣченіи Русини, той про-
мыселъ всѣми силами! Се нашъ святыи обови-
зокъ! Куцуючи сѣя предметы великими масами,
розвиваймо сѣя промыселъ, щобы бл. п. Юрко
Юрнюкъ Шкриблякъ, Александръ Бахмине-
скій и инчі славніи майстры бодай по смерти

дѣстали не по одному, а цѣлыми десятками
гѣдныхъ учениковъ! Народъ, очунаючи отъ
нынѣшнихъ злиднѣвъ, зновъ радо повитає
своего давного друга — свое искусство и може
не дать ему другій разъ попасти въ такі
хлопоты, якъ нынѣ. Дастъ Богъ дочекати ща-
сливо: Гуцулъ купитъ зновъ красно писаный
и жированый поклажокъ, але вже не буде
его сквернити поганую горѣвкою, але напо-
нить его золотымъ медкомъ або велепеннымъ
винцемъ; купитъ и такой-же топорецъ; у его
новой свѣтлицѣ стане зновъ кафлева груба,
якъ у старосвѣтскихъ прадѣдныхъ хатахъ; а
тото красно черенѣе косовскае, що то розхапу-
ють нынѣ паны въ Краковѣ, — будутъ ровби-
рати таки свои люди на ярмаркахъ, таки тутъ
або въ Коссовѣ, Кутахъ, Пѣтыни, и т. д. И
тогда зновъ зацвите на ново, може ще красше
той нашъ искусный промыселъ. А поки-що
третій способъ розвою мѣжъ народомъ промыслу,
именно промыслу искусного, повиненъ бути най-
бѣльшимъ обовязкомъ совѣсти каждого щирого
Русина!

Абы розвинути якъ найширше промыселъ
у нашего народу сыхъ сторѣвъ и щобы въ
него бувъ якъ наибѣльшій хосенъ, — на се
есть одинъ въ найважнѣйшихъ способъ четве-
ртый: именно завязати для тутешныхъ сторѣвъ
спѣлку промыслову въ Коломыи.

Постѣйнымъ духовнымъ и матеріальнымъ
двигачемъ промыслу середѣ народу, а дальше
сповнителемъ поставленыхъ выше, а о скѣль-
ко надѣюсь одобреныхъ и свѣтлымъ Взоромъ
правиль — буде вгадана спѣлка, завязана на
удѣлахъ и на взорѣцѣ „Народной Торговлѣ“
у Львовѣ. Спѣлка таа буде мати слѣдующій
цѣли:

1) Розбуджувати, розвивати, организува-
ти и подпомагати дотеперѣшный промыселъ
мѣжъ народомъ, а дальше буде давати почат-
токъ до новыхъ користныхъ занятъ, промы-
словъ и предпріимствъ, буде отже закладати
нові варстаты, а давній удѣшувати и розви-
вати. Около тои спѣлки будутъ групуватися
всѣ промыслы тутешной околици, она буде
въ звязи зъ всѣми промысловцями и вплива-
ти на нихъ, щобы въ-подѣ рукъ ихъ выходи-
ли що-найкраснѣй и що-найлѣпшій выробы;
управа тои спѣлки буде давати промыслов-
цямъ поясненье, науковій средства, моделѣ,
рисунки и т. д., а повѣйше, якъ покажеся
потреба, заложитъ въ власныхъ фондѣвъ и
школу промыслову. Не одинъ може и нынѣ
має якусь добру гадку, розпочавъ-бы якусь
спекуляцію, якусь нову роботу та не знає, якъ
до того вватисѣ, — буде отже мати тутъ въ
каждій хвилѣ доброго порадики, котрому
може все завѣрити. Кромѣ того люди довѣдаю-
ся тамъ, на яке поле промысловѣ мають ки-
датися, котре именно занятѣе мало-бы въ да-
нѣй хвилѣ найлѣпше поводженѣе и принесє
наибѣльше користей, а котре зновъ треба за-
нехати, щобы устерегтисѣ отъ неминучихъ
стратъ. Спѣлка така станеся такимъ способомъ
регуляторомъ промыслу въ сѣй околици.

2) Друга цѣль тои спѣлки буде — по-
старатися, щобы предметы промыслу, выробы
нашѣ найшли якъ найкористнѣйшій отбѣтъ,
т. е. продавались тамъ, де найлѣпше платит-
ся, и въ часѣ, коли за ними наибѣльше пы-
тають. Осигнѣся таа цѣль, то поставитсѣ на-
разъ на ноги богато людей и выратуєся не
одного промысловца въ неволѣ экономичной и
неволѣ лихварской. У насъ бо практикуєся
дуже часто, що промысловецъ мусить черезъ
голодъ продавати свой товаръ, впрѣчѣмъ ду-
же добре поплатный, але власне въ хвилѣ,
коли его наименче потребують або въ такой
скѣлькости, за якую въ даній хвилѣ нема по-
пыту. Такъ робитъ нашъ боднаръ, нашъ гон-
чаръ и др. Теперь же буде такъ: боднаръ чи
хто тамъ прійде до нашего спѣлки и вложитъ
у неї посуду; на разѣ дѣдуть на товары зав-

датоку, а решту грошей дѣстане тогда, якъ посуда продасться по доброй цѣнѣ на ярмарку весняномъ або лѣтнемъ. Спѣлка буде отже давати и завдатки на зложені въ комисову продажѣ товары. Або може статься ще иначе. Мае чоловікъ н. пр. въ Яворова два дуже красні топорці и одинъ мудрый премудрый боклажокъ, але не має нѣгде тутъ на нихъ доброго купця; тыкають ему 1—2 банки, а они вартѣ 10—12, и грошѣ тѣ дѣстають бы днѣ н. пр. у Вѣднѣ. А що не йти ему съ тымъ до Вѣднѣ, а й почтою послати не знае, до кого, то приходять до спѣлки и лишае тамъ свои топорці и боклажокъ, а спѣлка высилаючи инчі товары до Вѣднѣ пошле и тѣ рѣчи, тамъ продадутъ ихъ и пришлуть грошѣ.

3) Трета цѣль такой спѣлки буде — достатити промысловцямъ пѣдъ найкористнѣйшими условіями: внарядѣвъ (сарсаны), начиня, машинѣ, варетатѣвъ, дальше хлѣба, а врештѣ и всякого матеріалу чи то сырого, чи вже обробленого, якъ: вовны, пряжѣ, шкѣры, мосязу, и т. д. А достатчувати буде та спѣлка або за готовый грошѣ, або на выплату, або въ замѣну за товары.

Тутъ мушу додати, що хто схоче мати дѣло съ такою спѣлкою, то перша рѣчь, якои будуть дѣлѣ него вымагати, буде ретельность. Шахрай и крутой чоловікъ най пусто не трудится и порѣгъ переступати.

Отъ бачите, якъ великій, якъ важный цѣль має сповнити тая спѣлка! Розумно отже буде кождому, якій то красны и користныи впливъ буде она мати на розвѣй промыслу нашего и на поднесеніе загальнаго добробыту. Я гадаю, що и Свѣтлый Зборъ уважѣ наглагоу потребу и велику хосенность завязавою на повысшихъ условіяхъ спѣлки. Для того вношу пѣдъ вѣрлу розвагу Свѣтлого Збору такую революцію:

„Въ цѣли ратованія упадающего а надзвычайно важного для цѣлого руского народу промыслу гуцульского въ сторонахъ Коссовскихъ, Коломыйскихъ, Надвѣрнянскихъ, Снятинскихъ и Городеньскихъ; въ цѣли движенія и розвою давного а пробужденія нового промыслу; дальше, въ цѣли ратованія народу сихъ сторѣвъ тымъ способомъ зъ крайного убожества, — зывае зображенѣ дня 17 (29) вересня 1886 въ Коломый Вѣче Народне всѣхъ Русинѣвъ, якъ зъ сихъ такъ и зъ всѣхъ иншихъ сторѣвъ, чтобы въ якъ найскоршѣмъ часѣ завязали для повысше згаданныхъ сторѣвъ въ Коломыи спѣлку промыслову пѣдъ фирмою: „Перша гуцульска спѣлка промыслова, товариство зарегестровано съ неограниченою порукою“ съ удѣлами такими, чтобы могли до неи приступити люди зъ всѣхъ верствъ руского народу, не перевысшающими отже сумы 5 золотыхъ а. в.“

Я не сумнѣваюся анѣ хвилѣ, що Свѣтлый Зборъ вгодится воевѣмъ на мое предложеніе. Для того зачинаймо дѣло ще нынѣ! Берѣмъ же нынѣ проганати въ нашихъ сторѣвъ убожество и нужду! Ще нынѣ берѣмъ ратувати тѣмъ тысячѣмъ вуйнованого народу!

Свѣтлый Зборѣ! Приповѣдка каже: „громада по нитцѣ, а бѣдному сорочка“. Великои дуже чести упрошую я нынѣ для себе дѣлѣ Свѣтлого Збору. Прошу именно, чтобы позволили мнѣ першому принести отту першу ниточку для бѣднаго народу. (Тутъ беспѣдникъ зложивъ на столѣ 5 зр. на уопѣ въ Спѣлку.) Маю надѣю, що за отсю першою ниточкою посыплются дальші ниточки не то сотками, а тысячами и тысячами. А треба тыхъ нитокъ багато, дуже багато, бо маємо въ нихъ уткати ткань, чтобы укрыти нею наге, пробачте, тѣло тысячѣмъ людей. Оттакъ нынѣ ще берѣмъ до того великого дѣла! На случай принятія моеи революціи предкладаю отже слѣдующе внесеніе:

„Свѣтле Вѣче Народне зволить, въ цѣли безпоровочного выконанія революціи въ справѣ завязанія Спѣлки промысловой, выбрати спеціальныи комитетъ езекутивный въ 10 членѣвъ, и уповажнѣе его въ случаю потребности доповнитися до потрібнаго числа членѣвъ.“

Най нынѣшня днина буде для насъ роковою дниною!

Я вже свое скѣдчивъ, а маю ще сказати кѣлька слѣвъ до васъ, чч. панове газды! Тутъ же, або вертаючи домѣвъ, роздумуйте и вы, якъ-бы то можна прійти вамъ до лѣпшѣго достатку. Може вы найдете ще лѣпшіе способы, якъ я тутъ нынѣ подавъ. Радѣтѣся мѣжъ собою надѣ долею вашою, не щадѣтъ труда и заходу, и хоть не судилось-бы може декому

въ васъ добути въ нынѣшней бѣдѣ, то тымъ трудомъ и заходомъ вашимъ зготовите може бодай своимъ дѣтемъ лѣпшу долю. Але заразомъ прошу васъ дуже, на одно майте все гадку. Якъ здобудете чи то собѣ, чи своимъ дѣтемъ на ново щастѣ и добрый достатки, то сокотѣтѣся дуже а дуже, чтобы праця ваша вновь не пропала другій разъ, чтобы дѣти ваші вновь не походили на нѣ-на що, а то станесе тогда, якъ проженете разъ на все въ красныхъ гѣрѣ вашихъ, въ любои крайныи вашои погану препогану бѣду, що заноморочуе лише умъ та веде до всякого нещастя; якъ проженете дѣтѣ себе есте марнотратство часу и гроша; якъ проженете дѣтѣ себе легкомудрость и веѣ поганіи воровы и пороки, а пріймете помѣжъ себе новыхъ гостей милыхъ: науку, ошадность, статочность, западанность. Вернувши до дому, берѣтѣся заравъ до нови працѣ, а я вамъ уже напередъ кличу: Боже помагай! Щастя Боже!

Билансъ Народнои Торговлѣ

товариства зарегестрованного съ ограниченою порукою за рѣкъ администратіонный 1885.

(т. е. отъ 21 сѣчня 1885 до 30 червня 1886 р.).

Активы.		
Готѣвка въ централѣ. кассѣ	2.640-69	
„ въ кассахъ повѣтовыхъ окладѣвъ	3.352-30	
Запасъ товаровъ по цѣнѣ закупна		
въ окладѣ Львова	29.846-90	
„ „ Станиславова	22.903-57	
„ „ Перемышля	19.641-89	
„ „ Тернополя	19.571-68	
„ „ Дрогобыча	14.794-63	
„ „ Коломый	21.643-62	
„ магазинѣ централѣ	4.492-88	132.895-17
Мобилѣ.		
у Львовѣ	2.332-63	
въ окладѣ Станиславова	874-81	
„ „ Перемышля	1.341-76	
„ „ Тернополя	895-36	
„ „ Дрогобыча	885-26	
„ „ Коломый	1.104-05	7.433-87
Устроенье.		
у Львовѣ	1.666-01	
въ окладѣ Станиславова	255-94	
„ „ Перемышля	371-27	
„ „ Тернополя	155-80	
„ „ Дрогобыча	398-35	
„ „ Коломый	550-69	3.398-06
Напередъ уплаченъ чиншѣ	771-41	
Дѣбиторы	6.772-33	
	157.263-83	

Пассивы.		
Фондъ резервовый	1.320-29	
„ пенсийный урядниковѣ	182-24	
Удѣлы	36.590-05	
Залегла дивиденда отъ удѣловѣ	330-53	
Стемплева належитѣсть	34-33	
Контѣ корентѣ кредиторѣвъ	39.316-81	
Щадница	73.456-64	
Зыскъ за рѣкъ админист. 1885	6.032-94	
	157.263-83	

Зиски.		
Приходы зѣ опродажи товаровъ:		
въ окладѣ Львова	11.404-17	
„ „ Коломый	4.182-80	
„ „ Дрогобыча	4.936-25	
„ „ Станиславова	6.400-45	
„ „ Перемышля	7.734-14	
„ „ Тернополя	10.592-48	
„ „ магазинѣ централѣ	1.558-10	
Бесконтѣ	3.084-98	
	49.893-37	

Страты.		
Кошты администратіи центр.	9.475-53	
„ „ окладу Львова	7.252-64	
„ „ „ Станиславова	5.477-46	
„ „ „ Перемышля	5.203-49	
„ „ „ Тернополя	4.529-34	
„ „ „ Дрогобыча	2.950-11	
„ „ „ Коломый	2.519-24	37.407-81
Чиншъ за магазинѣ	325-—	
Уплаченъ податки	1.064-17	
Процентъ кредиторѣвъ	245-66	
„ „ щадницѣ	4.027-36	
„ „ фонда пенсийного	10-70	
Отплатъ изъ мобилѣ	391-30	
„ „ „ первого устроенья (§. 62 стат.)	388-43	
Чистый зыскъ за рѣкъ администратіонный 1885 (21/85—30/886)	6.032-94	
	49.893-37	

ДОПИСИ.

Зъ Перемышля.

(Пресс. еп. Іоанъ Ступницкій) обходивъ д. 8 л. жовтня, въ день преставленія св. Іоана Богослова 70-ти свои именины. Торжество, въ котрѣмъ вяли участь в сѣ Перемышля и делегация въ деканатѣ, почалося соборнымъ богослуженьемъ въ церкви катедральной о 7 1/2 годинѣ рано. Литургію отслуживъ архипресв.

крил. Григ. Шашкевичъ съ соборомъ крилошанъ. Церковь заповинили вѣрній, представителѣ властей, интеллигенція мѣщана и замѣстца и депутация деканальнѣ. По богослуженью и многолѣтствію для Пресв. кирѣ Іоана поспѣшили съ желаніями: мѣщана капитула, капитула латинска съ еп. Солецкимъ, президентъ окружного суда съ урядниками, профессоры гимназіи, генералиція тутешна, депутация деканальнѣ и другіи уряды и товариства.

О 2 годинѣ пополудни отбывсе въ (импровизованѣй все ще) палатѣ епископскѣй обѣдѣ. Першій тоагъ подѣисъ крил. Шашкевичъ съ мотомъ: „Сей день, ето же сотвори Господѣ, возрадуемъся и повеселѣмъся въ оны“. Торжество нынѣшне — екававъ бесѣдникъ — само за себе говорить. Мы дѣждалися дни, въ котрѣмъ вольно намъ нашему возлюбленому архіереви зложити чувства вѣрности, преданности и правдивой любви, якъ такъ соборъ крилошанъ, якъ и клиръ епархіальный живить для своего любовнаго отця. Тоже желаемо ему отъ сердца многѣ и благи лѣта!“

Пресв. Іоанъ отповѣвъ: „За желанія Вашѣ ширѣ Спаси-Богъ, а при тѣмъ позволю собѣ заявити якъ найвыразнѣйше, что хотѣи передъ 14 роками вступивъ и яко чоловікъ чужій въ тѣи епархіи на престолѣ славныхъ владыкъ перемыслихъ съ малымъ занепокоеньемъ, нынѣ прійшовъ я до переосвѣщенія, що Вы, Впреподобніи члены собора и другіи мои совѣтники якъ и деканы, улегчаючи менѣ въ многѣмъ трудну задачу, живили якъ найлучшій гадки въ спѣлѣмъ въ многу кермованю и тымъ объявили Вы для мене наибольшу свою зичливість. Пѣзнавъ я такоже, что Вы и весь клиръ епархіальный крѣпко и неустрашимо стоите при вѣрѣ предковъ и есте преданніи св. римскому престолу и августѣйшому австрійскому трону, де спочивають лучша доля и будучность руского народу. Все то есть осолодою и потѣхою моихъ старшихъ дѣтѣвъ. Съ першою хвилею вступленія моего на сей престолъ поставивъ я собѣ задачею руководити лише справедливостію. Може бути, что засада та декому выдалася прикрою. Але загаль бувъ и есть доволеный. Я тамла ту красну хвилю жита моего, коли въ Вашихъ рукъ одержавъ я пропаметный альбомъ, и хочъ пословица каже: nemo beatus ante mortem, то я бачу себе вынятымъ въ-пѣдъ сего правила и чуючи себе посередъ Васъ зновѣи щасливимъ, ободраюся на старій мой лѣта до дальшого труда. Дакую Вамъ ще разъ за Вашѣ желанія и да благословитъ Васъ и Вашѣ родины Всевышній на многіи лѣта!“

На сердечній слова Владыки отповѣли ще крил. Шашкевичъ и о. Добрянскій въ имени клира.

Зъ Буска.

На дописъ, умѣщену въ ч. 90 „Дѣла“ а толкуючу о справахъ народной школы въ Буску, одержуемо слѣдующе поясненіе:

Авторъ вгаданой дописи робить именно нашѣй школѣ замѣтъ, будь-то она не сповняе свои задачѣ для того, что не все ученики, якъ выходили въ Буска, выдержали испытѣ вступный до гимназіи. — На се отповѣдаемо, что головною задачею народной школы не есть подготавливати дѣтѣ до школѣ середныхъ, але дати имъ елементарне образованіе и подготавливати ихъ на добрыхъ и пожиточныхъ горожанъ краю и державы. Се дуже старе правило для всѣхъ школѣ народныхъ и оно обявѣе такоже планомъ лекційнымъ для тыхъ же школѣ. Подготовити ученика до вступного испытѣ до середныхъ школѣ, задача та тяжить на самыхъ родичахъ.

Авторъ дописи похваливъ труды п. Качоровского коло веденія III. класы. А що-жъ екаже авторъ на фактъ, что п. Качоровскій навѣтъ не провадивъ сего року III класы, але IV-ту? Похвалы его припадуть отже не п. Качоровскому, а управителю школы. А для-чего забувъ авторъ дописи вгадати о тѣмъ, что п. К. вже третій рѣкъ бере урлопы: передъ двома лѣтами на 3 мѣсѣцѣ, минушого року такоже на 3, а сего року на 6 мѣсѣцѣвъ? Для-чего забувъ вгадати, что прочіи учителя мусѣли бесплатно п. Качоровского заступати въ школѣ? Наколи-жъ п. К., по мнѣнію дописователя, есть „найвернѣйшимъ“, то и не дивота, бо бытъ есть и наймолодшимъ, а нова мѣтла повинна добре меети. Чи такъ трудно представити отношенія нашей школы въ правдивѣмъ свѣтлѣ? По що, хвалѣчи одного, уымати чести другимъ учителямъ?

Дописователь каже дальше: „За прочіи класы нема что говорить: учителя ихъ покрывали слабѣй вѣдомости дѣтѣй, якъ могли“. — Мы були-бы вдячній дописователю, коли-бы бувъ подавъ намъ, чимъ то другій учитель тѣи слабѣй вѣдомости дѣтѣй покрывали? Мало-бы то для насъ велику вартѣсть, бо въ тѣмъ роцѣ не потребували-бы мы нѣчого учить, а все при испытѣ вѣдѣли-бы покрывати. Вѣдомости еуть вгляднѣи, зависимы отъ класы и способностей самыхъ учениковъ. Веѣ не могутъ всего умѣти. А дописователь не повиненъ бувъ забути и на мѣсѣцѣ отношенія нашего Буска. Положений надѣ Бугомъ, въ точцѣ, де до него впадають Полтва, Солотва и Рокитна, подобае бытъ на галицку Венецію. Тѣлько замѣсть воды маємо тутъ повно болота, а дѣти мешкають далеко та затыми болотами, что не одній дитинѣ и трудно ходити правильно до школы, именно въ осени и въ зимѣ, въ часѣ короткихъ дѣтѣвъ. Въ кѣднѣ

однакоже спытаемо автора дописи въ Буска, чи можна справедливо о трудѣ учителя вѣв осудити въ отповѣдѣй дѣтѣй на кѣлькагодинномъ испытѣ? Испытѣ тѣ бувають часомъ чистою комедією. Коли режиссеръ вручнѣйшій, то комедія выпаде красне, але чи може бути такій испытѣ вѣрнымъ образомъ духовного розвою дѣтѣй? Осудѣтъ самѣ, п. дописователю, а коли выступате въ роли критика, будьте справедливыи.

Рудольфъ Гросманъ, Николай Финикъ и Алексей Рыпинскій.

О т о з в а.

Коли п. Ап. Ничай за-для своихъ занятѣ при „Народной Торговлѣ“ переставъ выдавати „Господаря и Промышленника“, далися чути дуже чиоленній голосы руской, что шкода тои одинокѣй руской господарокѣ газетѣ. Здаважся отже, что руска Публика жадае такого выдавництва, и для того подѣняли мы его на ново. Однакъ число предплатниковъ тако екудне, что видко, мы помыслили, бо грошѣ предплатни не покрывають навѣтъ половины коштовъ, не чѣлѣчи воевѣмъ работы редакціонной. При такѣмъ числѣ предплатниковъ мы не годий доведе выдавати сѣи газетѣ, бо нѣхто не може жадати отъ насъ, чтобы до тяжкой працѣ ще й кѣлькасотъ золотыхъ рѣчно докладати. Звертаемося отже ще разъ до П. Т. Публики руской съ просьбою: коли отчувае потребу газетѣ господаро-промысловой, тожъ зволить поспѣшити съ предплатою (ще вѣи числа сегогодняи можна дѣстати). Коли-жъ тая наша отозва мала-бы лишиться голосомъ вопіющего въ пустыни, — то буде се найлучшимъ доказомъ, что такое издавництво есть злишне, и будемо мусѣли его залишити. (Цѣна предплатна за часъ отъ 1 липця до 31 грудня 1886 р. выноситъ лише 1 зр. 50 кр.)

Выдавництво „Господаря и Промышленника“ у Львовѣ ул. Галицка, 44.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Спѣлнѣй делегация). Отручне писмо цѣ; сарске, выслане до гр. Кальногого, гр. Тафого и мин. Тиссы, окликѣ опѣднѣй делегация до Будапешту на день 4 падолиста о. р. Выборъ до опѣднѣй делегаций въ австрійскѣй палатѣ похѣвъ назначенъ на день 16 о. м.

(Зъ комисіи и клубѣвъ парламентарныхъ) Комисія войскова палаты похѣвъ радѣла въ понедѣлокъ надѣ проектомъ правительства о заосмотрѣню вѣдѣи и сирѣтъ по офицѣрахъ. Поо. Гомпешъ запитувавъ, чи новыи законъ давоѣ-бы розширити такоже на тѣ вдовы и сирѣты, что вже побирають пенсію, а поо. Хшановскій казавъ, что наколи-бъ новыи законъ мавъ силу обявляющую и въ заѣ, то тогда тако оамѣ постановѣе треба-бы примѣнити и до пенсіонеровъ урядниковъ цивильныхъ; на то однакъ не позволяють финансы державныи. Министръ краевой обороны отповѣвъ на то, что бытъ бажавъ бы якъ наибольшѣ розширити сѣи законъ, але муситъ наставати на то, чтобы законъ сѣи бувъ принятый такъ, якъ есть для того, что муситъ бути якъ найкорше залагодженъ. Наколи-бъ сѣи законъ мавъ и въ заѣ обявлявати, то выдатки збѣлшылись-бы о кѣлька миліонѣвъ, котрыхъ не можна-бы нѣякъ покрывати доходами зъ такоѣ, хѣба что змѣнилось-бы законъ о такоахъ войсковыхъ. Поо. Поповскій пошпирѣвъ внесеніе Гомпеша. На послѣдокъ ухвалила комисія проосити министра краевой обороны, чтобы на олдѣую заосѣданіе приославъ своего представителя. — Въ кѣлѣбѣ польскѣмъ поставивъ поо. Леваковский внесеніе, чтобы клубъ поставивъ интерпелляцію въ справѣ поступованія комисіари правительственнаго на зборѣ у Львовѣ въ часѣ оправозданія посольского. На то екававъ поо. Божиньскій, что на вгаданѣмъ зборѣ не было нѣякого нарушенія правъ посольскихъ и что интерпелляція не есть потрібна; что наибольшѣ могъ-бы Грохольскій зажадати отъ гр. Тафого довѣрочнаго поясненія справы. Поо. Абрагамовичъ спротививъ рѣшучо интерпелляцію, бо казавъ, что правительство могло бы подѣзрѣвати клубъ польскій, что бытъ солидаризуеся въ выводахъ поо. Леваковского о роздѣлѣ Польщѣ. Поо. кн. Чарторыйскій запротестувавъ противъ такому оказанію поо. Абрагамовича, пошпирѣвъ поо. Леваковского и поставивъ внесеніе, чтобы вылати депутацию до гр. Тафого, а коли бытъ не схѣте дѣтѣ отповѣдного поясненія, чтобы ему загрозити интерпелляцією. За сѣмъ внесеніемъ кн. Чарторыйского промовляи поо. Кошицкскій и осяляи Оржеховскій, котрый екававъ, что бытъ „хлопѣ“ не понимае высокои политики, але думаетъ, что поозамъ повинно бути вольно порозумѣватися съ овыми выборцами. Поо. Шимановскій поставивъ внесеніе, чтобы насампередъ зажадати въ оѣи справѣ поясненія отъ правительства и ажъ тогда порѣшити отповѣдну ухвалу въ „кѣлѣ“. Принято внесеніе Чарторыйского съ поправкою Шимановского и выбрано до депутация похѣвъ Чарторыйского, Черкавокого и Яворского. Выступленіе поо. Абрагамовича выкликало въ польскѣй нестаничкѣвой праѣ велике обурѣнѣе. — На засѣданію подкомисіи для осяова мытового запитувавъ поо. Матушъ, чи правительство порозумѣлося вже съ Угорщиною въ справѣ заведенія меншои одиначѣй грошевою. На то отповѣвъ министръ финансовъ, что осягнено лишь тѣлько, что заравъ по залагодженю мытово-торговельной угоды має обратная въ оѣи цѣли окрема комисія.

(Въ справѣ мытово-торговельной угоды) доносить „N. fr. Presse“, что правительство має внести предложение, которе продолжило бы постанову арт. 22 дотепершней мытово-торговельной угоды на три мѣсяца, черезъ же выповѣдженіе угоды отложило бы ажъ до конца марта 1887 р. Угорщина мала на то згодитися подѣ тымъ условіемъ, что въ комисіяхъ австрійской палаты пословъ всѣ доши внесенныя предложеныя угодныя будутъ залагодженіи до конца сего мѣсяца.

Заграничній Державы.

Подорожъ лорда Черчилля. „Ботъ и нема“ — тими двома словами дасться охарактеризувати подорожъ окарбиника англійской королевской лорда Рандольфа Ганри Спенсеръ-Черчилля. Недавно подали були англійскій газетѣ вѣсти, что лордъ Черчилль выгославши олану бесѣду о англійской полатицѣ выбрався въ дорогу до Европы. Бюро Райтера пояснито ту вѣсти тымъ, что лордъ выбрався въ подорожъ лишь для пораванія здоровья. Отъ сего часу губитоя всякій слѣдъ Черчилля. Онь їде въ великомъ инкогнито подѣ прибранымъ, хочъ родовымъ именемъ лорда Спенсера. Подорожъ онь має бути великою вага и — якъ кажуть — дотыкае справы болгарокон. Доси однакы подорожъ та покритыя великою тайною. Кажуть, что Черчилль бувъ въ Берлинѣ и конферувавъ тамъ съ гр. Гербертомъ Бюмаркомъ, что въ ономъ виїхавъ до Дрезна и по дорозѣ бачився навѣтъ съ кн. Александромъ Батенбергскимъ; въ Відня навѣтъ доносать, что лордъ Спенсеръ приїхавъ вже и туды и замешкавъ тамъ въ готелю Imperial. Наразъ надходять вѣсти, что лордъ Спенсеръ анѣ въ Берлинѣ анѣ по дорозѣ до Дрезна не конферувавъ съ нѣкимъ а въ Берлинѣ не знало навѣтъ англійское посольство вѣчого о его приїзді. Цѣла оя подорожъ есть покриты такъ великою тайною, что якъ бы не то, что „Nordd. Allg. Ztg.“ оповѣстила его приїздъ до Берлина, нѣкто бы и не повѣривъ той подорожи, котра здаеся мати велику важность политичну. Кажуть, что лордъ Черчилль стареаея у державъ европейскыхъ, щобы кн. Александра посадити знову на престолъ болгарскій.

Росія. Дотепершій дѣла въ Болгаріи и велике фяско подорожи ген. Каульбарса выкликали въ російской прасѣ розладъ и замѣшанье. Коли одна часть праси домагася явного и енергичного выступленія Росіи въ справѣ болгарскій т. е. просто окупациа Болгаріи, то друга часть остерѣгае зновъ Росію передъ такимъ крокомъ. „Нов. Время“ н. пр. отратило вже надѣю, что справа болгарска дасться залагодити мѣрами, які Росія доси предпринимала и для того каже, что остаеся лишь одно: змуонти болгарское правительство оному выконати жадаия Росіи. Нема вже сумніву — каже агадага газета — что намъ гроантъ небезпечность что больше серьёзныхъ запутанихъ. Лѣше пѣйти їй прямо на стрѣчку, якъ дожидати, доки обставины доведуть насъ до рѣшучого кѣнця. Наколи Росія рѣшучимъ выступленіемъ заведе ладъ въ Болгаріи, то можна смѣло надѣятися, что нашъ противники въ Европѣ успокоатся, переконавшися о безосебенности ихъ дипломатичной кампаніи. „Спб. Вѣдомости“ выказують знову просто противный поглядъ; они кажуть: Лѣше чи середъ російскихъ политикѣвъ мѣтъ-бы найтиса чоловікъ на столько наивный, щобы не понимавъ, до чого доведла бы окупациа: треба-бы лишь зробити крокъ, а мы почули бы заразы на нашихъ плечахъ Европу, котра выазвала-бы насъ заразъ передъ оуль за нарушеніе еи рѣзородныхъ интересовъ. Для насъ нема нѣякой догѣдності упуокати зъ-подѣ ногъ крѣпку подставу политичну и лѣзти въ воду, щобы ошасати потопающаго, коли того дожидаютъ, щобы лишь уточити насъ самыхъ. Будемо чекати на мѣдци. Най тѣ, что хотять войны, нападаютъ о-тверто на Росію а не изъ-за закладки. Тогда побачимо, чи для насъ страшна Европа при взаимной неутрализации Германіи и Франціи.

Испанія. Королева Марія Христіана помиловала всѣхъ засудженныхъ на смерть офицерѣвъ за послѣдній ворохобню и се выклікало кризу испаньского кабинету. Министеръ войны, министръ маринарки и министръ правосудія подалися до димисіи, бо они не годятся о политикѣ королевы, котра черезъ помилованіе ворохобниковъ може лишь причинитися до того, что революціонеры готовы теперь выгнати тымъ смѣлѣше. Королева поручила отже Сагастѣ зложити новый кабинетъ. Сагаста вывазавъ дуже окоро зъ ономъ задачѣ и новый кабинетъ подѣ его проведомъ зложивъ вже присягу королевы. Министромъ дѣла заграничныхъ именований Моретъ, а справы внутршнихъ обнѣвъ Касильо; министрство войны обнѣвъ Галь-Кастильяло а маринарку Руаго.

Болгарія. По причинѣ выборовъ пануе въ Болгаріи велика радость и одушевление. Результатъ выборовъ звѣстный вже докладѣше. Въ Софії одержали на 1818 голоуочныхъ: Стамбуловъ 1763 голоуочъ, Радославовъ 1731, Вульчевъ 1782, Иванчовъ 1669; всѣ другіи кандидаты одержали авышъ 1500 голоуочъ. На Каравелова отдано лашъ 27 голоуочъ, а на Цанкова 7. Въ Варѣ и Видини, де оутъ російскій консулаты, були такіи оамъ неюкоѣ подчасъ выборовъ, якъ и въ Софії; въ Враци и Бѣла Златина вздержалися жители отъ голоуочанія, а въ Дубници убили шефы давныхъ ватагъ префекта и двоухъ кандидатѣвъ правительственныхъ. Въ Плевнѣ и Раговъ выбрано Цанковистѣвъ. Въ Видини, Варѣ и Бургаѣ протестували російскій консулы противъ выборовъ. На 590 пословъ есть отже доси 480 правительственныхъ, 25 зъ фракціи Цанкова а 15 зъ фракціи Каравелова. Собраніе збересе за дѣй недѣль.

Агентъ російскій перервавъ провизорично отношениа дипломатичныя съ правительствомъ болгарскимъ. Причиною сего була нота, яку выдало правительство болгарское что до поступованія при выборахъ чужихъ подданныхъ. Консулъ російскій Неклюдовъ звернувъ ту ноту правительству болгарскому съ слѣдующою нотою отъ себе: „Звертаю Вамъ окружити и уважаю своимъ обовязкомъ повѣдомити Васъ, что російска агентія буде умѣти боронити подданныхъ, збѣтающихъ подѣ еи оукою, отъ всякихъ нападѣвъ зѣ стороны администратіи и что російскій подданный потратитъ удержатися въ законныхъ границахъ. Маю честь повѣдомити Васъ, что ажъ до часу отобрания интрукцій отъ ген. Каульбарса велка перешкока межѣ правительствомъ а агентією есть перервана.“ — Въ цѣлѣй подорожи ген. Каульбарса по Болгаріи отрѣтило его може найгѣрше принятіе въ Русуку. Приїхавши оуды завѣзавъ Каульбарсъ начальника округа, п. Мантова, до себе, але той не пошловъ, а казавъ лишь сказати генералови, что коли має який интересъ, то може самъ потрудитися до него. Тогда выазавъ Каульбарсъ другій разъ ового посланника до Мантова и казавъ ему сказати, что онъ (Каульбарсъ) есть генераломъ и „Сіятельство“, Мантовъ отже повиненъ ему першій зробити визиту. На то Мантовъ казавъ посланникови: „Поклонися пану генералови и скажи ему, что я тутъ такожъ „Сіятельство“. По полудни въ субботу явился у Каульбарса депутатъ 124 достойниковъ русуцкихъ подѣ проведомъ Захарія Стоянова; передъ тымъ була у него депутатія въ 20 цанковистѣвъ. Каульбарсъ повитавъ депутатію дуже сердито; почавъ кричати: „Васъ прислало оуды правительство; правдива депутатія мѣста Русука була вже въ полудне у мене.“ На то отозвалися голоса: „Тыхъ було 20, а насъ 120.“ Каульбарсъ розсердився что больше: „Ваше правительство злонимѣрене!“ На то цѣла депутатія однимъ голосомъ: „Неистина! Неистина!“ Каульбарсъ до крайности розсерженный заавивъ депутатію, что не признаетъ выборовъ и отбѣшловъ. — Въ Шумліи повитали жителей Каульбарса прихильнѣше, але коли заговорили о выборахъ и увольненію увязанныхъ офицерѣвъ, поднялися зновъ грѣмкіе протесты. — Въ Варѣ повтала его товпа народу окликами: „Най жѣ независима Болгарія! Най жѣ герой зъ-подѣ Сливницѣ!“ Депутатія заавала генералови, что має повне довѣріе до ового правительства.

НОВИНКИ.

— Въ Чортковѣ отбывся дня 4 л. жовтня о. р. въ именины цѣсарскіи на доходѣ фонду будовы мѣской церкви музыкально-декламаторскій вечеръ съ танцами, урядженый комитетомъ мѣщечевыхъ Русинѣвъ при помочи пробувающихся на феріяхъ рускихъ академикѣвъ и другихъ патриѣтѣвъ, якъ мѣщечевыхъ такъ и доокрестныхъ. Публика зѣбралася досыть много, а навѣтъ зѣ дальшихъ сторѣвъ прибули патриѣты, щобы взяти участь въ рѣдкѣй въ тамошнихъ сторонахъ манифестаціи Русинѣвъ. Мѣжъ иншими прибувъ звѣстный нашъ оуѣвакъ-патриѣтъ п. Гарасимовичъ, судія зъ Збаража, не вагаючи наразитися на труды и невыгоду 12-милевой дороги возомъ и взавъ чинну участь въ выповненіи программы вечера. Вечеръ розпочавъ о. Николай Галуциньскій, парохъ изъ Звиняча, отповѣдною промовою, а оттакъ приотушено до выконанія музыкально-декламаторской программы. Панна Штидль отограла знаменито концертъ Вебера и вальсъ зъ оперы „Фавотъ“, а при гармонѣ акомпаниментѣ еи отѣпѣвавъ п. Гарасимовичъ своимъ звучнымъ и мелодичнымъ баритономъ „Ой чого ты почорнѣло зеленое поле“ Лисенка и сольо зъ оперы Матюка „Инвалядъ“. П. Рыбакъ, звѣстный въ широкихъ рускихъ кругахъ изъ своего знаменитого баса, отѣпѣвавъ съ необычайною прецизією „Помарѣла наша доля“ Вахнянина при акомпаниментѣ п-нѣ Евгении зъ Танчаковскаха Рыбакова. П. Грицина отограла дуже гарно на цитрѣ думку своего власного укладу п. з. „Жаль“ и ще одинъ творѣ сольо, а оттакъ при фортепиановомъ акомпаниментѣ п-ны Грицинойной елегію Ернста. Неменче гарно выпала часть декламациа. П-ва Сѣменовичъ, звѣстна вже тутешной публици зъ вечера, урядженого мин. року рускими вандровниками, изъ овомъ декламаторской рутавы, отдекламувала и теперь дуже поправно и съ великимъ грозу мѣнемъ „Новое житіе“ Из. Франка, а п. Петрицій отдавъ такожъ съ прецизією и чувствомъ стихъ п. заг. „До праці“. Вкѣнци отѣпѣвавъ хоръ руской молодежи кромѣ „Имну народного“, котрый бувъ въ програмѣ вечера умѣщенный разъ по вступной промовѣ, такожъ кілька пѣсень по-надъ програму, чимъ выкликавъ загальне одушевление. По вечернихъ розпочалося танцѣ съ правдивою широко рускою охотою и тревади до бѣлого ранка. Чистый доходъ зъ вечера выносивъ 91 ар. Вечерокъ удался отже и подѣ взглядомъ матеріальнымъ, но больше значеніе его було безперечно тымъ, что будучи гарною манифестацією духового и товарного жия Русинѣвъ, причинивъ до розбудженія народнаго духа въ Чортковѣ. Для того комитетъ складае посредствомъ нашої часописи сердечну подяку всѣмъ, что зволюли причинитися до выконанія сего патриѣтичного дѣла, а именно панамъ: Штидль, Рыбаковъ, Сѣменовичъной и Грицинойной, и панамъ: о. Галуциньскому, Рыбакови, Грициніи и Петрициому, а передѣсь п. Герасимовичи за его великій, безинтересовный и съ правдивымъ посвяченіемъ поднятый трудъ. Такожъ дякуе комитетъ сердечно всѣмъ Ви. гостямъ, что овоего участю на вечеру причинили до довер-

шенія сего скромной але пожиточной и широко-руской манифестаціи.

— Забава съ танцами уряджена въ Бережанахъ дня 4 л. жовтня о. р. удалася подѣ кожымъ зглядомъ якъ не могло бути лѣше. До кадрили отавало по 50 паръ. Мимо дуже маленького весугу дохѣлъ брутто выносивъ 100 ар., а оттрутивши отъ того розхѣлъ (за музыку, оуѣтло, запрошенія и т. д.) 50 ар., — то припало въ користи „Руской Бурсы“ чистого доходу 50 ар. За такъ добрый оуспѣхъ всѣмъ тымъ, котрѣ до того причинилися и котрѣ въ той забавѣ взяли удѣлъ, оскладаемо сердечну подяку! Отъ Видѣлу Руской Бурсы въ Бережанахъ.

— О. крим. Іоанъ Величико, профессоръ катихитики и методики на IV-роцѣ выдѣлу теологичного, подякувавъ за профессору а д-ръ Іосифъ Комарницкій одержавъ декретъ на профессора згаданныхъ предметѣвъ.

— Великій огонь навѣстивъ дня 12 с. м. въ второкъ зѣ полудня село Олободу Небыловску (почта Перегінского) такъ, что 18 господарствъ зѣ всѣми оубынными достатками зрѣннавъ съ землею, повзбавляючи богато людей безъ кусянка хлѣба на зиму. Треба тутъ примѣтити, что Слободы Небыловска село маленьке, бо має всего 70 нумерѣвъ, але при томъ належитъ до тыхъ селъ, де люди, крѣпко удержуючи тверезость, до теперъ и одного жада нѣ коршмы не мають, — про-то вповнѣ заслужують на помѣчь изъ стороны нашихъ рускихъ патриѣтѣвъ — и о тую помѣчь черезъ ласкаве оскладанье оскладѣ подданными именемъ нещастныхъ рускихъ селянъ погорѣвшихъ проситъ. — Съ почтеніемъ В. Авдыковский, гр. кат. мѣщ. овяченикъ.

— Драматичное товариство п. Бачинского розпочало рядъ представлень въ Станиславѣвъ.

— Львовскій ц. н. высшій судъ красавый мѣститися буде отъ мала 1887 р. въ камениці д-ра Штроменгера пра ул. Ягайлонскій ч. 14. Правительство платити буде за насъ сего каменицѣ 12.000 ар. рѣчно, т. е. только, кѣлько платило до теперъ за насъ камениці на Валяхъ, а кромѣ того буде мусѣло понести доволѣ значны кошты перенесенія и адаптациа въ новѣмъ помешканю. Загальне дивуются у Львовѣ, что склонило высшій судъ красавый переноситися, коли дотепершнее умѣщеніе его було для сторѣвъ богато выгѣднѣшимъ, якъ буде нове. Властителемъ каменицѣ, до котрой судъ высшій має перенеситися, есть адвокатъ д-ръ Штроменгеръ, зать президента п. Шенка. Контрактъ найму заключено на 10 лѣтъ.

— Перенесеный ц. к. староста Ю. Клеберъ зѣ Теревѣль до Ланцуата.

— Самоубійство. Отруився квасомъ карболевымъ дня 11 с. м. Северинъ Пшовскій, властитель корѣяного осклепу при ул. Академичной и бушувій управитель осклепу „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ. Причиною самоубійства була нмѣвно неадуга.

— Въ Подгайчинахъ (въ Коломыйскѣмъ) замордовано въ ночи на поли 28-лѣтняго замѣжнаго паробка Дмитра Сенюка. Злочинцѣ порѣзали тѣло. Причиною оскротубійства була мабутъ зависть, что Сенюкъ заливался до ономъ дѣвичины, и убито его тогда, якъ вертавъ отъ нея.

— Въ Чернивахъ знайдено дня 9 с. м. на одной зѣ головнѣйшихъ улицъ свѣжо-отрѣзану жѣноу груди, зѣ котрой видно, что она належала до молодой здоровой жѣнки. Полиція ще доси не выкрыла, кому належала таа незвычайна згуба.

— Д-ръ Н. Чайковский зѣ Банлюки въ Босниіи приолавъ на руки шапю Редакціи зѣбранный нимъ крейцарями 5 ар. 43 кр., признаючи: „Школьной Помочи“ 1 ар. 43 кр., на бѣдныхъ учениковъ руской гимназии 2 ар., и для тов. рускихъ ремѣтниковъ „Зоря“ 2 ар. Дальше приолавъ отъ себе 57 кр. на Кирило-Методіевску отпендію и 1 ар. для руского товариства Педагогичного.

— П. Л. Шеховичъ зложивъ на руки шапю Редакціи 24 ар., одержаній отъ лѣкаря п. Мавринія Фуховъ, котрѣ п. Фуховъ выпроцесувавъ отъ п. Теоф. Подсоонского и признавъ ихъ на цѣль добродѣйной а до диспозиціи п. Шеховича. П. Шеховичъ же роздѣливъ тыхъ 24 ар. признаючи: для бѣдныхъ учениковъ руской гимназии 6 ар.; для бѣдныхъ учениковъ народныхъ школъ львовскихъ, школы вправѣ 6 ар. и имени М. Шашкевича 6 ар.; наконецъ для бѣдныхъ ремѣтниковъ (до розпорядимости тов. „Зоря“) 6 ар.

— Холеніи навантаны заело російское правительство отъ дня 2 жовтня о. р. въ Унгені, Рені, Новоселыци, Исмаили, Липкау, Леона, Фолтху, Кули, Вилковѣ и Утириубахъ на Леонараби. По дорожній, котрѣ выкажутся вѣроодстойными овѣдоцтвами, что прихѣдять зѣ мѣщѣ, де нема холены, будутъ могли безъ перешкоды дальше продовжати свою подорожъ; подорожній же, котрѣ не зможуть выказати сего, будутъ мусѣли задержатися въ складахъ контумационныхъ и подѣтати лѣкарскимъ дослѣдамъ. О томъ звѣщае галицке намістничество въ розпорядженю, розбѣланомъ до всѣхъ старостѣвъ Галичины.

— Холеня лютые все же въ Сегединѣ и забирае численній жертвы. Причиняются до сего немало великіи оеки, якъ тамъ до теперъ же панують майже безперервно. Дня 7 с. м. заведужало въ Сегединѣ на холену 39 а умерло 17 оубѣ; дня 8 с. м. заведужало 36 а умерло 19. Два случая холены оскотатовано оими днями въ Великомъ Вардинѣ на Уграхѣ.

— Велику крадѣжу ошновено въ ночи д. 3 л. с. м. въ складѣ годяниковъ Узиня въ Черемышахъ. Злодѣй забрали 41 сѣбѣныхъ годинниковъ, два золоты мушкетъ, одинъ золотый жѣночий годинникъ и 5 кувертъ отъ золотыхъ а 9 отъ сѣбѣныхъ годинниковъ.

— Подяка. Комитетъ устроюющей вечерокъ съ танцами въ користи коломыйской руской Бурсы имени

ов. Михаила на дни 28 м. м. оскладае сымъ прилюдну подяку Его Высокобл. п. Гуотаву риц. Жегадовичу, полковнику 58 полка архикн. Людов. Сальватора, позволившему музыцѣ полковной грати въ часѣ вечерка безъ найменшой надгороды. Припадаюча отже часть розхѣдѣ на музыку приїшла въ користи нашихъ убогихъ учениковъ, за котру ще разъ широко руске Спаси-Бѣгъ! — Коломыя 6 л. вересня 1886. За Комитетъ вечероквой: Н. Лепкій. — Евгений Шайдицкий.

— Списокъ членѣвъ „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ. (Дальше.) 101. Фолуевичъ Ив., Сокаль. Маркевичъ Ив., Хрѣвѣвъ. Шухевичъ Зеноонъ, Тшкѣвѣвъ. Меруновичъ Евот., Товѣвѣвъ. Дѣдхъ Игн., Орѣховецъ. Конопалокій Ив., Чернелѣвка. Жегетовскій Викторъ, Криница. Братовто церк. Лопинка. Братовто церк., Грабѣвъ. 110. Геникъ Кир., Березѣвъ. Желеховскій Евг., Станиславѣвъ. Литвановичъ І., Станиславѣвъ. Павликъ Мах., Микулинцѣ. Прокурницкій Корн., Печенѣжнѣ. Гренджола Прок., Мельничъ. Слюзаръ Анд., Дубравка. Михалевичъ Илар., Коосѣвъ. Лисенцкій Пав., Перемышль. Сабатъ Алекс., Рѣчка. 120. Омелянскій Евг., Пристань. Церковъ въ Погорѣльцѣ. Левницкій Ем., Тартакѣвъ. Качала Анд., Меданъ. Яхно Ив., Станиславѣвъ. Лужницкій Іос., Жукѣвъ. Макухъ Ник., Валучинъ. Братовто церк. Хмельѣвка. Братовто церк., Глубоке. 130. Братовто церк. Кошилѣвъ. Туна Илар., Замѣховѣ. Тишинскій Іос., Завѣдовъ. Федусевичъ Юл., Стрый. Гладивскій Емилъ, Тернопѣль. Глинскій Алекс., Рыбно. Братовто церк., Печенѣжнѣ. Якубинскій Ив., Черепанъ. Сабатъ Алекс., (2). Рѣчка. Копытчекъ Вас., Тернопѣль. 140. Давидовичъ Юл., Чернѣвъ. Кисѣль Анд., Львовѣ. Братовто церк., Стецева. Лавровскій Вол., Мысленицѣ. Крупка Ив., Сколье. Врецьона Григ., Львовѣ. Пилипскій Пав., Золотѣвъ. Яворскій Мих., Львовѣ. Петрицій Петро, Роздѣль. Бурачинскій Титъ, Олѣвъ. 150. Козорѣвъ Григ., Калущъ. Кузьма Григ., Калущъ. Семенюкъ Мих., Батѣвъ. Витошинскій Левъ, Глубоке. Войнаровскій Титъ, Колодѣвка. Дрогомирецкій Ем., Княже. Охримовичъ Коенъ, Дрогобычъ. Кульчакскій Ник., Перемышль. Скобельскій Теоф., Жукѣвъ. Старше братовто церк., Волчѣвъ. 160. Молодше братовто церк., Волчѣвъ. Нероновичъ Вик., Райтеровичъ. Прухивскій Мих., Турка. Нападѣвичъ Іос., Долна Тузля. Билинскій Сем., Тавровѣ. Бобкевичъ Исид., Викторѣвъ. Маркѣвъ Ос., Львовѣ. Шмериковскій Юрій, Печенѣжнѣ. Братовто церк. Рунгуры. Левницкій Софр., Рунгуры. (Д. б.)

— Дрѣбній вѣсти. Цѣсаръ жертвувавъ громадѣ Лѣщина, пов. добромилъского, на докѣнченіе церкви 50 ар., а громадѣ Сновицъ, пов. золотѣвского, 100 ар. на будову школы. — Въ Пештѣ арештовано калупциа ко. Гута за то, что выолавъ листъ съ грозьбами до архикн. Альбрехта. При арештованіи оскотатовано, что калупциа терпитъ на умѣ. — Въ Криворѣвнѣ отбывсеся дня 2 л. падолита вѣнчае панны Маріи Бурачинской, дочки тамошного пароба, съ п. Волянскимъ, укѣнченнымъ богословомъ.

Вѣсти зѣ Аеп. Львовской.

Презенту на Бачѣвъ дек. нараѣвского одержавъ о. Іоанъ Кузьмовичъ.

Въ пропозицію на Черепанъ дек. ширецкого принятый лишь одинъ о. Іоанъ Валявскій зѣ Рожанки.

До каноничной институціи завѣзанный на Илемье о. Яковъ Мандѣй.

Каноничну институцію на Рожанку, дек. оскогого, одержавъ о. Володимаръ Галиковский зѣ Лихохоры.

Завѣдательство одержали оо.: Іоанъ Валявскій зѣ Рожанки въ Лихохорѣ дек. оскогого; Андрий Долыницкій, сотруд. въ Сосавѣ, завѣдательство въ Почапахъ дек. золотѣвского.

Сотрудниство въ Бережанахъ одержавъ о. Петро Чумакъ зѣ Соконова.

Погвально грамоту архіерейску оъ правомъ ношенія отъзакъ крылошанскихъ одержавъ о. Левъ Авдыковский пар. Кунашова за отличанье ревнѣсть при ставленіи новыхъ церквей.

Президія намістничества годатся на каноничну институцію о. Іоана Навроцкого на Голгоче.

Митрополиа консисторія вставила до намістничества о згоду на каноничну институцію для запрезентованныхъ оо.: Юліана Дукловича зѣ Покровецъ на Дубѣ дек. бродского и Леонтія Лужницкого зѣ Пенякъ на Дрышѣвъ дек. бережаньского. — Митроп. консисторія завѣзвала колятора Корчина черезъ окольній урядъ деканальный, щобы по причинѣ резигнаціи запрезентовано на Корчинъ о. Стрѣцкого удѣляли же разъ презенту предложенымъ ему убѣдателямъ.

Вѣсти зѣ Епархіи Станиславской.

Каноничну институцію на Иванкѣвъ дек. окальскій одержавъ о. Іоанъ Кушникъ кап. въ Лоосын.

Надѣслане.

Хочъ найпершій корифей медицинскихъ наукъ въ Европѣ розбрани и горячо поручали швайцарскій пугулки антикаря Р. Брандта, то все же сугъ люди, что оумѣиваютъ и не могутъ отъжигнися уживати тыхъ пугулокъ замѣсть дорогихъ средствъ како румбарбарумъ, горка вода, зальбергерскій капль и т. д. и не хотять оробувати швайцарскихъ пугулокъ антикаря Р. Брандта (можна добати въ корѣбкахъ по 70 кр. въ антикахъ), щобы переконатися, что они сугъ пріятны и нешкодливый и шихъ уживанье доволитъ кожду, хочъ бы и найчутливѣшю натуру. Треба жадаѣтъ въ антикахъ швайцарскихъ пугулокъ Р. Брандта и добро уважати на бѣлый хрестъ въ червѣномъ поли и подѣписъ Р. Брандта.

Виходить во Львові що Вторника, Четверга и Суботи крім руских свят) о 5-й год. поп. Літер. додатокъ „Бібліотека найзн. повістей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ підъ Ч. 44 уліцѣ Галицка. Рукописи звертаються лишъ на попереднє застереженнє. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть одною строчкою печатною, въ рубр. „Надобляне“ по 20 кр. а. в. Рекламія неопечатаній вѣдѣй отъ порта. Предплату и нисераты приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевскіи Старини“ въ Кієві, поштової уряди и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дербасовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австрії: для Росіи: въ цѣльній рѣкѣ . . . 12 зр. на цѣльній рѣкѣ . . . 12 рубл. на піврѣкѣ . . . 6 зр. на піврѣкѣ . . . 6 рубл. на чверть рѣкѣ . . . 3 зр. на чверть рѣкѣ . . . 3 рубл. съ дод. „Бібліотека“: съ дод. „Бібліотека“: на цѣльній рѣкѣ . . . 16 зр. на цѣльній рѣкѣ . . . 16 рубл. на піврѣкѣ . . . 8 зр. на піврѣкѣ . . . 8 рубл. на чверть рѣкѣ . . . 4 зр. на чверть рѣкѣ . . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣльній рѣкѣ . . . 5 зр. на цѣльній рѣкѣ . . . 5 рубл. на піврѣкѣ . . . 2-50 зр. на піврѣкѣ . . . 2-50 р. Для Закарпаття, окрѣмъ Росіи: на цѣльній рѣкѣ . . . 15 зр. на піврѣкѣ . . . 7-50 зр. на чверть рѣкѣ . . . 3-75 зр. съ дод. „Бібліотека“: на самѣ додатокъ: на цѣльній рѣкѣ . . . 19 зр. на цѣльній рѣкѣ . . . 6 зр. Подпожне число коштів 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня зачинається IV чвертьрѣкѣ сегорѣчного видавництва „Дѣла“ и „Бібліотеки найзн. повістей“. Условія предплати подані выще.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати, щоби не послѣдувала перерва въ експедиціи.

И. Т. Предплатники, що ще залягають съ предплатою, зволють свои залежности вырѣшати въ якѣ найкоротшіймъ часѣ, бо вже черезъ саму проволоку въ судатѣ поноситъ видавництво велику страту!

Полонизація Русинівъ а правительство.

IV.

Великими здобутками Поляківъ галицкихъ — здобутками, котрі одѣляли страшно покривджуючо для Русинівъ, другої половини мешканцівъ краю, суть безперечно: 1) краєвий законъ зъ 22 червня 1867 р. о языкѣ выкладовѣвъ въ школахъ народныхъ и середнихъ; 2) Статутъ краєвой Рады школьной зъ 22 липня 1867 р.; 3) найвысше розпорядженнє зъ 4 червня 1869 р. о заведеніи языка польского яко урядового въ судахъ и урядахъ цѣлої Галичини, и 4) розпорядженнє министерске о організації семинарій учительскихъ зъ 22 подоліста 1870 року.

Цѣльній законъ краєвий зъ 22 червня 1867 р. о языкѣ выкладовѣвъ есть уложеный съ великою кривдою для руской народности. Арт. 2-йй того закона ставитъ засаду, що въ публичныхъ школахъ народныхъ не матерный языкъ дѣтей має вже самъ собою рѣшати о языкѣ выкладовѣвъ, — що було-бы природно и справедливо, — але громада (с. е. Рада громадска), а до того же ухвала громады має подлягати затверженію краєвой Рады школьной. Зъ того виходить такі аномаліи, що въ чисто-русскихъ громадахъ, де сферамъ польскимъ удасться выплынути на темныхъ або підкупныхъ радныхъ громадскихъ и они ухвалитъ языкъ польскій выкладовѣвъ, рускї дѣти мусять учитися и говорити по польски, а се изъ становища педагогичного есть великимъ абсурдомъ, бо спиняє просвѣту молодежи. Зъ того-жъ самого арт. 2-го виходить тая аномалія, — котрої запобѣгти старався пос. Романчукъ першою частію свого внесенія, — що въ мѣстахъ и болышихъ мѣсточкахъ Гали-

лицкой Руси, навѣтъ въ такихъ, де Русины становлять значну болышность мешканцівъ, а толькы за-для ординаціи выборчої до Радъ громадскихъ не можуть розпоряджати болышостию въ Радѣ, отже и не можуть рѣшати о выкладовѣвъ языкѣ въ школахъ, — що въ мѣстахъ, кажемо, Русины (окрѣмъ Львова) не мають анѣ одной чотыро-класовой народной школы руской! — Арт. 3. того-жъ закона устлизованный дуже хитро, бо сказано тамъ, що въ школахъ народній, въ котрой часть учащючой молодежи уживає языка польского а часть руского, той языкъ, котрый не есть выкладовѣвъ, буде обовязковимъ предметомъ науки въ границахъ школахъ отповѣдныхъ. Зъ того артикулу виходить така практика, що коли въ руской школахъ есть одинъ жидокъ и одинъ Полячокъ або хочъ-бы школярникъ лат. обряду, — уже языкъ польскій есть обовязковий, бо вже въ школахъ есть часть молодежи нѣбь-то польска! Але не досыть того: практика учитъ, що навѣтъ въ такихъ школахъ, де нема анѣ одного Полячка або жидика, языка польского учать обовязково, — хочъ на Мазурахъ руского не учать, — а всѣ петиціи и жалобы Русинівъ до правительства въ томъ дѣлѣ остаются безъ наслѣдку. — Арт. 5. того закона заводитъ у всѣхъ середнихъ школахъ въ Галичинѣ польскій языкъ выкладовѣвъ. Русинамъ дано лише такі уступства: въ низшій гимназіи (академичной) у Львовѣ заведено постепенно выкладовѣвъ языкъ рускій; въ прочихъ всѣхъ середнихъ школахъ науку руского языка — навѣтъ для Русинівъ! — учинено възглядно обовязковомъ, такъ само якъ языкъ французскій и гимнастикку, и тымъ чиномъ въ Галичинѣ рѣвноуправлено Русинівъ съ Французами и гимнастикомъ. Закономъ краєвымъ зъ 31 мая 1874 р. заведено нарештѣ постепенно выкладовѣвъ языкъ рускій въ цѣлої академичной гимназіи у Львовѣ, — и то по нынѣшній день одінока руска середна школа на 3,000.000 Русинівъ австрійскихъ! Жиды щасливѣйшій отъ Русинівъ, бо на галицкой Руси мають двѣ гимназіи нѣмецкї, у Львовѣ и Бродкахъ.*)

*) Львовска гимназія жидовско-нѣмецка несе ще бодай тую користь для Русинівъ, що тамъ нашъ институтъ „Народный Дѣмъ“ та „Старошкола“ можуть напыхати своихъ буржюакѣвъ, щоби въ руской гимназіи, Боже брани, не зарази-

въ томъ-же арт. 5-мъ сказано подѣ буквою б), що о часовій потребѣ и можности заведсти побѣчь выкладѣвъ въ языкѣ польскомъ тя-кожъ выклады рускї въ поодинокихъ предметахъ науки, орѣкає въ кождѣмъ данѣмъ случаю краєва власть школьна на домаганье родичѣвъ бодай 25 учениковѣвъ. Однакожъ за цѣльныхъ 18 лѣтъ мы не бачили случая, щоби краєва Рада школьна заведла де рускій выкладъ бодай въ одной класѣ якої середной школы польской на галицкой Руси и бодай лише въ одной предметѣ, хотай були случаи, що родичѣ 25 учениковѣвъ того домагались! — Арт. 7-мъй того закона постановляє, що о змѣнахъ дотычно языка выкладового въ публичныхъ школахъ середнихъ въ загалѣ, а въ особенности о змѣнахъ маючихъ на цѣли постепенно розширюванье выкладѣвъ въ языкѣ рускомъ черезъ заведенье его постѣйно, чи то въ поодинокихъ класахъ головныхъ або рѣвнорядныхъ, чи то съ часомъ въ цѣлыхъ гимназіяхъ або школахъ реальныхъ, буде на будуще рѣшати Соймъ по выслушанію Радъ повѣтовыхъ. Проф. Романчукъ въ другой части своего внесенія зажадавъ змѣны уступу б) арт. 5-го въ томъ дѣлѣ, щоби въ середнихъ школахъ на Руси заведено паралельный класъ рускї ipso facto, коли того зажадаютъ родичѣ 25 учениковѣвъ. Звѣстна тая — довга-довжезна процедура съ тымъ внесеніємъ на то, щоби тую точку внесенія — откинути!

Зъ всего того бачимо, що законъ краєвий зъ 22 червня 1867 р. выдавъ Русинівъ на полонизацію въ школахъ народныхъ и середнихъ, а централистичне правительство бар. Байста, що предложило сей законъ до санкціи цѣсарской, въ той способѣ отдалило Русинамъ ихъ прихильность и попиравъ политики правительственной. Русины въ Соймѣ цѣлою силою опирались ухвалѣ того закона о языкѣ выкладовѣвъ, заявляючи просто, що днѣ есть „замахомъ на руску народность“. На соймовѣ засѣданію въ грудні 1866 р., коли велася спеціална дебата надъ тымъ закономъ, Русины хотѣли опустити саяло, щоби Соймъ

лися патриотизмомъ руско-народнымъ, але щоби отъ жидѣвъ набрали того полатного нѣнѣ въ свѣтѣ правды: — „ubi bene, ibi patria“ або „Я-кой ты, цыгане, вѣрѣ?“ — „А якої вамъ, пановику, треба?“

себе палатку съ великимъ комфортомъ и елеганцією. Такой захѣдъ спровадѣвъ сюда ремѣшниковѣвъ и предпріемцѣвъ всякого рода, котрі видячи тутъ для себе занятіе и зарѣбокѣ, побудували собѣ по-при окарбовѣ забудованя дуже чистенькї доми. Тымъ с-особомъ повстало, мовъ-бы, чародѣйною рукою, въ колыкохъ рокахъ, прекрасне мѣстечко Выгода. На мѣсці, де стояла давнѣйше коршмишко Выгода, — стоятъ нынѣ великїй краснѣйшій дѣмъ завадный съ трактіернею, якої нема анѣ въ Долинѣ анѣ въ Калушѣ, анѣ въ Волеховѣ, навѣтъ и въ самѣмъ Стрию не было.

Але не въ томъ заслуга барона Поппера, що побудувавъ тартакъ; що побудувавъ зѣлѣзницю; що повстало мѣстечко Выгода — але въ томъ, що своимъ индустрийнымъ закладомъ ожививъ мешканцівъ всѣхъ своихъ добръ до праці по-за неплатною сельскою господаркою; подавъ имъ способѣ до неустанного лѣтомъ и зимою щоденного зарѣбку, — коротко кажучи, розширавъ добрѣщѣ цѣлою околици. Треба бо видѣти, якъ оотки робѣтниківъ працують за добру плату коло тартаку; колыко то людей працують въ лѣсахъ; одні отинають ялицѣ, другї обдирають изъ зрубанныхъ ялицъ кору, третї збиваютъ кору до сущенія въ трубки; инчі розвозятъ суху кору по многихъ въ околици, особливо въ Волеховѣ, по-закладанныхъ гарбарняхъ; инчі зновъ розвозятъ балки тѣ тертицѣ по поблизкихъ мѣстечкахъ та селахъ на продаж; инчі купчатъ, купуючи то балки, то тертицѣ, и сплавляютъ рѣкою Свѣчею ажъ до Журавна.

здекомплетувати. Тогда пок. гр. Адамъ Потоцкій розперся въ дверехъ салѣ, щоби не пустити Русинѣвъ, а гр. Гольевскій закричавъ „en bloc! en bloc!“ — и законъ сей въ той способѣ нѣбь-то ухваленъ. Толькы-жъ Русины все мали надѣю, що зъ той ухвалы нѣчого не выйде; Русины не допускали, щоби сей законъ дѣставъ санкцію цѣсарску. Прецѣнь же послѣ статистики въ томъ часѣ въ осьмохъ гимназіяхъ на галицкой Руси (безъ Львова, с. е. въ Бережанахъ, Бучачи, Дрогобычи, Коломыи, Перемышлѣ, Самборѣ, Станиславѣвъ и Тернополѣ) учениковѣвъ Русинѣвъ було болыше якъ Поляковѣвъ (въ р. 1868, коли заведено языкъ польскій, було въ тыхъ гимназіяхъ Поляковѣвъ 1142 а Русинѣвъ 1205), а о школахъ народныхъ рускихъ вже й не говорити, — досыть сказати, що краєва Рада школьна застала 1293 школы рускї, заложенї — особливо заходомъ руского духовенства, честь ему за то! — ще и передъ 1848 рокомъ а особливо по 1848 и 1861 роцѣ. — Тожъ не диво, що коли законъ краєвий о языкѣ выкладовѣвъ одержавъ санкцію, Русь галицка руки заломила.

Але на томъ ще не бувъ конецъ. По санкціи закона о языкѣ выкладовѣвъ сразу слѣдувавъ Статутъ краєвой Рады школьной, даный цѣсарскою постановою на просьбу Сойму (читай: польскою болышости соймовой), въ два роки опѣсля пѣшевъ и цѣсарскій рескриптъ о урядовѣмъ языкѣ польскомъ въ судахъ та урядахъ, а ще въ рѣкѣ потому министерскій рескриптъ ушаслививъ Русь галицку т. зв. „утраквистичнымъ“ семинаріями учительскими...

Проекты до реорганизации „Народной Торговли“.

Въ одній зъ недавнихъ чисель „Дѣла“ здали мы справу въ проекту до дальшого розвою „Народной Торговли“, помѣщенного въ ч. 1 „Господаря и Промышленника“. Проектъ сей мавъ головню на цѣли: зѣ всѣхъ доси иснуючихъ Торговель яко филий „Народной Торговли“ у Львовѣ и въ самостоятельныхъ Торговель (пр. въ Рогатынѣ, Сяноцѣ) вже заснованныхъ и маючихъ-ся ще засновати — вытворити одинъ Союзъ торговельный. Въ союзѣ томъ кожда Торговля мала-бы своихъ окремыхъ членѣвъ основательнѣвъ и автономичну управу, т. е. була-бы зовѣмъ самъ о-стѣйно ою торговлею, а центральна „Народна Торговля“ у Львовѣ обняла-бы въ томъ союзѣ

ЗЪ НАШОЙ ХАТЫ.

Выгода въ Долинскѣмъ.

Выгода — була то собѣ ще передъ колыкома лѣтами на дорожѣ межѣ Долиною а Велдѣремъ проста драгива коршмишко. А що коло неи можна було и кофѣ напоити и съ сусѣдомъ або съ кумомъ чи знакомымъ найлѣкше на боргъ парухи-горѣвичюка напитиса, то за-для того назвали коршму цѣлкомъ заслуженою назвою „Выгода“. Але теперѣшня Выгода не подобна до давной. Теперѣшня Выгода то прекрасне мѣстечко. Запытасте, якъ ое оталося?

Добра Велдѣрь, до котрого належать села Пацковѣвъ, Сенечѣвъ, Вышковѣвъ, Негринѣвъ, Маковѣвъ, Новошинѣвъ и приселки Людвикѣвъ, Тересѣвъ, Капловицѣвъ и колонія Енгельсбергѣвъ, належали давнѣйше до руской родины Чолганьскихъ, а отъ неи перейшли до Матѣвскихъ, такожъ руской шляхотской родины. Добра Велдѣрь мають, якъ всѣ горѣй добра, мало рѣлѣ и обножа-тей, а за то великї обширы лѣсовъ въ высокихъ горахъ, неперѣзуваемыхъ недоступными, пропа-стыми вертепами та зворами, куда люди не захо-дили, а лише дикї звѣрѣ буили, вовки та медведѣ. Але лѣсомъ тѣмъ — то великїй неперѣбранный окарбы. Матѣвскѣвъ господарували такъ, якъ всѣ горѣй господарѣ: обили трохи жита и вѣса та оадили бульбаны; въ лѣсовѣ не користали, тожъ и не мали изъ своихъ обширныхъ добръ отпо-

вѣдныхъ доходѣвъ. До того же было ихъ колыкохъ братѣвъ, не могли погодитися, отже и продали добра за якусь дуже низку цѣну Прусакѣвъ Райнгольдовѣ Винтерфельдовѣ. Той яко съ такожъ не умиѣвъ въ Велдѣри господарати, и продавъ его въ роцѣ 1873 вѣденскому банкирови бароновѣ Леопольдовѣ Попперовѣ de Podhragy за 600.000 талларѣвъ прускихъ.

Баронъ Попперъ, знатокъ и промысловецъ, знавъ, що купувавъ; знавъ, якї неперѣбранны окарбы прекрасного матеріалу деревного переходятъ въ дѣвичихъ а недоступныхъ горахъ Велдѣрскихъ и въ горахъ сусѣдныхъ камеральныхъ добръ Мазуня. Отожъ купивши добра Велдѣрь, взявъ вразомъ отъ камеры въ аренду вырубѣ до того часу такожъ не тыканыхъ мизуныхъ лѣсовъ. Абы-жъ тѣ неперѣбранны дорожѣйшій окарбы рационально и якъ найкористѣйше зужиткувати, збудувавъ онѣ въ околици, де стояла коршмишко Выгода и де сходятся рѣки Мазуня съ Свѣчею, паровый величїиной розмѣру тартакъ, збудувавъ власнымъ коштомъ надъ повтора-милеву зѣлѣзницю отъ двѣрца въ Долинѣ ажъ до Мазуня, и заперъ воды у всѣхъ потокахъ, а майже и менчихъ потѣчкахъ навѣтъ въ найнедоступнѣйшихъ горахъ, такъ званными „клав-зами“, т. е. отѣнами побудованными якъ найотараннѣйше изъ грубыхъ брусѣвъ, замыкаючи потѣкъ отъ берега до берега такъ, що вся вода потѣкомъ служитъ ему до сплавлюваня клеѣвъ до тартаку. Збудувавъ такожъ для своихъ уряд-никовѣвъ помешканя самѣ прекраснѣйшї, а для

Наиболыше зарабатываютъ робѣтники такъ названый „клавзникѣ“, бо по 2 и 3 зр. денно. Але-жъ бо робѣта ихъ истинно карколомна! Задачею ихъ есть приготовить сплавы клеѣвъ до тартаку. Въ той цѣли опускають они зъ горѣвъ приспособленнѣй клеѣцы передъ клавзы, и коли вже клавза водою наповнится, подтагають нагле заставу, вода жбыхає цѣлою оилою зъ клавзы, подтаоитъ накладеннѣй клеѣцы и жене ихъ шаленымъ прудомъ долѣ потокомъ. Можна собѣ представити, якъ така маса клеѣвъ, гнана водою, несется: сей оторцомъ выскочитъ въ гору; той стане впоше-ректѣ; той вбѣсея концѣмъ въ берегъ, на него спираются другї, и раптомъ оповершилася, опер-лася и отаула цѣла маса. Тогда клавзники, у-бутѣ въ черевки, набитѣ гвоздями въ рѣдѣ якъ то мають робѣтники при телеграфныхъ стовпахъ, выкакуютъ на оперту масу и розпираютъ и роз-тягаютъ клеѣцы до сплаву. Придвляющисъ тымъ оокамъ по хитачихъ-ся клеѣцахъ, морозъ иде по чоловѣцѣ. Незручный оокъ — и клавзникъ бляскавицею щезъ подѣ клеѣцами. Правда, добре клавзникамъ платятъ, але житѣ ихъ вноситъ за-едно мовъ на волоску. Нашѣ горѣяки неспособнѣй до такой робѣты, отже опроваджуютъ ихъ сюда изъ-за Бескида, де до такой робѣты вправляются они при подобныхъ закладахъ на долинахъ рѣки Тиссы.

Такъ бачите, треба було ажъ чужого чоло-вѣка, але знатока и промыловца, абы нашу око-лицю, перепопнену дорожѣйными дарами при-роды, разбудити зъ твердого ону, бо свои не

Ц. н. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(42—?) | упуе и продае | 1679

всякий вартостный паперы и монеты

по курсу дневномъ.

Поручена зъ провинции выконуе от-
воротною почтою безъ провизии.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

порукае | 1563 208—?

Зълье Зебургера яко певне оредство на
катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки
20 кр. За упакованье и посылку почтою числится
10 кр.

Вже выйшовъ

Илюстрованный

КАЛЕНДАРЬТовариства „Провѣта“
на рѣкъ 1887.Выписанный зъбѣтъ Календаря показуе, що
часть інформаційна и литературна дуже богатъ,
а уставъ церковный, уложеный фаховымъ
знатокомъ, перевышшае своимъ объемомъ всякій до-
теперѣшній уставъ.Цѣна календаря обѣймающаго 17 аркушѣвъ
друку лишь 50 кр. а в. Дѣстати можна въ товариствѣ „Провѣта“
и въ всѣхъ болѣешихъ книгарняхъ въ Галичинѣ.
Замовляючи въ „Провѣтѣ“ зъ провинции зволѣтъ
получити 10 кр. на почту.Коли хто замовить бодай 12 примѣрниковъ,
одержитъ 20% рабату. — Позаякъ накладъ не
великій, просимо опшати зъ замовленями.

Головна вы-
грана евент.
500.000 Мар.Заявление
Щ а с т я .Выгранъ
гарантуе
державоюЗапрошенье до участи въ
Можливости выграна
на великой грошевой лотерии, гарантованной гамбург-
ской державою, въ котрой**9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ**
певно мусать бути выграны.Выграный сей користиной лотерии грошевой,
котра послия плану має лишь 100.000 лосѣвъ,
суть слѣдующіе:

Найбольшая выграна есть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7.990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50.500 выгранныхъ.

и они приходятъ въ колѣхъ мѣсяцахъ въ 7
отдѣлахъ до певного порѣшени.Головна выграна 1-ой класъ выноситъ
50.000 М., подѣляется въ 2-ой класъ на 50.000
М., въ 3-й на 70.000 М., въ 4-й на 80.000 М.,
въ 5-й на 90.000 М., въ 6-й на 100.000 М., въ
7-й на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М.
евент. на 500.000 М.На перше тягненье выгранныхъ, котре
урядово назначуеся, коштуе оригинальный:цѣлый лосъ лишь 6 мар. або 3 зр. 60 кр.
пѣвъ лосу лишь 3 марокъ або 1 зр. 80 кр.
чверть лосу лишь 1½ марки або 90 кр.Я розсылаю оригинальный лосы гарантованной
державою (а не заказанной промеси) съ долуче-
немъ плану лосования съ гербомъ державнымъ
за франкованымъ надѣсланемъ вартости або
за переказомъ почтовымъ навѣтъ въ найдалѣйшій
сторонѣ.Каждый, беручий участь, получае отъ мене
варатъ по отбывшійся тягненю урядову листу
тягнення безъ заволаванья.Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ котораго
видко вкладки и раздѣлы выгранныхъ на 7
класъ посылую напередъ и даромъ.Выплату и посылку выгранныхъ грошей
выконую впростъ до интересованныхъ точно и
въ строгій тайнѣ.Каждо замовленье можна по просту зро-
бити переказомъ почтовымъ або рекомен-
дованнымъ листомъ.Прошу дантого звертатися по причинѣ неда-
леного тягнення разаръ, однакожь лишь до
30 жовтня с. р.

съ полнымъ довѣремъ до 1764 1—3

Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.**Медовники, сухарки, бисквиты, печива**
зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли,нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и межнаро-
дныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукон-
ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Франциокань-
ска, якъ такожь у всѣхъ торговыхъ корѣвныхъ.

Цѣнникъ на жадање безплатно и франко.

Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигиенический Медовникъ вы-
находу Л. Чиньского есть дуже смачною и скрѣпляющею пожнвою и по-
вынимъ оредствомъ до уснуения недуги органовъ травленія, якъ: запѣръ, гемо-
роиды, диспепсія, напѣръ крови, нежить желудка и кишокъ, зѣгъ, зѣтуе,
отбыванье, несмакъ; побуждае аппетитъ, поправдае выгладанье и причиняеся
много до вытвориванья крови.Медовникъ гигиенический поручають найзнаменитѣйшій спеціалисты, а его
лѣчебный свойства потверждаютъ лѣкари, сотки же подѣтъ посѣдае властнѣй
фабрики. Дѣстати можна у всѣхъ торговыхъ корѣвныхъ и антикахъ. —
Цѣна за штуку 20 кр.Важне для ообщѣ, що ведуть сидяче житье; для ообщѣ дѣтнѣныхъ
недугами повставшими зъ лѣтнѣного травленія, и для реконвалесцентѣвъ. Об-
ширна брошура, подаючи рады и показку до стереженія отъ недугъ повста-
ющихъ зъ лѣтнѣного травленія, написана докторомъ спеціалистомъ выйдша на-
кладомъ фабрики медовникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославли и розсылаеся
зголошающимъ-ся даромъ и франко. 1709 23—?Складъ по селахъ
всюды, де вывѣ-
шенъ дотычній
пакеты.Складъ по селахъ
всюды, де вывѣ-
шенъ дотычній
пакеты.**І. АНДЕЛЯ**

ново откритый

Порошокъ заморскій,убивае: блощицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи,
мурашки, стоноги, молѣ, въ загалѣ всякій комахи майже
съ надзвычайною скоростею и певностею такъ, що въ истну-
ющего поколѣнія комахъ анѣ слѣду не зѣстане.Правдивый и по дешевой цѣнѣ
въ дрогеріи І. Анделя13, Zum „Schwarzen Mund“ Hussgasse 13,
13, Dominikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, въ Прагѣ.У Львовѣ у Зиг. Рукера въ ант. подѣтъ Орѣв. Орломъ, І. Бай-
вера ант.; Петра Миколая ант.; пш. Гибнера и Ганкого складъ мате-
риалѣвъ; Яни: Ф. Вайеръ; Ирумова: Ушеръ Зандъ; Йо-ло: Р. Паль-
ца ант.; Перемишлѣ: А. Фалишевскій; Рашѣвъ: Р. Вонтробскій;
Закопане: В. Рихельгауцъ; Золочѣвъ: Іос. Гедль. Въ Крако-
вѣ: І. Трауничковскій ант.; А. Гавола, купци; Е. Радлеръ ант.; Шток-
маръ ант.; В. Редикъ ант. Тернополь: Ф. Ямрогевичъ ант. Бро-
ды: Мавекъ Редеръ ант.; Ходорѣвъ: Ст. Дашковичъ ант.; Фриш-
такъ: Іоанъ Забѣловскій ант.; Куты: Алексъ Загаевскій ант.; Ко-
росно: Іоанъ Лазаровичъ торговля корѣвъ, деликатесѣвъ и винъ;
Коломы: І. Сидоровичъ ант. и Е. Штенцель ант.; Сокаль: Евг.
Высоцкий ант.; Тернополь: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Пред-
римирскій ант.**ФАРБЫ ОЛВІННІЙ**готовы до ужитку и оскоро за-
сыхающа.

Ф а р б ы

до малюваня дахѣвъ, тертѣ въ
найбѣльшій поскостѣ.

Найлучшій фарбы

тертѣ въ поскостѣ минеральномъ,
отдѣвѣвають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскъ по одно-
разовѣмъ потягненю, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣйшій отъ олѣвнѣныхъ.

Фарбы до фасада

розпускаемъ въ вапнѣ, до кольоро-
ваня будынкѣвъ въ 36 кольорахъ.Всякій роды лякерѣвъ крае-
выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше реномованныхъ фа-
брикъ.Тектуры даховы, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зѣлѣзныхъ

Пасы шкоряній до машинъ.

Пасы гумевы до машинъ.

Гурты конопляны до ма-
шинъ.

Н О В И Н А !

Лѣняній напусканій пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.

порукае

Юсифъ Ганке
у Львовѣ.Карты вѣзрѣвъ, цѣнники и
спеціальныя оферты, на жадање,
gratis и франко. 1752 27—?

Закладаюсяза всяку цѣну, що жаде зъ моихъ
конкурентѣвъ не въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріалъ краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожь
1656 Веч. Духовенствѣ. 35—?Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинции
выконуютья точно и ретельно. На жа-
данье вышлю вапны даромъ и франко.**Давидъ Шварцвальдъ,**магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Правяну загально найлучшу
Масу до запусканя підлогъ
порукае
Юсифъ Ганке
у Львовѣ.
Перепродающимъ дѣсно отпѣванный раба.

1753 115—0

Молода учителькасъ высшимъ образованьемъ
удѣляюча школьныхъ предметѣвъ
и языковъ, и посѣла найновѣйшій
методы гры на фортепьянѣ, по-
шукуе мѣсяцъ заразы въ свяще-
ннѣмъ домѣ до науки дѣтей. У-
словія првотупны. Влизна вѣдо-
мѣсть въ Редакціи „Дѣла“
1771 1—4

! Важне для ловцѣвъ !
ГОЛОВНЫЙ МАГАЗИНЪ ЗВРѢВЪ И ПРИБОРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ**АЛЬФРЕДА ДЗИКОВСКОГО**

у Львовѣ

и ТЕРНОПОЛІ

порукае по значно зниженныхъ цѣнахъ

1886/7

НА СЕЗОНЪ

1886/7

Нехибный, выпробов. луски набовый	1—
Львовѣ, калиб. 16 100 штукъ	125
„ „ „ 12 „ „ „	145
Нехибный, выпробов. луски набовый	135
Львовѣ, калиб. 16 100 штукъ	150
„ „ „ 12 „ „ „	160

Выключный складъ на Галичину патронѣвъ
громовыхъ, патентъ ульш. конструкции до руч-
ницъ Лянкестерѣвъ. (Centrafuer-Blitz-Brandra-
tione) 100 шт. калиб. 16 3 зр., калиб. 12 350.

Патроны игловы Дрейзого	Тешнера
„ „ „ „ „	Львовѣ, калиб. 12 350.
„ „ „ „ „	Киноха.

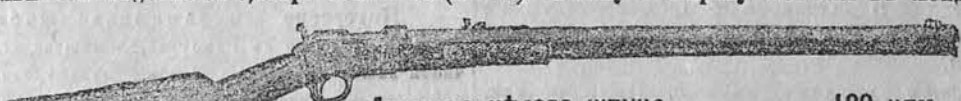
Мосяжний масивный зъ одного кусна	16 5—
Львовѣ и Лянкестерѣ	100 штукъ калиб. 14 520
„ „ „ „ „	100 „ „ 12 540

200 шт. найбѣ. прибивокъ 35 кр.
Кулѣ 5-ти дѣльный 10 штукъ 60 „
Кулѣ ланшухѣвъ, 1 шнурѣвъ 10 „Порохъ ловецкій
найбѣльшого рода:
пѣвъ кильо по 71, 94 кр. и выше
пѣвъ кильо до росаждываня 40 кр.Шротъ всѣлякомъ грубости
1 кильо 30 кр.
При отбѣраню 10 кильо зъ одного числа 28 кр.Ручницѣ до наиваня зъ заду:
Подвойки Лянкестерѣвъ . . . 25.—
„ „ „ „ „ . . . 20.—
„ „ „ „ „ . . . 10 50
„ „ „ „ „ . . . 6 50Револьверы сист. Львовѣвъ . . . 3.75
„ „ „ „ „ . . . 5.50
Патроны до револьверѣвъ всѣлякого калибру.Пистолѣ до меты Фальберта . . . 4.—
Штуцы „ „ „ „ „ . . . 8.50
250 патронѣвъ 6 мм. съ кулями . . . 1.25
100 „ „ „ „ „ . . . 1.50Торбы ловецкы . . . 2.—
Сѣти отъ 1— . . . троки отъ . . . 40
Пасы на патроны . . . 1.25
Камашѣ до болота . . . 2.—

! НОВОСТЬ !

Оригинальный англійскій карабины репертъеры

12-стрѣльный съ подпаломъ центр. калиб. 44 (12 мм.) систему и výroбу КОЛЪТА въ Лондопѣ.

Довжина цѣлого штуца . . . 100 цтм.
Вага . . . 265 денгр.
Цѣна . . . 65 зр.100 патронѣвъ съ кулями звыч. . . 6 зр.
100 „ „ „ „ „ ориг. англ. . . 8 зр.

1711 11—12

Бѣтъ то збрѣя ловецка, котру фахові людѣ признали найбѣльшою въ своемъ родѣ такъ пѣвъ въглядомъ
принципъ выстрѣлу якъ и дуже старанною выдѣлена. Карабины тѣ перевышшають веѣ дотеперѣшній системы
магазинной своєю поединною конструкціею и тревальнымъ механизмомъ.

Цѣнникъ илюстрованный на жадање розсылаю франко.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-й год. по. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуша кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попередню застереженню. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ строчкою печатною, въ рубр. „Надслана“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатані вольні бѣть порта. Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Відні Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкоуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замя въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
 на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
 на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
 на півъ року . . 2 ар. 50 на півъ року . . 2 руб. 50.
 Для Закарпатск. окрѣж. Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 15 ар.
 на півъ року . . 7 ар. 50.
 на чверть року . . 3 ар. 75.
 съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
 Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня зачинається IV четвертьрокъ сегорѣчного выдавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Услови предплати подані вышше.

Просимо поснѣшити съ присылкою предплати, щобы не послѣдувала перерва въ експедиції.

Н. Т. Предплатники, що ще залягають съ предплатою, звольте свои задегости вырѣвнати въ якъ найкоротшіймъ часѣ, бо вже черезъ саму проволоку въ сплатѣ понеситъ выдавництво велику страту!

Трете сего року Вѣче

має отбутися ще сего року въ Станиславовѣ, имовѣрно въ другій половинѣ падолиста. Вѣче се має бути окружнѣмъ, такъ само якъ въ Коломыні. До участи въ сѣмъ Вѣчу будуть запрошені повѣты станиславѣвскій, богородчанскій, томацкій, рогацкій, калушскій. Комитетъ вѣчевый зложений зъ людей поважныхъ, старшихъ вѣкомъ и молодшихъ, ревню займається подготовленіемъ Вѣча, щобы оно вышло славно якъ що-до рефератѣвъ, такъ и що-до численности участниковъ.

О скѣлько намъ звѣстно, Вѣче въ Станиславовѣ було первѣстною загадкою на день 1 а. падолиста. Комитетъ однакѣ, роздѣлявши рѣчь основно, прийшовъ до пересвѣдченія, що мале отложеніе дня вѣчевого выйде съ користию для Вѣча. Отозва вѣчева муситъ бути на довшій часъ напередъ выготовлена и роздѣлана мѣжъ народѣмъ, а и до студій мѣсцевыхъ относити, конечныхъ до рефератѣвъ вѣчевыхъ, потрібно довшого часу.

Можна мати повну надѣю, що окружне Вѣче въ Станиславовѣ згромадитъ тысячѣ руского народу зъ повѣтовъ округа и станеся громкою манифестациею руского народного жита. Въ Моравіи, коли сен осени отбувались т. зв. „tabor-ы“ (вѣча) для заявленія протесту противъ розпоряджень министра п. Гауча, взяло въ тѣхъ „таборахъ“ участь 30.000 горожанъ чешко-моравскихъ. Цифра импонує! — а голосу десятѣвъ тысячей горожанъ державы легковажити не можна.

Въ хвили негациі а що найменше игно-

рования нынѣ галицкои Руси нашими „наисердечнѣйшими“ — Русины не повинні залишати пѣякомъ нагоды, де подаєсь имъ можливість славно заманифестувати свою жизнь, свои змаганія, свои права до народного розвою на своій прадѣидній землі!

Мисія ген. Каульбарса и выборы въ Болгаріи.

Выборы въ Болгаріи вже закончилися а результатъ ихъ загально звѣстный. Рѣвночасно майже закончилась и головная часть мисіи ген. Каульбарса; онъ дохавъ зовсѣмъ не въ триумфальномъ походѣ ажъ до Варны и тутъ дожидаетъ инструкцій царя. Оногда одержавъ онъ дальшу инструкцію отъ своего правительства, въ котрій сказано, що онъ може вже залишити дальшу подорожь по Болгаріи, а впрочѣмъ може поступити собѣ якъ уважаетъ отповѣдно. Ген. Каульбарсъ уважаетъ очевидно отповѣднымъ вертати до Софіи, бо послѣдній вѣсти доносятъ, що онъ выхавъ туды черезъ Русчукъ. Яка буде его дальша дѣяльність въ Софіи, поки-що не знати; кажутъ лише, що онъ буде старатися, щобы скликаніе собранія отложити на повѣйше и не скликувати его до Търновы але до Софіи. Наколи-бъ то дѣйстно мало бути его задачею, то майже трудно вже припустити, щобы то ему удалось, бо, якъ зачувати, правительство болгарске назначило вже день 15 (27) жовтня на открытіе собранія въ Търновѣ. Результатъ его заходѣвъ въ сѣмъ напрямѣ мѣгъ-бы отже вновь потерпѣти также саме фiasco, якъ и дотеперѣшня его дѣяльність и подорожь по Болгаріи; скорше можна допустити, що онъ займе теперь може выжидающе становище и буде доси. Дотеперѣшня его дѣяльність могла дѣйстно ажъ до крайности обурити болгарскій народъ и подорвати въ нѣмъ до крытыхъ довѣріе до правдивости щирости Россіи супротивъ Болгаріи, коли така щирѣсть дѣйстно коли була. Сей поглядъ на дотеперѣшну мисію ген. Каульбарса высказує однодушно не только цѣла Европа, але се чувятъ дуже добре навѣтъ и въ Петербургѣ, бо ось якъ въ оттамъ доносятъ до „N. fr. Presse“:

„Отъ колькохъ дѣвъ проявляется тутъ велике негодование на ген. Каульбарса. Его выступленіе на вѣчу въ Софіи стрѣтило въ разу похвалу; нынѣ уважаютъ его неровнымъ, тымъ болѣе, що генераль не мѣгъ навѣтъ розговоритися съ народомъ въ его рѣднѣй мовѣ. Такъ само выступаютъ тутъ противъ розсыланія его гектографованой ноты, а вже особливо противъ его подорожи по Болгаріи, на котрій прецѣ не мѣгъ довѣдатися що иного, якъ лише то, що почувъ вже въ Софіи, де его присутність була тымъ болѣе потерѣбна, бо бувъ-бы мѣгъ бодай приглядатися поступованію представителѣвъ чужихъ державъ (треба разумѣти: поступованію англійского и австрійского агентѣвъ). Каульбарсъ, кажутъ, переступивъ въ власной волѣ дані ему инструкціи, онъ скомпромитувать Россію.“

Чи Каульбарсъ переступивъ дані ему инструкціи, годѣ допускати, бо въ такомъ случаю правительство, що его выслало, поступило-бы собѣ иначе и певно потягнуло бы его до отвѣчальности. Тымчасомъ ген. Каульбарсъ асылався неразъ подчасъ своей мисіи на приказы царя, а теперь, якъ видимо, остается и дальше въ Болгаріи. Онъ скомпромитувать Россію, але только въ части скомпромитувать ей своимъ неактовнымъ выступленіемъ, котрому може и не виноватый, бо робивъ послѣднихъ приказѣвъ такъ, якъ мѣгъ и умѣвъ. Коли хто скомпромитувается, то скомпромитувалась сама Россія, а властиво скомпромитували бы ти, що нынѣ верховодятъ, а скомпромитували бы не только передъ цѣлою Европою, але и передъ всѣмъ Славянствомъ, для которого плывало въ Россіи только медоточивыхъ слѣвъ.

До Болгаріи выслано агента дипломатического, але онъ выразъ выступавъ якъ военный комисаръ въ завойованѣмъ краю и не признавъ навѣтъ правъ, котрі ухвалено подѣ покровительствомъ самои-жъ Россіи. Ба, онъ бересе скликувати вѣча и выступать на нихъ вавзываючи народѣ до беззаконного дѣла, до нарушенія порядку и до выступленія противъ правительства, котре все-таки удержує спокой и порядокъ въ краю. Ген. Каульбарсъ не признавъ волѣ величезной части народу и до народнои депутациі въ Русчуку каже: Вы неправдивы представитель народу! Онъ не при-

знає навѣтъ выборѣвъ, котрі довершилися въ краю зовсѣмъ законно, а за нимъ не признає выборѣвъ и вся официальная Россія, бо, кажутъ, выборы переведено подѣ пресією. Подѣ чію? — пытаємо. Подѣ пресією теперѣшного правительства, кажутъ. А зъ-отки-жъ то правительство має такую силу, что може въ краю робити, що хоче? на комъ же оно опирается? Чижъ не на томъ самѣмъ народѣ, що подѣ тою пресією переводитъ выборы? Чи може теперь, коли явился російскій комисаръ въ видѣ дипломатического агента, не було доброй нагоды, щобы правдивый бажания народу болгарского вышшли на верхъ? Де-жъ подѣлися тѣ великі симпатіи Болгарѣ до Россіи, котрі въ певнѣй мѣрѣ навѣтъ повинні были бути? Шзели зовсѣмъ, коли выступило пытаніе: „бути або не бути“ Болгарамъ. Россійскихъ то панславистѣвъ заслуга, що Россія нынѣ такъ компромитувается передъ Европою и Славянствомъ и тратитъ ще и тую частину симпатіи, яку доси мала мѣжъ Славянами. Россійскій панслависты голосили и голосятъ, що Болгаре не бажаютъ нѣчого болѣе, якъ злитися съ російскимъ народомъ и только прихильники Батенберга тому противны. Тымчасомъ ось що доносятъ „Одесскій Вѣстникъ“:

„Страхъ Болгарѣ передъ занятіемъ Болгаріи Россією и передъ ей зросійщеніемъ ставъ съ каждымъ днемъ болѣе. Навѣтъ старіи Болгаре одобряютъ анти-россійске поступованіе болгарской интеллигенціи. Консервативная партія сполучилась съ радикальною спѣльно выстунати противъ влыву Россіи, а консерватисты вже въ лѣтахъ, по болѣеи части люди старіи, купцѣ, ремѣсники и зажиточны, для того, що Стоиловъ и Начевичъ кажутъ имъ поддерживать теперѣшне правительство, то и тѣ побожны старики, що до вчерашного дня поклонялись Россіи и ей обожали, стають нынѣ противъ неі. Вотъ вамъ и благонадежные братушки материалисты, заслуживающіе на русское покровительство, основанное на потокахъ крови!“ — кончить панславистично настроенный корреспондентъ вгаданой газеты, и додає: „Милемѣріе византийское и непониманіе настоящихъ интересовъ Болгаріи и Славянства.“

Очевидно, Болгаре не понимаютъ своего

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

I.

Въ 100-тѣмъ числѣ „Дѣла“ помѣстивъ я аргументацію о. Петрушевича о томъ, что авторъ Слова о полку Игоревѣмъ бувъ родомъ зъ нашихъ Галичинъ. Я замѣтивъ тогда, що тѣ-жъ самы доказы мѣстятся въ мой передъ тремя роками выданѣй книжцѣ „Темный мѣсяцъ“; долученіи вышныи въ мои книжки наглядно перекоували, що весь хѣтъ аргументація якъ и остаточная конклюдія въ обоихъ розправахъ суть нагло аналогичны, протѣ заходить вывадокъ — плагиатъ. Замѣтъ мой бувъ тымъ болѣе оправданный, що въ своемъ выданіи назвавъ о. Петрушевичъ тотіи дослѣды своими, кажучи выразно: „къ такому заключенію наводитъ мене.“ Противъ такого неопанованія чужонъ власности мусѣвъ и конечно зарпестегувати.

О. Петрушевичъ такъ теперь пише: „Уже въ моемъ рукописномъ сочиненіи Слова изъ 1850 года прибавилъ я догадку, что сочинитель Слова, для своего близкого знакомства съ галицкими дѣлами, могъ быть Галичаниномъ“. Признаюсь, что такой способъ полемики есть для мене правдивою новостію. На подставѣ „рукописныхъ сочиненій“ зъ р. 1850“ все можно довести, чого инші люди неразъ лишь зъ великимъ трудомъ додумуются. Отъ 1850 р. колько то не зроблено великихъ новыхъ вынайдѣнь, откритѣ, — а предѣтъ мѣгъ-бы найтиса човѣкѣтъ, що по образцу о. Петрушевича окаявѣ-бы: „Во тѣ вынайдѣни и откритыи до властиво мой, онихъ писавъ я въ своемъ рукописномъ сочиненіи зъ р. 1850“. И для чого-жъ этого „сочиненіе“ — тото свѣтъ — держано такъ

довго „подѣ спудомъ“, для чего не дано ему зойти на верхъ, щобы свѣтило? Отъ р. 1850 появилось досѣтъ литературныхъ газетъ въ Галичанѣ, появилось и колько выданѣ Слова, — такъ чей була добра нагода выказати и свои погляды, була нагода зрѣбити справу, дотыкающую такъ близко Галичанъ, предметомъ публичной дискусіи.*)

О. Петрушевичъ, перечитавши мои „Темный мѣсяцъ“, говоритъ заодно, що нѣ съ однимъ можимъ выводомъ не згоджуєся, — значить, онъ тогда еще не згоджуєся и съ тымъ, будто-бы авторъ Слова бувъ родомъ зъ Галичинъ, отже не згоджуєся и съ власною своею рукописною зъ року 1850. Тымчасомъ въ надрукованѣмъ теперь „Введеніи“ что до родоности автора Слова не лишь видна цѣлковита згода зъ мною, але въ додатокъ цѣлый хѣтъ аргументаціи вышшовъ у о. Петрушевича зовсѣмъ такой, якъ есть въ мой книжцѣ.

„Подобно другимъ давнѣйшимъ издателямъ Слова — пише о. П. — заявляю я догадку, что сочинитель, по всей вѣроятности, былъ выходящемъ изъ нашей Галицкой Руси... Уже тридцать лѣтъ тому назадъ (г. 1856) С. П. Кораблевъ въ своемъ сочиненіи предполагаетъ, что сочини-

*) Коли я выдавалъ „Темный мѣсяцъ“, о. Петрушевичъ казавъ часто до мене: „Мене смѣшати тѣ выш похвалы въ честь автора Слова, — то бувъ простѣй собѣ идеализмъ, що подпадалъ до сего то того трохи, а зная правдивого не мавъ“. Въ теперѣшномъ выданіи о. Петрушевича нема вже задики про „идеализмъ“, — противно, о. Петрушевичъ въ похвалахъ авторѣвъ Слова ажъ роздѣляется. Се дає менѣ возможность оцѣнити высѣй погляды, якѣ мѣстятся мусѣвъ въ рукописи зъ року 1850..

телемъ Слова былъ Тимоѣй въ Галичѣ, премудрый книжникъ, о которомъ упоминается въ Ипатьевской лѣтописи подѣ 1205 годомъ. Князь Вяземскій замѣчаетъ, что это предположеніе совершенно догадочно... Нѣтъ основанія (говоритъ Вяземскій) принимать мудраго книжника за сочинителя Слова о полку Игоревѣ... Съ приведеннымъ мнѣніемъ князя Вяземского не можна не согласиться.“

Большой заматаннины, якъ въ тѣхъ колькохъ реченіяхъ, годѣ навѣтъ придумати. Попередъ казавъ о. П., що вже въ его рукописи зъ р. 1850 авторъ Слова названый Галичаниномъ, а теперь каже, що онъ цѣловѣтъ за „другими давнѣйшими издателями Слова“. Зъ тѣхъ „другихъ“ наводитъ только одного, Кораблева, бо кн. Вяземскій, якъ видно зъ цитованого уступу, выстунавъ власне проти Кораблева, зовучи его замѣтку „совершенно догадочно и безосновною“. А вже найцѣкавейше, що о. Петрушевичъ „соглашается“ зъ Вяземскимъ — значить, уважаетъ замѣтку Кораблева такою безосновною. Въ виду того я въ правѣ запытати о. Петрушевича: что онъ властиво задумуєвъ съ своими цитатами и на что противъ мене выводитъ Кораблева, коли съ нимъ самъ не згоджуєся*?)!

Запытаюсь также, яку звязъ може мати „премудрый книжникъ Тимоѣй“ съ моими выводами? Той книжникъ мешкавъ въ Галичи въ 20 лѣтъ по написаніи Слова, и якъ въ Галичи, такъ

само мѣгъ обѣсти въ Кіевѣ, або въ Новгородѣ, або въ инѣмъ якѣмъ мѣстѣ. До того жъ „премудрый книжникъ“ не надаются зовсѣмъ до писанія поесій, а менѣ власне розходилося о поэта, о розбазаніе его родоности на подѣтавѣ рѣчевыхъ и языковыхъ властивостей самого поемату.

О. Петрушевичъ перерыває дальшій свои выводы, а переноситъ полемику на инше поле, нападаючи на мою книжку „Темный мѣсяцъ“. Только жъ замѣты его надто гологоловны, невольныи, якъ то кажутъ — стрѣльные въ поза плѣта. „При недостаткѣ изученія руской исторіи предтатарского періода и словенской лингвистики, изолѣдованія г. Партицкого зовсѣмъ некритическѣи и фантастическѣи...“ Що-жъ маю на се отповѣсти? О. Петрушевичъ нѣякихъ подробныхъ фактѣвъ не наводитъ, такъ нехай дарує, что надъ его балакашиною перейду до порядку дневного.

„Темный мѣсяцъ“ были вже неразъ предметомъ явной критики — по части въ газетахъ (якъ Кіевская Старина и Archiv für slavische Philologie), по части въ самыхъ университетскихъ изъ стороны профессѣвъ руской литературы. Критика, якъ послѣ своего становиска, въ одномъ годѣ зѣ мною, въ другѣмъ не годятся, — се предѣтъ рѣчь зовсѣмъ природна. О. Петрушевичъ выдѣлаєсь подобаєсь критика проф. Ягича и онъ зъ неі повиписуєвъ всѣ тѣ мѣсца, що промовляють противъ мене. Въ зъ „Зорі“ зъ року 1885 умѣститъ я отповѣдь на замѣты Ягича, тожъ годилося перечитати мою отповѣдь, выказати, що я похибляюсь, и ажъ тогда заслонитися Ягичемъ. Слово о полку Игоревѣмъ повстало на

Ито Тимоѣй былъ сочинителемъ Слова

интересу въ дусѣ россійскихъ панславистовъ и тому то они станули спольно въ оборонѣ своихъ правъ. Въ дусѣ той спольной обороны выпали и выборы до великого собранія, которыхъ Россія не хоче признавати. Чого-жъ домогаеся Россія, а чого хочутъ Болгаре? Болгаре кажутъ: Болгарія для Болгаръ! — они хотять свободы и независимости народнои. Россія же домогаеся, чтобы Болгаре поддалися безусловно еи впылову и адалися ѣй на ласку и неласку, для того, що она ихъ высвободила въ-подъ Турка. Дѣйство, трохы за велике жадање вѣчности, чтобы народъ якікъ клавъ голову подъ мечъ того, що не давъ его другому убити; чейже и вѣдчнѣсть має свои границѣ. Въ той то рѣзниці жадањъ Россіи и бажањъ болгарского народу лежить и вся причина те-перѣшного непорозумѣня мѣжъ Россією а Болгарією. Россійскій панслависты старались вправдѣ затерти ту рѣзницю всякимъ ложнымъ представленіемъ рѣчи и ситуаціи въ Болгаріи. Они голосили въ першу о англійской интризѣ, оттакъ ставъ имъ Батенбергъ на перешкодѣ, ще понавѣше Австрія, теперь знову болгарске правительство; они, абсолютисты чистой крови, берутся — смѣшно сказати — боронити навѣтъ болгарску конституцію, а попри то все розсѣвали всякій ложный вѣсти, доки ихъ ажъ самъ болгарскій народъ не ставъ перекупувати и не поставили ихъ въ правдѣ-вомъ свѣтѣ. Они то скомпромитували Россію передъ цѣлымъ свѣтомъ и будутъ еи такъ довго компромитувати, якъ довго будутъ при власти. Но чейже колись и россійскій народъ опаматаеся и одѣннѣть ихъ по заслугѣ, а то-гда може скорше вѣйдутся такъ равнороднѣ дороги Славянства. Послѣдніи выборы въ Болгаріи показали Россіи, якъ ѣй поступати потреба. Славянскій народъ потраплятъ бути вѣдчными, але и не схотять страты своєї свободы и независимости народнои!

ДОПИСИ.

Зб Львова.

(Греко-русска колегія въ Римѣ.) беру за перо, чтобы короткими словами отвѣсти на статью, толкуючу про греко-руську атанасіеву колегію въ Римѣ, а помѣщену въ ч. 12 „Руси“ о. Луки Бобровича. Авторъ сего статьи описуе основанье, цѣль и исторію розвою сего колегіи, нагадуе свѣтлу еи бувальщину, плаче оттакъ надъ паденіемъ еи въ часѣ, коли нею управляли ректоры-Италіанцѣ, а тѣшитъ еи тымъ, що въ найновѣйшихъ часахъ управу еи отдано въ руки такихъ свѣтлыхъ мужѣвъ, якими его очамъ представляются Змартвухвстанцѣ.

Тенденція сего статьи дуже явна. Етъ то чиста панегирика, засѣвана патрамъ въ Пекарской улицѣ, въ котрой то панегирики Русь галицка має врозумѣти, що не хто другій, а найбільше тѣ патры стараются нынѣ о добро атанасіевской колегіи въ Римѣ, и що до нихъ не повинна галицка Русь такъ ворожо относи-

тись, якъ на дѣлѣ относится. Розумованье таке: Атанасіевская колегія въ Римѣ клонилась подъ управою ректорѣвъ-Италіанцѣвъ до упадку, нынѣ отдано еи патрамъ Змартвухвстанцѣмъ, они еи ареформували — отже, галицка Русь, будь вѣдчнѣ!

Авторъ згаданой статьи пише: „Головною причиною упадку“ — прошу слухати, бо Minerva loquitur — „були самі ректоры той колегіи. Веѣ они были Италіанцами и яко такі не могли причинитись до зросту заведенія: 1) Бо не зацѣпляли въ молодыхъ сердцахъ питомцѣвъ любви до своего народу и побѣдъ выхо-ванья религіозно-морального не вели своихъ учениковъ такъ, якъ сего потребували относи-ны народнѣ, звываѣтъ и обычаѣ тыхъ краѣвъ, до которыхъ тѣ ученики мали оттакъ вернуты яко проповѣдники, учителя або душпастирѣ. 2) Они збороняли питомцѣмъ говорити рѣдною мовою, а при томъ, розумѣеся, и заниматись литературою. 3) Они выходили въ того становиска, що ученикъ буде тымъ лучшимъ като-ликомъ, чимъ больше переймется италіаниз-момъ. Все то причинялось до паденія. Нынѣ причины вла усуненѣ, и то — Змартвухвстан-цами.“

Такъ каже авторъ згаданой статьи въ „Руси“, тѣшитъ въ души симъ фактомъ и предвиджуе тѣ щасливѣ часы, коли такожъ реформа семинаріи духовной у Львовѣ буде поручена тымъ патрамъ по причинѣ, що ректоры сего семинаріи суть... Чимъ они суть, „Русь“ же не каже.

„Блаженный вѣровавшъ“ — розумѣеся чи-татель „Руси“, котрѣ про атанасіеву колегію въ Римѣ столько чули, що имъ написавъ о. Лука Бобровичъ. Мене однакожъ, котрый колька лѣтъ дивився на ту колегію власными очима, — мене статья та лишь здивувати мо-гла, тымъ больше, бо знаю, що о. Лука въ роду не бачивъ нашої колегіи въ Римѣ, а ми-мо того о нѣй такъ широко розписався. Се була и причина, що хочу ему отвѣсти.

Що до первой точки, будто-бы Италіан-цѣ-ректоры не выхováвали руской молодежи въ Атанасіеву въ дусѣ народномъ — на се скажу коротко: Нѣде молодой человекъ не отчуе такъ сильно любви до своего отчизны и до всего, що крываетъ въ понятіи „народность“, якъ на чужинѣ. Такой Болгаринъ, Румынъ, Грекъ и Арабъ, а не менше и Русинъ, высланный до Риму на науку богословія, доперва тамъ, подъ лавурнымъ небомъ Италіи, почувъ себе сиротой, киненою въ далекий свѣтъ, межъ чужихъ лю-дей, и доперва тамъ научится цѣнити свою рѣдну землю, свой народъ, свои матерне сѣлво, свой звываѣтъ, обычаѣ и свою вѣру съ велича-вымъ своимъ обрядомъ. До разбудження сего всего не потребуе днѣ доперва ректора. И певно не великой стѣйности буде патриотизмъ, котрый будити въ питомцѣмъ мавъ-бы доперва самъ ректоръ Атанасіеву. Що больше! Съ довшимъ побытомъ въ Италіи етъ такой пи-томецъ въ можности придвинуться ближе на-родови италіи, понавѣтъ его характеръ, любовь до вольности, его борбу о свои права и тымъ всемъ може и днѣ ще больше загрѣ-тись до сихъ горожанскихъ честнѣтъ. Наколи котрый верне въ Риму обскурантомъ и ретро-градомъ, то въ томъ вже его власна вина, бо и „w Patryi nie zrobią z owsa guzi“; але вину за то приписувати ректорамъ-Италіанцѣмъ, се не лишь велика нелогичность, але и ще боль-ша импертиненція. Такъ о. Лука мѣтъ чейже

застановитись надъ тымъ, що въ атанасіевской колегіи выходили вже Русины-патриоты, хотя тамъ же патрѣвъ Змартвухвстанцѣвъ не было? Але идѣмо дальше.

Сказанье автора статьи, будто давнѣйшіи ректоры Атанасіеву збороняли питомцѣмъ говорити въ рѣдномъ языцѣ, етъ чистою вы-думкою, не хочу лавзати ложью. Авторъ по-виненъ быть знати, що въ колегіи, де суть питомцѣ рѣдныхъ народностей, етъ певный регуляминъ домашний. А сей регуляминъ приписуе, що общою мовою заведенія має бути языкъ латинскій або италіанскій. Але въ сего же не выходитъ, чтобы рѣднымъ языкомъ было зборонено говорити. Противно, въ томъ регуляминѣ стоить такожъ написано, що обо-вязкомъ каждого питомца етъ не забувати своего питомого языка, и говорити нимъ съ своими товарищами въ певныхъ точно озна-ченныхъ годинахъ. Неправдою етъ также, будто-бы давнѣйшіи ректоры збороняли пле-кати рѣдну литературу. За моихъ часѣвъ кромѣ научныхъ книжокъ мали мы въ колегіи часописы „Дѣло“, „Зорю“, „Сіонъ“ и другіи; Грекъ мавъ свой „Неологосъ“ и свою „Ана-толе“; Болгаринъ — „Болгарскій Гласъ“, Румынъ — „Independencia Romana“, Арабъ — свой „Orient“. Се фактъ, о котромъ всякій по-виненъ быть знати, хто пише статьи о атана-сіевской колегіи въ Римѣ, хіба що тенденцію его етъ, нарочно розминутись съ правдою. Остаточнѣ и се етъ простою мистификацію читателѣвъ, будто давнѣйшіи ректоры-Италіан-цѣ черезъ „италіанизмъ“ бажали скрѣпляти католицизмъ. Такъ навѣныхъ ректорѣвъ тамъ нѣколи не было, бо и що могло имъ прийти въ того? Ихъ питомецъ, вернувши въ своєсь, мусѣвъ-бы ставатись вже акатоликомъ, якъ скоро бувъ-бы собѣ забувъ италіанскій языкъ.

Але авторъ згаданой статьи каже дальше: „Змартвухвстанцѣ будутъ въ питомцѣхъ за-цѣпляти идею народности.“ „Risum teneatis! „Идея народности“, то хороша, велика рѣчь! Але куды патрамъ Змартвухвстанцѣмъ до то-го? Я, въ Римѣ будучи, мавъ якъ-разъ слу-чайность понавѣтъ тую „идею народности змарт-вухвстанской“. Она, а не кто другій, разширила въ римскихъ клерикальных сферахъ понятье, що Русины то не окремый народъ а „Polachi di rito greco“ т. е. Поляки грецкого обряду, ось такъ якъ „Polacy rzymskiego wyznania“. И що не одинъ кардиналъ за такихъ насъ має — се фактъ. Менѣ самому случилось говорить съ однимъ ученымъ пралятомъ рим-скимъ, теperѣшнымъ папскимъ нуциемъ въ Пекингу, и чути отъ него таке curiosum, що „Русинъ“ столько значитъ якъ въ Италіи „veneziano“, „napolitano“ або „lombardo“, въ ко-рыхъ каждый має свой диалектъ, але каждый въ нихъ етъ Италіанецъ. Такъ и Русинъ, по-мнѣню сего праляты, наученного о. Семенен-комъ, бувъ лишь человекомъ, уквивающимъ нарѣчія великого польского языка. И таку то „идею народности“ будутъ теперь новіи ректо-ры зацѣпляти въ рускихъ питомцѣхъ колегіи атанасіевской. Що больше! Змартвухвстанцѣ тѣ причинились ще за моихъ часѣвъ до того, що въ колегіи усунено веѣ рускѣ часописы, яко схизматическѣ. И тогда было вже такъ, що Грекъ читавъ свой „Неологосъ“, дневникъ на скрѣбъ схизматическѣ, а Русинѣмъ зборонено и глянути на руску букву. О той интризѣ го-ворили ректоры-Италіанцѣ дуже явно, коли ихъ интервьеновано о причину наглого заво-

роненія рускихъ часописей. И тѣ самі патры мали-бы теперь будити „идею народности“ въ рускихъ питомцѣхъ? Се больше, якъ иронія! Дармо про-то надѣсь „Русь“ спасенія для Руси въ той стороны, але wer glaubt — der sei seelig..

Зб Бродѣвъ.

(Огнь. — Заг. Зборъ членѣвъ общ. им. М. Качковского. — Гимназія бродѣвская.) Дуже рѣдко можна подыбати въ нашихъ часописѣхъ съ вѣстею въ нашихъ бродѣвскихъ сторѣнѣ. Лише два разы сего року подали часописы близній вѣсти про нашѣ сторѣны: разъ, коли колька сѣлъ знищивъ огонь, а другій разъ, коли въ богатѣмъ до недавна мѣстѣ Бродѣхъ отбувся Загальный Зборъ членѣвъ общества имени Мих. Качковского.

Огнь въ Галичинѣ сущъ сего року такъ численнѣ, що не разъ на тыждень два або три письма приходять до урядѣвъ парохіальныхъ отъ старостѣвъ съ вѣдѣваніемъ збирати складки на погорѣлцѣвъ близкихъ и далекихъ, не разъ навѣтъ чужихъ краѣвъ, — але годѣ домога-ти чужимъ, коли нашѣ дуже бѣдуютъ.

Зборъ общества им. М. Качковского будетъ у Вашѣй часописы описаній ажъ надто объ-ективно; своєю дорогою, була то перша явна манифестація рускости въ Бродѣхъ, хочъ въ переведеномъ схиблена. К. Захарчукъ въ Ляч-ковѣ выступивъ противъ одинокой руской гим-назіи съ безобидными увагами. Але що-жъ робити? — деякимъ проводирамъ въ Львова треба было показати, що не только они съ Че-хомъ Живнымъ, але и провинція не хоче рус-кой гимназіи, — отже треба на Зборѣ калати руску гимназію и руску школьную литературу. Въ той цѣли подсунали они ч. К. Захарчука, и днѣ выголосивъ такіи мысли, що мало хто въ бунѣвшихъ на Зборѣ згодился съ ними, а каждый отчувавъ той крайній нетактъ. Я самъ чувъ въ устѣ колькохъ старшихъ свя-щенниковъ слова широкого сожалѣнья надъ тымъ wypadкомъ, бо каждый въ нихъ ѣхавъ на Збо-ры, радѣючи, що духъ рускій дастся въ Бро-дахъ и окрестности ще лучше поднести та що при спѣлнѣй вымѣнѣ гадокъ на такъ много-численнѣмъ зборѣмъ дастся обдумати планы хосеннѣ якъ для галицкой Руси, такъ и для нашихъ сторѣнѣ (н. пр. заложенье Торговѣи народнои въ Бродѣхъ). Треба ввати, що на-тыхъ Зборахъ явилася цѣла компанія урядни-ковъ звѣстного „Заведенія“ въ Львова съ двома своими директорами, и отъ нихъ то походили тѣ грѣмкі оплески для Захарчука и они то при отчитаніи телеграммы о. Наумовича подн-ели той гармидеръ, за-дѣя которого комисаръ правительственный ажъ вызывавъ до покою. —

Вечеромъ того-жъ дня отбувся вечерокъ му-зыкально-декламацийный. Вступну рѣчь выго-лосивъ о. Сѣрко, вице-деканъ въ Гавѣвъ. Веѣмъ въ загалѣ подобалася рѣчь о. Сѣрка, умѣрен-на и тактовна. Се лише тутъ замѣчу, що о. Сѣрко помылывся, вгадуючи, що покойный ме-ценатъ литературы и молодежи М. Качковский належавъ до свѣтъ товариствъ, якъ и то, що неотвѣтно представивъ именованье бл. п. М. Качковского совѣтникомъ апелліи, котре на-ступило при перенесеніи его въ отвѣтку по 40 лѣтнѣй похвальнѣй службѣ. Декламувавъ на вечеру редакторъ загально погоржденного тутъ „Страходуда“, п. Мончаловскій, и пере-ведено досѣтъ удачно прочѣ точки программы, якъ спѣвы сольовѣ та хорѣвъ, и гру на ин-

Малой Руси, въ нѣмъ и бѣсѣда той Руси и по-вѣрки той Руси, але Словенцѣ або Хорваты, що Малой Руси нѣколи не бачили и еи исторіи до-кладно не студіювали, не могутъ предѣлѣ бути поспѣднѣю инстанцією въ справѣхъ малорускихъ. Самъ о. Петрушевичъ въ мой присутности смѣ-ялся въ Ягичево поясненіи до олѣвъ: „спала князю оумъ похоти“, смѣялся въ поясненіи до олѣвъ: „Игорь накеде полкы скола на землю полоквицкѣ за землю рускѣ“. У Ягича „за-землю рускую“ не значитъ „за кривды землѣ рускою“, якъ то предѣлѣ каждый Русинъ поѣла духа своєї бѣсѣды розумѣ; у него тѣ слова толкуюто бездушно для означенія механичного „ходу поза границѣ Руси“. А до „спала князю оумъ похоти“ дае Ягичъ такую интерпретацію: „Wir würden eher похоти къспалаша erwarten... Das Ganze könnte man auch lesen: къспали oder оуспали князю оумъ похоти... Guten Sinn giebt auch die Conjectur слака князю оумъ похоти“.

Що за чудесна интерпретація: и такъ можна читати, и такъ, и такъ, и такъ! Поѣла такой интерпретаціи будешь мудрый, якъ и пер-едъ тымъ.

Въ „Темныхъ мѣсяцахъ“ клавъ я головну вагу на скандинавскую митологию и за еи помо-чею далѣсь якъ найкрасше пояснити мѣсяца про Трояна, Дива, Буса, про Готскѣ Дѣвы зъ лебе-динными крылами, и т. д. О. Петрушевичъ съ окандинавскою митологією досѣтъ слабо озна-комленнѣй и лишь несмѣло цитуетъ двоухъ нѣмец-кихъ писателѣвъ, на котрыхъ я вже давнѣше зсылався. До помощи, поѣла выпробованой мето-ды, бере днѣ зновъ Ягича и наводить въ не-го такую сентенцію: „Nach der Auffassung

des geehrten Verfassers (г. Партицкого) müsste der gelehrte Archeolog und Dichter des Igorliedes im XII und XIII Jahrhundert die gesammte nordische Mythologie so gekannt haben, als ob er sie aus einem Handbuch geschöpft hätte!“

И на сую замѣтку Ягича я вже отиовѣдавъ въ „Зорѣ“. Я такъ писавъ: „Aus den Handbü-chern мы еще не богато знаемъ, а Русины 12-ого вѣка могли знати поспѣднѣю религію якъ найдо-кладнѣше зъ непосредной, живои традиціи: отъ своихъ отцѣвъ та дѣдовъ, и въ загалѣ отъ людей вѣковыхъ. Оно въ концѣ етъ велике пы-танье, чи въ 11-омъ вѣцѣ була вже цѣла Русь христіанскою; зъ отки бы набралось только овячениковъ, только церковныхъ цѣвѣвъ, только богослужебныхъ (писаныхъ) книжокъ, только церковъ, щобъ выставо для многихъ и многихъ тысячъ сѣлъ та мѣстъ? Нынѣ отъ крещенія Русь минае 900 лѣтъ, а споминки давной по-ганьской вѣры — всякого рода забобоны, повѣр-ки, ворожбы — живутъ въ народѣ майже незмѣн-но, и безвѣчно вѣрнѣйше, якъ то предетавляютъ намъ всякого рода Handbücher. У мене етъ подъ рукою одно таке Handbuch der Mythologie zum Schulgebrauch (!) herausgegeben von Richard Glass 1880. Въ нѣмъ ось якъ мудроцѣ описали про славянскую митологию: Pizi, ein Ehegott der Polen; Prigirstitis, ein polnischer Hausgötze mit leisem Gehör; Sicksa, ein slavischer Waldgeist и т. д. Думаю, що въ 12-омъ вѣцѣ, хочъ и не бу-ло нынѣшнихъ Handbücher, предѣлѣ люди про ми-тологию больше знали, якъ мы теперь.“

О. Петрушевичъ промовчуе ту мою оти-овѣдъ, що очевидно не може бути ознакою совѣст-ности въ поважнѣмъ трактованю справы. Скрывъ

шавъ за Ягича, днѣ зъ нечуванною злостію кидаетъ — вже не на мою рецензію, а просто на мою особу, стараючи навѣтъ бунтувати учениковъ проти мене*)! — а все то дѣлятого, що я заки-нувъ ему плегіатъ, якого доуштовиса въ мои книжки въ двоухъ мѣсяцахъ. Та дарма! Я недавно тому замѣтивъ бувъ о. Петрушевичевъ въ при-ватной розмовѣ (було то еще передъ выданіемъ его Введенія), що днѣ въ своихъ письмахъ надто часто цитуетъ себе самого, а рѣдко другихъ, а влас-ные заходятъ выщадки, що его дослѣды вже кимъ нашимъ — були дослѣдженѣ. Але, якъ то ка-жутъ: Der Appetit kommt mit dem Essen. Съ по-чаткомъ сего року переглянувъ я послѣдній вы-пускъ Литературного Сборника зъ 1885 року и въ наибольшимъ здивованіемъ помѣжъ „сочине-ніями“ о. Петрушевича подыбую и таке: „Die Dabozanski ruthenische Frage, beleuchtet von einem Russinen, Lemberg 1850.“ Менѣ передъ очима станула величя постать знаного въ сороко-выхъ рокахъ патриота, тернопольского профессора Прокончица. За разбудженіемъ народного духа въ рокахъ 1848 и 1849 задумавъ бувъ Прокон-чицъ сложити короткій оглядъ нашей минувшости, нашей долѣ и недолѣ, и цѣлыми днями и ночами заходивъ около студіюваня тогдѣ мало ещѣ зна-ныхъ жерелъ историческихъ, котрѣ оттакъ угру-повавъ въ принаду цѣлѣсть и при самой доброй нагодѣ выдавъ въ формѣ полеминой на свѣтъ Божій. Книжка его „Die ruthenische Frage in Galizien, beleuchtet von einem Russinen“ облѣтала

*) О. Петрушевичъ мѣтъ-бы мати на столько такту, отдѣляти особу писателя отъ особы профессора. Чейже въ того, що о. Петрушевичъ етъ гр. кат. священникомъ, нѣхто еще не схоче выводити, що Слово о полку Игоревѣ днѣ повиненъ бувъ поспѣ-вати въ становиска „католического священника“.

тогдѣ всѣ рускѣ дома и мало котра праця пове-личались могла такъ великанскимъ и благодат-нымъ успѣхомъ, якъ книжка Прокончица. При-незвычайно великой праці помарити здоровье самого автора и Прокончицъ небавкомъ розира-щався съ такъ улюбленою нимъ землею. Память патриота поволѣ затрачувалася мѣжъ нами, а обмежалася едино на осирѣтѣлый кружокъ роди-ный, на вдову и дѣти, котрѣ рукописъ покойника — рукописъ книжки „Die ruthenische Frage in Galizien“ — хоронять до днѣсь мовъ наибольшу овляощъ родинау. А тымчасомъ при помѣщеніи згаданой книжки мѣжъ „сочиненіями“ о. Петру-шевича, читаемо такую примѣтку: „Брошура та, первобытно составлена на нѣмецкомъ языцѣ проф. Прокончицемъ, переведена была съ значительны-ми поправками и пополненіями по исторической части на польскій языкъ А. С. Петрушевичемъ, а послѣ въ нѣмецкомъ переводѣ (чи такожъ А. С. Петрушевича?) изъ сего польского текста печат-но издана въ помянутомъ году“.

Що о. Петрушевичъ робивъ поправки и до-повненія — ничъ такъ надто незвычайного; то-була остаточна редакція книжки, и она еще не-надае права на власнѣсть. Кожда редакція лате-ратурной газеты, за дозволомъ автора, робитъ такожъ поправки и доповненія до печатаныхъ ар-тикуловъ, але жадному еще редакторѣмъ не при-ходило на гадку, конфискувати чужѣ працѣ на-своѣй рахунокъ. „Sum cuique“ — а зъ тыхъ колька поправокъ та доповненія можна було зро-бити дружню прилогу покойному патриоту, що давъ инициативу до доброго дѣла и всю пра-цю свою та здоровье для того дѣла пожертво-вавъ.

Ом. Партицкий.

струментах. По вычерпанию той программы и по малой перерыве возобновились танцы, котрых требовали до полу до пята равно. Досыть много панночкы появилось въ народномъ строю; въ прочихъ значна часть въ дорожкахъ тоалетахъ, хотий на картахъ запрошена было написано, что стрй мае бути вечерковий або народный. Въ танцюющихъ мужичинъ була большдсть академикъ и компания чиновниковъ „Заведенія“ чиновники явились въ балахъ гали.

Деяки священники въ нашихъ сторахъ предкадають, щобы шо року отбувалося кдль-ка рускихъ вечерницъ въ Бродяхъ, якъ въ мисницъ такъ и подчасъ вакаций, и щобы тн-жъ вечерницъ були сполученъ съ акимесъ дитимомъ, театромъ аматорскимъ, або акимесъ продукциями спѣвацкими, музыкальными и т. д. Щастъ Боже тому щасливо обдуманому плану! Черевъ то можна-бы поднести житие руске и можна-бы потдмъ вватися лучше до работы, котрой тутъ есть много а много. Одну справу мушу при тдй случайности подати до вѣдомости якъ шкдльныхъ властей, такъ и нашего „Товариства Педагогичного“ и „Народной Рады“. Въ Бродяхъ въ гимназїи, до котрой ходить сего року надъ 70 Русинѣвъ, есть рускій языкъ поставленный на рѣвнѣ съ французскимъ и гимнастикой, — и то побѣла плану, а въ дѣйствости есть еще горше... Въ Бродяхъ нема школы въ недѣлю, сѣреду по полудни и цѣлый день въ субботу, длятого ученики мають шо дня 4 години равно, — такой планъ шкдльный уложенъ въ протекцїи для жидѣвъ. Теперь уже послѣднѣя пора, щобы удмнутися о науку руского языка, бо о гимнастику и языкъ французскій дбають и директоръ и саміи профессоры, а за рускїи не може нѣхто удмнутися. Вкднци мушу подѣлитися одною веселою вѣсткою въ Бродѣвъ, а именно, що катихитъ тутешной гимназїи и сотрудничъ о. Ярема, мимо того, що мае богато работы въ приходѣ и кдлька катихитуръ, заходится коло валожѣня руского хору въ гимназїи. Щастъ Боже!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархїя.

(7. Засѣданье Рады державной.) отбулося минувшю пятницѣ. На сѣмъ засѣданїи президентъ министровъ повѣдомивъ послѣвъ, що засѣдана делегаций въ Пештѣ не будутъ теперь отбуватися якъ доси въ палатѣ угорской академіи наукъ але въ вынаймленныхъ въ тѣй цѣли локально-отяхъ въ готели Гунгарїи. — Въ порядку дневного прїотуплено до закона о поборѣ рекрутѣвъ на 1887 р. Въ проектѣ до сего закона сказано, що до отаковъ арміи (и маринарки военной) маюся поклкати на слѣдующїи рѣкъ 55.922 людей а до заступающей резервы 5.592 людей. Законъ сей передано комїоїи войсковой и прїотуплено до дальшюи дебаты надъ закономъ о обявзку зѣлѣнцѣ державныхъ шо до плаченя податку зарбкового и доходного. Пос. Зигмунтъ вносиль, щобы законъ сей отослано до комїоїи о тою замѣткою, щобы она его такъ переробала, щобы додатки припадали для воѣхъ громадъ черезъ котрїи переходить зѣлѣнцїи. За сѣмъ внесенемъ голоуувавъ лишь нѣмецкїи клѣубъ и палата его откнула. Пос. Вѣлянскїи жадавъ также, щобы законъ сей отослано до комїоїи але съ тѣмъ додаткомъ, щобы она при его переробленїи задержала постановы закона зъ 8 мая 1869. И се внесенне перенало; за намъ голосовавъ лишь клѣубъ польскїи, кдлькѣхъ пословъ зѣ клѣубу нѣмецкого и кдлькѣхъ зѣ правого центрумъ. Отгакъ прїотуплено до спеціальной дебаты и передїокутовано три параграфы а дальшу дебатъ отложено на пѣзѣнїе. — Пос. Кнѣцъ и товаришѣ поставили внесенне, щобы палата передала отповѣдь министра Пражака о розпорядженїи шо до языка урядовой въ Чехахъ и на Моравѣ комїоїи языковой для нарядъ надъ нимъ и докладного розсѣдженя, и щобы комїоїи та здала о нѣй справу. — Пос. Пленеръ интерелювавъ предѣдателя комїоїи верификаційной, для чого не оправдженю доси выборовъ въ Далматїи мимо того, що дотычнїи акты передано комїоїи ще минувшого року заразъ на самѣмъ початку торѣчной сѣсїи. Предѣдатель комїоїи, гр. Каянскїи, отповѣвъ на то, що есть такой звычай въ комїоїяхъ, що коли референтъ готовъ съ справкою, котору ему передано, то повѣдомляе о томъ предѣдателя. Референтъ далматинскихъ выборовъ очевидно же не упоравъ съ ними бо не повѣдомлявъ о томъ предѣдателя. Чи справа аи буде ще сѣи сѣсїи предѣдателя, бѣсѣдникъ не знае оказати. (Голосы зѣ лѣвїи: *Слушайте! Слушайте!* а зѣ правїи: *Браво! Браво!*) Пленеръ отповѣвъ на то, що ви-на и отѣвѣальность за то спадае на референта възглядно на большдсть комїоїи, а зѣ бѣсѣды предѣдателя видить, що онъ не хоче оправдуживати не только выборовъ зѣ сѣльскихъ и мѣ-скихъ группъ але навѣтъ и зѣ группы наибольше оподаткованныхъ.

(8. Засѣданье рады державной.) На сѣмъ засѣданїи выбрано членѣвъ до т. зв. депутаций квотовой и до сѣльскихъ делегаций. Якъ звѣстно вызначаюся шо року певна сума на сѣльскїи выдатки зѣ обохъ половинъ державы, а комїоїи, котра тѣ сумы вызначае, выбираюся по рѣвнѣи части зѣ помѣжъ обохъ парламентѣвъ. Комїоїи та выговорююе отгакъ общино о обома министрами проектъ, онъ предкадаюся отгакъ общинъ парламентамъ, а ухвалу ихъ санкціонуе цѣсарь. Въ якїи способъ мае окладатися квотова депутация,

означуе въ Австрїи законъ зъ 1877 р. Пѣсля сего закона складаюся отже квотова депутация зѣ 15 членѣвъ австрїйского парламенту (5 зѣ палаты панѣвъ, а 10 зѣ палаты пословъ). Въ Угорщинѣ означуе окладъ сѣи депутаций за каждый разъ парламентъ. До квотовой депутаций выбрано отже пословъ: Черкавского, Яворского, Кайця, Лихтенштайна, Дулула, Матуша, Менгера, Пленера, Поклюкара и Штурма. Имена членѣвъ до сѣльскихъ делегаций зѣ Галичины подали мы вже въ послѣднѣмъ числѣ нашей часопїси; тутъ мусимо же лишь замѣтити, що нѣмецкїи либералы зѣ Австрїи горѣшлины и оловенскїи клерикалы зѣ Стерїи вѣдѣржались отъ выбору до делегаций, не подавши нѣякой причины до сего. Слѣдующе за-сѣданье Рады державной отбувалося нынѣ.

(Сѣльскїи делегации) зберутся дня 4 подолиста въ Будапештѣ. Сего року, якъ кажутъ, не буде нѣмъ предложена червона книга, але справа загранична буде розбиратися якъ и въ попереднихъ рокахъ въ обохъ комїоїяхъ. Сподѣваюся, що министровъ дѣль заграничныхъ, гр. Кальноки, дасть, о сѣльскѣмъ се буде можна, деяки посылки о найважнѣйшихъ справахъ.

(Въ радѣ державной) отбулося сего тыждня, пѣсля донесеня вѣдѣньскихъ газетъ, лишь два засѣданя, а то для того, щобы комїоїи а головню подкомїоїи могли полагодити свои работы шо до предложѣня банкового и податку отъ цукру. — Сего тыждня мае зѣворотнася также палата панѣвъ для выбору членѣвъ до комїоїи квотовой и сѣльскихъ делегаций. Депутация квотова и сѣльскїи делегация будутъ радити рѣвночасно въ Будапештѣ. На другїи тыждень розпочнутася наряды надъ мытowo-торговельною угодою, а съ концѣмъ сего мѣсяця — якъ доноситъ „N. fr. Presse“ — буде Рада державна закрыта и не зберѣеа вже сего року. По сѣй причинѣ можна приушкати, шо ще сѣи сѣсїи буде внесене предложѣнне о провизоричномъ бюджетѣ ажъ до конця марта 1887.

Заграничнїи Державы.

Болгарїя. Отповѣдь болгарского правительства на звѣтнїи три ноты российской консулы въ Софїи есть слѣдующа: Министровъ дѣль вказуе насампередъ на то, що кдлька державъ придержуются тѣсно канцїуляцій (угодъ), зѣ котрыхъ также и Россїи кдлька разѣвъ робила ужитокъ а котрїи въ примѣненїи подаютъ дуже часто причину до конфликтѣвъ межѣ властями консулярными а властями болгарскими, особливо же коли розходатся о выпущенїи на свободу чужихъ подданныхъ, узвзненныхъ за нарушенне порядку. Лишь только щобы до такого конфликтѣ не допустити, рѣшилося правительство до такого кроку противъ чужихъ подданныхъ, котрїи мѣшались до выборовъ. Для удержаня порядку и безопасности есть конечной рѣчею, щобы акция правительства не маа нѣякой черешкодѣ, бо въ противнѣмъ случаю мусѣли-бы агенцїи ужити отповѣднѣхъ мѣръ протавъ неспокойныхъ подданныхъ. Шо до энергичной наганы выказанной гр. Каульбаромъ заявляе болгарскїи министр дѣль заграничныхъ, що министры мають одержувати наганы лишь отъ народной репрезентаций, яка есть въ краю установленна. — Шо до другой ноты каже министр дѣль заграничныхъ такъ: Въ Вашѣй нотѣ зѣ дня 28 от. от. вересня звалили Вы заявити, що правительство российске не признаетъ выборовъ, того дня выконанныхъ, и буде ихъ уважати незаконными т. е. такими, котрїи противятся законамъ князѣвства. Позаякъ Ваша нота не покликуюе на нѣякїи параграфъ закона, то позволяе, шо посяно тутъ причины, котрїи въ очакъ болгарского правительства надаютъ згада-нымъ выборамъ законный характеръ. Вамъ звѣсно, шо берлинскѣа угода надала головню подставу политичному истованю князѣвства и порѣшила, шо до Тѣрно-вы мае бути окликане собранїе для уложѣня конституцїи, котра мае бути подготовлена вънутрѣшного права публичного въ краю. Ту конституцїю выговорено въ самѣмъ дѣлѣ подѣ покровительствомъ царско-российского комисара а предѣдателя державъ признали еи; она есть отже у-гольнымъ камѣнемъ цѣлого болгарского законодательства. Навѣтъ российске правительство не оспорювало нѣякой правосильности сего акту и не разъ навѣтъ официално черезъ своихъ агентовъ высказывалось за удержанемъ сѣи конституцїи. Параграфъ 43 конституцїи каже отже, шо князѣвство Болгарїи мае управлятися точно посяла законѣвъ, котрїи мають бути ухваленїи и оголошенїи пѣсля принїсѣвъ сѣи конституцїи. Щобы отже означити законнѣсть або незаконнѣсть отбувшихся выборовъ, треба мати на оцѣ дотычнїи спеціальной постановы. Пѣсля §. 25 закона о выборахъ вернѣткѣ выборы народне собранїе и лишь оно есть одинокимъ судїею правосильности и правосильности выборовъ. Хочъ правительству болгарскому не прїотонъ порѣшати напередѣ пытаня, котрїи належать до выключной компетенцїи народного собраня, то все таки думае оно, шо оно шо до своихъ акцій поступало въ границахъ своихъ власти рознѣсуючы выборы на день 28 вересня, бо навѣтъ и шо до сего поступованя оно осповняло лишь бажанье представитѣльнѣя народа заявляе голосно на засѣданю надзвычайного собраня. Прому Васѣ предложити се заявленне Вашому правительству, котре, о чѣмъ не сомнѣваюся, розважитъ добре тѣ причины, шо опонукують болгарске правительство признавати згадаанїи выборы законными. — Въ отповѣди на третю ноту о приключеняхъ подчасъ выборовъ въ Софїи долучить министр дѣль заграничныхъ также и посяненье министерства дѣль вънутрѣшнихъ, оперте на урядовѣмъ слѣдствѣ. Въ отповѣди сѣй сказано, шо вод отѣвѣальность за не-

покой подчасъ выборовъ въ Софїи спадае на тѣхъ ворохобнїковъ, шо хотѣли честныхъ и споконныхъ обыватѣльнѣвъ не допустити до овобѣдного выконуваня ихъ найвысѣйшого права. Отѣвѣчальность та есть тѣмъ больша, шо тѣ ворохобнїки выдавали себе мучениками и шукали и найшли прїбѣжище въ российскомъ консулятѣ. Зѣ посянѣня министровъ дѣль вънутрѣшнихъ показуеся, шо около 150 ворохобнїковъ явилось передѣ консулятомъ российскимъ, а коли ихъ тутъ консулъ российскїи отавъ захожувати, вернули они на мѣсто выбору и хотѣли прогнати комїоїю выборчу. Теперь розпочалося бѣйка и ворохобнїки змушенїи були утѣкати. Они знову забѣгли до российского консуляту, зѣ отки першїи почали кидати камѣнемъ. Скоро по томъ уало зѣ консуляту 15 выстрѣловъ и куля убила коня подѣ офицїромъ Фичовомъ, шо случайно туды переѣзжавъ, прочїи кулѣ падали на консуляты нѣмецкїи и англїйскїи, а слѣды ихъ значно на отѣнахъ. Теперь ажъ выступила полицїи и розгнала товцу. Шо полицїи не явилася скорше, то причина въ томъ, шо консулъ российскїи Неклюдовъ оказавъ ще 21 вересня до министра Начевича, шо полицїи не потребуе журитися о консулятѣ. — Правительство болгарске назначило день збору собраня на день 15 от. от. жовтня въ Тѣрновы и вычало ноту до державъ, щобы предложили имъ своихъ кандидатѣвъ. Кажуть, шо Болгаре готовїи приняти навѣтъ якого небудь кандидата Россїи лишь не князя черногорского и не Караджорджевича. У Вѣднїи ходитъ поголооска, шо Англія готова вылити ового кандидата, длятого, шо Россїи не хоче ового кандидата назначити. Ген. Каульбарсъ маѣ вчера вернути черезъ Рущукъ до Софїи.

Россїя. Царъ и царица переѣхали зѣ Петергофу до Гатчины. Становище мин. Гирса мае бути захитане. Велика часть праомъ российкои выступае теперь противъ окупаций Болгарїи а полковникъ Комаровъ доказуе въ своихъ органѣ „Свѣтъ“, шо коли-бы Россїи хотѣла теперь окупувати Болгарїю, то мусѣла бы не только выступити зѣ триѣсарского союза, але мусѣла-бы оставити войскомъ нѣмецко австрїйскую границу а кромѣ того забезпечитися ще въ Афганїстаѣ. На то все мусѣла-бы она выставити теперь 1½ милїона войска.

Нѣмеччина. Цѣсаръ Вильгельмъ прїѣде дня 20 с. м. зѣ Баденъ-Баденъ до Берлина. Вѣсти, шо станъ здоровья нѣмецкого цѣсаря есть небезпечный, суть безпѣдотавнїи и выдуманїи французскими газетами. Пѣсля нѣмецкихъ газетъ цѣсаръ прїимѣвъ навѣтъ запрошенне князя регента брауншвейгского на ловы. — Загальну увагу и велику сензацию выкликано оголошенне стану здоровья божевѣльного короля баварского въ политичнѣмъ органѣ. Королю, сказано тамъ, есть зѣ-вѣстѣмъ не при умѣ, хочъ на тѣлѣ есть зѣвѣстѣмъ здоровъ и може довго лѣтъ пожити. Кажуть, шо оправданье стоить въ звязи съ оголошенемъ регента баварского кн. Лютпольда королемъ баварскимъ и мае лишь на цѣли выкликати дику-оїю въ народѣ. Многозначущу вѣсть подала онойды берлинскѣа „Post“. Газета сѣя довѣдуеся и-менно, шо баварске правительство замовило въ фабрикахъ вагоновъ въ Аугсбургѣ, Нюримбергѣ и въ Монахїумѣ 2.000 вагоновъ на найблизшїи чотыри недѣлѣ.

НОВИНКИ.

— Завтра въ среду о 3 годнѣ пополудни отбудутся Загальнїи Зборы членѣвъ „Народной Торговлѣ“. Розвѣой той молодѣи а такъ красно розвиваючоїся инстїтудїи рускою лежить на сердца каждого широго Русина, тожъ на завтрѣшнихъ Загальныхъ Зборахъ можна сподѣватися численой участїи членѣвъ.

— Преосв. еп. Пелешъ поручивъ обѣянкомъ воѣмъ урядамъ деканальнымъ овои епархїи надѣслати до 30 жовтня с. р. даты до Шемятнѣму на рѣкъ 1887. Даты тѣ мають бути зѣ каждой парохїи такїи: 1) имя душпастиря, 2) означенне, чи парохїи есть въ мѣстѣ, мѣстечку, чи селѣ, 3) чи есть се парохїи чи капеланїи, възглядно сотрудничтво еконоповане, 4) рѣкъ заснованя парохїи, 5) рѣкъ поставленя церкви и чи она мурована, чи деревяная, 6) отъ которого року суть метрики, 7) въ котромъ роцѣ выбудованїи домъ парохїиаль-ный, чи мурованнїи, чи деревяный, 8) отдаленне парохїи отъ Станиславова въ километрахъ, 9) имя патрона, 10) имя дяка, а также, чи попытованнїи, чи нѣ, 11) диоло душъ въ церкви матерной и филиальныхъ, отдаленне церкви филиальной възглядно прилученого села отъ церкви матерной, 12) школа при церкви матерной и филиальныхъ, число дѣтей гр.-н. обрядѣ обовязанныхъ до науки, 13) дотация парохїи, 14) платня дяка, 15) староство и почта.

— Руины въ Америкѣ консулидуются чимъ разъ большѣ подѣ проводомъ дѣяльного и неутомимого о. Волянського и чимъ разъ большѣ проявляютъ житие. Зѣ надѣланого намъ 3-го числа выдаваннѣ о. Волянскимъ въ Шенандо руской часопїси „Америка“ дѣзнаемося, шо о. Волянскїи печатаетъ въ овоїи друкарни англїйско-рукою граматїку, призначену для практичного ужитку русо-американцѣвъ. Якъ симпатичноа есть для Русинѣвъ въ Америкѣ особа о. Волянського, а заравомъ якъ сильна у нихъ любовь своего руского обряду, доказуютъ численнїи случаѣ, шо Руины прїѣзжаютъ въ найдалѣшихъ сторахъ до Шенандо, щобы звѣзчатися въ овоїи церкви пѣсля своего обряду. И такъ недавно звѣзчавъ о. Волянскїи Иванъ Федорка родомъ зѣ Гладшова сѣ Анною Цичдра зѣ Редетева, прїбувшихъ до него ажъ зѣ Джерси-Ситї. Разомъ съ новымъ числомъ

„Америки“ надѣславъ о. Волянскїи нашѣй редакцїи фотографїю овои церковѣ. Есть се невеликїи мурованнїи буднѣнокъ, подѣбленнїи на два поверхи, якѣ се вже зѣверху замѣтно зѣ подобнѣного ряду оконъ. Першїи поверхъ, здаюся, мусѣтъ бути значно вышїи отъ партеру. На фронтѣвѣ отѣнѣ суть три великїи окна на поверѣ, а два меншїи, и входовїи дверѣ на партерѣ. На бѣчныхъ отѣнахъ есть по 5 великихъ оконъ на поверѣ и по 5 меншихъ на партерѣ. На середнѣй даху вежа, на нѣй баша, по бокахъ двѣ маленькїи вежѣ съ малыми башнями. Церковь представляе въ загалѣ дуже милый видъ. На середнѣй башнѣ умѣщенный великїи трираменнїи хрестъ, котрому тутъ дуже выгѣдно, бо не окинѣ его анѣ старостѣ, анѣ нѣякїи колаторѣ.

— Читальню въ Устїи зеленѣмъ розвазало бучачне староство за-дѣла невѣстнѣной доси причины. Противъ того внесли члены розвазаной читальнѣ рекурсѣ до ц. к. намѣстничства.

— Конкурсы на двѣ стипендіи имени Теодора Лунашевского по 100 зр. розписавъ управл. Совѣтъ „Народного Дома“ съ рѣшѣнѣмъ по концѣ руского подолиста с. р. Убѣгаться мають ученики вышїихъ заведенъ науковыхъ.

— Руска Бѣсѣда въ Чернѣвцяхъ намѣѣреа почавши отъ 14 подолиста с. р. устрожувати въ своихъ комнатахъ шо недѣлѣ на перемѣну отчиты и во-кально-литературнїи вечерки и вечерницѣ. Вступѣ на сѣи вечерки буде безплатный.

— П. Ясеничїи Володимиръ, начальникъ оуду повѣтового въ Выжнїи занедужавъ — якъ доноситъ „Буковина“ — на очїи и выѣхавъ до лѣкарѣвъ до Вѣднїи, де перебуде около шѣсть недѣлѣ.

— Рускїи театр народнїи розпочавъ въ субботу дня 16 с. м. рядъ представлѣнъ въ Золотѣвѣ. Въ субботу отограно комедїю „Мужъ зѣ крѣчнѣности“, въ недѣлю народну оперетку „Микола Довбушъ“. Въ имя патріотизму вызываюся вою золотѣвску публику якъ мѣщеву такъ и доокрестну, щобы не отказувала овои помочи нашѣй народнѣй оцѣнѣ.

— Именованя и перенесеня. Перенесенїи концептовъ практиканты намѣстничства: В. Альбертъ зѣ Цѣшанова до Нового Торгу а А. Барбацїи зѣ Нового Торгу до Цѣшанова. — Министровъ просвѣты увѣдомлявъ п. К. Фрайнда на его власне жаданье отъ урядѣ окружного инспектора народнѣхъ шкѣлъ. — В. Завадиньска именована дѣйстною учителькою при етатовѣй шкѣлѣ жѣночѣй въ Галичи.

— Мѣстечко Товастѣ въ пов. окаратѣкомъ цвите вже теперь на цѣле Подѣлье якъ надѣйный розсадикъ промыслу и ремеола мѣжъ рускимъ людомъ. Отъ кдлькѣхъ лѣтъ есть тамъ вже школа колодѣйства, въ липни с. р. отворено школу ковалѣвъ, а оими днями станула головню заходомъ п. Володислава Федоровича нова школа гончарѣвъ. Вой тѣ школы веденїи възрѣчево проявляютъ вже въ короткомъ часѣ похвалнїи результаты. Кромѣ того выроблюють въ Товастѣмъ розповсюдженю по цѣломъ Подѣлю вовннїи крайки съ узорами. Дуже богато причиняюся до подѣвнѣня змаганъ на томъ поли мѣщевый рускїи священникъ, звѣтнїи патріотъ-дѣятель о. Чачковскїи.

— Школу домашнього жѣночого господарства заводѣтъ монахїи (сестры милосердїи) въ Родатичахъ, пов. городѣцкого. Въ школѣ тѣй мають удѣлятися практичнїи науки всего того, шо потрібно знати господинѣ въ господарствѣ сѣльскомъ.

— Нова церковъ кѣнчатѣя будувати въ Порховѣ, дек. бучачкого.

— Помершїи адвокатъ д-ръ Маркїи Мадейскїи завѣщавъ для заведеня сѣльскихъ у Львовѣ 500 зр., для заведеня глухонѣмыхъ 500 зр., для заведеня калѣкъ ов. Лазаря 500 зр., для убогихъ мѣста Львова вѣстѣдающихся-ся жебрати 500 зр., а на маючїи утворитися фондъ вдовѣ и сирѣтѣ по адвокатахъ 2.000 зр. Разомъ отже завѣщавъ покойникъ на добродѣйны цѣли суму 4.000 зр. а. в.

— Краева Рада шкѣльна предѣставила министерству просвѣты прошеня 23 поштованныхъ оуплѣнтовъ гимназїиальныхъ о рѣчннїи додатокъ до платнїи по 200 зр. рѣчно. Десять такихъ прошенъ откинула Рада шкѣльна краева. Пѣсля нового закона о оуплѣнтахъ прїслугуе право до згадааного числа подѣвошеня платнїи только такимъ, котрїи окѣнчили 5 лѣтъ подѣ кожнѣмъ зглядомъ удовлетворѣною оужбѣю.

— Сумнїи насѣднїи подѣвошеня оплаты шкѣльной въ школахъ середнѣхъ вже проявляюся. Пѣсля датѣ зѣбранныхъ часопїсею „Szkoła“, зѣмѣшалося въ сѣмъ роцѣ фреквенцїи въ гимназїяхъ Галичины о звышѣ 400 учениковъ. Въ загалѣ записанося отъ початкомъ сего шкѣльного року до воѣхъ гимназїй въ Галичинѣ 11.786 учениковъ, т. е. одиный ученикъ припадае у насъ на 506 мешканцѣвъ; одиный же ученикъ школъ реальныхъ припадае на 6.986 мешканцѣвъ. Супротивъ того згадана часопїи вызывае справедливо галицкїи Сѣомъ, щобы полагодивъ якъ найкорше съ оупѣхомъ для краю справу реорганизацию шкѣлъ выѣловыхъ и заведеня новыхъ державныхъ шкѣлъ промысловыхъ.

— Хитрѣсть жидѣвска. Якъ звѣстно, заграничнѣмъ жидамъ не воляно перебувати въ Россїи довше якъ 3 днѣ въ одиномъ мѣсци. Щобы увѣлнѣтитися зѣ-подѣ сего некористного права, порадѣвъ собѣ дрогѣбнѣйшїи жидѣ Лейзоръ Гартенбергъ такъ, шо принявъ православїе, прозавося Лазарѣмъ Иоакимѣмъ и теперь може вже овобѣдно звизвати по цѣлой Россїи и робити гешефты.

— На зѣлѣзницїи Кароля-Людяна погнѣвъ въ насѣдѣкъ власной неосторожности кондукторъ Шрамъ. Коли поѣздъ ѣдучи зѣ Кракова переѣздивъ черѣзъ мѣсто на рѣдѣ Варѣ стоявъ онъ помимо за-казу въ регуляминѣ на отупенїи поѣзду, за-щиповъ о поручѣ, унаѣвъ на зѣлѣзничнїи мѣстѣ и убився отъ разу.

ДѢЛО

Виходить за Львів що Вторника, Четверга и Суботы крім пуских святъ о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Бібліотека найзн. повѣстей“ виходить по 2 печат аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надобраніе“ по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вольній отъ порта. Предплату и мисераты приймають: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Відни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Danhe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danhe & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряди и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Предплати на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи:
на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Бібліотека“: съ дод. „Бібліотека“:
на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2 ар. 50 на півъ року . . . 2 руб. 50.
на чверть року . . . 1 ар. 25 на чверть року . . . 1 руб. 25.
Для Заграниччя, окрімъ Росіи:
на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
на півъ року . . . 7 ар. 50.
на чверть року . . . 3 ар. 75.
съ дод. „Бібліотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 3 ар.
Пощиноне число коштівъ 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається IV чвертьрѣкъ сегорѣчного видавництва „Дѣла“ и „Бібліотеки найзн. Повѣстей“. Условія предплати подані выше.

Просимо посѣщити съ присылкою предплату, чтобы не послѣдувала перерва въ експедиціи.

И. Т. Предплатники, що ще заявляють съ предплатою, звать свои заглости вырѣзати въ якъ найкоротшій часъ, бо вже черезъ саму проволоку въ сплатѣ понесить издавництво велику страту!

Загальні Збори

членів „Народной Торговлі“

Отбулися вчера по полудни въ великій сали „Народного Дому“. Збори були численні, бо явилось до 70 членів, найбільше від Львова, — але загостили члени и въ провинціи, священники и люде свѣтскі. По всѣхъ вѣбранихъ видко було велике заинтересованье дѣлами „Нар. Торговлі“, того першого галицко-руско-го товариства, котре, станувши на реальнихъ підставахъ, глубоко може сягнути въ економічні отношенія нашего краю и спровадити великі зміни въ користь нашего народу.

Збори открывъ председатель товариства о. Евг. Дудкевичъ короткою промовою, въ котрій казавъ загально на щасливий роводъ „Народной Торговлі“ та на той отрадній об'явъ, що при тій помочи змогли вже засновуватися такожъ Торговлі повѣтвой, и высказавъ надѣю, що при патріотизмѣ галицко-руского народу та арозумѣній великою зацѣлѣ „Народной Торговлі“ — институція тая буде арозстати въ що-разъ більшу силу. Підъ конецъ свєси промови о. Дудкевичъ предложивъ Зборамъ выбѣръ преидіи. Коли сов. о. В. Ильницькій подякувавъ за выбѣръ на председателя, Збори выбрали п. Мих. Коссака председателемъ, о. Евст. Меруновича вступникомъ, а пп. д. ра Костя Левицкого и В. Лаголу секретарями.

По отчитанию д-ромъ К. Левицкимъ протоколу за послѣднихъ Заг. Зборівъ, председатель удѣливъ голоеу директору п. Вас. Нагорному, чтобы отчитавъ справозданье управляющаго Совѣта за дѣяльности въ административномъ роцѣ 1885/6.

Справозданье се подаемо въ повндій основѣ:

Свѣтлый Зборе!

Отъ заснованія нашой „Народной Торговлі“ другій разъ стае ей управляющій Совѣтъ передъ Вами, Впов. члени, чтобы здати справу за господаріи Вашими грошеми, зложенными въ его руки. Совѣтъ поручивъ менѣ, предложити въ имени его Свѣтлому Збору то справозданье за чинностей нашего товариства за рікъ административный 1885/6, т. е. за часъ отъ 21 сѣчня 1885 по конецъ червня 1886 року, котрі то три півроцѣ, — въ наслідокъ рѣшенія Загального Збору за 25 марта 1885 р. — отановити одинъ рікъ административный.

Здаєсь менѣ, що не буде потрібнымъ пригадувати Св. Збору того одушевленія, съ якимъ край нашъ принявъ заснованье нашего торгового товариства въ роцѣ 1883. Підъ впливомъ того загального заинтересованія и одушевленія нашимъ підприємствомъ, котре уважалося до сего часу въ певній мѣрѣ привилеемъ иншой народности, открыло товариство наше на усиленіе домогання народу въ першій роцѣ пять складівъ въ найбільшихъ мѣстахъ самого краю и вывѣнувало ихъ такъ, що ті склади наші були и суть якъ не першими, то певно належать до першихъ складівъ того рода. Отворенье головного складу въ столиці и филиальныхъ складівъ на провинціи повело за собою дальшу організацію нашего торгового дѣла, а именно подало підставу до дальшого розширення сѣти крамницъ, а въ остатнихъ часахъ початокъ до заснованія самоотѣйныхъ торговыхъ товариствъ повѣтвыхъ. Безъ филиальныхъ складівъ „Нар. Торговлі“ було бы чило крамницъ не збільшалось и хто знае, чи отважилось-бы хто взятися до заснованія повѣтвыхъ торговель, не маючи вѣрца въ овоімъ сусѣдствѣ, и не маючи точки опоры въ овоімъ підприємствѣ. Съ тими пяти складами переступили мы въ другій рікъ, а поступаючи дальше за голоомъ нашихъ патріотівъ, отворено въ томъ другімъ роцѣ а именно дня 1 жовтня 1885 р. шестий складъ въ Коломніи.

По открытію шестого за порядку складу, управляющій Совѣтъ не зважаючи на усиленіе домогання патріотівъ за Сяноцького, Сокальського, Бережанського, Залѣщицкого и т. д., узнавъ отъ вѣтнимъ на якіе часъ повздержати отъ розширюванія сѣти филиальныхъ складівъ, а то въ слѣдующихъ причинахъ: по перше, чтобы не обмежати занато своего капитала оборотового и не запускати въ великі кредиты; по друге, въ причины недостатку отповѣдного персоналу службового, а по третє для того, що почали организувати самоотѣйныя товариства торговельныя повѣтвой, якъ въ Рогатинѣ и Сяноку, котрі уже зорганизувалися, а организуются въ Бережанахъ, Стрию, Сокалі, Самборѣ и т. д.

Підъ взглядомъ силы капитала оборотового розвивався интересъ нашего товариства въ текущій роцѣ зовсімъ нормально, такъ, що дирекція не приходила ніколи въ затрудненіе въ додержуваню речинця уплати, черезъ що товариство наше виробило собі имя доброй и солидной фирмы. Коли въ биліиной выказуемо 39.316 ар. 81 кр. кредиту, то суть то звычайні купецкі кредиты на 3—4 мѣсяці, а такожъ мѣстятися въ той цѣрѣ належитости за такія товары, котрі были платні per cassa, але прішли до складівъ нашихъ підчасъ инвентуры, тожъ уплата за нихъ не могла бути сейчасъ залагоджена. Дотычно 3—4 мѣсячного купецкого кредиту належать оказати, що его уживався для того, бо есть для купця лише съ користію, а именно тому, що уплативши на 3—4 мѣсяці по кредитованій товаръ, не достаетъ его дешевше, а грѣшь сей вложеный на тіи 3—4 мѣсяці въ иншій интересъ, принесетъ все якіебъ зискъ. Съ уваги на то, що капиталъ оборотовый, — а именно удѣлы и вклады щадничі, — вповнѣ выстае на веденіе нашего интересу въ такихъ розмѣрахъ, якъ бы тебѣсть, управа нашего товариства выповѣла сумы пріятні на вышій процентъ въ самого початку, коли открывано першій складъ у Львовѣ.

Якъ за одной стороны не впадало наше товариство въ клопаты въ веденіи интересу що-до силы капитала, такъ за другой стороны мушло перейти досить тяжку школу що до органовъ административныхъ. Отворенье шести складівъ въ такъ короткій часъ потягнуло за собою потребу ангажованія отповѣдного чина персоналу, потрібного до обслуги тыхъ складівъ, персоналу, що вышловъ съ рѣзныхъ школъ и обдарованый рѣзными свойствами. Черезъ часті контролі и часті инвентуры при участі членівъ Дирекціи и Комитетівъ контрольных, які переведено въ текущій роцѣ, — замѣто шесті ажъ шѣнацѣть, а

именно у Львовѣ 3, въ Станиславовѣ 3, въ Перемышлѣ 2, въ Дрогобычѣ 3, въ Тернополѣ 2, и въ Коломніи 3, — старався управляющій Совѣтъ переовѣдчитися о станѣ складівъ и о вартости административныхъ органовъ. Ти спосоы контролі, якъ купоны, инкасованье грошей начальниками або спеціальными касіерами, часті инвентуры складівъ — помогли управляющему Совѣту оскоро зарадити злему черезъ усуненіе за администратіи людей небалыхъ, легкихъ и безовѣстныхъ, выручаючи ихъ своими учениками и людьми випробованными. Щобы на будуче удержати все підъ строгою и точною контролею, рѣшивъ управляющій Совѣтъ переводити инвентуры складівъ каждого кварталу при участі членівъ Дирекціи и мѣсцевыхъ Комитетівъ контрольных, черезъ котре то зарядженіе надѣся въ слѣдующій роцѣ осягнути ще лѣпшій результатъ, якъ то було можливимъ сего року.

Управляющій Совѣтъ старався въ сѣмъ роцѣ и о то, чтобы навязати тѣснѣйшій купецкій зносинъ съ фирмами свѣтовыми, и въ той цѣли делегувавъ директора п. Аполлона Начал на 6-недѣльну подорожъ. Съ порученнями дѣлами п. Началъ отвѣдавъ Кіевъ, Тулу, Москву, Нижний Новгородъ подчасъ великого ярмарку, Пештъ, Валу, Берно, Відень, Триестъ, Венецію, Фіюме, Новый Садъ (Neusatz), Будапештъ и Токай, навязуючи купецкі зносини нашего товариства съ тамошними фирмами. Управляющій Совѣтъ, будучи того пересвѣдченія, що до каждого дѣла, а особливо до купецтва потрібно людей образованныхъ, рѣшивъ посылати старшихъ практикантівъ до львовскихъ школъ промысловыхъ; до котреи тебѣть уже 8 учащае, а кромѣ того выславъ пивничного за львовского складу на курсъ пивничного господарства въ Клоостернабургъ.

Съ неменьшою ревностію займаюся управляющій Совѣтъ дѣлами торговельными такожъ на внѣ. На члененій запытанія, якъ поодинокихъ лицъ, такъ и корпорацій, заявляющихъ охоту открывать склепы и крамницѣ, удѣлявано основній информация, а на случай потребности такожъ и кредиту, одакожъ съ забезпеченіемъ въ отповѣдній способъ ового маетку. Товариство наше причинилося въ значній части до отворения повѣтвой „Народной Торговлі“ въ Рогатинѣ и окружной „Народной Торговлі“ въ Сяноцѣ, подаючи обомъ тымъ новымъ институціямъ всюкую поруку въ справѣ.

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

II.

Въ Словѣ о полку Игоревѣмъ розрѣзняти треба: землю Дажбога або Русь, землю половецку або землю незнаему, и землю Трояню. Положеніе Троянѣи земли означене близше въ устугѣ 8-ой поематѣ, де сказано, що „Дѣва съ лебедными крылами“ (т. е. Валькирія) вступивши на землю Трояню, восилескала на оинѣмъ мори и Дону. Видно за того, що земля Трояня при-
тыкала до оинѣго (азовского) моря и до Дону, — була то отже область Тьмутороканьска, котре, якъ знаємо за лѣтописи и за самого Слова, хотѣвъ бувъ Игорь завоевати.

Въ названіи тыхъ земель яка-жъ могла бути провѣднѣ гадка поэта? Коли Русь по имени найвышого бога названа землею Дажбога, чейже и Тьмутороканьска область впадала Троянѣи такожъ только по имени найвышого бога. Голову люднотѣ Тьмутороканя отановили потомки вѣхднхъ Готѣвъ, котрі — якъ вѣдомо — визнавали тую-жъ религію, що и Скандинавѣ (на Руси Варяги). Свѣтомъ, посила скандинавокой религіи, управляе „божа трѣйна“, або якъ Нѣмцѣ кжуть: Götter-dreieit (Wagner, встунуи уваги), Dreieinigheit der Götter (Wolcogen стор. 98). Тота трѣйна богѣвъ въ рѣзнихъ часахъ и мѣсяцѣхъ змѣнялася — одну трѣйню отановили три брата: Воданъ, Вілі и Ве; другую трѣйню: Воланъ, Геніръ и Лохеръ; третью трѣйню: Тунаръ (Перувъ), Воданъ, Саконотъ, и т. д. Выходило-бы за того, що Тьмутороканьска область названа въ Словѣ „Троянѣю“ (трибожою) едино тому, що посила вѣрованія Го-

товъ землею тою ошкучеся або управляе трѣйна божа.

Землю половецку нашъ старорускій поетъ зове просто землею „незнаемою“, може тому, що Половѣцъ, народъ дикій, не мали власной, розвѣтної религіи, не дѣйшли до понятія найвышого своего бога. Изъ Слова можна догадуватися, що Половѣцъ черпали религію отъ Готѣвъ, иначе-бы боги готскі не помагали имъ въ борбѣ съ Русинами. *)

Скандинавѣ, що отъ Рурика ажъ до Володимира Вел. панували на Руси, принесли сюды и свою религію, котре очевидно отали розширювати въ ново здобутыхъ земляхъ. Еще и Володимиръ Вел. на-силу розширювавъ скандинавоку вѣру, такъ самъ, якъ и за помочю вуйка своего, Добрынь; а зновъ при палатѣ своей понаставлявъ его вѣхъ богѣвъ, въ які толькѣ вѣрували въ его державѣ: скандинавскихъ, словянскихъ, финскихъ и т. д. Память про меншихъ богѣвъ, за введеніемъ христіанства, скоро затрачувалясь, але культъ головныхъ богѣвъ не уступавъ такъ скоро, тому еще въ 16-омъ вѣцѣ поклонялясь на Руси не лишъ Хорсови, але и богу Трояню. *)

За часѣвъ Слова о полку Игоревѣмъ поодаемо памятникъ „Хожденіе Богородацѣ по мукамъ“, а въ нѣмъ мѣстится згадка про бога

Трояня: „Трояня, Хорса, Велеса, Перуна на боги обраташа, боомъ злымъ вѣроваша; да в доелѣ мракѣмъ злымъ одержимы суть“. Такъ само говорится о богахъ Троянѣи въ Словѣ христолюбца (рукописъ въ 16. вѣка): „человѣкъ... мняще богы многи: Перуна и Хорса, Дня и Трояня“ *).

Назва „Троянѣи“ отъ птѣ въ очевидній звязи съ назвою бога Трояня, котрый могъ бути те саме, що деінде Триглавъ. Въ Згорѣльцѣ (Бранденбургѣ) и на Поморѣ въ Щетинѣ бувъ головный культъ Триглава. Житєписецъ св. Оттона зове Триглава однимъ за найбільшихъ богѣвъ. Его предтавляли собі трѣйцею божомъ *) и съ тремя головами; вѣра въ того бога такъ глубоко вкоренилась була

*) У иншихъ народѣвъ рѣдъ людей выводитися отъ богѣвъ, а на Руси (по теоріи о. Петрушевича) мусть бы за чловѣка Рурика повстати Троянѣи оденъ за найбільшій, а може еще и „родоначальникъ“ другихъ богѣвъ.

*) Понятіе бога-Трояня утворилось за давнійшого вѣрованія въ „трѣйню божу“ — есть то зовсімъ природный ходъ въ розвою религіиныхъ понятій (въ найдавнійшій религіи Индійцѣвъ говорится о трехъ найвысшихъ бѣтахъ: Брахма, Вишну и Шива; познѣйше за трехъ богѣвъ повстае оденъ, съ тремя головами, такъ званый Тримурти). Такимъ чинѣмъ о. Петрушевичъ безъ потреби гнѣваеся, що а христіанскій поетъ вношу въ даву митологію, що говорю о трѣйни бѣгахъ, о трѣйномъ богу, и т. д. Если что, то власне понятіе Трояня повстати могло у поганъ лишь за впливомъ вѣры христіанской, котре узмыслено собі на свой ладъ.

Въ христіанствѣ бувъ звычай, визнавати головный свята на такі дні. коли погане обходили свои, до христіанскихъ подобій свята. Св. апостолы словянскій навѣтъ задержали въ перекладѣ св. писма грецку назву Христосъ, якъ думаю, лишь въ той цѣли, чтобы тымъ лучше подклати культъ Хорса. Зъ той-жъ причини слово Христосъ писалось въ старословянскѣмъ азѣцѣ дуже часто черезъ самогласну (у Христѣ), чтобы вже вымовою затерти назву поганьского Хрѣса.

на Поморѣ, що ажъ за знищеніемъ святинь Триглава положено крѣпшій засновы для розширення христіанской вѣры.

Троянѣи, якъ его почитали на Руси, бувъ безперечно скандинавокой Воданъ (Одинъ), найстаршій и найважнійшій богъ за-посередъ трѣйнихъ бѣговъ и тои трѣйніи репрезентантъ. Его навѣтъ не потребували предтавляти собі съ тремя головами, бо въ его постати зборедоточувалась майже вся свѣтовладна сила.

Якъ бы о. Петрушевичъ шукавъ своихъ „трибратѣвъ“, не мѣжь людьми, а въ скандинавокомъ олимпѣ, бы бы такожъ прішловъ до заключенія, що лишъ сей Воданъ може бути Трояномъ (божу трѣйню отановили три брата, за-посередъ котрыхъ Воданъ бувъ найстаршимъ и майже всемогущимъ богомъ).

Веруци въ такій значеніи слово „Троянѣи“, достаємо якъ найлучше поясненіе до темныхъ мѣщъ Слова: „земля Трояня“ (за часѣвъ Игоря) — земля Тьмутороканьска; „тропа Трояня“ — шляхъ, що провадивъ за землѣ Троянѣи на Русь, и на оборотъ; „вѣци Троянѣи“ (передъ Ярославѣмъ Мудрымъ) — тіа часѣ, коли на Руси вразъ изъ скандинавскими князями (отъ Рурика ажъ до Володимира Вел.) запанувала религія скандинавока съ головнымъ культомъ бѣговъ трѣйнихъ.

О. Петрушевичъ въ толкованіи словъ „вѣци Троянѣи“ пошловъ зовсімъ за мною *), толь-

*) На мою замѣтку, що о. Петрушевичъ безцеремонно присвоєо собі мою интерпретацію, онъ тебѣть каже, що въ Словѣ о полку Игоревѣмъ текстъ такъ ясний, що не треба було отписувати отъ мене. Дивне диво! Вже отъ 80-ти лѣтъ появляются безчисленній интерпретаціи Слова о полку Игоревѣмъ и

вахъ администраційныхъ и заосмотрюючи въ части склады ихъ въ товары подѣ найлѣкшими условиями. Тутъ треба згадати, що двѣ тѣ нові інституції, придержуючись засади, що въ единствѣ оида, — относятся съ своимъ потребамъ до нашего товариства. Треба и то піднести, що черезъ открыванье Торговель повѣтовихъ и побольшене числа Крамницъ значно розширився кругъ чинности нашего товариства.

Що до руху крамничного належить додати, що той сего року значно розширився, однакж, на жалѣ, точныхъ дѣтъ що-до загального числа рухонихъ крамницъ въ нашомъ краю, помимо нашего старанья, подати не ємо въ можности. Намъ звѣстий тѣмъ тѣ крамницѣ, котрі побирають товары въ нашихъ складахъ, а въ загальнѣ представлєся рухъ крамницъ такъ, що за своимъ потребамъ относятся наибольше до склада Львовского, потому до Тернопольского и Станиславовского. Въ окрестностяхъ прочихъ складовъ нашихъ есть рухъ крамничный мѣрный, а въ Перемишлѣмъ навѣтъ досыть олабый.

По наведенихъ тутъ загальныхъ увагахъ перейдемо до спеціальныхъ дѣтъ, обходячихъ наше товариство. И такъ:

1. Справы товариства залагодивъ управляющій Совѣтъ въ 27 засѣданьяхъ.

2. Членовъ прибуло въ часѣ отъ 21 сѣчня 1885 до 30 червня 1886 р. 239 новыхъ съ 2.265½, удѣлами або оумою 22.654 зр. такъ, що съ днемъ 30 червня 1886 р. число наше товариство 621 членовъ съ удѣловымъ капиталомъ 36.590 зр. 5 кр.

3. Выповѣдженъ удѣловъ принято до вѣдомости отъ самого початку истования нашего товариства по день 30 червня 1886 р. отъ 34 членовъ на оуму 8.711 зр. Межи тыми есть 7 членовъ помершихъ и одинъ на подставѣ §. 54 буква в) нашего Статута выключеный.

4. Капиталъ, вложенный на книжочки щадничий, збѣльшився съ концемъ сего администраційного року о 38.731 зр. 29 кр., а именно въ капиталѣ самѣмъ о 34.703 зр. 93 кр. а въ процентахъ о 4.027 зр. 36 кр.

5. Капиталу оборотового було по конецъ сего админ. року 157.263 зр. 83 кр.

6. На складахъ осталось товаровъ полая цѣны закупна на оуму 132.895 зр. 17 кр.

7. Съ торгу у вохъ шѣтовъ складахъ выплынуло 335.972 зр. 8 кр.

8. Оборотъ каасовый выказуе оуму 1,263.538 зр. 13 кр.

9. Станъ персоналу администраційного по день 30 червня о. р. бувъ слѣдующій:

а) Администрация центральна: 3 директоры 1 бухгалтеръ и 2 контисты.

б) Администрация складовъ:

	Начальникъ	Кассиръ	Субъ-екты	Прак. тиканты	Служащѣ
у Львовѣ	дирекція	1	3	2	1
Станиславѣ	1	начальн.	1	3	1
Перемишлѣ	1	"	2	2	1
Дрогобычѣ	1	"	2	1	1
Тернополѣ	1	"	1	3	1
Коломы	1	"	2	2	1

ко-жъ мѣсто шукати Трояна въ митологїи, якъ то вѣдѣтъ наведеніи мною давній памятники рукой, онъ тымъ именемъ звеличавъ Рурика, нѣбы то-му, що Троянъ означає „одного зъ трехъ братьевъ“. Каждый чуетъ, что се дуже благоныя причина для переименованья Рурика новою назвою, божѣ трибратчѣвъ находились не лишъ въ дальшѣмъ родѣ Рурика**), але волякого рода трибратчѣвъ, якъ було, такъ есть и буде на Руси безчисленне множество. Такой загальнѣ назвы не можуть нѣколи заступити властивого имени родового.

И языково толкованье о. Петрушевича не дае доброй мысли. „Земля Трояна“ посяла вохъ правилъ грамматики значати може „земля належача до Трояна“, а тымчасомъ Рурикъ окрѣмъ Новгорода нѣ Руси нѣ Тмуторокана навѣтъ не бачивъ. „Вѣки Троянѣ“ були-бы якѣсь вѣки Руриковѣ, вѣки належачѣ до Рурика — такожъ очевидный безмысль. О „троиѣ Троянѣ“ вже навѣтъ и не говорю, бо она вѣла на полудне, въ Тмутороканѣ, а посяла о. Петрушевича треба-бы еи шукати на пѣвнocy, въ Новгородѣ, де Рурикъ живъ и умеръ...

О. Петрушевичъ воими силами радъ-бы зацѣпкати давныхъ писателѣвъ, котрі Трояна называли богомъ. Онъ пише: „Я нигдѣ не называю Трояна (Рурика) богомъ, только языческо-русокимъ героемъ, которого имя было внесено въ описокъ запрещенныхъ русско-языческихъ божествъ русскими духовенствомъ... Г. Партицкий ничего не сказалъ о томъ, для чего упомянуты вѣки носять имя Трояна“. Въ кѣлькихъ словахъ кѣлькѣ то заматаный понятій! Варягъ Рурикъ, що може и не умѣвъ добре говорити по руки, зове ся „рускимъ“ героемъ, а героемъ для того, що о его геройскихъ чинахъ исторїя и однимъ словомъ не згадуе (хѣба що убивъ власною рукою любимица народу, Словянина Вадима). Дальше — що значати має: „Рурикъ богомъ не бувъ, а духовенство вписуе его въ рядъ запрещенныхъ божествъ“? Яке-жъ бы то мусѣло бути дивне духовенство, що богомъ закауе называти то, що богомъ нѣколи не звалось! До такихъ дивоглядныхъ результатовъ дойти може лишъ той, хто на перекоръ историчнымъ жереламъ выноуе зъ пальца волякѣ фантастичнѣ комбинації.

О томъ, для чего вѣки отъ Рурика ажъ до крещеня Руси зовутся Троянами, писавъ я и въ „Темныхъ мѣсцяхъ“, и въ помѣщенїи въ „Дѣлѣ“ рецензїи, и пишу въ теперѣшнѣмъ отвѣтѣ вже другій разъ. Вѣки Троянѣ (трибожѣ) обѣймають скандинавскій періодъ руской исторїи, коли вразъ изъ скандинавскою религією заведено на Руси культъ божѣи трѣицѣ, того найвысшого свѣтовладного божества въ пониманїи Скандинавцѣвъ. Якъ оутъ вѣки христіанскѣ, такъ були на Руси вѣки Троянѣ; лишъ зъ назвы бога, а не зъ назвы чоловіка, можна собѣ выслати той довгий рядъ вѣковъ.

*) Володимиръ Вел. въ 10. столѣтїи и Мстиславъ въ 11. столѣтїи були такожъ трибратчѣми; въ 12. столѣтїи мѣжъ князьями стрѣчаєсь ажъ 6 трибратчѣвъ.

Разомъ отже: 3 директоры, 1 бухгалтеръ, 2 контисты, 5 начальниковъ, 1 касиръ, 11 субъ-ектовъ, 11 практикантовъ и 6 служащихъ, т. е. 42 особъ, — въ порѣвнанїи съ минувшимъ рокомъ о 3 особы больше по причинѣ отвореня 6. складу въ Коломы. Побольшене персоналу администраційного наступило въ отдѣлѣ практикантовъ, бо зъ 7 на 13, а зменшене въ отдѣлѣ субъ-ектовъ зъ 13 на 11.

10. Въ складѣ комитетовъ контрольныхъ зайшли въ сѣмъ роцѣ такожъ змѣны, а именно: въ Станиславѣвѣ заименовано п. Антона Тышиньского на мѣсто бл. п. Евгения Желеховского а по уступленю проф. д-ра Ив. Яхна заименовано проф. Ивана Черкавского. Въ Перемишлѣ на мѣсто выѣхавшого зъ Перемишля Вар. о Яблоновского и выступившого п. Юліяна Несторовича, заименовано п. Юліяна Добрянского и Людвика Лещиньского. Въ Дрогобычѣ на мѣсто п. Коенонфанта Охримовича и Иліи Болонного заименовано п. д-ра мед. Володим. Антоневича и проф. Паславского.

Предкладаючи се справозданье зъ дѣяльности нашего товариства за роцъ 1885/6, котре що до резултату въ матеріальномъ отношенїи доповняе предложенъ тутъ билансъ, есть Совѣтъ управляющій того переосвѣдченя, що господарувавъ маеткомъ Вашимъ по своей наилучшѣи оувѣсти, а переймаючи администрацію того-жъ Вашего маетку на роцъ слѣдующій, буде старатися съ немешною софѣтственю его помозжати и розпочате нами дѣло щоразъ ширше и отвѣтно потребамъ нашего краю и въ славу нашего народу развивати.

Справозданье се приняли Зборъ оплесками. (Конецъ буде.)

Доповняющій выборы до Сойму.

Подѣ такимъ заголовкомъ подала онотды краковска „N. Reforma“ (ч. 237) цѣкаву вступную статью, котрой не годится промовчати.

Згадавши, що Соймъ має бути скликанный имовѣрно въ першій половинѣ грудня, отже доповняющій выборы мусѣтъ бути вже небавомъ розписанъ, „N. Reforma“ застановляеся, яке становище мають заняти Поляки округа wyborczego Долина-Болеховъ-Рожнятовъ, при выборѣхъ посла въ курии сель: чи ставити тамъ Поляка, чи прилучитися до Русинѣвъ за рускимъ кандидатомъ, и то: чи за кандидатомъ „митрополитичнымъ“, чи за кандидатомъ Русинѣмъ „народовцемъ“.

„N. Reforma“ рѣшучо противится ставленю кандидатуры Поляка. То округъ рускій и Русины мають право до того, чтобы въ-оттамъ выйшовъ посломъ Русинъ. Русины, каже „Reforma“, жалуются наибольше на то, что при выборахъ старосты та урядники старосты и податковѣи мають рѣшающій голосъ въ борбѣ межи Полякомъ а Русинѣмъ, и что рѣшають такожъ не безъ помощи жандармовъ. Така борба вырождае въ горѣе недовольстве, котре не кончится съ переведеньемъ выборовъ, а тревас довог и зъ округа wyborczego переносится на цѣлый край. Въ интересъ мира въ краю трѣба се усунути, трѣба Русинамъ лишати волю руку, — хѣба що кандидатомъ являеся москальфиль.

Що до пытаня, якъ мають Поляки поступити супротивъ двоихъ кандидатовъ: „митрополитичного“ и „народовца“, — „Reforma“ рѣшучо противится поиманию кандидата „митрополитичного“ зъ той причины, что кандидатъ „митрополитичный“ есть властиво „правительственный“, а Поляки не повинны поирати кандидатовъ зависимыхъ отъ правительства, а только людей независимыхъ.

Справозданье изъ Загальныхъ Зборовъ товариства „Школьна Помочъ“ у Львовѣ.

Зборъ отбуло днѣ 28 вересня о. р. въ канцеляріи рукой върценой школы въ „Народномъ Домѣ“. Предсѣдатель Выдѣлу, о. А. Полянскій, открывъ Зборъ и на его внесеные зборанїи члены выбрали предсѣдателемъ Зборовъ п. Гр. Врецьону, а секретаремъ п. А. Довжницкого.

Предсѣдатель запросивъ п. М. Бандуровича, секретаря товариства, чтобы отчитавъ справозданье зъ дѣяльности Выдѣлу въ роцѣ школѣ 1886. Изъ сего справозданья показалося:

Выдѣлъ отбувъ 15 засѣданъ. Датки отъ членовъ выплывали о тѣмъ, о кѣлькѣ де можна було удатися. И такъ: 1) Товариство „Провѣта“ дало для школы им. Шашкевича 20 зр. — 2) Выс. Соймъ удѣливъ „Школьной Помочи“ одноразову замогу въ сумѣ 150 зр. — 3) Институтъ Ставропигійскій давъ процентъ отъ зельзного капитала 1.000 зр. по бл. п. Косаку 64 зр. 15 кр., а такожъ книжокъ для обохъ школъ на р. 1886 за 50 зр. а на роцъ 1887 за 80 зр. и то такъ: для школы им. Шашкевича за 53.32 зр., а для школы вправъ за 26.71 зр. — 4) Заг. Зборъ въ минувшомъ роцѣ приурочивъ Выдѣловѣ „Школьной Помочи“, чтобы купувати чоботы для убогихъ дѣтей у львовскихъ шевцѣвъ. Въ той справѣ Выдѣлъ отнесся бувъ до товариства ремѣсниковъ „Зоря“, але зъ причины, что львовскій шевцѣ не могли подѣнати работы за низку цѣну, то п. Заклинскій бувъ приневоленный, якъ и попереднихъ лѣтъ, купити на пляцу Стрѣлецкомъ 50 паръ чобѣтъ за 60 зр. 55 кр. у куликовскихъ шевцѣвъ. Для школы вправъ въ „Нар. Домѣ“ роздано 39 паръ, а для школы им. Пирамовича 11 паръ. — 5) Выдѣлъ рѣшивъ въ мыслѣ ухвалы Заг. Збору, чтобы бунды для обохъ школъ робить овѣй ремѣянѣмъ п. Ив. Однакъ по той цѣлѣ, по якѣй робить давнѣйшій майстеръ, т. е. по 3 зр. 20 кр. не мѣгъ обѣтати, то той самъ кравецъ Левъ Авиновъ знизивъ попередну цѣну о 20 кр. отъ каждой штуки и зробивъ 52 бунды по 3 зр., разомъ за 156 зр.; а для дѣвчатъ 22 плащики по 2 зр. 80 кр., за 61 зр. 60 кр., — разомъ за 217 зр. 60 кр. Роздано въ школѣ вправъ 12 бундъ, а въ школѣ им. Пирамовича, а теперъ им. Маркіяна Шашкевича 40 бундъ. — 6) На лѣто справлено лѣтнихъ убранныхъ 21 штукъ, для школы вправъ 13 штукъ, а для школы им. Пирамовича 8 штукъ, за 27 зр. Для дѣвчатъ набрано на 14 сукенчѣхъ матерїи вонняной за 20 зр. 8 кр. — 7) Ц. к. урядъ вымѣру оплатъ наложивъ на товариство „Школьна Помочъ“ 43 зр. 92½ кр. дохогового податку. Выдѣлъ выбѣс рекурсъ и тая справа ще до нынѣ не залагоджена, а магистратъ мѣста Львова присылалъ два разы екзекуцію, котру дирекція окарбовъ за стараньемъ о. Полянського и п. Заклинского заставонила ажъ до рѣшеня рекурсу. — 8) Выдѣлъ ухваливъ и щиро заявляе утвореньемъ колонїи вакаціонныхъ и на першій разъ вылавъ сего року 11 дѣтей, 8 хлопцѣвъ и 3 дѣвчатъ до чоловѣкоубѣвъ-патріотѣвъ, котрыхъ Выдѣлъ вписавъ яко почетныхъ членовъ и въ книгу добродѣѣвъ. — 9) Давъ замогу

хорому ученикови IV кл. школы им. Пирамовича Іоанови Баранови 5 зр. на лѣкаря и лѣкарство. 10) Понже появлялося трудности въ выдаваню „Свѣдоцтва убожества“, потрібныхъ для дѣтей школы вправъ въ цѣли увѣдѣненя отъ оплаты школьной, то рѣшено литографувати 500 примѣрниковъ биланетѣвъ на кошѣтѣ „Школьной Помочи“. — 11) Выдѣлъ съ прїятноостю подае до вѣдомости, що панъ Левкеничевъ, жена професора, подарувала двѣ пары черевиковъ для убогихъ дѣвчатъ, котрі выдѣлъ давъ двомъ Е. и И. Гостовичевымъ, ученицамъ III класу, котрі бои ходили до школы. — 12) Выдѣлъ старавъ выдѣлѣти для себе тыхъ 100 зр., котрі отецъ п. Володимира Подляшецкого тестаментомъ занисавъ для нашего товариства, а котрі ще до теперъ находять въ рукахъ брата п. Володимира Подляшецкого.

Загальнѣй Зборъ прїимивъ до вѣдомости се справозданье секретаря, а потому предсѣдатель запросивъ касіера п. Романа Заклинского, чтобы предложивъ Зборови справозданье касовое. П. Заклинскій отчитавъ билансъ касовый за р. 1886, якъ слѣдуе:

Всего доходу въ р. шк. 1885/6 було 448.19 зр., перенесено зъ попередного року 1) оборотового капитала 136.18 зр., 2) фондъ о. Коростеньского 17.37 зр. — Разомъ 601.72 зр. и одинъ лосъ перемишского лотерїи дарованый о. Терлецкимъ, архимандритомъ.

Розходу було 491.45 зр., остане на слѣдующій роцъ 72.90, и фондъ о. Коростеньского 17.37 — Разомъ 90.27 зр.

Выдатки були слѣдующіи: 22 плащики для дѣвчатъ за 61.60 зр., 52 бунды для хлопцѣвъ обохъ школъ 156.— зр., чобѣтъ 50 паръ за 60.55 зр., приборы до писаня для обохъ школъ 115.15 зр., на работы ручнѣи для дѣвчатъ 4.60 зр., для хорого ученика 5 зр., вонняная матерїя для 14 дѣвчатъ 28.08 зр., 21 лѣтнихъ убранныхъ для хлопцѣвъ 27.60 зр., кошты подорожи дѣтемъ на колонїи вак. 21.94 зр., книжки для школы им. Шашкевича 5 зр., кошты высылки заурочень, грамотъ и похвалованъ 9 зр., уоула 4 зр., стемплѣ и завѣдомленя школьнѣи 93 кр. — Разомъ 491.45 зр.

Загальнѣй Зборъ выбравъ до контрольной комїици одноголосно трехъ членовъ: п. Дам. Гладилевича, о. И. Костецкого и п. Мончаловского, котрі переглянули и сирадали точнѣе рахункѣвъ, що потвердили въ книгахъ своимъ подписами. На внесеные комїици Зборъ удѣливъ уступачоуму Выдѣловѣ абсолютную.

Потому наступили внесеные членѣвъ. Ухвалено побольшити доходы товариства черезъ отчиты науковѣи, представлєня публичнѣи, забавы и т. п. Такожъ ухвалено въ той самѣи цѣли постаратися о пушки по всѣхъ публичныхъ льокаляхъ, де сходатся Русины. — Дальше Заг. Зборъ поручивъ новому Выдѣловѣ запровадити книжочку для записуваня грошей присыланныхъ черезъ редакцію. — Ухвалено почтѣи повстаньемъ въ мѣсцѣ вохъ тыхъ добродѣѣвъ, котрі приняли учениковъ и ученицъ зъ львовскихъ народныхъ школъ на колонїи вакаціоннѣи. — Дальше Заг. Зборъ поручивъ новому Выдѣловѣ постаратися о то, чтобы вохъ грошѣ давній институціи для школы Шашкевича переходили черезъ руки Выдѣлу, бо тогды есть добра евиденція, що съ грошми сталося.

Вкѣнци прѣступивъ Заг. Зборъ до выбору (картками) нового Выдѣлу на роцъ шк. 1887. Въ складѣ нового Выдѣлу увошли: о. А. Полянскій, и п. Гр. Врецьона, Р. Заклинскій, Г. Зарицкій и А. Довжницкій, а яко заступники п. М. Гамота и О. Ярема. По довершенїи выборовъ члены Выдѣлу выбрали зъ поимѣ себе предсѣ-

Цѣле баламутство въ розправѣ о. Петрушевича иде отъ того, что онъ помѣнявъ назвы „земля Дажбожа“ и „земля Трояна“ — у него одно и друге означае Русь. Чи-жъ не дивный бувъ-бы то поетъ, что называе землю разъ по имени бога, разъ по имени чоловіка — тай же не знати по имени котрого чоловіка, бо, якъ сказано, „трибратчѣвъ“ жили и жена Руси безчисленне множество.

Въ оловѣи Введенїи писавъ о. Петрушевичъ: „Отечество-любивый авторъ Слова негодуетъ на княжескїи розладъ, утѣшалъ только воспоминанїями о бывшихъ вѣкахъ Трояна и врененахъ Ярославъ... Онъ замысловато ставитъ величественную личность Трояна-Рурика въ главѣ руской исторїи, начиная числѣти отъ него вѣки Трояна до старого Владимира, съ котрымъ окончалась эпоха собиранїя руской земли.“

На замѣты, які я подавъ въ рецензїи на те зовѣмъ неисторичное представлєние рѣчи, о. Петрушевичъ не зволѣвъ отповѣсти. Часы отъ Рурика ажъ до Володимира Вел. були и посяла Нестора и посяла Слова о полку Игоревѣмъ часами великого нещастя (то часы упадку самостоятельныхъ державъ и заведеня поганого рабства на вохъ Руси). Рурика имя, якъ видно зъ памятника „Покоренїя Новгорода“, проклиналось довог-дого на Руси, а противно, майже божеску честь отдавано Словянинѣи Вадиму, котрого въ Новгородѣ Рурикъ убивъ. Сына Рурикова, Игоря, за-дѣла великой грабежливости, повѣсили нашѣ предки на деревѣ, а внука Рурика, Святославъ, зовѣмъ не любивъ Руси и сидѣвъ заедно въ Болгарїи, де торгувавъ невольниками зъ нашей землѣ. Отъ які

то були „величественный личности“ въ скандинавскомъ періодѣ нашей исторїи!

Не знаю такожъ, де то о. Петрушевичъ вычитавъ, що Руриковѣи були „собираетелями руской земли“. Посяла лѣтописи властивымъ организаторомъ державы и „собираетелемъ“ землѣ не бувъ нѣ Рурикъ нѣ его потомки, лишъ завзятый варягъ, Олегъ, опѣкунъ малолѣтнего Игоря, прозванный своего часу „вѣщимъ“. Той Олегъ занявши Кїевъ, назвавъ его „матерею“ рукоихъ мѣств, оттакъ занявъ и прочій край по Карпаты и по Черне море. Посяла теорїи о. Петрушевича мѣгъ-бы лишъ Олегъ зватися Трояномъ и лишъ отъ Олега можна бы числѣти вѣки Трояна.

На замѣтку, что нѣбы авторъ Слова ставитъ Рурика „во главѣ руской исторїи, начиная отъ него числѣти вѣки Трояна“, найлѣшшу отповѣдь давъ самъ авторъ Слова, пишучи на початку своего поемату: „Почнемъ повѣсть оїю отъ старого Владимира до вынѣшняго Игоря“. Се такъ ясно оказане, что нѣка крутанїна не може мати мѣсто.

А вже-жъ крутанїною, не чимъ иншимъ, назвати треба оборону о. Петрушевича. „Тому утверждѣнїю — пише онъ — совершенно противлюсь, ибо сочинитель Слова начинается повѣсть свою отъ старого Владимира, яко виновника роздѣленїя Руси, для того выражается о немъ сѣрдито, что того старого Владимира не лѣзя бы приговоздѣти къ горамъ кїевскимъ.“ О томъ, що Володимиръ бувъ виновникомъ якогось нещастя, въ поематѣ нѣгде и словомъ не згадуеся; такому пониманю противиться навѣтъ почетный придатокъ „старый“ (alterswürdig). О. Петрушевичъ

датель о. А. Полянского, заступником п. Гр. Врежону, кассиром п. Р. Заклинского а секретарем п. Г. Зарицкого.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ Ряды державной.) На послѣднемъ засѣданіи Ряды державной поставивъ пос. Либхеръ интерпретацию въ справѣ внесенной о увольненіи отъ податку домовъ, що стоятъ пустою. На то отповѣвъ предѣдатель дотычной комисіи, що справа ся буде зарать передана комисіи, скоро подкомисія закончить свои работы. — Законъ о обавляхъ вѣзельницъ державныхъ до оплаты податку доходного и зарбкового принятъ въ третью чтанію и откинено воі поправки. — Такъ оамо пранято безъ дискусіи законъ о змѣнѣ урядженн намістництва въ Празѣ и Львовѣ и законъ о ординаціи выборчей до Ряды державной въ Чехахъ и Галичинѣ. Тутъ треба поднести, що пос. Обердорферъ выступивъ дуже остро противъ того, що ординація выбора ставить сѣбѣ жителямъ въ дуже некористномъ положенію супротивъ мѣсть. — Мин. Гауцъ предложивъ законъ о дотации гр. кат. духовенства въ Далматіи.

(Зъ комисіи и клубовъ парламентарныхъ.) Комисія мытово-торговельна поступае скоро въ своей работѣ. Наряды ведутся — якъ каже „Politik“ — такъ успѣшно, що полная палата послѣвъ буде вже въ понедѣлокъ могла приступити до нарядъ въ сѣй справѣ. — Болѣесть польского клубу ухвалила голосувати противъ жаданя Чеховъ, чтобы на банкнотахъ были написаны въ воіхъ языкахъ, а не лишь въ нѣмецкомъ и мадярскомъ. Пос. Гавзеръ, Дашушакъ и Абрагамовичъ указывали на то, що Чехи не охотятъ оттакъ поспирати жаданя Поляковъ.

Заграничній Державы.

Борба на папери и дипломатія. Въ справѣ болгарской настала теперь застой. Собрание має зобратися ажъ за шість днівъ, ген. Каульбарсъ не дойхавъ ще до Софіи и якожь на разъ дуже притихъ; правительство болгарское, розбѣлвши колька нѣтъ, не веде такожъ нѣякой новѣйшой акціи, котрабы могла знову наробити шуму а навѣтъ противно — якъ кажуть — стремитъ до того, чтобы въ дорожъ концей помарити съ Россією: отже на разъ въ самой Болгаріи наставъ хвилиный оспокой. За то розпочалась борба на папери и важна дипломатична работа. Борба та на папери есть тымъ характеристична, що до неи вступили акъ-разъ органы, котры уважаются луною своихъ дотычныхъ правительствъ. И такъ въ первой линіи ведеся борба мѣжъ „Московскими Вѣдомостями“ а „Fremdenblatt om“, органомъ австрійского министерства дѣлъ заграничныхъ. „Fremdenblatt“ выступивъ недавно съ великою похвадою для болгарского правительства за то, що оно понало добре свое становиче и зумѣло удержати въ краю оспокой и порядокъ. Зъ похваля выходило, що правительство австрійское, хочъ не просто, то бодай повѣстофициально признае теперѣе правительствомъ болгарское. На то запнутъ „Моск. Вѣдом.“, котрый то артикулъ берлинской угоды дае Стамбулови и его товаришамъ право управлѣти Болгарією, оовоободженною росіійскою кровію и отданною подъ оітку державъ? Одинокій артикулъ, котрый бы ще можна въ сѣмъ взглядѣ зачитувати, есть посила погляду згаданой газеты арт. 6, поила котрого тымчасовою организацією Болгаріи ажъ до переведенія органичного статута має управлѣти росіійскій комисаръ при помочи комисара турецкаго и консулѣвъ тыхъ державъ, котры подписаны на угодѣ берлинской. Болгарія має вправѣ свои влаоня законы, позаякъ однакжъ въ конституціи болгарской не предвиджено дотронизация князя, то

вырвае зъ 11 уступу Слова реченье „того старого Владимира не лѣзъ бѣ пригвоздити къ горамъ киевскимъ“, переноситъ то реченье до вступныхъ оловъ („оочнемъ повѣсть оію“) и такъ помѣшавши двѣ мысли, не стоячи съ собою въ нѣякой связи, выводитъ, що нѣбы то авторъ Слова сердито на Володимира. Тымчасомъ мысль Слова въ 11 уступѣ така: Поетъ, чтобы увольняти Игоря зъ неволѣ, зываетъ воіхъ оучасныхъ князѣвъ до походу на Половцѣвъ. Але его возваня не услухали князѣ, тому и каже поетъ, докляючи оучаснымъ князямъ: „Того старого Владимира“) не лѣзъ бѣ пригвоздити къ горамъ киевскимъ“. Се значить: Нынѣ князя киевского (и нынѣхъ князѣвъ) якъ-бы хто прикувавъ до ихъ мѣсть, нѣхто не сѣишатъ въ помѣчь Игореву, а Володимиръ Вели. въ такомъ несчастіи, якъ нынѣ, бувъ-бы зойшовъ зъ киевскихъ горъ и помѣгъ несчастному князеву. Читатель вже легко догадаеся, чи ой слова выреченіи проти Володимира, чи може мѣотатся въ нихъ якъ найкраща похвала Володимиру Великому. (Д. 6.)

Ом. Партицій.

*) Конецъ XI уступу, де мѣстятъ цитованіи слова, дуже поспованый и нѣякому зъ интерпретовъ не удалось дойти въ нѣмъ ладу. Оспирати-жъ на такъ темномъ мѣсти свою теорію и тымъ способомъ псовати инші зовѣмъ яоні мѣста Слова — се не може бути задачею доброго интерпрета.

Болгарія найшла въ такой ситуаціи, въ якій була въ 1878 р. Конституція болгарская предвидѣла вправѣ регентію, однакжъ теперѣе регентія не зложена, якъ того wymagaе конституція, зъ министровъ, що урядували въ часѣ, коли князь уступивъ. Позаякъ кн. Батенбергъ покинувъ край, то въ Болгаріи нема законной власти, лишь власть державъ, подписавшихъ угодѣ берлинскую. Тымчасомъ жадна держава не признала официално теперѣешии регентіи, а воі признали Россія право до выслания своего комисара до Болгаріи. Россія однакжъ зробила уступку, бо выслалакчи своего комисара до Болгаріи, не придала ему средствъ до енергичного поширѣния своихъ жаданъ. Росіійское министерство дѣлъ заграничныхъ чисило очевидно на то, що моральна повага Россіи, поперта щирими зарядженіями двоихъ цѣсарствъ, перемоте оспѣръ регентіи болгарской и доведе до пожаданого мирного порѣшенія судьбы Болгаріи. Найновѣйшій однакжъ артикулъ вѣденского „Fremdenblatt u“ давъ оспанати, якого рода були тѣ зарядженя, а радше оказавши, не покоячи вилывы австро-угорского агента въ Софіи. Але чи дѣлалось то лишь зъ стороны австро-угорского агента? „Моск. Вѣдом.“ кончатъ оттакъ свой поглядъ словами: „Горкій досвѣдъ почувъ, якъ тяжкій наслѣдки грозятъ намъ черезъ таку дружбу. Частъ вже поглянути просто въ очи и переестати чисити оію съ политичными путанями въ Болгаріи“. — Иншого рода борбу веде „Nordd. Allg. Ztg.“, органъ кн. Бисмарка; она выступаетъ противъ прасы оппозиціонной, котра доказуе, що кн. Александеръ абдикувавъ лишь длатого, що хотѣвъ забезпечити Болгаріи независимостъ и не допустити до окупации черезъ Россію. Газета оя доказуе, що кн. Александеръ черезъ овою анти росіійскую политику, оттакъ черезъ плоху дѣску революцію а наиболѣе вже черезъ свою абдикацію, выликаявъ въ Европѣ дуже прикру ситуацию. Цѣле вышпанье-сь Россіи, мѣоіи ген. Каульбарса, страхъ передъ евуентуальною окупациєю росіійскою, напруженіе относити межи Россією а Болгарією, все то було-бы не наступило, наколи-бъ князь бувъ управлѣвъ оспокойно посила угоды и коли-бъ такъ завсѣгды мавъ на оіцъ росіійскую инициативу и спорѣдненіе съ Россією, що его покикали на престолѣ болгарскій, якъ то було въ хвали, коли покидавъ край. Що въ сѣй полемикѣ съ органами оппозиціи и съ кн. Батенбергомъ выаде наиболѣе въ очи, то есть выговоръ, якій органъ нѣмецкаго канцлера робитъ кн. Александру за то, що онъ абдикувавъ. Отъ якогось часу органъ сей дае недвозначно оспзнати, що нѣмецке правительство воіло бы було, чтобы кн. Александеръ бувъ повѣставъ и далѣе въ Болгаріи а бодай чи подъ певными условіями не притало бы ще и теперъ, чтобы Батенбергъ вернувъ знову до Болгаріи. До такого то выстуления органу канцлера нѣмецкаго относити и повисше пытанье „Моск. Вѣдомостей“: „Але чи дѣлалось то лишь зъ стороны австро-угорского агента?“ Въ загалѣ въ Россіи подозреваютъ дуже нѣмечину и голосять досыть явно, що кн. Александеръ має когось въ Берлинѣ, що его сильно поспирае, а що его верненье робитъ невозможнымъ. Верненье то було-бы певнымъ, наколи-бъ лишь въ Берлинѣ замкнулись певні оіцъ, тымъ болѣе, що Болгаре научились опорожнивати престолъ. Въ Петербургѣ говорятъ навѣтъ и роблятъ велику рѣзницу межи великимъ а малымъ двоимъ въ Берлинѣ. Подъ сѣмъ послѣднимъ треба разумѣти двѣрѣ нѣмецкаго наслѣдника престола.

Подчасъ коли такъ вилывой органы ведутъ борбу на папери, дипломатія сущитъ соіхъ голову, якъ залагодити справы, котры до неи належатъ. На першу ноту, англискую, въ котрой выказано становиче Англіи, не думаютъ державы отповѣдати, бо такъ у Вѣднѣ якъ и Берлинѣ признають, що въ справѣ болгарской оіцъ болѣе зангажованъ державы континентальнй. Друга нота есть нота правительства росіійского, котре заявляе, що не признае законности выборовъ, а третя нота походитъ отъ правительства болгарского, котре домагасеъ вызначеня нового кандидата на престолѣ болгарскій. Першу ноту приняли державы до вѣдомости а на другу постановили не отповѣдати. Зъ сего вносятъ теперъ въ вѣденскихъ кругахъ дипломатичныхъ, що державы не отповѣдаютъ и на дальшій прошеня болгарского правительства, а то длатого, що они признають Россіи инициативу въ вызначеню кандидата на престолѣ болгарскій. Мае то бути концей для Россіи зъ стороны державъ за то, що она зрѣлась окупации. Державы думаютъ, що Россія повинна въ мирной дорожѣ старатися отыскати свой вилывъ въ Болгаріи. — Такъ отже стоить справа болгарская; еи разбирають теперъ газеты и дипломатія. Тымчасомъ вже зближаеся часъ збору собранія и незадолго почуюмо можетъ лѣйтъ, куды повернеся справа, що непокоитъ нынѣ цѣлу Европу.

НОВИНКИ.

— Преосв. еп. Пелешъ бувъ минушымъ недѣлѣ въ Богородчанахъ, куда его запросивъ бувъ парохъ о. Ал. Заклинскій. Епископъ отпразднѣвъ тамъ торжественну службу Богу, при котрой воі члены громады зложили присягу тверзости.

— Програма нарядъ деканальныхъ отпоручниковъ Львовской и Станиславской епархій въ справѣ фонду вдовичо-сиротинского на Зборѣхъ дня 14 (26) и 15 (27) о. м. есть слѣдующа: 1) Для 14 (26) о. м. отпразднѣтъ о год. 8 въ церкви св. Юра богослуженье, оиоидя зберутся отпоручники въ сали засѣданъ конвенторскихъ, влишуть свои имена до пригатовленой листы и выкажутъ повномощіями отъ своихъ деканатовъ. 2) Предѣдатель

управляющей комисіи открье засѣданье, покличе двоихъ секретарѣвъ и сконстатуетъ число отпоручниковъ. 3) Секретарь комисіи отчитаетъ справозданье зъ дѣяльности комисіи за часъ отъ послѣднихъ Загальныхъ Зборѣвъ, а оттакъ пойдѣ справозданье кассіера. 4) Послѣдуютъ выборы членѣвъ комиситету: а) статутного, б) кассового и в) петиціонного. 5) Выбраніи комиситеты отбывати будутъ наряды въ окремыхъ комнатахъ. 6) По оконченіи нарядѣ комиситетѣ зберутся воі отпоручники на загальну наряду. 7) Предметомъ нарядѣ въ комиситетахъ и въ повоіхъ збранно буде: а) проектъ роздѣленя фонду, вылученіе и выплата отповѣдно его части на выключку власности и подѣ зарядѣ епархія Станиславской; б) внесеніе, чтобы усунути постанову §. 5 статута; в) внесеніе что-до означеня высоты рѣчныхъ датковъ, потребующихъ денныхъ змѣнъ по причинѣ теперѣешии регуляціи конгруи; г) инші внесеніе. 8) По довершеніи роздѣлу фонда выборовъ новою або затверженіе давной комисіи, управляющей фондомъ. 9) Поіла прочитаня и затверженія протоколу воіми присутними послѣдую закрытіе зборѣвъ. Протоколъ изъ засѣданъ послѣдого збору отпоручниковъ лежати буде на столѣ предѣдателя и каждому зъ отпоручниковъ воілоно буде его переіагнути. — Воі отпоручники зъ деканатовъ Станиславской епархія мають передъ тымъ зобратися за для посольного порозумѣня дня 13 (25) о. м. о 10 год. передъ полуднемъ въ епископскій канцеляри въ Станиславѣ.

— Зъ Тейсарова. Заповѣдана Всехъ часописею „Дѣла“ мисія духовна въ Тейсаровѣ отбулася на дняхъ 2, 3 и 4 о. м. якъ не можна болѣе величаво. А спрѣи сему не только красна погода, але и велике число священниковъ, процесій и людей, що посприходили изъ доокрестныхъ селъ. Нароуду було надъ 5.000, процесій кольканацѣвъ, священниковъ 24, котры то наиболѣе поднесли се велике народно-церковне свято. Именъ воіхъ годѣ тутъ вычислѣти, а згадаю только Вир. о. декана Шанковского и проповѣдниковъ оо. Сѣнагелевича, дек. Залозецкого, Кобылянского и Петра Шанковского, котры своими прегарными проповѣдями порывали народъ, такъ що той слухавъ ихъ цѣлыми днями съ якъ наиболѣею побожностею и душевнымъ задоволеніемъ. Готъ про-то мѣмъ обовязкомъ подякувати приіаодно воімъ, що взяли участь въ томъ торжествѣ. Спаси Богъ Вамъ, щире спаси Богъ, Вир. Отцѣ, що прибули поднести свято такъ торжественно, и Вамъ честній громадине, що зойшлися такъ численно съ рѣзными сторѣвъ послушати науки слова Божого. Честъ Вамъ воімъ, що взяли такъ численну участь въ нашомъ народномъ святѣ! — *Паріонъ Валевскій*, парохъ Тейсарова.

— Рускій театръ народный, перебувающій теперъ въ Золочевѣ, выставитъ въ суботу „Розбѣйниковъ“, трагедію Шалера, а въ недѣлю „Гитая“, образъ зъ жѣты украинского люду, М. Кропивницкого.

— Въ рускомъ жѣночмъ институтѣ науковѣмъ въ Яворовѣ побирае сего року науку 53 ученицы, зъ тыхъ 2 сироты удержуются безплатно. Науку удѣляютъ чотыри учительки, воі Русянки, и укладчѣи матуритки. Крім сего учить такожъ дѣйкѣ предметы (геометрію и физику) директоръ мужеской головной школы въ Яворовѣ. Въ загалѣ выхованье дѣвчатъ въ томъ институтѣ есть дуже добре.

— О. Иа Наумовичъ рѣшившій приняти предложену ему киевскимъ митрополитомъ Платономъ парохію въ киевской губерніи. Въ пиомѣ своѣмъ зъ Вѣлои (губ. сѣлецкой) до редакціи „Кіевлянина“ заявляе, що не маючи средствъ до жити рѣшившій приняти згадае мѣсце въ Россіи. Занымъ однакъ обійме его, намѣряе ще полагодити справы выдавничства „Науки“.

— Князь Александеръ Батенбергъ повернувъ минушого тыждня отъ своего шурѣна гр. Ербахъ-Шенбергъ до Дармштату, де має провести цѣлу зиму. Князь заявляе въ палатѣ своего отця тѣ самѣ комнаты, котры занимавъ тогда, коли проживавъ тутъ молодымъ поручникомъ. До Дармштату привезено 12 коней для князя. Стаднина князя выпроудеся теперъ въ Пештѣ.

— Проф. Вратиславъ Ягичъ, именованый на мѣсто проф. Миклошча профессоромъ славянскій филологіи на вѣденскомъ университетѣ, розочавъ дня 18 о. м. выклады о старословенской грамматикѣ. Першій выкладъ приняли олухателѣ грѣмкими олесками.

— Въ Нижнемъ узязнено колька жидиковъ, котры обавшѣ отъ росіійского купца доставу брудѣвъ до огрѣния коісъ, привоизили соіхъ колька вагонѣвъ сего товару.

— Новый „Богосланикъ“ выдавъ Ставропільскій Институтъ. Готъ онъ теперъ у переплетчика, а сими днями поспугитъ въ книгарку прокладъ.

— Бувшій львовскій адвокатъ д-ръ Яковскій, котрого львовскій судъ карный переслѣдуе гонимымъ листомъ, яко обавуваного о злочинство оспровѣреня болшоной сумы грошевою, приславъ до сего-жъ суду пиомъ, датоване зъ Ломѣ Паланки (въ Болгаріи), въ котромъ просятъ, чтобы судъ рѣшиовъ противъ него розправу а тогда явится онъ лично на нѣй.

— Зъ вѣзницѣ т. зв. Бригидки у Львовѣ хотѣло сими днями утечи колькакъ вѣзницѣ. Они приібли на другѣмъ поверѣ дѣру въ отели, черезъ котру думали добѣтатися на стрыхъ, а зъ оттакъ дахомъ выдѣбѣтатися на волю. Воі тѣ пригатована нѣй открьте вчасъ одинъ изъ сторожѣвъ. До уложѣния и пригатовленія утечѣ причинившій наиболѣе дуже зручний злочинець Кароль Винадишъ, котрый вже колька разѣвъ утѣкавъ изъ воакихъ вѣзницѣ.

— Въ Венеціи убивъ дня 13 о. м. въ бѣлый день на улицѣ бувшій криошанинъ Віанелі криоша-

нина Віанхині. Убийца подае яко причину убійства мѣсть за секатуру, котра довела до того, що онъ зложивъ свой урядъ и перейшовъ на протестантизмъ.

— Найболѣе въ свѣтѣ зѣлѣзничю задумеъ будувати росіійское правительстве зъ Петербурга на Екатеринбургъ до Пекіинѣ, а зъ-оттамъ до Шангай. За-дѣя уложѣния проектъ ои великанской линіи покликано теперъ до Петербурга губернаторѣвъ восточной Сибіри и Амгура.

— Правно-историчнй институтъ въ Львовѣ окомѣ университетѣ скончался дня 19 о. м. На 107 зголосившихъ-ся до испиту кандидатѣвъ здало испитъ лишь 57; реорбовано на цѣлій рѣкъ (поіла нового розпорядженія министра про-свѣты) 10, а отпустило отъ испиту 40. — Кандидаты, що зголошилися до того-жъ испиту передъ феріями, зложили его майже воі съ добрымъ успѣхомъ.

— Принятъ до Бурсы братства св. О. Николая въ Станиславѣ на рѣбъ 1886/7: А). Питомцѣ зъ 1885/6 р.: Мотюкъ Мих., учен. VIII кл., сирота по рѣмѣоннику въ Тьшменици; 2. Кордасевичъ Ник., уч. VI кл., сирота по священнику у Львовѣ; 3. Петрушевичъ Мих., уч. VI кл., сынъ учителя школы народной въ Новици; 4. Саврѣй Петръ, уч. VI кл., сынъ господаря въ Коосовѣ; 5. Коллянковскій Спиридионъ, уч. V кл., сирота по священнику въ Язловци; 6. Лукіановичъ Алеко, уч. V кл., и 7. Лукіановичъ Денисъ, уч. III кл., сыны почтмайстра въ Городниці; 8. Дмитрышъ Ант., уч. IV кл., сынъ господаря въ Ямниці; 9. Витошинскій Ял., уч. IV реальнои кл., сирота по войсков. поручнику въ Жабю; 10. Воікъ Григ., уч. III кл., сынъ церк. пѣвця въ Гану-овицѣхъ; 11. Латишевскій Іоанъ, уч. III кл., сирота по рѣмѣоннику въ Богородчанахъ; 12. Левицкій Володим., уч. II кл., сынъ господаря въ Рѣжѣ; 13. Матковскій Ник., уч. II кл., сынъ мѣщанина въ Калущѣ; 14. Турчанскій Іоанъ, уч. II кл., сынъ мѣщанина въ Калущѣ; 15. Баконій Максимиліанъ, уч. I кл., сынъ начальника вѣзельничѣвъ въ Нижанковицѣхъ; 16. Бородайкевичъ Володим., уч. I кл., сынъ оваченика въ Станьковѣцѣхъ. — Новопринятіи: 17. Грѣцѣкъ Мих., уч. V кл., сынъ мѣщанина въ Люоци; 18. Федикъ Андрѣй, уч. V кл., сынъ господаря въ Устю зѣл.; 19. Шавинскій Богданъ, уч. V кл., сынъ священника въ Короснѣ коло Хирова; 20. Романюкъ Іосифъ, уч. IV кл., сынъ господаря въ Монастирскохъ; 21. Хилѣкъ Іполѣтъ уч. IV кл., сынъ священника въ Бортиномъ; 22. Вьяничій Леопольдъ, уч. II кл., сынъ прив. официалюста въ Якубовцѣ; 23. Левицкій Модестъ, уч. II кл., сынъ священника въ Скалѣ; 24. Ченель Стефанъ, уч. II кл., сынъ священника въ Кропивнику; 25. Вилинскій Едвардъ, уч. I кл., сирота по официалюстѣ въ Уваслѣ; 26. Сѣдѣицъ Іосифъ, уч. I кл., сынъ господаря; 27. Л. гоцкій Іоанъ, уч. I кл., сынъ господаря въ Бѣлчи; 28. Лятинскій Наркѣзъ, уч. I кл., сынъ почмайстра въ Сѣбѣниці; 29. Осоховскій Іоанъ, уч. I кл., сынъ господаря въ Лѣтовицѣхъ; 30. Пасацкій Емилианъ, уч. I кл., сынъ учителя школы народной въ Подмихайлю; 31. Тимчашинъ Мих., уч. I кл., сынъ господаря въ Хомаковѣ; 32. Цапаровичъ Мих., уч. I кл., сынъ прив. официалюста въ Дѣлѣвѣ; 33. Черкавскій Теофілъ, уч. I кл., сынъ секретаря въ Мостискохъ. — Поданоци повѣошій оіомъ сегогодичныхъ питомцѣвъ бурсы Вр. св. О. Николая до загальнаго вѣдомости, Выдѣлѣ того-жъ Братства має повну надѣю, що дотеперѣшій П. Т. благодѣтелѣ и въ сѣмъ роцѣ не лишатъ того заведеия своего теллого покрову. — *Т. Шанковский*, управитель Братства св. О. Николая.

— На будову церкви въ Козовѣ зложили далѣе: О. Дудровичъ отъ церкви въ Будыловѣ 2 зр.; о. І. Витошинскій зъ Денисова 2 зр., о. І. Любова зъ Острова 1 зр., о. Луничскій зъ Жукова 1 зр., Братство церк. зъ Глубочка (коло Тернополя) 5 зр., Братство церк. въ Лапшѣ 5 зр., о. Філяковский, лат. парохъ зъ Будылова, 1 зр., о. Слоневскій зъ Кривого 2 зр., Братство церк. зъ Товстого 2 зр., о. Т. Мелешкевичъ зъ Окна 5 зр., Братство церк. зъ Урманя 5 зр., Братство церк. зъ Дмухавця 5 зр., о. Бѣзерскій зъ Глещавы отъ себе и братства церковного 1 зр. 90 кр., о. Кобылянский зъ Подѣрѣкъ отъ себе и братства церк. 2 зр., п. Т. Вѣлоушъ, директоръ гимназ. въ Бохнѣ, 1 зр., о. А. Долинскій зъ Короова 4 зр., о. Каратинскій зъ Солукова 50 кр., Братство церк. зъ Суходола 2 зр., Братство церк. зъ Романова и Подгородлаца 2 зр., о. І. Лозинскій зъ Горниина 2 зр., о. Величковскій зъ Чертежа 5 зр., Братство церк. зъ Миколаева 3 зр., Братство церк. зъ Переволочны 4 зр., о. Г. Воевуда зъ Голыня 1 зр., о. Пачовскій отъ церкви въ Борщевѣцѣхъ 2 зр., о. Авдыковский отъ церкви въ Мостици 1 зр. 50 кр., Братство церк. въ Стѣлюску 1 зр., Братство церк. въ Хороновѣ 1 зр., о. А. Глинскій зъ Рыбѣна отъ себе 1 зр. 50 кр., отъ парохіанъ 1 зр. 50 кр., о. Хоминскій зъ Зеленого 1 зр. 50 кр., о. Д. Луговый зъ Пуцилова 1 зр., о. С. Левицкій зъ Рунгортъ 10 зр., Церковь въ Зѣрѣчи (коло Дѣлятина) 2 зр., о. Латвиновичъ отъ парохіанъ въ Пѣотыня 2 зр. 50 кр., Св. Рада повѣтова въ Бучачѣ 5 зр., о. В. Голѣнатыи зъ Ватвицѣ 2 зр., о. Я. Рожка зъ Микитинѣцѣ 2 зр., о. В. Каргуть зъ Палича 2 зр. 50 кр. и о. І. Студанскій въ Капачѣ 1 зр. Воімъ повисшимъ жертводателямъ за удѣлену помѣчь въ нашомъ неогрѣданомъ положенію ордечне оспаси-Богъ окладѣ въ имени комиситету — *Павелъ Сигистунъ*, парохъ и предѣдатель комиситету.

— На „Альманахъ В. Лунич“, зъ котрого чистый дохѣдъ Ви. выдавецъ назначивъ на погорѣе сего року Руоке Казино въ Стрыну, прислали до руки нашей Редакціи П. Т.: о. Іосифъ Домбчев-

всѣмъ въ Ясенева гор. 1-10 зр.; о. М. Поповичъ въ Буча 1-10 зр.; п. В. Паславскій въ Риму 3 зр. и п. Т. Чвартакий въ Буча 1 зр.

— Холе́ра у Вѣдн! Такимъ окликомъ зазвучали всѣхъ вѣднскихъ телеграммъ. И дѣйствительно 18 с. м. запереть въ холеру у Вѣдн вернувшійся Буда-Пешту шефъ бюро желѣзницъ державныхъ д-ръ Шмидъ и умеръ въ ночь на 19 с. м.

— Прокураторомъ державнымъ именованъ субститутъ прокуратора державнаго Конот. Вечерникъ въ Тернополи.

— Именованъ дѣйствительными учителями школъ народныхъ пп. Петро Будзиский въ Комарѣ и Василь Сеникъ въ Хлопахъ.

— Дрѣбні вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ громадѣ Почапинцѣ, пов. тернопольскаго, 50 зр. на внутренне украшеніе церкви. — Памятникъ ген. Радецкаго має стаяти у Вѣдн на Ringstrasse міжъ Volksgartengasse а парламентомъ.

— Списокъ членовъ "Народно Торговль" у Львовѣ. (Дальше) 170. Ровенчукъ Юр., Слобода. Гладій Порѣ, Березовъ. Долинскій Вас., Березовъ. Лесюкъ Ив., Ославы черн. Фалишъ Мих., Рунгуры. Маковиччукъ Павло, Ключевъ великій. Мѣчко Фр., Печенѣжскій. Цѣбикъ Конот., Печенѣжскій. Прокопѣвъ Фед., Рунгуры. Бабій Юрій, Печенѣжскій. 180. Черевко Алеко, Печенѣжскій. Лазарукъ Ник., Ключевъ малый. Лазарукъ Сим., Рунгуры. Кульчицкій Анд., Печенѣжскій. Гладій Ив., Березовъ. Выжний. Брыльскій Іос., Жовтанецъ. Ласенекъ Павло, (2), Перемышль. Живчикъ Григ., Лаотѣки. Брацтво церк., Яворовъ. Караськевичъ Пав., Соколя. 190. Чайковска Наталя, Львовъ. Лотоцкій Іос., Куликѣвъ. Соболта Тома, Липовица. Гольбѣвъ Едвардъ, Львовъ. Вахникъ Сим., Львовъ. Журавецкій Григ., Остробожъ. Виницкій Ник., Бурштинъ. Громада Драгасимѣвъ. Литвинскій, Перемышль. Волошиновска Наталя, Перемышль. 200. Братство церк., Цѣшки. Братство церк., Моостице. Комарниці Стеф., Небыловъ. Грабовенскій Ів., Горжанка. Коростенскій Ів., Грушѣвъ. Хоминскій Стеф., Николаѣвъ. Левіцкій Ем., Львовъ. Вендзиловичъ Юл., Крыница. Коотенскій Ів., Львовъ. Скобелскій Ів., Лѣшня. 210. Нановскій Ів., Скавина. Церковь въ Голишевѣ. Грушкевичъ Ево., Ниско. Гавришкѣвичъ Ів., Камѣнка лѣсна. Волошиновска Арт., Львовъ. Рожка Як., Макитанецъ. Шпитко Ів., Волцаѣвъ. Платовскій Сев., Львовъ. Желевичъ Петро, Куряки. Церковь въ Прибѣвахъ. 220. Сподарикъ Як., Чехи. Домбровскій Іаія, Панабѣвка. Качала Стеф., Шельники. Тиховичъ Ларія, Выжница. Рожанковскій Лонг., Золочѣвъ. Громницка Елена, Августѣвка. Колтунюкъ Ольга. Клотильда, Дрогобычъ. 230. Семеновъ Мих., Станиславѣвъ. Недѣльскій Ів., Печенѣжскій. Недѣльскій Анд., Печенѣжскій. Данкевичъ Одаля. Сянтинъ. Лабашъ Стеф., Львовъ. Гмитрикъ Михаилъ. Сянѣкт. Лазаревичъ Ів., Ярѣвѣцъ. Сапунъ Теод., Горуцко. Кадайоска Вильгельмина, Подволочиска. Застирецъ Ем., Мазолѣвка. Юркевичъ Атанасій, Сухорѣче. Хлюпецкій Едв., Завадка. Лопачинскій Ів., Высна. Авдыковскій Мих., Добрая. Васильковскій Ів., Хмелька. Билинскій Стеф., Чернихѣвъ. Котысъ Ник., Райко. Барвѣнскій Алеко., Тернопѣль. Грабовенскій Ів., Станиславѣвъ. 250. Литвинскій Іос., Станиславѣвъ. Тишинскій Анд., Неполоківцѣ. Левіцкій Іос., Гаврилѣвка. Д-ръ Мандичевскій Ів., Станиславѣвъ. Копачъ Катерина, Вѣбшаны. Турчановичъ Сев., Нанѣлка вол. Турчановичъ Ольга, Нанѣлка вол. Кмицикевичъ Савинъ, Гаѣ ний. Сѣнкевичъ Ів., Тустановичъ. Петрушевичъ Тесф., Гзуполь. 260. Квоніцкій Ілар. Незнаѣвъ

Охримовичъ Ольга, Дрогобычъ. Вір. еп. Ступницкій Іоанъ, Перемышль. Гарвогъ Юрій, Перемышль. Зорлякевичъ Маміа, Перемышль. Отго Ів., Липовець. Косакъ Дем., Дрогобычъ. Бубеотъ Григ., Львовъ. Матюкъ Анд., Лашки. Пасѣвичъ Корн., Макушевъ. (Д. 6.)

Вѣсти зъ Асп. Львовской.

Презенту на Нущѣ дек. зборѣвскаго одержавъ о. Іоанъ Пелехатый, завѣдатель въ Нущѣ. До каноничной инситуции завѣдыванъ оо.:

Іоанъ Навроцкій на Голоче дек. подгаецкаго; Іосифъ Бандыра на Олхѣвъ дек. ширецкаго.

Сотрудниство въ Сасовѣ дек. олееськаго одержавъ о. Михаилъ Левицкій, сотрудникъ въ Шельпахъ.

Введеній яко завѣдатель въ Почапахъ дек. золочѣвскаго о. Андрий Долыничій.

Настоятелемъ деканата золочѣвскаго на мѣсцѣ помершаго дек. о. Долыничкаго именованъ о. Михаилъ Рудничій, парохъ въ Помораняхъ.

Декретъ увольненія отъ посылу конкурсово одержавъ о. Яковъ Снягалевицъ, пар. въ Рудѣ.

Платню дефицита въ сумѣ 600 зр. рѣшено вызначило министерство вѣровѣдѣній зъ фонда религіознаго о. Теодору Джульиному а на мѣстниство повѣдомилъ о томъ митрополиту коновисторію.

Митрополита консисторію вставилася до на мѣстниства о згоду на каноничну инситуцію для о. Іоана Пелехатого, запрезентованаго на Нущѣ, и о вызначеніе платнѣ для приватнаго сотрудника при о. Коцовѣмъ, пароху въ Огнѣвичѣхъ.

Президія на мѣстниства годится на каноничну инситуцію для запрезентованаго о. Константина Строцкого на Рудники дек. роздѣльскаго.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. Т. Г. въ Роздѣль. Маѣсто заплачено до 30 падолиста; бо "Дѣло" почалося Вамъ высмѣляти 1 (13) серпня, а доса заплачено 4 зр. — Всч. В. Р. въ Тѣснѣй. До конца року ще 4 зр.

НАИЛУЧШИЙ
ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
есть правдивый
LE NOUVEAU
1460 французскій фабрикатъ 29-36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегайся!

Сей папъръ поручаютъ якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лимманъ, профессора хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ а то для его знаменитой лѣкоти, его абсолютной чистоты и для того, что до него не домысливъ жаднѣй шкодливый здоровью матеріи.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

порукае 1563 230-?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ
для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подѣбныхъ.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Желѣзницъ державныхъ.

Выпущъ зъ розкладу ѣзды,
важный отъ 1 жовтня 1886.

Прѣѣзды до Львова:

О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣзды зъ: Хирова, Стрия, Станислава.	О 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣзды до: Хирова, Стрия, Станислава.
О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣзды зъ: Хирова, Стрия.	О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣзды особ. до: Хирова, Стрия.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣзды зъ: Хирова, Станислава, Стрия.	О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш. поѣзды до: Хирова, Стрия, Станислава.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечнаго

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты
подъ найпріступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и 3% Листы Гип. преміованый,

котрѣ послѣ закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышном постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowych, пушилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи выполняются безъ проволоки по курсѣ днеенномъ, не числячи нѣякои провизіи.

NEUE (13) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 Kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40. HALBFRAZ FL. 5.70. O.W.

Молода женщина

знаюча ся на

господарствѣ сельскомъ
пшукѣ мѣсца на село.

Близша вѣдомость въ Администраціи "Дѣла".

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣплатою: *)

10 метр. чорного терна, подвійно широкого	зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	"	4	—
10 " драйтратъ, тяжкій	"	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорець	"	3	—
10 " бархантъ, найкрасшій взорѣць	"	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки	"	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, моднѣй	"	3	75
3 1/4 " матеріи на плащѣ отъ дощу	"	5	—
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣстѣ	"	3	50
1 заслона съ джуты турец. взорѣ комплетный	"	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одѣяла	"	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	"	4	50
1 стебноване одѣяло до сна, также	"	3	—
1 простирало 2 м. довге	"	1	50
1 сѣвникъ 2 м. довгий	"	—	90
3 обрусъ, льняннѣй, бѣлы, червонѣй, жовтѣ 10/4	"	2	—
6 серветъ льняннѣхъ 4/4	"	1	20
6 ручникѣвъ льняннѣхъ Іа зр. 1-80 Іа	"	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	"	4	20
1 " шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	"	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. Іа зр. 7 — Іа	"	5	80
1 " канатасу 30 вѣд. лѣкт.	"	5	20
1 " градию дамаст. 30 в. л. Іа зр. 7-50 — Іа	"	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)	"	4	50
1 " моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бун. зр. 5 бѣлый	"	6	—
3 дамскѣ сорочки зъ шифону богато вышиванѣй	"	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	"	3	25
3 нѣчнй корсеты богато украш. Іа зр. 4 — Іа	"	1	80
3 спѣдницѣ филъц. богато обшиванѣй, червонѣй сивѣй, драпъ	"	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	"	1	60
6 зимов. панчоухъ, чиненѣхъ, всякои барвы	"	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечой въ всѣхъ барвахъ моднѣй	"	2	—
1 спѣдница чинена всякои барвы съ бордирами	"	1	50
1 клятавска сорочка муж. бѣла Іа зр. 1-80 — Іа барвна	"	1	20
6 кофѣрикѣвъ стоячихъ и выкладанѣхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ	"	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтничѣвъ Іа зр. 2 — Іа	"	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовѣхъ або Кроазе Іа зр. 2-50 — Іа	"	1	80
6 зимовѣхъ шарпикѣвъ рѣзнобарвнѣхъ	"	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	"	4	50
3 моднѣй краватки атласовѣй широкѣй вузкѣй Іа 75 кр. Іа	"	1	50

Цѣнники и взорѣць даромъ и франко.

Недогѣдне пріймаеся назадъ зовѣсмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выразне жаданье и безъ послѣплаты. 1730 9-20

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлі, нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и межнародныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукопицѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышль, ул. Францисканьона, якъ такожъ у всѣхъ торговлѣхъ корѣбныхъ.

Цѣнникъ на жаданье безплатно и франко. Анализованый проф. В. Гоффомъ Гигіеничний Медѣвникъ вынаходу Л. Чиньского естъ дуже смачною и скрѣпляющею поживною и пѣвнымъ средствомъ до усуненія недуговъ травленія, якъ: запѣръ, геморойды, диспепсія, напѣръ крови, нежить желудка и кишотъ, эгаса, здутие, отѣиванье, несмакъ; побуждуе апетитъ, поправляє выслѣдѣанье и причиняетъ много до вытворѣванія крови.

Медѣвникъ гигіеничний поручаютъ найзнаменитѣйшіи спеціалісты, а его лѣчебный свойства потверждаютъ лѣкарѣ, сѣтки же подлякъ посѣдае властитель фабрики. Достати можна у всѣхъ торговлѣхъ корѣбныхъ и аптекахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для особъ, що ведуть сядло житѣ; для особъ дѣтченыхъ подугами повстаннѣми зъ лѣтняго травленія, и для реквалесцентѣвъ. Обширна брошюра, подаюча рады и показку до стереженія отъ недуговъ повстаннѣхъ зъ лѣтняго травленія, написана докторомъ спеціалістомъ выйшла на складѣмъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославлі и розсылаея згодомъ жаданнѣмъ даромъ и франко. 1709 25-?

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополи

порукае

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3-— и 4-30 зр. франко.

Порто почтове и бѣчѣвка.
Прощу о ласнави замовленія.
1750 6-24

ТОВАРИСТВО "ПРОСВѢТА"

подае до вѣдомости, що выдало и має на окладѣ одѣлюючи
формуляръ для касъ пожитковѣхъ на годъ

"Закареской Правды"

1) Книга касова, одна либра	40 кр.
2) Книга маекъ желѣзныхъ, одна либра	40 кр.
3) Книга маекъ подручныхъ, одна либра	40 кр.
4) Скриптъ, 100 прѣбрѣнникѣвъ	55 кр.
5) Протоколъ, одна либра	40 кр.
6) Книга довжнѣнкѣвъ, одна либра	45 кр.

Лекціи на село

пшукѣе академикъ. Ласкави зголошеня пріймае подѣ буквма
Т. В. Р. Редакція "Дѣла".
1768 3-?

Привану загально найлучшу
Масу до запусканя подлогъ

Юзефъ Ганке

у Львовѣ. 1753 117-0

Перепроучимъ даемо отповѣднѣй рабаѣ.

Молода учителька

съ высшимъ образованьемъ
удѣляюча школьныхъ предметѣвъ и языковъ, и побѣла найновѣйшомъ методы гры на фортепьянѣ, пшукѣе мѣсца заразы въ священнѣмъ домѣ до науки дѣтей. Условія пріступны. Близша вѣдомость въ Редакція "Дѣла" 1771 2-4

Заложена въ 1847 р.

Красва фабрика

Отливѣвъ гипсовыхъ,

прикраєвъ архитектурныхъ и мозаики въ всякихъ стилихъ, — Складъ предметѣвъ мрамуровѣхъ и албастровѣхъ, плиты, стѣпѣвъ, рѣзворѣднѣхъ вѣзъ и ташъ на балкѣны и т. д. — Пріймаеся всякѣй работы рѣзъбярскѣй: портреты, погруды, памятники зъ мрамору; вселу направиу предметѣвъ артистичныхъ и старинныхъ по умѣренѣй цѣнѣ.

Адреса: Закки (Zacchi), Львовѣ.

ДѢЛО

Виходить во Львові щоді Вівторка, Четверга і Суботи крім руських свят) о 5-й год. поп. Літер. додатокъ „Бібліотека найзнам. повістей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го і послѣднього дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Огосередня приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ тропи печатной, въ рубр. „Надбодане“ по 20 кр. а. в. Рецензії неопечатані вольні бѣть порта. Предплату и инсераты приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіеві, поштової уряди и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесі Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Предплати на „Дѣло“ для Австрій: для Росіи:
 на цѣлий рікъ . . . 12 ар. на цѣлий рікъ . . . 12 рубл
 на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл
 съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
 на цѣлий рікъ . . . 16 ар. на цѣлий рікъ . . . 16 рубл
 на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлий рікъ . . . 5 ар. на цѣлий рікъ . . . 5 рубл
 на півъ року . . . 2 ар. на півъ року . . . 2 рубл
 на чверть року . . . 1 ар. на чверть року . . . 1 рубл
 Для Закарпаття, окрімъ Росіи:
 на цѣлий рікъ . . . 16 ар.
 на півъ року . . . 8 ар.
 на чверть року . . . 4 ар.
 съ дод. „Бібліотеки“: на самѣ додатокъ:
 на цѣлий рікъ . . . 19 ар. на цѣлий рікъ . . . 6 ар.
 Подорожне число коштівъ 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається IV чвертьрокъ сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Бібліотеки найзн. Повістей“. Условія предплати подані выще.

Просимо поспішити съ присылкою предплати, щобы не послѣдувала перерва въ експедиції.

П. Т. Предплатники, що ще залягають съ предплатою, звольте свои задегости виробити въ якъ найкоротшіймъ часѣ, бо вже черезъ саму проволоку въ сплатѣ понесить видавництво велику страту!

Выборъ посла до Сойму

въ окрузѣ выборчіймъ Долина-Болеховъ-Рожнѣтовъ уже розписаний на 24 л. падолиста с. р. Лишь одинъ мѣсяць остае Русинамъ того округа до дня выбору, — часъ безперечно не довгий на організацію выбору для Русинівъ, котри при кождѣмъ выборѣ мають побороти такъ багато трудностей и перешкодъ.

Не багато у Русинівъ своихъ послѣвъ въ Соймѣ, надто ихъ мало, щобы можна не привязувати великою ваги до кождого поодинокого округа выборчого на Руси, де случайно опорожниться мандатъ, котрый належить Русинови. Тожъ вся Русь галицка вкладае нѣтъ на патріотівъ округа Долина-Болеховъ-Рожнѣтовъ важкій обовязокъ — напруги все свои силы, щобы дня 14 л. падолиста перевести выборъ Русина зъ волѣ народу. Кажемо выразно — Русина зъ волѣ народу, бо Русина накиненого чи то польскимъ комитетомъ центральнымъ, чи правительствомъ, — можна выбрати и не рушивши пальцемъ, — але се значило-бы абдикувати зъ природныхъ и историчныхъ нашихъ правъ народныхъ и зъ правъ конституційныхъ. Впрочемъ, хотѣи нѣтъ, бо бѣтъ кандидата Русина зъ волѣ народу, въ польскій прасѣ натякаеся на руского кандидата правительственного, то все таки не выключена и тая можливість, що польскій комитетъ центральный може поставити кандидатомъ Поляка. Все то зависить отъ волѣ п. Грохольского и его компаніовъ.

Якъ-небудь оно могло-бы статися: чи противъ кандидата щирога Русина высунуть руского кандидата правительственного, чи и Поляка, — патріотамъ нашимъ зъ округа вы-

борчого треба всіми силами старатися підготувити побѣду щирога Русина, котрый якъ независимый заступникъ Руси зможе неустрашимно ити рука объ руку съ тѣми нашими послами, що выйшли зъ волѣ народу.

Вже заздалегідъ передъ розписаньмъ выборовъ не було се тайною, що все Русины цѣлого округа выборчого Долина-Болеховъ-Рожнѣтовъ стоять за кандидатурою д-ра Олександра Огоновского. Выборъ кандидата безсумнівно кождый галицкій Русинъ назве якъ найшасливѣйшимъ и пожелае братамъ того округа выборчого славной побѣды надъ всіми противниками.

Только скоренно, Братя, и въ згодѣ та единости берѣтся до дѣла, а побѣдите! — и при Божій волѣ сповнится горячій бажаня Вашій и цѣлон галицкой Руси!

Загальний Збори

членівъ „Народной Торговлѣ“

(Докладъ).

По принятію до вѣдомости отчитаного директоромъ п. В. Нагорнымъ справозданія зъ администрації товариства, прійшло въ порядку дневного справозданія касовое (биліансѣ), котре мавъ отчитати бухгалтеръ п. Волошиновичъ. Однакжъ середѣ Збору піднесили голоса за увольненіемъ п. бухгалтера отъ чатана биліансу, бо кождый членъ мавъ биліансѣ напечатаний въ рукахъ, а до того бувъ днѣ и напередѣ оповѣщений въ часописяхъ. Стало отже на томѣ, що п. Волошиновичъ увольнено отъ отчитанія справозданія касового, а натоми, по короткій дебатѣ, більшістю голосівъ прийнято внесеніе проф. Ив. Бѣча, поперте пп. Косицькимъ*) и проф. Шухевичемъ.

*) При промовѣ п. Косицького, директора звѣтного „Заведенія“, зайшло маже інтермеццо, про котре годилося загалати. П. Косицькій почавъ зновъ, подобно якъ торкъ, промовляти на Зборѣ по російскіи. На грѣмкій протестъ цѣлого Збору — отъ вынятковъ singeltona п. Маркова, а то й не диво, бо „Н. Проломъ“ есть органомъ „Заведенія“, — председатель Збору п. Мах. Косеакъ воззавъ л. Косицького, щобы говоривъ по руски. Словами: Говорѣтъ, пане Косицькій такъ, якъ Вы говорили тутъ, закнѣмъ поѣхали до Росіи! — П. Косицькій потому говоривъ уже по вашому.

щобы на будуще Зарядъ „Народной Торговлѣ“ выпечатать ще передъ Зборами не только справозданія касовое, але и справозданія администратійне (яке отемъ разомъ отчитавъ п. Нагорный) и передъ Зборами роздавъ членамъ товариства, абы кождый членъ мавъ можнѣтъ добре розглянутися въ всестороннихъ дѣлахъ товариства, и тѣмъ легче ждати поясненія отъ Дирекції и ставити потрібный внесенія.

Потѣмъ отворено дебатъ надъ справозданіями администратійнымъ и касовымъ.

П. Анг. Горбачевскій попросивъ Дирекцію о выясненіи рубрики въ биліансѣ: „Дебиторы 6.772.33 ар.“ — хто суть тѣ дебиторы и на скѣлко товариство може бути певне своихъ претензій? — Дир. п. Нагорный пояснивъ, що тѣми дебиторами суть Торговлѣ въ Регатынѣ, Сяноцѣ и приватна Торговля п. Калиновича въ Чортковѣ, и що „Народна Торговля“ вповнѣ забезпечилася на свои претензіи. Тѣмъ выясненіемъ очевидно всеъ удовлетворилися.

П. Косицьскій выпитавъ Дирекцію, длячого въ биліансѣ рубрику „Устройство“ зачислено мѣжъ „Активы“, коли фактично устройство складѣвъ есть выдаткомъ безповоротнымъ, отже повинно фигурувати мѣжъ „Пассивами“? — Надъ сею досѣть цѣкавою справою вывѣзалася жива, дошла дискусія. Директоры пп. Нагорный и Ничай пояснили: що маеся розумѣти подѣ „першимъ“ устройствомъ, на якій подѣтавъ взято его въ Активы и що за тѣмъ промовляе? Отожъ подѣ „першимъ“ устройствомъ розумѣея цѣлковите приспособленіе льокалу на складъ и склепъ. Таке устройство потягае за собою значній кошты, котри наравъ сплатити годѣ, отже амортизуеся его, подобно якъ мобилія, черезъ 10 лѣтъ. Се поставлено вже при самѣмъ засновуваніи „Народной Торговлѣ“ и сю постанову вѣято въ Статутѣ. Але, поминувши вже постанову Статута, такий станъ рѣчи самъ собою справедливый, бо якъ бы заравъ въ першѣмъ администратійномъ роцѣ, коли то выдано такий значній сумы на устройство пяти складѣвъ (у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемишлѣ, Дрогобычѣ и Тернополѣ), все тѣ сумы отъ разу вѣзати въ Пассивы, то на томѣ потерпѣли-бы именно тѣ члены товариства, що приступили съ удѣлами въ томѣ першѣмъ роцѣ, а скорѣ-

стали-бы тѣ члены, що приступали-бы повнѣйше. — Се поясненіе Дирекції не вповнѣ удовлетворило п. Косицького и днѣмъ зажадавъ, щобы въ рубрики „Устройство“ 1.400 ар. перенести въ Активѣвъ до Пассивѣвъ. Супротивъ того выступивъ п. Ив. Белей, выказуючи, що — поминувши вже постанову Статута — умѣщеніе рубрики „першого устройства“ складѣвъ мѣжъ Активами и 10 лѣтъ амортизація були и суть вказаніи самими условиями, середѣ якихъ товариство „Народной Торговлѣ“ засновувалося, а стало и дальше рости повинно. Амортизація першого устройства складѣвъ „Нар. Торговлѣ“ зовѣтъ не ставъ въ дорѣвъ нормальному розвоєви и ходови дѣлъ товариства, — есть она въ данѣмъ случаю рѣчею натуральною и справедливою, и певно кождый признае ви такую. Тутъ иде о що инше, а именно о то, щобы до рубрики „Устройство“ брано дѣйстно лише кошты першого устройства складѣвъ, — якъ то Статутъ постановляе, — а не дочислювано якъ-небудь повнѣйшій выдатки на устройство складѣвъ, бо въ такѣмъ случаю правильна амортизація буде утруднена, сума неамортизована могла-бы абдышати, мимо того, що не устроювалося-бы новыхъ складѣвъ. Тожъ коли въ сегоднѣшномъ биліансѣ — порѣвнявши его съ торѣшнымъ — мы знаходимо въ рубрицѣ „Устройство“ квоту кѣлькасотъ гульдѣновъ на устроеніе складу Львовского въ другѣмъ роцѣ администратійномъ, — то Загальный Зборъ може съ повнымъ правомъ, безъ великого ущербу выказаному въ биліансѣ чистому високви за другій рікъ администратійный въ сумѣ 6.032.94 ар., повышувъ квоту кѣлька сотъ гульдѣновъ перенести въ Активѣвъ до Пассивѣвъ, бо се вже не перше, а друге устройство Львовского складу. — (Посля поясненія Дирекції квота тая выносить 622 ар., а вѣято ви въ рубрику „Устройство“ длятого, бо складъ Львовскій властиво ажъ съ перенесеньмъ до „Народного Дома“ ставъ складѣмъ отповѣднымъ на столичное мѣсто. — При голосованіи надъ обома внесеніями въ томѣ дѣлѣ — за внесеніемъ п. Косицького, щобы въ рубрики „Устройство“ перенести 1.400 ар. въ Активѣвъ до Пассивѣвъ піднесили только 2 руки, натоми, при поминувшѣмъ голосованіи принято

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Далше.)

Розгляньмося въ дальшихъ замѣтахъ о. Петрушевича. Онъ пише: „Г. Партиційный смотритъ за Трономъ въ скандинавскомъ и германскомъ олимпѣ, не вѣдая, что та личность носитъ чисто-словенское названіе Трояна и что, обогативши васильственнымъ способомъ русскіи Слова германскими божествами, тѣмъ же лишилъ ихъ словенской мѣологіи, и велѣтъ поклоняться головному скандинавскому богу“.

Отговѣдаю: Не я велѣтъ Русинамъ поклоняться скандинавскимъ божествамъ и головному скандинавскому богу, але такъ велѣли першіи князѣ Руриковичѣ и ихъ дружина, котрі изъ Скандинавіи прійшли въ нашу землю и свѣй культа релігійный заводили у насъ насильно, навѣтъ передъ самымъ еще крещеньмъ Руси. Скандинавскихъ Русовъ и иншихъ Варягъ нашло до насъ за-для легкой наживы дуже багато и вже Несторъ згадае про тоту безлѣч „находниковъ-Варягъ“ по мѣстахъ рускихъ. Русои и иншіи Варяги забрали нашъ край въ посѣданіе, роздѣлили мѣжъ себе землю, а нашихъ людей, Словянъ, закрѣпостили. Отъ дружины князя и „находниковъ-Варягъ“ пошла пѣзвѣща шляхта наша и она розпородила культа скандинавскихъ богѣвъ по всей Руси. Супротивлялись Варягамъ, не легко приходилось нашимъ предкамъ; у Варягъ, якъ знаемо зъ исторіи Ольги, бувъ дуже легкій и вырбованный способъ на непослушныхъ подданныхъ: ихъ подотопомъ або насиломъ —

однихъ убивано, другихъ живцемъ закопувано въ землю. Володимиръ Вел. пошѣвъ еще дальше — днѣ по свѣдоцтву летописи велѣвъ людей, що не визнавали его вѣры, приносати богамъ въ жертву. Въ виду того годѣ давувавшись, що скандинава вѣра ширилася на Руси и особливо въ боярахъ (потомкахъ Скандинавцѣвъ) и по мѣстахъ мала якъ найревнѣйшихъ поклонниковъ навѣтъ въ часахъ по принятію христіанства. За обрученьмъ Варягъ конечно зрушувались и назвы богѣвъ — що-жъ давного, що головного бога, репрезентанта божой трійни, названо популярно у Словянъ назвою Трояна?*)

Замѣтъ, що я „обогачаю насильственнымъ способомъ русскіи Слова германскими божествами и тѣмъ лишамъ Русь словенской мѣологіи“ — не есть для мене новыи и я давъ вже на те достаточну отиовѣтъ въ своей давнѣйшій розписѣ. Въ нашѣмъ старорускомъ поемѣ выступаютъ два народы, кождый подѣ охороною своихъ богѣвъ — чи жъ въ томѣ для науки и для нашего народу есть яка шкода або зневага? Чи може Русь тратити що на томѣ, если оізнати близне религіи першихъ рускихъ князѣвъ и ихъ дружины? Що зъ руско-словянской мѣологіи нашлось въ Словѣ, а въ „Т. М.“ обговоривъ подробно. Я писавъ о Дажбогѣ-Хорѣ, о божественной силѣ воды и вѣтровъ, о Русалкахъ, о чудесной силѣ панороти, о ченци, въ котрыхъ

родился князь Всеславъ, о зловѣщихъ затымѣно сонцѣ, о добрыхъ и злыхъ птицахъ, и т. д. Про все то згадуеся въ Словѣ — оно становило складову часть руско-словянской мѣологіи. На Руси, якъ видно изъ Слова и зъ дохованныхъ традицій, надавали тонъ въ мѣологію не системы богѣвъ, але той всѣкняжеской свѣтъ войлякого рода духѣвъ, свѣтъ чарѣвъ и повѣрокъ, въ котрыхъ дуже багато змыслу, поези и красы.

Далше пише о. Петрушевичъ: „Допустивши даже, что Троянъ былъ скандинавскимъ и германскимъ богомъ, тогда присвоение германского бога Трояна воймъ Словянамъ по причинѣ, что личное и топографическое свое названіе Трояна есть извѣстное у Поляковъ, Чеховъ, Сербовъ и Болгаръ — для того пужно было бы отнести къ древнѣйшимъ временамъ господства Гоевъ надъ Словянами уже къ первымъ вѣкамъ христіанства, затымъ „вѣщи Трояни“ начинались бы не со времени Кирика и были бы извѣстны воймъ Словянамъ, а не только на Руси.“

О. Петрушевичъ радъ бы ухидати за ментора въ справѣхъ языку, а въ наведенѣмъ уступѣ пописавъ таку языкову и стилистичну (якъ самъ выражаеся) „чепуху“, що дѣйстно навѣтъ читателей „Слова“ не розберутъ, що то все мае означати. Менѣ лишь зъ дуже великимъ трудомъ удалося „доинтерпретувати“, о чѣмъ властиво о. Петрушевичъ хотѣвъ ту писати.

Моя думка така: Въ першихъ вѣкахъ по Христѣ панували въ нашѣй землѣ Гогы и очевидно могли бы поеты назвати той часъ вѣкомъ Троянамъ, только-жъ треба-бы напередъ довести, що культа божой трійни, а передовѣтъ культа

Водана, бувъ вже тогдѣ Гогамъ знаный. Се нѣтъ довести тяжко, а ще тяжше приходилося знати о томѣ автору Слова, котрый окрімъ народныхъ неясныхъ традицій не мавъ подѣ рукоутыхъ численыхъ жерелъ доказовыхъ, якими нѣтъ розпоряджае наука. Въ першихъ вѣкахъ по Христѣ нѣ нашѣ предки, нѣ иншіи Словяне не мали литературы писаной, отже и не знали прагматично своей исторіи. По часахъ Гогѣвъ наступили бурливыи часы вандрѣвки народѣвъ, наступили часы Обрѣвъ, оттакъ Хазаръ — память про колишние панованіе Гогѣвъ муюба затрачувались все больше въ традиції народу. Ждати отъ автора Слова, щобы онъ знавъ подробно исторію народу зъ часѣвъ такъ отдаленыхъ, — значило-бы домагатися рѣчи просто невозможной. Тажъ нашѣ летописѣ, факховѣ исторіи, не знали майже нѣчого про исторію нашего краю въ першихъ вѣкахъ по Христѣ, — они ажъ съ Рурикомъ починають обширнѣе розписувати о Руси. По той причинѣ авторъ Слова „вѣками Троянами“ назвати могъ лишь той скандинавскій періодъ нашей исторіи, що почався съ Рурикомъ.

И дальшій замѣтъ о. Петрушевича неслуханный. Зъ того, що поеты (авторъ Слова и, здаеся, Боянъ) говорятъ про вѣки Трояни, еще зовѣтъ не слѣдуе, що и Поляки, и Чехи, и Сербы, и Болгары повинны-бы также знати про тѣ вѣки. Скандинавцѣ нѣгде въ Словянщинѣ не перевели такой сталой организації державной, якъ у насъ, а мимо того, якъ-бы Муссинъ Пушкинъ не вываиваеъ Слова о полку Игоревѣмъ, намъ бы такъ само незвѣстай были тотѣ вѣки Трояни, якъ суть незвѣстай и иншимъ Словянамъ.

*) Скандинавскій верховный богъ Воданъ по бѣтъ иншихъ прозвищъ мавъ также прозвище Трїді (Singular, die Edda, стор. 262). Корень слова Трїді той самъ що въ словянскомъ „три“, отже той самъ, що и въ словѣ Троянъ.

майже: односторонньо внесення п. Белея, щоби в той-ж рубриці перенести в Актив до Пасиву суму 622 зр. В наслідок того квота чистого зиску за сей рік трохи зменшиться, але за то скорше і правильніше дійде амортизація (першого) устроювання складів. Тут мусимо сказати, що і члени Дирекції голосували за симь внесенням.

Одсея п. Врецьона здав справу в имени центр. комісії контрольної, заявив, що всі дѣла товариства комісія знайшла в найлучшій ладі, поставив отже внесення, щоби Зарядові ухвалити абсолютну. Так і сталося. — Далше Збѣрѣ, на внесення д-ра Целевича, постановив 3 зр., яко марку превенційну для членів управляючого Совѣта. (Внесення п. Бѣлая, щоби марку постановити на 4 зр., упало). — Підъ конец Збору дир. п. Ничай отчитав привѣтну телеграму отъ окружно „Нар. Торговлѣ“ в Сянока.

Всѣ збѣрані ст повнимъ удовлетвореніемъ опускали мѣсе Збору, і ст вѣрою в велику будучність першої нашої інституції на більшую скалю, що має виврати торговлю в руки чужих, жидовських, а відати в солидній християнсько-руській руки...

До исторіи звѣстнаго Заведенія.

В ч. 106 часописи „Дѣло“ з 20 вересня (2 жовтня) 1886 р. относите до мене почт. авторъ „Исторіи звѣстнаго Заведенія“ оловами: „По мой думцѣ п. Савелинъ повиненъ бы щенихъ справу тую такъ восторонно полонити, щоби противники его не могли ширити о нѣмъ вѣстои, оскорбляющихъ его честь и характер“. Сему завѣру вдоволюючись, беру нинѣ за перо, щоби дѣйстно отперти замѣты, якѣ в своѣмъ часѣ зробила менѣ дирекція звѣстнаго „Заведенія“ і про котрі вже авторъ „Исторіи“ бодай в короткѣ зволювѣ згадати. Думаю, що тымъ не лишѣ успѣю оправдати себе передъ ширшою публикою, але причиною і до поясненія деякихъ фактівъ, истощающихъ дѣлане давнѣйшой и те першій дирекції „Заведенія“. Най вѣсть о томъ лишѣ для потомства.

Передъ тымъ однакжъ, закимъ наведу ті замѣты и документами ихъ отпору, най буде менѣ вольно сказати дещо про фанансове положення, вѣ якѣмъ находилось „Заведеніє“ підъ конецъ 1884 року, и поставити доказъ, що я, а не хто другій посередничавъ в договорѣ, на подѣлѣ котораго „Заведеніє“ одержало 300.000 рублѣвъ запомогі. Словъ пустыхъ на то тратити не думаю, щоби оттакъ не мѣгъ хто-небудь сказати, будто се мой субъективный поглядъ, а не объективна правда, дѣлтого наводжу заразъ письмо, яке наслѣло в вересни 1884 р. до вѣсхъ провинціальныхъ агентуръ „Заведенія“ з цен тральной его управы ст подписами тогдѣшнихъ директорѣвъ: д-ра Ивана Добрянскаго и д-ра Гавриіла Крижановскаго. Письму сему каждый честно мыслящій чоловікъ, а тымъ болше подчиненный Дирекції урядникъ або агентъ філіальной мусѣвъ тогды дати повну вѣру, хотѣй познѣйшій часъ показавъ ажъ надто ясно, що се письмомъ в дѣлѣ и в есенціи самой розминувшаяся фактичними положеніемъ фанансовыхъ дѣлъ „Заведенія“. Письмо се звучитъ:

„Н-рѣ 3015. Львовъ 1 вересня 1884. Почтенное Бюро Заведенія въ Тернополѣ.

Не нужно, кажется, поучать Васъ о теперѣшномъ ходѣ дѣлъ и положеніи нашей институціи. Съ одной стороны совершенная стагнація в фанансовомъ свѣтѣ, недоукающая ни малѣйшого розвою интратныхъ гаузей, зъ другой стороны злоба нѣкоторыхъ людей, розсѣивающихъ некористныи вѣсти о Заведеніи, поставили тоещъ в чрезвычайное трудное положеніе. Громады вымо вленія вкладокъ требуютъ безотлагательно пок рытѣя, коли тѣмчасомъ канцелярія наша залага ютъ у должниковъ майже бесполезно. Словомъ — Заведеніе в настоящую пору подобно до чело вѣка, умирающаго середѣ стѣртъ и стоговъ збо жа въ голоду.

Идетъ протѣ передъ всемъ о томъ, щоби Заведенію достарчити якъ наибольше готовки. Же рела не нужно далеко глѣдати. Сотки тысячъ розпиченныи въ краю, который уже отъ давна повинныи были стягнени быти, отживлягъ институ цію и зрѣгабильтуютъ ея въ очажъ ея вѣр тѣлѣвъ.

Въ томъ дѣлѣ единственно повѣстовою філіи Заведенія в состояніи прійти тому же в помощь. Розглянувшись в своемъ районѣ, познавши влѣ ятельныи средотва на медлительныхъ должникѣхъ своего повѣта, Вы конечно найдете способъ тѣхже особенно теперь по живихъ до оплаты заглѣостей привезити. На Васъ протѣ числимъ, Вамъ влагаемъ в обяванность сердца и совѣ сти, такъ в собственномъ якъ и в общѣмъ ин тересѣ стъ воею энергіею вѣзтисѣ за дѣло, упо требити всѣхъ средотвъ, на якіи Васъ станетъ: упоминеній, прошеній, грозѣвъ, щоби Заведенію приобати необходимыи капиталы. Если потре ба лично у должниковъ явитося, слѣдуетъ предприняти побѣдку и не уступити безъ додѣ тныхъ результатовъ.

Мы увѣрены, что найдется у Васъ добрая воля, что теперь в критичную пору окажете Вашу энергію и приклонность до Заведенія, и числячи на утѣшительныи и скорыи результаты, остаемъ стъ почтеніемъ. Добрянскій. Д-ръ Кри жановскій“.

Наколи бѣ кто хотѣвъ вѣрѣти сему письму, то „Заведеніє“ находилось только моментально в критичномъ положеніи по недостатку го тового гроша, а не было зружковане мальверса ціями и дефавдаціями деякихъ своихъ тогдѣ шныхъ функционерѣвъ, о котрыхъ дирекція, если не знала, то повинна була знати. И такому не до статку готовки могли були вповнѣ отповѣсти ті 300.000 рублѣвъ, якѣ невагомъ потому вы хлѣпотно в Петербургѣ. Чи такъ однакжъ бу ло, и чи се письмомъ Дирекції подало намъ фі ліальнымъ агентамъ, вѣрный образъ фанансового, тогдѣшнего положенія „Заведенія“ — на се пы танье най отповѣсть собѣ всякій, хто нинѣ вже документально, на подѣлѣ найновѣйшого бі лансу, знае, що „Заведенію“ не 300-тысячна, а миллионова оума зъ Россіи не помогла, и що „За веденіє“, маю мораторіи данои на 700.000 зр., амыѣ ще находится в великихъ клопотахъ гро шевыхъ и в пообѣдѣмъ роцѣ мало дефициту на 73.000 зр. Читателѣ врозумѣютъ про-то, що агенты сѣмъ письмомъ Дирекції були, просто оказавши, грубо змистивлякованій.

Мимо того я повѣряю згаданому письму, хотѣй признаюся, сѣдуваваю оттакъ, коли не багомъ в мѣсяци жовтня 1884 р. велено менѣ вѣ сѣи самои Дирекції вразѣ стъ о. Наумовичемъ

и п. Площанскимъ вѣхати в Россію по позичку. Повѣстѣ сему я поддавался, а о обѣлю а посе редничавъ в выхлѣпотно 300.000 позички. Ви читателѣ дѣзнались вже докладно и восторонно вѣзъ статіи: „Исторія звѣстнаго Заведенія“. На доказъ однакжъ, що я не лишѣ яко урядникъ „Заведенія“ для простого информирования сторонѣ (якъ се „Слово“ писало), а дѣйстно яко головный посередникъ для выхлѣпотноя згаданой першої запомогі вѣдѣвъ в Россію, — на доказъ сѣи правды я оосѣляюся на томъ мѣсци подати бодай одинъ актъ договору, заключенного мною зъ То вариствомъ юго-западныхъ желѣзныхъ дорѣгъ при посредствѣ предѣлателя того жъ Товариства, И вана Алексѣевича Вишнеградскаго. Тыми и по яонитися причина, дѣлтого в моихъ рукахъ на ходились телеграммы, одна зъ Берліна до предѣ лателя Товариства, друга зъ Львова отъ д-ра Ивана Добрянскаго до мене.

Пятый актъ згаданого договору звучитъ до словно:

„Правленіе Общества югозападныхъ желѣ зныхъ дорѣгъ. Счетное сѣдѣніе. С. Петербургъ. 16 октября 1884 г. N-о 1557. Вѣ общее землѣ дѣльческое кредитное Учрежденіе в Лембергѣ. Симъ имѣемъ честь увѣдомити, что за получе ніемъ отъ Вашего уполномоченнаго, П. Савелина Загайка, согласія, на предложенныи Правленіемъ вѣ письмѣ отъ 16 октября условія, мы разпоря дились перевести в Ваше распоряженіе в Бер линѣ в „Direction der Disconto Gesellschaft“ сумму в 600.000 марокъ, о полученіи которой покорно просимъ увѣдомити стъ присовокупле ніемъ Вашего согласія на вѣ изложенныи вѣ письмѣ Правленія отъ 16 октября условія и стъ прописаніемъ самыхъ условій. Сумму в кредит ныхъ рублѣхъ, которую Вы должны будете по ставити в кредитъ нашего текущаго сѣта у Васъ, а равно и день, коимъ она должна быти записана, мы сообщимъ Вамъ дополнительно по полученіи сѣта отъ межнароднаго коммерческа го банка по переводу сѣхъ денегъ. Предсѣдатель И. Вишнеградскій о. р. Начальникъ сѣт. отд. А. Сорокинъ с. р.“

Не хто другій про-то, а я яко повномоч никъ „Заведенія“ зложивъ сѣи договоръ стъ пред ставителемъ Товариства юго-западныхъ желѣ зныхъ дорѣгъ. Дѣлтого и в моихъ рукахъ на хо дились оттакъ телеграммы: „Praesident Vischne gradski, a Südwestbahnen, Petersburg: Haben Allge meiner Creditanstalt in Lemberg Sechshundert Tausend Mark für Ihre Rechnung zur Verfügung gestellt. Discondes“, котру передавъ менѣ для моего успокоения п. Вишнеградскій, и друга отъ д-ра Добрянскаго зъ Львова зъ 20 жовтня, де було сказано: „Zahajko Petersburg. Malaja morskaja. Hôtel Paris. pr. Lemberg 358. Anweisung erhalten, besten Dank, Dobrianski“.

Наколи-жъ познѣйше отказано менѣ заслуги выхлѣпотноя сѣхъ 600.000 марокъ, то вѣ дѣлѣ томъ не руководженою фактами, а завостію и злобою, що такожъ авторомъ „Исторіи“ достаточ но было пояснено.

По томъ короткѣмъ вступѣ приступаю до поясненія справы замѣтовъ, зрѣбленныхъ менѣ теперѣшнымъ директоромъ „Заведенія“, п. Юлія номъ Коонѣрскимъ в мартѣ 1885 р., т. е. вѣ пять мѣсяцѣвъ потѣмъ, якъ за моимъ стараніемъ „Заведеніє“ вышло зъ критичнаго положенія, про котре згадувавъ д-ръ Добрянскій в своѣмъ письмѣ до філіальныхъ агентѣвъ и котре грозило ему цѣлковитому руинѣ. Замѣты ті сѣуть дужо тяжкѣ и хотѣ они дотыкають головно лишѣ мою особы и дѣлтого для ширшой публики не мають

великого интересу, то мимо того хочу ихъ при людно отперти, бо тымъ самымъ буду мѣгъ до казати, що не вѣ мой філіи Тернопольской а вѣ книгахъ центральной управы находились не правильно, якѣ сѣуть неможливи в нѣякой фанансовѣй институціи.

Савелинъ Загайко.

Руска Бурса в Бережанахъ в роцѣ шк. 1885/86 и на початку року 1886/87.

Бурса Бережанска, откритѣ минувшого ро ку, перебула щасливо першій рікъ пробы, пере ступила вже пороги другого року, и дасть Бѣгъ буде и далше для добра нашої святой Руси пра вильно розвиватися. Дня 15 л. липня 1886 от буюся Загайлій Збѣрѣ при численнѣй участи членѣвъ. Уступающій Выдѣлъ предложивъ на томъ Збѣрѣ справозданіе зъ своѣи дѣяльности за часъ отъ 28 серпня 1885 до 15 липня 1886. Справозданіе се односторонно прінято до вѣдомо сти. Зъ него назидимо важнѣйшіи дѣты:

До Бурмы на рікъ шк. 1885/86 прінято первѣстно 16 ученикѣвъ, а коли оденъ не зголо сився, 2 выступили зѣ школы и Бурмы для сла быхъ талантѣвъ, а на ихъ мѣсци прінято лише одного, то черезъ цѣлый минувшій рікъ умѣще ныхъ було в Бурѣ 14 ученикѣвъ, а то 4 зъ I кл., 5 зъ II, 2 зъ III, 1 зъ IV, 1 зъ V, а 1 зъ VII класѣвъ; всѣ покѣчили свои класѣ стъ до брымъ успѣхомъ и поступили до класѣ вышшихъ.

Питомѣвъ доставали в Бурѣ окрѣмъ вы годнаго и здороваго помешкаія, харчѣ, прѣанье, освѣтло, вѣ олучаю потреби мали безплатну по мѣщѣ лѣкароку, а ученики зъ нашихъ класѣ учи теля домоваго. Три зъ тыхъ ученикѣвъ мали без платно умѣщеніе, за то мали обяванность учити молодшихъ; решта доплачувала отъ 4—12 зр. мѣсячно. — Доглядъ надъ учениками крѣмъ зга даныхъ старшихъ ученикѣвъ и господаи Бурмы п. Филиповской, державъ цѣлый Выдѣлъ вѣ той оспособѣ, що каждый выдѣловый мѣвъ тыждневу инспекцію.

Выдѣлъ на 11 засѣданяхъ нараджувався надъ бѣжущими справами бурсы. — Бурса чис ляла 58 членѣвъ. — Дѣмъ бурсовый представ ляе вартѣсть 4.336 зр. (на котрыхъ тяжитъ ще довѣгъ до 1.000 зр.), а справленый инвентаръ до 100 зр. —

Приходъ Бурмы вѣ томъ часѣ выносилъ 2.175 зр. 86 кр. а розходъ 2.006 зр. 23 кр., такъ що вѣ касѣ вѣ день Збору находиласѣ го товка 169 зр. 63 кр. Наводимо важнѣйшіи пози ціи приходу:

1. Лишѣлося вѣ касѣ вѣ мин. року 326 зр. 25 кр. 2. Субвенція Рогатинской Рѣды пов. за р. 1885 100 зр. 3. Субвенція Бережанской Рѣды пов. за р. 1886. 150 зр. 4. Доплата питом цѣвъ готовкою и вѣ натурѣхъ 704 зр. 11 кр. 5. Зъ вечера академикѣвъ зъ дня 4 вересня 1885 вѣ Бережанахъ 11 зр. 6. Зъ такогѣ-жъ ве черка 20 вересня 1886. вѣ Рогатинѣ 63 зр. 7. Вѣ Бережанахъ для 2 лютого 1886 р. 265 зр. 69 кр. 8. Даръ Впр. митр. Сильвестра 40 зр. 9. Даръ Ви. о. А. Медвѣдкова зъ Вербиловцѣ 30 зр. 10. Даръ Ви. о. Т. Павликова зъ Львова 12 зр. 11. Даръ Ви. о. М. Мих. Медвѣдкова 18 зр. 12. Даръ Ви. о. Мойсеевича зъ Ценева 4 зр. 50 кр. 13. Даръ Ви. о. Котлярчука зъ Кривеякого 20 зр. 14. Даръ Ви. п. Битнера 10 зр. 15. На вѣсѣлю оо. Розлуцкого и Билиньского збѣбрано 27 зр. 16. Громады и братства церк. черезъ Ви. о. Багряно вича зложили 15 зр. 17. Громада Теляче 9 зр. 18. Сновѣчѣ и Шумляны 5 зр. 19. Чиншъ за

Переходжу теперь до той части полемики о. Петрушевича, что по его гадцѣ есть наибольшая вага и могла дѣйстно выдвинуты на тоту за мотанину понятій, о котрой говоритъ я в поперед нѣмъ числѣ „Дѣла“. О. Петрушевичъ пише: „Что еще в XII столѣтіи употреблялось численіе вѣ ковъ, то есть поколѣній, или степеней, служить самое выраженіе сочинителя Слова: бы ли вѣци Трояни, и другое мѣсто у того же: На седьмомъ вѣцѣ Трояни вѣрже Всеславъ жребіи о дѣ вицу*) себѣ любу. Князь Полотокій Всеславъ Врѣчиславичъ возведенъ на киевскій престолъ вѣ 1068 году, на котромъ оставалось только седьмѣ мѣсяцевъ, и для того совѣмъ неумѣстно подѣ седьми мѣсяцами подроумѣвати здѣсь, якъ хо четъ г. Партицкій, седьмѣ вѣковъ, котрыи на званы сочинителемъ Слова Троянскими. Напро тивъ тому, признавши вѣ Троянѣ первого русо кого князя Рюрика, тогда ясно оказывается, что князь Всеславъ жилъ вѣ самомъ дѣлѣ вѣ седь момъ вѣцѣ Трояни, т. е. стоитъ вѣ седьмомъ по колѣннѣ или степеніи родства вѣ отношеніи къ его родонаачальнику, Трояну Рюрику. Слово вѣкъ до сѣхъ поръ употреблялось вѣ значеніи долготы чело вѣческой жизни, т. е. одного поколѣнія. Та кимъ образомъ, принявши изъясненіе названія Трояна именемъ Рюрика, на сѣи разѣ всѣ тем ныи мѣста вѣ Словѣ, гдѣ упоминается имя Тро яна, окажутся ясными, то есть что вѣвкамъ Трояна означаются поколѣнія княжескаго рода

Рюрика, внуки Трояна сѣуть того же потом ка, тропа Трояна есть путь, котрымъ со вершаласѣ походъ первыхъ Рюриковичей, а ними завоеванныи области — земля Трояна“.

Про вѣкѣ, про тропу и землю Трояна я вже говоривъ ажъ до пересыту вѣ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“, тому лишѣя вже той предметъ по мож ности на боцѣ. Остаеся теперь пояснити, що то значить „внуки Трояна“ и „седьмѣй вѣкъ Троя ній“.

Вѣ Словѣ о полку Игоревѣмъ приходять уступъ такий: „О Боляне, соловѣю стараго вре мени! Абы ты сѣи полку ущекоталъ... рица вѣ тропу Трояню чрезъ поля на горы. Пѣти было пѣсьи Игоревѣ, того внуку.“ О. Петрушевичъ от носятъ слова „того внуку“ до выраженія „тропу Трояню“ и заключае, що Игорь названный ту внукомъ Трояна. Граматично такий выводъ дужо неправильный, однакжъ вѣ старорускомъ я зычѣ подыбуются подобны, хочѣ и не такъ сѣмѣлѣи звороты бѣебѣмъ; есть то своего рода „constructio ad synesin“, котрой мѣгъ бы поетъ вѣ крайнѣй потребѣ ужити.*) Припустимъ, що оправдѣ поетъ позволявъ собѣ „licentiam poetisam“, то все же „Троянъ“ и при такомъ пониманіи не означае еще Рюрика. Вѣ Словѣ приходять „внуку“ 6 разѣвъ вѣ двохъ значеняхъ: внуки людей и внуки бо гѣвъ; вѣ першѣмъ значеніи береса выраженіе внуку дословно (Enkel), вѣ другѣмъ болше за гально (Nachkomme). Коли-бъ о. Петрушевичъ бравъ слово Троянъ вѣ значеніи бога, его интер

претація мала-бы дужо добру мысль. Русины (го ловно „рѣта“) называи вѣ Словѣ внуками Даж бога; Игорь, яко потомокъ скандинавскихъ кня зѣвъ, бувъ-бы-внукомъ верховнаго бога Сканди навѣвъ, Трояна. Подѣбный параллѣль переведен и вѣ иншихъ мѣсцахъ поемату, тому нема при чины пояснати и наведено мѣсцо вѣ иншій способъ.

Придѣвѣмъ же сѣи теперь найважѣйшому аргументови, на котромъ о. Петрушевичъ збуду вавъ цѣлу свою такъ нещасливую теорію. Вѣ Сло вѣ приходять реченіе: „На седьмомъ вѣцѣ Троя ни Всеславъ вѣрже жребіи о дѣвицу себѣ лю бу“. Той Всеславъ живъ вѣ семѣмъ (влаотиво вѣ шестѣмъ) поколѣннѣ Рюрика, а зъ того выво дуетъ о. Петрушевичъ догадку, що „седьмѣй вѣкъ Трояній“ означае „семѣй вѣкъ або поколѣнье Ру рика“ (отже Троянъ = Рюрику). Того открытѣе повело консеквентно до другого откритѣя, имен но что на Руси була окрема ера численія, такъ звана „ера Трояна“ и що вѣци Трояній означаютъ „хро нологическое опредѣленіе времени“.

За порадою о. Петрушевича взявъ я до рукъ Родословную картину Зубрицкого, и що-жъ побачаю? Всеславъ, князь полоцкій, живъ вѣ се мѣмъ родѣ Рюрика, иншій сѣучасній князь жили еще вѣ шестѣмъ, богато князѣвъ становили вже осьме, а були и таки сѣучасній князѣ, що жили навѣтъ вѣ девѣтомъ родѣ Рюрика*). Якъ-жежъ ту дѣйти до

кнѣца? Хронологія wymagaє ясного означенія часу, а ту сѣучасній князѣ живутъ вѣ рѣжныхъ ерахъ Троянихъ — одинъ вѣ шестѣмъ, кѣлькохъ вѣ семѣмъ, кѣлканайцѣтъ вѣ осьмѣмъ, и зновѣ кѣлькохъ вѣ девѣтомъ. За Всеслава чаювъ родъ Рюрика вже такъ розмножився, що зъ рѣжныхъ лѣній були рѣвночасно и рѣжныи поколѣнія.

Цѣлый той хаосъ зъ ерою Троянею най лучше поясню на примѣрѣ. Всеславъ кидавъ жре бій на семѣмъ вѣцѣ Троянѣмъ; если-бъ того са мого дня и той сама жребіи кидали князѣ инши, и. пр. сыны Всеслава, або Ростиславичѣ, або сы ны Ярополка — тогдѣ поетъ мусѣвъ-бы вже на писати, що то дѣялось „на осьмѣмъ вѣцѣ Троя ни“; а якъ-бы той самъ жребіи и того самого дня кинувъ Всеславъ (сынъ Ярослава), вже-бъ выйшовъ „шестѣй вѣкъ Трояній“. Чи-жъ можна цѣлый той хаосъ называти хронологією або ерою Троянею?

Тай давный бувъ бы оправдѣ поетъ: хроно логія не зазначае онѣвъ при важныхъ фактахъ историчныхъ, якѣхъ наводѣтъ дужо богато, ажъ якъ кинувъ Всеславъ „жребіи о дѣвицу любу“, заразъ — щоби помылки не було — ставитъ якъ найдокладнѣйшу дату хронологичну!

И еще одно: вѣкѣ вѣ хронологіи мусѣли бы выражати якѣйсь стало означеній часѣ, а вѣ житіи людей вѣкѣ збѣняныи не надаеся до численія. Вѣкъ и. пр. сына впадае по части вѣ вѣкъ батька, а неразѣ еще вѣ вѣкъ дѣда — вѣ хроно логіи були-бъ то не вѣкѣ, а лишь якѣсь куснички вѣкѣвъ. Тай самъ часѣ пановаия не у каждо го князя однакій: оденъ пануе 30, 40 и болше роковъ — другій всего на всего кѣлька мѣсяцѣвъ,

*) О. Петрушевичъ, якъ видно зъ его цитатѣвъ, перекручуе правились старорусского поемату на лѣдѣ нынѣшнього языка російскаго, пишуци лѣзя мѣсто лѣзѣ, дѣвицу м. дѣвицю, и т. д. До чего то до вести може партийность вѣ науцѣ!

*) Выраженіе „того внуку“ уважавъ я доси простою похилою перешкоца мѣсто правильнаго „Одѣтъ внуку“. (Одѣтъ бувъ внукомъ Ярослава Му драго а дѣдомъ Игоря.)

*) И слово „рѣдѣ“ и слово „поколѣннѣ“ не вы ражаютъ докладно того, що хотѣвъ сказати о. Пе трушевичъ. При общеніи поколѣній або родовъ тре ба бы житіе Рюрика отчислити, а тогдѣ Всеславъ не буде вже вѣ семѣмъ, лишь вѣ шестѣмъ поколѣннѣ Ру рика. Характеризуе то наилучше дѣлвѣну теорію о. Петрушевича, что жъ жидѣи словянскимъ язычѣ не найдѣтъ отповѣднаго выразу на те понятіе, котре онѣ хотѣвъ выразити И то мае бути ера Трояна!

вынаймаемые помещиками 200 зр. 48 кр. и т. д. Розходы важнейший были: 1. П. Филиповский за харч 1.496 зр. 49 кр. 2. Реставрация дому до 150 зр. 3. Справление инвентаря до 100 зр. и т. д.

Заг. Збортъ припоручивъ новому Видѣлюви зложити шару поділку Его Вир. митрополитови, Ви. оо. А. Медведькому, Котларчукowi, Вагрянвичеву, Т. Павлюкови, Мойсевичеву, Стеткевичеву, Макогоньскому, Лужницкому, пп. Ватнерови, Медьцкому и емер. ком. Лужницкому, и всѣмъ тымъ, котрі нашу Бурсу въ минувшомъ році такъ щедро спомогали; далше Дхв. Радѣ мѣста Бережанъ за дароване деякихъ мебѣль до Бурсы, Ви. п. д-ру Цавдерерови за безплатне ліченне питомцѣвъ, Дхв. Видѣлюви мѣщанского напина въ Бережанахъ за отступленне своєї сажі на вечерокъ — зъ чего Видѣль съ пріятностію отосилъ вывазуюся.

Заг. Збортъ рѣшивъ далше Бурсу на рѣкѣ шк. 1886/7 розширити въ той способѣ, щоби и офіційны были обернені на умѣщенне учениковъ. Въ силу того рѣшеня принято до Бурсы на рѣкѣ 1886/7 25 учениковъ а то: 4 безплатно, за доплатою мѣсячною: 2 по 4 зр., 3 по 6 зр., 1 по 7 зр., 2 по 8 зр., 2 по 11 зр., 1 по 12 зр., 10 по 13 зр.; 13 учениковъ за дѣла недостаѣ мѣсяца и фондѣвъ, не могло бути принятыхъ. Бурсу въ томъ році подѣ зглядомъ догляду, харчу, прання бѣлы и т. д. уряджено такъ само, якъ въ році минувшомъ.

Зъ представленого стану рѣчей переконуються П. Т. Земляки, що Бурса наша розвивається хорошо. Щобъ однакожъ Видѣль мѣгъ сповнити приняты на себе обовязки, муситъ откликатися до знаного жертволюбія Русинѣвъ-патріотѣвъ, передовѣвъ зъ окрестности Бережанъ, и просити ихъ о помѣщ, особливо до нового року, по котрѣмъ то чаѣ доперва субвенціи Радѣ повѣтовъхъ зачнутъ вилывати.

Сподрученими силами все дастся осягнути! 300 громадъ повѣтовъ Бережаны, Підгайці, Рогатичъ и Перемишляны, кобы лише въ члены Бурсы вступили, присылаючи кожда зъ нихъ виписове и рѣчну вкладку разомъ 2 зр., то могли бы 6 учениковъ утримати въ школахъ. А прецѣ квота 2 зр. на громаду, овященника и братство церковне не есть такъ велика и еи можна-бы легко зобрати, коли-бъ только було кому тымъ займатися. — О таку помѣщ тымъ болше просимо такъ довго, доки не оплатимо довгу до 1000 зр. тяжкой на домѣ бурсовѣмъ.

Воакъ хочъ бы наименѣй датки, въ грошахъ и натураліяхъ, просимо присылати на руки предѣдателя и касіера товариства о. М. Соневицко, профессора гимназии въ Бережанахъ.

Огъ Видѣлу Рускои Бурсы въ Бережанахъ, дня 23 вересня 1886.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выборы до сойму) въ округахъ Долина-Болехѣвъ-Рожитѣвъ, Краковъ-Осавина и Живецъ-Милѣва зъ курій меншихъ поѣблостей а въ округахъ чортковѣмъ зъ курій болшой поѣблості розписало наѣблостити до першихъ трехъ округѣвъ на день 24 падолиста а для четвертого округа на день 30 падолиста.

(Зъ Радѣ державной). Президентъ д-ръ Смолякъ заявивъ, що закрытѣ Радѣ державной наступитъ дня 29 о. м. Пѣсля вѣдѣвскихъ газетъ стане ще передъ закрытѣмъ Радѣ держав-

або и тыжнѣвъ. Якъ-жъ то хронологичный вѣкъ?)

Съ тымъ хронологичнымъ обчисленьемъ о. Петрушевича зробивъ я одну досить цѣкаву пробу. Боли „семый вѣкъ Тройный“ значить то само, що „вѣкъ (жытьє) Всеослава“, тогдѣ очевидно оба выраженя оутъ тавтологичный и можна оденъ другий заступити. Мы одержимо въ той способѣ такое реченье: „Въ жытѣ Всеослава кинувъ Всеославъ жребіи“ — Kirchparad ist Kirchparad! Бже-бъ не дивота, якъ-бы за панованя Всеослава иншій якій князь кидавъ жребіи, але казати людамъ, що Всеославъ кинувъ жребіи еще за своего жытѣ — то вже хронологія до нѣчого. Предѣ по смерти жребіи кидати не мѣгъ! (Д. б.)

Ом. Партицій.

*) Уступъ про князя Всеослава належить въ Слово до наибольше збѣсованыхъ, тому стараньемъ интерпретати повинно бути, дойти бодай головныхъ мыслей поэта, а не ставити зарѣзъ на такъ слабойкой подѣставѣ фантастичныхъ комбинацій и нии еще за теминувати иншій лєній мѣсяца поэмату. Мое даянїе поименне, хочъ и не подобаетъ о. Петрушевичу, але згодѣ було зъ оновѣданьемъ лѣтописи и зъ головными мыслями поэмату. Пѣсля лѣтописи Всеославъ княжикъ въ Киевѣ съмъ мѣсяцѣвъ, а розказанъ въ Слово подробнѣе головню бытїеся до того-жъ его побуту въ Киевѣ. Въ „Темныхъ мѣсяцахъ“ выказавъ я, що въ поэматѣ слово „Тройный“ бѣлнсти треба не до „семого вѣку“, але до слова „жребіи“. Такой тройный (трибож) жребіи, пѣсля скандинавской мѣтологіи, стояли подѣ дозоромъ вѣнати „дѣвицѣ“ и были розвѣшенъ на галузяхъ свѣтового дерева. Всеославъ чарѣдїиою силою своєю звысѣя высоко подѣ ениче небо и въ чещѣ, въ котрѣмъ родился, здружило одно таке прыбоже жребіи, котрѣ бѣтѣкъ послужило ему въ дальнихъ бояхъ. Така есть мысль цѣлого уступу про Всеослава, и лишь отгвѣтно до той мысли можна бы поправити стилизацію переданого намъ тексту. По мой гадѣ въ первѣстной рукописи стоить мусѣло: „На седьмомъ мѣсяци Всеославъ вѣрже Тройный жребіи отъ дѣвицѣ себя любь“.

нои на порядку дневнѣмъ справа мытѣво-торгѣвельной угоды а крѣмъ того ще просить закона о зельзницяхъ локальныхъ. Говорятъ, що въ второкъ предложитъ министръ финанѣвъ коротке ехрѣсе финанѣве и що зажадае рѣвночасно ухвалени провизоріюмъ бюджетового на три мѣсяцѣ.

(Сеймъ соймовый). Пѣсля польскихъ и нѣмецкихъ газетъ мае бути галицій соймъ окляканий дня 10 грудня и буде радѣта черезъ 4 недѣль. Ческій соймъ мае бути скляканий дня 29 о. м.

Заграничній Державы.

Болгарія. Справа болгарска змѣняея съ такъ якъ теперѣшня обѣйна погода: то прояснене одного дня, то политичный небосклонъ наоу-васею анову чорными хмарами. Нынѣ справа болгарска анову погѣршила и хочъ не можна припускати, щоби Россія приступила до окупаціи, то все таки боится нынѣ того въ Болгаріи далеко болше якъ коли небудь. Причина того лежить въ томъ, що Россія фактично есть нынѣ паномъ ситуациі. Рознородный интересы и змаганя державъ европейскыхъ зложились нынѣ такъ, що угрупованье ихъ державъ не може акого нѣмъ-якимъ способомъ иначе зложитися якъ лишь такъ, якъ оно есть въ теперѣшну пору. Нѣмеччина змушена, щоби не допустить акой аціи зъ стороны Франціи, опаратися на Австрію и держатися союза Россіи, щоби не допустить еи зближеня до Франціи, а Австрія, котрой найпріроднѣйшимъ союзникомъ есть Нѣмеччина, муситъ тымъ-же самымъ ставати хочъ-бы лишь до певной мѣры по сторонѣ Россіи. Найважнѣйшу ролю могла-бы ще отграти въ теперѣшнѣй порѣ Англія, але еи интересы позареганчій сукъ такъ поугавъ а внутрѣшній бѣтосиний такъ розогрѣенъ, що она аю союзникъ державъ континентальныхъ не може дати нѣякой гарантіи. Въ томъ и лежить причина, що Австрія и Нѣмеччина нынѣ анову болше хилатся до Россіи и готовы їй поробити навѣтъ певный концесіи, але лишь подѣ условіемъ, що она буде старатися залагодити справу болгарску въ мирнѣй дорожѣ. Найважнѣйшою концесією, до котрой прихилился навѣтъ и Англія, есть, що анѣ Австрія анѣ Нѣмеччина не будутъ поспирати кандидатуру кн. Батенберга, а наколи-бъ Болгаре мимо того его выбрали, то жадна зъ ихъ державъ навѣтъ и Англія не признала-бы сѣи кандидатуры. Судьба кн. Александра порѣшена такъ остаточнѣ. Другимъ объявомъ певныхъ концесій супротивъ Россіи есть, що такъ Австрія якъ и Нѣмеччина объявили, що ихъ предѣставителѣ не побудутъ на засѣданье собранія до Тирново, котрѣ отбудеся вже 27 ст. от. жовтня (8 падолиста); лишь коноуль французскій и англійскій объявили туды поѣхати. Зѣ всего однакожъ найважнѣйшимъ есть, що теперъ выступила противъ Болгаріи и Туреччина. До Соѣи приѣхавъ турецкій комисаръ Гадбанъ-паша и вручивъ Стамбулову ноту, въ котрой именемъ своего правительства радѣтъ, щоби отложено собраніе на пѣзнѣйше, а то зъ олдѣвучихъ причинъ: Россія не годится на выборы и на оклякание собранія, а державы европейскіи не порѣшили ще нѣчого въ справѣ кандидата на престолъ болгарскій. Декотрый пытаня, дотыкающіи Болгаріи, не суть же залагодженъ и Болгаріи муситъ придержуватися берлинской угоды. Зъ ихъ причинъ, какъ Гадбанъ, есть собраніе безъ цѣли и безцѣльное безъ всякого результату. Ся нота, котра очевидно поспирае жаданя Россіи, выкликала въ мѣрѣдѣйныхъ кругахъ велике негодование. Зъ причинъ однакожъ, що Гадбанъ вручивъ ноту лишь Стамбулову, а не правительству, и що въ нѣй не поставленъ категоричный жаданя, а лишь рады, то правительство болгарске постановило на ню не отгѣвѣдати. Наколи-бъ однакѣ нота була доручена правительству съ категоричными жаданьями, то правительство рѣшило-бы на ню отгѣвѣсти въ той способѣ, що зѣ зглядомъ на конституцію и на краевы законы, отложено собраніе есть зовѣмъ невозможнымъ, бо нарушаючи ихъ, правительство не могло-бы удержати въ краю спокою и порядку. — Ген. Каульбаръ, котрый вже выѣхавъ до Соѣи, выдѣвъ ноту до болгарского правительства, въ котрой протестуе энергично противъ поступованя болгарскихъ властей супротивъ замѣшкѣныхъ въ Болгаріи руссійскихъ подданныхъ. Онъ згадуе, що власти дуже але обходились съ тымъ, котрыхъ за то узвѣшено, що они его отгѣвѣдували. Щоби тому зарадѣти, мусѣвъ Каульбаръ особливо въ Русуку выробити на ново тымъ людемъ руссійске подданство, щоби ихъ тымъ способомъ взяти въ оборону; особливо мусѣвъ такъ поступити съ кѣмъ-то руссійскимъ поддѣвцирами, котры поѣздили були въ болгарскій службѣ. Агенція Гаваа доносѣтъ, що загалне мнѣнье що до положеня въ Болгаріи есть дуже pessimistично, и что не обѣидея безъ збройной интервенціи. Окупация руссійска не награвѣтъ на жаднѣй перешкоды зѣ стороны державъ середно европейскыхъ, бо Россія готова дати потребный гарантію. Ген. Каульбаръ сподѣваеся выразѣтъ, що до сего може не прїйде, и что правительство болгарске уступитъ, але факты, якъ ген. Каульбаръ навѣтъ въ овой нотѣ, выкликали въ Россіи велике розяренне и можуть рѣшучій крокъ еи лишь приокорити. — Зѣ Русука доносѣтъ, що першимъ условіемъ, яке ставить Россія, щоби могло наступити порозумѣнье мѣжъ нею а Болгарією, есть, щоби теперѣшне министерство заступлено такимъ, котрѣ было-бы для неї прихильнымъ и поступало подобно поглядѣвъ Россіи безъ всякихъ позѣднѣхъ гадокъ. Першымъ дѣломъ сего правительства повинно-бы бути, признати теперѣшны выборы неважними и розписати новы выборы для выбору князя, але ажъ тогды, коли Европа згодѣтся на кандидата. Сподѣваютъ, що теперѣшне министерство зложитъ овою властью въ руки собранія

и тогды буде можна выбрати министерство прихильне Россіи. Майоръ Филовъ, котрого мнѣи стерство усунуло и зазудило на 10 дѣтъ арешту за то, що зробивъ Каульбарови визиту въ чаѣ его побуту въ Русуку, не хотѣвъ приняти кары и оказавъ, що бѣтъ аю старшій офицеръ мае-бы окорше право укарати министра. За ту отгѣвѣдъ приказало министерство комендантовъ русуцкого полку Филова арештувати. — Зѣ Соѣи доносѣтъ, що указъ зѣ дня 4 ст. от. жовтня, котрый склякуе собраніе и мѣститъ офіційную лѣсту выборцѣвъ, вышпѣвъ доперва въ чотыри дѣтъ пѣзнѣйше черезъ то, що директоръ державной печатнѣ, Россійяны, не казавъ его умжно печатати. — На приказъ правительства усунуено 2 капитанѣвъ зѣ войска, а 5 капитанѣвъ и 4 поручники подалися самѣ до дѣмисіи. Министръ войны, Николаевъ, мае выѣхати 20 о. м. до Тирново а по дорожѣ мае отгѣбути инспекцію войска. — Пѣсля найновѣйшихъ вѣстей вышле Нѣмеччина своего предѣставителя на собраніе до Тирново, але не дипломатичного агента соѣйского лишь консула зѣ Русука. — Зѣ Адрианополя доносѣтъ, що полиція въ Филипополи арештувала въ ночи зѣ суботы на недѣлю проводѣвъ руссійской партіи и что той ночи войско стерегло консулятъ руссійскій.

Россія. „Journal de St. Pѣтсб.“, обговоруючи причины, за-дѣл котрыхъ значно спала валюта руссійска, какъ, що нѣчо не оправдѣе нервоѣтъ биржи, бо справа болгарска не есть того рода, щоби могла залакатути спокой Европы. Въ кабинетахъ, воя праѣа а навѣтъ газеты англійскіи признають, що Россія мае безперечнѣ право до Болгаріи. Среди такихъ обогавнѣвъ треба кризу болгарску уважати за злокачливую. Нема нѣякой обавы, що справы, котры лѣзутъ съ справою болгарскою, не могли-бы залагодитися въ мирнѣй дорожѣ. Мы не знаємо, какъ згадана газета, якыхъ средствъ думаетъ ужити руссійское правительство, щоби своимъ жаданьямъ надати вагу, але умѣркованье того правительства есть однимъ доказомъ болше, що оно хоче дойти до своей цѣли а что мае гарантію что до послѣднего результату. „Нов. Время“ какъ, что треба зачекати на поступованье Порты, а тымъ зыскасе на чаѣ. Катковъ все ще полемизуе съ „Freundenblatt-омъ“ и доказуе, що Австрія подбурюе Болгарію противъ Россіи, а „Соврем. Иавѣстія“ пригадуютъ кримскую войну и кажутъ, что все зло, яке отгѣчае Россію, походитъ зѣ-отѣи, что она забувае, что дорога до Константинополя веде черезъ Вѣдѣн. Австрію треба въ вѣходнѣй справѣ конче усунути на бѣкъ а навѣтъ и силою зломити еи оупѣр. — Зѣ Петербурга доносѣтъ приватно до нѣмецкихъ газетъ, что на тамошнѣмъ университетѣ выбухли непокой студѣнтѣвъ. Руссійскимъ газетамъ залакано о томъ писати.

Нѣмеччина. Цѣсаръ нѣмецкій выѣхавъ дня 20 о. м. въ зовѣмъ добрымъ здоровью зѣ Баденъ-Баденъ до Берлина. Французскіи газеты не перестаютъ однакожъ доказувати, что станъ здоровья нѣмецкого цѣсѣря есть дуже небезпечный. „Figaro“ доносѣтъ, что коли цѣсаръ Вильгельмъ перебувавъ въ Баденъ-Баденѣ, то въ послѣднихъ дѣняхъ высылало его годины бюлѣтены о здоровью цѣсѣря до послѣдника престола и кн. Висмарка. — Въ Брауншвайгу арештовано адвоката Деденкинда, горячого прихильника и агитатора Вельфѣвъ, котрый въ газетахъ и брошурахъ боро-нѣвъ зазѣлато справы наслѣдства брауншвайгского престола. Що було причиною его узвѣзненя, чи справа политична, чи яка инша, допѣе же не вѣѣстно.

Франція. Поль Дерульдѣ, звѣстный членъ патриотичной лиги французской, що обѣзѣдѣвъ недавно Верону и бувъ также въ Россіи, щоби такъ поизокати публичне мнѣнье для Франціи, повернувъ вже до Парижа и оголосивъ оостереженя, якъ поробивъ въ краяхъ, въ котрыхъ гостѣвъ. Пѣсля него Італія охотно погодилась-бы съ Францією; для неї союзъ съ Нѣмеччиною есть дуже немалый и непрародный. Треба-бы лишь еи переконати, що Франція не думаетъ отбодувати цѣлѣи державы. Французы повинны лишь заключити съ Італією угоду что до плаваня на моріи Середземнѣмъ а Італію можна-бы зовѣмъ позыкати. Греція есть цѣвна симпатій для Россіи. Въ Россіи цѣлый народъ дуже не любитъ Нѣмцѣвъ а есть дуже прихильный для Франціи, лишь республиканска форма державы стоить на перешкодѣ тѣснѣйшому союзови мѣжъ обома державами. Въ Россіи цѣняютъ дуже министра войны Буланжера аю велику военну силу. Въ Швеціи и Норвегіи есть народъ за Францією а король за Нѣмеччиною. Голландія любитъ Францію такъ само якъ и Австрія, але обѣ не видѣтъ небезпечности въ Нѣмеччинѣ. — Се справозданье Дерульда не знайшоу нѣякого отгѣмону въ французскій прѣсѣ. — Коли Дерульдѣ приѣхавъ до Парижа, новѣтали его на дворѣ члены патриотичной лиги. Полиція не дозволила держати нѣякихъ бѣѣдѣвъ по личныхъ, а робѣтники заманивѣтувалися тымъ, що крикнули: Най жѣе республика! Най жѣе миръ всеѣвѣтний! Була то маленька демонстрація противъ союза республики съ абсолютною державою.

НОВИНКИ.

— Выборы посла соймового зѣ сельского округа wyborного Долина-Болехѣвъ-Рожитѣвъ на мѣсце помершого Аполія. Гоппена розписанъ на день 24 л. падолиста о. р. На той самѣ день розписанъ выборы посла соймового зѣ курій сельскихъ округѣвъ wyborныхъ Краковъ и Живецъ а то на мѣсце зложившихъ мандаты посѣловъ гр. Мироньского и Лазарского. Дня 30 л. падолиста отбудутся выборы посла соймового зѣ курій болшой поѣблості округа чортковского на мѣсце помершого Еразма Волянського.

— Видѣль „Академичного Братства“ оповѣщае, що передѣвборчій Загалный Зборъ отбудутся дня 24 л. о. м. о 3½ год. въ университетѣ. Загалный Зборъ отбудутся дня 31 л. о. м.

— Русскій театр народный перебуде непременно лишь до 1. падолиста въ Золочевѣ, де въ второкъ дня 26 л. о. м. буде выгѣвлена драма Онега, Властитель гутъ“ на доходъ нашою много заслуженой артистки п-ѣ И. Вибервичевон. Въ суботу дня 30 л. жовтня буде выставлена „Гальшка Острожска“, трагедія д-ра О. Огоновского, а въ недѣлю дня 1 л. падолиста послѣднѣе предѣставленье, „Весела вѣйна“, комична опера въ 4 актахъ. Маємо надѣю, что такъ мѣсяца якъ и доокрестна золочевска публика руска зможе оцѣнити заслугу артистокъ и артистѣвъ нашего театру и не только численно явятся на бенефисъ нашої талантливон и першон артистки п-ѣ Вибервичевон, але буде и громаднѣо учащати на тыхъ ще кѣмъ-то предѣставленъ въ Золочевѣ и докаже тымъ овою прихильностью для рускои оцены.

— Министръ просвѣты именуваетъ Льва Будзыновского, совѣтника вышого суда краєвого у Львовѣ, мѣтопредѣдателемъ ц. к. комисіи экзаминаціонной для теоретичныхъ допытѣвъ судовыхъ на львовскѣмъ университетѣ, а совѣтникомъ выш. суда краєвого: Івана Чачковского, Юліана Бохеньского, далше совѣтникомъ суду краєвого: Володислава Самолевича, Юліана Берначка и Юліана Малайкевича, субтитута прокуратора держ. Жигмонта Змянковского и адвокатѣвъ: д-ра Крижановского и д-ра Пайонка членами-экзаминаторами сѣи комисіи.

— Нотаріями именований кандидаты нотаріальны: Ст. Матковскій въ Шарці, И. Равскій въ Бѣрчи, М. Фельнеръ въ Мединцахъ и В. Зельонка въ Сѣнѣвѣ.

— Министръ справедливости перенѣвъ нотарѣвъ: д-ра Антона Заяца зѣ Заставны до Серету, а Кароля Мацѣлянського зѣ Станѣстіа до Заставны.

— Русуку часопись „Америку“ котру выдае о. І. Волянскій въ Шенендо въ Америцѣ, можна предплатувати по цѣнѣ 2 доллары або 5 зр. а. в. поѣля звычайного курсу. Предплатники-овященники можуть одержувати „Америку“ на службѣ Божѣ по 1 доллару за 10 службъ Божихъ за воакѣи прошеніе. Предплатувати можна подѣ адресою: Rev. I. Wolański або America's Printing Shenandoah Pa.

— Русины въ арміи австрійской становлятъ въ загалѣ 8%; загалне ихъ число выношѣтъ 70.933 людей (Поляковъ есть лишь 68.638). Въ Русины завалы при службѣ на суохуцѣи (при пѣхѣтѣ, кѣнницѣ и т. д.), бо при маринарцѣ есть всего 8 Русинѣвъ. (Поляковъ при маринарцѣ есть лише кѣмъ-тодесять).

— Листвѣ о. Ив. Наумовича до редактора „Кіевлянина“ звучитъ дословно: „Ви. пане Редакторе! Передъ кѣмъ-то днями доѣзѣвалъ я, что въ Кіевлянинѣ появилаа вѣѣтъ, мѣнь-бы то я подкувавъ за предложену менѣ Вир. митрополитомъ Платономъ парохію въ кіевской дієцѣзи. Вѣѣтъ тая вышѣла зѣ непорозумѣня и може менѣ пошкѣдити зѣ причины, что менѣ, позбавленому воѣхъ средствъ до жытѣ, потребный на старѣтъ притулокъ, котрого на дармо я глядавъ-бы въ Австріи. Я бувъ уасиливленъ такимъ предложеньемъ Вир. владыки, але до теперъ я не прибувъ до Кіева дѣлѣтого, что еомъ зываный выдѣвництвомъ „Науки“, котру бажано довести до (кѣнціа) р. 1886. Дѣперва тогдѣ буду мѣгъ корѣтѣта зѣ великою ласки Вир. митрополита Платона. Вашъ найпокорнѣйшій слуга — Іванъ Наумовичъ.“

— Краєва комисія для справъ домашнего и ремѣсничого промыслу отбула свое звычайне засѣданье дня 20 о. м. Подаемо тутъ найважнѣйшій рѣшеня сего засѣданя. Рѣшено передѣвѣмъ засновати самостоятельный краєвой фондъ промысловый, котрый мае бути подѣ ообщнымъ зарѣдомъ комисіи и выдѣлу краєвого, а переходуватися буде въ банку краєвомъ. Складатися буде передъ воѣмъ сѣей фондъ зѣ зворѣту удѣленныхъ вже допѣи на цѣли промысловы залачокъ, котры выношѣтъ до 100.000 зр., отѣтакъ мае выдѣлѣтисъ въ соймѣ 10 лѣтна дѣтѣція по 50.000 зр. — Далше рѣшено отгѣворити другу краєву школу гончароку въ Порубѣ, пов. хшановского, научовый варѣтѣтъ ткацкій въ Ланцѣтѣ, школу корункароку въ Мушинѣ, варѣтѣтъ поворозничій въ Радимѣи и выдѣлѣти у правительства отворѣние державной школы олюсарѣвъ въ Сѣвѣнтникахъ коло Вѣлички. Въ кѣнціа удѣлено позички и беззвѣротный пѣдмоги деякимъ ообщнымъ промысловымъ, зыглядѣю деакимъ поодинокимъ промысловцѣмъ. Прошенье комарнянскихъ ткачѣвъ о рѣтованье упадающего ихъ промыслу отдѣно членови комисіи гр. Ланцѣкорнѣскому до зрѣферованя.

— Правдѣный вѣмпрѣи ставъ минувшого тыждня передъ львовскимъ судомъ карнымъ. Есть нимъ лѣхѣвъ Мошко Амбрухъ, котрый позичавъ войсковымъ вышнихъ стѣпенѣвъ грошѣ на высоку лѣхѣву и доводѣвъ ихъ до того, що подѣнѣували чужѣ, Амбрухомъ жаданъ имени на окричѣтѣхъ дожнѣхъ. Коли надходили термѣны выплаты, дожнѣикъ найчѣстѣйше не мѣгъ залапѣти дову и тогды выкрѣвалѣо также подѣробленѣе подѣиу. Въ наслѣдокъ того богато войсковыхъ мѣ-обѣо кнѣтувати, а одѣнъ зъ нихъ, капитанъ краєвой обороны Камберскій, отбравъ собѣ жытьє. Судъ узнавъ Мошка Амбруха виннымъ провины лѣхѣвы и зазудѣвъ его 6 недѣль арешту и 600 зр. кары грошевою.

— Дѣя бѣдного ученика Н. Г. зѣ V класы гимназіи въ Бережанахъ на оплату школьну зложилъ на мо-руки П. Т. Діонісія Крушѣльницкій 7 зр., о. Копертинскій 2 зр., Марія Рѣсакъ, Прокѣтъ Гайбѣи, и Василь Гайбѣи по 1 зр., Ив. Гулячѣ, Вас. Сѣрасѣвъ, Павло Алѣськевичъ, Мих. Алѣськевичъ и Анна Н. по 50 кр., а Вас. Цѣмбала 20 кр., —

Выходить во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Лхтер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакция „Администрація“ подлѣ Ч. 44 улича Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ трочкомъ печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Реданціи неопечатаній вблѣний бѣт. порта. Предплату и инсераты принимаютъ: J. Львовъ Администратія „Дѣла“. J. Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Державинская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 3 ар. на півъ року . . 3 рубл.
на чверть року . . 1 ар. на чверть року . . 1 рубл.
Для Варшавы, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на півъ року . . 7 ар. 50 кр.
на чверть року . . 3 ар. 75 кр.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
на півъ року . . 9 ар. на півъ року . . 3 ар.
Полночное число копій 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається IV чвертьрокъ сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. Повѣстей“. Условія предплати поданіи вышше.

Присямо посилити съ присылкою предплату, чтобы не послѣдовала перерва въ експедиції.

П. Т. Предплатники, що ще залягають съ предплатою, зоволять свои залягости вырѣзати въ якъ найкоротшій часъ, бо вже черезъ саму проволоку въ сплату понесить издавництво велику страту!

При нагодѣ розписаныхъ выборовъ допоявляющихъ до Сойму

вабрала вновь голосъ „N. Reform“, посвятивши той справѣ вступну статью нынѣшного (245) номеру.

„Обсада чотырохъ крѣселъ — пише „N. Ref.“ — може здаватися на око рѣчею малою ваги. А однакъ оно не такъ. До сповнення обов'язку выбору представителю краю, повинни выборцѣ приступати все съ тою свѣдомостію, що тымъ актомъ беруть на себе немалу часть отвѣтальности за хѣдъ справы публичной, за судьбу краю. Не есть се рѣчею равнодушною, чи допоявляющій выборъ скрѣпить реакцію, чи поступитъ; чи поблѣшитъ число послѣдовъ безъусловно улеглыхъ правительству, чи послѣдовъ самостѣйныхъ и независимыхъ; чи наконецъ скрѣпить Соймъ пожиточными робѣтниками, чи обтяжитъ его непотрѣбнымъ баластомъ, котораго въ Соймѣ и такъ вже досыть...

„Мы бажали-бы, чтобы выбраны послы скрѣпили въ Соймѣ элементъ поступовой, а не той ажъ до пересыту реакційный, що вастѣе всѣхъ лавъ правды и въ части сягае ажъ до центра палаты соймовой... Мы бажали-бы, чтобы въ выборовъ вышли послы независимы. Кто видѣвъ, якъ въ Соймѣ на командо голо-суютъ цѣлы фаланги „добровольно“-правительственныхъ послѣдовъ, а съ ними разомъ бѣдѣють такъ численно тамъ репрезентованныхъ ц. к. старостъ и нынѣшнихъ урядниковъ, — то не разъ приходило червонѣти, що се репрезентанты краю... Се политичный вера, а чимъ больше ихъ буде, тымъ больше цѣлый Соймъ муситъ сходити на — зеро... Мы бажали-бы наконецъ, чтобы тѣмъ допоявляющій вы-

боры приспорили Соймови не фигурантовъ, але послѣдовъ охотихъ и вѣдѣныхъ до працѣ. При выборахъ занадто дивимоси на всякѣ „względę i względzi“, на сущѣства, посвояченія и пріязни, — на тѣ, що сего „выпадае“ выбрати, бо днѣ „повага повѣтова“, а того „не выпадае“ выбрати, бо тамъ то нечасть, що наразився сему або тому, а онтой вновь „панъ“ має численну кліентелю въ повѣтѣ а плечѣ сильнѣ въ правительствѣ... За богато маемо уже такихъ послѣдовъ... Выборцѣ, котрі такихъ послѣдовъ выбираютъ, чинятъ кривду краеви и Соймови, та берутъ на себе велику отвѣтальность супротивъ сучасныхъ и потомныхъ!“

Наводимо сей голосъ „N. Reform“ въ огляду на той одинъ рускій повѣтъ (Долина-Болехѣвъ-Рожнѣтовъ), въ котромъ Русины мають выбрати своего посла. Въ виду такой характеристики польской бѣдѣности соймовой, якою ви представляе намъ „N. Reform“, Русинамъ Долинского округа тымъ больше треба звернути увагу на сей допоявляющій выборъ и цѣлою форсою старатися пересадити своего кандидата — чоловіка поступового, независимого и разумного та робѣтшого. Долинскій округъ має вже своего заступника „зависимого“ въ Радѣ державной! Яку днѣ тамъ грае роль и якѣ користи приносятъ Руси та округови выборчому его „зависимѣсть“ посунена ажъ до „самоотверженія“, — се чей-же всѣ здоровѣ бачимо! Намъ здаеся, що и наибольшій оптимисты въ часу остатныхъ выборовъ до Радѣ державной прійшли нынѣ вже до пересѣдченія, що — не надѣяться намъ на нѣкого, только на себе самихъ.

Намъ Русинамъ лишь то выходить на добро, що своєю силою и енергією выберемо собѣ пробовъ!

Експозе п. министра финансовъ.

П. министръ финансовъ промовивъ, а его слова не весело розгомѣли по цѣлой державѣ, бо представили образъ не кончѣ отрадной ситуациі финансової. Новый дефицитъ на р. 1887 выноситъ 16,299 455 ар!

Дарма, що д-ръ Дунаевскій старается представить критично положеніе нашей державы въ корастнѣйшій свѣтлѣ, подѣливши дефицитъ на вычѣйный и на вычѣйный. Одинъ

и другій має бути покриты, штука лише въ томъ: въ отки его покрити? Министръ финансовъ каже, що при укладаню бюджету на рокъ 1887 углядаемо такожъ и два попередні роки, а навѣтъ и першу половину 1886 р. Ся перша половина 1886 р. представила именно сумный результатъ, бо доходъ въ податковѣ, сего найважнѣйшого жерела державныхъ финансовъ, бувъ значно слабшій якъ попереднихъ лѣтъ, а въ поодинокихъ родахъ податковъ и уплатъ сконстатовано таке зменшеніе, що треба було угляднати его въ бюджетъ на 1887 рокъ. Д-ръ Дунаевскій потѣшае тымъ, що такий станъ финансовый представлялся не только у насъ въ Австріи, але майже у всѣхъ державахъ европейскихъ. Ну, се мала для насъ потѣха, якъ и мала надѣя, що подвѣсился — якъ каже д-ръ Дунаевскій — доходъ въ податковѣ. Въ нынѣшнихъ часахъ, коли податки поднесено вже майже до наибольшей возможной высоты, нема нѣякои надѣи на се жерело доходу.

Чимъ же дум-е министръ финансовъ покрити дефицитъ 16 миліонѣвъ? На се пытаеся не дае министръ финансовъ нѣякои отвѣди, бо каже, що сподѣваеся съ концѣмъ сего року лѣвшихъ результатовъ, а тѣ дадутся очислати допрва съ концѣмъ сѣчня або съ початкомъ лютого. Ото цѣла есенція-повсненія министра финансовъ, — все проче то лишь сухі цифры, котрі однакъ страшно говорить. Зъ нихъ видимо, що доходы зменшились, выдатки вблѣзились, а дефицитъ подѣсяе скоро.

Де-жъ причина сего сумного стану? Упадокъ экономичный, а съ нимъ вастоя въ сплатѣ податковъ; малѣ доходы въ вѣлѣзницѣ зменшились доходы державы. А еуротивъ того треба новыхъ выдатковъ на каравины революцій въ сумѣ 2,401,000 ар., котрі вже вставлены въ бюджетъ на 1887 р. въ выдатки на вычѣйный; дальше треба выдатковъ на ополченіе, на будову вѣлѣзницъ, на конгрессу, и т. д. Все то погрѣшило финансову ситуацию въ Австріи, а вваживши ще, что и угорскій бюджетъ не представляеся корастнѣйшимъ, — положеніе финансове въ цѣлой державѣ представитъ намъ дуже сумнымъ, тымъ сумнѣйшимъ, коли же угляднати и политичну ситуацию въ Европѣ, котра каждою хвилѣ готова сировадити величезны выдатки...

До исторіи звѣстнаго Заведенія.

(Далше.)

П. Кошѣрскій прибувъ до новоименованнаго директоръ „Заведенія“ днѣ 22 марта 1885 р. до Тернополя съ бухгалтеромъ центральної управы

п. Волошиневичемъ, подѣ позоромъ, чтобы въ торговѣ мой филии зробити ревизию. Заразъ на вступѣ осудивъ днѣ цѣле мое дѣланіе въ той филии яко дуже некористне для „Заведенія“, але завбувъ угляднати, що центральної Дирекціи не только не поддерживала торговую филию капиталомъ, але не допускала навѣтъ розвиватися й о власныхъ силахъ тымъ, що въ частъ ового „кращу“, споводованого плохого господарку, вытѣгнула зъ филии всю готовку въ сумѣ 30,000 ар., а стороны до 31 марта 1885 р. отобразили зъ паднѣи тернопольскою 41,992 ар. 69 кр. вкладокъ. Въ торговѣ филии въ Тернополи и Подволочискахъ, якъ справедливо написавъ авторъ „Исторія звѣстнаго Заведенія“, лишались лишь магазины, мѣхи, неботого запасового товару, внаряды и довги на комитентахъ. Для обороту торгового не побозавлено нѣчого, и для той то причини уважаю замѣтъ п. Кошѣрского, зроблений менѣ въ той стороны, зовѣмъ безъосновнымъ.

Дальше обвиняетъ мене п. Кош. за выдатки, понесенны мною при хлопотаню позички для „Заведенія“ въ Россіи, звываючи мене равночасно вывѣсти для „ислѣдованія и проолѣдованія“ имѣнныхъ особѣ, котрі менѣ, непознакомленому съ отношеніями русскими, были помѣщи въ дѣлѣ позички. На се отвѣчаю, що тѣ выдатки узнала вже оправданными давнѣйша дирекція „Заведенія“, зложена зъ пп. Добранского и Павенцкого въ присутности самого-жъ п. Кошѣрского при концѣ марта 1885 р. и для того п. Кош. не бувъ нѣякъ въ правѣ докоряти менѣ тымъ выдатками, тымъ менше, що такий выдатки въ цѣломъ свѣтѣ зачисляются до гонорарныхъ, а въ порѣвнаню до важности всего дѣла, т. е. 300 тысячной позички маловажными и отаочно причинально до хвѣлого выратованія того самого „Заведенія“, при котромъ п. Кош. ставъ теперь директоромъ, т. е. найшовъ для себе хлѣбъ, о котрый було ему такъ трудно въ Россіи. Пытаю вырочѣтъ, чѣе называ-бы мене кождый, а такожъ и самъ п. Кош., чоловікомъ зъумасшедшимъ або въ найвычѣйшій отеніи неповоротнымъ, наколо-бъ я бувъ вернувъ зъ Россіи съ нѣчимъ, хотя мавъ формальне широкое повомочіе зъ дирекціи, длатого жѣ, що жалувавъ для посредничѣвъ малюи въ порѣвнаню вынагороды за ихъ труды въ Москвѣ и Петербургѣ? П. Кошѣрскому пованао було звѣстнымъ бути плачливѣе нынѣмъ д-ра Ив. Добрянского зъ 9 жовтня 1884 р. писане до мене въ Россію, въ котромъ отаило: „Дѣлайте, дѣлайте, ради Бога, все возможное, бо пропадемо!“ Жалувати гроша за посредничѣво, при дообѣдченѣ до того неудачѣ въ Москвѣ, було-бъ рѣчею нерозумною. И придержуваеся народною пословицѣ: „потопающій хватаетъ ножа“ и думаеъ мнѣмъ поступоваемъ лишь праслужити „Заведенію“, а не надѣялся нѣколи за то якогось гоненія або насилуванія мои оовѣты для скомпромитованія

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Далше.)

Задержався я довше при словѣ „Троянъ“, разъ тому, що при поясненю старорусского поемату имя те есть оправдѣ засадничей ваги, а отакъ и длатого, що о. Петрушевичъ на ту часть розсправы кладе головный натискъ, посвящаячи й ажъ два фѣйлетоны „Слова“. Щобъ однако не лишити и одной мысли о. Петрушевича безъ отвѣда, наведу зъ его обороны еще послѣдній его аргументъ: „По свидѣтельству сочинителя Слова Русины величали себе внуками Дажбога, слѣдовательно такимъ способомъ г. Партицій своего Трояно-скандинавского чепухомъ вносѣ дуализмъ въ руско-словенскую миѣологию, двухъ головныхъ божествъ, котрымъ поклонялась языческая Русь и вела отъ нихъ свое происхождение.“

Отповѣдь легка. За приходомъ Варягъ були въ нашѣмъ краю два народы, рѣжнѣ собѣ бесѣдою, характеромъ и религією: коренный — Словяне, и наплывовой — Скандинавѣ. Князѣ, ихъ дружина и большіи мѣста вызнавали скандинавскую вѣру и поклонялись Трояну; Словяне, а головно села, лишались при давній овоїй вѣрѣ и поклонялись Дажбогу. Иными словами: за рускахъ князѣвъ Троянъ бувъ богомъ переважно панѣвъ, Дажбогъ богомъ переважно ратаѣвъ (хлѣборѣбовъ). Такий подѣлъ выходитъ навѣтъ изъ Слова о полку Игоревѣмъ. Тамъ сказано: „Погыбаше живнѣ Даждѣбожа внука, въ княжѣхъ крамолахъ вѣщи чоловікомъ ократишася. Тогда по руской земли рѣтко ратаѣе кыкахуть“ (веса-

ли ся). Дажбогъ и ратаѣе поставленіи ту побѣдѣ себе, для взаимного поясненія. Уже такий бувъ способъ писанія у автора Слова, що днѣ кождо важнѣйшу мысль въ дальшѣмъ текѣ самъ коментуе.

Игорь, побѣла интерпретациі самого о. Петрушевича, не есть внукомъ Дажбога, але Трояна. Се и зовѣмъ отвѣчае проводнѣй гадцѣ поета. Игорь походивъ зъ роду скандинавского, отже бувъ по вѣрованю давному внукомъ (потомкомъ) наивышшого скандинавского бога, Трояна.

Я нѣгде и нѣколи не казавъ, що Русь (яко Словяне) веде отъ двухъ богѣвъ свое „происхождение“; у мене вѣсело была бесѣда о двухъ народахъ, отже и о двухъ богѣвахъ. Только поодинокій люде, особливо по мѣстахъ, могли поклоняться обомъ головнымъ богамъ. Де борются съ собою двѣ системы религіи, тамъ все найдутся тревожащій души, що поклоняться стануть и юды и туды — и Дажбогу и Трояну. Такий же появъ стрѣчаемо у Русинѣвъ по пріятноу христіанства; богато люде, по свѣдѣнню давнихъ памятникѣвъ, поклонялись и правдѣному Богу христіанъ и поганьскому Дажбогу. Есть то своего рода хитрѣсть, замѣтна въ характерѣ Русинѣвъ, а высказана може въ знавой праповѣстѣ: „и Богу свѣчка, и чортви огарокъ“.

III.

„Русь походитъ отъ рикати“ — выводѣ той переиде, здаеся, въ послѣовицѣ, на доказъ будущихъ родамъ, якъ то у насъ при концѣ 19-ого столѣтія понимано „словенскую лингвотику“. Въ своей оборонѣ радѣ-бы о. Петрушевичъ выдѣбу-

тисъ зъ немилыхъ аферъ; маскуючи ової отвѣротѣ, днѣ честуе мене теперь епитетами, якѣ навѣтъ ооромно ту повторити. Та нехай! — въ полемицѣ не одного дожити треба. Только-жъ все то не повздержитъ мене отъ дальшого голосного вывѣленія своихъ переовѣдѣвъ. Выводы о. Петрушевича зъ научного отаованія зовѣмъ хвѣной, а до того образливъ для Руси, — треба зъ ними якъ найкорше покѣнчати.

О. Петрушевичъ промовуе цѣлый мой историчный выводъ про початокъ назвы Русь и лишь якъ-бы зъ нехотѣ замѣчае, что я придержую „нѣмецкихъ“ писателѣвъ. Я такъ писавъ: „Найдѣйшій историчный даты про початокъ Руси суть досыть чиселенны и воѣ схожѣ съ собою. Такъ пише Несторъ: „Идоша (Новгородѣ) за море къ Руси. И избрашася три брата, цѣша на собѣ всю Русь, и отъ тѣхъ прозвася руская земля.“ Ближе о той скандинавской Руси говоритъ въ Annales Prudentii Treconsis подлѣ рокомъ 839 (Рурикъ ще тогдѣ навѣтъ не княживъ въ Новгородѣ): „Misit (Геофилъ, царь грецкѣ) quosdam, qui se, id est gentem suam, Rhos vocari dicebant. Quorum adventus causam imperator diligenter investigans, comperit eos gentis esse Sueonum.“ Тотъ Sueones — то Несторовѣ Свѣе, Шведы, котрыхъ Несторъ такожъ зачисляе до Варягѣвъ. Навѣдены о. Петрушевичемъ Симеонъ Магистеръ называе Русь племенемъ германскимъ, або, якъ тогдѣ писали, франкенскимъ: ἐκ γένους τῶν Φράγκων. Лютирандѣ, посолъ италійскій на дворѣ грецкомъ а свѣдокъ Игоревѣи выправы на Русь, каже, що Руссы суть властиво Скандинавцы: „Russi, quos alio nomine Nordmannos appellamus.“

Такъ само читаемо въ перекладѣ грецкого писателя Георгія Гамартоля, звѣстнаго вже и Несторови: „Прииу Русь на Коостянтинѣ градѣ лѣдями, тысящѣ десяти, отъ рода варяжска сущимъ.“

Що жъ ту „нѣмецкого“ въ тыхъ выводахъ? То самы достовѣрны свѣдѣнтя рускихъ и грецкихъ лѣтописцѣвъ, свѣдѣнтя грецкого цѣсаря и италійского посла на дворѣ грецкомъ — людеи, котрі мали можнѣсть дознатися отъ самыхъ Русѣвъ про ихъ властиву отчѣну. Особливо-жъ великою ваги есть свѣдѣнтя Нестора, бо еще въ 11. столѣтію була звыль можи нашими Варягами а заморскими, отже мѣгъ нашѣ лѣтописецѣ мати зовѣмъ добры вѣдомости про происхождение Варягѣвъ. Такаимъ чинѣмъ теорія о. Петрушевича, що нѣбы то слово Русь есть „чисто-словенское“, не може мати найменшій тѣни правды за собою.

А що вже говорити о выводѣ назвы Русь отъ „рикати“! Въ своей рецензиі замѣтивъ я, що побѣла правилъ языкоооловной науки оамогласна и нѣколи на у черейти не може, отже и нема найменшова звязи межѣ Русь а рикати. На те отаисую о. Петрушевичъ: „Г. Партицій не знае о томъ, что отъ слова гнѣти происходитъ слово гнѣусъ, а отъ слова тыти — тукъ, въ которыхъ словахъ буквы и и и перегазались въ букву у“.

Що зъ тыги повстае тукъ, о томъ знаютъ вже ученики зъ грамматики Осадцы — на що-жъ тутъ писати о томъ? Я замѣтивъ выразно, и то въ двухъ мѣстоцѣхъ, що ту розходита лишь о правильную форму рикати (черезъ и, не черезъ ѣ). Навѣдены о. Петрушевичемъ примѣры гнѣ-

особь, що въ доброй вѣрѣ служили справѣ позички. Приклонность ихъ цѣнныя я выше мамоны, а словолупимымъ не быть нѣколи.

Оттакъ обвинявъ мене п. Коосъ, въ доставленіи за малю позички въ сумѣ 300.000 рублѣвъ, мовѣ бы то въ Россіи ждали только на ту хвилю, коли мы приїдемо по гроші. Дуже дивна и оригинальна претензія! А при томъ забувъ собі зову п. Коосъ, що ті 300.000 рубл. мали для „Заведенія“ далеко більшу важності и вартості, якъ сотки тисячъ, що позичили, безъ мене вже але далеко лекше позичано въ Россіи для „Заведенія“. И коли ті перші гроші дійсно привели „Заведенію“ до нового життя, то дальші обезживанія его. Причини не хочу на обмѣ оци приводити, бо однимъ они вже теперь ясні, другимъ пояснитися позичайше.

Наконецъ всего заявивъ менѣ п. Коосъ, що ще въ 1881 р. торгова філія въ Тернополі залегала до „Заведенія“ съ сумою 24.000 зр., на доказъ чого, на даный знакъ, прикляканий въ другой комнаты бухгалтеръ п. Волошиновичъ зложивъ на столѣ побѣжно написаный рахунокъ. Выказанъ и представленъ менѣ оумъ, о которыхъ задержанье п. Коосъ, яко директоръ „Заведенія“ мене посудивъ, выносили 24.787 зр. 36 кр.

За тымъ выказомъ одержавъ я небагато другій, нѣбто то лѣнѣйшій, въ котромъ згадану оуму вже зредуковано на 20.594 зр. 16 кр. Въ томъ выказѣ було сказано, що деякі позиції вже поспонені и отписані, але прочими позиціями мене таки обтяжено. На актѣ томъ подписаный вже п. Подгорецкій, и актъ сей зложено будѣто на основѣ бухгалтеричныхъ книгъ „Заведенія“.

Такъ неожиданный ударъ поразивъ мене дуже глибоко. Я дѣлававъ въ сего, що тутъ починається страшне дѣло безпощадного для мене гонѣня на жатіе и смерть, щоби тымъ способомъ розвязати и зничити навѣтъ тѣмъ моимъ заслугамъ „Заведенія“, щоби мене отероризувати, представити людямъ яко переступника, а воімои заслуги притовити собі и о. Наумовичу, котрого на силу принудили прийати выключно на себе дѣло выхлопотанія 300.000 рубл. позички. О томъ свѣдѣтъ дуже ясно „Отчетъ балансовый“, оголошений на Зборахъ членовъ „Заведенія“ 16 (28) мая 1885 р. у Львовѣ, въ котромъ про мои старания при выхлопотаніи позички для „Заведенія“ не згадано нѣ одиѣмъ словомъ.

Мало того, п. Коосѣрскій завбавивъ мене ще до Львова и тамъ черезъ кілька дѣвъ тероризувавъ безмірно такъ, що съ образомъ отклоняюсь отъ него навѣтъ д-ръ Добрянскій и д-ръ Павенцій. Онъ хотѣвъ выкористати мое положеніе, повне розпуки, въ яке впроваджено мене ненадѣйно 22 марта 1885 р., гадаючи при томъ, що буду у него просити милости. Того догадавъ я изъ оловѣго, выказаныхъ до мене ще въ Тернополі: „Скажіте, чего требуете, быть можете, что я вамъ въ чемъ-то помогу“, де навѣтъ напомнимъ, що забере мене до центральной управы „Заведенія“. Въ той хвилі годѣ було менѣ отповѣдати йому инквизиторски, а милости або помочи я не звыкъ просити у того, хто мене посудивъ о спроневеріе грошей. П. Коосѣрскій прійшовъ безъ труда до хорошого посады и пенсії, и то лишь за моимъ отаранемъ въ Россію, а теперь, замѣтъ нагороду, поставивъ мене незаслужено въ подозрѣніе, отбравъ дорогу менѣ славу и засудивъ отъ членового родиноу на прооту загибѣль. Мой побытъ у Львовѣ привѣвъ мене лишь въ бѣдшу розпуку, але вернувши домовъ, я заразъ взялся отперти закинну менѣ мальверсацію чи дефавдацію и вже 31 марта и

16 цѣтня 1885 р. выслать до Дирекціи письменныя поясненія до воіхъ позицій, які менѣ выказала оба бухгалтеры „Заведенія“, котры то выказы не могли вже длатого самого бути вѣрными, бо одинъ противорѣчивъ другому.

Першій замѣтъ, зроблений менѣ дирекцією, будѣ, будѣ у мене залегало 750 зр. яко Soll за Вайнберга, купця збожжого въ Тернополі. Щой оей замѣтъ будѣ зовсімъ безосновный, доказавъ я тымъ, що представивъ Дирекціи рецепиѣ почтовой яко доказъ, що жінка Вайнберга передала тѣ гроші (750 зр.) просто до Дирекціи, отже довѣтъ той вексельный заплатила. До того вексель той звернула менѣ навѣтъ Дирекція яко заплаченый, а мимото того убила мене о заплату. А ще и то примѣчу, що сей вексель носивъ на собі стампилью філіи „Creditanstalt für Handel und Gewerbe“, де будѣ реесконтований и оплата була записана въ кассовыхъ книгахъ „Заведенія“ подѣ днемъ 19 або 20 очня 1881 р. Фактъ сей ялюотруе добре, який порядокъ будѣ въ книгахъ „Заведенія“ и якіхъ бухгалтеровъ оно пообѣдало!

Друга позиція, закинена менѣ, дотыкала 100 зр. 21 кр. зъ 16 лютого 1881 р. яко „переносъ въ книгахъ центр. Заведенія въ Тербовѣ на Тернополѣ“. Тая позиція була менѣ зовсімъ невѣдома, повстала въ центр. управѣ и центральной управа повинна була за вю отѣбчати Дирекціи сама позичайше зрозумѣла свою похибку и въ письмѣ п. Погорецкого вже не нацитувала мене о ту суму, хоты п. Коосѣрскій съ п. Волошиновичемъ вложили оплату еи на мои плечи. Подѣ оимъ вглядомъ показавъ я про то чистымъ.

Третій замѣтъ будѣ, що Дирекція упоминаясь у мене о 2.600 зр., котры я будѣто не втягнувъ въ свои книги рахунковы. И щожъ показалося позичайше? Показалося, что тая оума оущестовуваа просто между центральной Дирекціей а Хаймомъ и Викторомъ Вайлгерами, що про то моя філія съ сою сумою не отолла въ нѣякой звязи. Наколи въ центрѣ не втягнуо сѣ сумы въ книги, то въ томъ вже не моя вина. Але мимото того пробовано сѣю сумою обтяжати мене, хоты позичайше еи отписано, коли побачено властну похибку. Отже-жъ и подѣ оимъ вглядомъ я показавъсь безвиннымъ, и тымъ самымъ замѣтъ п. Коосѣрского зовсімъ безосновнымъ.

Четвертый замѣтъ дотыкавъ сумы 3.000 зр., а дѣло было въ томъ, що 9 септя 1881 р. до ч. 1358 прислано менѣ три вексѣлы по 1000 зр. для дорученія Израилеви Серетови яко вже заплаченъ. Я доручивъ ихъ сторонѣ, а мимото того въ центральной дирекціи обтяжено мене тою сумою. Чи се не новосенъ зъ одной стороны, а напачтъ зъ другой? Длатого то и п. Шуровскій въ овоіхъ оправданно до Дирекціи зъ 27 червня 1885 р. написавъ выразно: „Dieser Posten Fl. 3.000 vom 17/9 1881 ist unbedingt zu storniren“, т. е. має менѣ беззусовно бути отписаный або змазанный. А мимото того и тою сумою (3.000 зр.) обтяживъ мене п. Коосѣрскій.

Савелий Загайко.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Буджеть державный на 1887 р.) На засѣданіи Рады державной дня 22 с. м. давъ министр финансовъ д-ръ Дунаевскій, слѣдующе поясненіе о бюджетѣ державномъ на 1887 рокъ:

отвѣтивъ о. Петрушевичу, пишущи въ овоіхъ Словари: Russ, finnisch Ruotsi — Schweden; ursprünglich vielleicht der Name eines schwedischen Stammes, mit welchem die Finnen besonders in Berührung kamen. Догадка Миклосича у воіхъ оправдуюсь исторією, бо — якъ видно зъ наведенихъ горѣ датъ историчныхъ — первѣстий Русовъ были справдѣ „gentis Sueonum“. И исторія и дохована у Финновъ традиція отнѣсать Русъ до Скандинавіи *).

Для розізнанія несловянської родовости Русовъ передовѣсімъ важныя договоры першихъ Руриковичѣвъ зъ Греками. Воі учені признали автентичность тыхъ договорѣвъ, тымъ становлять они яко письменныя памятники зъ такъ отдаленныхъ часѣвъ силу вѣродостойныхъ документѣвъ.

Въ першѣмъ договорѣ (Олега зъ Греками) зъ р. 912 послы, що той договоръ заключали, зовуть себе Руссами, хочъ мѣжъ ихъ именами не стрѣчаемо и одного зъ звукомъ словянскимъ. Въ договорѣ сказано: „Мы отъ русаго: Карлы, Ингелдъ, Фарлофъ, Веремудъ, Рулавъ, Гулы, Руалдъ, Карнъ, Фрелавъ, Руаръ, Актеву, Труанъ, Лидулофъ, Стемятъ, иже послани отъ Ольга великаго князя русаго...“ а вѣстѣмъ Карлы, Ингелдъ, Фарлофъ (зъ двома ф), и Актеву (зъ окѣнченемъ якъ-бы французскимъ), и Лидулофъ! Хочъ бы одно прозвище словянское!

Въ дальшихъ договорахъ мѣжъ „людьми

*) Если Грекъ Симеонъ Магистеръ толкуе Русъ словомъ *Λογίται*, а Дитмаръ зове кѣвскихъ Варяговъ „veloces Dani“ — то что се має до дѣла за языкомъ словянскимъ? Датчане кѣвскій то не Словяне, а зновъ Симеонъ выразно каже, что Русъ або Дромиты суть *ἐκ γένους τῶν Φράγκων*.

Въ выдаткахъ на р. 1887 прелиминавано загальну суму 521,975.654 зр. Сума та обѣймає такъ правильныя выдатки якъ и выдатки выимковы, котры при оцінѣ нормальной администраціи державы мують бути конче уважливѣй. До сихъ выимковыхъ выдатковъ на р. 1887 належать:

1) выдатки на будову желѣзницъ 7,900.000 зр.; 2) удѣлы въ доставѣ капиталу на будову частныхъ желѣзницъ 700.000 зр.; 3) на будову подѣбнойго шляху на линіи Вѣдены Тульнъ 1,000.000 зр. и на линіи Грийбѣвъ-Новый Санчъ 250.000 зр.; 4) удѣлы припадающіи на нашу часть державы на революверной карабаны 2,401.000 зр.; 5) долатокъ на будову вѣденского университета 248.000 зр.; разомъ 12,499.000 зр. — Сума та зменшася при титулѣ „будова желѣзницъ“ о 273.000 зр., котра то оума естѣ долаткомъ краевымъ на будову чешко-моравской желѣзницѣ транверзальной; выимковый загальный выдатокъ выноситъ отже суму 12,226.000 зр. Отоймивши ту суму отъ загального выдатку одержимо въ выдаткахъ на 1887 р. загальну суму 509,749.654 зр. Порѣбнаймѣжъ теперь звычайный выдатки за 1886 р. въ сумѣ 509,721.893 зр., то покажеся, что выдатки тѣ на 1887 р. збільшилися о 27.761 зр. — На покритыѣ выдатковъ на 1887 р. прелиминавано въ доходахъ на 1887 р. суму 505.676.199 зр. Въ 1886 р. выносили приходы 507,833.841 зр., отже на рокъ 1887 менше о 2,157.642 зр. а загальный дефицитъ административный на 1887 р. будѣ выносити 4,073.455 зр. Тутъ додавъ министр финансовъ, що при укладаніи бюджету на 1887 р. звернено увагу не только на результаты зъ роковъ попереднихъ але такожъ и на результаты зъ послѣднего повѣ року. Результатъ зъ сего послѣднего року не будѣ однакожъ дуже корисный, бо рѣзнодорожны податки вылывали дуже слабо, а ту появу треба було такожъ уважливѣй и при укладаніи бюджету на 1887 р. При оіи случайности каже д-ръ Дунаевскій, что такѣ опостереженіе что до зменшенія податковъ за минувшій повѣ рокъ зроблено не только въ австрійской державѣ, але майже и въ цѣлой Европѣ. Переходячи оттакъ до поодинокыхъ позицій пояснѣвъ д-ръ Дунаевскій поодинокіи позиції такъ: Въ етатѣ Рады державной выдатки уменьшились о 254.908 зр. и выносятъ на 1887 р. 714.951 зр. Зменшеніе то походитъ зъ отси, что на будову палаты парламентарной не потреба вже жадного кредиту. На сѣбѣ нѣ потребы обохъ половинъ державы выноситъ выдатки 91.510.351 зр. т. е. о 1,086.418 зр. больше якъ минувшого року. Потребы министровъ дѣла вънутрѣшнихъ оказываются о. р. меншими о 67.385 зр. хочъ етатѣ водныхъ будѣвелъ wymagaє більшого выдатку о 91.790 зр. а кромѣ того показалося ще и больші выдатки на политичну управу и на безпечность публичну. Министерство краевонъ обороны выказує значне збільшеніе потребъ бо 248.375 зр., а то для того, что зъ сѣи сумы припадає лишь на самѣ етатѣ краевонъ обороны 208.446 зр. Выдатокъ сей повстаєтъ по части черезъ збільшеніе числа особъ потребныхъ для удержанія евиденціи, яку ждає законъ о загальномъ ополченіи; дальше приходять до сего выдатки на выразы войсковы, выдатки на квартиры и 80.000 зр. на повне умундурованіе и узброєніе. Въ етатѣ министерства проовѣты показуюсь збільшеніе потребъ о 948.803 зр., зъ котрой то сумы припадає на центральну управу 34.871 зр., на справы вѣроисповѣданъ 666.607 зр. а на школы 247.325 зр. Звышка выдатковъ центральной управы походитъ зъ отси, что открыты провизо-

ричній посады учительскы въ школахъ середныхъ и семинаріяхъ зъ причинъ занятія стальныхъ учителей яко окружныхъ инспекторовъ школьных и въ насѣлокъ збільшенія властей надзорныхъ и центральной управы, збільшенія дотаций вѣденской академіи наукъ и т. д. — Въ етатѣ вѣроисповѣданъ позбѣтає фактичча звышка выдатковъ въ сумѣ 747.000 зр. зъ причинъ дальшого уравниленія конгрессу. Дальша звышка 170.000 зр. дотыкає будовы гр. кат. семинаріи духовной у Львовѣ. Выдатокъ сей має покритиѣя вставленію въ теперѣшній прелиминаръ оумою 70.000 зр. зъ спроданой реальности галицкого фонду релігійного и 100.000 зр. зъ продажи цѣнныхъ паперѣвъ тогожъ фонду релігійного. — Справа проовѣты wymagaє 247.325 зр. больше якъ минувшого року; сюды належать такожъ выдатки на будову университета у Вѣднѣ, техничной академіи въ Грацу и т. д. Для школъ середныхъ збільшеніе выдатокъ о 84.610 зр. Збільшеніе то походитъ зъ полѣпшенія долѣ оуслентѣвъ и зъ потреби откриты новыхъ класъ при школахъ, що мають бути доповненѣ. Звышка выдатковъ на школы промисловыхъ въ сумѣ 94.229 зр. походитъ зъ отси, что школы тѣ недавно що заведенѣ, мують бути выкѣнченѣ и что декотры зъ тыхъ школъ мають переобразуватися на вышій институты. — Для школъ народныхъ wymagaєся такожъ больше о 63.267 зр., бо цѣла решта въ сумѣ 63.500 зр. вставлена до бюджету на будову семинаріи учительскихъ, мужеской и женской, въ Черновцахъ. — Значне збільшеніе выдатковъ выказує министерство финансовъ, бо въ сумѣ 2,068.971 зр., зъ котрыхъ наибольша часть припадає на етатѣ мытовый а именно 2,008.400 зр. Кромѣ того збільшеніе выдатковъ показуюсь при податку консуимційномъ о 111.480 зр.; при доходахъ зъ тяготу збільшилися выдатки на 462.400 зр., зъ котрой то сумы 300.000 припадає на саму фабрикацію. Етатѣ министерства торговлѣ выказує въ порѣвнаніи съ минувшимъ рокомъ меншій розхѣдъ, на дѣлѣ однакожъ ждаєся на покритыѣ майже така сама оума якъ и минувшого року. (К. 6.)

(Зъ Рады державной.) На засѣданіи Рады державной дня 22 с. м. давъ насампередъ министр финансовъ д-ръ Дунаевскій поясненіе о бюджету на 1887 р., котре повыше обширѣйше наводимо. Олобя отповѣдавъ мнѣ Гаучъ на интерпелляцію Воляковскогъ въ справѣ чешкой гимназіи въ Кромержи. Министровъ оказавъ, что тѣ, что провали о заведеніе вышней гимназіи въ Кромержи, не поручали анѣ за себе анѣ за громаду, что будѣ причиняется до удержанія школы; а поаволяти на откритыѣ одной приватной класы не можна, бо то не отповѣдає анѣ законны о приватныхъ школахъ анѣ арт. 17 основныхъ законовъ державныхъ. Въ дальшій бесѣдѣ оказавъ д-ръ Гаучъ, что отнѣшеніе между чешкими и нѣмецкими школами не можна оцінювати лишь по сія числа жителей, але окорше на подѣставѣ економичныхъ и оуспѣльныхъ моментѣвъ и что число школъ середныхъ въ загальнѣ оособливо на Моравѣ естѣ за велике. — Проо. Зяохъ и товаришѣ предложили проектъ закона, послѣя котрого властители копаленъ обязаны заплатити отшкодованіе тымъ, что черезъ ихъ копальню потерпѣтъ яку шкоду. При кобца засѣданія заявивъ ще министр Гаучъ, что въ Трисѣтѣ будѣ основана вышша школа промислова оъ тремя отдѣлами.

(Слѣдній делегаціи.) Зъ причинъ, что въ Будапештѣ панує холера, настало пытаніе, чи оспальныя делегаціи мають зѣбратися въ Будапеш-

ти — гнущъ естѣ надто довольный. Миклосичъ въ овоіхъ Словари ставитъ слово гнати въ окремой рубрицѣ, а гнущъ зновъ въ окремой — значить пріймає для обохъ оловѣ коренѣ рѣжнѣ. Побѣтъ гнущъ наводитъ Миклосичъ такожъ формы гнѣсь и гнѣсь, и лишь на подѣставѣ тыхъ другихъ формъ выказує догадку (Vermuthung), що може заходити звязъ зъ глаголомъ гнати. На кождый способъ выраженіе гнущъ належитъ до „темныхъ мѣоцъ“ въ области языка, на нѣмъ не можъ операти нѣякихъ комбинаціи.

Въ Словѣ о полку Игоревѣтъ приходитъ слово „риокати“ чотыри разы и воюды въ значеніи незвычайныхъ, чарѣбныхъ оковѣвъ: Болягъ, гнавъ „въ тропу Трояну чрезъ поля на горы“ и Всеславъ перекакувавъ Хорсови дорогу. То оутѣ тѣ самы оски, що про нихъ говорится въ одной пѣсни: першій крокъ на цѣлу вероту, а другого не можъ вже було отшукати. Думаю, что такими кроками Русъ нѣколи не окала.

О. Петрушевичъ пише дальше: „Я подаю мое произведение имени Русъ изъ словенского слова. Удалось ли мнѣ рѣшеніе сего вопроса и стѣякимъ успѣхомъ, въ томъ предметѣ ожидаю критики большихъ словенскихъ лингвистовъ, якими оутѣ г. Ф. Миклосичъ и г. Ягачъ.“

Если назва Русъ естѣ скандинавокою, то думаю, что на цѣломъ свѣтѣ не найдѣся языко-словъ, котры бы тоту скандинавоку назву охотѣвъ выводити зъ языка оловянского. Се догаданіе такъ неприродно, що навѣтъ уоуваєся зъ подѣ дальшій дебаты. Миклосичъ вже навѣтъ

*) Чи не значить то: „гнати въ слѣдъ за (богомъ) Трояномъ, черезъ степи и Тмутороканъ ажъ на Кавказъ“? Визуъ Велеса могъ будѣ пуститися въ здогони за вражымъ Трояномъ.

рода руского“ вже отрѣшено и въ именемъ словянскимъ, але все еще рѣдко, лишь якъ-бы на показъ. Суть отже тѣ договоры найлучшамъ доказомъ, якъ Варяги, розѣвѣвши по нашихъ мѣстахъ, оловяничились дуже поволы, якъ треба було больше якъ 100 лѣтъ часу, закимъ тотъ заморска зѣѣждъ бодай бесѣдою зрѣвалася зъ нашими предками. И передъ тыми найбѣдниками-Варягами, тою пажерливою зволочею, що край нашъ закрѣпѣла и нашихъ предковъ розроудувала по торгахъ европейскихъ — о. Петрушевичъ велитъ намъ бити чоломъ!

Не знаю, чи нарокомъ то сталося чи случайно, але про згаданіи договоры и про мои уваги надъ ними, въ оборонѣ о. Петрушевича не говорито и однимъ словомъ. А не можъ сказати, що осклалося такъ для недостатку мѣоци. Въ подѣржѣныхъ справахъ и въ дрѣбныхъ рѣчахъ — о. П. „многоглаголивый“. Зъ якимъ то страшнымъ гѣвѣвомъ, достойнымъ лучшей справы, кинуво о. Петрушевичъ на мене за те, что я символъ аостольскій „Вѣрую“ назвавъ случайно — мо-

*) О ритмичной будовѣ молитвы „Вѣрую“, помѣщенной въ моимъ выданіи Слова, пише о. Петрушевичъ: „Г. Партицкий не знає о томъ, что тресекскій текстъ Символа Вѣры былъ нашими просвѣтителями, съ Кирилломъ и Меѣодіємъ, дословно переведенъ на старословенскій языкъ, для того о ритмическомъ составѣ того же рѣчи бити не можѣтъ. Для обученія въ томъ отношеніи послужитъ ученое сочиненіе г. А. Гезена: История славянскаго перевода Символа Вѣры. С.-Петербургъ 1884.“

Моя выданіе появилось року 1884 у Львовѣ, а трудъ Гезена тогожъ року въ Петербургѣ — а о. Петрушевичъ гнѣваєся, чому я не читавъ книжки, котрой въ часѣ моего выданія не было еще на свѣтѣ Трохи дивачне догаданіе!

Дословный перекладъ молитвы еще зовѣсімъ не выключаетъ возможности ритму. Въ символѣ вѣры приходять дуже много приложниковъ и причастниковъ, котры, якъ вѣдомо, въ словянскихъ языцѣ

литвою. Що за страшна ересь я який то „радикализмъ“ въ религіи! И чому власть (яка?) не выступатьъ въ оборонѣ зароженой религіи?! Истинно — vom Erhabenen zum Lächerlichen nur ein Schritt!

Въ иншѣмъ мѣоци дає менѣ науку о. Петрушевичъ, що Лемки въ захѣдній части Галичины не суть властиво Русинами, а Словаками, котры въ часахъ передъ св. Кирилломъ а Меѣодіємъ зайшли до Галичины. (О. Петрушевичъ, видно, думѣ на правду, что въ часахъ передъ св. апостолами оловянскими были вже такъ великі рѣжнѣ въ бесѣдахъ оловянскихъ, что навѣтъ тысѣчлѣтна принадлежность до Руси не могла зрушити Словаковъ...) И при якѣй нагодѣ досталося менѣ того поученіе? Въ „Темныхъ мѣоцѣхъ“ выразивъ я догадку, что авторъ Слова будѣ родомъ зъ оловянского округа зъ оловяницъ Исканъ (недалеко Перемышля). Жартѣбливо назвавъ я поэта Лемкомъ (те слово подавъ я мѣжъ знаками наведенія и куронимѣ), а о. Петрушевичъ хопивши того слова переноситъ Исканъ въ подѣ Перемышля гетъ-гетъ въ захѣдну Галичину и держитъ менѣ цѣлымъ отчитѣ о Лемкахъ.

Лемки въ Исканю — что то не може часомъ историкѣ привидѣтися!

(Д. 6.)

Ол. Партицкий.

могутъ мати двоюку форму: коротку (именикову) и зложену — для ритму якъ-разъ догодный случай. И въ доборѣ словъ и формъ була чиста свобода, котру и замѣчаемо въ молитвахъ: творецъ и сотворитель, царство и царствіе, дѣла и ради, вѣкъ и вѣковъ (gen. plur.), небеси и неба и т. д. Чи-жъ ту не могло бути достаточного матеріалу для переведенія ритму въ молитвахъ? На той темѣтъ, отче Петрушевичъ, радъ бы я зъ цѣломъ душѣмъ розгорѣтися зъ Вами, только-жъ молю Васъ, подайте якъ подробный замѣтъ, а не ведѣть полемикѣ пустыми словами!

тѣ, чи у Вѣднѣ. Мин дѣл внутрѣшнихъ, гр. Тасфе, выславъ отже ноту до мин. дѣлъ заграничныхъ гр. Кальнокого, въ которѣ повѣдомляе общіе правительство, що австрійскі делегаты бажаюць, чтобы засѣданіа делегаціи зѣ взгляду на холеру перенесено до Вѣднѣ. Гр. Кальноки передавъ ту ноту угорокому президенту министровъ и отъ угорокого правительства теперь зависить, де будутъ отбывати засѣданія делегаціи. Офіційна „Budap. Corr.“ доказує, що нема вѣскои причины переносити засѣданія делегаціи до Вѣднѣ, бо холера въ Будапештѣ панує лишь середѣ кля оы бѣдныхъ людей.

(Зѣ комисіи и клубовъ парламентарныхъ.) Въ комисіи бюджетовой ухвалено резолюцію, взымающую правительство, чтобы оно наказало дотычнѣмъ властямъ уважидити прикре положеніе промышленовъ и ремесленниковъ при вымѣрѣ податку зарбкового и доходowego; чтобы правительство знесло нагороду за денунаціи и ловленіе пачкарѣвъ а наторѣсть, чтобы перевело организацію ординаціи мытовой и монополию и чтобы зреорганизовано сторожу финансову, а пачкарство чтобы подано подѣ законъ карный. Петиціи возныхъ а оттакъ и урядниковъ въ Празѣ а у Львовѣ о додатокъ активный передано правительству до уважиденія. — Въ комисіи языковой поставивъ д-ръ Греггъ внесеніе, чтобы надѣ внесеніемъ Шаршмида перейти до порядку дневного. Комисія розбѣдилась по дошій дебатѣ, не уваживши нѣчого. — Коло польске ухвалило голосовати за переданіемъ внесена о палатахъ робѣтничихъ дотычній комисіи.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Справа болгарска отасѣ чимъ разѣ болѣе запутаную и загадочную, такъ, що годѣ въ даной хвили дойди правды. Вѣсти и опроверженія ихъ надходятъ въ Болгаріи на перемѣну. То лашь одно едаеъ бути певнымъ, що теперь задля Болгаріи не приде до войнны хочѣ бы вѣе для того, що вѣе надходитъ зима. Тымчасомъ правительство болгарске держитъ крѣпко супротивъ Россіи и веде дуже зручно борбу дипломатичну. На ноту ген. Каульбарса отповѣло оно, що урядникамъ наказано всюды относитиъ прихильно до него, а коли такъ не було, то най вѣе виновныхъ, а оно ихъ укарає. Такъ само отповѣло оно и що до надѣжати при выборахъ и жаде наведена фактовъ и именъ а не голословныхъ фразъ. Гадбанови-паша отповѣло правительству, що оно яко наследникъ по князю не могло никакъ поступити въ Румелия якъ лишь и тамъ розписати выборы, бо Порты ще самому князеву позволила такъ робити, якъ буде уважати за отповѣде, доки ажъ оправа румелийска не буде залагоджена. На подставѣ сего права даного князеву дѣлаю отже и правительство яко его наследникъ и скликало Румелию, бо никакъ могъ бы бути спокой нарушенъ. До „N. fr. Presse“ доносятъ, що Стамбуловъ, Муткурровъ и Радославовъ, выѣхали вѣе до Тырновы ще дня 23 о. м. а вчера мавъ туды выѣхати также министеръ дѣлъ заграничныхъ Навевачъ и Каравеловъ въ оупроводѣ Гадбана-пашѣ. До Тырновы маюць также приѣхати представители Италіи и Англіи. Говорятъ, що зѣ Софіи выбраюся мимо заказу Каульбарса депутати Болгарь до царя, котора на разѣ буде бодай старатися розпознати настроеніе въ Россіи супротивъ Болгаріи, коли вѣе не удастся ѣи попыскати ласку царя. Та сама депутация має оттакъ поѣхати и до другихъ державъ и просити, чтобы они именували сего кандидата на престоу болгарскій. — Дѣѣ цѣкавъ вѣсти, что относится до Болгаріи, маемо нынѣ до занотованія зѣ двохъ якъ разѣ противныхъ собѣ сторонѣ. До „Pol. Corr.“ пишуть именно зѣ Петербурга, що министерство роосійске и великій князь оутъ рѣшучо противный окупации а то зѣ взглядовъ политическихъ и финансовыхъ, чтобы не зрѣбати зѣ Болгаріи другой Польшѣ и потребувати затягати позички, которы бы Россія теперь таки не роздобула а радше, чтобы вдоволитися усуненіемъ Батенберга. Противно думаютъ панслависты и радѣтъ, чтобы розпочати велику акцію въ Европѣ. По середній межѣ тыми сторонами стоить царь, на которого однакожъ не можна оупокати, бо не можна нынѣ знати, чого ему завтра забавнѣе. Нынѣ онъ не хоче окупации и то все, что можна оказати. До „Слав-у“ знову доносятъ въ Вѣднѣ, що Англія має знову новый плянъ и розпочала вѣе въ той цѣли розвѣдувати мѣжъ державами. Она хоче именно ополучити Болгарію оъ Румуниі, лишь король румунійскій не бувъ бы вѣе тогды княземъ а королемъ болгарокамъ. Для Болгаръ має ся идея бути дуже симпатична а для Австрій было бы то ще найкористѣйше залагодженіе цѣлои справы болгарской. Въ Англіи кажутъ, что коли другѣ державы не поднесутъ той гадки, то поднесетъ еи Россія. У Вѣднѣ однакожъ припускають, що Россія тому спротивляеъ бы и готова бы навѣе вытупити до войнны. Въ вѣдѣнскихъ кругахъ политическихъ думаютъ, что Англія хоче тымъ лишь вызвати Австрію до войнны, чтобы при чуждѣмъ огни учени ови каштаны.

Нѣмеччина. Для 23 о. м. приймавъ цѣсаръ Вильгельмъ нового французского поела Гербета, которій при оѣи случайности высказавъ въ свой промовѣ до цѣсаря бажаніе, чтобы оѣ державы отанули на грунтъ общыхъ интересовъ. На то отповѣтъ цѣсарь: Вы высказали лишь мою гадку, вказуючи на собѣйны интересы Нѣмеччины и Франціи; интересы тѣ дають подставу для оѣхъ народѣвъ до користного порозумѣнія. Ваше глукое знаніе тыхъ интересовъ робить васъ найбѣеопаснѣйшимъ, чтобы вы оѣбно отъ нѣмечкимъ правительствомъ працювали

надѣ удерживаеъ добрыхъ отнѣснѣ мѣжъ обома державами. Тѣшуся ширѣ, что президентъ републики зрѣбиль такъ добрый выборъ.

НОВИНКИ.

✠

О. Антоній Юзычинскій,

докторъ ов. богословія, архидіаконъ гр. кат. перемышской епископской Капитулы, совѣтникъ и референтъ еп. Коностинъ, профессоръ пастырского богословія, мѣтодиректоръ епарх. богословского учебного заведения, бывшій посылъ до Рады державной и краевого Союму

упоконво въ понедѣлокъ дня 13 (25) жовтня о 7 год. рано, по довгий и тяжкой недугѣ, оставляючи по собѣ щирый жалъ на цѣлой галицій Русіи. Похороненъ уродився въ 1815 а рукоположася въ 1838 роцѣ. Похоронъ отбудеся въ среду. Вѣчна ему память!

— Дирекція „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ повѣдомляе Вп. Членовъ, що дивиденду за 1885 рокъ выплачуять касса централна у Львовѣ и кассы филиальныхъ окладѣвъ въ Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычи и Коломиѣ, а именно: на удѣлы, вложенъ по 30 червца 1885 включно по 9%, отъ удѣловъ, вилаченныхъ отъ 1 лянѣ по 31 грудня 1885, по 6%, а отъ удѣловъ, вложенныхъ оъ 1 лянѣ до 31 марта 1886, по 3%, за оказаніемъ книжочки удѣловой. — Справоздаданіе и билансъ розбѣхаютъ Вп. Членамъ по выпечатаню.

— Отпоручники вдовичо-сирѣтского фонду зѣ епархій Львовской и Станиславовской розпочали нынѣ рано о 9. годий свои наряды въ митрополичій палатѣ. Надѣ головнымъ предметомъ нарядѣ, подѣломъ фонду, будутъ дебаты дуже оживленны, бо отпоручники зѣ деканатѣвъ поспривизили оъ собою отѣмній мандаты, оидъ за подѣломъ, другій противъ. Дѣлкъ оспорочки (п. пр. въ Нараевѣ) доматуются стенографичного оправозданія изъ за оѣданы отпоручниковъ.

— Рускій наредный театръ приѣздитъ съ почеткомъ олдѣющего тыждня до Львова и дня 4 л. надоліста розпочинає представлѣнія въ великій сали „Народного Дому“. На перше представлѣніе буде дана комедіа опера Гр. Квѣтки-Основяненка „Сватанье на Гончарѣвѣ“, оъ п. Гриневецкимъ въ роли Стецька.

— Выдѣлъ филіи товариства „Просвѣта“ въ Станиславовѣ запрашує членѣвъ филіи и гостей на выклады, которѣ отбудутся въ недѣлю дня 19 (31) жовтня въ сали театральній въ Станиславовѣ. — Д-ръ Бучинскій голова; Иванъ Порайко, секретарь.

— Выдѣлъ „Академичного Братства“ запрашує воѣхъ своихъ членѣвъ численно зѣйтисъ на загалѣнны Зборы, которѣ отбудутся въ недѣлю дня 31 жовтня въ П-гій сали на университетѣ.

— Вечеръ съ танцами въ Тернополѣ отбудеся дня 14 лат. надоліста о. р. въ комнатахъ „Руской Бѣсѣды“. Початокъ о год. 8. вечеромъ. Вступѣ для членѣвъ отъ особы 70 кр., для не-членѣвъ отъ особы 1 зр.

— Пароха для церкви св. Параскевіи у Львовѣ буде выбирати сегодѣня вечерѣмъ Рада мѣста Львова. Якъ теперь рѣчь стоить, наибѣльшій шансы на выборѣ маюць два кандидаты: о. Рожанскій зѣ Довгой и о. Василевскій зѣ Львова.

— На посаду управителя руской школы вправѣ у Львовѣ, опорожнену по п. Татѣ Будзыновскѣмъ, наказало министерство просвѣты розписати конкурсъ. Бѣе о наилучшій оспособѣ, зѣгодный оъ высказанными интенціями „Народной Рады“, чтобы руска школа вправѣ достала разѣ зѣбного и совѣтного управителя.

— Управляющій Совѣтъ „Народного Дому“ ухваливъ бувъ передѣ двома тыжднями отмовити рускому театру сали „Народного Дому“ на представлѣніе сего року. Сталося се въ пору, коли предѣдателя п. Геровского не було у Львовѣ, а господиноу Костецкѣ, Венцковскѣ е tutti quanti могли дати погечривати овиымъ задуманнымъ бажаніямъ... По приѣздѣ п. Геровского до Львова взято тую справу на ново на порядокъ дневный и по горячѣй колькагодинной дебатѣ удалося пп. Геровскому и Королю отвернути отъ „Народного Дому“ нову компроматацию не только передѣ Русскими але и передѣ цѣлымъ свѣтомъ. Прецѣнь же и загалѣнны Зборы „Нар. Дому“ ухвалили дати рускому театру сали на представлѣніа...

— Выдѣлъ центр. комитету, устроюющего фантову льотерію въ Перемышлѣ на доходъ руского дѣвочого пансіона, надѣславъ намъ такую допись: „Отъ одной обывательки города Львова достали мы дня 11 о. м. писемъ, въ котромъ доносятъ, что велика льотерія фантова въ Перемышлѣ не має оуспѣхъ. Понеже подобный вѣсти оутъ ошибочный про-то Выдѣлъ льотерійный повѣдомляе, что внутренне устроєніе повышшой льотеріи естѣ совершенно укѣнчене, розпродажъ льотеріи въ цѣлой державѣ Австро-Угрокій оъ каждымъ днемъ болѣе оживленъ, такъ що хоршій успѣхъ для предпріятого дѣла естѣ заевненымъ. Тагченіе льотеріи отбудеся неотзовно дня 28 грудня о. р. а числа выгравны будутъ оголошенны льотюу тягненя дня 5 сѣчня 1887 р. Повѣдомляючи о томъ, ушрашаемо благооклонно Вп. П. Т. обывательѣвъ краю, которіи благоволяли або приняти для себе або посредничатъ въ розпродажѣ льотеріи повышшой льотеріи — чтобы належитѣсть за льотерію або не розпроданъ льотеріи надѣслали Выдѣлову льотеріиному въ Перемышлѣ найтѣже до 15 но-

аврѣ о. р. а то тымъ окорше, что по истеченіи того речинца задержанъ льотеріи — упажанъ будутъ яко спроданъ — и назадъ не примутся. — Выдѣлъ льотерійный — Перемышль дня 18 жовтня 1886.“

— Выдаваніе Малоруско нѣмецкого Словаря подає до вѣдомости, що послѣдній аркушъ того Словаря уже высланъ воѣмъ тымъ Вп. предлатникамъ, которѣ зложили цѣлу предлату (14 зр.). Воѣхъ же прочихъ Вп. предлатниковъ, которѣ жадають собѣ мати конецъ дѣла, просится, чтобы въ сѣй справѣ удавалися до Вп. панѣ Желеховской въ Станиславовѣ и переслали на еи имя рѣшту предлату. Кѣлько хто ще має долатити, було вѣе давнѣйше каждому подано до вѣдомости карткою корреспондентною. Отъ нынѣшняго дня продаватися буде „Словарь“ уже не по цѣнѣ пренумерацийной, лишь по вышій цѣнѣ, а именно по 16 зр. а. в. то естѣ по 8 зр. а. в. за одинъ томъ, и оъ воляками замовленіями удаватися належатъ, поки що, выключно до Вп. панѣ А. Желеховской въ Станиславовѣ. — Въ Станиславовѣ дня 25 жовтня 1886. С. Недѣлскій.

— Зѣ Тернополя пишуть намъ: Своего часу звѣщали мы, что въ женской школѣ выдѣловъ малодоважити обрядъ рускій такъ, що н. пр. на именины цѣсарскій не являлись ученицѣ женской школы въ церквѣ на богослуженіи, а поведено ихъ до костела. Президіумъ окружной Рады школьной казалъ Дирекціи школы женской вытолковать изъ того поступованія и достало на ое таку реляцію, будь-то только 3 ученицѣ руского обряду являлись того дня въ школѣ и тому двѣ учительки вызначенны до церкви, вѣтыдалися тамъ ити лише съ тремя ученицами. До кого-жъ властиво належитъ дѣбати, чтобы воѣхъ ученицѣ въ такѣмъ дни торжественномъ згромадѣніи въ школѣ, чтобы учителькамъ не було вѣтыдно ити до церкви? До кого належитъ уважати и доминатися у Дирекціи, если не зважаєся на пошанованіе руского обряду? Нехай на ое дадутъ отѣтъ Дирекція и катихитѣ школы женской...

— Зѣ Аврѣвского доносятъ „Нов. Проломовъ“, что въ громадѣ Тучанахъ опровержѣвъ начальникъ громады разомъ оъ писаремъ колькасѣтъ зрѣ з податковѣхъ грошей. На олдѣтѣмъ зѣхавъ люстраторъ повѣтовый и оконостатувавъ дѣйстно дефравдацію; але що войтъ бувъ добрый оъ нами, заслуженный польской справѣ при выборахъ, то люстраторъ не допѣо о прѣнѣтрѣвъ судови, а только розложивъ опровержѣну суму яко додатокъ до податку и громада мѣсѣла еи въ другѣ заплатити.

— П. Ярославъ Корытовскій, погорѣвшій купецъ въ Калуши, отворивъ тамъ-же провизорично оѣйскленъ и заосмотрѣвъ его у воѣхъ прѣбрій артикуловъ. Не потребуємо богато о томъ говорити, что воѣхъ Русины Калушины повинны купованіемъ лише у п. Корытовского поддѣржати потерѣвшого руского патриѣта.

— Русна мисія духовна въ Мѣжиши, дек. ярославского, котора розпочалася дня 7 (19) жовтня и тревала три днѣ, удалася знаменито на славу Богу и руской церкви. Мы одержали ширше справозданіе зѣ той мисіи и подамо его въ оидѣмъ изъ олдѣющихъ чиселъ.

— Прѣос. еп. Пелешъ приѣхавъ бувъ мин. пятницѣ до Львова и замѣшавъ у Вп. митрополита, а въ недѣлю выѣхавъ до Станиславова, чтобы вчера бути присутнымъ зборѣмъ отпоручниковъ вдовичо-сирѣтского фонду зѣ станиславовской епархій.

— Цѣсаръ затвердивъ выборѣ кн. Адама Сапѣги на маршалка, а д-ра Володислава Чайковского, адвоката въ Перемышлѣ, на заступника маршалка перемышской рады повѣтовой.

— Новая русна читальня заснована въ въ Черниці, оѣль пов. жидачѣвского, заводѣмъ тамошнихъ громадянъ. Дося члѣсѣтъ читальня 35 членѣвъ. По-при читальни рѣшила тая громада засновати также громадскій шпихлѣрь.

— Президентѣмъ суду краевого въ Краковѣ именованый Іосифъ Ясинскій, оѣвѣтникъ вышшого суду краевого у Львовѣ.

— Бувшій староста краковскій, гр. Казимиръ Бадені одержавъ отъ цѣсаря при уступленіи зѣ сего уряду командорскій хрѣстъ ордена Францъ-Іосифа оъ звѣздоу.

— П. Струмѣнского, совѣтника львовского вышшого суду краевого у Львовѣ, покликано на 6 мѣсяцѣвъ повинти службу при найвышшѣмъ трибуналѣ. П. Струмѣнскій прибувъ уже до Вѣднѣ.

— Д-ру Романови Ярославичу надала краєва Рада школьна посаду заступника учителя въ Коломиѣ.

— Юрий Остерманъ, бувшій п. к. староста станиславовскій, умеръ вчера въ Станиславовѣ.

— Графъ Байстъ, бувшій австрійскій президентъ министерствъ, умеръ позавчера въ Альтенбергѣ.

— Администратіонный трибуналъ откинувъ жалѣбу выбѣрѣвъ зѣ Сокала въ справѣ выбѣрѣвъ до оо-кальскои рады громадской.

— Гро Сѣмельство кн. Романъ Чарторыйскій при-славъ для Руской Бурѣ въ Тернополѣ 20 зр. ав., за которій то щедры дѣла окладѣ Выдѣлъ прикладу щирѣ подяку. — Ол. Баретинскій.

— Зѣ представлѣнія на доходъ Руской Бурѣ въ Тернополѣ, которѣ устроила Дирекція руского народного театру, вилынуло 32 зр. 85 кр., а надѣо жертвували Вп. д-ръ В. Лучаковский 1 зр.; д-ръ И. Лошѣвъ 1 зр.; Р. Бачинскій 1 зр.; Вп. антикаръ Каганъ 2 зр.; Вп. о. І. Билинскій зѣ Баворова 1 зр.; разомъ всего 39 зр. 85 кр. — за что Выдѣлъ Руской Бурѣ Хв. Дирекціи руского народного театру, якъ и Вп. Дѣтелямъ окладѣ прикладу щирѣ подяку. Зѣ Выдѣлу Руской Бурѣ въ Тернополѣ. 13 (25) жовтня 1886. — Ол. Баретинскій.

— Жиды убили на дорогѣ зѣ Богородчанъ до

Станиславова 70-лѣтнего господаря, которій вѣзъ дуба (кору) до Станиславова. Напрѣтивъ него надѣѣхало колькохъ жидѣвъ и почали кричати, чтобы уступився имъ зѣ дороги. Господарь уступився трохи, але жидѣмъ було сего за мало; они оскочили на него и почали бити, поки не убили его на смерть. Шѣстохъ жидѣвъ узвѣнено.

— Гр. и парокомъ въ Сучавѣ — якъ звѣщає черн. „Gazeta Polska“ — зѣбавъ на мѣсце бл. п. Ник. Утіяновича о. Кирило Гаморакъ, гр. к. оотрудникъ въ Степѣвѣ.

— За довгъ 1 зр. 88 кр. выставивъ буквинскій греко-православный фондъ религіійный на лицитацию господарство Василя Облѣсника въ Руской Молдавиці, оѣнѣне на 119 зр. 30 кр. Лицитация отбудеся въ судѣ повѣтовѣмъ въ Кимполонгу дня 13 лат. грудня о. р. а само оголошеніе едиктѣвъ коштувати буде около 9 зр., отже чотыри разы болѣе отъ самого довгу.

— Згорѣла нова школа въ Переволочной, сѣлѣ повѣта золѣчовского.

— Зарядъ державныхъ телеграфѣвъ у Вѣднѣ отремѣтъ до того, чтобы редакція большихъ газетъ, которѣ банкѣи и другѣ публичныи институты отбѣрали депешѣ просто до дому черезъ телефоны.

— Полтаву заскелѣно у Львовѣ вдовѣ цѣлой ухидѣ Академикомъ ажъ по палату Фредерѣвъ. Теперь улица Академична найширша у Львовѣ и предѣстала дѣйстно импѣнующій видѣ.

— Въ Неаполѣ заоуждено сими днями на 4 роки вязницѣ чоловіка, которій не будучи навѣтъ овищенікомъ обманчивымъ оспособѣмъ зѣбавъ паромомъ, крилошаниномъ а вѣкѣнці епископомъ.

— Въ администраціи добръ фундаціи Оссолинскихъ, положенныхъ въ повѣтахъ мѣлѣцкомъ и бжескомъ, отккрыла люстраційна комисія краевого Выдѣлу великій неурядокъ. Сконстатовано тамъ нечуване опустошеніе льѣвъ, крайню недбале рольне господарство; администрація повыпускала фѣдварки на довгѣ лѣта въ аренду а позабирала зѣ горы чиншѣ. Кромѣ того сконстатовано убукѣтъ 150 морговѣвъ землѣ. Въ наслѣдокъ сего оуспендувавъ Выдѣлъ краєвий управителя сѣхъ добръ Брѣновского и предпринявъ отповѣдній оредѣтва, чтобы зѣло бодай въ части направити.

— Войны не буде, бо, якъ выразився одинъ зѣ англійскихъ дипломатѣвъ: Австрія не має — готовыхъ войскъ, Россія — грошей, Англія — популярного кабинету, Турція — нѣякого интересу, Франція — цѣсаря, а Бисмаркъ — охоты.

— Холера въ Триѣстѣ и Сегединѣ слабѣе; въ Триѣстѣ занедужало дня 18 о. м. 8 оѣбѣвъ, 19 о. м. 7 оѣбѣвъ, первого дня не умеръ нѣхто на холеру, другого дня умерла одна особа. Въ Сегединѣ занедужало дня 19 о. м. 14, а умерло 4 оѣбѣвъ; въ загалѣ занедужало въ Сегединѣ отъ 1 о. м. на холеру 357, а умерло 184 оѣбѣвъ. — Въ Будапештѣ лютеъ за тоє холера чимъ разѣ сильнѣйше. Отъ 5 до 13 о. м. занедужало тамъ на холеру 146 а умерло 65 оѣбѣвъ, дня 18 о. м. занедужало 33 а умерло 22 оѣбѣвъ. По причинѣ повывшихъ-ся случаѣвъ холеры мѣжъ учениками политехники, замкнено тутъ академію технику на часѣ необмеженный. — Досятъ сильно проявляєся также холера въ Краинѣ оособливо въ окрестности мѣстечка Брундорфъ. — Долѣжно австрійскій намістникъ бар. Поосингеръ завѣзавъ воѣхъ жителей краю, чтобы подѣ строгою оуязвляющего закона доносили о кожѣмъ случаю холеры.

— Митрополита манадонского Благовѣи напали грецкіи розбѣшакы и забрали сѣ оособо въ горы. Теперь жадають за выданіе его 100.000 франковъ. Оидѣвъ изъ оулгъ его зѣбравъ бувъ на ту цѣлу 15.000 фр. и вѣѣе еи на задатокъ оурышкамъ, але на дорогѣ напала его друга банда розбѣшакъ, грошѣ отобрала, а самого убила.

— На памятникъ бл. п. Вол. Барвѣнского приславъ д-ръ Ф. Брыковичъ зѣ Вѣднѣ 1 зр.

— Д-р п. Корытовского въ Калуши приохла далѣше: Т. Реваковачъ въ Подѣбурѣ 1 зр., о. Е. Левицкій въ Тартаковѣ 1 зр., о. І. Рогожинскій въ Троостанці (изъ складки) 1-13 зр.

— Для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи приславъ о. Е. Левицкій зѣ Тартакова 2-50 зр.

— Въ 108-ѣмъ роцѣ жита умерла дня 20 лянѣ о. р. въ Липовиці, оѣль пов. долиньского, тамошна осянка Анна Винтонякова.

— На лицитацию выставленъ добра: 1) Лѣшава горѣшна въ судѣ окружномъ перемышскомъ, оѣнѣна на 18.748 зр., першій терминъ лицитаціонный дня 6 л. грудня о. р.; 2) Калѣнѣвъ-Скалицеріи, на Буквинѣ, власѣность гр. дѣла Скалѣ, оѣнѣнъ на 92.000 зр.

— Дробнѣй вѣсти. Цѣсаръ жертвувавъ 100 зр. громадѣ Дашава, пов. стрѣйского, на будѣвлю школы, а 70 зр. для погорѣльцевъ громады Соколовѣ, пов. золѣчовского. — Намѣстникъ Галичины выѣхавъ дня 22 о. м. до Вѣднѣ. — Выдѣлъ краєвий выславъ п. Верещинского яко делегата ового на люстрацію робѣтъ регуляційныхъ въ заходѣй Галичинѣ. — Въ Хоростковѣ отбудеся дня 26 с. м. вѣнчаніе п. Березовского, укѣнченого питомца, сѣ-п-ю Евеліиноу Богоносѣ, дочкою гр. к. парѣха. Г. Вел. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Гнилички, пов. збарского, 400 зр. запомоги на будѣву церкви.

Вѣсти зѣ Аеп. Львовской.

Презенту на Вишеньку в., дек. городецкого, дѣбавъ о. Павло Козюкъ.

Завѣзанный до кан. институту на Рудники о. Конот. Стрѣцкій.

До дѣл семинаріи приняты далѣше пп. Левъ Кордасевичъ, Николай Пясецкій и Іоанъ Хризантъ Дуркотъ.

ДѢЛО

Виходить во Львові що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Бібліотека найзнам. повстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Уголовення принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт однимъ трощки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Редакція неопечатаній вѣдѣть бѣт порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львові Администратія „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Dambé & Co., Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Dambé & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кіевѣ, почтовій уряди и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи:
 на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
 на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Бібліотека“: съ дод. „Бібліотека“:
 на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
 на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
 на півъ року . . . 2 ар. на півъ року . . . 2 рубл.
 на чверть року . . . 1 ар. на чверть року . . . 1 рубл.
 съ дод. „Бібліотека“: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
 Подлинное число копій 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.

Полонизація Русинівъ а правительството.

V.

Розглянувши въ краєвѣмъ законѣ зъ 22 червня 1867 р. о языцѣ выкладовѣмъ въ школахъ народныхъ и середнихъ (гл. уступъ IV сен статьи въ 112 ч. „Дѣла“), переходимо до краєвои Рады школьной.

Языкъ выкладовый въ галицкихъ школахъ маємо на підставѣ краєвого закона, ухваленного польскою більшістю Сойму въ 1866 р., а несподівано для Русинівъ предложеного гр. Байстомъ въ 1867 р. цѣсареві до санкції. Раду же школьну дістала Галичина цѣсарською постановою зъ 25 червня 1867 р. на просьбу польскою більшістю соймовою. Въ дотичнѣмъ оповѣщенію намѣстництва (гр. Голуховского) зъ 6 липня 1867 р. читаємо: „Его ц. к. Ап. Величество, прихиливши до просьбы Сойму... зволить призволити на установленіе краєвои Рады школьной... Рада тая має бути установлена и розвивати свою діяльність на підставѣ долученого Статута організаційного.“

Той Статутъ краєвои Рады школьной, оголошений въ „Дневнику зак. кр.“ дня 22 липня 1867 р., бувъ, подбно якъ и законъ о языцѣ выкладовѣмъ, результатомъ закулисовыхъ пертракцій польского „кола“ въ Радѣ державній съ гр. Байстомъ*) и нагородою польской партіи Земляковскому за то, що она въ Соймѣ переперла д. 2 марта 1867 р. ухвалу, щоби галицкій Соймъ выслалъ свою делегацію до Відні. Організаційный Статутъ краєвои Рады школьной бувъ для Поляківъ дуже великимъ здобуткомъ: и складъ Рады школьной заповнювавъ имъ рѣшуче панованіе и объемъ компетенції еи не мавъ рѣвного въ краяхъ австрійскихъ.

Після арт. 4. організаційного Статута Русини ніколи не можуть мати не то більшости але бодай рѣвности въ кр. Радѣ школьній. До неї входять 9 членівъ:

1. намѣстникъ Галичины,
1. школьний референтъ намѣстництва,
2. инспекторы краєвій, котрыхъ намѣстникъ покличе до засѣдань,
2. духовній, котрыхъ покличе цѣсарь,
1. членъ Выдѣлу краєвого,
2. отпоручники Радѣ мѣськихъ зѣ Львова и зѣ Кракова.

Коли взяти на увагу фактичній отношини въ краю, то изъ складу краєвои Рады школьной бачимо, що Русини яко народище не мають загарантованого ані одного крѣсла въ Радѣ. Після правдоподѣности Русини можуть мати лише одного члена своего репрезентанта, т. е. одного зъ тыхъ двоухъ духовныхъ, що ихъ покликують цѣсарь, — и оно такъ есть въ практицѣ, хочъ въ Статутѣ не скавано выразно, що однимъ зъ тыхъ двоухъ духовныхъ має бути рускій духовній.

Компетенцію-жъ краєвои Радѣ школьній давъ Статутъ дуже широко. Она найвысша надзороуча и езекутивна власть надъ школами народными и середними въ краю. Она веде администрацію школъ, выготовлює системи науковій, затверджує книжки школьні, укладає річний бюджеты, предкладає цѣсареві до именования инспекторовъ, именує и переноситъ директорівъ и учителей школъ середнихъ и народныхъ (аж до частковои зміны въ 1875 році).

Противъ такого Статута організаційного краєвои Рады школьной такъ само якъ и противъ закона краєвого зъ 22 червня 1867 р., Русини и послы рускій ніколи не переставали

протестувати и все надѣялися зміны, бюючи головою на то, що Статутъ галицкои Радѣ школьной, наданий найвысшою постановою, не перейшовъ дороги конституційной, державного законодательства. Русини все надѣялися, що заразъ позѣйше при ревизіи конституції наступить въ тѣй рѣчи зміна въ користь Русинівъ. Але годѣ! Пос. Гушадевичъ въ сѣчни 1870 р. такъ въ тѣмъ дѣлѣ промовлявъ въ Радѣ державній:

„При ревизіи конституції правительство и репрезентация державна призволили на вынятки въ конституції на шкоду руского народу. Галицкій регулятивъ школьный вынито зъ подѣ загальныхъ постановъ конституції. Не зважаю на настѣвній сюда протесты рускихъ пословъ. Его Ексц. п. канцлеръ державный (гр. Байстъ) на одиомъ засѣданіи выдѣлу конституційного заявивъ, що о найвысшу санкцію для тыхъ вынятковыхъ законѣвъ постаранося только длятого, щоби пословъ польской народности нагородити за обѣщаніе Радѣ державной. А коли я тогдѣ въ выдѣлѣ конституційномъ позволивъ собѣ звернути увагу п. канцлера на то, що прецѣвъ и рускій послы въ Соймѣ голосували за обѣщаніемъ Радѣ державной, ба навѣтъ своими голосами переважили ухвалу, и сыгравъ п. канцлера, якимъ же способомъ правительство нагородило рускихъ пословъ, менѣ п. канцлеръ до нынѣ на то пытање не отповѣвъ. Такъ отже бачимо, що за одинъ и той самѣ легальный чинъ одну партію нагородили а другу укарали.“

Збори отпоручниківъ вдовичо-сиротского фонда.

Дня 25 л. жовтня відбувся въ Станиславовѣ Зборъ отпоручниківъ деканатѣвъ станиславовскои епархіи. Отпоручниківъ явилося 15. Преосв. еп. Юліанъ, повѣтавши зібранихъ отпоручниківъ, опустивъ оаю нарадѣ, заявивши, що хотѣвъ бачи лично естъ за подѣломъ фонду, не хоче робити нѣякого натиску на отпоручниківъ и рѣшеніе той справы складає на ихъ власну гадку и волю. По выборѣ предѣдателя Збору, отпоручники рѣшили попередъ всего, що ухвала, яка тутъ заваде більшістю голосѣвъ, мусить обовязувати в сѣхъ отпоручниківъ и въ на сибѣномъ Зборѣ у Львовѣ мусить еи траматися. Одобла пошли дебати. О. Стотанчикъ зъ Угѣля выступивъ противъ подѣлу фонду, доказуючи, що не треба розривати лучности мѣжъ обома епархіями, сибѣна администрація буде користѣйша, а на случай подѣлу вдовичѣ будуть побирати меншй запомогі. О. Гудикъ зъ Трибуховець выступивъ за подѣломъ фонду. Онъ выяснявъ, що нема певности, абы при неподѣлѣ фонду вдовичѣ доставали большй запомогі, бо именно деканаты станиславовскои епархіи платять вклады до фонду точѣйше и доси неразъ покрывали недоборы львовского фонда. — По дебатѣ ухвалено 14 голосами стояти за роздѣломъ фонду, и рѣшено на олучай, коли бѣ на Зборѣ у Львовѣ більшість не прихилилася до роздѣлу, греміяльно сецесіонувати.

На день 26 л. жовтня зѣбхалося отпоручники обоухъ епархіи до Львова. Львовскому Збору проводивъ черезъ оба дѣя крп. о. Вѣлецкій. Засѣданіе Збору зъ самого початку открьвъ Вир. митр. Сильвестеръ, але потѣмъ ані митрополитъ ані Преосвященный епископъ Юліанъ не брали участи въ Зборѣ. — Першій сей день зобрали отпоручниківъ у Львовѣ зѣйшовъ рано на выборѣ комисіи, а пополудни на нарадахъ тыхъ же комисій. Выбрано слѣдуючій комисіи: I. Комисію для справы подѣлу фонду, зъ 11 членѣвъ (предѣдатель еи бувъ о. Т. Лѣсевичъ зѣ Кутѣ); II. Комисію статуту, зъ 6 членѣвъ; III. Комисію петиційну и администраційну зъ 6 членѣвъ, и IV. комисію для осконтра касы зъ 3 членѣвъ.

Зѣ полудня відбувся обѣдъ у Вир. митропо-

лита. При обѣдѣ Преосв. еп. Юліанъ выголосивъ першій тоастъ: навязуючи рѣчь до зреотаврованія архіерейской палаты, котру якъ-разъ нынѣ рано передъ засѣданіемъ Збору отпоручниківъ по службѣ Божій поблагословено, пожелавъ, щоби въ нѣй Вир. митрополитъ проживавъ щасливо на благо церкви и народу. — На то отповѣвъ Вир. Сильвестеръ, подякувавши за желаніе владыки станиславовского. — О. Д. Танячевичъ въ Закомарі, порѣвнявши клеръ съ церковю а владыкѣ съ копулами, пожелавъ, щоби тѣ копулы оіаи правдивымъ ясымъ блескомъ на благо и честь церкви и Руси. — И на сей тоастъ отповѣвъ Вир. митрополитъ, завѣряючи зібранихъ про свои якъ наилучшій интенції для церкви и народу.

По полудни зѣбралися комисіи на нарады и займалися придѣлеными имъ роботами. Комисіи для справы роздѣлу фонду вела свои нарады ажъ до 11 години въ ночи.

Дня 27 л. жовтня комисіи предложили повному Збору свои ухвалы.

I. Комисія для справы роздѣлу фонду поставила устами референта о. Танячевича внесеніе, щоби фондъ роздѣлити мѣжъ обѣ епархіи. — Въ дебатѣ надъ тымъ внесеніемъ комисіи аргументація противъ подѣлу не устоялась и внесеніе принято переважачою більшістю голосѣвъ (противъ подѣлу було лише 8 голосѣвъ). Одобла выбрано по 3 делегатѣвъ зъ каждой діецеіи до переведенія подѣлу. Зѣ Львовскои выбрано оо. Павликова, Коновальца и Пачовского, а изъ Станиславовскои оо. Лѣсевича, Гудика и Красницкого. Зборъ давъ делегатамъ безусловне повномочіе робити все, що покажется потрібнымъ. Подѣлъ має перевестися въ отношеніи 3 : 2 (Львовска до Станиславовскои). Дотично довѣвъ гипотечныхъ и аннуитетѣвъ рѣшено на внесеніе о. Гудика — не дѣлити самыхъ вѣрительностей въ тѣмъ отаѣ, якъ суть загіпотекованіи, але впередъ ареализувати ихъ, а потому дѣлити; а що до аннуитетѣвъ, то тѣ дѣлити въ мѣру того, якъ будутъ выливати, такожъ въ повышѣмъ отношеніи (3 : 2).

II. Комисія статуту поставила засаду и Зборѣ еи принявъ, щоби священникѣвъ по 40-лѣтній службѣ и точнѣмъ та правильномъ плаченіи вкладѣвъ до фонду увольняти отъ дальшого плаченія, если духовенство дотичного деканата на се згодится и поставитъ отповѣдне внесеніе. — Що до выскоости вкладѣвъ, то въ виду зміны конгрусъ рѣшено, що теперь всѣ священники мають платити по 2% (2 ар. отъ 100 ар.) отъ своен конгрусъ. Се рѣшеніе очевидно почне обовязувати ажъ отъ хвѣля, коли наступить фактаче подвышеніе конгрусъ.

III. Комисія петиційна и администраційна не предложила Збору нѣякого больше важного внесенія.

IV. Комисія для осконтра касы заявила Збору, що знайшла все въ порядку. По тѣмъ заявленію вывазалася дебата. О. Гудикъ попросивъ о поясненіе, чи 46.000 ар., выписченыхъ зъ фонду „Народному Дому“ и 6.000 ар., выписченыхъ львовскому воссаталішу дѣловому, суть въ якій-небудь способѣ обезпеченъ — въ виду того факту, що каменіца подѣ ч. 14 при уліці Стрыйской занятабулована на „Народный Домъ“, а каменіца подѣ ч. 15 при уліці Курникской занятабулована на имя Вир. митр. Сильвестра Сембратовича — обѣ каменіцы безъ обтяженія на рѣчь фонду вдовичо-сиротского? — Въ отповѣдѣ на сю интерпеляцію комисія осконтруюча заявила, що она надъ сею справою не застановлялася. Натомѣсть предѣдатель управленія комисіи вдовичо-сиротского фонда крп. о. Вѣлецкій заявивъ, що на 6.000 ар. естъ актъ нотаріальный, котрый дає всяку обезпечу, и що впрѣчѣмъ тая справа була трактована вже на попереднѣмъ Зборѣ отпоручниківъ. — Такожъ порушено на Зборѣ справу тыхъ 75.000 ар., вложенныхъ своего часу титуломъ основного капитала въ звѣстне „Заведеніе“, и поставлено пытаніе, чи не далосѣ-бы якъ тыхъ 75.000 ар. выдобути изъ „Заведенія“? — На то

обширѣйше отповѣвъ о. Грабиньскій, властиво отчитавъ зѣ писменного якогось выробу, въ котромъ було выложено про воѣ усилія якъ комисіи управленія фондомъ такъ и самого о. Грабиньского, змѣряючи до того, щоби выдобути тыхъ 75.000 ар. изъ „Заведенія“, але надармо, бо „Заведеніе“ покликуює на постанову своего статута и противъ того не можна нѣчого порадити. То само подтвердѣвъ и д-ръ Яминьскій, синдикъ вдовичо-сиротского фонда, бачучи неможливість отобрати тыхъ 75.000 ар. зѣ причини постановѣ статута „Заведенія“. Не остає отже нѣчого иншого, якъ терпѣливо выжидати часу, коли „Заведеніе“, котре впрѣчѣмъ теперь выплачує отсотки, зможе звернути фондови вдовичо-сиротскому его капиталы.

Гр. Фердинандъ Байстъ.

Дня 24 л. о. м. померъ въ Альтенбургу надъ Дунаємъ въ 78 році жата гр. Фердинандъ Байстъ, бувшій австрійскій канцлеръ державный. Съ именемъ Байота вяжеся одинъ эпизодъ исторіи Австріи зѣ той оумной поры, коли Австрія на внѣ боролася о гегемонію въ Нѣмеччинѣ съ Пруссамъ, котры почали дуже скоро зростати, а у внутрі надходила пора до еи рѣшучого переобразования.

Гр. Фридрихъ Фердинандъ Байстъ родился 1809 р. зѣ старой шляхтоеской родины нѣмечкои въ Дрезднѣ яко сынъ сакооньского совѣтника при трибуналѣ державномъ. Въ 1830 р. окончивъ правничій студіи въ Липсу и вступивъ въ 1831 р. на службу до сакооньского министерства дѣлъ заграничныхъ. Въ 1836 р. бувъ именованый секретаремъ посольства въ Берлинѣ а въ 1838 такожъ секретаремъ въ Парижі. Въ 1841 р. перевезено его до Монахіймъ. Въ 1848 р. подчасъ революціи въ Нѣмеччинѣ, бувъ отъ въ Лондонѣ, але вже въ маю того-жъ року перевезено его до Берлина. Коли въ 1849 р. выбухла революція въ Дрезднѣ, онъ угѣлъ вразъ съ королевскою родиною зѣ мѣста и охоронивъ до крѣпости Кенигсштайнъ а тымчасомъ завозавъ Пруссакѣвъ на помѣчъ, котры вступили до Дрезднѣ и зробили тамъ порядокъ. По революціи выступивъ онъ однакожъ противъ прусской политики въ Нѣмеччинѣ и отаварою одолучити меншй державы нѣмечкій подѣ проводомъ Австріи протавъ Пруссѣ. Отъ сего часу бувъ Байотъ майже все прихильникомъ Австріи и выступивъ противъ Пруссѣ. Лише подчасъ кримекой войны бувъ онъ противный, щоби нѣмечкій союзъ помагавъ Австріи; за то въ войнѣ Австріи съ Италією и Францією въ 1859 р. отаварою усылію о помѣчъ нѣмечкои союза для Австріи. Въ часѣ даньской войны въ 1864 р. гравъ Байотъ важную роль, бо заступавъ меншй державы нѣмечкій на конференціи въ Лондонѣ. Въ сѣмъ часѣ носивъ онъ зѣ гадкою утвердити потрібный союзъ нѣмечкій, въ котромъ-бы побѣчъ Австріи и Пруссѣ меншй державы нѣмечкій творили третью силу. Коли въ 1863 р. Австрія зажадала реформы нѣмечкои союза, ставъ онъ еи дуже поипрати и тымъ першій разъ наравивъ собѣ Прусы и кн. Бисмарка. Въ 1866 р., коли настали опоры межъ Австрією и Пруссамъ, отанувъ Байотъ отверго по оторонѣ Австріи, а будучи тогдѣ президентомъ сакооньского кабинету, причинивъ до того, що король Іоанъ сакоонскій откинувъ прусске ультиматумъ и отанувъ по оторонѣ Австріи. По битвѣ подѣ Кениггрецомъ перенѣлся онъ вразъ съ королевемъ до Відні и при договорѣ въ Никольбургу отаварою о то, щоби Сакоонія прилучилася до полуднево-нѣмечкои союза. Бисмаркъ однакожъ не хотѣвъ вести съ Сакоонією нѣякихъ переговоровъ и жадавъ кончы, щоби Байотъ уступивъ. Байотъ выступивъ зѣ сакооньского министерства и перенѣлся до Австріи, де скоро здобувъ собѣ прихильность цѣсаря и вже 30 жовтня 1866 року бувъ именованый министромъ дѣлъ заграничныхъ. — Ще того самого року настала его заходима угода съ Угорщиною, а слѣдуючого року, коли уступивъ гр. Белькреді, зѣставъ Байотъ президентомъ министровъ. Его заходамъ удалося реактивувати конституцію зѣ 1861 р., устанавити парламентаріе министерство въ Долитавіи и коронованіе цѣсари 1868 р. на короля угорского. Онъ завѣвъ дуалистичну форму державы и оновывъ законы угодовой съ Угорщиною. За то именовавъ его цѣсарь канцлеромъ державнымъ и надавъ наслѣдственный титулъ графа. Въ груднѣ 1867 р. причинивъ онъ до ревизіи конституції и до покликания т. зв. мѣщаньского министерства, котре черезъ два рока поиправъ. Коли въ 1870 р. грозилъ война Нѣмеччинѣ съ Францією, онъ отанувъ по оторонѣ Франціи и писавъ навѣтъ до Наполеона

*) Тѣ пертракціи переводивъ Фл. Земляковский, тогдѣшний презесъ „кола“, въ товариствѣ гр. Адама Потоцкого и Корн. Кшечуновича.

III.: „Справу Франції уважаємо, мов свою“. Австрія почала буди навіть збротись, але постава Росії а бтакі і скоро побіда Нїмеччини не допустили єи до чинної участі. Ще в вересні 1870 р. старався Байотъ помирити Нїмеччину з Францією, а коли то не удалось, написав до гр. Хотєка: „Тепер вже нема Європи“. Супротивъ Славянъ австрійськихъ виступавъ Байотъ зъ-разу негативно, а по збїтній подорожї Чеховъ до Мокровъ казавъ: „Wir werden die Slaven an die Wand drücken“. Познїйше однакомъ виступавъ примирительно, и то сталося опісля причинного уступлення т. зв. „Bürgerministerium“. За иницїативою Байота наступило познїйше мнїстерство Потодкого. Чи Байотъ стався опісля причинною укладу мнїстерства Гогенварта, се досе ще не вичищено. Скоро по тїмъ подався и бїть самъ до димісії; збїставъ именованый дожи-зненнымъ членомъ палати пановъ а в 1878 р. посомъ в Лондонъ. Зъ-того перенесено єго до Парижа, але тутъ за свою симпатію для Франції не оподобався нїмечкому правительству, мусївъ уступити в 1882 р., и перейшовъ в станъ спочинку. Отъ того часу переживавъ бїть на своїмъ замку в Альтенбургу и писавъ своїй памятникъ. Тутъ и заскочила єго смерть.

ДОПИСИ.

Отъ Залозець.

(Концертъ в Залозцяхъ.) В недїлю 5 (17) жовтня с. р. відбувся в нашомъ мїстечку концертъ, виконаний в користъ погорїлцївъ спїваками зъ Денисова. В день той припадавъ празникъ Покрови, тожъ отъ рана вже спїшило много людей до мїсцевой церкви, щоби при красномъ спївѣ помолитися Всевышному, — бо вѣв надїялися, що Вп. о. Витошинський, котрий вже в суботу вечеромъ заїгравъ до Залозець, аволитъ спївомъ своїхъ молодцївъ звеличити богослужєнє. И дїйствно, о 11 годинѣ учули ми першї звуки пїснї: „Славу и величїє“, а опісля черезъ цїле богослужєнє подивляла биткомъ наповнена церковь прегарнїй голосъ Денисовского хору.

Вечеромъ в красно устроєнїй сали мїсцевого касина отспївавъ хоръ Денисованъ пїснї проведомъ о. Витошинського цїкль пїсень и збиравъ отъ многочисленныхъ слушателївъ вповнѣ заслуженїй оплески. Всѣ безъ рвнїцѣ стану и народности прїняли спївѣ нашихъ хлѣборобѣвъ съ великимъ вдоволенїемъ и хотїя межї збраними бачали мы много компетентныхъ особъ, не чули мы анѣ одной некористной критики. Презєс касина кс. Пїлецкїй, дякуючи на закїнченїє о. Витошиньскому за єго труды, внїсѣ многолїтєство бго Вел. цїсарю, котре хоръ Денисованъ рвно удачно отспївавъ. — Зъ концерту того ввечїрї до насъ комітету 235 зр. По струченю выдатковъ переслано погорїлцямъ 170 зр.

Вывязуючися вє своїй задачѣ, комітетъ уважає милымъ обовязкомъ подякувати прилюдно всѣмъ, котрї при устроєню и виконаню концерту понесли многослужєнїй труды. Велике спаси-Богъ Вамъ, Вп. отче Витошинський, що аволити потрудити єсь славнымъ своимъ хоромъ и уможливили устроєнє концерту; спаси-Богъ Вамъ Денисовскїй молодцѣ, що своими пїснями прїчинили єсь до осушеня слєзъ неодного погорїлца; спаси-Богъ Вп. Членамъ касина за безплатне отступленє салѣ и безкористнє а дуже гарнє преукращєнє тої ж. Вкїнци належить занотувати, що не безъ дальшихъ наслѣдковъ проминувъ сей концертъ. Поднесено бо гадку, заложити в Залозцяхъ школу спїву, а одинъ зъ мїсцевыхъ богачївъ прїрїхтъ жертвувати на єю цїль квоту 200 зр.

Зъ Буківска.

(Запросины лїкаръ-Русина до Буківска. — До характеристики Лемковъ.) Великий повѣтъ судовый Буківскїй, заселєний, нашими Лемками, запрашає до себе лїкаря Русина. Два мїстечка, Буківско и Новотанецъ, и надъ 40 громадъ остали на теперъ безъ опїки лїкарской, бо дотепершїй нашъ лїкаръ п. Г. впровадився зъ Буківска, а бїдний Лемко вь потребѣ мусїть удаватися ажъ до Сянока, а се при тутешныхъ дорогахъ и отдалєню приходиться дуже тяжко. А посада лїкаря в Буківску не абы-яка! Само мїсто платитъ лїкареви рѣчно 300 зр.; доходи єго якъ лїкаря судового в такъ великомъ повѣтѣ вноєсєть рѣчно що-найменше 500 зр.; торгї и славнїй ярмарки Буківскїй особливо на рогату худобу мусїть приносити такожъ значный доходъ мїскому лїкареви, а додати до того комісія политично-лїкарскїй, якъ щєплєнє депы та епидемїи, и хочъ-бы яку-таку практику, — то доля тутешного лїкаря не може бути дуже добре вєстися. Тутешнє духовєнство руске, патріотичнє, ревнє и матерїально досыть добре поставленє, сердєчно прїїмє лїкаря-земляка, а маючи великий впливъ на людѣ, допоможе, що и вь курной хаты охотно завбавить лїкаря. А мушу тутъ сказати, що нашъ Лемко вь своєй чужинї и ходакахъ, хочъ на око видаєся не кочє добрымъ клієнтомъ для лїкаря, то певно бїть лїпшїй, якъ Подольнянє.

Подольнянїй тяжкїй, якъ та земля, що єи оре. Подольнянїй не розумѣє, щбъ то промыселъ и торговля, то й нема у него бєсѣды о капиталѣ оборотовдмъ. Коли и збїєє якїй грѣшъ, то заравъ и обернє єго на закуцно землицѣ.

Цїлий капиталъ Подольнянє уязнений, тожъ на Подблїю не тяжко знайти хлѣбороба, котрого маєтокъ вартъ кїлька тысячєй гульдєновъ, а бїть вь пригодѣ не має при собѣ и шєлюга, и при своєй неповоротности мусїть ватягати довгѣ михварєкїй. Тожъ не диво, що Подольнянїй часто вь несподїванныхъ пригодахъ, якъ хоробы, нещастя елементарнїй, проєсє, де потрїбно рады и помочи вь сїй-жє хвилї, безъ грїха стоять непорядный и трагїтї вь десєтерє. Инакшїй нїшъ Лемко. Легкїй якъ воздухъ, що нїмъ оддыхає, и земля, що по нїй ступає. Головнымъ єго занятїємъ и жєрєломъ доходу — промыселъ и торговля. Земля, що родить лише овєць и травицю, уважаєся о стїлько, о скїлько она потрїбна якъ факторъ до промыслу и торговлї. Лемко трудиться торговлєю и ховомъ рогатої худобы, овєць и безрогѣ, вирубомъ и вироблєнїємъ деревна. При тїмъ радѣ газдованя земля, fundus instructus, представляє малу частъ, а оборотовый капиталъ бїльшу частъ маєтку. Лемко, що має змѣлѣ 20 або 30 морговъ вартости 300 або 400 зр., мусїть обертати дватри разы такъ великимъ капиталомъ — и то капиталъ той мусїть бути вь частѣмъ оборотѣ. Ого властїтель газдовства наведєныхъ ровнїрѣвъ мусїть вь ходѣ року продати и купити кїлька штукъ рогатої худобы, купує на веснѣ вь Колумьскїхъ и Станиславѣвскїхъ горахъ кїлькадесятъ и бїльше овєць, прожїваєє ихъ у себе черезъ лїто, робить брїдзїю и стрїжє вь нихъ та выбраєє вовну, а вь осєнї жєнє до Моравїи на продажъ. Тожъ у Лемка знайдєть вь ремєнї все готовїй грѣшъ; тожъ у Лемковъ взымный кредитъ сильно развїтїй. Лемко готовый все до торговлї, бо торговля то дупа єго житя. Тїи взыснїи торговлї и промысловї виробили вь Лемку духа прїдпрїємчивого, смѣлого, и певну интелїгенцію. Лемко всюда даєть собѣ раду и всюда охочо шукає рады. Такїй Лемко, що при своїхъ взыснїяхъ торговыхъ часто попадає вь споры та процесы и не жалує адвокатови за заступство при одномъ термїнѣ заплатити и кїлькадесятъ гульдєновъ — не пожалує певно вь хоробѣ завбавати лїкаря, тїмъ бїльше свого чоловїка.

Зъ нагоды потреби лїкаря розписався я трохи о Лемкахъ, бо гадаю, що тоє короткє зчїлюєнє тутешныхъ отноєнїй збудить цїкавѣсть у читателївъ.

Зъ Жидачѣвского.

(Мисїя духовна в Тейсаровѣ) відбулася вь днѣ 2, 3 и 4 жовтня с. р. и удалася знаменито, дякувати ревнымъ заходамъ мїсцевого пароха о. Валиевского. Вь суботу днѣ 2 жовтня надъ вечеръ розпочалася мисїя. Мїсцевї сєлянє, установленї вь два ряды отъ приходства до церкви сѣ свѣчками и хоругвами, вїтали прїбувшихъ на се торжєство євѣнїковъ и вѣрныхъ. Коли євѣнїєство поступало шпалїромъ вь церковь, дѣвчата несли попередъ нихъ на красно-тканыхъ скатєртяхъ два вѣнцѣ и молитвословы та хрєстїки, що мали роздаватися вѣрнымъ пїдчасѣ мисїи. О 6 годївѣ вечеромъ о. Валиевскїй повїтавъ вь церквї прїбувшихъ євѣнїковъ и вѣрныхъ, а о. Громницкїй зъ Лїєстїчѣ выголосивъ проповѣдь „О заповѣдєхъ Божїихъ“. Вь недїлю отпрѣвлено дуже торжєственнє службѣ Боку. Ажъ чотыри проповѣди выголосили оо. Петро Шанковскїй, Залозецкїй, Строцкїй и Кобыляньскїй. Газдинѣ Тейсарова вынесли на красныхъ скатєртяхъ хрєстъ, памятку мисїи, на мїсцє поставленя передъ брамою церкви. Хрєстъ сєй газдинѣ справили выключно своимъ коштомъ. При сѣмъ хрєстѣ о. Я. Свнгалєвичъ выголосивъ краснорѣчиво проповѣдь „О добродѣтеляхъ хрїстїанскихъ“, и заохочувавъ народъ до тверєзости, трудолюбивости та проєсвѣтї. Вь понедѣлокъ прїпавъ день именинъ цїсаря. На богослужєню явилиєся школярѣ пїдъ проводомъ свого учителя п. Дригинича. По проповѣдяхъ оо. Громницкого и Свнгалєвача школярѣ отспївали „Многая лѣта“ цїсарєви и имъ народный. Угощєнїємъ людєй прїбувшихъ на мисїю закїнчилося велике євѣнїє, що довго останє вь памяти Тейсарѣвцївъ и гостей зъ сєль окрєстныхъ.

Сєло Тейсарѣвѣ, дякувати неумомимѣ довголїтнїй дѣяльности о. Валиевского и учителя п. Дригинича, належить нынѣ до сєль интелїгентнїйшихъ вь краю. Тейсарѣвцѣ охочо шлють дѣтей до школы, самї мають читальню, справляють торжєства, — людє постороннї завидують имъ. Вп. панъ Валиєвскїй, жєна парсха, отворила вь своихъ покояхъ школу шитя и гадѣть для дѣвчатъ сєльскихъ. Черезъ пять лѣтъ дѣвчата такъ гарно вычиталиє шити и гадѣувати, що и найруднїйшїй взорєцъ отгафтуєть, а матерї учатєся отъ своихъ дочокъ доброго шитя. Панъ Валиєвскїй учила дѣвчатъ при роботѣ красныхъ пїсєнь рускихъ и жївнїи тейсарѣвскїй вь околици величають спївомъ нашихъ пїсєнь. — Чєсть и слава тїмъ добрымъ душамъ, що такъ дякують про поднесєнє нашего народу! И П.

Зъ Комарна.

(Конференція учительска. — Примірнїй рускїй учитель.) Днѣ 30 верєснѣ відбулася конференція учительска школьного округа Горьковъ-Комарно, вь котрїй вїяло участъ звышъ 60 учительска округа. Мїжъ участниками сєи конференції було, якъ и давными роками, бїльше учительска-Русинѣвъ, а мимо того

только одинъ вь нихъ, а именно п. Павлуєвскїй чѣ вь Берєзѣ коло Комарна обрѣвивъ и отчитавъ розправу про цїсаря Іосифа вь рускѣй мовѣ. Такъ само пїдчасѣ дискусїи надъ сєю розправою п. Павлуєвскїй уживавъ руского слова, коли тымчасомъ єго гаровшїл — навѣть Русини! — промовляли лише по польски. Мы не розумѣємо того, якъ „Зєркало“ каже, „шкаралупництва“ пп. учительска рускою народности, и хочємо надѣятися, що они на будучє рускїй тематъ будутъ на конференції отчитувати по руски, якъ сє вже зробивъ сєго року п. Павлуєвскїй.

Другїй учитель вь нашомъ окрузѣ, п. Будиньскїй, удержує вь Комарнѣ знаменитїй хоръ спїваковъ-мїщанъ, котрїй своїми виступами не лише вь самѣмъ Комарнѣ але и по сусѣднихъ сєлахъ пїдносить красу нашого обряду. Кромѣ хору спїваковъ п. Будиньскїй вь вольныхъ отъ науки шкільного хвилїхъ трудиться надъ зложєнїємъ оркєстры зъ дєсьмєхъ мїщанъ комарнянскихъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархїя.

(Бюджетъ державный на 1887 р.) Вь мнїи отєрєтѣ торговлѣ, якъ вже було сказано, выдатки нїбы то зменшилиєся а вь рѣчи оамой сутї они майже такї самї, якъ були и минувшого року, бо збїльшенє выдатковъ показалоєся вь слѣдующихъ позиціяхъ: Зарядъ почтъ и телеграфѣвъ потребовъ 877,958 зр. бїльше, котра то потреба пояснюєся збїльшенїємъ руху, сполучєнїємъ дирекцій почтъ сѣ дирекціями телеграфѣвъ, надзвычайными выдатками на телефоны и будову новыхъ будынкѣвъ почтовыхъ. Выдатки на будову зєлѣзницъ збїльшилиєся о 507,213 зр. а то зъ причинъ чєско-моравской трасовєрзалки. За то зменшилиєся выдатки на зєлѣзницѣ Стрый-Скольє ажъ до угорского границѣ и ще кїлькохъ другихъ зєлѣзницъ. Удѣль вь капиталѣ на будову приватныхъ зєлѣзницъ выноситъ 700,000 зр., котрой то сумы вь 1886 р. не було. Сума та отноєсєтєся межѣ инымъ такомъ до зєлѣзницъ Львѣвъ-Рава руска и до зєлѣзницъ буковиньскихъ. Выдатки збїльшилиєся дальше вь центральной управѣ, вь генеральной инспекціи зєлѣзницъ, вь инспекціи промысловѣй, вь почтовыхъ шаднїцахъ и при закупкѣ праватныхъ зєлѣзницъ. Та выдатки однакомъ мають вырѣвнѣтися черезъ редукцію кредитѣ на регуляцію Нарєнты 170,000 зр. и черезъ зменшенє выдатковъ на рухъ зєлѣзницъ збѣтующихъ пїдъ зарядомъ ген. дирекціи о 1,988,400 зр. Вь надзвычайныхъ выдаткахъ зменшилиєся сумы при галицкихъ зєлѣзницяхъ державныхъ, тїмъ бїльше, що будова подбѣйного шляху на зєлѣзницѣ Грїбѣвъ-Нов. Санчъ вимагає меншихъ ратъ. За то вставлено 1,000,000 зр. якъ першу рату зъ 3 милїонѣвъ на будову другого шляху на зєлѣзницѣ Вѣдєнь-Тулънѣ. Выдатки мнїистерства рѣльництва збїльшилиєся о 183,822 зр. а переважна частъ зъ тої сумы иде на лѣсь державнїй вь Зальцбургѣ. Выдатки мнїистерства вь право судїи сутї меншї о 45,748 зр., бо єтатѣ карныхъ домѣвъ выказує вь выдаткахъ звычайныхъ 108,000 зр. менше, а кредитъ на заведєнє новыхъ книгъ грунтовыхъ зредуковано о 90,000 зр.; выдатки управы мнїистерства правосудїи вь краяхъ коронныхъ збїльшилиєся о 95,000 зр. — Єтатѣ пенсїонїй пїдвыєшено сєго року о 109,278 зр. бїльше якъ минувшого року. Запомогї на заведєнїя комуникаційнїй збїльшилиєся о 327,080 зр. черезъ пїдвыєшенє задатку гарантїйного для львѣвовско-черновєцкой зєлѣзницѣ о 193,000, для зєлѣзницѣ Альбрєхта о 115,490 зр. и для полуднєво-пѣвнїочной нїмечкой зєлѣзницѣ о 83,000 зр. Довгѣ державнїй, котрїй на 1887 р. выноситъ 126,308,241 зр., збїльшивєся фактично о 853,167 зр., а зъ тої сумы припадає 198,985 зр. на опрѣєнтованє за гального довгу державного, 315,018 зр. на єго амортизацію, и 332,381 зр. на проценты рєнтъ краївѣ заступлєннихъ вь Радѣ державнѣй.

На вѣй та выдатки єсть слѣдующєе покрьтє: Мнїистерство проєсвѣты выказує значно бїльше покрьтє вь дохѣдѣ єтату вѣронспѣданъ, бо о 107,473 зр. а вь зарядѣ проєсвѣты о 324,897 зр. Перша позиція походить зъ потреби покрьтї выдатковъ на будову гр. кат. духовной семинаріи у Львѣвѣ, а друга зъ збїльшеня оплатѣ вь школахъ сєреднихъ. Звышка и зняжка вь єтатѣ скрѣповости майже зовсѣмъ вырѣвнѣнотєя. Дїйствнїй недобѣръ мусѣвъ бути назначєнїй зѣ взгляду на дохѣды мытовѣ, котрї показують о 4,119,203 зр. низшими якъ минувшого року. Такожъ зредуковано дохѣдъ зъ такѣхъ и належитѣстей отъ сїравѣ правныхъ о 400,000 зр. За то сугъ дохѣды вь податку консумційного вышїи о 3,022,500 зр., зъ котрой то сумы однакомъ найбѣльша частъ припадає на цукоръ а именно 2,570,000 зр. Дальше пїдвыєшєнїє дохѣдъ зъ податку отъ олїївѣ минеральныхъ о 600,000 зр., а бѣтѣжъ ще отъ мяса и рїзаня худобы и т. д. Вь дохѣдѣ податку отъ горѣвки можна оспѣдѣтися недобѣру 300,000 зр. Дохѣдъ зъ тютюну єсть вышїй о 772,600 зр., зъ стєплївѣвъ о 400,000 зр., зъ печатїѣ державнои о 57,000 зр.; податокъ грунтовый збїльшивєся о 111,000 зр., отъ будѣвель о 415,000 зр., а вь податку зарѣковѣмъ єсть бїльше дохѣду о 140,000 зр. Вѣй тї лїпшїє результаты забирає однакомъ податокъ дохѣдовый, котрїй єсть о 695,000 зр. меншїй якъ минувшого року. Вь наслѣдокъ того прєдоставляютьєся безѣосєреднїй податки вь загальнѣ 16,000 зр. вышїями якъ минувшого року. Єтатѣ мнїи-

стерєства торговлѣ выказує зменшенє загальныхъ дохѣдовъ о 1,882,462 зр., що пояснюєся тїмъ, що дохѣдъ зъ зєлѣзницъ державныхъ бувъ некорїстнїйшїй о 2,595,858 зр.; недобѣръ сєй дѣтѣжѣ майже выключно заходїи зєлѣзницѣ державнїй. Зарядъ почтъ и телеграфѣвъ мавъ бїльшїй дохѣдъ о 383,220 зр., урядъ почтовыхъ шаднїцъ 313,600 зр. Яко дохѣдъ зъ маючи отступлєнїиє черезъ Пѣвнїочну зєлѣзницю вь шєстїй части удѣлу вь вѣдєнської зєлѣзницї окрєжной вставлєно суму 40,000 зр. Звышка дохѣдовъ мнїистерства рѣльництва вь сумѣ 268,011 зр. дѣтѣжѣ переважно лѣсь и домєны державнїй. Покрьтє довгу державного показуєся о 331,806 зр. вышїимъ якъ минувшого року. — По сѣмъ пояснєнїю бюджетовѣмъ мнїистеръ фїнансовъ щє разъ заявляє, що бюджетъ сєй уложєно на пїдгавѣ некорїстного впливу податковъ безѣосєреднихъ и посєреднихъ вь минувшомъ пѣвъ роцѣ, бо вь першѣй половинѣ 1886 р. чистый дохѣдъ зъ податковъ безѣосєредныхъ бувъ о 448,000 зр. меншїй якъ вь першѣй половинѣ 1885 р., а чистый дохѣдъ зъ податковъ посєреднихъ вь першѣй половинѣ 1886 р. бувъ меншїй о 2,916,954 зр. якъ вь першѣй половинѣ 1885 р. Пояснєнє євое закїнчивъ д-ръ Дунаєвскїй покликѣмъ до патріотичного чутѣя прєдставителївъ державы, щоби они помагали єму завєсти ладъ вь бюджетѣ державнѣмъ.

(Зъ Радѣ державнои.) На засѣданю палаты послѣвъ вь понедѣлокъ днѣ 25 о. м. отповѣвъ мнїистеръ красной обороны на интєрпєляцію поє. Вайтгофа вь справѣ надѣжїтїи властєй войсковыхъ при бранцѣ до войска. Мнїистеръ заявляє, що увольнєнє отъ службы войсковой отбываєся не пїсля мїѣня одной особы але цїлої комісії и двохъ инстанцій; що жє до сєго сѣцїального случаю (проєсѣвъ у Вѣднї за увольнованє отъ войска), то власти судѣй оконоствували, що особы войсковї зовсѣмъ не були позысканї до такогѣ надѣжїтїи. — Мнї. Пражакъ отповѣвъ на интєрпєляцію вь справѣ лїцїтаци и купнѣ грунту вь Таховѣ вь Чєхахъ за 1 зр. черезъ тамошного нотаря. Мнїистеръ заявляє, що справѣ оєю занялось вже комїтетѣнѣ власти и не треба вѣе нїякого зарїяджєнїя зѣ стороны мнїистра правосудїи. — Поє. Маутнєрѣ мотивує вѣе вєнесєнє вь справѣ пѣлгї для новыхъ будѣвель, вь котрыхъ мають бути уряджєнї дѣшєй помєшканя. Вєнесєнє Маутнєра прєдано комїсїи податковѣй. Поє. Тиркѣ и товаришѣ прєдложили вєнесєнє о надзѣрѣ надъ товариствами на провинціи. — Д-ръ Смолька повѣдомивъ палату, що на вѣторковѣмъ засѣданю отанє на порядку дневнѣмъ справѣ мытѣво торговельнои угоды зъ Угорщиною. — Поє. Гайльєбергъ зажадавъ, щоби оєю справѣ усунєно зъ порядку дневного, бо полды одержали сє прѣдложєнє доперва на 24 годїнѣ напередъ, отже не мали щє часѣ вь нїмъ розгланїєнї. Прєзидєнтъ палаты оказавъ на то, що справа та вєлєся явно вь комїсїи вже отъ кїлькохъ мїєсїцѣвъ. Вь голосованю надъ вєнесєнїємъ Гайльєберга були за сїмъ вєнесєнїємъ лишь клубы австрїйскїй и нїмєцкїй, а бїльшѣсть за вѣторковѣмъ порядкомъ дневнымъ. — Палата дозволила на выточєнє слѣдства прѣтивъ поє. Шєнєрєра за образѣ чєста.

(Палата пѣнѣвъ) мата зѣбратися нынѣ на нарады. На порядку дневнѣмъ стѣять тї самї справы, що досї були трактованї вь палатѣ послѣвъ, а крѣмъ сєго выбѣръ членѣвъ до сѣблныхъ дєлєгаций и до комїсїи квѣтовѣй.

(Справа скликаня дєлєгаций) до Будапєшту щє досї непѣршєна; однакомъ зѣдасєя, що засѣданя будутъ отбыватися вь Будапєштѣ, бо холєра зачинає тамъ вже слабнѣти, а правительствѣ австрїйскѣ не хоче дразнїти Мадяровѣ.

(Зъ комїсїи и клубѣвъ парламентарныхъ.) Комїсїи угодова жадає вь своємъ справѣзѣданю, котрє выговѣтивъ поє. Сохѣръ, щоби палата прїняла прѣєктъ правительства безъ змѣны, а правительство знову, щоби увзглядїло жадаєнїя парламенту выказанїй вь рєзѣлюціяхъ.

Заграничнїй Державы.

Росїя. Днѣ 24 о. м. отбулося вь Петербургѣ открьтїє памятникѣ погїбнїхъ вь росїйско-угорскѣй войнѣ вь 1877/8 р. Торжєство отбулося вь прїсѣнствѣ царя и царїцѣ. Царска пара явилася такожъ на парѣ, котрїй устроїло мїсто для войска. Того дня яєвєся такожъ указъ царскїй, котрїй промовляє до войска и вызиває до вѣрности и преданности для прєстола вь тяжкихъ хвилїяхъ для отчїны. При сѣй нагодѣ каже „Гражданинъ“: „Жадна слава не добувалася такъ безъ хѣсна єкѣ та, для котрой тепєрь поставленѣо памятникъ. Лїпшїй навѣть пораженїя пїдѣ Севастѣопѣлемъ якъ побѣды вь Болгарїи. Треба бы бажати, щоби сєй памятникъ бувъ для Росїи трєвалою наукою“. „Правительствєннїй Вѣстникъ“ зъ днѣ 27 о. м. подає слѣдующѣ вѣсть: „Дякуючи запаповашѣй вь Болгарїи анархїи, нашї консулѣ не сѣуть вь силѣ боронити правныхъ интєрєсѣвъ тїхъ пїдданныхъ росїйскихъ, котрї перебувають вь Болгарїи. По вызѣдѣ ген. Каульбарса зѣ Сѣдїи настала тамъ арєштѣваня росїйскихъ пїдданныхъ пїдѣ рѣзными незаконными покрьтїями. Вь наслѣдокъ такогѣ стану рѣчей выдѣлєсѣо правительствѣо спѣонуканїемъ, выслати до Варны два военнїй кораблѣ росїйскїй.

Болгарїя. Вѣсть, що правительство росїйскѣе поставило выслати до Варны два кораблѣ военнїй (гладї вь рубрїцѣ Росїи), не выклакала вь сѣмъ мїстѣ великого вражєнїя. Прїсѣнствѣ росїйской силы военной не могли-бы Болгарє уважати за законну, думаютъ однакомъ, що Росїя зѣумѣла-бы такъ вєе устроїти, щоби ол

демонстрація зб'ясовища загальної політики викликає велике моральне враження. Зв'язаний, як одержави зв'язаний Петербурга російський агент, не виходить досі зовсім, щоб безпосередньо цією Росією була окупация. Росія числить на роз'єднання партій і думає, що економічний і фінансовий клопоту доведуть до того, що положення регенції стануть неможливими. Тимчасом регенція дає докази великої енергії і готова опиратися всяким труднощам. Кажуть, що регенція хоче конче вислати депутацію до царя зараз скоро уконститууєся бюро обрання і навіть і скорше, а обрання хоче навіть старатися, щоб депутацією провадив матрополит Климента. — Консул російський в Рущику доручив префектові міста депешу ген. Каульбарса виконати до консула російського в Болгарії, в котрій ген. Каульбарс знову заявляє, що Росія уважає обрання в Тирнов за незаконне і неважне і не приймає під розвагу ухвалу того обрання хоч-би, оно вибрало князя, котрий би був покладаним для Росії і не годиться на виголошення депутації. Що до самого обрання то не зв'язано досі чого; говорять, що офіційна відкриття обрання наступить кілька днів пізніше, як було назначено. Припускають також, що обрання ухвалити правительству вогну довіри а по верифікації виборів буде звільняти з виборів князя або отримати без результату. — Зв'язано доноситься, що дев'ять болгарських офіцерів, котрі брали участь в заговорі против кн. Александра, мають бути призначені до російської армії з авансом.

Англія. На зборі товариства консервативного в Бредфорд мав лорд Черчилль бесіду, в котрій сказав, що, будучи на континенті, не порозумівався з ніякою офіційною особою, отже що до політики загальної. Далше промовляв за веденням патріотичної політики на вході. Європа знаходиться нині в стані переходовому. Не інтереси Англії, але інтереси других держав суть критичні і загрозливі. Англія не повинна ділати поспішно, але рішитись на певний і сталый намір. Мирна політика відповідає Англії найліпше. „Standard“ доносить, що старанося вибрати в Німеччині, чи можливим єсть, щоб кн. Александер вернув знову до Соєії. На то мав кн. Біомарк відповіді, що коли Росія не поставити свого кандидата, то се може статися, бо престол болгарський не може бути довго опорожнений тим, бо, хто тепер показався, що дійсно не приєднується кн. Александра в Соєії була причиною непорозуміння між Росією а Болгарією.

НОВИНКИ.

— Вечером „Русских дам“ мамо хорошего отъчату дир. Ильинского: „Образки зв'язаніє южнєго жита“, держаного на основі найновішої подорожі до Аує (в Горьшній Австрії), і мимо заповіданих танців не удавалось глядом матеріальним. Молодці явились громадно і отанула до першого кадрили в 40 пар. Але отарші Русини в оправах двох сиротського фонду, в котрих честь був вечерок сей устроений, не появились. Ціль вечера отже не осягнена і для бідної опроти, панни Кульчицкой, не буде заломого, бо товариство має дефадити. Хлоба, що найде як щира душа, що охоче прийти на ту ціль в поміч товариству. Забава тривала до 3 години по півночі, але охоти не було. Из старших людей бачили мы дра Шараневича, проф. Полянського, проф. Вахнянина і сов. Бережницкого.

— Похоронь бл. п. Антонія Юзвинського відбувся вчера в Перемышлі. Житєпис покойного подано в найближшій числі.

— Презенту на парохію Пятниць одержав рішення Рад мѣста Львова зв'язаніє дня 26 с. м. о. А долѣ в Василевській, парох при церкві св. Петра і Павла. О. Василевський одержав при тайном голосуванні 53 голови на 70 голосуючих радних. 13 голосів упало на о. Рожанського, а по 2 на оо. Радзкевича і Слюзаря. Русини, закладаючи в Раді мѣсткій, не були за вибором о. Василевського тому, бо о. Василевський досі не брав участі в житю львівських Русинів, а між компетентами були отарші заслужені овчаники. О. Корн. Мандычевського, котрого Ординариат поставив на першій мѣстці, магістрат і секція І. поманули зовсім. Некуртосію таку влади супротив влади підняв радний проф. Вахнянин в своїй рѣчі. Може бути, що абстиненція Русинів пересвідчить о. Василевського, що на нѣм окрім душпастирства опочивають і обовязки руского парох. Того щиро бажаємо. В часі засідання зайшло одне цікаве інтегезо. Один зв'язаний зовсім закінчує о. Василевському, що він зосладаризувався от протестом, висланим деканом львівським против магістратури в зв'язаній оправі „Народного Дому“. Другий об'єднань (оба Поляки), отанувши в обороні о. Василевського, заявив, що о. Василевський мусів підписати протест під пресєю Преосв. митрополита Сильвестра. Заміть сей отнерь крыл. О. Велачко, заявивши, що Вир. митрополит не чинив в тѣм ділі ніякої пресії.

— Для Русинів в північній Америці, котрих число тепер збільшилося, потрібно уже двох руских овчаників, і о них просять о. І. Волянський в Шенандо. Вир. митр. Сильвестер виває отже курендо зв'язаніє 19 л. жовтня с. 6032 охочих до виїзду в Америку овчаників зв'язаніє архієпархії, щоб ови промена внесли до митроп. конвенторії,

— Конкурс на посаду управителя руской школы вправ в „Народномъ Дому“ велѣвъ дійсно розписати п. министр просвѣты, мимо того, що в учительскій етаті ови школы нема досі опорожнений мѣста. П. Тита Вудзыновского не усунуто зв'язаніє етату, а лише перенесено до польской вѣрховной школы при семинарії учительской у Львові. Краєва Рада школьна буде про-то мусѣла поробити отповѣдні зміни в етаті, закима зможе вводити волю п. министра.

— Видѣль красивый розписав конкурс на отѣм домертвѣх підмог по 100 зр. рѣчно, назначеных для вдов по учителях школ народных в Галичинѣ, народности руской або польской. Право убогатию о тую підмогу, походячу зв'язаніє Макошиляна і Франца Коавера Семановских, мають вдови по тых учителях, котрі умерли по дни 18 падолиста 1869 р. Рѣшення подавати успиває от днем 1 лат. грудня 1886.

— Школу гасѣть і робѣть коронкарских у Львові отворено от початком року школьного 1886/7 як отдѣль тухешной школы факховой для промыслу артистичного. Для ови школы системизував министр просвѣты двѣ факхові учительки от рѣчно платемо по 800 зр. Учителями именовані учениці вѣденского центрального курсу робѣть коронкарских шп. Катерина Рыбак и Мария Квее. На закушо потребных для ови науки приладѣвъ назначив министр 318 зр. 30 кр. Крім того учениці платити будут на ту ціль оплату 3 зр. на курс. Матеріал, котрий будут учениці переробляти, доставит школа, учениці мають звертати лише звужити матеріал. Наука має тревати як в курѣ гасѣть так і робѣть коронкарских по три роки. На разі прийма дирекція школы лише по шѣсть учениц на кожній курѣ.

— В Кристинополі предпринявъ на жаданье ново-выбраной Рады громадской делегат Видѣль краєвого ревизію касы громадской и знайшовъ недобрѣ на 15000 зр. в грошах податковых, а 14000 зр. в грошах громадских.

— Видѣль Ярославскій Рады повѣстови выточивъ противъ бурмистра в Ярославѣ п. Бартошевского двоицинарное слѣдство зв'язаніє несправильного заряду господарства громады.

— В Ольшанику, коло Самбора, отбулося дня 26 л. жовтня посвященіє ново-построеной заходом о. Варанецкого церкви.

— Тамъ бы всюди! Рѣшѣскій магістрат оголосивъ в мѣстѣ рѣшеніє Рады мѣста, що кожній, хто кинѣ на улицѣ незгашенне цигаро, караний буде грѣшми або и арештомъ. Подѣбне рѣшеніє здалось-бы и у всѣх других мѣстах нашего, такъ страшными огнями навѣщеного краю.

— О судѣнствѣ в Галичинѣ умѣтила Deutsche Zeitung широкую отатю, в котрій дуже остро критикувѣ тепершній станъ его и вытѣкає чаленный его хыбы.

— О. Луку Бобровича, редактора „Руси“ и проповѣдника у св. Юра, назначивъ Вир. митрополит на администратора села Николаева, дек. бобреецкого.

— Буковинская торговельно-промысловая палата выала до министерства торговѣ прошеніє, щоб не подѣвышати тарифъ на державныхъ желѣзницахъ.

— Добра гр. Тишкевича на Украинѣ в пов. у-маньскомъ закупилъ селѣе при помощи державного Банку селѣянского. Сам селѣе зложилъ на тую цѣль готовыхъ 60.000 рублѣвъ.

— Львовская палата промыслово-торговельная на запятанье ц. к. Дирекціи почти заявила, що пожалдане було-бы скорѣ отвореніє отацій телеграфическихъ в Борзни и Войнилѣвъ.

— Добрыи стрѣльцы. П. Феликовъ Вальнеръ, лѣвничій зв'язаніє Чернелицъ, пов. городечанского, отрѣлявъ на ловахъ дня 14 с. м. до дѣка, а застрѣлявъ Н. Скавинского, ткача зв'язаніє Чернелицъ. За той отрѣль потягнуто его до оудовой отвѣчалности.

— Екзаминаторами для испытѣвъ державныхъ зв'язаніє предметовъ политичныхъ в университетѣ львовскомъ именовані: универс. профессоръ д-р Августъ Валяонъ и ц. к. староста Брониславъ Лозинский.

— Оporожненіи мѣста учителя народныхъ: 1) при школахъ фалиальныхъ в Цениѣ и Дебеславахъ, 2) надѣтатѣе мѣсто учителя молодшого при школѣ мѣшаной в Коссовѣ, 3) при школѣ в Березовѣ долѣшаной. — Подана о тѣ мѣста треба внести до окружной Рады школьной в Коломыи.

— Именовані. Концепціи намѣстництва Винкентіи Кавчик именовый провизоричнымъ комисарѣмъ повѣстовымъ а практикантъ Володиславъ Осолодний провизоричнымъ концептосомъ намѣстництва при старостѣ в Бобрѣцѣ.

— Конкурсъ на антику в Цѣшанѣ розписало тамѣше ц. к. староство от рѣчинѣмъ до 15 л. падолиста с. р.

— Утопился в Дунаю воякъ зв'язаніє 30 го полку (львовского) Михайло Сенякъ.

— Дрѣбніи вѣсти. У Вѣдн засновуєся великій автономный дневникъ, на котрый самъ посолъ Шенереръ узибавъ 20.000 зр. — Зв'язаніє Румуніи выемжувало послѣдними часами до Болгаріи надъ 200 селѣяньскихъ роданъ. — Богатіи жили золота открито в Росіи на трисащахъ енисейскихъ в добрахъ князя Хилкова. — В Франкфуртѣ надъ Менномъ померъ бар. Ротшильдъ, ливавши маетку 500 миліонѣвъ марокъ. — У Вѣдн єсть 78.000 мужичинъ, обовязаныхъ до службы войсковой на случай загального ополченія. — В Краковѣ згорѣла 26 с. м. велика фабрика машинъ, власнѣсть ц. Зеленевого. — О. Ив. Наумовъ захорувавъ на рожу в лицѣ.

Вѣсти зв'язаніє Аеп. Львовскій.

На конкурсъ розписана до ч. 5061 дня 16 л. жовтня касѣл. Завѣй, дек. калууского, нада-ня цѣо, от рѣчинѣмъ до 16 л. грудня с. р.

Взѣденый яко завѣдатель Облзницѣ, дек. журавеньского, о. Ант. Подѣсецкий.

Президія ц. к. намѣстництва годится на канон. институту о. Леонтія Лужницкого на Драшѣвъ, и Юл. Дуткевича на Дубѣ.

Митроп. консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канон. институту о. Пав. Козюка на Вишеньку.

Личный додатокъ по 100 зр. рѣчно зв'язаніє ре-лиг. фонда, до конца р. 1887., высигнувало ц. к. намѣстництво о. Станиславу Бачинскому, пароху в Васючинѣ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Рускій театр в Тернополи. (Конецъ.) — В хвили, коли се пишемъ, находится нашъ театръ уже в Золочевѣ, однакъ думаемо, що замѣтки ои не будутъ безпредметовъ и что нима покори-стусѣ на будуще Дирекціи театру. Обмежимосъ за-дѣла недостатчи мѣста на найважѣйшій замѣтки. На доходъ заслуженой для нашей сцены артистки п. И. Баберовичевой выставлено 2 л. жовтня трагедію Фр. Шиллера „Розбѣйники“. Перекладъ трагедіи дуже лихій, и муситъ бути заступлений иншимъ, бо грѣшитъ многими полонизмами, а такожъ мѣстами невѣрний. До перекладу такихъ класичныхъ творѣвъ не може хто-будѣ братися; до того-жѣ и скороченіє для нашей сцены не добре владжене, бо пропущено в нѣмъ самую най-важѣйшую сцену, в котрій Кароль розказує про молодецку пустоту, що завела его мѣжъ опрышкѣвъ. Тымъ и цѣлый его характеръ неясный. Гра сценична була отповѣдна, а выставка велми отаранна, що от признаемъ мусимо подѣнести яко заслугу режисеру. Именно вызначалось пп. Баберовичъ (Кароль) и Гриневскій (Мако. Моръ), Пюшевикъ (Франц) и панъ Баберовичева (Амалія). Не зрозумѣвъ свои роли п. Овчиничъ, котрый яко духовный повиненъ бувъ от повагою выголосити свою науку. — Публика численна.

Дня 3 жовтня выставлено образъ зв'язаніє рускойскаго мѣщанства А. Н. Островского п. з. „Вуря“. Образъ сей велми вѣрно и реально зображає намъ рускойску оупольнѣсть а до того вызначалося тонкою сатирою и тымъ має свою цѣну, хочъ писаній середѣ условій цензурныхъ не може бути легко зрозумѣлый шаршій публици. Игра була зовсімъ отповѣдна, позволено собѣ однакъ замѣтити, що у панѣ Баберовичевой (Катерина Кабанова) за богато було афектацій. Тымъ вырожжалася панѣ В. зовсімъ зв'язаніє окружаючей ои сфѣры мѣщанской, а зв'язаніє самого твору можна було бачити, що й авторъ не бажавъ мати ои роли такъ цѣнатою. Замѣтку ои робимо по той причинѣ, бо часомъ вѣ нашѣмъ театрѣ, де выставляють творы сальоновъ и народній, можна бачити, что артисти выходять по-за границѣ вказаній самымъ змѣстомъ и характеромъ твору.

Дня 9 жовтня на доходъ панѣ Овчиничевой выставлено „Дзвонъ Корневильскій“. Вывадъ мы не отнесли зв'язаніє сѣе выставки враженія такъ выконаного образу, якъ торѣтъ, де выступали п. Ляковскій и панѣ Попелова, однакъ признали мусимо, що бенедикантка нѣчимъ не прогнѣшала в своїй роли (Дзвонъ). Панѣ Вишневецка (Жерма-на) за слабый має голосъ в опереткахъ зв'язаніє гучною музыкою и хорамъ, а п. Стечанский не такимъ бувъ маркграфомъ, якъ давайше войтомъ.

На доходъ руской Бурсы Тернопольской выставлено 11 л. жовтня вараге „Гальску зв'язаніє Острога“. Дирекція узглядяла нашу увагу зроблену по поводу першої выставки ои трагедіи и обсадала ролю Олесѣ Заславской п-ною Вишневецкой, котрою зовсімъ добре вызвизалась зв'язаніє ои задачи. Роля гр. Горки мала такожъ отповѣдній шу обсаду (п. Скулимовского). Публика численна.

На доходъ емеритальнаго фонду артистѣвъ выставлено д. 12 жовтня „Сватанье на Гончарѣвѣ“, котре згромадило небогато публичности. Фондъ емеритальный артистѣвъ треба уважати справною великою ваги, иначе бо сценна наша не в силѣ придбати и довго удержати артистѣвъ оспособныхъ, якъ довго они не будутъ бачати оякого-такого обезпеченія своєю будущи. Тому повинна Дирекція выбирати на тую высоту цѣль творы, котры бы могли отягнати численну публичность. „Сватанье на Гончарѣвѣ“ неперечно добра, якъ на ови часы, комична оперета, потребує нинѣ вже конче певныхъ модификацій и оуенія деякихъ тривіальныхъ мѣстъ и сценъ. Стечка отогравъ п. Стечанский знаменито, а в пани Вишневецкой (Уляна) замѣтали мы велми при-датну для нашей сцены артистку в роляхъ навѣныхъ селѣяньскихъ дѣвчатъ. Навѣтъ сѣвній партіи выконала симъ разомъ и на В. дуже гарно и збирала заслуженый олески.

Дня 14 жовтня выставлено трагедію звѣстного нашего маляра поэта К. Устияновича п. з. „Олегъ Святославичъ“. Отѣнку еи подавъ п. Н. В. торѣтъ в „Дѣлѣ“, от котрою вновь годимо. Ся трагедія не має отѣлько драматичности, якъ „Ярополкъ“, однакъ все же остане окрасою нашего репертуару такъ небогато в историчній драмѣ. Можемо лише щиро бажати, щобъ найта-лантливѣйшій нашъ драматичный поетъ далше развивувъ свой давно оновѣщенный цѣль драмъ историчныхъ, та дойшовъ до новѣйшихъ, для ширшой публики янѣйшихъ часѣвъ. Можно бы такожъ бажати, щобъ самъ авторъ перепроцавъ инцидентацию своего твору, а тогдѣ-жѣ не выдѣли такъ неотповѣдній скороченія, якъ н. пр. зв'язаніє Блуда. Игра сценична не була такою виробленою, якою wymagaє такой творѣ, а се толкуемо собѣ занятіи артистѣвъ передѣ выѣздомъ

зв'язаніє мѣста. Вызначалось тѣлько п. Стечанский (Претичъ), п. Баберовичъ (Свинельдъ), хочъ часомъ вѣ рухахъ забувавъ, що єсть старцемъ, п. Баберовичева (Рута) и п. Стефуракъ (Туръ). Публика доволь численна.

Кѣнчачи свои замѣтки, мусимо сконотату-вати, що в п. Ляковскомъ и пани Попеловѣ, (котра тутъ тѣлько деколи выступала), утратила наша сцена важній оилы и тому в части треба приписати слабшій успѣхъ матеріальный нашего театру в тепершній сезонѣ. Прощаючи при-людно нашихъ артистѣвъ, бажамъ имъ красшого успѣху в иншихъ оторонахъ краю, однакъ оком-плетованіє отповѣдне персоналу єсть справною жизненною нашего театру. Наконецъ же позволено собѣ одну замѣтку. В справозданіяхъ нашихъ мы старались слѣдити за розвиткомъ нашей сцены, якъ и литературы драматичной, памятаючи на слова безсмертного Тараса: „И на оторожи коло нихъ поставлю слово“, хочъ се от трудомъ приходило середѣ неконче щасливыхъ для пишу-чого обставинъ. Замѣтки нашѣ писали мы sine ira et studio, побѣла наилучшюю нашей совѣсти и вѣдомости, прикладаючи до нашей сцены и ли-тературы драматичной такую мѣру, якою можна цѣ-нувати молодую нашу сцену и драматичну ли-тературу. Однакъ закрываніє значѣйшихъ хыбъ и недостатѣвъ здалось намъ подѣлываніємъ бурню, котрый якъ на кожѣмъ поли такъ и на тѣмъ не може бути хоєвний. Потребу критики под-ношено у насъ вже неразъ, хочъ загально про-явлено поглядъ противъ примѣненія безгладной заосады голошеной Леоніаномъ: „А все-жѣ мимо дуже умѣркованныхъ замѣтокъ нашихъ, якъ се и Дирекція нашей сцены и наша интеллигенція при-знали мусѣла, були мы в тѣмъ немилѣмъ поло-женію отрѣчатися от докторамъ, а навѣтъ жалами интересованныхъ артистѣвъ и авторѣвъ. На се прилюдно заявляемо, що не що иншого, якъ до-бро и розвитокъ нашей сцены и драматичной ли-тературы мали мы на оцѣ, и маємо опокѣину со-вѣсти, що обовязокъ свой мы повняли безотороно. Нѣхай противники выкажутъ нашѣ помилки вѣ оцѣненію театральномъ, а приѣмемо ихъ зв'язаніє, — бо мы просто йшли, не лукавили. —

Ол. Барвильскій.

Подяка.

За Господню помічю стала у насъ невеличка вправдѣ, але мурована и на домъ Божій уже похожа церковь. Ой були-бы мы не устоя-ли в ділѣ розпочатѣмъ, если бы не добріи люди, котрыми отомъ прилюднымъ писемомъ загадали мы зложити щиросердечну подяку, не будучи в силѣ иншою мѣрою отмѣрити за дѣлане добро. Высокопоставланныи панство Владиславъ и Мар-целина Кемплицѣ, влостителѣ селца тухеш-ного, були тими добродѣями нашими. Дарували Ои намъ всѣ гонты, всѣ латы на крѣвою, а до того много нашихъ штукъ дуже цѣнного мате-риалу деревяного и позичили намъ отовѣвъ на руштованье. Що найприятѣйше и наймилѣйше, належить згадати то живе и щире занятіє тую справою зв'язаніє тыхъ Панства, поводоу-чихъ-ои нѣчимъ иншимъ, лишъ найчотѣйшими чувствами глубокою а нешумною побожности и ревностию ку славіи Божій. Любо глядѣти було на тѣ добріи и красніи душі, якъ радѣли, коли оправа гладко ишла, а противно, якъ жалѣли, на-коли троха не по многи наотроковалася. Дѣйстно, примѣромъ наслодованія достойныхъ могутъ Ои отати многими, а були примѣромъ и заохотою и намъ жителямъ тухешнымъ, бо не тѣлько датками зовсімъ доброохотными але и живою участію в будовѣ, даючи коней своихъ подѣ доставку ка-меня и иншихъ матеріалѣвъ, були намъ проводни-ками в тѣмъ добромъ ділѣ.

Пріймѣть про-то, дорогіи намъ Добродѣи нашѣ, обявъ вѣдчности нашей, хоть може за ма-лый але сердечный. Богъ най воздасть Вамъ ще-дротою Своєю за помічъ намъ и за звелчаніє славы Его! Бѣльше не вѣ силѣ осьмо Вамъ вы-нагородити, якъ тѣлько неусыною молитвою за щастье Ваше и памятію переказуваною отъ роду вѣ родѣ отъ чувствами благословенія Вамъ и по-томкамъ Вашимъ!

Капустинцѣ дня 23 жовтня 1886.

Іосѣфъ Валько, рускій овчаникъ мѣсцевый. Иванъ Шкѣльнюкъ, отаршій братъ. Иванъ Ива-новскій, провизоръ церковный. Иванъ Петрулякъ, войтъ. Павло Дутка, заступникъ войта. Павло Стезанишинъ, радный. Іосѣфъ Регушъ, радный. Павло Суцянський, другій провизоръ церк.

НАДОСЛАНИЕ.

Не кождо недугу повинни и можуть ои усу-вати, але отповѣдно ужити помагати ои завсѣгды. Вѣдѣнь. Ваша Власгородскій Швайцарскій пугилъ, що вы менѣ прислали, зробили на мою жолудкову недугу, якъ такожъ на мой бѣль при отдыханіи в грудехъ такъ спасительный выльває, що я бравъ со-бѣ в тухешній антицѣ подѣ цѣсарѣмъ Іосѣфомъ тѣ саміи пугилы и далѣше и майже вже зовсімъ поду-жавъ зв'язаніє мои недуги. Поручаючи кождому ужина-льє сѣхъ знаменитыхъ швайцарскихъ пугилѣвъ яко средства домового на вѣй слабости, пишуєся съ глоскимъ повѣданіємъ Густавъ Нечигельскій, ц. к. професъ штабной в пенсіи, Albstadt. 17. Треба при-закупити в аптекахъ уважати на бѣлый хрѣсть вѣ червономъ поли и підписъ Р. Брандта.

Съ ч. 116 роздѣлено П. Т. Предплат-никамъ „Библиотекѣ н. пов.“ 2 и 3 арк. повѣсти „Власными силами“.

„Народна Торговля“

у Львові (Народний дім), Станіславові, Перемишлі, Тернополі, Дрогобичі і Коломиї поручає до вишуканості в своїх богато і в добрий товар заосмотреніх складів:

Вино в барильках 4-литрових по 80, 100 кр за літру; також дешовіше по 70, 60 и 50 кр. (барилька зачислено 50 кр.). В фляшках по 50 кр. почавши за фляшку и выше.

М'яке питне славне звітного виробу, фляшка по 50 и 80 кр.; літра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр. Кава в самих добрих родах в тонких м'яшечках 5-килевих франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивий караванний в оригінальних пачках „Народної Торговлі“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину підвищеної ціни.

Чай-висівки за 1 фунт 120, 140 и 165 кр.

Оцет найвища есенція по 120 кр. за 1 літру. (На одну літру дає 30 літрів води м'якої, щоб достати оцет звичайний, пріємний и сильний.)

Світло звичайне просто в фабрики в скринках почавши по 30 кильо, 1* по 44 зр. 1* 86 зр. за 100 кильогр. окрім транспорту. За світло в фабрики „Apollo“ по 100 зр. за 100 кильогр. окрім транспорту.

Воск чистий по 1 зр. 60 кр. за кильограм. Світло в витиснаних и крашених оздобами різної величини, почавши по 3-фунтових до малих шістьок по 180 до 250 кр. по одному фунту.

Горішки різного роду. Сливки угорські, повни, горішки волоські и туюцькі, мигдалі, розинки, фігги, дактилі, аранчини, сардини російські и т. д.

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскі по 36 кр.; 7 1/2 ручковой дошій по 40 кр.; 7-ручковой волоскі браковані по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядь „Народної Торговлі“.

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Моравя)

улиця Фердинанда ч. 22

посылає за послѣплатою: *)

10 метр. чорного терна, подвійно широкого зр.	4	—
10 „ кашмиру у всіхъ барвахъ подв. шир. „	4	—
10 „ драйтратъ, тяжкій „	2	80
10 „ калмукъ, найновѣйшій взорець „	3	—
10 „ бархантъ, найкрасшій взорѣць „	3	60
10 „ матеріи на шляфроки въ кратки „	2	50
3 1/4 „ матеріи на зим. одѣж мужеску, модній „	3	75
3 1/4 „ матеріи на плащѣ отъ дощу „	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть „	3	50
1 заслона съ джуги турец. взорѣ комплектній „	2	30
1 гарнит. джугов., 1 обрусъ и 2 одѣяла „	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 „ и 2 „ „	4	50
1 стебноване одѣяло до снаня, тяжке „	3	—
1 простирало 2 м. довге „	1	50
1 сѣнникъ 2 м. довгий „	—	90
3 обрус., льняний, бѣлий, червоній, жовтій 10/4 „	2	—
6 серветъ льнянихъ 4/4 „	1	20
6 ручниківъ льнянихъ 1а зр. 1-80 Па	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	4	20
1 „ шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	5	50
1 „ веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па	5	80
1 „ канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5	20
1 „ градію дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — Па	5	50
1 „ оксфорду 30 в. л. (чеськ. фабр.)	4	50
1 „ моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бѣлий	6	—
3 дамскі сорочки зъ шифону богато вишивані	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	3	25
3 нѣчн корсетъ богато украш. 1а зр. 4 — Па	1	80
3 спѣдницъ фильц. богато обшивані, червоній сивій, драпъ	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1	60
6 зимов. панчоухъ, чиненихъ, всякої барвы	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечон въ всіхъ барвахъ модній	2	—
1 спѣдница чинена всякої барвы съ бордирами	1	50
1 кляваска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — Па	1	20
6 ковѣрикѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары машетѣвъ	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтниківъ 1а зр. 2 — Па	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовихъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — Па	1	80
6 зимовыхъ скарпитокъ різнобарвнихъ	1	10
1 англійск. пледъ до подорожж 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	4	50
3 модній краватки атласові широкі вузкі Па 75 кр. 1а	1	50

Цѣнники и взорѣць даромъ и франко. Недогѣдне пріймаєся назадъ зовсімъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, вишихъ урядниківъ и другихъ вѣродостойнихъ особъ на виразіе жадање и безъ послѣплати. 1730 10—20

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополі

поручає

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и 4-30 зр. франко.

Порто почтѣ и бѣчѣвка.

Прошу о ласкаві замовленя

1750 7—24

Зъ причини набути більшої скѣлості
ЛЮСОВЪ BASILKA
всѣмо въ можности продавати тїи-жъ
ниже курсу емисіи
СОКАЛЬ И ЛИЛЕНЪ
дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Поручена зъ провинціи залогодателя безъ проволочи.

Прізнану загально найлучшу
Масу до запусканя підлогѣ
Іосифъ Ганке
у Львовѣ.
Перепрошукуючъ даємо обпѣвній работъ.

Молода учителька

съ вишимъ образованьемъ
удѣляюча шкѣльныхъ предметѣвъ
и языковъ, и посѣла найновѣйшомъ
методы гры на фортепьянѣ, по-
шукую мѣсця заразы въ овяще-
нчѣмъ доми до науки дѣтей. У-
оловія пріступній. Близша вѣдо-
мѣсть въ Редакціи „Дѣла“
1771 3—4

!! Просимо читати !!

Необходимый для каждого госпо-
дарства

суть нашъ ц. к. патентованій и въ Лон-
донѣ преміованій сервисы зъ сѣбла
Фениксы, котрі такъ задля своєї знаме-
нитой тревалости и твердості, якъ такожъ зѣ
взгляду на здоровье въ уживаню недовѣжимъ,
и позѣстануть вѣчно бѣлыми такъ, що ихъ навѣтъ по
25 рокахъ не можна розрѣзнати отъ правдивого
сѣбла, що потверджують тысячѣ подякъ и признательныхъ
писемъ отъ наибѣльшого панства, а котрыхъ мы тутъ задля не
достатѣ мѣсця не можемо помѣстити, можна ихъ оглянути въ на-
шѣмъ бюрѣ. Маючи одинокій складъ ц. к. патентованыхъ сервисъ
въ сѣблѣ Фениксы можемо лишь мы продавати за безцѣнѣ,
по 9 зр. 50 кр. одѣлаючи цимъ 54 штуки:

- 6 Штукъ стол. ложокъ найлѣпшихъ зъ сѣбла Фениксы
- 6 „ вилокъ
- 6 „ пышныхъ и жѣвъ столъ съ столов. бѣтрами
- 6 „ ложочекъ десеревыхъ або дитячихъ найлѣп.
- 6 „ ложочекъ до кавы и гербаты
- 6 „ ложочекъ до лѣць
- 1 „ половникъ до супу, тяжкій
- 1 „ половникъ до молока
- 6 „ пышныхъ чарокъ на яйцѣ
- 1 „ пышна порожнячка на перецъ або цукеръ
- 2 „ салонныхъ лѣхтарѣвъ найновѣйшого фасону
- 6 „ низелованыхъ Викторіи таблѣтокъ съ правдивою хиньскою гравіюрою.
- 1 „ лѣхтаръ побручній або на фортепьянъ найнов. фасону.

54 штукъ, що суть правдивою окрасою найпершихъ столѣвъ, коштують разомъ
9 зр. 50 кр.

Ласкаві замовленя виконуються за послѣплатою або за приславемъ
готѣвки черезъ Першій фабричний складъ ц. к. патентованого сѣбла Фениксы
I. Silberberg, Wien II, Antonsgasse N. 6.

Рѣвночасно звертаємо увагу П. Т. публики, що не треба нашъ сервисы
зъ ц. к. патентованого сѣбла Фениксы уважати за сервисы зъ сѣбла Британі-
ніа, що таку робити теперъ конкурренцію, и дѣлятого просимо уважати добро на
адресу, чтобы уникнути великого баламутства. 1759 5—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 42—?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты
подъ найпріступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и
3% Листы Гип. преміованій,

котрі послѣ закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшій постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, пушларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіа

можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до выисованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи виконуються безъ
проволочи по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и станція желѣзницѣ тамже.

Получавши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафина“ „Лярни дзвонѣвъ“ въ Калуші, означену орѣбнымъ
медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на
выставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломиї (якъ о томъ своего
часу газеты доносили, — маю и теперъ на складѣ готові
дзвонѣ, выконую скоро замовленя и пріймаю старій або ушко-
джені дзвонѣ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за
всѣ дотепершій замовленя въ давнѣйшій спѣлной а теперъ
моѣй власной лярни дзвонѣвъ прошу о ласкаві замовленя такъ
на поодинокій новій дзвонѣ якъ и на цѣлй группы. За тревал-
лѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публикѣ.

1572 18—24

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Тягненьє вже въ Грудни

Kincsem 1 зр. 11 ЛЮСОВЪ ЛИШЬ 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. ѓтт. 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Люсы можна набувати черезъ
Бюро лѣтерійне угорского Лоскеу-клубу: Будапештъ, Waitznerg 6.

NEUE (12) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus'
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.80. LEINWAND FL. 5.40. HALBFRANZ FL. 5.70. O.W.
240 HEFTE ODER 12 BÄNDE

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Дѣстоти можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійской.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
1563 233—?
поручає
препараты зъ гуммы и выробы кавчуковъ
для потребъ хирургическихъ и иныхъ подѣлокъ.
Якъ заводити Правды на ладъ законар-
ской Правды?
Розказавъ Данило Талачевскій, духовный Зако-
магъ. Наказомъ „Батькобщины“. Цѣна 10 кр., а
почтою 15 кр. Дѣстоти можна черезъ редакцію
„Батькобщины“.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ одѣлкуючъ
Формуляръ для кащъ пожичковихъ
на ладъ
„Закономеркой Правды“:
1) Книга казова, одна либра 40 кр.
2) Книга мастку зѣбзано, одна либра 40 кр.
3) Книга мастку побручній, одна либра 40 кр.
4) Скриптъ, 100 прѣмѣрикѣвъ 55 кр.
5) Протоколъ, одна либра 40 кр.
6) Книга довжнѣковъ, одна либра 45 кр.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ 44. улица Галицка. Рукописи вѣртаються лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной тропки печатной, въ рубр. „Надобраніе“ по 20 кр. а. в. Редакціи неопечатанъ вольный бѣзъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радля 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залеглостей.

Полонизація Русинів а правительство.

VI.

Посля регулямину краевой Рады школьной служило Радѣ до 1875 р. навѣтъ право именовати директорівъ и професоровъ галицкихъ школъ середнихъ и переносити ихъ зъ посады на посаду, не откликуenciesъ зовсѣмъ до министерства. Було то незвычайно важке право въ рукахъ Рады.

Отъ 1867 до 1873 року не переставали нарѣкати и жалуватись Русины, що Рада надъ-уживае того права, що професоровъ Русинівъ переноситъ безъ причины на Мазуры, що заслужені педагогически не авансують, и т. д. Але бѣзъ 1873 року почали вже и самі Поляки бѣдосити нарѣкати и жалѣ. „Dziennik Polski“ въ ч. 101 и 102 зъ 1873 р. писавъ: „У насъ станъ учительскій выдано выключной и необмеженной власти кр. Рады шк. безъ апелляции, хотяи таке добродѣйство служить навѣтъ злодѣямъ и злочинцамъ... Выродилися кліентелъ и непотизмъ, бо члены Рады шк. протегируютъ своихъ знакомыхъ и поплечниковъ... Денуциции и клеветы, сягаючи ажъ до жита домашняго, множатся межъ колегами страшнымъ способомъ...“ — „Gazeta Narodowa“ въ ч. 2 зъ 1874 р. писала: „Переносиение дѣйствительныхъ учителей и стабилизированныхъ професоровъ безъ дисциплинарнаго поступова и безъ важныхъ причинъ множится въ такий способъ, що учителявъ огорнуло загальне недовѣреніе... Рада шк. поручае книжки школьной уложеніи членами Рады безъ безсторонной рецензии... При именованіи учителей поступае Рада шк. такъ неправильно, що тымъ выдѣлкала скандалы въ Станиславѣ, Перемишлѣ, Краковѣ и Санчѣ...“ — „Czas“ дня 16 жовтня 1874 р. писавъ: „Непопулярный намъ дороги кр. Рады шк., котора подчасъ курсу робить метаморфозы въ тѣлѣ учительскомъ, а то мае такий наслідокъ, що учителя въ классахъ змѣняються мовъ въ калейдоскопѣ, очевидно съ наибольшимъ ущербомъ науцѣ...“ — „Ojczyzna“ дня 25 лютого 1875 р. писала: „Власна совѣсть повинна упоминати Поляковъ,

що большій впливъ министерства есть необходимый для добра галицкихъ школъ...“

Въ наслідокъ тыхъ жалобъ, самыхъ уже навѣтъ Поляковъ, рѣшено у Вѣднѣ обокроти права галицкой кр. Рады шк. Министеръ просвѣты Штремаеръ, обѣхавши, при поворотѣ зъ торжества открытіи университету черновецкого, галицкой школы, заразъ, якъ только вернувшись до Вѣднѣ, вивѣсь на радѣ министрѣвъ проектъ представлени цѣсареві, чтобы галицкой Радѣ шк. отобрати право именования директорівъ и професоровъ школъ середнихъ. Рада министрѣвъ приняла сей проектъ односторонно, съ выняткомъ п. Земляковского, и цѣсарь выдалъ постанову 1875 р., що именованіе директорівъ мае подлагати его санкціи, а професоровъ мае именовати министръ просвѣты на предложенье кр. Рады шк.

Русины дуже утѣшились тою змѣною. Теоретично рѣчь взявши, була причина до великой навѣтъ утѣхи, але въ практицѣ рѣчь богато тратить на вазѣ, коли взяти на увагу, що въ министерствѣ сидитъ министръ для Галичины, — отъ цѣвѣтня 1873 р. до нынѣ бар. Земляковский — а до обсягу его компетенціи належитъ спѣльне дѣланье съ министрѣмъ просвѣты при именованияхъ, емеритурахъ и перенесеніяхъ, — тожъ зовсѣмъ смѣло можна сказати, що обмежене право кр. Рады школьной перейшло въ великой мѣрѣ зъ еирукъ — до рукъ мин. Земляковского. Се добре бачивъ п. Земляковский, коли по дотычній ухвалѣ министерства не конче обставъ при своей димисіи, зголошеній въ жовтні 1875 р., и лишився таки въ министерствѣ, коли цѣсарь того забававъ.

Бувъ часъ, коли въ галицкихъ гимназіяхъ доволъ много було директорівъ Русинівъ. До нынѣ они вже майже лывирились, а новымъ кандидатамъ-Русинамъ на мѣста директорівъ не щастится. Въ остальныхъ часахъ не пощастилося н. пр. такому проф. М. Полянскому, проф. Ал. Борковскому и другимъ. Доживемъ, побачимъ, якъ то дальше буде.

Кандидатуру д-ра Ол. Огоновского

въ Долинѣ на посла до Сойму признала за нами едино возможнымъ и наибѣспѣдѣйшимъ газета „Миръ“.

Редакція „Мира“ пише: „На деканальномъ соборчику въ Пацыковѣ д. 21 л. о. м. збрана

тамъ численне духовенство поставило кандидатуру д-ра Олександра Огоновского. Личность то надто звѣстна нашѣй русской публицѣ, а звѣстна имено изъ додатной подѣ кожымъ взглядомъ стороны, чтобы мы мали вагати съ одобреніемъ и поддержаніемъ сего кандидатуры.

Интересы нашего духовенства, яко обывательскъ краю и рольнабѣвъ, потребуютъ немалой опѣки и защиты въ Соймѣ. Интересы тіи знае д-ръ Ал. Огоновскій надто добре, яко сынъ руского священника и яко членъ того народа, который все стогавъ въ найбѣспѣдѣйшій связи съ духовенствомъ, и яко заступникъ руского народу буде безъ сомнѣнія умѣти поняти и постояти за интересы того народа, есентуально его духовенства, тымъ больше, що именно то духовенство объявило перше свое довѣріе до него, ставляючи его кандидатомъ.

Въ увѣренію сего повтѣряемо ще разъ, що съ цѣлою свѣдомостію одобряемо и поддерживемо кандидатуру проф. д-ра Александра Огоновского“.

О. Антоній Юзычньскій.

Помершій въ понедѣлокъ дня 13 (25) с. м. архидіаконъ Перемыскаго собора крылошанъ, д-ръ богословія о. Антоній Юзычньскій, родився дня 17 (29) сѣчня 1815 р. въ Колоденцѣ, куликівского деканата, де его отецъ бувъ священникомъ. Школы нормальны и гимназіалны а такожъ философскіи окончивъ у Львовѣ и вступивъ до львовской семинаріи духовной въ 1835 р. Въ груднѣ 1838 бувъ рукоположенъ въ пресвитеры еп. Іоанномъ Снѣгуровымъ, а въ 1839 р. именованъ катедральнымъ оновѣдникомъ и епикопскимъ на цѣляномъ въ Перемишлѣ. Съ козцемъ того-жъ року именовано его преемкомъ духовной семинаріи у Львовѣ и тутъ зложилъ онъ веру розы зъ богословія. Въ 1841 р. бувъ онъ яко докторъ богословія именованъ адъюнктомъ при львовскомъ университетѣ и доцентомъ библіиныхъ наукъ, а въ 1846 доцентомъ пастырскаго богословія. Въ 1855 р. именовано его дѣлътнымъ професоромъ пастырскаго богословія въ Перемишлѣ, а въ два роки побѣдѣе ректоромъ перемишской духовной семинаріи. Въ 1858 р. покойный бувъ именованъ совѣтникомъ и референтомъ консисторскимъ, а за епископа Грѣгоріа Яхимовича въ 1861 р. почетнымъ крылошаниномъ. Въ рокахъ 1861, 1866 и 1873 бувъ выбираный посломъ до галицкой Соймы и до Рады державной. Отъ 1864 р. бувъ покойникъ кустосомъ перемишской капитулы, въ 1867 р. бувъ именованъ епархіальнымъ экзаменаторомъ, а въ 1872 р. бувъ вице-директоромъ богословія въ Перемишлѣ. Въ 1882 р. одержавъ цѣсарскій декретъ на архидіаконъ и декана капитулы.

Предплат на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
на цѣлѣй рокъ . . . 12 ар. на цѣлѣй рокъ . . . 12 рубл
на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлѣй рокъ . . . 16 ар. на цѣлѣй рокъ . . . 16 рубл
на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлѣй рокъ . . . 5 ар. на цѣлѣй рокъ . . . 5 рубл
на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-0 р.
Для Закарпатск, окрѣдъ Россіи:
на цѣлѣй рокъ . . . 15 ар.
на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
на цѣлѣй рокъ . . . 19 ар. на цѣлѣй рокъ . . . 6 ар.
Поодинокое чело коштуе 12 кр. а. в.

Покойный о. Антоній Юзычньскій вазу живого наибѣдѣе тымъ, що запровадивъ много добрый порядокъ въ перемишской капитулѣ, а яко человекъ инициативы, энергичи, амбици и доброго омаку, бувъ въ силѣ перевести въ дѣло хочъ-бы и яке трудне намѣреніе. Яко посолъ и политикъ, покойный не вызначивъ нѣкимъ незвычайнымъ подвигомъ. Выступати съ бесѣдами въ палатѣ — се не було ему по души; дѣвъ волѣвъ акцію закульсову, по-за парламентомъ. Яко человекъ замужный, гладкій и способный позавязуваъ онъ, бывши посломъ Рады державной, знакомства съ разными высокими достоянками у Вѣднѣ, съ министрами, — въ особливѣй пріязни живѣ съ п. мин. Герботомъ, — але тыхъ знакомствъ своихъ не могъ выискати въ хосенѣ народу галицко-русского, хочъ разумѣея, зробивъ неодо добро поодинокимъ Русинамъ. По смерти митр. Литвиновича бувъ пок. А. Юзычньскій однимъ зъ кандидатѣвъ на престолъ митрополіи львовской. Дѣло стояло для него такъ користоно, що въ день передъ рѣшеніемъ цѣсарскимъ бувъ уже певный своего именованія, а только якѣсь дуже могучіи впливы польской аристократіи въ остатній хвили отвернули отъ него митру, и то вже разъ на завсѣгды. Пок. Юзычньскій зблизился бувъ въ той порѣ, коли убѣгався о митрополію, до пок. оов. Юліана Лавровского, который мавъ тогда широкій звязи, и навѣтъ давъ бувъ ему пріореченіе, що яко митрополитъ буде держатись политики руско-народной. Тымчасомъ митрополіа митра минула его и онъ оставъ середъ давнѣйшихъ обставинъ. Часы почали що разъ больше змѣнятися, партія т. зв. „святотюрка“ почала очевидачки упадати. Пок. Юзычньскій пробовавъ же колька разѣвъ убѣгати о мандатъ посольскій, чтобы выплыти на ширше поле, але розчарувався що-разъ прикрѣпше. Потому побѣдѣе процесъ Ольги Грабаръ и крахъ „Заведенія“, которого бувъ основателемъ, — а се такожъ мусѣло его дуже сильно дѣткнути. Що онъ пра вѣсѣмъ тѣмъ не упавъ въ повну азіацію, а трудился въ Перемишлѣ пра упорядкованію матеріальныхъ справъ капитулы, при реставраціи престольной церкви и при основаніи перемишского дѣвочого воспитанія, — за то честь имени бл. п. Антонія Юзычньского!

До исторіи звѣстнаго Заведенія.

(Далше.)

III. Дальшимъ зайтомъ изъ стороны п. Коопѣркого противъ мене бувъ векоелъ на оуму 1500 ар. Той векоелъ належавъ акцентантамъ Барухови Ратови и Юдѣ Гиршѣ Айз-новни зъ Маловодѣ и бувъ прикладной мой фили вразъ съ другими векоелами подъ днемъ 19 сѣрпня 1881 р. до ч. 1418, яко вже покритыми, т. е. заплаченными, для доручения оторонамъ. Пытаюсь, чи можна було той векоелъ безъ войкоя вартости приняти въ дневникъ казовый и его выказувати

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Далше.)

И съ „Русалками-кобылками“ радъ бы о. Петрушевичъ оминати полемики. Въ Введеніи писавъ онъ, що за часѣвъ поганьства обходили Словяне празникъ Русалій „конными ристалищами“, и що на Руси декуды есть звычай „водити русалку“ — звычай, отговѣдаючий давнѣйшому „водити кобылку“. Вывѣдъ свой закончавъ о. П. словами: „русалка, оспооставляема съ кобылкою, объявляетъ названіе Русалій“.

На мою рецензію такъ теперь отговѣдае о. Петрушевичъ: „Я происхождение слова Русь и Русалка отношу только до самого слова рыси trappen, отчего произошло слово рысь Trab, рысакъ конь, ибо кобылка происходитъ отъ средне-латинского слова*) caballus“.

Перше о. Петрушевичъ „оспооставлялъ“ Русалки съ „кобылками“ и зъ того выводивъ „кононія ристалища“, а теперь вже отпекуеся „кобылокъ“ и въ рѣчевого вывода переходить на язы-

ковый. Только-жъ що теперь зробимо съ „конскими ристалищами“, если Русалки перестали бути „кобылками“? О. Петрушевичъ самъ овою будѣвою розвалюе — ажъ до основъ.

Въ загалѣ цѣлѣй выводѣ съ тыми раскателами, ристалищами, расями, рисаками, русулами*) — надто несмачный. О. Петрушевичъ поназбирае всякихъ словъ, якими говорятъ люди въ недословяныщеныхъ сторонахъ Россіи; назбирае тыхъ нѣбы русскихъ звычаевъ зъ-надъ Оке, Волги и т. д., и все то презентуе намъ яко-щѣ руского, словянского. Де у насъ чувавъ хто про празникъ „кобылокъ“, або про „кононія ристалища“ въ часѣ того славного праздника? Лишѣмъ — скажу еще разъ — що финьске Финамъ, а въ оправдахъ словяноско-русскихъ информуиося наилучше въ отѣчній земли Словянъ, въ нашѣй Малѣй Руси. Въ околѣцѣ Москвы, по свѣдоцтву Нестора, мешкали Мордвичи; по свѣдоцтву подорожниковъ (еще навѣтъ зъ 17-го столѣтя) говорено тамъ языкомъ финьскимъ — языкомъ, который навѣтъ не записался до бесѣдъ индоевропейскихъ. Годѣ языкъ и звычай такихъ оторѣтъ класти на перше мѣсто, а помѣтыватись богатымъ окарбомъ своей отчины. Ненависть до своего, до наиблизшого намъ роду малоруского — не по

винна характеризовати историка, тымъ менше выливати на партійность его поглядѣвъ.

О. Петрушевичъ гнѣваеся, що я „опозорилъ величественную личность Рурика“, а навязуючи до оловъ моихъ („про идею собиранія русской земли варягами Рурикови и не смѣлось“) онъ такъ пише дальше: „Не входя въ истину сказанного г. Партицима, спрощу только того же о томъ: я-кого рода были начатки великой римской державы, или, приступая ближе къ предмету, чѣмъ была изъ начала прославившаяся потомъ козацкаа дружина, въ которой украинифилы видятъ основателей украинского народа, пока тѣ же (кто? украинифилы?) не организовавшіи политически не присоединили освобожденной ими Южной Руси къ сѣверней, большей части ея, въ 1654 году? Также спрощу еще г. Партицкого: Чѣмъ были въ нашемъ столѣтіи греческіи клефты, положившіи начало отрѣженіи нѣмѣнягого свободнаго греческаго королевства?“

Менѣ прикро, що о. Петрушевичъ не хотѣвъ войти въ истину сказанного мною. А я бы такъ радъ довѣдатся, де то отавъ въ лѣтописяхъ, що Рурикъ и его потомки „собирали русскую землю“... Подля исторіи организаторомъ и „собира-телемъ“ державы бувъ варягъ Олегъ, который державъ колькадесять лѣтъ въ опѣцѣ и самъ подѣ имевемъ Великого князя управлѣвъ Русею.

А до чего вже тогда нѣбы аналогія межъ грецкими а скандинавскими клефтами? Грецкіи клефты и на волосъ не були що иншого,

якъ нашъ колись прославленій опрышки. Богато русскихъ селянъ, незадоволенныхъ давнымъ ладомъ суспѣльнымъ, удавались въ горы, чтобы уйти гнету и помѣтатись на тыхъ, що — по ихъ разумѣнію — були виновниками недовѣ сельского люду. Дворы и корчмы були головнымъ предметомъ ихъ уваги, а добуті окарбы не шли выключно на ихъ власній потреби. Самъ головный начальникъ опрышківъ, Довбушъ, бувъ въ пониманію народу навѣтъ человекомъ моральнымъ и религіинымъ. Онъ посѣщавъ церкви и дававъ дары на церкви, обдѣлявъ бѣдныхъ милостинею и якъ самъ въ житю не убавъ нѣкого, такъ и товаришамъ нѣкого убивати не дозволювавъ (знай его передсмертній слова: „людска кровца не водица, розливати не годится“). И якъ бы подѣ проведомъ того „клефты“ Довбуша стануло було не колькаотъ людей, а колька або кольканацѣть тысячъ, може бы и доля тогдѣшного народу руского не була такъ оумною, якъ еи записала исторія.

Зъ скандинавскими „клефтами“ зновъ рѣчь виша. Они — чужій народъ на здоровѣмъ тѣлѣ, приишли до насъ едано на те, щобъ край цѣлѣй закрѣпостити. „Ольга — каже Несторъ — старѣйшины града изима и прочая люди овыхъ изби, а дружина работѣ предасть мужемъ своимъ“. Яка-жъ ту аналогія межъ початками освѣбодной Греціи а початками закрѣпощенов Руси? Деревляне, повѣсивши на деревѣ Рурикова сына, такъ по свѣдоцтву Нестора сказали до Ольги: „Мужа твоего убихомъ, баше бо мужъ

*) И то хибно. Выраженіе „кобылка“ приходить у всѣхъ словяньскихъ языкахъ, окромѣ того въ румынскомъ, въ мадьярскомъ и (съ маленькою перемѣною) въ литовскомъ. Въ словари Миклошича с. „caballus“ нема и слыху, — тай зовсѣмъ слушно, бо для домашнихъ своихъ звѣрять не потребовали Русины познати назвы ажъ у Римлянъ. Въ своемъ словари (ст. 121) промовляе Миклошичъ противъ вывожениа словяньскихъ словъ зъ латиньской бесѣды, если тіи слова суть въ загалѣмъ уживаніи у Словянъ.

*) Всѣ тіи слова якъ такожъ глаголы рискати и „неупотребляемое“ рисити пише о. Петрушевичъ посли засадъ российской фонетики черезъ и. На те скажу, що слово Русь дѣльзъ-зъ-этимологичного поветати бы могло, бо тодѣи — ъ + и, значить въ ѣи мѣстилася самогласна ѣ, котора выговлялася давнѣше якъ у.

въ рапортъ центральній дирекції? Страшно, дуже страшно бути въ зношеняхъ съ людьми, котрі дѣла не розуміють і насиліємъ послугують. А мимо того і той силаченый векоєль велено мені покривати! Чи се не чиота напасть, якъ і выше згаданий претенсія? На доказъ правды моихъ словъ наведу тутъ ще копію писма дирекції, вышлаго до мене підъ днемъ 19 серпня 1881 р. до ч. 1418, въ котрѣмъ стоить: „Въ прихотѣ отомлаємъ на руки Вашій для дорученя кому охлѣдуть три уже покритыя векоєль, а именно: на 1500 + 1500 + 1500 зр., належачи до д-ра Адольфа Штерншуса, Баруха Рата і Юды Гирша Айзена. Съ почтеньемъ. *Меруновичъ. Михалко.*“

Подобно неоправданымъ замѣтомъ противъ мене показався познѣше і векоєль Баруха Рата на 5000 зр. Векоєль сей бувъ выставлений Ратомъ, але онъ не одержавъ на него нѣ крайцаря. Ратъ пославъ сей векоєль Михалкови, жадаючи побольшеня кредиту для себе зъ 3.000 на 5.000 зр. Михалко взявъ сей векоєль, уживавъ его, але не выплативъ его. И за той пустый векоєль хотѣвъ мене п. Коонѣрскій жене садисо обтяжити? Чи се знову не чиота напасть?

Дальшій замѣтъ дотыкавъ сумъ 2228 зр. 17 кр. и 2165 зр. 99 кр. Дѣло стояло такъ. Иондоръ Филипъ, давнійшій (въ 1881 р.) управитель торговли филия въ Тернополѣ, назначенный зъ рѣшени цент. дирекції, принявъ отъ тернопольской фирмы „Оренштайнъ и Цицъ“ суму 3100 зр. и зобовязався уплатити за тую-жъ фирму до „Unionbank-у“ вѣдѣногого выше згаданой сумы. Не будучи въ станѣ додержати своего зобовязаня, просявъ черезъ мене дирекцію о заплатахъ тыхъ сумъ безпосередно у Вѣднѣ, що и сталося. Сумами тыми обтяжено оттакъ рахунокъ Иондора Филипа (т. е. онъ ставъ „доплатителемъ“), а властиво тернопольску филию. И на той основѣ приняла филия тернопольска тѣ сумы яко рѣшима пота въ кредитъ центр. „Заведенію“, и записала ихъ въ книгахъ оныхъ и въ текучѣмъ рахунокъ филии съ цент. „Заведеніемъ“ подъ днемъ 31 серпня и 9 вересня 1881 р. Сумъ тыхъ не можна було винувати ще разъ въ приходѣ, бо то значило-бы два разы ихъ кредитувати. Бухгалтеръ п. Шуровскій написавъ далогого въ той справѣ до дирекції подъ днемъ 27 червня 1881 р.: „Den Betrag 2228-17 + 2165-99 Fl. ist unbedingt (подчеркнуто въ оригиналѣ) zu storniren“, т. е. має бути вымазаний. А мимо того, повтарю зновъ, обтяжиль мене сими сумами п. Коонѣрскій — розумѣся зовсімъ безосновно.

Але ще не досить напасти! П. Коонѣрскій вычисливъ мені межъ моими будто грѣхами ще другій векоєль на 1500 зр., платный 5 вересня 1881 р., на имя Рата. И що же показався? Показався, що сей векоєль бувъ уплаченый готівкою дня 12 вересня 1881 р. за побранѣмъ 2 зр. процентѣвъ годоволоніи и що о томъ доносъ я правильно центр. дирекції въ рапортѣ зъ першої половины вересня того-жъ року до артк. касы 3.706. Отже и сей закладъ показався часто въ воздуха взятый.

Закінувъ мені далше п. Коонѣрскій два векоєль д-ра А. Штерншуса на 1500 зр., платный 10 вересня 1881 р. Векоєль тѣ були сплаченый въ мой касъ готівкою дня 16 вересня 1881 р. съ 4 зр. яко процентѣмъ годоволоніи, що я записавъ въ моймъ касовѣмъ дневнику до арт. 3724 и 3725, и о томъ дирекцію въ окремѣмъ рапортѣ повѣдомивъ. Отже и той замѣтъ показався зовсімъ безосновнымъ.

Дальшій, вже зъ черги 10 замѣтъ, дотыкавъ векоєль братѣвъ Хайма и Вигдора Вайглерѣвъ, властителейъ реальноостей въ Подволочискахъ, на суму 1600 зр. Вайглеры мали кредитъ въ „Заведенію“ до сумы 5000 зр., але не сплачували ніколи воен сумы наразѣ, а частями. Згаданный векоєль на 1000 зр. належавъ до згаданого кредиту Вайглерѣвъ въ центр. „Заведенію“. Въ той справѣ могу рѣшучо заявити, що Вайглеры нѣ безпосередно, нѣ посередно черезъ мой филию не

твой акы волокъ восхыщая и грабя, а наши князи добри оутъ, вже распасали оутъ Деревку землю“. Зъ словъ тыхъ, переданныхъ лѣтописцемъ, видно, що передъ приходомъ Варягѣвъ были въ нашій земли окремѣ „добрыя“ князѣ и що она тоту землю „распаали“ (учинили цѣпучою); противно-жъ Руриковичѣ были „акы волокъ восхыщая и грабя“, они оловяньскыхъ старѣйшинъ „изымаша“, а иншихъ людей — одныхъ убивали, другихъ роздавали своей дружинѣ въ неволю. О. Петрушевичъ, понимаючи исторію, не знаю вже на якій ладъ, мимо такъ ясныхъ доказѣвъ историческихъ все лишь выгодошувъ имни похвалный въ честь скандинавскихъ „кнестѣвъ“... До чего то не може довести варягофильство!

Замѣтъ о. Петрушевича про початки козацкои дружины я не розумію. Etwas dunkel ist der Rede Sinn. Въ загалѣ тѣ початки наукою доси не роз'яснені, не знати, чи впадають въ часы русскихъ княжествъ, чи въ часы Польщѣ И що-жъ алого въ тыхъ початкахъ? Утѣкали люде въ подѣ гнету великого або въ розваланѣ своихъ домѣвъ въ далекой степи и тамъ тревожили Татаръ, загороджували имъ дорогу на Русь — чи въ томъ може провива? Правда, утѣкало въ степи и богато рѣжныхъ простутниковѣвъ, але середѣ козацкои дружины воѣ они мусѣли бути

силатили сего векоєля (на 1000 зр.) готівкою, а лишь его обновили за оплатою належныхъ процентѣвъ. Дирекція повинна була про-то сейчасъ по обновленю векоєля рахунокъ филии або мой личный оттяжати тою сумою. Она однакожъ сего не зробила. А що братъ Вайглеры дѣйство не силатили сего векоєля, о томъ переувѣдчився п. Шуровскій на мѣсци въ Подволочискахъ зъ устъ самыхъ-же Вайглерѣвъ, и въ томъ дуѣхъ злавъ справу дирекції въ писмѣ зъ дня 27 червня 1885 р.

Савелий Загайко.

ДОПИСИ.

Зъ Перемышля.

(Похоронъ крил. о. Антонія Юзвичского. — Депутатія епарх. священства у Преосв. еп. Іоани.) Похоронъ бл. п. крил. о. Антонія Юзвичского отбувся торжественно въ среду с. т. въ Перемышлѣ. Обрядъ похоронный почався о 8 годинѣ рано выносомъ мощей зъ дому до катедральной церкви, при участіи Преосв. еп. Іоана, членѣвъ капитулы, делегата львовской митр. капитулы, колькадесяти священникѣвъ, присѣвшихъ навѣтъ въ найдалшихъ сторѣвъ, свѣткою интеллигенціи и народу. Въ церкви крилошане и священники почали служити чинъ похорона а подчасъ того еп. Іоанъ читавъ службу Богу. О 10 годинѣ почавъ крил. о. Литинскій съ колькама священниками свѣвану литургію. По литургіи крил. о. Подольнскій выголосивъ краснорѣчиво проповѣдь, подавъ житєписъ и заслуги покойного для церкви и народу и поправавъ его въ имени владыки, капитулы, духовенства и вѣрныхъ. По лат. обрядѣ похоронномъ, отслуживъ еп. Солецкимъ съ лат. капитулою, отбувся обрядъ похоронный, который совершивъ еп. Іоанъ при участіи всѣхъ священникѣвъ. О 1 годинѣ вырнувшись похоронный на кладовище. Напередѣ ступали братства церковный, потѣмъ несучи 11 вѣнцѣвъ (отъ „Руского Казина“ у Львовѣ, отъ „Руского Рады“, „Нар. Дому“, „Академ. Кружка“, „Пролома“, отъ перемыскаго дѣвочого воспиталища, отъ бого-словѣвъ львовскихъ и перемыскихъ, отъ студентѣвъ перемыскаго гимназіи и два вѣнцѣ отъ родины), одѣла ступавъ хоръ питомцѣвъ дух. семинаріи та гимназіи и духовенство въ числѣ до 100 лицъ. Домовину несли цѣлый часъ священники, а за нею поступала родина покойного, депутация и численна публика. Похоронъ скѣнчився о 3 годинѣ.

Депутация епархіяльного священства, съ крил. Чечарникомъ на чолѣ, д. 27 л. жовтня, яко въ дни чотырнадцатой рѣчницѣ вступленя еп. Іоана Ступницкого на перемыскій владычій престолъ, складала ему свои благожеланя. Преосвященный соленизавъ, дякуючи депутаци за щирый привѣтъ въ довѣдѣ промовѣ, высказавъ свое удовольствие въ потѣшномъ моральномъ и матеріяльномъ поступу межъ епархіяльнымъ народомъ, повстанемъ середѣ него такъ численныхъ братствъ твердости и новыхъ церквей, и заохочувавъ подчинене собѣ духовенство до дальшой вытреталоніи працѣ надъ повѣршеною собѣ пастывою, позаякъ за дочасне и вѣчне добро руского народу тажить на нѣмъ великій отвѣтъ передъ Богомъ и исторією.

Зъ Ярославщины.

(Руска духовна мисія въ Новѣмъ Мѣкиши.) Яко запрошенный гѣсть въ дальшихъ сторѣвъ и участникъ мисіи въ Нов. Мѣкиши, дек. ярославского, пишу до Васъ про одинъ въ тыхъ першихъ цѣлѣвъ весенныхъ духа въ заходѣндой части галицкой Руси. Мисія розпочалася во вторникъ д. 7 (19) жовтня. Около 8 годинъ рано почало збиратися множество народу и священникѣвъ, деканальныхъ и зъ инчихъ деканатѣвъ — деяки поприходили съ процесіями ажъ

и религіяными и моральными, бо и за найменшу провину грозилъ велика кара.

Але, здаєся, о. Петрушевичъ мавъ на гадцѣ тѣ козацкія дружины, що часто воювали въ Росіи и наносили великого лиха московской державѣ. Только жъ о. Петрушевичъ, хочъ не дуже любить козацѣвъ, таки хвалить ихъ вкѣнци за те, що прилучились до Росіи — „къ сѣверной большей части Руси“. Ему импонуе quantum, але не quale. А подѣ якими условіями прилучились козаки до Росіи и чи Росію додержала запри-сягненыхъ трактатѣвъ — се вже историка о. Петрушевича зовсімъ не обходить. Заведене Росією крѣпачтво въ козацкихъ земляхъ, знищене автономіи краю, або зновъ теперѣшний уадокъ народу и тѣ указы противъ нашої родной бесѣды — все то по душѣ, по сердцу о. Петрушевича. Зъ его ока не паде сабѣзъ, зъ его души не вырвѣся окликъ обурина, коли дерзнутъ тамъ моральну смерть нашому народову. Онъ казаетъ дикой свѣтъ...

(Дальше буде.)

Ом. Партицкий.

отъ границъ, отъ Теплицъ, о 8—10 миль. Мовъ благодатію Духа св. збѣралося такъ много вѣрныхъ дѣтей русскихъ, не знаючи навѣтъ про себе. Черезъ три дѣи тричи денно были краснорѣчивы и арозумѣлы для народу проповѣди о цѣли и значеню торжества мисійного, о служеню Богу и о веденю повседневного житя въ сѣмъ мірѣ. Проповѣдали Веч. оо. деканъ А. Матюкъ (мѣжъ инчимъ о трудахъ апостолѣвъ славянскихъ св. Кирила и Методія), Теодосій Рыхлицкій въ Высоцкѣ, Филемонъ Подольнскій въ Лавѣвъ и Іоанъ Карновичъ, есудружники ярославскій и ново поставленный парохъ въ Пелкини. Веч. о. І. Хотинецкій побѣдъ своихъ трудѣвъ не пощадывъ и выдатку на выготовленіе образовъ представляющихъ св. Кирила и Методія съ написею „Памятка мисіи духовной въ Мѣкиши Новѣмъ мѣсци жовтня 1886“ и съ тропаремъ та кондакомъ на отворотной сторѣвъ. И въ загалѣ всѣ священники трудилися съ достойнымъ пожертвованіемъ, на неурожайной, пѣсковатой землі засѣвали свѣте добре верно. А народъ, старіи и молодіи и дѣти обоего пола, хочъ не искусными але милосвучными голосами, свѣвомъ прославляли Бога. Намъ прійшли на память слова стиха пок. о. Ант. Лукецкого въ „Надгробномъ Вѣнци Преосв. архіерею Іоану Свѣтгурскому, успошму 24 вересня 1847 р. въ Перемышлѣ“:

Хоть органа вкусный гласъ
Хвалитъ Бога и есть миль,
Сто разъ мильше, коли вразъ
Поемъ Творца зъ власныхъ силъ!
И не кожый и не все
Гласъ органомъ возносе, —
Часте сердце, чиста грудь
Дасть Му хвалу коли будъ!

Не могу безъ вѣдкы поминути того порядку въ домахъ Божихъ Старого и Нового Мѣкиша, который очі мои видѣли, а который доказуе, якъ ревными о хвалу Богу сутьъ 71-лѣтний мѣсцевый душпастиръ о. І. Чирнянскій, коляторы, старшіи братя церковный и парохіане. Мисія въ Мѣкиши отбулася заходами и выдатками трудолюбивого о. пароха при спѣвѣданю оо. дек. Матюка и І. Хотинецкого тай всѣхъ збѣранныхъ на се торжестве братей деканальныхъ и посторонныхъ. Вс. коляторы Адамъ Юнга и наслѣдники бл. п. Константина Мицкевича показались мисіи прихильниками и навѣтъ матеріяльно помѣщниками. По 3-дневныхъ трудахъ, дѣйстно апостольскихъ и мисіонерскихъ, всѣ дуже зрадуваніи и вдоволеніи повертали домѣвъ съ памятною мисіи та съ бажаніемъ и на будуще бути участниками такихъ сердце и душу улагодняющихъ и покрѣпляющихъ торжествъ.

Зъ-надъ Днѣстра.

(Посвященіе церкви въ Кунашевѣ, дек. рога-тинского.) Въ недѣлю, д. 24 л. жовтня с. р. отбулося въ Кунашевѣ посвященіе вельми просторной деревяной церкви, котру звѣстий артисты малавъ пп. Панькевичъ и Иваньскій хорошо помалювали. Мимо осѣнной поры та болотнистой дороги прибуло на се торжество дуже много доокрестного народу, а зъ Бовшова и прил. Слободки присѣла процесія подѣ проводомъ Вир. о. крлы. о. Ткачука. Изъ священникѣвъ прибули ще Всеч. оо.: совѣтникъ и деканъ Макогонскій въ Лилицѣ, Громадка въ Скоморохѣ, Онышкевичъ въ Коростовѣ, Лажогубскій въ Рыбникѣ, А. Шеферъ въ Болшѣвцѣ, Вовѣдка въ Серноктѣ, М. Авдыковскій въ Дибранѣ и Машаковъ въ Бурштинѣ. По посвященю церкви о. деканомъ Макогонскимъ стануло до соборной службы Б. 5 священникѣвъ съ 2 діаконами; проповѣдь выголосивъ о. Шеферъ. — До поднесеня того свѣтлого торжества причинився не мало хоръ свѣтлѣвъ-селанъ въ Рыбникѣ (коло Бережанъ), котрі нарочно прибули до Кунашева и подѣ проводомъ п. Томашевского, колишного ученика свѣву хорального при церкви св. Юра, изъ ногъ милосвучно при службѣ Б. свѣвали.

На сѣмъ мѣсци належитъ съ натискомъ поднести тую обстанову, що церковь въ Кунашевѣ станула безъ всякой конкуренціи и немилоси репартиціи, лише въ готѣвки въ екарбѣнѣ церковный, добре администрованой, и зъ добровѣльныхъ складокъ, до котрыхъ причинився Е. Вел. цѣсарь даромъ 100 зр. и Ви. патронъ сумою 200 зр., парохіане же сумою около 2000 зр. Котшы будовы и помалюваня тои церкви выносятся разомъ звышъ 6000 зр. Тожъ изъ сѣи причины належитъ, якъ о. А. Авдыковскому, мѣсцевому пароху, за его стараня и труды около будовы сѣи церкви тай за вымовный слова „принуки“ до складокъ добровѣльныхъ помѣжъ парохіанами, такъ и честной громадѣ Кунашева, що услухала голосу своего душпастира и охотно складала добровѣльные датки на домъ Божій, повне признанъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ Рады державной.) Закрѣтъ Рады державной наступитъ, якъ доносить „Politik“, дня 30 с. м. — На заобданю Рады державной д. 26 с. м. здававъ поо. Матущъ справу о чинахъ рекрутѣвъ на 1887 р. Фирнкранцъ интерпелювавъ министра краевой обороны, чи правда, що теперъ не берѣся рекрутѣвъ въ отношеню до чи-

сла жителей, але посля середного числа збѣлныхъ до войска, черезъ що терпятъ Нѣмцѣ. Поо. Поцковский жалувался на то, що въ войску обходится дуже але съ людьми и доказувавъ, що можна бы брати и ослабшихъ до войска, але треба съ ними добре обходиться. Поо. Розеръ заволавъ правительство, чтобы оно вызначило довѣй часть на огляданье людей подчасъ брачки. Напоольдокъ принялъ законъ о рекрутахъ и резолюцію Розена. Оцѣло наступило друге чтанье закона о угодѣ мытрово-торговельной. До голосу записались противъ: Штингль и Магъ, за: Пихлеръ и кн. Ал. Диктенштайнъ. Поо. Штингль вытупивъ противъ мян. Пражака въ справѣ языка урядового, а оттакъ поставивъ резолюцію зывающую правительство, чтобы въ виду того, що 1887 р. кончится угада торговельная съ Нѣмчиною, приступило до переговоровъ съ Угорщиною въ справѣ заключеня мытрово-торговельной угоды съ Нѣмчиною. Магъ доказувавъ, що теперѣшня угада не забезпечуе власности вынайденъ, бо нема до того отповѣдныхъ законѣвъ; не переведено реформы закона о патентахъ анѣ улукшеня въ набуваню соли для худобы и т. д. Все то треба було залагодити а оттакъ заключити угоду на 20 лѣтъ, чтобы еи не треба разъ-въ-разъ отновляти. По бесѣдѣ кн. Диктенштайна промовлявъ ще мян. Вакегемъ, а его бесѣда зробила въ палатѣ велике враженіе и выкликнула одески цѣлои палаты. Министеръ поянювавъ наоспередъ справу продажи товаровъ ношенныхъ по домахъ и завывавъ, що правительство думае ту продажу обмежити, а оттакъ обговорювавъ справу ового розпорядженя до палатъ торговельныхъ, въ котрѣхъ зывае ихъ до предложеня своихъ внесенъ до уваженя при маючихъ заключитися угодахъ торговельныхъ съ Италією и Нѣмчиною. На послѣдокъ заявивъ, що австрійска политика торговельная мае на цѣли забезпечити отбутъ своимъ товарамъ за границею.

(Зъ комисій и клубѣвъ парламентарныхъ.) Въ комисіи банковѣй предложивъ поо. Вѣльнскій слѣдуючи внесеня, котрі мають бути уваженъ, закимъ будутъ приняты предложеня правительства: Банкъ мае зобовязатися: 1) що буде такъ само трактувати товариства заробковъ и гооударскій якъ воляки иншіи; 2) що при именованю цензоровъ буде радитися такъ Радѣ краевой культуры и товариствъ рѣльничихъ; 3) що процентъ отъ позичокъ ипотечныхъ буде знижонный и такъ удержанный; 4) що банкъ буде помѣщати свои оголошеня также и въ краевыхъ газетахъ урядовыхъ въ такой мѣстѣ, въ якѣй они выходятъ; 5) що въ переписцѣ съ оторонами буде уваживъ краевыхъ языковъ; 6) що въ краяхъ долитавскихъ заложитъ въ рокахъ 1888 и 1889 по 5 филій; 7) що буде давати позичку на вранты або буде вранты есконтувати. Кромѣ сего предложивъ поо. Вѣльнскій ще пять резолюцій и припоруочавъ, чтобы приняты угоды обоихъ правительствъ съ австро угорскимъ банкомъ безъ змѣны и проектъ закона о довѣдѣ 80 миліонѣвъ. — Въ колѣ польскомъ повѣдомивъ поо. Яворскій членѣвъ, що гр. Таффе давъ вѣдѣ отповѣдь въ звѣстѣй справѣ поо. Леваковского и сказавъ, що постановлене правительственного комисара на справозданю поольскомъ у Львовѣ було зовсімъ отповѣднымъ.

(Спѣлный делегаціи) зберутся — якъ каже официална „Budap. Corr.“ — вже на певно въ Пештѣ дня 4 падолиста. Кажутъ, що наряды будутъ отбуватися дуже коротко и поспѣшно, адаєся зъ причины холеры.

Заграничній Державы.

Справы на Выходѣ. Мимо того, що официална и повофициална праоа не переотаетъ голосити, що въ болгарскій справѣ настала теперь застоя и что нема чого лаятися, що миръ европейскій буде нарушенъ, хочъ вже російскій корабль военный станули подѣ Варною, то все-таки справы на Выходѣ путаются съ кождымъ днемъ чимъ разъ больше и чимъ разъ больше отають грѣзными и небезпечными для европейского мира. До справы болгарской лучитесь теперь ще и справа египетская, котра потягае за собою головню и безпосередно интересы Англіи, Франціи и Итали. Такъ отже отають нынѣ на порядку дневномъ европейской политики два важныя пытаня: пытанье болгарске, котре наибольше интересуе Туреччину, Росію, Австрію и балканскій державы, а оттакъ пытанье египетское, въ котромъ знову мае свой голосъ Туреччина а оттакъ Англія, Франція и Итали. Отъ обоихъ сѣхъ пытанъ отають подальше лишь одна Нѣмчиная, хочъ на дѣлѣ справа египетская може еи ще трохи больше обходиться, якъ справа болгарская. Черезъ Туреччину и Англію отають обѣ сѣи справы въ звязи съ собою, а теперь все такъ складася, що коли одна справа прійде до порѣшеня, то майже нехбыно муситъ рѣшатися и друга. Въ той взаимной звязи обоихъ сѣхъ пытанъ лежитъ и велика небезпечность для цѣлои Европы. „Хорый на Выходѣ“ занеудувавъ на небезпечну хоробу, котра, якъ звычайно хоробы, що захадать до насъ зъ Выходу, не любитъ обмежати лишь на одной жергѣвъ, а потягае заразы сотки за собою. Наслѣдство по хорѣмъ зъ Выходу небезпечно роздѣляти мѣжъ себе, бо оно може дуже легко перевести ту хоробу и на наслѣдниковъ. Отъ чому тѣ, що наибольше настаивали на его наслѣдство, такъ съ страхомъ обходять коло него и боюта его зачепити.

Побѣдъ Туреччины загрожена нынѣ наибольше Англія. Би велика держава розкинена по всѣхъ закутинахъ не дае їй можности збѣраты всѣхъ силъ, а еи захланность выкликне лишь всюды реакцію противъ неѣ. Наибольшимъ безперечно ворогомъ Англіи есть Росіия, котра наибольше отыкается съ еи интересами такъ въ

Европѣ якъ и въ Азіи, и отъ давня веде съ нею борбу. Выступленіе Россіи въ справѣ болгарской войнѣ побѣды еще нѣшнихъ пляновъ такожъ и борбою противъ Англіи. Найновѣйшіе факты доказуютъ, что Россія удалась по части побѣды Англію въ Европѣ безъ проливу крови. Англія, якъ се выходить зъ послѣдней бесѣды лорда Черчила въ Бредфордѣ, презигувала зъ своего вилыу на Болгарію; она лишае ея интересамъ другихъ держава а сама, здаеся, поотановила оборонити своихъ жизненнѣйшихъ интересовъ; коли не могла запанувати въ Дарданеллахъ, то хоче бодей панувати опокійно въ Єгиптѣ. Въ найновѣйшій вѣсти зауюго вказувати на то, що Англія думае рѣшучо заняты Єгипетъ, въ котромъ вже отъ давня господарюе. Зъ Лондону донозатъ, що въ послѣднихъ дняхъ зйшла тамъ сирава болгарока зовсѣмъ зъ порядку дневного, а на ея мѣсто отаула оправа єгипетска. Причиною оего мае бути, що Туреччина, Россія и Франція выстунуютъ згодно въ оій справѣ и хотѣли-бы конче выверти Англію зъ Єгипту. Недавно запытувавъ султана, коли Англія думае забрати свои войска зъ Єгипту, а также саме пытанье поставила такожъ и Франція. Министерство англійске рѣшило на своей послѣдній нарадѣ отповѣсти на се пытанье, що Англія коли оя утунути зъ Єгипту, коли тамъ зовсѣмъ упорядкуе справу, але коли тѣ справы будутъ такъ упорядковані, що Англія буде могла зъ Єгипту утунути, то до того ще часъ далекий. Франція оподѣвалася такою отповѣдою и для того предприняла такі мѣры, котры, наколи-бъ довершилися, могли бѣи забезпечити давній вилывъ въ Єгиптѣ. Съ Россією и Туреччиною естъ она въ оій справѣ, якъ здаеся, вже давно въ порозумѣннѣ; ходить же о то, чтобы позмыскати вилывъ Нѣмеччины. Здаеся, що въ оій цѣли выслать п. Фрейсина посла Герберта до Нѣмеччины, чоловіка дуже зручного и розуміючого свою рѣчь а при томъ и любленого на дворѣ нѣмецкомъ. Доси вправдѣ нема вѣсти, чтобы Гербертъ трактувавъ вже офіціально съ нѣмецкимъ правительствомъ о єгипетской справѣ, але его промова до цѣсаря нѣмецкого, въ котрій агадуе о спольныхъ интересахъ обохъ державъ, здаеся ясно вказувати на его мислю. Франція стараеся такожъ теперь зблизити и до Италіи. Зъ Риму донозатъ имено, що переговоры въ справѣ французко-италійской мореплавной угоды кажутъ оподѣватися успѣшному кобця а Фрейсине показуе велику охоту завести мѣжъ Францією а Италією давній дружній отношын. Чи однакожъ удасться Франції выверти Англію рѣшучо зъ Єгипту, трудно теперь сказати; все зависить теперь отъ того, яке отауване займе въ оій справѣ Нѣмеччина. Въ Константинополіи недовѣрять дипломатичной работѣ Франції а справу єгипетскую въ теерѣшній ея стадіумъ уважати лишь за борбу Нѣмеччины съ Англією. Кн. Биомаркъ — кажутъ тамъ — хоче змусити Англію, чтобы она прилучилася до пляновъ Нѣмеччины и Австрій, бо въ противномъ случаю готова Нѣмеччина изюловати Англію въ справѣ єгипетской и змусити ея до утунушеня зъ оттамъ. Канцлеръ нѣмецкій потребуе англійской флоты и англійскихъ грошей, чтобы перевести зовсѣмъ свою систему обезоленія Франції, але Англія — кажутъ — не мае отваги отауны по сторонѣ Нѣмеччины супротивъ Франції. Отъ результату теерѣшнихъ дипломатичныхъ переговоровъ мѣжъ Нѣмеччиною а Англією буде зависѣти будуче угрупованье державъ европейскаихъ.

Чи рѣчи такъ стоятъ чи иначе, то фактомъ естъ, что теперь ведеся борба о Єгипетъ. Сю борбу и розладъ мѣжъ державами европейскими выкористуе цѣльно Россія, чтобы тымъ енергичнѣе выступати въ Болгаріи. Одинъ російскій корабель военный вправдѣ лишь отъ 150 людьми доплывъ вже до Варны, а другого оподѣваютоя кождою хвалѣ. Не естъ то же нѣяка окупация але все така поважна демонстрація и своего рода помѣчь для ген. Каульбарса, котрый зачинае теперь ще енергичнѣе выступати и негуе войске поступованье регентя и болгарского правительства. Россія починае чимъ разъ лѣпше господарувати въ Болгаріи и при теерѣшней ситуаци въ Европѣ можна майже оподѣватися, что, якъ сякъ такъ, дѣйде до своего. Въ Болгаріи починае вже дѣйстно наставати розладъ. Де шукати его причину, трудно сказати; правительствено болгарское каже, что причинаю его естъ ген. Каульбарсъ и російскій рубль, и оно мусѣло для того въ Софіи завести отауъ облога. Російскій газеты донозатъ знову, — хочъ имъ не можна богато вѣрвати — что гарнизоны въ Шуменѣ, Сливнѣ и другихъ мѣстахъ бунтуютъ; оловомъ въ Болгаріи наставе анархія. Туреччина выстунаетъ такожъ противъ Болгаріи головно въ причины выборѣвъ въ Румелии а здаеся такожъ и за порозумѣннѣе Россіи. Дня 27 с. м. (не якъ ошибочно донозели мы давнѣйше, что 9 падолиста) мало збратися въ Търновѣ велике собраніе; зѣхалося вже около 300 посѣдовъ, прихалы члєны правительства и регентія; тымчасомъ отложено открытые собранія на недѣлю. Отложено то настуцало — якъ кажутъ — на пресію Россіи и въ виду надплывающего корабля до Варны. Собраніе отложено вправдѣ лишь на короткій часъ, але все таки отложено то естъ характеристичнымъ и доказуе, что регентія и правительствено болгарское находитъ теперь въ далеко труднѣйшомъ положеніи якъ коли небудь доси. На Болгарію напиратъ теперь зъ войскъ сторонѣ а нѣкто не отае въ ея оборонѣ; Европа, здаеся, не знае теперь Болгаріи. Такий отауъ рѣчей не може довготрєвати и мусить змѣнитися а чимъ на горше змѣнится, тымъ лѣпше для Россіи, бо она буде тогда мати повну причину до рѣшучого высту-

плєня, на котре она мабутъ вже приготована, памятаючи, що audaces fortuna adjuvat.

Сербія. Дня 26 с. м. отчитано на засѣданіи окупштины повѣдомленье президєнта министровъ, въ котромъ сказано, что Сербія навязала съ Болгарією дружній отношын. Скупштина приняла ту вѣсть съ великою радостю и громкимъ оклакомъ. Заведенне знову добрыхъ отношын мѣжъ Сербією а Болгарією опираеся на слѣдуючіи умовѣ: Болгарія утунути зъ области Брегови, котра ажъ до залагодженя спору черезъ мѣшану коміюю постане неутраальною. Наколи-бы коміюя признала Сербію спорну область, то Сербія згодится въ оновѣ на то, чтобы ту область отогутити Болгаріи, а за то дѣстане другу пограничну область. Найновѣйше за два мѣсяцѣ мае бути выслана мѣшана коміюя для розсѣдженя спольныхъ отношын торговельныхъ, а въ шѣсть мѣсяцѣвъ по томъ мае заключитися торговельна угода. Згадана умова постановляе, что ажъ до того часу мають поиратися взаимны интересы торговельныи обохъ сторонѣ. Болгарія не позволитъ сербскимъ эмигрантамъ въ Болгаріи, а Сербія знову не позволитъ болгарскимъ осѣдаты на просторѣ 60 кильометровъ отъ границъ и обѣ державы зобовязуются взаимно парализувати всяку акцію тыхъ эмигрантовъ, вымѣрену противъ оубѣи державы. Болгарія выбуде зѣлѣзничю Вокарель-Софія-Царибродъ до того часу, въ котромъ буде уключена будова сербской линіи тои зѣлѣзничѣ. Умова та входить въ жытьє съ днемъ ея подписаня. На умовѣ подписаніи: зъ стороны сербской министръ Франасовичъ, а зъ стороны болгарской д-ръ Странскій.

НОВИНКИ.

— Окружне Вѣче въ Станиславовѣ подготавлиеся що-разъ болѣе, а за колька днѣвъ буде вже отауточно порѣшєны и дѣвъ вѣчевый. Имовѣрно отбудеся Вѣче въ оидмѣ зъ днѣвъ отъ 17 до 19 падолиста. Краковскій „Сзас“ дуже коосымъ окомъ глядѣтъ на подготавливане Вѣче въ Станиславовѣ, бо вѣчамъ, каже, при котрыхъ Русинамъ иде будь-то бы лишь о саму „демонстрацію“, деморализуеся „roszyciwy ludęk ruski“. Подлизуючи съ „Дѣломъ“ на тематъ користи вѣчь народныхъ, „Сзас“ безъ обынковъ широко заявляе, что користи зъ тыхъ вѣчь подъ зглядомъ поправы экономично-господарского быту народу навѣтъ не можна прирѣвновати до тыхъ великихъ шкѣдъ, якъ приносѣтъ вѣчь „dla kraju“ подъ зглядомъ политичнымъ. Розумѣмо тебе голубчику! — Станиславовскій комитетъ вѣчевый складаеся зъ оо. крм. Т. Шанковского и И. Литвиневича, о. Маціевскаго, и пп. Левичко, д-ра Бучинского, д-ра Т. Окуневокого и д-ра Струтинского. На Вѣчу, котре отбудеся рано по службѣ Вожѣй, будутъ рефераты съ дискусією про ужиткованье въ нашихъ правѣ конститутційныхъ, про зарядъ громадъ, про экономичній отношын нашего народу и про нашъ дѣла шкѣльны. Вечеромъ буде устроєнный концертъ (музыки и декламаци).

— До комісії управляющей фондомъ вдовичо-сирѣтскимъ выбравъ зборъ отпоручниковъ оо. Павликова, Крижановского, Меруновича, Ил. Пачовского, Грѣбянского, Костецкого, Темницкого (секретарь), Карачевского (касиеръ), Вол. Петрушевца (контрольоръ), а на заступниковъ Билиневича и Литинского. — На вєсенне комісія петиційной Зборъ отпоручниковъ ухваливъ изюловати просьбамъ вдовѣ пп. Кокорчуковой и Левачкои, а просьбы передати коміію до можливой згладненя.

— Маневръ голосами т. в. „вирильнимъ“ вже не въ оидмѣ мѣоти бувъ причиной упадку руского кандидата при выборахъ до Сейму и Рады державной. И теперь при доповнѣномъ выборѣ до Сейму въ округѣ Долинскомъ не обѣйдеся безъ протесту противъ псевдо-„вирильностей“. Треба оподѣватися, что ц. к. намѣстниство симъ разомъ охоче основно займитися розсѣдженіємъ того протесту, поучене недавно програною въ Трибуналѣ державномъ справою вирильностей изъ перемышлянского округа при выборѣ гр. Сгадницкого. Протестъ, поданый п. К. Захарчукомъ противъ 43 вирильностей — ц. к. намѣстниство было откинуло, Трабуналъ же державный на рекурсъ отъ рѣшеня ц. к. намѣстниства по переведеной д. 26 л. жовтня 1885 р. розправѣ орѣкъ, что голосы тыхъ 43 вирильностей, отданъ на гр. Сгадницкого, були неважны, а вписаньемъ тыхъ 43 вирильностей въ листу нарушено право wyborче прочихъ выборѣвъ. Заотупникъ же ц. к. намѣстниства въ Трибуналѣ державномъ не могъ поднести лѣшого явного въ оборонѣ рѣшеня ц. к. намѣстниства, якъ лишь мнимо „неявность“ протесту п. Захарчука. Протестъ зъ Долинского округа буде — яоный.

— Львівскій дописователь „Дзєнника Познаньского“ нуте вѣсть, о котрой доведзая въ круахъ польскихъ, что п. Станиславъ Коморницкій, маршалокъ калуоской Рады повѣтовъ (и мабутъ зять пок. Гошєна) ставитъ свою кандидатуру на посла до Сейму въ округѣ Долинскомъ.

— При похоронѣ крм. о. Ант. Юзичинского, котрого описъ подаемо нынѣ въ дописи зъ Перемышля, рѣшило зобране духовенство руске на вєсенне о. Чиряньского, уставити въ катедральной церкви перемышльскій табличку въ память покойного, зъ добровольныхъ складокъ. Изъ тую цѣль зобрано развѣ 20 ар.

— Почетнымъ крм. о. Ант. Юзичинского въ Станиславовѣ именованъ оо.: 1) Григорій Олєсницкій, шамбѣльщикъ папскій, деканъ гусятинскій, парохъ въ Говилѣ, 2) Симеонъ Герасимовичъ, деканъ станиславовскій, парохъ въ Загѣбѣ, 3) Теофілъ Лисинекскій, деканъ кудринскій, парохъ въ Турчицѣ, 4) Корнелій Ман-

дичевскій, деканъ и парохъ надѣврянскій, 5) Теофілъ Шанковский, мѣсто-деканъ и парохъ станиславовскій.

— Calumniare audacter! „Нов. Проломъ“ въ сквернѣй. безчестный способъ доустовивъ обезчещєи проф. гимн. Вол. Шухевича, подоуваючи ему, что бѣтъ будь-то длятого подѣлѣть голосъ противъ російской промовы п. Коосѣрокого на Заг. Зборѣ „Нар. Торговѣль“, чтобы тымъ придбати собѣ ласку кр. Рады шкѣльной, а въ додатку, что будь-то оамъ проф. Шухевичъ подавъ о томъ вѣсть до „Kurjera Lw.“ Сквернѣсть такой клеветы „Пролома“ тымъ болѣе, коли вой не лишь у Львовѣ аналотъ, что имено за патриотизмъ рускій проф. Вол. Шухевичъ — не мае нѣгде нѣякой ласки и чюлоти на ню не може, а съ гѣдною подиву вытравѣлоотію зносѣтъ яко суплєнтъ съ численною родиною овою доволѣтну тяжку долю. Клевету же, что будь-то п. Шухевичъ информувавъ „Kurjera-a“, отєрдивъ уже самъ „Kurjer“. Прецѣнь же п. Марковъ своими чѣй же ще живыми очима бачивъ при отолѣ репортерокѣмъ на зборѣ п. Фогля, оправозадыя „Kurjera-a“...

— „Слово“ п. Плоцаньского въ другѣмъ пѣворѣ оего року выхѣдитъ правильно уже лишь два разы на тыждєнь, що оереды и субѣты. Минувшого тыждя, здаеся вынатково за для кончыкаты чюла изъ сєреды, вышло лишь одно чюло въ субѣту за цѣлый тыждєнь.

— На Мазуры перенєсєно п. Григорія Рудкевича инспектора податкового въ Долянь, Русина, взрѣдєного урядника. Яка оему причина, не звѣстно, дивно однакъ, что оталось то якъ-разъ передъ выбѣрами посла соймого зъ долянського округа выбѣрчого.

— Въ Задѣльску коло Турни стояли при дорогѣ отъ кольканати лѣтъ трираменныи хрєсты. Сими днѣми обтѣвъ якійсь „патріотикъ“ рамена и выкидавъ тымъ велику обзабъ въ цѣлѣй о-крєстности.

— Судъ громадскій надъ подпалачемъ. Въ сєлѣ Перѣдѣльницѣ коло Добромияль згорѣло 7 загорода а подѣзрѣнне цѣлого сєла упало на Стефана Я. рославского яко виновника оего нещастя. Судъ арєштувавъ Ярославского, але при росправѣ не було певныхъ доказѣвъ его вныи, и трибуналъ изюльнивъ его. Громада переозвѣдєна о винѣ Ярославского, выдала на него новый заоудъ, болѣе строгій, якъ бы бувъ найотрогнѣй заоудъ оуду въ той справѣ, бо заоудила его на омерть, а екзекуцію ового заоуду поручила колькомъ своимъ члєнамъ. Экзекуторы громадскіи волѣ заѣхали на Ярославского, коли вертавъ въ нѣчи зъ коршмы до дому, и убили его на омерть. Виновниковъ узвєзєно и отєставєно передъ судъ.

— Добре вышывѣ! Подчасъ побуту цѣсаря въ Любѣни вручѣтъ ему жидѣ-арєндаръ краєвого мыта въ Любѣни и въ Ставчанѣхъ петицію, въ котрой просивъ, чтобы цѣсаръ выдѣлавъ ему въ Выдѣль краєвомъ зниженне чиншу, а кромѣ того надѣлѣвъ его окремою нагородою за то, что отворювавъ рогачку для войска. Петицію тую отосала цѣсарска канцєларія до министерства справъ внутрѣшнихъ, а тое наложило на жидѣ кару за неостємплєванье петиціи, а саму петицію передало Выдѣльскому краєвому.

— Въ справѣ заразы худобы поручило министерство справъ внутрѣшнихъ дѣлѣ члєнамъ властимъ цѣльно наглядати надъ тымъ, чтобы нѣкто неуправный до того не займалося лѣченіємъ звѣрѣтъ, особливо тамъ, де ходитъ о щєпеннѣ звѣрѣтъ и о цуоканье крови. Рѣвночасно розпорядило министерство, что тѣлько въ важныхъ и закономъ зѣр. р. 1880 (§§. 15 и 16) предвидѣнныхъ случаяхъ можна жадати коміію на коштъ державный, въ кождѣмъ же иншѣмъ случаю, а особливо тогда, коли зараза не була оконостванована, мають понєсити кошты комііиной оообы, котры жадала комііюя.

— Въ Тєнитиснахъ, пов. равского, убивъ сєлянѣнъ Смалюхъ свою братову зъ чюто користолюбныхъ мотѣвѣвъ. Лѣкаръ зъ Любичи Гиршъ сєкционувавъ ея трупа и орѣкъ, что она умерла на аполекоію. Коли злочинство выкрылось, а рѣшєтвано Смалюха, лѣкара Гирша и подѣзрѣного о участъ писаря громадского и отѣтавлено вѣхѣхъ трѣхъ до Львова.

— Намѣстниство заборонило рескриптомъ зъ 16 жовтня о. р. ч. 66186 перевозити овцѣ и козы черезъ Подѣволическа и Броды до Россіи.

— Именованъ В. Коростєнскій именованый ц. к. надлѣсничимъ въ Княждѣврѣ. — Дѣйотными учителями при школахъ єтатовыхъ именованъ: К. Фучка въ Путятинцахъ и И. Сѣкриокій въ въ Куонѣ.

— Краєса Рада шкѣльная згодилася на установлєнне надѣятеловыхъ учителей при школѣ мужєскѣй въ Тернополѣ, при школѣ выдѣльовѣй въ Гораду и при школахъ въ Глинѣнахъ и Мартинѣвъ новѣмъ.

— Доповнѣний выборъ одного члєна рады повѣтѣи въ Самборѣ зъ мѣокихъ громадъ отбудеся д. 18 л. падолиста о. р.

— Въ користи академичного товариства „Сѣнь“ у Вѣднѣ жертвовали пп. д-ръ Брыковичъ 5 ар. и д-ръ Теофілъ Окуневскій изъ Станиславова 5 ар. — Выдѣль „Сѣнь“ оєкадае обомъ Вл. Добродѣльямъ прилудну подяку.

— На бѣдныхъ ученикѣвъ руской гимназіи зложимъ: д-ръ Брыковичъ, лѣ-аръ въ Вѣднѣ, 2 ар.; д-ръ Конкольникъ, лѣкаръ изъ Станиславова, 5 ар.; Вир. о. Левичскій зъ Рунгурѣ (зновѣ) 10 ар.; Вєч. о. Луговый зъ Пуцулова 1 ар. — Спаєи Богѣ Вамъ, Добродѣль! В. Ильницкій.

— Поправна друкарского похибни. Въ попереднѣмъ (117) чюлѣ „Дѣла“ въ статьи „Зборы отпоручниковъ вдовичо-сирѣтского фонда“ черезъ недоглядъ корректора напечатано 46.000 ар. замѣсть 4.600 ар. (въ интерпєлиціи о. Гудика въ дѣлѣ

4.600 ар. выпозичєныхъ зъ вдовичого фонда „Народному Домови“ на закупно дому для воспиталища дѣвоцѣго).

— На Руску Бурсу въ Тернополѣ жертвовали почавши отъ 20 лѣтога 1886. Вєч. А. Шанковский зъ Нижѣбѣрка 2 ар. Ч. громада Нижѣбѣрка 2 ар. Институтъ Стєвроингійскій отѣотки бл. п. Коосака 38 ар. 8 кр. Вєч. Т. Бурѣвичскій зъ Олєва 50 кр. Вл. Мардаровичъ 10 килгр. рѣжу, 4 килгр. оляковъ и 2 1/2 килгр. олонинны. Вєч. Алєксандєръ Корытко зъ Богатковѣ 12 бохонѣвъ хлѣба и 4 ковабасы. Вєч. Величковский отъ сєбе и прихожанъ: 5 ар. Вєч. Ганкевичъ зъ Грималова 1 ар. 25 кр. Церковне братство въ Кобыловѣкахъ 1 ар. Вл. Іос. Ошишкевичъ, нотаръ изъ Зборовѣ, 3 ар. Вир. Грѣг. Олєсницкій зъ Говилѣва 3 ар. Вєч. Пєтро Вѣлиньскій зъ Нєсторєвѣ 2 ар. Вл. Мишкевичъ, ком. зъ Кракова, 75 кр. Вл. Тѣховскій, комісаръ д. ф. зъ Тернополя 2 ар. Вєч. Юр. Чубатый сотрудникъ зъ Острова 3 ар. Д-ръ Кочиркевичъ 3 ар. Б. Иванцѣвъ 1 ар. Юрчанскій 1 ар. Кузѣвъ 1 ар. Вєч. Игн. Галька зъ Дубковѣ 3 ар. Вєч. Игн. Гавацкій зъ Перемѣлохъ 3 ар. Д-ръ Вол. Луцаковский 3 ар. Д-ръ Емѣл. Гладишовскій 3 ар. Вєч. Вѣтошанскій зъ Дєнарова 15 ар. Проф. Евѣ. Харкевичъ 1 ар. Проф. Андриѣ Чичкевичъ 2 ар. Проф. Нѣкол. Плєшкевичъ 3 ар. Проф. Викторъ Загадєвичъ 3 ар. Проф. Лєвъ Рудницкій зъ Тернополя 3 ар. Вѣл. Іоанъ Лѣтинскій оєвѣтникъ надѣворный зъ Вѣднѣ 30 ар. Вєч. Ганкевичъ зъ Грималова 1 ар. 25 кр. Гєо Сѣятельство кн. Чаргорыйскій зъ Яблонова 20 ар. Вл. М. Мойсєвичъ, нотаръ зъ Закозєць 2 ар. Зѣ предѣтавлена руко-народного театру 39 ар. 85 кр. Вєч. дєк. о. Ває. Фортунѣ 3 ар. Истрєвичъ Іоанъ изъ Збаража 1 корєць бараболѣ. Стєванъ Кузѣвъ чєртку бараболѣ. За отаранѣмъ Вєч. Вѣтошанского и Бородѣвца громада Дєнисова дѣжєку сыра и чєртку отѣрѣковѣ. Вєч. Ганкевичъ зъ Грималова 1 ар. 25 кр. Б. Худикъ зъ Подѣволическѣ 2 ар. Проф. Ан. Чичкевичъ 1 ар. Вєч. д-ръ Іос. Мѣльничскій вицєрєкторъ сєминаріи зъ Львова 3 ар. Вл. Лєвъ Макоимовичъ судія зъ Гусятына 2 ар. 50 кр. Вєч. Васильковский зъ Могилѣнцѣ 3 ар. Проф. Олєко. Барѣвскій 3 ар. Вєч. Крушєльницкій зъ Бѣхѣи 2 корѣць бараболѣ. Вл. п-ѣ Барѣвска повѣ копы кауцѣты. В. Томашєвска повѣ корѣць бараболѣ. Кузѣвъ Стєванъ зъ Дєнисова одєнъ корєць бараболѣ. Останчукъ Димитрій 1 корєць бараболѣ. Вєч. Скоморозовскій зъ Берєзовицѣ величѣю чєртку гороху и чєртку крупъ грєчанихъ. — Складаючи за тѣ щєдрѣ жертвы прилудну подяку, Выдѣль Руской Бурсы просѣтъ, чтобы Вл. Рѣдикѣ и на далѣе не забували на ту институтію и подмагали ея, приносячи имено теперь хочъ-бы дрѣбный лєнты въ натураліяхъ. — Тернопѣль 15 жовтня 1886. Ол. Барѣвскій.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ громадѣ Тернопѣлка, пов. зѣбарского, 50 ар. на будову школы. — У Львовѣ померъ оими днѣми Станиславъ Обєртинскій, властитєль Цѣбѣлова, пов. бєлзкого, и начальникъ тамошної громады. — Дрєлиманаръ бюджету мѣста Вѣднѣ на рѣкъ 1887 выказує 3 миліоны недобору. — Великій огонь зничивъ въ Ливєрполѣ магазинъ зъ 5.600 мѣшками бавовны и 30.000 корѣями зѣбжа. Шкода выноєтъ 100.000 фунтовъ штерлинговѣ. — Въ Сєгєдинѣ выловлено шайку фальшивникѣвъ монєтъ. — Вѣдєнец Шульгофъ вынайшовъ карабинъ такой оєтємы, что можна выстрѣлити 52 разы за минуту.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Господаря и Промышленника“ (подъ редакцією п. Ває. Нагорного) ч. 7. мѣститъ статьи: Загальны зборы члєновъ „Народной Торговлѣ“. — Работы оєснѣи. — Про оєвковѣ сады и якъ колы нѣхъ ходити. — Худоба въ оєсєни. — Слабоотѣи вѣншій у нашихъ звѣрѣтъ господарскихъ, Володим. Федоровича. — Замѣтки надъ оєснѣимъ и зимовымъ отпочинкомъ цѣлѣ, д-ра Т. Цѣбєльского. — Записки гоєподинѣ. — Цѣтѣвой цабульки въ цѣвѣтнику, И. Н*. — Вѣсти господарскѣй, торговельной и промысловѣй и всѣя цѣны. — Питаня и отповѣди.

Господарство, торговля и промыслы.

— Выставка виробѣвъ шкѣрныхъ у Львовѣ. Минувшѣи недѣлѣ зѣбралося було греміємъ львовскихъ куцѣвъ и промысловѣвъ на загальній зборѣ, на котромъ мѣжъ иншымъ на вєсенне п. И. Игнатєвца ухвалєно отнєсти до дѣтчныхъ властєй, чтобы болєты и декларѣціи мытѣвой выдѣлавѣи на комѣрахъ були пѣснѣи въ лязкахъ рускомъ и польскомъ. Ухвалєно далѣе устроити въ слѣдуючѣмъ роцѣ въ маю выставу шкѣрѣ та виробѣвъ изъ шкѣры и вєого того, що естъ въ звязи съ фабрикацією шкѣрѣ. Постановлєно отже порозумѣтиєся съ дѣтчными промысловцями и заєягнѣти ихъ рады, а коли они на то згодились-бы, то греміємъ львовскихъ куцѣвъ и промысловѣвъ постановило дѣти зъ власной каєы 300 ар. на потребы выставки. Цѣлею сєи выставки мало-бы бути не тѣлко заєпанатию близѣе съ нашими краєвыми виробѣми шкѣры и зєвести промысловѣвъ оєи галузи до тѣбѣншѣи звязи, але такожъ и оєбѣзати оєиы промыслу краєвого, чтобы переконѣтиєся, чи естъ дѣвъ въ оидѣ подѣбѣтѣиєся якихъ болѣшихъ предпріємствѣ, якъ н. пр. доставѣ для войска и т. д.

Переписка Редакции и Администрации.

Вєч. С. С. въ Иванѣвъ. До кѣнця року 5 ар. — Вл. В. А. въ З. П. Бѣдакъ-Музика (Володимиръ Луцкѣ) уже щѣю пѣтъ мѣсяцѣвъ тому переишѣвъ зъ редакціи „Нов. Пролома“ до редакціи „Мира“, а рѣвночасно сотрудинѣає въ „Страхопудѣ“. — Вєч. І. Б. въ В. За щирѣ слова признѣаня сєрдєчно дякуємо!

НА ДОСЛАНИЕ.

Интересно есть заявление части Самуила Гекшера старшего в Гамбурге, помещенное в нынешнем номере нашей газеты. Сей домъ высказываетъ такъ тутъ и въ окрестности черезъ свою точную и тайную выплату такъ добрую славу, что можно уже на сѣмъ мѣсяцъ вернуть увагу каждому на его нынешний писарь.

Головна выграна евент.	Заявление	Выигран
500.000 Мар.	Щ а с т я.	гарантуса державы

Запрошенное до участи въ
Можливости выигран
на великой грошевой лотерии, гарантованной гамбургскою державою, въ которой
9 Миллионовъ 880.450 Марокъ
певно мусать бути выиграны.

Выигран сей користион лотерии грошевой, котра послѣ плану має лишь 100.000 лосовъ, суть слѣдующіе:

Наибольша выиграна есть евент. 500.000 Марокъ.	Премія 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.	
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.	
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.	
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.	
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.	
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.	
2 выгр. а 50.000 Мар.	31.720 выгр. а 145 М.	
1 выгр. а 40.000 Мар.	7.990 в. а 124, 100, 94 М.	
3 выгр. а 30.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.	
5 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50.500 выигранныхъ.	

и они приходятъ въ колѣхъ мѣсяцѣхъ въ 7 отдѣлахъ до певного порѣшенія.

Головна выиграна 1-ой класъ выноситъ 50.000 М., подноситъ въ 2-ой класъ на 60.000 М., въ 3-ей на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. евент. на 500.000 М.

На перше тягненье выигранныхъ, котре урядово назначены, коштуе оригинальнѣй: цѣль лосъ лишь 6 мар. або 3 зр. 60 кр. пѣвъ лосу лишь 3 марокъ або 1 зр. 80 кр. четверть лосу лишь 1½ марки або 90 кр.

Я розсылаю оригинальнѣй лосы гарантованной державою (а не заказанной промысломъ) съ получениемъ плану лосования съ гербомъ державнымъ за франкованнымъ надбавлениемъ вартости або за переказомъ почтовымъ навѣтъ въ найдальшій стороны.

Каждый, берущій участіе, получаетъ отъ мене заравъ по отбывшомся тягненью урядову листу тягненья безъ завожания.

Планъ съ гербомъ державнымъ, съ котораго видко вклады и раздѣлъ выигранныхъ на 7 класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посланку выигранныхъ грошей выполняю впрямъ до интересованныхъ точно и въ строгій тайнѣ.

Каждое замовленіе можна по просту зрѣбати переказомъ почтовымъ або рекомандованнымъ листомъ.

Прошу длатого звертатися по причинѣ недалекоего тягненья заравъ, однакомъ лишь до

20 падолиста с. р.
съ повнымъ довѣремъ до 1764 1—5

Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
поручае 1563 233—?

препараты съ гумы и выробы кавчуковій
для потребъ хирургичныхъ и иныхъ подобныхъ.

Зъ причины набутя большои скѣлкости
ЛЪОСОВЪ BASILIKA

есмо въ можности продавати тѣ-жъ
ниже курсу емисіи 3—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Поручена зъ провинціи залагоджуеся безъ проволоки.

АНТОНЪ РОЗМАНІТЪ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ
въ Раковницѣхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣхъ браны Флоріаньскои
въ власномъ домѣ.

Выробляє рѣзніи роды цикориіи зъ матеріалу сырого красова власнои плантаціи. Матеріалъ сырой красовой або корѣнь цикориіи управляютъ на нашой рѣли мас послѣ хемичнои анализы въ лабораторіи академіи промышленно-техничной въ Краковѣ далеко больше частей поживныхъ и горкихъ, властныхъ цикориіи, якъ такий самъ корѣнь заграничный. Маючи отже матеріалъ сырой доброй лоски, цикориіи мой ривалзуе побѣдоносно съ всякими выробами заграничными того рода и мас же ту перевагу, що есть красва и дешевша.

Фабрика поручае слѣдующіи роды (назвы):
Цикорию краковскую, горку, пачка округла 1/4 1/2 кильо
Кава шротована французска даюча вываръ клярный.
Кава краковска въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь)
Цикориіи въ скринкахъ (конкуренційна).
Кава фигова.

Мая надѣю, що Поважаний Панъ и господинъ оцѣняючи доброту моихъ выробовъ, ихъ вышу вартѣсть отъ шумно рекламованныхъ фабрикатѣхъ чужихъ, будутъ пошпирати зматанія поднятїи на раціональній основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и красова промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Торговли“ и си филиалъхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ“ и въ всѣхъ значительныхъ торговляхъ.

1696 (20—?)

Выдавецъ и редакторъ Кирило Кахниковичъ.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(44—?) упуе и продае 1679

всякій вартостный паперы и монеты

по курсъ дневномъ.

Поручения зъ провинціи выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

Хто важится, выиграе!

500.000 МАРОКЪ

суть наибольша выиграна теперь вновь починающа-ся 29-ой гамбургской лотеріи мѣсяц, дозволеной и гарантованной державою. Лотерія та має 100.000 лосовъ, зъ которыхъ 50.500 въ протягу колѣхъ мѣсяцѣхъ въ 7 класѣхъ мусать бути выиграныи съ выигранными. До тосования приходятъ слѣдующіи выиграныи, евентуально:

500.000 Марокъ,

1 а 300.000 М.	1 а 60.000 М.	56 а 5.000 М.
1 а 200.000 "	2 а 50.000 "	106 а 3.000 "
2 а 100.000 "	1 а 30.000 "	253 а 2.000 "
1 а 90.000 "	5 а 20.000 "	512 а 1.000 "
1 а 80.000 "	3 а 15.000 "	818 а 500 "
2 а 70.000 "	26 а 10.000 "	

48.710 выигранныхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100, 94 М. и т. д. въ загалъной сумѣ

9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ.

Мѣсяцъ державы побѣдила продажу лосовъ, розсылаю тѣ-жъ вѣдоу и въ найдальшій мѣсяцъ заграничній. Премію присылать надеждѣ въ австр. банкнотѣхъ або переказѣхъ почтовыхъ. Мѣсяцъ сумы (ако вырѣшанье) можна послати такожъ въ маркахъ почтовыхъ. Цѣна лосовъ назначена урядово и коштуе до тагненья першом класѣ

цѣль лосы оригинальнѣй ав зр. 3.50 кр., половина " " " 1.75 "

четверть " " " 90 "

По одержанью належности послано сейчасъ жаданъ лосы оригинальнѣй, якъ такожъ оригинальнѣй планъ, а по тягненью слѣдус заравъ урядова листа выигранныхъ. Все выигранъ выплатуе заравъ по тягненью послѣ плану. Въ послѣднихъ часахъ мая и ту примѣбость выплатити моимъ интересамъ головной выигранъ въ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, колѣха по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. и желаю и дальше шаста моимъ интересамъ. Звертаючи увагу на заведѣды шастельныхъ результаты мои колѣхы, поручаю ен якъ найдальше. Ласкави приказъ премію присылати ажъ до

15 падолиста

Все примесе прошу присылати рекомандовано и опечатано (за рецептиомъ) и подавати докладно адресу и мешканье.

Поручения выконуются заравъ по одержанью старанно и яко головной коллекторъ посылаю тѣмъ, що дають менѣ свои поручения, лишь оригинальнѣй лосы съ гербомъ державнымъ, шо симъ подаю до вѣдомости. Позаякъ замовленія приходятъ дужо численно, то прошу о якъ найкорше надсыланье, на каждый случай до поданого повыше реченицъ. 1772 2—5

I. ДАММАНЪ, Гамбургъ,

Rathhausstrasse 19.

I. Крупскій,

маляръ комнатный, Львовѣ ул. Стрыбоска ч. 6, пріймае велкй замовленія на работы малярскыи и выконуе якусно побѣлы рѣзныхъ взорѣвъ на часъ умовы и съ найотранѣншою пильностею. 1776 4—6

XXXXXXXXXXXXX

Закладаюся

за велку цѣну, шо жаденъ зъ моихъ конкурентѣхъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣхъ зъ матерій красовыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Веч. Духовенству. 38—?

Замовленія въ мѣсяцъ и зъ провинціи выконуются точно и ретельно. На жаданье выслаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицна ч. 8.
Заложений 1848.

XXXXXXXXXXXXX

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути слѣдующіи выданя

Хеміи, Роксове, 40 кр.
Гостинице для емныхъ дѣтей 8 кр.
Малый звѣринецъ, 8 кр.

Забавки дѣтей, 8 кр. 1535 2—?

Менажерія, 8 кр.
Вязанка желаний, 10 кр.

Читанка для молодежи 10 кр.
Читанка II. 10 кр.

Курсъ збѣжа зъ дня 29 л. жовтня 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсяцъ	Львовѣ отъ до ар.	Тернополь отъ до ар.	Подвао- чка отъ до ар.	Черновѣцъ отъ до ар.	Ярославъ отъ до ар.
Пшеница	7.60 8.15	7.50 8.—	7.25 7.85	7.70 8.—	8.— 8.20
Жито	5.60 6.20	5.25 5.85	5.— 5.70	5.35 5.75	5.90 6.35
Ячмѣнь	5.25 6.80	5.20 6.25	5.— 6.—	5.— 7.—	6.— 7.—
Овесъ	4.50 5.10	4.75 —	4.75 —	4.25 4.50	4.80 5.10
Горохъ	5.70 9.25	5.50 8.90	5.50 8.25	5.50 8.—	6.— 9.50
Коноп.-сѣмя	— —	— —	— —	9.25 9.50	— —
Фасоля	— —	— —	— —	— —	— —
Выка	4.90 5.40	4.50 4.75	4.50 —	— —	4.90 5.20
Лянка	8.95 9.10	8.60 9.—	— —	— —	— —
Гречка	— —	— —	— —	— —	— —
Кукуруза	— —	— —	— —	4.95 5.—	— —
Рѣпакъ	8.75 9.10	8.75 9.—	8.75 —	9.— 9.30	9.— 9.20
Конюшина червона	42.— 50.—	40.— 50.—	40.— 48.—	45.— 48.—	40.— 55.—
" бѣла	40.— 60.—	45.— 55.—	45.— 55.—	40.— 55.—	45.— 47.—
" шведска	— —	— —	— —	— —	— —
Тимотка	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 кильо	30.— 65.—	— —	— —	— —	— —

Оковита за 10.000 литр. проц. 24.75—25.25 ар.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зельзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды,
важный отъ 1 жовтня 1886.

Приѣздъ до Львова:	Отѣздъ зъ Львова:
0 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Станиславова.	0 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
0 8 год. 12 мин. рано особ поѣздъ зъ: Хирова, Стрия.	0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.
0 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.	0 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.

БРАТЯ ЛАНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галицна, ч. 16

МАГАЗИНЪ

товарѣвъ модныхъ мужескихъ.

Сорочки мужескыи бѣлы шартинговыи „Оксфордъ“, сорочки почин, кофты, манжеты, калесоны, хустки до носа, шарикатки, хустки шовковыи на шю и до носа. Цилиндры складаны.

Краватки и шалики, спинки до краватокъ, рукавички, шлейки, спинки, палинѣ, пуляросы, корбикъ на тютюнъ, паперіи сигаретовыи и т. и.

Плѣды, шапки, выступнѣ (пантофлѣ), парасолѣ, плащѣ гумовѣ, перфумы, мыла, гребенѣ, щѣтки, зеркала, въ загалѣ всякыя приборы туалетовыи, правдива колѣнска вѣда, торбы, картушѣ, поясы на патроны камашѣ и т. и., приборы ловецкыи и т. д.

Великій выборъ куфрѣвъ и торбъ до подорожыи, якъ такожъ велкй артикулы до дорожыи.

Ласкави замовленія замѣсцевъ залагоджуемо отворотною почтою, не числячи opakowania!

Майже 100-лѣтне истинованье тои фирмы служить найдальшою порукою

1.62 5—10

СКЛАДЪ

и робѣтныя тов. рукавичничихъ.

Рукавички глянсованыи, зъ сорныи, зъ оленяи, дуньскыи, витковыи, суковныи, футровыи и т. д.; шлейки, подвязки, подушки сафьяновыи, замшовыи, гуттаперчевыи.

Кастаны, сподыи и простирала зъ оленяи, панчохи эластичныи на жилы корчевѣ, бавдажѣ на килы, фачѣ эластичныи, опаски на животыи и т. д. бандажѣ.

Приборы до фехтунку, торбы ловецкыи, подорожыи и шольныи, паски, ремѣнѣ, камашѣ и штальныи шкѣриныи, шапки до подорожыи и ранній, торбикы грудныи на грошѣ и т. д.

Пріймаеся подушки гафтованыи, шлейки, потасачѣ до дѣвѣнокъ, шапки ранній, торбы и т. д. до оправы, и въ загалѣ всякыя работы, входячыи въ кругъ рукавичничества, якъ такожъ рукавички до працяи.

Ласкави замовленія замѣсцевъ залагоджуемо отворотною почтою, не числячи opakowania!

Майже 100-лѣтне истинованье тои фирмы служить найдальшою порукою

1.62 5—10

РОБОТНЯ БРОНЗОВНИЧА

ИВАНА ВЫПАСКА

удостоена сѣбного медала на выставѣ Черновецкой.

при ул. Краковской ч. 5 у Львовѣ.

Зъ причины, шо некомпетентный робѣтнѣ и складѣ подѣймаются позолочуванія и посѣрблованія церковныхъ рѣчей, черезъ шо позолочуванье переходитъ черезъ другъ або и третій руки, въ низу подписанныи поручае Веч. Духовенству свою робѣтню и подае до вѣдомости, шо выконуе всякыя направи бронзовничихъ, отбѣжуванье, золоченне и посѣрблованье послѣ жаданя въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешево, особливо же чащѣ, шо часто уживаются. Ручу за довѣлѣтну тревалѣсть. 1773 1 3

Позолочуванье чащѣ и дискоует коштуе отъ 8 зр. до 20 зр. — позолоченне монетранціи отъ 15 зр. до 50 зр. — посѣрбленне кадильницѣ и лодокъ отъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Робѣтныи мои мас заравомъ готовыи выробы церковныи або такожъ выробыи послѣ поданого взорѣа, высылаетъ на жаданье взорыи и выробыи послѣ нихъ докладно. Дякуючи за ласкави до-тепершійи взгляды поручаея и на дальшо ласкави памяти Веч. Духовенства, котре мене удостоитъ своєю увагою.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

Съ глубокимъ поважаемъ Иванъ Выпаскъ.

ФАРБЫ ОЛЫНИИ

готовыи до ужитку и скоро за-сыхающыи.

Ф а р б ы

до малюванія даховъ, тертїи въ найдальшій покоотѣ.

Наилучшій фарбы

тертїи въ покоотѣ минеральномъ, отпѣвдають рѣзнымъ цѣлямъ, надають барву и лыскъ по одно-разовѣмъ потягненью, высыхають въ немногихъ годинахъ, и дешевшій отъ ольвинныхъ.

Фарбы до фасады

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44. улицы Галицка. Рукописи вѣрстаються лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного тиража печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Републикаціи неопечатаній вѣрстать отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. истрація „Дѣла“. У Відни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дербісовская ул., д. Радли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . 3-50 ар. на полъ року . . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7-50 ар. на четверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплату и залеглостей.

Полонизація Русинівъ а правительство.

VII.

Семинаріи учительскіе, въ которыхъ образуются учителя и учительки для школъ народныхъ въ краю, достала Галичина рескриптомъ министерства просвѣты зъ 22 падолиста 1870 р. Министерство уважало ответнымъ и справедливымъ — не установити для Русинівъ ані одноі семинаріи учительской русской у восточной Галичинѣ, мимо того, что не то у восточной Галичинѣ, але и въ цѣломъ коронномъ краю въ загалѣ взыски рускихъ школъ — дякувати патріотизмови и жертволюбивости Русинівъ — було больше, якъ польскихъ. Краєва Рада школьна по своемъ зъорганізованю переняла подъ свѣй зарядъ 1293 школъ чисто-русскихъ кроме 67 польско-русскихъ!

Щобы однакожь кривда Русинівъ не була такъ надто вже буючою въ очи, було въ рескриптѣ министерскѣмъ постановлено, що въ трехъ мужескихъ семинаріяхъ, у Львовѣ, Станиславовѣ и Тернополі, и въ двохъ женскихъ, у Львовѣ и Перемишлѣ, деякі предметы выкадаться по руски — або инши ми словами, въ тыхъ пяти семинаріяхъ учительскихъ має бути — утравкизмъ. Той утравкизмъ обовязує и до нынѣ, а та численность въ деякихъ зъ тыхъ пяти семинаріи учительскихъ кроме науки русского языка — и то декуда зведеного лише на 2 години тыжднево! — нѣ одинъ предметъ не выкадаться по руски! Утравкизмъ есть лише на папері отъ 1870 до 1886 року, т. е. повныхъ 16 лѣтъ. А зъ того слѣдуетъ, що учителя и учительки — особливо не-русской народности, — выходятъ зъ семинаріи учительскихъ и идутъ до русскихъ школъ народныхъ безъ достаточного знания русского языка, и очевидно не могутъ тамъ добре и успѣшно сповняти своихъ обовязковъ.

Теперь запытаймо: чи черезъ тыхъ 16 лѣтъ Русины нѣколи не представляли прави-

тельству фактичного стану дѣла та не жаловались на то, що въ досточныхъ семинаріяхъ учительскихъ нема утравкизму; що декуды не то половина предметѣвъ, але ані одинъ предметъ не выкадаться по руски? На то отъповѣдь: почавши отъ 1874 року, коли то палата послѣвъ Рады державной въ мѣсяці мартѣ на внесеніе рускихъ послѣвъ приняла резолюцію, зывающую правительство, щобы языкъ выкладовый въ семинаріяхъ учительскихъ восточной Галичины бувъ управительный послѣвъ потребѣ русской народности и въ мыслѣ законѣвъ основныхъ, — майже що року ажъ до нынѣ рускі послѣвъ Рады державной подносили жалобы въ томъ дѣлѣ, ставили резолюции до правительства и палата тѣ резолюции ухваливала. Однакожь всѣ тѣ резолюции Рады державной не були въ силѣ до нынѣшняго дня змѣнити стану дѣла, — а що вже говорить про интерпеляции рускихъ послѣвъ въ галицкомъ Сеймѣ, про меморанда Русинівъ до министерства, про ухвалы Вѣщъ народныхъ, голоса русской прессы и т. п.? А о що-жь тутъ ходитъ? Коли вже — Боже бо-рони — не о заснованіе рускихъ семинаріи учительскихъ, то бодай о контролю надъ тымъ, щобы въ семинаріяхъ восточной Галичины бувъ дѣйстно той утравкизмъ, постановлений министерскимъ рескриптомъ зъ 1870 р. А вагнути, щобы розпорядженія министерскія були сповнены, — се-жь прецѣвъ рѣчь для министерства не така трудна и не-уживлива...

Разъ съ утравкизмомъ въ семинаріяхъ учительскихъ тѣсно вяжеться справа именвань учителей та директорѣвъ тыхъ заведений. Кандидатамъ Русинамъ на тѣ посады послѣдними часами не частится. Нынѣ нема ані одного Русина директора въ семинаріяхъ восточной Галичины.

Въ краю нашѣмъ есть 37 округѣвъ школьныхъ, отже и 37 окружныхъ инспекторѣвъ. Зъ тыхъ 37 школьныхъ округѣвъ есть 22 русскихъ округѣвъ, — а спытаймо: кѣмъ въ тыхъ 22 округахъ есть инспекторѣвъ Русинѣвъ? Одинъ, два, три — и може вже конецъ. Але-жь отностины нашѣ того рода, що Русины доси не мали смѣлости домогати-ся отъ правительства, щобы на посады окруж-

ныхъ инспекторѣвъ въ русскихъ округахъ именовано Русинѣвъ, а только ждали въ прасѣ, на Вѣцахъ и черезъ своихъ послѣвъ въ Радѣ державной, щобы инспекторами на рускі округи школьный именовано педагоговѣвъ, котрі мають квалификацію зъ русского языка, отже есть бодай яка-така гарантія, що тѣ люде зѣхавши на инспекцію русской школы будутъ разумѣти руску дитину и потрафлять заговорити до неі языкомъ выкладовымъ въ школѣ. Таке розпорядженіе и така процедура применованю инспекторѣвъ на рускі округи есть конечностю зъ самыхъ педагогическихъ зглядѣвъ, а мимо того лѣта бѣжать за лѣтами а Русины не могутъ дождати ся такой постановы — и на посадахъ инспекторѣвъ въ русскихъ округахъ мы бачимо людей безъ квалификаціи зъ русского языка, языка выкладового у всѣхъ майже школахъ округа...

Болгаринъ о поступованю официальной Россіи супротивъ Болгаріи.

Захарія Стояновъ, членъ народного собрания, человекъ великаго влияния въ Болгаріи, редакторъ болгарской газеты „Независимость“, написавъ недавно открытое письмо до ген. Каульбарса по причинѣ его жаданія, щобы правительство болгарское выпустило на волю офицерѣвъ, что взяли участь въ дѣтронизации кн. Александра. Письмо се звучитъ въ сокращеніи такъ:

„Великій поважаемый генералъ! Уже ваша праса, якъ „Моск. Вѣдомости“, „Нов. Время“ и другі, поднесла дуже гуманитарный голосъ, що ти зъ Болгарѣ, котрі въ ночь 9 (21) септія о. р. выволѣкли зъ постелѣ и лѣше въ сорочцѣ ового пана и князя, не повинны бути караны. Такого самого змѣоту ультиматумъ вашого правительства предложили и Вы, и я его бачивъ на власной очи, будучи въ Софіи. — То суть два великі факты, двѣ свѣтлы карты въ исторіи вашей дипломатии и поважаемой вашей прасы. Честь имъ и слава! Такъ годится христіанскому и православному правительству, такой есть духъ поступового XIX. столѣтія, такъ учивъ насъ Свистовель. Вправдѣ есть засада, що тыхъ, що кинуты на голову державы, караютъ смертію, а тамъ де въ Америкѣ повѣшено навѣтъ человекъ, що стрѣлялъ на президента, але чи намъ пра-

вославнымъ Славянамъ, подобаетъ ити слѣдами гнилого Заходу? Адже мы, православныи Славяне, маємо здвигнути хрестъ на мошенъ св. Софіи, — намъ подобаетъ бути самостоятельными и оригинальными! Читавъ я и вашихъ 12 точекъ и пересвѣдчився, що Вы такъ глубоко переняли-ся челоуколюбіемъ, що ваше сердце не бажає нѣ-чего больше, якъ лишь освобожденіе узавязанныхъ офицерѣвъ. На вашу десятую точку готовъ и я пристати. Но и якъ же не годится на такую великодушность! Якъ же Вы, пане генералъ, можете любить тую Болгарію! Якъ же мы Болгаре повинны Вамъ бути за се вдячны! И подумавъ я: Коли такой генералъ, звязанный строгими военными законами, поступаетъ такъ либерально и ставитъ такой вольнодумный жаданъ, для чего-жь я, омиранный журналистъ, проживающий теперь въ Руску безъ всякаго сѣціального характера, не звязанный нѣ законами, нѣ княземъ, не маю-бы заявити прикладно овеи вдячности! Адже Батенберга вже нема и нѣчо не стоитъ на перешкодѣ тѣсной связи обоихъ братныхъ народѣвъ, то-жь вольно хочъ одному Болгаринѣ отдаваться за такую любовь, хочъ бы лишь такимъ самымъ чувствомъ. Дялотно, великодушный генералъ, перешлѣтъ, кому олдѣе, мое бажаніе, щобы ваша 10 та точка була примѣнена и до вашей великой отчины, т. е. щобы уволено заразъ и воѣхъ нашихъ политическихъ преступниковѣвъ. Стою на практичномъ грунтѣ: Коли Вы признаете рѣцію достойною, щобы уволено нашихъ 10—20 преступниковѣвъ, котрі обрвали зверхника державы и волѣкли его по улицяхъ, то чому-жь не має отатися то само и въ братной намъ Россіи? Чи се можавѣ, щобы оредотво, яке Вы признаете опаснымъ для братной Болгаріи, мало бути шкѣднымъ великой Россіи? Не бувъ я въ вашей Россіи, але чувъ и читавъ, що такихъ преступниковѣвъ, якъ нашѣ, за якими пишете ноты, у васъ есть до 100.000 на Сибіри, на Сахалинѣ, въ централкахъ, въ Петропавловской крѣпости, и т. д. Суть тамъ посивѣлы старцѣ, згорбленныи женщины, студенты, писателѣ, ученіи и т. д. Пробуяють тамъ, благородный генералъ, люде черезъ 25—30 лѣтъ, перемѣнившися въ скелеты. А виною большой части ихъ було: однихъ, що читали книжки, въ которыхъ находилось слово „конституція“; другі говорили, що царъ не есть Богомъ; треті ждали, щобы не

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

Отвѣтъ или рѣчь IV.

„Весьма жалѣ, — каже о. Петрушевичъ, — что г. Партикий не привелъ имена (посла грамматики треба говорити и писати: именъ) тѣхъ велико-русскихъ ученыхъ лингвистовъ, котрыхъ утверждаютъ, что наша галицко-русская бесѣда, или украинская, есть въ самомъ дѣлѣ языкомъ, а не областнымъ нарѣчіемъ.“

Характеризує то наилучше безпорядность многихъ Галичанъ, що они въ оправдахъ ового народу не идутъ за власнымъ разумомъ, але все оглядаются на другихъ: а что тамъ скажутъ Россіане, або Поляки? Має нашъ народъ окрему бесѣду отъ російской и окремыи звычаи, має хороши дарованія умысловыи, житѣ домашне и родинне на окремый ладъ розвите, має окремыи пѣсни, пословицы, казки, окремыи способѣ житя, у воѣмъ и нѣшій свѣтоглядъ — а мы все: а якъ тамъ Поляки, або Россіане? Уже ажъ соромно погадати!

Сего року, будучи въ Одессѣ, маю я на-году розговорювати съ людьми, що заѣхали туды въ глубока Россію, съ людьми, котрымъ не можна отказать певного знания, а предѣй они — тѣ „родныи братья“ — майже нѣчого зъ малорусской бесѣды не разумѣли. „Вы говорите по чешки!“, — отгадувавъ оденъ. „О нѣ, — казавъ другій, — въ Петербургѣ бувъ я разъ въ товариствѣ Болгарѣ, они якъ разъ говорили по вашему.“ И Чехомъ, и Болгаринамъ, и Сербомъ — всѣмъ я бувъ, лашъ не „русскимъ“ челоукомъ. И чи-жь можно, щобы свои своего не познали? А що вже

говорити про неграмотныхъ людей, якихъ до Одессы приѣзжаетъ зъ глубокой Россіи немало! Мой слуга, Стыбпанъ, бувъ такъ вже запеклый Москаль, що и способу не було порозумѣтисъ съ нимъ за помощью нашей бесѣды.

Въ той же Одессѣ, на пристани, въ такъ званомъ „пакгаузѣ“, розтабореныхъ було надѣ 1000 украинскихъ селятъ. Они походили зъ губерній: черниговской, киевской и беосарабской и прибули до Одессы, щобы зъ-отти кораблемъ „Россія“ пуотитися въ дальшу дорогу. То нещасныи украинскыи переселенцѣ. Они нужды ради покидали родну землю и переселялись далеко въ Азію, въ край приамурскій, недалеко Хинъ. Зъ дѣкавости и я захопивъ до нихъ, розговорювавъ съ ними, прислушавъся ихъ бесѣдѣ — и нѣ въ авукахъ, нѣ въ формахъ, нѣ въ акцентѣ, нѣ въ засобѣ словъ не добававъ я хочъ-бы якои-такой рѣчицѣ. Та на оотки миль отдаленій отъ насъ Малороссы становлятъ съ Галичанами зовсѣмъ окремыи въ Словянскій народѣ, рѣзко отдѣленный и отъ польского и отъ російского.

Менѣ живо пригадуєся сцена, коли згаданіи переселенцѣ обступили одного моряка и допытывались, коли вже разъ отплыне корабель до Владивостока. Морякъ, родомъ Великороссъ, лаше при помощи товмача порозумѣвае о переселенцяхъ, такъ, що тѣ заедно пытали оденъ другого, що онъ властиво розповѣдає... Якъ бы не выслуженный оденъ салдатъ, що знавъ и по украински и по москвовски, бѣдай переселенцѣ не змогли бѣ были и до оуду-вѣку порозумѣтисъ съ морякомъ.

Рѣчицѣ мѣжъ языкомъ нашимъ а російскимъ наилучше замѣчаются въ живой бесѣдѣ и

не даромъ рускіи народъ уже и назвою стараеся отдѣлится отъ Россіи, зовуци ихъ то Кацапами то Москалями. Нашъ людъ лѣше умѣ рѣшати пытаніе народности, якъ деякі ученіи, що сидятъ за зеленымъ столикомъ и посередѣ чотырохъ стѣнъ высовываютъ собі рѣжныи теоріи и комбинации на паперѣ.

Та хочъ я и не узнаю компетенціи Велико-россовъ до рѣшенія справъ нашего языка и нашей литературы, все-жь находясь въ милѣмъ положеніи, послужити о. Петрушевичу доказательствами зъ насѣмъ велико-русскихъ ученыхъ о самостоятельности нашего языка.

Въ II томѣ томѣ Исследования (1846 р., стор. 390) пише М. П. Погодинъ: „Малороссійское и Великороссійское нарѣчіе великіе филологи Добровскій и Шафарикъ (Чехи) причисляютъ къ одному роду; но я осмѣливаюсь думать, что онѣ (тѣ нарѣчіи) разнятся межю собою больше, чѣмъ межю другими“. Въ отвѣтѣ п. В. Кирѣевскому (Москвитянинъ 1846, кн. 3.) писавъ той-же Погодинъ: „Великороссіане жавутъ разомъ съ Малороссіанцами, исповѣдуютъ одну вѣру, имѣютъ одну оудьбу, но сколько есть различіи между Великороссіанцами и Малороссіанцами! Нѣтъ ли у Великороссіанъ большаго сходства въ нѣкоторыхъ качествыхъ даже съ Французами, чѣмъ съ Малороссіанцами? Въ чѣмъ же состоитъ сходство? Э-тотъ вопросъ гораздо затруднительнѣе.“ Та-кожъ Погодинъ говоритъ звычайно о „малороссійскомъ нарѣчіи“, однакъ нема сомнѣнія, въ якоѣмъ значеніи повимавъ онъ слово „нарѣчіе“. Самъ найрѣвнѣйшій поборникъ самостоятельности нашего языка, проф. университетскій М. Максимовичъ,

часто говоритъ лишь о южнороссійскомъ „нарѣчіи“, хотяи на каждомъ кроку зазначає, що разумѣе не „подрѣчіе“ а „языкъ“. То вже въ Россіи такой способъ писанія, а намъ не олдѣ дивитисъ на слова, лишь треба вглянути въ рѣчи, познаити гадки и тенденціи писателя.

Негацію нашей бесѣды переводитъ въ Россіи не такъ люде науки, якъ публицисты. Зъ „Новыхъ Писемъ“ Максимовича (стор. 6 и дальше) доведѣуемо, съ якимъ то крайнимъ зидованьемъ ученый свѣтъ въ Россіи принявъ первыи выступленія Аксаковскаго „Дня“ противъ самостоятельности нашего языка. „Въ 23. номерѣ Дня — пише Максимовичъ — объявилъ г. Соколенко, будто большинство специалистовъ давно уже пришло къ тому заключенію, если не убѣжденію, что малороссійскій языкъ есть только подрѣчіе великорусского! Но это большинство только въ воображеніи г. Соколенка; на самомъ же дѣлѣ давно уже нѣтъ ни одного специалиста (служайте, отче Петрушевичъ!), который бы доказывалъ такую неосновательную мыль о нарѣчіи малороссійскомъ. Онъ осылаеся на О. М. Бодянского да на меня, будто мы постоянно отзывались и отзываемся о малороссійскомъ языкѣ, не какъ о самостоятельномъ или отдѣльномъ а какъ о нарѣчіи или части великорусского языка. Мы оба въ правѣ напоминать ему слова заповѣди: не послушествоуй на друга твоего свидѣтельства ложна. Ни въ одномъ сочиненіи своемъ г. Бодянский не выражалъ приписаннаго ему мнѣнія о нарѣчіи малороссійскомъ. Равно и я постоянно утверждалъ, что на малороссійское нарѣчіе должно смотрѣть какъ на особый языкъ, от-

Максимовичъ

було стану облоги; четвертй занеозі хлібъ увязненимъ; пятй и шестй звертали до сонця. Межи ними єсть такожъ геній півночі Чернишевскій; замкнений бнѣ уже 20 лѣтъ. Кажуть, що ослабѣвъ зъ мукъ и отражданя. Апелюю, генерале, до Твоихъ благородныхъ чувствъ: зверни мило-сердннй збѣръ и на тѣи країны. Коли жадаєте випустити сей часъ на волю людей, котрй монарха торгали за бороду, то що Вамъ шкодять станути въ оборонѣ тыхъ нещасливыхъ, що написали одинъ только листъ! Помѣняймося! — З. Столяновъ."

По рѣзни въ Дубниці, де підкуплені поспіаки цанковистівъ зарѣзали префекта Димитрієва, учителя Папухчева и пословъ Загрова и Гречарова, написавъ той-же Столяновъ въ рушницюмъ "Славянннй":

"Четвертй вже разъ мушу писати по-смертну згадку про мучениковъ болгарскихъ, жертвы російского рубля. Братъ убиває брата, Болгаринъ Болгарина. Чи дѣлялось коли у насъ щось такого? Були у насъ оружій повстання, горѣли болгарскі села, рѣзано жѣнокъ и дѣтей, сотки родинъ гонено зъ ихъ осель, — але нѣколи не гинули Болгаре зъ руки Болгаръ. Не знано у насъ того варварского звичаю. Хто-жъ запровадивъ таке въ нашомъ краю? Спитаєте того рѣзана Каульбарса, спитаєте Гироа, спитаєте того дѣвола, що зовуть его Катковомъ! Тѣ люди и ихъ рублѣ — бодай улавилися ними! — єсть причиною смерти тыхъ мучениковъ? Чого-жъ хочете бѣзъ насъ нещасливыхъ Болгаръ? Чи то таке ваше православіє, така ваша симпатія для Славянъ, ваша братня любовь, ваше христіанство и ваша протекція? Чи жъ такі добродѣтели обѣчили вы Болгарамъ? Не жемъ и рублемъ хочете забезпечити собі впливъ, славу и поважанье! А дипломатія російська, котра опривадила тѣи злочинства, смѣє ще клеветати на нашихъ выборцѣвъ въ своихъ нотахъ и писати, що выборы відбувалися підъ впливомъ тероризму болгарского правительства. Що за подѣбѣ! Коли розбѣйшлась проголошка, що деякі залози болгарскі абутувалися противъ правительства, платніи дневники російскіи не поспѣдали зъ радости. Думка, що въ Болгаріи вѣбухне война домашня, одушевляла тыхъ варваровъ. Вы Искаріоты! Вы астраханьска чума для нашої отчины!"

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Вечеромъ въ читальни на Псахъ підъ Щирцемъ. По вѣхъ закуткахъ нашего краю рухаются люди, тай и въ насъ не олягъ. Рѣкъ другій минає, якъ заложено тутъ читальню: народъ отивняє трохи и зачавъ думати про себе, вже не горнєся цѣлыми товпами до коршмы, якъ перше, а коли потребує вабавы, бавитоя въ читальни и живитоя своимъ хлѣбомъ.

На Рождество Превос. Дѣвы єсть тутъ празникъ, тожъ звичайно відбувалося забава въ коршмѣ. Щобъ то погане дѣло уоунути, урядивъ Выдѣл читальнй въ той день вечерокъ. Вступну гарну рѣчь выголосивъ п. Д. про станъ нашего

народу, закнчивъ єи горячимъ воззваньемъ: "Народе, берися крѣпко до працѣ и науки, а коли блыснешь просвѣтою въ очи другимъ народамъ, воскреснешь, якъ Христосъ воскресъ!" — на полѣдокъ же вѣносъ многолѣтство С. В. цѣсарєви, котре заразъ молодѣжь отспѣвала. — По вступнѣи промовѣ хоръ молодежи підъ проводомъ учителя и при супроводѣ скрипокъ отспѣвавъ "Мы вѣдъ подемы вѣсѣ косами", а потому учитель пп. Горакоскій, Домбровскій и Корецкій отограла гарнй терцетъ на скрипкахъ. П. Долянка стихомъ розказавъ "Чому нашъ селянннй бѣдннй?" въ способѣ гумористичннй, а вѣсѣ присутнй съ повнимъ вдоволеньемъ слухали декламатора. Опѣсла дѣвчина Кузъ отдекламувала стихъ "Рѣчна мова" съ чувствомъ сердечннмъ. И зновъ заспѣвала молодѣжь тужливо "Родимый край", и грѣмко "Козакъ пана", и весело "Наймилѣше менѣ въ свѣтѣ". — Народу було повно въ читальни и передъ нею; лише власне мы не бачили такихъ господарствъ, котрй повиннй були бути (мабуть справляли празникъ въ дома?). Мѣжъ присутнми видѣли мы Ви. паню Яцишанову съ товаришками и Ви. отцѣвъ Якова Подлѣоского зъ Добранъ и Мих. Яцишина изъ Щирца. — Яку ємо милымъ гостямъ за ласкаву память! Не можна прайзвѣсти и Ви. пп. учителей, котрй чинно причинилися до удачі вечера и зъ-далека опѣшили на "святѣе дѣло". Честь Вамъ, панове!

Головну заслугу коло читальнй поклавъ начальникъ громадокй п. Кречковскій, котрй красво веде ладъ и въ громадѣ: закладає шкѣльцѣ, та думає про касу громадоку, щобъ лишь помогти бѣдному народови та вырвати его зъ рукъ лихварѣвъ, котрй теперь роблятъ ему великй перешкоды. Однакъ чоловікъ правый не "убоится" нѣчого, а за правду и головою готовъ наложити. Не хай Господъ помагає Вамъ, п. начальнику, въ добрыхъ Вашихъ намірахъ та гадкахъ, и крѣпнть Васъ на силѣ! — Дмитро, членъ читальнй.

До исторіи звѣстнаго Заведенія.

(Далше.)

IV. Одинадцатй замѣтъ бувъ що-до векселя Серета на 1200 зр., платного 30 вересня 1881 р. Сей вексель не дотыкавъ непосредно касы цент. "Заведенія", а выключно только касу филіи; бо бнѣ не походявъ зъ титулу позицыи зъ центра, а зъ титулу заключеного на дни 21 лияня 1881 р. контракту купна 500 метричныхъ сотчаровъ пшеницѣ, о чѣмъ повѣдомлено дирекцію 21 лияня и 2 сепня 1881 р. Вексель той мавъ для центр. "Заведенія" значенье простого безпроцентного квити, и дирекція могла его приватно ужиткувати або задержати до 30 вересня 1881 р., ако дня доставки пшеницѣ. Оттакъ належало его звернути и вексель той для дирекціи не мѣгъ поспѣдати нѣ наименшого значенія.

II. Кошѣрскій закинувъ менѣ дальше вексель Анны Шмалъ на 300 зр. Се зновъ была напастъ, бо вексель той бувъ уплаченнй 8 жовтня 1881 р. до арт. 3762, а рапортъ о томъ одержала дирекція въ овоѣмъ часѣ.

Остаточно обтяжиль мене п. Кошѣрскій ще и сумою 40 зр., ако будить не заплаченого брати

Вайглерма проценту. На се заявляю, що Вайглеры заплатили центр. "Заведенію" вѣсѣ залагаючі проценты неколевіи ще въ 1883 и 1884 рр., то певно и та сума зъ 1881 р. не лишилась непокрытою. Мене нею обтяжати — було простою самоволею.

При томъ позволю собі замѣтити, що вѣсѣ

тѣи згаданй справы були вже упорядкованй въ 1882 роцѣ при нагодѣ, коли дирекція робила рахунокъ съ Исидоромъ Филипомъ, своимъ головнымъ управителемъ торговли филіи въ Тернополи. Наколи-жъ тогды не знайшла нѣякихъ несправильностей, то якимъ свѣтомъ могла ихъ познѣише противъ мене поднести? Я обявляю управу филіи торговли въ 1882 роцѣ по Ис. Филиппу. До того часу Ис. Филиппъ бувъ на основѣ контракту съ "Заведеніемъ" (въ дня 26 червня 1881 р.) властителемъ филіи збѣжевой, а мене придѣлено тамъ яко бесплатного контролѣра и касієра. Ис. Филиппъ, натрафивши на дуже добрый часъ и хотячи використати якъ наилучшее въ свою користь условіи контракту що-до обьяненого ему "Заведеніемъ" капитала дѣлового, яко вправный купецъ развивувъ широко свои интересы и поробивъ широкй збѣжеванія на доставу збѣжа съ рознородными комитентами на термныи, коли тымчасомъ дирекція не была въ силѣ доставити ему контрактномъ застереженого капиталу. Черезъ то Ис. Филиппъ не додержавъ умовъ термynовой, купцѣ не одержали збѣжа, котре нагло подкочило въ цѣнѣ, жадаючи безпрерочно уплаты розннцѣ въ цѣнѣ, а понеже "Заведеніе" фигурувало въ интересѣ Филипа съ своєю фирмою, то ему грозило небезпеченство покрыти вѣсѣ страты. Я спостерѣгъ се и для уратованія "Заведенія" наклонивъ Филипа до того, що бнѣ съ своими комитентами добровольно уложався и заплатавъ имъ надъ 4000 зр. изъ своихъ власныхъ фондовъ; а оттакъ удалось менѣ такожъ наклонити Ис. Филипа до добровольного отступленія отъ контракту съ "Заведеніемъ", за що дирекція збѣжевалаась удѣлти ему хвилевый кредитъ до выскосости 15.000 зр. По недостатку грошей въ центральной касѣ, выплативъ я навѣтъ Филипову призовлену дирекцію суму кредиту зъ касы тернопольской и восторонно убѣдичивъ "Заведеніе" передъ всякими стратами и претензіями на будущее. Якъ "Заведеніе" убѣдичилось противъ Ис. Филипа, я о томъ не знаю, се была рѣчь дирекціи. По тыхъ пертрактаціяхъ перенято и перенесено рахунокъ Ис. Филипа на "Заведеніе", втягнуно все въ книга бухгалтеричнй, а веденье ихъ поручено п. М. Збрижерови. Сей привѣтъ цѣле дѣле скоро до ладу, ако фактовый чоловікъ, и зъ того часу предладало дирекцію кожного року якъ найточнѣишй билансы и рапорты. Филія збѣжева почала скоро и дуже успѣшно развиваться, зыкала собі загалные довѣріє, кредитъ и щадничй сумы такъ, що неважко могла станути о власныхъ силахъ. Але що-жъ? Центральна дирекція сама опиняла розвѣй филіи, бо посядаючи въ дефицитъ чимъ-разъ большй, жадала отъ филіи тернопольской безперестанно грошей и здерживала всякй операція збѣжѣ. Черезъ три повнй роки ратувала филія тернопольска свою матѣрь, ажъ 16 (28) жовтня року упала жертвою съ своимъ управителемъ

Савелино Загайко, и

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧННЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ комисій и клубовъ парламентарныхъ.) Въ комисіи верификаційной оправдано дня 28 жовтня колька выборовъ доповняючихъ. Пос. Веберъ поставивъ внесенье, чтобы заразъ по окликанію новои сесіи Рады державной референты предложали свои оправозданія о выборахъ до Рады державной зъ Галичины и Далматин.

Пос. Стажинскій адававъ оттакъ справу зъ выбору пос. Вѣлиньского зъ Станиславова и предложивъ, щобъ выборѣ сей признати право-силнымъ. На то бтовзавъ пос. Томашукъ и оставъ доказувати, що вже въ самѣмъ оправозданіи референта говорятся о великихъ несправильностяхъ при обѣмъ выборахъ и для того не можна его поминуты, не перевѣиши докладного отчета. Неправильности, о якихъ згадано, суть двоякого рода; разъ показуєся, що урядники, а особливо урядники податковй дуже тероризували выборцѣвъ, а оттакъ оконоставано великй неправильности при роздаваніи выборцамъ легитимай, а особливо, що цѣлыя сосы легитимай дано до розпорядимости комитетови, що агитувавъ за пос. Вѣлиньскимъ. Томашукъ выѣсъ отже, чтобы переведено отѣдство до до сего выбору; а вынесенье поперли другй члены комисіи, сего референтъ сформуловавъ тѣ точки, о котрыхъ має правительство перевести отѣдство. Меншбѣтъ комисіи жадала ще, чтобы акты о обѣмъ выборахъ передано пос. Веберови до перегляду, чтобы бнѣ мѣгъ ще на случай потребы поробити отповѣднй внесєня.

(Филія банку австро-угорского въ Дрогобычи.) Рада генеральна австро-угорского банку ужвала тамтого тыжня заложити свою филію въ Дрогобычи и отдати єи управу мѣсцевой опѣлѣ для оощаности и кредиту.

(Въ справѣ угоды торговельной съ Румынією) доносятся "Fremdenblatt", что въ парламентѣ румынскомъ, котрй має збѣратися оего тыжня, буде предложенъ проектъ закона, котрй має дати починъ до зближенія Румыніи до Австро-Угорщины.

(Зъ Рады державной.) Дня 27 жовтня розпочалась была спеціальна дебата надъ мытово-торговельною угодою съ Угорщиною. При арт. 1, котрй нормує опѣлну область мытову, забравъ голось пос. Найвиртъ и выказувавъ, яку шкоду приносить ся угода для Долитави. Мадаре, казавъ бесѣдникъ, хотять насъ конце уаждать загранично, але лишь тогды, коли имъ потреба; они хотять скрѣпити свою продукцію промыслову и хотять зовѣмъ отъ насъ увѣлнчнть. Чимъ довше жѣмо въ часѣ право-силности сєи угоды, тымъ больше перекоуємося, якй шкоды она намъ приносить. Се показуєся найбѣише на датахъ. Якъ зѣбѣтно, вывозятъ Угорщина найбѣише сырый продуктъ, а вывозъ сєй збѣлнчнлся теперь и то головно до Австрій. Въ 1883 р. вывезла Угорщина сырого продукту за 162 мил. зр., а зъ того пошло до самои Австрій за 111 мил.; въ 1884 р. вывезено збѣжа за 129 мил., а зъ того до Австрій за 93 мил.; въ 1885 р. вывезено продуктовъ за 131 мил., а грошей и здерживала всякй операція збѣжѣ. Черезъ три повнй роки ратувала филія тернопольска свою матѣрь, ажъ 16 (28) жовтня року упала жертвою съ своимъ управителемъ Савелино Загайко, и

личный отъ великорусского. Ни оданъ изъ тѣхъ языковъ не можетъ назваться оя родоначальникомъ для другаго: это братя въ общемъ кругу Рѣчи олавянской. Нѣтъ никакого основанія, ни исторического, ни филологического, чтобы южнорусскія нарѣчія считать видоизмѣненіемъ котораго либо изъ нарѣчій сѣвернорусскихъ."

Що жъ Вы, отче Петрушевиче, на те? По категоричному твержденію ученого Максимовича въ цѣлой Россіи не было "ни одного спеціалиста, котрй бы доказывалъ такую неосновательную мысль о нарѣчій малоросійскомъ", яку Вы проповѣдуете въ Руои галицкой! За примѣромъ Соковенка и петербурского "Дня" хахаетесь и Вы за слово "нарѣчіе", хочъ дуже добре знаете, що въ Россіи до недавна небезпечно было говорити о "малорускомъ языкѣ", а теперь — полая звѣстнаго указу — навѣтъ зовѣмъ не вѣльно.

У мене підъ рукою "О русокомъ словарѣ речъ, читанная въ обществѣ любителей російской словесности" звѣстнымъ знаткомъ російской бесѣды и авторомъ російского словаря, В. Далеми. Знанный то писатель и спеціальность въ области руской филологіи, такъ не думаю, чтобы хто зъ Галичанъ посмѣвъ выступити проти загално узнаной поваги. А предѣвъ той-же Даль, укладаючи російскій словарь, выключивъ зъ него цѣлкомъ малорусскія слова, бо якъ каже: "въ малорусскомъ слышится уже нѣчто вѣсѣе чужое; въ Малороссіи и граматика своа". А зновъ въ самомъ словаріи (въ переднѣмъ словѣ) Даль выразно подѣоснитъ нашу бесѣду до значенія языка и лишь бѣлоруске нарѣчіє зачисляє до языка російского.

Про Даль-Дуганьского, чистои крови Великоросса, може о. Петрушевичъ довѣдаться хочи-

бы зъ "Розправы о языкѣ южнорускомъ" Як. Головацкого". На стор. 33 згадано розправу наводитъ Головацкій въ нѣмецкомъ перекладѣ отой слова Даль о бесѣдѣ малоруской: "Die Sprache der Kleinrussen hat einen grossen Vorzug vor dem Grossrussischen: in ihrem Gebiete erwuchs die Literatur, welche wir als die naive von der sogenannten sentimental untercheiden. Das Leben der Kleinrussen ist einfach, sie sind aufgeweckten Verstandes, ihre Einbildungskraft ist heiter und ihre Scherze zeugen von Zartheit und unbefangenen Sinn, ihre Sprache hat in den Endungen, sowie in der Bildung und Verbindung der Worte etwas Sanftes, Geschmeidiges, das durch alterthümliche Einfachheit anspricht. Bei uns, den Grossrussen, spricht der gemeine Mann die Umgangssprache, welche buntscheckig, ungefüge und nicht ganz deutlich ist, die Büchersprache dagegen ist immer wieder anders. Die kleinrussische Sprache hat ihre ganze jungfräuliche Einfachheit und Kraft behalten und ist sich überall gleich. Es ist schwer, ein russisches Buch über irgend einen Gegenstand zu schreiben, dass es ein Bauer verstehen kann, klar so wie er selbst spricht — diese Aufgabe ist noch zu lösen. Man nehme einen kleinrussisch geschriebenen freundschaftlichen Brief und lese ihn Personen, welcher Art man will, vor und sie werden, vorausgesetzt, dass der Gegenstand nicht über den Kreis ihrer Begriffe hinausgeht, die Sprache und den Sinn des Ganzen vollkommen verstehen. Daher die unnaheliche Einfachheit und Natürlichkeit in der Erzählung, keine Ziererei, ohne die wir gar nicht zu schreiben verstehen; die ächte Volkssprache ist kräftig, klar, einfach, reich an kleinen Wendungen und Scherzen, aber das alles nachzumachen ist

unmöglich". До тыхъ словъ замѣчає Як. Головацкій: "Такъ описавъ знакомый въ литературѣ російской писатель красоту и достоинство нашего рѣдного, малоруского языка. Чей еще заводитъ година для такъ красивого въ Словенщинѣ нарѣчія!"

Знанный и загално въ Россіи почитанный филологъ, П. Лавровскій (зъ роду Великороссы), пише въ статіи "Обзоръ замѣчательныхъ особенностей нарѣчій малорусского, оравнительно съ великорусскимъ и другими славянскими нарѣчіями", що "черты этого нарѣчія даютъ ему неоспоримое право на такое же самостоятельное мѣсто, какое занимаютъ и другія славянскія нарѣчія". Лавровскій вѣсѣмъ не симпатизовавъ зъ Малорусинами и навѣтъ стоявъ въ отвертой борбѣ въ украинскою "Основою", та мимо те (акъ самъ каже: "путемъ филологическихъ изслѣдованій") прийшовъ до пересвѣдченія о повнѣи самоотѣйности нашего языка.

Въ "Журналѣ министерства народного просвѣщенія" не такъ еще давно помѣщена была розправа: "О нѣкоторыхъ фонетическихъ и грамматическихъ особенностяхъ южнорусского языка, не сходныхъ съ великорусскимъ и польскимъ". Въ статіи обговорюєся множество вѣсякихъ особенностей и мѣжъ иншими доданй такй уваги: "Враги малорусской письменности проводятъ мысль, будто бы Малорусская рѣчь не только не можетъ назваться языкомъ, но даже нарѣчіемъ, что это случайная неорганическая смѣсь русского языка съ польскимъ, происшедшая отъ долговременнаго пребыванія края подъ властію Польши. Тѣ, которые заявляютъ подобныя мнѣнія, основываются на признакахъ совершенно внѣшнихъ,

Слыша нѣкоторыя слова, сходныя съ польскими, онѣ приходятъ къ такому заключенію по тому, что не хотять выикнуть въ законы построения языка и соотношенія его съ другими славянскими нарѣчіями. Не такъ смотрять на него тѣ, которые хотѣли научнымъ путемъ разрѣшати этотъ вопросъ. Миклошичъ, первый славянскій филологъ нашего времени, изучившй глубоко ородство славянскихъ нарѣчій, говоритъ: "Indem ich die Sprachen nach der Nähe ihrer Verwandtschaft an einander reihe, behandle ich dann das Kleinrussische, das auf dem Gebiete der Wissenschaft, wie die Untersuchung selbst darthut, eine selbstständige Sprache und nicht als ein Dialect des Grossrussischen anzusehen ist". Какъ въ авторитетѣ такъ и въ безпристрастіи съ этой стороны знаменатаго автора единственной оравнительной грамматики славянскихъ нарѣчій, нѣкто осмѣиваться не станеть. Малорусскій языкъ не имѣетъ тыхъ свойствъ, котрыи служатъ характеристическими особенностями великорусского языка. Это самобытное, правильное образованіє особаго нарѣчія въ южной Руои, а не случайное смѣшеніє... О лексическомъ составѣ языка можно замѣтити, что въ малорусскомъ языкѣ часть словъ общаа вѣсѣмъ славянскимъ нарѣчіямъ, но онѣ составлены по законамъ малорусского языка; другая, огромная часть словъ принадлежитъ исключительно малорусскому языку и съ трудомъ можетъ быть найдена въ варѣчійхъ другихъ языковъ славянскихъ, а самый малый процентъ приходится на долю дѣйствительныхъ заимствованій изъ польского и великорусского".

(Дальше буде.)

Ом. Партицкій.

дальше, так послушны до угоды, що хоч бы нам и яке найменше внесення Мадаре откинули, то мы все так голосуемо за угодою. Оттак выступав же Найвирт ох дуже остро критикою на поступоване правителів в справі банкової, але заявив що буде голосувати за 1 арт. — По сьм наступила дебата над внесенням вольного порту в Триєст. Поо. Бургштерер промовляв за внесенням вольного порту, бо, казав, най Триєст знає раз, що єсть и буде німецьким, австрійським містом. Поо. Люцато промовляв против и доказував, що в Триєст живуть Італіане. На то крикнув Вутежич: „Суть тамь також и Славяне.“ Мин. Бакегемъ поспівав знову справу внесення вольного порту в Триєст зь становища правительственного. По томь наступило ще коротке пояснене мин. Празжака о поступованю угорських и австрійських судів в справах забезпечення ексекційного и засіданье закрыто. — На засіданю дня 28 жовтня велаось дальше дебата над угодою митово-торгівельною. Ухвалено заведенне нових лій для триєстського Льюйда, збільшене скорості їзди, управління тарифів и внесенне рефакцій. При титулі плава на річках прийнято резолюцію, жадаючи розширення „Зелізних воріт“ на Дунаю. При титулі 12. ухвалено резолюцію: Взымаєсь правительством розважити справу вибывания монет по півт риньского, а вглядю порозумітись в сій справі сь правительством угорським. — На засіданю дня 29 жовтня пояснив мин. торговлі справу буковинських залізниць державних, а именно виборь двох концесіонерів на членів комітету ексективного и одного концесіонера на заступника до того комітету на засіданю Рады управляющей в червню мин. року. Мин. Бакегемъ сконстатував, що Рада управляющая державою статутів, але казав, що таке поступованье єсть все таки неісповідне и правительством буде статися так в сьм случаю, як и в других, щоб через такий виборь не потерпіли так интересы приватній, як и особливо окарб державній. Зь порядку дневного приотуплено до кінця дебати над угодою митово-торгівельною. Більшость жадала, щоб § 3. сего закона звучав: „Выканане сего закона поручаю мому цілому министерству“, а меншость хотіла, щоб в сьм параграфі було сказано: „Часть, оть которого сей законь отанеся правосильным, буде означеный окремым законом“. При голосованю упало внесенне меншости 142 голосами против 176. По сьм принято законь о митово-торгівельній угоді разь и в третім читаню.

(Конецъ Рады державной) наступивъ минушю пятницю дня 29 л. жовтня. Президентъ палаты повѣдомивъ о томъ послѣдъ а заразъ заявивъ, що не знає, коли буде зноу численію оеся и повѣдомитъ ихъ о томъ письменно в оеибъ часѣ. Имовѣрно, додавъ президентъ, нова оеся буде окликана около половины сѣчня слѣдуючого року.

Заграничній Державы.

Росія. До німецьких газетъ вѣдѣньскихъ доходятъ непокоичъ вѣсти вь Росію. Зь Одоесы пишуть именно до „N. fr. Presse“, що Росія лагодата дѣйотно до окупации Болгаріи. Правительствомъ росіюке мало закупати вой запасы вугля вь Одоесѣ и другихъ портахъ надъ Чорнымъ моремъ, а приватнымъ товариствамъ корабельнымъ дано приказъ, чтобы мало готовъ пароходы до перевозу войка до Болгаріи. Команданты войка мало вже достати запечатанный приказъ до вымаршу. Вь самой Одоесѣ вынаймлено кассарій для 40.000 людей. Теперь знову отплылъ третій корабель до Варны сь залогомъ 418 людей и 18 пушками. Вѣсть оя була-бы дѣйотно застрашача, наоли-бы не другі вѣсти, котрі знову доказуютъ, что Росія має щось иного на практикѣ. Окупация Болгаріи могла-бы выкликати який конфликтъ сь державами европѣйскими; сего однакж не хоче Росія. Она хоче внайти оеибъ лишь точку опору на балканскѣмъ півостровѣ для дальшю оеоя дѣяльности тамже, а до того надаєсь їй найліпше Варна и бувъ бы ще пожаданный який островецъ въ Дарданеляхъ. Для оеадженя Варны має Росія теперь добру нагоду тымъ болше, что державы европѣйскіе не можуть їй забороняти выступати въ оборонѣ оеихъ подданныхъ а при томъ може Росія зробити и велику пресію на Болгарію. То має отже бути цѣль высылки росіюйскихъ корабель до Варны. — Правительствомъ росіюке приказано выготовити вь слѣдуючѣмъ роцѣ портъ вь Батумѣ и вызначило на ту цѣль 1 1/2 мил. рубльнѣ. Такъ само мають бути якъ найкорше укрѣплені линіи стратегичній вь Царствѣ польськомъ. — Посада французского посла при дворѣ росіюйскѣмъ вже оеаждена; амбасадоромъ именованый Лябулей, дотепершій посолъ вь Мадридѣ.

Болгарія. Теперь показуєсь, для чого правительство болгарское оголосило вь Софін станъ облоги. Цанковисты хотѣли именно въ неісповѣдности правительства выкликати вь мѣстѣ ворожобю и скинути тепершнее правительство и регентію. Правительство однакожъ довѣдалоєсь о томъ завчасу и зарадило тому. Ген. Каульбарсъ запротестувавъ противъ заведеня отау облоги. Ояъ выдавъ такожъ ультиматумъ до правительства, чтобы оно до трехъ днѣвъ освободило оицарѣвъ, увязненыхъ за участь вь заговорѣ противъ кн. Александра. Правительство постановило выпустити увязненыхъ и мотивує то вь той оспособѣ, что думало тымъ, якъ такожъ и тымъ, что наклонило послѣдъ до выбору кн. Валдемаръ Ольденбургского а не Ватенберга, наклонити царя и Росію до поминеня. Тепершнее поступова-

нне Росіи вь Варнѣ показує однакожъ, что все было надармо и что Росія хоче очевидно зовсімъ усунути тепершнее правительство. Вь Болгаріи думаютъ, что выступленне Росіи вь Варнѣ доведе до конфликта, коли вже не сь другими державами, то певно сь Англією. — На ультиматумъ ген. Каульбарса отповѣло правительство разь, что оно приказало вѣзмъ префектамъ оть оеихъ оеихъ безпечности росіюйскихъ подданныхъ а заразомъ и провѣсть ген. Каульбарса, чтобы подавъ имена и мѣста проживаня тыхъ занепокоеныхъ подданныхъ росіюйскихъ.

НОВИНКИ.

— Рускій театръ народный прибывъ нынѣ вь муръ нашего мѣста, а вь четверть розпочинає рядъ драматическихъ представлений. Злишнимъ здаєсь було-бы тутъ выказувати, який обовязокъ тяжить на львовскихъ Русинахъ вглядомъ тои нашої инстинції драматическоі подчасъ недогои ей гостини у Львовѣ. Вой львовскій Русины ачейже почувотся до сего обовязку, и мы пересвідчені, что сего року озя „Народного Дому“ каждого представлениа биткомъ буде наповнена. Нашъ народный театръ выборѣвъ оеибъ не то у оеихъ а и у чужихъ добре заслужену славу и признанье; про его побитъ на провинціи доходили наѣ все самі похвалы вѣсти, вьскы отгноєнъ оѣвъ поный успѣхъ моральный. Та за то подъ зглядомъ матеріальнымъ поводитоєсь ему, почавши отъ другоі половины о. р., дуже лихо и администрація его выказує великі недоборы, котрі на олучай неповодженя у Львовѣ готовъ оспивити такъ успѣшній розвой нашої оеены. Обставина таа вкладає на Львовянъ тымъ болшій обовязокъ подширати театръ подчасъ его побиты мѣжъ нами, и мы надѣмоєсь, что наша П. Т. Публика оспивитъ достойно сей патриотичный обовязокъ. Зь нашої оеины вытаетоє сердце оеиче мѣжъ нами розсадникъ народноі штуки и бажаємо ему найкрасшійхъ успѣховъ!

— За упкой бл. п. Антонія Юзычынського отбудеє завтра вь оереду поминанье богослуженье вь львовскѣй Успенскѣй церкви заходомъ парохіального духовенства оеи церкви. Того-же дня отбудеє таке саме богослуженье вь церкви св. Варвары у Вѣднѣ, утроеєне заходомъ вѣдѣньскихъ пѣтмѣвъ.

— Бл. п. прил. Антоній Юзычынскій лишивъ завѣщанье, котрымъ одну часть своего майна (недвижимости и готовкою) записавъ родинѣ, а другую часть признавъ на цѣль гуманній. И такъ занувавъ покойный двѣ стипендіи по 250 зр., зь котрыхъ одна призначена для руского правника друга для руского медика, и двѣ отиендіи по 250 зр. признавъ для руского молодежи середъ зь або промысловыхъ шкѣлъ. Фондомъ отипендійнымъ має управляти перемыска руска капитула, а коли-бъ она не охотѣла того принятиє, то Народный Дѣмъ або Ставропигія. До маєтку фундаціонной оихъ отиендіи належатъ такожъ ототки кавціи, зложенои для „Нов. Пролома“, оамъ же капиталъ зложеный на кавцію має бути отобраный, коли п. Марковъ перестанє редагувати „Нов. Пролома“. Покойный завѣщавъ дальше вдовичо-оиротскому фондови перемыска епархіи побѣдъ и конѣ, вартости 1.000 зр., катедральной перемыскай церкви дорогій золотомъ шитый фелонъ и золочену чашу сь емалиями; церкви на Перекопаню такожъ великій фелонъ, перемыскай капитулѣ 1000 зр. яко зѣлзній фондъ на отираву за его душу що року однои оеоборнои службѣ Божои, а вь кѣнци 2000 зр. для двѣхъ оеихъ талища вь Перемышлѣ. Дѣлка датки — якъ удержує „Нов. Проломъ“ — має покойный роздати передъ смертію теплою рукою сь тымъ у оловѣннѣ, чтобы ое оеало вь тайнѣ.

— Вь Чернівцѣхъ отбудеє 24 л. жовтня с. р. торжественне посвященне ново-выбодованого дому гр. к. Братства имен. св. Тадея. Єсть то гарный одноповерховый дѣмъ сь 4 комнатами и прооторою оалею. На торжество посвященя прибрано цѣлый дѣмъ дуже гарно. Обряду посвященя довершивъ вь приуотности множества черновецкихъ Русинѣвъ парохъ о. Коостецкій вь оупровѣдѣ отрудниковъ оо. Сѣменовича и Огоновского. По оеончаню обряду посвященя забравъ голосъ отарѣйшина Братства имен. св. Тадея, оов. Виницкій, розвиваю историю Братства, згадавъ его добродѣйствъ, про тыхъ, что покляли шершъ заосновы подѣ фондъ Братства, подѣиєсь и вь загалѣ про оебну задачу войхъ Русинѣвъ на Буковинѣ, и завзымаючи войхъ до патриотическихъ змаганъ на томъ поля, заканчиваю овою промову многотѣлствомъ в. чествѣ В. ел. цѣсаря. Оебѣла забравъ голосъ парохъ о. Коостецкій, желаючи Братству щасливой будучности вь новомъ дѣмѣ та предсказуячи ему красной розвой подѣ проводомъ такогъ патриота, якъ оов. Виницкій, и подѣиєсь многотѣлство вь чествѣ оов. Виницкого. Торжество закончалоєсь угощеньемъ приуотныхъ вь дѣмѣ Братства.

— Священники Богородчанского деканата рѣшили на соборыку при нагодѣ выбору отиоручника на Зборѣ делегатѣвъ фонда вдовичо-оиротского и поручили выбраному делегату войми силами отримѣти до того, чтобы сума 75.000 зр., вложена на оеи основный капиталъ до „Общего роль-кред. Заведенія“, була якъ найкорше отобрана, хочьбы и сь отратою, бо навѣтъ и болша отрата не пошкодитъ фондови такъ дуже, якъ грозяче небезпеченство утраты цѣлого капитала, а кромѣ того неадоуч-оа напередъ оеяслити наслѣдкы необмеженои поруки, котрі можуть оспроводити навѣтъ цѣловиту отрату войхъ капиталѣвъ фонда вдовичо-оиротского. Зь тои причины порѣшили овященники Богородчанского деканата

не платити нѣякихъ датковъ до фонда такъ довго, якъ довго сума 75.000 зр. не буде зь Заведенія отобрана и якъ довго небезпечный наслѣдкы необмеженои поруки фондови грозити не перестанутъ.

— Ц. к. прокураторія державна сконфискувала вь оуботу минушюгъ тыждня „Отверте поданье до пѣ. делегата вь Раду державной и послѣдъ вь Сѣмѣйхъ краєвѣхъ“ (зредатване вь польськомъ азыцѣ), подѣиєсь повномочниками громады Жабья: Антономъ Теодоромъ Сѣятовичемъ, Юрою Гавришукѣмъ и Иваномъ Мартишукѣмъ, заступникомъ войта вь Жабью. Поданье обѣмало 24 стороны дробного друку а печатане вь друкарни А. Вайдовичевѣ у Львовѣ. — На оѣлькѣ мы могли поинформуватись вь той справѣ, отиоручники Жабья, ужавши вже войхъ можливыхъ оспособѣвъ, а сь малымъ успѣхомъ, задумали ще предатвати цѣлу справу посламъ Рады державной и Сѣмю, чтобы они отанули вь оборонѣ тои неаоаливои громады и выеднали оѣбку надѣ пошанованьемъ законѣвъ и уставѣ краєвѣхъ. Отверте писмо, кажуть, зредатване дуже объективно а наводитъ множество фактовъ зь войкого рода — якъ отчоручники называютъ — „рабунку“. Ц. к. прокураторія нѣчо не мала противъ предатваня вь Отвертѣмъ писмѣ войкого рода „рабунку“, оеинованого поодинокими людьми чи шайками приватными, але сконфискувала вой устунъ, де була мова о жандармахъ, або де натякано про ц. к. судъ або ц. к. староство вь Косовѣхъ. Отверте писмо, кажуть, выкрыває отрашній рѣчи зь порадковъ вь Жабью, и певно — мимо хвиевой конфискации — не збѣтане безъ корисныхъ для громады Жабья результатовъ...

— П. Яна Грегоровича, котрый бувъ звышъ 20 лѣтъ повномочникомъ фундаціи гр. Скарка вь Жабью, трыєхъ цѣлымъ Жабьемъ, и бувъ маршалкомъ повѣта Косовского, — увольнивъ тепершній кураторъ фундаціи Скарковской, гр. Скарбекъ, зь посады повномочника фундаціи вь Жабью. П. Грегоровичъ оуставъ уже Жабье и перѣѣсь на мешканье до Станиславова. Димиоію п. Грегоровича оспровѣдлѣ предатваня, який починили отиоручники жабьской громады тепершнему куратору фундаціи, чоловікови осправедляемоу и дѣлому о добро фундаціи. По выѣздѣ п. Грегоровича зь Жабья повѣтъ Косовскій дѣстане иншого маршалка, — кобы только не другого п. Грегоровича...

— Отъ управ. Совѣта „Народного Дому“ одержали мы вчора слѣдуючу дописъ: „Почтенный Господинъ Редакторъ! Управляющий Совѣтъ руско-народного Института „Народный Дѣмъ“ вь Львовѣ, про оитъ на оеинованіи § 19. зак. прао. о помѣщеніе вь найближшемъ номерѣ газеты „Дѣло“ слѣдуючого опростованя: Вь Ч. 116 газеты „Дѣло“ отъ 14 (26) октября о. г. сообщено что: „Управляющий Совѣтъ „Народного Дому“ ухваливъ бувъ передъ двома тыжднями отмовити рускому театрови салѣ „Народного Дому“ на предатваня сего року. Сталоєсь ое вь пору, коли предатвателъ п. Геровского не було у Львовѣ а господинове Коостецкій, Вѣницковскій, е tutti quanti могли дати погерцовати оеимъ задешнымъ бажанямъ... По приѣздѣ п. Геровского до Львова, взято оу справу на ново на порядокъ дневный...“ Та вѣсть о оѣлькѣ она касаетоєсь Гр. Коостецкого и Вѣницковского не оходная сь правдою, такъ якъ оба тѣ Господа, вь томъ засѣданіи, вь котромъ отказано ототупити салю на театральныи предатваня, а которое подѣ предѣлательствомъ Вир. о. Д-ра Делькевича отбылоєсь, не промовляли ни за, ни противъ а потому и не могли оеоводувати отомного рѣшенія. Такъ само не єсть правдою дальше, что то дѣло взято вь слѣдуючѣмъ засѣданіи Управляющого Совѣта на оередѣ дневную лишь вь слѣдствіе поворота предѣлателя г. Геровского, такъ якъ то оталоєсь только потому, что дирекція руского театра предѣлала новое прошеніе. — Отъ упр. Совѣта руско. нар. инот. Народный Дѣмъ. Вь Львовѣ 18 (30) октября 1886 г. Геровскій. Д-ръ Іосифъ Делькевичъ, Мѣсто Предѣлатель.“ (Помѣщаючи оу дописъ Совѣта „Народного Дому“ мусимо додати: 1) Вь „Дѣлѣ“ не було бесѣды о томъ, чи Господа Коостецкій и Вѣницковскій промовляли за або противъ вь справѣ уѣдленя салѣ для театру, але то фактъ, что оба тѣ Господа е tutti quanti голосовали за тымъ, чтобы театрови салѣ не дати. 2) Се такожъ фактъ, что пп. директоры театру не були-бы мали оѣмѣлости другій разъ внести просьбу о уѣдлене салѣ, коли-бъ п. Геровскій, повернувши до Львова, не бувъ ласкаво ихъ до того заохотавъ. Мы оже сѣмѣмо оебстати таки при оеимъ поглядѣ, что за сѣаооване першю ухвалы Совѣта треба податувати таки п. Геровскому, а дальше д-ру Королеви. — Редакция „Дѣла“.)

— Зь Яроолавля пишуть намъ: Вѣсть подана краєвыми газетами будь то бы противъ бурмистра мѣста Яроолавля п. Бартошевского було вытѣчене слѣдство днѣциплярное зь причинъ якихъєсь безпорядковъ вь господарствѣ громады, походитъ зь мутного жерела, именно отъ неопокѣиныхъ и п. Бартошевскому неприхильныхъ лицъ, котрі хотѣли-бы злобою при оеближающихъ-оа выборахъ до Рады мѣской повагу тепершнего бурмистра подкѣпати. Противъ п. Бартошевского не було нѣякого слѣдства днѣциплярного изъ стороны Выѣлду Рады повѣтовѣи и той-же Выѣлѣ на засѣданю дня 28 жовтня рѣшивъ одоголоєно опростувати тую клевету. Зь нашої же оеины приймаємо, что п. Бартошевскій оевою повагою и старанноєтю о добро мѣста зѣднѣвъ оеибъ войхъ майже мѣщанъ и оыбыватѣлѣвъ мѣста сь выимкою неимногихъ неопокѣиныхъ крикуновъ. — Одиѣи именѣтъ многиѣхъ.

— Именованя и отзначеня. Инспекторъ окружный

для шкѣлъ перемыскаго округа, Мечиславъ Барановскій, именованый окружнымъ инспекторомъ у Львовѣ. — Выслуженый профессоръ гимназиі Феликсъ Погорельскій вь Тернополѣ одержавъ золотій хрестъ за оуслуги сь короною.

— Стипендію имени Иліи и Розалии Горечинихъ надає львовска митроп. Консисторія Алексѣю Розлуцкому, олухателю І. року правѣ.

— Контора ревнѣствѣ и урѣлопованыхъ войковъ, котрі вь мѣсяци жовтня о. р. не оставили до контролѣ отбудеє у Львовѣ на цѣтаде-ли вь днѣ 15 и 16 л. падолиота.

— Ювлей 30-лѣтню працѣ вь журналиствѣ обѣдѣи оеи днѣми редакторъ демократического „Kurjer-a Lwow'skiego“ п. Генрикъ Рѣваковичъ. — Новіи церкви будують: вь Чабарѣвѣ, дек. гусатыньского, и вь Ісаковѣ, дек. жуковского.

— Выѣлѣ Руского Касина вь Стрию оеадає нынѣшнымъ Вп. п. Ом. Партицкому щиро-сердичну подяку за даѣ книжокъ оеого издавничества для библиотеки товариства.

— На Руску Бурсу вь Тернополѣ зѣбрано на вѣсьлю вь Хорошковѣ заходомъ Вп. Богоноєа и Вп. п. Медведского 15 зр. 45 кр. ав., за котрый то щедрый даръ оеадає Выѣлѣ Рускою Бурсоі прилюдно ширю подяку, — Тернопѣль 19 (31) жовтня 1886. Ол. Барѣвскій.

— Выѣлѣ товариства „Сѣчь“ у Вѣднѣ оеадає прилюдну подяку Вп. п. Володимирови Яоеницкому, оудіи пов. вь Выжницѣ, за даръ 5 зр. вь користъ товариства. — Выѣлѣ „Сѣчи“.

— Вѣлику краѣвѣю оеиновено сѣми днѣми на дорожѣ зь Черновѣцъ до Львова вь почтовѣмъ возѣ. Украдено пакку сь листами грошевыми, мѣстичами вь оеибъ 15.000 зр. готовки.

— На Альманашъ Лунина (зъ доходѣ Рус. Касина вь Стрию) зложили пп. А. Горбачевскій 1.20 зр., Д. Гадилевичъ 1.10 зр. и о. Н. Селѣзѣнка вь Ячницѣ 1.10 зр.

— Для п. Я. Корытовского зложили дальше: А. Горбачевскій у Львовѣ 1 зр. и о. Е. Застирѣць вь Мозолѣвѣ 5 зр.

— На памятникъ бл. п. Волод. Барѣвского приолавъ Вп. А. Залѣковскій зь Ялѣю 2 зр.

— Людвикъ Бушакъ, оеѣтчикъ красного оуду у Львовѣ, померъ минушюи оуботы вь 51 роцѣ жатя.

— Дробній вѣсти. Цѣсаръ жертвувавъ громадѣ Почапы, пов. золочѣвского, 200 зр. на будову церкви. — Сегодня, 2 л. падолиота, має отбутися вь Цѣневѣ вѣчанье п. Богдара Кирцова сь панною Евгенією Кобринскою дочкою тамошного пароха. —

Вѣсти зь Аеп. Львовской.

Ц. к. намыстничество асигнувало для прив. сотрудника вь Сосновѣ платню 300 зр. рѣчно отъ 1 лѣшня о. р. до кѣнца 1887 р.

Сотрудники при архикаедр. церкви у Львовѣ поставленіи оо. Александръ Тематцкій першимъ а Григорій Грушка другимъ.

Канон. институцію одержали оо. Леонтій Луничскій зь Пенякъ на кап. Дрищѣвъ, дек. бережанского, и Юліанъ Дуткевичъ на Дубѣ, дек. бродского.

Душпастирскій посады достали оо. Софр. Сосенко, сотрудникъ изъ Звенигорода доставъ оотрудничтво вь Конюхахъ; Юліанъ Галкевичъ доставъ завѣдательство вь Покровцѣхъ, дек. отрийского; Стеф. Кобыляньскій, завѣдатель Дрищѣва, доставъ завѣдательство вь Пенякахъ, дек. залозецкого.

Катихитомъ при мужескѣй шкѣлѣ им. Конарокого у Львовѣ зѣставъ именованый о. Григ. Грушка.

Вѣсти зь Епархіи Перемысской.

Уѣдѣиєсь отъ испиту конкурсового одержали оо.: Сѣвѣвичъ Кипъ, каеелянъ вь Радохѣнцѣхъ дек. моотиского; Цѣпановскій Аонинъ, парохъ вь Яшовѣ новѣмъ дек. старосамбѣрского; Ільницкій Генрикъ, каеелянъ вь Унятичахъ дек. дрогбыцкого.

Канон. институцію на капел. Горожана мала одержавъ о. Зацѣ.

До каноническоі институціи завѣзваніи оо.: Карановичъ Іоанъ, сотрудникъ яроолавскій, на капел. Полкинтъ, дек. яроолавского; Дыдакевичъ Ант., завѣд. нар. Ялове, дек. устрицкого, на тую же парохію.

Пережытченый: о. Іосифъ Яворскій, завѣдатель кап. Горожана мала, на завѣдателя капел. Горбачѣ, дек. горожанского.

Погвалу и поане признанье одержавъ о. Зубрицкій Александръ, сотрудникъ парохіи вь Сокаляхъ, за морально-редегично проовѣщенне молодежи шкѣльной вь Сокаляхъ.

Введеный яко завѣдатель капел. Лѣвѣнка мала, дек. отаро самбѣрского, о Ант. Яцѣвъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Житѣе и значенье Маркіана Шашковича и вь додатку матеріалъ и замѣтки до генезы руско-народного отродженя вь Галичинѣ“ написавъ Володимиръ Коцовскій. Львовѣ, 1886. Зь друкарнѣ тов. им. Шевченка. Вь 8-цѣ, сторѣвъ 86. Єсть ое передрукъ студиі подѣ тымъ заголовкомъ уѣдѣиєсь сего року п. Вол. Коцовскимъ вь „Зорѣ“. Вь той студиі знаходится дуже богато цѣнныхъ матеріалѣвъ и замѣтокъ трудолюбивого и быстроумного молодого автора и мы поручаємо еи якъ найгорячѣйше нашіи читачѣи Публицѣ.

— „Музыкальный Библиотекъ“ выѣдлѣи зновъ два выпуски VIII. и IX., котрі переовѣдчили наєтъ, что то пожиточне издавничтво розвиваєсь гарно и ступає що-разъ на ширшу дорогу. Вь IX. выпуску подѣбумо вже ноты на цитру и на дѣля-

тих належить, що видавництво і далі буде
часу до часу уважатимуть до видавничої
також і інструментальну музику. Випуск VIII.
містить солю баритонове Н. Вахніна до слоб.
Ом. Партичного, "Помаріна наша доля", а ви-
пуск IX. дві вазанки о. Ник. Кумановського на
цитру. Перша вазанка на дві цитри єсть цитру-
з народних пісень: "Хусточко-ж мого, Ой
подо я до млина, Ой збиди, збиди ясен місяцю
и Ты дівчино из Подоля", друга вазанка на
одну цитру єсть також цитру з народних
пісень: "Ой місяцю, Доляк, Не щоби со-
ло-вію и Козак коня нагузав". Випуск VII.
коштує 10 кр. а IX-тий 20 кр. а. в. Предла-
никам на провінції вище видавничого ті два
випуски разом з маючим незабаром появи-
тись X. випуском, який буде містити в
себѣ дві пісні: "У Петрівку" и "Як бимъ
знала", просять однак всіх предплатників,
котрі залагають з ціною попередніх випус-
ків о ласкаве вибраванне всіх залеглостей.
— Через видавництво "Музикальної Библиоте-
ки" можна також достати що-ино вийшовшій в
Чернівцях музикалі на фортеп'яні И. Воробке-
вича "Думка и чотири коломийки" по ціні 1
ар., и К. Бухенала "Коломийка" по ціні 80
кр. за примірникъ.

— "Київська Старина" за місяць жовтень містить
в себѣ з важливіших статей: Початок че-
твертого з порядку твору Т. Шевченка в ро-
сійському язичі и заг. "Визначення". — Мѣс-
ня названія в української народної словесности,
студія Н. О. Сумцова. — Очерк літературної
дѣятельности А. Я. Стороженка. В приложі до
сеї студії подані 3 цікаві листи Дениса Зу-
брицького, писані з Львова до польського учено-
го Мацьєвського в роках 1838, 1842 и 1860.
Листи ті Мацьєвський передавъ був сенаторови
и розодѣлководи нашон старини А. Я. Сторо-
женку.

— Портрет д-ра Шараневича, сеніора Становиць-
кого Інститута. На виставі львівського товариства
штук красних знаходиться тепер портрет
проф. д-ра Ісидора Шараневича, виготовлений
нашим артистом-маларем п. Теодором Дем-
ковимъ. Портрет сей, котрий замовляв у п.
Демкова видѣль Становицького Інститута,
представляє особу сеніора тогож Інститута в
натуральній величині в позі сидячої на тлі
старинностей тогож Становицького Інститута.
Видко чинно образъ як и его аранжування
єсть — як кажуть знатоки — високо арти-
стично. На тойже виставі єсть ще другий пор-
трет роботи п. Демкова лиш меншій и шкіль-
ний. П. Демковъ укінчивши студію в Мона-
хію заманіфестував гарно на львівській ви-
ставі а товариство тутешнє стареєся, щоби зга-
даний портрет д-ра Шараневича вислати сво-
имъ коштомъ також на виставу до Кракова.

Переписка Редакції и Администрации.

Всч. К. Г. в Смольнику. На р. 1887 лишалося
50 кр. — Всч. Е. З. в Мозольцѣ. Заплачено до
31. грудня. — Вл. М. К. в Николаєвѣ. Ч. 114 вже
не маємо.

НАДОСЛАНИЕ.

Интересно єсть заявленіє шаста Самуїла
Гекшера старшого в Гамбурзі, поміщене в нинішній
числѣ нашон часописи. Сей дѣмъ висказъ себѣ такъ тутъ
як и в окрестности через свою точну и тайну выпла-
ту такъ добру славу, що маємо вже на сѣмъ мѣсці
звернути увагу кожного на его нинішній инсертъ.

Ц. к. уприв. галиц. анційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 41—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученя з провінції виконують от-
воротною поштою безъ провизии.

До вношеня рекурсивъ в спра-
вахъ конгуальныхъ подає прак-
тичний рады дѣлає: 1—3

"Nowa kongrua"

котрого оставшій примірникъ
можна замовляти по зниженій ціні
1 зр. 20 кр. під адресою ко.
I. Цалка в Бюдинкахъ пошта
Галич. 2—?

Молода женщина

знаюча-ся на
господарствѣ сельскомъ
пошукѣ мѣся на село.
Близша вѣдомость в Админи-
страції "Дѣла".

Надослане.

ПЕРЕНЕТИННЕ ЗАВЕДЕНІЕ підписаного,
уже 24 літа истинное и прибивше себѣ в томъ ча-
сѣ найкращу репутацію не лишъ в австро-угорской
Руси, но и далеко за границами ея, заосмотрилось
найновѣйшими днями, зъ причини зближающихся
зимовыхъ празникѣвъ, зновъ великоцінними украше-
нями на Евангеліоны, котрі, якъ звичайно, приймає
до перенету. Старі українця на Евангеліонахъ от-
новляються, очищаються и доновляються, або переро-
буються під надзоромъ підписаного. До кожного
Евангеліону додаються, на желаніє, великоцінний,
рождествовѣнтъ лентъ з золотими френзлями, котрі
можна такожъ особно замовляти. Далше приймає до
перенету Службеники, в котрі, після потреби,
вставляє Литургію св. Іоана Златоустого и на жела-
ніє додає ленту, — также всѣ книги церковні, Мо-
литвословы срейскі и дамскі, книги метрикальнѣ и
всѣ другі для приходского и громадского дѣлово-
дства, всѣякі книги канцелярійні, книги табулярні
для судѣвъ, всѣякі ману, цѣлі библиотеки приватні
и публичні, всѣ книги шкільні, прекрасні теки на
альбуми, адресы и т. п. Виски новобранчі опра-
вляються в красній и крѣпкій рами за скломи. Має
на складѣ: Книги Твердості отъ 2 зр. 50 кр. до 6
зр., прелестні Молитвеники и Молитвословы для
дамъ и рѣжні дешевіи для старшихъ и дѣтей за
всѣякі ціны. Поминники усопшихъ в 8-вѣ и фоліо
для церковей, братствъ, товариствъ, инстиутцій и ро-
динъ отъ 2 зр. 50 кр. до 10 зр. и т. п. Отновдѣся
на писма з провінції оборотною поштою. Еванге-
ліоны и т. п. можна такожъ посылати поштою и умо-
витися о цѣні и формѣ перенету письменно. Всѣ-
ляка робота вийде напівно дуже краса, крѣпка и
дешева. Евангеліоны просять пересылати скоро,
щоби підписаному можна було таковій на свой часъ
приготовити.

Съ поважаньемъ:

Михайло Спозарекій,

у Львовѣ, в домѣ Становицького Інститута.

Головна ви-

грна евент.

500.000 Мар.

Заявленіє

Щ а с т я .

Выграні

гарантує

державою

Запрошеніє до участі вѣ

Можливости выграна

на великій грошевої лотеріи, гарантованій гамбу-
рскою державою, в котрій

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
півно мусять бути выграні.

Выграні сеи корисност лотеріи грошевою,
котра після плану має лишъ 100.000 лосѣвъ,
суть слѣдуючі:

Найбѣльша выграна єсть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар. 26 выгр. а 10.000 М.

1 выгр. а 200.000 Мар. 56 выгр. а 5.000 М.

2 выгр. а 100.000 Мар. 106 выгр. а 3.000 М.

1 выгр. а 90.000 Мар. 253 выгр. а 2.000 М.

1 выгр. а 80.000 Мар. 512 выгр. а 1.000 М.

2 выгр. а 70.000 Мар. 818 выгр. а 500 М.

1 выгр. а 60.000 Мар. 150 в. а 300, 200, 150 М.

2 выгр. а 50.000 Мар. 31.720 выгр. а 145 М.

1 выгр. а 30.000 Мар. 7.990 в. а 124, 100, 94 М.

5 выгр. а 20.000 Мар. 8.850 в. а 67, 40, 20 М.

3 выгр. а 15.000 Мар. всего 50.500 выгранныхъ.

и они приходятъ вѣ колѣкѣхъ мѣсяцяхъ вѣ 7

отдѣлахъ до певного поршени.

Головна выграна 1-ой класъ выносить

50.000 М., подноситься вѣ 2-ой класъ на 60.000

М., вѣ 3-ой на 70.000 М., вѣ 4-той на 80.000 М.,

вѣ 5-ой на 90.000 М., вѣ 6-ой на 100.000 М., вѣ

7-ой на 200.000 М., а сѣ премією на 300.000 М.

евент. на 500.000 М.

На перше тягненіє выгранныхъ, котре

урядово назначуєся,

коштує оригинальнѣ:

цѣлый лосъ лишъ 6 мар. або 3 зр. 60 кр.

пѣвъ лосу лишъ 3 марокъ або 1 зр. 80 кр.

чверть лосу лишъ 1 1/2 марки або 90 кр.

Я розсылаю оригинальнѣ лосы гарантованіи

державою (а не заказаніи промеемы) сѣ долуче-

нємъ плану лосованія сѣ гербомъ державнымъ

за франкованымъ надославаемъ вартости або

за переказомъ почтовымъ навѣтъ вѣ найдальшій

сторони.

Кождый, беручій участъ, получає отъ мене

варазъ по отбывшійся тягненію урядову листу

тягненія безъ завѣванія.

Планъ сѣ гербомъ державнымъ, зѣ которого

видко вкладки и роздѣлы выгранныхъ на 7

класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей

выконую впрямъ до интересованныхъ точно и

вѣ строгій тайнѣ.

Кожде замовленіє можна по просту зро-

бити переказомъ почтовымъ або рекоменда-

цированнымъ листомъ.

Прошу дѣлать звертати по причинѣ неда-

ленного тягненія заразъ, одинакожъ лишъ до

20 надоліста с. р.

сѣ повнымъ довѣрьємъ до 1765 2—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручає

1563 234—?

препараты зѣ гумы и выробы кавчуковій

для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Зброю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнымъ и

дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (давнѣйше I. Висьявевій)

рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки вѣ цѣні отъ 25 зр. до 200 зр. 1675

Нистолъ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штуды експресові отъ 80 зр. до 200 зр.

Трилофки отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною поштою. Переробляю Лѣзу-

шѣвки на Лянкастерки отъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 24—26

"ПОРВАЛАСЬ НИТКА!"

Комедія на 4 скрѣп.

Написавъ Олександръ Я. Конискій.

Цѣна 30 кр. а. в. 24

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію

"Дѣла". Сѣ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

!! Просимо читати !!

Необходимъ для каждого госпо-
дарства

суть нашъ ц. к. патентованіи и вѣ Лон-
донѣ преміованіи сервисы зѣ сѣрѣла

Фениксы, котрі такъ задля своей знаме-
нитой твѣрлости и твѣрдости, якъ такожъ зѣ
взгляду на здоровлѣ вѣ уживанію недостижимі,
и позбѣстають вѣчно бѣлыми такъ, що ихъ навѣтъ по
25 рокахъ не можна розрѣзнити отъ правдивого
сѣрѣла, що потвѣрджують тысячѣ подѣкъ и признательныхъ
писемъ отъ наибѣльшого панства, а котрыхъ мы тутъ задля не-
достачѣ мѣся не маємо помѣстити, можна ихъ оглянути вѣ на-
шѣмъ бюрѣ. Маючи одинокий складъ ц. к. патентованыхъ серви-
совъ зѣ сѣрѣла Фениксы маємо лишъ мы продавати за безцѣнъ,
бо по 9 зр. 50 кр. ослѣдуючій пышній 54 штуки:

6 Штукъ стол. ложокъ наибѣльшихъ зѣ сѣрѣла фениксы
6 " " выдокъ
6 " " пышныхъ ножейъ стол. сѣ ставѣ. богами
6 " " ложечекъ десертныхъ або дѣтскихъ наибѣльш.
6 " " ложечекъ до кавы и гербаты
6 " " ложечекъ до яєцъ
1 " " Половникъ до супу, тяжкій
1 " " Половникъ до молока
6 " " пышныхъ чарокъ на яєцѣ
1 " " пышна поршеника на персѣ або цукеръ
2 " " сѣлоновыхъ лѣхтарѣвъ наибѣльшого фасону
6 " " низелованныхъ Викторіи таблѣтокъ сѣ правдивою хинскою гравіюрою.
1 " " лѣхтарѣ побруччій або на фортеп'яніи найнов. фасону.
54 штукъ, що суть правдивою окрасою наибѣльшихъ столовъ, коштують разомъ
9 зр. 50 кр.

Ласкаві замовленія виконують за послѣдплатою або за присланымъ
готѣмъ черезъ Першій фабричний складъ ц. к. патентованого сѣрѣла Фениксы
I. Silberberg, Wien II, Antonsgasse N. 6.

Рѣшочасно звертаємо увагу П. Т. публіки, що не треба нашъ сервисы
зѣ ц. к. патентованого сѣрѣла Фениксы уважати за сервисы зѣ сѣрѣла Британ-
ній, що такъ робять теперъ конкуренти, и дѣлать просямо уважати добре на
адресу, щоби уникнути великого баламутства. 1759 6—12

ЛІРІЯ ДЗВОНѢВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІНА

вѣ КАЛУШИ, почта и естѣя желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ "Ивана и сына
Серафима" "Лірію дзвонѣвъ" вѣ Калуші, означену сѣрѣбнымъ
медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на
виставѣ тов. им. Кавковскаго вѣ Коломиі (якѣ о томъ своего
часу газеты доносили, — маю и теперъ на складѣ готові
дзвонѣ, выконую скоро замовленія и приймаю старі або ушко-
джені дзвонѣ до перебиванія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вл. приходникамъ и фундаторамъ за
всѣ дотепершій замовленія вѣ давнѣйшій собѣльній а теперъ
моѣй власной ліріи дзвонѣвъ прошу о ласкаві замовленія такъ
на поодинокій нові дзвонѣ якъ и на цѣлѣ. За твѣр-
лѣсть матеріялу и гармоничный звукъ могуавачи тѣмъ пущу
и для того осмѣляюся припоручати ихъ дѣлаемо отворотѣтъ.
1572 19—24

Сѣ глубокимъ поваж. чинъ уважною

Антоній

Привзану загально найлучшу
Масу до запусканія пѣдлогѣ

поручає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 121—0

Перепродуючимъ даємо отпѣднѣй рабать.

Зѣ причини набута бѣльшой скѣлькости

ЛЪОСѢВЪ BASILKA

єсьмо вѣ можности продавати тѣ-жѣ

1774 низше курсу емисіи 4—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зѣ провінції залагоджуєся безъ проволоки.

Тягненіє в же слѣдуючого Мѣсяця

Kincsem 1 зр. 11 ЛЪОСѢВЪ ЛИШЬ 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 1—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отъ 20% | 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Лѣсы можна набувати черезъ

Бюро лѣотеріи угорского Лоскеу-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Р. Меркель

улиця Трибунальска, ч. 8.
Поручає П. Т. купуючій публі-
цѣй своей, богато заосмотреній
складъ волякихъ мебѣвъ — го-
товыхъ або на замовленіє.
Цѣны пристоунъ — робота
оолидна. 1780 1—2

"ДЫМЪ"

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., сѣ переопи-
скою 1 зр. 70 кр.
Дѣстати можна вѣ адми-
нистрації "Дѣла" або вѣ
книгарни Становицькой.

Заложена вѣ 1847 р.

Красна фабрика

отливѣвъ гипсовыхъ,
прикраєтъ архитектурныхъ и мозаикъ
вѣ великихъ стилѣхъ, — Складъ пред-
метѣвъ мрамуровыхъ и алябастровыхъ,
плитъ, стѣпанѣвъ, рѣзорѣдкихъ ваъ и
тапъ на билеги и т. д. — Приймаєся
великі работы рѣзьбярскі: портреты,
погруді, памятники зѣ мрамору; всяку
направу предметѣвъ артистическихъ и
старинныхъ по умѣркованій цѣнѣ.

Адреса: Заски (Zacchi), Львовѣ.

XXXXXXXXXXXX

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеъ зѣ моихъ
конкурентовъ не вѣ силѣ продавати
готову або робити одѣжѣ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зѣ матерій красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1656 Всч. Духовенству. 39—?

Замовленія вѣ мѣся и зѣ провінції
выконують точно и ретельно. На жа-
даніє высылаю взоры даромъ и фашко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескѣи одѣжѣ гуртомъ и

подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложений 1848.

XXXXXXXXXXXX

Дмитрій Ковальскій

мужескій кравецъ

у Львовѣ, при ул. Бляхарской ч. 7.

має честь поручати П. Т. Пу-

блицѣ и Всч. Духовенству свою

Робѣтню кравецку.

Выконує всякія работы зѣ

своего оука або лишъ саму ро-

боту пѣсла найновѣйшѣи моды и

по цѣнахъ якъ найдешевшихъ.

Принимаетъ замовленія на одѣжѣ

для Всч. Духовенства и выко-</

Виходить в Львові що Вторника, Четверга и Суботы крім руских свят) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекна найзнам. повстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяця. Редація „Администрація“ подъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи ввертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть одним трочком печатною, въ рубр. „Надбодане“ по 20 кр. а. з. Рекламіцям неопечатаній вбѣльнѣ бѣть порта. Предплату и инсераты приймають: J. Львовъ Администрація „Дѣло“. J. Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редація „Кіевском Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская уд., д. Радли 9.

ДѢЛО

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залеглостей.

Вѣче окружне въ Станиславовѣ

Отбудеся дня 18 л. падолиста, якъ то ухваливъ Комитетъ на засѣданію своѣмъ дня 1 л. с. м.

Полонизація Русинівъ а правительство.

VIII.

Языкъ польскій яко урядовый въ ц. к. судахъ и урядахъ цѣлой Галичины дѣстали Поляки такожъ въ наслѣдокъ закулисовыхъ пертрактацій д-ра Земляковского (и товаришѣвъ зъ „кола“ польского гр. Адама Потоцкого та Корн. Кішечуновича) съ гр. Байстомъ за ухвалу въ галицкомъ Сеймѣ зъ дня 2 марта 1867 р., чтобы галицка делегация выѣхала до Вѣднѣ и взяла участь въ Радѣ державной. Гр. Байстъ, якъ то мы вже згадували, въ нагороду Полякамъ предложивъ до санкціи цѣсаревѣ законъ краевый о языцѣхъ выкладовѣмъ въ школахъ народныхъ и середнихъ, виробивъ у цѣсари Статутъ организаційный галицкой краевой Радѣ школьной, а вкѣнци прирѣвъ, що языкъ польскій буде заведенъ въ Галичинѣ яко урядовый въ судахъ и урядахъ. Такъ отже за ухвалу сеймову, котру при звѣстной тогдѣшней незгодѣ польскихъ послѣдовъ сеймовыхъ рускѣ послы своими численными тогдѣ голосами рѣшили въ користь правительства, то-ежъ правительство нагороджувало Поляковъ уже третимъ дарункомъ — и то дарункомъ незвычайно великого значеня. И дѣйстно, въ два роки, правительство, чтобы зацѣпить польскихъ резолюціонистовъ та федералистовъ, завело польскій языкъ яко урядовый въ судахъ и урядахъ цѣлой Галичины. Дня 4 л. червня 1869 вышло дотичне розпорядженіе цѣсарске.

Якимъ чиномъ прійшло до сего цѣсарского розпорядженя, о томъ доведѣмося зъ памятниковъ бл. п. министра Гискры. Коли цѣсаръ 1869 р., отповѣдно до обьявкы гр. Байста зъ передъ двохъ лѣтъ, поручивъ ми-

нистерству, чтобы оно предложило властивый планъ, Гискара призвавъ на раду министровъ п. Поссингера, тогдѣшного намѣстника Галичины (нынѣ намѣстника долѣшней Австріи). На радѣ президувавъ самъ цѣсаръ, але не бравъ участі въ дискусіи. Коли удѣлено голосу п. Поссингерови, чтобы онъ, яко намѣстникъ галицкій, высказавъ свой поглядъ въ томъ дѣлѣ, Поссингеръ выголосивъ довгую рѣчь, въ котрой доказувавъ, що черезъ заведеніе польского языка яко урядового въ судахъ и урядахъ галицкихъ — по заведенію вже польского языка въ школахъ — скривдятся другу, не-польску народность, Русинѣвъ. Съ такимъ розпорядженіемъ — сказавъ п. Поссингеръ — „розпочалась-бы въ Галичинѣ эпоха переданія элементу не-польского на поталу Полякамъ“. Мимо такого голосу намѣстника, которого Гискара въ своихъ памятникахъ зове „досвѣдченнымъ въ справахъ галицкихъ“, въ министерствѣ запала болѣею стію одного голосу ухвала — завести польскій языкъ яко урядовый въ судахъ и урядахъ Галичины.

Другого дня по выданію цѣсарского розпорядженя, т. е. дня 5 червня 1869 р. вышло розпорядженіе всѣхъ министерствъ, выдане на подставѣ того цѣсарского розпорядженя о польскомъ урядовомъ языцѣ въ судахъ и урядахъ Галичины. Рускій языкъ признано тутъ — не першій се впрочѣмъ разъ — краевымъ и рѣвноуправненнымъ у всякихъ зношеняхъ съ сторонами. Але-жъ тутъ треба заразъ поднесті, що не постановлено нѣчого, чтобы урядники (судовы и всякы ичѣ) набули и выказались знаніемъ руского языка, отже чтобы могли съ Русинами урядово словомъ и письмомъ зноситися по руски. — А прецѣвъ въ 1848 и 1849 рр. были выданіи розпорядженя, що всѣ въ руской части Галичины урядники повинны выказаться полнымъ знаніемъ руского языка — подѣ загрозою утраты службы. А кѣлько то нынѣ урядниковъ въ руской части Галичины не знае по руски ані писати, ані читати, ані навѣтъ говорити? Якъ же тѣ незнаючи можуть урядувати по руски?!

Але то ще не одинокое лихо.

Русины мѣста Черновець

завоевъ упали при выборахъ до Радѣ мѣстои, котры отбулися минувшого мѣсяца, и то, жалъ сказати, богато зъ власной таки вини. „Буковина“ пише въ томъ дѣлѣ:

„Румуны мають теперь вже 10 радныхъ, то е одного болѣе, якъ доси. Русины заспали якъ завѣгда такъ и сего разу оу вельми важную справу, такъ отже не мають хотѣ-бы одного радного, котрый бы оказавъ тымъ панамъ, що поставили собѣ за задачу понижати права Русинѣвъ, обчорювати пооданокыхъ Русинѣвъ ба и позбавляти ихъ совѣстно заробленого куоника хлѣба. Наша надѣя почивае на томъ толькѣ, що чужій люде, шануючій наши права, зволютъ самѣ обставати за нами, якъ се вже кѣлька разѣвъ случалося.

Съ жалемъ въ сердца, съ стыдомъ въ лица приходило поглядати на то, що н. пр. Румуны, котрыхъ число въ II. колѣ о кѣлька перекинчикѣвъ лише перевысшае число выборцѣвъ Русинѣвъ, хатро, мудро и не великимъ коштомъ переперли ажъ двохъ кандидатѣвъ, а мы яѣ одного! Въ послѣдній минутѣ здогадалися 4 Русины явитися на передвыборчѣмъ зборѣ, а треба-бы было ще 5-темъ явитися, чтобы на офіціальной листѣ станувъ рускій кандидатъ, котрый певно бувъ бы и выбраный, бо и такъ доставъ бувъ значне число голосовъ. Та хто-жъ зъ еманципованныхъ Русинѣвъ морочивъ-бы собѣ голову такими дурнями! Най тымъ клопочуться нп. Бумбакъ, Галиць, инспекторъ и рукохъ (!) школъ п. Стефановичъ, та рускій (!) проповѣдникъ о. Прокопъ и т. п. люде, а у нашихъ оутъ теперь важнѣйшій справы, примѣромъ доносы до „Parlamentar-a“ та до „Нового Пролома“, — въ нихъ опасеніе, а не въ якоій тамъ Радѣ! Чи може думали Господинове выборцѣ, що Поляки выберутъ вже и Русина, отже буде нова нагодонька пальнута статію до „всемірныхъ журналовъ“ львовскихъ про запродану Румунамъ, ба нѣ, Полякамъ — Русь? Зарахувалось, та се не першинка, руска справа потерпѣтъ на томъ не мало, а Русь най подякуе за се умѣйшимъ Господамъ политикамъ русскимъ, та и байдужнымъ Панамъ Русинамъ. Помагай Богъ на дальшѣ два роки однимъ клеветати, а другимъ опати!“

До исторіи звѣстного Заведенія.

(Далше.)

Зъ дотеперѣшнихъ статей моихъ мѣгъ объективный читатель переосвѣдчитися, що и рѣхунки филіи Тернопольского збѣжовою были ведены якъ найточнѣйше. Замѣты, якій поробивъ менѣ п. Куонірскій, отперъ я не голословными фразами, а на основѣ документовъ. Рахунками тыми утрудивъ я може декого, а именно тыхъ, котрымъ моя справа выдася бути чѣмъ личною. Такъ однакъ же не есть. Мои оправданья не есть лишь оправданья мои личности, але я тымъ самымъ переводжу доказъ, що въ центральному „Заведенію“ дѣялись великія несправильности. 24.000 зр., котрыми мене будѣть обтяжено, тѣ 24.000 зр. стояли въ книгахъ „Заведенія“ яко активы, а на дѣлѣ ихъ не было. На дѣлѣ замѣсть той сумы треба було въ рѣжнѣхъ билансахъ „Заведенія“ поставити зеро. Длaczego такъ роблено, легко догадатися. Сего сумою укывано дефицитъ, на який „Заведеніе“ хорувало отъ довшого часу. А якъ то оумою бодай въ части покрыто дефицитъ, то и активы выданысь болѣешими и дирекція могла каждого року, почавши отъ 1882 р., своимъ основателямъ выказати болѣеший чѣстный зыскъ, а затѣмъ дати имъ болѣешую тантіему и дивиденду. Якъ такой маневръ назвати, читателѣ самѣ догадуются.

Але на тыхъ замѣтахъ ще не окѣчилось. Коли тѣ замѣты показались безосновными, то треба було вынайти другій. И дѣйстно тогдѣшній бухгалтеръ „Заведенія“ вынайшовъ зъ порученя вышнего нову квестію, такъ звану: „сомнительный позиція“. Переходитъ тѣ позиція подробно я тутъ не думаю, але скажу, що ані одна зъ нихъ не была сомнительна, т. е. не были сомнительны нѣ кошту завонованя филіи на 7.532-22 зр., нѣ пассивы зъ 1881 р., нѣ претензіи филіи до своихъ компетентѣвъ (I. Витовнянского, Гоппена, Рата, Серета, Вайябера, Буховецкого, Захавича), бо всѣ тѣ претензіи были заипотекнованы на реальностяхъ, або опирались на личнѣмъ кредитѣ. О томъ воѣмъ центральноя дирекція знала дуже добре, бо о всѣмъ складавъ я въ своихъ часѣхъ рапорты. Одна лишь претензія, признаю, была дуже „сомнительна“, т. е. претензія „Заведенія“ до давнѣйшого ового управителя филіи збѣжовою, Йондора Филипа, на оуму 13.014 зр. 14 кр. Але та претензія была власностію не филіи, а просто центральнои дирекціи. Дирекція сама кредитовала тою оумою Ио. Филипа, то сума тая не могла обходити мою филію тернопольскую. На все то оутъ акты и моя дописъ до дирекціи зъ 23 маѣ 1885 р.

Коли-жъ я такъ отпиривъ „сомнительный позиція“ дирекціи, то остаточное зроблено менѣ ще

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Далше.)

А. Гильфердингъ въ своихъ словаряхъ „О охотѣ языка славянского отъ санскритского“ наводитъ на послѣдній сторонѣ тѣ губерніи, що въ нихъ говорятъ языкомъ русскимъ, однакъ же цитуетъ въ одной губерніи малорускою. Въ своей канцѣ говоритъ онъ о нарѣчій малорускомъ въ той-же описовѣ, якъ о нарѣчій: великорускомъ, чешкомъ, словенскомъ — отже отавитъ воѣ тѣ славянскыя нарѣчія яко окрема бѣсѣды побѣ себе.

О поглядахъ Великороса А. Н. Пыпина, знатока славянскихъ бѣсѣдъ а литературѣ, навѣтъ не говорю. Труды его знаніи каждому, хто лишь въ дробной части интересуеся наукою. Думаю, що и о. Петрушевичъ мѣуѣтъ щось чужіе о Пыпинѣ — его имя надто звѣстне въ цѣлой Славянской.

Филологичній працѣ профессора университетского А. Цетебѣи и проф. П. Житецкого знаніи и въ Росіи и въ Галичинѣ. Першій зъ нихъ пише выключно по руской и ему певно и не омилось нѣколи заперечувати самостоятелность нашего языка; другій — Малоросъ, але дѣло его про звукословіе малоруского языка, котре на кожній сторонѣ свѣдѣтъ о самостоятелности и о самостоятелной историчности развою нашой бѣсѣды, было уѣльчане Академіею С.-Петербуркою року 1876 — значить и Академія — учена институція руской — одобрила погляды малоруского автора.

Думаю, що на свѣдоцтво о самостоятелности малоруского языка навѣтъ и може болѣе рѣж-

ныхъ историковъ руской, филологовъ, лингвистовъ, якъ о. Петрушевичу буде любо. Овъ вѣдай такъ думавъ: „Въ Росіи, дакувати царямъ, вышли указы проти малоруского языка, тамъ чей цензоры сповняють овою мисію — пропавъ Партицій!“ Але штука, якъ бачимо, не удалась. О. Петрушевичъ мѣгъ-бы хоба зъ послѣднихъ лѣтъ, т. е. отъ часу оголошеня указу, найти який цитатъ проти мене. Толькѣ-жъ чи буде то доказъ? Чей же, оу лингвистами, що пишуть по указу, полемикѣ вести не буду.

Вкѣнци зазначу еще разъ: въ справѣ Малон Русин рѣшати мае въ першій линіи сама Русь, и она устами ученыхъ, якъ Максимовичъ, Костомарѣвъ и инші, а такожъ самымъ фактомъ истнованя литературы уже вырѣкла послѣднее слово. Що-жъ нынѣ зробите съ творами такихъ писателей, якъ Шевченко, Марко Вовчокъ, Кѣйткъ, Нечуй, або зновъ Маркіяна Шапкевича, Могильницкій, Устияновичъ, Федьковичъ, Млака? „Sum, quia sum“ — такъ тысячами проявами самостоятельного житя кляче зѣ-вокуды 20 миллионный народъ. Тай сама вже Галичина — чи не служитъ она свѣдоцтвомъ того самостоятельного руху? Въ нашомъ языкѣ плекаются воѣ галузы науки, въ нашомъ иде литература (Сборникъ Матицѣ съ нашими дванадцятьма пренумерантами не може яти въ рахубу), нашъ языкъ и письменный, и разговорный, и досѣтъ вже усталеный. Съ кимъ не стрѣнемось, воѣ говоримо однако, розумѣемось однако. И о. Петрушевичъ и п. Пляшанскій (редакторъ „Слова“) не говорятъ, чи то въ родимѣмъ чи въ товарискомъ житію, внакше, якъ мы — украинфилы. Навѣтъ оба они — якъ знаю зъ до-

овѣду — говорятъ оу оубою выключно по малоруски. То лишь на паперѣ граеоя комедія, обчиолена на завоевъ неоянй цѣли.

„Подобного явленія, якъ у насъ, не замѣчается въ цѣлой Европѣ, въ которой только вѣкомъ и наукою знакомились писатели имѣють право заниматься образованіемъ языка и его правописанія. Одна только молодая Галицкая Русь не довольна цѣлымъ тысячелѣтіемъ выработаннымъ кнѣжнымъ русскимъ языкомъ... думаетъ разрушити руской образованный кнѣжный языкъ и его правописаніе, устраниая вѣками на Руси засѣненное чистое зерно руского языка, внося вмѣсто того же плевалы и свѣтій ново-исковерканныхъ словъ фонетическимъ правописаніемъ, чѣмъ злоупотребляетъ кириловскую азбуку, надавая буквамъ той же другое значеніе.“

Попередъ всего замѣчу, що цѣла Росія давно а давно вже покинула кириловскую азбуку и, здаеся, що той азбуки навѣтъ нѣколи не мала аѣ уживаню. Пѣсѣла суду ученыхъ кириловскую азбукою звалася глаголитика, письмомъ навѣтъ до нашой азбуки не подобно, пригадуеся скорше ориентальный алфавитъ, якъ н. пр. гебрайскій. Ба навѣтъ и те, що мы нынѣ хабѣмо называемо кирилицею, обмежено въ цѣлой Росіи выключно лишь на церковній книги, бо свѣтскіи писма печатаніи вже гражданкою, повсталю за впливомъ азбуки латинской. Тою-жъ гражданкою пише и о. Петрушевичъ и онъ самъ выкидае зъ „тысячелѣтної“ азбуки множество буквъ, зѣкъ давній оубы, буквы зѣло, онѣку, отѣ, ижица, поаломъ, букву ѣ и т. д. Самѣ вырѣкаются дав-

ного кириловского письма, тай зъ теперѣшнѣмъ нѣбѣ-кирилицѣ выкидають буквы одну за другою, а на украинфилѣвъ зводять вину!

О. Петрушевичъ переотерѣгае, чтобы мы кириловскимъ буквамъ не надавали „другого значенія“. Розумѣемо Васѣ, отче! Вы-бы радѣ, чтобы цѣла Мала Русь — 20 миллионный народъ — покинула читати и выговляти ѣ якъ I, а приняла московску вымову (ѣ якъ jѣ); чтобы мы самогласну и читали якъ i поѣла правилъ польской и руской бѣсѣды; чтобы мы оогласну г — такожъ характеротичные знамя нашой бѣсѣды — выговляли якъ г, зновъ по образцу Поляковъ и Великоросѣвъ; чтобы ѣ читали якъ jѣ, и т. д.

То лишь у насъ, въ галицкой Руси, позволяютъ собѣ люде такихъ неприличныхъ жартѣвъ. Най бы то о. Петрушевичъ запропонувавъ Чехамъ, чтобы они свое г выговляли якъ г — съ такимъ ученымъ они бы скоро справились, якъ и въ загалѣ погородю пятнуютъ они всякого, хто имъ народній святощѣ выдерти хоче.

У насъ отъ вѣковъ выговорювали г по нынѣшней вымовѣ, и се причина, що въ пѣвнѣйшихъ часахъ не для старшого звука г, але для новѣйшого г вынайдувано рѣжній окреми знаки. Коли мы, Малоросы, заводили вѣру христіянскую въ областяхъ великорусскихъ, мы — отѣтдно до властивостей руской бѣсѣды — позволили Москалямъ выговляти г якъ г, однакъ въ двохъ случаяхъ церковъ уступки не зробила и велѣла слова Господѣ и Богѣ выговляти по давнѣйшій вымовѣ (черезъ г), що и до нынѣшного дня въ цѣлой Росіи точно переотерѣгася.

Уже въ старославянскомъ языкѣ была

олюблючий замість. Сказано так: Ты показав на підставі своїх книг філіяльних за 1884 р. сальдо на 79.981 зр. 1 кр., а побіля наших книг (центральної управи) сальдо се повинно виносити 104.850 зр. 54 кр., рбінція про-то о 24.869 зр. 53 кр. Се значило одно, що будьто я ту суму задержав у себе.

Сума та, по мійній дирекції складалася (крейцарів не число) з 6042 + 3034 + 11 + 13.014 + 2667 зр., а на якій основі дирекція зробила мені сей новий замість і о скільки він оправданий, поясню бодай в короткості, хотів есенціонально. І так до суми 6042 зр. 14 кр., котру дирекція веліла мені звернути, замічаю, що се була страфа філіяль обжована. Інтерес торговий не був мою власністю, але „Заведенія“, котрі мені на неї ніколи грошей не по-значало. Накопили-ж зиски належали до „Заведенія“, то мусіли належати і страфи. Сума та выросла з 6%, якій мала філіяль обжована кидати „Заведенію“. Боли інтерес не рентовався, не моя в тій виключно вина, тій менше, що в останніх літах дирекція не тільки не за-сильовала торгові філіялі капіталами, але ще всю готівку чим скорше веліла собі присылати, будучи в клопотах фінансових. Каса філіяльна не могла про-то під ніяким умовом бути обжованою тою сумою.

Друга позиція на 3134 зр. 34 кр. дотыкала выдатов моих на подорож до Росії в 1884 і 1885 роках. Выдаты ті мусу пояснити. В них заключаются: подорожні кошти, порторія, дешеш, оплаты за записки делові и легализации нотариальні, фіякры, служба, готель, удержаніе и пр. при першій поїздці — 641 рубл. + 250 рубл., котрі я позичив Мироолаву Добрянскому, коли случайно попал в „затруднительное положение“. До того належать причислени 1.500 рубл., уплаченных мною посредникам в Москві и Петербурзі. Друга поїздка до Києва стояла мене 135 рубл., разом про-то в гульденах 3.134 зр. 34 кр. І давня річ! Давніша дирекція, одержавши з моїх рук 300 000 рублів за-помогі з Росії, приняла сей рахунок, тільки п. Кошторскому він не подобався, а именно че-рез то, що я посередників імена не хотів вывистити. А пытаюся, чи п. Кошторский прихав до Галичанин з Росії на овій кошті? Писано вправді з початком 1885 р. в газетах, що п. Кош. приняв дирекцію „Заведенія“ з чисто „патриотических побуждений“, але воім звѣсто, що він велів Совѣтові управляющему запла-тити яко „издержки сировадения себе с роди-ною“ з Нижного Новгорода до Львова суму 1500 зр. Вѣдомо також, що і потім їздив кілька разів сам і сь овиими товаришами з Львова в Росію не на власні кошти, а ко-штом досить поважно суми з каси „Заведенія“. Потім, наколи звернено „издержки“ о. Ів. На умовах, зь отки-ж я прихожу їздити на вла-дний кошті? Суму тую 3.134 зр. 34 кр. повинна була про-то дирекція втагнути в свої книги, а тоді еи сальдо було бо тую суму вже зга-джалося сь моїм сальдом філіяльним. Треба бо знати, що я гроші на подорож брав зь своєї каси філіяльної и ихъ точно тамъ запи-сав. Вь центральної касі грошей на той час, здається, не було, бо мені ихъ не прислано.

Диференція 11 зр. 34 кр. ест мало зна-чуца и походити ще зь 1881 р., зь часу ин-тересу Ио. Филипа, але и тая позиція дається до крейцара вытолковати. Я еи на теперь поми-наю.

Сума 13.014 зр. 14 кр. становила властиво

претенсію центр. „Заведенія“ до Ио. Филипа. Только філіяльна каса виплатила еи на рахунокъ центральної. Дирекція, маючи вже познѣше вь своихъ рукахъ всеелі и другі документи на покрьте сего сумы отъ Ио. Филипа, повинна бу-ла еи зь konta філіяль списати ще 31 грудня 1882 р. Сего она неувильно не зробила и тая сума фигурувала ще вь билансѣ за 1884 р. и вь центрѣ и вь філія. отже подвійно!! Доцверна п. Шуровскій зрозумѣв тую неправильну позицію вь червні 1885 р. и очисти вь мене зь тої на-части. Вартість тої позиції зрозумѣ кожній.

Последна позиція на суму 2.667 зр. 57 кр. дотыкала Кароля Михалка. Еи обезпечило собі „Заведенію“ на фабриці перезины свого давній-шого директора. Але мимо того обжовано тою сумою и мою філію — розумѣся зовсімъ не-правильно.

И теперь рекапитулюю: Закинені мені су-мы, мнимо зде фравдовані, именно зь 1881 р. вь квотѣ 20.594 зр. 16 кр. (або 24.387 зр. 36 кр., якъ первѣсто оказано) и непра-вильно вытворені зь билансу за 1884 р. вь квотѣ 24.869 зр. 53 кр. разомъ 45.463 зр. 69 кр. (зглядно навѣсть: 49.256 зр. 89 кр.) зредуковалися по моїмъ выносу на подставѣ ра-хунковъ філіяль до простого — зєра, а що боль-ше, я маю ще претенсію до „Заведенія“ на 750 зр.

И пытаюся, за що поставлено мене вь по-дозрѣніе о дефравдаціи, знищено мою екзистен-цію и скривджено на честь?!

Савелинъ Загайко.

Зь судової саль.

(Шепаровичъ противъ д-ра Савицкого.) Пе-редъ ц. к. судомъ посѣтовымъ м. д. С. III. у Львовѣ отбулася вчера розправа, досить ори-гинальна. Обжалованымъ бувъ — учитель, обвини-телемъ — ученикъ гимназіяльный, а предметомъ жалобы оскорба чести. Рѣчь була така. Коли д. 10 л. жовтня ученики академічній гимназіи були на ескортѣ и слухали проповіді, голошеної на-тахитомъ о. Гушалевицею, приступивъ присут-ний на ескортѣ за-дла нагляду надъ поведѣньмъ учениковъ профессоръ д-ръ Емилианъ Савицкій до ученика VI кл. гимн., Степана Шепаровича, сто-ячого по-заду коло дверей, и не кажучи слова, вымѣривъ ему — ударъ вь лице. Се бачили всѣ ученики, отидай вь дальшихъ лавкахъ и розумѣ-ючи, агришались немало примѣньеньмъ изъ сторо-ны проф. Савицкого такого „высоко педагогично-го“ средства супротивъ ихъ товарища. Уч. Ше-паровичъ почувши нимъ рівно надто дѣйливо о-скорбленымъ и порѣшивъ шукати оправдани-ности на судової дорозѣ. Судова розправа от-булася передъ судомъ для справъ карныхъ д-ромъ Петромъ Стебелюкомъ. Обвинителя приватного уч. Шепаровича заступавъ п. Евг. Олеськичъ, обжалованого проф. Савицкого д-ръ М. Король. По отчитаню жалобы оборонецъ толкувавъ посту-пованіе проф. Савицкого вь сей опосѣбъ, що тойже хотѣвъ звернути Шепаровича, котрый глядѣвъ вь бѣкѣ, лицемъ до ескортатора, а при той нагодѣ предпринявъ сь лицемъ его ману-ляцію, вь котрій Шепаровичъ добачивъ знамена преступленія зь §. 496 зак. кар. Однакжъ при-кликаніи свѣдѣк, ученики Студанскій и Будзы-новскій, зѣзнали односторонно и згѣдно, що мани-пуляція тая була надто енергична, бо ажъ „до-скѣтъ пошовъ отъ неї по саль“, а покликаніи обжалованымъ за свѣдка проф. М. Полянскій,

котрый бувъ тогды такожъ на ескортѣ, зѣзнавъ, що не бачивъ нічого и не мѣгъ бачити, що дѣся по за нимъ, бо сидѣвъ вь першій лавцѣ а все то дѣялося вь задѣ саль, отже за его плечима. Обо-ронце жадавъ ще покликати на свѣдка о. Гу-шалевица, але п. Олеськичъ спротививъ сему, бо фактъ, о котрый розходилося, бувъ уже рѣш-чимъ зѣзнаніи двохъ свѣдѣковъ односторонній, и судія прихилився до его выводовъ. По переве-деню поступованю доказовѣмъ зажадавъ п. О-леськичъ узнати проф. Савицкого виннымъ пе-реступленія зь §. 496 з. к., подносячи яко обя-жаючи обрѣтанины, що се дѣялося на ескортѣ підчасъ голошеної священникомъ проповіді, що мѣжъ обжалованымъ а обвинителемъ заходило отнѣшеніе, котре наказувало обжалованому захо-вувати повну повагу и буда яко учитель примѣ-ромъ поведѣнія, и що вь концѣ обжалованій яко чоловікъ образованій обжалованій бувъ повздер-жуватися и не дати приотрасти заводѣти собою. Д-ръ Король старався выказати, що фактъ сей не носить на собі знаменъ преступленія зь §. 496 з. к., але що-найбільше преступленія зь §. 413 з. к., т. е. що поступованіе д-ра Савицкого належить уважати виконаньемъ школьной дисци-плины надъ ученикомъ, котрої мѣру має оцѣни-ти власть школьна, однакъ п. Олеськичъ выка-завъ основно хибність юридичныхъ мотивовъ о-бороны и судія оголосивъ засудъ, котрымъ при-знавъ проф. Савицкого виннымъ преступленія §. 496 з. к., и засудивъ его на кару 12 годінъ арешту, котру змѣнивъ рівночасно, — зь при-чини, що обжалованій не бувъ ще караний, — на кару грошеву (2 зр.) Обжалованій зголосивъ откликъ що до вини и кары.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Соймы краевъ) будутъ сего року, якъ до-носятъ вѣдѣнскіе газеты, тревати дуже коротко, бо зберуться вь загалѣ доцверна около 10 грудня; оттакъ слѣдують рѣдывий феріи, а вже 22 сѣчня 1887 р. має бути знову окликана Рада державна, отже нема и безѣды, чтобы соймы по Рождествѣ могли ще дальше радити. „Politik“ однакжъ до-носивъ, що чешскій соймъ має бути скликаний за-разъ по закрытію общинныхъ делегаций, отже вь послѣднихъ дняхъ надолоста.

(Внесение Шмерлинга.) На засѣданю палаты панѣвъ поставивъ членъ палаты Шмерлингъ слѣ-дующе внесеніе: „Зь взгляду на розпорядженіе министерства правосудія зь дня 23 вересня о. р. о языцѣ урядовѣмъ вь Чехахъ и на Моравѣ має выбрати Выс. палата комисію зь 9 членѣвъ, що-бъ она розслѣдила то розпорядженіе мин. право-судія такъ зь его правноі якъ и политичноі стороны и важности и чтобы здала о нѣмъ справу, взглядно предложивъ отповѣдній внесеніи.“ Внесеніе се набрало багато шуму вь нѣмецкихъ газетахъ и выкликало велику борбу зь стороны чешкой пресы.

(Слѣдній делегация) збираются нынѣ на на-рады. Здаєсь, що президентомъ австрійскої деле-гаций буде выбраний д-ръ Смолька. „Fremden-blatt“ каже, що сегогодня сѣсія буде дуже важна и оживлена, а „Politik“ доносить, що гр. Андра-си и Антоній и ще другіи десиденты зь партіи правительственной будутъ интерпелювати гр. Кальногого вь справѣ политики загранич-ной. Кажуть, що правительствѣ стараєся всѣмъ

силами наклонити бодай членѣвъ партіи прави-тельственной, чтобы они не выступали противъ министерства дѣлъ заграничныхъ.

(Четверта класа бранки.) Карянтійске пра-вительствѣ краве постановило згѣдно сь войко-вою комендою вь Целонау задержати провини-тельно четверту класу вѣку такожъ и вь бранцѣ на 1887 р.

(Бюджетъ угорскій.) На засѣданю палаты послѣвъ дня 30 жовтня предложивъ угорскій ми-нистеръ фивансовъ гр. Сапари бюджетъ держав-ный на рѣкъ 1887. Зь бюджету сего показуєсь, що выдаты загаломъ выносятся 350,400,021 зр. (о 6,713,481 зр. больше якъ минувшого року) а доходы загаломъ становлятъ суму 328,356,095 зр. (о 1,276,687 зр. менше якъ минувшого) року. Дефицитъ выносивъ отже 22,043,926 зр.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Увага дѣлоя Европы звернена знову на Болгарію; всѣ заинтересова-лись теперь надзвычайно справою болгарскою, але лишь — зь цѣкавости, якъ закончилось борба добродѣи сь овиимъ недавнимъ протегованцемъ и який буде остаточный результатъ сего незвычай-ного обяву славянської любви. Цѣла Европа признає вправді, що всяке право, всяка оправ-дливость якъ давнѣйше такъ и теперь промовля-ють за Болгарами, вся симпатія Европы естъ по-сторонѣ Болгарѣ, але на тѣмъ и все кончатся; за Болгарію не хоче ніхто и пальцемъ рушити. Та впрѣчѣмъ и нічого вь тѣмъ давного, всѣ бо-ются страшно войны, бо може и войны европей-ской, тому кажуть: лѣпше най брати Славяне доказують собі и дальше свою любовь славян-скоу. Такъ отже справа болгарска розгиваєсь те-перь лишь мѣжъ самою Россією и Болгарією, а вь тѣмъ якъ разѣ лежить и найбільше заостре-нне цѣлоя справы.

Минувшій недѣль, дня 31 жовтня, отбулося открыте великого собранія вь Тирновѣ. Ресен-ты Стамбуловъ и Муткурѣвъ (Каравелѣвъ оставо-въ Софіи) выступили вь супроводѣ офицеровъ тамошної залогіи и Стамбуловъ отчитавъ слѣд-уючу промову: „По абдикаціи первого князя бол-гарского, кн. Ватенберга, обяво правительствѣо веденіе всѣхъ справъ вь краю а его усиленнымъ стараніемъ було удержати миръ, спокой и без-печность такъ жита якъ и майна и чести бол-гарскихъ обывательвъ; стараніемъ его було та-кожъ вывести отчину зь кризы, вь яку она по-чала вь послѣднокъ замашу зь дня 21 оерня. Правительствѣо уважає своею найбільшою задачею окликати велике народне собраніе вь цѣли вы-бору князя на опорожненій престолѣ. Мимо сего рода трудностей для тої управи, подъ якою жѣмо, переведено выборы безъ вся-кихъ поважныхъ приклонѣнь и правительствѣо сьоглядає сь радостію на представителѣвъ бол-гарского народу, збравшихъ-ся нынѣ вь старой столицѣ болгарского королевства, и естъ зовсімъ переконане, что выберете нового князя, котрый посвятитъ свое житіе интересамъ отчаны и по-веде народъ на дорогу поступу, великости, славы и его историчной судьбы. Симъ открываємо ве-лике народне собраніе и молимо благословеніе Божого для его трудовъ. Най жѣ незави-симъ и свободна Болгарія! (Подписано) Стамбуловъ, Каравелѣвъ, Муткурѣвъ.“ Тутъ тре-ба додати, що Каравелѣвъ прославъ свой под-писъ доцверна телеграфично зь Софіи. На собра-нію явилось 450 послѣвъ; на 590 всѣхъ послѣвъ не явилось отже на собранію 140, що поясняєсь очевидно тѣмъ, що румелійскіи послы на жаданіе

рѣшница межі ѳ и ѳ (с): знаніе, веда — зна-чить розрѣзнявано мѣжъ іотованымъ а чистымъ ѳ, якъ то и доси доховалося вь вымовѣ Руси-новѣ. У о. Петрушевича буква ѳ очезла зь аз-буки, а давне чисте ѳ радъ бы онъ всюды вы-мовляти якъ ѳ. Нѣбы етимологъ, а у воімъ дер-жится невольничко російскої фонетики!

Самогласна ѳ, якъ видно по назвѣ тої бу-квы (яты), вымовлялась вже вь старословян-скѣмъ языцѣ часто якъ я; вь деякихъ старосло-вянскихъ памятникахъ буквы я навѣтъ не на-ходимо (писали н. пр. вѣско — всяко, зе-мля — земля и т. д.). И до нынѣ вь польскѣмъ языцѣ ѳ звычайно выговорюєсь якъ я: свѣтъ (świat), мѣсто (miasto), тѣсто (ciasto). Навѣтъ вь рускѣмъ языцѣ лишилися численні слѣды тої старон вымовы: кричати м. крикѣти, дер-жати м. дергѣти; кажуть деякі: найайшій м. назѣйшій, глѣубчайшій м. глубокѣйшій, и т. д. Коли жѣ давне ѳ перейшло вь нашѣй бе-сѣдѣ на мягке і, а вь російскої на је, то на-звати се треба результатомъ историчного ровноу бесѣды, языковою властивоостію, котрої нигляю-вати не вѣльно, якъ и не вѣльно запѣзнавати вышшого, божого закону вь дѣломъ складѣ и естѣв ѣлюкихъ бесѣдѣ.

Такожъ-жѣ характеристичною примѣтою на-шого языка, якъ ѳ = і, естъ такожъ и = ѳ. Оба послѣдній звуки у всѣмъ вырѣзнялись зь со-бою, подобно якъ вь языцѣ сербско-хорватскѣмъ. А предѣвъ-жѣ вь Сербіи и вь Хорваціи навѣтъ на-гадку нікому не прийдѣ, робити рѣшницю межі и а ѳ, — тамъ бы просто высимѣли кожного, хто бы хотѣвъ неистинуючи звуки назавѣ вводити вь бесѣду, повздержувати доконаний розвѣй бесѣды вь имя „тысячелѣтнихъ“ теорій.

И що зновъ за абуса чинятеся у насъ вь имя тысячелѣтної исторіи! Римляне мали латинь-ску литературу, що безъ перервы йде больше двохъ тысячѣ лѣтъ, а однакъ показалося вкѣнци, що письменна литература пошла „иншимъ пу-темъ“, а народный языкъ розвивався зновъ ин-шимъ. Мертве слово не выставляло для живыхъ людей — и Италия мусѣла вытворити нову ли-тературу, а для нового письменного языка — на-грызоту о. Петрушевицу — приняла еще фоне-тичну правонісь! Тамъ не було тыхъ законѣв-ныхъ книжничковъ, зловѣщихъ пугачѣвъ, що за-гребавшиєсь вь старыхъ актахъ не живутъ вь теперѣшности, а наче оплягъ колькавѣковымъ ономъ...

Або у Словянѣ. Чи може Поляки пишуть тѣмъ давнымъ языкомъ, який находимо вь „Psal-terz-у Małgozaty“ або вь „Pieśń o Bogarodicy“? Чи може Сербы не закинули старон литературы, не утворили — вь нашѣмъ вже столѣтїю — нової, живої письменности, для котрої — зновъ на-грызоту о. Петрушевицу — приняли якъ най-дальше посумену фонетику? Все двигаєсь, ру-хаєсь вь околѣ насъ — зачудовують и Словенцѣ, малый народецъ, свѣтъ своєю працею, воокрещу-ють живымъ словомъ замершій народъ до ново-го жита; Чехи живымъ словомъ здобули собі навѣтъ столичное мѣсто, Прагу, зь рукъ нѣмец-кихъ — лишь мы зь нашими языковыми аван-тюриками до чого дойшли? Тутъ все пропадає, гине, а намъ традують о потребѣ государствен-ного нарѣчія, зь котрого, якъ неважкомъ выкажу, вь самѣй Россіи найбільше смѣются.

„Тысячелѣтна литература“ — яка звучна фра-за! Только-жѣ заходить тота дробница, що нынѣ для розвою языка инші часы — нынѣ вь однімъ

роцѣ, вь двохъ, больше печатаєсь та читаєсь, якъ вь тѣмъ шумномъ „тысячелѣтїю“. Нынѣ об-мѣна гадокъ иде вь способъ тысячѣ разѣвъ скор-шій, якъ вь давнину; удѣлъ вь письменствѣ загальний, не обмежений на колькадесять че-рцѣвъ або на колька бурсѣ, якъ було давнѣйше.

До того жѣ литературу давню о. Петруше-вицѣ оцѣняє лишь односторонно. Возьмѣмъ и. пр. періодъ першій, княжій. Литература розвивалась выразно вь двохъ направахъ. Черцѣ писали язы-комъ скѣлько можѣ церковнымъ, бо писали голо-вно для потребъ монастырѣвъ. Они були хорошо ознакомлені зь церковною бесѣдою, и самі и ихъ читателѣ, и старалнось выражати якъ най-правильнѣше по церковному, щобъ не ухитити вь очахъ другихъ черцѣвъ за людей необразова-ныхъ. Майже всѣ тогдѣшній писателѣ пошли за примѣромъ Нестора, котрый предѣвъ не мѣгъ ро-бити обширныхъ отудій языковыхъ, якъ мы то нынѣ понимаємо, уваго рѣшивъ цѣле пытаніе язы-кове короткого уваго, що рускій и церковный языкъ „едино суть“.

Побѣвъ литературы вь языцѣ церковно-рускѣмъ розвивалась и друга литература вь язы-цѣ народномъ. Належать ту головно: Правда Рука, Слово о полку Игоревѣмъ и княжескій гра-моты. Вь самѣмъ Словѣ ледви чи найдѣся 20 слѣдовъ, котрыхъ бы нынѣ не уживано вь пись-менности малорускѣй, такъ, что переписавши стар-ій фѣрмы на новѣйшій, одержимо якъ найкрасшій поематъ „украинофилскій“. А що вже говорити о княжѣхъ грамотахъ — се якъ-бы языкъ на-шого „Дѣла“. Отъ и. пр. грамота князя Льва зь року 1292: „ѳ“.

„А се я князь Левъ, сынъ короля Данила огадываюшъ оъ нашими бояры — придаємъ къ

церкви святаго Оласа монастыря село Страшеви-чи и Созань, даємъ и приписуємъ на вѣки зь даними и зь роботами и зь воіми ужитки, и сь приходы и сь правы всѣмъ, и ролями, луками, полями, и зь рѣками и зь потоки, и сь воіми пожитки вь лѣохѣхъ и вь рѣкахъхъ и вь ловищахъ ихъ и зь мылини; даємъ къ церкви святаго Оласа монастыря, и владыцѣ нашему ѳсимію и по-номѣ (нѣмъ) будучимъ епископомъ, кому Богъ изволитъ и дасть на вѣки держати и поживати и церкви святаѣ правити и ридити, а за нашѣ предки и за насъ Бога милго просити. Во то боіре нашѣ и дѣти нашѣ и по насъ будучѣ да не уступаються. А дани и десятины медовѣй и зь виноградовъ, и зь мыты на вѣки вѣчнымъ да не удалено будетъ отъ церкви выше писанѣй. А кто устушитъ на мое слово, судъ сь нимъ предъ Бо-гомъ и да будетъ клятва божия на немъ вь сей вѣкъ и вь будучий, вь день страшного суда бо-жия. На то есмо грамоту нашу дали и печать привѣсили свою. А при томъ были: митрополитъ галицкій сь Крылово и владыка перемицкий Ларионъ, и князь Андрей Ярославичъ, и панъ Васко, и инныхъ бояръ много. А писана и дана грамота вь Львовѣ, вь пятѣкъ мѣлци октоврия вь 8 день лѣта 6800. А писецъ Захарія Вихотъ.“

Той князь Левъ вь пониманю о. Петруше-вица мусѣвъ бути страшный украинифилъ. Вь цѣлѣй грамотѣ нема и одного слова незрозумѣ-лого, а до того який еще слова: панъ, писецъ, рѣ-ля, лука, потѣкъ, предки, ужитокъ, пожитокъ, ридити, проопити, будучий! А еще формы: мѣлци, святаѣ, монастырь, писанѣй, нашѣ, нашу — хочъ-бы одна дробница зь языковыхъ властивостей о. Петрушевица!

(Дальше буде.)

Ом. Партицій,

Порты не являлись або і зовсім, або в більшій частині, і може також не являлись деякі цанковості, хоч сих було досить при откритті обрання. До укоротування обрання вибрано президентом найстаршого віком по. Сосманова. Оттак вибрано бюро обрання з самих прихильників правительств а президентом вибрано Живкова. Кандидати опозиційні одержали 76 голосів. З держав європейських були на обранні заступлені лаш Англія і Італія через секретарів своїх консулатів; другі держави не були зовсім заступлені. На засіданні обрання в Тирнові прихильники були також і драгомані (переводники) російського консулату в Русуку, але на спеціальний приказ ген. Каульбарса мусіли зареєструватися, що вночі, виїхати назад. В виді становища, яке зайняла тепер Росія, буде сесія обрання дуже коротка. Перше засідання обрання відбулося рано о 11 год., а по полудні відбулося зареєстрування, на котрому вибрано комісію для уложення порядку справ. Справоздання о верифікації виборів мало бути вчера предложено. Зараз по верифікації виборів має наступити вибір нового князя, як загально говорять, кн. Вальдемара Данського.

Так отже мимо всяких протестів з обрання Росія збралася обрання і радить над судою Болгарія; за те робить Росія на теперішнє правительству воюю можливість преію так, що майже вже виходить на те, що кожний хвиля треба сподіватися окупации. Нота, котру ген. Каульбарс вислав дня 30 жовтня до міністра діл внутрішніх, Начевича, а о котрій ми вже коротко згадували, звучить: „Повторяючийся що дія насильства окупации російських підданих і людей, що зостають під опікою Росії, роблять неможливим для російської агентів, щоб она довше терпіла такий стан рбей. Звертаючись до Вас з жаганням, щоб Ви предприняли як найстрогіші мри до усунення такого стану, роблю Вас у важивим, що чекаю три дні на виконанне моего жагання, а коли не наступить відозволення огновд, то я був би спонуканий уступити в Софії с цілою агентією“. На те огновд Начевич, що він скликає зараз анкету і вислав оттак Каульбарсові копію слдуючого розпорядження до всіх префектів: „По причині жалоб ген. Каульбарса приказу вам, донести мені в сечасе, чи були в вашій окрузі які насильства того рода, а коли так, то отаратітея воіи силами, щоб російські піддані могли жити в спокою, в противном случаю мусіть бути ужиті найотрогіші мри, щоб тых укарати, котрі будуть ділати против сего приказу“. Огновд та недовольна Каульбарса і кажуть, що він мав ще сказати Начевичу, що коли б Болгаре хотіли не допустити в Варі выступлення російського воіа, як з кораблів на беріг, то він крикаже в сечасе бомбардувати тамошні касарні і будинки державні. До сего поступованя Каульбарса треба ще і то додати, що на его жагання випущено також за поруку увязнених офіцерів Греша, Вендерера, Златарского, Стоянова і др.

Так отже стоять тепер справи в Болгарі. І що-ж на те все держави європейскі? Бюро Райтера (жерело англійске) донесло було ондги, що в Лондону дано болгарському правительству раду, щоб оно безумовно піддалося цареві і не допустило через то окупации Болгарі; щоб дальше заявлено, що не ест в силі опазувати ситуацію і зложило за то отвчальність на державу підписав на угоді берлинської. Виконане сего ради мусіло-бы певно довести найкорше до воіи. Правительство болгарске поступило однакож трохи розуміише; оно поручило оному агенту в Константинополі, Грекові, щоб він предложив тамошному послові російському, Неллиову, угоду на той підставі, що в Болгарі має утворитися мшане правительство з обхвх партій. Через то, кажуть, хоче правительство дождатися, чи Росія признасть теперішнє обрання законним и чи згодится на князя, которого оно выберет, а затемъ які сущі пляни Росія на будущее. Туреччина, найбільше інтересована в болгарській справі, держитоя з далека от неі. Гадань-наша, перебуваючий тепер в Софії, запротестував лаш евергачно оупротив участи руселійских послов в собрание и на томъ закончилась вся участь Порты в справі болгарской. Другі держави європейскі — як вже сказано — глядять мов-бы рівнодушно на все, що діеся на Балкані.

Росія. Финансове положення в Росії мусіть бути досить критичне, коли бюро правсо- виділо спонуканий видати приказ до всіх редакторів петербуржских газет, щоб они обворюючи справи заграичній, писали трохи опокійнішим тоном як до тепер. Тимъ способомъ сподіваються оживити знову баржу и поправити финансове положення. — „Нов. Времъ“ доказує, що два кораблі воіи, выслані до Варни, не доведуть до нічого и Росія повинна виступити переговорювати без кінця с регентами. Найліше було-бы усунути регентів як найкорше, а першим кроком до того ест зрванье дипломатичныхъ отнosen. — З Петербурга доносять, що тамошнихъ студентів, котрі недавно тому побіли були директори петербургского технологического института, засуджено и выслано до арештантскихъ рог в Хиві.

Англія. З Лондону доносять, що правительство англійске збвзгляду на то, що на нбмъ лежить обовязокъ, признаний воіма державами, удержана в сечасі публичной безпечности, не отогупитъ поимно агитации праси французской

отъ дотеперішного напруму политичного и не допуститъ до того, щоб Єгипетъ стався жертвою неурядку, котрий мбг бы на послддок довести до нової революції. — В Лондоні отбулася дня 1 л. падолиста перша нарада кабинету от часу отроченія парламенту. Тогож дня мавъ амбасадоръ нмецкій Гафельд дошу конференцію с лордомъ Сальсберимъ Рада кабинету тревала три години; підчасъ засіданя вийшовъ з оалі нарад секретарь отану оправъ заграичныхъ лордъ Йдейгъ и мавъ наряду с амбасадорами турецкимъ и италійскимъ.

НОВИНКИ

— Впр. Митрополитъ отбїздитъ в субботу рано до Гнилячк, де посвятить нову церковь.

— Преос. епископи Пелешови окладло духовенство 2 л. с. м., яко в першій роковині посвященія его на епископа Станиславского, овою благожеланія. Еп. Пелешъ має в справі овое капиталы отбїхати сими днями до Вєдн.

— На XIII-тмъ засіданні центрального Выдѣлу тов. „Прошвѣта“ рбшено закупити отъ „Батьківщини“ „Правотарь“, выдаваний тою-ж Редакцією на власнотъ товариства. — Удѣлено Емилію Курчинському, ученикови школы оицарской для промшлы артистичного у Львові, запомогу в квоті 10 зр. — Принято в члены: 1. Ивана Прокупишина в Воля задержавкой, 2. Чатальню в Дроговижи, 3. Ивану Вєлягорку в Независкахъ, 4. Льва Тарнавского в Устїрикахъ, 5. Иосифа Галацного, 6. Чатальню в Иснахъ, 7. Ивана Михайлова, 8. Андрія Шлемка в Вєдлу, 9. Петра Михайлюка, 10. Миколу Охрима в Осталиковцяхъ, 11. О. Кречковского, учителя в Сапогові, 12. Григорія Яремчака в Жукові, 13. Михайло Княжика, учителя в Боянові, 14. о. Василия Яремкевича в Лобові, 15. Чатальню в Черниці, 16. Ромуальда Зарацкого ц. к. урядника почтового, 17. Чатальню в Вуску, 18. Михайла Курилюка в Городиці, 19. Миколу Маривяка в Купчицахъ и 20. Миколу Гривеского. — До бібліотеки товариства дарували: Воч. о. Евгений Гузаръ 165 книжокъ, а п. Мих. Бачанський, богословъ, 2 старинні книжки. За ті дары Выдѣлъ складає Вл. Датеялмъ прилюдно подяку.

— Доповняючий вибір одного члена Рады повѣтовом в Турці збъ группы громадъ сельскихъ отбувся дня 14 (26) жовтня о. р. Выбрано одноголоно шарого Русина п. Костя Телишевого, ц. к. нтаря в Турці. „Агитации збъ противной стороны — пишуть намъ отъ Турки — нѣюно не було, а пригадуочи сиб дотеперішній, хибя в „турецкомъ“ повѣті практикованій способъ агитацийній при всякихъ выборахъ, якось ажъ давно того вое выдаеся. Не знати, чи то на правду провидѣніе Боже уразумило нашихъ турецкихъ политиковъ, чи то только „Tugend aus Noth“. Якъ поіємо, увидимо.“

— В Старомъ мѣстѣ при доповняючихъ выборахъ збъ меншою посѣлості до рады повѣтовомъ выбранный господарь Иванъ Пучакъ.

— Конкурсъ на посады кривошанъ. В доповненію до оголошеня конкурсового збъ дня 3 мая с. р. до ч. 304 розписавъ теперь митроп. Ординаріатъ ухвалою збъ 21 жовтня до ч. 519 конкурсъ на обсаженіе двохъ посадъ гремилыныхъ кривошанъ при Львовской митроп. Капитулъ с речинцемъ до 21 л. падолиста 1886 р. Убѣгатель маючъ лично до Ординаріата внести прошеня, заосмотреній свѣдоцтвами доказування ихъ заслуги и збѣности до занима тыхъ посадъ.

— Театръ рускій дає нын на першій выступъ представлєніе комедіи-оперы Квѣтка-Одноязыченка „Сватане на Гончарові“.

— Трибуналъ насаційний у Вєдні зибѣ за-для формальныхъ зглядѣвъ засудъ Чеха Живного, выданный за оклеветанье рускою гимназіи, и поручивъ ще разъ перевести розправу а то збъ той причини, що п. Живный хоче вести доказъ правды на обставини піднесеній нимъ в накримованій ота- тиві письма „Parlamentar“ противъ рускою гимназіи. Побачимо, якій то буде доказъ.

— Мисіи патрѣвъ Єзуитѣвъ отбувалися цѣлій мнущій тиждень в Ходорові. На мисію збѣхало кількохъ Єзуитѣвъ, а ще передъ прїѣздомъ розпущено мѣжъ околишнимъ народомъ вбѣг, що підчасъ єзуитическихъ мисій лягнєся в Ходорові лат. архієпископъ Моравскій. Розуміеся, то була несправда. Мисіи були обчислені передовимъ на Русинѣвъ, и треба сказати, що — якъ говорили намъ наочий свѣдки — рускій народъ шовъ мовъ на Іорданъ по воду на тія мисіи Єзуитѣвъ. Одинъ Єзуитъ проповѣдавъ такожъ по руски. Єзуиты — якъ намъ розказувано — выступали дуже оригинально. Такъ н. пр. виходить два Єзуиты на високу трибуну: одинъ показуєся народомъ, а другій сь св. Дарами охований за его плечі. Той першій кличе збъ цѣлою озы три разы: „Bógosław nas Jezui!“ и паде на дошки, такъ що народъ в долзны зовсімъ его не видѣти, а тогды той, що бувъ охований за его плечима, благословить народъ св. Дарами. В проповѣдахъ уживають отрашныхъ ефектовъ. Єзуитъ говорить проповѣдь околійно, ажъ наразъ сь незвычайнымъ патосомъ почне кликати: „Płacz narodzie, bo Jezus płacze! Płacz narodzie, bo Jezus płacze!“ и такъ кілька разѣвъ, — а народъ дѣйствию починає плакати. Деякі проповѣди єзуитскі — якъ намъ увѣрковано — мали закрѣп реализму Золѣ, особливо аистоты до дѣвчатъ и молодыхъ молодичъ. Се разило розуміишій господарѣвъ, а одинъ збъ нихъ такъ выказався: „Рускій оваченикъ того не казавъ-бы, бо самъ має жѣнку и дѣти. А Єзуиты такимъ казаньємъ злои дѣвичны або жѣнки не нацравлять, а богато незвичныхъ

можуть попоувати, — а сече бѣлшій грѣхъ“. Тіи безпастанній мисіи Єзуитѣвъ по Галицкій Русі в розныхъ сторонахъ краю повинні звернути на себе бачну увагу нашихъ Ординаріатѣвъ и нашего Духовенства, бо, якъ кажемо, они обчили на рускій народъ, и онъ дѣйствию сибѣхить дуже численно до Єзуитѣвъ... Збъ Ходорова Єзуиты розбѣхалися; одинъ збъ нихъ удаеся на цѣлій мѣсяць до Берездовецъ, щобъ тамъ мисіюувати...

— П. Иію Болонного, бывшего начальника филіи „Общего рольничо-кредитного Заведенія“ в Дрогобычи, увязнивъ дрогобычскій ц. к. судъ карный дня 22 л. жовтня с. р., закидаючи ему дефравдацію 19.000 зр.

— О. Венедиктъ Ружницкій, приходникъ изъ Струтына нижного, инициаторъ збѣтного фонда закупки земель, отъ якогось часу сильно запавъ на здоровлю и — якъ звѣщає коломыиска „Русская Рада“ збъ 28 л. жовтня — прїбувъ при кнці тамтого мѣсяця до овоей родины в Коломыи, щобъ тамъ зсягнути порады у лѣкарѣвъ.

— Старостою в Краковѣ именованій гр. Казимиръ Дунаи Борковский, доси комисаръ при отаростѣ в Мостишкахъ. Именованье то дало польскимъ газетамъ причину рѣзнодорожныхъ замѣтокъ, котрі боимоса за для пануючихъ отаосинъ прасовыхъ в цѣлости репродукувати. Замѣчаемо лише то, що графъ Борковский естъ однимъ збъ наймолодшихъ политичныхъ комисарѣвъ в краю.

— В Никонювичяхъ коло Шарця чатальня упадає и здаєся розвѣсяеся, бо члены не дають вкладѣ и не сходятся, а нема кому чатальню евергично заныти. — Ч.

— Кандидатомъ на посаду до Соіму збъ бѣлшой посѣлости чортковского округа на мѣсце помершого Еразма Волянского естъ гр. Юрій Борковский, повѣтовый маршалокъ в Теревові. Естъ се молодой человекъ, скѣнчившій що нно тридцатый рѣкъ житя.

— В тунелю на Семерингу выточился дня 1 о. м. поѣздъ збъ шият, на щастье повздержано ще завчасу надходячий насупротивъ поѣздъ курьерскій и заобѣжено тымъ способомъ великой катастрофѣ.

— Фахова школа маларства комантного откываєся сь днемъ 4 л. падолиста с. р. в Ярославѣ при тамошній школѣ промысловой в будинку мѣщевон школы реальнон. Наука в той школѣ буде отбуватися отъ 4 падолиста ажъ до кнці сѣчня що дня отъ выимкого середи, суботы, недѣль и святѣ; в тѣ днѣ буде выкладатися наука отручныхъ и геометричныхъ рисункѣвъ, пероективны, теорія свѣтла и тѣни, гармоніи красокъ и воего, що входить в кругъ маларства комантного; при томъ буде щодєнь выкладатися наука каллиграфіи отъ 2 до 4 год. пополудни. В тѣ самі днѣ буде такожъ выкладатися отъ 8 до 12 год. рано практична наука комантного маларства и лѣкарництва отповѣдно до спосѣбности и розвою ученикѣвъ. Школу сю можуть посѣщати такожъ ученики школы кошикарской в Ярославѣ, другі же ученики мусять вшесатися до мѣщевон корпорации.

— Знаменитій рефератъ п. Иларія Гарасимовича на Вѣчу в Коломыи на тематъ: „Якимъ способомъ розвинути промыслъ у нашего народа, щобъ збъ него вышла якъ наибольша користь?“ — подали вже в цѣлости або подають ще за „Дѣломъ“ часописъ: „Миръ“, „Слово“, коломыиска „Русская Рада“ и черновецка „Буковина“.

— Для погорѣшого купця п. Корытовского в Калуши прїясовъ Вл. Кароль Пѣдлашецкій, аюнктъ суд. в Золочевѣ, 2 зр.

— На „Историчну Библиотеку Ол. Барвѣньского“ зложивъ Д. Гладиловичъ збъ Львова 1 зр.

Вѣсти збъ Аеп. Львовской.

На конкурсъ розписаній ухвалою збъ дня 22 жовтня с. р.: до ч. 6132 каселіни Бачѣвъ, дек. наравѣского, надна приватного, и до ч. 6147 парохіи Зювска, дек. львовско-загородского, надна приватного; речинець для обохъ назначеній до 15 грудня 1886.

Увѣльнений: о. Лука Бобровицъ збъ посады першого викарія архикатедрального.

Введенъ: о. Александръ Тымянскій яко першій викарій а о. Григорій Грушка яко другій викарій архикатедральный при церкви св. Георгія.

Душпастирство при заведеніи иквизитѣвъ у Львовѣ одержавъ о. Іоанъ Чапельскій, профектъ семинаріи.

Президіи намотничества годится на каноничну инотигуцію для зарезентованого на Нуше о. Іоана Пелехатого.

Додатокъ особистий вь суиѣ 100 зр. до кнці 1887 р. вызначилъ намотничество для оо. Теофіла Нижанковского, пар. в Седликахъ и Емилія Петрушевича пар. в Вуску.

Митрополита консисторія розбѣсла до урядѣвъ декаляныхъ листы шематиза сь приорученьемъ поправити докладно имена властителей поодинокихъ мѣщевостей и душпастирѣвъ якъ такожъ и число наоеденя и дотации душпастирства по можности поісла нового вымѣру конгруппы. Такъ поправленій листы маючъ надѣслати сь до консисторіи до 30 падолиста.

Ратислитою при женской школѣ имени Пиромовича у Львовѣ именованій о. д-ръ Іосифъ Комарницкій, префектъ семинаріи духовной.

Впреос. митрополитъ выѣде сими днями на посвященіе церкви в Гнилячкахъ, дек. збарского, котре отбудеся дня 7 с. м.

НАУКА, ШУКА И ЛЕТЕРАТУРА.

— „Альманахъ“ на дохѣдъ „Руского наина в Стрию“ подѣ редакцію п. Володимира Лукича

мѣстити буде: Часть I. белетристична: А все Пречиста, оповѣданье Мордовцева. — У церкви, студія В. Чайченка. — Сѣновикъ, олов. Ал. Кониского. — Ловы, олов. Мирного. — Два браты, казка Ив. Нечуя. — Мисіи, олов. Ив. Франка. — По матурѣ, гумореска д-ра В. Лучаковского. — Збъ поезіи: До сестры Шевченка. — Мазепа и Полубутки, поемы историчній Руданского. — Скорбній пѣсни, Ол. Перебендѣ. — Ельдорадо, В. Сивенького. — Туга московского жандарма, О. В. — Коло коходязя, Чумаки нѣчлжане и Гаданье-вѣщованье, П. Кулѣша. — Сонъ, Корженка. — Советы, Ул. Кравченка. — Лукіяны Кобылицы, Оо. Федьковича. — Буковинска идиллія и Бажанье, Дан. Млаки. — Часть II. наукова. Біографичні замѣтки, Ол. Кониского. — Автобіографія Данила Мордовцева. — Поглядъ на творы Т. Шевченка и Оцѣнка творѣвъ Оо. Федьковича, Ол. Барвѣньского. — Оглядъ творѣвъ Д. Мордовцева, Ив. Франка. — Зруйнованье Ватурина, ист. розвѣдка Сем. Жука. — Домашній звѣрята вь людныхъ вѣрваняхъ, Данила Лепкого. — Лукіяны Кобылицы, розвѣдка Ив. Франка. — Угорока Русь, студія Вао. Лукича. — Предллату на „Альманахъ“ вь квотѣ 1 зр. 10 кр. сь почтовою пересылкою можна прїослати на адресу Руского Наина вь Стрию або посредствомъ рускихъ часописей найдальше до 15 л. грудня с. р., почтѣмъ цѣна книжки буде безумовно подвышєна.

— Творѣвъ Панаса Мирного вийшовъ вь Кієвѣ томъ II-гій и мѣстити вь ообѣ оригинальную комедію вь пяти актахъ п. заг. „Перемудривъ“! Книжка обнимає 214 сторѣвъ гарного великой 8-ки, и продаєся вь кїевскихъ книжныхъ магазинахъ Н. Я. Оглоблина и Ф. А. Іогансона по 75 копѣекъ за примѣрникъ.

— „Wskazówki do zbierania włościwości ludowych“, написавъ Романъ Завилинскій, заст. учителя III. гимназіи вь Краковѣ. Авторъ вь наведеній брошурѣ (16 оторѣвъ) подає найвсестороннійшій квестіонарь для збиранія матеріалѣвъ этнографичныхъ мѣжъ людомъ. Брошурку тую можна достати у автора, молодого а горячого этнографа польского, а она може пригодитися и нашимъ этнографамъ.

— „O własnościach i uprawie rali“ — подѣ такимъ заголовкомъ вийшла у Львовѣ накладомъ Выдѣлу краєвого книжочка I. „Библиотечки популярныхъ вѣдомостей рольничихъ“, написана п. М. Бартою, учителемъ вь школѣ дублянської. Книжочка на 88 оторѣвахъ 16-ки обймає 134 пытанъ и отповѣдей на тематъ властивостей рѣлѣ и еи управы.

Подяка.

Такъ потеряли мы любезнѣйшу жецу и наилучшу матѣрь, родившу, выхавшу и до стану прївѣшу 14 дѣтей, вь лицѣ Меланіи изъ Сѣтницкихъ Гумецкой, котра дня 18 (30) вересня преставилася о Господѣ послѣ доволгитію грудной болѣзни вь 62 роцѣ житя. Вь томъ великомъ ударѣ много отрады лѣнала лишавша-ся родина отъ добрыхъ людей. Вѣсімъ прїятелямъ нашего дому, скорбѣвшимъ сь нами, оказавшимъ помѣчь и прїклонность вь часѣ болѣзни а залывшимъ присутствіемъ на похоронахъ честь для покійницѣ, именню Воч. оо. приходникамъ и достойнымъ ихъ родянамъ: высл. угнѣвскому намѣстнику Матею Несторовичу збъ Ульѣвка, Іоану Козакевичу збъ Угнова, Іосифу Гащичу збъ Карова, Теодору Лиску збъ Должань, Тимотею Лыоку збъ Корчева, Виктору Мазикевичу збъ Дынякѣ, Іліи Мазикевичу збъ Махнова, Симеону Дуткевичу збъ Поддубецъ, Іоану Черевку збъ Кормина, Михаилу Гандяку збъ Угнова, Николаю Оомисловскому збъ Будинана, а двоимъ першимъ отцамъ такожъ за ихъ трогательный похоронній проповѣдъ, складаемо сими искренну подяку. Неменше-же п. Малиновскій и учителю п. Рачинскому, оказавшимъ велику помѣчь вь першихъ хвиляхъ нашего свѣртѣва при устроитѣвъ похоронѣвъ и занытѣмъ коло дому, складаємъ руске спасибо-Богъ!

Рѣчица дня 18 (30) жовтня 1886.

Іоанъ Гумецкій, мужъ овдовѣвшій; Молеостъ, Арсеній, Мирнонъ, Емилія, Юлія, Иванъ, Марія, Іосифъ, Корнелій, Лукіяны, Михаилъ, Юліяны, Єлена, Анна, дѣти осирѣтѣвші; Іоанъ Удальовичъ, Іоанъ Копытеньскій, Іосифъ Крилицкій, Евстафій Пелехъ, зятѣ покійницѣ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Воч Н. Б. вь Золочѣмъ. Чи дѣстали рекомендацїе поимно? Воч. А. М. вь Вороблячнѣ. До кнці року ще 50 кр. Вл. Д-ръ С. вь Чернівцяхъ. До кнці року ще 1 зр.; рекламаване число выслано ошлѣ. — Воч. А. Г. вь Грималовѣ. „Общ. им. Качковского“ передали мы Вашъ грошѣ, на що маємо клятв оекретака п. Лукича. „Зеркало“ выхидить; радимо зареклямувати просто вь администрацію „Зеркала“.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тянякевичъ, духовный Закомагя. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 15 кр. Дѣстати можна черезъ редакцію „Батьківщини“.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
порукає 1563 235-?

Зълье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

НАИЛУЧШІЙ
ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый
LE NOUVEAU
1460 французскій фабрикагъ 30-36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегаєся!

Сей папъръ поручають якъ наилучше пп. д-ръ Г. Г. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лиманъ, професоры хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ а то для его знаменитой лѣкоти, его абсолютной чистоты и для того, що до него не домашній жадній шкодливый здоровью материн.

17, rue Béranger, à PARIS

К. Ф. ПОПОВИЧЪ
въ Тернополі
порукає

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3- и 4-30 ар. франко.
Порто почтове и бочѣвка.
Прому о ласкаві замовлені.
1750 8-24

Тягненье в же слѣдующего Мѣсяца

Kincsem 1 зр. 11 лѣтѣмъ лишь 10 зр.

Головна wygrana готѣвкою 1776 2-0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. ѓтт. 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Лѣсы можна набувати черезъ
Бюро лѣтерійне угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣлѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды, важный ѓтъ 1 жовтня 1886.

Прѣѣзды до Львова:
О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣзды зъ: Хирова, Стрия, Станиславова.
О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣзды зъ: Хирова, Стрия.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣзды зъ: Хирова, Станиславова, Стрия.

ѓтъѣзды зѣ Львова:
О 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣзды до: Хирова, Стрия, Станиславова.
О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣзды особ. до: Хирова, Стрия.
О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш. поѣзды до: Хирова, Стрия, Станиславова.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галиц.
Акцій. Банку Гипотечного
1690 43-?

купує и продає
всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котры пѣсля закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшю постанову зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowych, пуциларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сый Конторѣ получить.
(до вылосования съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученія зъ провинціи выполняются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизии.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 Kr.

NEUE (12.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE

JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRAZ FL. 6.70, D.W.

Молода учителька
съ высшимъ образованьемъ
удѣляюча школьныхъ предметѣвъ и языковъ, и пѣсля найновѣйшю методы gry на фортепьянѣ, пошукую мѣсто заразъ въ оядаєнчѣмъ домѣ до науки дѣтей. Условія пріступны. Влзша вѣдомѣсть въ Редакціи "Дѣла"
1771 4-4

„Народна Торговля“
у Львовѣ (Народный домъ), Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

порукає до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; также дешевѣе по 70, 60 и 50 кр (барылка зачислѣна 50 кр.). Въ фляшкахъ ѓтъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно зѣбѣтноту выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышѣной цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру дается 30 литрѣвъ воды мягкой, шбы достати оцетъ зычайный, пріємный и сильный.)

Свѣтло зычайное просто зъ фабрики зъ скринкахъ почавши ѓтъ 30 кильо, 1а по 44 зр. Па 86 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Apollo“ по 100 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Вѣскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытисканными и крашенными озадами рѣзномъ величины, почавши ѓтъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣстокъ по 180 до 260 кр. ѓтъ одного фунта.

Горѣлки рѣзного рода. Сливки угорскіи, повилла, горѣлки волоскіи и турецкіи, миндалы, розинки, финги, дактиль, аранцины, сардинны російскіи и т. д. 1648 24-0

Косы и серпы.
Косы 7-ручковой волоскіи по 36 кр.; 7 1/2 ручковой дошій по 40 кр.; 7-ручковой волоскіи бракованый по 25 кр. за штуку.
Серпы по 30 кр. за штуку.
Зарядъ „Народной Торговли“.

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ
во Львовѣ, при ул. Сикетуской ч. 16 на должнѣ

має честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Вч. Духовенству свою

РОБОТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ

пѣсля найновѣйшю моды, зъ наилучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкаві взгляды Вч. П. Т. Публики и Вч. Духовенства, поручаєся ласкавому покровительству.

На пору весняну и лѣтню надѣйшовъ вже великій выборъ наймоднѣйшихъ товаровъ.

Всѣ ласкаві замовленія выполняются въ найкорѣтшѣмъ часѣ. (9-10)

ЛѢСОБѢВЪ ВАСИЛКА
Зъ причины набути болѣшой скѣлкости
єсьмо въ можности продавати тѣмъ-жъ
ниже курсу емисіи
1774 5-20

СОКАЛЬ И ЛИЛЕНЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Порученія зъ провинціи выполняются безъ проволоки.

І. Крупскій,
маляръ комматный, Львовѣ ул. Стрыбоска ч. 6, пріймає всякія замовленія на работы малярскіи и выконує яконо пѣсля рѣзныхъ вѣзорѣвъ на часть умовы и єть найостераннѣшою пильностю.
1776 5-6

Масу до запусканя пѣдлогъ
Привану загально найлучшу
порукає
Іосифъ Ганке
у Львовѣ. 1753 122-0

Перепрошучимъ даємо ѓтповѣдній рабѣтъ.

I. и С. КЕССЛЕРЪ			въ Бернѣ		
			(Морава)		
			улиця Фердинанда ч. 22		
			посылає за послѣплатою: *)		
10 метр. черного терна, подвѣбно широкого зр.	4	—	10 „ кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	4	—
10 „ драйтратъ, тяжкій	2	80	10 „ калмукъ, найновѣйшій взорецъ	3	—
10 „ бархантъ, найкрасшій взорѣцъ	3	60	10 „ матеріи на шляфроки въ кратки	2	50
3 1/4 „ матеріи на зим. одѣжъ мужеску, моднѣй	3	75	3 1/4 „ матеріи на плащѣ ѓтъ дошу	5	—
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣсть	3	50	1 заслона съ джуты турец. взѣръ комплетный	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одѣяла	3	50	1 гарнит. рипсов., 1 „ и 2 „	4	50
1 стебноване одѣяло до снаия, также	3	—	1 простирало 2 м. довге	1	50
1 сѣвникъ 2 м. довгій	—	90	3 обрусъ, льняной, бѣлый, червоний, жовтѣй 10/4	2	—
6 серветъ льняныхъ 1/4	1	20	6 ручникѣвъ льняныхъ 1а зр. 1-80 Па	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	4	20	1 „ шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	5	50
1 „ веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па	5	80	1 „ канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5	20
1 „ граблю дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — Па	5	50	1 „ оксфорду 30 в. л. (чеськ. фабр.)	4	50
1 „ моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бѣлый	6	—	3 дамскіи сорочки зъ шифону богато вышиваніи	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	3	25	3 нѣщій корсеты богато украш. 1а зр. 4 — Па	1	80
3 спѣдницъ фильц. богато обшиваніи, червоний сивѣй, драпъ	3	—	6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1	60
6 зимов. панчоухъ, чиненыхъ, всякои барвы	1	50	1 дамскій жакетъ зъ вовны овечои въ всѣхъ барвахъ модный	2	—
1 спѣдница чинена всякои барвы съ бордирами	1	50	1 клятавска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — Па	1	20
6 ковшѣрикѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары мавшетѣвъ	1	—	3 оксфор. сорочки для робѣтничѣвъ 1а зр. 2 — Па	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — Па	1	80	6 зимовыхъ скарпитокъ рѣзнобарвныхъ	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	4	50	3 моднѣй краватки атласовѣ широкій Па 75 кр. 1а вузкій	1	50

Цѣнники и взѣрѣцъ даромъ и франко.
Недогѣдне пріймаєся назадъ зовѣсмъ радо.

*) Для Всєч. духовенства, высшихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ осѣбъ на выразне жаданье и безъ послѣплаты.
1730 11-20

ДѢЛО

Виходить во Львові щоді Вторини, Четверга и Суботи крімъ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотечна найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44. уліцѣ Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ трощки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламаци неопечатаній вольній бѣть порта. Предплату и инсераты приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевско Старина“ въ Кієві, поштової уряди и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесі Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.

До Русинівъ

Станиславівського, Богородчанського, Товмацького, Надвірнянського, Калуского и Рогатинського повѣтвѣ!

Братя!

Земля наша богата — а мы убожѣемо. Доля руского народу съ каждымъ рокомъ стае тяжкою и тяжкою. Выходъ на потреби державній, краєвій, повѣтвѣй и громадскій щоразъ більшае, а добробытъ въ краю, мѣжь народомъ, не то не підноситься, але очевидячки упадае. Непонавертаній рѣчки ломлять поля и пасовиска; дика звѣрина робить шкоды въ засѣвахъ и худобѣ; закони о дорогахъ потребують змѣны въ дусѣ справедливости для господарѣвъ; соли для худобы допросились лише деякі села. Промыслъ у насъ нерозвитый, а майже цѣла торговля спочивае въ чужихъ рукахъ. Нашъ господарь, притиснений потребями, глядае помочи въ банкахъ и тратить свою землю, свою батьківщину. Щоразъ більше руской землѣ переходить въ чужі руки.

Наші права народні суть признані намъ конституційными законами, а мы бачимо себе покривджеными на найважнѣйшихъ своихъ правахъ народныхъ. Наша мова руска не має отповѣдного 3-миліонній народности и запорученого конституціею права въ школахъ и въ уладахъ. Нашої церкви конституція запоручае самоуправу, не надае нікому чужому права опѣки надъ нею. До Радъ повѣтвѣхъ, до Сейму и до Рады державной мы не маємо можности выбрати гідне число своихъ заступниківъ, хотяи кандидатами кладемо людей найвѣрнѣйшихъ Его Вел. Монархови нашо-му. Майже во всѣхъ Радахъ повѣтвѣхъ, въ Сеймѣ и въ Радѣ державной голосъ Русинівъ не має ваги, бо Русины всюду въ великій менчости.

Все то кличе на насъ, Братя, щобъ мы про себе дбали и самі нараджувалися надъ справами жизненными. Найяснѣйшій Монархъ дарувавъ намъ право всенародныхъ Зборівъ,

позволивъ намъ збиратися на Вѣча, тамъ радити, чого намъ потрібно, выказувати голосно нашій кривдѣ и заявляти правительству, чого мы бѣть него домагаємося.

Користати зъ того Наймилоствѣйше даного намъ права есть нашою повинностію народною. И длятого запрошуємо Васъ, Братя, на 6 (18) падолиста сего року до Станиславова на народне Вѣче, на нараду.

Нарадимось тамъ:

- 1) Надъ нашими правами конституційными.
- 2) Надъ справами нашихъ громад и повѣтвѣхъ.
- 3) Надъ упадкомъ нашего добробыту и якъ бы его піднести.
- 4) Надъ потребами и правами Русинівъ въ Галичинѣ що-до школъ народныхъ и середнихъ.
- 5) Надъ нашимъ патронатомъ церковнымъ.

Просимо Васъ, Братя, прибувайте зъ каждою громадою, прибувайте всѣ, що дбаєте о свое власне добро! Вы пастирѣ народу, що ревнио трудитесь для его добра, и Вы рускі мѣщане, и Вы рускі господарѣ, и Вы рускі дѣдичѣ, урядники, учителя и промысловцѣ — всѣ а всѣ громадяне руской землѣ приходѣтъ на Вѣче! Васъ кличе добро отчины, кличе свята Русь!

Мы зываємо и ждемо Васъ!

Въ Станиславовѣ д. 20 руского жовтня 1886.

Володимиръ Антоновичъ. — Олекса Барабашъ. — Д-ръ Мелитонъ Бучинскій. — Юсифъ Гурикъ. — Дмитро Депутатъ. — Федоръ Дмитрашъ. — Алексей Заклинскій, старшій. — Д-ръ Иванъ Ключенко. — Иванъ Короликъ. — Антоній Левицкій. — Еронимъ Левицкій. — Юстинъ Малецкій. — Д-ръ Теофилъ Окуневскій. — Кирилъ Пачовскій. — Иванъ Партицкій. — Д-ръ Иванъ Струтинскій.

До выборовъ въ Долинщину.

Шансы кандидатуры д-ра Олександра Огоновского на выборахъ округа Долина-Болеховъ-Рожнѣтвѣ представляются въ теперѣшній хвилѣ досыть користно и, на нашъ поглядъ, Русины згаданого округа выборчого,

навѣтъ при евентуальномъ контрѣ-кандидатѣ въ стороны польского центрального комитета, можуть перевести выборъ своего кандидата. Потрѣбно тѣлько энергичного труда, солидарности и одушевленія.

За кандидатурою д-ра Олександра Огоновского стоять однодушно всѣ Русины цѣлого выборчого округа, — а се рѣчь головна.

Мы несказано радуемся — а съ нами певно каждый Русинъ подѣлитъ тую радѣсть, що симъ разомъ супротивъ руского кандидата въ волѣ народу не выступае вже кандидатъ т. зв. митрополитѣй, а радше правительственный. Не буде вже того сумного виду, що Русинъ подставляе ногу Русинови. Дай Боже, чтобы по послѣднихъ выборахъ до Рады державной такой сумнѣй видъ не повтарялся вже ніколи, а пригадувались хіба лишь такъ довго, якъ довго мусять пригадуватись, с. е. до кѣнця теперѣшней каденціи Рады державной... Доти нашої силы — доки духовенство наше иде разомъ съ народомъ.

Для политичного товариства нашего „Народной Рады“ голосъ Русинівъ выборчого округа есть мѣродайнымъ и Выдѣль „Народной Рады“ на подѣлавъ того голосу рѣшивъ поручити кандидатуру своего председателя, д-ра Олександра Огоновского.

Товариство „Русская Рада“ — хотяи въ органахъ русофильскихъ мы доси не могли добачити, чи оно намѣрае ставити кандидата и якого на округъ Долинскій — надѣвмось, не узнае отвѣтнимъ ставити инчого, якъ лише того, за котрымъ заявляютъ мѣщевъ Русины, с. е. д-ра Олександра Огоновского.

Кандидатура Русина на чисто-рускій округъ Долинскій не находитъ симъ разомъ такожь опозиціи въ независимой прасѣ польской. За выборомъ Русина (съ вастереженьемъ, коли не буде „москалѣфиль“) промовляють газеты польскі „Nowa Reforma“, „Kurjer Lwow-ski“ и „Dziennik Polski“. Не узнавати того голосу не годится, — се була-бы проста недорѣчностъ. Можна тѣлько бажати, чтобы независимый Поляки симъ разомъ въ округѣ Долинскомъ, а на будущее и во всѣхъ рускихъ округахъ, не були противніи выборови рускихъ кандидатівъ, а се выйде на користь не тѣлько Русинівъ, але и цѣлого краю.

Предплати на „Дѣло“ для Австрій: для Росіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотечка“: съ дод. „Библиотечка“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл
на самыя додатокъ: на самыя додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл
на полъ року . . . 2 ар. 50 на полъ року . . . 2 ар. 50 р.
Для Заграниччя, окрѣмъ Росіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на полъ року . . . 7 ар. 50
на чверть року . . . 3 ар. 75
съ дод. „Библиотечка“: на самыя додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Полдѣнное чило жштуе 12 ар. а. в.

Чи зависимі органы польскій и комитетъ польскій въ имя засады „Niema Rusi!“ выступлять съ якою кандидатурою польскою на округъ Долинскій — доси не звѣстно. Хотя така можливѣсть не выключена, то однакѣжь се треба поднести, що отповѣдного кандидата польского на той округъ у Поляковъ нема. Хіба-бы нынѣшній п. к. староста долиньскій поважився зробити такой самый экспериментъ, якъ своего часу староста Баранскій. Поголосокъ о кандидатурѣ маршалковъ повѣтвѣхъ Мазаракго (долинского) и Коморницкого (калуского) противъ д-ра Огоновского не можна брати на серію. П. Коморницкій при найбільшій пресіи староства не бувъ-бы певнымъ своего выбору, а п. Мазаракій, котрый повагу свою въ повѣтѣ завдячуе головно Русинамъ, чей не схотѣвъ-бы ворожить выступленьемъ противъ Русинівъ, стратити у нихъ то довѣрѣ, акымъ его довгі лѣта надѣляли. Не можна прецѣнь допускати, чтобы мѣжь Поляками не було людей, котрі способні честно и гонорово поступати супротивъ Русинівъ...

Польскі газеты „Kurjer Lw.“ и „Dziennik Polski“ занотували такожь кандидатуру адъюнкта въ Долины, п. Жегестовского, будто-бы ставлену Русинами въ округа. На скѣлько намъ вѣдомо, Русины ставлять однодушно кандидатуру д-ра Олександра Огоновского, — отже може бути, що або польскі газеты змигификовані якимъ интригантомъ, або остаточно може бути, що п. Жегестовскій самъ ставитъ свою кандидатуру противъ д-ра Огоновского, чого по нѣмъ не надѣвмось. На всякій спосѣбъ весь патріотичный обовязкомъ п. Жегестовского поголоска польскихъ газетъ спростувати, чтобы се не вносило непорозумѣня въ круга рускихъ выборовѣвъ. А мы не сумнѣваемось, що самъ п. Жегестовскій не бачитъ отповѣднѣйшого кандидата руского до Сейму, якъ д-ръ О. Огоновскій.

Въ справѣ школы им. Маркіяна.

Въ школѣ народноі им. Маркіяна Шашкевича прибиралось, якъ мы провѣрили недавно, въ чотырохъ класахъ 140 молодежи руской, т. е. о кількохъ дѣтей більше, якъ манушого року. Класа I числитъ 45 дѣтей, II — 27, III — 40,

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Дальше.)

Каже о. Петрушевичъ, що „въ Европѣ только вѣдомъ знамениты писатели имѣють право заниматься образованіемъ языка и его правописание“. Який же то дикій поглядъ! Чи жъ н. пр. Росіянѣ мають откинути писателѣвъ заолуженыхъ около розвою ихъ языка, якъ Пушкинъ, Лермонтовъ, Гоголь — единому тому, що два перші ледви тридцять лѣтъ дожили, а послѣдній головню трудився въ тридцятьхъ рокахъ своего життя? Тай де вже старому образовати языкъ, коли зъ памяти улітають и слова, и граматика, и все!

Що-жъ до правопису, то се надто підрядна рѣчь, щобъ еи підносити до засадничого значенія. Нѣмцѣ не таку мають литературу якъ Славяне, а скѣлько въ ихъ правописи хаосу! Передъ двома роками въ австрійскихъ школахъ змѣнювано зъ наказу министерства ажъ два разы нѣмецку правопись — чи жъ справа тымъ вже рѣшилась? Нынѣ нема и одной грамматики нѣмецкой, де бы правопись не була иншою: сей пише *th*, той *i*; сей *ß*, той *ss*; сей *ging* (черезъ *i*), той *gieng* (черезъ *ie*) и т. д. О отрогой етимологичной правописи нема що и думати, ту навѣтъ знанье санскриту не вытане, треба бы знати боѣду першихъ людей. Отъ, для примѣру, якъ переведете етимологию въ нѣмецкомъ: *argessen*, *argach*, *geargessen*, *argich*, *Sprich*; ту цѣла окая змѣнъ коренной оаомогласной: *a*, *e*, *i*, *o*, *u*. И нашихъ дашковъ бы не выстало, якъ бы хотѣвъ коренну оаомогласную задержати.

Справу правопису зовсімъ безъ потреби підносити нынѣ о. Петрушевичъ. Та нимъ нелюблений украинифиль — оймъ лѣтъ тому назадъ — рѣшилися для милой згоды приняти правопись етимологичну на мѣсце фонетичной и додержують слова лояльно. Чого-жъ еще хочете? Чого марами правописными пугаете ту Русь несчастну, не даєте їй розвиватись спокійно? Видно, не о згоду вамъ ходитъ, а о опиненне розвою нашої народности.

„Книжный русскій языкъ — пише о. Петрушевичъ — возникъ въ нѣвѣйшее время съ принятіемъ грамматическихъ формъ московского нарѣчія, яко государственного варѣчія, съ помощію прочихъ русскихъ нарѣчій... Въ томъ состоитъ цѣль и задача украинифильовъ, чтобы твореніемъ новыхъ, чудовищныхъ и чужихъ словъ, испорченіемъ чисто-русскихъ полныхъ изреченій, введеніемъ нового синтаксиса, передѣлкою значеній кирилловской азбуки и переписаніемъ всего чисто-русского словаря фонетикою, который теперъ издается нами подъ заглавіемъ: Малоруско-нѣмецкий Словарь, уложивъ Евгений Желеховскій“, по крайней мѣрѣ по вышней формѣ, т. е. на око доказати, что между часто-русскимъ языкомъ и новымъ, составленнымъ галицкими украинифильми, заходитъ самое большое различіе по содержанію и формѣ.“

Не розумію, якъ то бути може, щобъ межі словомъ, написанымъ етимологию, а тымъ самымъ словомъ, написанымъ фонетикою, заходило „самое большое различіе по содержанію“. Мусать то бути дуже слабонька и ложна теорія о един-

ствѣ языка, коли вже форма сама, правопись, выкрывае внутренне обманство той теоріи!

Доси думавъ я, що о. Петрушевичъ, занимаючись отѣлько дѣтъ наукою, має що до языка выробленій вже стагій засады и нами руководитоя въ житю. Та инакше выходитъ. Въ горѣшнѣмъ уступѣ каже онъ, що „книжный русскій языкъ возникъ въ новѣйшее время“, а зъ попереднего числа „Дѣла“ знаємо, що по теоріи о. Петрушевича книжный языкъ есть плодомъ цѣлого „тысячелѣтія“. Або одно, або друге хибне.

Разъ же о. Петрушевичъ, що украинифиль творять нові, чудовищны и чужі слова, что портятъ языкъ — а другой разъ, что въ словари Желеховского „перевысаны весь чисто-русскій словарь“, тѣлько фонетикою. Якъ же то поводити? Желеховскій выписувавъ слова зъ рожныхъ праць нашихъ писателѣвъ, отже одно зъ двохъ: або его словарь чудовищный, або чисто-русскій. Видно, что нѣ въ справахъ языка россійского, нѣ въ справахъ языка малорусского о. Петрушевичъ не має оуду. Отъ пишеть, чтобы писати — *ut aliquid dixisse videatur*.

Чудовищныхъ оловъ есть въ каждомъ языкѣ богато, а вже найбільше, якъ повнѣше выказую, въ языкѣ россійскомъ. Не дивота, что и въ мѣмъ словарѣ зъ року 1868 найдеть не одно чудовище. То була перша праця на томъ полѣ — надто скоро, бо и не олдѣ було ждати цѣлы довгі роки. Тогда заходила потреба ирнотупити до выдаваня школьныхъ книжокъ, а безъ словаря бодай якого-такого що зробишь? Головною хобою моего словаря есть неудачный перекладъ терминовъ научныхъ — тогда же не было той уста-

ленной терминологіи, яку вже заставъ мой наслѣдникъ въ словарной праці, добрый другъ мой, покойный Желеховскій. Его словарь — то вже велика окарбница нашего языка, тому и не дивуюсь, что онъ такъ коде о. Петрушевича въ очи. Словарь, выданный Желеховскимъ, есть живымъ овідкомъ нашої самостоятельности що до языка, голооснымъ „*testamento mori*“ для всѣхъ языковыхъ мантарѣвъ.

Привступаю теперъ до обговоренія „русского государственного“ языка, того идеалу о. Петрушевича. Матеріалъ такъ богатый, что не знаю самъ, якъ-бы упоритись зъ нимъ якъ найвѣдше. Наведу бодай что важнѣйшее, — проче лишь вже ообѣ, въ резервѣ, на будущее.

В. Даль, голоосный авторъ „Толковаго словаря великорусского языка“, пише въ згаданой вже мною разправѣ такъ о книжномъ языкѣ россійскомъ: „Языкъ нашъ, для потребности образованнаго круга, еще не сложился; у насъ есть только обрусѣвшій на виду латинно-французско-нѣмецко-англійскій языкъ, да свой природный, топорный, наоминающій ломуную работу, квасъ и ржануху... Воому читающему населенію Росіи скоро придется покинуть свой родной языкъ и выучиться пяти другимъ языкамъ, чтобы только добратись до смысла. Этому двѣ причины: первая — тщеотланіе: мы знаемъ воі языки; другая невѣжество: мы не знаемъ своего... Наши словари преисполнены самыхъ грубыхъ ошибокъ, и въ этомъ видѣ они плодятся и множатся. Если какой-нибудь Нѣмецъ что ошибочно напишетъ, и наша ученые починають писать также — это вносится

IV — 28. Чиоло се ест — хоч-бы и на другу руску школу народну у Львовѣ — очевидно за мале въ отношеніи до числа рускихъ школярѣвъ, які нахоятся у Львовѣ. Але причина, дячего такъ ест, спочивае головню въ томъ, що подалше отъ центра мѣста проживаючій бѣднй родичѣ выносували своихъ дѣтей на науку зъ конечности до школѣ польскихъ, помѣщенныхъ на передмѣстяхъ, якъ и та обстановка, що деякимъ родичамъ незвѣстнй панове голосяли выразно на початку школьного року, будыто имъ своихъ дѣтей вѣдно посылати лише до тыхъ передмѣстскихъ школѣ, въ котрыхъ окрестности они проживають. Сталося однакожъ! И мы радѣ, що фреквенція въ школахъ им. Маркіяна не то не зменшилася, але ще трохи и зросла.

Деякі днєвники польскі, подаючи число дѣтей рускихъ въ школѣ им. Маркіяна, признали за добре кнвнуги Русинамъ замѣтити въ очи слова: „Na oo było tyle krzyków?“. А чей-же звѣстно буде тымъ днєвникамъ, що Русинамъ приолугувало повне право пообѣдати окрему руску народну школу, и що они се право для себе выбороли такъ лоно, що вже не треба було и кричати. А дальше могли они прагнати собѣ, що торбѣ школа наша потеряла богато на доверію тымъ, що одинъ учитель (Квятковскій) занебывавъ дуже дѣтей, другій же (Вербаньскій) допущавъ карыдостойныхъ чинѣвъ. А вже-жъ Русины тому не винны, що до руской школы надавано такыхъ учителей...

Въ справахъ тыхъ повинна бути завогды объективность безъ пустыхъ рекриминацій.

ДОПИСИ.

Зъ Россіи.

(Що въ Россіи теперь думаютъ про галицкихъ объединителей?) Цѣкаво Вамъ буде знати, что теперь у насъ думаютъ про Вашихъ объединителей? Отже и рожаву Вамъ, что знаю, а знаю зъ жерела зовсѣмъ певного.

Вѣдомо Вамъ уже, что о. Иванъ Наумовичъ иде на священника въ епархіи кѣвской. За сѣю „велику ласку“ дякуе онъ въ „Кѣвлянину“ митрополита Платона. Sic transit gloria! Того о. Ивана, съ котрымъ по процесѣ Ольги Грабаръ черезъ кѣлка лѣтъ такъ возились нашъ объединитель, котрый мавъ бути пугаломъ проти Австріи въ руцѣ руссійской, — того о. Ивана осаждаютъ на парохіи въ кѣвской епархіи. А треба Вамъ знати, что у насъ парохѣ далеко не мае того значенія въ обществѣ, что у насъ, въ Галичинѣ. На всякій случай, ест се рѣчь дуже цѣкава, что о. Ивану не дано якои небудь мисіи або бодай якои видѣльной посады, якъ онъ того певно надѣявся. Очевидно, була тому своя причина.

Причина ясна, якъ на домоги. Россійскій объединитель-славянофилъ добре вже пѣнали вашихъ, галицкихъ объединителей. Оногды я мавъ розмову съ однимъ славянофиломъ. Зъ сего та того войшло на галицкихъ объединителей. — „То неважнѣе въѣждѣ! то голоднй вороны!“ — Такі и тымъ подобнй епитета дѣставались вашимъ объединителямъ отъ нашего объединителя. „Волю каждого другого яко-небудь Славянина, хоч-бы и загорѣлого паписта, — казавъ нашъ объединитель — якъ русскаго изъ Галичин. Пріѣде сюда якій-небудь другій Славянинъ, потолкуе съ нимъ, поспоришь, чи дойдѣшь до цуля, чи нѣ, а все таки бачишь въ нему човѣчка, бачишь достойного, безкористного репрезентанта славянской народности, — а братъ Галичанинъ? — першъ усього, заки стане говорити съ тобою, покажуе свое лохмота и вытягае руку,

мовъ той дѣдъ жебручій, по милостиню. Ну, даруйте, але съ такимъ Славяниномъ що й говорити? Славяньска идея у него починаеться отъ его-жъ кармана... Велике спаси Бѣ! за такого брата Галичанина!..“

Отсе вѣрабѣнскій слова нашего славянофила. Впротѣмъ такій поглядъ прокидаеться вже и въ славянофильскій прасѣ. Одна славянофильска газета написала недавно, что галицкй объединитель не булы-бы такъ набили кармана навѣтъ тогда, якъ бы были перейшли на сторону Поляковъ, якъ тымъ, что нѣбы-то посвятили себе службѣ идея панрусской. Якъ до недавна ще руссійскій панслависты интересувались вашими объединителями, справляли паломникамъ пиры, трубили про нихъ въ газетахъ, такъ теперь очевидно махнули на нихъ рукою. Не треба було довгого часу, чтобы добре разобратися въ одного боку ихъ моральну вартѣсть а въ другого ихъ значеніе въ Галичинѣ и въ державѣ австрійской. Нынѣ стоить дѣло такъ, что нашъ славянофилъ больше покладаетъ въ Австріи на Чеховъ, якъ на галицкихъ „русскихъ“, и туда звертають свои очи и свою руку. Съ „русскими въ Галичинѣ“ нема що робити.

Тымъ вы можете собѣ пояснити, дячего „Слово“ п. Плоцаньского, подѣдержуване въѣтѣль догдѣ роки, теперь упадае. Тымъ поясните собѣ, дячего передъ львовскимъ банкомъ русскимъ замкнули уже разъ на все казу и не мають охоты дальше наспати ту бездонну бочку... Справа того банку тутъ уже вповнѣ розвѣсивилася. Хочъ въ Россіи строго держаться принципа не выдавати державныхъ грошей по-за границѣ державы, — и дятого поратунку вашего банка мавъ держатися въ якъ наибольшій тайнѣ, — то однакожъ, коли дѣло тутъ выявилось, общество руссійске такъ дово не брало правительству за але „пособіи“ братьямъ Галичанамъ, якъ дово не було докладно освѣдомлене про фактичный станъ дѣла. Сегодня общество руссійске докладно вже знае, хто провинился въ упадку банка, и на скѣлько „пособіи“, данныхъ братьямъ Галичанамъ, ужито на ті дѣли, на які прощено и на які дано, с. е. для выротованія фондѣвъ галицко-русского духовенства и довжниковъ-селян. Чисте дѣло требуе чистыхъ рукъ и чистыхъ средствъ.

Такъ отже, якъ сказано, навѣтъ славянофилъ-обединитель нашъ повзалися на вашихъ объединителей, а сего ванадо досѣть, чтобы покѣнчити съ ними свои рахунки. О. Иванъ Наумовичъ естъ тутъ отъ часу процесу Ольги Грабаръ нѣбы представитель и ходатай галицкихъ объединителей передъ руссійскими славянофилами и руссійскимъ правительствомъ. И той представитель и ходатай удостоився теперь „великой ласки“ бути назначеннымъ на парохѣ въ кѣвской губерніи...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Засѣданія делегаціи.) Въ четвертъ о 1 год. по полудни открывъ въ Будапештѣ гр. Кальноки перше засѣданіе австрійской делегаціи. Президентомъ делегаціи выбрано одоголосно дра Смольку, котрый дякуючи за выбѣръ такъ промовѣвъ: „Дякую высокій делегаціи за оказаніе менѣ довѣрье. Теперѣшня делегація мае безъ оумнѣву залагодити дуже трудну и важну задачу. Естъ прецѣ прилюдно тайно, що правительство було змущене воставити до бюджету значне жада-нѣе, котре въ виду податковой силы наоселеня,

заангажованой въ высокій степени, wymagaе якъ найповажнѣйшю уваги и докладного разсѣдженія. Мудрѣсть цѣсаря здумала вправдѣ середѣ найтруднѣйшихъ отношеній удержати миръ, котрый забезпечено для окрѣпленія нашихъ отношеній экономичныхъ, чи однакожъ буде можливимъ удержати миръ въ наиблизшій будучности, то середѣ чимъ разѣ труднѣйшихъ обставинъ може будити поважну обаву. Естъ традицію делегаціи бачити пыльно на могучѣсть державы и дѣлати пѣоля силъ, чтобы удержати станъ рѣчей. Вѣрна своей традиціи делегація сидѣнѣсть и симъ разомъ, что якъ разѣ теперь и то въ зобѣлѣншій мѣрѣ повинно все то стати, чтобы Австро-Угорщина дати можѣсть заняты отповѣдне и наказуе поважанье становивше — становивше, котре-бы доказувало, что вѣрнй народы Австро-Угорщины рѣшуются крѣпко удержати въ цѣлости права и отповѣдне для монархія становивше державне и боронити ихъ всякими средствами, а коли-бынакше не могло бути, то навѣтъ примѣненіемъ ultimae rationis. Не можна бодрѣй спѣлѣй арміи отмовляти тыхъ средствъ, котрыхъ потребуе, чтобы могла вповнѣ отповѣсти своему повному посвященію званю якъ до теперь такъ такожъ и на будуче. Трудну задачу тои цѣли буде спѣлѣй делегація старатися осягнути, маючи на увазѣ крѣе положеніе контрибуентѣвъ податковыхъ и потрафити порѣшити еи отповѣдно до великодушныхъ намерѣній Е. Вел. цѣсари.“ Обѣола выбранъ вице-президентомъ о. Гаусвирта. Дальше предложивъ гр. Кальноки спѣлѣй бюджетъ и повѣдомивъ делегацію, что цѣсаръ буде пріймати делегацію дня 6 с. м. въ полудне.

Спѣлѣй бюджетъ на 1887 р. выказуе въ потребѣхъ 120,697.646 зр., зъ котрой то оумы, по отриманію прѣиминированой надвышки зъ мыта 18,642.206 зр. и 2%, котрый тѣжитъ на Угорщину, позостае до спѣлѣйшого покриты 100,014.331 зр. Зъ того припадае на Австрію 70,010.032 зр. а на Угорщину 30,004.299 зр. Въ отношеніи до попередного року естъ перша оума больше о 7,838.991 зр. а друга о 3,359.568 зр. Зъ большыхъ выдатѣвъ припадае на министерство дѣлъ заграничныхъ 32.710 зр., на министерство войны 3,987.838 зр.; маринарка 121.229 зр.; выдатки надзвычайнй 5,084.850 зр.; министерство спѣлѣйныхъ финансовъ 13.598 зр. и выдатки на коменды войсковой въ краяхъ окупованныхъ 5,019.000 зр.

Открытые угорской делегаціи отбулово вчѣра вечеромъ о 5 годнй. Президентомъ выбрано Людвика Тиссу. Въ промовѣ своей зазначивъ дѣлъ, что делегація будеть мусѣли разбирати крѣмъ пытанія экономичного такожъ ще и пытанье, чи направили политики внутрѣшной естъ отповѣднй, и чи дѣея то, что естъ конечнымъ для обороны интересовъ австро угорской державы. Онъ выказавъ дальше надѣю, что министр дѣлъ заграничныхъ мимо потребной оглядности предложитъ докладный образъ теперѣшного стану рѣчей и усуне справедливѣе занепокоеніе, выкликане теперѣшнымъ положеніемъ. Кредитъ для арміи треба крѣе ухвалити, чтобы еи поставити на рѣвни отъ арміями другихъ державъ. Монархія мае важнй интересы на Выходѣ, котрыхъ не може наразити навѣтъ за цѣну усуненія збройного конфликта. Безѣднѣкъ радо припускае, что удасться погодити жизненнй интересъ съ миромъ, але якъ-разѣ до того треба, чтобы армія була крѣпка и отповѣдно узброена. Въ сѣмъ случаю нѣяка жертва не естъ за велика.

До комисіи бюджетовой выбрано межѣ иными пос. Хшановского, Черкавского и Гавзнера. Резерваты роздѣлено въ спѣлѣйшій способъ: Туиъ, справы заграничнй; Матушъ, справы войсковой; Черкавскій надзвычайнй выдатки; Надгерный, маринарка; Думба,

справы краѣвъ окупованныхъ; Пожюкаръ, справы мытовѣ.

(Голосы прасы о промовѣхъ президентѣхъ делегацій.) „Presse“ обговоруочи промову д-ра Смольки каже, что треба еи уважати лишь остороженіемъ въ цѣли удержанія мира и доказуе, что безпосередна збройна акція естъ выключена а безѣднѣкъ хотѣвъ лишь выказати труднѣсть положенія. „N. fr. Presse“ каже, что Смолька и Тиссо, говорячи лишь въ своихъ имени, высказали погляды субъективнй и для того треба зачекати на промовы цѣсари и гр. Кальнокого. До „Dz. Polsk-ого“ пашутъ зъ Вѣднѣ, что промова д-ра Смольки мала на цѣли зрѣбити впливъ на делегацію, чтобы она згодила на жадаия правительства.

Заграничнй Державы.

Справа болгарска. Собраніе займаея ще верификацію выбѣровъ; доси зверификовано 50 выбѣровъ а откѣнено выбѣръ пять Турковъ и одного Болгарина. Прѣоія Россіи не устае и подѣ тою прѣоією правительство болгарске и регентія отае чимъ разѣ больше податливѣйшю. Стамбуловъ мавъ въ розговорѣ съ пос. Семидомомъ зъ партіи Цанкова заявити, что хочъ становивше Драгана Цанкова не естъ патриотичне, то однакожъ естъ можливѣсть, чтобы его покликано въ складѣ правительства. Семидомъ телеграфувавъ заразѣ о томъ до Цанкова а той отповѣвъ, что готовъ обняти правительство, але ажъ тогда, коли теперѣшня регентія и министры уступлять. По причинѣ сѣи вымѣны депешъ ходитъ огже поголоха, что Цанковъ мае обняти правительство. Собраніе естъ однакожъ рѣшучо противе Цанкову а тымъ самымъ естъ и становивше теперѣшного правительства трохи сильнѣйше. Неладѣ въ Болгаріи и неспокой починае вже дѣйствно вкрадѣтися а ту и тамъ появляють вже ватаги розбѣшакѣй. Недавно одна така ватага напала австрійского консуля гр. Старженского, котрый ѣхавъ зъ Русука до Тырновы на собрание, и забрала ему всю готѣвку 200 франковъ и мундуръ консульскй. Трохъ зъ тыхъ розбѣшакѣвъ вже арештовано. Въ Русуку зновъ убито италийского делегата, полковника Феррара Йоля. — Характеристичный естъ слѣдуючій фактъ, котрый вызывае прѣотѣстъ ген. Каульбарса: На засѣданіи рады громадской въ Софії явился адвокатъ Неболинъ, руссійскій подданный, въ сали засѣданъ, хочъ не естъ раднымъ и на завѣзанные бурмистра не хотѣвъ уступити. Допрѣва коли покликано жандарма, Неболинъ вышѣвъ зъ салѣ и жалуваясь передъ Каульбарсомъ на нанесену ему бурмистромъ оскорбу чести. Ген. Каульбаръ запрѣотѣстувавъ и жадавъ, чтобы бурмистръ публично перепросивъ руссійского подданого. Положеніе въ Болгаріи естъ дуже напряжене. — Бувшій секретарь кн. Александра, п. Менгесъ, ѣздивъ до Тырновы, чтобы тамъ заявити прихильникамъ князя, что дѣлъ подѣ нѣякимъ условіемъ не прійме выбѣру.

Россія. О инспекціи подорожи руссійского министра правосудія, Манасеина, по Царствѣ польскѣмъ доносѣтъ „Сзас“, что слѣдѣе: Министръ правосудія будучи въ Варшавѣ, дававъ вѣсѣмъ представителямъ властей лагоднй перестороги и отѣвѣскй рады, але все лишь загалѣю; передъ одними лишь предѣдателями судѣвъ окружныхъ высказывъ онъ своей поглядъ на программу дальшюй реформы, котре думае правительство перевести въ оѣмъ краю. Онъ заявивъ именню, что край сей можна вже уважати достаточнѣ подготовленнымъ, чтобы завести въ нѣмъ институту судѣвъ присяжныхъ, але за то буде правительство wymagaти отъ краю певной жертвы, а тою була-бы змѣна грегорианского календаря на юліанскй и внесеніе кодексу Наполеона, котрый нынѣ обовазуе въ Царствѣ польскѣмъ. „Сзас“ дуже злится на сей поглядъ Манасеина.

въ оловари и преподаются съ каедрѣ... Вся грамматика глаголовъ нашихъ прищеплена къ языку наслѣбвенно, и потому не стоить выѣднѣнаго яйца. Лѣсина орѣзана, надколота, чужой суекъ воткнутъ, а потому въ него и не пошло ни капли ооку.“

О языцѣ такѣмъ, якъ у о. Петрушевича, пише той-же Далъ: „Гдѣ эти семилѣтннй олова, съ толкотнею четырехъ согласныхъ оодраждѣ, въ народѣ? Народъ не говоритъ: *предохранительный*, а говоритъ: *охранный*; не говоритъ: *драгоценные* каменья, а *дорогіе*; не говоритъ: *воспрепятствовавшимъ обстоятельствамъ*, а говоритъ: *сталась пожега*. Уже не сами ли вы очиняете, хотъ бы напримѣръ олова, какъ *собственность* и *собственный*? Не сами ли вы ломаете надѣ собственнымъ сочиненіемъ этимъ собственнй свой языкъ и кадыкъ?“

Але лишѣмъ тотѣ семилѣтннй олова, въ котрыхъ любѣе о. Петрушевичъ, а пригляньмося „русскому государственному“ языку зъ иного боку. Подамы одну згадку зъ власного доовѣду.

На Галичанина, що першій разѣ прибуде въ Россію, напишомъ на домахъ и выѣскахъ склеповыхъ роблять сразу якои миле враженіе, бо аладженій кириловскимъ або гражданскимъ „шрифтомъ“. Рукоке письмо, отже и рукоке мѣсто. Та не довогъ тревае радѣсть: читаешь ту, читаешь тамъ, и здаеъ тобѣ, что попавъ якъ-бы въ Хины. Навѣтъ гнѣвати буде тебе, что рускй буквы служати муютъ на выраженіе наѣбстрашнѣйшихъ чудовищъ

языковыхъ. Передъ выѣздомъ зъ Одессы задавъ я собѣ трудъ и обѣшовши улицю „Дерибасовскую“ пошлюсувавъ зъ тамошнихъ выѣсѣкъ дѣцо на лѣбу памятку. Хто цѣкавыи, нехай перейдеъ зѣ мною по той улицѣ. Отъ написы на рѣжныхъ выѣскахъ: *мужикъ и чѣлѣ*

Продажа кружевъ, *фашоновъ*, *кокѣтокъ* и *косынокъ*.
Складѣ овчица и паюсной икры.
Фанеръ для джурныхъ работъ.
Сундушно-чѣмоданная мастеровая.
Пропяси, тетради, пенали, жидкая мастика для половъ.
Баклейная лавка.
Рѣзчицкая мастеровая.
Рюши, канты, гильзы.
Парусный и фальтерпресный холотъ.
Попоны, фуфайки и брюки.
Уборка пальхъ.
Разные несосерси.
Фабрика халвы, рахатъ локумъ и тахана.
Обойщикъ и драпаровщикъ.
Здѣсь выѣтѣся буттербрѣдъ.
Печные калариферы.
Олтовая продажа фитилей.
Саквожи и ридикили.
Мойка перчатокъ.
Зонтики, носки, чулки, карнизы и палки.
Ранцы, клеенка, мѣховыя шляпы.
Укуоуъ, кисляи щи, клюквенный квасѣ.
Картонажный мастеръ.
Парикмахерша и обертакушерка.

Форменныя вещи, галотуки.

Ренсковой погребѣ.

Дѣпо афенида, духи, одеколонъ.

Портукарный портной.

Непромокальные брезенты*) и т. д.

Я бувавъ уже въ рѣжныхъ сторонахъ Словяничины, — мѣжъ Чехами, Хорватами, Словаками, — а признаюся, что нѣгде менѣ отъ такою трудностею не приходило порозумѣтнѣи, якъ въ Россіи. А еще до того яка для Галичанинъ бѣда зъ тымъ „государственнымъ“ выговоромъ! Заговоришь до кого языкомъ нѣбы руссійскимъ, якъ и. пр. пише о. Петрушевичъ, то все выдвѣлято на тебе, похитуютъ раменами. „Вы вѣрно Сербъ?“ пытае одѣтъ. „Нѣе панімаю па баларскі“, отповѣдае другій. Коли-жъ скажешь, что твои бѣсѣда „русока“, кождый выпулитъ на тебе очи, уважае тебе човѣкомъ необразованнымъ, безъ школѣ. Вѣдѣця окажутъ тобѣ: „Русскаво языка па галиційскому праізнашеніи і въ Европѣ і въ Азіи нѣкто нѣе паіміють — лаварітье лучше па маларуссійскі!“ Выходитъ зъ всего, что коли ты почнешъ говорити языкомъ о. Петрушевича, тебе высмѣють; малоруску-жъ бѣсѣду мѣсцевй жителѣ воѣ разумѣють, а интеллигенція навѣтъ еи поважае.

*) При списованіи тыхъ написей мене мало не арештовано. Полицейскій, что очевидно слѣднѣвъ за моею работою, велѣвъ менѣ „обяснитися“. Зъ трудомъ удалось пояснити ему, что я зъ „галиційской губерніи“ и спѣсую тѣ написей единѣ зъ цѣкавости. Немила пригода зневолила мене заперестати дальшихъ студій надѣ языкомъ выѣсѣкъ.

Дивна и то рѣчь, что руссійска бѣсѣда, приляви въ себе великій процентъ оловъ зъ языка нѣмецкого, тотѣ слова ажъ до смѣшности безѣображуе. Спытай у кого, де мешае и. пр. Вайнбергъ, нѣхто тобѣ не вкаже — вымѣляти треба: Вѣ-ін ѣеръ; опытай въ трафіцѣ за тютюнъ Бернштайна, воуды скажутъ, что зъ такомъ фабрики не мають — вымѣляти треба: Вѣрнотѣ і-на. Нѣмецке и вымѣляютъ воуды якъ ю: Гюнтѣрь, Мюльѣръ; нѣмецке ѣ якъ жо: Гютѣ (Гете).

Въ руссійской бѣсѣдѣ нема буквы г (пѣоля нашой вымовы), тому и въ цѣлѣй Россіи нѣхто не знае про Гердера, Гейля, Гайного и иншй такіи имена. Тамъ выговоруотъ: Гердѣрь, Гейгелъ, Гей-нѣе, Гейнвартъ (Гогенвартъ) и т. д.

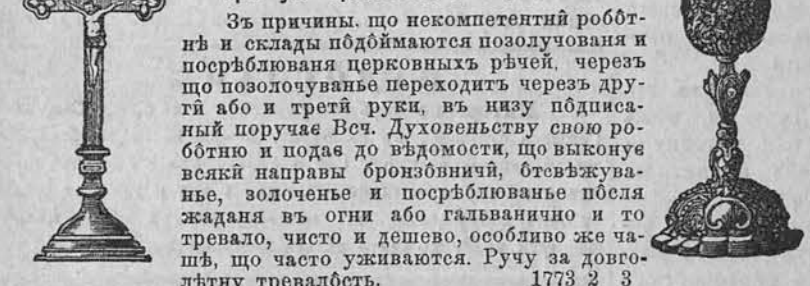
То толькѣ у насъ, въ Галичинѣ, выдаеся деякимъ, что можна и. пр. пиосати по руссійски, а вымѣляти зъ малоруска. Нехай-бы тѣ добродѣѣ переѣхались по Россіи и хотѣли ту шарити свою теорію, ихъ бы отослали просто до закладу божевѣльныхъ. Тамъ уважають наивышнѣйшѣ степенемъ необразованія, не умѣти выговорувати пѣоля пануючюи вымовы. „У насъ толькѣ поножарѣ такъ говорять“, зѣвоуды отѣвѣчаютъ тобѣ, коли станешъ читати писма и. пр. о. Петрушевича тымъ способомъ, якъ у насъ выговоруотъ въ Галичинѣ. (Дальше буде.)

Ом. Партицкй.

За 100 килло нетто на мѣсці	Львів	Тернопіль	Подольська	Чернівці	Ярославль
отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до
Пшеница	7.50 8.15	7.50 8.15	7.50 8.15	7.50 8.15	8.30 8.30
Жито	5.60 6.20	5.25 5.85	5.50 6.10	5.35 5.75	5.90 6.35
Ячмінь	5.25 5.80	5.00 5.60	5.00 5.60	5.00 5.60	5.00 5.60
Овесъ	4.50 5.10	4.75 5.35	4.75 5.35	4.25 4.80	4.80 5.10
Горохъ	5.70 6.25	5.50 6.00	5.50 6.00	5.50 6.00	5.50 6.00
Коноп.-сѣмя	—	—	—	9.25 9.50	—
Фасоля	—	—	—	—	—
Вика	4.90 5.40	4.50 5.00	4.50 5.00	—	4.90 5.20
Льнянка	8.95 9.10	8.60 8.80	—	—	—
Гречка	—	—	—	4.95 5.00	—
Кукуруза	9.00 9.20	8.75 8.95	8.75 8.95	9.25 9.50	9.00 9.20
Рѣпакъ	40.00 48.00	40.00 50.00	40.00 48.00	45.00 48.00	40.00 50.00
Конюшина червона	40.00 60.00	45.00 55.00	45.00 55.00	40.00 55.00	45.00 47.00
бѣла	—	—	—	—	—
шведска	—	—	—	—	—
Тимотка	10.00 50.00	—	—	24.00 27.00	—
Хмѣль за 56 килло	—	—	—	—	—

РОБОТНЯ БРОНЗОВНИЧА ИВАН ВЪ ПАСКА

удостоена сѣбного медала на
выставѣ Черновецкой.

при ул. Краковской ч. 5 у Львовѣ.
Зъ причины, що некомпетентный робѣт-
нѣ и склады подѣймаются позолучиваня и
посрѣбляваня церковныхъ рѣчей, черезъ
що позолучиваня переходить черезъ дру-
гѣ або и третѣ руки, въ низу подѣисан-
ный поручае Веч. Духовенству свою робѣ-
тню и подае до вѣдомости, що выконуе
всякій направи бронзовничѣ, бѣтѣжуван-
ня, золочення и посрѣбляваня послѣ
жаданя въ огни або гальванично и то
травало, чисто и дешево, особливо же ча-
стѣ, що часто уживаются. Ручу за довго-
лѣтню травалость. 1773 2 3

Съ глубокимъ поважаньемъ Иванъ Выпасокъ.

БРАТЯ ЛАНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галиция, ч. 16

МАГАЗИНЪ
товарѣвъ модныхъ мужескихъ.
Сорочки мужескѣ бѣлы ширин-
говѣ „Оксфордъ“, сорочки бѣлы,
ковѣрики, маншеты, калесоны,
хустки до носа, шарикотки, хустки
шовковѣ на шю и до носа. Цилин-
дры складаны.

Кравати и шалики, спинки до
краватокъ, рукавички, шлейки,
снѣпки, палицы, пулярысы, коробки
на тютюнъ, паперѣ цигаретовѣ
и т. д.

Плѣды, шапки, выступѣ (пан-
тофѣ), парасолѣ, плащѣ гумовѣ,
перфумы, мыла, гребенѣ, щѣтки,
зеркала, въ загалѣ всякія приборѣ
тоалетовѣ, правдива колѣньска во-
да, торбы, картусѣ, поясы на па-
трѣны, камашѣ и т. и., приборѣ
ловешкѣ и т. д.

Великий выборъ куфѣвъ и торбъ
до покорожи, якъ такожъ великѣ
артикулы до дорожѣ.

Ласкавы замовленя замѣсцевѣ залагоджуемо отворотною
почтою, не числячи опакования!
Майже 100-лѣтне именованье тои фирмы служить
наилѣпшою порукою. 1.62 6—10

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКЛОРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ

въ Раковницѣхъ коло Кракова.
Контора и складъ головной въ Краковѣ побѣчѣ бранѣ Флоріаньской
въ власномъ домѣ.
Выробляє рознѣ роды циклории въ материалу сырого красова власной планта-
ции. Материалъ сырой красовой або корѣвъ циклории управляютъ на нашѣй рѣдѣ
масѣ послѣ хемичной анализы въ лабораторіи академіи промышленно-технической
въ Краковѣ далеко болѣе частѣй поживныхъ и горькихъ, властныхъ
циклории, якъ такіи самѣ корѣвъ заграничныхъ. Материалъ сырой
сырой доброй лѣности, циклории мой рывалызею побѣдною съ всякими выро-
бами заграничными того рода и масѣ, что перевагу, что есть красова
и дешевѣ.

Фабрика поручае слѣдующіи роды (назвы):
Циклорию краковскую, горку, пачка округла 1/8 1/10 килло.
Кава шротована французска даюча выварѣ кларовый.
Кава краковска въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
Циклория въ скринкахъ (конкурентная).
Кава фигова.

Мая надѣю, що Поважаніи Панѣ и господинѣ оцѣняючи доброту
моихъ выробѣвъ, ихъ вышну вѣрность отъ шумно рекламированныхъ фа-
брикатѣвъ чужихъ, будутъ пошпирати зматаня подѣянѣ на рациональной
основѣ згоднѣ съ интересомъ власнымъ и красоваго промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Тор-
говлѣ“ и си филияхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ“ и въ
всѣхъ значительныхъ торговляхъ. 1696 (21—?)

ЗАБЕЗПЕКА НА ЗИМУ!

Красный! Теплый! Елегантный! Де-
шевый! Непопулярный на отуѣнѣ и
вохлѣсть суть мои, въ першѣй вѣдѣн-
ской фабрикѣ мужескихъ жакетѣвъ вы-
роблюванѣ

Мужескѣ жакеты зимовѣ
по неубавѣ дося и нечувано дешевѣ
дѣлѣ лишь
1 зр. 80 кр.

Мои мужескѣ жакеты зимовѣ суть
наипѣлѣпшою а при томѣ и найдоро-
вѣйшою одеждою, бо они удержуютъ
тѣло тепло, хоронятъ отъ прохлады,
простають добре до каждого тѣла и
звертають своему нечуваному дешевостю
загалую увагу.
20.000 штукъ вже розпродано.

Най-же каждый, хто хоче мати красной, добрый и теплый жа-
кетъ, замовитъ собѣ заразъ, бо замовленя надходять масама и складѣ
буде вже въ дѣлѣ короткомъ часѣ розобранѣй.
Замовляти можна лишь въ:

Wiener Jacken-Export-Geschäft A. Gans,
Wien, III, Kolonitzgasse Nr. 8/14.

При замовленіи досѣти подати, чи великий, середній або малый.
Выслася почтою на всѣ стороны свѣта въ протягу 24 годины за по-
слѣплатою або за попереднимъ присланиемъ готѣвки. 1780 1—3

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, при ул. Сикстуской ч. 16

на долинь
масѣ честь поручити Вч. ПТ. Пу-
блици и Вч. Духовенству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшѣй моды, въ наилуч-
шихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ
найдешевѣйшихъ, упрощаючи яко Ру-
синѣ о ласкавы взгляды Вч. П. Т.
Публики и Вч. Духовенства, пору-
чаея ласкавому покровительству.

На пору остины и зимову надѣйшою
уже великий выборъ наймодѣйшихъ
товарѣвъ.

Всѣ ласкавы замовленя
выконуются въ найко-
ротѣйшѣй часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

1595 рѣтѣмѣ часѣ. (10—10)

Тягненье в же слѣдующего Мѣсяца

Kincsem 1 зр. 11 ЛЬСОВЪ ЛИШЬ 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отъ 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Льсы можна набувати черезъ
Бюро лотеріине угорского Лоскеу-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Ц. к. придворна лярня дзвонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

порукаея до замовленѣ
дзвонѣвъ и гармоничныхъ
сналадѣвъ всякой величини
и голосу. Гарантія за
павный голосъ каждого
дзвона, чистый гармонич-
ный акордъ складу и въ
наилѣпшій металл. Монто-
ванье дзвонѣвъ съ упрѣ-
головами зъ нованого зель-
за черезъ що можна дзвона-
ми дже легко дзвонити. О-
пираа на дзвонѣвъ зъ ко-
ваного зельза найлѣпшою
конструкціи выконуются
якъ пайдешевѣе. Припо-
ручаа выконуются якъ
наикороче, точно и дже

дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ
склады до престолѣвъ съ сильными и голосными дзвонѣвками.

Зъ альпаки: съ 4 дзвѣн. по 14 зр., съ 3 дзвѣн. по 11 зр.
Зъ моселю: „4“ „10“ „3“ „8“
Гармоничныя склады до закрѣпѣтъ съ 4 дзвѣнками и съ прикраще-
ными рамами зъ кованого зельза по 25 зр. 1551 21—24

Отзначеня: Выстава вѣдѣнска 1873, два медалѣ за по-
ступѣ за складѣ дзвонѣвъ для вѣдѣнской Votivkirche 260
сотнарѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣднѣ 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,137.700 киллогр. ваги.
Зъ сего до Вѣднѣ для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86.069 киллогр.
ваги разомъ и 2 дзвонѣвъ до годинничѣвъ для нового ратуша 3345 клр. ваги.

!! Просимо читати !!
Необходимый для каждого госпо-
дарства

суть нашѣ Ц. к. патентованѣ и въ Лон-
донѣ преміованѣ сервисы зъ сѣрѣбла
Фениксѣ, котрѣ такъ задѣя свои знаме-
нитой травалости и твердостѣ, якъ такожъ зѣ
взгляду на здоровье въ уживаню неостѣжимѣй,
и позѣбастѣ въчно бѣлыми такъ, що ихъ навѣтъ по
25 рокахъ не можна розрѣзати отъ правдивого
сѣрѣбла, що подтверждаютъ тысячѣ подѣкъ и признательныхъ
писемъ отъ наибѣльшого панства, а котрыхъ мы тутъ задѣя не-
достачѣ мѣсца не можемо помѣстити, можна ихъ оглянути въ на-
шѣмъ бюрѣ. Материалъ однокѣй складѣ Ц. к. патентованыхъ серви-
совъ зъ сѣрѣбла Фениксѣ можемо лашѣ мы продавати за безцѣнѣ,
бо по 9 зр. 50 кр. слѣдующѣ пышнѣ 54 штуки:

- 6 Штукъ стол. ложокъ найлѣпшихъ зъ сѣрѣбла фениксѣ
- 6 „ „ вилокъ
- 6 „ „ пышныхъ ножѣвъ столъ съ ослѣв. бограми
- 6 „ „ ложечекъ десертныхъ або дитинныхъ найлѣп.
- 6 „ „ ложечекъ до кавы и гербаты
- 6 „ „ ложечекъ до яецъ
- 1 „ „ полонникъ до зупы, тяжкій
- 1 „ „ полонникъ до молока
- 6 „ „ пышныхъ чарокъ на яйцѣ
- 1 „ „ пышна поршничка на морѣцѣ або цукерѣ
- 2 „ „ сѣловыхъ лѣхтарѣвъ найновѣйшого фасону
- 6 „ „ пивселовыхъ Викторіи таблѣтъ съ правдивою хиньскою гравировою.
- 1 „ „ лѣхтарѣвъ подручныхъ або на фортепѣй найнов. фасону.

54 штукъ, що суть правдивою окрасою найлѣпшихъ столѣвъ, коштуютъ разомъ
9 зр. 50 кр.

Ласкавы замовленя выконуются за послѣплатою або за присланиемъ
готѣвки черезъ Першѣй фабричной складѣ Ц. к. патентованого сѣрѣбла Фениксѣ
I. Silberberg, Wien II, Antonsgasse N. 6.
(Гарантія). За то, що побраный отъ насѣ сервисъ зъ сѣрѣбла Фениксѣ
позѣстане бѣлымъ, гарантуемо симъ на 25 лѣтъ а на доказъ сего прѣмѣас не-
добѣду послѣтку до 14 дѣвъ назадъ безъ всякихъ трудностей.

Рѣвностасно звертаемо увагу Ц. Т. публики, що не треба нашѣ сервисы
зъ Ц. к. патентованого сѣрѣбла Фениксѣ уважати за сервисы зъ сѣрѣбла Брита-
ніи, що такъ робятъ теерѣ конкурентно, и длѣтѣ просимо уважати добре на
адресу, чтобы уникнути всякого баламутѣва. 1759 7—12

Зъ причины набути болѣеи скѣлькости
ЛЬСОВЪ BASILIKA
есмы въ можности продавати тѣмъ-жѣ
1774 низше курсу емисии 6—20

СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Порученѣ зъ провинции залагоджуея безъ проволоки.

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫЯ
готовѣ до ужитку и скоро за-
сыхающѣ.

Фарбы
до малъованя дахѣвъ, терѣтъ въ
наилѣпшѣмъ покоемѣ.

Наилучшѣ фарбы
терѣтъ въ покоемѣ минеральномъ,
отпѣвѣдаютъ рознымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскъ по одно-
разовѣмъ потягненью, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣйшѣ отъ ольейныхъ.

Фарбы до фасадѣ
розпускаясь въ ваннѣ, до кольоро-
ваня будынокѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякѣ роды лякерѣвъ кра-
выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ
зъ наилучше реномованыхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховѣ, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсѣ.

Оливы до машинѣ и сма-
вило до осей зельзныхъ

Пасы шифѣрнѣ до машинѣ.
Пасы гумовѣ до машинѣ.
Гурты конопляны до ма-
шинѣ.

НОВИНА!
Льняны напусканѣ пасы до
машинѣ, а т. д., и т. д.

порукае
Юсифъ Ганке
у Львовѣ.

Карты вѣзѣрѣвъ, цѣнянки и
спеціальныя офертѣ, на жадаье,
gratis и franco. 1753 30—?

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботу (кроме русскихъ святъ) о 5-й год. пош. Литер. додатокъ „Библиотекѣ наизящнѣйшій“ выходитъ по 2 печат. арш. каждый 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редація „Администрація“ подъ Ч. 44. улича Галицка. Рукописи вѣрнутся лишь на поперѣднее застереженіе. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строки печатной, въ рубр. „Надобное“ по 20 кр. а. в. Редакціи неопечатаніи вѣрны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редація „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣль рѣкъ . . 12 ар. на цѣль рѣкъ . . 12 рубл. на цѣль рѣкъ . . 6 ар. на цѣль рѣкъ . . 6 рубл. на цѣль рѣкъ . . 3 ар. на цѣль рѣкъ . . 3 рубл. съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣль рѣкъ . . 16 ар. на цѣль рѣкъ . . 16 рубл. на цѣль рѣкъ . . 8 ар. на цѣль рѣкъ . . 8 рубл. на цѣль рѣкъ . . 4 ар. на цѣль рѣкъ . . 4 рубл. на цѣль рѣкъ . . 5 ар. на цѣль рѣкъ . . 5 рубл. на цѣль рѣкъ . . 2-50 на цѣль рѣкъ . . 2-50 р. на цѣль рѣкъ . . 15 ар. на цѣль рѣкъ . . 7-50 ар. на цѣль рѣкъ . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣль рѣкъ . . 19 ар. на цѣль рѣкъ . . 6 ар. на цѣль рѣкъ . . 12 ар. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залеглостей.

Уступленіе д-ра Зыбликевича зъ уряду маршалка краєвого.

Якъ се мы коротко вгадали вже въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“, маршалокъ краєвой д-ръ Николай Зыбликевичъ подався о димисію. Бѣтъ вызвай, що просьбу о димисію маршалокъ краєвой складае на руки намѣстника, — д-ръ Зыбликевичъ же вѣдѣе ви просто на руки министра-президента гр. Таффео и ажъ по высланію письма до Вѣднѣ запросивъ до себе намѣстника п. Залеского, чтобы повѣдомити его о томъ, що учинивъ. Сего вымагала куртоазія. Польскія газеты потують, що п. намѣстникъ принявъ до вѣдомости резигнацію п. маршалка съ великимъ сожалѣніемъ, намоулявъ его, чтобы резигнацію откликать, а на вѣдѣе заявивъ, что, будучи усиленно старатися у Вѣднѣ, чтобы резигнація не принята. О своемъ намѣреніи резигнувати д-ръ Зыбликевичъ не говорилъ нѣкому ажъ до послѣдней хвилѣ; одному только д-ру Гошардову, члену Виѣдлу краєвого, показавъ уже готове письмо до гр. Таффео, коли д-ръ Гошардъ пріишовъ его недужного отвѣдати. П. Гошардъ наставляя на д-ра Зыбликевича, чтобы вдержався съ высылкою письма, ажъ доки не повороте, — имовѣрно доуускаючи, що п. маршалокъ написавъ письмо подъ впливомъ недуги. Д-ръ Зыбликевичъ бувъ вправдѣ обвинявъ такъ вробити, але въ колька годинъ пѣднѣше выслать письмо до Вѣднѣ. Коли д-ръ Гошардъ пріишовъ на другой день до маршалка, той заявивъ ему, что писмо выслать — и теперь мовѣ-бы камѣнь упавъ ему въ сердца. Въ загалѣ д-ръ Зыбликевичъ уже дуже сприкрилися въ тѣ борбы, якъ мусѣвъ вести съ своими противниками, зовѣмъ знеохотився и сказавъ навѣтъ такі слова: „Усеунес зовѣмъ отъ венкомъ урядовою службой и обмежуе только на себе; доволѣ будѣ для мене двоухъ комнатъ та кусника мяса, а на то чей-же мене ще стати“.

Яко причину резигнаціи д-ръ Зыбликевичъ подавъ свою недугу. Що онъ дѣйствительно недужий, се правда. Вчера въ полудне

четыре лѣкарѣ слѣдили станъ его здоровья и ствердили пропачицію (malaria). Хороба не небезпечна, а все таки признали потрѣбнымъ выѣхати на якийсь часъ до Италиі. Але очевидно не недуга сама собою була причиною резигнаціи д-ра Зыбликевича, а то знеохотеніе, про котре мы выше вгадали. Загално се вѣдѣе, що д-ръ Зыбликевичъ, яко маршалокъ краєвой, не спочивавъ на рожахъ. Послухаймо, що минушого мѣсяца писавъ въ свѣтъ дѣлѣ корреспондентъ петербургскаго „Краі-у“ п. І. Рогошь. — „Становище маршалка краєвого д-ра Ник. Зыбликевича захитане и то такъ сильно, что имовѣрно ще сего року будѣ вступленый кимъ другимъ. Справедливѣе наказуе намъ признати, что п. Зыбликевичъ властиво нѣколи не сидѣвъ сильно на крѣселѣ маршалка. Хотя всемогуща партія олигарховъ краковскихъ колись его подпирала, то мимо того шляхта все поглядала на него косымъ окомъ, бо онъ анѣ bene natus анѣ possessionatus. То, чтобы гебанову булаву, котру ще недавно тримали Сапѣги и Потоцкі, мѣгъ держати въ свой рудѣ сынъ мѣщанина изъ Старого Мѣста, було для нашої шляхты чимъ такимъ страшнымъ, что она съ тымъ нѣякъ погодитися не могла. Отже отъ першого дня стараноса вѣми способами подкочпати становище нового маршалка. Высмѣвано его поведение и екипажъ; подглядано его житие домашне; брано ему за але, что въ соймовѣмъ будинку занявъ красный апартаментъ; агитовано противъ него середъ самого Виѣдлу краєвого; стараноса, чтобы до Союму уведили неприязнь ему послы; роблено ему прикраси въ касинѣ шляхотскѣмъ; ревныхъ его трудѣвъ около поддвигненя краю въ матеріального упадку зовѣмъ не подпірано; не приходяжено на зазданя Союму, — словомъ роблено все можливе, чтобы его высадити. Колько онъ въ тыхъ рокахъ вытерпѣвъ, се только онъ одинъ знае. Мимо того п. Зыбликевичъ вытервало державна на занятѣмъ становищи, и хто знае, чи своєю енергією не бувъ-бы побѣдивъ противникѣвъ, коли-бъ не то, что порѣвнився съ самымъ намѣстникомъ. Отъ тогда становище маршалка сталося невыносимымъ. Мѣщанскій сынъ думае отже уступити, а его мѣсце займе чоловікъ bene natus и possessionatus. Коли се станесе, шляхта кликне „осанна“, але на сколько край скоро-

стае въ той вѣднѣ, то доперва будучи въ показе“.

Теперь найважнѣйше пытанье, хто будѣ наступникомъ д-ра Зыбликевича, — бо что онъ не дастся нѣколи склонити до откликания своей резигнаціи, се рѣчь певна. Нынѣ уже выплыли кандидатуры: кн. Адама Сапѣги, гр. Альфреда Потоцкого, гр. Казимира Баденіо (бувшого старосты въ Краковѣ), кн. Юрія Чарторыйского и гр. Яна Тарновского. Теперѣшня хвиля така невыразна, така спосѣбна до всякихъ несподѣванокъ, — якъ мы се ось недавно бачили на именованіи молоденького комисаря въ Мостискѣ гр. Борковского старостою и делегатомъ намѣстничества въ Краковѣ, — что справдѣ годѣ нынѣ не похибнутись, хотяи предсказувати рѣчи послѣ фактичныхъ обставинъ и вымогѣвъ хвилѣ. Гр. Альфредъ Потоцкій обнявъ-бы урядъ маршалка только на выразне вѣзванье цѣсаря, и то певно не на довго, а чтобы обидѣе передати его комусь другому. Може однакомъ и такъ статися, что кн. Сапѣга будѣ заименованный маршалкомъ отъразу. Тутъ мусимо поднести, что на именованіе маршалка въ нынѣшній хвиля не будѣтъ вѣдѣе безъ впливу и вѣднѣшній отноины политической державы. На сколько мала-бы нынѣ рѣдці кандидатура гр. Казимира Баденіо, сего мы не можемо вровѣмѣти, але то рѣчь певна, что евентуальне именованье его маршалкомъ краєвымъ — було-бы знакомъ реакціи. Найменше имовѣрными суть кандидатуры кн. Юрія Чарторыйского и гр. Яна Тарновского, хочъ не сумнѣваемось, что именованье кн. Чарторыйского стрѣтило-бы въ болѣшности мѣщанствѣ краю отгомѣтъ болѣшой симпатіи, якъ именованье якого-небудь другого въ наведеныхъ кандидатахъ.

Намѣстникъ п. Залескій выѣхавъ въ поведѣлокъ въ справѣ именованя нового маршалка краєвого до Вѣднѣ. Покликавъ его телеграфично гр. Таффе.

Въ справѣ комитету помѣчного.

Случай, что одинъ бывшій членъ комитету помѣчного, Володимиръ Подлящекій, опронежъ-ривъ — якъ то мы вже звѣщали въ „Дѣлѣ“ — якусь суму грошей, даваемыхъ ему довжниками Банку рустикального въ ликвидациі на сплату

довгѣвъ, подавъ нагоду „Нов. Проломови“ до оставѣ на-окрѣвъ тенденціи и съ пошашованными фактами. А ою тенденціи треба осудити тымъ строгѣше, що прецѣнѣ-же и самъ редакторъ „Нов. Пролома“, п. Марковъ, бувъ членомъ того комитету.

Комитетъ помѣчный завязавъ въ наиблагороднѣйшихъ мотивѣхъ дня 12 цвѣтня 1884 р. по упадку Банку рустикального. Довжники Банку, прибуваючи численно до Львова заразы по его упадку, блукали по улицахъ та давалися надувати при кушнѣхъ листовъ довжниковъ рѣзнымъ жидкамъ-агентамъ, ба и въ оаимѣ Банку при сплатѣ довгу не могли дати собі рады. Тогдѣ то мусѣла выродитися у Русинѣвъ народолоубцѣвъ щара гадка — прійти съ помощію бѣднымъ и темнымъ довжникамъ. Збѣднѣшиа отже запрошеній Русины обохъ отороничѣвъ въ оаи „Народного Дому“ и ухвалили однодушно, что конче треба завязати комитетъ помѣчный, котрый будѣ помагати довжникамъ упавшого Банку. На предсѣдателя комитету предлагано д-ра Ив. Добрянского, але коли той рѣшучо вымовився, выбрано проф. Романчука. Роботу комитету устроено такъ, что молодѣи юристы — не лише, якъ „Нов. Проломъ“ „на примѣръ“ наводитъ, Олесницкій, Левитскій (наѣтъ не членъ коматету) и Подлящекій, але и д-ръ Павенцкій и д-ръ Король и другі — мали въ хвилѣхъ вѣднѣхъ отъ заняты (подѣлившись часомъ) приходити на Касино въ „Нар. Домѣ“ и тамъ олужити довжникамъ порадою и помощію, т. е. мали обичинити довжникови его довгъ и послѣ потребы пойти съ нимъ до Банку и помагати ему тамъ при обрахунку и закупнѣхъ листовъ. Всякій писема до комитету мали приходити на руки адв. д-ра Ив. Добрянского, а онъ мавъ передавати ихъ до залагоджуваня молодымъ юристамъ. Тутъ мусимо додати, что на присыланье грошей на руки комитету (взглядю д-ра Добрянского) не рефлектовано (и въ нѣякой отозвѣ комитету того не було сказано), комитетъ мавъ лише дорадзувати и помагати довжникамъ при сплатѣ, але не мавъ платити. Въ томъ дуѣ, якъ повыше вое розказано, выдавъ комитетъ отзову и умѣстивъ ен у воѣхъ рускиихъ часописяхъ.

Довгий часъ ишло все пооля постановы комитету. До „Нар. Дому“ зголошувалося лично много довжниковъ и мѣхорѣи юристы имъ помагали. Рѣвножъ и до д-ра Добрянского почали напльвати писма довжниковъ зб воѣхъ отороничѣвъ

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Далше.)

Початки великорусского народа и великорусского языка исторією цѣлкомъ яно зазначеніи. По свѣдоцтву Нестора въ нынѣшнихъ областяхъ руссійскихъ мешкали племена финской, а мѣж ними оаили були два племена чисто-польскі: „Радимичи и Вятичи отъ Ляховъ“. Только и всего въ элементу славянского находилось початково въ племени руссійскомъ, на повѣднѣхъ границахъ такъ теперь званой Малой Руси. „Радимичи и Вятичи отъ Ляховъ“ — болѣше нѣчто!

Повѣдѣше за впливомъ церкви и письменства оставъ церковный языкъ ширатисъ вое болѣше въ московской державѣ и змішуватисъ съ тымъ языкомъ польскимъ, якимъ говорили коренніи мешканцѣ тыхъ оторончъ: „Радимичи и Вятичи отъ Ляховъ“. Отъ и въ той то мѣшаннѣи языкѣвъ: церковного, польского и по части финского вытворився той конгломератъ, що о. Петрушевичъ называе шумно языкомъ „чисто-русскимъ, книжнымъ, государственнымъ“.

Грамматика и слѣдженя языкословны въ цѣлости подтверждаютъ то, что о початкахъ великорусского народа передавъ намъ Несторъ. Отъ хочъ бы звукословіе руссійского языка, оно ровните майже невольничю пооля правилъ, якъ подыбуемо въ польской грамматикѣ Малецкого. И такъ:

1) И Россіане и Поляки читають г якъ Г.

Руске:	Россійске:	Польске:
загаломъ	огуломъ	ogółem
загалный	огульный	ogólny
могила	магила	mogila
обмеженный	ограниченный	ograniczony
вороги	враги	wrogi
головный	главный	główny
гость	лость	gość
величезный	агромный	ogromny
гора	гара	góra
грѣхъ	грѣхъ	grzech
гнѣвъ	гнѣвъ	gniew и т. д.
2) И Россіане и Поляки выговоряють всюды и янъ і.		
Руске:	Россійске:	Польске:
листь	ліоъ	lis
вино	віно	wino
видно	відно	widno
отъ ними	отъ німі	z nimi
оила	сіла	sila
писати	писать	писаć
були	были	byli
коли	еслі	jeśli
пили	пілі	pili и т. д.
3) И Россіане и Поляки выговоряють е якъ је.		
Руске:	Россійске:	Польске:
зеленый	зеленый	zielony
поле	полье	pole
великій	вѣлікій	wielki
небо	нѣбо	niebo
недѣля	нѣдѣля	niedziela

у себе	у себѣ	u siebie и т. д.
4) Россіане выговоряють ѣ всюды якъ је, Поляки якъ је або ја.		
Руске:	Россійске:	Польске:
въ лѣбѣ	въ лѣсѣ	w lesie
ѣхавъ	ехалъ	jechał
пѣсоня	пѣсонь	pieśń
менѣ	мнѣ	mnie
сидѣли	сѣдѣли	siedzieli
дѣляти	дѣлѣтъ	dzielić
вѣкъ	вѣкъ	wiek
хлѣбъ	хлѣбѣ	chleb
матѣ	имѣтъ	mieć и т. д.
5) Народный руссійскій языкъ — (не говорю ту о бѣлорускомъ нарѣчію) — еще болѣше охожій съ польскимъ; людѣ московскій мягчить навѣтъ тѣ на ц.		
Руске:	Россійске:	Польске:
дѣти	дѣці	dzieci
писати	писѣцъ	писаć
позвольте	позвольце	pozwólcie
носати	носіцъ	nosić
бѣгати	бѣгацъ	biegać
достати	достацъ	dostać
орати	орацъ	orać
пити	піцъ	pić и т. д.
6) И Россіане и Поляки не мають въ окѣнченю именникѣвъ мягкого ц.		
Руске:	Россійске:	Польске:
мѣсяцъ	мѣсяцъ	miesiąc
пшеница	пшеница	pszenica
улица	улица	ulica

Наведеніи властивости языкѣвъ руссійского и польского, якъ легко дорозумѣтисъ, входятъ въ тысячѣи и тысячѣи оловѣ обохъ бесѣдъ, проте надаютъ имъ характеръ зовѣмъ отиѣнный отъ того, якій має бесѣда наша. Хто отже говоритъ нынѣ о полонизмахъ въ нашімъ языкѣ, а не бачитъ безчисленныхъ „полонизмовъ“ въ бесѣдѣ руссійской, той справдѣ не має нѣякого понятія о характеристичныхъ знаменахъ поодинокихъ бесѣдъ славянскихъ.

До властивостей „государственного книжного языка“ належитъ и то, что прозвища спеціально украинскія уважуются въ руссійской бесѣдѣ чужими и не отиѣняются. Ахѣ, якъ же то любо слухати н. пр. такой реченя: онъ пашолъ до Шевченко, я паурачался отъ Шевченко, я окаялъ Шевченко, я видѣлъ Шевченко! А еще и друга властивость — зъ именъ власныхъ вставного е не выкидати: у Кравѣца сѣводня большое гулянье, я стрѣтилоса отъ Варабѣ-цомъ, ахѣ каковъ брюхо у Воробѣца, и т. д. Менѣ неразъ ажъ досадно ставало, коли слухавъ такіи калѣцтва грамматичны, але менѣ отвѣчала: „Што жъ сѣделаемъ? такъ лаварать на всѣй Россіи, и въ Европѣ и въ Азії!“

Около образованя „государственного“ языка дуже ревно трудились самѣ Петро Великій. Зъ его то заовѣи иде тотѣ безлѣтъ чудовищныхъ нѣмецкихъ оловѣ, якъ подыбуемо въ руссійскомъ

краю съ просьбою о обрахунокъ довгу; коли-жъ обрахунокъ вымолено, довжники почали присылати и гроші. Дрѣ Добрянскій передававъ ихъ за поквитованьемъ комитетови юристівъ въ „Нар. Домѣ“, а головню Подляшецкому, бо той въ скоромъ часѣ выробивъ собі тамъ найперше значеніе. Маючи найбільше вольного часу, онъ найбільше мѣгъ рухатися, попередъ другихъ рвався до довжниківъ, ходивъ съ ними до Банку и тамъ торгувався, розписувавъ листы и т. д., — и тымъ способомъ такъ дався познати довжникамъ Банку, що тѣ, прибувши до „Нар. Дому“, пытали лише за п. Подляшецкимъ и були того переконані, що нѣхто такъ не залагодить банкового дѣла, якъ онъ. Съ часомъ довжники почали ходити до приватного мешканя Подляшецкого або почтою присылати гроші просто на его адресу, а не на адресу д-ра Добрянского.

Зъ той причини предсѣдатель комитету п. Романчукъ скликавъ засѣданіе ще въ 20 червня 1885 р., щоби комитетъ розвязати, бо въ виду того, що Подляшецкій веде справу такожъ на свою руку по-за комитетомъ — контрола була затруднена. Контроля же надъ тымъ, що провадивъ Подляшецкій підъ фирмою комитету, все велося такъ зваными „Stichproben“ и не выказува вала мальверзацій. На томъ засѣданні рѣшено якъ найшвидше основно оконтролювати воі дотеперішній сплати черезъ вѣрваніе съ книгами Банку, и комитетъ розвязати. Поручено се одному членови. Той сповнивъ свою задачу, але стрѣтивъ ся съ одною важною перешкодою, а именно, що писаръ зъ канцеляріи д-ра Добрянского, который переносивъ гроші и (другу вже зъ ряду) книгу до поквитованя Подляшецкому, будыто бы згубивъ (!) книгу, а разомъ съ нею и до 600 зр. грошей. Безъ той книги трудно було перевести добре контролю писемъ и грошей отъ того часу, отъ коли д-ръ Добрянскій почавъ ихъ висувати до другої книги.

Контроля мусѣла черезъ то протягнутися, а коли Банкъ выготувивъ овѣй выказъ, предсѣдатель зновъ скликавъ комитетъ въ мартѣ 1886 р. Зъ предложеньхъ актѣвъ комитету и Банку (розумѣся, на скѣлько мѣгъ комитетъ безъ другої книги дѣяти) показався дефицитъ тѣлько частинны тыхъ сумъ, котрі „згубивъ“ писаръ д-ра Добрянского. Комитетъ розвязався дня 2 л. цѣтня, о томъ завѣдомивъ публицу, а въ отозвѣ выразно завѣзавъ, щоби тѣ довжники, котрі мають не-полагодженій справы, зголосили на адресу п. Нагѣрного. До послѣднихъ двохъ мѣсяцѣвъ нѣхто не зголошувався, ажъ теперъ почали то до него, то до оуду, то до полиціи впывати зголошенія, коли вже Подляшецкій оспавъ отговомъ зѣ Львова а може и зъ краю. На скѣлько теперъ можна вже осудити, здефравдована сума выноситъ кѣлька тысячъ зр., — воіхъ же сплатъ переведено до 400.000 зр. (Кажуть, що Подляшецкій тыхъ кѣлька тысячъ зр. програвъ на биржі).

Члены бывшого комитету изъ своей стороны чинятъ воі можливі усилія, щоби покривде-най — хочъ и не зъ вини комитету — довжники не потерѣли. До того обовязку повиненъ почувати и редакторъ „Нов. Пролома“, яко такожъ членъ комитету, а не вызокувати найвычай

нѣйшого опроневерѣня до агитаціи (хѣба противъ себе самого?! и) фальшувати факты, що буды то изъ стороны комитету не было контролѣ та що комитетъ розвязався безъ засѣданія.

Львѣвскій митрополичій Ординаріатъ

выдавъ подъ днемъ 21 жовтня с. р. обѣж-никъ до архіепископ. духовенства (ч. 5.959), въ котромъ указуе на велику потребу устроювати у воіхъ сторонахъ нашего краю духовній мисіи „для поддержанія религіозности и моральности, для плекая честности, твердости, працевитости и ошадности“, мисіи съ торжественнымъ богослуженьемъ, удѣляемъ ов. Тайнъ и поучениямъ. Обѣжникъ звертае увагу на значеніе и хосенность такихъ мисіи въ католичѣскомъ свѣтѣ, именно въ теперѣшнихъ часахъ, коли „врагъ больше якъ коли иногда силуюся засѣвати плевели, коли злооувѣстны люде стараются ширити противрелигіи-й засады и коли изъ звѣстныхъ стороны объявилася сильна тенденція, щоби необачный сѣло-кий народъ черезъ поддержаніе нешадного пиянства мало-по-малу вызувати зъ пошадна землѣ“. Ординаріатъ похваляе ревныхъ душастивъ въ архіепископії, а особливо подноситъ за-слуга духовенства Стрыйского округа, котрі въ оіхъ роцѣ устроювали мисіи съ великимъ усѣ-хомъ. Ординаріатъ признае, що и въ другихъ сторонахъ нашей галицкой Руси звѣдаются опра-дочно такі подвижы, але бажаетъ остаточно, щоби воіа посредствомъ мисіи народъ нашъ приво-дити до религіозности и моральности. Тогда весь клиръ нашъ стане на высотѣ своего звѣнія въ сла-ву и украшеніе кат. церкви.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Отповѣдь Е. Вел. цѣсаря въ спѣльныхъ де-легацияхъ.) Минувшій суботы въ полудне приня-мавъ Е. Вел. цѣсаръ въ будапештенской палатѣ представитѣльхъ спѣльныхъ делегаций. Насампе-редъ явились делегация австрійска, а президентъ еи д-ръ Смолька промовивъ до цѣсаря и зазна-чивъ насампередъ вѣрну преданность представитѣльхъ делегаций для цѣсаря и цѣлого папуючого дому и высказавъ бажаніе, щоби для добра цѣ-лой монархії бувъ миръ якъ найдовше удержаний. Оіако оказавъ, що довѣре до возможности удер-жания мира не повинно такъ далеко ити, щоби не добавувати, що подѣй, котрыхъ и наймудрѣйшій не може анѣ предвидѣти анѣ обчислити, не му-сили насъ выступити въ оборонѣ жизненныхъ интересѣвъ державы. Пристрастне заворушеніе на полудневомъ Выходѣ и грозній объявы, якъ тамъ выступаютъ, напминають до оосторожности; ба, они наказуютъ старатися завчасу, щоби на-ша бодря и знаменита спѣльна армія вже въ часѣ мира була готова на случай потребы ставити опоры, тымъ больше, що оусѣбній державы збро-яется скоро и стараются о то, щоби заосмотрити свои войска въ лѣвше оружіе и заграничній отно-сины австро-угорской монархії сущѣ досыть не-ясны. Бесѣдникъ закончивъ свою промову много-лѣтствіемъ для цѣсаря, а Е. Вел. цѣсаръ такъ промовивъ:

„Завѣреніе вашей вѣрной преданности, яке Менѣ заявляете, наповняе Мене ширымъ удовле-леніемъ. Пріймѣтъ за то Мою широсердечну по-даку. Сумній заступатиня въ Болгаріи, котрі по-чались мнужового року съ усуненіемъ прави-тельства въ Филиппопли, дають знову причину до поважныхъ клопотѣвъ. Вываждъ удалось было оіакольнымъ змаганіемъ державъ рухъ той обмежи-

ти и завести на ново законный станъ, але най-новѣйшій приключенія въ Софіи выкли-кали нову небезпечну кризу, котрой розвѣй, а якъ оподѣваюсь, и мирне еи залагодженіе займе теперъ вповнѣ у-вагу мого правительства. Змаганія его стремлять до того, щоби при остаточномъ уш-равильненіи болгарской справы, котре муситъ наступити при участі державъ, завести въ автономіи князѣвствѣ законный станъ, кот-рый уваглядяючи допускаи бажанія Болгаръ, отповѣдавъ бы такожъ вступочнымъ угодамъ и е-вропейскимъ интересамъ. Знаменитѣй относи-ны, въ якихъ стоимъ съ вѣсма держава-ми и завѣренія мирныхъ стремленъ, якъ Мы одержали отъ воіхъ прави-тельствъ, кажутъ сподѣванію, що мимо труд-ного положенія на Выходѣ удастся удержати для монархії и Европы благосло-венство мира а заразомъ и забезпечи-ти интересы Австро-Угорщины. — Уш-рава военна ждае отъ васъ большой жертвопри-ношенія на потребу, котрі оправдуются наслѣдками закона кватирункового и безустаннымъ посту-помъ въ розвою техники оружія. Она буде одна-ково старатися са необходимымъ большій жаданя обмежити до скѣлько можна найменшой мѣры. — Въ Босніи и Герцеговинѣ показуеся и сего року поступѣть у воіхъ галузяхъ и не буде вже потре-ба додатку на кошты управы изъ оіакольныхъ фондѣвъ. Мос правительство намѣрило на слѣду-ющий рокъ зменшити кредитъ для войска въ Бо-снии и Герцеговинѣ. Поручаючи вашѣй патриотич-ной приклонности докладне розслѣдженіе предло-женіе, числю на то, що съ полнымъ довѣремъ дасте Мою правительство въ его важной и труд-ной задачи вашу помѣчь и симъ воіхъ васъ ви-тию сердечно.“

Ся промова цѣсарска зробила велике враже-нѣе на присутныхъ, а члены делегации повтали особливо тѣ точки, де говорится о удержаніи ми-ра и о добрыхъ отнѣсинахъ до воіхъ державъ грѣмкими окликамы. Въ кругахъ нѣмецкихъ деле-гаций — якъ доноситъ „N. fr. Presse“ — ува-жаютъ еи знаменитымъ знакомъ мира и зазнача-ють лишь, що не були въ нѣй поднесеній отно-сины до Нѣмечины; зъ того однаково припуска-ють, що и отнѣсины до Россіи не змѣнились. Въ загалѣ вказуютъ воі на то, що промова цѣсаря стовѣтъ майже зовсѣмъ въ противоположенію до бесѣды д-ра Смольки, бо згадуе вываждъ вагу си-туаций, але заразомъ и зазначае конечность удер-жания мира. — По промовѣ розговорювавъ цѣсаръ съ декотрыми делегатами, а особливо вышло въ очи, що цѣсаръ розговорювавъ довшій часъ съ послами Хлюмецкимъ, Штурмомъ и Демельомъ, а до д-ра Смольки оказавъ лишь кѣлька правѣ-ныхъ словѣ. До Штурма оказавъ цѣсаръ: Думаю, що удержимо миръ, котрого такъ дуже потребу-емо, и для того буде правительство дуже осто-рожно поступати. Съ посломъ Думбою розгово-рювавъ цѣсаръ о его подорожи по Балканѣ и вы-щитувавъ его о спостереженіяхъ его въ Румуніи, Сербіи и Босніи. Пос. Хшановскому оказавъ, що армія Рудольфа приѣде на слѣдующій рокъ до Галичины. Съ воіми послами зъ полудневыхъ сторонъ монархії розмовлявъ цѣсаръ по италій-ски. — Коли такъ въ сали принятій отбывався съ серкѣ, чекала вже на принятіе делегация у-горска. Промова цѣсарска стала скоро звѣстною, а делегаты угорскій стали еи заразъ розбирати, а декотрі назвали еи нелюбою и нерѣшучою. Коли оттакъ угорска делегация вступила до сали, промовивъ президентъ еи гр. Людвикъ Тисса, братъ угорского президента министровъ Колю-мана Тиссы, зазначаючи важность удержания мира для экономичного и культурного розвою державы. Таке удержаніе мира, казавъ бесѣдникъ, удастся лишь тогда дипломатіи, коли она буде мати зна-

ченіе и вагу, котра на жалѣ не дастся нынѣ нада-ти безъ добре устроенной оілы военной. Кромѣ того потреба ще, щоби обѣ державы монархії мали повне переконаніе, що загранична политика мо-нархії має на оіхъ жизненный интересы обоихъ дер-жавъ въ монархії и щоби межи народамъ а вой-скомъ была тѣсна звязъ. Делегаты выслушали промову Тиссы зовсѣмъ опокѣбно и лишь на кѣн-ци поднали окликъ „Ejlen!“ — Оіаколя отчитавъ цѣсаръ головно бесѣду престольну, а делегаты выслушали еи такожъ зовсѣмъ опокѣбно безъ нѣ-якого знаку удовольія або недовольенія. Въ за-галѣ говорятъ, що престольна бесѣда цѣсаря зро-била на угорскій делегации не конце удовольіеніе, враженіе; кажутъ, що она звучитъ зовсѣмъ такъ, якъ коли-бъ не тыкаючи правдивого положенія, хотѣла поднести упалающую надѣю на удержаніе мира. По промовѣ розмовлявъ цѣсаръ майже съ кождымъ членомъ делегации а особливо съ гр. Юл. Андросомъ, котрому такожъ подавъ руку. Честъ ся стрѣтила ще лишь кард. Гайнальда. Го-ворять, що цѣсаръ розговорювавъ съ гр. Андросомъ о отбывшихъ-ся недавно довахъ двѣркихъ и о теперѣшній ситуации въ политикѣ загранич-ной. Та, що стояли ближе, кажутъ, що цѣсаръ обговорювавъ съ своимъ давнымъ министромъ вы-ключно лишь шансы заграничной политики. Цѣ-саръ розговорювавъ такожъ съ гр. Альбертомъ Аюнимъ о политикѣ заграничной и оказавъ до него, що ситуация въ теперѣшній порѣ есть дуже неперва, що делегация розпочинають свои нарады въ критичной хвали и що длительно съ ихъ ухва-лами звязана велика отвѣчалность.

(Комисія будѣстова) австрійской делегации постановила не розочинати своихъ мериторич-ныхъ работъ до 15 о. м. До того часу мають референты розслѣдити переданій имъ предложенія и здати справу комисіи. До „Presse“ доносятъ, що ту перерву треба оіако тымъ пояснати, що закимъ комисія приступитъ до обговоренія справъ заграничныхъ, хоче зачекати на дальшій розвѣй подѣй въ Болгаріи. Позаякъ слѣдующе повне за-сѣданіе делегаций має отбуться доперва дня 20 о. м., то значна часть делегатовъ постановила за-разъ по принятію у Е. Вел. цѣсаря розвѣхатися домоівъ.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Правительство болгар-ское, котре, якъ мы вже доношали, постановило было помиритися съ Россіею на подставѣ певныхъ концевѣй и почало навѣтъ переговоры съ Пан-ковомъ, злѣшило теперъ ту гадку въ виду опози-ціи зѣ стороны Россіи и постановило не усту-пати ажъ до выбору нового князя. На оіу поста-нову выплынула, здаеся, найбільше слѣдующій двѣ обставины: ставише Цанкова и приключенія въ Бургасѣ. Уже на першу телеграму Семядова от-повѣвъ Цанковъ, що вступивъ бы до правительства ажъ тогда, коли бы теперѣшня регентія и теле-рѣшеніе министерства уступили. На то отповѣвъ ему Семядовъ телеграфично: Регентія а оіаціаль-но Стамбуловъ не годятся на то. Цѣла опозиція есть тои гадка, що регентія и министерство му-сятъ безъуловно окладатися зъ воіхъ партій, а оіабраніе має отрочитися, ажъ коли наступитъ по-миреніе съ Россіею. Наколи-бъ се послѣднѣе было невозможно, то утвореніе въ той оіаособѣ пра-вительство має розписати новѣ выборы. Цанковъ отповѣвъ знову: „Одинокою можливою радою, щоби выйти зъ теперѣшней великой кризисъ, була-бы диміоія регентія и министерства и утвореніе нового министерства зъ людей, що мають повне довѣрье Россіи. Пѣсоя конституція есть регентія лишь тогда потрібна, коли наслѣдникъ престола есть малолѣтній. Не правительство зѣ воіхъ партій, але правительство зложено зъ оіакобъ, що ма-ють повне довѣрье Россіи, можуть позыскати о-ічку царя для Болгаріи; лишь такимъ оіаособомъ можна забезпечити еи независимѣсть и добробытъ. Нашъ приклонники мусятъ высказатися въ томъ дусѣ. Наколи-бъ ихъ не услухано, то мусятъ протестувати и выйти зѣ Собранія, щоби не по-требували отвѣчати за злѣй наслѣдки дотеперѣшней оіастемы“. Зъ сихъ двохъ телеграмъ видимо ясно, чого хоче Цанковъ, а якъ задивляеся оіако партія; зъ нихъ видко ясно, що Россіи не має навѣтъ симпатіи середъ опозиціи, бо инакше опозиція не жадала-бы зложена правительства зѣ воіхъ партій и отроченія собранія ажъ тогда, коли насту-пить згода съ Россіею, а жадала-бы такъ якъ Цанковъ безъуловного подданія Болгаріи подѣ волю царя. „Совр. Извѣст.“ доказували отже справедливо своего часу, що Россіи не має сим-патіи навѣтъ середъ т. зв. партіи російской въ Болгаріи. Другій фактъ, що стався въ Бургасѣ, есть знову слѣдующій. Набоковъ, звѣстный зѣ першого заговору на кн. Александра, и поручникъ Кисельскій напали при помощи Черногорцѣвъ и одного черногорского священника залѣгу въ Бур-гасѣ и розбѣрили еи само еи оіору а оттакъ заняли воі правительственный будынки и попере-тинали дроты телеграфичны. Командантъ залѣги, капитанъ Караивановъ, и кѣлькохъ другихъ офи-цѣровъ опалился отговомъ и вердули незадолго съ двома баталіонами войска зѣ мѣста Айтоосъ, обступили Бургасъ и въ кѣнці добрался до о-іакого мѣста. Кисельскій утѣкъ на море а кѣль-кохъ другихъ ворохобниковъ узявлено. Рѣчь дѣ-лялася въ ночи дня 4 о. м. и додати потреба, що ворохобники належали до тыхъ людей, що отоятъ подѣ оіакою Россіи. — Такожъ и въ Филиппопли проявились непокой, де знову два агенты росій-скій старались подбурити докострыныхъ сѣлянъ; сѣляне однаково хотѣли ихъ зловити и лишь дѣ-лтого не могли, що агенты тѣ оіаковались до дому російского драгомана. Префектові, который за-жадавъ инструкцій отъ своего правительства, дано отповѣдь, що консулъ російскій проситъ его,

языцѣ и котрі такъ разятъ слухъ Словянина. Що хвилѣ читаешь и чуешь: маюштабъ, абцулъ, трауръ, галогукъ (Halbtruch), буттербрѣдъ, шен-кель (der Schenkel), швахъ, гаушвахта, кур-портъ, фарватеръ (Fahrwasser), штудировати, паклаузъ (Packhaus), лагеръ, штрафъ, шрифтъ, аксѣлбантъ, лозуна (Lösung), стулъ (Stuhl), отакотій, пропка (Pfrpfog), крейзеръ, лешето-мажерскій и цѣлы десятки такихъ словѣ. А въ терминологіи маринарскѣй и войсковѣй то ледви на лѣкарство отрѣнешъ яке словацкое слово, проче сама нѣмѣта, на московскій ладъ въ отраш-ный оіаособѣ покарѣчена. Тѣбѣ мимохѣтъ прига-даются тѣ недавній нашѣ рекруты та жовнѣры, що то похажали були дѣщо зѣ нѣмѣдкомъ бесѣды и нею выхвалювалясь по сѣлахъ. Точнѣеенко таке враженіе выносишь, слухаючи покарѣчену нѣмѣчину посередъ бесѣды російской.

Та що и говорити довго! Сама столиця Россіи и доси зовсею не имеемъ словацкимъ а покарѣченю нѣмѣчиною: Цѣтербургъ. Про нашъ Львѣвъ, окромѣ невеличкого круга словяно-филѣвъ, загалъ російскій нѣчого не знае. Якъ не-давно нашѣ рекруты, такъ и тамъ говорятъ воіады Лѣмбергъ, або вышымъ отидѣвъ Лѣмбергъ. Еще жъ о томъ Лѣмбергѣ ле лишь стѣлько знаютъ, що лежитъ въ „гали-ційской губерніи“ и що тамъ мешкають „Ав-стрійцы“.

Зъ всего, що пишу о историчномъ розвою російского языка и о его теперѣшномъ станѣ, читатель переосвѣдчуеся наглядно, що оіаку прав-

ду оказавъ В. Даль въ наведенной мною розправѣ: „Языкъ русский для потребностей обра-зованнаго круга еще не сложился; есть только обрусѣвшій на виду латино-французо-нѣмецко-англійскій языкъ, да оіакой природный: топорный, намина-ющий лѣвовую работу, квасъ и ржа-нуну...“

„Весьма жаль, — пише о. Петрушевичъ, — что г. Партикий не подалъ толкованія слова оіака, оіака; быти можетъ, что изъ сего мѣста Слова возможно было бы доказать древность украинской оіаки, подобно тому, якъ г. П. дока-зуетъ древность русской фонетики изъ Слова о полку Игоревѣ, которое, якъ онъ пашетъ, также не промовляе оупротивъ украинофилѣвъ и фоне-тики.“

Не понимаю, якъ можна щось читати и зо-всѣмъ ясныхъ рѣчей не розумѣти. Въ своей ре-цензіи я писавъ такъ: „Разъ пише авторъ Слова: были епчи (пѣсоя Карамзина: оіаки) Трояни, были плѣци Олговы — а потѣмъ, поясняячи се-бе, каже: то было въ ты рати и въ ты плѣки. Зовсѣмъ ясно, что выраженіе рати отнеси треба до вѣковъ (оіакой) трояныхъ.“

Що-жъ, чи не подавъ я толкованія слова оіа-ка, оіака? А подавъ я таке толкованіе не зѣ огля-ду на украинску оіаку, — (о. Петрушевичъ, не знаю по що и на що, вводитъ тоту оіаку въ дискусію) — а зѣ огляду на лѣтописи, де выраженіе „оіа-ка“ приходитъ дуже часто (н. пр. „бысть оіака

велика“) и въ томъ же значенію, якъ треба брати въ Слово о полку Игоревѣмъ.

Що иншого вже вывѣдъ языковедный. По-сля Миклосича „Etymologisches Wörterbuch S. 290“ слова оіака и оіака належать дѣйство до одного кореня, подобно якъ слова: засѣкъ, пасѣ-ка, оіакира (давнѣйше оіакира), и т. д. *фаль*

Замѣтку мою о фонетичномъ принципѣ въ староруской правописи зѣувае о. Петрушевичъ головною фразою. То такъ не иде. Я навѣвъ оіаціальный дані для мого твержденія, отже дома-гаюсь, щоби въ полемицѣ и про нихъ говорилося. Въ справахъ языка идуть фразы и жартики на боікъ — въ науцѣ потрібны доказы, факты. По той причинѣ я въ другій разъ повторити мушу то, що писавъ въ рецензіи на адресу о. Петру-шевича: „Старорускій писателѣ, хочъ и образува-лись на старословянскомъ языкѣ, однакъ въ своихъ писмахъ придержувались фонетич-ныхъ засадъ руского языка. Авторъ и. пр. Слова не уважае давнихъ носовыхъ звуковъ а и ѣ, бо ихъ въ живѣй бесѣдѣ вже не было; опускае часто самогласный тѣ и ѣ, ели не вымывлялись; вводитъ окремі, такъ званій староруской формы въ отидѣвъ именъ и глаголовъ; замѣняе ѣ на о (сонѣ, орломѣ) а ѣ на ѣ (отецѣ) и т. д. Все то отвѣтно до живого выговору, а не пѣсоя засадѣ этимоло-гичныхъ.“

Жду на отповѣдь.

(Конецъ будѣ.)

Ол. Партикий.

НАДОСЛАНИЕ.

Интересно есть заявление шаста Самуила Гексера старшего в Гамбург, помещенное в нынешнем числе нашей газеты. Сей домъ выкажетъ себя такъ тутъ и въ окрестности черезъ свою точну и тайну выплату такъ добру славу, що можемо вже на сѣмъ мѣсцѣ звернути увагу кожного на его нынѣшній исчерпатель.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1678 42—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученія зъ провинціи выконує отворотною почтою безъ провизіи.

Хто важится, выиграє!

300.000 МАРОКЪ

есть наибольша выиграна теперь вновь починающа-ся 291-ой гамбургской лотеріи мѣсякомъ, дозволенной и гарантованной державою. Лотерія та має 100.000 лосовъ, зъ которыхъ 50.500 въ протягу кѣльохъ мѣсяцѣвъ въ 7 класѣхъ мусятъ бути выиграныи. До лосования приходятъ слѣдующіи выиграніи, есентуально:

300.000 Марокъ,

1 а 300.000 М.	1 а 60.000 М.	56 а 5.000 М.
1 а 200.000 "	2 а 50.000 "	106 а 3.000 "
2 а 100.000 "	1 а 30.000 "	253 а 2.000 "
1 а 90.000 "	5 а 20.000 "	512 а 1.000 "
1 а 80.000 "	3 а 15.000 "	818 а 500 "
2 а 70.000 "	26 а 10.000 "	

48.710 выиграныхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100, 94 М. и т. д. въ загалной сумѣ

9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ.

Менѣ держава повѣрила продажу лосовъ, розсылаю тѣхъ всюду и въ найдалѣйшіи мѣсяца заграничній. Прому присылать належнѣе въ австр. банкнотахъ або переказахъ почтовыхъ. Меншіи сумы (яко върѣзаніе) можна посылати такожъ въ маркахъ почтовыхъ. Цѣна лосовъ назначена урядово и коштує до тагненія першомъ класѣ

цѣль лосы оригинальнъ ав. зр. 3.50 кр., половина " " " 1.75 " четверть " " " 90 "

По одержанню належности посылать сейчасъ жаданіи лосы оригинальнъ, якъ такожъ оригинальнъ плъны, а по тягненню слѣдуює заразъ урядова листа выиграныхъ. Въ выиграніи выплачує заразъ по тягненню побѣди плъну. Въ послѣднихъ часахъ маєтъ и ту приємнѣе выиграти мѣсякомъ интереснѣе головной выиграніи въ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, кѣлька по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. и желаю и дальше шаста мѣсякомъ интереснѣе. Звертаючи увагу на завітѣгъ шастий результаты мѣсякомъ, поручаю еи якъ найлѣпше. Ласкавіи приказу прошу присылати ажъ до

15 падолиста

Всѣ римесы прошу присылати рекомендовано и опечатано (за рецепиою) и подавати докладно адресу и мешканье.

Порученія выконуєтє заразъ по одержанню старанно и яко головной коллекторъ посылать тѣмъ, шо дають менѣ свои порученія, лишь оригинальнъ лосы съ гербомъ державнымъ, шо сѣмъ подаю до відомости. Показалъ замовленія приходятъ дуже численно, шо прошу о якъ выкоррѣе надолжанье, на кождый случай до поданого повыше рѣшиціи. 1777 4—5

I. ДАММАНЪ, Гамбургъ, Rathhausstrasse 19.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 237—?

препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковъ

для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Головна выиграна есент.	Заявление	Выиграны гарантує держава
500.000 Мар.	Щ а с т я .	

Запрошеніе до участи въ

Можливости выиграны

на великой грошевой лотеріи, гарантованной гамбургскою державою, въ котрой

9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ

пешно мусятъ бути выиграны.

Выиграныи сѣи користной лотеріи грошевою, котра побѣди плъну має лишь 100.000 лосовъ, суть слѣдующіи:

Наибольша выиграна есть есент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7.990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50.500 выиграныхъ.

и они приходятъ въ кѣльохъ мѣсяцахъ въ 7 отдѣлахъ до певного порѣшенія.

Головна выиграна 1-ой класѣ выноситъ 50.000 М., подносится въ 2-ой класѣ на 60.000 М., въ 3-ей на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. есент. на 500.000 М.

На перше тягненіе выиграныхъ, котре урядово назначуєтє, коштує оригинальнѣй:

цѣль лосъ лишь 6 мар. або 3 зр. 60 кр. повѣ лосу лишь 3 марокъ або 1 зр. 80 кр. четверть лосу лишь 1/2 марки або 90 кр.

Я розсылаю оригинальнъ лосы гарантованной державою (а не заказанной промеемъ) съ долученіемъ плъну лосования съ гербомъ державнымъ за франкованымъ надолжаніемъ вартости або за переказомъ почтовыхъ навѣтъ въ найдалѣйшіи стороны.

Каждый, берущий участіе, получає отъ мене заразъ по отбывшомъ тягненію урядову листу тягненія безъ задованія.

Плънъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого видко вкладки и роздѣлы выиграныхъ на 7 класѣхъ посылать напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выиграныхъ грошей

выконую впрямъ до интересованныхъ точно и въ строгій тайнѣ.

Каждѣ замовленіе можна по просту зрѣбити переказомъ почтовымъ або рекомендованымъ листомъ.

Прошу дѣлато звертатися по причинѣ недалеканаго тягненія заразъ, однакожъ лишь до

20 падолиста с. р.

съ повнымъ довѣремъ до 1765 4—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именнѣ: Книга товаровъ, кассова и контова. Каждая зъ нихъ въ оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а всѣ три разомъ 6 зр. 40 кр.

Инструкція, якъ тѣ книги провадити належнѣе, вышлѣа вже зъ друку и коштує съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдаєтъ и высылаетъ: Василь Нагорный у Львовѣ.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣльзницъ державныхъ.

Вышисъ зъ розкладу ѣзды, важный отъ 1 жовтня 1886.

Приѣздъ до Львова:

О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ зъ: Хирова, Стрыя, Станиславова.
О 8 год. 12 мин. рано особ поѣздъ зъ: Хирова, Стрыя.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ поѣздъ зъ: Хирова, Станиславова, Стрыя.

Отѣздъ зъ Львова:

О 11 год. 27 мин. передъ полуд особ. поѣздъ до: Хирова, Стрыя, Станиславова
О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрыя.
О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрыя, Станиславова.

Зброю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (давнѣйше I. Висневичъ)

рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр.
Пистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.
Штупы экспресовой отъ 80 зр. до 100 зр.
Трилюфки отъ 100 зр. до 200 зр.
Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лѣау-штѣвки на Лянкастерку отъ 12 зр. до 20 зр.
Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 25—26

Зъ причины набути большою скѣлькости

ЛЪОСѢВЪ BASILIKA

есмы въ можности продавати тѣхъ

1774

ниже курсу емисіи

7—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученія зъ провинціи залагоджуєтє безъ проволоки.

!! Просимо читати !!

Необходимъ для каждого господарства

суть нашъ ц. к. патентованіи и въ Лондонѣ преміованіи сервисы зъ сѣрбла Фениксы, котріи такъ задля своей знаменитости и твердости, якъ такожъ зъ

вазгляду на здоровіе въ уживаніи недостижимъ, и побѣждаютъ вѣчно бѣлыми такъ, шо ихъ навѣтъ по 25 рокахъ не можна розрѣзнити отъ правдивого сѣрбла, шо подтверждаютъ тысячѣ подѣлокъ и признательныхъ писемъ отъ наибольшого панотва, а котрыхъ мы тутъ задля недостатѣ мѣсяца не можемо помѣтити, можна ихъ оглянути въ нашѣмъ бюрѣ. Маючи одинокій окладъ ц. к. патентованыхъ сервисѣвъ зъ сѣрбла Фениксы можемо лишь мы продавати за безцѣнѣ, бо по 9 зр. 50 кр. оцѣнучий пышнѣй 54 штуки:

- 6 Штукъ стол. ложокъ найлѣпшихъ зъ сѣрбла фениксы
- 6 " вилочкѣ
- 6 " пышныхъ ножѣвъ столъ съ стѣлов. острами
- 6 " ложечекъ десертныхъ або дитинчѣхъ найлѣп.
- 6 " ложечекъ до кавы и гербаты
- 6 " ложечекъ до яєцъ
- 1 " полонникъ до супы, тяжкій
- 1 " полонникъ до молока
- 6 " пышныхъ чарокъ на яєцѣ
- 1 " пышна поршничка на нерець або пукеръ
- 2 " салонныхъ лѣхтарѣвъ найновѣйшого фасону
- 6 " пшелеваныхъ Викторіи таблѣтокъ съ правдивою хиньскою гравірою.
- 1 " лѣхтаръ подручний або на фортепьянъ найнов. фасону.

54 штукъ, шо суть правдивою окраскою найлѣпшихъ столовъ, коштують разомъ 9 зр. 50 кр.

Ласкавіи замовленія выконуєтє за послѣдплатою або за присланымъ готѣвки черезъ Першій фабричный складъ ц. к. патентованого сѣрбла Фениксы I. Silberberg, Wien II, Antonsgasse N. 6.

(Гарантія). За то, шо побраный отъ насъ сервисъ зъ сѣрбла Фениксы побѣстане бѣлымъ, гарантуємо сѣмъ на 25 лѣтъ а на доказъ сего прѣймає недолгую посылку до 14 дѣвъ назадъ безъ всякихъ трудностей.

Рѣвночасно звертаємо увагу П. Т. публики, шо не треба нашъ сервисы зъ ц. к. патентованого сѣрбла Фениксы уважати за сервисы зъ сѣрбла Британіи, шо такъ робѣтъ теперь конкуренцію, и дѣлато просимо уважати добро на адресу, шобы уникнути всякого баламутѣта. 1759 8—12

Конкурсъ.

Въ закладѣ сирѣтъ и убогихъ въ Дроговижи, фундаціи бл. п. гр. Станислава Скарба, буде до обсажѣнія посѣда огорода зъ заразомъ учителя огорода для тамошнихъ воспитанниковъ. Завладу отъ днѣмъ 1 марта 1887 р. съ рѣчною платною 500 зр., вѣльнымъ помеща-нѣемъ. спашомъ и огородамъ.

Убѣгатеѣ о ту посаду звѣлять внести свои поданія, заосмотрѣны въ отповѣдній документъ до Кураторіи фундаціи бл. п. гр. Ст. Скарба у Львовѣ найдалѣше до дня 31 грудня 1886 р. Першенство одержать тѣ огорода, котріи выкажуєтє знаніемъ управы огородавыи и садѣвничѣва. Кураторія. Скарбскѣ

1784 1—2

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Перепрокующимъ даємо отповѣдній рабѣтъ.

Правнѣу загально найлучшу

Масу до запусканя подѣлокъ

порукає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 124—0

Виходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботы
роумь русиньхъ святѣхъ о 5-й год. поп. Литер. додатокъ
„Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. ар-
куші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяця.
Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улиця Галицка.
Ручкоюи звертаються лише на попереднє застереженнє
Оголошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. зъ однимъ
тронкомъ печатной, въ рубр. „Надоблєне“ по 20 кр. а. в.
Рекламаци неопечатаній вольнѣ отъ порта.
Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“. У Віднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
fischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
сиѣ Редакція „Кіевскою Старини“ въ Кіевѣ, почтові
уряди и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дер-
басовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл
на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл
на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл
съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл
на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл
на півъ року . . 2 50 на півъ року . . 2 50 р.
Для Заграниччя, окрімъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 16 зр.
на півъ року . . 7 50 зр.
на чверть року . . 3 75 зр.
съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр.
Подавнико чино коштую 12 зр. а. в.

Просимо послѣшити съ присылкою
предплати и залеглостей.

Die Sonderstellung Galiziens als Zufluchtsort der Polenidee.

Така появилася недавно брошура поли-
тична въ Цѣшинѣ. Невѣстный авторъ сеи
брошуры радить Австрій надѣлти польску
Галичину (про Русинѣвъ не гадує нѣ однимъ
словцемъ) автономією въ ширшихъ розмѣрахъ,
хочъ-бы такою, яку посѣдає Хорватія въ ко-
ронѣ угорской. Тимъ надѣленнємъ выйде пра-
вительство, по гадцѣ автора, въ того хаосу,
въ котромъ находится Долитавщина даятого,
що втягає Полякѣвъ галицкихъ въ сферу сво-
ихъ долитавскихъ интересовъ, уважає ихъ
сторонництвомъ парламентарнымъ, а не пред-
ставителями народу польского. Тимъ и спинає
ихъ правительство въ ровню національнѣмъ
и убиває „польске пытаннє“ яко таке.

Авторъ констатує, що справа отлученя
Галичины не єсть уже новою. Її підношено
кѣлька разѣвъ и нѣколи не підносили рѣ-
шучі голосы противъ такого отлученя. По
гадцѣ автора брошуры нема на вѣтъ реальнихъ
причинъ ставати въ оппозицію противъ такого
дѣла. Дуализмови се не поводитъ, єдинѣ дер-
жавы не нарушитѣ, а Поляки будуть и по-
нѣйше заєдно гравитувати до Відня. Съ по-
дѣломъ доугу державного не буде такожъ ве-
ликихъ клопотѣвъ, а якъ-бы и треба въ де-
лѣмъ облегчити Галичинѣ, яко пассивному ко-
ронному краю, то шкоду тую вынагородить
политичне значеннє такого отлученя.

Галичина (польска) веде нынѣ политику
выключно фракційну, т. є. послы ея (60) слу-
жать правительству средствомъ палативнымъ
до рѣнородной акціи въ Радѣ державной. По
отлученю буде могла Галичина вести политику
національну (польску). Долитавщина на томъ
не стратить нѣчого. (Авторъ не вѣдає собѣ
справы въ того, якъ зложатѣ національнѣ
спору въ лишній Долитави: чи не скончится
все на гегемоніи нѣмецкой, котра, скрѣпивши-
ся, отбере оттакъ Галичинѣ хвилею дану ав-
тономію?) Але Галичина буде въ силѣ по от-
лученю своѣмъ довершити свою заветну ми-
сію. Поляки будуть тогдѣ бѣльше дѣяти про
свои національнѣ интересы, а не будуть ста-
вати, якъ доси, на чолѣ славянского руху въ
Австрій. (Тутъ, очевидно, вытѣло шило въ
мѣшка. Авторъ брошуры вѣтхаетъ до Австрій
давнѣйшю сѣ гегемонією нѣмецкого элементу.)

Оттакъ переходить глубочій политикѣ (!)
на внутрѣшній отношеня самои-жъ Галичины,
але на одѣ має лише Полякѣвъ. По его дум-
цѣ спинають ровнѣй идеѣ польской въ Гали-
чинѣ польскі консерватисты (розумѣй: стань-
чики). Они маринують духа польского, зѣр-
вавши сѣ исторією и традиціями польскими.
Цѣле ихъ дѣланнє, яко верховодячого сторо-
ництва въ краю, обмежує на вѣчнѣмъ пак-
тованю сѣ правительствомъ, — а боясь про-
паганды справы польской въ Европѣ. Сѣ кон-
серватисты повѣтали зъ того часу, якъ Россія
и Прусы своєю беззглядностю для польского
народу убили всякій надѣвъ на реставрацію
Польщѣ. Вправдѣ въ теоріи говорятъ часомъ
станьчики дещо о Польщѣ, але въ практицѣ
они апатичѣ до всякой акціи. Ихъ програ-
мою на око єсть вправдѣ якась „organiza-
praca“, але на дѣлѣ мовчать они и не роблять
нѣчого. Духъ консерватизму обиває нынѣ
весь народъ польскій и выробивъ въ нѣмъ
три головнѣ пороки: Индиферентизмъ, кві-
тизмъ и апатію. До вытвореня всего того
причинились немало: неудачнє повстаннє въ
1863 р., уладокъ Наполеона III., на котрого
Поляки покладали вѣсь свои надѣвъ, система
кн. Бисмарка „Macht vor Recht“ и вайновѣй-
ше гоненнє польского элементу въ Познань-
щинѣ, а остаточно таа обстановка, що дарѣ

Александръ III. не принявъ на вѣтъ депута-
ціи польской въ часѣ своєї коронаціи. Кон-
серватизмъ той противорѣчить давному окли-
кови: „Jeszcze Polska nie zginęła“, а дѣйшовъ
ѣвъ вже до того степеня, що самѣ Поляки
гадку о реставраціи Польщѣ уважають голо-
вною врадою. Нынѣ нема вже давныхъ вольно-
думныхъ Полякѣвъ. Теперѣшнѣ Поляки голо-
сували за окупацію Босны и Герцеговины, а
дома кричать на себе: „Przez cię zginęliśmy!“
Противъ Россіи не выступають такъ остро,
якъ давнѣйше, и здаєсь вѣйдутѣ сѣ Россією
уже не на бовища а на Юсафатовѣй долини.
Тимчасомъ ихъ вороги трудятся успѣ-
шнѣйше и въ Прусахъ, и Россіи. Тамъ и
тутъ забирають имъ землю въ-подѣ ногъ, а
„Варшавскій Дневникъ“ радить недавно сво-
му правительству выкуповати польску землю
и въ Галичинѣ. Роботу тую добачають деякі
либеральнѣ галицкія дневники, але акціи не-
ма нѣвакои.

Авторъ брошуры подає оттакъ примѣры,
що въ нашѣмъ вѣдѣ багато уявленыхъ на-
родѣвъ выборолю собѣ волю, отъ якъ: Греки,
Италіанцѣ, полуднѣмъ Славяне, а на вѣтъ Ир-
ландцѣ єсть на тѣй дорозѣ. Не дѣялося се сло-
вами, петиціями, протестами, меморандами,
але дѣломъ. Европа дуже скоро не только
освоилася съ такими аспираціями до незави-
симости, але и симпатизувала сѣ тымъ ру-
хомъ. Нѣ Россія, нѣ Прусы не смѣли-бы про-
тестувати, наколи-бъ Австрія дала Галичинѣ
выимкове автономичне становище. Се справа
домашня.

Що-жъ дѣяти? — пытає остаточно ав-
торъ брошуры — и отповѣдає: „Прочѣ сѣ кон-
серватизмомъ, т. є. сѣ програмою станьчикѣвъ:
„Przy Tobie“, а наторѣмъ най запанує либера-
лизмъ. Стремѣтъ, панове Поляки, до того, що-
бы польске пытаннє поставити остро
(damit die polnische Frage acut werde), а польскі
Испіанцы, Кавуры и О' Конелѣ являются
скоро. Консерватизмомъ не придбаи собѣ По-
ляки довѣрія въ вышнихъ сферахъ, — треба
про-то выступити отверто сѣ задушевными
аспирациями. Акція нова нехай-бы розпочалася
скликаннємъ великого вѣча польского во всѣхъ
земель, а дальшими средствами до цѣли нехай
будуть: беззупинный трудъ, активна полити-
ка, и стараннє, чтобы польске пытаннє поста-
вити на острую ножку. Законна агитація, закон-
на борьба, але борьба за всяку цѣну, бо безъ
борьбы не буде вѣнця.“

Судъ о тѣй брошурѣ вироблять собѣ
нашѣ читателѣ и самѣ мы звернемо ихъ ува-
гу на то, що тутъ рахунокъ робитѣсь безъ
наєвъ, Русинѣвъ, мовѣ-бы въ Галичинѣ наєвъ
и не було. Противъ того мы мусимо рѣшучо
запротестувати. Мы народъ въ Австрій и нѣ-
хто не має права наєвъ комує давати чи про-
давати, робити на наєвъ експерименты чужой
намъ ид-и!

Брошура походить, здаєсь, въ пера хи-
трого Нѣмца централиста, котрый за всяку
цѣну хотѣвъ бы по вылученю Галичины дру-
гихъ Славянъ, Чехѣвъ и Словенцѣвъ, an die
Wand drücken, якъ кававъ небѣдчикъ гр.
Байстѣ. Только-жъ верховодячѣ нынѣ въ Га-
личинѣ и въ Австрій Поляки покинули вже
колишнє становище революційне, а загорѣли
колись революціонисты нынѣ певно отхрещу-
вались-бы такого дарунку. Нынѣ — якъ ска-
завъ д-ръ Билинскій — Поляки хотѣть у
Вѣднѣ стояти на очѣхъ Еврѣпѣ. Але-жъ будѣ-
що будѣ таа брошура не єсть для наєвъ безъ
науки. Она ще разѣ открыває намъ интенціи
Нѣмцѣвъ-централистѣвъ и наказыє намъ при-
готовлятиєсь на всякій евентуальности. А при-
готовлятиєсь мы маємо органичною працею,
моральнымъ и матеріальнымъ поддвигува-
ннємъ своего народу, будженнємъ горячего па-
триотизму та пожертвованя за идѣю руску у
всѣхъ верствахъ нашої європейности, розви-
емъ своєї рѣднои словесности и науки. Намъ

треба на кождѣмъ поли працѣ и працѣ, бо
только працею выберемо собѣ таке становище,
що наєвъ анѣ забути анѣ промовчати нѣкому
не буде вѣльно!

Судъ о министрѣ просвѣты.

На дняхъ подали дневники вѣденскій въ
табору централистичного короткій образъ одно-
рѣчного дѣлания п. Гавча яко министра просвѣты
и вѣровѣдѣданъ. Въ они дуже тѣшатѣ мини-
скими реформами п. министра на поли школьни-
цтва. Передѣ воѣмъ удоогновѣ п. Гавчѣ похвалы
за то, що єсть мужемъ инициативы, въ противо-
положеню до уступавшого бар. Конрада и мини-
стрѣвъ прочихъ ресортѣвъ теперѣшного кабине-
ту. До реформъ, предпринятыхъ п. Гавчѣмъ, за-
числяють згадані дневники такі дробнѣй розпо-
рядженя, якими суть: змѣна студій на факульте-
тѣ правничѣмъ, приписы габилитаціи на уни-
верситетахъ и средства, котрыми п. министрѣ
хочє описити перенесеннє факультету медицин-
го при университетѣ вѣденскомъ; новѣй приписы
матуральныхъ испытѣвъ, знесеннє льокацій, змѣ-
на клясификаціи скалѣ, минне полѣпшеннє долѣ
оуплентѣвъ гимназіальныхъ и ревизіи школѣ-
ныхъ библиотекъ для молодежи. На поли вѣро-
исповѣданя переведено уставу о полѣпшеню долѣ
гр. ор. духовенства въ Далматіи. Кромѣ то-
го Вѣднѣ одержавъ новѣй будынокъ для анато-
мичного институту, Поля — гимназію; п. мини-
стеръ бере участь въ берлинской артистичной
выставѣ и бравъ участь въ конгресѣ ориентали-
стѣвъ у Вѣднѣ. При томъ тѣшатѣ згадані днев-
ники тымъ, що до министерства просвѣты по-
кликано гр. Енненберга; що п. министрѣ опи-
нивъ аспираціи Чехѣвъ въ націонализацию
школѣ, а клерикалѣвъ въ ихъ намѣреню, народнѣй
школы зробіти конфесійными.

Только похвалѣ! О подвышеню оплаты
школьнѣмъ въ сѣреднихъ школахъ, котра має на
цѣли реакцію; о неостаточнѣмъ вѣнованю епи-
скопства Станиславѣвского, на чѣмъ блескъ цер-
кви богато тратитѣ; о справѣ Добромилькой,
противъ котрой Руоины реконстрували; о непред-
ложеною до санкціи найновѣйшюй ухвалы гали-
цкого Сейму въ справѣ языка руского въ школахъ
народныхъ и сѣреднихъ, — о томъ воѣмъ цен-
тралистичнѣй дневники мовчать, якъ закляті. Якъ
можуть ихъ такі дробнѣи обходати, коли п.
министеръ не нарушивъ въ иѣмъ ихъ аспира-
цій германизацийныхъ. Noli me tangere, — се
ихъ аксіомъ. Дневники тѣ виходять просто зъ
фракційного становиска и не разбирають, чи зга-
дані реформы суть факховѣ, або чи школа знаціо-
нализована не стовѣть выше отъ школы шаблю-
новой, устроеной въ дує чужѣмъ? Наколи бы
въ томъ мали опочивати воѣ заслуги п. министра
на поли просвѣты, не були бѣ се заслуги мини-
стра просвѣты. Про такі реформы можна було
безиечно мовчати. Наколи деякі зъ нихъ були
потрѣбнѣ, то виходили зъ конечности. Але чи
воѣ суть отповѣднѣ?

Зъ руского становиска дивлячись на дѣ-
тѣрѣшнє дѣланнє п. министра, мы не можемо здо-
бутися на такі слова похвалы. Кромѣ того, що
п. министрѣ принаглавъ заснованнє руской шко-
лы народноу у Львовѣ и на мѣсце п. Будзынов-
ского велѣвъ розписати конкурсъ, — въ очахъ
Русинѣвъ не положивъ п. министрѣ бѣльшихъ
заслугъ. Семинаріи учительскі утравивистичнѣ не
мають доси пляну лекційного такъ точно означе-
ного, чтобы дѣйстно были утравивистичными. По-
сады учительскі при тыхъ семинаріяхъ обсеажа-
ють людями, не знающими языка руского. Про
гимназію руску въ Перемышлѣ загинула чутка,
подобно якъ про Кѣцманецку. Наука руского
языка въ школахъ сѣреднихъ не єсть доси уп-
равляена и трактуєся такъ, мовѣ бы языкъ рус-
кій бувъ не крайнимъ языкомъ, а французскимъ.
Инспекторами окружными для школѣ народныхъ
бути люде, не знающі руского языка, и т. д.

Може бути, що о всѣмъ томъ п. министрѣ
просвѣты не посѣдає доси точныхъ релаций и мы

не отмовляемо п. Гавчѣмъ доброи волѣ. Припу-
скаємо на вѣтъ, що накопи п. министрѣ навѣда-
єсь до наєвъ въ сѣмъ роцѣ то и предпріимє якѣсь
отповѣднѣ реформы. Поки що, до похвалы вѣновѣй
прилучитиєсь не можемо.

Въ справѣ конгруги духовенства.

Законъ державный зъ 19 цѣвтня 1885 р. о
доповненю конгруги постановляє въ §. 9., що
признанє тымъ закономъ улучшеннє входить въ
житѣє сѣ днѣмъ 1 сѣчня 1887 р. въ одной по-
ловинѣ. Якъ має обчислюватѣся таа половина,
поясняє найновѣйше розпорядженнє министерске,
котрѣ звучать: Давну конгруу належитѣ осно-
ставити сѣ новою, а приходникъ побере за 1887
рокъ таку суму, яка сѣ дочисленнємъ доходу
парохіи буде рѣвнѣйшою высокости давной кон-
груги сѣ додаткомъ половины рѣзницѣ, вышыва-
ющей зъ сопоставленя новои конгруги сѣ давной.
Наколи, примѣромъ оказавши, доходъ мѣщевый
парохіи выносилъ 470 зр., нова конгруа для тои
самой парохіи означена на 700 зр., а давна кон-
груа выносила 315 зр., — то въ 1887 р. душа-
пѣ побере $315 + \frac{700 - 315}{2}$ або 507 зр. 50

кр. Титуломъ доповненя припаде про-то приход-
никови зъ фонду религіійного 507 зр. 50 кр. mi-
nus 470 зр. — отже 37 зр. 50 кр.

Що до отрудничѣвъ постановляє згаданє
розпорядженнє: Конгруа системизованого отру-
дника має въ головной частѣ вставлена бутѣ въ ру-
брику выдаткѣвъ, наколи въ цѣлости або въ части
не єсть покрьта особнымъ доходомъ урядо-
вымъ. Наколи нема такого дохода, то до фѣвріа
въ 1888 роцѣ має бутѣ вставлена цѣла нова кон-
груа отрудника. Тамъ, де парохѣ вызначавъ
доси зъ доходѣвъ парохіи, додатокъ на удержан-
нє отрудника, одержитѣ той же въ 1887 роцѣ
кромѣ дотеперѣшного доходу половину рѣзницѣ
межи новою конгруою а побранымъ доси до-
даткомъ. Де не було такого постановленя, поло-
вина новои конгруги отрудника возьмєся за под-
ставу до обчисленя квоты, котра въ 1887 р. при-
паде зъ фонду религіійного.

Емиграція Лемкѣвъ до Америки.

(Дописъ зъ Букѣвска.)

Воѣ дневники краснѣ быють алармъ противъ
эмиграціи до Америки, толкуючи, що черезъ эми-
грацію тратитѣ край на силѣ робочѣй, и малюю-
чи долю эмигрантѣвъ черными красками. За днев-
ничарствомъ иде и цѣла ерархія європейна и
власти, ставляючи воєкій перешкоды, чтобы по-
вѣдержати людѣ отъ вандрѣвки до Америки. Го-
дично въ засадѣ зѣ взглядовъ экономичныхъ и
національных сѣ тымъ, чтобы людѣ отерѣгати
передъ легководнымъ марнованнємъ своего майна
въ краю въ надѣи придбаи собѣ за моремъ въ
короткѣмъ часѣ великихъ маскѣвъ, — якъ то
всякого рода лжепророки предтавляють, — хочѣ
однакожъ вказати на тѣи конечнѣй причины, що
силують нашихъ людѣ гонѣдати зарѣбку по-за
краємъ, а именѣю въ Америцѣ. Facta loquuntur.
Беру до вѣдѣ зъ букѣвского повѣта єудового,
заселеного Лемками.

Лемкѣвска земля не така, чтобы зъ неи и
то зъ малѣй части себе и родину можна выжи-
вати. На Подбѣлю и Волини, де земля и при лег-
кой праці пышаєся золотымъ колосомъ пшееницѣ,
выстає одинъ або два морги при якѣмъ-то такѣмъ
зарѣбѣткѣ побѣдѣмъ на выживленнє селянскѣи
родины. Инакше въ оторонахъ лемкѣвскихъ. Тутъ
бѣльшая половина землѣ лежитъ пустою або ужи-
ваєся якъ пасовищу, а мѣвша половина выдѣє
овесѣ и то въ такѣй мѣрѣ, що, якъ то кажуть,
братъ уродитѣ брата. Посѣмѣ мѣхъ ѣвоа, то и
уродитѣ тобѣ мѣхъ зерна, а однокій хосєнь зъ
того — цѣла та солома, котра тутъ за-для го-
дѣлѣ рогатѣи худобы стоить высоко. Щастѣє
наше, що Угры такъ близько. Прийдуть жнива,
чи якъ у насъ кажуть „ужина“, то 75% Лем-
кѣвъ иде на Угры, чтобы въ осени привезти пше-
еницѣ и сала на цѣлый рокъ.

При такому складі речей вже самі інстинкти Лемків не кажуть їм користати з права подільності ґрунтів. Помимо того, що в дорозі наслідства переходять газдівства правно на осібнальність наслідників, в практиці рідко лучається, — іменно в більше гірській околиці, де ґрунт планційший (пустийший), — щоб наслідники газдівства ділилися. Найчастіше позбавляється один на газдівство а прочі дістають оплату. При дискусії теперішній надзвичайно: чи належить обмежити волюність подільності ґрунтів, об'являти їй доказує, що таке обмеження єсть злишне, бо самі інстинкти людей кладуть границі тій подільності. Але не про се ми пишемо.

Ото при тій раціональній неподільності ґрунтів у Лемків більшості їх становлять люди без дому і лому, чи там без ґрунтів. Господарі не потребують так багато людської сили робочої; заробіток при нестачі фабрик не так то і великий. Що-ж отже роблять ті Лемки безґрунтовці? У кого єсть трохи гроша чи то з оплати батьківщини, чи из щасливого заробку, той кидається до годівлі і торговлі быками і овцями, чи то до якого промислу; але у кого цілком нема гроша, або за мало, щоб ним можна орудувати, той глядає заробку в дальших огорожах. „Ubi bene, ibi patria“: от і наш гірняк іде за заробком там, де добра платня. Знає він, що в Америці тяжка фізична праця в ковальнях вугля, при зельзніах і плянційах добре поплатує (платня денно виносить 2 до 2½ долара), — а що тяжкою працею він не боїться, що подорожжю морем і всякі не вгоди його здоровлю не шкодять, — тож він думав, що він їде до Америки. Там попрацює два, три роки тяженько, відмовляючи собі всякої вгоди, але вертає з повною кишенею і чи то закупивши собі газдівство, чи беручись до торговлі та промислу, розживається в користь своєї родини і краю.

Підносять ще мушу, що вивандрувавши Лемко не тратить ніколи звязи з краєм, відноситься до родини з-за Океану та підпомагає їй грошми, і що його ідеалом єсть вернути з такою долею в своїй. При такому складі речей вандрівка Лемків до Америки являється речею природною, а з огляду ще на те, що емігранти приносять капітали до краю і усувають драгливі квестії робочі, являється і нешкодливою. Доказом, що нашим переселенцям-Лемкам не зле ведеся в Америці і що вони на свою народність і обряд не забувають, єсть те, що за проводом о. Волянського в Америці постронили вони величаву церкву, заклали школу, заклали руску печатню, і що навіть з-оттам надсилають до своїх давніх парохій датки на церкву.

Власти наші, а іменно тут староство олімпіке і олімпіація жандармерії ставлять всякі можливі перешкоди, щоб перешкодити еміграції Лемків до Америки. Але се очевидно не приносить хісна, бо в наших відносинах часове вивандрування з краю за заробком єсть konieczністю і виходить на таке, що як то кажуть „крути, верти, треба вмерти“...

Про оригінальний процес

ученика VI-тої класи Стефана Шепаровича против д-ра Вм. Савицького, професора рускої гимназії о оскорбці чести, — подали ми коротке як найбільш ефективне справозданье в рубриці „з судового салу“, і то лише dlatego, що в польських газетах уже появилася була справозданье з сего процесу, отже ціла оумна тая справа не могла вже бути промовчаною. Давати-ж свого коментаря до процесу ми не хотіли, бо остаточно треба би було щось сказати не лише о поступку ученика, але і о учителю, котрий будь-що-будь, ударив студента на екзорт в лице, давши причину до того сумного факту, і наконець запытати чи ціла справа не могла була бути залагодженою у внутрі гимназії. Коли-ж внаслідок московської газети уважали відповідним выступити з коментарями того факту і то дуже тенденційними, вмішуючи до того процесу (ні притягавши ні притягавши) навіть особу Впов. о. Стефана Качала з Шельпаків („виліз на грушку, рвав потрушку“), — то і ми мусимо в тому дїлі висказатися.

Безперечно сумний то факт, що ученик глядає сатиофакції від учителя аж перед судом. Але-ж кождий признає, що се рече тільки самого ученика, яко особи, а нікого більше. Один ученик оховав-би може удар в лице до кишені, другий на то за амбітний і глядає сатиофакції. Найбільшим і натуральним судією для ученика, почувачого себе оскорбленим, єсть безперечно дирекція гимназії. То

підносять коментатори процесу і ми з тим вповні годимося. Тільки-ж ні коментатори не хотять осконстатувати того, що ученик іменно повинен був на ту дорогу і удаватися до дирекції гимназії, котра впрочім, як збавив Вп. професор Полянський підчас розправи, того самого дня вже знала про сумний випадок на екзорт. Чому дирекція не зарядила, що в таких случаях може було би відповідним, се не наше дїло, і ми зовсім далекий від того, чинити дирекція які небудь заміти. Впрочім по нашій гадці тут повинен найбільше сам проф. Савицький тям, що допустив до розправи. Прець же п. Савицький, допустивши завбаване на розправу, повинен був перше, закрити замовив собі адвоката, щоб боронити його в суді против ученика, удатися до дирекції гимназії, представити їй дїло і предположити, щоб занялася полагожденням справи в мурах гимназії. Ми не оуміваємося, що в такому случаю дирекція була-би зробила все можливе. П. Савицький же видно, був на то за амбітний, — і так отримався амбіція учителя з амбіцією ученика в суді. Сумний се факт, щира правда, — але хто йому винен?

Коментатори процесу стараться сему процесови надати характеру політичний, а д-ра Савицького представити яко невинну жертву интриги Богів вже знає чіе. Але-ж ради Бога! — яка тут може бути интрига і що тут може чинити політика! Д-р Савицький підчас екзорту ударив перед двіста учениками в лице Стефана Шепаровича. Стефан Шепарович тям оскорблений — оно, мійми нами оказавши, такі і не велика честь для ученика VI-тої гимн. класи дістати в лице перед сотками колегів молодших і старших, — оскорблений шукає сатиофакції в дирекції гимназії, а коли там її не знаходить, їде до адвоката і справу передає суду. Д-р Савицький нічо собі з того не робить, не старается запобігти процесови — хоч мійми догадуватися, що справу програв, — замовляє також собі адвоката, — ну, і відбувається розправа перед судією Русиним д-ром Стебельким. Судія знаходить доказ вини і заступає д-ра Савицького на як найлагодішшу кару. І знов пытаємо: хто тому винен?

„В другий галицькій гимназії того (такого процесу) не було і впрочно не буде... Батько свого рода об'являє анархізм“ — зазначають коментатори процесу. Згода! Не було такого процесу а може й не буде, бо ніколи не було а може й не буде в ніякій гимназії того, щоб учитель підчас екзорту перед зібраними чотирма класами ударив ученика з VI-тої класи в лице за те, що ученик шепнув кілька слів до свого товариша, а потому той-же учитель не постарався у дирекції, щоб тую справу залагодити в мурах, але холоднокривно приймає процес. Нехай буде, що оно і об'являє „анархізм“, — але знов пытаємо: хто йому винен? Політична интрига?!

Ми, і ніякий хоч трохи здорово-мыслячий чоловік, не надавали і не надамо тій справі хоч-би дробки характеру політичного. Сожалівасмо над поступком ученика, сожалівасмо над поступком учителя, але маємо в Богів надію, що сумний факт сей не пошкодить ані гимназії рускої яко заведенню, ані карності учеників, ані повазі учителів, бо ми переосвідчені, що і руска гимназія вийде побідною з всіх денунцій та клевет сьняних против неї клікою московської в обіді з Катковим та Живиним, і учитель не будувати приходити в такі конфлікти з учениками, в які прийшов д-р Савицький з Шепаровичем.

Оно рече певно, що д-р Савицький не був би прийшов в такий конфлікт, коли б він мав в серці більше любови до свого рідного руского а тям самим і до рускої гимназії та її учеників. Тимчасом то рече звітне, що д-р Савицький кинув собі з найовітійших чувств щиро русина. Чоловік, що любить своє рідне, не скаже публично в класі учеників: „Не знаєш, коли уродився Морзе, а кілько кельшків горілки випив Шевченко, знаєш!“ Так можуть говорити п. Марков в „Проломі“ та п. Площанський в „Слові“, але того чейже не вольно говорити професорови одиниці рускої гимназії перед учениками на годині фізики! Що би то було, як-би щось подібного сказав ученикам який професор в польській гимназії про Мицкевича! І в загаль взявши на увагу ціле поступованье д-ра Савицького в рускої гимназії, мусимо прийти до пересвідчення, що він ані до рускої гимназії, ані до її учеників не має симпатії. Звітне прець і се, що він то, яко настоятель бурми Ставропигійської, причинив до того, що Ставропигія від

сего року почала вже посылати своїх бурсаків до німецької гимназії. Також из письма п. Лагодинського, бывшего надзирателя тої бурми, довідалися ми докладно, як то д-р Савицький опріє ученикам, що держаться свого рідного, — а він же доси нічого з того письма не заперечив. Тільки тим неприродним положенням д-ра Савицького в рускої гимназії ми можемо собі пояснити і той факт, що дав причину до процесу, і то, що д-р Савицький так холодно-кривно приймає вызов ученика. Хто-ж втягає в справу сего процесу Богів знає які інші моменти, — той чинить се злонамірено. Загал з однієї відповісти не може, — ані загал учителя за одного учителя, ані загал учеників за одного ученика — а чести і добра рускої гимназії кождий щирый Русин повинен берегти мов ока в голові! Одна лиш руска гимназія в Галичині — і тою годиться газардувати за д-ра Савицького і Шепаровича?! Омятайтеся, господинове!

ДОПИСИ.

Зь Долинського.

(До виборів посла соймового. — Вибори до Ради громадської в Долині.) В теперішній хвили стоїть у нас лише один кандидат на посла до Союму краєвого: д-р Олександр Огоновський. Кандидатура ад'юнкта суду долиньського п. Жегестовського не має найменших шансів. О кандидатурі п. Коморницького тут нема і бєсєды; була она ріш desiderium хіба єго самого та може яких кількох личних приятелів єго, — досить тая кандидатура вельми усувається в дискусії. Що-до п. Мазаракі, то виступив в статті в ч. 121 „Діла“ вельми справедливо схарактеризували єго становище в виду сего вибору. Загал д-р честний і гоноровий чоловік, щоб хотів чи то сам в власній волі, чи з чужого напору выступити против руского кандидата, коли за весь час єго маршалакування виступив єго з тутешніми Русинами язи щирої симпатії і довіри. Коли всі Русини солідарно стоять за одним кандидатом, і то таким поважним, як д-р Олександр Огоновський, — нема чого боятися, щоб п. Мазаракі хотів выступити против Русинів. Се було-би хіба лиш тоді можливе, коли-б мандат був ставився костью негоди між Русинами і о него дерлись-би лиця попирані якімись котеріями мїсцевими. Поляки долиньські, в загаль взявши, поступають нині з Русинами лояльно, а і нинішній д. к. староста долиньський — то не з сорта Баранських.

Выбори до Ради мїста Долини вже — по рівних пригодах і протестах — укінчені. В загаль вибрано до Ради 18 мїсчан, 12 жидів, а 6 членів інтелігенції. Русинів єсть 8 радних а 8 вступників радних. Зваживши, що давніше були в Раді лиш 4 Русини, то все таки нинішній склад Ради єсть для Русинів користний. Заслуга в тому дїлі належить головно о. Лопатынському, пароху Долини. Нині можна тільки бажати, щоб християне нової Ради мїської, маючи більшості, в згоді і спільно вивернули вели дїла громадські на як найбільшу користь і розвій мїста!

Зь Куликівського.

(Посвященіє церкви в Мєрвиці.) Мєрвица коло Куликів, село мале, числить ледви 500 душ руских. Серед села на горбочку стояла мала старенька церковка дерев'яна, вїськом похилена. Церков тая поставлена була ще в р. 1667, коли дїдичкою села була пані Гребінчина, а мїсцевим душпастирем о. Іван Чолубоский. Перед 10 роками став капеляном того приходу о. Іван Куровець. Треба було конче подумати о новій церкві. Та рече то не легка, бо громада невелика і неваможна. Переведено конкуренцію і розложено малі вкладки на довгі лїта. По кількох лїтах назойрано троха гроша, та все було та сума незначна, аби приступити до будови нової церкви. Та знайшовся добродїй, що радо подав помічну руку зажуреним прихожанам. Тим добродїєм був пан Кароль Киселька, мїсцевий дїдич, широко звїстний из свого жертволюб'я і гуманности. Он то не лиш дав радо свою частку, але крім того позичив громадї значну суму без найменшої для себе користи на малі раті і допоміг громадї здвинути величаву мураву церков, що коштувала 12.000 зр. В однім році скінчено будову, котру виконав Мартин Тулачек, будівничий від Жовки, кь повному задоволенню комітету. На мїсці старенької церкви станула величава святиня Божя муравана, на тїм самім горбочку посеред вїдця дерев, вистало романськом, а високий хрест і об'яло бляхою вкрито округла конула видїють далеко навкруги.

Дня 31 жовтня с. р. відбулося посвященіє церкви. В тїм торжестві взяли участь блишій і подальшій священики з своїми парохіями. Видїли ми там старенького князя декана о. Калитовського, котрий посвятив нову церкву, о. Драмаліа, о. Децькевича і Ковальського з Куликів, Будынов-

ського, Сяноцького, Вїханьського, лат. о.р. Плавницького, вїсьх єсть процесіями, крім тїх прибули о. Тустановський, Порошко, Кашубинський і Подольський з Деревнї. По соборній службі Божій, вголосив о. Тустановський проповідь краснорїчиво і популярно, підняв значенє церкви для вїри, держави і народу, звернувся відтак до князя Кароля Кисельки і подякував єму за єго правдиво-християнське жертволюб'є; агадав про заслуги мїсцевого капеляна о. Івана Куровця, котрий єсть посвященєм здоров'я і часу трудився тільки лїт ширі і ревно коло морального дїлення своїх парохіян і коло довершеня так тяжкого а важного дїла для обряду і народности. По скінченню торжества слїдувало прийняте гостей в дом приходу о. Куровця. Гостей селян угостили мїсцеві господарі.

Гість.

Зь Николаєва.

(Сумне положення Русинів в Николаєві.) Дня 4 л. листопада відбулися у нас вибори до Ради мїської. В нашім мїстї, хочє оно числить до 2000 мешканців Русинів, а ледви 400 Поляків і трохи жидів, все таки, як далєе покажу, верховодить во вїсьм елемент польській. Причина сего, думая, єсть та, що у нас нема — особливо на тепер — передових людей руских, що мали-би вплив, силу і довіри у мїщан, котрі своїм поважним числом становлять силу фізичну; нема таких голов, що дїлаючи так, як їм каже їх моральний обовязок і совість, могли-би дїлати для добра свого рідного народу. Самі мїщане в загаль люди добрі, але маючи дїло з людьми дуже часто самолюбивими, стались недовірчивими. Була у нас читальня, заснована заходом одного из сотрудников, одинокій ровесник просвіти і добра, — але знайшлися зарив люди, що добром дїлу зробили кінець, і нині трудно поставити читальню знов на ноги. В школі нашій дивним дивом заведено польській язык викладовий, хоч в нїй повных дві третї частей самих Русинів. Звідки до того прийшло, трудно відгадати. Дїти в школі силуються калїчити по польски, а старшій і поважній мїщане-Русини силуються промовляти і на публичних зборах по польски, бо того жадають провідирі Поляки. При послїдних виборах до Ради мїської були ми свїдками, як майже всі Русини мїщане, а навіть і інтелігентні Русини, голосували і говорили по польски; коли-ж один з них заговорив по руски, то многі, котріх вправила руска бесїда, почали смїятись, дивуючись, що то за бесїда. Деякі виборці Русини усунались вельми від виборів, щоб не наразитись деяким корифеям і не стратити їх ласки, а тям дали можливість, що межі радних втиснувся і один жид, чого доси ніколи не бувало! Ог так то дїєся у нас в Николаєві...

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

(В справі австрійської політики заграничної) доносять з Будапешту, що там в делегції угорської приготуєся сильна опозиція против гр. Кальнокого а душею тої опозиції має бути гр. Андраши. Кажуть, що гр. Кальноки поставити в делегції питання довіри.

(Засіданье угорської комісії делегційної) для справ заграничних розпочалося нині; засіданье австрійської комісії бюджетової має відбуватися доперва дня 16 о. м.

(Бєг Вєл. цесаря) віддавав ондї зовсім несподівано і без попереднього повідомленя угорського президента министрів і перебував у него майже пів години.

Заграничній Держави.

Справа болгарська. Народне Собраніє закінчило вже верифікацію виборів а дня 9 л. с. м. ухвалило на публичній заобіданю одноголосно слїдуючу відповість на промову регентів при відкритті Собранія: „Народне Собраніє констатує, що дїяльність регентів в цілі забезпечення обовязками їх прав а краєви мира вимагала нечуваного напруженя. Народне Собраніє высказує регенті своє повне довіриє і єсть переконане, що регентія буде і далєе єсть самоотверженєм вести справу держави, аж коли посланники народу виберуть на престол нового князя. Народне Собраніє признає, що єго безпіволочне окликање було необхідною речею в цілі приступленя до вибору князя, щоб дорогу відчину высвободити з кризи, в яку она попала.“ Адреса кончить словами: Най жє независимість! Президія Собранія удаляє відтак до регентів, щоб їй вручити адресу. Выбор князя отримало Собраніє аж до середи і мабути в хвили, коли се пишмо, выбор вже відбувся. По доконанні виборів має наступити аїтна кабінету. Министри Начевич, Гешов і Стойлов, котрі представляють в кабінеті елемент консервативний, думают, що регентія вже довершила свою програму і єсть тої гадки, що через прийняте до кабінету кількох політиків, прихильних для Росії, устане теперішнє напруженє а Росія задоволила сею уступкою.

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣплатою: *)

10 метр. черного терна, подвойно широкого зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир. "	4	—
10 " драйтратъ, тажкій "	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорецъ "	3	—
10 " бархантъ, найкрасшій взорецъ "	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки "	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, моднѣй "	3	75
3 1/4 " матеріи на плащѣ отъ дощу "	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть "	3	50
1 заслона съ джуги турец. взоръ комплектный "	2	30
1 гарнит. джугов., 1 обрусъ и 2 одѣяла "	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 " "	4	50
1 стебноване одѣяло до сна, тяжке "	3	—
1 простирало 2 м. довге "	1	50
1 свѣтликъ 2 м. довгій "	—	90
3 обрусъ, льняннѣ, бѣлы, червонѣ, жовтѣ 10/4 "	2	—
6 серветъ льняннѣхъ 4/4 "	1	20
6 ручникѣвъ льняннѣхъ Іа зр. 1-80 Па "	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.) "	4	20
1 " шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ "	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. Іа зр. 7 — Па "	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. лѣкт. "	5	20
1 " градию дамаст. 30 в. л. Іа зр. 7-50 — Па "	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.) "	4	50
1 " моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бѣлый бун. "	6	—
3 дамскіе сорочки зъ шифону богато вышиванѣ "	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами "	3	25
3 нѣчнѣ корсеты богато украш. Іа зр. 4 — Па "	1	80
3 спѣдницѣ филъц. богато обшиванѣ, червонѣ сивѣ, драпъ "	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону "	1	60
6 зимов. панчохъ, чиненнѣхъ, всякой барвы "	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечои въ всѣхъ барвахъ моднѣй "	2	—
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами "	1	50
1 клятавска сорочка муж. бѣла Іа зр. 1-80 — Па барвна "	1	20
6 ковѣтрикѣвъ стоячихъ и выкладаннѣхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ "	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтничкѣвъ Іа зр. 2 — Па "	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовѣхъ або Кроазе Іа зр. 2-50 — Па "	1	80
6 зимовѣхъ скарпикѣвъ рѣзнобарвнѣхъ "	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир. "	4	50
3 моднѣй краватки атласовѣ широкѣй узкѣй Па 75 кр. Іа "	1	50

Цѣнники и взорѣ даромъ и франко.
Недогѣдне пріймаеся назадъ зовсѣмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ осѣбъ на выразне жадање и безъ послѣплаты. 1730 12—20

Вже выйшовъ Илюстрованный КАЛЕНДАРЬ Товариства „Просвѣта“ на рѣкъ 1887.

Выписаній змѣстъ Календаря показуе, що часть информацийна и литературна дуже богата, а у ставѣ церковныи, уложеннѣй факховымъ знаткомъ, переважшае своєюмъ обсягомъ всякій до-теперѣшній уставъ.
Цѣна календаря обсягающаго 17 аркушѣвъ друку лишъ 50 кр. а в. в.
Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ и въ всѣхъ большѣхъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Замовляючѣй въ „Просвѣтѣ“ зъ провинціи зволѣть долучити 10 кр. на почту.

Коли хто замовить бодай 12 примѣрникѣвъ, одержить 20% рабату. — Позаякъ накладъ не великій, просимо спѣшати зъ замовленнями.

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товаровъ, касова и кон-това. Кожда зъ нихъ въ оправѣ съ пере-сылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а всѣ три разомъ 6 зр. 40 кр.

Инотрукція, якъ тѣмъ книги провадити належать, выйшла вже зъ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и высылаетъ: Василь Нагѣрный у Львовѣ.

Правникъ

глядаетъ лѣнци на село.
Уловилъ приватный. Блѣзша вѣдомость въ редакціи „Дѣла“ 1-3

Зъ причины набути большою скѣлькості
ЛЮСОВЪ BASILKA
всѣмъ въ можности продавати тѣмъ-жъ
ниже курсу емисии
СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ
домъ банковый и контора выгнѣны у Львовѣ.
Поручена зъ провинціи залогодателя безъ проволочи.

Закладаюся

за велику цѣну, що жадаю зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Веч. Духовенству. 41—?

Замовленія въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жа-данье высылаетъ взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одежи гуртомъ и поодѣбно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

Привану загаломъ найлучшу
Масу до запусканя подлогъ
Іосифъ Ганке
у Львовѣ. 1753 125—0
Перепроучаючѣй дамо отповѣданный рабѣтъ.

„ДЫМЪ“,

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-на 1 зр. 50 кр., съ пере-сыл-кою 1 зр. 70 кр.
Дѣстати можна въ адми-нистраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 44—?

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты
подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованнѣ,

котрыи посяла закона зъ дня 2 Липця 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-довѣхъ, пунцлярныхъ, кавціи супружескихъ войсковѣхъ, на кавціи и вадіа

можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до вылосованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученія зъ провинціи выконуються безъ проволочи по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизии.

Цѣс. кор. уприв.

Галицкій Акційный Банкъ Гипотечный.

Высоке ц. к. Намѣстничество рескриптомъ зъ дня 2 жовтня 1886 ч. 54406 за-вѣдомило ц. к. уприв. Галицкій акційный Банкъ гипотечный, що Высоке ц. к. Министер-ство дѣлъ внутрѣшнихъ въ порозумѣню съ иными Министерствами удѣлило Банкови при-зволенье стягати знаходячѣ-ся ще въ обѣгу 6% листы гипотечный и выдавати нѣомѣсть 5% листы гипотечный.

Въ силу того призволенья Банкъ гипотечный розпѣчне съ днемъ 1 грудня 1886 льосувати будучѣй ще въ обѣгу 6% листы гипотечный.

Всѣ въ тѣмъ тягненю вылосованнѣ 6% листы гипотечный будутъ выплаченѣ для 1 червня 1887 „al pari“, а находячѣ-ся при нихъ бѣжучѣй купонъ буде выплаченѣ за часть минувшій отъ дня 1. марта 1887 до 1. червня 1887 въ сумѣ 1 зр. 50 кр. отъ кождыхъ 100 зр.

Передъ розпочатѣмъ однакомъ того льосована можуть П. Т. посѣдатель 6% ли-стѣвъ гипотечныхъ сконвертувати тѣмъ же на 5% листы гипотечный — найпѣзнѣйше до дня 28 падолиста 1886, а то подъ слѣдующими условіями:

За кождѣ 100 зр. капитала въ 6% листахъ гипотечныхъ съ бѣжучими купона-ми, котрыхъ першій платный дня 1. марта 1887, одержить посѣдатель тѣхъ-же 100 зр. въ 5% листахъ гипотечныхъ съ бѣжучими купонами, котрыхъ першій платный дня 1. мая 1887, съ доплатою въ сумѣ зр. 2-25 готѣвкою.

П. Т. посѣдатель 6% листѣвъ гипотечныхъ, що хотятъ зрѣбити ужитокъ зъ предкладаной имъ користи въ сѣй пропозиціи, зволѣть находячѣ-ся въ ихъ посѣданю 6% листы гипотечный — не вылосованнѣ — вразѣ съ бѣжучими купонами, котрыхъ першій пла-тнѣй дня 1. марта 1887, предложити Банкови въ тѣй цѣли найпѣзнѣйше до дня 28 падолиста 1886.

Львовъ, дня 6 падолиста 1886.

ДИРЕКЦІЯ.

1787 1—3

(Передрукъ не буде платитися)

Тягненье в же слѣдующаго Мѣсяца

Kincsem 1 зр. 11 льосѣвъ лишъ 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 5—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. ѣтт. 20% | 4788 выграныхъ грѣшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ
Бюро льотеріине угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznorg. 6.

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека“ наймѣн. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи авертаються лише на попереднє застереження. Відомости приймаються по цѣнѣ 6 кр. зъ однимъ трощикомъ печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламцімъ неопечатаній вольній отъ порта. Предплату и инсераты приймають: J. Львовъ Администрація „Дѣла“. J. Вагнеръ Naassenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскою Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залеглостей.

До Русинівъ Выборцівъ округа Долина-Болехівъ-Рожнівъ.

Братя Выборцы! На день 12 (24) падолиста с. р. розписано доповняцій виборъ посла до Сойму въ округъ Долина-Болехівъ-Рожнівъ. Округъ се чисто рускій, тож и посломъ до краєвого Сойму повиненъ выйти зъ того округа — Русинъ.

Русины выборцы збъ всѣхъ трехъ судовыхъ повѣтовъ округа выборного, оглашувши за кандидатомъ, признали найотпѣвдѣйшимъ кандидатомъ своимъ д-ра Александра Огоновского, профессора права въ львовскомъ университетѣ.

Выдѣлъ „Народной Рады у Львовѣ“, принявши съ радостію такой щасливый виборъ кандидата до вѣдомости, рѣшилъ на своемъ засѣданіи дня 8 л. с. м., поставить въ имени русского политическаго товариства „Народна Рада“ д-ра Александра Огоновского кандидатомъ на посла до Сойму краєвого зъ выборного округа Долина-Болехівъ-Рожнівъ.

Выдѣлъ „Народной Рады“, оповѣщая нынѣ свое рѣшеніе, вызываетъ въ имя добра и славы нашей Руси всѣхъ патріотівъ Русинівъ выборного округа, а передовѣствъ Выборцівъ, чтобы всѣми силами Старинна восточно подготовили, а въ назначенный день и перевести виборъ д-ра Александра Огоновского.

Того, якъ сказано, wymagaє добро и слава Руси, а и добро та слава самого интересоваго округа. Якого округъ выберетъ посла, такого и може сподѣватись отъ него заступничества.

Д-ръ Александръ Огоновскій, — чоловѣкъ горячо любящій свою народность, отдавший цѣлою душою рускому народови, чоловѣкъ свѣтлый, съ широкими поглядами на справы и потребности цѣлой нашей Руси, — годеи буде, увѣишавши до Сойму, отпѣвсти всѣмъ тѣмъ вимогамъ, якъ можуть ставити

до своего посла Русь галицка и выборцій округъ.

Въ томъ то пересвѣдченіи Выдѣлъ „Народной Рады“ и кладе виборъ д-ра Александра Огоновского на сердце всѣхъ патріотівъ Русинівъ а передовѣствъ Выборцівъ округа Долина-Болехівъ-Рожнівъ.

Станьте-жъ, Братя, за своимъ кандидатомъ солидарно, однодушно! Подготовляйте его виборъ энергично, а въ день выбору отдавайте на него свои голоса неустрашимо.

Покажѣтъ, Братя, що въ Долинскомъ Подгору Русь стоитъ крѣпко, свѣдома своихъ правъ народныхъ и законівъ конституційныхъ!

Въ имени Выдѣлу Народной Рады у Львовѣ.

Юл. Романчукъ, Д-ръ К. Левинъ, заст. головы, секретарь.

Отъ Выдѣлу Руской Рады.

одержали мы сегодня до умѣщенія слѣдующаго:

Русины Выборцы повѣтовъ Долина-Болехівъ-Рожнівъ.

Дня 12 (24) с. м. при доповнячій виборѣ соймового посла въ Вацѣ повѣты Выбраный и обовязаный виборъ до краєвого Сойму посла, способного и достойного заступати справы Вашихъ громадъ а такожъ народный интересы цѣлой нашей Руси.

По нашему знанію и порозумѣннѣмъ съ добрыми патріотами Вашихъ повѣтовъ мы рекомендуемъ Радѣ на засѣданіи послѣ до краєвого Сойму:

Д-ра Александра Огоновского, профессора всеучилища въ Львовѣ,

которого еще передъ 3 лѣтами, когда выбиралъ до того-жъ краєвого Сойму, рѣшилъ центральный комитетъ выборцій кандидатомъ для Вашихъ повѣтовъ зъ поставленъ. Затымъ вызываемъ Васъ нынѣ, Русины Выборцы! При выборахъ назначенного дня въ Долинѣ всѣ стойте за сего кандидата Вацѣ, всѣмъ единодушно его выбирайте, на него, голосуйте!

Отъ Выдѣлу Руской Рады. Львовъ, д. 1 (13) листопада 1886.

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Далѣе.)

„Я самъ искренно люблю нашъ народъ и его языкъ“, но въ интересъ большого образованія по всѣмъ частямъ науки никогда не промѣню въ грамматическомъ и лексикальномъ отношеніяхъ между всѣми словенскими языками нашъ богатѣйшій книжный рускій языкъ за какое нибудь галицко-руское, или украинское нарѣчіе, или оба вмѣстѣ. Въ ніякомъ другомъ, только единственно въ рускомъ языкѣ и его большихъ нарѣчіяхъ, сохранились давнѣйшія мѣсеческія элементы, связывающія нашъ народъ съ арійскими племенами, при чемъ громадное богатство того же языка въ лексикальномъ и грамматическомъ отношеніяхъ превосходить всѣ прочія словенскія языки.“

То правда, що якъ въ кількохъ бесѣдахъ словенскихъ зробите одну, выйдѣ и больше богатство языка, только-жъ прованяетесь тогдѣ противомъ заговѣди, котра велѣтъ шанувати чужу власность. Для выказанія принадлежности нашей до арійскихъ племенъ встанѣ не то малорускій языкъ, але вже котре небудь малоруске нарѣчіе, а навѣтъ бесѣда одного села.

О. Петрушевичъ звати буде, що для порівнянчихъ студій языкословныхъ головну вагу мають не штучный книжный языкъ, але жіючі нарѣчія народный. Штучный языкъ суть продукты поодинокихъ людей, часто дуже невда-

*) Преходъ разъ называє и о. Петрушевичъ нашу бесѣду языкомъ. Якъ то, бодай въ похибкахъ, можѣа часомъ сказати правду!

лыми — зъ нихъ що выведешъ? А зновъ и родный нарѣчіе великорусскій языкъ въ оцѣ великій процентъ зъ финскихъ бесѣдъ — значитъ они сходнѣсть нашу съ арійскими племенами скорше можуть затемнити, якъ выслонити.

О окѣлѣ книжный рускій языкъ надаєся у насъ „до большого образованія по всѣмъ частямъ науки“, выказавъ и въ попереднихъ статьяхъ и свѣдоцтвами наилучшого знатока русской бесѣды, В. Дала. „Языкъ рускій зъ потребностями образованнаго круга еще не сложился“ — то разъ; „есть только обрусѣвшій по виду латинско-французско-нѣмецко-англійскій языкъ, да сѣмъ природный, топорный, напѣснѣнъ и кризисъ и ржануха“ — другой разъ. То лишь о. Петрушевичъ такой энтузіастъ книжного руского языка и лишь онъ, отъ самыхъ початковъ нашего пробужденія въ 1848 годѣ, старается вымѣшляемъ народный языкъ, который и наосъ образованіе загалу. Якъ же великимъ опротю него являєся н. пр. чешскій ученый Палацкій, що учивъ свой народъ: вѣрати въ власной силы, не передаватися русифі, не тратити надѣи въ будущасть. Знанія Палацкаго слова: „Колѣба и бувъ родомъ цѣлѣмъ и бувъ вже послѣднимъ потомкомъ вымирающаго мого племени, то же и тогдѣ уважавъ бы своєю повинностью, напружити всѣ силы, щобъ въ лѣтописяхъ людскогогъ осталася по моѣмъ народѣ добра загадка“. Не дивота, що подѣ проводомъ такихъ Палацкихъ, въ нашихъ вже очахъ, воскресла Чехія и осланилась посередъ Словянъ першимъ народомъ въ высшій культурѣ и повенародной просвѣтѣ.

Переглядъ часописей.

(„Нов. Проломъ“ крутитъ, якъ може. — „Буковина“ на темѣ „Хто мы?“)

„Нов. Проломъ“, который — якъ се мы выказали — дуже тенденційно представивъ дѣло дефракціи В. Подляшечкимъ колькохъ тысячъ гульденівъ, оглошдаючи намъ, признає вже, що такожъ д-ръ Павенцкій и д-ръ Король мади въ Касинѣ въ „Нар. Домѣ“ функцію залагоджувати справы довжниковъ б. рустикального Банку; откликнуе, мовъ бы д-ръ Левицкій бувъ членомъ комитету; дальше признає вже, що и самъ редакторъ „Нов. Пролома“ п. О. А. Марковъ належавъ до комитету; наконецъ признає и то, що писаръ въ канцеляріи д-ра Добрянского „загубивъ“ книгу съ описомъ прѣсланныхъ на руки д-ра Добрянского грошей. Однакѣжъ п. Марковъ хоче хитро вымотати себе зъ аферы тѣмъ, що будѣ то на засѣданіи комитету его не прошено, — а то чиста неправа, бо п. Марковъ подписувавъ всѣ возванія на засѣданіа, розсылавъ предсѣдателемъ комитету. Дальше не знаємо, длячого п. Марковъ, признаючи, що писаръ зъ канцеляріи д-ра Добрянского загубивъ книгу, промовчує, що „загубивъ“ съ нею и до 600 гульденівъ. Коли вже иде о выслоняване справы, чому ся выслонявати лише въ половинѣ?

„Нов. Проломъ“ дефракцію Подляшечкого называє вже другой разъ „результатомъ галицко-руской неопытности въ веденіи финансовыхъ дѣлъ“ и вже другой разъ тою дефракцією перебруды „Заведенія“. Порівнянне комитету помощного „Заведенія“ не выдержує критики. По першій, наймѣнъ заведеніемъ финансовымъ, ніякихъ финансовыхъ операцій не мавъ робити. Завязанный онъ бувъ единою въ той цѣли, чтобы помощи довжникамъ при обрахунокъ долгу въ Банку и при закупкѣ листовъ довжниковъ. Тымчасомъ Заведеніе було финансовою институціею съ статутами, дирекціею, совѣтомъ управляющимъ, загальными зборами, и т. д. Въ „Заведеніи“ фальшовано биліонами; дирекція выказувала десятки тысячъ выскѣбъ (за-дѣя дивиденды и тантѣмъ) вже въ той шорѣ, коли було съ банкомъ дуже круто, коли дефицитъ досягавъ остоку тысячей, ажъ поки не урѣс на 1,038.000 зр.; дирекція „Заведенія“ при процесѣ Михалка охоронила его передъ ка-

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для России: 0
на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 зр. на полъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 зр. на полъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
на самы додатокъ: на самы додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2-50 на полъ року . . . 2-50 р.
Для Закарпаття, окрѣмъ России:
на цѣлый рокъ . . . 15 зр.
на полъ року . . . 7-50 зр.
на четверть року . . . 3-75 зр.
съ дод. „Библиотека“: на самы додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
на полъ року . . . 12 зр. на полъ року . . . 12 зр.
Подписокъ чино жшту 12 кр. а. в.

рою, заплатила навѣтъ ему адвоката... А въ комитетѣ помѣнѣмъ нічого подобнаго не було! По що-жъ рѣшати той комитетъ съ „Заведеніемъ“? Въ комитетѣ руки всѣхъ членівъ чисті, совѣсть чиста, ніякого „швиндю“ не було и ніхто его не покрывавъ — а одинъ Подляшечкій зробивъ то, що може лучитися въ кождомъ найовѣстѣйшѣ и наиблагороднѣйшѣ веденіи дѣлѣ. Ось на почтѣ у Львовѣ здефракдувавъ контролѣрь 5000 зр. и певно ніхто не схоче за ту дефракцію чинити отѣчальною дирекцію почтѣ, бо анѣ злочинства анѣ злочинца не покрыває. Колько то лучаєся подобныхъ випадковъ, якъ той съ Подляшечкимъ, при рѣзнихъ, навѣтъ найгуманнѣйшихъ дѣлахъ, а ніхто не винить тѣхъ, що тое гуманне дѣло подіяли. Оно, певно, рѣчь немила передовѣмъ для самыхъ тѣхъ людей наилучшою волѣ, коли щось подобне лучаєся, але-жъ годѣ, треба переболѣти! Коли такѣ лучитися у Нѣмцѣвъ, Чехѣвъ або Поляковъ, то имѣ, людямъ заможнымъ, легко тому заради, по просту колькохъ ихъ скинею по оцѣи чѣ тысячѣ и заспокоить покривдженихъ безъ всякихъ короводѣвъ. У насъ же Русинѣвъ не було можности такъ поступити. Але, якъ сказано, чинятся всѣ усилія, чтобы потерѣвшихъ довжниковъ охоронити отъ отратѣ. И кождый щарый та совѣстный чоловѣкъ повиненъ именно до такои цѣли стремѣти, а не уживати олучайнои несовѣстности на оправданье несовѣстности у н-тои въ сѣотѣму. Такъ поступати — поганю. Кожду рѣчь треба называти по ея имени...

„Буковина“ въ красной вступной статьѣ: повѣ буковинскихъ, що они анѣ Румыны, якъ голосятъ одинъ, анѣ Малороссы, якъ голосятъ другой, але що они Малороссы, часть 21-миліонного народу, такъ пише:

„Если мы отже Малороссы, то слѣдує, що намъ треба малорускою бесѣдою говорити и писати, бо кождый свѣдомый себе народъ свою рѣдну, матерну мову любить и ея уживає. Велико-руско мовѣ — славянська мовѣ, такъ само якъ сербска, чешка, словѣнская, и многи зъ насъ ея радо учатся, — але на самѣ передѣ учатся намъ и уживати нашей питомой, матерной, якъ пахуча цвѣтка красной малоруской бесѣды. Наша бесѣда складаєся съ чотырохъ нарѣчій: 1) зъ червон-

лѣтне“, первоудіюйте докладно грамматики всѣхъ словянскихъ бесѣдъ, прослѣдите кождый словянскій языкъ въ его историчномъ розвою, порівняйте тѣ языки зъ собою и въ отношеніи до старословянского языка, а тогдѣ побачите, якъ безпѣдотавна ваша фразеологія. Нема въ цѣлой Словянщинѣ правильнѣйше розвоио бесѣды, и що до звуковъ и що до формъ, якъ есть наша, малоруска; нема въ нашихъ языкѣ тѣхъ безчисленныхъ вынѣтій, якъ ихъ подыбуемо въ бесѣдахъ руской и польской. У насъ и, пр-хто умѣ отгнѣнати глаголы: не оу и ходжу, той вже научился цѣлу отгнѣну глаголівъ — такъ все иде правильно, первѣстѣ, природно. А яка зновъ руина языкова въ бесѣдѣ руской! тамъ и 20 взорѣвъ кладѣ, а все ще не уиорашою отъ неправильностями глаголівъ. „Вся грамматика глаголівъ — каже В. Далъ — прищеплена къ языку рускому насильственно, и потому не стоитъ выдѣленнаго яйца!“

Чи може импонує Вамъ богатство „грамматическихъ“ формъ въ отгнѣнѣ именъ? Въ отгнѣнѣ именниковъ мужского рода руской языкъ навѣтъ вже не має окремой формы для пятого падежа. Москва хоч и молотѣ „Огче нашъ“, але формы „отче“ нѣ въ народній нѣ въ книжной бесѣдѣ не уживають; у нихъ и 1. и 5. падежъ звучитъ: атець, ласпадієвъ, Стѣпанѣвъ, и т. д.

Въ отгнѣнѣ приложниковъ женского рода мы отгнѣняемо 2 гій падежъ (н. пр. доброй) отъ 3. падежа (доброї); въ руской языкѣ языкѣ давня повноголосна форма для другого падежа затратилася и зойшла съ 3. падежемъ (доброї).

Тай въ звукахъ ніякого богатства въ ро-

*) Жалую дуже, що о. Петрушевичъ, мѣсто укладати собѣ теорію мѣши чотырма стѣнами своей комнаты, не перѣхавъсь бувъ коли до России. Нынѣ вже его туды не пустять, бо священникамъ-унитамъ запертый приступъ до России.

русского, 2) зъ полуднево-русского, 3) зъ північно-русского, и 4) зъ бѣлорусского. Полуднево-руске нарѣчіе межъ рускими діалектами єсть найважнѣйше, бо въ нѣмъ утвореніи найкраснѣйшій историчнй пѣсно. Того нарѣчія уживали найзнаменитшій писателѣ и черезъ то внесли его до языка писменного. Отже полуднево-рускій діалектъ єсть нашою литературною, „малорускою“ бесѣдою, мы всѣ еи розумѣемо, въ нѣй описаніи суть грамматики, и мы тому еи уживасмъ и плакаемо. Того языка учать всюду по нашихъ народныхъ и середныхъ школахъ и на университетѣхъ, отже и ц. к. правительство признає намъ ою бесѣдою. Нашъ буковинскій писателѣ пишуть такъ само, а наша газетка „Буковина“ такожъ сєи мовы не цураєся. Але суть и у насъ вороги, такі зъ ового рѣдного гнѣзда, котрі громы и пекло на насъ зсылають за той нашъ „грѣхъ“, що мы овою матерну мову по надъ все любимо; кажуть, що мы нигилисты, соціалисты, анархисты, що мы заподанцѣ Поляковъ, що мы хочемо збудувати якусь „українсько-подільську“ державу и Богъ знає що! Будьте певні, панове, що мы радѣ-бъ за помощьюъ Богомъ нашъ „Народный Дѣмъ“ збудувати! Мы не зважаемо зовсімъ на ваші нѣсѣтнѣицѣ, знаючи добре, що вашъ гнѣвъ на насъ не природный, бо та сила, що сегодня Болгарію перевертає, и ваші умы порушила. Зѣ-бѣттамъ ваша завзятѣсть и вашъ пересудъ! Вы самі по великоруски не знаете, а намъ ою мову натручете. На такой „мовѣ“ пробовали вы и въ Черновцѣхъ газеты писати, але „Зоря Буковинска“ удержалася лишь три мѣсяцѣ, а „Родимый Лѣтокъ“ мавъ на Буковинѣ 5 предплатниковъ...

Красве бюро статистичне.

Бюро статистичне при Выдѣлѣ краєвѣмъ, подѣ управоу д-ра Т. Рутковского, выдало и предложитъ Соймови слѣдуючій праць:

- 1) Промыслъ мынарьскій въ Галичинѣ.
- 2) Промыслъ деревный въ Галичинѣ.
- 3) Промыслъ пивоварскій въ Галичинѣ.
- 4) Населеніе Галичины съ оглядомъ на занятіе и способъ заработка, именно на поли промыслу и торговлѣ.
- 5) Списокъ промысловцевъ въ Галичинѣ по родѣ промыслу и по повѣтахъ.
- 6) Предпріятства фабричны и рукодѣльны въ Галичинѣ.
- 7) Матеріалы статистичны до справы ярмарковъ и торговлѣ. Часть I.
- 8) Планы плотовъ дамбы на рѣкѣ Днѣпрѣ и другіи труды статистичны подготавлиє бюро статистичне. Именно выйдє небавомъ справданіє о промыслѣ виробовъ зъ камѣня и глины, о цегольницѣхъ, кафалотвѣ, гончарствѣ, виробѣхъ фаянсовыхъ, гутахъ, палєню вапна, виробѣ цементу, и т. д. Оттакъ выйдуть статистичны даны о гарбарствѣ и пафрництвѣ. Даны о добуваннѣ нафты и воску земного суть по нынѣ ще недостаточны по причинѣ, що продуценты зѣ страху передъ вышшимъ оподаткованнємъ укрывають нарочно высокость добутыхъ плодѣвъ. Приготов-

лено такожъ матеріалы до монографіи мѣста Львова и Бялы зъ поли промыслу, якъ и до статистики промыслу домового и рукодѣльного въ цѣломъ краю. Квєстіонарїѣвъ въ справѣ промыслу розбѣлавъ Выдѣлъ красевый до 24.800, а до 1 падолиста одержавъ вже 7.182 отвѣдѣвъ. Оттакъ приготавлиєся справозданіє о руху торговельномъ на зѣдѣзницѣхъ галицкихъ. На подѣставѣ всѣхъ тыхъ матеріалѣвъ приступить бюро статистичне до уложєня першої „Статистики Галичины“, праць дуже пожеланой и цѣннов.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Открытыє читальнѣ въ Космачѣ, повѣта косового, отбулося дня 24 д. жовтня с. р. На 2-е торжество зѣбралися численно майже всѣ „дѣрезѣ“ газды козакѣвъ. Въ члены читальнѣ вписалоса на разѣ 53 газдовъ. При открытїи булѣ оо. Іоанъ и Юліанъ Дрогомирецькы. О. Юліанъ, великому прїятелєви народу и неутомиму тру- великому, належитъ заслуга и заонованіє сєй читальнѣ въ Гуцульщинѣ. До Выдѣлу выбрано: Вп. о. Іоана Дрогомирецького заступникомъ головы; п. И. Козловского (лат. обр.) секретаремъ, Ив. Байчука касієромъ; Ив. Утороччука бібліотєкаремъ. П. Ив. Утороччукъ — хочѣ еи власною невыгодою, а ототуцѣвъ читальни бесплатно комнату. Єсть еи великій прїятель проовѣтъ и патріотъ, що не даєтъ унутѣ. Косовскій комисаръ п. Сѣлецкій отграджуєвъ п. Утороччука ототуцѣвати хату на читальню, коли п. Утороччукъ бувъ у п. комисаря старавшєся о позволеніє на продажъ вина въ свой торговлѣ, — але п. Утороччукъ не даєвъ отговѣти. Продажъ вина ему заказано, а онъ отклѣкаєвъ ще до на мѣстницѣвъ. На открытїи читальнѣ промовляли оба оо. Дрогомирецькы, господарь Андрей Трутакъ и другі, а члены читальнѣ отговѣвали многѣмъ отво навѣтъ и тымъ, що доси ще не познали, яка то опасєнна рѣчь — читальня, але чей съ часомъ познають...

Открытыє читальнѣ въ Заваловѣ коло Подгаєцъ отбулося дня 10 л. падолиста с. р. зовсімъ тихо, за то дай Боже, чтобы слава читальнѣ отавалася що-разъ голоснѣйшою. Членѣвъ на разѣ вписалоса 47 самыхъ господарѣвъ, а зъ тыхъ 41 умѣють читати писати! Такожъ вписались въ члены Вп. оо. Дмитрій и Евгений Гузаръ и Вп. жена о. Евгєнія. О. парохъ ототуцѣвъ читальню хату на власнѣсть, а и о у- ражденіє читальнѣ постаралися оба отцѣ духовны. До Выдѣлу выбрано: о. Дим. Гузара головою; цѣвца церк. Луку Скальського секретаремъ; Прокопа Рокецкого бібліотєкаремъ, Теодіа Каштанюка касієромъ; заступниками: выдѣловъ, выно- а господаремъ читальнѣ Онуфрея Кубаля. Читальню вписано въ члены товариствъ проовѣтъныхъ и предпачено для неѣ „Батьківщинѣ“. „Дѣло“, та „Господаря и Промышленника“ буде читальня побирати отъ о. пароха. Отъ обохъ отцѣвъ духовныхъ достала читальня въ даръ ще кѣлька-десять книжокъ поучающихъ. За всѣ жертвы и труды члены читальнѣ почувають велику влѣч- ность для обохъ своихъ отцѣвъ духовныхъ. О дальшѣмъ розвоєу читальнѣ будемо доноєвати.

О. Петрушевичъ такъ писавъ: „Названія Звенигородъ, Звенигородка, принадлежать древнѣйшимъ названіямъ городовъ и городищъ на всей Руси отъ рѣки Дунайца до Оки. Древнѣйшая форма сего названія Знигородъ, испорченна Поляками на Змигородъ, будтобы должна означати Зміигородъ. Напротивъ того сѣе названіє єсть составлено изъ глагола знити, з(ве)- нити и городъ, т. е. urbis sonans, celebris. Поляки пишуть по русскому выговору Dzwinigród, т. е. Дзвини-городъ; правильно по польски нужно пи- сати Dzwinigród. Древне-русское слово знити, чешске zniti, встрѣчается въ Словѣ о полку Иго- ревъ въ фразѣ „воззни стрикусы“, т. е. зазвонилъ стрикусами“.

Не то лингвистови, але вже звичайному фи- лологові дубомъ стане волосє на головѣ, коли перечитає тоту въ найвышѣмъ отєчени хибну аргументацію о. Петрушевича. Кѣлька стихѣвъ — и кѣлька въ нихъ похибокъ проти языковъ ста- рословєнского, старорусского, вынѣшного руского и польского! Пригляньмоєся лишь ближе:

1) Формы знити (мѣсто „звенити“) не знає ні старословєнскій ні старорусскій языкъ, тай порівнявча наука языковъ выказує, що въ словѣ „звенити“ єсть корєнный, а не встав- ный звукомъ (словарь Миклоєвича стор. 404). Рускій языкъ отзначаетъ отъ иншихъ словян- скихъ повноголосными формами и умѣє за помо- чєю самогласныхъ охороняти важнѣйшій корєнный звуки отъ затраты. Чєске zniti єсть вже новѣй- шою формою, про- те не може бути для насъ мѣ- риломъ.

2) Самои формы „звенити“ не було и нема въ жаднѣмъ словянськомъ языкѣ, а отъ правильного звєнѣти могло-бъ що-найбѣльше повстати знѣти, отъ чого зновъ аврєсть: знѣ и воззні (не воззні).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Соймъ галицкій) буде откритый — якъ до- носать зъ Вѣднѣ — дня 10 грудня с. р. Зъ при- чины Рѣздвяныхъ свѣтъ буде соймъ отрочєный и- мѣвною дня 21 грудня и зберєєя отбола ажъ съ початкомъ сѣчня. Сєсія соймова потрєває имѣвѣ- ро ажъ до 20 сѣчня слѣдуючого року. Въ той самой порѣ якъ соймъ галицкій, зберєєя такожъ на нарады и соймъ чєскій.

(Зъ делегаций.) Комисія для справъ за- граничныхъ въ угорскѣй делегаций приняла по короткой дискусіи бюджетъ министерства справъ заграничныхъ и постановила зажадати нынѣ отъ гр. Кальнокого докладного поясненія си- туаций политичной. Въ комисіи войсковѣй пос. Раковскій поручавъ приняти бюджетъ вой- ковый, бо онъ увзглядѣє въ войку можливу ошад- нѣсть. Пос. Беоти выкикаєвъ даскуєю надъ бро- шурою „Австро-угорска збройна сила“. Министеръ войны высказавъ свое здивованіє, що надъ тою брошурою, въ котрой заразы на першій поглядъ впадають несправдливѣ тверженія, розводитѣя дискусію. Тєпершійна организация войска єсть рѣшучо коротнѣйша и не коштєє половины того, що дав- нѣйша. Укрѣплєня Перемішля, о скѣлько вже выбудовані, суть заосмотрѣны въ новѣ пушки; артилерія польна и крѣпѣстна значно улѣпшєнѣ, що навѣтъ признали заграничнй войсковѣй знатоки. Беоти доволюєся тымъ заявленнємъ. Комисія приняла оттакъ бюджетъ войсковый, а откинула резолюцію Гринвальда, жадающую заведенія войко- вой академіи съ выкладовымъ языкомъ мадѣр- скимъ. За то обѣщавъ министеръ войны дѣлати якъ и доси про языкъ мадѣрскій въ арміи.

(Австрійска артилерія.) Ново выданъ и за- тверженъ въ царствѣ приписки организаций для кавалеріи, постановляють, що стаятъ кавалеріи мавъ бутъ навѣтъ въ часѣ мира якъ найотараннѣй- ше удержуваний, и що до весны мусять она бутъ зовсімъ до войны готова такъ що до жов- нѣть якъ и коней. Наколи относны военны на то позволять, то по заоновнєню мѣсьцѣ, якъ по- воляли-бъ побѣдѣ войны, може бутъ утворєна друга пѣкадрѣвъ резервова при кождѣмъ полку кавалеріи зъ мѣжливой авышки выправныхъ жов- нѣвъ або звышка та може бутъ ужита до служ- бы гарнизонной.

(Нова блєгодать министра простѣты.) Зъ Вѣднѣ доноєтъ, що заразы по скликаню Радъ державной предложитъ мин. проовѣтъ д-ръ Гаучъ проектъ закона о продовженію часу науки въ гим- назияхъ зъ 8 на 9 лѣтъ.

Заграичный Державы.

Австро-Угорска. Майже вся праєа оо- ропаєйска конєсь, теперь фактъ, що справа бол- гарска войска зѣвъ зовсімъ нову фазу, ко- тру заинавгуєвъ не только выборъ нового князя болгарска, але такожъ и бесѣда англій- ского президєнта кабинету, лорда Сальсберога. Найважнѣйшій дѣломъ, котрє такі самі Болга- ры довершили, єсть выборъ кн. Вальдемара; дѣло єсть новѣйшє доказомъ, що тєпершнєе прави- тельство болгар- ке не только поняло добре свою яжну и тяжку задачу, але и зумѣло еи до- воршити середъ нечуванныхъ трудностей. Всяка прєсія зѣ оторонѣ Россіи не помогла нѣчого, на-

вѣтъ высыланіє кораблѣвъ до Варны и послѣднѣя ворохобня, выкикана въ Бургасѣ русскими агєнтами, не могли ототрашити прєдставитѣль- вѣ болгарского народу отъ выбору нового князя. Ше въ послѣднѣй хвилѣ заявивъ ген. Каульбарѣвъ, що Россія не признає выбору нового князя; нѣчого не помогло, Болгарє зрєблиа свое и выбрали кн. Вальдемара, якъ бы на доказъ, що хотѣтъ поми- ритиєя съ Россією, але заразомъ хотѣтъ и zabez- печити собѣ оовѣду и независимѣсть. Кн. Валь- демаръ єсть третимъ єиномъ даньского короля Христіяна IX. Онъ родився дня 27 жовтня 1858 р., єсть отже о рѣкѣ молодшій, якъ бувшій князь болгарскій, Алексєандеръ Батєнбергскій. Одна сє- тра его, Дѣгмара, єсть царєцѣю Россіи, жєною царя Алексєандра III., друга знову, Алексєандра, єсть за княземъ Валии а трєта, Тира, єсть жєною кн. Кумберландского. Кн. Вальдемаръ ожєнився минувшого року съ донькою князя де Шартрѣ, Марією Орлеанскою. Єсть то отже князь, опорѣд- нѣй отъ найвышшими родинами пануючыхъ нынѣ двѣрѣвъ європейскихъ, а що найважнѣйше, онъ єсть найблизшимъ своєкомъ царя Алексєандра III. Россія мусить тєперъ открити карты. Коли бѣ ходило лишь о то, чтобы прогнати зъ Болгаріи Батєнбергѣ, то одержала въ томъ вѣзглядѣ вже повну сѣтисѣфацию; хотѣла мати милого бѣ кан- дидата на престолѣ болгарськомъ, то має тако жѣ, бо хто-жѣ може бути милѣйшій царєви Алексє- андрѣ III. якъ его шуринъ, рѣднѣй братъ его жєны, царѣцѣ Россіи. Сймъ послѣднимъ фактомъ повинна мабуть вдоволитиєся и вся неофициальна Россія. Инше дѣло бужѣ-бы, наколи-бъ Россіи не о то ходило; наколи-бъ она хотѣла зѣ Болгаріи зрєблѣти свою губернію балканьску, зѣ-бѣти могла- бы повѣла загорнѣти не лишь Константинополь, але и Македонію и Сербію. Въ такѣмъ случаю, то и кн. Вальдемаръ, рѣднѣй братъ царѣцѣ, бужѣ- бы Россія дуже не на руку, тымъ бѣльше, що онъ не выбраный на приказъ Россіи а зѣ власной волѣ народу и противъ жаданъ Россіи. Розходитѣя тєперъ о то, чи кн. Вальдемаръ прїимє сѣй вы- бѣръ. Приняти може онъ его лишь за порозумѣ- ннємъ и радою Россіи, а тогды значило-бы, що Россія признає такъ законнѣсть великого Собра- нія болгарского якъ и дотєпершнєе правительство, отже сама сєбє побиває, бо ажъ до послѣднѣй хвилѣ не хотѣла анѣ одного, анѣ другого при- знати. Коли-жѣ кн. Вальдемаръ не прїимє выбо- ру, то буде сє доказомъ, що Россія не бажєє собѣ его особы на престолѣ болгарськомъ, бо труд- но прѣцѣ припустити, чтобы кн. Вальдемаръ, одєр- жавши отъ Болгарѣ такой зазывъ, не порадовѣя своєи найблизшой родины и то тои, отъ котрой его кандидатура наибѣльше зависить. Єсть ще вѣривадѣ и третій случай можливый а именно, що кн. Вальдемаръ може не принять выбору на кня- зя болгарского зѣ власной волѣ мимо прѣхильно- сти и добрыхъ радъ Россіи. На всякій случай справа болгарска дойшла вже до точки, де му- сѣєть кончє порѣшити. Прїимє кн. Вальдемаръ выборъ, то мѣрь можна уважати для Европы за забезпечєный; не прїимє жѣ его, то напруженіє повстанє на своєй высѣтѣ и мусять кончє до- вести до катастрофы. Болгарамъ не повстанє нѣчого якъ выбирати нового князя — лишь ко- трого? ото кардинальное читаніє, на котрє нѣхто въ свѣтѣ не въ силѣ отповѣсти — або здатися на ласку и нєласку Россіи и прїимати все, що она подиктує. Окупация Россіи не дастѣя тогды у- нѣкнути и наступитѣ певно чи подѣ видомъ прїязнымъ чи неприязнымъ а тогды мусить на-

ойськомъ языкѣ не найдєшь. Давный старорусскій звукъ г у нихъ пропавъ, перейшовши на польске г; давне старословєнське жѣ (жѣд) у нихъ за- пропало — перейшло на ж; горловий согласный передъ ѣ не мягчатѣся: въ языкѣ, по галовкѣ, на пороѣ и т. д. Правильнєе словянське о перехо- дить у нихъ звичайно на а: салава, хадѣть, сма- трѣти и т. д. Самогласна ѣ переходить часами на ю: сьодла (siodla), звѣзды; такъ само и е: звѣль- ный, вѣсьольный, вѣсьють, цѣотка, ужѣ, єщѣ, паѣють и т. д. Магкого ц въ руссѣйскѣй бесѣдѣ нема, тому и всѣ именники на ц перейшли зѣ мягкой отѣм- ны въ тверду: канѣецъ, канца, канѣомъ, канцы; шєнѣца, шєнѣцы, шєнѣцѣй и т. д.

Скажѣтъ жѣ, на милость, въ чѣмъ те богат- ство руссѣйского языка щѣ-до звуковъ и формъ грамматичныхъ? Я въ томъ языкѣ добачаю богат- ство несправильностей, а сє предѣб не може бути предметомъ подиву для любителя грамматики, не може бути мотивомъ, щобъ мы своєю правильну бесѣду змѣнѣвали на якусь языкову руину, зѣ котрою и такъ въ школахъ на Малѣй Руси нѣхто собѣ рады дати не може.

Цѣла тотѣ идєє фѣхе зъ книжнымъ языкомъ руссѣйскимъ иде отъ того, що наші людє не оту- дїють рѣдного языка, не розпознають его до- стоинства, его внутренной будовы и красы. О. Петрушевичъ, хочѣ и говоритъ богато о знанію рѣдного языка, але я тому не вѣрю. Де онъ лишь выступитѣ по-за гололодный фразы и хоче говорити о власностяхъ нашего або якого-небудь словянського языка, тамъ заразы и наробитѣ мно- жество похибокъ. Такой випадокъ зайшовъ бувъ недавно при его выводѣ о Звенигородѣ. На пи- шѣмъ мѣбѣи я вже обговорюєвъ той темѣтъ — тутъ для цѣлости предмету повторю що важнѣйше.

ломъ єсть у трѣхъ же (найправильнѣйшій аврєсть), а не воззні.

9) Въ выражєніи „утрѣже стрикусы“ по- слѣднєе слово єсть очевидно 4 кмѣ, а не 6 кмѣ падежѣмъ, якъ хоче о. Петрушевичъ.

10) Якимъ євѣтомъ слово стрикусы ма- ло-бы означати „отѣнѣбойный“ орудіа, отгадати не умѣю. Ту передѣвѣмъ треба-бы выказати, чи „стрикусы“ єсть словомъ поєдинчимъ чи зложє- нымъ, чи словянськимъ, чи може взятымъ зѣ ин- шихъ бесѣдъ (н. пр. изъ скандинавского). Въ старорусскихъ памятникахъ нѣгдѣ бѣльше не отрѣчаємо того выражєня, тай думаю, що на- роутка ус въ давной Руси не уживали до тво- рєня словянськихъ словѣвъ.

Якъ бы тамъ нѣ було, а для мене лишаєся одно тутъ дѣло: для чѣго о. Петрушевичъ при поєиєннѣ словѣ „воззні стрикусы“ (= „зазвонилъ стѣнѣбойными орудіями“) не оказавъ, що тѣе толкованіє не єсть его власнымъ помысломъ, але взяте зѣ праць д-ра Ом. Огоновского. Тажѣ сє новый плѣдѣтъ — съ тою хибѣ рѣжни- цєю, що д-ръ Огоновскій коментаремъ може смѣ- лымъ, але на кождый способъ быстроумнымъ вибѣвъ въ одно зѣ найтемнѣйшихъ мѣбѣи Слова дуже хорошо и зѣ прочимъ текстомъ въ пре- красной гармоніи стѣячу мыслѣ — а о. Петру- шевичъ, присвоєиши собѣ чужє толкованіє, выво- дить тоту саму мыслѣ, лишь за помощьюъ своихъ языкоєловныхъ комєдїй, въ котрыхъ — якъ! горѣ выказано — находитѣся 10 великихъ, языко- словныхъ и грамматичныхъ похибокъ. (К. 6.)

Ом. Партицкий.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зельзницъ державныхъ.

Выпнотъ въ розкладу Бзды,
важный отъ 1 жовтня 1886.

Прїѣздъ до Львова:	Отъѣздъ зб Львова:
О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш по- ѣздъ зб: Хирова, Стрия, Станисла- вова.	О 11 год. 27 мин. передъ полу- днемъ поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ зб: Хирова, Стрия.	О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зб: Хирова, Станисла- вова, Стрия.	О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш поѣздъ до: Хирова, Стрия, Ста- ниславова.

БРАТЯ ЛИНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галицка, ч. 16

МАГАЗИНЪ

товаровъ модныхъ мужскихъ.

Сорочки мужской бѣлой ширин-
говой „Оксфордъ“, сорочки нѣжной,
коврики, мажеты, калесоны,
хустки до пояса, шарфчики, хустки
шовковъ на шю и до пояса. Цилин-
дры складныя.

Краватки и шалики, снѣжки до
краватокъ, рукавички, шляпки,
снѣжки, палицы, пулярысы, коробки
на тютюнъ, паперцы пизаретовъ
и т. п.

Пледы, шапки, выстулѣ (на-
тоулѣ), парасолѣ, плащѣ гумовѣ,
перуны, мыла, гребенѣ, щетки,
зеркала, въ загалѣ всякія приборы
тоастины, правдына колыска, ва-
да, торбы, картушѣ, поясы на па-
трены, камашѣ и т. п., приборы
довѣщѣ и т. д.

Великій выборъ кувертовъ и торбъ
до подорожи, якъ такожъ великі
артикулы до дорожѣ.

Ласкаві замовленія замѣщѣвъ
почтою, не числячи опакованія!

Майже 100-лѣтне именованье тои
фирмы служитъ
наибѣйшою порукою

СКЛАДЪ

и работни тов. рукавичничихъ.
Рукавички глянсовані, зб сер-
ны, зб олені, дунскі, янткові,
суконні, футрові и т. д.; шляпки;
подвазки, подушки савіані, зам-
шові, гугаперчеві.

Кастапы, сподні и простирала
зб оленя, панчоха елястичні на
жилы корчеві, бандажѣ на калы,
фачѣ елястичні, опаки на живо-
ты и т. д. бандажѣ.

Приборы до фехтовку, торбы ло-
вѣчки, подорожні и школьні, пас-
ки, реміньчѣ, камашѣ и штильны
шкоровані, шапки до подорожи
и равні, торбачки грудяні на гро-
шѣ и т. д.

Пріймаєся подушки геттовані,
шляпки, пѣтасачѣ до двобѣлокъ,
шапки равні, торбы и т. д. до о-
правы, и въ загалѣ всякія работы,
входячі въ кругъ рукавичництва,
якъ такожъ рукавички до правы.

ИВАН ВЪ ПАСКА

удостоена сѣрбного медала на
выставѣ Черновецкой.

при ул. Краковской ч. 5 у Львовѣ.

Зб причины, що некомпетентный работ-
нѣ и склады подѣймаются позволочанія и
посрѣдствованія церковныхъ рѣчей черезъ
що позволочанье переходитъ черезъ дру-
гую або и третью руки, въ цѣлу подѣлен-
ный поручае Всч. Духовенству свою ро-
ботню и подае до вѣдомости, що выконуе
всякій направи бронзовничихъ, отѣвѣжу-
ване, золоченье и посрѣдствованье послѣ
жаданія въ огни або гальванично и то
тревало, чисто и дешево, особливо же ча-
шѣ, що часто уживаются. Ручу за довго-
лѣтню тревалость. 1773 з 3

Позволочуванье чашѣ и дисковѣвъ коштуе отъ 8 зр. до 20 зр. — позво-
лоченье монетриваніи отъ 15 зр. до 50 зр. — посрѣдствованье кадилицѣвъ и ло-
докѣвъ отъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Роботни м. я. має заравномъ го-
товіи вырѣбы перковніи або такожъ вырѣбыне абѣла поданогъ, вздрія, высылаетъ
на жадање взоры и вырѣбыне послѣ ихъ докладно. Дякуючи за ласкаві до-
тепершійи вгляды поручає и на дальше ласкавіи памяти Всч. Духовен-
ства, котре мене удостоить своей уваги.

Съ глубокимъ поважаньемъ Иванъ Выпаско.

Закладаюся

за велику цѣну, що жадеятъ въ моихъ
конкурентовъ не въ силѣ продавати
готовую або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зб матеріи краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1656 Всч. Духовенству. 42—?

Замовленія въ мѣсяцѣ и въ провинціи
выконуются точно и ретельно. На жа-
данье высылаетъ взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

Въ причины набути болѣею оцѣнокъ
Львовѣ BASILKA

есмо въ можности продавати тіи-жъ
ниже курсу емисиі

СОКАЛЬ И ЛИЛЕНЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Поручає зб провинціи закладуеся безъ проволочки.

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополи

поручає

по 2,10, 2,30, 2,50, 2,70, 3— и
4,30 зр. фравко.

Порто почтове и бочѣвка.

Прошу о ласкаві замовленія.

1750 9—24

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Пе-
ремышля, Тернополи, Дрогобычи и Коломи

поручає до высылки зб своихъ богато и въ до-
брыи товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; такожъ дешевше по 70, 80 и 50 кр. (барыла
зачисляеся 50 кр.) Въ флашкахъ отъ 50 кр. почавши за
флашку и выше.

Мѣдъ питный славно звѣстного вырѣбу, флашка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 флашки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5 килевыхъ фравко по 6,70, 7,60, 8,50, 9,20, 9,80
и 10,40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ
пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышенои цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру.
(На одну литру даеся 30 литровъ воды мягкомъ, щобы
достати оцетъ вышайшій, пріємный и сильный.)

Свѣтло звичайне просто зб фабрики въ скринкахъ
почавши отъ 3 зр. кильо, 1 зр. по 4 зр. 11 зр. 86 зр. за 100 киль-
огр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зб фабрики „Apollo“
по 100 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограммъ.

Свѣтло съ вытисками и крашеными оздо-
бами рѣзномъ величинами, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма-
лыхъ шестокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣлки рѣзного рода. Сливки угорскі, пови-
ла, горѣлки воловскі и турскі, миндалы, розинки,
фиги, дактиль, аранчины, сардины росейскі
и т. д. 1648 з 5—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой воловскі по 36 кр.; 7 1/2 ручковой
довшій по 40 кр.; 7-ручковой воловскі браковані по 25 кр.
за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 239—?

Збълье Зебургера яко певне средотвѣ на
катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки
20 кр. За опакованье и посылку почтою числитсѣ
10 кр.

МАГАЗИНЪ КРАВЕЦКІЙ

ИВАНА ЧАНОРА

1786 1—4

звѣстного львовского кравця, бывшего воспитаника дрезден-
ской школы и теперь

выключного за контрактомъ доставщика униформѣвъ для пп.
урядниковъ зельзницъ Державной,

котрый на кожду пору року одержуе великій выборъ мате-
риѣвъ зб первоядныхъ фабрикъ и выконуе всякую одѣжъ якъ
найстараннѣйше послѣ найновѣйшѣ моды по цѣнахъ умѣ-
ренныхъ. Въ магазинѣ ошвеймъ має такожъ на складѣ ужи-
вану одѣжъ мужеску.

Цѣнники высылаются франко отворотною почтою.

Адреса: Магазинъ кравецкій Ивана Чанора у Львовѣ
пiazza Галицкій ч. 2 або ул. Валова ч. 4

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ
въ Раковичахъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣхъ браны Фальериньской
въ власномъ домѣ.

Вырѣблѣ рѣзныи роды цикоріи зб матеріалу сырого красивого власной плянта-
ции. Матеріалъ сырой красивый або корѣнь цикоріи управляютъ на заводѣ рѣли
має послѣ химичной анализы въ лабораторіи академіи промышленно-технической
въ Краковѣ далеко болѣе частей пожынныхъ и горѣныхъ, властивыхъ
цикоріи, якъ такий самъ корѣнь заграничный. Материѣ отже матеріалъ
сырой добройи якости, цикорій мой ривальзуе побѣдоносно съ великими вырѣ-
бами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що есть красва
и дешева.

Фабрика поручає слѣдующіи роды (назвы):
„Цикорію краковскую, торку, пачка округла 1/8 1/2 кильо
те дѣла протована французска даюча вываръ клыровый
кава краковска въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
торкѣ въ скринкахъ (конкурентина).
Кава фигова.

Мѣю надѣю, що Поважаний Панѣ и господинѣ оцѣняючи доброту
моихъ вырѣбѣвъ, ихъ вышну вартѣсть отъ шумно рекламованныхъ фа-
брикатѣвъ чужихъ, будутъ поспирати змаганія подѣятъ на рациональной
основѣ, а не съ интересомъ власнымъ и красивого промыслу.

Вѣробы мои можна достати въ центральной „Народной Тор-
говли“ и въ филиахъ, въ „Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ“ и въ
всѣхъ знаѣмыхъ торговляхъ. 1696 (22—?)

Кава, Чай и пр. въ 3 минутахъ!

Хто собѣ въ майже хвилевѣ
короткомъ часѣ дѣлѣ 3 минутѣ, безъ
трубки, дерева и угля хочѣ самъ
придѣлѣти собѣ каву, чай, печеню,
яйца и т. п. нехай замовитъ введе-
ный мною и у всѣхъ державахъ
патентованный

Спиритусовый аппаратъ до варенія

„RAPID“

съ 7 способными до регуляції по-
ложеними, знаменито зрѣбленый,
окраскою этого года, якъ практичный такъ и дешевый, бо за
лѣдѣи 1 л. спиритусу можна приготувати 6 чашокъ кавы або чаю.

Легка мѣвъ для дѣтныи, безъ всякой небезпечности! Нѣ-
якого квомя, нѣякого дыму, нѣякого сопуху! Для приватныхъ
людей, для родины, для гостиницы и кавярень дѣйствио необ-
ходимый!

1 елѣгантный аппаратъ до варенія Rapid ар. 3-50
1 нымъ айникѣмъ и посрѣбленымъ цѣдильцемъ ар. 5—
1 сальвовый аппаратъ до варенія Rapid комплетный, съ
наидѣлкатѣйшимъ чайникомъ и цѣдильцемъ для
сальвовѣи и товариствъ (съ поученьемъ, якъ его
уживати) ар. 6-50

Вывозятся масами у всѣхъ части свѣта, бо сей аппаратъ за-
дешевости, расы и легкого обходу съ нимъ тѣшитсѣ незавѣ-
нымъ поштыи. Едино сировадживувати черезъ 1782 1—4

Viener Commissions- und Exportgeschäft

ANTON GANS, Wien III, Kolonitzgasse 8/14.

Признаю загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручає

Юсифъ Ганке

у Львовѣ. 1753 126—0

Перепродукчимъ даємо отпѣвданный рабать.

Тягненье в жѣ слѣдующого Мѣсяця

Kincsem 1 зр.

Льосы а 11 зр. 11 льосѣвъ лишѣ 10 зр.

Головна wygrana готѣвкою

1776 6—0

50.000 зр.

10000 зр., 5.000 зр. отъ 20% || 4788 wygranychъ грѣшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ
Бюро льотеріине угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

ФАРБЫ ОЛВНИИ

готовы до ужитку и скоро за-
сыхающіи.

Фарбы

до маляванія лахѣвъ, терті въ
наибѣйшомъ покоотѣ.

Наилучшіи фарбы

терті въ покоотѣ минеральномъ,
отпѣвдываютъ рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскъ по одно-
разовѣмъ потягненю, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевші отъ ольвиныхъ.

Фарбы до фасады

розпускаемъ въ ваннѣ, до кольоро-
ванія будынокѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякіи роды лякерѣвъ кра-
совыхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зб наилучше реномованныхъ фа-
брикѣвъ.

Тектуры даховыи, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливы до машинѣвъ и сма-
вило до осей зельзницъ

Пасы шкѣрныи до машинѣвъ.
Пасы гумовыи до машинѣвъ.
Гурты конопляныи до ма-
шинѣвъ.

ПОВИНА!

Льняныи напусканіи пасы до
машинѣвъ, и т. д., и т. д.

поручає

Юсифъ Ганке
у Львовѣ.

Карты вздрѣвъ, цѣнники и
спеціальныи оффрты, на жадање,
gratis et franco. 1753 31—?

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійской.

Зошиты рисунковъ

кредитованіи съ рускими напи-
сани по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр.
70 кр. поручає:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При болѣебмъ закупнѣ о-
пускаєся отпѣвданный рабать.
1724 (23—?)

„Малый катехизъ музыки“
и „Рускій Слѣваникъ“.

Часть теоретична и практична,
подручники спѣву для учите-
лѣвъ и учениковъ можна до-
стати у о. В. Матюка въ Льво-
чи почта Нароль по цѣнѣ 65.
кр., съ пересылкою почтовою
Тамъ-же можна ще такожъ до-
стати квартеты „Боянѣ“ въ
цѣнѣ 1-50 зр., съ пересылкою
почтовою 1-60 зр. 5—?

Хто важится, выиграє!

500.000 МАРОКЪ

есть наибѣльшая выиграна теперь зновъ починающа-ся
291-ой гамбургской лотеріи мѣской, дозволенной и
гарантованой державою. Лотерія та має 100.000 ло-
совѣвъ, зб которыхъ 50.500 въ протягу кѣлькихъ мѣся-
цѣвъ въ 7 классахъ мусягъ бути выигранныи съ
выиграными. До лотеріи приходять слѣдующіи вы-
граныи, есментально:

500.000 Марокъ,

1 а 300.000 М.	1 а 60.000 М.	56 а 5.000 М.
1 а 200.000 "	2 а 50.000 "	106 а 3.000 "
2 а 100.000 "	1 а 30.000 "	253 а 2.000 "
1 а 90.000 "	5 а 20.000 "	512 а 1.000 "
1 а 80.000 "	3 а 15.000 "	818 а 500 "
2 а 70.000 "	26 а 10.000 "	

48.710 выигранныхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100,
94 М. и т. д. въ загалѣи сумѣ

9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ.

Менѣ держава повѣрила продажу лѣсовъ раз-
сылать тѣи-же выгоды и въ найдалѣи мѣсяцъ загра-
ничный. Прошу присылати належащѣ въ австр. банк-
нотѣхъ або переказѣхъ почтовыхъ. Меншій сумы (яко
вырѣбыванье) можна посылати такожъ въ маркахъ
почтовыхъ. Цѣна лѣсовъ назначена урядово и кешту-
ють до тагненія першѣи класы
цѣлѣ лѣсы оригинальнѣи ав зр. 350 кр.,
подовина " " " 175
чверть " " " 90

По одержанью належащѣи посылать сейчасъ жа-
даніи лѣсы оригинальнѣи, якъ такожъ оригинальнѣи пла-
ны, а по тагненю слѣдѣе заравъ урядова листа вы-
игранныхъ. Въ выиграніи высплачу заравъ по тагненю
послѣ плану. Въ послѣднихъ часахъ мая и ту про-
симѣтъ выплатити моимъ интересамъ головныи
выиграныи въ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, кѣлькѣ
по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000,
25.000 и т. д. и желаю и дальше шасѣи моимъ ин-
тересамъ. Звертаючи увагу на завысшѣи шасѣи
результаты мои колѣкты, поручаю би якъ найлучше.
Ласкаві приказыи прошу присылати ажъ до

15 надоліста

Всѣ римесыи прошу присылати рекомендаванѣи и
опечатано (за рѣшениемъ) и подавати докладно адре-
су и мешканье.

Порученіяи выконуются заравъ по одержанню ста-
ранно и яко головныи колѣкторъ посылать тѣмъ, що
дають менѣ свои порученіяи, лишь оригинальнѣи лѣсы
съ гербомъ державнымъ, що симъ подѣю до вѣдомо-
сти. Позаякъ замовленіяи приходять дуже численно,
то прошу о якъ вайскорше надсыланье, на кождый
случай до поданого повышеня рѣшѣнця. 17

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ во Вторникъ, Четвергъ и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. под. Литер. добавокъ „Библиотекѣ наизнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуша каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Обложка принимается по цѣнѣ 6 кр. отъ одного тиража печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Редіація неопечатаній вѣдѣтъ отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: J. Львовъ Админістрація „Дѣла“. J. Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевскою Старина“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи: за цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на одиъ додатокъ: на одиъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2 ар. 50 на полъ року . . 2 рубл. 50 р. Для Византии, окрѣже Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7 ар. 50 на полъ року . . 7 рубл. 50 на четверть року . . 3 ар. 75 на четверть року . . 3 рубл. 75 съ дод. „Библиотекѣ“: на одиъ додатокъ: за цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое членство 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залегностей.

Поясненіе гр. Кальнокого.

Дивнымъ случаемъ сталося, що коли на Выходѣ дійшли путаннины политичні майже до кульмінаційної точки, то въ Угорщинѣ зобразились якъ разъ делегація на нараду и австро-угорскій міністеръ дѣлъ заграничныхъ бувъ приневоленъ дати поясненіе справы, котра затривожила не только Австро-Угорщину але и цѣлу Европу. Поясненіе хочъ може и не всѣхъ удовлетворило, то все-жъ таки принесло певного рода успокоеніе, бо вказує не только що Австро-Угорщина егерже пильно своихъ интересовъ, але що суть державы, котры на случай потребности готовы выступити противъ того, хто хотѣлъ бы силою нарушити жизненный интересы народны. Поясненіе гр. Кальнокого есть слѣдующее:

Гр. Кальноки подѣлясь насампередъ то, що оціняючи справу болгарскую, треба въ нѣй добре отбѣднати то, що въ нѣй есть чисто болгарское, отъ того, що европейское, отже дотыкає и австрійскихъ интересовъ. „Наші (австрійскі) интересы лежать тамъ, де розходится або о справы принципиальны, або о загальні права угодовъ. Якъ Болгаре поступаютъ въ своихъ внутрѣшнихъ политичѣхъ, то може для насъ бути рѣшительнымъ, скоро тѣ головні точки не будутъ нарушенны. До того належитъ также, чтобы природа и существо кнѣзства болгарского, такъ какъ ихъ сотворила берлинская угада, и объемъ права, яке ему надала та угада, не были нарушенны. Болгарію установлено тогда автономнымъ кнѣзствомъ съ характеромъ зависимости отъ Туреччины. Сей станъ забезпечено угодою, а хочъ нѣка въ державѣ не возобновлялася переставка съ угодою, то все-жъ таки есть обавою державъ а также и нашихъ дѣлать о то, чтобы тѣ головні основы не были нѣ въ Болгаріи нѣ въ нѣмѣ нарушенны.

Зъ сего становища правительство розрѣшало добре, що въ болгарской справѣ має характеръ рѣшительный, постоянный, а что треба лишь уважати хвилевою, проминающею фазою. Правительство отже не може и не смѣе вести свою акцію на подѣлѣ хвилевого роздравненія, яке може выкликати який-нибудь случай. Що н. пр. теперь и вѣдѣтъ справедливо дразнить публичне мнѣніе, то есть мисля ген. Каульбареса. Мимо того однакожъ, что вѣдѣтъ до того часу мисля та звертає на себе увагу, такъ треба и уважати фазою, котра перейде, и не треба и перецѣнювати. На дѣлѣ Каульбаресъ своимъ выступленіемъ не осягнувъ нѣчого, що могло бы рѣшучо вплинути на

будущій устрѣй Болгаріи. Дотеперѣшный результатъ есть лишь такой, что ему якъ-разъ удалось дати Болгарамъ якъ найбѣрше почувти впливъ Россіи и что дѣль розбудивъ симпатію цѣлой Европы для Болгары. Чого жадають австро-угорскі интересы и до чего повинно стремити собѣне правительство, чтобы забезпечена Европою самостоятельность Болгаріи не была нарушена. Мисля Каульбареса не есть тревалою; она промине и лѣдъ чилиши глѣбшій слѣды по собѣ. Повстануть однакожъ инші трудности, выйшовші въ того, что въ Болгаріи отъ року панує розладъ. Админістрація краю, правосудіе, финансы и т. д. суть разстроены, отже ажъ по залагодженію сихъ трудностей можна сподѣватись въ Болгаріи лѣпшой ситуаціи. Все то суть работы, котры будутъ мусѣли опѣсала залагодити кабинеты, а также и мы. Треба дѣлать дожди дѣлать кѣмъ съ науруженою увагою, але и съ повною терпеливостію та спокоємъ.

Наша политика не есть експансивна и не жадає нѣчого, что не годилось бы съ угодами. Мы не потребуемо выступити съ партикулярными интересами, бо наши интересы суть такъ до вѣдѣтъ забезпечены, якъ до вѣдѣтъ берлинская угада. Наколи-бъ мы однакожъ прійшли въ положеніе — выступити въ оборонѣ той угоды, то симпатія и помощь державъ буде по нашей сторонѣ. Думаю отже, что якъ до вѣдѣтъ суть выходы, что можна цѣль осягнути въ мирной дорогѣ, то не треба сходить въ той дорогѣ. Наша держава спеціально муситъ стерѣгтися выступити безъ конечной потребности и занимати грѣшне становище. Въ часѣ, коли до кѣмъ дѣлѣ можна миллионы войскѣ выставити до бою, отвѣчалъ бы министръ, что управляя державою, есть величана, наколи-бъ его акція сталась причиною порушенія такъ величанныхъ масъ военныхъ. Свойство нашей державы есть того рода, что оно наказы намъ придержуватись консервативной, на нѣй удерживаючи себе политикѣ. Той консервативной политикѣ отговѣдає, коли мы стараємось, чтобы тѣ державы и группы державъ на Балканѣ, котры утворили або управили берлинская угада, розвивались чимъ разъ больше на данныхъ подѣлавахъ до самостоятельности; процвѣтающихъ и добродѣтельныхъ индивидуальностей. Державы тѣ, коли будутъ сповнати ту свою задачу, могутъ колони нашей границѣ стоять сотки лѣтъ и не потребуютъ нѣчого бояться отъ Австро-Угорщины.

Переходячи оттакъ до справы Выходной Румелии, какъ гр. Кальноки: Берлинская угада роздѣлила Болгарію головно дѣлать, чтобы Туреччина могла тѣмъ легче спертися на полуни отъ Балкану яку нагула вѣдѣтъ. Туреччина однакожъ залишила скористати

въ сѣхъ поданныхъ ей гарантій. Легко, съ якою усунуено болгарскій власти въ Румелии, дала доказъ, что сѣ институты въ рукахъ Туреччины была безъ значенія. Туреччина не зробила нѣчого для удержанія своихъ поваги. Въ хвилѣ, коли бы бувъ-бы нѣхто не заборонивъ выступити, не могла она рѣшиться до нѣякого выступленія въ Выходной Румелии въ оборонѣ своихъ правъ суверенныхъ. Въ интересѣ берлинской угоды треба лишь жалувати, что Туреччина въ взгляду на признаніе ей становища такъ мало отговѣла надѣямъ на удержаніе постоянности положенія. Пассивное становище Порты принесло державамъ ще не одинъ хлопѣтъ, хочъ нынѣ есть лишь бѣда о Болгаріи. На всякій случай буде задачею державъ постараться такъ, что до Болгаріи о заведеніи такого стану, который бы можна навѣсти законнымъ, якъ завести также ладъ въ тѣхъ евравахъ, якъ выходятъ въ новыхъ отношеніяхъ въ Выходной Румелии. Ц. к. правительство буде стараться въ томъ взглядѣ такъ дѣлать, чтобы бажанія Болгары, котры могутъ бути допущены и на котры згодились бы Порты и державы, были уважены. Ближихъ поясненіе о крокахъ, якъ поробило правительство для усуненія теперѣшныхъ путаницъ и якъ думаетъ ще поробити, трудно нынѣ подати. Кроки тѣ суть по части до вѣдѣтъ природы, по части же треба ще и то мати на оцѣ, что розходится о справу особисту, котра находится теперь въ державѣ заостренѣмъ станѣ. Гр. Кальноки завѣряє дальше, что правительство звертає на цѣлу справу якъ наибольшую увагу, что не пропущено нѣякой нагоды анъ поры и что доси не суть загроженны анъ интересы Европы анъ Австро-Угорщины. Стараніемъ правительства было забезпечитись на такій случай и дѣла, котры теперѣшній болгарскій справѣ могли бы были надати характеръ европейскій. Наколи-бъ н. пр. Россія була на вѣдѣтъ або пробовала выселити до Болгары коммисаръ, который бы больше або меньше звыявъ бы правительство въ свои руки, або коли-бъ она була приступила до военной оккупации Болгары або хочъ бы мѣстѣ на побережью, то было-бы то дѣло, котре бы вмыслилось подъ всякимъ условіемъ до рѣшительного выступленія. Чтобы щось подобнаго не сталося и чтобы того не допустить, уважало правительство за важнѣйшее, якъ займатись тѣмъ, чи ген. Каульбаресъ больше або меньше мучитъ Болгары, або чи собраніе буде скорше чи подѣлѣе скликано. Такъ якъ рѣчи теперь стоять — какъ гр. Кальноки — то мирне залагодженіе безъ нарушения нашихъ або европейскихъ интересовъ есть не только возможно але и имѣетъ рѣше. Чого иншого мы и не бажали, а добре было бы, чтобы въ посередѣ самой делегаціи провѣсивъ голосъ, что въ цѣлѣй державѣ нѣхто не бажаетъ войны (гр. Андрасси: „Нѣхто!“)

Мы все хотимъ мира, але не мира за всякую цѣну. Добре бы было, — какъ министръ дальше, — чтобы въ посередѣ делегаціи подѣлѣсь авторитативный голосъ, бо всюдѣ думаютъ, что мадарскі шовинисты помышляютъ до войны. Въ Нѣмеччинѣ именно суть все тѣ гадки, что мы тутъ хотимъ лишь войны; поглядѣ, который зовѣмъ есть хибный.

Гр. Кальноки переходитъ теперь до обговоренія отношеній австрійско-угорской державы до другихъ державъ и каже: То не есть фраза, коли правительство каже, что тѣ отношенія суть дѣла добры; такъ есть дѣйство. Программа Австро-Угорщины есть ясна и безкористна и на ню годятся все державы. Министръ есть перекованный, что коли-бы прійшло до того, что Австро-Угорщина мусѣла бы выступити въ оборонѣ сѣи программы на выходѣ, то найшла-бы пріятельствѣ и помощничествѣ, бо то есть программа, котру могла-бы каждая держава подписати. Що до отношеній до Нѣмеччины, то въ послѣднихъ часахъ поставлено пытаніе, на сколько дружба мѣжъ нами а Нѣмеччиною може показатись практичною, и чи одна держава може въ певныхъ случаяхъ числится на другу. Розумѣется, что въ двухъ великихъ державъ такихъ размѣровъ, что сѣгаютъ отъ Балтійскаго моря ажъ до Адриатическаго и отъ Пѣвнѣчнаго ажъ до долѣшняго Дунаю суть въ каждой окремій интересы, котры лежать вѣдѣтъ поза сѣрою интересовъ другой державы. Не можна навѣтъ подумати, чтобы одна великая держава безъ залившенія своихъ самостоятельныхъ акцій, могла возобновлять боронити каждый интересъ своего союзника. Припустѣмъ н. пр. что Нѣмеччина мусѣла-бы надѣ Балтійскимъ моремъ боронити своихъ интересовъ, то она певно не думала-бы о томъ, чтобы ждать до того нашей помощи. Лежитъ то вже въ натурѣ рѣчи, и въ самопочую великой державы, что ей належитъ въ першій линіи выступити въ оборонѣ своихъ интересовъ а относны, якъ суть мѣжъ Нѣмеччиною и Австро-Угорщиною могли бы лишь тогда въ повной силѣ показатись практичными, коли-бы розходилося о вѣдѣтъ солидарный, собѣднѣй интересы. Зъ сего становища есть вѣдѣтъ рѣшительнымъ въ яку форму убранны отношенія мѣжъ двома державами. Не слова и буквы але взаимный интересы творятъ подѣлаву. Истинное другоего могоучо и независимой державы есть важнымъ власнымъ интересомъ обохъ державъ. При теперѣшней констелляціи въ Европѣ не дастся становище Нѣмеччины безъ Австріи и подумати, такъ само якъ и Австрія муситъ того бажати, чтобы побѣдѣ не была могоуча Нѣмеччина. Въ сѣмъ змыслѣ есть отже собѣднѣ становище Нѣмеччины и Австро-Угорщины далеко сильнѣйше, якъ коли-бъ лишь опиралися на параграфѣхъ. Нѣмеччина не тапала съ тѣмъ, что Болгаріи интересе ей лишь о столько, о сколько сто-

Отвѣтъ о. А. Петрушевичу.

(Конечь.)

„Издавая въ 1848 году мою брошюру: Stow kilka, napisanych w obronie ruskiej narodowości, не думалъ я тогда, что вызванный г. Партицимъ, принужденъ буду выступать въ защитѣ чистоты русскаго языка противъ — въ нѣдѣе время — возникшаго языкового радикализма, замѣблющаго этимологическое правописание фонетическимъ... Такого радикализма рынки поборники устраняютъ даже названіе русскаго народа и языка, замѣняя то же украинскимъ. По моему мнѣнію есть то signatura nostri temporis породившаго не только религіиный и политическій, но также и языкоословный радикализмъ, изъ чего явствуетъ, что у насъ уровень (niveau) народного образованія, начиная съ 1850 года, значительно обнищала“...

О. Петрушевичъ належитъ до тѣхъ писателей, що, якъ то кажуть, мають „нещасливую руку“. Бѣдѣ-жъ его розиравы, писавъ языкомъ (а вѣдѣтъ-жъ языкомъ) русскимъ, не приносятъ намъ богато шкоды, бо за-дѣла дивачного языка мало хто ихъ читаетъ, — однакъ польскій его цѣлымъ неразъ вже наносили народowi лиха. Въ 1848-мъ роцѣ Русины галицкіи зъ вѣдѣтъ оцѣ брались за справу своєї народности (подѣ провозомъ львовской Гогольной Рады) и трудилось въ нѣй самостоятельности Малой Руси, якъ се доводять отозвы Рады, органъ той Рады газета „Зора“, и пѣдѣдѣе зборы „русскихъ ученыхъ“.

Посередѣ того единодушного, энтузіастичного руху Галичанъ являлось, нѣкимъ до того не упоминаний — тогда еще молодой о. Петрушевичъ, и въ овоѣй „Obronie“ — Полякамъ якъ разъ на руку — розписуєсь о потребѣ для Русинѣвъ одного „книжного“ языка съ Москалями. То бувъ першій фальшивый голосъ, що вѣдѣтъ мѣжъ Русинѣвъ роздоръ и знеохоченіе до святаго народнаго дѣла, а Полякамъ давъ въ руки оружіе супротивъ нашего народу, — того до новой жизни зъ гробу воскресающаго Лазаря. Тогда столько треба було вѣдѣтъ праці и на вѣдѣтъ поляхъ, а о. Петрушевичъ не мавъ пальчѣйшой работы, якъ климатъ до Руси: читайте Пушкина! читайте Лермонтова! читайте Ломоносова! Чи вже не мѣгъ иншихъ идеалѣвъ выгрѣти въ собѣ молодой Петрушевичъ для подкарпатской Руси — и то въ саму роковую пору, въ роцѣ 1848-го?...

Въ два роки пѣдѣдѣе, коли незабутый Прокопчикъ написавъ вѣдѣтъ книжку „Die Dabesay-ski's ruthenische Frage in Galizien“, о. Петрушевичъ не мавъ зновъ пильнѣйшого дѣла, якъ написати „Anhang“ до той кавжки и учить австрійске правительство, что оно повинно насъ называти „oesterreichische Russen“. Жикѣт еще люде, передъ котрыми жалился пѣдѣтъ Прокопчикъ на те подсованіе его праці, на звыченіе той цѣли, яку дѣль собѣ залаживъ въ интересѣ своего народу и для поинформованія правительства въ справахъ галицкой Руси. Чи лояльно поступивъ собѣ ту о. Петрушевичъ, вызыскаючи чужу працю на шкоду народowi а для вдоволена своимъ

мрѣямъ, — нехай судятъ Галичане, яко бы они партіи не були.

Отъ того часу въ своихъ працѣхъ о. Петрушевичъ не забуває нѣколи поосмѣтити въ своего народу и зъ тѣхъ людей, что съ наиблагородѣйшимъ патриотизмомъ радѣтъ для того народу трудиться. Тотъ ненависть его до родной и ближайшой намъ по крови Украины переходить часомъ ажъ въ смѣшность. Отъ и теперь, выдаючи неваду свою працю „Слово о полку Игоревѣ“, онъ — нѣ обо нѣ пало — выступаетъ противъ тѣхъ, что пишутъ роднымъ своимъ словомъ, хотя власне нѣмъ старорусскій поематъ тѣмъ отдѣлясь рѣдко отъ иншихъ памятникѣвъ старорусскихъ, что писаныи языкомъ живымъ, народнымъ.

А вже шо найкраще удалось о. Петрушевичу, то одна замѣтка въ выданій нѣмъ „Сводной лѣтописи“. Читаемо тамъ подѣ рокомъ 1632 (прошу запомнати той роцѣ): „Жаль, что польскіи политики отъ 1632 г. уже сѣдѣвъ одинъ походъ съ Лжедмитріємъ въ Москву, не вѣдали ничего о великой пользѣ Козаковъ для Польщи, ибо нынѣшние совѣтъ напрасно воспитываютъ сѣбѣ изъ Галицкихъ импровизованныхъ Украинцевъ новую надюлѣтваную Козачину“. Та еще кобы бувъ бѣдай який дотѣвъ въ той балаканинѣ, а то и найтѣвѣдѣйшій „кацапъ“ не догляне въ нѣй яко-таконъ быстроумности.

Правду сказати, менѣ часто жає отає украинифильствѣ, коли бачу, якъ о. Петрушевичъ роздає ихъ на „кваше яблоко“. Повстанѣ-жъ они,

тѣ украинифилы, не „nostro tempore“, але вже за книжкѣхъ часѣвъ. Про украинифила князя Яро-слава Мудрого, что вѣдѣтъ описати Правду Руску въ зрозумѣлѣмъ для народу языкѣ, и про князя галицкого Льва, котрого украинифильску грамоту напечатавъ я въ одиѣмъ зъ попереднихъ чиселъ „Дѣла“ — ту довше розводиться не думая. Наведу лишь слова лѣтописи про переяславского князя Володимира, оуасника Игоревы правы на Половцѣвъ. Лѣтописъ такъ говоритъ: „Володимѣръ бѣ мужъ бодръ и дерзокъ и крѣпокъ на рати, и мужествомъ крѣпкимъ показавъ, о немъ же Украинѣ много постова“. Той Володимѣръ живъ въ 12-мъ столѣтѣ, и я на правду боюсь, чтобы о. Петрушевичъ не лишь Володимира, але вже и самого старорусского лѣтописца не поосудитъ о якѣсь шкодливе украинифильство!

Були и инші украинифилы-князѣ въ давній Руси. Андрей, омынъ Мономаха, сказавъ до Великого князя Всеволода: „Лѣши ми смерть съ дружиною на своей отчинѣ и на дѣдѣнѣхъ взяти, нежели Курское княженѣ... Хочу на своей отчинѣ смерть пріяти“... Князь галицкій Данило, коронованный королемъ русскимъ, по-сѣдає Украину, Волынь и Галичъ — ему и на гадку не приходило объединяти те, что до основанской Руси не належало. Нѣ нашимъ Ростиславичамъ, нѣ Романовичамъ, нѣ пѣдѣдѣе украинскимъ козакамъ не ошлоось нѣколи о національнѣй единствѣ зъ Москалями. „Поиди въ свой Суздадь!“ говорилъ предки нашъ московскимъ князямъ; такъ нынѣ и мы можемо

ить съ нею въ связи миръ на Востокъ и въ Европѣ. Се означувавъ неразъ кн. Бисмаркъ и высказувавъ, що Нѣмечина не має въ Болгаріи нѣякихъ нѣмечкихъ интересовъ до боровенія. Зъ сего вигляду такожъ дававъ кн. Бисмаркъ одній або другій державѣ лишъ рады до удержанія мира и посередничивъ въ той справѣ. Дѣлялося то лишъ въ найлюбовнѣйшій и для всеобщаго мира якъ и для нашихъ интересовъ въ найкористнѣйшій спосѣбъ а въ сѣй точцѣ панувала межи обома кабинетами повна гармонія и згода.

Такъ само суть такожъ вдоволюючі отнoсинаи що до другихъ державъ. Гр. Кальноки подноситъ съ вдоволеніємъ, що и съ російскими кабинетами есть згода и дружній отнoсинаи, такъ, що оба правительства можуть съ всею дружностю откровенно порозумѣватися навѣтъ о рѣчахъ, о которыхъ ихъ погляды не годятся. Мимо всякихъ занепокоючихъ приключень має гр. Кальноки все ще повне довѣреніе до вѣрного удержанія угоды и миролюбивости царя Александра, що на мирне порѣшеніе справы буде мати найбільшій впливъ.

Относіны Австріи до Англіи суть въ теперѣшній порѣ особливо великой ваги. Министръ споглядає лишъ задрѣстнимъ окомъ на географичне положеніе сѣи державы. (Воселѣсть.) Овъ бувъ-бы щасливимъ, наколи-бъ доокола границъ Австріи було море и она такъ була забезпечена на всякій случай (Д-ръ Фалькъ: „Тодѣ бы не мали мы такъ великого будущаго военнаго!“ Воселѣсть.). Гр. Кальноки кладе велику вагу на отаѣвы, якъ родилися въ Англіи въ сѣй справѣ. Они суть доказомъ, що тамъ приходять чимъ разъ больше до значенія здоровый поглядъ суспѣльности, а теперѣшній англійскій мужъ стану кладуть велику вагу на то, що Европа приходить теперъ чимъ разъ больше до переконанія, о постійности англійской политики заграничною. Згода въ пониманіи важныхъ справъ європейскихъ и декотрыхъ важныхъ интересовъ якъ такожъ бажаніе удержанія мира кажутъ напівно сподѣватися, що и Англія стане по нашій сторонѣ, коли буде розходитися о удержаніе берлинской угоды и выплывающего въ ней правнаго стану. — Италія прійшла теперъ такожъ до всеобщаго справедливого переконанія, що она яко морская сила на Средземномъ моріи має тамъ важкія интересы и що пересуненіе тамъ сферы силъ не може бути для неї равнодушнымъ. Маємо повну підставу припускати, що и та держава чуже важкоствѣ интересовъ, якъ має Европа боронити на Востокъ и що интересы Италіи на Востокъ въ многихъ точкахъ годятся съ интересами Австріи.

На сѣмъ закончилися поясненія гр. Кальнокого а дискусія надъ нимъ має переводитися нынѣ. Мимо того вже въ суботу ставили деякія послѣдныя питання, на котрі гр. Кальноки старався по можности отповѣсти. Такъ пытавъ д-ръ Фалькъ, чи Австрія уважала-бы проминаючи або и доведе треваючу окупацию Болгаріи черезъ Россію за casus belli. Гр. Кальноки отповѣвъ, що Россія не намѣрає ані переходячи ані доведе треваючи окупацию; въ практицѣ отже сѣи евентуальности нема. Такъ само не можна такожъ припускати, щоби безъ дозволу державъ и зъ вгляду на наші интересы наступила чи то проминаючи, чи тревала окупация Болгаріи. Наколи-бы то однакожь наступило, то Австро-Угорщина була-бы приневолена сконстатувати нарушеніе еи найживнѣйшихъ интересовъ. — Гр. Апоній пытавъ, якъ дастся погодити независимость

Болгаріи, котрой Австрія бажавъ, съ погрозами Россіи. Бесѣдникъ каже, що его не вдоволює поясненіе министра що до отнoсинаи до Нѣмечины. Гр. Кальноки обѣцявъ на то отповѣсти пѣнѣйше. — Гр. Андрасси, навязуючи до попереднихъ слѣвъ министра, заявивъ, що въ Угорщинѣ нема партіи, котра бажала-бы вѣднѣи, але всѣ хотѣть забезпеченія интересовъ державы на Востокъ. Угорщина занепокоїлася лишъ для того, що не знає, якъ думаютъ державы поступити въ виду того, що дозволяютъ Россіи поступати въ Болгарію, якъ ѣй подобався и пріймають одинъ афронтъ за другимъ. Зъ того вношено, що Россія готова и миръ нарушити. Гр. Андрасси доказувавъ далѣше, що князь болгарскій не може бути губернаторомъ Восточно Румелии, бо въ Румелии бувъ бы днѣ урядникомъ зависимымъ отъ султана а въ Болгаріи княземъ зависимымъ отъ Россіи. Горватъ запитувавъ, якъ думавъ гр. Кальноки, хто має формулювати бажанія Болгаръ, чи Собораніе, чи Каульбарсъ, чи хто иншій. Гр. Кальноки отповѣвъ на то, що о бажаніяхъ Болгаръ не може жадѣти политикъ сомнѣватися. Пос. Чернатони запитувавъ, чи болгарскій престолъ буде скоро обсаженный. На то пытавъ не хотѣвъ гр. Кальноки дати отповѣди, бо казавъ, що ще самъ не знає, бо теперъ ведуться переговоры и що въ теперѣшню пору трудно найти князя, котрый хотѣвъ-бы заняты болгарскій престолъ. На сѣмъ закончилися оціняльце поясненія гр. Кальнокого.

Голосъ Россіянина въ дѣлѣ нынѣшного стану Болгаріи.

Въ 4 ч. газеты „Свобода“, выходящей въ Търновѣ, знаходимо писмо „неофициального Русского“, проживающего отъ довшого часу въ Болгаріи, писмо, котре поясняе причину незгоды мѣжъ оціняльцею Россіею а Болгаріею. Авторъ письма называетъ всю російскую политику въ Болгаріи „довгимъ рядомъ найнеможливѣйшихъ похибокъ“, котрі выплываютъ почасти зъ неприхильности „освободителей“ до либерального устрою политичного „освобожденных“; почасти зъ незнанія болгарского народного характера, ихъ привычекъ и обычаевъ; почасти зъ неопытности представителей российскихъ, а наконецъ почасти и зъ непохвального поступованія деякихъ Болгаръ, що добивалися власти задными дверми рукою коноуляту.

„Мы, Россіяне — пише далѣше авторъ, — почали на нову болгарску почву пересаживати свои застарѣлы и лихы порядки; мы устроивали державне житіе конституційной Болгаріи посли взорѣвъ нашего деспотичного устрою державного. Очевидно Болгаре почали насъ критиковати. Мы оскорбились и почали надѣбати Болгарамъ. Болгаре стали платити намъ тою самою монетою. Мы крикнули „Болгаре неблагодарны!“ и съ тою глупою фразою носимось до нынѣ, мовъ старецъ съ торбою... Относіны мѣжъ нами охолоди, мы почали грати „въ коту и мышку“. Россія була невдоволена тымъ, що Болгарія — конституційна и що народъ маючи свободу, смѣе мати свою думку, що онъ мыслить и мыслитъ свои голосно высказує. И дѣйстно: чи могли н. пр. наші дипломатичныя агенты, тѣмъ

господа погодитися съ мыслию, що они мають бути равныя кому-небудь Иванчи Станчевичу або Петцѣ Бабеву, нетитулованнымъ Болгарамъ, стискати ихъ мозолистыя руки робочыя, лише для того, що судьба выдвигла такого „братушка“ на отаповище министра або регента демократичной Болгаріи? Не говоривъ же ообъ въ души такой господинъ: „Помилуйте! Я, у которого ще прапра-пра-прадѣдушка бувъ конюшимъ Ивана Грозного, а пра-прабабушка постельною дѣвушкою у царя Алексея Михайловича, и я маю заходити съ якимъ-тамъ Бабевымъ, бути съ нимъ равнымъ, нѣколи въ свѣтѣ!“ И отъ господинъ агентъ трактує Бабеву en capaille, — а Бабевъ муситъ мочати, бо обвиняетъ его о „чорну неблагодарность“, або донесутъ на него, що Бабевъ „англофилъ“, „руссофобъ“, „австрофилъ“, що ему и на Сибирь за мало! Коли-жъ лучивой часомъ добрый агентъ, такого чомусь, скоренько забирали зъ Болгаріи... Правительство болгарске нѣколи не знало, чого хоче Россія, и не могло вѣрнати въ ширѣсть еи фразъ о „освободѣ та добрѣ для Болгаріи“ въ нотахъ дипломатичныхъ, коли на дѣлѣ тую свободу топтано ногами, а вже два мѣсяці край жие якъ на вулканѣ, бо Россія одного князя прогнала, другого не хоче, а третьего, четвертого не дає. Народне собрание для неї незаконне, а яка-жъ порука, що слѣдующе буде законне? И що значатъ выборы, коли князя народомъ назначаютъ! Чи не чиста то комедія?! Нѣ, я не могу зрозумѣти такой политики! Она нелюдская, она недостойна великой державы словянской и не отповѣдає еи мисли! Такая политика то знущаніе сильной надъ слабымъ, и то нѣчимъ неоправдане! Не забывайте, що на то глядѣти цѣло Слоянство. Безконечно буде жалѣ, коли ваші политичныя експерименты розчаруютъ свѣтъ славяноскій!“

Справа рессигнації д-ра Зыбликевича

зъ достоинства маршала краевого есть, здаеся, на покѣнченію. Овъ уступає рѣшучо. Нѣ просьбы, нѣ представленія наиблизшихъ его знакомыхъ и притѣльцъ; нѣ петиціи шѣстьдесяти маршалковъ Радѣ повѣтовыхъ до президента кабинету гр. Таефого, нѣ почестное горожанство мѣста Львова, нѣ голосъ улюбленого д-ромъ Зыбликевичомъ мѣста Кракова — не наклонили его взяти назадъ свое поданіе о диміію. А о сколько неуютно вѣсти зъ Вѣднѣи, то и въ высшихъ сферахъ поданіе о диміію взято зовсѣмъ на серію и вже 11 о. м. мавъ зъ Вѣднѣи отойти рапортъ о всѣмъ до цѣсаря, пробувающего въ Геделле. Говорено вправдѣ послѣдними днями, будь-то ще якась высоко поставлена личность буде старатися выплунити на змѣну постановленія д-ра Зыбликевича, и дѣйстно сѣи недѣлѣ удавалось п. Лебелъ до п. маршала и старався его до чогось подбѣного наклонити, але д-ръ Зыбликевичъ отказався рѣшучо отъ всего и заявивъ, що о стягненію рессигнації не може бути й бесѣды.

Здъ всего выходитъ, що д-ръ Зыбликевичъ мавъ дуже важкія причины до своего уступленія

Могли они бути въ части личныя, але и не мало-важныя. Якъ зъ разу становище его було дуже крѣпке тымъ, що въ часѣ объѣздки Галичины цѣсарь удостоивъ д-ра Зыбликевича востороннимъ своимъ довѣреніємъ, такъ познѣйше зтумѣли сферы аристократичны такъ зручно походити коло дѣла, що зробили ему то становище невыносимымъ. И въ самомъ Вѣднѣи краевомъ не оладось д-ру Зыбликевичу опокѣйно, — о томъ знаємо дуже добре. Энергія его въ веденію справъ автономичныхъ не подобалась многимъ зъ табору: „най буде якъ бывало“. Д-ръ Зыбликевичъ не навчився робити розницѣ межи маршалками, а маршалками, любивъ вглянути лично у воюку справу, а надъ майномъ повѣстовымъ розтягивувъ большу контролю. Споръ о администрацію фондѣвъ школьныхъ повѣтовыхъ съ ц. к. намѣстничствомъ бувъ въ своемъ часѣ дуже голоснымъ и неприятнымъ. А вже наибольше коловъ д-ръ Зыбликевичъ тымъ въ очи, що вышовъ майже о своихъ силахъ на верховіе становище въ краевой автономіи, хотяи судьба не надѣлала его щастемъ выйти зъ высокого колѣна. Се за великій бувъ контрастъ, але и сѣи контрастъ давано ему неразъ почути зъ равныхъ сторѣтъ.

Д-ръ Зыбликевичъ поспѣдавъ симпатію лишь такъ званныхъ низшихъ верствъ суспѣльности, именно мѣстъ, промысловцевъ и може навѣтъ селянъ. То и показалося послѣдними днями зъ члененныхъ писемъ и телеграмъ, якъ выслано до гр. Таефого и самой-жъ особы д-ра Зыбликевича. Ты письма пощували однакожь декому ще больше крови, якъ само маршалкованіе д-ра Зыбликевича. Въ горѣ бо дізналося, що край якъ такой жалуде за нынѣшнымъ маршалкомъ. Ты письма мали выплунити и на кн. Адама Сапѣгу, що онъ, якъ кажутъ, не мѣгъ до сего часу рѣшитися прійняти булаву маршалковску, а хочъ лишився въ Вѣднѣи, покликанный оуды гр. Таефе, то лише подѣ поворомъ, що плекає тамъ ового недужого сына. Кандидатура его однакожь удержуєся все на першомъ мѣстѣ. Побѣдъ не выплунула вправдѣ ще кандидатура гр. Тадея Дѣдушацкого (маршалка борщевской Радѣ новѣтовой, але безнадѣино.

Обдовженіе хлѣборобѣвъ въ Галичинѣ.

Мимо того, що хлѣборобство есть основой доброты нашего края, подносится отъ довшого часу жалѣ, що бѣда хлѣборобѣвъ доходитъ до крайности, и що хлѣборобство въ загалѣ паде замѣсть, щоби мало процватати. Жалѣ тѣ суть на лихо зовсѣмъ оправданъ, а доказомъ того статистичныя выказы, роблены зъ порученія министерства справедливости (1867 р.) нашими судами, котрымъ поручено вести грунтowy книги нашихъ хлѣборобѣвъ... Изъ сихъ выказѣвъ переисвѣдчуємось именно, що съ каждымъ рокомъ число лицитованныхъ грунтовъ, такъ дробныхъ якъ и большихъ поспѣдательствъ, безперестанно роосте.

Въ Долгавицѣ отъ 1868—1884 р. продано на лицитацияхъ 132,403 господарствъ, обгаженныхъ довгами въ сумѣ 439,709,205 вр., зъ ко-

сѣмъ кликати на адресу о. Петрушевича: „Пойди въ оюй Суздаль!“

Тотъ ненависти до родной Украины, яку пропагує о. Петрушевичъ, я нѣгде въ Россіи не замѣчавъ. Сколько на Украинѣ наплывового элементу зъ глубокой Россіи, а каждый Россіянинъ, прибувши на Украину, радъ, що вырвался зъ оныхъ сторонъ, що попалъ въ властивый край словяноскій. На воѣй Украинѣ не найде и одного интеллигентного дому московского, де-бъ въ роднѣ не любувалися украинскою бесѣдою, украинскими народными строими и не смѣвали украинскихъ пѣсень. Довѣки вельможъ, отатокыхъ оовѣтняковъ, большыхъ помѣщиковъ — все тамъ перебираєсь въ народній нашъ строѣ, все зъ гордостею величаєсь оонымъ украинфильствомъ. Въ самой Одессѣ, на театральномъ представленіи труппы Старикова, бачивъ я першій одесскій родины, розвѣнтузізмований не якоюсь великою вартостею штуки, але бесѣдою, смѣвами, строими, типами украинскими. Сѣдѣчій коло мене Велікоросъ, баучи, що я роблю якійсь записки, думавъ, що я не розумѣю по малоруски, и якъ мѣгъ, ставъ менѣ пояснювати значеніе деякихъ украинскихъ фразъ та оловъ. Тамъ я бачивъ, яка то бездонна пропасть дѣлѣть галицкихъ Москальцѣвъ отъ Москальцѣвъ правдивыхъ, якъ нужно, низько, невольничо пропагуютъ они у насъ идею панруску. Робито то не въ дуѣ російского народу, але въ дуѣ російского правительства, котре въ мыслѣ тестаменту Петра Великого силится знищити нашу національность. Нигилизмъ — зъ горы!

Не менше, якъ о. Петрушевичъ, и я

жалѣю надъ тымъ „религиознымъ и политическимъ радикализмомъ“, що нынѣ вихрило по деякихъ молодыхъ головахъ. Однако, приложивши руку до сердца, скажѣтъ по совѣсти: хто позабавляе молодѣжь народныхъ идеалѣвъ, хто поганитъ власну исторію, власну бесѣду, хто кидає роздорѣ (а черезъ те индиферентизмъ) религиозный навѣтъ въ массы народу самого? Нигилизмъ зъ горы выкикує нигилизмъ зъ долу, бо вже такой отвѣтнѣй законъ въ природѣ, що одно зло веде инше зло за собою. „Das ist der Fluch der bösen That, dass sie fortzeugend, immer Böses muss gebären.“

Чи може молодѣжь має одушевитися розбоями Варяговъ, котрі о. Петрушевичъ такъ славословитъ? Наша Русь неразъ переводити мусѣла тяжкія борбы, неразъ рада була розгрітисъ историческими опоминаніями, зачерпнути въ минушности живої, цѣлюющей силы — а середѣ тыхъ борбъ о востнованіе о. Петрушевичъ пише намъ о Корочунѣ-Краку, о Симарглю, о чешкой Кракедворской рукописи, о истуканѣ въ Збручи, о „величественной личности“ Рурика, о празнику кобылокъ, и о иншихъ такихъ неомачныхъ предметахъ. Бѣднѣй народъ, котрый кормится такими идеями! И чи причувавъ онъ коли, що фонды, зложенъ на основаніе Матицѣ, не подуть въ его користь, а послужатъ о. Петрушевичу до пропагованія въ Малой Руси языкового нигилизма?

О. Петрушевичъ хибно повѣдає, що украинфиль хотѣть „устранити даже названіе русского народа и языка“. Нѣ, то не украинфилье нашѣ, але самъ людъ въ Россіи „устранивъ“ отъ себе назву „русскій“, надкаючи еи выкинуто Москальцѣмъ.

У насъ, въ Галичинѣ, выраженіе „русскій“ не веде до нѣякихъ двозначностей, тому и нема потребности позавѣщиватися тои назвою. а *Основа*

Ина же рѣчь — исторія. По свѣдоцтву такъ рускихъ якъ и грецкихъ лѣтописцевъ назва „русскій“ накинена на нашъ край Скандинавцами. Якъ далеко ишла держава Руриковичѣвъ, такъ далеко сягала назва „русскій“. Рѣжнѣ племена словяноскій и финскій (Весь, Меря, Чудъ и т. д.), входячи въ складъ державы Руриковичѣвъ, прійняли и опѣлну назву Руси. То була державна, а не народна назва, подобно якъ и. пр. нынѣ назва Австрія. И Нѣмцѣ, и Ромуны, и Маляры, и рѣжнѣ племена словяноскій (Чехи, Хорваты, Сербы, Поляки) — зовутся у насъ Австрійцями, але чи можна зъ того выводити, що воѣ тѣ Австрійцѣ становлять оденъ лишь народъ? О. Петрушевича видимо тревожитъ не словяноскость назвы Русь, тому — на перекоръ исторіи — силудеся зробити еи народною, словяноскою. Препоручаю ему до перечитанія цѣнну розправу ученого историка Николая Костомарова: „Дѣя русскія народности“.

О томъ, що нѣбто то народно образованіе обнизилося у насъ, почавши отъ року 1850, я навѣтъ не хочу розводити ся богато. Се такъ монотруальне выреченіе, що просто усуваєсь зъ подѣ критики. Наше овященство, власне отъ р. 1850, трудилось неустанно надъ закладаньемъ школъ, надъ поднесенемъ церкви и сѣбѣ церковного, надъ ширенемъ просвѣтнѣхъ книжокъ, закладаньемъ читалень и громадскихъ осклѣпѣвъ, надъ тверезостею, надъ политическимъ образованьемъ народу такъ словомъ якъ и заохотою на

вѣча — оденъ лишь о. Петрушевичъ не бачитъ того такъ загального поступу въ розвою нашей народности! Коли-жъ сѣи поступъ еще за малый и не дорѣвнує може тымъ результатамъ, до якихъ дошли янші народы, то вже най ударятю въ груди тѣ, що языковыми и религиозными авантюрами спинають образованіе загалу.

На тыхъ увагахъ закончаю на теперъ свѣй отвѣтъ. Зарозумѣла и своимъ тономъ неприлична „Оборона“ о. Петрушевича опонукала мене приглянутися близше его поглядамъ на поли исторіи, етнографіи, лингвистики и граматикѣ, и выказати ихъ наукову отѣйность. Я не пропустивъ и одной мысли зъ „Обороны“ о. Петрушевича, и не моя вина, ели не найшлося нѣгде здорового зерна. Куды не дѣткнешося, воюды попадаєшь на велику „баньку мылану“, що такъ и зникає передѣ тобою безъ слѣду.

О. Петрушевичъ думавъ, що коли вырве зъ моихъ розправъ колька оловъ и переголкує ихъ на російске, то буде вже языководъ. Тамъ тои самыя штуки докаже Вамъ каждый ученикъ при помочи якого-небудь російского словаря. Во время оно, коли еще на академичной гимназій у Львовѣ учивъ языка руского о. Лука Цибикъ, мы ученики поступали зовсѣмъ методою о. Петрушевича, — зъ словаремъ Шмида въ руцѣ все намъ удавалось замѣнати слово малоруске на російске*). Только жъ ча выйшла зъ того чистота языка?

*) О. Цибикъ, хочъ самъ великій прихильникъ російского языка, неразъ ажъ за голову брався при

трон то оумы покрито довгу лиш на 248.346.026 ар., а 191,363.179 ар. пропало, бо землі ти про- дано по низших цѣнахъ, звычайно на третѣмъ лицитаціонѣмъ речини. Вѣрителѣвъ не заспоко- ено длатого въ цѣлости. За лѣта 1870—1880 чи- сло проданныхъ въ дорожѣ екзекуційной госпо- дарствъ меншихъ потроилося, бо зросло зъ 4.660 на 12.540.

Яке-жъ становище займае въ томъ загаль- номъ задовженю земель — Галичина? Довги, записані на землі въ Галичинѣ выносили съ концемъ

року	у бѣльшой посѣлости	у меншой посѣл.
1873	135,642.004 ар.	7,880.580 ар.
1876	158,801.267 "	12,438.451 "
1880	172,054.269 "	16,403.509 "
1881	178,593.323 "	20,135.135 "
1883	178,729.385 "	26,661.143 "
1884	183,600.459 "	29,792.401 "

Зъ датъ сихъ выходитъ, що въ нашомъ краю довги земскихъ властителѣвъ, а именно меншихъ посѣдательѣвъ нарастають съ великою скоростю. У бѣльшихъ посѣдательѣвъ зросли тѣ довги за лѣта бѣтъ 1873—1884 о 35%, въ мен- шихъ о 300%; коли тымчасомъ въ цѣлѣй Доли- тавщинѣ довги першихъ побѣльшилися о 23%, другихъ о 22%. Найгѣрша доля припала про- то въ цѣлѣй Долитавинѣ нашимъ селя- намъ галицкимъ.

Тѣ числа говорятъ дуже голосно и каждый зъ насъ повиненъ зачитати: куды мы зайдемо? Мы тымъ робомъ не лише тратимо землю, але тратимо цѣлый станъ селянскій, а съ селянами тратитъ край и свой консервативный элементъ.

Де-жъ шукати причины сего задовженя? У бѣльшихъ посѣдательѣвъ дасться причина задовже- ня доглянути въ томъ загальномъ переворотѣ, якій вытворила послѣдними часами звѣстна всѣмъ збожева конкуренція заокеаньска. Америка, Кап- ландія и Австралія продукують у себе збѣже дешевимъ способомъ и насылають его въ вели- комъ множествѣ на торги европейскі посред- ствомъ добре устроєныхъ морскихъ дорожъ кому- никаціонныхъ.

Що до меншой посѣлости то задовжене зросло тымъ: 1) що зросло податки державнѣ, краєвѣ, повѣтовѣ и громадскѣ; 2) що край нашъ не посѣдає дешевыхъ кредитовыхъ заведенъ, имен- но зъорганизованныхъ въ дорожѣ асоціацій; 3) що Банкъ руотикальный, а за нимъ „Заведеніе“ и другі мѣщевы позичковѣ касы лицитують не- милосердно нашихъ селянъ; и остаточно, 4) що потреби житя змѣнилися, а дехто жѣ навѣтъ по- надъ свѣй станъ. Нѣякомъ зъ тыхъ точокъ не въ силѣ нѣхто зачерчити. Историѣ Банку руотикального звѣстна всѣмъ. Селянинъ нашъ о- плачувавъ тамъ проценты лихварскі въ сумѣ 10—18 зр., а може и вышій. „Заведеніе“ и другі финансовѣ институціи пошли майже тою самою дорогою. Селянинъ бравъ грошѣ легкомысленно, мавъ довгъ свѣй сплачувати ратами, екзекутивѣ въ томъ взглядѣ не було нѣякомъ, раты залагали, съ неуплаченными ратами росли проценты прово- локки, а все то кѣнчилося правильно лицитацією.

До того треба додати, система економична нашої державы протеговала воеды лише про- мыслѣ фабричному, а съ розвоємъ его мусѣвъ у-

Въ поправкахъ о. Петрушевича такожъ не доглянешоа тои чистоты. Онъ такъ мене попра- вляє:

- 1) майже на почти (у насъ „почта“ значитъ що иншого, а зновъ „почти“ бувъ-бы імперативъ бѣтъ „почтати“);
- 2) деякій на нѣкоторый (niektóry);
- 3) окремый на особый (osobny);
- 4) робити на дѣлати (а слова: работа, заробокъ, паробокъ?);
- 5) твѣрѣ на твореніе (о. Петрушевичъ не знає, що „твѣрѣ“ выражає вже щось утво- реного, отже готового, а „твореніе“ выражає само лишь дѣйство, отже щось еще недокона- ного);
- 6) трактаты про Шевченка на трак- таты каоацііона Шевченка (у насъ као- сати, подкасати означає цѣлкомъ що иншого);
- 7) дуже на весьма!

Ну, съ такими поправками — „пойди въ овою Суздаля!“

Ом. Партицкий.

нашихъ задачахъ, бо мы добивали якъ наименше зро- зумѣль выразы, въ родѣ тыхъ, якій стрѣчаються на російскихъ вывѣскахъ: нессесери, фуайки, палыха, каларифери, риоши, кокетка, ридикили, ранды, ло- кушъ, халва и т. д. Ой, тѣ и було неразъ смѣху въ едѣхъ, коли ученики стали собѣ отчитувати тѣ свои „твердорусскі“ работы!

пасти всякій рукодѣльный промыслъ нашего краю т. е. такъ званный промыслъ домашній, который давнѣйше для селянина бувъ бодай на отѣлько жереломъ доходу, що селянинъ нашъ за- осмотривать себе у всякой потребности домашній, коли противно нынѣ заспокоює бѣтъ тѣ потребности выробами фабричными.

Заложеніи ино-ще книги грунтовы подали и будутъ подавати нашоу селяниновѣ новый нѣжъ въ руки, розумѣясь на себе самого, бо у- стелили ему нову стежку до рукъ лихварѣвъ. Остаточно и необмежена вольность дѣлати грун- ты на морги и загоны унеможилася правилну, ро- зумну и рентовну господарку. Годѣ бо допусти- ти, щобъ на одномъ-двохъ моргахъ можна году- вати лѣй-такій инвентаръ, а безъ того раціо- нальна господарка есть немислима.

Наслѣдки сего сумного положенія нашихъ хлѣборобѣвъ суть дуже просты: зъ одной сторо- ны эмиграція до Америки, зъ другой хоробы, тѣтъ голодный, деморализація, зрѣють пролета- рiatу и недостатокъ оспособнои до военной служ- бы молодежи.

О скоромъ усуненю зла належало-бы про- то подумати якъ найкорше. А вже-жъ першій обовязокъ до того спочиває на тѣлахъ законода- тельныхъ.

ДОПИСИ.

Зъ Сокальщины.

(Крадежи коней.) Въ Сокальщинѣ лучи- лися теперь двѣ зухвалѣ крадежи коней. Дня 4 л. падолиста пѣзнымъ вечеромъ одинъ мѣ- щанинъ въ Сокаль, приѣхавши зъ дороги, лишивъ конѣ таки невпращенъ въ воза на свѣмъ подвѣрю а самъ вступивъ въ хату. Выйшовши по хвилѣ, не заставъ нѣ коней, нѣ воза. Зачавши зловѣтъ свѣвъ на вѣвъ и по- гнавъ трактѣмъ тартаковскимъ, не оспинившися ажъ при російской граници, въ селѣ Лещатѣвъ, двѣ милѣ отъ Сокаля. Станувши зъ-дѣ- лека подъ селомъ, выславъ зловѣтъ своего то- варища въ село до заможного господаря и чест- ного провизора церковного, Давыда Павлюка, на крадѣжъ коней. Господаръ съ сыномъ и жовитромъ отъ войсковой асистенціи, що ту при граници стоить по селахъ нашихъ, спали твердымъ сномъ въ хатѣ и нѣчого не чули, якъ зловѣтъ отбивавъ скобѣль и колодку отъ замкненои стайнѣ и вѣзавъ, якъ вывѣвъ пару найлѣпшихъ коней, запрягъ до воза, наклавъ собѣ те соломы на сѣджене, свѣтивъ сѣрни- ки та выбиравъ що найлѣпшу упряжь ремѣн- ну на конѣ и погнавъ дорогою пѣльною, за- куривши собѣ ще цигары, а потѣмъ трактѣмъ на Спасьѣ. Понеже вже було надръ днемъ и сусѣды вже вставали, то чувши лоскѣтъ у Павлюка мыслили, що то господаръ вѣде ранѣ- сенко за орудками до мѣста або до млына. Зухвалѣ зловѣтъ поѣхали двома возами кра- дежными и чотырма кѣньми трактѣмъ зловѣт- скимъ до славного въ конокрадовѣ мѣста Хо- ловца, въ пов. каменецкомъ, — и слѣдъ ва- ними пропасть.

Крадежи коней зъ пасовискъ або изъ стайнѣ — то щоденный случай — дуже сумный — въ нашѣй пограничной околици. Въ малень- комъ ледви 30 нумерѣвъ числѣмъ селѣ Лещатѣвъ украдено въ сѣмъ роцѣ 6 коней, въ сусѣднѣмъ Бѣбятинѣ 8 коней, въ Лучичахъ тоже кѣлькѣ, и такъ дѣвѣсь роцѣ-рочно. Якъ бы тому зарадити? — пытають неравъ нашѣй господарѣ. Та чей не такъ, якъ минушого року зроили въ Стенятинѣ на нѣчавѣ, що зловивши зловѣтъ на учинку горячѣмъ, били такъ, що ажъ на смерть славного, старого, за- граничного зловѣтъ убили. Ого незабавомъ буде Бѣче въ Станиславѣвъ. Згадайте тамъ, панове, за то приграничне нещастѣе наше, що нашої працѣ, худобѣ, а нѣ коней не вѣсьмо певнѣй а нѣ на одну нѣчь, и ухвалѣтъ яку раду, револю- цію въ томъ взглядѣ. Може бы конѣ такъ якъ рогатину пѣтнувати, або нехай-бы въ кождѣй громадѣ була установлена сторожа бѣспечен- ства, чтобы господаръ мѣгъ спокойно заснути, бо у насъ нѣхто ще спокойно не спавъ: що хвилѣ сподѣвѣсь розбишаковѣ або з. одѣвъ, що напосѣлися на горку зароблену працю людску. Доложитъ, панове, що будете на Бѣчу, кѣлька слѣвъ той лекудой нашѣй потребѣ и ухвалѣтъ, що на зараженне лиху, що насъ чимъ разъ больше притискає!

Зъ Накваші коло Бродѣвъ.

(Хаосъ и вежа Вавилона въ Общ. роин. кредит. Заведеніи.) Дня 9 л. падолиста с. р. пять господарѣвъ въ Накваші абстало завѣ- званъ, а пробы залеглы довги сплатили „Заведенію“ — подъ зарвоваю екзекуціи. Оно бы въ томъ и не было нѣчого злого, бо довги плати- ти треба, але — чи увѣрите людѣ добры? — тыхъ людей дирекція „Заведенія“ чѣлає во всѣмъ безъ причины. Зъ тыхъ пяти, котрымъ приславо завѣзванъ, три платятъ якъ найре- тельнѣйше свои раты и нѣчого „Заведенію“ не винны, послѣдну рату 6 зр. мають дати въ лѣтѣмъ слѣдующего року и надѣшлѣтъ еи въ свѣй часъ; четвертый завѣзванный сплативъ свѣй довгъ цѣлкомъ, а пятый нѣякакъ гропей въ „Заведенію“ не почитавъ (? — Ред.). Вѣ- ритися не хоче, чтобы такой хаосъ мѣгъ пану-

вати въ финансовѣй институціи! Щобы ди- ректоры и бухгалтеры не знали, що съ ними дѣвѣся... Опамятайтесь вже разъ, панове!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ спѣльныхъ делегаций.) Вчера вечеромъ отбулося засѣданье войсковой комисіи австрій- ской делегации. Спѣльнѣй делегации мають закон- чити свои наряды дня 28 с. м.

(Въ министерствѣ хрѣвои обороны) буде за- ведено окреме бюро центральное для веденя еви- денціи особѣ, обявзанныхъ до загального ополче- ния. Бюро то буде складатися зъ полковника, майора, капитана и потребного числа писарѣвъ. Задачею его буде передовѣсѣмъ зъорганизованы евиденціонной службы загального ополченя. До у- части въ удерживаю евиденціи будутъ покли- канъ власти политичный, деякі громады и другі власти, котрі удержуютъ нынѣ евиденцію кра- вѣи обороны. Надъ цѣлымъ оимъ организмомъ евиденціоннымъ буде надзирати нове бюро цен- тральное.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Коли насѣла отпо- вѣдъ кн. Вальдемара, проявилася въ Собранію значне пригноблене. Постановлено ще чекати на отповѣдъ короля даньского. Дня 13 с. м. одержавъ президентъ Собранія зъ Копенгаги слѣд- ючу телеграму отъ короля: „Хочъ умѣю оцѣнити вашъ доказъ довѣрія, якій вы якъ разъ дали мѣму королевскому домови, то не вѣсьмо въ положеню позволити мѣму сынову, чтобы бѣтъ середѣ тепе- рѣшнихъ обставинѣвъ примѣвъ выборъ на князя болгарского. Зъ сѣи причины буде невозможнымъ приняти депутатію, котра має повѣдомити его о томъ выборѣ. (Подписано:) Християнъ.“ По отча- танно сѣи отповѣди въ Собранію подалися реген- ты Стамбула и Мутурувъ до димисіи. Собраніе однакожъ не примѣло ихъ димисіи, лишь затвердило ихъ и на дальше, а на мѣще Каравелова выбрало президента палаты Живкова. Потѣмъ выбрано ще депутатію до державъ, ко- тра має просити ихъ о вызначеніи кандидата. До сѣи депутатіи войшли Стоиловъ, Грековъ и Валчевъ. Оттакъ отрочене собрание и оно зберѣя позаймѣе имѣвѣрно въ Софій. Теперъ вышывають двѣ новы кандидатуры на престолъ болгарскій: кан- дидатура князя мингрельского Николая, теперѣш- ного полковника російского и Божо Петровича, воеводы черногородского. — Власти болгарскі засу- дили Набокова за ворохованіе въ Бургаѣвъ на до- живненну вѣзаницю, але выдали его оспола коноу- левѣ російскому. — До вѣдѣньскихъ газетъ до- носятъ зъ Болгаріи, що тамъ прибуло багато російскихъ офицѣровъ зъ Севастополя.

НОВИНКИ.

— Капитула станиславска має вже невдовѣ зъ организоватися остаточно. Еп. Ординаріатъ дору- чивъ уже ново-именованымъ декреты и завѣзе ихъ до интитуціи.

— Соймъ галицийскій має зобратися д. 10 л. грудня. Конецъ засѣданъ припаде имѣвѣрно на 20 сѣчня 1877 р.

— Русне касино въ Стрию проситъ насъ о помѣ- щеніе слѣдующего заявленія: Справа найму лю- калю порѣшило остаточно въ сѣхъ дняхъ, и о томъ Вп. члены касина въ овоѣмъ часѣ будутъ повѣдомленъ. Позаякъ однакожъ наемъ люкалю и закупно доконечныхъ рѣчей инвентаря осполученъ зъ значными выдатками грошевыми, а каса това- риства не розпоряджає потребными фондами, то- му Выдѣлъ упрашає дуже а дуже умильно тыхъ своихъ членѣвъ, чтобы поспѣшили съ уплатою за- лагающихъ и бѣжущихъ вкладѣвъ въ якъ найко- ротѣмъ часѣ. При сѣй случайности складає Выдѣлъ щиро-сердечну подяку Дхв. товариству им. Шевченка за збогаченне нашої оокрменської ще библіотеки книжками ового издавництва. Якъ великои ваги суть сего рода провинціальный би- бліотеки для розбудженія умыслового житя по- мѣжъ Русинами, не треба доказувати. Тому спо- дѣєсь Выдѣлъ, що и прочі нашѣ лит. товариства, якъ и поодинокі выдавцѣ, уважляючи критику наше положеніе, зовлятъ пожертвувати намъ свои издавництва, а Вп. Родимцѣвъ, переиславши предилату на Альманахъ причиняють до утвореня фонду, назначенного на помышу цѣль. Тымъ Вп. Родимцямъ, котрі отнеслось до насъ съ жа- даньемъ близшого поясненя въ справѣ вечера муз.-вокального, якій має отбутиосъ 24 л. листо- пада въ Стрию, заявляємо, що мы довѣдалися о томъ дошверѣ изъ чаописей, а навѣтъ предѣла- тель фалии Общ. Качковского, якъ и въ Стрию перебуваючы члены Выдѣла того-жъ Общества, о томъ нѣчого не знаютъ.

— До Выдѣла анадевичного товариства „Союзъ“ въ Чернівцяхъ выбранъ на робѣт школьный 1886/7 на зборѣ членѣвъ дня 11 л. падолиста пн.: Григо- рій Ом. Ганкевич, сл. правѣ, предѣдатель; Ев- геній Тарновскій, сл. правѣ, заступникъ предѣд.; Семенъ Дорунцѣвъ, сл. философій, секретарь; Семенъ Выдвинѣвскій, сл. правѣ, касієръ; Ілія Семка, сл. правѣ, библіотекаръ; Амвросій Целе- вич, сл. философій, господаръ; Омельянъ Томо- ругъ, сл. правѣ и Робертъ Швемшугъ, сл. правѣ, контрольно.

— До Рады мѣсочно въ Жовни войшовъ д-ръ мед. Дрималикъ при выборахъ сего мѣсяця.

— Президентъ вышогого суду краєвого п. Шеннѣ

уступає остаточно изъ овои посады. Цѣсаръ примѣе димисію, але п. Шеннѣ лишитоса на овоѣмъ становищи до 1 л. сѣчня 1887 р.

— Противъ подвышеня оплаты школьной внесла Ра- да мѣска въ Чернівцяхъ представленіе до мини- стерства проовѣты. Головнымъ мотивомъ ухвалы суть некористній обставины торговельны въ пре- стѣльнѣмъ мѣстѣ Буковины.

— Крадѣжъ въ черни. Д. 30 л. жовтня зловѣтъ закрали зъ церкви въ Струсовѣ, пов. теребовель- ского, изъ шапки, умѣщенои за престѣломъ, до 200 зр. банкнотами (власнѣмъ мѣсц. парѣхъ), 2 дукаты и 3 франки (власнѣмъ религіиного фон- ду). Зловѣтъ имѣвѣрно закралиа бѣчными дверми. Слѣдство почато.

— П. Едвардъ Гореций, староста отъ Станисла- вѣвъ, одержавъ титулъ и характеръ совѣтника намѣстниства.

— Розправа въ апелационномъ судѣ карномъ у Львовѣ въ справѣ конфискации брошюры: „Relacja poselska dra Lewakowskiego“ отбулася д. 13 с. м. подѣ провомѣмъ сов. Маевского. Прокураторію державну заступавъ п. Литвиневичъ, д-ра Лева- ковского адв. Шидловскій. Прокураторъ жадавъ подтвержденя конфискации. Оборонецъ покликуває на упривилеєване становище д-ра Леваковского яко посла, именно на законѣ конституціонный зъ 3 жовтня 1861, который каже, що слова посла подпадають судову Рады державной. Судъ отже тутъ некомпетентный. Законъ карный, именно Кон- фискац., походитъ зъ чаѣвъ реакціи. Мимо того трибуналъ подтвердѣвъ конфискату на основѣ Кон- фискац. 65 о забуреню публичного покою, а зѣвѣтъ лишь конфискату уступѣвъ, въ котрыхъ говориться о насильномъ выгоняваню Поляковъ зъ Прусь.

— Про судѣбничество галиче выдава зновъ неко- ристный судъ палата торговельна въ Празѣ. На овоѣмъ засѣданю д. 12 с. м. рѣшила она подати до министерства торговель и оправдливости пе- титію, въ котрой подпираетъ просьбу вѣдѣньского товариства кредиторѣвъ о усуненіе неточностей въ переводженю конкурѣвъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ, якъ и въ загаль о описаніе деякихъ фактѣвъ въ судѣбничествѣ галицкомъ.

— На православіе, якъ звѣщають „Волянскіи епарх. Вѣдомостѣ“ перейшли селіе, австрійскі подданъ, поселенъ въ Порванѣчѣ и Печиховстахъ, въ повѣтъ володимирскій, въ числѣ 85 душъ.

— Въ Тернополи подчасъ екзицирии ударивъ одинъ капралъ 1ѣ полку пѣхоты рекрута Ивана Вин- ника зъ Камѣнки, повѣта скалатского, такъ силь- но въ груди колыбою карабиною, що хорого рекрута отдало до шпиталю войкового. По оо- мохъ дняхъ, т. е. 13 л. с. м. умеръ Винникъ по великихъ мукѣхъ. Обудкация выказала, що умер- цевъ була кѣсть грудна зломана, а смерть наступила изъ оспарализованя сердца (Herzlahmung). Передъ смертію Винникъ зѣйшовъ бувъ зъ болю зъ ума.

— Майно гр. Байста, выноситъ, якъ сконотатова- но по отпущаню завѣщаня, 3 миліоны гульдѣновъ. Кожда датина наслѣдитъ про-то круглы миліонъ. Въ завѣщаню проситъ бѣшій канцлеръ австрій- ской, щобъ его похоронено въ Вѣднѣ, а на памятни- ку написано: Спокой моимъ тѣлѣннымъ остан- камъ, оправдливѣть мойи памяти.

— Павло Бергъ, славно-звѣстный физіологъ по- меръ д. 11 с. м. въ Тонкинѣ (въ Хинахъ) яко французскій министеръ резиденціи. Родженъ въ 1833 р. покойный отдалосъ студіямъ медицинымъ, бувъ професоромъ физіологій на университетѣ па- риокѣмъ и членомъ академіи; въ 1870 р. всту- пивъ на поле политичне, а оттакъ причиняєа дуже до реорганизации публичныхъ науковыхъ интитуцій. Покойный боронивъ дуже уѣбною колоніальной политики Франціи и въ томъ по- лагала его головна заслуга. Палата посѣловъ велѣ- ла похоронити его коштомъ державнымъ, а вѣдѣтъ признала пенсію роchnу въ сумѣ 12,000 франковъ.

— Урадовый языкъ. Маємо подъ рукоу два ура- довы письма отилизовани начальникомъ громады Кривчи надъ Сяномъ. I. Krzywczowa prosze księdza probosza te zwloki pochowac ktura zadna prze- szka niema żadnego prawa w tym (Дата), Iozef Bukowski Naczelnik. — II. Poswiadczenie Niniej- szem posiadacza z Wierchność Gmina ze żadna przeszkoda niezachodzi do pochowku Maryjanny Orłowskiej jako zmarła przez żadnej pre- tensyi na to twierdzi swoim podpisem (Дата) Iozef Bukowski Wojt.

— Дрѣбный вѣсти. Въ Бутынахъ подѣ Мостами, умерла Маркила зъ Токаровскѣ Шелеметѣ, же- на мѣщевого парѣха Холмака. — На памятникъ марш. Радецкого зѣбрано досѣ вже 200.882 зр.

Вѣсти зъ Авр. Львовскон.

Введеніи оо.: Володим. Галиковский яко па- рохъ въ Горожанѣ великой; Іоанъ Валвѣвскій яко завѣдатель Либѣхоры, дек. окольского; Петро Вѣ- ливскій яко парѣхъ въ Довжанѣ.

Увѣдженіи оо. Іоанъ Чаровскій отъ завѣдатель- ства Довжанки; Ярославъ Вѣлическій отъ прив. отрудинства въ Ходачѣмъ мадомъ.

Канон. институцію на пар. Голгоцѣ, дек. подгасающего, одержавъ о. Іоанъ Навроцкий.

Личный додатокъ 100 зр. до конца 1887 р. удѣлило ц. к. намѣстниство о. Стрѣльбицкому парѣху Саранчукъ.

До рукополаганя въ пресвитерію принятъ: Бабій Іоанфъ, Вачинскій Корнилий, Божейко Іо- анъ, Вацѣкъ Іларій, Винавскій Симеонъ, Галич- ский Володимиръ, Зарихта Антоній, Качмарскій Остапъ, Кирѣвъ Богдартъ, Малишевскій Корни- лій, Омишевичъ Стефанъ, Рыбакъ Амвросій, Руд- ницкій Омельянъ, Сендецкий Іоанъ, Форносъ Ми- хаилъ, Чубатый Николай, Шенкирикъ Володи- миръ. Дня 13 л. с. м. поставленъ въ субдіакѣны,

д. 14 въ діакони, а 21 с. м. будуть рукоположені въ пресвѣтеры.

Митроп. консисторія годится и вставляются до кр. Рады школьной за тѣмъ, чтобы о. Тимофей Кульчидий, душаотырь зъ Задвѣра, обявъ тѣмчасово въ заступствѣ обовязки другого учителя при школѣ въ Задвѣру.

Ц. к. намістництво затвердило удѣленіе митроп. консисторію отпущеніи им. Іліи и Розы Горещихъ 100 зр. рѣчно Алексеемъ Розлуцкому.

Митроп. консисторія вставляла до президіи намістництва о згоду на канон. институтію оо. Петра Радзкевича на Чижикѣ, дек. львов. ского, и Адольфа Василевоного на парохію о.в. Піраскеві у Львовѣ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Въ пропозицію на пар. Скопѣвъ, дек. порохнищкого принятъ оо. І. Гладиловичъ Юліанъ, ІІ. Скородинскій Тадей, ІІІ Гумецкій Корнилий; дальше въ списѣ 4. Созанскій Іоанъ и 5 Жарскій Іоанъ.

Презенту на пар. Высоцко вышне, дек. высочаньского, доставъ о. Викторъ Кордаевичъ зъ Далавы.

Введеніи въ душпаствртва оо. Мельникъ Артемій яко завѣдатель Гронзовон, дек. добромилъского; Вербицкій Мих. яко завѣдатель Рых вальда, дек. бѣцкого; Кляшъ Григорій яко сотрудинъ въ Ожоліи, дек. судово-вишенъского; Барновичъ Антоній яко сотрудинъ въ Ярославѣ; Гужовскій Петро яко експозитъ въ Тыновѣ; Волосянскій Іоанъ яко завѣдатель Потока великого.

Грамоту признаю и похваляю бѣгъ перемыской Рады школьной одержавъ о. Кобрынъ Іоанъ, І-шій сотрудинъ катедральный и катихитъ при 4. класовой людской школѣ и при школѣ промышленной, за ревну науку катихизму въ згаданныхъ школахъ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Іоанъ Виханскій, приходникъ въ Новѣмъ Селѣ, куликѣвского деканата, упокоився дня 9 л. падолиста с. р. въ 71 роціи жити. Вѣчна ему память!

† Аръ Петро Гришковичъ, адвокатъ краевый у Львовѣ gente Ruthenus, nationes Polonus, упокоився оногодѣ у Львовѣ въ 59 роціи жити.

† Анна зъ Левицкихъ Вайдовска, вдова по юстиціарію, упокоилася д. 4 л. падолиста въ Ольшанку коло Самбора, въ 75 роціи жити. Вѣчна їй память!

† Гая Цуриковска, донька пароха въ Настасовѣ, згадана въ десятой весніи дня 21 (9) вересня с. р., освѣтивши своихъ родичѣвъ и родину, для котрыхъ росла на потѣху и радость. Небѣжало-вана Гая была дуже уталантована и звѣтна була яка отлична декламаторка на рускихъ вечерахъ въ Конопковѣ и Теревовѣ, де отъ наибольшимъ перенятѣмъ и врозумѣнемъ выголошувала наилучшій творыи поетичній нашої литературы. Похоронъ отбува 23 (11) вересня при здвнѣ цѣлого двотисячного села, а бл. п. Гая похоронено на томъ кладовищи, де похоронено ея пращѣа и другихъ кривныхъ. Сихъ колыка оловъ най буде отрадою для тяжко опечаленныхъ родичѣвъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Буковинскій Календаръ на рѣкъ 1887, выданный литературнымъ товариствомъ „Руска Бесѣда“ подѣ редакцію секретаря того-жъ товариства п. Омеляна А. Поповича, представляется дуже по-важно. По части календарской и інформаційной олдѣе часть поукача и забавна, въ котрой мѣстатомъ отой статьи: Рѣчниця 25-лѣтної литературы дѣяльности Ооспа Федьковича, описавъ Ом. Олекобъ. — Убогий легионъ, поевія Оо. Федьковича, написана 24 червня 1886 р. — Тарасъ Шевченко, очеркъ житїенионий. — Наймичка, поема Т. Шевченка. — Мѣсяцъ-король, словацка казка, по вашому переповѣвъ О. Федьковичъ. — Мое завѣщанье и Васъ герой не забудетъ, дѣвъ поевія Семена Хриѣна. — До чего доводитъ людей горѣвка, оповѣданье О. Я. Кониського. — Ковакъ, поевія Данила Млаки. — И остави намъ долги

наша, яко же и мы оставляемъ должникамъ нашимъ, оповѣданье Корн. Устияновича. — Ой, ко-валю, стяхъ Ом. Олексового. — Де-що про пшюмо, пащѣръ та чорнило, Ио. Воробкевича. — О охоронѣ птаць Н. Д. Шкуртана. — Не завидуй, стяхъ Ом. Олексового. — Способы нищеня декотрыхъ школявхъ звѣрять, и т. д. — По части научно-забавной иде Буковинскій Шематизмъ на рѣкъ 1887, оббѣмаючий политичній, судовы, финансовы и церковны власти, школы, рускы товариства на Буковинѣ и читальнѣ (въ числѣ 16). До те-кату Календаря долуценъ два портреты: О. Федьковича и Т. Шевченка. — Цѣна Календаря 50 кр.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. І. С. въ Кричѣ Жаданый додатокъ высылается и записуемо 1.20 зр., а на „Дѣло“ записуемо 3.80 зр. До конца року приде ще за „Дѣло“ 1.20 зр. — Всч. М. С. въ Далавъ. 9 зр. одержали и дакуемо. До конца року ще 3 зр. — Вл. М. З. въ М. О натякнену въ остатнѣмъ лѣстѣ вѣсть про управителя „Нар. Торговлѣ“ въ Перемышля пресимо. —

Надѣслане.

Лѣкаръ бѣгъ зубѣвъ

МАРКЪ

дипломованый на вѣденскомъ университетѣ бѣгъ кривъ сѣ днемъ 3 падолиста

Дентистичне Ателѣ

при ул. Галицкой, ч. 1. І поверхъ и ордануе бѣгъ 9 до 6 год.

Выготовлюе штучныи зубы и цѣлыи вилицѣ, опертѣ на тисненю воздуха побѣла найновѣйшой американьской системы.

Выконуе всякыи операции безъ болю за помочю коканьны. Пломбуе зопсованыи зубы золотомъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. д.

† Иванъ Берестковий. Вы идали почту, а сѣла, де мешкаете, не подали. Зъ той причины не могу Вамъ на Ваше писмо бѣгъ вѣсти. — Василь Навѣрний.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 43—? якъ такожъ

5% Преміованый листы Гипотечный

Порученя зъ провинціи выконуе бѣгъ-воротною почтою безъ провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 240—?

Зѣлье Зебургеа яко певне средотво на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

Какъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Танячевичъ, духовный Зако-маря. Накладомъ „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а почтою 15 кр. Достати можна черезъ редакцію „Батьковщины“.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадевъ зъ монхъ конкурентѣвъ но въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Всч. Духовенству. 43—2

Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинціи выконуются точно и ретельно. На жа-далье высылаетъ взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеонкыи одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

Отъ Руского товариства Педагогического

можно набути олдѣуючий выдана Хемія, Роское, 40 кр.
Гостинице для емныхъ дѣтей 8 кр.
Малый звѣринецъ, 8 кр.
Забавки дѣтей, 8 кр. 1535 2—?
Менажерія, 8 кр.
Вязанна желаній, 10 кр.
Читанка для молодежи 10 кр.
Читанка II. 10 кр.

Зъ причины набути бѣльшой скѣлькости

ЛЪОСОВЪ BASILIKA

есъмо въ можности продавати тѣи-жъ

1774

низше курсу емисіи

10—20

СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провинціи залагоджуеся безъ проволочи.

Зброю ловецку

выпробовану, одинокую нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручаетъ

А. В. Мольнаръ (давнѣйше І. Висневский)

рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ бѣгъ 25 зр. до 200 зр. 1675

Пистоль до меты бѣгъ 25 зр. до 100 зр.

Штуды экспресовы бѣгъ 80 зр. до 500 зр.

Трилюфки бѣгъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую бѣгъ-воротною почтою. Переробляю Лѣфу-шѣвки на Лянкастерки бѣгъ 12 зр. до 20 зр.

Набоу всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 26—26

Цѣс. кор. уприв.

Галицкій Акційный Банкъ Гипотечный.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 2 жовтня 1886 ч. 54406 за-вѣдомило ц. к. уприв. Галицкій акційный Банкъ гипотечный, що Высоке ц. к. Министер-ство дѣлъ внутрѣшнихъ въ порозумѣню сѣ ишими Министерствами удѣлило Банкови при-зволенье стягати знаходячѣ-ся ще въ обѣгу 6% листы гипотечный и выдавати патомѣсть 5% листы гипотечный.

Въ силу того призволеня Банкъ гипотечный розпѣчне сѣ днемъ 1 грудня 1886 лѣсுவати будучи ще въ обѣгу 6% листы гипотечный.

Всѣ въ тѣмъ тягненю выльсорованый 6% листы гипотечный будутъ выплаченъ дня 1 червня 1887 „al pari“, а находячѣ-ся при нихъ бѣжучий купонъ буде выплаченъ за часъ минувшій бѣгъ дня 1. марта 1887 до 1. червня 1887 въ сумѣ 1 зр. 50 кр. бѣгъ кождыхъ 100 зр.

Передъ розпочатѣемъ однакожъ того лѣсорована можуть П. Т. посѣдатель 6% ли-стѣвъ гипотечныхъ сконвертувати тѣи же на 5% листы гипотечный — найпѣзнѣйше до дня 28 падолиста 1886, а то пѣдѣ слѣдующими условіями:

За кождѣ 100 зр. капитала въ 6% листахъ гипотечныхъ сѣ бѣжучими купона-ми, котрыхъ першій платный дня 1. марта 1887, одержитъ посѣдатель тыхъ-же 100 зр. въ 5% листахъ гипотечныхъ сѣ бѣжучими купонами, котрыхъ першій платный дня 1 мая 1887, сѣ доплатою въ сумѣ зр. 2.25 готѣвкою.

П. Т. посѣдатель 6% листѣвъ гипотечныхъ, що хотятъ зрѣбити ужитокъ зъ предкладаной имъ користи въ сѣй пропозиціи, зволютъ находячѣ-ся въ ихъ посѣданю 6% листы гипотечный — не выльсорованый — вразѣ сѣ бѣжучими купонами, котрыхъ першій пла-тный дня 1. марта 1887, предложити Банкови въ тѣй цѣли найпѣзнѣйше до дня 28 падолиста 1886.

Львовѣ, дня 6 падолиста 1886.

ДИРЕКЦІЯ.

1787 2—3

(Передрукъ не буде платигся)

Конкуретъ.

Въ закладѣ сирѣтъ и убо-гихъ въ Дроговижи, фундаціи бл. п. гр. Станислава Скарѣба, бу-де до обсаджѣня посада огоро-дника а заравомъ учителя огоро-дництва для тамошнихъ воспитан-никовъ Закладу сѣ днемъ 1 марта 1887 р. сѣ рѣчною плат-нею 500 зр., вѣльнымъ помеща-нѣмъ, оцадомъ и огородамъ.

Убѣгатель о ту посаду зво-лятъ внести свои подана, заом-отренъ въ бѣгъвѣдній докумен-ты до Кураторіи фундаціи бл. п. гр. Ст. Скарѣба у Львовѣ на йдалѣ-ше до дня 31 грудня 1886 р. Першенство одержать тѣи огоро-дники, котры выкажутъ зна-нѣмъ управы огородовины и оадѣвництва. Кураторія. 1784 2—3

Привану загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогъ

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 127—0

Перепродкумъ дешево отпѣданныи рабагъ.

ДѢЛО

Виходить во Львові щоді Вторику, Четверга и Суботы (крімъ рускихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркуші кождого 15-го и послѣднього дня кождого мѣсяця. Редація „Администрація“ подъ Ч. 44 улици Галицка. Рукописи звертаються лишъ на попереднє застереженнє. Уголошена принимаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одной трети печатной, въ рубр. „Надбослане“ по 20 кр. а. в. Ренямаціи неопечатаніи вольніи отъ порта. Предплату и инсераты принимають: У Львові Администрація „Дѣла“. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Россіи Редація „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.

На дорогу д-ру Зыбликевичу.

Маршалокъ краевый, д-ръ Зыбликевичъ рѣшучо вже уступає. Причини того уступленя пояснили мы достаточно въ попереднихъ числахъ „Дѣла“; они показались въ болѣйшій части личной натуры. Нынѣ гадится сказати де-що про д-ра Зыбликевича яко кѣлькалѣтнього маршалка краю.

Д-ру Зыбликевичу годѣ не признати духа инициативы, котрымъ попередники его могли величатись хіба лише въ малой мѣрѣ. Инициативу тую розвивувъ онъ головно въ трехъ напрямкахъ, а то на поли поднесены промыслу краевого, контролю господарки автономичной и школьництва.

Витаючи ново-выбранныхъ членѣвъ Сойму краевого въ 1883 р. высказавъ д-ръ Зыбликевичъ явно и ясно, що ему иде именно о вытвореннє сильного и здорового организма, а до той цѣли думавъ онъ дойти черезъ поднесеннє духового и матеріального стану краю. Въ услугахъ другихъ маршалковъ програма така, хотай розумна, лишалась звичайно простою фразою подъ титуломъ „organіczna раса“. Д-ръ Зыбликевичъ старався ви однакожь по силамъ реалізувати. Хотуемо лише, що за его маршалкованя отъ кѣлькохъ лѣтъ въ бюджетѣ краевомъ стрѣчали мы заедно якусь значнѣйшу суму, приаминую на розоудженнє и поддержаннє промыслу краевого, и що дѣйствително въ послѣднихъ лѣтахъ въ равныхъ сторонахъ нашего краю повстали промысловыя школы и вѣрстаты. А и неодиноки спосібнѣйшій промысловцѣ одержували въ фондѣ краевыхъ позички безпроцентовой на розширюваннє своихъ вѣрстатѣвъ. Будженнє промыслу краевого лежало вправдѣ въ дусѣ чашу послѣднихъ лѣтъ, але треба признати, що д-ръ Зыбликевичъ зрозумѣвъ тую потребу чашу и по можности пришовъ въ помощь фондамъ краевыми. Пригадаемо, що въ той цѣли д-ръ Зыбликевичъ предпринявъ кѣлька подорожей по краю, щобъ лично розслѣдати условия и потребности промыслу краевого. Подорожи тѣ не лишались безъ позитивныхъ результатовъ, и достаточно треба признати, що уступившій маршалокъ переводивъ въ дѣло свое правило: краевый грѣхъ обертали по можности на цѣли продуктивны. На евентуальный замѣтъ, що результаты въ томъ напрямѣ доси не суть такъ дуже свѣтлы, можна отповѣсти, що головнѣйша часть сей трудной задачи спочиває такъ на самой сущности. Але грубой леды переломила инициатива маршалка.

И контролю господарки краевой, рѣчи давнѣйшими часами мало практикованой, не спускавъ д-ръ Зыбликевичъ въ ока. Онъ, на скѣлько позволяли ему приписы законны, заряджувавъ все потрѣбное для розслѣдженя каждой жалобы на неправильности и несовѣстности въ господаркахъ повѣтовыхъ и громадскихъ, и ему справдѣ удалось выкрыти богато непорядковъ та мальверзацій, котры догды часы оставали и були-бы дальше роскошували собѣ въ темрявѣ ночи. За его инициативою Соймъ минувшого року ухвалою улекшивъ Выдѣлови краевому контролю надъ господаркою грѣшми громадскими.

Що до школьництва, д-ръ Зыбликевичъ придерживався правила, що користѣйше посѣдати болѣе школѣ народныхъ, хотай-бы и т. ав. даковѣтъ, якъ менше, а зорганизованныхъ послѣ всякихъ вымогъ педагогичи и дидактики. Свою думку въ томъ взглядѣ высказавъ онъ отверго въ Соймѣ, але не устоявъ съ нею супротивъ тыхъ, котрымъ грамотный селянинъ не на руку, отъ хочъ-бы и нашимъ „подолякамъ“. Его заслугаю есть такожь и

зроблений початокъ до управлѣннє администраціи школьныхъ фондѣвъ окружныхъ. Администрацію же ихъ переняти въ руки Выдѣлу краевого, ему не удалось.

Для справы рускои бувъ д-ръ Зыбликевичъ, яко маршалокъ, зовсѣмъ пассивный. Gente Ruthenus, natione Polonus — сего досытъ. Русинѣмъ не бувъ нѣколи, хочъ выйшовъ въ руского роду. Выхованнє а задѣсь и интересы велѣли бути ему Полякомъ. Панамъ польскимъ все ишовъ на руку — и якимъ мечемъ воювавъ, отъ такого и зойшовъ въ уряду маршалка. Характеристична була его инаугураційна рѣчь при открыті Сойму въ 1883 р. Онъ тѣшився выборомъ шляхты польской въ меншихъ посѣлестей на Руси и твердивъ, мовъ-то селяне въ загаль, отже и рускы, въ довѣрїя выбрали шляхтичѣвъ польскихъ, мовъ-то хлопокъ згорнувся добровольно подъ покровъ „hierarchii profesznej“ (терминъ д-ра Зыбликевича). Зъ того становища дилѣгирь, живъ уступившій маршалокъ въ оптимистичномъ пересвѣдченнѣ, що якъ-бы такъ дальше йшло, то може бы и можна выровнати провалъ еусѣбный. Натогды надѣявся онъ и приспати справу руску, яко не національну, а лише еусѣбную.

Нетерпимости для руского языка не хочемо уступившому маршалкови импутувати, але несимпатію до нашего языка можемо смѣло ему вѣнѣти. Открываючи и закрываючи сесіи Сойму краевому, забувавъ д-ръ Зыбликевичъ правильно на рускый языкъ, хотя пос. Романчука пригадавъ ему то rescatum omisiois. При сотвореню Банку краевого „зауоуто“ на фирму руску. При открываню школѣ промысловыхъ и рѣчьныхъ на Руси не пытаню, що прецѣвъ треба бодай про людске око углядѣти языкъ рускый. По той причинѣ галицка Русь не могла симпатизувати съ д-ромъ Зыбликевичемъ. А слова, выреченныя при закрываню послѣдней сесіи соймовой, на котрой ухвалено лише лахи въ внесеня пос. Романчука що до руского языка въ школахъ народныхъ и середнихъ, — слова, мовъ-то „история запише ту ухвалу соймову на вѣчну память“ — тѣ слова мусѣли мы взяти яко енуциацию обчислену на ооламученнє кругѣвъ несвѣдомыхъ рѣчи. Выдѣлы повѣтовъ, на котры д-ръ Зыбликевичъ яко маршалокъ мавъ повне вліяннє, ставали заедно до акціи выборовъ противъ Русинѣвъ, а въ урядованю своѣмъ поминали аоо негували языкъ рускый. Д-ръ Зыбликевичъ не внявъ на становище справедливости національной и по той причинѣ Русь галицка — хочъ не отмовляе ему тыхъ заслугъ, якѣ фактично ему належитъ признати — не має подставы за нимъ жалувати.

Новый маршалокъ краевый

ще не именованый, але вже рѣчь певна, що буде якъ найскорше именованый — и то найимѣнѣйшѣе гр. Яна Тарновскій въ Дакѣ.

„Н. намѣстникъ повернувши въ Відня — якъ каже Kurjer Lw., — „въ наилучшѣмъ гуморѣ“, повѣдомивъ край коммуникатомъ въ урядѣ гасетѣ, що гр. Тарффе въ отповѣдь на телеграфичнй просѣбы 59 Радѣ повѣтовыхъ и президентѣвъ мѣстъ Львова и Кракова, пробы Е. Вел. цѣсарь не принявъ димисіи д-ра Зыбликевича але щобы дано маршалкови отпустку на часъ недуги — заявивъ рескриптомъ въ 13 л. падолиста с. р., що бачъ въ огляду на автономичне становище маршалка не може входить въ квестію дана отпустки д-ру Зыбликевичу и що въ загаль правительство не може противитись димисіи, о котру самъ д-ръ Зыбликевичъ просивъ и становъ своего здоровья умотивувавъ.“ Тымъ чиномъ димисію д-ра Зыбликевича принято, а рада министрѣвъ на представленнє намѣстника п. Залеского пред-

ложила цѣсареву до именованя гр. Яна Тарновского, о котрого кандидатурѣ нѣхто навѣтъ не догадувався.

Именованнє гр. Тарновского маршалкомъ уважакътъ все не-станчичковскій дневникъ польскій протавнымъ интересамъ краю. „Kurjer Lwowski“ пише: „Коли именованнє гр. Тарновского наступить, то партія краковскихъ реакціонерѣвъ, що натручуются коронѣ, побѣдила и относины краю заблагить ще болѣе, а въ теперѣ заблагить.“ — „Gazeta Narodowa“ пише: „Часописамъ краковской партіи припаде немаломъ трудна задача — вычислювати заслуги горожанскы, труды въ житію публичномъ и политичай погляды, котры гр. Яна Тарновского учинили годнымъ першого достоинства въ краю. Цѣлый край не богато знає про нихъ, въ Соймѣ краевомъ бачить его ажъ отъ р. 1876 и то яко посла зовсѣмъ пассивного, що въ нѣчѣмъ не бравъ инициативы, — а коли знає его яко доброго и оцѣдлого господаря, то такую добру прикмету має богато обыватѣльствъ, але они не мають претензіи кермувати автономичными справами краю. Коли правительство хотѣло выкликати ще болѣйшій холодъ до себе въ нашихъ кругахъ политичныхъ, то повнѣйшѣ довершило того, улягаючи партіи непопулярной въ краю и показуючи, що легковажить цѣлый автономичный напрямъ политики.“ — „Dziennik Polski“ пише: „Не потребуемо навѣтъ поднесити, що кромѣ кѣльканацати членѣвъ партіи краковской, котры любятъ все и всюды промовляти въ имени краю, именованнє то нѣкого не доволитъ. Гр. Тарновскій не отначуєся анѣ выдатными добностями, анѣ знаннємъ краевыхъ отнѣсінъ, конечно потрѣбнымъ до занимаия уряду маршалка, — а все то, якъ и политичнй погляды ново-именованого маршалка промовляють радше противъ него. Тожъ безъ сумнѣву, въ хвилѣ, коли крави треба сильного, энергичного, съ справами краю знаменито обѣзаного керманика Выдѣлу краевого, именованнє гр. Тарновского, обчислене лишь на удовлетвореннє одной котеріи, муситъ кождый уважати дуже некористнымъ для краю.“

Тыхъ голосѣвъ печати занадто досытъ, щобы познати личнѣсть гр. Яна Тарновского и „симпатію“ его кандидатурѣ. Певно, що ще нѣколи за часѣвъ автономіи галицкой не бувъ въ той способѣ вытанный нѣкакой кандидатъ на маршалка!

Изъ становища руского — хочъ въ загаль отъ нѣкакого въ кандидатѣвъ польскихъ на крѣсло маршалковское мы не можемо надѣятись для себе якогось доси небувалого добра, — именованнє члена краковской партіи маршалкомъ мы мусимо уважати шкѣднымъ для краю, а шкѣднымъ и оскорбляющимъ для насъ Русинѣвъ. Партія краковская негує всякій права Русинѣвъ до ихъ народного розвою а именикъ нынѣшного кандидата на маршалка гр. Станиславъ Тарновскій выголосивъ въ имени той партіи минувшого року въ Соймѣ такую бесѣду при дебѣтъ надъ внесеннємъ пос. Романчука, що она мусѣла оскорбити кождого Русина въ найсвѣтѣйшихъ его чувствахъ. Чоловѣкъ, котрого протегує така партія, не повиненъ бути маршалкомъ краю, въ котромъ половина мешканцѣвъ — Русины!

Безъ се явище вынятковѣ а безконечно сумне, що при именованю маршалковъ и намѣстникѣвъ для Галичины правительство оглядаєсь только на Поляковъ, а не пытає про Русинѣвъ. А прецѣвъ Русины становлять положу несущихъ податокъ крови и майна мешканцѣвъ краю, а прецѣвъ маршалка та намѣстника именуєся не лише для Поляковъ, але и для Русинѣвъ. Русины нѣколи ще не ареклися права мати голосъ въ державѣ австрійской, якій належится имъ зарѣвно, якъ кождому другому народови, и то право свое удержуютъ они въ повной силѣ и нынѣ, въ виду именованя маршалка для Галичины, —

Предплати на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл на полъ року . . . 2-50 ар. на полъ року . . . 2-50 р. Для Заграничя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7-50 ар. на чверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

тымъ болѣе, коли бачуть, що на достоинство зверхника автономіи краевой має бути поставлений чоловѣкъ въ партіи, котра важитися негувати Русь на Руси!

Станъ рѣльництва въ середной Европѣ.

Криза рѣльничя у насъ — не есть вынятковымъ явищемъ. Властители землѣ не только въ Австрій, але и въ Россіи, и въ Нѣмечинѣ, Бельгій, Швайцаріи, навѣтъ у Франціи и въ Англіи вже отъ кѣлькохъ лѣтъ жалуются на оумный станъ рѣльництва. Найлучшимъ того доказомъ есть разъ-на-разъ зростаюче часло продажи земскихъ посѣлестей.

Одинъ зъ найзнаменитѣйшихъ сучасныхъ экономистѣвъ нѣмечкихъ, проф. Шмоллеръ, бачить головну причину лиха въ надмѣрномъ задовженю землѣ. Надъ тою хроничною недугою власности земской застановляєся онъ довше и подає цѣкавы статистичныя даты.

Въ долитавской части Австро-Угорщины обтяженнє довгами власности земской въ осьми лѣтахъ с. е. отъ 1871 до 1879 р. зросло о 938 миллионѣвъ ар., а зъ той сумы 412 миллионѣвъ припадає на болѣшу посѣлѣсть. Дробна посѣлѣсть була обтяжена довгами въ роцѣ 1873 на 78 мил., въ р. 1874 на 84 мил., въ р. 1875 на 70 мил., въ 1876 такъ само, въ р. 1877 на 31 мил., а въ 1878 на 30 миллионѣвъ. Примусовыхъ продажей въ р. 1879 було 9090 на суму 38 миллионѣвъ ар. Вѣрители отратили на тыхъ продажахъ 52-2% овози вѣрительности. — Въ Баваріи въ одномъ р. 1880 продано примусово 3739 посѣлестей на 30,059 гектарѣвъ. Вартѣсть землѣ въ Баваріи знизилась до 50%. Дробный властители землѣ, обдовженные болѣе якъ на половину своего майна, ставали майже жebraкомъ. — Въ Пруссахъ выоста довгѣвъ обтяжающихъ власность земоку, доходитъ до 80 або 90%. Реальности, выставленны на лицитаціи, часто зовсѣмъ не находятъ купца. Банки гапотечны въ Нѣмечинѣ мусѣтъ съ кождымъ рокомъ що-разъ болѣе забирати добра въ овои администрацію въ причинѣ, що не могутъ стягнути залеглыхъ рѣтъ. Прусскій акціонный Банкъ кредиту грунтового занявъ въ р. 1879 добръ въ вартости 218,000 марокъ, а повнѣйшій нѣмечкій Банкъ кредитовый земскій въ вартости 459,000 марокъ.

Повышшй цѣфры — каже Шмоллеръ — ясно показуютъ, до чего веде задовженнє и чимъ оно есть фактично. Оно то робить, що земска власность масами переходить въ руки вѣрительствъ, не есть отже нѣчимъ иншимъ, якъ частковому, укритою продажою. Власность земока сталася движимою и розвилася въ частковыхъ удѣлахъ ренты, котрыхъ властителями — если не правными, то фактичными — суть властители лиотѣвъ заставныхъ, каомъ щадничей, инотигудіи, банки гипотечный, и т. д. Коли рѣчи пойдуть такъ дальше, то за 30, 50 або 100 лѣтъ дробный посѣдатель землѣ буде зовсѣмъ вывлащеный.

Иный край — каже дальше Шмоллеръ — показуютъ сумну долю, до якои має перейти нѣмечке рѣльництво. Въ Франціи половина, а въ Бельгій дѣй третия власности земской знаходатся въ рукахъ не властителей але арендарѣвъ. Въ Италиі цѣлы обширы власности земской знаходатся въ рукахъ капиталистѣвъ мѣскихъ, а арендарѣ, кождою хвилѣ вносячи неначе надъ пропастею, лишь надмѣрно працую та отмовляючи собѣ найконечнѣйшихъ потребъ, могутъ удержати свое хитке становище. Въ околлицяхъ Базилена наибольша часть малыхъ властителей дорогою лицитаціи перейшла на власность домовъ торговельныхъ въ томъ мѣстѣ; давнй властитель осталися на мѣсто яко арендарѣ, а вѣритель зъ конечности вдоволяються низкимъ чиншомъ, а часто навѣтъ сервитутомъ въ видѣ лѣтного мешканія. Такой арендарѣ, не могутъ затягати новыхъ довгѣвъ, маючися вправдѣ лѣпше, якъ передъ тымъ, але повна зависимость ихъ отъ плютотратѣи есть великимъ лахомъ еусѣбнымъ. Дѣй-

относительно страшными суть отношения ролынич в Англии, и Ирландии не имеют причины поглядывать завистливым оком на свою гордую папу. Вольный пообедатель дробной собственности в Англии пропал уже от давня; арендары уживают до робота пролетариату, что живе з дня на день, и сами они близкий крайной руины.

Глядячи за причинами того погубного в своих наследках обдобра земли, — проф. Шмоллерь находит их насамперед в дусе спекуляции и необмеженной подильности дробных парцел, а дальше в конкуренции збожа американского а в части и російского на торгах заходной и середной Европы.

Легкость продажи и набувания добры побудила спекулянтів користати з легких заробков при ролынич в цнй земли, коли то до якогось часу цна земли постійно підносилася, — а що гірше, вести на велику околю рабункову господарку, щоби сейчас вытягнути як найбільше з земли зыску, без ніякого вкладу на тревале улущенне земли. Лбсы вырубано, зрубн поділено на малі парцелі и як найскорше розпродано дробным властителям, лакомым на землю, а не поседающим отновддых капиталов. Добра стратили, на вартости цнаа земли піднеслася, а зыски потонули в кишених спекулянтів. — Чистый доход зменшався в мру як зростала цнаа земли. В Мекленбурзі н. пр. в часі от 1870 до 1878 р. цнаа земли пересічно зросла з 0.260 на 2.074, т. е. обієм разов, а цнаа жата в 0.918 лише до 1.202, т. е. лише три разы, — отже доходность з управы жата дуже зменшилася. При таких условиях не могло бути мовы о яких-небудь улущеннях, о рациональнйшом оспособ господарки. В многих випадках дробный властитель овідомо хапався рабунковой господарки, щоби только на нмь придбати собі якій доход. Случай омерги в родині, выбівованне когось з родины, шкоды элементарий и т. п. були остатным ударом и екзекуція оставалася неминуемо.

До той хроничной хоробы ролыничного стану в середній Европі долучилася ще инша — збожева криза, оправдана головно конкуренцією російского и американского збожа на торгах заходной и середной Европы. На плодородной Украині пшеница родится без навозу. В мру того, як розширюея уживанне силы пары до потреб ролыничства, открывався для той галузи продукция що-раз ширше поле, а при кождом загалублені орки на богатом черноземі выдаток збожа що-раз большае. Жата з Росіи вывезено в 1870 р. 3.31 мил. сотнаров метр., а в 1878 р. вывезено его вже 10.79 мил., також и вывоз пшениц зрост в томь часі з 12.19 мил. на 16.13 мил. сотнаров метр. Але далеко грознйшою ест в томь дль Америка. В Сполученых Державах и в Канад в остатных 10 лтах продукция збожа зросла отрашно, а ледви десяту часть грунтов взято под управу. В Сполуч. Державах просторонь занята под управу пшениц зросла от р. 1871 до 1880 з 20 на 30 мил. акров, а вывоз пшениц, що в р. 1850 выносил лише 217.000 сотнаров метр., зрост в р. 1880 вже на 41,780.000 сотнаров м. Управа двичих грунтов, продаваных правительством и товариствами желзных дорог, приносила 20—25% чистого доходу. Грунты нколи не видят навозу, а мимо того в 20 лтах выдаток зерна не зменшався. Верхня грунтов равна, чиста, оспособна до управы машинами, а родючя верства груба на 1 до 20 стб. — Товариства капиталистов и спекулянтів управляют машинами просторы на 10.000 а навств 75.000 акров. Ланы пшениц бувають 6 миль довгі а 4 миль широкі. Збоже зараз по жнив молотят на поли и просто везут на отацію желзниц або до порту. На отаціх желзниц оут величезный шихавр с механичними елеваторами. Дякувати механичным приладам корабель паровый можна там в одном дни наладувати 33.500 гектолитрами збожа; в Европ на выладуванне того збожа треба 10—12 днйв. Для провозу збожа сего року поглублено каналы американскі и побудовано сталеы пароходы, щоби перевод збожа до Европы був як найдешевшй. Через то квартал американской пшениц можна в Ливерполи продати по 29—31 шиллингов (з того половина иде на кошты перевозки) а хлбороб английскі мусит за тойже квартал пшениц взяти бодай 45—49 шиллингов, щоби выйти на овы.

Также в годовой худобы робит Америка велику конкуренцію Европ. Вывоз худобы из Спол. Держав выносил в 1875 р. 50.000, а в 1880 р. вже 182.700 штук, кромь мяса (в

1876 р. 151.636 сотн. метр.). В р. 1878 спроваджено до Нмеччины 112 мил. фунтов американою свинины, а Велика Британія закуповуе шо року у Сол. Держав свинины за 10 мил. фунтов штерлингов. Масло и сыра вывозит Америка також множество; сама Нмеччина бере з Америки шо року 3 мил. фунтов масла и 50.000 фунтов сыра. За-дл конкуренції Америки ролыничство в Англии загрожене цбковитым упадком. Просторонь под управу пшениц зменшилася от р. 1870 до 1880 о 16.3%, вартость земли о 33.3%, а чинш арендн о 30—50%. Богато земли лежит облом. И ховь рогатой худобы та овец зменшился. Американская конкуренция пошкодила и Нмеччині та Австрії в торговли продуктами ролыничими. Давнйше з Нмеччины и Австрії вывозено богато худобы до Англии, теперь ледви половина того вывозится, а вывоз муки зменшился ще больше. Конкуренция с Америкой выдержати годь..

Перегляд часописей.

(П. Романчук збивае ложь „Нов. Пролома“ — з дописи до „Крају“ о жидов галицких.)

„Нов. Пролом“ умістит вь вчерашном числ такє пиомо п. Романчука:

„Вь чч. 381 и 382 „Нов. Пролом“ з 25/10 (6/11) и 29/10 (10/11) с. р. вь статях „Наша неопытность“ и „Дефавдація Подлясского“, мжж иншими замѣтами меншого значеня о бывшом руском комитетѣ для помагаия довижкамь рустикального банку, сказано: 1) що комитетѣ той не сходялся на засѣдания и по основанию своимь 12 цвѣтя 1884 зойшовся аж 20 червня 1885; 2) що члены комитету не были вызваны на засѣдания а именно що п. Марковъ бувъ запрошеный лишь на перше засѣданье; 3) що вь комитетѣ не было нѣякой контролѣ; 4) що комитетѣ бувъ розвязанный председателемъ безъ засѣдания, и 5) що комитетѣ бувъ розвязанный безъ переведеня контролѣ.

Вь интересѣ бывшого комитету прошу о умѣщене сего опростованя:

До 1). Згаданный комитетѣ вь самбит 1884 сходялся не одинь разъ, а чотыри разы на повный засѣдания и оголосивъ газетами кромѣ першого „Увѣдомленя для довижковъ рустикального банку“ з 12 цвѣтя ще два таки увѣдомленя вь маю и червни того-ж року, ухвалени на засѣданяхъ комитету.

До 2). На кожде засѣданье были вызваны вь члены комитету. Свѣдчат о томь влаонручнй подписы членовъ на пиоменныхъ запрошеняхъ (з котрыхъ деякы з познйшихъ чловъ случайно у мене переховалися) мжж ними и подписъ самого п. редактора Маркова.

До 3). Контроля переводилася двоика: вырывкова (Stichproben), а вь 1885 р. перевела вь цѣлости докладну контролю установленя на то на засѣданіи з 20 червня 1885 контрольная комиссия.

До 4). Комитетѣ бувъ розвязанный не самымъ председателемъ безъ засѣдания, а двома одноголосными рѣшенями цѣлого комитету з 20 червня 1885 (коли заразомъ рѣшено оголосити розвязанье аж по переведеню головною контролѣ) и з 31 марта 1886 (коли выслаухано справозданя комисіи контрольной).

До 5). Остаточне розвязанье комитету наступило отже не безъ переведеня контролѣ, а по переведеню контролѣ згаданю комисією и на подставѣ внесеня той комисіи.

Що до результату контролѣ, то контроля вырывкова не выказала нѣколи якоысь мальверзаціи, а лишь показалося колька разовъ, що отповѣди довижкамь и отсылка книжокъ та документовъ залагали у Подлясского навѣ и довшій часть, хотия справы цѣломъ належито были залагоджены. Подлясский оправдувалъ то великимъ множествомъ работы и довшю недугю. И послѣдняя головная контроля не выказала сиреневрѣна, только що еи не можна було довершити о столько, що щезла одна книжка д-ра Добрянского сь записками переосылокъ и поквитованиями Подлясского та ще и сь певною оумою грошей изъ вины писаря отъ д-ра Добрянского. Комитетѣ вь овымъ послѣдномъ оголошеніи з 2 цвѣтя 1886 воззавъ выправдѣ довижковъ, щоби вь разѣ потребы удавалися до п. Нагбрюного, однакомъ черезъ пять мѣсцйвъ нѣхто не оголосивъ. Також очевидно не можна було проверить докладно тыхъ грошей, котры, якъ познйше показалося, деякы довижники присылали або передавали прямо Подлясскому.

Юл. Романчук.

Изъ опростованя п. Романчука зможутъ собі чатателѣ „Нов. Пролома“ утворити понятя, якъ то ихъ информус и вь загалѣ чимъ кормит ихъ п. Марковъ. Цѣлу справу комитету предстанивъ отъ початку до конця тенденційно ложно. А вже чого якъ чого належитъ погратулювати п. Маркову, то тои цивильной отваги, сь якою мѣгъ нарисовати про себе, що онъ не бувъ вызванный на засѣдания комитету. Щастье, що п. Романчукъ мае зазынны листы вь рукахъ, а на нихъ власноручнй подписы п. Маркова, — отже ложь доказана. А що п. Марковъ, на шѣсть засѣдань, якъ отбулися, ливовя, якъ самъ признае, только на одномъ першомъ, на прочихъ же пять не звыливъ ливитися, то такожъ дуже красно овѣдчит о его почутю обовязку, якій принявъ на себе яко членъ комитету!

Помѣщаючи опростованье п. Романчука, п. Марковъ не заперечуе хочъ-бы одной точки опростованя. Шо дефавдацією Подлясского онъ да саро пере бруды „Заведенія“, тому нема що дивуватися. Редакторы органѣвъ революверовыхъ мають своего рода пониманье рѣчей и своего рода мораль...

„Dziennik Polski“ — пише п. I. Рогошь вь „Крају“ — зачавъ збирати оклады на памятникъ для Яна Ляма, а хотия они плынутъ дуже окупно, то все-жъ прибралосъ дои около 300 гульдѣновъ. Мжж жертвующими бачимо найбільше стражниковъ скарбовыхъ и дробну интелигенцію, жидовъ же зовсімъ нема. Зь-отки той энтузіазмъ отражи скарбовой для чловѣка таланту, котрый вь еи интересѣ нѣколи слова не написавъ? Имовѣрно зъ того, що пок. Янъ Лямъ бувъ онымъ комисаря стражи скарбовой, отже цѣла инстигущія хотѣла-бы почити вь нмѣ свою славу. Шо-до жидовъ, то ти може ще нѣгде не показали вь такій яскравый оспособъ своей невѣды, якъ именно тутъ. Лямъ бувъ ихъ безкористнымъ а такимъ горячимъ оборонцемъ, до ровного ему нема навѣ вь редакціи „Neue fr. Presse“. Колько разовъ зайшла де оварка мжж жидомъ а християниномъ, онъ все признавалъ рацию жидовы, выходячи зъ того погляду, що жидъ, яко угнетенный, потребуе большой ошкы. Словомъ, на цѣлой области земель польскихъ певно не было чловѣка идучого такъ далеко вь уступствахъ для жидовъ, якъ Лямъ. А мимо того, коли хорувавъ, нѣякій жидъ не оспытался про него; коли умеръ, нѣякій жидъ не пошюбъ потѣшити его родину; а теперь, коли почитателѣ его таланту збираютъ склады на памятникъ, нѣякій жидъ не давъ гроша. Глядячи на тую равнодушность, пригадую собі коротку розмову, яку и мавъ вь р. 1877 подчасъ восточнои войны сь однимъ виднѣйшимъ жидомъ львовскимъ. Онъ прійшовъ до мене, якъ до чловѣка, о котромъ допускатъ, що муситъ знати про рознй справы закулисовы, и запытавъ мене вь повѣ-голоса, чи Поляки гадаютъ зробиати революцію. — Противъ кого? — Якъ то противъ кого? Противъ Росіи. — А за что? — За то, что Росія не е добра, бо жидамъ не позволяе всюду мешкати. — Коли для васъ не добра, то робитъ вы революцію! — Мы? зь-отки мы? То не наша рѣчь. Поляки умѣютъ лѣпше воювати, якъ мы, а що мы е великій пріятель Поляковъ, то они повинны за насъ битися.. Я навѣвъ дословно, що коласъ чувъ, а нмѣвъ по омерги Ляма я пересвѣдчився, що хочъ-бы мы за нихъ и воювали, то ще и тогдѣ они не потребували-бы почуватися до якои-небудь намъ за то вѣдчаности!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ делегаций.) Во второкъ велюся вь комисію для справы заграничныхъ угорской делегаций дальшй дебаты надъ поыоненьемъ гр. Кальногого. Забрали голосъ д-ръ Фалькѣ, гр. Андрасов, гр. Зичи и гр. Аюний. На безѣду референта Фалька отповѣвъ гр. Кальнокий, що оя вь справѣ уни Восточнои Румелии сь Болгарією якъ давнѣйше такъ и теперь оюитъ на грунтѣ угоды берлинской и що правительство мае на оцѣ управлѣненье сии справы черезъ державы подписанй на оій угоды. Конференція вь Константинополи не змѣнила нѣчого. Практична точка ваги лежитъ вь ревизіи статута восточнои Румелии, котрый мавъ управлѣннати внутрѣшній справы административнй. Правительство мало ясну и рѣшучу цѣль, але не могло еи осягнути черезъ тогдѣшній приключеня. Гр. Андрасову отповѣвъ мин. дѣл заграничныхъ, що, коли онъ говоривъ о участи Росіи вь рѣшучомъ залагодженю справы болгарской, то мавъ тутъ на думцѣ не лишь саму Росію, але и всѣ державы европейскы, подписаннй на угоды, а коли думавъ именно о залагодженю тыхъ справъ, котрыхъ условіємъ оталося фактичне ослученье Восточнои Румелии сь Болгарі-

єю. Гр. Кальнокий годится зовсімъ сь поглядомъ гр. Андрасового, що вь становищи Болгаріи, такъ якъ его означила угода берлинская, не сибѣ нѣчо бути змѣненнымъ; однакомъ не отойтъ нѣчо на перешкодѣ, щоби Болгарія подъ многими взглядами не була побѣла угоды берлинской зависимою отъ участи державъ европейскихъ отже такожъ и отъ Росіи. И такъ н. пр. шо до затвердження выбору князя, шо до санкціонованя уни и т. д. Болгарска конституція естъ внутрѣшнюю справою Болгаріи; чи Болгаре охотятъ еи задержати, чи змѣнити, то вже естъ ихъ рѣчью. Министеръ каже на послѣдокъ, що вь енуціаціи порушеной черезъ гр. Андрасового не хотѣвъ ставити программы и не хотѣвъ нарушувати становища Болгаріи оствореного угодою берлинскою, бо то оупротивлялось-бы его влаонму заявленю. Мимо того нѣхто не може заперечити, що отношения Росіи до Болгаріи суть великой ваги для будущности Болгаріи. Спокой еи, доброты и безпечность не дались-бы осягнути, наколи-бъ мжж великою а малою державою напряженье тревало безъ конця и наколи-бъ другій большй державы не хотѣли отойти поза тою малою вѣчно на оторожа. А хто-жъ хотѣвъ-бы взяти на себе ту ролу? Для того легко зрозумѣти бажанье, щоби то напряженье вь нѣій небудь оспособъ могло устати. Гр. Кальнокий не каже, щоби то було спеціально рѣчью Австрії, але хто хоче завести лѣпшій относины, той муситъ бажати, щоби относины тѣ были менше напряженй якъ теперь.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Вь виду трехи лонѣшого выступлѣня декотрыхъ кабинетовъ европейскихъ наставъ вь мѣрдайнныхъ кругахъ болгарскихъ трохи большій спокой, бо всѣ сподѣваютоя, що Европа не охочѣе иначе залагодити справы болгарской, якъ лишь на подѣвѣхъ истнующихъ угоды. Особливо поясненье гр. Кальногого мало зробиати вь цѣлѣ Болгаріи дуже добре враженье. Декотры газеты выдали поясненье гр. Кальногого вь окремыхъ додаткахъ, а „Независ. Болгарія“ вызвае правительство, щоби не уступало Росіи, бо судѣбѣ Болгаріи зависитъ отъ Европы. Министры перебувають ще вь Трновѣ и сими днями прійдутъ до Софіи. Вь роковины битвы подъ Сливницею мае отбуться вь Софіи велика манифестация вь честь кн. Александра Ватенбергского. Тымъ часомъ Росія не перестаетъ работи на Болгаръ всякою можливою пресію, а ген. Каульбарсъ показуебъ майстромъ вь вынаходженю всякихъ возможныхъ средствъ, щоби лишь Болгарамъ докупити. Скоро лишь надійшла отмнога отповѣди короля даньского, ген. Каульбарсъ приказавъ за разъ выпечатати ту отповѣдь вь тысячахъ примѣрниковъ и розкинути ихъ по цѣлымъ краю. Якъ звѣстно, заудивъ болгарскій судъ военный російского подданого и штабового капитана Набокова за давнѣйшій заговоръ противъ кн. Александра и за недавню ворожобу вь Бурсѣ на кару омерги. На жаданье консуляту російского выдано Набокову тому-жъ консулятову вразъ сь вырокомъ кары омерги за пиоменнымъ потвердженнямъ. Ген. Каульбарсъ повѣдомивъ тымчасомъ болгарске правительство, що Росія уважае сѣй вырокъ за зовсімъ неважный. Тутъ треба ще и то додати, що коли отбувалася судъ надъ Набоковымъ, войшовъ до оалъ судовои російскій консуль и зажадавъ выпущеня Набокова, а коли председатель суду тому оспротивавъ, то консуль загрозивъ тымъ, що не позволитъ Набокову отповѣдати. Вь Филипополи знову арештували власти пняого каваса (слугу) російского консуляту, котрый вечеромъ блукався по улицахъ мѣста сь революверомъ вь рукахъ, але скоро познали, що то російскій кавастъ, заравъ его выпустили. Мимо того ген. Каульбарсъ поблавъ ноту до болгарского правительства сь жаданьемъ, щоби оно дало димисію комендантовъ бригады и мѣщевому комендантову, якъ такожъ щоби примѣрно укадало тыхъ, що каваса увязняли. Кромъ того зажадавъ ще, щоби цѣлый гарнизонъ салютувавъ передъ російскою флагою, вызвѣшеною на російскомъ консулятѣ. Отповѣлъ назначивъ ген. Каульбарсъ на день 17 с. м. О окольку доси звѣстно, правительство болгарске не думаетъ укарати дотычныхъ комендантовъ и властей хочъ-бы вже лишь длятого, що они старалися всякими силами, щоби не допустити вь мѣстѣ до ворожобѣ. Здаебъ такожъ, що правительство не дастъ такожъ жадной отповѣди на згадану ноту ген. Каульбарса. Характерастичный естъ такожъ и олдуючий оспособъ пресіи на болгарске правительство. Вь часѣ сербско-болгарской войны предавъ болгарскій агентъ дипломатичный вь Бѣлградѣ всѣ свои акты російскому консулеви тамъ же; теперь, коли мжжъ Сербією а Болгарією настала згода и коли шо до спорной области коло Бреговы настало мжжъ обома сторонами порозумѣнне, зажадавъ теперьшай болгарскій агентъ вь Сербіи д-ръ Странскій выдана тыхъ актовъ. Російскій консуль вь Бѣлградѣ Персіи не хоче ихъ одакожъ выдати, бо каже, що доставъ отъ сего правительства приказъ, не выдавати актовъ агентовъ, котрого Росія не признае. — Кандидатура черносгорского воеводи Воже Петровича на престолъ болгарскій не потверждаеся. За то чимъ разъ больше высуваеся кандидатура кн. Николая Мингрельского, протегована Росією. Кн. Николай походитъ зъ старой православнои родины мингрельской, котра по прилученю Мингрелии до Росіи стратила свои права суверенности. Титулъ пануючихъ давнѣйше кавзѣвъ мингрельскихъ бувъ Дадіини; теперь кождый членъ родины може называтся лишь Дадіанъ. До 1867 р. родина Дадіановъ була ще пануюча вь Мингрелии, але того року кн. Николай зрѣиса оихъ правъ вь користь царя російского и за то о-

державу титуль „князь Мингрелин“ и „Свѣтлостъ“. Головою родины есть теперь кн. Николай, который родился 1846 г. и есть теперь полковником и елигелъ-адъютантомъ царя. О его характерѣ не разказываютъ ничего доброго. Мае то бути чоловікъ легкій, который лишь для того зрѣкоя вѣсьх своихъ правъ до давняго князѣвства, чтобы могъ свободно и выгодно жити и тратити гроші за границу. Въ шѣдоемъ рокахъ бувъ бнъ особистою звѣстною дуже добре въ заграничныхъ мѣсахъ грі въ рулету, а Гомбургъ и Парижъ намятають его дуже добре. Братъ его есть значно поважѣйшій и статочнѣйшій. Кн. Николай оженено бувъ съ донькою гр. Адлерберга, любимаца царя Александра II. и тому подруженю завдячуе, що зъ давнихъ пообѣстей его родины утворено майората, который дае ему теперь можность тратити гроші. Онъ есть чоловікомъ, которого нічо не обходять, лишь кобы могъ выгодно жити и за гроші готовъ все зрѣбити. Такого отже князя хоче Россія посадити на престолъ болгарскій. Розумѣе, что такий князь бувъ-бы въ Болгаріи найдогѣдѣйшій для Россіи. „Sonn- und Montags Zeitg.“ обговорюючи сю справу каже: „Нема вже Европы, коли царь омиже предлагати таку карикатуру князя на кандидата на престолъ болгарскій и коли державы хотять хоч на хвилию застановитися надъ возможностью такого кандидата. Наколи-бъ на престолъ болгарскій засѣвъ князь зъ яко пануючою родиною, то буда-бы яко гарантія, що онъ не буде безважливимъ орудіємъ царя. Чого однакъ можна сподѣватися по чоловіцѣ, що оцрада въ власній права цареві и стався его слугою? Чимъ-же може бнъ бути, якъ не сѣбимъ орудіємъ въ рукахъ царя Александра III.? Посадити одного зъ невольниковъ російскихъ на престолъ болгарскій значило-бы робити Россіи дорогу до Константинополя.

Россія. До „Presse“ довозять зъ Петербурга, что тамъ дня 14 с. м. отбулася рада водна підъ предѣдѣльствомъ ген. Обручева, на котрій розбироано будучу войскову організацію Болгаріи. Въ нарадѣ сѣй взяли участь шефъ академіи ген. штабу Драгомировъ, бушый колюс генералъ въ Болгаріи кн. Кантакузенъ, Соболевъ, ген. Крауцкинъ и другіи войсковіи достойники. Отъ окупация Болгаріи ототуплено зовсімъ, бо вѣсь оуть того переконаны, что въ Болгаріи побѣде все побѣда Россіи назвѣти и безъ надзвичайныхъ мѣръ. Дотеперѣшнее поступованье ген. Каульбарса въ Болгаріи принято съ великимъ признаньемъ и поднесено, что оцрава болгарского престола поршѣтоса имовѣрно черезъ именовање кн. Николая Мингрельского. Послѣдній болгарскій міністеръ войны кн. Кантакузенъ мае бути знову именований болгарскимъ министромъ войнъ, а російскій офицеры мають знову вернути до Болгаріи. Болгарскіи офицеры задержатъ тѣ самы посады, что и теперь, вынавши тыхъ лѣтъ, что були особливо прихильны кн. Александру. Такожъ обговорювано справу зменшеня войска болгарского, але не ухвалено нічого рѣшучого. До вѣденского „Sonn- und Montags-Ztg.“ доносятъ зъ Одессы, что въ Севастопольскомъ портѣ сконцентровано вѣсь кораблѣ военніи; лишь корабель „Ингуль“ кружить межъ мѣстами портовыми и доставляе флотъ военного матеріалу. На военномъ кораблѣ „Ельбурсъ“ повѣяе зъ приказу головного коменданта черноморской флоты хоругвь адмиральска. — Праса російска розбѣрае теперь зъ вѣсьхъ побѣдъ половецъ гр. Кальнокого, доказуе, что гр. Кальноки пошовъ о олівъ крокъ дальше якъ Смолька и Тисса. Гр. Кальноки — кажуть „Новости“ — есть дуже отвертый, лишь Россія вѣтывае высказати отверто свои бажаня. Можна дуже оумнѣватися, чи Россія схочеся знову ити до Берлина. Треба признати, что половецъ гр. Кальнокого кажуе на новый ладъ. Не знати, чи дипломатія зажадае положеня бесѣды гр. Кальнокого, але публичне мнѣние дождае отповѣди, именно одного и фактичного доказу, что угрозы не отогрощутъ. Россійскій народъ мусить бути готовый боронити передъ Европою свою повагу національну. Коли австрійскій мужъ стану говорить вже въ такомъ тонѣ, то въ виду австрійскихъ пригрозъ до войны не побѣстане вѣчного, якъ мобилизация Россіи. „Нов. Врем.“ называе половецъ гр. Кальнокого пустою балаканиною, котра кажуе на дружны отношеня Австріи до Россіи а заромъ и грозить Россіи, что Австрія не допуститъ до окупация, — бо Россія сама того не хоче. Такимъ легкимъ способомъ грати ролю могучого може дѣти такъ слабый противникъ якъ Австрія. Може бути, что Россія зъ двохъ злыхъ выбере больше. Однѣмъ олавнофилъ — каже загадаа газета — завѣрае, что война Россіи съ Австрією есть для Россіи лѣшша, якъ окупация Болгаріи, бо хочъ она тажша, то все-жъ есть популярѣйша для Славянъ, и могла-бы побѣдъ справу болгарской развязати ще и другіи пытаня славянскіи. — Зъ Берлина довозять, что въ политикѣ російской наступитъ рѣшуча змѣна.

НОВИНКИ.

Зъ причины припадаючого въ субботу свята Архистратига Михаила слѣдуюче число „Дѣла“ выйде во вторникъ другого тыждня.

— Рускій театр. Нинѣ представлена буде по разъ першій „Весела война“ комична опера Штрауса, въ субботу на дохѣдъ Шкѣльной Помочи „Женитьба“ Гоголя. Въ недѣлю представлена буде по разъ першій „Шляхта хохачкова“, нова оригинальна комедія Гриворѣвича. Ты, котрі читали сей твѣръ побѣдять его высоко и мы

не оумнѣваемое, что публика наша въ недѣлю заповнитъ биткомъ саяло, чтобы побачити на сценѣ нову працю нашего симпатичного комедіониста.

— **Выдѣлъ Товариства „Шкѣльна Помощь“** мае честь запросити Впов. Публику на представленье театральне, котре отбулося въ субботу дня 20 л. листопада въ день св. Михаила въ „Народномъ Домѣ“ у Львовѣ на дохѣдъ дѣтей поощѣщающихъ обѣ руско-народнѣи школы у Львовѣ. Представлена буде комедія Гоголя „Женитьба“. — **Выдѣлъ.**

— **Министерство просвѣты** розпорядило, что коли хто вже другій разъ приступае до гимназіального испытю досѣлѣсти не може бути рѣшобованый зъ одного предмету, а мусить повторити цѣлый испытъ. О томъ розпорядженю министерства повѣдомила краева Рада школьна вѣс галицкій дирекція гимназіальный.

— **До заснованя стипендіи** им. Антонія Юзычынського дали инициативу священники мушаньского деканата. Стипендія ся признаеца для одної ученицѣ будущего перемогеного дѣвочого воспиталища.

— **Н. И. Костомаровъ** въ своемъ завѣщаню призначивъ бувъ частину своего майна на заснованье сельско-господарской школы въ своемъ родномъ селѣ Юрасовѣ на Украинѣ. Якъ доносятъ російскіи газеты, дотычній вѣстоса уже занялиоса переведеньемъ въ житье той части завѣщаня славного историка.

— **Выдѣлъ** красивый вносить открыти новый судъ повѣтовый въ Жабю. Побѣла пропозиція косоовского Выдѣлу повѣтового мають належати до сего нового судебного округа три села зъ округа судебного косоовского а 10 селъ зъ округа судебного курского. Новый сей округъ судебный обнаматъ буде такимъ способомъ 15.761 душъ. Открытѣ суду повѣтового въ Жабю есть побѣдъ кождымъ зглядомъ дуже пожадане, бо може хочъ тымъ способомъ положити конецъ неучавнымъ надзвужитамъ, які дѣются въ той громадѣ.

— **Именованя.** Сѣбѣтниками краевого суду именованіи: секретарь рады у Львовѣ Кароль Ганикъ для Самбора и судія пов. зъ Жовкии Тадей Познякъ для Тернополя. Судовый адъютантъ Яролавъ Стебелскій, придѣлений доси до зайвышого трибуналу у Вѣднѣ, именованый секретаремъ рады высшего суду краевого у Львовѣ. — **В. Ноагъ,** горничій инжиреръ, перенесенный зъ Сокаля до Дрогобыча.

— **Намѣстникъ п. Залескій** повернувъ уже зъ Вѣднѣ до Львова. Кн. Адамъ Сапѣга выѣхавъ зъ Вѣднѣ до Парижа.

— **Въ Комарнѣ** завязалоса при помочи Выдѣлу краевого, промышленна спѣлка ткачѣвъ съ неограниченою порукою. Першій Загальній Зборъ членѣвъ спѣлки отбулися дня 7 с. м. подъ проводомъ нотари п. В. Душиньского и въ присутствии делегата краевого Выдѣлу п. Зенчака. Висалоса до 70 членѣвъ, котрі поршѣли мѣжъ иншими осправами вписати свою спѣлку до центрального Звѣзку спѣлковъ промышленно-господарскихъ, истнующого у Львовѣ. Комарно же отъ минушого столѣтїи славне було зъ ткацкого промыслу; було тамъ больше якъ траста вѣстатѣвъ, что выпробляли прѣгарий полотна. Нинѣ конкуренція загранична, лхива и непорядкѣсть довели промышленъ сей до великого подтупадку. Ново завязана спѣлка мае важну задачу, розбудити на новы и поставити на ноги ткацкій промыселъ въ Комарнѣ.

— **Выдѣлъ тов. „Академично Братство“** (перѣдъ тымъ „Дружный Лихваръ“) у Львовѣ вызывае вѣсьхъ своихъ должниковъ, які и вѣсьхъ, котрі побрали зъ товариства книжка на власнѣсть або въ розпродажъ, чтобы выдѣлѣти до дня 15 л. грудня с. р. долги сплатити, вглядаю, что-до сплаты ратими порозумѣлиоса съ кассиромъ товариства, бо въ противномъ случаю Выдѣлъ (побѣла своего рѣшеня) безусловно присутитъ на дорогу судую. — **Отъ Выдѣлу тов. „Академично Братство“** у Львовѣ, ул. Окарбковска ч. 2. **Е. Петрушевичъ,** голова; **О. Лукашескій,** кассиръ.

— **На Загальномъ Зборѣ „Библиотекѣ олухатѣвъ“** ветеринарѣ „дня 14 л. падоліста с. р. убойшли въ складъ Выдѣлу: Антонъ Ломія Ступиницкій, голова; Кароль Гроховскій, заступецъ головы; Володимиръ Сасъ Вѣлиньскій, секретарь; Володимиръ Кучинскій, бібліотекарь; Максимиліанъ Паппе, окарбникъ; Демъ, Яцковскій и Росениаль, выдѣловъ; Галекъ, Шадловскій и Яношъ, заступники выдѣловыхъ.

— **Институтуи Ставропигійскому** поручила краева Рада школьна выгтовити новый накладе исторіи бібліиной для народныхъ школъ.

— **Надѣтатовыхъ учителей** постановила краева Рада шк. при народныхъ школахъ въ Подволочискахъ и Могилыниці новѣи.

— **Посломъ до Союму буювиньского** выбрала черновецка палата торговельно-промыслова ового мѣсто-предѣдѣлѣ Титингера.

— **Стипендіями зъ фундації им. архии. Гизель** по 100 зр. рѣчно надѣлѣвъ советъ „Народного Дому“ кандидаты ученицкой: Констанція Насальска въ Перемышля и Юсифу Федакъ у Львовѣ.

— **Тариуеу** при перевозѣ нафты желѣзницею зъ Галичины до Угорщины значно подѣшено. Въ наолѣдокъ того мають страты продуценты, котрі вже передъ тымъ зъобовязалиоса доставити нафту угорскимъ купцамъ.

— **Панъ Т. Левинца,** вдова по священнику, заложила молочарню при улицѣ Быхарской и удержуе всѣмъ поживий и здоровый аркикулы молочный.

— **Огонь** навѣстивъ минушого тыждня колька разѣвъ Львовѣ. Найбольше зъ тыхъ огнѣвъ выбухъ въ ночь 13 с. м. въ касарни кѣницѣ при ул. Зборовскихъ. Огонь занявся такъ нагло и окоро, что ледво можна було вычутати конѣ изъ отайнѣ. Колька коней згорѣло въ отайнѣ, а много порозбѣгалоса. Причина огню не звѣдома.

— **Нещасный случай съ нафтою.** Дня 10 с. м. ои

дѣла тридѣтна дитина на печи у оелянина въ Хмилевѣ, повѣта залѣщичного, при лямцѣхъ нафтовѣй. Дитина схватила за лямку, нафта вылялася на голову и горѣла на дитинѣ; а що нѣкого для ратунку не було, дитина такъ страшно полеклася, что до трехъ годнѣвъ померла.

— **Дрѣбнѣи вѣсти.** На день 16 л. падоліста было выначено иѣнчанье п. Василя Фальбійчука урядника при министерствѣ зъ п. Аделею Доллере-дѣръ, въ церквѣ св. Варвары у Вѣднѣ. — У Вѣднѣ умеръ 15 с. м. основатель „Fremdenblatt-а“ бар. Гайне. — Въ минушомъ тыжани уняли въ Швайцаріи великій онѣги. — Въ Пештѣ при гасла вже зовѣсь холера. — Краковскіи дамы нанали складкову службу Богу зъ подякою за оздоровленье д-ра Зибликевича. — У Вѣднѣ отбуваеся перше вѣче австрійскихъ шефѣвъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(К.) Руско-народный театр. Зъ причины браку мѣсца въ нашей часописи не могли мы скорше подати оцѣнку послѣднихъ представлѣнь на нашѣй сценѣ, тожъ подаемо еи теперь за три послѣдній представлѣния. Минушюю субботу представлено на нашѣй сценѣ оперету „Два злодѣи“. Оперета ся, а радше фарса може подобатися хибѣ „выношамъ оферамъ“ въ театрѣ, котрымъ она скорше може принасти до омаку, тожъ и не дивниці, что галерія досѣтъ часто заявляла оное недовольенье. Що одно ще лишь може подѣржувати ся фарсу, то добра гра и сѣбѣвъ. Одно и друге, хочъ лишало дещо до желаня, выпало въ загальнѣ добре. Найлѣше держалиоса пп. Гриневецкій и Яновичъ въ титуловыхъ роляхъ, а отгакъ ще п. Стечиновскій въ роли сторожа вѣзницѣ и п. Пашевскій въ роли банкира. П-ѣ Людкевичева въ роли хлѣпца була занадто крикливою; слѣдно було нехлѣпачу натуру. — Въ недѣлю представлено драму д-ра Ом. Огоновского „Гальшка Острожска“. Драма ся була вже своего чаоу оцѣнена и для того змѣстю еи не будемъ тутъ розбирати. Що же до самой грі, то мусимо зазначити, что она wymaga великого студіумъ зъ стороны акторѣвъ, чого мы однакъ на оцѣнѣ не могли добачити. Одна лишь п-ѣ Виберовичева отограла ролю Гальшки знаменито и съ правдивымъ артизмомъ. Не злилъ бувъ такожъ п. Виберовичъ въ роли кн. Сангушка, только занадто значный бувъ въ его грѣ роздѣлъ мѣжъ акторомъ а особю, котру представляе. Слаба була гра п-ѣ Осиновичевой въ роли Беаты, а такожъ не конче довольна гра п. Стечиновского въ роли кн. Острожского. П. Яновичъ въ роли Вышневецкого и п. Осиновичъ въ роли якого-небудь князя суть просто невозможны. Мы понимаемо, что для нашихъ артистовъ, змущенныхъ пробовати своихъ силъ въ великихъ возможныхъ роляхъ, есть то не маала задача отдати характеры особѣ историчныхъ зъ всякою возможною точностю, але-жъ годѣ зновъ до того не стремѣти, бо иначе, представляеся на оцѣнѣ звычайній особы въ костюмахъ коштныхъ князѣвъ и герѣвъ. — Минушого вторка зобраласа на бенефисъ п. Стефурака досѣтъ численна публика, а треба и то признати, что самъ разомъ было специально рускою публики далеко больше, якъ на попереднихъ представлѣняхъ. Може се добрый знакъ; може руска публика буде отѣдѣвувати нашу оцѣну численнѣше, якъ доси. На жалъ, театръ нашъ свѣтитъ доси пустками, — чейже теперь наотане змѣна! Представляеся „Ревизора зъ Петербурга“. Комедія знаменита, лишь треба еи добре отограти, треба добре выучитиоса ролю, а того мы не бачили. Декотрі акторы помагали особѣ власнымъ концептомъ. Добре держався что до самой грі п. Виберовичъ въ роли ревизора, хочъ не понавѣ еи въ оцѣнѣ, де бере гроші отъ представитѣлѣвъ мѣста; отже онъ съ тымъ дѣломъ не познакомленый такъ, чтобы все равнодушно принимавъ, се-жъ для него новина. Такожъ добре отдалъ ролю городничего п. Гриневецкій, хочъ рухи его були трохи несприродный, не отповѣдаючій станову городничего. Гра п-ѣ Осиновичевой була слаба, а п-ны Гриневецкой и Добчинскій не отповѣдали. Бобчинскій и Добчинскій трохи пересаживали. П. Стефуракъ гравъ, якъ завождѣ, добре.

— **„Господаря и Промышленника“** ч. 8 мѣстить: Якъ представляють числа наше господарче положѣнье? — Ще о вѣрности коданю мукъ. — Садъ. — Шпенца и жито „Габриэль“. — Смертьность молодыхъ телѣтъ. — О зимованю ичѣлъ. — Вѣсти господарскы, торговельны и промысловы. — Пыганя и отповѣди. — Выльсоеваный листы заставий. — Цѣны у Вѣднѣ. — Куръ збожа.

Переписка Редакци и Администраци.

Воч. 1. А. въ Салоговѣ. Получили 4 зр. на „Дѣло“, 2 зр. на „Зорю“; дякуемо. — Воч. о. Б. въ Попеляхъ. На рокъ 1887 лишилося 1.50 зр., отже до 15 лютого, — Воч. И. Ч. въ Пѣдѣярѣ. До кѣнца року ще 7 зр. — Воч. В. Б. въ Мужило-въ и Воч. Ю. И. въ Лоси. Рекламованый чело высыласмо повторно; „Дѣло“ експедируется завождѣвъ правильно, а вѣна негочного доставляеся часописи тяжитъ або на почтѣ, або на тѣмъ, что отъ якогось чаоу сторожа окарбована шпирѣвъ за неостемпленными челоми и перекадае неразъ на почтѣ вѣс пакки, причѣмъ дѣйствию могутъ деякіи числа запрошастися. Будемо старалиоса то зло усунути. — Вп. д-ръ К. въ Корольцѣ. До кѣнца року ще 3.50 зр. и за анонъ 2 зр.

Подяка.

Дня 25 жовтня украдено менѣ въ гостинѣ конѣ, котрі дякуючи мѣзольнымъ пошукуючымъ

пана Квѣчиньского, вахмайстра жандармеріи зъ Озерянъ, отнайшлиоса. Будучи зъобовязаннымъ пану вахмайстрови за его трудъ, складаю ему прилюдну подяку. Спаси Богъ! Борышкѣвцѣ д. 15 падоліста 1886. — *Андрей Стефановичъ.*

Надѣслане.

Интересне есть заявленье шастя Самуила Гекшера старшого въ Гамбургѣ, помѣщене въ нынѣшномъ числѣ нашей часописи. Сей домъ зыскавъ собѣ такъ тутъ якъ и въ окрестности черезъ свою точну и тайну выплату такъ добру славу, что можемо вже на сѣмъ мѣсци звернути увагу кождого на его нынѣшній инсератъ.

НАДѢСЛАНЕ.

Лѣкаръ отъ зубѣвъ

МАРКЪ

дипломованый на вѣденскомъ университетѣ открьвъ съ днемъ 3 падоліста

Дентистичне Ателіе

при ул. Галицкой, ч. 1. I поверхъ и ордануе отъ 9 до 6 год.

Выготовляе штучныи зубы и цѣлыи вилицѣ, опертъ на тисненю воздуха побѣла найновѣйшою американскою системы.

Выконуе всѣмъ операціи безъ болю за помочю коканны. Пломбуе зопсованіи зубы золотомъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. д. 2—8

НАИЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUBLON

1460 французскій фабрикатъ 31—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижѣ.

Передъ подробкою остерегаеся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше пп. д-ръ I. I. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лирманъ, профессоры хеміи при вѣденскомъ университетѣ а то для его знаменитости, его абсолютной чистоты и для того, что до него не домыслии жаднѣи шкодливѣи здоровью матеріи.

Головна вы-
грана еwent.
500.000 Мар.

Заявленье
Щ а с т я .

Выгранъ га-
р. держава.
Перше тяг.:
9 грудня.

Запрошенье до участи въ
Можливости выграна
на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбургскою державою, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
печно мусать бути выграны.

Выгранъ сей користной лотеріи грошевою, котра побѣла плану мае лишь 100.000 лѣсовъ, суть слѣдуючъ:

Найбольша выграна есть еwent. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар.	31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар.	7.990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар.	всего 50,500 выгранныхъ,

и они прихотять въ колькохъ мѣсяцахъ въ 7 отдѣлахъ до певного поршѣния.

Головна выграна 1-ои класъ выноситъ 50.000 М., поднеситъ въ 2-ой класъ на 60.000 М., въ 3-ой на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М., въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ 7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М. еwent. на 500.000 М.

На перше тягненье выгранныхъ, котре урядоу назначеся на

9 грудня с. р.

коштуе оригинальнѣй:

цѣлый лѣсъ лишь 6 мар. або 3 зр. 80 кр.
пѣвъ лѣсу лишь 3 марки або 1 зр. 80 кр.
чверть лѣсу лишь 1 1/2 марки або 90 кр.

Я росклавъ оригинальный лѣсъ гарантованый державою (а не заказаный промысломъ) съ долученьемъ плану лѣсованя съ гербомъ державнымъ за франкованнымъ надѣсланьемъ вѣрности або за переказомъ почтовымъ навѣтъ въ найдальшій стороны.

Кождый, берущій участь, получае отъ мене заравъ по отбувшомъ тягненю урядоу листу тягненя безъ завожваня.

Плѣтъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого видко вкладки и роздѣлы выгранныхъ на 7 класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей
выконую вѣрностъ до интересованныхъ точно и въ строгій тайнѣ.

Каждѣ замовленье можна по просту зрѣбити переказомъ почтовымъ або рекомандованнымъ листомъ.

Прошу дѣятю звертатися по причинѣ недалекого тягненя заравъ, однакъ лишь до

9 жовтня с. р.

съ повнымъ довѣремъ до 1766 1—6

Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
крѣмъ русскѣхъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
„Библиотека найнѣм. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. ар-
кушѣ въ каждый 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.
Редакция „Администрація“ подѣ 4. 44 улица Галицка.
Рукописи звертаються лишь на попередне застереженне
оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ
тотчимъ печаткомъ, въ рубр. „Надобляно“ по 20 кр. а. в.
Рекламація неопечатаній вѣдѣний бѣть порта.
Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“. У Вѣдѣн Haasenstein & Vogler, Wall-
ischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
сиѣ Редакция „Кіевскіе Старинки“ въ Кіевѣ, почтовой
урады и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дер-
басовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл
на пѣть року . . 6 ар. на пѣть року . . 6 рубл
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на пѣть року . . 8 ар. на пѣть року . . 8 рубл
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл
на пѣть року . . 2-50 ар. на пѣть року . . 2-50 р.
Дѣла Вѣдѣн, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на пѣть року . . 7-50 ар.
на чверть року . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Подинокое число копѣе 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою
предплат и залеглостей.

Поглядъ галицкой Руси на справу болгарску.

Въ спѣльныхъ делегаціяхъ мы Русины, —
три миліоны народу въ Австрій, — не мали
можности высказати свого погляду на справу
болгарску, якъ то могли учинити другі ав-
стрійскі народы устами своихъ делегатѣвъ.
Въ спѣльныхъ делегаціяхъ нема ані од-
ного Русина! Мимо того, що Галичину за-
селяють въ рѣвній части Русины и Поляки,
— въ спѣльныхъ делегаціяхъ засѣдають самі
Поляки! И нѣхто въ Австрій не уважає се-
го аномалію, кривою Русинѣвъ, нѣхто не по-
дѣль сѣи нашої кривды въ нинѣшній важній
хвилі, коли въ делегаціяхъ розбираєся справа
болгарска, коли за-дѣя неї може прійти и до
войны — а на такий случай Русины чей-же
не будуть виключені бѣть податку крови и
майна! Такъ отже Русины можуть высказати
свой поглядъ на справу болгарску хіба лише
въ часописахъ.

Русь наша, що передвигала на собѣ сто-
лѣтѣ гнету, що и нинѣ, розрубана мѣжъ три
державы, горько борєся о свои права, — може
добре відчути кождый бѣль, кожду кривду
другого народу и все стає по сторонѣ народу
кривденого и гнетеного. Насилія, неправды
она не терпить и все готова противъ нихъ
выступити рѣшучо.

Справа болгарска для насъ ясна. Бѣдній
Болгаре, выйдѣли при помочи Россіи зъ вѣ-
кового подданства турецкого. Царь вы-
свободитель, Александръ II., надає имъ кня-
зя, брата царицы, Александра Батенберга.
Съ ходомъ часу, по рѣзнихъ пригодахъ,
князь живєся съ народомъ болгарскимъ и самъ
на свою руку переводѣтъ сполученіе Болгаріи
съ Румелією, выгравши войну съ Сербією,
за плечима котрой стояла Австрія. Политика
и амбіція царя Александра III. не стерпѣла
Батенберга на тронѣ болгарскомъ. Устроено
звѣстный замахъ на князя, вывезено его за
границу, а въ Болгаріи уконституовалось пра-
вительство зъ тѣхъ людей, що допустились
замаху. Народъ однакожъ зваливъ то прави-
тельство, установивъ и призвавъ зновъ князя.

Князь прибувъ до краю, въ тріумфѣ вѣхавъ
въ столицю, покоровєся ажъ до пониженія ца-
реви, а коли се не помогло, для добра Бол-
гаріи зложивъ добровѣльно корону. Управу
краю до часу выбору нового князя переняла
регентія.

Можна було думати, що коли Россія
позбулася князя Батенберга, теперъ все
пѣйде тѣй якъ по маслѣ, бо говорено, що
причиною упадку симпатіи середъ Болгаръ
до Россіи — князь. Регентія тимчасомъ
занимає рѣвно-жъ самостѣйне супротивъ
Россіи становище. Выслано отже Кауль-
барса, чтобы объхавъ цѣлу Болгарію и
збунтувавъ народъ противъ Болгаріи. —
Каульбарсъ объхавъ Болгарію, але безъ
успѣху. Народъ болгарскій всюду кричавъ:
„Най жѣ царь! най жѣ независима Бол-
гарія!“ — а Каульбарсъ бажавъ, чтобы на-
родъ кричавъ: „Най жѣ царь! най жѣ гу-
бернія болгарска!“ Подчасъ цѣлой подорожи
Каульбарса регентія удерживала порядокъ въ
краю, а тимчасомъ и ѣбулися выборы депу-
татѣвъ до собранія, котре мало задачу выбра-
ти нового князя. Теперъ мѣгъ вже проявитися
въ повній силѣ настрои народу болгарского.
А що-жъ дѣся? Збѣдѣлось собраніе въ древ-
ней столицѣ Болгаръ, Търновѣ. Собраніе вы-
сказало свое повне довѣріе регентіи, а пото-
му выбрало князя — вже не Батенберга, але
Вальдемара, брата нинѣшней царицы, чей-же
не ворога Россіи. Россія не признає собранія
законнымъ и Вальдемаръ ѣтказуєся бѣть коро-
ны. Регентія подаєся тогдѣ до димісії, але
собраніе димісію еи не пріймає. Каульбарсъ
называє регентію „найкою“ и опускає Бол-
гарію. (Конецъ буде.)

Змѣна маршалка краєвого.

Дня 17 л. падолиста цѣсарь прінявъ ди-
мисію д-ра Ник. Зыбликевича въ урядѣ
маршалка краєвого, поручивши рѣвночасно
высказати ему цѣсарску признательность за
пожиточну его дѣяльність на томъ урядѣ, а
новымъ маршалкомъ именувавъ гр. Яна Та-
рновского.

Новоименованный маршалокъ гр. Тарнов-
скій зъ Дикова єсть братомъ гр. Станислава
Тарновского, проф. крак. университета, — то-
го самого, що то минувшого року въ Соймѣ

такъ накинувся бувъ на о. Ст. Качалу за его
славну промову при дебѣтъ по причинѣ вне-
сеня п. Романчука, — и якъ братъ, належить
до партіи станчикѣвъ. Укѣнчивши технику
въ Краковѣ, поселився въ Диковѣ и ожени-
вся съ сестрою гр. Стефана Замойского. Въ
житю публичнымъ выступавъ бѣть 1876 р. яко
посолъ до Сойму, першій разъ въ рѣшѣвского
округа бѣльшихъ посѣлостей, а теперъ въ ку-
рии сельской округа Тарнобѣрегъ-Ровадѣвъ-
Насько. Гр. Янъ Тарновскій бувъ доси въ
Соймѣ вице-президентомъ клубу правды. По
смерти гр. Генриха Водзницкого выбрано его
головомъ краковскаго товариства господарского.
Бѣть онъ такожъ маршалкомъ повѣтовымъ и
дожизненнымъ членомъ австрійской палаты
панѣвъ. Земскій посѣлости маз въ Галичинѣ
и въ Конгресѣвъ.

„Сzas“ описує, въ який спѣсѣбъ прійшло
до именованія гр. Тарновского маршалкомъ.
Зъ наряды намѣстника съ министрами у Вѣ-
дѣни выплыла кандидатура гр. Тарновского.
Мин. Земляковский выславъ сѣйчасъ до него
телеграму съ запытаніємъ, чи прійме урядъ
маршалка, а коли ѣтповѣдъ не надходила въ
причины, що адресатъ пробувавъ подѣ той
часъ въ Конгресѣвъ, выславъ до него листъ
директоръ Лендербанку гр. Людвикъ Водз-
никъ, въ котромъ писавъ: „Коли нема абсолют-
ныхъ порешкодь, то рѣважъ, що иншого
кандидата нема, и на всякій случай при-
ѣдѣи першимъ поѣдомомъ“. Гр. Тарновскій
прибувъ до Вѣдѣн дня 13 л. с. м. и замѣшкавъ
у гр. Водзницкого. До него прійшовъ намѣс-
никъ п. Залескій, налягавъ на него, чтобы
прінявъ урядъ, а рѣвночасно показано ему
листъ п. Грохольского, де було сказано, що
найѣтповѣдѣйшимъ кандидатомъ єсть гр.
Тарновскій. Вечеромъ гр. Янъ Тарновскій я-
вился съ п. Залескимъ та польскими мини-
страми Земляковскимъ и Дунавскимъ у гр.
Тафого и тутъ заявивъ, що готовъ пріняти
урядъ маршалка. Въ наслѣдокъ того и насту-
пило именованіе.

Органы не-станчикѣвскі, навѣтъ по ого-
лошенію рѣшеню цѣсарскимъ, не перестаютъ
высказуватися негативно о новомъ маршалку.
„Коли першій разъ — пише „Nowa Reforma“ —
появились поголовски о кандидатурѣ гр. Та-
рновского, то мы высказали надѣю, що они не
ѣдѣиствуютъ, бо трудно було допускати, абы

конституційне правительство хотѣло именовати
маршалкомъ посла, що належить до партіи,
котра — хотѣи въ Соймѣ найчисленнѣйша —
єсть въ нѣмъ однакожъ въ меншости, бо про-
тивъ неї лутчаєся звѣчайно всѣ инші клубы.
А то єсть заявленіємъ сильного пересѣдченія,
що змаганія той партіи суть для краю шкѣдні,
а дороги еи хибні, коли всѣ партіи соймовѣ,
три польскі клубы а четвертый рускій ин-
стинктивно, можна сказати, лутчаєся противъ
неї, скорѣвко и легко заключаютъ компроми-
сы, чтобы правды не допустити до сумной
пѣдѣды. И дѣйстно, у всѣхъ важнѣйшихъ
справахъ, якъ въ Соймѣ були, особливо ми-
нувшой сесіи, правды була въ меншости.
„Тожъ пытаємо, чи єсть можливый марша-
локъ зъ той партіи?“ — „Gaz. Narodowa“ кон-
статувъ, що правительство, предложивши гр.
Тарновского цѣсареві до именованія, прихили-
лося до бажаня не краю, але одной лише
фракціи. Дальше та гавета констатувъ, що то
министеръ Дунавскій въ радѣ короны пере-
хиливъ важку на сторону гр. Тарновского,
отже „хотѣвъ приподобатися фракціи, съ ко-
трою лутчѣ его спѣльна минувшость.“ „Gaz.
Nar.“ не вѣрять, чтобы гр. Тарновскій ѣтпо-
вѣвъ яко маршалокъ краю своѣй задачи, не
зможе онъ ані легко кермувати Соймомъ, ані
вступати его успѣшно передъ правительствомъ.

Супротивъ тѣхъ голосѣвъ станчикѣвскій
„Сzas“ завыває всѣхъ людей „доброи волѣ“,
чтобы подпірали нового маршалка, и надѣєся,
що такъ и поступять „добры горожане краю
и державы, зрѣвно Поляки, якъ Русины.“

Навѣтъ — Русины! Що за честь для
Русинѣвъ, що органъ станчикѣвскій и про-
нихъ не вабувъ при такъ важній нагодѣ! На-
дѣю „Сzas-у“ пріймаємо до вѣдомости и мо-
жемо ему на потѣху скавати „Блаженніи на-
дѣющіися!“ Такъ єсть, гр. Янъ Тарновскій
внайде подпору у холмчакѣвъ и Змартыхъ-
встанѣвъ, котрыхъ претенсіи до касы Выдѣ-
лу краєвого будуть теперъ, надѣятися, ще
бѣльші, якъ за попередного маршалка... Про-
чимъ же Русинамъ нехай „Сzas“ и всѣ его
панове дадуть волю мати свой поглядъ и свой
спѣсѣбъ поступованія супротивъ нового мар-
шалка. При ставленю кандидатуры гр. Та-
рновского нѣхто ані Русинѣвъ ані про Русинѣвъ
не пытавъ. Прецѣвъ самі вы наводите
тѣи лица, що поставили и подпірали кандида-

Шляхта ходячкова.

Комедія въ 4 актахъ Гр. Григоріевича.

Комедію ту представлено на нашѣй оцѣнѣ
въ-перше 21 с. м. Авторъ еи звѣстный нашѣй
публици достаточнѣ зъ творѣвъ своихъ давнѣй-
шихъ, котрі прінято у Львовѣ и на провинціи
въ загаль омипатично яко плоды замѣтнѣйшого
таланту.

Якъ до давнѣйшихъ комедій, такъ и до най-
новѣйшой — надѣятись, не послѣдней — взявъ
собѣ авторъ предметъ зъ жита оусѣбности на-
шого часу. Выбѣръ щасливый для комедіи писат-
еля и ѣтповѣдній цѣлямъ комедіи. Основною ко-
медіи суть пригоды въ селѣ Ходячковѣ, про-
то селѣ ходячковой шляхты, въ часѣ выбору нового
префекта або начальника громады.

Ходячкова шляхта, хотя кинѣ зивѣльована
оъ прочимъ населеніємъ нашихъ селъ, а що до
быту своего матеріального и розвою духового
дуже низко поставлена, придерживеєся своихъ
традицій, „повѣдѣній“ и буты шляхотокон дуже
упорно. Шляхтѣцъ ходячковый уважає себе заедно
чимъ вышшимъ бѣть „простою“ мужика, стареєся
ѣтъ него ѣтбѣзиситися на кождѣмъ кроцѣ и сте-
режеєся амальгамату, конечного въ нинѣшнихъ
часахъ. Загадочну вышѣдѣть родову береже онъ
въ части бѣтьто гладшими формами этикеталь-
ными, але ще бѣльше заплѣбѣлыми, нѣчого не
значущими пергаманами, не зважаючи, що все то
въ оцѣхъ поступу выдѣєся смѣшнымъ анахрониз-

момъ. Замѣтно и то, що чимъ темнѣйше въ та-
комъ закутку шляхоткомъ, тымъ бѣльше значе-
ніє привязують жителѣ его до своего „высокого
колѣна“, котрого познакомъ кромѣ старанно пере-
хованой уютной традиціи або печатки єсть чи-
сте зеро.

Зъ того то поля взявъ собѣ авторъ пред-
метъ до найновѣйшой комедіи. Рѣчь ось яка:
Въ Ходячковѣ, заселенѣмъ такъ ходячковою
шляхтою якъ и мужиками, жѣе префектъ Антонъ
Розумовскій, чоловікъ статочный, маючий, чест-
ный и поважанный всѣми, хотя шляхтѣцъ sui ge-
neris. Бувъ онъ жонатый съ мужичкою и зъ
сего подружѣ єсть у него дѣнька, панна Франя.
Другій разъ одружився онъ вже съ Маріянною,
вѣрнымъ типомъ ходячковой шляхтянки, „ѣудаль-
ной“ на своѣй рѣдѣ и становичѣ панѣ префекто-
вой „добродѣйки“ супротивъ своихъ товари-
шокъ. Антонъ и панѣ Маріянна тымъ самымъ
уже не гармонизуютъ съ собою. Лучеєся нагода
выдавѣти дочку. Панѣ префектова рада-бѣ вы-
дати Франю за писаря громадского, пана Воро-
ньского (recte Ворону); самъ префектъ най-
шовъ однакожъ для неѣ жениха въ особѣ госпо-
дарского сына, выдуженого воляка. Зъ ѣтси ко-
лизія, зъ ѣтси и интрига противъ Розумовского,
до котрой кромѣ Маріянны пристає писарь и цѣ-
лый комѣтъ знаменитшой шляхты ходячковой.
Шляхта та, овною дорогую, не любить Ро-
зумовского за его ѣтотупництво, а при томъ
рада-бѣ сѣи олучай выкористати, щобъ Ро-
зумовского окинути зъ префекта. Ода не

може ему забути першого подружѣ съ мужичкою,
называє его по той причинѣ „перешиванцемъ“, а
теперъ просто ненавидѣтъ его за намѣрене, вы-
дати панну Франю, шляхтянку, за Отапа Раду,
простого мужика. Починаєся про-то бунтъ въ се-
лѣ. Заговорщиками суть такий панъ Филипъ Трѣ-
ска, vulgo Тшаска; Онуѣръ Рура, гербу Тром-
ба; Петро Кельзасевичъ Ремунда и другі. За
ними стоять и ихъ жѣнки, самі „добродѣйки“,
завидувъ прѣфектуру Розумовскому и почетно-
го становичѣ въ селѣ пани Маріяннѣ. До интри-
ги треба и доказѣвъ на нечестность Розумовско-
го. Доказы тѣ приносятъ самъ олучай. Дурново-
того сына Трѣски побиває хтось въ селѣ на ко-
совицѣ. Хто-жъ мѣгъ его побити, якъ не Розу-
мовскій? Такъ єсть! Розумовскій єсть моральнымъ
виновникомъ всего. Проводить интриги, Онуѣръ
Рура бере протоколъ зъ бѣтьто побитого моло-
дого Трѣски, констатувъ въ наибѣльше комичный
и оригинальный спѣсѣбъ species facti при свѣдѣ-
кахъ и съ товарищами своими описує въ шинку
Хаскля „акцію“ противъ Розумовского, щобъ его
цѣе передъ выборами всадити до криминалу. При
томъ треба и мужикѣвъ зворохобити противъ пре-
фекта. Рура показує имъ про то умирающего
бѣтьто молодого Трѣску, а ѣттакъ веде всѣхъ на
могорѣчъ до Хаскля. Тамъ „оброблюются“ мужи-
ки при оклякахъ пана. Кандидаты на префекту-
ру платятъ все. А єсть ихъ досыть, бо кождого
„ходяка“ жѣнка хоче стати панѣю префектовою.
Слѣдуютъ выборы. Шансы выбору перехилиются
мимо контръ-агитаціи на сторону Розумовского.

Коли-жъ сѣи зрѣкаєся чести, то шляхта тогды
на злобѣть выбирає его на ново префектомъ упѣи-
мѣтер. Воля злобѣть „окропѣюєся“ лише на давнѣмъ
писарѣ Вороньскомѣмъ, котрый вывѣляєся не
шляхтичемъ, а простымъ Ворономъ. На его урядъ
входитъ згаданный сынъ господарскій, выбранный
Франею женихъ.

Исторію ту роздѣливъ авторъ на 4 акты.
Въ 1-ѣмъ актѣ приходить овѣтба и завязокъ ин-
триги, въ 2-ѣмъ сцена оъ побитымъ молодымъ
Трѣскимъ (Валькомъ), въ 3-ѣмъ агитація въ корш-
мѣ, въ 4-ѣмъ неудачный выборы. На оцѣнѣ яв-
ляєся досыть значне число ообщъ; пять шляхти-
чѣвъ съ жѣнками, одна вдова-шляхтянка — жива
почта ходячкова; дѣти шляхотокъ, чотыри му-
жика, реентіи съ бѣльшимъ текотомъ на уо-
тахъ; жѣдъ Хакоєль, и др.

Якъ бачимо, матеріалъ досыть богатый, а
кромѣ того и оригинальный. На тему ходячковой
шляхты писано у насъ повѣсти, але жѣтѣ еи
нѣхто ще не драматизувавъ, хотя, мусимо при-
знати, тема та дуже вѣдѣчна. Авторъ мавъ пе-
редъ собою два зовѣсѣи противоположний ообщъ
ообщъ: шляхту и мужикѣвъ, т. е. гербы, тради-
цію, высокую рѣдѣ, зарозумѣлость при пустыхъ
кишеняхъ та грубѣй темнѣтъ и буту шляхотку
зъ одной стороны; звѣчайныхъ людей працѣ зъ
другой стороны. Розумовскій стоитъ по середнѣй
тѣхъ двѣхъ таборѣвъ и побѣдає остаточно. Тен-
денція зовѣсѣмъ ѣтповѣдна.

Друга рѣчь, чи авторъ вывѣзавъ оъ ообщъ
задачѣ?

ватис, але щоби австрійський міністер так строго осудив поступованье Росії супротив Болгарії, того в російських кругах дипломатичних ніхто не сподівався. — До „Standard“ у доноситься з Петербурга: Серед теперішніх обставин, не знає правительствов російське, що має робити і як вийти з тої путанини, в котру ввійшло через свою власну похибку і похибку своїх агентів. Становище царя, котрий в натуру єсть безперечно дуже честний, ота-лось тепер дуже прикре. Їго представителі в Болгарії, не говорячи вже о блазнях, домашніх, туманили его систематично. Російські агенти і консули доносили беззастановно, що мають в народі певну прихильність і моральну підмогу, що антиросійська партія, то лише маленька горстка, а ціла маса народа ентузіастично і беззастановно прихильна Росії. Та факція була для Росії, розумієсь, дуже приємна і з єї становища зовсім природна і для того мусіла най-тішу, але довела до таких похибок політичних, котрі ледви чи дадуться направити. — В російських кругах дипломатичних припи-ують велике значення іменованню кн. Долгорукого російським послом в Тегеран, а іменно вб'являють на зростаючий вплив Англії в Персії. В Петербурзі думают, що в інтересі Росії треба сему впливови поставити протипавагу, а то можна найліпше зробити лише через висуленье до Тегерана такого посла, котрий має повне довір'є парі. — З Одеси доносять, що там прибуло на російськом кораблі п'ять болгарських вояків, а межи ними Ки-сельський, Пенчев, Николаєв і Горанов, котрих правительствов болгарске на жаданье Каульбарса видадо консулеви російському. Сімь транспортом прибув до Одеси мабути також і ославлений Набоков.

НОВИНКИ.

— Впр. митр. Сильвестер вийхав вчора з крил. Відлецьким на один тиждень до Унева.
— Архипієв Рудольф має вийхати з своєю жінкою в подорож до Галичини дня 27 червня 1887 р. Архипієв має відвідати, як ми вже перше тым зв'язали, не тільки Львів, але і другі міста в Галичині, а також і Чернівці. Ціла подорож триває чотири неділі.
— Обрядова комісія відбула дня 5 (17) с. м. своє засідання під проводом митр. Сильвестра. На порядку денном парад був виданий недавно Становий комісії Інституту „Вогоніаоник“ і справа видана нового „Парастасіа“. Слудуюче засідання відбулося в перших днях грудня с. р.

— Реформу новіціата Василіанів в Словиті порішав перевести Впр. митр. Сильвестер. Духовним управителем новіціата установив о. Іоанна Коблянского з Підгір'я, д. калушського, а настоятелем п. Іоанну Курловича. В наслідок порозуміння всіх грех ординаріатів, можуть до сего новіціата вступати кандидати на монахії з всіх трьох єпархій. Досяглогося вже шість кандидатів.

— В руско народнім театрі будуть ниніш пред-ставлені „Корневіцький Дзвон“ на дохід талановитих артистів рускої опери п-ї Осиповичев, котра виступити в ролі Діванни. Так сама загальною люблена оперетка як також і єї цілї кажут сподіватися, що руска публіка збересе сьогодні численно в театрі.

— Український театр під управою М. Старицького переїхав з Херсона до Симферополя на цикл представлень. Публіка битком наповняє сцену театральну, а того другим трупам театральним не лучаєся.

— Новий церква. Заходом о. Теодора Яніковського, пароха в Луць, дек. жуковського, станула в той парохії нова, простора, мурована церква. Бєть се вже третя церква, котру побудував о. Яніковський в часі свого душпастирства. — Нова церква з твердого матеріалу будують в маленьком селі Зубриця коло Жегестова. — В Коширині коло Бучача будують величаву муровану церкву заходами оо. Вао. Доляньського і Волошинського.

— В Яворові, селі пов. косовського, має неба-втомь відкритися селська крамниця, де попри другі предмети має продаватися волонка, з котрої виробляють там пояси, чимбори і т. д., а на котру видають мешканці тамашніх отор-рєв до 1000 зр. річно.

— Народна Торгова в Бродях має бути открыта ще перед половиною січня 1887 р. На открытє сєї торговлї зложили патріоти з Бродчан до-си на 500 зр. уділов.

— В Сколіві має відкритися в слудуючїм році уряд податковий. Буде се дуже користно для цілого Сколівщини, бо зь отамі люди мусят часом 8—10 миль ити до уряду податкового в Стрий.

— Нова руска читальня заснована в Мамаїв-цях на Буковині. Початок до заснованя дали самі рускі селяне.

— До Ради повітової в Ясї вибрани мѣж ин-шими рускі оваченики оо. Ів. Кошотинський і Іос. Мерена, першій з мѣсков, другій з сел-ской групи.

— Іменовані і відзначені. Відзначені учителями гімназіальними іменовані: Андрей Єзерскій в Тернополі, Я. Ригель в Рівне і Адам Па-циньскій в Бережанах. — Д-р Гайтленер, лікар при львівській дирекції поліції, одержав титул цѣсарського совѣтника.

— О. Евгений Гузар одержав з львівскої митр. Консисторії декрет на заступника кат-хита гімназії в Золочеві на час даної кат-

хитови о. Єзерскому відпустки по причині не-дуги.

— О. Іоанн Филиповскій, сотрудиць при церквї св. Параскевії у Львові одержав декрет на науку релігії в львівській реальній школі.

— На посаду возного при еп. Консисторії в Ста-ниславів розписано конкурс зь речинцем до 30 л. падолиста с. р. Платня 21 зр. мѣсячно, а кро-мь того 100 зр. річно і мешканье за службу при домї пресвитерском. Кандидати мають: 1) выказати, що умѣють говорити по руски і по польски а чатати і писати по руски, польски і нѣмецки; 2) предложити свѣдоцтво моральности зь свого пароха і свѣдоцтво службовє зь уряд-у чи особы, у кого тепер служать. Кандидати, що служили при якомь публичном урядѣ, мають першєство.

— В Олеську, мѣстечку повіта золочѣського, зни-щив огонь дня 6 с. м. вчора о 11 годині два господарства разом зь всіми сегодочними пло-дами. Тамашна староруска мѣщанська родина Ко-вальських (отець і сини) утратила ціле своє майно, придбане довголітню працею. В огні згорѣло все, а нещасній змогли спасти тільки те, що мали на собі. Оби родичи зболати під зиму безь кута і безь кусника хлѣба. Сь першою по-мочію прійшов нещасномь другій син, Дими-трій Ковальскій, майстер кравецький і великий дѣяльний член товариства руских ремісників „Зоря“. Огонь був имовірно підложений, а шкода неубезпечена дуже велика. Нещасній погор-ѣлцѣ отзываются до патріотичних сердець руски-х вчора вчора, що жертвенность руска не дасть нещасномь погибати під тым.

— Велика буря має потрясти цілого Європейо в мѣсяці лютом 1887 р., а іменно мѣж 10 а 20 лютым. Предказує єї вѣдєньскій ученый д-р Рудольф Фальб.

— Львівське товариство любителѣв штуки намірєє в своїх сѣнях устроити выставу образів славног російского маляра Вао. Верещагина.

— Для бѣднихъ учеників рускої гімназії прилавъ о. К. Сѣлєцькій изъ Жулея 2.25 зр.

— На пам'ятникъ бл. п. Волод. Барв'янского при-одала Вп. панна Ольга Левицка зь Майдану 1 зр.

— На Альманахъ Лукича прилавъ о. С. І. в Золочеві 1.10 зр.

— Дрбний вѣсти. В Камініц отрумиловій шир-ится тиф мѣж убогими мешканцями, особливо мѣж жидами; доси умерло надъ 60 людей. — Цѣсарь жертвував 400 зр. для погорѣлцѣв в Маркополи. — В Буда-Пештї нема вже холери, але за тоє ширится там дуже сильно бєна. —

Вѣсти зь Аеп. Львівскої.

На конкурс розписані: 1) до ч. 6413 кап. Гарбузовъ, дек. залозецкого, над. прив., зь речинцем до 29 л. грудня с. р.; 2) до ч. 6148 кап. Доляго сь прил. Мершинъ, дек. стрийского, над. прив., зь речинцем до 22 л. грудня с. р.

Введені оо. Дим. Ковиженъ яко сотр. в Курянахъ; Пет. Чумаць яко 2-гій сотр. в Бережанахъ.

Духастырскі посади достали оо.: Ярол. Стеткевич сотрудицтво зь правомъ управы парохією в Потуркахъ, д. бережанського; Теоф. Горникевич завѣдательствомъ Гозьба, д. болохѣ-ского; Игн. Муляк сотрудицтво в Роздолі.

Увѣдѣнєє отъ датковъ на фондъ вдовичо-сиротскій в мысль § 5 статута достали оо.: Стеф. Качала, пар. Шельняк; Іоанн Ступницкій, пар. Ясенева полян.; Климъ Карачевскій, пар. Окна.

Митр. Консисторія вставилася до наміт-ництва о плату для прив. сотр. в Саранчукахъ при пар. о. Іос. Стрѣльбицькомъ.

До семінарії львівскої прийняті п. Апо-лоній Крохмальник на III р.

Завѣдательмъ деканата збарского іменован-ний о. Григ. Чубатий по увольненю декана о. Клим. Гляньского.

Явитися до институції на Сѣховъ пору-чено о. Іос. Бандыр в мартѣ 1887 р.

Перемыскій Ординаріатъ воззавъ о. Клим. Матковского зь Зарудця явитися до канон. ин-ституції на пар. Сулимів. Завѣзваний вѣсть просьбу о грамоту відпустки изъ звязи львівскої аєпархії.

Вѣсти зь Епархії Перемыскої.

Введені оо. Евг. Витовинскій яко сотр. в Старій-соли; Мах. Савинскій яко сотр. в Сосянцях, дек. перемыского; Францъ Рабій яко завѣдатель Ваневичъ, д. самбѣрского; Никол. Кушнѣрь яко сотр. в Горуцку, д. дрогбыцко-го; Евст. Пелехъ яко сотр. в Рѣчиці, дек. угнівского.

Сотрудицтво в Хирів одержав ново-поет. преемникъ о. Корн. Виницкій.

Еп. Консисторія вставилася до президії на-мѣстництва о канон. институту о. Вагт. Корда-севича на Высоцко выжне.

На конкурс розписані дня 17 л. падолиста с. р. зь речинцемъ убігаться до 15 л. лютого 1887 р. слудуючі 54 парохіи: Радимов, Ми-ляк, Яворецъ, Гочівъ, Ліщини, Смерковецъ, Береги гѣрній, Новица (д. бѣцкого), Дыдова, Радоцина, Горянка, Новосело (д. куликѣвского), Снявка, Смолянскі, Рихвалѣ, Делюхѣвъ, На-вова, Ветлана, Шумичъ, Куликѣвъ, Ланинка мала, Свѣднѣкъ, Гвоздѣц (д. жуковського), Гладшівъ, Михайлівчѣ, Токарня, Горбачѣ, По-рѣче задовѣрне, Блзьянка, Лободѣвъ, Ростокъ ве-лика, Лишье, Явѣрнякъ, Бенѣвова, Праслопѣ, Ги-рова, Ростайне, Хмѣль, Баница, Каміянна (д. му-шинського), Войкова, Мильковъ, Крамарѣвка, Волошинова, Криве, Рабы, Долины (д. бѣцкого),

Дѣвстрѣкъ дубовый, Ясель, Чорнорѣки, Грозьова, Лѣщовате, Биличѣ гѣрній, Лоцшанка, Хомина.

Вѣсти зь Епархії Станиславѣскої.

Презенти одержали оо. Кирилъ Гаморакъ зь Стецевъ на Сучаву; Юл. Герасимовичъ зь Копмана на Пилипче, д. кудранецкого; Іоанн Обумкевичъ зь Сѣлца на Потѣвъ золотый, дек. бучацкого.

Президія намістництва гѣдится на канон. институту о. Юл. Герасимовича на Пилипче.

Введені оо. Ром. Латвиновичъ яко капелянъ в Лѣскахъ; Вао. Жилавий яко капелянъ в Хомяковцѣ; Теофоръ Турула яко парохъ в У-вислѣ; Володим. Озаркевичъ яко завѣд. в Ско-повцѣ, д. товмацкого; Онуфр. Делетъ яко со-трудиць в Далешевѣ, д. городеньского; Титъ Чубатый яко завѣд. в Лосичахъ; Іоаннъ Кушнѣ-яко парохъ в Иванковѣ; Іларій Єменовичъ, яко завѣд. в Олешовѣ; Іоаннъ Закляньскій яко сотр. в Ганусѣвцяхъ; Емилій Сѣвєвицкій яко сотр. в Сорокахъ, д. бучацкого; Емилій Глѣбо-вицкій яко сотр. в Мѣльниці; Ісидоръ Лука-севичъ яко завѣд. в Лятачи, и Іоаннъ Крижа-новскій яко сотр. в Бѣльчу д. скальского.

Отпустку одержавъ о. Теод. Авдиковичъ зь Молоткова на 8 тиждѣвъ, а заступає его о. Могильницкій зь Бабча.

Президиумъ оо. Вол. Озаркевичъ зь пре-зенти на Посѣць, д. станиславѣвского, и Ілля Пиндусъ зь презенти на Переросѣ д. надѣв-нянского.

Увѣдѣнїє оо. Ант. Подлясєцкій отъ сотр. в Побережї; Володим. Вѣлинскій отъ завѣд. в Хомяковцѣ; Александр. Кисѣлевскій отъ завѣд. в Увислѣ;

Ц. к. намістництво: 1) підвищило плату о. Никол. Голинатого, сотрудиць в Каяждѣвѣ, на 300 зр.; 2) уділило личный додатокъ о. Іо-сифу Трильовскому зь Будилова 100 зр. на одинъ рікъ и о. Авксентію Глѣбовицкому зь Слободки лѣною 100 зр. до кѣнца 1887 р.; 3) уділило ti-tulum mensae 18 убѣченымъ богословамъ; име-на ихъ: Ник. Анастасіевскій, І. Велигорскій, Ал. Волянскій, Теод. Гаморакъ, Сев. Грицина, Амвр. Кадайскій, Ник. Кмишакевичъ, Ник. Красєцкій, Вол. Левичкій, Григ. Латвиновичъ, Іос. Лѣлян-скій, Ярол. Лѣлянскій, Мих. Медведскій, Алоїс. Олесєицкій, Сев. Подлясєцкій, Алекс. Решєты-ловичъ, Конст. Ткачєвичъ и І. Шлемєвичъ.

Вѣтавлено до намістництва: 1) о запо-могу для о. Мих. Яцєкевича, сотр. в Крѣхов-цяхъ. Пав. Сѣнятовича, пар. в Ляцкомъ, и Во-лод. Карачевского, сотр. в Россахъ; 2) о на-даньє прив. сотрудиць зь рел. фонда для сла-бопильныхъ парохѣвъ в Черѣвѣ и Говидѣ; 3) о підвищенє дѣтаций для сотрудиць: оо. Ал. Кобринского в Крыловѣ, Волод. Карачевско-го в Россахъ, І. Лабя въ Яблонцї. І. Гомо-ватюка, в Ферескулі и Конст. Мудрака в Па-сѣчній на 300 зр.; 4) о ассигнату плати для со-трудиць оо. Атан. Левинского в Гусатинѣ, О. Делєта в Далешевѣ, Емил. Глѣбовицкого в Мѣльниці и І. Кражинского в Бѣльчу; 5) о пониженє на дальше дѣтаций для сотр. в То-порѣвцяхъ.

До краєв. правительства Буковини вѣтавле-но о перенесєнє в станъ дефицента о. Луки Чапельского, завѣдателя Качики.

Въ єпархії прийняті п. Володим. Вахня-нинъ, ук. богословъ III. р., зь еп. перемыскої.

До семінарії дух. у Львовѣ прийняті пп.: Вао. Мыдловскій на III. р. и Ант. Балицкій на II. р.

Цертификаты на выклады богословскі до-стали пп. Емил. Вѣлинкевичъ на II. р. и Ант. Березинскій на I. р. в Львовѣ, а Вол. Вахня-нинъ на IV. р. в Краковѣ.

До рукополаганя зголоосило 14 ук. бого-словѣвъ: Ник. Анастасіевскій, Іос. Березовскій, І. Вєласєрскій, Ал. Волянскій, Ал. Капустан-скій, Корн. Латвиновичъ, Мих. Медведскій, І. О-нудскій, Алоїс. Олесєицкій, Сев. Подлясєцкій, Ал. Решєтыловичъ и І. Шлемєвичъ.

Розписані на конкурс по разѣ другій: 1) пар. Падикъ сь прилуц. Каменки малі, Добро-водка і Годи, дек. коломыйского, сь реч. до 7 л. січня 1887; убігатель мають в прошеняхъ заявити, що коли-бъ Каменки, Доброводка і Го-ди відлучено отъ Падикъ в окремую парохію, они на то годяться; 2) пар. Переросѣ, дек. надѣвнянского сь реч. до 7 січня с. р. При обохъ поновленяхъ конкурсахъ попередній прошеня суть важні, тільки до внесенєй прошеня о Па-дикъ треба внести додатково выше наведе-не заявлєнє.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Ко. Петро Семеново, генералъ Змартвухвѣст-цѣвъ, умеръ сими днями в Парижі на запале-нє легкихъ. Походивъ онъ зь Литвы, уродився р. 1814 зь батька православног а матери Поль-ки. Вь р. 1831 помоць зь университету до по-станя а по придавленю его угѣкъ до Франції, де належавъ до найкращѣйшихъ политичныхъ товариствъ. Вь р. 1837 удався сь Іронимомъ Кайсєвичемъ до Риму на богословіє; оба высвя-тились вь р. 1841 на євєнгєликовъ а вь р. 1842 засновали орденъ Змартвухвѣстцѣвъ. Семеновка выбрано отъ разу зверхнимъ ордену и онъ бувъ генераломъ Змартвухвѣстцѣвъ кількома наворотами, а отъ смерти Кайсєвича безпере-ривно аж до кѣнця житя. Семеновко бувъ за-орѣвний польскимъ патріотомъ и не вь нишій цѣли, якъ для воскресєня Польщѣ заложивъ онъ вь оидѣ сь другими єванятиками польскими орденъ Змартвухвѣстцѣвъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(О) Руско-народній театр. Коли вь оцінцѣ попе-реднихъ представлєнь мусіли ми выткнути де-які хибы якъ режисєріи такъ и поодинокимъ артистамъ, то ниніш мусимо справозданє зь пред-ставлєня комичної опери „Весєла вѣйна“ розпочати высказанємъ всякого признаія режис-єріи и всѣмъ артистичнымъ силамъ нашой опери. Не легка то рѣчь вычати артистѣв драматич-ныхъ оцѣнати цѣлу оперу, не опускаючи ані од-ного уступу, а хочъ виведєнє цѣлости, наколи будемо прикладати до него вымоги великихъ, спеціально оперетковихъ оцєвъ, полишити певно не мало ще до жаданя, то однакъ взявши на у-вагу нашѣ отношеня, якъ головно и то, що зга-дану оцєну оцѣнювали тѣ самі артисты, котрі одинъ день передъ тымъ грали комедію, а два днѣ передъ тымъ драму або трагедію, мусимо признати, що артисты нашѣ зробили все, що було вь ихъ силѣ и хочъ вь подрѣбностяхъ були мѣ-стими недостатки, то цѣлѣсть выпала зовсімъ удачно. Передєвсімъ належить подєнести, що хоръ держались добре черезъ всѣ три акты; осо-бливо заслугоє на похвалу хоръ початковий 2-го акту, отѣпѣваний дуже корєктно и жаво. Вь загалі другій актъ виконаний бувъ найлуч-ше, майже бездоганно, а се здаєсь тому, що по-чиває майже виключно вь рукахъ жѣвочого персоналу, котрий підъ взглядомъ вокальнымъ далеко сильнѣше заступлений на нашѣй оцѣнѣ отъ мужєского. Переходячи до оцѣнки поодинокихъ лицъ, мусимо поставити на першомъ мѣсці оцѣвъ и гру п-ѣ Клішєвскої. Вь єї рукахъ по-чивала головна партія (Віолєта), и она отѣпѣва-ла єї своимъ не дуже сильнимъ але чистимъ и милозвучнымъ голосомъ дуже гарно, проявляючи при томъ багато інтелігенцію вь самѣй грѣ, ко-тра вийшла вь цѣлости зовсімъ безь замѣту и оправдала вповнѣ высказані нами надѣвъ, що п-ѣ Клішєвскої яко перворядна оцѣвоча сила нашой опери підъ кожымъ зглядомъ отповѣсть своєй задачі. П-ѣ Осиповичєва виглядала вь мужєскомъ костюмѣ знаменито, грала и оцѣвала, особливо вь другомъ актѣ, сь великою прецизією. Менше вдоволєна насъ гра п-и Вишневоєвой; Вѣзза по-винна бути по нашѣй думцѣ жавою, весєлою жѣвочкою а не такою плаксивою, якъ повила єї п-а Вишневоєва. Вь дуєтѣ сь п. Гринєвєцкїмъ вь 2-омъ актѣ не дописавъ їй голосъ, за то дуєтѣ вь 3-омъ актѣ выпавъ зовсімъ удачно. Зь муж-єскихъ роль почивала головна роль (Умбєрга), вь рукахъ п. Яновича. Признаючи єму воєку отараннѣсть, мусимо примітити, що голосъ п. Яновича не издаєся зовсімъ до великихъ тєно-ровныхъ партій вь оперетахъ. Годѣ за се оче-видно вивувати п. Яновича, котрий вь меншихъ партіяхъ (пр. вь народныхъ штукахъ) єсть дуже пожиточною силою нашой опери, однакъ дирек-ція повинна дєкончє, коли хоче выставити даль-ше комичнї оперы, постаратись о другого оцѣ-вака сь отповѣдною скаєною голоєу. Се єсть за-гальнє жаданє цілого публіки и мы думаємо, що дирекція повинна якъ найкорєше той недо-статокъ вь перовалѣ театру. П. Гринєвєцкій вь ролі Грѣта отповѣвъ вповнѣ своєй задачі. Роль маркиза не лежить очевидно вь натурѣ п. Сте-чиньского, а мѣмо того відавъ єї оєй способній и вѣлыми совѣтнимъ артистѣв дуже гарно; чи-слєний оєлєскій, якъ збиравъ по отѣпѣваню май-же кожного куплету, бул зовсімъ заслугоєною нагородою за отараннѣсть, сь якою трактувавъ свою роль. Публіки вь театрі було доосьт бо-гато. Выстава штуки була дуже гарна, костюмы нові, богаті и зовсімъ отповѣдні. — Вь суботу 20 с. м. отограно на дохідъ „Шкѣльной помочи“ комедію Гоголя „Жєнитѣба“. Численно збрана публіка провєла сєй вєчєрь вєсєло при отаран-нѣй грѣ всѣхъ дѣвєкихъ лицъ, помѣжъ котрыми вызначилася особливо панѣ Вєбєровичєва.

— Д-р мед. В. Яворскій, нашє землякъ, доцентъ вь краковѣкомъ университетѣ вызвавъ у Вѣднї учєну студію підъ заг. „Ueber Wirkung, the-rapeutischen Werth und Gebrauch des neuen Karls- bader Quellsalzes, nebst dessen Beziehung zum Karlsbader Thermalwasser. Von Dr. W. Jaworski, Universitäts-Dozenten in Krakau (im Sommer in Karlsbad)“.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вп. С. Лєсюнь вь Бѣломѣ камені. Д. 8 сєрєня по-лучили мы отъ Ваоъ 8 зр. на фондъ покупки зе-мєль, котрі Вы збѣрали на вєсью у о. Баряля-ка, и мы передали тѣ грошѣ до „Народной До-му“ на руки п. Лаголы. — Вп. Т. Д. вь Мартино-вѣ. Заслєчено до кѣнця року; дякуємо! — Вп. В. П. вь Саджавѣ. Грошѣ одержали; „Дѣло“ высла-далося правильно; ч. 126 выслано вь-другє. — Вп. Д. Б. вь Станивѣцяхъ. Грошѣ одержали; дякує-мо!

Грамота признательности.

Отъ 1 січня 1886 до 1 верєсєня с. р. тру-дился Ва. п. Игнатій Гнатковскій, рѣв-барь-артистъ вь Саджавѣ, п. Богородчанъ, около внутрѣшного украшеня тамашонъ, вь р. 1883 ново-збудованой церкви, а то иконостаса, двоєхъ припиряющихъ престолѣвъ, и арки вь стѣлю крє-стообразной пяти верхнїи церковцѣ сь двома по-бѣчь ключучими ангєлами. Иконостасъ 10 метр. 30 смт. высокій, а 7 м. 94 смт. широкій, збудо-ванный вь стѣлю и архитектурѣ византиєской, цѣлєвито забудованный, украшеный хорошою вы-датною глубокою рѣзьбою и орнаментикою. Блѣты до наміотныхъ образѣвъ 176 смт. высокі, а 80 смт. широкі; до архієрєя 212 смт. высокі, 122 смт. широкі; до апостолѣвъ 132 смт. высокі, 73 широкі; царскі дєврѣ 265 смт. высокі, 150 смт.

широкі; бочні двері 200 см. високі, 90 см. широкі; отже всі головні образи іконостаса будуть в природній величині, а тямь цільні іконостаси представляти буде пліваючі, okaza-лий вид, вказуючі на великі здібності і та-лант архітектури на тямь поли трудолюбивого і совісного артиста-рєзбяря, що є правдивим посвященем відваги церковній штуці, а в охвѣ того без сумнію і результати того да-ровитого рєзбяря-артиста суть і будуть великі і овѣтлі. Яко щирій Русин своєю працею в душі і направлено нашого прадѣдного св. обряд і вѣри, стремити і вносити бнѣ пожегомѣ духа і мисли до тямь вишого увидатня і подне-сеня краси і блиску коштува церковного. Сво-имъ же побожнимъ, строго моральнимъ, твер-езимъ словомъ, взорцевимъ прикладомъ і поведе-немъ успішно вплиє на морально тверезе під-двигненнє многихъ изъ тихъ громадянъ, що то лаоують (якъ се дуже часто буває при такихъ роботахъ) в могоричахъ, честованяхъ, а неразъ і шітинкахъ, а робота тямчасомъ стоїть і тя-неся по кѣлѣкѣ а навѣть кѣлѣканцятъ лѣтъ. Сь правдивою отже прїятністю, підносячи тія красиі оеиства душі і незвичайні здібности ума того многонадѣйного артиста рєзбяря і позолотника, смѣло і безумовно совѣстно можемо его пору-чити Достохв. комитетамъ, товариствамъ і брат-ствамъ церковнимъ якъ найдалше і найширше — а при тямъ заявляемо ему, именемъ комитету церковного в Саджаві, наше повне задоволеннє і заслужене прилюдне узнаннє за точно, совѣтну і удачну працю! Позволь Боже Вамъ, п. Гнат-ковскій, для слави, краси, великолітня і под-несення нашого гр. руского обряду, св. вѣри, цер-кви і народу нашого много щасливихъ лѣтъ тру-дитися на Русі!... Інтервюючиъхъ отомляемо до Грабівки п. Калущі, де отъ д. 1 жовтня обявѣ роботу, а отъ весни до Губич п. Дрогобыч, а далше до Глинок п. Огнѣв.

Отъ гр. к. комитету парохіального в Са-джаві 1 (13) падолиста 1886. — *Волод. Паукъ*, парохі.

Подяка.

Дня 4 падолиста покликавъ Воевисьній до вѣчности найдорожшу нашу бабку Анну зъ Ле-вицкихъ Вайдовску. Вѣ тямъ тяжкомъ го-рю великою отрадою була для насъ участь вѣхъ тихъ, що своимъ прибуттемъ на обрядъ похоронний почтили памѣть покійной. Тожъ уважаемо оеимъ овятимъ обовязкомъ прилюдно подякувати оо. Александру Несторовичу, декану і пароху самборокому, Гелитовичу зъ Чукви, Козаневичу зъ Мисткович, Тагомиру зъ Черхави, Кмицике-вичу зъ Чапелі, пароху лат. обр. Матвійкевичу і сотруднику его зъ Чукви — за величаве от-правленнє обряду похоронного. Особливу подяку окладаемо Вир. о. Льву Козаневичу за выголоше-ннє трогачого прощального слова а Вир. о. Ант. Гелитовичу зъ Чукви за его трудъ при удѣленю покійной св. Тайнѣ. Такожъ і вѣсімъ прїятелямъ нашимъ, що оказали помѣч і приклонність, не менше і ч. парохіанамъ за участь в похоро-нахъ і звеличеннє того оумного обряду складаемо щиро руске спаси-Вѣгт!

Ольшаникъ дня 1 (13) падолиста 1886.

Сильвестеръ і Марія Баравецкї; Алексан-деръ і Анна Гамерскї; Юліанъ, Петро і Софія Ілевичі, внуки покійной.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

порукає 1863 241—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель і хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованнє і посилку поштою чиолито 10 кр.

Рѣзбы і украшения (ор-наменты) зъ дерева, ола-ры, іконостасы і всякія украшения архітектоничні до церквей і комнатъ выго-товляе вѣ всякихъ стиляхъ

Тадей Сокульскій

Львовѣ, ул. Пекарска ч. 4.

(При случаю тая фирма про-стусе хибно подану вѣ календа-ряхъ адресу: ул. Паньска ч. 13.)

При зближающося свя-тахъ Рождества Хр. това-риство „Провѣта“ порукає

Коляды і Щедровки

для охоты і забавы вѣхъ рускихъ колядникѣвъ і Бо-гу вѣ честь і славу. На-кладъ другій, Юрія Федь-ковича. Цѣна 12 кр. а сь пересылкою поштовою 14 кр.

Дѣстоти можна вѣ тов. „Провѣта“ у Львовѣ, ул. Скарбѣвска ч. 2.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(47—?)

гупує и продає

1679

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневномѣ.

Порученя зъ провинціи выконує от-воротною поштою безъ провизіи.

Головна вы-
грана евант.
500.000 Мар.

Заявление
Щ а с т я.

Выгранй га-
ран. держава.
Перше тяг.:
9 грудня.

Запрошеннє до участи вѣ

Можливости выграна

на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбур-
ской державою, вѣ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ

пewно мусать бути выгранй.

Выгранй сен користной лотеріи грошевой, котра пося пляну має лишь 100.000 лосѣвъ, суть слѣдующі:

Наибольша выграна естѣ евант. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.

1 выгр. а 200.000 Мар.

2 выгр. а 100.000 Мар.

1 выгр. а 90.000 Мар.

1 выгр. а 80.000 Мар.

2 выгр. а 70.000 Мар.

1 выгр. а 60.000 Мар.

2 выгр. а 50.000 Мар.

1 выгр. а 30.000 Мар.

5 выгр. а 20.000 Мар.

3 выгр. а 15.000 Мар.

26 выгр. а 10.000 М.

56 выгр. а 5.000 М.

106 выгр. а 3.000 М.

253 выгр. а 2.000 М.

512 выгр. а 1.000 М.

818 выгр. а 500 М.

150 в. а 300, 200, 150 М.

31.720 выгр. а 145 М.

7.990 в. а 124, 100, 94 М.

8.850 в. а 67, 40, 20 М.

всего 50.500 выгранныхъ,

и они приходятъ вѣ болькохъ мѣсяцахъ вѣ 7

отдѣлахъ до певного порѣшенія.

Головна выграна 1-ой класы выноситъ

50.000 М., подносится вѣ 2-ой класѣ на 60.000

М., вѣ 3-ей на 70.000 М., вѣ 4-той на 80.000 М.,

вѣ 5-ой на 90.000 М., вѣ 6-ой на 100.000 М., вѣ

7-ой на 200.000 М., а сь премією на 300.000 М.

евант. на 500.000 М.

На перше тягненнє выгранныхъ, котре

урядово назначуєся на

9 грудня с. р.

коштує оригинальнѣй:

цѣлый лосѣ лишь 6 мар. або 3 зр. 60 кр.

пѣвъ лосу лишь 3 марки або 1 зр. 80 кр.

чверть лосу лишь 1½ марки або 90 кр.

Я розсылаю оригинальнѣй лосѣ гарантованй

державою (а не заказанй промеей) сь долуче-

нѣемъ плину лосѣваня сь гербомъ державнымъ

за франкованымъ надѣсланѣемъ вартости або

за переказомъ почтовымъ навѣтъ вѣ найдалшй

сторонѣ.

Кождый, беручій участь, получає отъ мене

варазъ по отбувшомъ тягненнє урядову лѣсту

тягненія безъ завожанія.

Планъ сь гербомъ державнымъ, зъ которого

видко вклады і роздѣлъ выгранныхъ на 7

класъ посылаю напередъ і даромъ.

Выплату і посилку выгранныхъ грошей

выконую вѣростъ до интересованныхъ точно и

вѣ строгѣй тайнѣ.

Кожде замовленнє можна по просту зро-
бити переказомъ почтовымъ або рекоман-
дованымъ лѣстомъ.

Прошу даятого звертатися по причинѣ неда-
лекого тягненія варазъ, однакомъ лишь до

9 жовтня с. р.

сѣ повнымъ довѣремъ до

1766 2—6

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Іосифъ Потоцкій

Львовѣ

Ул. Синьгуса ч. 2.

порукає овою робѣтною обуви му-
жеюкон дам.кон и дѣтнячою якъ

такъжъ добре выконану роботу.

Замѣщевй зволятъ приолати

лишь переносеный чобѣтъ або

черевикъ. Замовленя выконую вѣ

найкоротшомъ часѣ и по умѣрен-

1790 нѣй цѣнѣ. (1—10)

Корсеты дамскіи

„sans Rival“

a la Sirene nouveantes, правдивй па-
рисскй, зъ рогами, 28—30 см.

довгй вѣ всѣлякихъ барвахъ и

обѣмахъ таліи, вѣ запасѣ по

зр. 3, 4, 5.

Корсеты красовй або панцирнй

сѣ рогами, зъ англійскою шкѣ-
ры або льняного дрилаху, сивй,

бѣлй кремовй, по 2.50, 3, 4, 5,

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. архушкѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Вѣдомості приймаються по цѣнѣ 6 кр. зъ однимъ трощикомъ печатной, въ рубр. „Надобелане“ по 20 кр. а. в. Рекламация неопечатаный вольный отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Державинская ул., д. Радли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: за цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р. Для Вѣнны, скарб. Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Просимо послѣшити съ присылкою предплату и залеглостей.

Поглядъ галицкой Руси на справу болгарску.

(Конечь.)

Представивши въ попереднѣмъ числѣ въ головныхъ чертахъ хѣдъ справы болгарской, хочемо теперъ схарактеризувати поглядъ галицкихъ Русинѣвъ на цѣлу туя справу.

Замахъ на князя Александра Батенберга въ першій хвилѣ зачудувавъ Русинѣвъ, якъ зачудувавъ и всѣ другіе народы. Въ першѣмъ моментѣ дѣло було представлено такъ, що се народъ болгарскій зробивъ короткій рахунокъ съ княземъ за его политику т. зв. „противославянскую“. Очевидно, доки справа не прояснилася, доки информовано такъ, що народъ здетронизувавъ князя, доти нѣчия симпатія не могла бути по сторонѣ князя! Воля народу! Мы Русины не маємо права не шанувати волѣ болгарского народу и накидати ему щось инше, не то, що онъ для себе узняе добрыя. Краковскій „Czas“ злобно выхвостувавъ навѣтъ то перше фалишве поинформованье Европы о замаху — противъ Русинѣвъ. „Ось маєшь, Европо, — кричавъ „Czas“ — доказъ, яку вартѣсть має народъ, що складаєсь лише зъ сѣлорѣвъ и рѣчорѣвъ! И у насъ правительство гадало опиратися на сѣлораш и рѣчораш, нехай-же теперъ бачить!“ Але дѣло скоренько прояснилось и цѣлый хѣдъ справы болгарской отъ початку ажъ до конца показавъ, що болгарскій народъ, зложений зъ „хлѣбѣвъ и попѣвъ“ показавъ больше моральной стѣйности и патриотизму, якъ своего часу шляхта польска, котра за талары и дукаты продавала Польшу...

Скоренько, якъ сказано, прояснилось, що се не народъ болгарскій здетронизувавъ князя, а нечисленна фракція, стояча на юргельдѣ русскіхъ консулѣвъ. Она то торгала князя за бороду и волочила по улицѣхъ Софій, оттакъ тайкомъ вывезла на територію русскію, а сама оголосила свое провизоричное правительство. Народъ болгарскій однакожь запротестувавъ противъ того, сейчасъ

скинувъ то правительство, а выбравъ свое и възвѣвъ князя вертати до краю. Тогдѣ то и проявилась правдива, а не сфабрикована воля народу болгарского. Сказано: воля народу мусить бути для каждого безинтересного а справедливого чловека мѣрдоайною — и въ той фазѣ болгарской справы симпатія того рода людей станули по сторонѣ князя — не длатого, що онъ Батенбергъ, що онъ герой зъ-подъ Сливницѣ, не длатого, що онъ бувъ лично покривджений, — все те пусте! — але длатого, що народъ болгарскій хотѣвъ его, бо въ его особѣ бачивъ за поруку своего добра, своего розвою, своей независимости. Тутъ не ходило о особу, але о засаду, бо Болгаре предцѣвъ дуже добре порозумѣли, що на мѣсце Нѣмца Батенберга дадутъ имъ якого-небудь другого Нѣмца.

Поворотъ кн. Батенберга до Болгаріи бувъ очевидно хвилевою компромитацією русскіею политикой. Але до змыта той компромитації причинився самъ Батенбергъ, давши своимъ низько-поклоннымъ листомъ до царя можність цареві сказати такъ тверде слово, отъ которого Батенбергъ мусѣвъ вылетѣти зъ Болгаріи. И онъ самъ то пѣзнавъ и народъ добре то зрозумѣвъ. И жалувати за Батенбергомъ, яко особою, нема причины. Якимъ мечемъ воювавъ, отъ такого и згинувъ. Зъ початку своего панования въ Болгаріи онъ охочо пріймавъ, що такъ скажемо, „Wink-и“ отъ русскіею правительства и неразъ при помочи русскіхъ генералѣвъ чинивъ горькую Болгарамъ тую конституцію, яку они по освобожденію дѣстали, а наконецъ, коли и ему вже допекли тіи генералы и хотѣвъ стати самостоятельнымъ а не мавъ о кого дужого опертиса, упавъ жертвою такихъ-же „Wink-ѣвъ“ — только даныхъ вже не ему, а недоволеной фракціи. Остаточо съ Батенбергомъ розпрощався народъ болгарскій и нынѣ певно о Батенберга ему не ходить.

Наступила друга фаза болгарской справы. По усуненію Батенберга повинна була Россія чинити все можливе, чтобы отыскати собѣ симпатію и довѣріе въ Болгаріи, котрой, якъ показалося, сильно подѣлували въ тѣхъ девяти лѣтахъ независимости болгарской, независимости, за котору Болгаре мусѣвъ якувати

Россіи. Тымъ сумнѣйшій проявъ! А длатого подѣлувала тая симпатія и то довѣріе? Очевидно не за-для чого иншого, якъ лише за-для констатованой болгарскою прасою брутальности и деспотизму тѣхъ генералѣвъ та агентѣвъ, котрыхъ Россія слама въ Болгарію. Имъ то Россія має завдячити утрату своего значенія и впливу якъ въ Сербіи такъ и въ Болгаріи. Они то прійшовши до краю „братушекъ“, вызволенныхъ зъ-подъ турецкихъ башъ и надѣленныхъ конституціею, политичною свободою, бажали статися такожь башами, лишь не турецкими а русскіими, и поступали съ Болгарамъ, не якъ съ народомъ свободнымъ, конституційнымъ, а мовъ съ якимъ покороенымъ народомъ азіатскимъ. „Братушки“ Болгаре почали мѣркувати а наконецъ таки пѣзнали, що ихъ зъ одного арма ведутъ въ друге ярмо и поднесли протестъ противъ насилія. „Мы, — казали они — доки жити буде народъ болгарскій, будемо благословити память царя освободителя Александра II., хочемо жити въ згодѣ съ Россіею и бути тѣмъ вдячними, але ради Бога, позвольте намъ дѣйстно користати зъ той свободы и независимости, якои мы при помочи Россіи добилися, а то въ вашѣмъ мѣдѣ мы бачимо жало...“ Толькожъ верховодяча нынѣ въ Россіи партія, котра на велику шкоду интересѣвъ и славы державы русскіею бачить спасеніе Россіи въ деспотизмѣ и т. зв. „объединеніи“, реакціонна партія Каткова та Побѣдоносцева противна всякой свободѣ политичной и самостоятельному развоєву народностей славянскихъ, съ наругою пріймає такой голосъ братѣвъ Славянъ. „Скасувати конституцію невдячныхъ братушекъ, чтобы не смѣли разсуждать! Мы знаємо, чого имъ треба!“

И отъ по усуненію Батенберга посылаетъ Россія до Болгаріи — генерала Каульбарса! Каульбарсъ — само имя вказує, що се не Славянинъ, а цѣле поступованье его доказує то же лучшее. Отъ самого своего пріѣзду той посланецъ царя, Каульбарсъ, замѣсь тактовнымъ, дружнымъ способомъ пересвѣдчуєти народъ о спріяннію царя Болгарамъ, ихъ свободѣ и сполученію, выступає деспотично, оскорбляє народъ болгарскій, кпигъ собѣ зъ его свободы, все и всюду шукає собѣ напа-

сти, здаєсь навѣтъ, що радъ бы выкликати якийсь заколотъ, чтобы только дати причину до окупации Болгаріи. Регенція однакожь и народъ болгарскій зъ одной стороны задержуютъ тактъ и холодъ, достойный и найвыобразовательшійшого политично народу, а зъ другой стороны ще больше тратятъ симпатію и довѣріе до Россіи. Каульбарсъ обѣхавъ цѣлу Болгарію немовъ нарочно для того, чтобы пересвѣдчити Европу, що Россія въ цѣлой Болгаріи стратила всякій кредитъ. Се друга компромитація Россіи, отъ котрой вже тѣмъ въ самой Болгаріи стало нѣ въ кутъ, нѣ въ дверь. А компромитація такъ непотрѣбна и мовъ нарочно выликана самымъ способомъ поступованія Каульбарса. Черезъ то сталося, що мусѣло статися: регенція, хочъ и якъ старалася, не була въ силѣ сповнити всѣхъ „розказѣвъ“ Каульбарса, собраніе народне старалосе помиритися съ Россіею выборомъ брата царицы княземъ Болгаріи, а коли и того Россіи було за мало, а народъ, що вже девять лѣтъ живъ конституційнымъ житиемъ, не хотѣвъ за нѣяку цѣну зречиса своей волѣ и независимости, наступивъ остаточный розрывъ мѣжъ двома народами: освободителемъ и освобожденнымъ, — Каульбарсъ и всѣ консулы русскіею опустили Болгарію и справа войшла вже на поле чисто дипломатичное.

Въ якѣмъ же прикрѣмъ теперъ положенію знайшлася Россія! Зъ одной стороны розрывъ съ Болгаріею, зъ другой не зовѣсь для неї користна констеляція политична. Кн. Бисмаркъ охолоднувъ супротивъ неї, гр. Кальноки промовляючи въ австрійскихъ делегаціяхъ давъ пѣзнати, що Австрія чуетъ за собою якѣсь сильныя плечѣ, Англія заявляє охоту въ данѣмъ случаю выступити противъ Россіи, ба и Італія, кажутъ, готова отдати Австріи до диспозиції за якусь нагороду свой дармо край зѣдаючи милитаризмъ... Чи въ виду того Россія схоче провокувати войну, се пытанье. Рѣчь ясна, що теперѣшня война а навѣтъ побѣда Россіи не мала-бы въ очѣхъ Славянства того авреоло, який мала послѣдня война съ Турками за освобождение Болгаріи. Тогдѣ йшло о освобождение и выборенье самостоятельности Болгарамъ, а теперъ о покороенье и зломанье самостоятельности тѣхъ-же Болгаръ. Яка величезна

Выстава Археологична устроена у Львовѣ въ 1885 р.

Съ такимъ заголовкомъ появилосъ у Львовѣ Збѣорникъ фотографичныхъ знимокъ зъ що-найзвѣстѣйшихъ предметѣвъ штуки, умѣщенныхъ на торѣчной выставѣ. Фотографія, въ числѣ 50, формата folio, вышлѣ въ ателіє п. Тшемеского у Львовѣ; вступное слово и исторично-археологична поясненія въ языкахъ рускомъ, польскомъ, нѣмецкомъ и французскомъ доставили пп. Людвикъ Вербицкій и проф. Маріанъ Соколовскій. Текстъ рускій обѣймає 26 сторѣвъ дробного друку.

Цѣле издавничество, перше того рода и зъ того поля въ нашѣмъ краю, представляєся дуже гарно, а знатокамъ и любителямъ археологична доставляє богато цѣнного и цѣкавого матеріалу до отудій памятниківъ штуки, спеціально руской, зъ нашої интересной, хотя забутой бувальщины. Издавничествомъ тымъ доповнено на разѣ тѣ доклады старинны, якъ почалосъ въ насѣ розкопки Галича о. Лавренцого и проф. д-ра Ио. Шараневича, якъ не менше и „Збѣорникѣмъ взорѣвъ домашнего промыслу“, выданнымъ п. Люда. Вербицкимъ. Хто бачивъ розкопки Галича, а до того перестудіювавъ оба згаданъ издавничества, той зможе собѣ зъ всего зложити вже досыть полный образъ духового житя галицкой Руси въ давну давнину, и прійде до пересвѣдченя, що житѣ штуки плыло въ насѣ досыть широкою струею. При томъ порѣшити онъ такожь пытаня: якъ давню єсть та штука у насѣ, зъ ѣмки она вѣдлаєсь въ нашѣмъ краю, якъ и подѣ якими вышывами розвивалася, о ѣкѣлько выробилає само

ѣтѣмъ, до якихъ дойшла результатѣвъ и до шукаєтѣ намъ за еи останками, уцѣлывшими чудеснымъ майже способомъ передъ гибелею, несеною такъ ордама воходу, якъ и тяжкими уообычами домашними?

Историкъ, етнографъ, археологъ ратъ excellence, артистъ — ученый въ загалѣ, а при томъ любитель своего рѣдного краю и народу, каждый подобле въ тѣхъ издавничествахъ п. Вербицкого ѣтѣмъ матеріалъ для себе и каждый зрозумѣе, що Русь наша зовѣсь не була варварскою, а въ зглядѣ культурномъ стояла колѣсь высоко, выше може, чимъ тѣ самой нынѣ здаєсь. Коротко кажучи, оба издавничества, а именно послѣднее достѣйной того, чтобы съ ними ближе и основно познакомиться. Длатого радо оповѣяємо насѣ ѣтѣмъ, ширшимъ кругамъ руской интеллигенції подати деякі близшія вѣдомости о выше згаданѣмъ издавничествѣ и о деякихъ предметахъ руской штуки на археологичной выставѣ у Львовѣ въ 1885 р.

Таблицѣ I—VIII мѣстятъ въ собѣ фотографичныя знимки иконъ, умѣщываемыхъ въ насѣ звычайно на иконостасахъ, котры пѣсле прійавѣвъ отцѣвъ церкви повинны намъ подавати исторію обохъ завѣтѣвъ, и иконостаєвъ церкви Рогатынскои, походачій зъ 1649 р. Зъ розвѣдки о иконостасахъ довѣдуємось при томъ богато цѣкавыхъ рѣчей. П. Вербицкій, на подѣтѣвъ студій своихъ, каже именно, що иконостасы введѣны до церквей византийскихъ въ першихъ вѣкахъ по Рождествѣ Христовѣмъ, на основѣ литургіи, установленной первѣтно св. Яковомъ, скороченою ѣтѣмъ св. Василіємъ, а пѣзѣйше ще разъ скороченою св.

Іоанномъ Златоустымъ и св. Григоріємъ, папою римскимъ. Теперѣшня форма иконостаєвъ выробилася однакожь значно пѣзѣйше. Первѣтныя иконостасы были простою перегороджею пресвитеріи отъ корабля церковного, ѣтѣмъ обоимъ ѣтѣмъ. Перегороджа та опиралася на колѣньяхъ, а порожий мѣсца межѣ колѣньями закрывалосъ ѣтѣмъ, вѣнзаными на прутахъ. Такой перегороджѣ находились именно въ катакомбахъ римскихъ. На верху перегороджѣ умѣщались статуѣ апостѣлѣвъ, зъ чого вытворивосъ оттакъ въ рускихъ иконостасахъ звычай малювати 12 апостѣлѣвъ повывше наивѣстѣныхъ ѣтѣмъ, немѣвъ бы на другѣй кондигации. По иконоборствѣ, выкликанномъ нехѣлѣемъ до рѣзѣвъ, заступлено въ грекѣй церкви тѣ перегороджѣ деревляными стѣнками, зложеными зъ иконъ. Число иконъ умножалосъ доперва съ вѣками. До наивѣстѣныхъ ѣтѣмъ придано съ часѣмъ иконы празничныя, а оттакъ постепенно иконы апостѣлѣвъ, пророковъ, житя Христа, тайной вечерѣ и др. Въ первѣтныхъ иконостасахъ не было такожь нѣякихъ „вратъ“. Се вынаходъ пѣзѣйшихъ часѣвъ. Зъ-разу были лаше „царокъ врата“, до нахъ додано діаконскій пѣвѣнчѣй, оттакъ доперва полудневѣй.

На таблицѣ IX—XXVIII помѣщено въ издавничествѣ фотографичныя знимки парамѣнтѣвъ церковныхъ, ѣтѣмъ ѣтѣмъ и вышивокъ. Найкрасѣйшій матеріалъ до того доставили рускій церкви, Староиніеиска а деякі Василіанскія. На увагу залугуютъ такъ старинныя матеріи, перетыканыя золотыми нитками, найчастѣйше такъ званою кнпріею, и вышивки, представляющія святыхъ. Вышивки на двоихъ ѣтѣмъ монастыря оо. Ва-

силіанъ зъ Жовкви походять зъ XV вѣку и были власностею сучасной церкви. Матерія ѣтѣмъ ѣтѣмъ, власности Института Ставроніеіекого, належить до найдавнѣйшихъ тканій церковныхъ, якѣ уважалосъ на заходѣ въ XI и XII вѣкахъ, а форма орнаментаки той матеріи (хресты) ѣтѣмъ до VIII и IX вѣку. Другіе предметы ѣтѣмъ до XVI вѣку и пѣзѣйшихъ часѣвъ. П. Вербицкій подаєвъ при той нагодѣ и овою студію надъ тканями уживаными по церквахъ и костелахъ въ загалѣ и дѣлѣтъ ихъ на три періоды: ѣтѣмъ-византийскій (527—1152), періодъ ѣтѣмъ вѣковъ, т. зв. арабско-италіеіекой, и третій старинный, починаючиосъ съ 1350 рокомъ. Тканіи въѣхъ трѣхъ періодѣвъ поѣдѣють свои характеристичныя знамена въ части ѣтѣмъ ѣтѣмъ (китайскихъ, японскихъ и персикѣхъ), въ части вилывѣвъ ѣтѣмъ ѣтѣмъ романскихъ. Матерія ѣтѣмъ ѣтѣмъ по нашихъ церквахъ походять звычайно зъ третого періоду.

Таблицѣ XXIX представляє плащеницю зъ монастыря оо. Ваѣмъ въ Жовкви. Належить она до найстаршихъ на Русѣ галицкой, а справѣ еи въ 1426 р. Алековандеръ, воевода молдавско-волоискій, съ женою Мариною для митрополитѣй церкви въ Сучавѣ.

Таблицѣ XXX—XXXII представляють ѣтѣмъ книгъ церковныхъ. И на томъ поли найкрасѣйшихъ предметѣвъ доставили рускій церкви, ѣтѣмъ Василіанскія жовковска, надѣмъ ѣтѣмъ ѣтѣмъ, ѣтѣмъ ѣтѣмъ въ ѣтѣмъ ѣтѣмъ зъ 1670 р., колишяу власностею такожь церкви сучавской.

ржаница! И чи еи не бачуть пп. Катковы та Побносецеры?

Зъ другої зновъ стороны Россію про-
вокують до войны Мадяры и Поляки, якъ се
показали военничъ промовы въ делегаціяхъ
пп. Тиссы и Смольки, котрі ажъ самъ цѣсарь
мусѣвъ своєю промовою злагодувати. Пп.
Тисса и Смолька мовѣ-то убиваются нынѣ за
самостійностію и свободою Болгаріи. Чи
широ? Ну, мы знаємо, що коли Россія йшла
освободжувати Болгарь, Поляки и Мадяры тво-
рили легіоны въ помѣч Туркамъ и просили
Бога, щобъ Россія прогнала, отже и не осво-
бодила Болгарь. А минушого року підчасъ
войны Болгарь съ Сербією, підпираною Ав-
стрією, польскій Лендербанкъ дававъ грошѣ
Сербамъ, а Мадяры кричали за мобилизацію
Австро-Угорщины противъ Болгарь. Тутъ
отже ширости нема, а есть тільки шовинизмъ
и егоизмъ.

Провокація войны нынѣ не лежить анѣ
въ интересъ Россіи, анѣ въ интересъ Австріи,
а причины треба глядати у внутрішнихъ от-
носінахъ самыхъ сихъ державъ. Нынѣшнее
деспотичное и реакціонное правительство рос-
сійское лишь компрометируетъ Россію въ очахъ ци-
вильзованого свѣта и, о що найбільше хо-
дитъ, въ очахъ Славянства, а въ Австріи
зновъ стоять неполадженіи отіосины мѣжъ
народностями, въ томъ числѣ и народности
русской. Россія багнетами не здобуде собѣ сим-
патіи Славянъ, коли не стане державою свободною
и не згодится на самостійный развѣй культу-
ры кожного славянскаго народу, а Австрія
зновъ дети не буде почувати певности своего
становища, доки не будутъ поладженіи по
повной справедливости всѣхъ питаній народно-
сти въ монархіи на підставѣ конституціи,
запорукаючи уже развѣй каждого народу.
Котра держава зрозумѣе высоке посланництво
въ нынѣшній порѣ, тая побѣдитъ. Инакше же,
все повторится будутъ такі трагико-комичні
исторіи, якъ ось тая Россіи-освободительки
съ Болгарією-освободженою...

Изъ справозданъ Выдѣлу краєвого.

Ліше веденіе господарки въ поодинокихъ
громадахъ и радавъ повѣтовыхъ нашего краю
сполучене досыть часто съ опроневереніями и
крадежами публичнаго майна, спонукало Выдѣлу
краєвий выдати обѣзникъ підъ днемъ 31 жовтня
1885 р. (ч. 55.640), котрымъ повѣдомлено Вы-
дѣлу повѣтовъ о розпорядженіи п. министра
справедливости, чтобы суды подавали до вѣдомо-
сти автономныхъ властей всякія жалобы, вне-
сенны противъ громадъ о несовѣстну администра-
цію публичнаго майна.

Въ наслѣдокъ того обѣзника дознався Вы-
дѣлу краєвий въ часѣ отъ липня 1885 р. до
червня 1886 р., що въ деякихъ громадахъ дѣй-
ствительно зайшли великіи въ томъ направленіи непра-
вильности, и выслать туды своихъ делегатѣвъ
для переверня люстраціи або сконтра.

Въ згадавѣмъ часѣ отбулася такій люстра-
ція въ Мышковичахъ (пов. тернопольскаго), въ

Таблицѣ XXXIII—XXXIV мѣстятъ въ со-
бѣ взоры старинныхъ хрестѣвъ. До сихъ таблицъ
додавъ п. Вербицкій и цѣнну розвѣдку про хре-
сты въ загалѣ, а именно, лий формы хрестѣвъ
були уживаніи въ земляхъ христіанскихъ и въ
котрыхъ часахъ. Церковь наша любовалася дуже
въ хрестахъ обоимъ рѣзбленыхъ, справляю-
ныхъ оттакъ въ сѣбѣ бляху. Рѣзбою предста-
влено звичайно оцены зъ житя Хриота. Черцѣ
горы Атонской засилили головню Русь нашу та-
кими хрестами. На выставѣ находился одинъ
такой хрестъ, справленый Марією зъ Потоцкихъ
Могиланкою до церкви въ Бучачи 1610 р. Дру-
гой хрестъ, власнѣсть „Народного Дому“, сма-
лованый, належавъ на выставѣ до найдавніш-
шихъ и найрѣдшихъ оказѣвъ, бо після переказу
мавъ походити зъ Византіи и бувъ зроблений ще
въ V вѣдѣ. Знаючи отіосна его однакѣ до XI
або XII вѣку.

Таблица XXXV представляе формы чашъ
або потирѣвъ. Чашѣ на Руси не оягають ста-
ринныхъ часѣвъ. Зъ выставленыхъ отіосилася
золота чаша катедры перемысли, дарована Ан-
дрѣемъ Станиславомъ Младѣвскимъ, до 1767 р.
Зъ розвѣдки о чашахъ довідуюсь, що въ пер-
шихъ часахъ христіанства виробляно чашѣ зъ
дерева, рога, слоновой кости, а оттакъ доперва
зъ металу.

(Конецъ буде.)

Бѣчу, Черепанѣ (пов. львовскаго), Пронятинѣ (п.
тернопольскаго), Любачевѣ, Камѣнцѣ, Переволо-
кахъ (пов. бучацкаго) и Перемышлянахъ, а Вы-
дѣлу краєвий, вайшовши тамъ волюго рода не-
правильности, постарався безприволочно тѣмъ-
жъ усунути. На підставѣ переведеного слѣдства на
мѣсто: зложено зъ уряду начальниковъ громадъ
Родатичѣ и Майданѣ; підготовлено розвѣзанье
Рады громадской въ Кадуши, — то вже и на-
ступило; отступлено результаты переведенныхъ
слѣдствъ въ Непомижанихъ, Липицѣ мурованѣй
(пов. бѣхеньскаго), Освѣнцихъ, Ланцку (пов.
бѣльскаго) и въ Буску ц. к. прокураторіи; на-
правлено зло въ господаркахъ повѣтовыхъ въ
Вѣличѣхъ, Гусятинѣ и Жидачевѣ, а въ Новѣмъ
Торѣ заряджено навѣтъ ликвидацию казны повѣ-
товой. Остаточное выслано также на петицію о.
Григорія Чайковского и товаришѣвъ, якъ и на
представленіе турчанской „Народной Рады“ до
Сойму краєвого — люстраторѣвъ до Турки, и
перевѣдченоса на разѣ, що въ касѣ Выдѣлу по-
вѣтового въ Турцѣ нема карыдостойныхъ дефи-
цитѣвъ, а позаякъ доси рахунки повѣтовъ отъ
1883 р. не суть ще Радою повѣтовою полаго-
дженіи, то Выдѣлу краєвий здержавъ на разѣ
дальше слѣдженье, отіославши стороны до зви-
чайного порядку инстанцій.

ДОШИСИ.

Зъ Косевскаго.

(Наша рада повѣтова. — Порядокъ въ Жа-
бю.) Публична гадка (опинія), судъ загалу,
судъ поблиа кодексу морального, даючий початокъ
порядкови въ житію людскѣмъ, стаеся не-
обходимою потребою въ житію народу улажде-
ного конституційно и въ житію автономичномъ.
Въ Косевщинѣ нема той публичной гадки, бо
она такъ звязана и приголомшена, що нѣхто
еи анѣ чув, анѣ добрыхъ еи впливѣвъ доба-
вити не може. Тутъ пануе гидкій сервиллизмъ,
гидный хибя народѣвъ, взрослыхъ съ идеею
деспотизма, а на соромъ, сервиллизмъ той про-
являеся особливо у людей, маючихъ претенсію
до интеллигенціи. У насъ все думане на голосъ
(а то и есть судъ загалный) бере свѣй початокъ
отъ золотого ковшѣра съ двома золотыми
вѣвѣдками...

Отже тая гадка публична показала на п.
Прибыловскаго зъ Криворѣвнѣ, властителя
облышихъ посѣлостей, яко кандидата на мар-
шалка повѣтового. Сю гадку публичну заде-
кретовано и впокувано отъ довшого часу въ
Косевщинѣ аргументами, що той Нѣмецъ,
онтой „пѣбѣ“, иншій мавъ свою хиблю... П. При-
быловскій, чоловікъ старшій и слабосильный,
отарошуваеся отъ того уряду, — нѣчо не по-
могло: посылались отъ потентатѣвъ зъ-ва ку-
листь листы, просьбы а може и грозбы, и
поставили его въ конечнѣсть поддѣтиса воли
батька повѣта (першого потентата), а тая воля
есть для косевскаго Рады повѣтовой — розка-
зомъ. И отъ зновъ заєвѣла дѣломъ така пу-
блична гадка при выборѣ маршалка повѣто-
вого дня 12 л. падолиста с. р.

Зъ 26 радныхъ явились до выбору 22;
прочіи не явились дѣлятого, бо знали, що нѣ-
чего не помогутъ; говорено голосно, що п.
староста мавъ 14 голосѣвъ певныхъ за своимъ
кандидатомъ. Въ день выбору раднѣй повѣтовъ
тѣгнулися шнуркомъ до ц. к. старосты, и
тижко уфрити, що съ вынѣткомъ одного всѣхъ
голосѣвъ упали на п. Прибыловскаго, хотѣй той
отмолуваеся отъ кандидатуры и не явися
навѣтъ до выборѣвъ. Той одинъ голосъ, що
упавъ на иншого кандидата, бувъ певно оди-
нѣсьный голосъ, отданный въ перевѣдченя, го-
лосъ радного, котрый яко чоловікъ разумный
и у всѣмъ зручный, стративъ слухъ, и на
него розказуюча публична думка не выплынула.
Многій раднѣй самъ признавалася, бычючися въ
груді, до вины, але каждый звиняеся, що му-
сѣвъ такъ учинити. При комъ въ Косевщинѣ
лишилися смѣлѣсть свою гадку высказати, зъ
сего вже каждый змѣркуе.

Цѣкавий вайшовъ фактъ передъ самымъ
починомъ выборѣвъ, Після §. 43 закона о
репрез. пов. выборѣ маршалка отбуваеся кар-
тками и заступникъ маршалка п. Матіасъ за-
рядивъ таке голосованье тайне. Тогдѣ подѣн-
ся комисаръ старосты п. Сѣлецкій (вѣдѣный
зъ косевскаго вѣча), спротививъ голосованью
картками, а зажававъ устного. Гадки радныхъ
були противны. На интерпретацію п. комиса-
ря, що той §. 43 треба розумѣти и толкувати
аналогично съ ординацією громадскою, уха-
лено на жаданье п. комисаря подати подѣ
голосованье, чи маеся голосувати устно чи
картками, и выпала ухвала, чтобы голосувати
устно! Се зновъ доказъ той публичной гадки
въ Косевщинѣ.

Выборѣ маршалка въ Косевѣ подаеся
звычайно до публичной вѣдомости выстрѣла-
ми въ мѣдѣрѣвъ, а по томъ иде гостица въ
мѣдѣрѣвъ Касинѣ. Чи гостица въ неприсутно-
сти маршалка була сего року, чи еи не было,
не агаи, але то знати, що полиціанъ нѣсь
кудакъ закармаками одинъ мѣдѣрѣвъ, хотѣй
зновъ нѣякого выстрѣлу не было чути, адезъ
пороху не стало.

За симъ развѣдшася грѣзна чутка, що
п. Прибыловскій таки зречеся выбору. На всѣ-

кій випадокъ публична гадка призначила вже
напередъ на евентуального маршалка п. Брас-
су, ем. поборца податковаго, теперѣшного бур-
мистра мѣстечка — пожалѣся Боже — Косе-
ва, чоловіка старого и зовѣмъ уже слабого.
Але позаякъ тогдѣ мѣстечко Косевѣ было-бы
повзавлене отцѣвской опѣки п. Брассы, ко-
трого той урядъ лише вяже до Коссова, то
конче таки треба було вымоти на п. Прибы-
ловскѣмъ, чтобы выбору не зрѣкался. Гадка
публична — се скарбъ помислѣвъ, бо такъ
выборѣ сей уладилася, що днѣ отбуеся акти-
разъ безпосередно передъ именинами п. Ста-
нислава Прибыловскаго. Въ Криворѣвнѣ от-
буеся гучный балъ, въ котромъ вяла участь
сметанка косевской интеллигенціи, а въ балю
того третого дня принесено до Коссова веселу
вѣстку: habemus parat! — вже на певно, бо
п. Прибыловскій принявъ выборѣ. Шастѣ Бо-
же до дальшого культу такой думки публич-
ной! Дайте намъ до секретарѣвъ повѣтовыхъ,
господарующихъ по своему все въ неприсутно-
сти або при слабыхъ маршалкахъ, ще проэк-
тованныхъ люстраторѣвъ мѣстѣвъ громадскихъ,
а ажъ тогдѣ буде гараздъ! Най же потому
нѣкого не дивуютъ такі результаты господар-
ки громадской, якъ въ остальныхъ часахъ про-
явилися въ Жабю.

Дано намъ самоуправу въ дѣлахъ державы,
краю, повѣта и громадъ: каждый го-
рожанинъ не только мавъ бути предметомъ до
оподаткованя на крови и майнѣ, але мати та-
кожъ право участі въ управѣ, а коли нимъ
управляють, чтобы правила добре. У насъ се
инакше понимаеся и инакше есть на дѣлѣ.
По-при раду мѣстечка Коссова, котра есть жи-
дѣвка, въ складѣ рады повѣтовой, той чѣл-
ной для громадъ институціи, входятъ або жи-
ды, або писарѣ громадскіи, або именованіи (нѣ-
бы-то выбраніи) войты, такъ що кромѣ таже
немногихъ радныхъ большѣсть рады стаю-
влять люди, котрі не въ силѣ мати власну
гадку. При такѣмъ станѣ рѣчи загалне до-
бро повѣта — се рѣчь байдужна, нѣ въ-отки
иниціативы, нѣ въ-отки критики. Черезъ
кѣлька остальныхъ лѣтъ войты съ писарями
прогайновували громадске майно за безцѣннѣ,
дороги поспуналися, декуды покрадено громад-
скіи податки, хотѣй самъ секретарѣ повѣтовой
рады предлагавъ рѣчно квитѣвъ на 2000 зр. за
дѣты въ повѣтѣ. Все то всѣ видѣтъ и зна-
ють, шенчуть собѣ на ухо, декай въ тыхъ
„знаючихъ“ засѣдають навѣтъ въ радѣ повѣ-
товѣй, а нѣхто не мавъ досыть смѣлѣсти на-
звати всѣ тѣ проявы господарки по имени
бо гадка публична приголомшена. Вирѣчимъ на
тему грѣхѣвъ господарки повѣтовой поговори-
мо подрѣбно и наведемо факты другимъ ра-
зомъ.

Въ Жабю все одна сѣвѣанка. Село на
кѣлька миль квадратныхъ простору съ 10.000
мешканцями, пропадающе подъ лихвою та де-
мобилизацією, высѣсаные всенного рода пивками,
повино бы вже разъ статися предметомъ луч-
шой опѣки, якъ доси. Тымчасомъ нѣхто про
се не дбае. Лежыи добре-мыслящихъ громади-
намъ удалося — по великихъ выдаткахъ, а
рештахъ и т. д. — усунути клику писаря
Войцкевича, войта Попѣвчука и отправленого
уже въ управительства добръ фундаціи Скар-
бѣвской маршалка повѣтового п. Грегоровича
отъ кермы справъ громадскихъ, ажъ зновъ
передъ кѣлькома мѣсяцами жандармерія дѣ-
няла у заступника войта печатку урядову, его
увязнила, а Ивана Бесачука въ акіеъ не-
ровѣзанный доси способъ поставлено войтомъ,
хотѣй рада громадека на мѣсеце Попѣвчука ви-
брала войтомъ кого иншого. Бесачукъ пол-
гався съ накиненымъ громадѣ писаремъ Кри-
шталовскимъ, съ бывшимъ войтомъ Попѣвчу-
комъ и найбогатѣйшимъ жидомъ Мошномъ
Бяглеромъ и они то рядять громадою. Ходить
поголоска, що сего мѣсяца мають отбутиися
выборы рады громадской въ Жабю. Доси од-
накѣ не выставлено до прилюдного пере-
гляду списѣвъ выборчихъ, не вызначено ре-
чинця до рекламаций и все, какуть, держится
въ тайнѣ. Жабѣвцѣ, наученіи досѣдѣмъ, що
до Жабѣя звичайно на выборы несподѣвано
для громадянъ зѣвѣдѣтъ комисарѣ въ Коссева
и выборы отбуваются безъ подготовленя, кон-
статують сей фактъ, бо вже передъ тымъ
внесли до ц. к. старосты въ Косевѣ пред-
ставленъ въ той справѣ съ просьбою, чтобы
власть наказала легальне подготовленье выбо-
рѣвъ а дальше послали представленя и прось-
бы до Выдѣлу краєвого и до ц. к. намѣстни-
цтва, чтобы до тыхъ выборѣвъ на кошты про-
сящихъ громадянъ выслано умысно делегата
въ Львова. Жабѣвцѣ розвѣщаюся, глядаючи
всѣгда, де лише можна, справедливости, а вся-
ка дрянъ, що рада въ темноты людской кори-
статъ, посуджуе ихъ, людей дѣлающихъ про до-
бро громадске, о — risum teneatis! — соци-
ализмъ, о котромъ Жабѣвцѣ навѣтъ поняти не
мають. „Мы не хочемо — какуть Жабѣвцѣ —
нѣчего иншого, якъ лише справедливости, спо-
кою и порядку!“

(Зъ делегаціи) Въ доповненіи до справоз-
данъ зъ делегаціи австрійской мусимо зазначити,
що пос. Ригеръ выступивъ въ делегаціи за Бол-
гарами и заявивъ, що розмова его съ якимъ
полкомъ корреспондентомъ, подана въ варшав-
скѣмъ „Wiek-u“ а перенечатана декотрыми га-
лицкими часописами, есть зовѣмъ выдуманна. За-
бѣданы делегаціи потягнутоса ажъ до 2 грудня.

(Гр. Кальноки и справа болгарска.) Зъ Вѣд-
ня якъ такожъ и зъ Пешту доносятъ, що гр.
Кальноки розпочавъ акцію въ томъ напрямѣ, що-
бы передѣлѣмъ управлѣннѣ унію Румелии съ
Болгарією, а оттакъ ажъ приступити до выбору
князя болгарскаго. Вѣсть сю потверджуютъ та-
кожъ зъ Лондону.

Заграничній Державы.

Всѣднѣе питанье а Европа. Зачароване
колесо, котре повздержуе злого духа, войну, отъ
Европы, звужаеся съ каждымъ днемъ чимъ разъ
больше. Нынѣ вже показуеся ясно, що Всѣднѣе
питанье не обмежится лишь на самѣ балканскій
пѣвѣостровъ, що оно не лишь грозить самой Ту-
реччинѣ загаломъ, але что оно сягае трохи даль-
ше и то не только до найблизшихъ суоудѣвъ бал-
канскаго пѣвѣострова, але есть въ силѣ потре-
сти цѣлою Европою. Справа болгарскаа ще не по-
рѣшена, а то, що доси дѣлаеся въ Болгаріи, тре-
ба уважати лишь прологомъ до великой трагедіи
межизародной, котрой кѣнца и наслѣдѣвъ трудно
предвидѣти, трудно отгадати. Коли дипломатія
европейской удасться ще отвернути отъ Европы
ту небезпечнѣсть, котра йи грозитъ отъ Востоку
и котра съ каждымъ днемъ стае чимъ разъ боль-
шомъ, то дѣло се буде можна дѣйствио назвати ве-
ликаю штукою. Здаеся однакѣ, що и диплома-
тія не дуже вѣрять въ свои силы и для того
майже всѣ державы придержуючися латинской
пословиці „si vis pacem, para bellum“, збрѣются
съ всею можливою скоростею и добувають на то
последній грѣшъ. Уже само збрѣеніе на такъ ве-
ликіи розмѣры мусятъ довести до катастрофы
хочъ бы на разѣ лишь до матеріальной; додаймо
до сего ще всѣлякіи обставины политичной и эко-
номичной природы, а передъ нашими очима отане
небезпечнѣсть теперѣшного положеня въ цѣломъ
своѣмъ объемѣ. Уже нынѣ видимо наслѣдки, якъ
выликалися заколотъ въ Болгаріи: въ Европѣ
проявляеся съ каждымъ днемъ лѣншійше нове
угрупованье державъ, а съ нимъ и чимъ разъ
больше напряженье помѣжъ поодинокими державами.

Розгляньмось теперь якъ зарисовуеся теперь
передъ нами нове угрупованье державъ въ Евро-
пѣ. Звѣстно, що въ наслѣдокъ поступованя ген.
Каульбара въ Болгаріи якъ и въ загалѣ въ на-
слѣдокъ поступованя Россіи въ справѣ болгарской
выступили лордъ Сальсбери и гр. Кальноки съ
своими бесѣдами, а послѣдній навѣтъ досыть
отверго нащипувавъ можливый союзъ, съ ко-
трымъ стрѣтила бы Россія, наколи-бъ хотѣла
силою змѣнити постановы берлинской угоды.
Союзъ сей отановили-бъ Австро-Угорщина, Ан-
глія и Італія, а поза ними стояла-бы ще и Нѣ-
меччина, а можливый есть такожъ, що до оныхъ
державъ прилучилася бы ще такожъ и Туреччина,
а може и декотріи поменш державы балканскіи,
пѣсля того, якъ выгляды представлявъ бы для
нихъ такой союзъ. Зъ другой стороны зарисову-
еся чимъ разъ больше союзъ Россіи съ Францією.
Но позаякъ обѣ сѣ державы за надто отдаленіи
отъ себе, чтобы могли уопѣнно и безпосередно
себе спомогати, то Россія оглядаеся за дальшими
союзниками, бодай за такими, котрі могли-бы
хочъ утруднѣти акцію еи можливыхъ противни-
ковъ. Такъ бачимо н. пр., що Россія высылае до
Персіи своего посла кн. Долгорукого головню въ
той цѣли, чтобы тамъ дѣлати противъ Англіи,
котрой выливъ въ Персіи змагаеся и може для
Россіи стати небезпечнымъ. Зъ Египту надхо-
дитъ вѣсти, що абессинскій вице-король Рас-
аль-Лулахъ выступивъ съ 50.000 Абессинцѣвъ въ
походъ на Каоалю, а „Kreuztg.“ каже, що сей
походъ есть дѣломъ Россіи. Коли зваяемо, що
недавно тому російскѣю посольство вернуло зъ
Абессиніи домывъ и що оно не мало въ Абессиніи
нѣякого иншого дѣла, якъ лишь навязати съ
сєю державою такі отіосины, котрі на случай
потребы могли-бы занепокоити Англію въ Егип-
тѣ, то можемо вѣсть „Kreuztg.“ уважати за ду-
же имѣвнѣру.

Чи таке чи инше угрупованье державъ есть
можливое и чи въ загалѣ яке небудь инше якъ
дотеперѣшное есть конечно, покажеся зъ интер-
есѣвъ поодинокихъ державъ, котры въ Всѣднѣмъ
питанью суть наибольше интересованъ. Въ пер-
шомъ рядѣ пригляньмось интересамъ Россіи. Лишь
чоловікъ недалеко глядѣицъ, поверховный поли-
тикъ, може думать, що Россія поднимала въ по-
слѣднихъ часахъ акцію на балканскѣмъ пѣвѣ-
островѣ лишь зъ чисто гуманитарныхъ причинъ,
и. пр. зъ любви до Славянъ; о фальшивости та-
кого погляду поучаютъ вже хочъ-бы давнѣйшій
походы Россіи на сей пѣвѣостровъ. Справедли-
вѣйшою причиною можна назвати завѣщанье Пе-
тра I., на котре зложився не только самъ поглядъ
сего царя, але и жизненный интересъ Россіи,
державы надзвычайно великой, а при томъ ще
абсолютной. Притиснена заходною Европою и
попхнута въ глубину Азіи, де еи знову сильно
выпнае Англія и загрожуютъ Хины, шукае Рос-
сія выгодыишій дороги на море Середземне и
стараетъ тутъ зломити силу Англіи. Ого головна
причина, для чего Россія такъ напооблаеся на
балканскій пѣвѣостровъ; йи конче треба Дарда-
нелѣвъ, а чтобы тѣ взяти въ свои руки стараетъ
она запановати на балканскѣмъ пѣвѣостровѣ, бо
лишь тогды есть се для неи можливое. Въ томъ
стремленіи однакѣ отрѣчаеся Россія не только

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Соймы краєвий) Зъ Вѣднѣя доносятъ, що сой-
мы краєвий зберутоса на нарады доперва околѣ 10
грудня, а то для того, що делегаціи потягнутоса
довше, якъ се зъ разу думано.

съ интересами Туреччины и Англіи але такожъ и съ интересами Австро-Угорщины. Туреччина слаба и майже вже въ агоніи; съ нею не дуже чистится Россія. За то Англія боронить оныхъ интересовъ въ Дарданеллахъ, а Австро-Угорщина на Балканѣ, де сходится такожъ съ интересами Англіи. Россія на Балканѣ небезпечна для Австрій такъ въ взглядѣ экономичныхъ якъ и политичныхъ, и для того змушена Австрія выступати тамъ ще тымъ сильнѣйше. Нѣмеччина знову, чтобы удержати супротивъ Франціи, муситъ мати сильного и вѣрного союзника, а такій союзникомъ есть якъ разъ Австрія, котра змушена знову опиратися на Нѣмеччину. Для того то союзъ Австрій и Нѣмеччины есть найприроднѣйшій. Россія по конгрессѣ берлинскомъ выступила була дуже остро противъ Нѣмеччины, а кн. Горчаковъ старався вже тогды, и то безъ вѣдомости царя Александра II, навязати отношенія съ Франціею и заключати съ нею союзъ противъ Нѣмеччины на случай войны. Сему зарадивъ кн. Бисмаркъ, заключаючи союзъ съ Австріею. Союзъ сей, якъ пишуть теперь до „Magdeb. Ztg.“ въ офіційного берлинского жернала, мавъ виключно лишь на оцѣ Россію. На якій подставѣ заключено оцѣля тридцатирокій союзъ, се есть тайною; досыть, що Россія була приневолена вступити въ Францію. Въ послѣднихъ часахъ видимо однаково, якъ Россія знову чимъ разъ больше зближаеся до Франціи, а теперь по выѣздѣ Каульбарса въ Болгарію приняла навѣсть Франціи оцѣку надъ російскими подданными. Съ другой стороны знову доносятъ газеты, що кн. Бисмаркъ похвалявъ поощриванье гр. Кальнокого и то мало зробиши въ Петербургѣ дуже немиле враженье. Такъ и тымъ подобій объявы суть лишь доказомъ, що межъ Россіею а Нѣмеччиною запанувало досыть значне напряженье, въ наслідокъ которого Нѣмеччина не только тымъ больше станула по сторонѣ Австрій и еи союзниковъ Англіи и Италіи, але шукае навѣсть союзника въ Бельгіи, чтобы ще больше забезпечити оцѣ Франціи. Мѣжъ Франціею знову а Англіею пануе велике роздрозненье въ причыны Египту и каналу Суэзского и Франціи при нагодѣ якого конфликта Англія съ Россіею хотѣла-бы въ сѣбѣ справѣ отыскати свое значенье. Съ другой стороны ведеся такожъ вже отъ давна борба Италіи съ Франціею о панованье надъ моремъ Середземнымъ, що знову спонукуе Италію отавати по сторонѣ такъ Англіи якъ и Нѣмеччины и еи союзника Австрій. Такъ отже Воходне пытанье кромѣ чисто балканской справы сполучае въ сѣбѣ найрздорнѣйшій интересъ и планы и тымъ оно стаеся небезпечнымъ для Европы; поде оно въ хѣдъ то и заворушится цѣла Европа. Додаймо до сего ще стремленія социалистичны и рѣшай амаганы національн, котры середъ загального замѣшанья выступили-бы певно съ цѣлюю силою, а страшный образъ величезной катастрофы стане намъ ясно передъ очима. Оцѣ якого значеня есть Воходне пытанье для Европы и для чого дипломатія стараеся вѣрными силами поладити его въ мирный оспособѣ. Середъ обставинъ, такъ якъ они намъ теперь представляются, трудно майже припустити, чтобы обійшлось безъ якогось великой войны, скорше можна думать, що частымъ лишь буде, коли еи дастся злокализувати.

Справа болгарска. О выѣздѣ ген. Каульбарса и російскихъ агентовъ подають газеты ще деякія характеристичныя черты. Коли Каульбарсъ приѣхавъ до Базарджика, хотѣвъ преекть тамошній придати ему почетну сторожу жандармовъ, але Каульбарсъ знеохоченый не хотѣвъ еи пріяняти. Въ Филиппополи хотѣвъ Каульбарсъ роздавати свою ному мѣжъ народъ, але жандармъ болгарскій зробивъ его уважнымъ, що въ виду стану облога не вѣдно роздавати вѣжкихъ отозвъ. На то оукунувся Каульбарсъ и сказавъ, що не мае нѣкого дѣла съ правительствомъ зложеннымъ съ обманниковъ. На те отповѣтъ жандармъ, що се не его дѣло. Каульбарсъ крикнувъ тогды на жандарма, чтобы мовчати; заразы потѣмъ всѣмъ до поѣзду и поѣхавъ до Константинополя. Консулъ въ Видина и Рушчука выѣхали инкогнито. Въ Варшѣ дозволило правительство болгарске, чтобы одна компанія російскихъ моряковъ выѣхала на берѣгъ, але безъ зброи и салютовала російскому хоругву. Каульбарсъ выѣзжаючи мавъ просити нѣмецкого консула, чтобы той взявъ въ свою оцѣку такъ російскихъ подданныхъ якъ такожъ и тыхъ болгаръ и Черногорцевъ, що отояли подъ оцѣкою Россіи. На сихъ послѣднихъ консулъ нѣмецкій не мѣгъ згодитися и для того Каульбарсъ отиѣся въ той справѣ до консула французского. Сему однаковъ запреще оцѣцѣльна вѣсть бюра Вольфа и каже, що консулъ нѣмецкій не оставивъ нѣжкихъ условий. Характеристичнымъ есть такожъ, що царъ надѣлилъ каваса, що выкликавъ въ Филиппополи неспокой, ордеромъ ов. Георгія. Въ день выѣзду ген. Каульбарса припадали якъ разъ роковныя битвы подъ Силивницю. Мѣсто Софій было святочно приращено. На богослуженю за побитыхъ были представителѣ Англіи, Франціи, Италіи и Румыніи. Регентія и правительство выслали такожъ позовителѣй телеграмми до кн. Александра и его батька. Съ Софій доносятъ, що они днями мае vybrати ся депутація до двѣрѣ европейскыхъ.

НОВИНКИ.

— Рухъ Русинѣвъ въ Америцѣ вмагасе чимъ разъ сильнѣйше и стаеся донимъ доказомъ, що Русинѣ и на далекой чужинѣ не забувае за свое олово и свою вѣру. За примѣромъ Шенандова идуть Русинѣ и другыя мѣстѣ и беруто ставити рускѣ церкви. И такъ въ Джерси-Ситі поставили та-

мошній Русинѣ на закупленіи мѣсци провизоричну каплицу на 120 людей, а съ весною зачнутъ будувати церковь. Въ каплицѣ отпавляютъ Русинѣ подѣ проводомъ п. Денноса Салея каждой недѣлѣ утреню и вечерню. — Въ Фріландѣ подариъ мѣсца на будову руской церкви властитель копанель п. Какотъ, а за будову взялия брата Михайло и Иванъ Поточный зъ Дріфтонъ, и есть вадѣя, що незабавомъ и тамъ стане церковь руска. — Такожъ въ Кінгстонѣ, пов. Люцернъ, хотятъ Русинѣ будувати церковь, котра мае стати осередкомъ для всѣхъ Русинѣвъ люцернского повѣта. На тую цѣль зложили они вже колькаотъ долларѣвъ и теперь стараются закупити мѣсца. Въ тѣ вѣсти приноситъ 5 те число „Америкъ“ въ дня 30 л. жовтня с. р., котре мы одержали зъ почты вчера. „Америка“ коштуе на рокъ 2 зр. 50 кр., а нашъ священикъ можеть еи такожъ достати за 2 службы Божѣ.

— Новый маршалокъ гр. Янъ Тарновскій приѣде въ недѣлю 28 л. с. м. до Львова. Заразы по приѣздѣ представити ему п. Петрускій всѣхъ членѣвъ и урядниковъ Выдѣлу краевого.

— Заразы польского театру гр. Скарба запросивъ персоналъ нашего театру, чтобы въ понедѣлокъ дня 29 л. с. м. отогравъ на оцѣнѣ скарбѣвского театру одну штучку народну по руски. Дирекція нашего театру згодила на то и такъ нашъ театръ отогравъ въ понедѣлокъ на оцѣнѣ скарбѣвского театру вѣчно оцѣнку цѣткѣ нашего народного релетуару „Наталку Полтавку“ И. Котляревского. Въ титуловѣй роли выступитъ п-ѣ Кайшевска. ролю Терпелихи обѣме п-ѣ Осиновичева, Возного п. Гриневецкій, Выборного п. Стефуракъ, Петра п. Яновачъ, Микола п. Стечинскій. При концѣ оттанцюють нашъ артисты и артистки козака въ 4 пары. Передъ представлениемъ „Наталки-Полтавки“ отограють польскій артисты свою коротеньку штучку. Такъ выступятъ нашъ артисты на столичной оцѣнѣ побѣвъ столичныхъ оцѣнъ артистичныхъ. Есть се безперечно доказъ, що и чужѣ дали справедливую цѣну нашому артистичному персоналю и уважають его достойнымъ сопоставленя съ столичными силами.

— Въ рускомъ театрѣ представлена буде нынѣ комична опера И. Воробкевича п. заг. „Панѣ молода зъ Воевѣ“.

— Въ справѣ пріянятия кандидатѣвъ до семинарій духовныхъ выдало мѣншество вѣроисповѣданъ розпоряджене до всѣхъ краевыхъ правительствъ, посяла которого не вѣдно принамати большого числа кандидатѣвъ якъ то, котре означае т. з. в. шмерисъ фикс, хѣба що на то дозволять мѣншество вѣроисповѣданъ. До такого позволеня треба однаковъ предложити даты въ минувшихъ досыть дѣтъ и выказати, що означене число кандидатѣвъ муситъ бути конче переступлене. Цѣль сего розпорядженя есть та, чтобы недопустити переступленя бюджету вызначеного для декотрыхъ семинарій духовныхъ. Наколи однаковъ означене число кандидатѣвъ може бути переступлене безъ тягару для фонда религійного, то власти дотычній можуть принамати кандидатѣвъ и понадъ се число а министерство застерѣгае оцѣ застерѣжене сего кроку; въ противнѣмъ случаю вся отвѣчалность спадае на дотычній власти и органы.

— Мѣжъ Львовомъ а Стриемъ перестаетъ отъ 1 грудня с. р. курювати поѣздъ мѣшаный, котрый выходивъ зъ Львова о год. 12 въ нѣчи, а починае за то курювати поѣздъ, выходящій зъ Львова о год. 7 мин. 27 рано посяла львовского годаника.

— Прощанье маршала д-ра Зыбликевича. Оногды попрощався д-ръ Зыбликевичъ съ членами и урядниками Выдѣлу краевого. Въ имени членѣвъ Выдѣлу прощавъ его п. Петрускій. Д-ръ Зыбликевичъ, дакуючи за высказаніи ему чувства, сказавъ, що пріямаючи урядъ маршала, бувъ приготованый на рѣзній трудности и не завоѣды мѣгъ ихъ переломити; нынѣ забувае на все. Особливо сердечно попрощавъ маршала съ урядниками Выдѣлу краевого, заявляючи имъ, що незадолго побачатся знову въ соймѣ.

— Редакторъ „Kur. Lwowski-go“, п. Генрикъ Ревачковичъ, обходивъ минувшій недѣлѣ 30-лѣтній юбилей своея журналистичной дѣльности. Около 12 год. того дня явилася у ювилата депутація львовскихъ мѣшчанъ и забрала его до будынку товариства „Sokol“, де ему вручено адресу. По полудни отбуовъ въ касинѣ мѣскомъ пиръ, въ котромъ взяло участь около 200 особѣ. П. Ревачковичъ розпочавъ свою журналистичну працю въ падолѣстѣ 1856 р. при газетѣ „Swit“, працювавъ оцѣло въ „Dziennik-u Polsk om“, котрого бувъ основателемъ и есть нынѣ, якъ звѣстно — редакторомъ „Kur. Lwowski-go“, въ котромъ часто выступае прихильно въ справѣ руской.

— На послѣдѣ до Союму зъ округа Краковѣ-Льско-Скавина-Могилы поставивъ центральный польскій комитетъ кандидатомъ гр. С. Мѣрошевского, а на округъ Живецъ-Слемень-Милѣвка п. А. Михаловского.

— Въ Рокитницѣ, пов. ярославского, забавилися тамошній селяне дня 14 с. м. въ войну. 12 селянъ удавало Босняковъ а 10 Австрійковъ. „Австрійка“ побѣла „Босняковъ“ такъ сильно, що вождя сѣхъ послѣднихъ, якогось Войтовича, занесено коначуючѣ поля битвы до дому а колькохъ „Босняковъ“ тяжко поранено. Вождя „Австрійковъ“, Запшалу, уязвлено.

— Нещастный случай. Сими днями повертавъ игуменъ Францисканѣвъ ко. Адрианъ Кубякъ зъ Радружа до Горинца (коло Тѣшанова). Конѣ ополжились на дорожѣ и почали уносити вѣзъ. Середъ того вылетѣвъ о. Кубякъ зъ вѣза и ударившисъ головою до камня, убився на мѣсци.

† Адамъ Киркоръ, членъ краковской академіи наукъ и ученый на поли исторіи и археологіи, умеръ позавчера въ Краковѣ.

— Нарушеные границы. Дня 9 с. м. запалили пастухи російскій на самѣй границѣ коло Радехова суху траву на своихъ сѣножатяхъ, чимъ спровоцировали великій огонь на сѣножатахъ по австрійской сторонѣ. Люде зъ Сѣнкова и Волицѣ барьеровъ побавивши огонь надосѣли сейчасъ съ своимъ священикомъ и съ великимъ трудомъ потушили огонь, котрый знищивъ надъ 25 моргѣвъ сѣножати. Властители пограничныхъ сѣножателей жалуются отъ давна, що російскій граничный сторожъ забирають собѣ самовѣльно сѣно для коней а то навѣтъ зъ готовыхъ копанѣ. По наибольша кривда сталаеся властителямъ пограничныхъ сѣножателей дня 19 с. м. Того дня прибувъ зъ Роосин до Волицѣ лѣйсый мовѣ-бы инженеръ въ товариствѣ дванадцати подналичныхъ вже людей и заявивъ, що має припоручено отмѣрнати частку сѣножати, належачу до поцѣбства въ Бужанахъ за кордономъ. Оттакъ почавъ дѣйстно отмѣривати и оцѣпати граничный могилки, а въ концѣ выйшло зъ сего, що не знати на якій подставѣ отграничавъ великій шматъ сѣножати и заявивъ, що жителѣ громады не мають до него нѣякого права. Громада ремонструвала противъ сему, однакъ нѣчого се не помогло, а силою не хотѣла громада робити оцѣнъ справедливости надѣючисъ, що нашѣ власти постараются о скорѣ выношене и полагожене сѣи справы.

(+) „Новый Проломъ“ подпавъ въ субботу конфискатъ за статью, метающую клеветы и подбуряющую противъ руской гимназіи, одинокои на цѣлѣмъ просторѣ Русі! Есть се вже крайній нигилизмъ — намагати вѣрными возможными оспособами зруйнувати здобутокъ довѣжъ и тяжкихъ усилій рускихъ патриотовъ. А длачого? Лише дла того, що гимназія не москвокала, а руска! Въ виду того, що львовскій москвофилъ пишуть волякъ можливый доносы на руску гимназію, щобъ только доставити нѣбы матеріалу ворогова Русп, Чехови Живному до поновленого процеу, належало-бы колѣгіумъ професорѣвъ руской гимназіи занятая обороною тои единой на Руспі середній школы нашої. Отызвасмося до колѣгіумъ професорѣвъ дла того, бо дирекція гимназіи, якъ бачимо, не може якося въ хаосѣ клеветъ и напастей зьоріентуватися.

— Отъ п. Арсенія Дорожничского, академика, одержали мы слѣдуюче писмо: „Мая честь просити Хв. Редакцію ласкаво помѣстити слѣдуюче мое заявленье: Позаякъ злобный и недоброежелачкій для мене люде ширять вѣсти, будь то-бы и зъ власной волѣ явився до сов. Вао. Ильницкого, директора руской гимназіи, заявляю сѣмъ рѣшучо, що: 1) о. Ильницкій самъ мене поклякавъ до себе; 2) я ему нѣжкихъ писомъ не давалъ и 3) нѣчого ему не оказавъ и нѣкого не денунцировалъ. — Львовъ дня 12 (24) падолѣста 1886. Арсеній Дорожничскій, слухатель филозофичного факультету.“

— Испыты на учительствѣ при гимназіяхъ и школахъ реальныхъ розпочнута: писомный дня 6 грудня 1886, а устный д. 9 грудня с. р.

— П. Михайло Левицкій, буковинскій Русинъ, одержавъ на вѣденскомъ университетѣ отечень и титулъ доктора медицины.

— До рады повѣстовъ въ Самборѣ выбранный при доповняючомъ выборѣ зъ куріи мѣской самборскій адвокатъ д-ръ Игн. Будзыновскій.

— Доповняющій выборъ двохъ членѣвъ рады повѣстовъ въ Равѣ руской зъ громадъ сельскихъ отбуеся дня 30 л. грудня с. р.

— Доповняющій выборъ двохъ членѣвъ рады повѣстовъ въ Перемышлянахъ зъ сельской группы розписаны на 30 грудня с. р.

— Першій снѣгъ у Львовѣ побѣляе дахи въ нѣчи зъ вѣвтора на середу.

— Именованя. Почтовыми контроллорами именованъ: Асалинарій Горницкій, Любинъ Вѣнцовскій и Еразмъ Святлицкій. Асистентами почтовыми именованъ: Р. Рудольфъ, І. Лещинскій, В. Жебровскій, А. Огашевскій, А. Млодзиковскій, В. Новосѣльскій, В. Добровольскій, М. Давидовскій, К. Борковскій, І. Сѣтецкій, К. Бенда, В. Бжезинскій, Г. Халбковскій, Л. Дембацкій, Г. Явѣцкій, І. Юркевичъ, А. Кендерскій, А. Лонкевичъ, І. Маклеръ, А. Пашковскій, Ю. Петрушевскій, І. Прицъ, З. Рогошъ, М. Романовскій, С. Стечковскій и З. Вайнгартенъ. — Дѣйственнымъ учителемъ при школѣ етатовѣй именованый В. Квартъ въ Сѣнковѣ. В. Шестьель именованый кондеиномъ ц. к. дирекціи полиціи у Львовѣ. — Ал. Канчущій, оцѣціалъ почтовый, перенесеный въ Черновецъ до галицкого округа почтъ а придѣленный до службы въ Тарновѣ. — Дѣ-

отнымъ учителемъ при школѣ етатовѣй въ Ладичинѣ именованый І. Скворонскій.

— Дрѣбнѣ вѣсти. — Въ Воли доволуцкой, пов. стрѣйского, застрѣливъ селянина Андрусь Гутникевичъ на ловахъ, стрѣляючи до серны, селянина Олексю Банаосъ, и той померъ ще того самого дня. — Въ Рашевѣ застрѣливъ рекрутъ подчасъ вравъ въ стрѣляню оцѣными набойми переходячу олучайно черезъ мѣсца вравъ оцѣлоку дѣвчину. Куля розбила дѣвчинѣ обѣ вилицѣ и вылетѣла наскрозъ. — Цѣсаръ жертвовавъ громадѣ Дмитрьевъ, пов. львовского, 50 зр. на будову школы. — Великій онѣги упали сими днями въ Италіи; онѣгъ падавъ, на выдвожувъ всѣмъ, при отгомѣнѣ громѣвъ. — Тысячъ домѣвъ знищивъ огонь въ Маниліи, столицѣ Филиппинского острова Лозонъ. — Славному угорокому писателю Мавр. Юкаеви умерла жѣнка: цѣсаръ и члены цѣсарской родины выразили Юкаеви сочувство. —

Вѣсти зъ Аеп. Львовском.

Въ пропозицію на Обласницѣ пріянятый самъ одинъ о. Ант. Подлѣсецкій.

Митр. Ордонариѣвъ вставився за пріяньемъ о. Иларіона Вацка до заведеня Августіанеумъ у Вѣдніи.

Удѣлненъ зъ посадѣ оо. Софр. Сосенко отъ сотрудничества въ Звенигородѣ; Яроол. Стеткевичъ отъ сотрудничества въ Рогатинѣ; Леонт. Лужницкій отъ капелянія Пеняки; Мих. Левинскій отъ сотрудничества въ Ш-лькахъ.

Введеный о. Викторъ Подсонскій яко завѣдатель ех суггендо въ Пенякахъ, дек. залозецкого.

Зрѣзисували оо. Яковъ Мандзѣй, капелянъ въ Яковѣцѣхъ, зъ презенты на Илемѣ, д. перемьского; Стеф. Кобляевскій зъ завѣдательства Пенякъ.

Сотрудничество въ Товцовѣ, дек. ширецкого, одержавъ о. Теоф. Шуровскій.

Намѣстничество: 1) затвердило пріянье до львовской семинаріи Пантелеймона Вѣлоуса; 2) удѣлило о. Іовану Галаревичу, пароху въ Залановѣ, личный додатокъ 100 зр. рѣчно до конця 1887 р.

О. Юліанъ Мандичевскій, парохъ въ Бѣлѣвѣцѣхъ, дек. бродского, одержавъ архіерейску грамоту похвалу и право уживати крылошанскихъ отнакъ съ правомъ канонъ, за ревно душпастирское поведенье и за украшене церкви.

НАУКА, ШУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— (О.) Русскій театр. Представлене „Звонѣвъ корневильскихъ“ вдовольно насъ подѣ кождымъ взглядомъ. Панѣ Осиновичева въ роля дѣвчаны була що-до оцѣву одною зъ оцѣбшихъ оторѣвъ опереты, особливо въ речитативахъ выявила хѣбу рутини въ сѣбѣ, але за то вдовольла насъ еи гра, котра и притемнювала недостатки въ голоѣ. П-ѣ Кайшевска отограла и отѣпѣла овою ролю (Жерманъ) знаменито. Зъ мужеюкихъ роля отавимо на першѣмъ мѣсца ролю Гаспарда, знаменито выведену п. Пшовескимъ. П. Яновачъ оцѣвалъ сѣмъ разомъ лучше, якъ коли-небудь, и гравъ жваво, съ гуморомъ. П. Кайшевскій выгладавъ въ роли марграфа дуже гарно, оцѣвалъ гарно и гравъ старанно; мы звертаемо лишь его увагу на выговѣрѣ деякихъ словъ и въ загалѣ припоручаемо пильно студиувати руску бесѣду. Гра п. Стечинского була, якъ завоѣды, старанна. Хоры держались добре, съ вынѣткомъ початку 1-шого акту. Публики було дуже мало.

НАДОСЛАНИЕ.

Лѣкаръ отъ зубѣвъ

МАРКЪ

дипломованный на вѣденскомъ университетѣ откравъ съ днемъ 3 падолѣста

Дентистичне Ателіе

при ул. Галацкой, ч. 1. І повѣрхъ а ордануе отъ 9 до 6 год.

Выготовлюе штучныя зубы и цѣлы вилицѣ, опертъ на тѣнонею воздуха посяла найновѣйшой американской системы.

Выконуе всякія операціи безъ болю за помощью коканны. Пломбуе зопосавыя зубы золотомъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. д. 3—8

Поручаемо пов. П. Т. Публицѣ МАГАЗИНЪ КРАВЕЦКІЙ ИВАНА ЧАПОРА

1786 2-4

звѣтного львовского кравца, бывшого воспитаника дрезденской школы а теперь

выключного за контрактомъ доставщика униформѣвъ для тт. урядниковъ звѣзницѣ Дерожной,

котрый на кожду пору року одержуе великій выборъ матерій зъ перворядныхъ фабрикъ и выконуе всякую одѣжъ якъ найстараннѣйше посяла найновѣйшой моды по цѣнахъ умѣренныхъ. Въ магазинѣ оцѣмъ мае такожъ на складѣ уживану одѣжъ мужеску.

Цѣнники выслаются франко отворотною почтою.

Адреса: Магазинъ кравецкій Ивана Чапора у Львовѣ плацѣ Галицкій ч. 2 або ул. Валова ч. 4

Гимназіястѣ зъ V кл.

пошукую мѣсца учителя домового на сѣлѣ.

Близшій условія подѣ адресою І. К. въ Коломыѣ, poste restante. 2—3

Молода женщина

знаюча-ся на господарствѣ сельскомъ пошукую мѣсца на село. Близша вѣдомѣсть въ Администраціи „Дѣла“.

Ученикъ

VII классъ гимназіальной шукае лекціи на сѣлѣ до учениковъ нормальныхъ классовъ або гимназіальныхъ низшихъ.

Вѣдомѣсть подѣ адресою: А. А. poste restante Перемышль.

Надослане.

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ підписаного, уже 24 літа існуюче і придбавше собі в той час найкращу репутацію не лише в австро-угорській Русі, но і далеко за границями єї заосматрилось найновішими днями, з причини зближених-ся зимових празників, знов величезними украшениями на Евангелію, котрі, якъ звичайно, приймає до переплету. Старі украшения на Евангеліонахъ обновляються, очищаються і доповнюються, або перероблюються підъ надзоромъ підписаного. До кожного Евангеліону додаються, на жеданье, величезні, рѣзноцвѣтні ленти съ золотими френзлями, котрі можна такожъ особно замовляти. Далше приймає до переплету Служебники, въ котрі, після потреби, вставляє Литургію св. Іоана Златоустого і на жеданье додає ленти, — также всѣ книги церковні, Молитвословы срейскі і дамскі, книги метрикальні і всѣ другі для приходского і громадского дѣловодства, всѣлякі книги канцелярні, книги табулярні для судѣнь, всѣлякі мапы, дѣлі бібліотеки приватні і публичні, всѣ книги шкѣльні, прекрасні текі на альбомахъ, адресы і т. п. Вѣнкі новобранчі опра-вляються въ красні і крѣпкі рамы за склохъ. Має

на складѣ: Книги Тверезости 2 зр. 50 кр. до 6 зр., прелестні Молитвенники і Молитвословы для дамъ і рѣжні дешеві для старшихъ і дѣтей за всѣлякі цѣны. Помянники усопшихъ въ 8-въ і фоліо для церкви, братствъ, товариствъ, институцій і родитѣль 2 зр. 50 кр. до 10 зр. і т. п. Отговѣдає на письма зъ провинці оборотною почтою. Евангеліоны і т. п. можна также посылати почтою і умо-влятися о цѣнѣ і формѣ переплету письменно. Вѣ-ляка робота вийде напевно дуже красна, крѣпка і дешева. Евангеліоны проситєся пересылати скоро, щоби підписаному можна було таковій на свій часъ приготувати.

Съ поважаньемъ:
Михайло Спжарскій,

у Львовѣ, въ домѣ Ставропигійского Института.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 242—?

препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковъ

для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Моравя)

улиця Фердинанда ч. 22

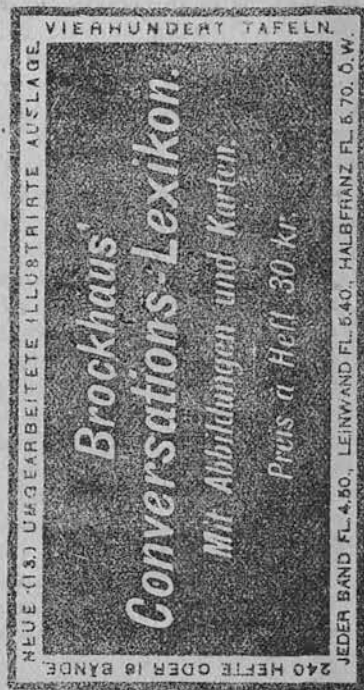
посылає за послѣднатою: *)

10 метр. черного терна, подобно широкого зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир. "	4	—
10 " драйстратъ, тяжкій "	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорець "	3	—
10 " бархантъ, найкрасшій взорѣць "	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки "	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, модній "	3	75
3 1/4 " матеріи на плащѣ отъ дощу "	5	—
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣсть "	3	50
1 заслона съ джугы турец. взорѣ комплектный "	2	30
1 гарнит. джугов., 1 обрусь и 2 одѣяла "	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 " "	4	50
1 стебноване одѣяло до сна, также "	3	—
1 простирало 2 м. довге "	1	50
1 сѣвникъ 2 м. довгий "	—	90
3 обрусы, льняний, бѣлі, червоні, жовті 10/4 "	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4 "	1	20
6 ручникѣвъ льняныхъ 1а зр. 1-80 Па "	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. локт.) "	4	20
1 " шифону 30 вѣд. локтѣвъ "	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па "	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. локт. "	5	20
1 " градію дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — Па "	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (чешк. фабр.) "	4	50
1 " моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бун. бѣлій "	6	—
3 дамскі сорочки зъ шифону богато вышивані "	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами "	3	25
3 нѣчій корсеты богато украш. 1а зр. 4 — Па "	1	80
3 спѣдницѣ фильц. богато обшивані, червоні сиві, драпъ "	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону "	1	60
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякои барвы "	1	50
1 дамскій жакеъ зъ вовны овечои въ всѣхъ барвахъ модній "	2	—
1 спѣдница чинена всякои барвы съ бордирами "	1	50
1 кляваска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — Па барвна "	1	20
6 ковѣтрикѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ "	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтниковъ 1а зр. 2 — Па "	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — Па "	1	80
6 зимовыхъ скарпитокъ рѣзнобарвнхъ "	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир. "	4	50
3 модній краватки атласові широкі Па 75 кр. 1а вузкі "	1	50

Цѣнники и взорѣць даромъ и франко.
Недогѣдне пріймаєся назадъ зовсѣмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выражене жаданье и безъ послѣднато.

1730 14—20

XXXXXXXXXXXXX

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадєть зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ і хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ і за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатій складъ также 1656 Веч. Духовенству. 46—?

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи выполняются точно и ретельно. На жа-данье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужескои одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

XXXXXXXXXXXXX

Съ причины набути болѣшой скѣлкости
ЛЪОСѢВЪ BASILKA

13—20
ниже курсу емісії
СОКАЛЬ И ЛИЛЕНЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Поручена зъ провинціи залогоуєся безъ проволочи.

При зближенихъ свя-
тахъ Рождества Хр. това-
риство „Провѣта“ поручає
Коляды и Щедровки
для охоты и забавы всѣхъ
рускихъ колядакѣвъ и Бо-
гу въ честь и олаву. На-
кладъ другій, Юрія Федь-
ковича. Цѣна 12 кр. а съ
пересылкою почтовою 14 кр.
Дѣстати можна въ тов.
„Провѣта“ у Львовѣ, ул.
Скарбѣвска ч. 2.

Тягненье в же слѣдующего Мѣсяца

Kincsem 1 зр. 11 лѣосѣвъ лишь 10 зр.
Лѣосы а

Головна выграна готѣвкою

1776 10—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. ѡтт. 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Лѣосы можна набувати черезъ

Бюро лѣотеріине угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 46—?

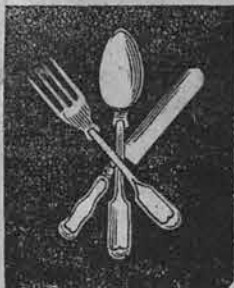
купе и продає

всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,

котрі послѣ закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. л. XXXVIII. Ч. 93) и вайвышней постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капиталѣвъ фѣн-довыхъ, цупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до вылосования съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи выполняются безъ
проволочи по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизии.

!! Просимо читати !!

Необходимый для каждого госпо-
дарства

суть нашъ ц. к. патентованій и въ Лон-
донѣ преміованій сервисы зъ сѣрѣбла
Феникесъ, котрі такъ задля своєю знаме-
нитѣи твѣрѣлости и твѣрѣстѣи, якъ также зѣ
вазгяду на здоровье въ уважаніи недостѣжиміи,
і позѣстають вѣчно бѣлыми такъ, що ихъ навѣтъ по
25 рокахъ не можна розрѣзнити ѡтъ правдывого
сѣрѣбла, що потвѣрджують тысячѣ подѣикъ и признательныхъ
писемъ ѡтъ наибѣлѣшого панѣтѣа, а котрыхъ мы тутъ задля не-
достачѣ мѣсца не можемо помѣстити, можна ихъ оглянути въ на-
шѣмъ бюрѣ. Маючи одинѣйскій окладъ ц. к. патентованыхъ сѣрв-
исѣвъ зъ сѣрѣбла Феникесъ можемо лишь мы продавати за безцѣпъ,
бо по 9 зр. 50 кр. ѡлѣаючи пышнѣи 54 штуки:

- 6 Штукъ стол. ложокъ найлѣпшихъ зъ сѣрѣбла феникесъ
- 6 " вилокъ
- 6 " пышныхъ ножѣвъ столъ съ сталев. бѣтрами
- 6 " ложечокъ десертныхъ або дитинныхъ найлѣп.
- 6 " ложечокъ до кавы и гербаты
- 6 " ложечокъ до лѣцъ
- 1 " половникъ до супу, тяжкій
- 1 " половникъ до молока
- 6 " пышныхъ чарокъ на яйцѣ
- 1 " пышна порѣшничка на перѣць або цукеръ
- 6 " салонныхъ лѣхтарѣвъ найновѣйшого фасону
- 6 " цизелеваныхъ Викторіа табѣлѣвъ съ правдывою хиньскою гравірою.
- 1 " лѣхтаръ подручний або на фѣртѣпльнѣи найнов. фасону.

54 штукъ, що суть правдывою окрасою найпершихъ столѣвъ, коштуютъ разомъ
9 зр. 50 кр.
Ласкавъ замовленя выполняются за послѣднатою або за приславшемъ.
готѣпки черезъ Першій фабричный окладъ ц. к. патентованого сѣрѣбла Феникесъ
I. Silberberg, Wien II, Antonsgasse N. 6.
Рѣвночасно звертаємо увагу II. Т. публички, що не треба нашѣи сервисы
зъ ц. к. патентованого сѣрѣбла Феникесъ уважати за сервисы зъ сѣрѣбла Брига-
ніи, що таку робѣть теперъ конкуренцію, и дѣлатѣ просимо уважати добро на
адресу, щоби уникнути всякого баламутѣа. 1759 9—12

ЗНИЖЕНІЯ ЦѢНЫ

Р. ДИТМАРЪ

1792

У ЛЬВОВѢ

1—6

Головнѣи складъ
Галицкои нафты салоновои
и господарсков

знизивъ цѣны ѡтъ 15 жовтня с. р. и дає почавши
ѡтъ 10 литрѣвъ ѡтпѣвдѣи опустъ.

Выключна продажъ Р. Дитмара
невыбухающаго петролю.

Лишь непапку и неексплодуючу нафту.

Мезки многими поручаными
противъ гѣстѣи и ревма-
тизму сѣредствами домо-
выми позѣстане прецѣ
правдывый Pain-Expeller
сѣ кѣтѣвою найуспѣшнѣй-
шимъ и найлѣпшимъ. Не естѣ
то жадне сѣредство тайне, лишь
правдыво ретельный, лѣкарями
выпрѣбованый препаратъ ко-
трій можна справедливо пору-
чати кождѣму хорому яко во-
всѣмъ безѣпочный. Найлѣпшій
доказъ, що Pain-Expeller съ ко-
тѣвою заслугою на новѣе довѣрье
естѣ безѣпочно въ томъ, що
богато недужихъ, котрі спрѣ-
буванни иншихъ шумно захва-
люваныхъ лѣкѣвъ, вернули пре-
цѣ знову до 1791 1—3

Они переконались, якъ разъ
черезъ порѣбѣнныи, що такъ
ревматизмъ болѣ, якъ и рванье.
якъ также болѣ головы, зу-
бѣвъ, болѣ въ плечѣхъ и колѣни
въ боцѣ и т. д. уступаютъ най-
скорѣе черезъ натуральне екс-
пеллеромъ Дешева цѣна, бо
40 кр., 70 кр. и 1 зр. 20 кр. по-
сля величины, дав можнѣсть
найти немыслимымъ его сѣбѣ
роздобути, а безѣснелный успѣхъ
ручѣтъ за то, що грѣшъ не вы-
дѣнется на дурно. Треба одна-
кожѣ сѣтерѣгѣся примѣтити шѣд-
ливый подрѣбкы и треба лишь
Pain-Expeller съ маркою „Ко-
тѣа“ уважати за правдывый.
Центральный складъ: Аптика
пѣдъ золотымъ львомъ въ
Прагѣ, Niklasplatz 7.
Въ запасѣ въ многѣхъ
аптикахъ

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
пѣдає до вѣдомѣстѣи, що выдало и має на складѣ ѡлѣающіи
Формуляръ для кавъ пожитковъхъ
на лѣхъ
„Закомарскон Правды“:
1) Книга кавѣа, одна либра 40 кр.
2) Книга мастку сѣлѣного, одна либра 40 кр.
3) Книга мастку подручного, одна либра 40 кр.
4) Скарпѣтъ, 100 прѣмѣриковъ 55 кр.
5) Цѣтѣколы, одна либра 40 кр.
6) Книга довѣнѣковъ, одна либра 45 кр.

Правникъ

гладѣє лекціи на сѣло.

Уловія приѣутій. Близша
вѣдомѣсть въ редакціи „Дѣла“
2—3

ѡтъ Руского товариства
Педагогичного

можно набути ѡлѣдуючъ выданя
Хемія, Руское, 40 кр.
Гѣстѣицѣ для ѣмныхъ дѣтѣй 8 кр.
Малый зѣрѣицѣ, 8 кр.
Забавки дѣтѣй, 8 кр. 1535 2—?
Мѣнажеріа, 8 кр.
Вязанія желаній, 10 кр.
Читанка для молодежи 10 кр.
Читанка II. 10 кр.

ДѢЛО

Виходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботы (крімъ рускихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркуші кождого 15-го и послѣднього дня кождого мѣсяця. Редакція и Адміністрація підъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лиш на попереднє застереженнє. Голошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ трощки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вольніи бѣть порта. Предплату и инсераты приймають: J. Львовъ Адм. истрація „Дѣла“. J. Вѣдди Haasenstein & Vogler, Wall-fachgasse 10; M. Duke, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.

При правыборахъ въ Долинщинѣ

(розумѣемо територію всѣхъ трехъ судовыхъ повѣтовъ) дѣялися нечуваніи и вопіючіи несправильности. Въ остатній хвили одержуемо дописъ про выборы въ Перегиньску, котре дає 9 выборцівъ. Першіи правыборы зъ 16 с. м., котрі мимо всѣхъ підступовъ выпали для Русинівъ користоно, уважили ц. к. староство долинське на підставѣ жидовского рекурсу. При другихъ правыборахъ д. 25 с. м. выбрапо при вопіючихъ незаконностяхъ 6 жидовъ и 3 жидовскихъ поплечниковъ-христіянъ. До 100 громадянъ-христіянъ внесло протестъ до ц. к. староства, а коли не буде дана имъ справедливість въ короткій дорожѣ, заповѣли свои жалобы до ц. к. намѣстництва и министерства. Повний описъ выборовъ въ Перегиньску подамо на другой разъ. Хотятъ то выпадѣ вже въ самъ день выборовъ, а все таки годѣ буде не показати свѣтови, якъ то у насъ переводятся выборы...

Въ справѣ именованія директора львовской школы им. Марк. Шашкевича.

Не можемо не признати, що справу заенованія руской народной школы у Львовѣ теперѣшня репрезентація мѣска порѣшила съ вырозумѣнемъ духовныхъ интересовъ рускихъ мешканцівъ мѣста Львова и съ повнымъ достоинствомъ. Школа тая числить нынѣ до 150 учениковъ и дасть Богъ буде розвиватися въ хосенъ народу и краю. Поруку на то посѣдаемо именно въ абортѣ учительскѣмъ той школы, вложенѣмъ щасливо въ томъ роцѣ въ людей, повныхъ ревности для своего звания и не жалующихъ нѣ трудовъ для самой школы, нѣ помощи матеріальною для бѣдныхъ школярѣвъ. Рівно-жъ и п. президентъ мѣста Львова якъ давнѣйше такъ и теперъ опѣкуєсь сею школою и неравъ приходитъ їй по силамъ съ матеріальною помощію. Управу школы веде п. Гамота, а при нѣмъ трудятся успѣшно давнѣйшіи учителя, пп. Должицкий, Бандуровичъ

Выстава Археологична устроена у Львовѣ въ 1885 р.

(Конецъ.)

Маларство руске представлено въ выдавничтѣ на дванадцати таблицахъ, а дже цѣнну розвѣдку о нѣмъ написавъ проф. Маріанъ Соколовскій. Зъ розвѣдки сей вынимаемо замѣтнѣйшіи гадки.

Проф. Соколовскій уважає маларство руске вѣтвою маларства византийского. Послѣднє черпало свою силу зъ двохъ жерелъ, именно зъ старинныхъ переказовъ и зъ монастырскаго житія религіяного. Характеристику его була вѣрною для певныхъ традицій передаваемыхъ формъ и майже стереотипній иконографичній приписи, що зъ горы означували композицію. Маларъ не мавъ про-то нѣякои або посѣдавъ лиш дже малу свободу въ малюваню. Другій соборъ Никейскій давъ именно уставъ: Non est imaginum structura pictorum inventio, sed ecclesiae legislatio et traditio, и сего устава, съ малыми лишъ выимками, держалося маларство на Воходѣ отъ VIII до XII вѣку. Оригиналы зъ того часу не дошли въправдѣ до насъ, але задержались мініатюрніи взорцѣ, уложеніи Мануиломъ Палеологомъ въ Солунѣ, — Рафаелемъ Воходу — котрыхъ маларѣ византийскій тѣсно придержувались. Одинъ зъ таковыхъ взорцѣвъ: „Επιγραφή της Ζωγράφου“ доховалося именно на горѣ афонской и его отнайшли французскій археологъ Дидронъ и Дюранъ въ 1839 р. Всѣ композиції, тамъ же умѣщенѣ, отаначаються, якъ въ загалѣ византийскѣ, торжественными настроєми, величавостю и по-

и Танчаковскій. Дальше катихить о. Чапельскій, учителька придана до науки робѣть жѣночкихъ и одинъ помѣчникъ.

Теперъ приходитъ до сталого обсаженія двохъ етатовыхъ старшихъ учителейъ той школы, въ котрыхъ одинъ мавъ заравомъ бути директоромъ, и тутъ щасливо почате дѣло на жалѣ починає вже псуватися. О скѣлько зачуваемо, то певна горстка людей працює надъ тымъ, щобъ етатовъ мѣсця учительскій, а именно посада директора, дѣстались въ неоповѣднѣи руки, а вже нѣякъ въ руки тыхъ людей, котрі доси коло розвою сєи школы трудились. Окружна Рада школьна, на представленіе п. Дѣдицкого (учителя при семинаріяхъ учительскихъ и тымчасового вступника инспектора мѣсцевого), поставила именно на першѣмъ мѣсцѣ въ терѣ на посаду директора чоловіка, котрый нѣ въ роду не єсть Русиномъ, нѣ не умѣє руского языка, нѣ не єсть греческого обрядъ. Чоловѣкомъ тымъ єсть п. Петрашкевичъ, шуринъ того радного, о котромъ гр. Таффе недавно выразився (при нагодѣ коли той краєць выславъ до него телеграму въ справѣ д-ра Зыбликевича), що се не єсть eine massgebende, але eine massnehmende Person. Зъ-разу не хотѣли мы втрѣти, щобъ референтъ окружной Рады мѣгъ поважитися поставити такого кандидата на першѣмъ мѣсцѣ на управителя школы руской. Але сказано намъ, що се фактъ и єть тымъ фактомъ мусимо нынѣ числитися. Окружна Рада школьна сама мабуть адивувалася предложеньемъ п. инспектора, и для того треба було довшою дебаты, чтобы кандидатъ перейшовъ бѣльшостію колькохъ голосовъ. Противъ той кандидатуры протестувать въ Радѣ справедливо о. кр. Павликовъ.

Справа войшла оттакъ на засѣданнє магистрату. Коло дѣла ходжено добре. Але и тутъ пропозованыи п. Дѣдицкимъ Петрашкевичъ удержався въ пропозиції лишь однимъ голосомъ, а делегатъ Рады, профессоръ университета д-ръ Рощковский, заложивъ свое veto, выходячи въ становища, що по Божимъ и чоловічимъ законамъ руской школѣ належитъ таки директоръ Русинъ.

Сего четверга (25 л. падолиста) мала надъ сею справою нараджуватися V. секція

Рады мѣскои, але референтъ не явился на засѣданню. Може се и лучше сталоє, бо дано намъ тымъ самымъ случайность поднести въ той справѣ въ имени Русинѣвъ львовскихъ голосъ и просити членѣвъ V. секції, чтобы звалили цѣле дѣло взяти подѣ арѣлу розвагу, именно изъ стороны педагогичной, и не допустили до аномалии, проектованой п. инспекторомъ.

О рѣзнодорожныхъ закулисовыхъ роботахъ горетки повинности, попирающей п. Петрашкевича подѣ командою его шуринѣ, на разѣ не хочемо вгадувати, хотя не будемо могли ихъ промовчати, накопи-бъ тѣи роботы мали який успѣхъ. Въ надѣи отже, що вже V. секція не допуститъ до того, чтобы веденіе руской школы поручено чоловікови до того воємъ неспособному, ще разъ повторяемо до неи наше представленіе.

Изъ справозданія Выдѣлу краєвого.

Мѣжъ справами, які Выдѣлъ краєвий приготує и намѣрає предложити сего року Соймови, находити слѣдующіи:

I.

Справу скасованія рускихъ святъ обходженыхъ въ заведеніяхъ научныхъ у вѣхѣднѣи Галичинѣ. На засѣданню Сойму зъ 27 вересня 1884 р. Соймъ отетувивъ Выдѣлови кр. петицію отѣлу гал. товариства педагогичного и петицію дѣдича Едмунда Краиньского о „рѣзравнѣе вѣхѣднѣи Галичинѣ что-до святъ обходженыхъ въ заведеніяхъ научныхъ съ иными частіи новархіи“ або иными словами о скасованіи рускихъ святъ въ школахъ на Русіи. Соймъ поручавъ Выдѣлови кр. справу тую въ порозумѣннѣ съ правительствомъ и Ординаріатами розолѣдити и Соймови предложити дотычній внесеніе. Выдѣлъ кр. удавоєсь поименомъ д. 21 падолиста 1884 р. до ц. к. намѣстництва и до Консисторій митрополитскихъ обрядѣвъ латиньского, греческого и брменьского у Львовѣ, а такожъ до обохъ епископскихъ Консисторій въ Перемишлѣ съ просьбою, высказати свою гадку въ томъ дѣлѣ. Всѣ Ординаріаты прислали вже Выдѣлови кр. свои погляды (які не сказано), а ожидає ще лише гадки ц. к. намѣстництва!

Не сумнѣваємо, що рускій консисторіи му-

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: за цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2 ар. на полъ року . . 2 рубл. 2-60 р. Для Австріи, окрѣмо Россіи: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на четверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: за цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 ар. а. в.

II.

Справу утравкизму въ школахъ середнихъ. На засѣданню Сойму зъ 19 очня 1886 р. Соймъ, залагоджуючи справозданнє комисіи школьной, изъ внесени пос. Романчука ухваливъ таку резолюцію: „Поручаєся Выдѣлови краєвому, чтобы въ порозумѣннѣ съ ц. к. краєвою Радою школьною розваживъ, о скѣлько бы можна въ мыслѣ внесени поданого пос. Малецкого д. 2 очня 1886 р. постепенно завести въ деякихъ школахъ середнихъ вѣхѣднѣи Галичинѣ выклады деякихъ предметѣвъ выключно въ языкѣ рускомъ обовязующъ воєхъ учениковъ зарѣвно, и чтобы на найблизшій сесіи поставивъ Соймови отповѣдній внесеніе.“

Выдѣлъ кр. побшовъ дальше, якъ ему поручивъ Соймъ, бо не самъ въ порозумѣннѣ съ кр. Радою школьною рѣшивъ тую справу, але удавоєсь поименомъ д. 12 марта 1886 р. до Академіи Наукъ въ Краковѣ, до Сенатѣвъ университетскихъ у Львовѣ и Краковѣ и до товариства учителейъ школъ высшихъ у Львовѣ съ просьбою о высказаннѣи погляду на внесеніе пос. Малецкого, а д. 8 цѣтня 1886 р. удавоєсь, побѣла порученія Сойму, и до кр. Рады школьной въ томъ дѣлѣ. До часу оголошенія Справозданія Выдѣлу кр. не надбѣдала ему своєи отповѣди одна лише кр. Рада школьна. То однакѣ доєи може вже наступило, а на воєкій способъ наступитъ передъ аббранѣмъ Сойму.

Не можна сумнѣватися, що Выдѣлъ краєвий поставитъ въ той справѣ внесеніе, чтобы надъ проектомъ утравкизму Соймъ перейшовъ до порядку дневного — и на томъ концѣ. Але чи въ такой способъ Выдѣлъ и Соймъ гадають убити поднесу пос. Романчукомъ жизненну и пекучу для Русинѣвъ реформу школъ на Русіи? Коли такъ, то она на блудній дорожѣ. Кожда справа жизненна, условлена фактичными обставинами, не дасться убати за мовчанѣмъ або зводженѣмъ еи до абсурду. Она за часокъ вновь вырынає передъ очіи въ правдивѣмъ, природномъ видѣ. Сказано: выжени природу двєрми, она вертѣтъ окномъ. И рускій посылъ внесеними, а самъ

ромиъ Батія, штука маларска вже вдомашнилась на Русіи и сконцентровалась оттакъ въ Вильнѣ.

Въ половинѣ XV або на початку XVI вѣку повстали у насъ на воєрѣ греческихъ подручниковъ маларокихъ свои мѣсцевіи „Подлинники“, въ котрыхъ або мѣстностии взорцѣ до композицій церковныхъ, або въ широкѣмъ описѣ подавались правила до церковной живописи. Въ „Подлинникахъ“ тыхъ подбѣуемо одакѣмъ богато варіантовъ, котрі виробились вже на Русіи на подставѣ Акатистѣвъ. Въ Акатистѣхъ бо (въ кондакахъ и икосахъ) вычислюются воєи подробности зъ жити Богородицѣи або святаго и тѣи до подробности олицетворяєсь оттакъ живописецъ на своихъ иконахъ. Чамъ побѣйшій вѣкъ, тымъ бѣльша оригинальнѣе вывѣляєсь въ композиціяхъ рускихъ и тымъ дальше отходитъ она отъ первѣстныхъ византийскихъ взорѣвъ.

Зъ Русіи перейшла штука маларска поволи и въ Московщину. Сталоє те именно, коли въ 1168 р. Андрій Боголюбскій (зъ Суздаля) розграбивъ Кієвъ и забравъ зъ отѣи навѣтъ животворну икону Божои Матери. Штука та заостенѣла тамъ однакѣ на довгій вѣкъ и доєрва въ XVIII вѣку, въ добѣ отрожденія почала на ню выливати штука захѣдна. Нынѣ въ Московщинѣ оутъ двѣ школы: Петербурска, зовѣсьмъ европейска, и такъ звана школа Суздалецкѣи, котра отаначаєсь надѣмъ консерватизмомъ старинныхъ формъ иконографичныхъ. Обѣ школы ненавидѣтъ себе.

Маларство на Русіи пережило зовѣсьмъ иншіи фазы въ своѣмъ розвою. Коли Русь прилягла до Литвы, а оттакъ вразѣ съ Литвою наблизилась до Польщѣ, то не обѣшлоєсь безъ выливѣвъ за-

ходныхъ на маларство руске. Докладно означити сей выливъ нынѣ однакѣ годѣ, бо не достає певныхъ данныхъ до оцѣненія. Але при томъ треба замѣтити, що маларство руске выливалось дже значно и на иконографію польску. Съ приходомъ Ягайла до Польщѣ (1386 р.) приходитъ маларство руске на краковскій Вавель. Ягайло, омывъ руской княгинѣи Юліяны, выхованный первѣотно въ вѣрѣ руской, любитъ византийско руску штуку, опровадивъ въ 1393 и 1394 роцѣ рускихъ маларѣвъ зъ Вильна до Кракова и велѣвъ имъ малювати въ рускомъ отилоу комнаты своєи овалнѣи. Малюючи тѣ живописцѣи и костелъ на Лысой Горѣ. Шкода лишъ, що останки сєи штуки загинули съ вѣками. Здаєсь однакѣ, що окрасы тѣи были найкрасшими творами тогдѣшного руского маларства. Тогдѣ и прійшло до Польщѣ званіа руского подѣбного хреста.

Вильнѣ руского маларства на Польщу тымъ однакѣ ще не покѣчивсь. Четверта жѣнка Ягайла, Зѣєя або Зонка, княжна Гольшаньска, Русинка, повзала гадку добудовати до катедрѣи Вавельской двѣ боковыи каплицѣи. Желаннє еи доєршивъ сынъ Ягайла Казимиръ. И тѣи каплицѣи малювали и декорували рускій маларѣ въ першѣи половинѣ XI вѣку. Стиль будовы обохъ каплицъ єсть готичскій, приноврѣлений до будовы костела, але орнаментика чисто руская. На щастѣ, вся та орнаментика съ малыми змѣнами и поправками побѣйшими доховалась до нашихъ часѣвъ. И зъ тыхъ то малюнкѣвъ умѣщено на выставѣ археологичной множество такъ званныхъ „калькѣ“, т. е. отѣтѣвъ на полотнѣ, а и въ выдавничтѣи п. Вержбицкого найшли они отпо-

народъ рускій въ Галичинѣ петиціями мусятъ заразы отновити и будуть отновляти справу руского языка выкладового въ школахъ народныхъ и середныхъ доти, доки не буде усунена вопіюча кривда Русинівъ въ школьничствѣ на галицкій Руоин, — кривда, яко не знаеа нїякій другій народъ въ австрійской монархіи!

III.

Справы отновления галицкой церкви и археологическихъ розкопокъ въ Галичи.

Справа отновления церкви въ Галичи въ стили византийскомъ была порушена комисією археологовъ русскихъ и польскихъ на зѣздѣ львовскомъ 23 липня 1885 р. Планъ отновления выробивъ профессоръ политехники п. Захаріевичъ. Але що кошти такої реставрації були дуже значай, то руска громада Галича не приняла плану, тымъ менше, що мѣсто Галичъ и гр. к. митрополія у Львовѣ оттагнули зовсімъ отъ участі въ коштахъ. Въ наслѣдокъ того проволочкоє цѣле дѣло. Дошера 4 жовтня 1886 р. повѣдомивъ консерваторъ гр. Войт. Дѣдушицкій Выдѣль краевый, що конкуренція парохіальна въ Галичи рѣшилась причинитися до коштѣвъ. Соймъ кр. вызначивъ на се дѣло ще 18 жовтня 1883 р. (въ бюджетѣ на 1884 рѣкъ) 4.500 зр. Квоту тую выплачено на руки п. консерватора. Громада руска доповнила оттакъ тую суму до высоты 8.500 зр., а п. консерваторъ удавоа теперь до проф. Захаріевича, чтобы планы реставрації примѣнивъ до згаданой сумы. Проф. Захаріевичъ трудится вже надъ такимъ планомъ.

Въ наслѣдокъ широкого справозданія куратора памятниковъ Галича д-ра Ис. Шараневича, внесенного Выдѣлови кр. письменно д. 11 липня с. р. зъ розкопокъ въ Залужкѣ и Крылоѣ въ рр. 1882—1886 асигнувавъ Выдѣль кр. д-ру Шараневичу д. 16 липня 1886 р. на дальше веденье розкопокъ 100 зр. завдатку.

IV.

Справу отновления церкви св. Норберта въ Краковѣ. На торѣчу петицію краковскаго руского комитета церковного, чтобы Соймъ удѣлявъ на отновление церкви св. Норберта 4000 зр. запомогти, зажадавъ Выдѣль кр. отъ комитету плану реставрації. Зъ плану показалося, що на властиву реставрацію церкви потрібно 2062 зр. а на иконостазъ 3.500 зр. Выдѣль краевый внеситъ отже — зваживши, що на реставрацію церкви св. Норберта зъ фонду краевого выдано вже отъ 1875 р. 3724 зр., — чтобы Соймъ ухваливъ: 1) на властиве отновление церкви вставить до бюджета на 1887 р. 2000 зр., а 2) на уряджене иконостазу вставить до бюджета на 1887 р. 1000 зр., коли комитетъ церковный выкаже, що рѣшту коштѣвъ иконостазу покрыве зъ иншихъ жерелъ.

Прелиминарь краевого бюджета на рѣкъ 1887.

Соймъ краевый буде вже откритый по войи имовѣрности около 10 л. грудня. Въ виду неда-

вѣдїе широке мѣсто. Описувати ихъ тутъ годѣ. Суть они держаніи або въ чисто византийскомъ стилі, або съ примѣшкою оригинально руского, або навѣтъ въ части захѣдного. На другихъ таблицахъ находимо знимки зъ деякихъ замѣтнѣйшихъ иконъ, умѣщенныхъ на выставѣ, отъ хочъбы зъ иконостазу церкви рогатынскої, „Страшного Суда“ зъ церкви роздѣльскої и др.

На дальшихъ двохъ таблицахъ (41 и 42) подыбуемо знимки выробѣвъ зъ порцеланы, фаянсу, майолики и глины, а до того додавъ п. Вербицкій зновъ наукову розвѣдку, немовъ исторію розвою гончарской штуки въ нашомъ краю. Предметъ дуже цѣкавый.

Послѣдняя таблица мѣститъ въ себѣ знимки зъ выробѣвъ окляныхъ.

Подакучи коротко се оправозданье о выдавничствѣ п. Вербицкаго, мали мы подѣлїти цѣль на оцѣ: разъ хотѣли мы познакомити нашихъ читателей зъ цѣннымъ симъ издавничствомъ, интереснымъ для каждого Руоина и любителя своей старины, а оттакъ хочемо звернути увагу нашихъ Земляковъ на то, що годилоось-бы у насъ большу увагу звертати на памятники штуки нашихъ, якъ мѣстата майже въ кождомъ закутку нашего краю, неразъ прикрытїи порокомъ, забутїи и опущенїи, котрїи однаковъ заслуживали-бы на пошанованье и збережене. Тутъ и приходить намъ на память пытанье, чому вже разъ „Народный Домъ“ або друге яке товариство руске не займѣся заснованьемъ „Народного музея“, де подобнїи дороговѣщности нашли-бы для себе охороненне и достойне оцѣненне.

лекон осей поробивъ уже Выдѣль краевый деякія приготовления, уложивъ свои предложения и справозданья, а мѣжъ иншимъ уложивъ такожъ бюджетъ краевый на 1887 рѣкъ, котрый такъ представлеаосъ:

A. Розходы.

I. Краеве представительство . . .	102.390 зр.
II. Краева администрація . . .	236.489 „
III. Краевїи шпиталь . . .	670.000 „
IV. Шеплене осы . . .	55.900 „
V. Выдатки на дѣла санитаріи . . .	8.000 „
VI. Запомогти для добродѣйныхъ заведенъ . . .	11.174 „
VII. На выхованье и проовѣту . . .	525.124 „
VIII. Консервація старинныхъ памятниковъ . . .	11.510 „
IX. Помѣщене жандармеріи . . .	77.587 „
X. Краевїи дороги . . .	926.511 „
XI. Дотація для краевыхъ заведенъ . . .	905 „
XII. На шупасничество . . .	23.000 „
XIII. Воды и меліораціи будѣль . . .	151.156 „
XIV. Амортизація позичокъ . . .	427.111 „
XV. На цѣли краевого господарства . . .	330.522 „
XVI. Рѣзніи выдатки . . .	151.500 „

Разомъ 3,708.879 зр.

B. Доходы.

I. Останокъ зъ череносу . . .	30.000 зр.
II. Проценты отъ капиталѣвъ . . .	8.000 „
III. Доходъ зъ кр. дорогъ . . .	200.340 „
IV. Надвышка доходѣвъ зъ дотавныхъ заведенъ . . .	35.808 „
V. Звороты задатковъ . . .	33.600 „
VI. Звороты позичокъ . . .	67.013 „
VII. Доходы лѣсов. школы у Львовѣ . . .	5.320 „
VIII. Зъ школы въ Дублянахъ . . .	36.182 „
IX. Зъ школы въ Черниховѣ . . .	38.410 „
X. Зъ другихъ школъ краевыхъ . . .	11.425 „
XI. Зъ провѣрюваня антикарскихъ рахункѣвъ . . .	600 „
XII. Зъ фонду запомогъ зъ 1886 р. . .	18.995 „
XIII. Рѣзніи доходы . . .	22.105 „
XIV. Останокъ зъ краевой позички зъ 1883 р. . .	120.000 „
XV. Додатокъ до податковъ по 31 кр. отъ 1 зр. . .	3,069.000 „

Разомъ 3,716.798 зр.

Порѣвнѣвши сей прелиминарь съ бюджетомъ на 1886 р. показеаосъ, що потреби на рѣкъ 1887 оутъ о 176.789 зр. вышїи, а позаякъ доходы, указано о 24.711 зр. вышїими, то фактичный недобѣръ выноситъ 152.078 зр. На покрыве того недобѣру має подвышїитися додотокъ до податку о 1 кр. Отъ сумы 9,900,000 зр. податку — 31 кр. додотку принесе 3,069.000 зр.

Въ дѣлѣ змѣнъ територіальныхъ

Выдѣль краевый рѣшивъ предложить соймѣ внесены что до проектовъ змѣнъ територіальныхъ въ нашомъ краю, а именно:

1. Заявити правительству гадку, що мѣсцевости Болѣжнѣвъ, Переволочну, съ Кобылемъ або Воймаками и Соколовку треба вылучити зъ пов. суду въ Олеску и староства въ Золочевѣ, а придѣлїти до пов. суду и староства въ Бродкахъ. Рѣвночасно поновлено рѣшене зъ р. 1875, чтобы скоро утворити новый пов. судъ въ Подкамени.

2. Заявити правительству гадку, що Соймъ уважае корыстнымъ для добра громады Кіевецъ, чтобы тую мѣсцевость вылучено зъ пов. суду въ Миколаевѣ а придѣлено до пов. суду въ Жидачевѣ.

3. Заявити правительству гадку, чтобы громаду и общаръ двѣрокій Покропівна вылучено зъ пов. суду въ Козовѣ и староства въ Бережанахъ, а придѣлено до пов. суду делегованого, окружного суду и староства въ Тернополѣ.

4. Мѣсто Любачѣвъ и колыкацѣтѣ доокрестныхъ громадъ жадало перенесеня староства и автономичныхъ властей зъ Тѣшанова до Любачева. По всестороннемъ дохожденю въ той справѣ Выдѣль кр. вноситъ переходъ надъ тими петиціями до дневного порядку.

5. Громада мѣста Залѣщики внесла просьбу о признанье мѣста урядованя для будучаго окружного чортковскаго суду замѣсть въ Чортковѣ, въ Залѣщикахъ. Выдѣль кр. вноситъ переходъ до дневного порядку.

6. Громада Хирѣвъ и доокрестныхъ села прошили о перенесенье мѣста урядованя повѣт. суду изъ Старой Соли до Хирова. Выдѣль кр. вноситъ переходъ до дневного порядку.

7. Змѣнїти соймѣй рѣшене зъ рр. 1875 и 1878 въ справѣ заведеня нового пов. суду въ Подволочискахъ о отѣлѣ, що при задержаню дотеперѣшного округа повѣтового суду съ мѣсцевѣ урядованя въ Новѣмъ Селѣ, узнати потребу утвореня третого пов. суду въ староствѣ скалатскомъ съ мѣсцевѣ урядованя въ Подволочискахъ, до котораго войшли-бы мѣсцевости: Подволочиска, Старомѣщина, Заднѣшѣвка, Мыслова, Дорофѣйивка, Супранѣвка, Молчанѣвка, Камѣнка, Росоховатець, Качанѣвка, Орѣховѣцъ, Чернишѣвка, Хмелиюка, Богданѣвка, Коршиловѣцъ, Скорики, Паньковѣцъ и Просѣвѣцъ.

10. Заявити правительству гадку, що зъ каждого згладу було-бы дуже пожаданымъ, якъ

найопѣшнѣше утворити третїи пов. судъ въ округѣ староства косоѣвскаго съ мѣсцевѣ урядованя въ селѣ Жабѣ, до котораго мають бути прилученїи мѣсцевости: Жабѣ, Криворѣвня, Ясенѣвъ горѣшнїи, Головы, Красновѣла, Стебне, Довгополе, Полики, Перекрестне, Ферескуля, Яблонїца, Гринява и Устѣрки.

Вѣдѣнці внесе краев. Выдѣль до Сойму проекты:

1. Перенести громады Братковѣцъ, Станьковѣ, Бурчицъ старїи и Бурчицъ новїи зъ округа повѣтовыхъ репрезентацій въ Товмачи, Жидачевѣ и Рудкахъ до округа пов. репрезентацій въ Станиславѣ, Калущи и Самборѣ.

2. Вылучити приѣлокъ Хатки, въ пов. львовскомъ, изъ звязи громады Яотрубѣвъ а прилучити его до громады Сорѣки адъ Шарѣцъ.

3. Вылучити мѣсцевость Кривки въ граничахъ катастрофальныхъ изъ звязи громады Ладичинъ въ повѣтѣ тернопольскомъ и установити зъ той мѣсцевости самостоятїю громаду.

Забуренье о трираменнѣй хрестѣ.

Громады Нирковѣ и Червоногородъ, повѣта залѣщакскаго, въ которыхъ $\frac{2}{3}$ Русинѣвъ а $\frac{1}{3}$ латиникѣвъ, мали зъ давнѣ-давня опѣльне кладовище. Кладовище то треба було розширити и постановлено закупити опѣльнымъ коштомъ Русинѣвъ и латиникѣвъ припирѣючий грунтъ. Латиники не хотѣли о томъ нѣчого чути и постановили заложити для себе окреме кладовище. Тымъ часомъ Русинѣвъ згодились съ мѣларами и казали нове кладовище обвести муромъ. Теперь латиники надумались и хотѣли вже, чтобы кладовище было опѣльне; на то не хотѣли вже Русинѣвъ пристати, а латиники внесли сопротивлене до староства въ Залѣщикахъ. Староство залагодило сѣю справу и мало ще залагодити якусь справу за сѣю, которе збирѣвъ зъ кладовища латинской парохъ съ кривдою руского пароха и прихожанъ.

Тымъ часомъ въ громадахъ лагодженосъ до посвященя нового кладовища. Посвящене назначено на 13 с. м. Русинѣвъ хотѣли еще передъ тымъ поставити на кладовищи трираменнїи хрестъ. Коли о томъ довѣдава латинской парохъ Глембоцкій, заявилъ, що не хоче посвящувати кладовища, коли на нѣмъ має остояти „шизматичскїи“ хрестъ. Латиники постановили отже въ нѣчи зъ 12 на 13 с. м. або хрестъ выкопати, або отрѣзати рамена. Русинѣвъ зновъ постановили сего не допустити и такъ обѣ стороны лагодились вже до борбы. Тогда ко. Глембоцкій давъ знати до староства, а оно поробило отповѣдїи кроки и выслало на мѣсто неспокою жандармерію, котра прибывши въ нѣчи до Ниркова застала вже на кладовища масу народа готову до бойки. Жандармеріи удавоа съ трудомъ справу на разѣ залагодити.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Соймѣ краевѣй.) „Presse“ доноситъ, що зъ причины, що засѣданя делегацій потягнутѣ дошѣ, якъ сего первѣтїю можна було опѣдѣтѣаосъ, то соймѣ краевѣй, котрїи первѣтїю мали бути склѣканы на день 2 грудня, будуть склѣканы кѣлька днѣвъ познѣйше. Ходѣтъ вѣсти, що тї репрезентаціи краевѣй, котрїи бажають закончить свои работы ще передъ Рѣздвомъ, зберутся разъ по закрытїю делегацій.

(Зъ делегацій.) Комисіи бюджетова австрійской делегації ухвалила одноголосно кредитъ на карабины репетерѣвъ. — Въ комисіи для справъ заграничныхъ въ угорской делегації маѣвъ гр. Андраси довшу промову, въ котрѣй зазначѣвъ, що обѣ делегаціи годѣтѣя съ собою въ справѣхъ политичныхъ. Бесѣдникъ оконстатувавъ, що обѣ половины держивы бажають мира, але подѣ условіемъ, що ясно означенїи интересы Австрїи будутъ забезпеченїи. Посѣла погладу гр. Андрасого интересы Австрїи и Россїи не суть того рода, чтобы конче мусѣло прїйти до коллизїи. Цѣль австрійской политикїи есть така, что Россїи не може чувствуватися угроженю. Онъ доказувавъ се фактами зъ минушности а на послѣдѣкъ казавъ, что отъ Австрїи не можна жадати, чтобы годѣла-ся на такую ситуацию, въ котрѣй могуча Россїи могла-бы напасти на ню не только съ стороны вѣловныхъ пообѣстѣвъ, але такжѣ и зъ задѣ отъ стороны завѣловныхъ отъ ней державъ. Жизнєннїи интересы Россїи не вымагають такожѣ того, чтобы она войшла въ якусь коллизїю съ обома сусѣдними державами. Россїи розширяючися на Балканѣ могла-бы лишь ослабѣти своєю стратегичну позицію и окомпромитувала бы выливъ, якїи має на народы балканскїи. — Справозданье угорской комисіи для справъ заграничныхъ выказуе горячїи симпатїи для народу болгарского, що борєся за свободу и независимѣсть, а заравъ выказуе своей жалѣ, что та держава, котра подписала угоду берлинскую, хотѣла арунїувати права и свободу Болгарїи. Нема сумнѣву, що жадна держава не має нѣякого права до упривѣлеваного становища. Умѣренѣсть, яку заявляе Болгарїи, може лишь збѣлѣшити симпатїи для сего краю. Комисіи думае, что доки акція противъ независимѣсти болгарской не выде по за границѣ погровъ, то дои анѣ европейскїи анѣ австро-угорскїи интересы не будутъ нарушенїи. Австро-Угорщина не може выйти поза границѣ зъ одной стороны выказаня симпатїи а зъ другой попертя морального и дипломатичного, которе однаковъ давало-бы поруку, что на случай нарушеня угоды монархїи австрійска цѣлоа заявленїи мин-

стеротва дѣлѣ заграничныхъ мѣла-бы заняты рѣшуче становище. Комисіи заявляе, что выказанье п. министра въ справѣхъ получена Болгарїи и Вѣхѣдїи Румелии дуже ея усокоили, поручае однаковъ п. министрови розвѣдѣти справу инициативы зѣ стороны Австро-Угорщинѣ въ интересѣхъ законного переведеня унїи. Програма п. министра, котрїи держится угоды берлинской, годѣтѣя съ интересами Европы и Австро-Угорщинѣ, въ наслѣдокъ чого комисіи съ вдоволенемъ при-няла до вѣдомости фактъ, что переважна часть державъ европейскихъ выстунае въ оборонѣ удержаня угоды берлинской и что навѣтъ Россїи не намѣрае зѣйти зъ грунту угоды. Комисіи жалѣе надъ тымъ, что подѣ въ Болгарїи не годѣтѣя съ основнымъ становищемъ, яке Россїи заявляе оупротивъ угоды берлинской, въ котрѣй то гармонїи опочиваютъ першїи условия нашего доброго порозумѣня съ Россїєю. Въ тѣмъ дуѣхъ годѣтѣя комисіи на удержанье добрыхъ отношенїи съ Россїєю а то тымъ болѣше, что п. министръ заявляе, что отношеня Австрїи до Россїи мають зовсѣмъ иншїи характеръ, якъ отношеня до Нѣмеччины. — Комисіи бажае удержаня мира, однаковъ при енергичномъ забезпеченю интересовъ и поваги монархїи. Комисіи згодила-ся на войну, что наибѣлѣше въ остаточномъ случаю яко на зло, которе не дасться оминуть, бо въ войкомъ иншѣмъ случаю война була-бы злочыномъ. Наколи-бы однаковъ мало прїйти до сєи остаточной конечности, то Угорщина не отступила-бы тогда отъ нѣякихъ жертвъ для обороны и якъ найповѣйшого удержаня силы и поваги монархїи.

Заграничнїи Державы.

Справа болгарска. Зъ Букарешту доно-сятъ, что дня 25 с. м. перѣзѣдѣвъ черезъ се мѣсто Стояновъ съ пятьма другими депутатами. Депутатїи сѣ маѣ вхати назапередъ до Дармштату до кн. Александра, чтобы ему здати справу зъ положеня въ Болгарїи а оттакъ маѣ удатися такожѣ до декотрыхъ двѣрѣвъ европейскїихъ въ справѣхъ именованя нового князя. Чи депутатїи а поѣде такожѣ до Петербурга, лѣдѣе можна при-посудити; царъ не принявъ-бы еи имовѣрно. — Болгарскїи агентъ Грековъ вернутъ вже зъ Константинополя до Софїи, не узыскавши тамъ нѣ-чого. Онъ старався розговорувати съ вѣлїи пред-ставителями державъ, але выходы принято его холодно и не даю нѣякой отповѣди. Нелидовъ маѣвъ ему заявити, что онъ о справѣ болгарской не може нѣякого говорити, бо ея поручено ген. Каульбарсови. Одно лишь, что Грековъ осягнувъ, то есть что посвянивъ представителямъ фактичнїи останъ рѣчей въ Болгарїи. — Зъ Софїи доносѣтъ, что Гадбанъ паша старався вывѣдати регентїю, чи она згодила-ся бы на выбѣръ кн. Мингрелии. Регентїи заявляе, что не знае сего князя а вырѣ-шѣтъ не має права высказуватїи анѣ за анѣ противъ. Дальше старався Гадбанъ розвѣдатїи, чи не згоджено-ся бы на то, чтобы Порта именовала нову регентїю. На то отповѣди регенты, что угода берлинская не предвѣдѣла такого случая и для того они не могутъ дати нѣякой отповѣди. Въ осѣйской школѣ кадѣтѣвъ открито новый заговорѣ. Однѣвъ зъ офицерѣвъ старався подмѣнѣти кадѣтѣвъ до подобной ворохѣбѣ, якъ противъ кн. Александра. Ворохѣбники мали напасти регентѣвъ и ихъ узвѣзтити. Тымъ часомъ заговорѣ открито, окомпромитованого офицера узвѣзнено а кадѣтѣвъ розвѣзрено.

Россїя. Вѣдѣнскїи „Tagblatt“ доноситъ, что царъ маѣ нынѣ выѣхати съ цѣлымъ своимъ дворомъ и великими князями до Москвы, де зая-вить свою волю. Вѣсти сєи пока что не потвер-джуютъ ще другїи газетѣ. Тажѣ сама газета до-носитъ, что русскїи амбасадоръ у Вѣднїи, Ла-бановъ, и амбасадоръ въ Лондонѣ, Стааль, мають бути покляканы до Петербурга. О сѣмъ послѣд-номъ ходѣтъ вѣсти, что онъ маѣ выѣхати зъ Лондону въ наслѣдокъ бесѣды лорда Сальсберого. Зъ Лондону доносятъ однаковъ, что Стааль за-жадавъ отпустки ще передъ бесѣдою Сальсберо-го. — Выступлене Европы въ справѣхъ болгар-ской выкликало въ праѣхъ русскїи велике розѣ-ярєне. „Петербург. Вѣдом.“ пишуть: „Въ теперѣш-ной порѣ мара европейской коалиціи грозить намъ лишь дуже зѣ далека. Анѣ Австрїа, анѣ Италїа, анѣ Нѣмеччина не суть въ силѣ и подѣ-мѣти о зимовой кампанїи. Въ набѣрѣшѣмъ случаю, коли нашѣ дипломатїи не удасться зничити зма-ганъ австро-англїйскихъ, то та ославлена коали-ціи може бути заключена ажъ на весну. Передъ нами ще повѣ року часу, але его не треба мар-нувати. Намъ видѣтѣя, что знанье Варны було-бы наибѣлѣше отповѣдено на бесѣды Сальсберо-го и Калнокого; се було-бы рѣшучимъ крокомъ противъ межнародной интриги. Практика вели-кихъ политикѣвъ минушности учитъ, что коали-цію треба выперѣдѣти рѣшучимъ крокомъ и рѣ-дѣтѣя саому, закимъ надѣде критична хвѣля, а не даватїи рѣдѣти прикляченими“. — „Нов. Время“, говорячи о можливѣй войнѣ, каже, что война съ Нѣмеччиною була-бы въ цѣлѣй Россїи дуже популярна. — Противно донесенямъ нѣмѣц-кихъ газетъ довѣдуеа „Journ. de St. Pѣtrg.“, что Россїи поручила опѣку надъ своими подданы-ми въ Болгарїи Нѣмеччинѣ, а лишь въ Вѣхѣдїи Румелии завѣзвала до сего Францію, бо тамъ нема зовсѣмъ консулѣвъ нѣмѣцкихъ. Якъ вѣстїю, въ францускомъ парламентѣ заявляе министръ зо-воѣмъ ясно, что Франціи приняла опѣку надъ рус-скїи подданными въ Болгарїи. — Въ виду можливого конфликта въ Европѣ есть Россїи въ клопотѣ, что зѣбрити съ Хенами, котрїи кождо-хвѣлѣ готовѣ власти въ область усурїюку и за-брати русскїи Манчжурїю. Позаякъ Россїи не въ силѣ тамъ зѣорганизувати отповѣдну оаду во-енну, то постановлено уникати всего, что могло бы

выкликати конфликти з Хінами. Зв'язок причини одержали всі влади на далекому Востокі при-каз, щоб оскільки можна обходитися чимно з Хінами і не допускати ніяких інтриг і демонстрацій, котрі могли-б в Хінах викли-кати гадку, що Росія думає зайняти Корею.

Німеччина. Минулого четверга відкрито в бейлі сали цесарської палати в Берліні но-ву сесію німецького парламенту. На престолу бо-боду була ціла Європа дуже цікава, але о-скільки можна додати з телеграфічних вї-стей о нїй, то она не зовсім сповнила дожи-дана Європи. Що головне в нїй треба піднес-ти, то єсть, що бесіда престольна зазначує, що по-літика німця має на цілі забезпечення мира і удержання згоди всіх держав і що до того уживає цілого свого впливу, якій лише має як-раз в наслідок своєї миролюбивості, загаль-ного довіря, безінтересовності і тїсною дру-жби цесаря з обома сусїдними дворами. Сесія парламенту буде, здаєть, далеко інтересовїша а то з причини, що правительство німця по-рушило справу войскову, котра мусить бути ко-неч порїшена. На ослух якого оспорю ки. Био-марк готовь взяти на вїдвї до радикального оредотва і розв'язати парламент, а тимь гро-зит вже навїть тепер. Розходиться имен-но о ухваленє т. зв. сенатату т. е. часу, вь про-тягу котрого установленї стань армії не може бу-ти зміненїй і о підвишенє армії о 41.000 лю-дей. Вь наслідок сего підвишеня презенцій-ний стань німецької армії виноситься-б 468.409 лю-дей. Справа сенатату була вже бг часу его заведена два рази порушувана в німецькій парламенті і за кожний раз викликала велику борбу вь парламенті. Речінець теперїшнього сен-тату кінчиться виправд аж о 1 цїтнем 1888 р., але ки. Биомарк хоче, щоб вже те-пер ухвалено дальших сїмї лїт, а крім того підвищено армію. Яку цілї має вь тїм ки. Биомарк, трудно знати, але німецькі газети до-казують, що такь сенатат як і підвишенє армії не стоїть вь зв'язі зь справами на Во-стоцї. — Переданє російських підданих вь Бол-гарію вь оїрку французьким консулам а не ні-мецьким вразило вь Берліні дуже немилу; сему поступленю Росії не приписують однак вели-кого значеня. „Nordd. Allg. Ztg.“ доказує, що ген. Каульбарс вь сїй справі зовсім не пе-реговорював зь німецькими консулами, вже для того самого, що таке діло не залагоджуєть-ся консулами, лишь безпосередно межі самими пра-вительствами. Вь тїй самій справі каже „Schles. Ztg.“: „Богь то підхїбство для Франції, котре вь Парижі прийнято зь великимь вдоволенєм. Богь загально прийнятий звичай, що на ослух збравня оїсної поручаєть оїрку надь піддан-ними найбільшій дружній державі. Вь оїмь случаю отже Франція найбільшою для Ро-сії. Коли Росія хотїла вже кнеч поминуту Німеччину, то могла звернутись зь своїмь пред-ложемь до Туреччини, але їй, видко, хотїло о демонстрацію.“ Вь загалі сь поступленє Ро-сії вразило дуже немилу вь Берліні, хоч тамь знову признають, що Франція не могла оїмовити такої пропозиції, бо Росія ового часу прийня-ла також оїрку надь французькими підданими вь Хінах.

Італія. Вь палаті ослівь предложивь міністерь гр. Робилант дипломатичні акти вь справі болгарській. Акти ті становлять т. зв. зелену книгу і складаються зь 84 документів, котрі оякають бг 21 л. серпня аж до 20 па-долиста о. р. Змїбть важїйших документів єсть оїдуючий: Вь приказі вь 28 серпня, да-ноїмь італійському агенту вь Болгарії, сказано, що аж до нового оїбного порїшеня державь ки. Александерь позбавє для Італії завсїгди ще княземь болгарскимь і губернаторомь Во-хїд-но Румелії. Дня 30 серпня по повороті ки. Алек-сандра до Болгарії приказано італійському агенту вь Софії зайняти оупротивь него і его правительства таке становище, якь коли-б вь 20 серпня нічого не сталося; дальше сказано вь сїй дешї, що наколи-б ки. Александерь абдїкував, то належить такь пооступати, якь на-казує берлінська угода. По оголошеню новон регентіе дано італійському агенту дня 9 ве-ресня приказ, щоб оїмь зь регентією оїстувь вь тїй самій офіційній оїноєній, вь якихь оїстоять досї сь правительство князя. Вь дешїх вь 19 вересня до Константинополя, 2 жовтня до Петербурга і 3 жовтня до Лондону, прагадує гр. Робилант, що державь не хотїли черезь бер-лінську угоду виключити окремиї впливь Ро-сії на Болгарію. Вь дешї вь 15 жовтня об-отавє гр. Робилант при тїмь, щоб Росія пред-ложила кандидата на болгарскій престол, на ко-трого могли-б згодитися вї державь. Вь дешї вь 27 жовтня, высланої до Відня, заявляє гр. Робилант, що годиться зь поглядами гр. Кальнокого, що коли-б Росія не залишила аб-солютної негаци, то заведеє нормального ладу вь Болгарії було-б неможливимь і що теперь окорий вибїр князя єсть безуспішною конечнимь. Денеша, выслана 15 падолиста до Петербурга, каже, що гр. Робилант заявлявь російському по-слови, коли тому поручено, щоб розвїдався вь італійській кабінеті що до російського кан-дидата на престол болгарскій, що скоро лишь вї кабінетів згодяться на прийняє того кандидата, то і Італія не оїмовить сего приволеня. Тре-ба однак, щоб тая кандидатура була якь найкорше теперїшнімь Соборїємь прокламо-вана. — „Popolo Romano“ доноєть, що на збо-рахь депутатів партії більшости міністри войни і маринарки подали повоєня що до оїтану армії і маринарки і заявля, що Італія приго-тована на войнїй ослух. — Огь дошого вже

часу ведєсь вь Італії бїльше або менше явно борба релїгїйна і дає цїлї причину до многих жалїв на італійське правительство. Борба та і вь народі прибирає досїть грїзний характер; особливо запанувало бг якогось часу велике розярєньє народу на монастирї, котрє навїть досїть грїзно проявляєть. Такь напала передь кількома днями вь Равенні тоїша народу на та-мошній жєнскій монастир, вьважала ворота до монастиря і розбїгала вї іноканї.

НОВИНКИ.

— Вибїрь посла до Соїму красового зь меншихь поїблостей долиньского округа бгбудєсь дня 30 л. падолиста. Прагадуючи о тїмь виборї, взы-маємо ще разь вїсїхь виборївь рускихь, щобь голоєсь свои оїдуючи оїдали на кандидата по-піраного вїсїми Русинами, д-ра Олександра Ого-новского, профессора университету у Львові.

— Епископскій Ординарієть вь Станиславів повїдо-маєть обїжникомь зь 10 падолиста о. р. духо-венство о рїшеню ц. к. намїстництва вь оїтан-ю, що при виборї церковного комїтету тамь, де властїтель поїблостей права патронату не вы-конує (прим. єсть жидомь), належить выбрати замїсть трохь членівь по мыслі 5-го уступу §. 13 зак. вь 15 серпня 1866, чотирьохь несталихь членівь до комїтету церковного, поїмьь котрими однакь патронь не може мати ніякого заступни-ка. — Обїжникомь зь 5 падол. о. р. завбавь сїй-же Ординарієть вїсїмь канцелярїямь, щобь до кінця сего року предложили выказь тїхь церквей, для котрыхь треба книгь часослова, трифолїона і Евангелїя, вь кінці же обїжникомь зь оїсїд-нихь дїнь подаєть своимь епархїямь до вїдо-мости розпорядженє намїстництва зь 8 падол. о. р., котрымь на ослухь выбуху холєры мають бути збронїєні вїсїк збравня релїгїйнї, якь пр. процїєї, мїєї і т. п.

— Вь нашїмь театрї представлена буде вь оуб-оту дня 27 с. м. на дохїд ц. к. Каролїны Кїш-шевої народна мелїодрама Воробкевича „Но-вий Двїрник“. Дотеперїшній вытупи ц. к. Кїш-шевої дали доказь, що она вельми совїотно выповняє свои обовязки і яко перша сїбївоца сїла нашої оїєні оїповїдає вїсїмь оїсїй задачі. Длятого повинна наша публіка знати єї за-слуги і явитись численно на єї бенефїс. — Вь недїлю, 28 с. м. представлена буде по разь першїй оїдїактова комїдія Грігорїя Грігорїєвича „Лїхїй день“ і комїчна опера „Чорноморцї“, слова Старицкого, муз. Лїєонка. — Вь понедї-локь бготрогаєть нашї артисти, якь ми вже звї-щали, вь театрї гр. Скарба „Наталку Полтав-ку“ И. Котляревского зь музикою Карпенка.

— Вь день Вїча вь Станиславів дня 8 л. гру-дня, по вїсївчыхь нарадахь, буде данє трудно театральною п. Вачинського представлєньє сь вїсїмь а вглядно зняжєнимь вступомь для сїлян. Огограна буде опера „Запорожець за Дунаєм“. По представлєню театральномь о 9 годїнї вечеромь розібїчєсь концерт при уча-сті львівських академиків.

— Окружна самостїйна Народна Торговля має засну-ватися вь Самборї. На тую цілї збравно вже надь 100 удїлївь по 10 зр. а. в.

— Выдїль красевїй представити Соїмови внесє-ня, щобь удїлїти концїєї на мыто для рады пов. вь Доляні бгь моста на рїцї Сївцї при до-їздовїй дорожї вь Креховичахь і для обшарівь двїрєнихь вь Волчинї на Быстрыці і вь По-точєнікахь на Дїбїотрї.

— Редакція Рускої Историчної Бібліотекї звїщає-тьхь Вп. предїлатників, котрі взяли о пра-вїй примїрники I і II тому, що оїстало лишь кільканацять примїрниківь о пра в н ы хь III і IV. тому. Боли отже бажають ихь мати, зволать скоро поїсїштити сь замовленємь, бо поїзїйше Редакція не змогла-бь вдовоїити ихь бажана. — Єсть ще такожь 5 примїрниківь о пра в н ы хь I і II тому. — Печатанє V тому оїкнчїтось вь половинї груднїя. — Тїхь Вп. предїла-тниківь, котрі не доїлатили предїлати, упраша-єсь о вїрвоєнєє належитоє.

— Краса рада шкільна поручила до ужитку шкіль сєреднихь руску читанку, уложєну проф. Юліаномь Романчукомь. Читанка тая выїшла сего року вь третїмь выданю накладомь красового фонда і коштує 80 кр. а. в.

— При выборахь посла до Соїму зь округа бїль-шого поїблостей вь Залїщинахь, котрі бгбулихь дня 24 с. м., одержавь Володимирь Сїмїгїнов-скїй 62, а Бронїславь Городинскїй 27 голосівь. Выбравний отже поомь Володїславь Сїмїгїнов-скїй.

— Нову намїстну церковь поставила оїбї громада Тисїсїв, пов. черемьского. До звершеня сего діла причїновя немало мїсїцевїй оїєєнієнь о. М. Ливачка.

— Вь Косїєвскїмь повїтї появились коло Кутї і Ростокє, а на Буковинї коло Выжницї медвє-дї, котрі робїють богато шкоды на сєлахь, на-падаючи і роздїраючи худобу. Поє. Романчукь бувь зовїмь вь правї, коли на памїтїбї Вїчу, устроєнімь вь тїмь самїмь повїтї, поїсїновїхь кривды, якїхь знають сїляне за-для неїсїтївїд-ного законодавства що-до ловлї дїкихь звїрїтї. П. Романчукови комисарь п. Сїєцкїй не давь тогдї докїнчїти розпачатї рїчї, а нынї поданї тогдї докїнчїти розпачатї рїчї, а нынї поданї вышєє факты ясно доказують, що вь тїсїй жи-зньїй справі не добре замыкати уота людямь, бажающимь поправы истнующихь оумныхь ої-носїнї.

— Зь Яворова пишуть намь: Недавно бувь туть ослухь оскорблєня С. Вел. цесаря неїпо-воєнимь сїляниномь. Вь тїй справі бгбулаєсь такожь і розправа. Вї дївуваєсь, якь мїгь

простий, неїсїємєнний сїлянинь допуститиєсь такогь оскорблєня і для того выпытували єго, хтє до того намовивь. Кїнево навїть іносїуацію: Може то євїяєніє тебе поїмїновїть? Допытува-ня не довели однакь до нічого і констатовано лишь самь факт. Но оє-мєнї наоуваєсь така гадка: Коли вь сїлї нема ні читальнї, ні брат-єства тверезостї анї чого небудь поїбного, то о-дїнокимь жєреломь просївїть і науки для нашо-го сїлянина являєсь церковь і просївїдї євїє-ніка. Не оїтанє єму того, то бгь буде човїк-комь темнымь, бгь котрого трудно жадати, що-бь бгь мавь понятїє о монархї і порядкахь державныхь. Що однакь сїляне мають пере-шкоду вь поїсїєнїи церквї, о тїмь я наочно пе-реконавсь. Вь день св. Мїхаїла именно назна-чивь ц. к. судь поїсїтовий і ц. к. урядь подат-ковий вь Яворівь многє термїновь для рускихь сїлян. Сїляне оїстрашїи тїмь спосібомь бїль-шу половину дня вь сїнєхь канцелярїй, вернув-ши домівь мусїли бгїсїчїти і день свїточний мїнуєть для нихь поза церковю, а потому пань не пытають: „Хтє тебе до злого намовивь?“ Оїповїдь готова. При сїй ослучайности мушу ще замїтити, що мїмо строгихь припїсївь судової процедури, щобь прїзнана до бгїбравня судов-ныхь нїсїмь особа не робїла подаючимь нїякихь замїтовь, регїстраторь яворівського суда, скоро лишь дїстане єдї сїлянина нїсїмо писанє по руску а не по польськї, поїсїсїєть заразь крїкь і оїстрашїє сїлянина тїмь, що „програвє спра-ву“.

— Вь Мїсїтнахь, коло Львова, поєвїчєно вь оуб-оту 20 с. м. новий шкільний будїнокь поста-влєний громадою зь камїнного матерїалу. День сїй бувь дуже торжєствєнний для цїлої гро-мады.

— Д-рє Едвард Рїтнерь, бувшїй профессорь права каноничного у Львові, именований дїйсїтнимь совїтникомь міністерєвь при міністерствї вїрїсїновїдань і просївїтї.

— Ветеринарїя потребує мїсто Коломыя і жєр-твує єму платню 200 зр. рїчно. Подаватись мож-на до 20 л. груднїя о. р.

— Небезпечно недужїй бгь дошого часу: вїце-президєнт ц. к. вышєго суда красового у Льво-вї п. Кароль Лїдль і Змартвїхєстанєць ко. Ка-лінка.

— Д-рє Зыбієвичь выїхавь нынї зь Львова до Самбора, де проведє кільканацять дїнь, зь-бгїки удасться до Кракова, а зь Кракова має бгїїхати на полудє за-для поратования вдо-ровлї.

— Вь Цїриху умерь сїмї днями Ян Шерь, профе-сорь тамошного университету і замїтний поїс-тель. Крїмь повїстей написавь бгь знамениту исторїю вїсїхь лїтературь, а зновь окремо исторїю лїтературь німецької і англїйської.

(+) Выдїль „Академического Кружка“ подає вь часосїєяхь оїззово зь 12 падолиста 1886 р. до вїдомости публіки, що устроєє баль дня 3 л. лютого 1887 р. і що дїлає вже оївїтній при-готовлєня до того балю. Будє то завсєсь баль надь вїсї балї вь Австрїї, бо досї ще крїмь „Академического Кружка“ ніхтє бїльше вь цїлїй монархїї не то не дїлає приготовлєнї вь падолистї сего року до балю вь лютїмь оїдїуючєго року, але ще й не заповїть балю. Видко, що „Академическїй Кружок“ оїдїнокїй вь цїлїй монархїї нашїй глядїть сєрїозно на квестїю — балєву..

— Огнї. Коло Сянока навїсїгивь огонь три сє-ла: Заолєвє, Олїховичи і Прусик. Найбїльшу шкоду понєсло послїднє село, де згорїло 30 за-городь вартости надь 15.000 зр. Шкода була неубезпечєна.

— Дрїбнї вїстї. Цїсарь жертвувавь 1.000 зр. на погорїлївь Топорова. — Вь Вучачи убивь двїрєній вїзникь Яковь Суїлама другого оїячєго вїзника двїрєного Мїхаїла Гайдучкогь. Вїнов-ника бгданє вь руки справедливостї. Причину злочїнства була лична мєсть. —

Вїстї зь Епархїї Станиславівської.

До рукополаганя вь дїмь прєєвїтерокїй, прийнятї ще, крїмь давнїйше поданыхь, ип. Во-лодимирь Каратїнскїй і Володимирь Кїсїєв-скїй.

НАУКА, ШТУКА І ЛІТЕРАТУРА.

(О) Рускїй театр. Вь четвєрь дня 25 с. м. пред-ставлєно передь зовїсїмь порожню сакєю оперу Воробкевича „Панї молода зь Боснїї“. Ми не знаємо вже, чїмь маємо толкувати сїбї тую небувалу ще досї апатїю публіки для руского театру, не знаємо, для чого дуже богато зь вїд-ныхь і заможныхь рускихь родїнїх у Львові не зволїли досї ще анї разу бгївїдати театру, і сь оїсїромь мусїємо прїзнати справедливїсть доко-рамь польських газет, котрі корїсїтаючи зь сєї апатїї львівських Русїновь до оїдїнокїи нашої драматичної іносїтїуїї, крїчат, що нема па-трїотівь мїжь львівськими Русинами. Згаданє представлєньє выпало пїд зглядомь сїєнїчїмь такь гарно, якь ще може бїтиє досї. П-ї Кїш-шевока бгїограла і бгїоїсївала ролю Катїнки пїдь кожїмь зглядомь корїєктно, і ми поставїмо єї вь тїй ролю вышєє бгь вїсїхь артистєк, котрі давнїйше грали на нашїй сїєнї. Знаменїто парюю були п-ї Оїсїповичєва і п. Сїєчїньскїй, п. Грїневєцкїй гравь зь властївою оїбї ругї-ною а п. Яновїчь давь доказь, що вь шїгїкахь народныхь зможе бути поїжиточною сїлою для нашої сїєні. Навїть і поменїй роля выпали дуже старанно, якь прим. роля учителя Мухи (п. Пїшєвскїй), старой цїганки (п. Лїудєвїчє-ва) а передоїмь роля Кїлїма, бгїограна знаме-нїто п. Сїєфуракомь. Добре державо сего вєчє-

ра п. Оїсїповичь, хотїя не надавєсь бгь зовїсїмь до ролю любовнїкївь, п-на Вїшнєвока (вь ролю Калїны), а вь кінці п-нї Яновїчєв, котру ба-чили ми першїй разь вь трїхх бїльшїй ролях. Хоры ішли дуже складно і гармонїїно. Замїтї-ти ще мусїємо, що ролю дяка бгїогравь-бї по нашїй думцї далеко лучше бгь п. Парадюка п. Пїдвысоцкїй.

Господарство, торговля і промисль.

— Закупно тїютю збравного вь Галїчїнї і на Буковинї вь р. 1886 розібїчєно вь груднї с. р. Именно будє купувати магазїнї вь Ягоїльнїцї бгь 1 груднї 1886 до 21 оїчня 1887; вь Мона-стїрїскахь бгь 1 до 28 груднї 1886 а вь Забо-лотовї бгь 1 груднї 1886 до 28 оїчня 1887. Заявлєня що-до управы тїютю на р. 1887 треба вносїти найдальше до кінця лютого 1887, при-чїмь треба вь мыслї розпорядженя зь 3 жов-тнї 1865 поїмєнувати грунты, на котрыхь задумує хтє садити тїютї. Заявлєня тї можна вносїти при выкупнї тїютю вь згаданыхь вы-шєє магазїнахь або вь загалї у комїсарїєвь скар-бової сторожї. Позволеня на управу тїютю удїлятьєсь будє лишь тогдї, коли вь дотычнїй громадї управлєєсь що-найменше 5 моргівь тї-ютю. Хтє бї управлєнь тїютїю безь дозволю або на бїльшихь просторахь, якь єму позволено, або зновь безь справедливої причїны не заса-дївєть цїлого простору, котрий подаєть вь заявлє-нї, або вь кінці садївь нїшїй родь тїютю, якь єму позволено, подпає законами означєнїй карї а крїмь того утратїть право дальше упра-вляти тїютїю.

Надїсланє.

Дїтя часу, що за малї грошї богато дас, за-радили оїхь потреб. За пару крїєцїровь на дєнь можна грунтово оїсїчїти свои тїло і черезь то зарадити мно-жєствь недугь, котрі бугають выклїкованїхь черезь роз-строєньє органівь жївїєня і травлєня (запїр, недуги жо-лудка, пїчїнки і жовчї, геморїды, напїрь кровї, брїкь апетїту і т. д.) Мы думаємо уживаєсь швейцарєвїхь пї-гулокь анїтарка Р. Брандта, що можна дїстати вь аптї-кахь по 70 кр. вї коробку. Треба добре уважати на то, щобь кожда коробка мала за оїметку бїлий хрєст вь червонїмь полі і підпис Р. Брандта.

НАДІСЛАНО.

(Добре єредствє домоє) Кождїй знає зь власно-го дохїдї, що звичайно мало звязанє на оїзакї застуд-женя якь катарь, бїль вь сїуєвахь, кашєль і т. п.; посылєсь по дїкка, коли ажь покажєсь бїльша недуга. Инакшє дїєсь вь родїнахь, що мають вь запалї звїсїтє єредствє домоє, зєїтєсь пїдь назвою Pain-Expeller зь ко-тївою. Заразь по першїхь ознакахь натравєсь нїмь бїль-шї мїєїа, вытупаєсь благодїїєнїй цїлї і на другїй дєнь звичайно бїль уступає. Задї сего знаменїтого дїлїаня єсть Pain-Expeller дуже улюблєнимь, і думаємо, що для того і мы поїсїнїй єго прїпоручїти. О оїсїлько намь звї-стїю, то єсть теперь єлїячїїєнь по 40 кр., цїна, котру справедливо треба назвати дешєвою.

Головна вы- граня евент. 500.000 Мар.	Заявлєньє Щ а с т я.	Выгранї га- ран, держава. Перше тїтї: 9 груднїя.
Запрошенє до участи вь		
Можливостї выграваня		
на великой грошєвїй лотерїї, гарантованїй гамбур- скою державою, вь котрїй		
9 Мїліонівь 880.450 Марокь		
певно мусять бути выгранї.		
Выгранї сєї корїсїтїю лотерїї грошєвою, котра пїєїа пїану має лишь 100.000 лосєвь, суть сїдїуючї:		
Наїбїльша выграна єсть евент. 500.000 Марокь.		
Премїя 300.000 Мар.	26 выгр. а 10.000 М.	
1 выгр. а 200.000 Мар.	56 выгр. а 5.000 М.	
2 выгр. а 100.000 Мар.	106 выгр. а 3.000 М.	
1 выгр. а 90.000 Мар.	253 выгр. а 2.000 М.	
1 выгр. а 80.000 Мар.	512 выгр. а 1.000 М.	
2 выгр. а 70.000 Мар.	818 выгр. а 500 М.	
1 выгр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.	
2 выгр. а 50.000 Мар.	31.720 выгр. а 145 М.	
1 выгр. а 30.000 Мар.	7.990 в. а 124, 100, 94 М.	
5 выгр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.	
3 выгр. а 15.000 Мар.	всєго 50.500 выгравныхь,	
і оїхь прїходять вь кількохь мїєсїяхь вь 7 бгїдїлахь до мєвного порїшеня.		
Головна выграна 1-онї клєєсь выносїть 50.000 М., пїдїсїєсь вь 2-бїй клєєсь на 60.000 М., вь 3-бїй на 70.000 М., вь 4-бїй на 80.000 М., вь 5-бїй на 90.000 М., вь 6-бїй на 100.000 М., вь 7-бїй на 200.000 М., а сь премїєю на 300.000 М. евент. на 500.000 М.		
На перше тїєнїєньє выгравныхь, котрє урядово назначєсь на		
9 груднїя с. р.		
коштує оїрїгїнальнїхь:		
цїлїй лосї лишь 6 мар. або 3 зр. 60 кр.		
пївї лосї лишь 3 марїа або 1 зр. 80 кр.		
чєртвї лосї лишь 1 1/2 марїа або 90 кр.		
Я розкїєла оїрїгїнальнїй лосї гарантованїй державою (а не заказанїй промєсь) сь долучє- нємь пїану лосєваня сь гербомь державнымь за франкованымь надїсланємь вартостї або за перєказомь почтовымь навїть вь найдальшїй сторонї.		
Кождїй, беручїй участь, получає бгь мене заразь по бгїбувїєнїє тїєнїєню урїдєву лїстї тїєнїєня безь завоєваня.		
Пїань сь гербомь державнымь, зь котрого вїдкє вкладкї і роздїлї выгравныхь на 7 клєєсь посылєа напередь і даромь.		
Выплату і посылку выгравныхь грошїй выконую вїрєст до интересованыхь точно і вь строгїй тайнї.		
Кождє замовлєньє можна по просту зрї- бїтї перєказомь почтовымь або рекоман- дованымь лїстїомь.		
Прішу дїякого звертатїсь по причїнї неда- леного тїєнїєня заразь, однакь лишь до		
9 жовтнїя с. р.		
сь поїсїмь довірїємь до		
1766 3—6		
Samuel Heckscher senr., Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.		

Съ симъ числомъ розсылаеся Вп. Предплатникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“ 6 и 7 аркушъ повѣсти „Власными силами“.

Ц. н. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1678 44—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученя зъ провинціи выконує отворотною поштою безъ провизіи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 243—?

Зъльзе Зебургера яко певне оредство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакowanie и посылку поштою числится 10 кр.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣлѣзницъ державныхъ.

Выпийсь зъ розкладу бѣды, важный отъ 1 жовтня 1886.

Прийѣздъ до Львова:

О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Станиславова.

О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ зъ: Хирова, Стрия.

О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зъ: Хирова, Станиславова, Стрия.

Отѣздъ зъ Львова:

О 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.

О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.

О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.

Курсъ збѣжа зъ дня 26 л. падолиста 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсці	Львовъ	Тернополь	Подволочиска	Черновѣцъ	Ярославъ
	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до
	зр. зр.	зр. зр.	зр. зр.	зр. зр.	зр. зр.
Пшеница	7.25 8.05	7.20 8.00	7.00 7.85	7.25 8.00	7.85 8.25
Жито	5.25 5.90	5.00 5.70	5.00 5.55	5.35 5.60	5.75 6.20
Лѣнь	5.00 5.10	4.75 4.90	4.50 4.60	4.80 4.95	5.00 5.15
Овесъ	4.35 5.00	4.75 5.00	4.50 4.60	4.25 4.50	4.50 5.00
Горохъ	5.70 9.00	5.50 8.90	5.50 8.25	5.50 8.00	6.00 9.50
Коноп.-сѣмя	—	—	—	9.25 9.50	—
Басоля	—	—	—	—	—
Выка	4.70 5.10	4.75 4.90	4.40 4.50	—	4.90 5.20
Лѣнька	—	—	—	—	—
Гречка	—	—	—	—	—
Кукуруза	—	—	—	4.95 5.00	—
Рѣпакъ	8.75 9.10	8.75 9.00	8.75 9.00	9.00 9.20	9.20
Конюшина червона	37.00 48.00	35.00 48.00	33.00 45.00	30.00 45.00	35.00 45.00
„ бѣла	35.00 40.00	45.00 55.00	45.00 55.00	40.00 55.00	45.00 47.00
„ шведска	—	—	—	—	—
Тимошка	—	—	—	24.00 27.00	—
Хмѣль за 56 кильо	10.00 56.00	—	—	—	—

Оковита за 10.000 литр. проц. 23.25—23.65 зр.

Ц. к. придворна лїярня дзвонѣвъ

И. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручаєся до завершенія дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣвъ всякой величины и голоса. Гарантія за певный голосъ каждого дзвона, чистый гармоничный акордъ складу и за найлїпшій металл. Монтованіє дзвонѣвъ съ уприв. головами зъ квантового зѣлза черезъ що можна дзвонами дуже легко дзвонити. Опирала на дзвонъ зъ квантового зѣлза найлїпшою конструкцією выконуютья якъ пайдешевше. Припоручаня выконуютья якъ найкорше, точно и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ условїяхъ заплааты. Гармоничный складѣвъ до престоловъ съ сильными и голосными дзвонками.

Зъ альпакъ: съ 4 дзвѣн. по 14 зр., съ 3 дзв. по 11 зр.

Зъ мюсюжъ: „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Гармоничный складѣвъ до закритїи съ 4 дзвѣнками и съ прикрашенными рамами зъ квантового зѣлза по 25 зр. 1551 22—24

Отзначенія: Выстава вѣдѣньска 1873, два медалѣ за поступъ за складѣвъ дзвонѣвъ для вѣдѣньской Votivkirche 260 сотарѣвъ ваги. Выстава промьол. у Вѣдн 1880 зол. медаль.

Заложена 1898. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,137,700 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдн для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 кильогр. ваги разомъ и 2 дзвѣны до годинниковъ для нового ратуша 3345 клр ваги.

Зъ причины набутя бѣлшой скѣлькости

ЛЬОСѢВЪ BASILIKA

есмы въ можности продавати тїи-жъ

1774 14—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провинціи залагоджуєся безъ проволочки.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручає до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барылка зачислєся 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно зѣлѣтого выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышон цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Олетъ пайвысѣса есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даєся 30 литрѣвъ воды мылкой, чтобы достати олетъ звычайный, прїемный и сильный.)

Свѣтло звычайное просто въ фабрикѣ въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1* по 94 зр. По 86 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло въ фабрикѣ „Apollo“ по 100 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Вѣскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограммъ.

Свѣтло съ вытисками и крашенинами оздобами равной величины, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣлки розного рода. Сливки угорскы, повіла, горѣлки волоскы и турецкы, миндалы, розинки, финги, дактиль, аранцины, сардини російскы и т. д. 1648 27—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскы по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довшіи по 40 кр.; 7-ручковой волоскы бракованной по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеи въ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готовую або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерїи красныхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Всч. Духовенству. 46—?

Замовленія въ мѣсци и въ провинціи выконуютья точно и ретельно. На жалданє высылкаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8. Заложенный 1848.

Рѣзьбы и украшения (орнаменты) зъ дерева, олтари, иконостасы и всякїи украшения архитектурный до церквей и комнатъ выгодляє въ всякихъ стиляхъ

Тадей Сокульскій

Львовѣ, ул. Пекарска ч. 4. 1793 2—0

(При случаю тая фирма простує хїбно подану въ календаряхъ адресу: ул. Паньска ч. 13.)

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна достати слѣдующїи книжки власного выдана:

Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.

Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.

За посредствомъ товариства можна достати ще слѣдующїи книжки:

Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1844 р. . . . 1 зр. Обруситель, зъ російскаго, 60 кр. Наслѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . 50 „ Житїє М. Шашкевича, В. Кошовского 25 „ Листы Шевченка до Бр. Запорожского 30 „ Поваласъ нятка 30 „ Виговскій и Хмельницкїи И. Нечуя 20 „ Вечернїцїи онов. Гоголя 17 „ Фотографїи старого мого альбому Яковенка 30 „

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополѣ поручає

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и 4-30 зр. франко.

Порто почтове и бѣчѣвка.

Прощу о ласкави замовленя. 1750 10—24

Кінссем 1 зр. 11 льосѣвъ лишь 10 зр.

Головна выграна готѣвкою 50.000 зр.

1776 11—0

10.000 зр., 5.000 зр. ѳтт. 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Кінссем-Льосы можна набувати черезъ Бюро льотерїиє угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ

въ Раковицѣхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣчъ браны Флорїаньской въ власнѣмъ дѣмѣ.

Выроблєє рознїи роды цикорїи зъ матерїалу сырого краснаго власнаго плантаци. Матерїалъ сырой красной або корѣвъ цикорїи управляютъ на нашѣй рѣли мае посла хемичной аналїзы въ лабораторїи академіи промьолово-техничной въ Краковѣ далеко болше частей познанныхъ и горькихъ, властивыхъ цикорїи, якъ такий самъ корѣвъ заграничный. Материалъ отже матерїалъ сырой доброй лєости, цикорїи моя ривалєує побѣдною съ всякими выробами заграничными того рода и мае ще ту перевагу, що єсть красна и дешевша.

Фабрика поручає слѣдующїи роды (назы):

Цикорїю краковскую, горьку, пачка округла 1/2 кильо

Кава протована французска даюча вываръ кларовый

Кава краковска въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь)

Цикорїи въ скринкахъ (конкурентїи).

Кава фигова.

Мая надѣю, що Поважаний Панѣ и господиѣ оцѣняючи доброту моихъ выробѣвъ, ихъ вышну вартѣсть отъ шумно рекламываемыхъ фабрикѣвъ чужихъ, будутъ поспирати змаганя подїятїи на рѣациональнѣй основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и краснаго промьолу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Торговли“ и си филияхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ“ и въ всѣхъ значительныхъ торговляхъ. 1696 (24—2)

БРАТЯ ЛАНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галицка, ч. 16

МАГАЗИНЪ

товарѣвъ модныхъ мужескихъ.

Сорочки мужескїи бѣлы ширинговїи „Оксфордъ“, сорочки вѣщны, кофты, мавшеты, калесоны, хустыи до вѣса, шарканти, хустыи шовковой на шїю и до вѣса. Цилиндры складавїи.

Краватки и шалики, спинки до краватокъ, рукавички, шлейки, синики, палицѣ, пуляресы, коробки на тютювъ, паперцѣ цигаретовїи и т. и.

Плєды, шапки, выстунцѣ (пантофлѣ), парасолѣ, плащѣ гумовїи, перфумы, мыла, гребенїи, щѣтки, зеркала, въ загалѣ всякїи приборы тоалетовїи, правдива колѣска вода, торбы, картушѣ, поясы на патроны, камашѣ и т. и., приборы лєвельки и т. д.

Великий выбѣръ нуфрѣвъ и торбѣ до подорожїи, якъ такожъ великїи артикулы до дорожїи.

Ласкави замовленя замѣсцевъ залагоджуємо отворотною поштою, не числячи опакowania!

Майже 100-лѣтне истнованїє тов. фирмы служить найлїпшою порукою. 1.62 9—10

СКЛАДЪ

прѣбѣтїи тов. рукавичничихъ.

Рукавички глинованїи, зъ серны, зъ оленя, дуньскїи, вѣтковїи, суковїи, футровїи и т. д.; шлейки, подвязки, подушки сѣянїевїи, замшѣвъ, гуттаперчевїи.

Кастаны, сподїи и простирала зъ оленя, панчохи еластичнїи на жилы корчевїи, бандажѣ на калы, фатѣ фланелевїи, опаски на животы и т. д. бандажѣ.

Приборы до сѣхтунку, торбы лѣвелькїи, подорожїи и шкѣльнїи, паски, ремѣнцѣ, камашѣ и штильнїи шкѣльнїи, шапки до подорожїи и раннїи, торбинки груднїи на грѣшѣ и т. д.

Прїймаєся подушки газетовїи, шлейки, потягачѣ до дзѣвѣнѣвъ, шапки раннїи, торбы и т. д. до оправы, и въ загалѣ всякїи работы, выходячїи въ кругъ рукавичничїи, якъ такожъ рукавички до праця.

Прїймаєся подушки газетовїи, шлейки, потягачѣ до дзѣвѣнѣвъ, шапки раннїи, торбы и т. д. до оправы, и въ загалѣ всякїи работы, выходячїи въ кругъ рукавичничїи, якъ такожъ рукавички до праця.

ЗАБЕЗПЕКА на зиму!

Краснїи! Теплїи! Елегантнїи! Дешевїи! Непропускай на студїю и вѣхѣсть суть мои въ першѣй вѣдѣньской фабрикѣ мужескихъ жакетѣвъ выроблюванїи

Мужескїи жакеты зимовїи

по небувалѣй доши и нечувано дешевѣй цѣнѣ лишь

1 зр. 80 кр.

Мои мужескїи жакеты зимовїи суть найтеплѣйшою а при тѣмъ и найдорожѣйшою одѣжею, бо они удержують тѣло тепло, хоронячїи отъ просуды, прїстають добре до кожного тѣла и вѣрнѣють своєю нечуваню дешевѣю загальну увагу.

20.000 штукъ вже розпродано.

Най-же кождый, хто хоче мати краснїи, добрый и теплый жакетъ, замовнїтъ собѣ заразъ, бо замовленя надходять масама и складѣ будє вже въ дуже короткомъ часѣ розбранїи.

Замовляти можна лишь въ:

Wiener Jacken-Export-Geschäft A. Gans,

Wien, III. Kolonitzgasse Nr. 8/14.

При замовленю досыть подати, чи великий, середнїи або малый. Высылкаєся поштою на всѣ стороны свѣта въ прѣтїгу 24 годинъ за послѣплатою або за попереднїмъ прислѣанїємъ гѣтовки. 1780 2—3

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Колѣбїи на 4 стрѣлы.

Написавъ Олександръ Я. Кониский.

Цѣна 30 кр. а. в. 22

Въ м. VIII-цѣ, сторѣнѣ 78. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

М

ежи многими поручаными противъ гѣстїю и ревматизму средствами домо-выми позстанє прѣдѣ правдивый Pain-Expeller съ котловъ найуспѣшнѣйшимъ и найлїпшимъ. Не єсть то жадеи средство тайне, лишь правдиво ретельный, лѣкарями выроблюванїи препаратъ который можна справедливо поручати кождому хорому яко авѣсьмъ безопасный. Найлїпшїи доказъ, що Pain-Expeller съ котловъ заслугує на повне довѣрїє єсть безперечно въ тѣмъ, що богато недужихъ, котрїи спробувавши иншихъ шумно захвалюваныхъ лѣкѣвъ, вернули прѣцѣ знову до 1791 2—23

давно выроблюваного Pain-Expellera

Они переконались якъ разъ черезъ порѣвнанїє, що такъ ревматичнїи болѣ, якъ и рванїє якъ такожъ болѣ головы, зубѣвъ, болѣ въ плечехъ и колѣкы въ боцѣ и т. д. уступаютъ лїпшїи скорше черезъ натїранїє ексцеллеромъ Дешевѣ цѣна, 60 40 кр., 70 кр. и 1 зр. 20 кр. посла величинны, дає можливість навѣтъ незамѣтнымъ его собѣ роздобути, а безчисленнїи успѣхи ручає за то, що грѣшѣ не выдѣются на дурно. Треба одна-кожъ стерѣгчися прїнимати шкѣдливїи подѣробки и треба лишь Pain-Expeller съ маркою „Котва“ уважати за правдивый. Центральнїи складѣ: Аптека подѣ золотымъ львомъ въ Празѣ, Nikauplatz 7. Въ запѣвъ въ многихъ аптекахъ.

При зближающїи охвѣтахъ Рождества Хр. товариство „Прѣсвѣта“ поручає

Коляды и Щедровки

для охоты и забавы всѣхъ рускихъ колядничѣвъ и Богу въ честь и славу. Накладъ другїи, Юрїя Федковича. Цѣна 12 кр. а съ пересылкою поштовою 14 кр.

Дѣбѣтати можна въ тов. „Прѣсвѣта“ у Львовѣ, ул. Скарбѣвска ч. 2.

Молода женщина

знаюча-ся на господарствѣ сельскѣмъ пошукѣ мѣсца на село.

Близша вѣдомѣсть въ Администраціи „Дѣла“.

Юсифъ Потоцкїи

Львовѣ

Ул. Синьска ч. 2.

поручає свою робѣтню обуви мужеской дам кой и дѣтянчѣи якъ такожъ добре выконану роботу. Замѣсцевъ зволѣтїи прислѣти лишь перенѣшеннїи чобѣтъ або черевкѣвъ. Замовленя выконують въ найкоротшїи часѣ и по умѣрен-1790 нѣи цѣнѣ. (2—10)

Ученикъ

VII класъ гимназіальнѣи шукає лекціи на селѣ до ученикѣвъ нормальныхъ класъ або гимназіальныхъ нѣвншихъ.

Вѣдомѣсть подѣ адресою: А. А. poste restante Перемышль.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы въ русскіхъ святѣхъ о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ "Библиотека найзнам. повѣстей" выходитъ по 2 печат. аршину каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція "Администрація" подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного тропки печатной, въ рубр. "Надбелане" по 20 кр. а. в. Редіаціи неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Вѣднѣ Хаасенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція "Кіевскіе Старини" въ Кіевѣ, почтовой уряди и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерзавская ул., д. Ралли 9.

Предплату на "Дѣло" для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. "Библиотеки": съ дод. "Библиотеки": на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 3 ар. на полъ року . . 3 рубл. 2-60 р. Для Вѣднѣ, окрѣпа Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на четверть року . . 3-75 ар. съ дод. "Библиотеки": на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 ар. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залеглостей.

Нова гроза для Читальни рускихъ.

Бѣднѣ тѣ читальни рускѣ! — тѣ розсадики просвѣты народнои въ нашомъ запущеномъ краю! Лежи почали множитися по краю, — заразъ повѣяло имъ вѣтромъ въ очи. Звѣстий нашимъ читателямъ тѣхъ перешкоды, якѣ доси стрѣчали нашѣ читальни изъ стороны властей политичныхъ: деякі розвязувано н. пр. въ Калуши, въ Березовицѣ и т. п., деякі зъ рѣзкихъ мотивовъ не дозволявано закладати (н. пр. на ново въ Калуши, Жабю, въ Зеленой и т. д.), деякі зновъ були наражені на рѣзкі неприятели ревизій, протоколівъ, и т. п. — до того степени, що ажъ депутація "Народнои Рады" мусѣла представити кривды нашихъ читальнѣхъ намѣстникови п. Залескому и просити его о охорону конституційного права товариствъ нашихъ.

Теперь зновъ загрозилъ нашимъ читальнямъ небезпечность зъ иншой стороны, — отъ властей скарбовыхъ. Звѣстий фискализмъ звернувъ свое око и на читальни нашѣ. Просимо только прочитати завѣзванье, яке роздѣлала львѣвская повѣтова Дирекція скарбу до рускихъ читальнѣхъ въ своихъ окрѣпахъ (розумѣея въ языцѣ польскомъ):

Ч. 20075/86.

До Дхв. Товариства Читальни въ ... Зъ удѣленого ц. к. краевой Дирекціи скарбу отъ ц. к. Намѣстництва опису Товариствъ, находящихся-ся въ тѣхъ окрѣпахъ скарбовыхъ, повѣтовавшихъ за приволеніемъ ц. к. Намѣстництва въ силу закона зъ 15 листопада 1867 (Д. з. д. ч. 134), пришло ц. к. пов. Дирекція скарбу до вѣдомости, що Дхв. Товариство хотѣе вже отъ довшого часу и завязало на подѣлѣ самостѣйного ц. к. Намѣстництва затвержденного статута для дѣланя власными силами до осягненія общинной цѣли черезъ твореніе до того-жъ фонда повными грошевыми вкладками або удѣлами поданокъ членовъ отоварищенія, тѣмъ статутомъ зъобовязаныхъ.

Такой статутъ становитъ посягающаго на законности правныхъ контрактъ межъ прикупившими до стоварищенія членами (поз. тар. 55 до закона зъ д. 13 грудня 1862 ч. 89 Д. з. д. ч. 134), пришло ц. к. пов. Дирекція скарбу до вѣдомости, что Дхв. Товариство хотѣе вже отъ довшого часу и завязало на подѣлѣ самостѣйного ц. к. Намѣстництва затвержденного статута для дѣланя власными силами до осягненія общинной цѣли черезъ твореніе до того-жъ фонда повными грошевыми вкладками або удѣлами поданокъ членовъ отоварищенія, тѣмъ статутомъ зъобовязаныхъ.

Такой статутъ становитъ посягающаго на законности правныхъ контрактъ межъ прикупившими до стоварищенія членами (поз. тар. 55 до закона зъ д. 13 грудня 1862 ч. 89 Д. з. д. ч. 134), пришло ц. к. пов. Дирекція скарбу до вѣдомости, что Дхв. Товариство хотѣе вже отъ довшого часу и завязало на подѣлѣ самостѣйного ц. к. Намѣстництва затвержденного статута для дѣланя власными силами до осягненія общинной цѣли черезъ твореніе до того-жъ фонда повными грошевыми вкладками або удѣлами поданокъ членовъ отоварищенія, тѣмъ статутомъ зъобовязаныхъ.

Такой статутъ становитъ посягающаго на законности правныхъ контрактъ межъ прикупившими до стоварищенія членами (поз. тар. 55 до закона зъ д. 13 грудня 1862 ч. 89 Д. з. д. ч. 134), пришло ц. к. пов. Дирекція скарбу до вѣдомости, что Дхв. Товариство хотѣе вже отъ довшого часу и завязало на подѣлѣ самостѣйного ц. к. Намѣстництва затвержденного статута для дѣланя власными силами до осягненія общинной цѣли черезъ твореніе до того-жъ фонда повными грошевыми вкладками або удѣлами поданокъ членовъ отоварищенія, тѣмъ статутомъ зъобовязаныхъ.

а) выплачен проценты отъ вкладокъ щадничихъ — належитость 2%.

Почавши отъ 11-го повѣроку дальше належитость має бути правильно плачена въ 14 днѣвъ по уплатѣ каждого повѣроку, съ долученіемъ выказу обчисленія.

Противъ сего завѣзванія може бути внесенный рекурсъ до сен-жъ повѣтовой Дирекціи скарбу въ речинци 30-дневномъ.

Ц. к. пов. Дирекція скарбу.

У Львовѣ д. 20 жовтня 1886.

Дивне диво! Товариства просвѣтно-научной Дирекція скарбу подтягає подъ рубрику товариствъ на зыскъ обчисленыхъ, незворотный вкладки членовъ читальнѣхъ бере за одно съ удѣлами членовъ товариствъ заснованыхъ на подѣлѣ закона зъ 21 мая 1873 р., а потому, розумѣея, доходить навѣтъ до — дивидендъ въ читальняхъ!

Знаємо добре, що самѣ вже завѣзванія до платы непосредной належитости можуть декуды залякати членовъ нашихъ читальнѣхъ — звѣстно, селянскихъ нѣчого такъ не жахаетъ, якъ того рода благодати, — дѣлаго-жъ и взываємо всѣхъ патриотівъ, що займаются читальнями народными, и Выдѣлы читальнѣхъ, чтобы по одержанію такого завѣзванія, внесли въ 30-дневномъ речинци рекурсъ до той повѣтовой Дирекціи скарбу, котра имъ вѣзванье прислала. Чтобы при томъ не мали нѣякого клопоту або и коштовъ, подаємо и взорець такого рекурсу, который очевидно треба внести въ языцѣ рускомъ:

Свѣтла ц. к. Дирекціи Скарбу! Противъ завѣзванія зъ дня ... до ч. ... подѣ 1% вносите Выдѣлы читальнѣхъ въ ... въ законномъ речинци слѣдующій

откликъ разомъ съ зажаленіемъ:

Завѣзванье зъ дня ... до ч. ... до плаченія непосредной належитости отъ маеткового обороту товариства Читальнѣхъ — не має нѣякой подѣлавы правной. Товариство Читальнѣхъ въ ... засноване посягающаго на подѣлѣ (статута) долученного подѣ 2% есть — якъ вже сама назва вказує — товариствомъ научнымъ и яко такъ: а) не побирає и не може побирати отъ своихъ членовъ нѣякихъ вкладокъ на удѣлы; б) не може дѣлаго и звертати удѣловъ выкупающимъ зъ товариства членамъ, и в) не може выплачивать якой-небудь дивиденды, — а про-то и не може бути по мысли закона зъ 21 мая 1873. ч. 87. В. з. д. а. тѣмъ менше закона зъ 27 грудня 1880 ч. 1. на р. 1881. В. з. д. обовязанымъ платити яку-небудь непосредную належитость отъ обороту маеткового.

Товариство Читальнѣхъ въ ... есть товариствомъ просвѣтно-научнымъ — позаятъ посягающаго на подѣлѣ §. 1 своего статута поставило собі за цѣль: ширеніе просвѣты межъ народомъ, — а хотѣи по мысли §. 12 своего статута члены его платятъ вклады, то однакожъ се не суть удѣлы членовъ, але датки, котрыхъ уживає товариство безпозворотно для осягненія своей цѣли (§. 1. статута). О удѣлахъ членовыхъ, зворотѣ удѣловъ членамъ и о дивидендѣ може бути мова лише при товариствахъ на зыскъ вымѣренныхъ и лишь о тѣхъ товариствахъ згадує законъ зъ 27 грудня 1880 ч. 1. зъ р. 1881. В. з. д., якъ о товариствахъ заробково-господарскихъ, касахъ задатковыхъ и загаломъ касахъ позичковыхъ, а нема тутъ и згадки про товариства научны. Зовѣмъ отже мыслитъ Свѣтла Дирекція въ своихъ завѣзваніяхъ подѣ 1%, кажучи, что законъ зъ 27 грудня 1880 ч. 1. зъ р. 1881. В. з. д. дер. має свое примѣненіе до всѣхъ товариствъ!

Зъ оныхъ отже праичнѣ Выдѣлы товариства Читальнѣхъ въ ... просить:

Свѣтла ц. к. Дирекція Скарбу зволитъ завѣзванье зъ дня ... ч. ... знести, яко закономъ неоправдане, а тѣмъ самымъ уболѣнати товариство Читальнѣхъ въ ... отъ плаченія непосредной належитости на подѣлѣ закона зъ 21 мая 1873 ч. 87. В. з. д.

Н. Н.

Н. Н.

голова читальнѣхъ.

членъ Выдѣлу.

На рубрику: До Свѣтлон ц. к. повѣтовон Дирекціи Скарбу въ ... до ч. ... Откликъ разомъ съ зажаленіемъ товариства Читальнѣхъ въ ... до рукъ головы Н. Н. противъ завѣзванія ц. к. повѣтовой Дирекціи Скарбу въ ... зъ дня ... до ч. ... 2 прилоги.

Изъ справозданія Выдѣлу краєвого.

Выдѣлу краєвой приготовивъ дальше слѣдующій предлогъ на засѣданіе сегоднѣшняго Сойму краєвого:

V.

Примусовое обезпеченіе будынокъ передъ огнемъ. Про се предложенье писали мы вже въ ономъ часѣ досытъ широко. Нынѣ реасумуємо его головѣйшій точки и варазомъ доповняємо его. Инициативу до предложенья взявъ самъ Соймъ на засѣданіи 10 вересня 1884 р. съ порученіемъ, чтобы Выдѣлу краєвой выѣлъ проектъ до уставы. Уже въ 1882 р. занималъ окрема комісія справую примусового обезпеченія всѣхъ недвижностей въ нашомъ краю, однакожъ узнала, что обезпеченіе незгоднымъ съ вольностю личною и отступила отъ кодификаціи дотычающаго уставы. Спонуканый Соймомъ Выдѣлу краєвой въ друге въ 1884 р. взявъ туку справу на ново подѣ розвагу и прійшовъ до пересвѣдченія, что для добра краю устава така не только есть возможна, але и докончена.

Обезпеченіе могли бы властители недвижностей въ товариствахъ асекураціонныхъ приватныхъ посягающаго на подѣлѣ. Край, а зглядно Выдѣлу краєвой вѣтъ бы лише контролю надѣлымъ, чи всѣ властители обезпечились и чи обезпечено всѣ недвижности. Контрольорѣвъ такихъ было бы 173. Въ давномъ речинци рѣчѣмъ або въ двохъ повѣрочныхъ контрольорѣвъ обѣхавъ-бы оной повѣтъ и зажадавъ отъ каждого властителя предложенья асекураціонной полисы на его будынки. Неубезпеченныхъ мавъ бы право на ихъ кошты заасекурировать въ товариствѣ обезпеченъ въ Краковѣ; не въ цѣлости же обезпеченныхъ асекурававъ-бы насильно въ томъ товариствѣ, въ котромъ они прочіи свои будынки самѣ асекуравали. Выпѣсѣти асекурацію можна-бы лишь на 3 мѣсяцѣ передъ концемъ року. Товариства асекураціонныя мавъ бы право отагати преміи асекураціонныя въ дорогѣ примусовой, т. е. посредствомъ безприволочной екакуціи политичной. Кошты удержанія 173 контрольорѣвъ выносили-бы — чиломъ по 700 ар. на особу, 10.000 ар. на Львовъ и Краковъ и 20.000 ар. на центральну управу — рѣчно 121.000 ар. Кошты тѣ можна-бы покрити провизією, яку нынѣ агенты асекураціонныя побирають отъ товариствъ асекураціонныхъ за доставленіе асекурантовъ. Нынѣ асекуранты воен Галичины платятъ премію асекураціонну въ сумѣ 1.600.000 ар. рѣчно. Асекурація всѣхъ недвижностей въ цѣломъ краю стояла-бы рѣчно 4.000.000. Беручи отъ той сумы 4% (замѣтъ 8%—15%, якій берутъ агенты) за агентуру, одержавъ-бы край 160.000 ар., котрыхъ оплативъ-бы кошты администраціи и контрольорѣвъ.

Кромѣ того асекураціонныя товариства мусѣли бы отступати ще якійсь процентъ зъ премій на удержаніе сторожей огневыхъ въ каждой мѣщевости. Була-бы се вынагорода за то, что горожане у нихъ обезпечаются. Всео персоналъ административный окладавалъ-бы болѣе-менше зъ 200 „krajowców“.

Замѣтно при томъ есть та обстановка, что Выдѣлу краєвой отіеся въ цѣлой оѣ справѣ до намѣстництва съ заштанѣмъ, чи правительство не противилось-бы заведенію такой уставы? Намѣстництво доси не дало нѣякой отповѣди.

VI.

Знесеніе хайдерѣвъ. Туку справу поручивъ Соймъ д. 9 вересня 1884 р., завываючи правительство, чтобы знесло всѣ существующіи въ краю хайдеры; чтобы наклонило громады жидѣвскіи до закладанія Охоронокъ зъ фондѣвъ своихъ, назначенныхъ на добродѣйный цѣли и чтобы въ

школахъ, навѣщываемыхъ численно молодежью жидѣвскою, завело правильную науку языка еврейского и закону Мойсѣя.

Правительство отповѣло однакожъ подѣ днѣмъ 6 жовтня 1886 р. слѣдующе:

Что до хайдерѣвъ, то знесеніе ихъ есть просто невозможно. Сему оупротивляея вже розпорядженіе министротства просвѣты зъ 17 сѣчня 1867 р. Рада школьна краєва старалася нѣмѣтъ вже отъ 1873 р. о постепенне улучшеніе хайдерѣвъ и замѣненіе ихъ на школы публичныя съ квалифкованными учителями. Въ томъ дусѣ выслала она предтавленіе до министротства просвѣты. Министротство не узгладило однакожъ предложенья Рады школьной, лишь выдало подѣ днѣмъ 14 червня 1874 р. розпорядженіе, котрымъ всѣ хайдеры, учащій выключно закона Мойсеевого и початковъ языка еврейского яко ритуального, поддало надзору ц. к. властей политичныхъ. При томъ заявило министротство просвѣты волю, чтобы краєвы власти школьны старались молодежѣ жидѣвску притягнати до школъ публичныхъ. Въ дусѣ томъ дѣлала Рада школьна отъ колькохъ лѣтъ, пыляючи, чтобы хайдеры не переступали объему своей науки, т. е. чтобы тамъ кромѣ науки талмуда не учено нѣякихъ другихъ предметѣвъ школьныхъ. Успѣхи Рады школьной на томъ поли не были однакожъ дуже великіи. Хайдеры умѣли заедно усуватися зъ-подѣ контролѣ и въ нихъ кромѣ закона Мойсеевого и языка еврейского учено заедно ще и другихъ предметѣвъ школьныхъ.

Мимо того чило учениковъ жидѣвскихъ въ школахъ публичныхъ зросло съ лѣтами дуже значно. Въ 1874/5 р. навѣщало школы публичныя 16.137 дѣтей жидѣвскихъ (зъ того 9.555 дѣвчатъ). Въ 1883/4 р. чило то зросло до 39.705 (зъ того 24.884 дѣвчатъ) дѣтей. Зъ другой стороны хайдеры клонятся чамъ-разъ болѣе до упадку. Въ 1877 р. було концесіонованныхъ школъ талмудическихъ въ Галичинѣ 1.221, хайдерѣвъ учащихъ и другихъ предметѣвъ школьныхъ 103; дѣтей въ нихъ 18.474. Въ 1884 р. чило школъ талмудическихъ обмежилось на 1000, хайдерѣвъ а 14 школъ подготовляющихъ — на 10. Чило дѣтей зменшилось на 17.251. Упало про-то въ часѣ отъ 1877—1884 р. 221 хайдерѣвъ, а чило учениковъ тамъ же зменшилось о 1.223.

Годѣ однакожъ заперечати, что успѣхи тѣ суть въ загалѣ же за малѣ. Дѣтей жидѣвскихъ, обовязанныхъ до науки школьной, есть въ Галичинѣ 83.202, а зъ тѣхъ лише 39.705 ходятъ до школъ публичныхъ (и польщитѣя. Прим. Ред.). Потому бѣе въ очи непропорціи хлопцѣвъ до дѣвчатъ: дѣвчата переважачѣ въ школахъ публичныхъ о 10.000. Ся непропорція має въ томъ свое жерело, что жиды болѣе легковажатъ собі становище женщины въ оупольности и тому легко оклоняются давати дѣвчатъ до школъ публичныхъ. Хлопцѣвъ ховають за то старанѣйше въ своихъ хайдерахъ передъ посторонними впливами и выпѣсѣють зъ нихъ равныхъ гасидѣвъ.

На основѣ сего матеріялу статистичного прійшовъ Выдѣлу краєвой до пересвѣдченія, что годѣ домагаться абсолютного знесенія хайдерѣвъ, а треба лише отремѣти до того, чтобы жиды самѣ своихъ дѣтей чиломѣйше посылали до школъ публичныхъ. Передъ Соймъ не прійде про-то Выдѣлу краєвой съ позитивнымъ знесеніемъ въ томъ предметѣ.

Друга рѣчь — справа закладанія Охоронокъ жидѣвскихъ на ладъ школѣвъ евреѣвскихъ. Жиды въ загалѣ суть за дуже консервативны въ выхованіи своихъ дѣтей, именно на провинціи. Гасиды противляются Охоронкамъ рѣшучо. Выхованіе дѣтей не вѣльно посяга на нѣякія поручати жѣнкамъ, котры въ оупольности жидѣвскѣй занимають дуже подрядне становиско и не смѣють учить хочъ-бы и дѣтей правилъ Мойсеевого закону. А веденіе дѣтей въ Охоронкахъ поручаея звычайно лише женщинамъ. Ще менше надѣея Выдѣлу краєвой на збранные до того порѣбныхъ фондѣвъ.

Правыборы в Долинці.

Допись з Долинського.

Хочете знати, як руских виборців в Перегінську підступним способом позбавлено голосів при виборі посла до Сойму, слухайте панове громадо!

Дня 16 листопада с. р. відбулися в Перегінську вибори виборців для вибору посла до Сойму. Вибори ті не були належимо об'явлені, бо аж в сам день виборів, коли мав прийти цесарський комісар, прибито одну-однісіньку карточку на цілу 5000-ну громаду, і то на невідомий місці, бо на дверях жидівського склепу. Так було наперед уложено в Долині, щоби о виборах ніхто з християн не знав, бо Перегінсько дає 9 виборців, котрі в критичній хвили могли-би своїми голосами рішити вибори Русяна послом. Переведення сего мерзкого діла взяв на себе оловний на цілу околицю проводирь жидівський і агітатор при всіх виборах Іцко Кноль, котрий називає себе воюда жидівським Kultusvorstand-ом в Перегінську, а від довшого вже часу управляє не лише жидівськими, але і громадою справами Перегінсько. Їго сліпими оруддями суть: вайт Дмитро Федора і Іван Лешкович, писарь, котрих Виділ повітовий вже перед двома місяцями за рожний здротва і неспорядки в громаді зауспендував, а тільки староство, не відомо, з якої причини, їх аж до сих виборів в урядованню підтримує. За порадою Іцка Кноля оголосив вайт Дмитро Федора вибори виборців аж в сам день вибору дня 16 листопада. Ціль була та, щоби ніхто з християн до вибору не явився, а щоби жидова — котрої тут єсть до 700 душ — могла гурмою прийти і вибрати своїх виборців.

Але ся штука жидівка не удалася. Бо Християне, научені досвідом з минулих виборів до Ради громадської, котрі також аж в сам день виборів були одною-однісінькою картою оголошені, мали баче око і уважали, коли подібна картка, оповіщаюча вибори виборців, з'явилася на дверях одного жидівського склепу. І дійсно в сам день виборів дня 16 листопада з'явилася картка, за нею приїздити комісар, сходитися жидова і зачинаються вибори. Но хтось довідався о виборах і дав знати пароху о. Вас. Небыловець. Сей розбалав скоро по селі церковних слуг і люде почали гурмою оходитися, бо вже були на то своїм парохом приготувані. Вибори продовжували до пізної ночі, і християне вийшли і побідоносно; лише при другім голосуванню, коли вже християне порозходилися, вибрано одного жиди.

Сей несподіваний успіх християн не подобався жидам — і що-ж вони роблять? Вносять протест на таких підставах: 1) що вибори не були достатньо оголошені, бо невідомий доки злодій здер картку зі склепу і аж в сам день виборів назвав єї прибіт; 2) диявола жиди не були достатньо повідомлені і не могли при виборах численно явитися; 3) що буди парох о. Вас. Небыловець сам вийшов против цих виборів протест; 4) що вибраний Юрко Патрїй не може бути виборцем, бо нема єго в списі голосуючих. — На сей жидівський протест ц. к. староство долиньське уневажнє найперше вибори Юрка Патрїя і розписує доповідний вибор одного виборця, не в колька днів пізніше уневажнє вибори всіх виборців і розписує нові вибори на день 25 листопада.

Роскрити ц. к. староства одержав уряд громадський дня 23 листопада, а нові вибори оповістити аж дня 25 листопада, отже знов в сам день виборів. Вайт Дмитро Федора, не маючи нічого вже втратити, бо нинішавтра буде ц. к. староством з сего уряду скинений, не оголошує нових виборів, же оспойно, аж комісар из староства приїде, дає знати лише втаємниченим в то жидам і їх поплечникам. А щоби себе покрити і обаламутити людей, прибиває одну карточку і то вже не на випадковій склеп, а на другім, в заді стоячій. До недавна ще прибивалися такі карточки на обох церквах і ще на інших місцях, бо село велике, розлоге і числить 5000 душ. Наслідком такого підступного і незаконного оголошення виборів було то, що жидова численно зійшлася і вибрала 9 своїх виборців, т. є. 6 жидів і 3 жидівських християн, між тими вайта і збирача податків, зауспендуваніх в урядованню Радою повітовою за різні несправності. Комісар доручав ново вибраним зараз карти легітиміцій.

Коли про ті нові вибори довідався па-

рох о. Вас. Небыловець, наспів з більшою 70 людьми, з котрими був у одного честного газди на помянках, до канцелярії. Але не застав уже комісара, лише знав трійку: Іцка Кноля, вайта і писаря. Коли о. Небыловець запытав їх, що то були за вибори і для чого їх в час не оголошено, — отповіли Іцко Кноль, що „dla krótkiego terminu nie było czasu wyborów odprawiedliwie ogłosić“. Присутні люде дуже були розярені таким поступованєм сего жидівського вайта, а навіть один сказав: „Коли маєте нас в дурії пошивати, то лише іменуєте собі послом“. До кого се дісталося, не потребуємо казати, але то свідчить, що і Бойкови наділи вже ті безкоштовні вибори.

Против цих виборів внесли всі присутні люде разом з своїми обома священиками протест до ц. к. староства, в котрім просили о уневажнє цих незаконних і потайних виборів, о отобранє карт легітиміційних тими псевдо-виборцями а дорученє їх правдивим виборцям вибраним дня 16 листопада обома партіями, християнською і жидівською опільно і законно. Безпідставноту жидівського протесту против перших виборів збивали они в слідуючий оповіст:

1) То, що в протесті против перших виборів поднесено, яко-би ніхто з жидів о виборах дня 16 листопада не знав, єсть неправдою, бо дня 16 листопада всі жиди що до одного до виборів прийшли, а навіть немощних старців і вдовиць з собою привели. То підступна лож і введенє в блуд властей цесарських.

2) Неправда також, яко-би о. Вас. Небыловець против виборів з дня 16 листопада вносив протест, о тім нема найменшої згадки в актах.

3) Неправда також, яко-би християнські виборці вибрали дня 16 листопада якогось иншого Юрка Патрїя, а не пана Юрка Патрїя, власителя реальності, означеного ц. к. хрестом заслуги, платячого високої податки і записаного в листу голосуючих, котрого тут всі знають і поважають і на котрого — як при інших виборах так і тепер — всі голосували. Єсть вправді в Перегінську другий Юрко Патрїй, але він не знаходиться в списі голосуючих, бо єсть мірошником в жидівськом млині, на котрого, яко неоподаткованого і близше незнамого, ніхто не голосував, і голосувати не міг. Впрочім сам п. комісар при оголошенні виборів дня 16 листопада орк, що вибрано п. Юрка Патрїя власителя реальності, а не мірошника з жидівського млина.

4) То, що уряд громадський о другім Юрку Патрїю, мірошнику, доішов до староства, єсть підступною і злобною брехнею. Тим способом хотів вайт Дмитро Федора з писарем Іваном Лешковичем лише помститися на п. Юрку Патрїю за то, що яко член Ради повітової повідомив Виділ ради повітової о надзужитях і здротвах вайта з писарем, в наслідок чого Рада повітова цих обох панів зауспендувала, а ц. к. прокуратура вточила їм карне слідство. Впрочім Дмитро Федора уже нераз допускав таких урядових брехней, н. пр. коли довів до староства, що о. Небыловець сквикував гроші, котрі він зобрав на погорільців, або що о. Небыловець не каже людям платити цесарських податків. Просимо заглянути в акти дотикаючі будови нового тарту в Перегінську, де вайт Дмитро Федора два рази видавав дозволенє на будову, а потому заперся, що о тім нічого не знає. То наглядно показує способ поступованя нашого вайта. Для того вайт Дмитро Федора не повинен бы заслугувати у ц. к. староства на ніяку віру. Такий вайт не має вже більше нічого втратити. Під кінець оказано в протесті, що коли-б ц. к. староство в короткій дорозі не углядило сего протесту, то протестуючі будуть змушені на таке поступованє вноєсти жалобу до ц. к. намістництва і міністерства. Підписано: о. Вас. Небыловець, парох; о. Анатоль Долинський, острудник, і 70 господарів.

ДОПИСИ.

От Белз.

(Ювілей 50-тилітнього шлюбного життя. — Вечерок из читальни жидівської.) Дня 18 листопада с. р. відбулася в часі собора деканального клира в Жужели під Белзом церковне торжество, котрому і красна погода

сприяла. Честний Даниїл Луцки, взірцевий і заможний господар, заслужений начальник громадської моральний і тверезий діяч при церкві в Жужели, обходя з сего ювілеєм 50-літнього шлюбного життя, а місцевий душпастир о. К. Селецький доложив всіх трудів, щоби той церковний акт торжественніше відбувся. Як ювілей того рода єсть рідкий, то тими рідкими єсть они мені даками, котрі, як звично, не мають за свої в нашій обряд так важний служби церковній ніякої унормованої платні, а лишені на ласку і неласку громади, мусять часто-густо задовольнятися „хлібом і напінком“. З причини браку уневажнє платні, деморалізуюсь і розпінчуюсь багато наших діячів при „хлібі і напінку“, тому невідомо, що мало діячів доживає до старості. На загляданє ювілейне торжество явилось багато місцевих і сусідських селян в святкових одягах, а коли між присутних роздає світло, уставивши довгий шпалер від іконостаса до входних церковних дверей, при котрих Вир. о. крил. Паславський з Белза, окружений деканальним клиром, промовив в красних словах до ювілатів і впровадив симпатичних старців до церкви. По укінченні обрядів приписаних церемоній і молитов промовив ще один з деканального клира до ювілатів, пожелавши їм в имени присутних досягти найглибшої старості.

В честь ювілатів устроєно того самого дня вечерок в місцевій читальні. Читальня в Жужели мѣститься в громадській будинку, о котрій постарався довший о парадки громадський і просвіту місцевий душпастир п. Кирил Селецький. Будинок громадський гонимий кривий стоїть в середині села при публичній дорозі і єсть сльми переділений на дві часті. По лівій стороні мѣститься склепик, котрий заосмотрює селян у всі для них потрібні речі, по правій стороні єсть обширна комната з високими окнами, а на єї стінах висять образи святих, портрети руских патріотів, малюнки півні, віврїт і т. д. Хто вступив в комнату читальні, де відбуваються і засідання Ради громадської, той має вже в образах на стінах науку. — Скоро ювілати старець Даниїл Луцки явився в комнату читальні, відкрив вечерок о. Паславський вступною промовою, а після неї вступив перед ювілатів ч. Михайл Климбів, начальник місцевої громади, і вичисливши зв довший і красній бесіді всі заслуги, які Даниїл Луцки положив в своїм життю яко начальника громадської і дяк церковний, вручив єму на памятку від громади жужельської дуже красно оправлений з золотим написом молитвослов. Сей дарунок прийняв старець з подякою і словами в очех. По промові начальника громадського наступили декламації малого хлопчини; за добру декламацію одаровано єго просвітними книжками. По декламаціях були дві наукові прелекції, котрі заняли більше часу. Першу прелекцію держав п. Сидорович, кандидат нотаріальний з Белза, на цїкавий для селян темат „О книгах ґрунтових“, другу мав о. Вас. Чернецький „О передітопових віврїтах“ при помочи магичної лямпи. Межі декламаціями і прелекціями відспівували дуже гармонійно хор з Цєблєва під проведом п. Олексевича, ц. к. авекультанта судового з Белза, колька народних пісень з нот. П. Олексевич заснував в Белзі нотний хор, котрий між всіми хорами в Сокальщині має займати перше місце. По прелекціях промовляли ще до вібраних о. Паславський, о. Селецький, о. Мриць, трудолюбивий острудник з Белза, в красних і теплих словах, а на ті промови відповідали знов селяне, дякуючи явившійся в їх кружку інтелігенції, що не цураєся бідними і темними селянами, але трудиться о просвіту для їх добра! По вичерпанню програми вечерка, попрощалися відправивши єї ювілатом і між собою і о піднім чаші опустили комнату читальні.

В.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

(Справа карабінов в австрійській делегації.)

Австрійська делегація, як вже звично, ухвалила потрібний кредит на карабіни револьверові. В дебати над сего справою посилає міністер війни потребу карабінів револьверових в слідуючий оповіст: Зараз по заведенню карабінів набавнаних з заду, надійшли з Америки карабіни системи магазинної (в котрих колька патронів воуває до кольби, з отки воуває їх сильна пружина один по другім до луф), котрі вже в американській війні грали велику ролю. Жадна держава однакже не хотіла прийняти цих карабінів, лише одна Туреччина завела їх у себе і они перший раз уживалися під Плевною. Пізніше показалося однакже потреба заведення таких карабінів. В Австрії заведено карабіни Кропачека, котрий відзначає простотою конотрукції. Карабіном єтим узброєно один відділ війська в Босні і випробовано єго в роках від 1875 до 1880; при єбї показалося однакже єго добрий і злі сторони. Карабіни сей заступлено одісла дру-

гимі, системи Мавзера; но і єї не відповідав зовсім своїй цілі. Коли одісла Манліхер предложив карабіни своєї системи, показав єго конотрукцію дуже практичною, міністерство приказало карабіни єї докладно випробувати а одісла виготовити більше число таких карабінів і узброїло ними п'ять батальонів з різних корпусів. На загляданє захочіх знатоків ухвалено одісла, що карабіни Манліхера можна уважати за найліпші з всіх дотепершніх карабінів револьверових і що він надає оповіст до ужитку військового. Міністер війни сказав, що він сам признає єї карабіни за найпрактичніший і коли-би показалося потреба заведення нових карабінів в нашій війську, то лише карабіни Манліхера був-би до сего найвідповідніший. Карабіни системи Манліхера малого калібру показалося з багатьох виглядів негодний для війська і они могли бы лиш тогди стати годними, наколи-б винайдено такий порох, котрий при меншій кількості виваював-би більшу силу. Порох такий може бути винайдений за рік, за два, а може і ніколи; меншого калібру як 11 мм. не можна отже заводити, бо в виді отремленя других держав не хотів би ніхто взяти на себе відповідальності за виваюванє нашого війська на поле битви з тими пересвідченєм, що оно гірше узброєне як неспірає. Роблять закиди, що порішення до сего карабіна запало за зеленим отолком; такий закид єсть безосновний, бо є жадним карабіном не роблено тільки досвідів як з карабіном Манліхера. Показалося, що вправний стрілець може з сего карабіна стріляти 36 разів на минуту, а якийсь Ніколядоні стріляв з него навіть 45 разів на минуту. На всякий случай може з него перший ліпший жовіть стріляти на минуту переобично 10 разів. До узброєня півхоти стріляють оим карабіном треба-би 480.712 штук, до того треба дочислити резервовий запас 244.346 штук, отже разом 733.068. Після єї потреби дадуть обчислити і кошты. В єї цілі правительство порозумілоє з фабрикою карабінів в Штаєр і ціна представляєся так: От єї однієї штуки карабіна Манліхера 36 зр.; за патент готовки 130.000 зр. або 30 зр. від кожної штуки. За дослідки, проби і т. д. від кожної штуки 70 зр. За амуніцію числячи на один карабін 200 патронів 10 зр. 10 зр. за доставку 20 зр. від штуки. Кошты одного карабіну выносили-би отже разом 47 зр. 30 зр., а на цілий запас потреба-би 37.700.000 зр. На рік 1887 жадає міністерство війни лиш 3 1/2 мільона, за котру то суму можна буде одержати 83.000 штук карабінів. Фабрика в Штаєр була-би в силі доставити до 3 літ повне число і могла-би переєсти повне узброєне півхоти і стріляць новими карабінами. — В угорській делегації запитував пос. Зичи ґр. Кального, яке становище думає заняти міністер для заграничних супротив кандидатів кн. Мингрелі на престол болгарський, бо звично, що Росія вправді не заявляла офіційно тої кандидатури, але повідомляла о ній держави через своїх представителів. На є питання не хотів ґр. Кальний ніякої дати відповіди. — В виду того, що Каравелов розповідає тепер, що держави європейські знали вже наперед о дотронизації кн. Александра болгарського, запитував д-р Фальк міністра для заграничних: 1) Чи правда єсть, що п. міністер знає ще перед 21 серпня, що Росія не стерпіть дальше кн. Александра на болгарському престолі і що она приказе зложити єго з престолу? 2) Чи правда, що около 22 червня веліє в єї справі переговори в Конієнті між нїм нашими мужами отау веліє дальше в першій половині серпня і що довели до похвалованя стремленя Росії? На всі ті питання відповів в заступстві ґр. Кального шеф секції Седьєні і заявив рїшучо, що все то єсть неправдою. — Конєц засіданя делегації і їх закриття, як доносили з добре поінформованих єтер, має вже наступити в єсеру дня 1 ґрудня.

(Учитель гімназійний і мандати посольскі.) Віденьська Рада шкільна краєва займалася недавно справою, чи єсть відповідним, щоби учитель гімназійний приймав мандати посольскі. Рада шкільна высказалася против сего, мотивуючи єє тим, що учитель занебудує через новий обовязок євї обовязок шкільний.

Заграничні Держави.

Справа болгарська. Передає російських

підданих в Болгарію в опіку французького правительства все єе выкикує різного рода коментарі. Фактом єсть лиш то одно, що Франція прийняла опіку над російськими підданими лиш в Вохідній Румелії, а в самій Болгарії взяло їх в опіку німецьке правительство. „Berliner Tageblatt“ доносиє в єї справі так: В першій хвилі выслав цар сам депешу до французького правительства без відомости Гирса. Коли оттак насіла відповід до Гирса, єї переляканий выслав зараз колькак Бел. князів до царя, щоби єго перестерегли, що таким поступованєм можна довести до розриву єї Німеччиною. По довгих трудах удалося одісла удержати форму в той оповіст, що Франція прийняла на себе обовязок опікуватися російськими підданими в Румелії, а Німеччина в Болгарії. В окрєженню царя мало єе зброні дуже міле враженє, що Фрейєне згодило без всяких короводів на ту зміну, яка наступила в особистім порішеню царя. З Шаржа доно-

оать до „Рол. Согг.“, що французій міністеръ дѣлъ заграничныхъ п. Фрейсоне поручивъ ген. консулеви въ Софіи дати своимъ подвластнымъ агентамъ порученіе, чтобы они, принимая въ оіку русіюикихъ подданныхъ, обмежалися о сколько можна лашъ на отановище гуманитарне и не мѣшали до нѣякихъ справъ политичныхъ. — Въ Лондонѣ доносятъ, що Россія звертае теперь головно увагу державъ на конечну реорганизацию болгарской арміи, котра въ тепершнѣмъ своемъ складѣ есть небезпечно для удержанія порядку. Будучому князю болгарскому треба забезпечити становище, чтобы онъ не стався знову жертвою войсковому ворохобію. За то, здаесе, признала-бы Россія охотно законность собранія и замѣты державъ противъ кандидатуры князя Мингрельского. — Ген. Каульбарсъ выѣхавши изъ Софіи бувъ черезъ кілька днѣвъ въ Константинополь и конферендувавъ тамъ съ Портою а на послѣдокъ бувъ на аудіенціи у султана, де перебувъ майже три чверти годины. Султанъ надѣлилъ Каульбарса высокимъ ордеромъ турецкимъ. Ген. Каульбарсъ выѣхавъ до Одессы и має теперь готовить справозданье изъ своей мисіи, котре опѣоля предложить цареві. — Изъ Софіи доносятъ, що въ днѣ роковинъ вступленія болгарского войска до Пироту, резервисты изъ Сисова вышлѣли слѣдуючу телеграмму до князя: „Святуючи роковинъ побѣдоносного вступленія до Пироту, котре мы довершили подъ славнымъ проводомъ Ваш. Выс., отчуваемо съ великимъ жалемъ неприсутности нашего героя и просимо В. Выс. по причинѣ сего памятного дня примити найпокорнѣйшій желанія щаста“. — Майоръ Паница мавъ нынѣ вернуться изъ Бургаза до Софіи и займется заравъ справою надѣтокъ школы. — Депутация, котра подѣ проводомъ Стоянова выбрава въ подорожъ до двѣрѣвъ европейскыхъ, одержала приказъ отъ болгарского правительства, чтобы не ѣхала до кн. Александра; до него поѣде лишь самъ Стояновъ, котрый есть сго особистымъ прітелемъ. Депутация мала вчера пріѣхати до Вѣдны, чтобы тамъ поробити представлѣнія протавъ кандидатуры кн. Мингрельского. Изъ Берлина доносятъ яко рѣчь невену, що кандидатура кн. Мингрельского буде откликана.

НОВИНКИ.

— Академично товариство „Союзъ“ въ Чернівцяхъ устроило въ сѣля готелю „Russie“ днѣ 22 падолиста (4 л. грудня) о. р. товарискій вечеръ въ память XII. роковинъ своего основанія и заоршуе войхъ П. Т. земліковъ до участи въ томъ вечері. Початокъ о 8 год. вечеромъ.

— Министерство справедливости поручило вышнимъ судамъ краевымъ у Львовѣ и Краковѣ, чтобы предпринимали часто ревизіи подвластныхъ имъ судовыхъ округѣвъ и доносили министерству о войхъ недостаткахъ, які знайшли въ судѣвництвѣ.

— Новый маршалокъ гр. Янъ Тарновскій пріѣхавъ вчера до Львова. Нынѣ представивъ ему найбѣтнѣйшій членѣвъ выдѣлу краевского, а оттакъ представились ему урядники выдѣлу краевского.

— Русины пов. турчаньского наміряются зановуати въ Турціи самостѣйну „Народну Торговлю“.

— Ректоратъ черновецкой православной семинаріи духовномъ заборонивъ, якъ доносить „Слову“, питомцамъ охотати выкладѣвъ рускою литературы на университетѣ въ Чернівцяхъ. Въ выкладахъ рускою литературы добачивъ ректоратъ отремѣнія противны — православію. У насъ въ Галичинѣ добачають въ розвою русчины небезпечность для католицизму, а на Буковинѣ для православія! И тутъ и тамъ лаяются животворной силы руского слова и духа тіи, котрыхъ панованье надъ Русею неприродно и штучне...

— Домашнему промыслову ставлять низшій власти окарбовій тяжкій перепонъ въ его розвою тымъ способомъ, що не допускають виробѣвъ домашнего промысла на торгъ, вымагають отъ продуцентѣвъ, чтобы выказалися картами промысловымъ, хотай до займающихъ-ся промысломъ домашнихъ не относятся постановы закона промыслового, вымагають картъ промысловыхъ. Коли-жъ домашній промысловый постарается о карты промысловы, тогда оподатковуютъ ихъ несправедливо. Супротивъ того завѣзавъ Выдѣлу краевый вой выдѣлы повѣтвой поучати покривденныхъ, чтобы она на случай выше сгладныхъ надѣжжати вносила рекурры и жалобы до высшихъ властей, а кромѣ того завѣзавали о каждомъ такымъ случаю Выдѣлу краевый, подаючи рѣвночасно автентично, протоколярно описаній даты. Звертаемо на то увагу нашихъ людей, займающихъ-ся домашнимъ промысломъ, чтобы стерегли пильно своихъ правъ и боронились на случай нарушенія тыхъ-же подаваемыхъ выше способомъ.

— Затѣный у насъ прото-игуменъ о. Климъ Сарницій — якъ намъ пашутъ изъ-подъ Крехова — уложивъ прошенье до Риму и разбѣлавъ его по монастирѣхъ, чтобы се прошенье вой отцѣ Василіане за нимъ подіноували. Въ предложеніи до подіноувать прошенню домагого прото-игуменъ отъ Риму, чтобы папа римскій позволилъ каждому Василіанину „дуажати“ все то за свою власность, що кождый изъ нихъ пообѣде, и пообѣданы по овой воли розпоряджати“. Хоть оо. Василіане не мають причины подіноувати то прошенню, бо, якъ звѣстно, кромѣ вытертой реверенды, отъ старости зеленковатого полова и може двоухъ паръ чобѣтъ лѣякихъ рухомыхъ и нерухомыхъ маекѣвъ не пообѣдають, то тымъ прошеннемъ хотѣвъ бы о. прото-игуменъ, адаесе, самъ ообѣ добре работи, чтобы съ часомъ на утративъ того, що пообѣде. Якъ тамъ то прошенню въ Римѣ рѣшится, а о. прото-игуменъ може бути певный, що Римъ

нѣколи не признасть всего, що онъ пообѣде, законною власностью.

— Въ рускій семинаріи у Львовѣ устроеный буде 2 л. грудня о. р. питомцами музыкально-декламаторскій вечеръ въ честь 38 роковинъ вступленія на тронъ цѣаря Францъ Іосифа І. Чистый дохѣдъ изъ сего вечера признаный на фондъ заонованія руской бурсы промысловой.

— Совѣтъ управленій „Народного Дома“ розписуе конкурсъ на подмогу стипендію 50 ар. рѣчно им. Александра Парыловича. Подаватись треба до Совѣта, а надае подмогу донька фундатора п-ѣ Ольга изъ Парыловичѣвъ Турчмановичѣвъ.

— Въ Панаевѣ, коло Залозецѣ, повѣсивою подчасъ несприятности родичѣвъ 10-лѣтній хлопчѣ Стефанъ Болорскій, сынъ господаря Павла Болорского. Хлопчина жалувался передъ тымъ передъ своими товарищами, що учитель задае ему только учати, що онъ не здукае всего того навчитись и для того хоче — повѣситься!

— Въ Бжеску вломалися въ ночь 27 с. м. не-выслѣдженъ доси злочинцѣ до тамошного уряду податкового и забрали зѣззну казу подручну, въ котрѣй было надъ 70 ар. датѣвъ конкуренційныхъ и три угорскій досы червоного хрѣста. Злочинцѣ выломали сильній зѣззній двѣрѣ, выносли казу и выкинули ея на поле.

— Перенесенъ: ассистенты почтовой Альфредъ Викторъ изъ Вохнѣ, Генрикъ Ранглеръ изъ Сянока, Михайло Рѣпецкій изъ Бродѣвъ, Мих. Кмитовичъ изъ Ярославля и И. Вечорекъ изъ Стрыи до Львова; И. Дембицкій изъ Золочева и Ф. Згода изъ Тарнова до Кракова, К. Козинскій изъ Кракова до Сянока, Л. Гохлятиеръ изъ Вилои до Перемышля и Ю. Нечасъ изъ Бучача до Стрыи. — Нотаръ изъ Волекова В. Яншевскій перенесеный до Бродѣвъ.

— Навизана нафта. Россійскій газеты доносятъ, что тымъ днями зачнуты въ Кіевѣ наряды репрезентантѣвъ зѣззницѣ, зѣззанныхъ изъ инициативы величій Кароля-Людвика, въ цѣли розпрывъ що до безпосередно коммуникаціи между Россією а Австрією. Ходитъ именно о перевозѣ кавказской нафты въ цистернахъ. Зѣззница Кароля-Людвика заповняе, за 5,000,000 пудѣвъ нафты и смаровила найдуть певно покупу въ Австріи.

— Торговля кминомъ. Leipziger Ztg. одержала отъ одной изъ англійскихъ торговыхъ фирмъ точне оправданье шо-до торговли кминомъ. Въ оправданью сказано, что продукция того артикулу не покрывае потребъ Европы, длатого уживаеомъ часомъ дикій кминъ мѣсто правдивого. Сама Нѣмечина потребуе рѣчно что наименше 70,000 мѣхѣвъ кмину. Досыть значна торговля тымъ артикуломъ ведеся такожъ въ Австріи, а Англія потребуе рѣчно около 20,000 мѣхѣвъ кмину. Найбѣльше кмину продукуюе Голандія. Изъ Нѣмечины выперла кминъ продукция цукровыхъ буракѣвъ. Найширше приноворенные находятъ кминъ при фабрикаціи етеричного олію, по чѣмъ може бути ужитый яко добрый кормъ для товару, бо мѣститъ въ собѣ значный процентъ азотовыхъ частей.

— Министерство скарбу зажадало отъ скарбовыхъ властей докладныхъ информаций, кѣлько примѣрниковъ изъ выходящихъ въ кождій мѣсцевости газетъ уживаеомъ до публичной продажи и макулатуры, кѣлько изъ тыхъ-же примѣрниковъ лишаеся непроданныхъ и кѣлько въ загалѣ нищитой. Информаций тѣ мають дати починъ, якъ додумуютъ деякі газеты, до реформъ системы отемла газетного.

— Въ Тернополи ширится мѣжъ дѣтми чымъ разъ сильнѣйше шкарлатина и дифтерія.

— Судъ окружный въ Тернополи засудивъ за убійство оновене на ообѣ управителя добръ въ Игровица Адольфа Домбровского — паробка Пундика изъ Игровицъ на кару смерти а парубѣвъ-резервистѣвъ Вискупского и Целеха на тяжкую вѣзачию троихъ и двоухъ лѣтъ.

— Папа римскій оголосивъ на послѣдній конкаторіи, що незабавомъ приступитъ до канонизаціи чотырохъ святыхъ, а именно Людвика Гриньонъ де Монферъ, основателя конгрегаціи мисіонарѣвъ и оестеръ мудроты; Климента Гоббавера изъ Вѣдны, монаха ордена Редимиторіѣвъ; Есидія де Санъ Жисель, монаха ордена Миноритѣвъ босыхъ, и Іосифъ Маріа Агнесе, монахинѣ ордена пустельницъ босыхъ.

— Мѣжъ Францією а Бельгією заключено провизоричну конвенцію въ справѣ ополученія Парижа въ Бруксѣлѣ телефоничною звязею.

— До Кракова привезено оими днями значне число арматъ изъ калибру уживаного до обороны твердинъ.

— Оporожненій мѣсца. Выдѣлу повѣтвой въ Ждачевѣ розписуе конкурсъ на концептowego адъюнкта съ платнею 700 ар. и дѣтими за подорожѣ урядовъ. Подаватись треба до 15 л. сѣчня 1887 р. — Выдѣлу повѣтвой въ Камѣцѣ отрумиловій розписуе конкурсъ на кондуктора добръ съ платнею 600 ар. и додаткомъ на удержанье коня 300 ар. Подаватись належитъ до 20 л. грудня с. р.

— На Альманахъ Вол. Лукича зложили доси кромѣ выказанныхъ вже въ „Дѣлѣ“ слѣдуючій Вл. Паново и Панѣ предлѣтати: П. Софр. Недѣльскій изъ Станиславова, о. Федусевичъ изъ Стрыи, п. Р. Яковичъ Титъ изъ Подбужа, п-ѣ Цѣнаповска Ольга изъ Реклацѣ, И. Вахнянянъ изъ Стрыи, п-ѣ Левичка Ромъ изъ Гнильча, п-ѣ Гузарева Галишча изъ Завалова, о. Ноосковскій Ант. изъ Яблониова, п-ѣ В. Муликова изъ Дрищева, п. Вахнянянъ Нат. изъ Львова, о. Т. Шумило изъ Ожаныи, п. Горбаль Коотъ изъ Стрыи, о. Вѣлецкій Ник. изъ Розгѣрча, о. Каленюкъ Ад. изъ Довголуки, о. Теодоровичъ Савицъ изъ Сяневодска, п. Грушкевичъ Евс. изъ Наська, о. Вахнянянъ Гнатъ изъ Сѣяныи, п. Грушкевичъ Зеновъ изъ Нѣвры, о. Вергановскій Іос. изъ

Лукавицѣ, п. Сельскій Іос. изъ Жулина, о. Шуховскій Іос. изъ Братковецѣ, п. Громадка Франц. изъ Скоморохѣ. п. Ортыньскій Ил. изъ Кракова, о. Соневицкій Ем. изъ Скоморохѣ, п. Н. Кумановскій изъ Нѣмшина. П. Недѣльскій Соф. изъ Станиславова зѣзбравъ и переславъ предлѣтати отъ слѣдуючыхъ Добродѣѣвъ: д-ра Мандычевского, Т. Стахевича, Ив. Черкавского, Арк. Малецкого, д-ра Окуневского, Теоф. Мацѣльнянского, д-ра Яхна Изъ, Заклинского Леонидъ, д-ра Бучинского Мелитона, отъ филіи „Провѣты“ и отъ Н. Н. — Интересуючимъ-ся симъ выдавничствомъ Вл. Землякамъ подае выдавецъ до вѣдомости, що литературного сего зѣзбрника печатася вже 9 аркушѣ (войхъ буде надъ 12). Выдавецъ ушашае умилно о скорѣ надосланье предлѣтати, чтобы можна поспѣшати съ друкомъ. Зѣзбрана доси въ дорожѣ предлѣтати квота не покрывае навѣтъ 3 аркушѣвъ друку!

— На бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи прислали: Вл. п-на Климентина Яримовичъ 1 ар. и п. Грушкевичъ изъ Наська 1 ар. Всего приходу було сего року шкѣльного 92 ар. 55 кр., а розходу 92 ар. 10 кр. Фонды нашъ на бѣдныхъ учениковъ вычерпались такимъ способомъ цѣлковито. А тутъ зголашуются що-динны бѣдній школярики по запомогу; сей показуе подѣрты чоботы, той легоньку, вѣтромъ подшитую одежину, и то не въ зовѣмъ добромъ станѣ, иншій жалуетъ, що не въ два днѣ теплон острывы, ще иншому треба заплатити лѣкаря або аштку, а тутъ грошей на все то — дасть Богъ! Тому отзывается зновъ до Васѣ, милосердній Добродѣѣ, и просимо: подайте милостивно для бѣдныхъ рускихъ школяриковъ, бо не выдержатъ въ школѣ при холодѣ и голодѣ. — Отъ Дирекціи руской гимназіи. В. Илюницкій.

— Выдѣлу вѣдѣнского товариства „Сѣчи“ окладае прикладну подяку Вл. п-н. Олександру Барѣвскому, профессору въ Тернополи, Якову Головацкому, предѣдателью археологического товариства въ Вильнѣ, и Академіи наукъ въ Краковѣ за дарованій товариству кнѣжки. — Евг. Кобринскій, голова; Ив. Гриневскій, секретарь.

— Арбѣнъ вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ громадѣ Высна, пов. рогатынского, 50 ар. на докѣченье будѣльшѣ школы. — Въ Кутакахъ коло Нижнева породила селянка дитину съ двома головами, 4 руками и 4 ногами; вой прочій члены тѣла были подѣвѣнны Дитина жила лишь кѣлько годинъ. —

Вѣсти изъ Аеп. Львовской.

Въ пропозицію на Пѣдбережѣ принятъ оо.: І. Іоанъ Вирчакъ изъ Пѣдбережа, П. Михайло Колесова изъ Ходовичъ и П. Илар. Гоговскій.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. наѣбѣтництва: 1) о плату для прив. сотрудинка въ Оравницѣ при пар. о. Мих. Желеховскѣмъ; 2) о личный додатокъ для о. Льва Цегельского, пар. въ Голосковичахъ; 3) о плату дефицента для о. Евтимія Громины, котрый просивъ перенести его въ станъ опочинку; 4) о системизованье сотрудинка въ Гнилицѣхъ. дек. зѣзбраского.

Введенъ яко сотрудинки оо. Ярославъ Степаневичъ изъ Потурторѣхъ; Софр. Сосенко изъ Конюхахъ и Мих. Левичскій въ Сасовѣхъ.

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

† О. Теодоръ Базимовичъ, парохъ въ Тисовѣ, дек. болеховского, умеръ въ 66 роцѣ жити, а 40 роцѣ свѣщенства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Поступъ“. Подѣ такого назвою почне п. Иванъ Франко отъ 1 сѣчня 1887 р. выдавати литературно-научно-политичній мѣсячникъ въ объемѣ 5 аркушѣвъ малѣи 8-кн. При нагодѣ оголошеного уже проспекту поговоримо другимъ разомъ ширше о програмѣ того нового журнала.

— Второе порядочное генеральное собраніе „Народной Торговли“ Общества зарегистрованного съ о-граниченою порукою, остоявшееся днѣ 8 (20) Октября 1886 года во Львовѣ. На 18 отор. in quato поданный первоначѣль управляющего Совѣта и Дирекціи, справозданье Дирекціи на заг. зѣбрахъ, Билансъ и списѣ членѣвъ „Нар. Торговли“.

(О.) Рускій театр. Беневѣшъ п-ѣ Кашевского отбывае при не заповнѣній сѣли. Грано „Нового Дѣвничка“. Представленье выпало зовѣмъ добре. П-ѣ Кашевскому бачили мы тутъ першій разъ въ роли селеской дѣвичны. Мае она деякі примѣты, котры якъ разъ надаются до вѣрной характеристики руской дѣвичны селеской; нѣжнѣсть и омирнѣсть, що пробиваеся въ цѣлой индивидуальности артистки надае тѣнамъ селескихъ дѣвачѣтъ знамя великой природности и для того волимо мы въ роли селеской дѣвичны п-ю Кашевскому якъ тѣ артистки, котры приносятъ въ народній штуки живцемъ тиши и вѣдчу мѣскихъ кокетокъ або салоновыхъ говорливыхъ та остроумныхъ панянокѣвъ. Та все таки не завадило бы и Кашевскому въ деякихъ сценахъ, н. пр. любовныхъ, трошки болѣше живости; було бы се пожадане для красшого заокругленія грѣи и наднаа представляемому типови трохи выразѣйшого колориту. Гарный мелодійный оѣвъ еи вызывавъ грѣмки оплески; деякі оѣвы, н. пр. дуеъ въ 4 актѣ мусѣвъ бути повторенны. И то мусимо съ признаньемъ поднѣсти, что п-ѣ Кашевска въ короткѣмъ часѣ докладно присвоила собѣ рускій языкъ и старанно бережеея всякихъ похибокъ въ вымовѣ. Дальше отнажился въ „Дѣвничку“ п-ѣ Ооиповичева и Людквичева и п-н. Стечинскій, Яновачъ, Стефуракъ и Керяцкій.

Въ недѣлю побачили мы у-перве на оцѣнѣ 1-актову комедію Гр. Григоріевича „Дѣхій день“.

Комедія тая звѣтна вже изъ лектуры, бо друкована була въ Руско-укр. бібліотекѣ Оленицкой. Талантливый и у войхъ своихъ творѣхъ зовѣмъ оригинальный авторъ взявъ тематъ до сѣи комедіи изъ звѣчной въ нашихъ мѣстахъ агитаціи выборчи. Тематъ живий и вѣдчній обробивъ авторъ дуже живо и интересно. Комедія вызначася вѣрною характеристикою типѣвъ, дуже живою акцією, ситуаціями природными а при томъ дуже комичными, и зручными вызыканьемъ сценачныхъ эффектѣвъ навѣтъ въ подробностяхъ, котры якъ зъ одной стороны бавлять зрѣтеля, такъ зъ другой причиняють немало до звершенія характеристики дѣвчихъ лицъ. Змѣотъ комедія та-кій: Подчасъ выборѣвъ посла треба агитаторамъ за паньскымъ посломъ ще двоухъ голосѣвъ. За голосами крѣпотно жидова, ласа на заробѣкъ, а що выборѣвъ держатся твердо при своемъ кандидатѣ и не хотять голосувати за паномъ, змовляють жидки выманиати хитрощами або и силою выдерти карты легитимаций отъ двоухъ господарѣвъ-выборѣвъ изъ села Иванѣвки, котры зайхали до господы Мошка, найдурѣйшого жидѣ изъ цѣлого кагалу. Тутъ таки заравъ обоклаке ихъ жидова, оботупае двѣрѣ и ѣкна, такъ что выборѣцамъ нѣякъ не можна выдѣстатись на выборы. Приведенъ до крайности господарѣвъ-выборѣвъ берутся на подѣстѣ, перебираются въ полотняники и капелюхи своихъ наймѣтѣвъ а тыхъ перебирають въ свои сукманы и шапки и велѣтъ имъ удавати передъ жидами выборѣвъ. Жидова выкидае сама перебранныхъ выборѣвъ за двѣрѣ, кидаеся на оставшихъ наймѣтѣвъ, нѣбы-выборѣвъ, и починае всякими способами и штучками подѣмвляти на прінесеній ласѣвъ, дрегѣтъ та кобасѣи. Коли оиданъ нѣбы-выборѣвъ дѣйстно улагае покуѣвъ а оидѣе не хоче нѣчого чути о нѣякой легитимаций, жиды приводятъ нѣбы судію а въ дѣйствости агитатора Гембу, котрый мае псевдо-выборѣвъ покерати за то, что будѣмъ-то они, навѣшны та напѣвшы жидѣвскому працѣ, не хочутъ платити та ще берутся до бойки. Гемба береея на другой способъ, хоче подкупити псевдо-выборѣвъ и тыче имъ въ руки асигнаты отъ лана посла, котры они мимѣхѣтъ пріймають, не знаячи на правду, что се мае значити, но коли оттакъ не хотять отдати легитимаций, починаеся бойка и тягання, котру перебивають надосѣвшій правдѣй въ выборѣвъ радѣтѣныхъ окликами въ честь выбраного руского посла. Жидова и агитаторы лютятъся, познавши подѣстѣ, и наѣкають на „дѣхій день“, а выборѣвъ кончатъ штуку плѣною „Щастѣ намъ Боже!“ Отданье сѣштѣи вдоволило насъ зовѣмъ. Грашла легко и живо, оцены съ жидами, оособливо тамъ, де подѣхатъ они наймѣтѣвъ нѣбы-выборѣвъ, выпали дуже жаво и комично. Отзначились: п-ѣ Людквичева въ роли жидѣвки, п-н. Стечинскій (першій выборѣвъ), Гемба (Гриневскій), Керяцкій и Яновичъ (наймѣты). П. Пломевскій (Ицѣ) бувъ знаменато зхарактеризованный и отогравъ свою миленьку ролью съ незвычайною правдою, п. Ооиповичъ бувъ зовѣмъ добрымъ Янклемъ и се повинно бути для режисеріи показомъ, до якихъ роль надаеся сей дуже густо невѣстивыми ему ролями надѣлюваный артист. П. Стефуракъ гравъ безъ того гумору, який бачимо звычайно въ его грѣ, п. Подвысоцкій гравъ пересадно и намъ здаеся, что такихъ розѣзѣныхъ тиѣвъ, який представивъ п. Подвысоцкій, нема мѣжъ нашими селянами. До того повиненъ п. Подвысоцкій болѣше уважати на модуляцію въ голосѣ. Оклики и радѣсть зъ причины wyboru руского посла були за слаби и надто невыразно маркованъ. Публика слѣдила гру сѣи штуки съ великимъ интересомъ а при концѣ выхлѣвано автора и обычно его грѣмки оплесками.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Торговля зѣбжа. На межнародныхъ торгахъ зѣбжѣвыхъ наотала теперь зѣстѣя того рода, що цѣны зѣбжа держатся на оидній майже выѣстѣ, аѣ не подѣосятъ аѣ не оидѣають. Въ Нѣмечинѣ есть трохи болѣшій поштыъ за житомъ. На австрійскихъ торгахъ зѣбжѣвыхъ не було сего тыждѣна такожъ значѣйшихъ змѣнъ. На нашихъ торгахъ краевыхъ поштыъ за шеняцею бувъ слабій а цѣны не змѣнились. Цѣна жита на нашихъ торгахъ такожъ не подѣосятъ а на декотрыхъ навѣтъ спадае. Причиною того мае бути, что кушѣ опѣдѣаються отворенія румынской границѣ. За я чменемъ бувъ значѣйшій поштыъ у Вѣдны але лишь для власной конзумціи, бо експортъ теперь ослабъ а именѣю для того, що Англія, котра отъ насъ наибѣльше закуповувала ичменю, заосотруеся теперь своимъ власнымъ. Краоний ичмѣвъ находитъ у насъ завѣгды кушѣ а послѣдѣйшій закуповуютъ до гораленъ. О все съ купуютъ лишь для мѣсцевой потреби а позаякъ оутъ значѣйшій запасъ двоа, то цѣна его ошла и кушуютъ лишь на спекуляцію. Поштыъ за рѣпѣакомъ на головныхъ торгахъ австрійскихъ такожъ ослабѣ. Конюшныи червонои було на нашихъ торгахъ менше якъ дѣти; плачено минувшого тыждѣна по 42 ар.; за бѣлу цѣленѣ 45 до 55 ар.

— Торговля яйцами. Выѣвъъ яецъ до Угорщины отаеся чамъ разъ болѣшій; болѣшу часть яецъ перевозятъ оттакъ въ Угорщину до Вѣдны. Торговля яйцами съ Нѣмечиною оживляеся чимъ разъ болѣше. Нашѣй торговля яйцами по межнародныхъ торгахъ робить Россія велику конкurreнцію.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Воч. С. Б. въ Чернівцѣхъ. Заплачено до концѣ року; дакуемо. — Воч. К. Ц. въ Кіевѣ. До концѣ

року ще 1 зр. — Всч. Б. Ц. в Струсові. „Амери-
ки“ чч. 1, 2, и 5. мы Вамъ выслали; 3. и 4. у-
же не маємо, аж надбше о. Вол. Кромъ пред-
платно цѣны (250 або 2 службъ Божихъ) му-
сите ще намъ звернути 4 кр. за кожде число, бо
такі выдатки мы поносимо. Найблише за цѣлый
рѣкъ въ горы. — Вп. Вол. Маслянъ въ ? На адре-
су нашої редакціи напѣло до Васъ въ К—а
письмо, а не знаємо, куда Вамъ выслати.

Подяка

Воевышній поклонкавъ до жита вѣчного най-
дорожшю мою жену и найдбалѣйшу матѣрь бл.
п. Савину въ Ганкевичѣвъ Дроздов-
оку, упокоившу-ся въ Господѣ 21 х. о. м. въ
52 рѣтъ жита.

Въ той безнадѣйной хвилѣ облегчали нашъ
омутокъ щиримъ сердцемъ, радю и трудомъ Ва-
панъ Тадей Федоровичъ и достойна его жена. Съ
вдячностею про-то шлемо имъ на оймъ мѣсяці
найсердечѣйшу подяку за ихъ щаръ и благо-
роднй труды и слова потѣхи. — Неменше дякуе-
мо Всеч. Отцѣвъ сусѣбѣвъ и такъ числено при-
опѣвшихъ мимо злон дороги на сумну остатну
послугу, а о. Алискевичу за прещальне слово.
— Такожъ честнымъ парохіанамъ и всѣмъ тымъ,
котры присутствовали або молитвою звеличили тую
сумну для насъ хвилю, щаре опаси Богъ! Кле-
банѣвка 27 листопада 1886. *Йосифъ Дроздовскій*
съ родиною.

Надѣслане.

Лѣкаръ отъ зубѣвъ

МАРКЪ

дипломованый на вѣдѣнскѣмъ університетѣ отъ-
крывъ съ днемъ 3 падолиста

Дентистичне Ателіе

при ул. Галицкой, ч. 1. I поверхъ и ординуе
отъ 9 до 6 год.

Выготовляю штучныя зубы и цѣлы виллицы,
оперты на тисненю воздуха послѣ найновѣйшюй
американской системы.

Выконуе всякы операціи безъ болю за по-
мочью кокаины. Пломбуе зопсованыя зубы золо-
томъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. д. 4—8

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(48—?) купуе и продае 1679

всякы вартостныя паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Поручена зъ провинціи выконуе отъ-
воротною почтою безъ провизіи.

НАДѢСЛАНИЕ.

Н. ВЕСНА

купецъ въ Денисовѣ,

почта Ходачківъ,

продае 1704 1—0

Грибы на совци сушеный кы-
ль 1 зр. 40 кр.

Сливки сушеный кл. 24 кр.

Мѣдъ питный фляш. 50 кр.

Вишнякъ фляшка 1 зр.

При зближающихся свя-
тахъ Рождества Хр. това-
риство „Провѣта“ поручае
Коляды и Щедровки

для охоты и забавы воѣхъ
рускихъ колядниковъ и Бо-
гу въ честь и славу. На-
кладъ другій, Юрія Федь-
ковича. Цѣна 12 кр. а съ
пересылкою почтовою 14 кр.

Дѣстати можна въ тов.
„Провѣта“ у Львовѣ, ул.
Скарбѣвска ч. 2.

Молода женщина
знаюча-ся на

господарствѣ сельскѣмъ
пошукѣ мѣсяца на село.

Близша вѣдомѣсть въ Админі-
отраціи „Дѣла“.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 244—?

Зѣлье Зебургера яко певне оредство на
катаръ, кашель и хрышку. Цѣна одной пачки
20 кр. За опакованье и посылку почтою числится
10 кр.

Головна вы-
грана евент.
500.000 Мар.

Заявленье
Щ а с т я.

Выгранъ га-
ран. держава.
Перше тягн.:
9 грудня.

Запрошенье до участи въ

Можливости выграна

на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбур-
скою державою, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ

певно мусать бути выграны.

Выгранъ сей користной лотеріи грошевой,
котра послѣ плану мае лишь 100.000 лосѣвъ,
суть слѣдующы:

Наибольша выграна есть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар. 26 выгр. а 10.000 М.

1 выгр. а 200.000 Мар. 56 выгр. а 5.000 М.

2 выгр. а 100.000 Мар. 106 выгр. а 3.000 М.

1 выгр. а 90.000 Мар. 253 выгр. а 2.000 М.

1 выгр. а 80.000 Мар. 512 выгр. а 1.000 М.

2 выгр. а 70.000 Мар. 818 выгр. а 500 М.

1 выгр. а 60.000 Мар. 150 в. а 300, 200, 150 М.

2 выгр. а 50.000 Мар. 31.720 выгр. а 145 М.

1 выгр. а 40.000 Мар. 7.990 в. а 124, 100, 94 М.

5 выгр. а 20.000 Мар. 8.850 в. а 67, 40, 20 М.

3 выгр. а 15.000 Мар. всего 50.500 выгранныхъ.

и они приходять въ колыкохъ мѣсяцяхъ въ 7
отдѣлахъ до певного порѣшеня.

Головна выграна 1-ой класы выноситеъ
50.000 М., подносится въ 2-ой класъ на 60.000
М., въ 3-ой на 70.000 М., въ 4-той на 80.000 М.,
въ 5-ой на 90.000 М., въ 6-ой на 100.000 М., въ
7-ой на 200.000 М., а съ премією на 300.000 М.
евент. на 500.000 М.

На перше тягненье выгранныхъ, котре
урядово назначуеся на

9 грудня с. р.

коштуе оригинальнѣй:

цѣлый лосъ лишь 6 мар. або 3 зр. 60 кр.

пѣвъ лосу лишь 3 марки або 1 зр. 80 кр.

четверть лосу лишь 1 1/2 марки або 90 кр.

Я раскляю оригинальнѣй лосы гарантованый
державою (а не заказаный промыслъ) съ долуче-
немъ плану лосованя съ гербомъ державнымъ
за франкованымъ надѣсланьемъ вартости або
за переклазомъ почтовымъ навѣтъ въ найдальшій
сторони.

Каждый, беручій участъ, получае отъ мене
варазъ по отбывшомъ тягненю урядову листу
тягненя безъ завожваня.

Плянъ съ гербомъ державнымъ, зъ которого
видко вкладки и роздѣлы выгранныхъ на 7
класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей

выконую впрямъ до интересованыхъ точно и
въ строгой тайнѣ.

Каждѣ замовленье можна по просту зрѣ-
бити переклазомъ почтовымъ або рекомен-
дованымъ листомъ.

Прому даятого звертатися по причинѣ неда-
леного тягненя варазъ, однакомъ лишь до

9 жовтня с. р.

съ повнымъ довѣремъ до 1766 4—6

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар-
ской Правды?

Розказавъ Данило Таничкевичъ, духовный Зако-
маря. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а
почтою 15 кр. Дѣстати можна черезъ редакцію
„Батьківщини“.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣлѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды,
важный отъ 1 жовтня 1886.

Приѣздъ до Львова:

О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. по-
ѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Стані-

славова.

О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ
зъ: Хирова, Стрия.

О 4 год. 15 мин. по полудни особ.
поѣздъ зъ: Хирова, Станісла-

вова, Стрия.

Отѣздъ зъ Львова:

О 11 год. 27 мин. передъ полуд.

особ. поѣздъ до: Хирова,

Стрия, Станіславова.

О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ

особ. до: Хирова, Стрия.

О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш.

поѣздъ до: Хирова, Стрия, Ста-

ниславова.

Зброю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнымъ и
дипломомъ почетнымъ, поручае

А. В. Мольнаръ (давѣйше І. Висневевскій)

рушникаръ у Львовѣ, готель Жорна.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр. 1675

Пистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штупы експресовы отъ 80 зр. до 160 зр.

Трилюфки отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лѣзу-

шѣвки на Лянкастерки отъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 25—26

Зъ причины набути большой скѣлкости

ЛЪСОБЪ BASILIKA

есымо въ можности продавати ти-жъ

1774 низше курсу емисіи 15—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провинціи залагоджуеся безъ проволочки.

Тягненье в же слѣдующого Мѣсяца

Kincsem 1 зр. 11 лѣсобъ лишь 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 12—0

50.000 ЗР.

10.000 зр., 5.000 зр. отъ 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Лѣсоы можна набувати черезъ

Бюро лотеріинѣ угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

!! Просимо читати !!

Необходимый для каждого госно-
дарства

суть нашъ ц. к. патентованый и въ Лон-
донѣ преміованый сервисы зъ сѣрбля

Фениксъ, котры такъ задля овои знаме-
нитой тревалости и твердости, якъ такожъ зѣ

взгляду на здоровье въ уживаню не достижимъ,
и позѣстають вѣчно бѣлыми такъ, що вхъ навѣтъ по

25 рокахъ не можна розрознити отъ правдивого

сѣрбля, що потверждаютъ тысячѣ подякъ и признательныхъ

писемъ отъ наибѣлшого панства, а котрыхъ мы тутъ задля не-

достачѣ мѣсяца не можемо помѣстити, можна ихъ оглянути въ на-

шѣмъ бюрѣ. Маючи одинокой окладъ ц. к. патентованыхъ сервисы

зъ сѣрбля Фениксъ можемо лишь мы продавати за безцѣтъ,

бо по 9 зр. 50 кр. сѣлаючи пышны 54 штуки:

6 Штукъ стол. ложокъ найдѣланныхъ зъ сѣрбля Фениксъ

6 " вылокъ

6 " пышныхъ ножѣвъ стол. съ сталов. бѣтрами

6 " ложечокъ десеревыхъ або дитячыхъ найдѣл.

6 " ложечокъ до кавы и гербаты

6 " ложечокъ до яецъ

1 " полонникъ до зумы, тѣлѣй

1 " полонникъ до молока

6 " пышныхъ чарокъ на лѣдѣ

1 " пышна порѣшничка на перецъ або пукеръ

2 " салонныхъ лѣхтарѣвъ найдѣланныхъ фасону

6 " издѣлованныхъ Викторіи таблѣтъ съ правдивою хиньскою гравіюрою.

1 " лѣхтаръ поѣручный або на фортепьянъ найнов. фасону.

54 штукъ, що суть правдивою окрасою найпершихъ столовъ, коштують разомъ

9 зр. 50 кр.

Ласкавы замовленя выконують за послѣплатою або за присланиемъ

готѣвки черезъ Першій фабричный складъ ц. к. патентованого сѣрбля Фениксъ

I. Silberberg, Wien II, Antonsgasse N. 6.

(Гарантия). За то, що побранный отъ насъ сервисъ зъ сѣрбля Фениксъ

позѣстане бѣлымъ, гарантуемо сымъ на 25 лѣтъ а на доказ ового прѣмае не-

догодну посылку до 14 дѣвъ назадъ безъ всякихъ трудностей.

Рѣвночасно звертаемо увагу Ц. Т. публики, що не треба имѣти сервисы

зъ ц. к. патентованого сѣрбля Фениксъ уважати за сервисы зъ сѣрбля Брита-

нія, що таку робѣтъ теперь конкуренцію, и даятого просимо уважати добре на

адресу, щобы уникнути всякого баламутства. 1759 10—12

ЗНИЖЕНІЯ ЦѢНЪ.

Р. ДИТМАРЪ

1792

У ЛЬВОВѢ

2—6

Головный складъ
Галицкой нефти салоновой

и господарской

знизивъ цѣны отъ 15 жовтня с. р. и дае почавши
отъ 10 литрѣвъ отповѣдный опустъ.

Выключна продажъ Р. Дитмара
невыбухающаго петролю.

Лишь непалку и неексплодуючу нафту.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація жѣлѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Илана и сына
Серафина“ „Лярыня дзвонѣвъ“ въ Калуши, отъзначену сѣрбнымъ
медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и призваньемъ на
выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего
часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовы
дзвонны, выконую скоро замовленя и прѣмаю стары або ушко-
дженъ дзвонны до переливаня за дуже умірковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за
вой дотеперѣшній замовленя въ давѣйшій опѣлѣный а теперь
моѣй власной лярни дзвонѣвъ прощу о ласкавы замовленя такъ
на поодинокій новы дзвонны якъ и на цѣлы группы. За трѣва-
лѣсть матеріалу и гармоничный звукъ монхъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

1572 21—24

Съ глубокимъ поважаниемъ

Антоній Серафинъ.

Многими поручаемыми
противъ гѣстціи и ревма-
тизму средствами домо-
выми позѣстане прецѣ
правдивый Pain-Expeller
съ котовоу найуспѣшнѣй-
шимъ и найдѣланнымъ. Не естъ
то жадне средство тайне, лишь
правдиво ретельный, лѣкарни
выпробованный прѣпаратъ
котрый можна справедливо пору-
чати кождому хорому яко
завѣтъ безпечный. Найдѣланный
доказъ, що Pain-Expeller съ ко-
тровоу заслугу на повне довѣрье
есть безпечено въ томъ, що
богато недужныхъ котры спрѣ-
бувавши иншихъ шумно захва-
люваныхъ лѣкобъ, вернули пре-
цѣ знову до 1791 3—23

Давно выпробованого Pain Expellera

Они переконалися якъ разъ

черезъ порѣвнанье, що такъ

ревматичный болѣ, якъ и рванье.

якъ такожъ болѣ головы, зу-

бѣвъ, болѣ въ плечехъ и колѣны

въ боцѣ и т. д. уступаютъ най-

скорше черезъ натиранье экс-

пеллеромъ Дешева цѣна, бо

40 кр., 70 кр. и 1 зр. 20 кр. по-
сля величины, дае можность

навѣтъ незамѣтнымъ его собѣ

роздобути

Виходить во Львові що Вторника, Четверга и Суботы (крімъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Лхтер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ підъ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи звертаються лишъ на попереднє застереженнє. Обложения принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одної трочки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Реніамаціи неопечатаніи вольніи бѣт. порта. Предлашту и инвераты принимають: У Львові Администрація „Дѣла“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевская Старина“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Доржбасовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 3 ар. на півъ року . . 3 рубл.
на чверть року . . 1 ар. на чверть року . . 1 рубл.
Для Закарпаття, окрімъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на півъ року . . 7 ар.
на чверть року . . 3 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Пощиноко чмело коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залеглостей.

Выборъ посла въ Долинь.

Якъ вже могли нашъ читатель догадуватися — зъ дати умѣщеной въ остатнѣмъ числѣ „Дѣла“ дописи про способъ переводженія правыборѣвъ въ Долинищѣ, — рускому кандидату трудно було выйти при томъ выборѣ побѣдоносно. Правыборы были переведены съ такимъ результатомъ, що каждый, першій-лучшій кандидатъ, чоловікъ чистый, чи нечистый, Полякъ чи Жидъ, чтобы только не Русинъ, мусѣвъ одержати болѣшность голосѣвъ.

И справдѣ удостоился той болѣшности п. Мазаракій, маршалокъ Рады повѣтовой. На 209 управленыхъ до голосованія одержавъ онъ 135 голосѣвъ. На руского кандидата д-ра Олександра Огоновского навѣтъ не надали голоса, бо всѣ честны рускыи выборцы, священники, люди зъ интеллигенціи нашої и сельяне здержались бѣт. голосованія зъ причинъ неправильно переведеныхъ правыборѣвъ и неполагодженія внесеныхъ изъ стороны рускою протестѣвъ.

Изъ стороны польской була завзята агитация противъ руского кандидата. Каждый Полякъ, чи урядовець, чи автономистъ, чи аристократъ, чи демократъ, побачивъ въ возможномъ выборѣ Русина посломъ велике небезпеченство для „ojczyzny“ — и всѣ солидарно станули противъ нашего кандидата. Може бути, що „otuchy do nieprzejednanej walki“ додала имъ „rocznica listopadowego powstania“, котра припадала въ понедѣлокъ, отже въ передодень выбору посла...

Мы нѣколи не вѣрили въ голошеніи польскою прасою якійсь нѣбъ то „porozumienia“ Поляковъ съ Русинами на якѣмъ-небудь полидѣльности однихъ и другихъ. А хто може зъ Русинѣвъ все ще есть инакшій гадки, той певно зъ результату послѣднього выбору въ Долинь пересвѣдчитися о свѣтлѣмъ оптимистичномъ поглядѣ на нашіи мѣжнародныи отношенія. Огносины мѣжъ Русинами а Поляками въ Галичинѣ не иншій, якъ мѣжъ Чехами а Нѣмцами въ Чехіи, мѣжъ Словѣнцами а Нѣм-

цами въ Краинѣ, и т. п. Beatus possidens кпнѣтъ собѣ зъ порывѣвъ ослабленого фактичними обставинами и дрожитъ на кождо гадку, що ослабленый може бодай на крихотку подвигнутися... Того мало вже хто зъ Русинѣвъ нѣтъ не розумѣе, и дѣлаго нѣхто на нѣякій сентиментальныи голоса въ одній чи другій польской часописи на темать „porozumienia“ чи навѣтъ „zgody“ не покладає ані за макове зерно, — а нѣтомѣсть, хто только щирый патриотъ, народолюбець, звертаєся до тяжкой, вытравалой праці надъ народомъ — въ пересвѣдченю, що ажъ тогда буде „zgoda“, коли Русинъ не дастся Ляхови и стане съ нимъ вести такую розмову, яку веде сегодня Чехъ съ Нѣмцемъ...

Рускій кандидатъ выйшовъ зъ выбору въ Долинь съ честію. Правдивый рускыи выборцы здержались бѣт. голосованія и тѣмъ заложили протестъ противъ способу переводженія правыборѣвъ. Они тѣмъ заявили, що имъ все одно: чи правительствомъ по просту заименовало-бы посла до Сойму, чи нехай на радѣсть всей „polonii“ выбирають его незаконно при правыборахъ выбраный выборцы та псевдо-вирилисты... А головою муру чей не пробьешь.

И такъ при сецесіи рускихъ выборѣвъ „польонія“ справдѣ побѣдила, перевѣвши выборъ п. Мазаракію. Що на выборъ д-ра Олександра Огоновского, професора права на университетѣ, не то Русины, але и цѣлый край бувъ бѣт. болѣше зыскавъ, — о томъ и сама долиньская „польонія“ дуже добре знає. Але що-жъ? — д-ръ Огоновскій „Русинъ“, а се вже клеймо надъ клеями, страшнее для тѣхъ, що то, бачите, кричатъ: „za naszą i waszą wolność“... (нѣбъ то Русинѣвъ) wolność!...

Посолъ Абрагамовичъ передъ выборцами.

П. Давидъ Абрагамовичъ станувъ д. 28 падолиста яко соймовый посолъ передъ своими выборцами зъ болѣшихъ пообѣщаній въ окрузѣ отрийскомъ, чтобы толкувати имъ не только о справахъ соймовыхъ, колько о справахъ Рады державной, хотий до Рады державной выбрали его посломъ меншій пообѣщаній въ повѣтовѣ Львовѣ-Городкѣ-Яворѣвъ. За прѣчину до сего досыть дивного кроку подавъ пос. Абрагамовичъ ту об-

ставину, що меншій пообѣщаній въ загаданныхъ повѣтахъ не були-бы въ силѣ зрозумѣти справъ, котры бѣтъ на свѣтѣ „sejmiku-relacyjn-омъ“ загадавъ порушити. Выходить зъ сего, що п. Абрагамовичъ дуже низько оцѣнило интеллигенцію тѣхъ, що передъ двома роками надѣлили его мандатомъ до Рады державной. Навѣтъ деякыи дневники польскыи дорѣкають ему за то. Мы однакожь не дивуемося словамъ п. Абрагамовича. Выборцы загаданныхъ округѣвъ дѣйственно тѣмъ вже заявили не высокой степени интеллигенціи, що якъ-разъ п. Абрагамовичу поручили заступничество своихъ интересовъ въ Радѣ державной. Слова тѣ, повный легковаженія, суть отнюдѣдно для сихъ выборѣвъ нагородою. Розумѣея, що ихъ не можна адресувати до тѣхъ честныхъ выборѣвъ, котры п. Абрагамовичъ своихъ голосѣвъ не бѣдали. Ты однакожь не потребуешь информации въ справахъ, обговорюваныхъ сего року въ Радѣ державной, зъ устъ п. Абрагамовича. Тѣмъ и претенсіи вырѣвнутоя. Впрочемъ имъ справозданіи п. посла не доведѣлись богато и интеллигентный выборцы округа отрийского. Оно мало болѣше характеръ обороны своей особы противъ деякихъ замѣтѣвъ, робленыхъ п. Абрагамовичеви изъ стороны дневничарства польского, мовѣ то бѣтъ о справѣ польской яко такой выражаясь досыть багательно, а навѣтъ обидно. Пос. Абрагамовичъ хотѣвъ передъ собою соймовою обмыти себе въ омыніи публичной польской.

Згадуячи дещо про уставы соймовы, якъ дорогову та школьну, не забудъ п. посолъ згадати и про внесеніе пос. Романчука. Але якъ? Онъ заявивъ имено, що противится сему внесенію въ основѣ и дорѣкає внесоудателєви за то, що бѣтъ тую справу — по гадцѣ п. Абрагамовича — чисто дидактичну, перекинувъ на поле „ważni politycznych“. Докѣр сей не може однакожь нѣкого обидити, а то по простѣйшій причинѣ, що выйшовъ зъ устъ п. Абрагамовича. Хто належить до политичной школы Торосевичѣвъ та Голѣвскихъ и придержуєя ще заедно теоріи о несуществованіи Руси на Руси, съ тѣмъ годѣ розпочинати яку-небудь дискусію на томъ поли, и той може о внесеною пос. Романчука въ такіи способѣ выразитися. Пытаемося лише, чому п. Абрагамовичъ не рѣшивъ сего внесенія бодай изъ становища дидактичного? Мы и не гнѣваемося на п. Абрагамовича за его высоко-политичный

поглядъ на справу руску въ Галичинѣ, знаючи, що п. Абрагамовичъ, мимо своей интеллигенціи, не розвѣже сего вузла.

За то все удостоився однакожь п. Абрагамовичъ бѣт. аристократичныхъ своихъ слухательнѣвъ повного вѣтумъ довѣрія. Комедія тай годѣ!

Приѣздъ нового маршалка краєвого до Львова.

Новый маршалокъ, гр. Янъ Тарновскій, именований цѣсаремъ для 17 падолиста, прибувъ въ понедѣлокъ вечеромъ до Львова. На дворцѣ повитали его п. намѣстникъ, члены Выдѣлу краєвого, ин. Петрускій, Бережничскій, Гошардъ та Верещинскій и заступникъ президента мѣста Львова, п. Мохнацкій, съ депутацією мѣскою. Короткою промовою привѣтавъ маршалка п. Мохнацкій. На другой день (30 падолиста) удався п. намѣстникъ разомъ съ п. маршалкомъ, убраннымъ въ контушъ и карабелю, о 11 годий рано до будынку Выдѣлу краєвого. Тутъ повѣтавъ маршалка п. Петрускій въ имени членѣвъ Выдѣлу и урядничѣвъ.

Въ сали промовѣвъ п. намѣстникъ болѣше-менше тѣми словами: „Его цѣо. королевске Величество зваливъ найвышшимъ рѣшеніемъ зъ дня 17 падолиста именувати маршалкомъ краєвымъ Вдост. Яна гр. Тарновского зъ Дикова. Маю честь представити его въ томъ характерѣ и нынѣ ввести въ урядъ маршалковскій. Въ той торжественной хвали звали Вдост. п. маршалку прияти бѣтъ мене зъ сердца плывучій желанія до сего найвышшого достоинства автономичного. Велику и хорошу задачу поручено тобѣ. Довершишь еи съ пожертвованіемъ и самоотверженіемъ, традиційнымъ въ твоѣмъ родѣ, коли шло о справу публичну. Въ свѣтлѣмъ Выдѣлѣ краєвомъ подыблѣшь доведѣченыхъ и вѣрныхъ труженничѣвъ, а у правительствѣ помѣчь въ дѣлѣ, котре починаєш. Наколи по мысла великодушныхъ намѣренъ Наймилостивѣйшого монарха успѣшно маемо трудитися для добра краю, сепъ намъ оубѣдно цѣли,

*) На дворцѣ зъявилосѣ такожъ досыть сторожи безпеченства, чтобы запобѣгти евентуальной „котачой музиці“, о котрой Дирекція полиціи була завчасно убѣдомлена. Однакожь не пріишло до нѣякого скандалу.

Переѣздомъ черезъ Молдавію.

Передъ тремя роками, вертаючи въ Галичину зъ вѣдѣвкою электричною выставки, бувъ я при купѣ билету свѣдкомъ дуже оригинальной сцены. Якъ-разъ по менѣ приступила до касы янаъ заживна, и якъ видно було зъ лица и рухѣвъ, вельми револютна жѣнка.

— Не знаю, добродѣю, — сказала она до касієра, — чи та купѣ въ Баденѣ менѣ поможе на романтизмъ. Я два мѣсяцѣ высиѣдаласъ въ томъ проклятомъ мѣстѣ, наѣлаасъ та нанюхалаасъ той поганой обѣрки, що и доси чути бѣтъ неи вою одѣжъ и все тѣло...

— Не моя рѣчь, радити, — отповѣтъ ка сієръ, — удайтесь найлѣпше до лѣкаря.

— Що менѣ лѣкарѣ! — ажъ скрикнула сердита матрона — я не вѣрю въ жадныхъ лѣкарѣвъ! Они мене десять лѣтъ лѣчили и мучили, а думаете, що помогли?... И только нѣ! — додала, показуючи те „тѣцко“ наглядно на своихъ пальцахъ. — Якъ бы не моя приятелька, панѣ Тотоескуль...

— Але жъ даруйте, тутъ мѣсце не до розмовы! — говоривъ знову касієръ. — Купуйте швидко билетъ; бачите, окѣлько ще людей по-ва вами.

— Що менѣ люди! Хѣба-жъ я не панѣ за власнѣ грошѣ?! Не на те я ѣхала 200 милъ, щобъ слухати вашихъ докорѣвъ... Ахъ та обѣрка, сѣрка!

Тутъ задѣвонили въ-друге — шумъ и рѣдѣтъ роздався позадъ матроны. Люде, почувши

дѣвѣнокъ, заворушилися и накинудили на говорливую жѣнку.

— А красно ту дѣсел, красно! — заговорила знову незнакома, муштруючи быстрымъ поглядомъ нетерпеливыхъ своихъ противничѣвъ, и все еще своимъ корпусомъ заставляючи приступѣти до касы. — До насъ бы вы прѣѣхали, до Букарешту, тамъ бы научилися шанувати женщинъ! У насъ мужичины чѣмъ, вѣчливый, звычайный... Тай все у насъ инакше, лѣпше. Я була вынѣвъ въ вашѣмъ пратерѣ, у Ронахера, яке тамъ ѣдженнє? А заплатила три гульдены! У насъ, въ Букарештѣ, зайдете до найпершон гоштинницѣ, дадутъ вамъ „Spreisekarte“, дову-предовгу, якъ цѣлый вагонъ, можете ѣсти бѣтъ а до з, а за все почилять два лѣб (франки)! И фруктѣвъ вамъ порѣстятъ, и вина — а якого вина? Що вышъ Gumpoldskirchner — люра противъ нашего!... А якъ у насъ кукуруза! — якъ тополѣ! и пять шульокъ на кождѣй! Якъ не вѣрите, отъ вамъ мужъ мой, Юліанъ, — додала, вказуючи по-за перегородку на низенького, добродушного чоловічка, котрый мовѣ машинка заедно лишь похитувавъ головою.

Я не маѣвъ чаю, прилукхуватися дальше выкладамъ говорливой матери, и побѣгъ чамъ скорше до вагону. Якъ закончилась оцена при касѣ, повѣсти вже не умѣю.

Сихъ вакацій, передъ выѣздомъ до Россіи, намовивъ я товарища подорожи, проф. Нат. Вахнянина, выбиратися въ Одессу не на Подволочиска, а черезъ Молдавію и Беосарабію. Я бажавъ конче, побачити той благословенный край румунскій, про котрый передъ тремя роками столѣ-

ко похвального наговорила при касѣ зелѣзничѣ згадана матрона — жена Юліана и приятелька панѣ Тотоескуль...

Стация Ицкані коло Сучавы есть послѣдною по сторонѣ австрійской бѣтъ молдавокой границѣ. Въ нѣй мѣстится комора румунска, де мы зложили нашъ паспортъ для провѣренія та отдали въ ревизію воѣ подорожній пакунки. Ревизію переведено дуже цѣлко, навѣтъ може острѣйше, якъ се буває на „таможнихъ“ російскихъ. Отъ чау послѣднѣй войны цѣловой обѣ коморы, австрійска и румунска, поступаютъ съ всякою строгостію, що, очевидно, справляє богато неурѣимности подорожнимъ. Розкладай пакунки, перебирай, переѣмшій, перемерялой — навѣтъ подорожній торбанки, де мѣстится ѣда и тютюнь, не лишили свободными отъ ревизіи. Менѣ окончѣ-окували надпочату малу пачку „македонского“, а на протестъ, що се прѣдѣтъ не для продажи, урядникъ-Румунъ выпалъ въ доловно дробку тютюну, що ледви выстала на одно сигаро; проче забравъ для себе.

Ревизія заняла столько часу, що мы мало не опѣзнилися съ ѣздомъ. Уже дали першій сигналъ до выѣзду, а намъ все еще не отдано паспортѣвъ. Ыѣжимо до бюро, а урядникъ удає, що не умѣе по нѣмцѣмъ, зваликає нарокомъ дѣло. На силу, при помочи якого-то панка, що послуживъ намъ товмачемъ, розговорилися съ Румуномъ и по выпытѣхъ, що мы за люди и куды та за чѣмъ ѣдемъ, пріишли мы въ пообѣдане паспортѣвъ, а оттакъ и подорожнихъ билетѣвъ. Пакункѣвъ вже не успѣли дати на вагу.

Ажъ въ дальшій ѣздѣ вывѣдалися мы про причину такъ поганой оекатуры. Згаданныи урядникъ звыкъ бувъ зъ давня оправдывати собѣ харчевѣи прѣисаомъ зъ Румуны, тѣмчасомъ одного красова ранку сконфѣиковано ему зъ австрійской стороны недоволену контрабанду и обложено еще карою. Зъ-отѣи и гнѣвъ Румуна на воѣхъ австрійскихъ пооданныхъ.

Отъ мы вже въ Молдавіи. Першій села, що насъ немало зачудувало, суть еще съ мѣшаною людностію, рускою и румунскою; особливо-жъ околиця Верешті олавится добрыми Русинами, що всю силою обороняются отъ напору румунщины. Кажутъ навѣтъ, що тамошній Русины, силою вышпихъ своихъ дарованій, до недавна еще перерусчували своихъ оубѣдъ-Румунѣвъ, однакъ теперь при заглавной службѣ войсковой и при насильной румунизации въ школахъ (въ кождѣмъ селѣ есть тамъ и мужеска и женска школа румунска) вже чѣмъ разъ болѣше вынародовляются. Стояло бѣтъ труда, чтобы буковинскыи Русины розвѣдували ближе про тѣхъ забутыхъ братѣвъ въ Молдавіи и допомагали розвоєвати ихъ народности. Се послѣдній нашъ бѣтъ стороны Румунъ отражничѣ, а съ ихъ упадкомъ наипрѣти буде румунизация сильнѣйше и на Русѣ буковинскою.

Дорога бѣтъ Ицканѣ до Ясѣ представляла мало замѣтного. Села тамъ рѣдкыи, земля мало урожайна — лишь невысокій кукурузы виднѣ были по поляхъ; виноградѣвъ зовѣсь нема. Мѣжъ селѣнами-Румунами стрѣблялись тѣши неразъ отстрашающей: лаца то жѣтѣ, то брудно-чорны, а очи майже у воѣхъ сильно бѣлковатѣ съ поглядомъ прощабающимъ, неспевнымъ. Станешъ гово-

Дирекція „Народної Торговлі“.

Франція. Въ одній зъ попереднихъ чиселъ нашої часописи вказували мы на велике значеніе болгарскою справу для цілоу Европы и мы отаралися на фактахъ доказати, якъ та справа а съ нею и ціле Выходне пытанье може пограти цілоу Европоу. Нашъ поглядъ оправдуеиъ нынѣ тымъ, що вже вѣ державы заняли въ той справѣ болѣше або менше ясно становище и выказали о нѣй свои погляды. До поглядѣвъ Австріи, Англіи и Нѣмеччаны прилучаеиъ теперь такожъ и отъзывъ Франціи. Дня 27 падолиста именово радивъ французскій парламентъ надъ бюджетомъ министерства дѣлъ заграничныхъ и при обѣ случайности порушивъ бонапартисту Деллафозъ французску политику заграничну. Передо-бѣмъ порушавъ онъ справу египетскую и сказавъ, що она була найбольшоу катастрофоу, яка Францію доткнула. Нынѣ рождисте о то, чи Англія схоче вѣчно позбѣстати въ Египтѣ Сальсбери заповѣтъ вивадѣ, що Англія постановила уступити въ Египту, але вже вказуе на то, що она въ дѣй-ствитности не думае о томъ и стараетъ ще тымъ болѣше уквѣнитись въ Египтѣ. Деллафозъ жадае отже, чтобы помянути Англіи, що она мусить свою политику такъ вести, чтобы уступилася въ Египту, а не чтобы тамъ оставалася, а хочъ и-туация не може вже нѣкакъ выпасти въ користь Франціи, то треба хочъ на то уважати, чтобы кан-дидъ Суесскій бувъ свободный, бо се есть перво-родна справа Франціи, а ей порѣшенье есть для

Виходить во Львові що Вторника, Четверга и Суботи (крім руских свят) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека нязнам. повѣстей“ виходить по 3 печат. аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ підъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лишъ на попереднє застереженнє. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одной трочки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Репліації неопечатаній вѣдлий отъ порта. Предплату и нисераты приймають: J. Львовъ Администрація „Дѣло“. J. Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wal. Paschgasse 10; M. Duken, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевскою Старини“ въ Кіевѣ, почтовій уряди и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радла 9.

ДѢЛО

Предплати на „Дѣло“ для Австрій: для Росіи:
на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл
на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл
на півъ року . . . 3 ар. на півъ року . . . 3 рубл
Для Заграниччя, окрімъ Росіи:
на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
на півъ року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
Поодинокое число коштівъ 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.

Програма Вѣча въ Станиславовѣ дня 8 л. грудня (въ среду) с. р.

1. Въ день вѣчевий о годинѣ 9 рано отбудеть торжественно соборно богослуженье въ катедральной церкви станиславской.
2. По богослуженью о 10 годинѣ збираются участники Вѣча въ самую театральну, отповѣдно улажену и пристроену, де ихъ вступною рѣчею повитає председатель комитета вѣчєвого, о. Ал. Заклинскій.
3. Зібраніи участники Вѣча выберутъ президію вѣчєву, а то: председателя, его заступника, двоихъ секретарѣвъ и двоихъ асесорѣвъ.
4. По выборѣ президіи вѣчєвой председатель Вѣча повитає участниковъ и коротко пояснить цѣль и задачу зібранія, представитъ правительственного комисаря и открьє нарады.
5. Предсѣдатель буде по черзъ удѣляти голосу референтамъ. Рефераты будутъ выголошеніи:
 - а) Про нашъ права конституційный.
 - б) Про справы нашихъ громадъ и повѣтѣвъ.
 - в) Про упадокъ нашего добробыту и якъ бы его поднести.
 - г) Про потребы и права Русинѣвъ въ Галичинѣ що-до школъ народныхъ и середнихъ.
6. Рефераты по выголошенныхъ рефератахъ зложатъ свои резолюції чи внесенія, выговореніи на письмѣ, на столѣ президіальный.
7. По кождомъ рефератѣ председатель открьє розправу а участникамъ Вѣча вѣльно буде забирати голосъ, ставити свои поправки або додатки до резолюцій.
8. По вычерпаніи рефератѣвъ вѣльно буде кождому участнику Вѣча забрати голосъ и ставити свои самостійный резолюції або внесенія, просити председателя о открьтє розправы надъ ними, а по ухвалѣ тѣхъ резолюцій або внесенія списати и на столѣ президіальный зложити.
9. По залагодженіи всѣхъ справъ поднесеныхъ участниками вѣчєвыми, председатель

прощальною рѣчею закрьє зібранье и внесе Его Вел. цѣсарєви (и кому ще бы зібранье предложило) многолѣтство.

9. По Вѣчу наступитъ о 6 годинѣ вечеромъ театральне представленьє труппы п. Ем. Бачинского, въ той-же сали театральній, для всѣхъ участниковъ Вѣча съ безплатными и знижєнными картами для чч. селянъ.

10. По представленіи театральномъ слѣдуетъ точи о 9 годинѣ вечеромъ въ сали Касина мѣщанского концертъ съ спѣвами, грою на фортепьянѣ та деклямацією и съ товарискими забавами, при участіи львовскихъ академикѣвъ. Доходъ зъ концерту назначенъ на покрытие выдаткѣвъ вѣчєвыхъ а дальше на цѣль „Рускои Бесѣды“ въ Станиславовѣ.

11. Комитетъ вѣчєвой розвяжєся, скоро всѣ резолюції и внесенія предложитъ, кому слѣдуетъ.

Подаючи програму Вѣча въ Станиславовѣ, отзывается до патриотизму Русинѣвъ всякого звания зъ повѣтѣвъ Станиславского, Богородчанского, Товмацкого, Надвѣрнянского, Калуского и Рогатинского повѣтѣвъ, чтобы якъ наибольшее явились на томъ Вѣчу.

Мы Русины саміи громадно мусимо про себе дбати, саміи мусимо нараджуватись надъ своими жизненными справами и глядѣти дорѣтъ выходу зъ нынѣшного сумного стану нашего, — сумного подъ кождымъ зглядомъ: политическимъ, школьнымъ и экономическимъ.

Мы мусимо однодушнымъ голосомъ тысячей рускихъ грудей выказати правительству, якихъ правъ мы для нашего народного розвою доси ще не маємо, мимо того, що законы конституційный призываютъ ихъ намъ, и домогатись отъ правительства, чтобы оно вже разъ приглянулось аномальнымъ отношениямъ межинароднымъ въ Галичинѣ и розсѣдло справу руску, а тогдѣ певно прійде до пересвѣдченія, що не только въ интересъ краю але и державы нашей конечно есть переведенье повной равноправности Русинѣвъ съ Поляками въ Галичинѣ.

Дальше мы мусимо громадно застановитись надъ средствами, якими мы Русины маємо саміи зъ себе добывать тои великой силы,

духа и самопознания народного, чтобы въ данныхъ обставинахъ не то не подѣлывали, але здвигались по-разъ выше и выше.

Наконецъ мы мусимъ радити надъ способами подвигнєния нашего народа зъ его экономического подѣлыва. Колька чертъ до сха- рактеризованія экономическихъ потребъ нашего народу находимо въ оголошеній отозвъ станиславского Комитета вѣчєвого: „Земля наша богата, а мы убожємо. Выхѣдъ на потребы державны, краєвы, повѣтѣвой и громадскій що-разъ большає, а добробытъ въ краю мѣжъ народомъ не то не подносится, але очевидно упадає. Непонавертаній рѣки ломлять поля и пасовиска. Дика звѣрина робить шкоды въ засѣвахъ и худобѣ. Законы о дорогахъ потребують змѣны въ дусѣ справедливости для господарѣвъ. Соли допросились лише деякіи села. Промыслъ у насъ нерозвитый. Цѣла майже торговля спочиває въ чужихъ рукахъ. Нашъ господарь, притисненый потребамъ, глядає помочи въ банкахъ и тратитъ свою землю, свою батьковщину. Що-разъ больше рускои землѣ переходить въ чужіи руки“.

Всѣ тѣ выше наведеніи дѣла, надъ которыми мы Русины саміи громадно мусимо нынѣ нараджуватись и ихъ на Вѣчахъ, якъ колись давно честий предки, ухвалювати, — суть для насъ жизненной ваги. А чимъ больша громада Русинѣвъ зойдєся на окрѣнє Вѣче до Станиславова, тымъ большє значенье будутъ мати ухвалы и резолюції того Вѣча, якъ для насъ Русинѣвъ самыхъ, такъ и въ очєхъ цѣлого нашего краю и правительства.

Мы вже разъ подносили въ „Дѣлѣ“, що въ Чехіи на Вѣча окрѣнѣ, котріи тамъ называютъ „таборами“, сего року збиралося по 5 до 10 тысячъ горожанъ, людей зъ интеллигенціи, мѣщанъ та селянъ, тожъ и голосъ такихъ Вѣчъ лунавъ широко та далеко. Тожъ и Вы, брати Русины зъ округа станиславского, спѣшитѣ громадно на день 8 л. грудня до Станиславова, чтобы насъ тамъ — не для демонстрацій, якъ голосить деякіи польскіи газеты, але для законной нарады надъ жизненными потребамъ нашими — стало тысячѣ!

Переѣздомъ черезъ Молдавію.

(Дальше.)

Ясы булі до недавна отоліцею удѣльного княжества молдавского. Послѣдній тамошній князь, Куза, въ 1860-ыхъ рокахъ заявля отоліцу Волощинны, Букарештѣ, и получивши оба княжества въ одну цѣлѣсть ообѣвъ вже не въ Яссахъ, а въ Букарештѣ. Отъ сего часу Ясы тратили все больше на значєню, богатшій родины и найвышшій урядники переносились до новой отоліцы, мѣсто вже не двигалось, а лишь всѣ силы ввернуло на те, чтобы повздержати дальшу руину. Съ упадкомъ отоліцы упадало и околѣчные селянство — единство Румуніи выходило на выключну користи Волощинны и Букарешту. У Молдаванѣ, що завелись въ своихъ надѣлахъ, отжили съ тымъ большою силою згадки манушности и они голосно и заведно протестуютъ противъ немилостивого имъ порядку. Ихъ гнѣвъ по части и олушый. „Якже жъ — кажуть Молдаване — узнавати намъ панованье Волоховъ, коли не они насъ покорили, а противно. Нашъ князь, и едино за нашу помочю, занявъ Букарештѣ, такъ ооередокъ державы повиненъ лишиться въ Яссахъ“. Друга причина такожъ немалой ваги. Молдаванъ за часѣвъ рускихъ належала до галицкого княжества, въ Руси ишла туды культура вже отъ часѣвъ Володимира Великого; навѣтъ позвѣшшій господарь молдавскій на оовѣмъ дворѣ и въ цѣломъ законодательствѣ уживали языка руского (по-оля вымовы гуцульской); дохованіи до нынѣ села молдавскіи съ рускою и руско-румунскою людностію — все то есть голоонымъ доказомъ, що

людность Молдавіи не есть чисто румунскою, а на окрѣвъ перемѣшана съ элементомъ славянскимъ. Въ Волощинѣ иначе. Тамъ отъ вѣковъ перемагавъ элементъ румунскій (романскій), въ оовѣмъ ествѣ чистѣйшій, але отъ молдавского надто отдаленый. Молдавец-селянинъ не розумѣе добре своего брата Волоха, а тымъ менше розумѣе оня книжный румунскій языкъ, лий ему въ урядкахъ и школахъ задекретували зъ Букарешту. Только-жъ гнѣвъ гнѣвомъ, а Молдаване такъ нынѣ на окрѣвъ замотанъ въ сѣти волохскіи, що радо-нерадо мусять выйти гѣрку чашу до дня и покоритись своей доли. Молдавія — менша отъ Волощинны, а до того войско въ наслѣдокъ хорошей организації майже безвыемково отдалєе своему королеви и новымъ порядкамъ державнымъ. Обовязкова наука школьна поддєржєтъ и зъ оовѣи стороны засаду державы, а указъ протавъ жидѣвъ, увѣльнивши села отъ деморализующей пошести, стався добромъ подѣймою селянства и надгородивъ страты, якъ черезъ переносенье отоліцы утерѣла молдавска часть людности. Лишакъ самъ Ясы, але тѣ гнѣвомъ оовѣмъ не вѣдѣють вже Букарештѣво, богато.

Одну велику дѣльницю Ясы замещаютъ жиды выключно, иныи дѣльницѣ лишь оспорадочно. Тутешная людность жидѣвска складаєся зъ трехъ элементѣвъ: одинъ ообѣи ту давна, другій наплывають зъ Галичинны и зъ оусѣдой Росіи, третью часть ооановлять тѣ жиды, що прогнаніи зъ селъ ту въ великой части оосѣли. Подвѣляти треба выдержалѣсть тыхъ людей. Ничимъ для нихъ погорда, съ якою относятся до нихъ правительствє и людность, она не зражаєтся тымъ, що фак-

точно вынати зъ-подъ права (въ Румуніи рѣчь то нечужая, чтобы коли-небудь жидъ выгнать акій процесъ) — ихъ надѣя ошираєся едино на жидѣвскій интернациональ, котрый має могущѣи впливы на европейску журналистику и умѣвъ вже неразъ споводувати интервенцію державъ въ користи румунскихъ жидѣвъ. Послѣдняя така интервенція европейскихъ державъ зроблена була въ 1870-ыхъ рокахъ. Тогдѣ орекла румунска Камера (Соймъ): „Мы вѣколы не противились равноправенію жидѣвъ, только-жъ годѣ вымѣгати, чтобы рѣвоуправленье отнаосилось до волюкого рода жидѣвъ и шахраѣвъ, що зъ цѣлого свѣта стягнутся до Румуніи. Жиды, що мають право румунского обывательства, уважаются равными съ прочюю людностєю краєвою“. Заграниччємъ такимъ рѣшеніємъ Камеры удовлетволено, бо тѣи и на гадку не прійшло, що въ Румуніи нема жидѣвъ съ правомъ румунского обывательства. Пооля оовязующего въ Румуніи права жидѣвъ ажъ тогдѣ ооаєсь обывателемъ краю, коли отбудє повну службу войскову, коли за весь часъ пробуванія въ Румуніи не провинився въ нѣчѣмъ, коли выкажєся знаніємъ румунского языка, коли зложитъ приписану, отповѣдну до маєткового стану ооплату и одєржитъ на явномъ засѣданіи Сойму большѣсть потрібныхъ голооєвъ. Легко зрозумѣти, що такого идеального жидѣ-обывателя не легко найти. Же сама служба войскова страшна для жидѣвъ, тымъ большє въ Румуніи, де жидѣвъ не дослужаются навѣтъ отепени офицера. (На 200.000 румунской арміи есть всего одєнъ жидѣ офицеромъ, и то едино лишь на показъ для заграничѣ, що нѣбы то въ Румуніи

Нова „Народна Торговля“ въ Стрию.

Родимцѣ!

На почтеннє завѣдыванє центральной Торговлѣ Львовской и заоченій теплыми словами декотрыхъ щирыхъ приятѣлѣвъ народу, котрымъ не чужє сумнє ажъ надто его экономичнє положєнє, рѣшилиєсь нынѣ поддєсаннѣ, по арѣлѣй розваѣ, пріймитись за спасєннє дѣла, заснованія въ гѣродѣ Стрию повѣтѣвой Народной Торговлѣ на окрѣгъ стрыйскій.

Толкувати всесторонно о користиыхъ матеріальныхъ и моральныхъ того рода Заведєній, уважаємо рѣчею лишнюю. Народна Торговля Стрыйска покляла собѣ за задачу, не ино подавати народѣвъ товаръ дешєвый а добрый, но передовѣсьмъ заснованіємъ крамницѣ по селахъ збудити змыслъ торговельный помѣжъ народомъ, а такожъ статись оопѣкунчимъ духомъ упадающего зъ дня на день промысла краєвого, а то въ сей спосѣбъ, що удержувала-бы складъ вырѣбѣвъ того-жъ, збувала тѣи на рынкахъ торговельныхъ европейскихъ, а оохотимъ до него давала-бы пораду и помѣчь матеріальну. Коли ще зважимо, що въ тыхъ тѣсньныхъ часахъ громадѣвъ людей подасть Торговля спосѣбъ до жита, а въ дальшій пересективѣ причинитєся до сотворєния независимого стану купецтва руского, то инициаторы дѣла сего мають то повнє пересвѣдченє, що кождый изъ землякѣвъ нашихъ, котрый понимає патриотизмъ зъ реальнѣйшой стороны: працѣи и працѣи на запущєнній нивѣ нашѣй, на кождѣмъ поли, на якомъ проявляєся житеє народу, не ино приложить рукъ своихъ до нашего дѣла, но и буде старатись, привєднати ему якъ найширшій кружокъ прихильникѣвъ.

Дѣла тому, до дѣла, пока еще часѣ! Лишєнь экономично сильнымъ народомъ припала доля бути панамъ въ своей хатѣ та панувати надъ свѣтомъ. До дѣла кичємо Васѣ, дорогіи Родимцѣ, до дѣла, котре вымагає отъ Васѣ лишєнь крахту пожертвованія матеріального! До заснованія Торговлѣвъ потрібно оосѣла нашего обывателя якихъ 5.000 ар. Стрийанє, такожъ не богаты, субєскрибували на сѣу цѣль 600 ар. Большє имѣ годѣ було, бо и громадка ихъ не велика. Коли же кождый въ Васѣ, дорогіи Родимцѣ, постановитъ собѣ, статись членомъ Товариства, чтобы съ однимъ удѣломъ, коли кождє Братство церковное схоче користєню умѣстити свой акій крейдарь, а и не бєвъ того, чтобы у громадѣвъ не нашлось 2—3 важитѣчѣйшихъ гадѣтѣвъ, котріи повѣрили-бы намъ свой заопадженій грѣшъ, то при помочи Божьей зберєся капиталъ, потрібный до введєнія въ житеє сєи такъ хосєнной ин- ституції.

Комитетъ провизоричный рѣшивъ, заки

не робитєся рѣжницѣвъ що до жидѣвъ. Сѣе недо- годѣйшюю для жидѣвъ есть вымога „не провинитись въ нѣчѣмъ“. Значинаются на коштѣ жидѣ довготрєваліи слѣдствѣа урядѣвъ, котріи въ концѣ доводять до результату, що жидѣ — индивиду- умъ якъ найгѣрше. Коли-жъ удасться жидѣви выйти и зъ сего слѣдствѣа чистымъ, тогдѣ на его коштѣ переводятся слѣдствѣа що до стану ма- еткового и выхѣдять очевидно, що жидѣ дуже богатый чоловікѣ, отже мѣгъ-бы зложити велику ооплату. Коли-жъ и на ою вымогу приставѣ жидѣ, тогдѣ осправа прихѣдитъ передъ Камеру, котре оосѣбай комисіи припоручає розглянутись въ дѣлѣ и предложити ообѣ оостаточнє внесенє. Комисія все найде якусь неправильность и Камера або отказує обывательства, або велитъ воѣ слѣдствѣа переводити на ново. Результатомъ тои про- цєдуры есть той фактъ, що до нынѣ въ цѣлой Румуніи лишь три жиды одєржали право обыва- тельства, и то зновъ лишь на показъ для загра- ницѣ, що оос-то въ Румуніи суть обыватѣлѣ- жиды. Въ наслѣдокъ такого пооступованія тратятъ жиды вѣру въ лийшу для себе будущиость. Ихъ въ Румуніи нема вже и половини столько, якъ було въ 1860-тыхъ рокахъ, а за колька лѣтъ и въ поѣстатыхъ не лишиться большє, якъ поковина. Дня 20 липця, коли я бувъ въ Яссахъ, выѣхало зъ оттамъ 60 родинѣвъ жидѣвскихъ, въ части въ оосѣдну Буковину (и Галичину), въ части до Росіи. На слѣдующій день запѣвѣженный бувъ выѣздъ новыхъ 50 родинѣвъ, однакъ не знаю, чи похваляній той замѣръ бувъ выконаний.

Трохи люднѣйше, хочъ только до часу, обходатєся Румуны съ иншими чужанцами, ооо-

приступить до дальней прайд, засягнути пер-редовеніи опини Родимцевъ въ повѣстѣй справѣ, а именно, на якъ высоку помѣчь ма-теріяльну изъ стороны тыхъ-же мѣгъ-бы чи-слити.

Тому звертаемъ до нашихъ Родимцевъ, съ покрѣною просьбою, чтобы найдальше до 20 лат. грудня звалили (на руки проф. Вахняни-на) придумати насъ, чи и съ якимъ удѣломъ приступаютъ до сего Товариства. Пѣсля про-екту Статутѣвъ выносятся высокѣсть одного у-дѣлу 10 зр. а порука до высокѣсти удѣлу. Крѣмъ того платитъ са 1 зр. титуломъ впи-сового.

День Загального Збору, на котрѣмъ об-говорено-бы статутъ и выбрано Раду Завѣду-чу, оповѣстятъ пѣвѣйше, коли до сего часу зголоситися отповѣдне число до дѣла охочихъ.

Въ Стрѣлю 1. лѣт. грудня 1886.

Д. р. Ил. Бачинскій — Теод. Бородайкевичъ. — Ив. Вахнянинъ. — Степ. Дубравскій — К. Горбаль. — Г. Грегоровичъ. — В. Гузаръ. — Б. Левицкій. — Ив. Мирчукъ. — Ил. По-повичъ. — Н. Пивинъ. — Ю. Федусевичъ. — Петро Яцишинъ.

Quousque tandem?!

Староста львовскій п. Косинскій провѣ-славъ въ имени окружной Рады школьной та-кій обѣзникъ по громадахъ своего повѣта:

C. k. Rada szkolna okręgowa zamiejscowa. L. 6763/86. Do Zarządu szkoły w ... Poleca się Zarządowi szkoły ludowej pod rygorem zesłania posłańca karnego, by do 3 dni w porozumieniu się z Przewodniczącym miejscowej Rady szkolnej nadesłał administracyi czasopisma „Szkoła“ ul. Pańska Nr. 9 we Lwowie należność za prenumeratę tego czasopisma w roku 1885 i 1886, jeżeli tego dotychczas nie uczynił.

Lwów 1 Listopada 1886. C. k. Rada Na miestnictwa i Prezes Kosiński.

Зъ того обѣзника выходитъ, що пред-плату для приватной часоници у насъ стягав-ся урядово пѣсланцемъ карнымъ! Чи треба тутъ якого коментаря? Намъ здаець, що днѣ вѣсѣмъ алишний.

Громады и учителя по селамъ бояться те-перь нового „податку“. Якъ звѣстно, д-ръ Зе-бликевичъ уступивъ въ уряду маршалка, отже и портретъ его съ рамами, накиненыи своего часу за дорогій грошъ школамъ, уже здаець не вальворный. Теперь маршалкомъ зѣставъ гр. Тарновскій, отже громады и учителя пытаются насъ, чи може зновъ будуть розсылати его портретъ?...

Зъ судовой салѣ.

(Въ дѣль конфискации Открытого письма повномочниковъ громады Жабья) отбулаца вчера по полудни розправа (т. з. объективка) въ льво-вѣскомъ судѣ карномъ подѣ проводомъ сов. Фанкля. Прокураторию заступавъ д-ръ Сумнеръ, а опози-цію д-ръ Флешнеръ. Госпоударъ и повномочники громады Жабья пп. Антонъ Снятковичъ, Юра Гавришукъ и Иванъ Мартишукъ, не могучи най-ти помощи для вызыкування своей громады, вы-дали брошюру подѣ заголовкомъ: „Podanie otwar-те do pp. delegatów w Radzie państwa i posłów w Sejmie krajowym.“ Въ брошюру сѣй описали повномочники недолу громады и неодинокихъ господарѣвъ и навели факты, отъ котрыхъ ажъ

бливо съ тими, що займаются торговлею и про-мысловъ. Въ Румуніи власныхъ торговельниковъ, ремѣсниковъ и промысловѣвъ до недавна зовѣмъ не було. Бувъ только бояринъ и хлоуъ — проче опочивало въ рукахъ чужинѣвъ. Правительство въ своей истинно отѣвской старанности всеми силами дѣе о повстаніе того стану, що звычай-но зовемо мѣщанствомъ. Скрѣзь по цѣлой Румуніи, отѣвѣно до вымогъ мѣщевои людности, основано — навѣтъ по найменшихъ мѣсточкахъ — школы промысловъ, котрі при заохотѣ прави-тельства и ревнѣй подмѣзѣ въ протягу кѣлькихъ лѣтъ выдали вже якъ-такі результаты, такъ, що въ кождѣмъ мѣсточку осѣло вже бодай по кѣль-кохъ ремѣсниковъ и торговѣвъ. Люднѣсть, веде-на вже зъ горы въ патриотичномъ дуѣ, радше удаеця до своихъ, якъ до чужинѣвъ, хочъ тѣ продукты домашній зовѣмъ не дорѣвнуютъ се-годняшнѣмъ вымогамъ. Такимъ чиномъ мѣщанство народне двигаетъ и матеріяльно, а се заохоче-отки людей до влиѣвъ въ школы промысловъ и до пробованя силъ на тѣмъ для Румуна доси не-званѣмъ поли. Еще-жъ, чтобы повздержати конку-ренцію заграничѣ, Румуны отѣжились отъ про-чего свѣта, особливо-жъ отъ Австрій, тѣснимъ кордономъ, накладаючи на заграничній товары ду-же высокі оплаты.

Слабѣй то натеперь початки, але користь для краю велика, а за десятокъ лѣтъ, надѣятися мож-на, дорѣвнае Румунія якъ-такъ богатѣй отъ се-бе заграничи. Тою надѣю на недалеку будуч-нѣсть потѣшаются и самі Румуны. Они кажутъ: „Правда, мы нынѣ не маемо нѣ одного доброго кравця, нѣ одного доброго шевца — ходимо у-

волосяе стае на головѣ. Въ первой части брошю-ры описали село Жабье и господарку въ громадѣ п. Грегоровича, бывшего директора фундаціи гр. Скарка и маршалка рады повѣтовой, котрый раз-омъ бувъ и раднымъ въ Жабью. П. Грегорови-чъ, порозумѣвшись съ жидами, не только ро-бивъ все на некористъ громады але и отѣбравъ грунта селянамъ. Жиды зновъ по своему ко-росту ставили селянъ, розпоювали ихъ и прогнали-ли зъ грунтовъ. Такъ описують одного жидъ, що прійшовъ зовѣмъ бѣдный до Жабья и вприсови-о до Гуцула въ комѣрне, а отѣтакъ прогнавъ его не только зъ хаты, але и забравъ цѣлый е-го грунтъ. Другій жидъ зновъ зрѣбавъ роздорѣ-въ однимъ богатѣмъ гуцульскомъ супружествѣ, выговорюючи передъ жѣнкою на чоловіка а пе-редъ чоловікомъ на жѣнку, и такъ ихъ обмо-тавъ въ свои сѣтъ, що цѣла родина пошла съ-торѣями и гинула въ нуждѣ, а жидъ заѣвъ на-ихъ краснѣмъ господарствѣ. Въ другой части от-поручники описують зновъ поступованье жандар-мерин, старосты и суду косоѣвского. О жандар-махъ говориться, що мовѣ-то они безпѣдѣтливо арештували селянъ, заковували въ ланцухи и держали ихъ по кѣлька днѣвъ въ арештахъ въ голодѣ, и т. д. Въ сѣй части добачила прокура-торія провину зъ §. 300 з. к. (шдѣбурюванье противъ властей и ихъ органѣвъ) и сконфиску-вала цѣлу брошюру.

Д-ръ Флешнеръ выказувавъ при розправѣ, що цѣла брошюра не може бути сконфискована, а що найбѣльш, то лише инкриминованій мѣсця, бо особы приватной, о котрыхъ говориться въ бро-шюру, не зажадали конфискации, отже прокурато-рія не має права ихъ заступати. Що до другой части, то и тои не можна конфискувати, бо §. 300. вымае подана неправдивыхъ або переку-ренныхъ фактоѣвъ; факты однакожъ, подані въ бро-шюру, суть того рода, що кождый читающей му-ситъ признавати ихъ правдивѣсть. Мимо тыхъ вы-водовъ трибуналъ затвердивъ конфиску. Д-ръ Флешнеръ зголосивъ откликъ.

(Справа о вызыкуванье забороненныхъ книжкоѣ.)

Въ четверъ рано о 10 год. отбулаца въ львовѣскомъ судѣ карномъ передъ звычайнымъ трибуналомъ подѣ проводомъ сов. Мавокого роз-права противъ п. Евгения Козакевича, бывшего библиотекера „Академичного Братства“, обжа-лованаго за позичуванье забороненныхъ книжкоѣ. Обжаловувавъ заступникъ прокуратора п. Латви-новичъ, а обжалованого боронивъ д-ръ Табачин-скій. Прокураторию обжаловала п. Козакевича за-то, що онъ позичавъ до читаня другимъ сѣдѣ-уючій книжки: „Хиба ревуть воды, якъ яола пов-ня?“ романъ Мирного и Вѣлика; „Ремесла и фа-брики на Украинѣ“, отудію Сергія Подольнско-го; „Историческая Польша“ розправу М. Драго-манова; „Здоровье людей на Украинѣ“ отудію гиgienичну того-жъ Подольнскокого, и одно число газеты „Ziuknift“. Тѣя выдана булы забороненіи, деякіи судовыми властями у Вѣднѣ, деякіи въ Ста-ниславѣ, а на доказъ того отчитано при роз-правѣ рѣшеня судовѣ въѣденского и отаниславѣв-ского. Обжалованому чинено закидѣ, що днѣ якъ библиотекеръ повиненъ бувъ знати зѣбѣтъ вѣсѣхъ книжкоѣ, що находилися въ библиотѣцѣ товари-ства, и повиненъ бувъ знати, котрі книжки суть заканзаны, отже ихъ вызычати до читаня не-вѣльно.

Обжалованій боронивъ тѣмъ, що коли его выбрано библиотекеромъ, книжки тѣ передано ему съ другими, днѣ анѣ не мавъ обязавку шконтру-вати книжкоѣ, анѣ не мѣгъ знати зѣбѣту цѣлой библиотѣки, що числится 2000 томѣвъ. Дальше выказувавъ, що днѣ не знавъ, котрі книжки бу-

брай пѣсля якомъ дивачной моды и въ мате-ріяхъ досытъ примитивныхъ, але для добра на-роду перетерпѣно тыхъ кѣлька лѣтъ немилѣи пробы“. Тай оправдѣ, поглянувши на отроѣ та-мѣшныхъ мешканѣвъ, не дуже збудуеця ихъ артистичною формою.

Здаець, що правительство румынское бу-де мусѣло еще закладывать окремій школы для куха-рѣвъ и кухарокъ. Якъ тецерь въ Молдавіи дѣе-ся, то просто вронія. Давнѣйше бодай въ публич-ныхъ мѣсцахъ, якъ реоставраціи и кавирнѣ, нахо-дились чужанѣвъ, и можна було, хочъ и за великі грошѣ, одержати харчъ добрый та каву. Нынѣ, коли перейшло все въ руки Румынѣвъ, панують отношеня страшнѣ. Въ цѣлой Молдавіи мучни-отравы, окрѣмъ мамалиги, мало хто вмѣе зрѣбити, кавы бѣлой нѣгде, хочъ-бы и за наибѣльшій гро-шѣ, не достанешъ, простѣи булки — безъ за-калца — нѣхто ушечи не въ салѣ. Коли я, уто-мленый дорогою, зажадавъ въ готелю бѣлой ка-вы, олуга выдывивъ на мене и освѣдчивъ, що такой кавы тутки не знаютъ. Опѣола, на мои до-маганя, олуга удавѣя до господаря, зрѣблено якусъ наряду и самъ господаръ пріймѣвъ менѣ на тарели, якъ самъ выразивъ „куснякъ“ сметаны. И що-жъ то бувъ за „куснякъ“? Представѣ со-бѣ сыроватый кожушокъ скипѣлой сметанни, кѣлька разѣвъ вже пригрѣванный, а будете мати понятье о томъ „кусняку“ сметаны!

Якъ давнѣйше красу люднѣсть выкористу-вали чужинѣвъ, такъ тецерь окликомъ ту загаль-нымъ: експлуатувати чужинѣвъ. Навѣтъ коли-о-съ тебе перехитрити. Досвѣдчивъ то я на собѣ.

ли забороненій. Того немѣгъ знати навѣтъ коми-саръ полиціи, котрый прійшовши на доносъ яко-го-съ вѣрога „Братства“ на ревизию библиотѣки забравъ множество найневиннѣйшихъ книжкоѣ съ собою и доперва въ нихъ выбравъ на 2000 кни-жкоѣ 5 книжкоѣ инкриминованныхъ. Библиотѣка-реви яко приватной особѣ трудно знати, якій книжки заказавъ и. пр. судъ у Вѣднѣ або въ Станиславѣ. Обжалованій выказувавъ оцѣола, що онъ не ширивъ тыхъ книжкоѣ, лише выпози-чивъ ихъ зъ библиотѣки членамъ товариства за-реверсомъ такъ, якъ то практикуея и въ библи-отѣцѣ университетской, де тѣи инкриминованіи книжки такожъ находѣтся и суть доступни для публики. Напоследѣдокъ обжалованій заявлявъ, що навѣтъ не може рѣшучо того сказать, чи то онъ самъ бувъ выпозичивъ тѣ книжки, бо дуже ча-сто онѣ оцѣола лише вглядѣвъ въ книгу, чи запи-саній якій вѣво выпозицѣй книжки. На пытанье, зъ отки тѣ книжки могли взѣтися въ библиотѣцѣ товариства, отповѣвъ обжалованій, що якъ въ книжки товариства, такъ и тѣ булы дарованій то-вариству, бо авторы звычайно самі надѣшляють товариству книжки, якій выдають. По промовахъ прокуратора Литвиневича и защитника обжа-лованаго, котрый подѣбѣвъ, що прокураторию навѣтъ не выказала, що обжалованій ширивъ згаданій книжки, бо въ законѣ сказано выразно, що за-канзаны друка ширитъ той, хто ихъ розпрѣдуе або роздае, а не позичае зъ библиотѣки, три-буналъ по довѣшій нарадѣ засудивъ обжалованаго на вайнѣшчу кару грошеву 5 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Нарушеніе границъ.) До „Pol. Corr.“ доно-сятъ, що громада Волиця Барилова пов. каменец-кого внесла жалобу до дѣтчныхъ властей, що комисиіа руссѣйская для управлѣннѣя границъ пе-ревѣла недавно односторонно таке управлѣннѣе и отѣтала ѣй три гектары землѣ, котрі прилучи-ла до области руссѣйской. Власти дѣтчной мають розпочати въ сѣй справѣ сѣдѣство.

(Справа нафтова) ще незалагоджена. На-последѣе предложенье угорске не надѣлила ще-жериторична отповѣдь австрійского правительства. — Угорскій министръ торговлѣ, гр. Сеченій, за-явивъ на зборѣ своихъ выборѣвъ, что справа мыта отъ нацѣты не буде вже дошче отѣола на-перешкодѣ въ заключенію угоды торговельной съ Австрією, бо справа нафтова буде порѣшена на-ложеньемъ вышного мыта отъ сырой нацѣты.

(Головнѣйшій результатъ спѣлнѣхъ делегацій.) Подѣ такимъ заголовкомъ оголосивъ по-с. Жакъ артикулъ въ „N. fr. Presse“, въ котромъ наса-мпередъ съ радѣстою витѣе фактъ, що въ такъ-важнѣй для австрійской политики заграничной по-рѣ провадилася мѣжъ делегатами австрійскими и угорскими повна згода. Згода, що передѣвѣмъ-треба миръ удержати; згода на заявленье угор-ского президента министровъ, що задачею Австрії-есть недопустити одностороннаго протекторату на Балканѣ и помагати самостоятельному развѣсѣи та-мѣшныхъ державъ; згода на союзъ съ Нѣмеччи-ною и т. д. Зъ сего всего выходитъ, що дуа-лизмъ монархій показався дуже добрымъ, лишь не треба его тецерь ослабляти и не жада-ти тріализму або може ще плкоролизму.

Заграничній Державы.

Константинопольская дипломатія. „Pol. Corr.“ одержала зъ Константинополя доносъ о от-

носинахъ среди тамѣшныхъ дипломатѣвъ, котра въ многѣхъ стѣорѣтъ пояснѣе тецерьшну ситуацію политичну въ Европѣ. Доносъ оя звучитъ: „По-литична ситуація въ Европѣ отѣбавѣея тецерь-досытъ вѣрно въ вышнѣхъ отношеняхъ, якій пред-ставѣе дипломатичный свѣтъ въ Константино-поли. Въ часѣ вѣсходѣной кризисъ минувшого року творили послѣи Нѣмеччины, Австрія и Россія ду-же довго майже нероздѣльну громаду, подѣчасъ коли посолы вышнихъ державъ, хочъ удерживали дружній отношеня, стояли бѣльше або менше на боцѣ. Все то тецерь змѣнилося. Триумвирату вже нема, а за то можна побачити, що гр. Калиѣзъ зносѣтся частѣйше съ представителями Англій и Италіи. Виліамъ Уайтомъ и гр. Гальванъ, ча-стѣйше якъ съ своимъ товаришемъ руссѣйскимъ. Подѣчасъ послѣдней конференціи въ Константино-поли стоявъ Уайтъ такъ дуже на боцѣ отъ сво-ихъ товаришѣвъ, що навѣтъ въ рапортѣ, выла-номъ въ грудни минувшого року до лорда Саль-берго, доносивъ, що заставивъ разъ Саид-пашу съ амбасадорами, задержавъ въ побѣдѣй комна-тѣ. Такой вышній ознаки роблятъ на Туркѣвъ за-вѣсѣдѣ вѣлѣнѣ враженѣе, бо они вносятъ въ того, що державы не жѣють съ собою въ згодѣ, чого Туреччина, разумѣея, завѣсѣдѣ бажаетъ, думаючи, что то выйде въ ея користь. Тецерьшній отно-шеня и поступованье гр. Калиѣзъ сѣдѣтъ они съ великою увагою, бо въ очахъ Туркѣвъ значе-нѣе Австро-Угорщины въ справѣ болгарской по зая-влѣнѣхъ въ Будапѣштѣ подѣнесено дуже високо. Въ успѣбѣннѣе Туркѣвъ отыкаются двѣ край-ности, а навѣдѣтъ и глубока рефлексіа посту-пають съ собою рука въ руку. Куды не поверне-ся въ Константинополи, всѣды почуеши замѣты, что Россія не скорѣстала зъ доброй нагоды. Тутъ спѣдѣвалося, что ген. Каульбарсъ усуне реген-тѣвъ и министровъ болгарскихъ и что заступитъ ихъ достойниками руссѣйскими, а всѣ булы навѣтъ на то прѣгатованіи, что Россія займе Болгарію. Коли однакожъ показалося на последѣдокъ, что ген. Каульбарсъ набрѣвѣлъ лишь богато шуму, а не отѣбавѣея до вытворѣнѣя доконанаго факту, пе-редъ котрымъ пѣсля поглядѣ Туркѣвъ Европа мусѣла-бы поклонитися; коли зъ другой стороны въ Лондонѣ и въ Будапѣштѣ осуджено посту-панье ген. Каульбарса и выказано его практичну безхосеннѣсть, то въ очахъ Туркѣвъ представѣе-ся выѣздъ консуловъ руссѣйскихъ зъ Болгаріи яко рѣшуче успѣбленье. Въ мѣру того якъ въ насѣдѣдокъ повѣснѣхъ подѣй змѣнившихъ страхъ передъ Россією, збѣльшилося пошанованье для Австро-Угорщины и Англій, а особливо для Ав-стрій, бо Англія застерѣгла ѣй першенство въ справѣ вѣсходѣной, а Нѣмеччина значно змѣни-ла свою въ першѣй хвилѣ очевидну взглядыотъ для Россіи. Для того и прѣѣздъ ген. Каульбарса не зрѣбавъ тутъ великого враженя; въ першѣй хви-ли навѣтъ сумѣшвалося, чи сулятъ охоче прѣй-мати руссѣйского достойника на авѣисаціи. Съ тѣмъ збѣльшился занѣокопѣнѣе и цѣкавѣстою зверта-ются тецерь очѣ Туркѣвъ на кабинетъ вѣден-скій. — Не только впрѣчѣмъ Англія але и Ту-реччина має тецерь правдѣну охоту отѣдати пер-шенство въ справѣ управлѣннѣя болгарского пытаня въ руки Австрій. Порта не має отже на-ѣбрѣнѣя анѣ высылати нового окружника анѣ вы-ступити съ проектомъ окликаня новой конферен-ціи. Туреччина чекае на то, что зрѣбѣтъ Австро-Угорщина. Становище англійского посла Уайта такожъ значно поѣбѣшилося, а нѣмѣцкій посолъ Радовѣцъ стоитъ съ Уайтомъ въ якъ пайлѣтнѣхъ отношеняхъ. Въ Константинополи говорятъ на-вѣтъ, что зближенье Австро-Угорщины до Англій-выплынуло сильно на отношеня мѣжѣ Нѣмеччиною а Англією, а тому поглядѣи не перечать зовѣмъ вышній отношеня въ дипломатичныхъ кругахъ въ Константинополи.

Справа болгарска. Депутатія, выбрана собрѣнѣмъ болгарскимъ, котра має отѣбѣжати двѣры европейскій, выбрала доперва для 2 л. о. м.; въ отѣже вѣсты о пѣй булы доси безпѣд-ставнѣи. Въ окладѣ депутатія входятъ Стопловъ, Грековъ и Качевъ. Пѣсля автѣнтическихъ инфор-мацій „N. fr. Presse“ має депутатія розвѣдати у-державъ подписанныхъ на угоду берлинской, чи кандидатура кн. Вальдемара Даньского есть ще-мѣжнѣю чи нѣ; а коли нѣ, чи мѣгъ бы кн. Александръ Батенбергскій вернутися назадъ. Депутатія має отѣтакъ категорично заявити, что о-кандидатурѣ кнѣзя мингрельского не може бути и бѣсѣды. Она має такожъ и повинформуватися, чи Болгарія може опѣдѣватися помощью Европы. Депутатія має задержатися одинъ день въ Бѣл-градѣ а король Миланъ мавъ заявити, что ея радо-прѣіме. Нынѣ має депутатія прѣйхати до Вѣднѣ, де, якъ кажутъ, гр. Калиѣзъ такожъ ея прѣіме. Въ Берлинѣ довѣдаеця депутатія, чи буде при-ята на петербургскомъ дворѣ чи нѣ. — Зъ Лон-дону доносѣтъ, что въ Болгаріи побѣокоются но-выхъ непокоѣвъ. Регентія зѣне о томъ, что цар-тіи цѣвѣнѣстѣвъ не перестаетъ агитувати и длятого подѣвила свою осторожѣсть, чтобы не-допустити до новыхъ забурѣнѣи. — Зъ Констан-тинополи доносѣтъ, что Россія надѣолала туды-окожнѣе, въ котромъ подае поглядѣи на при-ключѣнѣя въ Болгаріи и на хѣдъ мисіи ген. Каульбарса. Въ окружнику сказано, что мисіи-ген. Каульбарса не можна уважати за неудачу, бо она сконстатувала фактъ, что поглядѣи народу болгарского суть рѣшучо неприхильнѣ для аван-тюриковъ, що захопѣли правительство въ свои-руки. Окружникъ выказуе на последѣдокъ надѣю, что справу болгарскую буде можна залагодити въ-мирнѣи спѣсѣбѣ. — Вѣденская газета „Armeeblatt“ доносѣтъ, что до Вѣднѣ надѣшловъ зъ Нѣмеччи-ны транспортъ зброѣи, замѣлованій болгарскимъ-правительствомъ ще передъ мѣсѣцѣми. Тран-портъ сѣй складаеця: въ 3 батеріи горѣнѣхъ по

8 пушокъ, 50 пушокъ польныхъ, 30.000 киллограммъ пороха, 500.000 картушъ до карабинъ Бердана и 10.000 гранатъ. Транспортировать сей дождя теперь въ Вѣднѣ дальшій высылки.

Россия. Въ Петербургѣ доносятся, что министр дѣлъ заграничныхъ Гирсъ має податися до дѣмисіи зъ причинъ лихого стану здоровья; мѣсе его объявъ бы въ такомъ случаѣ дотеперѣшній амбасадоръ російскій при вѣденскомъ дворѣ, кн. Лабановъ. Вѣсть сю впрочѣмъ дуже имовѣрно заперечують поки-що газеты російскіи. — Станъ здоровья російскаго наслѣдника престолоа значно поправившися и має теперь бути зовсѣмъ нормальнымъ, такъ, що царевичъ не поѣде вже до тѣлѣйшихъ краѣвъ. — Минутого вѣтра приѣхавъ ген. Каульбарсъ вечеромъ до Москвы, де его на дворцѣ дождала численна збрата публіка. Того же самого дня виѣхавъ Каульбарсъ до Петербурга и прибувъ тамъ въ четверть. Кажуть, что ген. Каульбарсъ не поверне вже до Вѣднѣ, а на его мѣсто має бути именованъ новый войсковой аташе; Каульбарсъ має въ загалѣ покинути службу дипломатичну и буде придѣлений до чисто войсковой службы въ Россіи. — Пѣснѣ вѣстей англійскихъ а такожъ и російскихъ газетъ, грозятъ Россіи велика небезпечность въ Азій зъ стороны Хитъ. Держава оя, безпосередна сусѣдка Россіи, не перестаетъ глядѣти на ню зъ укуса и готова при доброй погодѣ выступити противъ нея тымъ болѣе, що войско хитыя есть нынѣ значно лѣпше якъ было колись. Англійскіи и нѣмецкіи инструкторы черезъ довѣдѣта працювали надъ нимъ и старались надати ему практичність европѣйску. Газета „Востокъ“ доносить, що въ линію заѣхала була хитська ескадра до Владивостока и тутъ могли Россіянѣ перекопѣтати, що хитська маринарка не есть зовсѣмъ такъ зла, якъ-бы хто думавъ, и что она може навѣтъ статися небезпечною. Ескадра складалася зъ трохъ панцирныхъ фрегатъ, котрыхъ командантами були Нѣмцѣ и Англичане, але адмираломъ бувъ Хитецъ. Фрегаты були збудовані полая найновѣйшою системою и заоснарені вежами пушковыми, котры обслуговувала дуже зручно хитська маринарка. Скоро лишъ въ Владивостокѣ появились хитскіи кораблі, то въ мѣстѣ наставъ заразъ великій несопокій межъ Хитцями, котрыхъ тамъ дуже багато пробувавъ, и они почали нападати Россіянъ такъ, що власти російскіи мали досыть трудно, закимъ могли въ мѣстѣ завести знову ладъ.

Нѣмеччина. Дня 29 л. падолиста пріймавъ цѣсаръ нѣмецкій воѣхъ президентовъ нѣмецкаго парламенту и розговоривъ съ ними довгий часъ о предложеніи министерства войны. Онъ сказавъ, що се предложеніе лежитъ ему дуже на серці; предложеніе есть велики конечнымъ, коли Нѣмеччина не хоче датися перевыштити оубѣднимъ державамъ, Россіи а особливо Франціи. Цѣсаръ заявивъ оттакъ, що министерство войны дасть о сѣбѣ ще бльшій пошановѣ. Наослѣдокъ заявивъ цѣсаръ, що оподѣвася, що парламентъ по примѣру другихъ парламентовъ ухвалитъ се предложеніе, хочъ оно wymaga великихъ жертвъ. Справу заграничну порушивъ цѣсаръ Вильгельмъ лишъ дуже коротко и не хотѣвъ о нѣй багато говорити; заявивъ лишъ, что онъ бажае а навѣтъ оподѣвася, що миръ буде удержанъ. — Дня 30 л. падолиста розпочалися въ нѣмецкомъ парламентѣ нарады надъ бюджетомъ. Секретарь окарбу Якоби заявивъ, что дефицитъ державныхъ выноситъ 24 миліоны; доходы зменшилися о 20 мил. а выдатки на войско збѣльшилися о 4 мил., на маринарку о 3 мил. Мыто отъ збѣжа приносѣ сего року имовѣрно 31 миліонъ мѣсто прѣлиминарованныхъ 56 мил., что поясняея добрымъ сегоднѣшнимъ живомъ. Цѣлѣвымъ было заявленіе секретаря окарбу, что берлинска монетарія выбивала грошъ для египетскаго правительства и на жаданіе того правительства отпродала ему сѣрбій штаты; позаякъ однакожъ се дѣло залажено въ тайнѣ, то оно не вплине на цѣну сѣрбля. Сама дебата бюджетова не мала дося великаго интересу. Перше читаніе предложена войскового наступитъ вже въ понедѣлокъ.

Румынія. Дня 27 падолиста отримавъ король парламентъ румынскій. Въ бесѣдѣ своей зазначивъ король дружны отнѣсины до воѣхъ державъ и заявивъ, что политичній приключенія на границѣ задоволили выравдѣ на якійсь часъ Румынію, але еи зовсѣмъ не дѣткнули. Король обѣщавъ, что незадовго будутъ заключеніи знову торговельныя угоды, котры сего року скѣчилися, что законъ торговельный буде зреформованъ и что буде заведена рада державна. На послѣдокъ загадавъ же король о арміи, на котру звертае цѣлу овою увагу. По выголошеніи престольной бѣсѣды и по выѣздѣ короля постановили члены палаты и сенату удѣлати до короля и подѣкувати ему за именованіе день передъ тымъ своего брата кн. Леопольда Гогенцоллерна шефомъ третьего полку пѣхоты а кн. Фердинанда, своего брата, поручникомъ арміи румынскои. Зъ причинъ оихъ поминаній мавъ король день передъ тымъ промову до войска, въ котрой загадуячи о оѣмъ братанку оказавъ: „Богъ то для него чотѣ, котрому думаю станею годнымъ, для насъ же есть то радѣсть и порука на будущность, а отчуе то збѣмю и цѣлый край, бо онъ яко членъ моей родины може бути койсь покликанный до стереженія и дальшого веденія мого дѣла“. Король румынскій, якъ звѣстно, не має наслѣдника престолоа, а слова наведеніи вказують, хто колись по нѣмъ може заѣхати на престолѣ румынскомъ.

НОВИНКИ.

— Першій загалный зборы товариства „Школьна Помѣчъ“ въ Бродѣхъ отбудутся 8 л. грудня с. р. о

год. 2 по полудни въ домѣ Вост. о. пароха мѣсцевого. Провизоричный выдѣлъ сего товариства просить о численну участъ въ томъ патристичномъ дѣлѣ.

— Въ честь нового маршала отбудутся дня 2 грудня обѣдъ у п. наѣстника. На обѣдѣ были духовныи и свѣтскіи достѣйники, мѣжъ иншими такожъ сов. Бережничій. Митрополита Сильвестра прощено такожъ на сей обѣдъ, но его нема теперь у Львовѣ, тожъ и не мѣгъ прибути. Маршалокъ гр. Тарновскій виѣхавъ 3 с. м. до Самбора, де пробувавъ теперь д-ръ Зыблякевичъ.

— Презенту на Ланчинъ удѣлили Намѣстничество о. Иллариони Михалевицеви, гр. к. завѣдателями парохіи въ Кошовѣ, а на Городокъ о. Мих. Кульматичкомъ, парохомъ въ Певитнѣ.

— Въ нашомъ театрѣ отограна буде нынѣ на дохѣдъ „Академ. Братства“ народна драма М. Кропивницкаго „Глигитъ“; завтра въ недѣлю иде другой разъ „Шляхъ хохачкова“ гр. Григоріевича; у во вторникъ 7 с. м. представлений буде на дохѣдъ А. Ф. Стечицкаго „Добушъ“, оригиналь на народна оперета въ 3 актахъ, написана нимъ самимъ, съ музыкою Воробкевича. Надѣмося, что публіка наша численно зберѣея и тымъ самымъ почтѣть сего многозаслуженого актора а заразомъ и автора. Въ четвертъ, дня 9 с. м. отогрантъ артисты нашего театра на скарбовѣй оцѣнъ народну мѣлодраму Воробкевича „Гнатъ Прыблуда“.

— Украинскій театр М. А. Кропивницкаго дае теперь представлѣнія въ Петербургѣ. Якъ читаемо въ російскихъ дневникахъ, театр нашъ тѣшитъ въ отоліи надневокой великимъ успѣхомъ. На двоухъ представлѣнхъ, про які читаемо похвальны рецензіи въ російскихъ дневникахъ, публіка щѣльно заповнила салю театральну.

— Красаа Рада школьна призволила, чтобы ученики гр. кат. обряду въ ц. к. гимназіи въ Сяноку обходили день Іоана Хрестителя торжественно, яко день патрона тамошної гимназіи.

— Именованіа дѣйствующихъ учителей при школахъ народныхъ у Львовѣ именованъ: Евфрозина Васильковна и Марія Ярославна при школѣ св. Анны, Олимпія Зелгѣвна при школѣ св. Анны и Регина Вайгель при школѣ им. Чацкого. — Судія повѣтовый въ Микулицахъ Житомѣръ Рутковский именованъ адъютантомъ секретаря рады при ц. к. высѣмъ судѣ краѣвомъ у Львовѣ.

— П. Сохоръ, генеральный директоръ желѣзницъ Кароля Людвика, одержавъ титулъ барона.

— Въ Тернополѣ отбухосъ торжество врученія золотого хреста заслуги профессору гимназіальному Феликсу Погорельцу, выслужившему 35 лѣтъ въ оѣмъ званіи. Проф. Погорельскій переѣхосъ теперь въ станъ оуновичку.

— Про отбѣтъ сими днями у Львовѣ арештованіа дознаемо лишъ то, что доос арештовала полиція львовска жидъ Вильгельмъ Фельдманъ, и академикъ Северина, поляка. — У обоухъ нихъ мала полиція знайти компромитуючіи писма. Кроми сего зроблено у кільканатѣ оѣбъ ревизію, по бльшой части однакъ не знайдено у нихъ нѣчого компромитуючого. Увѣзеныхъ уволено.

— Проспектъ мѣсячника „Поступъ“, якій має съ новымъ рокомъ выдавати п. Иванъ Франко, оконфукувала позавчера ц. к. прокураторія державна.

— Отъ п. К. Охримовича, посла на Соймъ краѣвой, до Рады державной одержали мы вчера зъ Дрогобыча слѣдуючу телеграму: „На закиды, робленіи менѣ въ „Kurjerъ Lwowski“ и въ мѣсцахъ публичныхъ черезъ п. Озимковича, выточая я сему процессъ о клевету а по розправѣ годовѣй, котра отбулася дня 2 л. грудня с. р. при переосновѣй слухателями сали, запавъ вырокъ о 11 годъ въ ночи, заосуджуючи п. Озимковича на кару 2-мѣсячнаго арешту и пошаненія коштѣвъ поступкованія карного. Мимо того, что до розправы заведено и переослухано 21 оѣдѣвъ, зъ котрыхъ 18 заприсяжено. веденый доказъ правды не удало зовсѣмъ п. Озимковичеву. Ходъ розправы подѣмъ до оголошенія въ часосеняхъ.“

— Василь Пивчукъ, убоженый слухатель философіи, ц. к. поручникъ, котрый отъ кількохъ лѣтъ занимаеся приготовленіемъ кандидатѣвъ до оспитѣвъ на одноклассныхъ охотѣвъ и бувъ звѣстный въ шаршихъ кружкахъ у Львовѣ, выскочивъ минушой недѣлѣ, будучи желѣзничною черновецкою коло Ходорова въ хвилѣ, коли побѣдъ гнавъ съ наибѣльшою силою, зъ побѣду и знайшовъ страшну смерть подѣ желѣзными колесами. Нещастный мавъ при собѣ билетъ до Ямелянои; виѣхавъ онъ зъ Львова въ наибѣльшомъ розгортѣ нервѣвъ и говоривъ знакомымъ, что ѣде до своей родины до Печенижана. Причина самоубійства сего доос намъ не збѣтѣна.

— Безпечность у Львовѣ починае бути дуже проблематичнымъ. Доказомъ сего есть фактъ, что оми днями напали два уличныи злодѣи въ самой середній мѣста на улицѣ Галицкой противъ гимназіи Францъ Іосифа I о год. 6 вечеромъ п. Ю. Б. и хотѣли стягнути зъ нея футро. На крикъ п. Ю. Б. наѣхали люди и злодѣи утекъ, забравши зъ кишѣнѣй ѣй кілька ключикѣвъ, бо бльше нѣчого не могли знайти.

— Послѣдній дни зазначились у Львовѣ нещастливими случаями. Кроми отрадного самоубійства В. Пивчука, о котромъ пишемъ на другѣмъ мѣсці, масмо ще зарегистрирувати наглу смерть будущего парбѣка у о. Юра Стефана Сухецкаго, чиналого 50 лѣтъ, котрый умеръ 1 с. м., прійшовши туды до воздѣвъ на нѣчлѣгъ. Причину смерти бувъ бракъ силъ животныхъ. — Рахунковый практикантъ на мѣстѣнацѣ Витольдъ В. збѣшовъ зъ ума и хотѣвъ въ ночи 2 с. м. выскочити зъ ѣкна другого поверха; его повдержано однакъ и отвезено до заведенія божевѣльных на Кульмарковѣ. — До Букачовѣ приѣхавъ въ послѣднихъ дняхъ мѣнувшого мѣсяца мужчина, котрого имени доос ще не высѣджено и отобравъ собѣ въ лѣску коло

отацин желѣзницѣ житѣе выстрѣломъ зъ револьвера. Бувъ се, здаеся, якійсь чужинець, бо не говоривъ плавно жаднымъ зъ языковъ красивыхъ.

— Виновинна крадежи на почтѣ въ Коломыи вже выкрыто. Есть нымъ 16-лѣтній ученикъ VIII класѣ гимназіальной, Тома Хохоньковичъ, братанокъ тамошного касіера почтового. Молодой злочинець бувъвъ часто въ борѣ стрѣй и въ дни поповненія злочинства забравъ отъ него тайкомъ ключѣ, помошь на почту и отворивъ тамъ собѣ зовсѣмъ выгодно дверѣ и касу. Грошѣ сховавъ найперше подѣ мѣсткомъ при дорогѣ недалеко своего помещанія а оттакъ выпивъ ихъ зъ-оттамъ и сховавъ въ закутку въ воззѣни. Все выкрылоъ черезъ тоа, что вечеромъ 1 с. м. купувавъ Хохоньковичъ въ торговлѣ корѣнної Рамлера вино, карты и другіи подобныи збытковыи рѣчи, се здавалося купцѣвъ подозрѣнымъ и онъ донѣсъ о томъ власти. Виновинникъ признаеся до всего и звернувъ грошѣ, зъ котрыхъ бракуе лишъ кількадесять зр. Случай съ отрашно оумный! Ученикъ VIII кл. гимн. стае — простымъ злодѣемъ! Фактъ сей ошонукае певно каждого призадуматися надъ оѣмъ оумнымъ провомъ и глядѣти за его причинами оередъ нездоровыхъ нашихъ отнѣсинъ, оередъ котрыхъ знаходится вже по части и молодѣжь.

— Шайка злодѣвъ непокоила отъ довшого вже часу окрестѣсть межъ Равою а Тѣшаномъ. Въ минушомъ тыждни закрадосъ тая шайка, складаючися въ 10 людей, до двора въ Смольнѣ, добуло до шпихлѣра и забрала зъ-оттамъ богато збѣжа. Постерункови жандармеріи въ Немировѣ удалося выкрыти и отдати оудови воѣхъ 10 злочинецѣвъ.

— Самоубійство. Профессоръ петербургои медицинскіи академіи, Коломинскій, отобравъ собѣ дня 23 падолиста с. р. житѣе выстрѣломъ зъ револьвера. Причину самоубійства була грызота по причинѣ неудавшася операціи, котру Коломинскій предпринявъ, а котру паціентка переѣлала жатѣмъ.

— Насѣдство по жербѣцѣ. Тыми днями умерла въ Певчанскѣ коло Вѣднѣ 70-лѣтна женщина, Каролина Андре, котра довгий лѣта удерживалася лишъ зъ малоостѣй. Передъ смертію поручила она лѣкареви вручити переходяный подѣ сѣ подушкою пакетъ, еи оострѣ. Лѣкарь сиювѣвъ дае ему порученіе, а оостра умершои знайшла въ пакетѣ 10.000 зр. готовѣи.

— Въ добрахъ монастыря Доминиканѣвъ коло Львова отъ довшого часу заималася ключница монастыря ремесломъ, подобнымъ до ремесла звѣтѣной Ошиневицеви. Она насыпывала до ѣды робнымъ нелюбимъ собѣ особамъ порошокъ, котрый спроваждывавъ корчѣ въ желудку и лишъ скоро лѣкарска помѣчь ратувала ихъ отъ смерти. Справа тая доносеалась до вѣдомости власти и противъ виновницѣ выточено оудовѣ слѣдство.

— Выдѣлъ тов. „Академичне Братство“ складае подѣкы В. проф. О. М. Мартикому за даръ трехъ рѣчничѣвъ „Зорѣ“ для бібліотеки товариства. — Е. Петрушевичъ, голова.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— Кароль Грабовичъ, лѣкарь оудовѣй, управитель шпихалю въ Тарновѣ, упокоивъ тамъ-же 2 л. грудня с. р. въ 67 роцѣ житія. Вѣчна ему память!

— Емилія зъ Фоглѣвъ Завадовска, вдова по бл. п. Іосифъ Завадовскій, пароху въ Виноградѣ, маршалку повѣтовомъ и послѣ до Рады державной, упокоилася у Львовѣ въ глубокомъ вѣцѣ. Вѣчна ѣй память!

НАУКА, ШУТКА И ЛИТЕРАТУРА.

(+) П. Франтишкѣ Ржегоржъ зъ Волкова подѣ Львовомъ, реальный розсѣдчикъ этнографіи галицкаго Руои и ширый нашъ пріятель умѣтивъ сего року зновъ кілька новыхъ студій въ чеськихъ часосеняхъ. И такъ: Въ иллюстрированѣмъ тыждневникѣ „Zlata Praha“ въ ч. 32 и 33 находимо его студію „Den svatojanský“, русинскѣ čta národopisná“. (день Івана Купала або Лопушняка). — Въ мѣсячнику „Slovanský sborník“, редактованѣмъ п. Еввардомъ Бліакомъ, знаходимо въ ч. 10 и 11 студію его „V době rusalek“, русинскѣ čta národopisná“. — Въ литературномъ журналѣ „Ruch“ въ ч. 29 и 30 бачимо его студію: „Roksolana“ съ мотгомъ: „А тотѣ-жъ то Роксоланка, что то трасла Воходомъ. — була наша понападнка зъ Рогатына родомъ“, и другу студію этнографичну: „Pactwo v národním životě Rusinův“. — Въ иллюстрированѣмъ тыждневникѣ „Svetozor“ въ 1000-чнѣмъ, кувилѣномъ числѣ, стрѣчаемо его образокѣвъ „Neopulja“, prominka ze Lvovské Prosivity. Авторъ коротенько описуе выгладъ „Просвѣты“ и „Бесѣды“ львовской, вечерокъ съ танцями устроивши на „Бесѣдѣ“ молодежню „Академичного Братства“ и народный стрѣй одиои Русинки красавицѣ, котру авторъ зовѣ Неонилею Роздольскою.

— „Господаря и Промышленника“ ч. 9 зъ 16 падолиста мѣстятъ въ собѣ: Проектъ организаціи торговѣй збѣжемъ сельскимъ, А. Глодѣвского. — Про зведенѣ насѣи, И. Н. — Управа люпину. — Хоробы коняи у коней, Володимира Федоровича. — Кимѣсть и его роженіе. — Якъ переходѣтъ трихныи до тѣла людского? — Торговля садами, А. Пеленского. — Про доенѣ коровъ. — Вѣсти господарскіи, торговельныи и про мысловѣи. — Пытанія и отповѣди. — Воакъ цѣны и курои.

— „Буковины“ ч. 22 зъ 16 лѣтонада мѣстятъ: Ратуемо молодежѣ нашу! — Буковинска крава выставка. — Доисъ зъ Іосаса (про тамошну читальню). — Буковинскіи товариства руки. — Дрѣбнѣй вѣсти. — Якъ бы розвинути промыслъ нашего народу, рефератъ Ил. Гарасимовича зъ коломыйскаго Вѣча. — Якъ вызволювали Соро-

ханъ и Громко своихъ ошнѣвъ зъ войска, оповѣданіе Ил. Иванова. — Новѣй книжки.

— „Бібліотека для молодежи“, издаваною Ол. Поповичемъ въ Чернівцахъ выйдла 8 книжочка и мѣстятъ: Вечеръ, поэзія Т. Шевченка съ портретомъ поэта. — Галличина, Н. Шкуртгана. — Охъ, казка записана Я. Новицкимъ. — Чоловѣкъ а оилы природныи. — Пѣсня сироты. — Воздухъ, А. Н. Ш. — Ласця, Р. Заклянского. — Забава и 10 загадокъ. (Цѣна одного вышуса Бібліотеки 10 кр.)

— „Кирилла и Методіа“, письма мѣсячнаго, издаваного въ Ярославліи о. К. Сѣлѣцкимъ зъ Жу-желѣ, вышшовъ выпуокъ за жовтень и мѣстятъ въ собѣ статьи: Установленіе святѣ. — Назарѣтъ. — Бѣнковацъ въ Далмачіи. — Добра го-оподина. — Ось вамъ чары.

— Русско-польскій стѣнный Календаръ на г. 1887 издавъ п. Т. Луцкиъ у Львовѣ и продае по 22 кр. съ пересылкою почтовою.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Банкъ „Славія“. Выказъ дѣятельности банку „Славія“ за мѣсяцъ липень, сѣрпень и вересень 1886, въ котромъ то часѣ заключено було въ секціяхъ обезпеченъ I—V (жильевыхъ, огневѣи и градѣвѣи) новыхъ обезпеченъ разомъ 23726

на капиталъ разомъ зр. 27,304,966-47

За премію а побѣднѣй на-

лежитости разомъ зр. 488,143-66

Вынагородъ за шкоды въ

загалѣ выплачено було въ томъ

чаѣ у воѣхъ секціяхъ разомъ зр. 179,081-79

Въ томъ часѣ вложена була въ корнѣтъ членѣвъ часть капиталу банкового, а то:

зр. 359,298-— въ касахъ задатковыхъ, межъ тѣми и галицкихъ: въ Бирчи, Бох-

ни, Делятинѣ, Добчицѣхъ, Дрого-

бычи, Кольбушовѣ, Козовѣ, Кули-

ковѣ, Миколаевѣ, Надворній, Пере-

мышлянахъ, Радловѣ, Радомышлѣ,

Рогатынѣ, Станиславовѣ, Закли-

чанѣ и Збаражѣ и

зр. 654,850-32 на гипотекахъ.

Оборотъ грошевой въ центральной касѣ бан-

ку выносивъ въ томъ часѣ зр. 1,902,063-60

Снаваками обдѣлено 2 громады въ Чехіи.

Отъ 1 сѣчня до 30 вересня 1886 заключено

було разомъ у воѣхъ секціяхъ новыхъ обезпеченъ

53,777 на капиталъ разомъ зр. 56,019,289-80

за премію а побѣднѣй на-

лежитости зр. 1,242,557-37

Шкоды выплачено въ томъ ча-

сѣ у воѣхъ секціяхъ зр. 378,111-72

Пенсійный фондъ застѣпничѣвъ зрѣѣтъ до

кѣнца вересня 1886 до зр. 68,209-58 въ готовѣцѣ и

и эффектахъ.

Головна вы-

гранна евент.

500.000 Мар.

Заявление

Щ а с т я

Выгранъ гар-

рант, держава.

Перше тягнѣ:

9 грудня с. р.

коштуе оригинальнѣй:

цѣльный лѣсъ лишъ 6 мар. або 3 зр. 60 кр.

повѣ лосу лишъ 3 марии або 1 зр. 80 кр.

чверть лосу лишъ 1½ марки або 90 кр.

Я розсылаю оригинальнѣй лѣсы гарантованъ державною (а не заказанъ промысломъ) съ долуче-

Надбелане.

Лікаръ отъ зубівъ

МАРКЪ

дипломованый на вѣдѣнскій университетъ отъ-
крывъ съ днемъ 3 падолиста

Дентистичне Ателіе

при ул. Галицкій, ч. 1. I поверхъ и ордануе
отъ 9 до 6 год.Выготовлюе штучный зубы и цѣлы вилицѣ,
опертъ на тисненю воздуха посли найновѣйшой
американской системы.Выконуе всякія операція безъ болю за по-
мочю коканны. Пломбуе зопсованій зубы золо-
томъ, сребломъ, цементомъ и т. д. 6—8Якъ заводити Правды на ладъ закомар-
ской Правды?Розказавъ Данило Тянцкевичъ, духовный Зако-
магъ. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а
почтою 15 кр. Достати можна черезъ редакцію
„Батьківщини“.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зельзницъ державныхъ.

Вышисъ зъ розкладу Ђзды,
важный отъ 1 жовтня 1886.

Приѣздъ до Львова:	Отѣздъ зъ Львова:
О 2 год. 25 мин. въ нощи мѣш. по- ѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Станисла- вова.	О 11 год. 27 мин. передъ полу- днемъ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова
О 8 год. 13 мин. рано особ. поѣздъ зъ: Хирова, Стрия.	О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зъ: Хирова, Станисла- вова, Стрия.	О 11 год. 40 мин. въ нощи мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станисла- вова.

Галицку незапалну нафту

зъ рафинеріи нягинѣ Любомирской въ Схѣдницѣ, поручае

КАРОЛЬ КЛИМОВИЧЪ

Одна литра саленовой ч. 0 по	22 кр.
Одна литра бѣлой ч. 1 по	20 "
Одна литра жовтово ч. 2 по	18 "

въ окладахъ: Пяцъ Бернардинскій ч. II
Улиця Галица ч. 46.Замовленія на 10-ти литровый бляшанки приймае подписа-
ный въ своихъ складахъ, якъ такожъ въ торговляхъ пп. Крули-
ковского, Важного, Солецкого, Мечковского и Товариства кон-
сумційного. 1795 1—5

Кароль Климовичъ.

Даромъ!

Найкрасшій хустки для Дамъ!

Въ наслідокъ безустанно злыхъ
отношеній торговельныхъ и малого экс-
порту змущений и за всяку цѣну вы-
продати мой складъ зъ 3000 тузинѣвъ
найкрасшійхъ хустокъ до загорненія
и продавати ихъ по такой цѣнѣ, що ледве
оплатится вартѣсть самой сырой вовны
а не то що робота и модный фасонъ.Продаю для того, якъ довго есть
запасъ:

- 1 красну модну дамску хустку вѣдѣн-
ску на голову за ар. —80 кр.
- 1 красну модну дамску хустку до за-
горненія за ар. 1-50 и за 2-50 ар.

зъ правдивой берлинской бавовны въ
пышнѣйшихъ барвахъ и найкрасшѣмъ
тѣненью, якъ: бордо, гранатъ, жин-
дармъ, драпъ, лиловый, брусничъ, чорный,
червонъ, бѣлый, жовтѣ, зеленъ, сѣрый,
шкотовый, турецкій и т. д. въ 60 най-
красшійхъ фасонахъ, найелегантѣйша и наймоднѣйша ноша для каждой
дамы въ дома, на улицы, на прохѣдъ, на балю и т. д., такъ само здобѣй
якъ и практичный на осынь и на зиму.Най-же кожда дама користасъ зъ доброй нагоды, чтобы приблала
собѣ майже даромъ красну и елегантну хустку до загорненія, бо въ на-
слідокъ величезныхъ замовленій буде цѣлый складъ въ короткомъ часѣ
розбраний. При замовленіяхъ проситсѣ о подавѣ докладной адресы,
жаданого рода и барвы. Выслана на всѣ стороны свѣта до 24 годизъ
за посилатомъ або за присланемъ готовки черезъWiener Tücher Fabriks-Niederlage,
A. Gaus, Wien, III. Kolonitzgasse Nr. 8.

1781 За опакованье не числитсѣ. 2—4

БРАТЯ ЛАНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галица, ч. 16

МАГАЗИНЪ

товарѣвъ модныхъ мужескихъ.
Сорочки мужескы бѣлы ширин-
говы „Оксфордъ“, сорочки нощны,
ковѣрики, маншеты, калесоны,
хустки до носа, шарпантки, хустки
шовковой на шю и до носа. Цилин-
дры складаны.Кравати и шалики, спинки до
краватокъ, рукавички, шлейки,
спинки, пальцы, пулярысы, корбки
на тютюны, паперцы цигаретовъ
и т. я.Пледы, шапки, выступѣ (пан-
тофѣ), парасолѣ, плащѣ гумовѣ,
перфумы, мыла, гребенѣ, щѣтки,
зеркала, въ загалѣ всякія приборы
тоалетовы, правдива колоньска во-
да, торбы, картушѣ, поясы на па-
троны, камашѣ и т. и., приборы
ловекъ и т. д.Великій выбѣръ куфровъ и торбъ
до подорожъ, якъ такожъ всякія
артикулы до дороги.Ласкавы замовленія замѣсцевъ залагоджуемо отворотною
почтою, не числячи опакованія!Майже 100-лѣтне истованье топъ фирмы служить
найбѣйшою порукою. 1.62 10—10

СКЛАДЪ

и робѣтны тов. рукавичничихъ.
Рукавички глянцеванъ, зъ сер-
вы, зъ оленя, дунскы, витковъ,
сухой, футровъ и т. д.; шлейки,
подвязки, подушки сѣяновы, зам-
шовой, гуттаперчевы.Кастаны, сподѣвъ и простирала
зъ оленя, панчохи елегантны на
жылы корчовы, баважѣ на калы,
фачѣ и т. д. бандажѣПриборы до фехтунку, торбы ло-
векъ, подорожій и шкѣльнъ, пас-
ки, ремѣнѣ, камашѣ и штильцы
шкѣльнъ, шапки до подорожъ и
ранни, торбыны грудныя на гро-
шѣ и т. д.Прямася подушки гасетованъ,
шлейки, потягачѣ до дзвѣнковъ,
шапки ранни, торбы и т. д. до о-
правы, и въ загалѣ всякія работы,
входячы въ кругъ рукавичничья,
якъ такожъ рукавички до правца.Ласкавы замовленія замѣсцевъ залагоджуемо отворотною
почтою, не числячи опакованія!Майже 100-лѣтне истованье топъ фирмы служить
найбѣйшою порукою. 1.62 10—10

Ц. к. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продас по курсъ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 45—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Поручена зъ провинціи выконуе от-
воротною почтою безъ провизіи.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 246—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ
для потребъ хирургичныхъ и иныхъ подбѣныхъ.

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разъ пораже-
ный, або страдае на конгестіи, за-
воротъ, отомленье, безсонность,
взгл. на хоробливый станъ нервѣвъ,
най собѣ спровадитъ брошюру „Ue-
ber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“,
5 выд. отъ автора, бывшого бата-
лионного лѣкаря въ кравѣй обору-
нѣ, Rom Weissmann-a въ Vilsho-
fen, Баварія, безплатно и франко.
1548 25—26Зъ причины набути болѣшой скѣлькости
Львовѣ BASILKA
1774
ниже курсу емисіи
17—20СОКАЛЬ И ЛИЛЕНЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Поручена зъ провинціи залагоджуе безъ провизіи.

Ягненье в же на Рождество

Kincsem 1 зр. 11 льосѣвъ лишь 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 14—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отъ. 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ

Бюро лотеріи угорского Iockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

!! Просимо читати !!

Необходимъ для каждого госпо-
дарствасуть нашъ ц. к. патентованъ и въ Лон-
донѣ преміованъ сервисы зъ сѣбѣлаФениксъ, котрый такъ задля своей знаме-
нитой тревалости и твердости, якъ такожъ зѣ
взгляду на здоровье въ уживаню недостижимъ,
и позбавляе вѣчно бѣлыми такъ, що ихъ навѣтъ по
25 рокахъ не можна розбѣнати отъ правдивого
сѣбѣла, що подтверждаютъ тысячѣ подякъ и признательныхъ
писемъ отъ наибѣйшого панства, а котрыхъ мы тутъ задля не-
достачѣ мѣнца не можемо помѣстити, можна ихъ оглянути въ ва-
шѣмъ бюрѣ. Маючи одинакой складъ ц. к. патентованыхъ серви-
совъ зъ сѣбѣла Фениксъ можемо лашъ мы продавати за безцѣнъ,
бо по 9 зр. 50 кр. сѣбѣлаучъ пышнѣ 54 штуки:

- 6 Штукъ стол. ложокъ найбѣйшихъ зъ сѣбѣла Фениксъ
- 6 " вилокъ
- 6 " пышныхъ ножѣвъ стол. съ ставѣвъ. остроми
- 6 " ложечекъ десертныхъ або дитинчыхъ найбѣйш.
- 6 " ложечекъ до кавы и гербаты
- 6 " ложечекъ до ледѣ
- 1 " половникъ до супу, тяжкій
- 1 " половникъ до молока
- 6 " пышныхъ чарокъ на ладѣ
- 1 " пышна порожничка на перецъ або цукоръ
- 6 " саленовыхъ лѣхтарѣвъ найновѣйшого фасону
- 6 " цизелеваныхъ Викторіи табѣлетъ съ правдивою хиньскою гравюрою.
- 1 " лѣхтаръ подручный або на фортепьянъ найнов. фасону.

54 штукъ, що суть правдивою окрасою найпершихъ столовъ, коштуютъ разомъ
9 зр. 50 кр.Ласкавы замовленія выконуютсѣ за посилатомъ або за присланемъ.
готовки черезъ Першій фабричный складъ ц. к. патентованого сѣбѣла Фениксъ
I. Silberberg, Wien II, Antonsgasse N. 6.(Гарантия). За то, що подобранный отъ насъ сервисъ зъ сѣбѣла Фениксъ
позбавленъ бѣлымъ, гарантуемо сямъ на 25 лѣтъ а на доказъ сего приймае не-
догѣду посылку до 14 днѣвъ назадъ безъ всякихъ трудностей.Рѣшительно звертаемо увагу II. Т. публики, що не треба бѣдѣ сервисомъ
зъ ц. к. патентованого сѣбѣла Фениксъ уважати за сервисъ зъ сѣбѣла Брита-
нія, що таку робить теперь конкуренцію, и для того просимо уважати добро на
адресу, чтобы уникнути всякого баламутства. 1759 11—12

ЗНИЖЕНІЯ ЦѢНЪ.

Р. ДИТМАРЪ

1792 у Львовѣ 3—6

Головный складъ

Галицкой нафты саленовой
и господарскойзнизивъ цѣны отъ 15 жовтня с. р. и дае почавши
отъ 10 литрѣвъ отповѣдний опустъ.Выключна продажъ Р. Дитмара
невыбухающаго петролю.

Лишь неналку и неексплодуючу нафту.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКЛОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ
въ Раковницѣхъ коло Кракова.Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣвъ браны Фльориньской
въ власномъ домѣ.Выробляе рѣзны роды циклории зъ матеріалу сырого краснаго власнаго пилля-
тин. Матеріалъ сырой красной або корѣвъ циклории управляютъ на нашѣй рѣли
масе посли химичной анализы въ лабораторіи академіи промышленно-технической
въ Краковѣ далеко болѣе частѣй поживныхъ и горныхъ, властныхъ
циклории, якъ такий самъ корѣвъ заграничный. Маючи отже матеріалъ
сырой доброй лѣкоти, циклория моя ривалюе побѣдою со съ всякими выро-
бами заграничными того рода и масе ще ту перевагу, що есть красна
и дешевша.

Фабрика поручае слѣдующіе роды (назвы):

Циклорию краковскую, горку, пачка округла 1/8 1/2 кильо
Кава шротована французска даюча вываръ клярный.
Кава краковска въ сѣринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
Циклория въ склянкахъ (конкуренційна).
Кава филова.Маю надѣю, що Поважанный Панъ и господинѣ отѣняючи доброту
моихъ выробѣвъ, ихъ вышну вартѣсть отъ шумно рекламныхъ фаб-
рикатѣвъ чужихъ, будутъ попирали змаганя поднятъ на рациональнѣй
основѣ згоднѣ съ интересомъ власнымъ и кравового промыслуВыробы мои можна достати въ центральной „Народной Тор-
говли“ и си филияхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтвыхъ“ и въ
всѣхъ значительныхъ торговляхъ. 1696 (25—2)ежи многими поручаемыми
противъ гѣстцю и ревма-
тизму средствами домо-
выми позбавленъ предѣ
правдивый Pain-Expeller
съ котовоу найуспѣшнѣй-
шимъ и найбѣйшимъ. Не есть
то жадное средство тайне, лишь
правдиво ретельный, лѣкарямъ
выпробованный препаратъ
котрый можна справедливо пору-
чати каждому хорошему яко
всѣмъ безпечный. Найбѣйшій
доказъ, що Pain-Expeller съ ко-
твѣю заслугею на повне довѣрье
есть безперечно въ томъ, що
богато недужныхъ котрый спро-
бувавши иныхъ шумно захва-
люваныхъ лѣкѣвъ, перула пре-
цѣ знову до 1791 5—23

давно выпробованого Pain-Expellera.

Они переконалися якъ разъ
черезъ порѣванье, що такъ
ревматичный болѣ, якъ и рванье.
якъ такожъ болѣ головы, зу-
бовъ, боля въ плечехъ и колѣнъ
въ боцѣ и т. д. уступаютъ най-
скорѣе черезъ натиранье экс-
пеллеромъ. Дешевѣ цѣна, бо
40 кр., 70 кр. и 1 зр. 20 кр. по-
сли величинъ, дае возможность
навѣтъ невозможнымъ его собѣ
роздобути, а безчисленый успѣхи
ручати за то, що грошѣ не вы-
даются на дурию. Треба одна-
кожь сътерпѣться принимать шѣ-
дливый подбѣрки и треба лишь
Pain-Expeller съ маркою „Ко-
твѣ“ уважати за правдивый.
Центральный складъ: Антика
пѣдъ златымъ львомъ въ
Празѣ, Niklasplatz 7.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.Въ запасѣ въ многихъ
аптекахъ.

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русских святых) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ «Библиотека назван. повестей» выходит по 2 печат. аркуша каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция «Администрація» подъ Ч. 44. улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣг. однимъ трочкомъ печатной, въ рубр. «Надѣслано» по 20 кр. а. в. Републикаціи неопечатаній вольный отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адм. администрація «Дѣло». у Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция «Кіевскомъ Старинѣ» въ Кіевѣ, почтовый урядъ и «Газетное Бюро» В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплату на «Дѣло» для Австріи: для Россіи: за цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. «Библиотека»: съ дод. «Библиотека»: на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . 2 ар. 60 на полъ року . . . 2 ар. 60 р. Для Закарпатъ, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рікъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7 ар. 50 на чверть року . . . 3 ар. 75 съ дод. «Библиотека»: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар. Подлинное чило коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплату и залеглостей.

Передъ Соймомъ.

Соймъ галицкій збереся 9 л. грудня 1886 р. о годинѣ 12 въ полудне. Буде се перше засѣданіе IV сесіи а V періоду Сойму галицкому.

На порядокъ дневный першого засѣданія, кромѣ открытія и выбору звичайныхъ функціонерівъ: секретарівъ, квесторівъ и ревидентівъ, поставивъ Выдѣлъ краевый деякія свои предложія локального значенія, якъ и справозданіе о бюджетѣ краевомъ на 1887 рікъ, котре передастся бюджетовой комисіи. Реперентами сихъ справъ суть члены Выдѣлу кравого, послы Смолька, Верещинскій, Гомардъ, Петрускій и въ наибольшій части посолъ Бережницкій.

Доси зъ офіціальною стороны не заявлено нѣ зъ-ѣтки, чи кромѣ дѣла чисто административныхъ на порядокъ дневный короткои сесіи соймовои войде яка важѣйша справа политической натурѣ. Не сказано именно, чи Соймъ галицкій приймє, о скѣлько то лежить въ его компетенціи, за частковѣ бодай полагодженіе такъ званою справу рускои въ Галичинѣ, початомъ минувшомъ сесіи, а доси лишеною всякого хочъ-бы найдрѣбнѣйшого, для Русинѣвъ позитивного результату.

Краеве правительство, о скѣлько знаємо, не подготовило зъ своєю стороны нѣякихъ предложєнь зъ того поля. Програма кабинету гр. Таффео о «помирєнію народѣвъ австрійскихъ» не найде у насъ ще прижитенія. О рѣвноуправленію Русинѣвъ галицкихъ въ тыхъ сферахъ ще не подумано, а при тѣмъ не постараносъ такожъ, щоби устава торѣчного Сойму о управленію языка руского въ школахъ народныхъ одержала найвысшу санкцію.

Рѣвно-жъ и Выдѣлъ краевый не прийде передъ Соймъ съ якою-небудь справою, дотыкающею жизненныхъ интересовъ галицкихъ Русинѣвъ. Поручену собѣ справу о постепеннѣмъ впровадженію науки языка руского въ всѣхъ школахъ среднихъ нашего краю, або о такъ званѣмъ утравизмѣ — Выдѣлъ краевый не довѣдъ до кѣнца. Про хосєнієсть

такого утравизму пытавъ ѡнъ академію наукъ въ Краковѣ, оба сенаты краевыхъ нашихъ университетѣвъ и Товариство учителѣвъ среднихъ шкѣлъ у Львовѣ, але всѣ тѣ тѣла науковѣ спротивились утравизмови зъ чисто дидактичныхъ причинъ. Пытавъ такожъ Выдѣлъ краевый и Раду шкѣльную краеву о опинію въ тѣмъ предметѣ, але доси не одержавъ ще нѣякой ѡтповѣди. Дѣло се одержало про-то дѣлѣ на необмеженный часъ, на *feliciora tempora*.

Зъ всего того выходитъ, що нѣ правительственна нѣ автономична власть краева зъ власной инициативы не хоче чи не може такати справу рускои, хочъ-бы лишь на поли шкѣльничства народного и середного, мимо того, що Русины галицкіи на кождѣмъ кроцѣ и при кождѣй нагодѣ въ способѣ рѣшучій заявляютъ свои потребности духовѣ и всюды домагаются большого узгладненія своихъ правъ національных. Не ошибемосъ зовсѣмъ, наколи скажемо, що нема нѣ одного Русина, котрый-бы зъ нынѣшного положенія народу руского въ Галичинѣ бувъ бодай въ части задоволеній, котрый-бы не бачивъ ясно укорочєна для себе тыхъ правъ и свободъ конституційныхъ, якими користуются другіи, навѣтъ менше численніи народы австрійскіи.

Послы рускій stanno передъ Соймомъ, але се законодательне тѣло не выходитъ имъ на зъустрѣчъ съ нѣякимъ приносомъ. Зъ ѡттамъ вѣе страшною пороженію, негативизмомъ, холодомъ, а при тѣмъ и нерозумѣньемъ значєнія справы рускои. Аксіомъ: «най буде якъ бувало», мертвый византизмъ и все що съ тѣмъ понятіємъ вяжєся, огорнувъ умы керманитѣвъ доль нашего краю и не дає выринути нѣ одной здоровѣй, благороднѣйшой, а при тѣмъ глубшій мысли, хотѣй зъ другой стороны керманитѣвъ тѣ добачаютъ мабуть добре, кѣлько шкоды неполагодженій межнародный интересы наносятъ экономическому положєнію нашего краю. Здаєсь майже, що бачимо передъ собою путника, ступающаго по ховзкѣй дорозѣ въ пропасть, котрый однаковъ нарочно закрывъ очи и оглухъ на всяке накликуванє до спасєнія себе самого.

Въ виду такого неѣтрадного положєнія спочиває на нашихъ послахъ рускахъ святыи обовязокъ тѣмъ голоснѣйше допоминатись с права и свободы для руского народу, всюды и при кождѣй нагодѣ подносити его всесто-

ронній потреби и беззглядно жадати ихъ найскоршого полагодженія. Маємо тутъ на оцѣ такъ духовѣй, національнѣй, якъ и экономичнѣй потребности нашего народу. Послы рускій будутъ мусѣли на пово поднести языковѣ рѣвноуправленіе въ школахъ среднихъ и домагаѣтись заснованія кѣлькохъ рускихъ гимназій въ Галичинѣ. Подставы до того суть, бо посѣдаємо и численну молодѣжь руску въ среднихъ школахъ, и суть у насъ свои подручнички шкѣльнѣй. При тѣмъ не можна забувати, що доси наука руского языка въ гимназіяхъ съ польскимъ языкомъ выкладовымъ не єсть управильнена и терпѣть головно тѣмъ, що для катєдръ руского языка въ сихъ школахъ нема окремыхъ системизованныхъ посадѣ. О санкціи для торѣчной устаы о рускихъ школахъ по мѣстахъ и мѣсточкахъ — окрєного внесєня рускихъ послѣвъ — повинна упомнутись большѣсть соймава яко о своєю дитинѣ.

Рѣвно-жъ не можутьъ послы рускій забути на тѣ факты, якѣ звершились въ нашѣмъ краю въ успывающѣмъ роцѣ, котрыми була укорочєна чи то конституційна, чи лична свобода Русинѣвъ. Маємо тутъ на гадцѣ немилу справу розвязанія косѣвского вѣча, справу жабѣвску, секатуры читалєнь, рѣжнородный безпѣдставный вѣзненія, накладанє податковъ на товарѣства гуманитарны и др. Голосъ ихъ, поднесенный въ тѣмъ дѣлѣ, найде мабуть ѡтгомѣнъ и въ тыхъ послѣвахъ польской народности, котрыми суть дорогѣ свобода лична и пошопованє конституційныхъ правъ въ загалѣ.

На поли экономичнѣй мають рускій послы довершити не менчу задачу. Выходячи зъ засады, що передъ всѣмъ належить стрѣмѣти до зменшенія тагарѣвъ краевыхъ, мусѣтъ они консеквентно заступати систему наибольшой ѡщадности при ухвалѣ бюджету кравого. Якъ тамъ большѣсть соймовѣй сподѣбаєся, въ то не входимо, але послы рускій, яко заступники интересѣвъ сєлянства, повинны выдатки краевѣй обмежити лишь на цѣли чисто продуктивны съ узгладненіємъ институцій гуманитарныхъ и просвѣтнѣхъ.

Не сумнѣваємось, що якъ давнѣйшими роками, такъ и теперъ Соймъ галицкій схоче прийти въ помѣчь промысловѣ краевому. Се дѣло рѣціональнє и хосєннє. Ёму нѣхто не спротивится. Лишь розходится о то, щоби весь край рѣвномѣрно ѡбдѣлено и то въ сѣра-

ведливѣмъ ѡтношенію до розбудженого промыслу домашнього, и щоби шкѣль промысловыхъ, заложенныхъ на Руси, не надѣжivano яко средства польоизаційного. Тѣмъ бо не двигнєся промыслъ, а противно выкличєся изъ стороны Русинѣвъ справедливый антагонизмъ противъ такихъ шкѣль. Належало-бъ про-то существующѣй при Выдѣлѣ краевѣмъ комисіи промысловѣй пригадати сєріозность єи задачѣ и звернути єи увагу, що така дорога не доведе до пожеланѣю цѣли.

Сумнѣваємось однаковъ, чи Соймъ краевый прийде въ помѣчь рѣльничству краевому. А чєйже вѣдомо, що въ Галичинѣ яко краю хлѣборѣбѣмъ матеріальнѣй станѣ сєлянства єсть подставою добробыту всего краю. По нынѣ на сєлянѣ нашихъ забувано звичайно. Школы агрономичнѣй не были приступны сєляниновѣ. Тамъ одиницѣ, случайно попавшій-ся, образовались скорше на парѣбѣвъ двѣрскихъ и карѣбѣвнѣхъ, якъ на господарѣвъ. О заснованію образцєвыхъ господарствъ у насъ ще и не думано. Такъ само о приступнѣмъ кредитѣ для сєлянѣна, о меліорациі грунтѣвъ сєлянскихъ, о управильненію рѣкъ, о заведенію численнѣйшихъ стаєвъ розплодовыхъ, о збуванію плодѣвъ земныхъ безъ интервенціи факторѣвъ, а просто до краевыхъ сєснѣвъ — о тѣмъ всѣмъ мало хто и погадає. А чєйже темнѣйшому ѡтъ промысловѣ хлѣборѣбови належало-бъ прийти скорше съ помѣчною рукою.

Тѣхъ и другыхъ справъ не повинны рускій послы спускати зъ очей, а здоровѣмъслѣй послы Сойму кравого и загалъ рускій попре ихъ въ всякѣмъ змаганію на тѣмъ поли.

Остаточнѣ позволяємо собѣ пригадати кому трєба, що Соймъ галицкій не єсть соймомъ польскимъ и наколи давнѣйше черезъ якѣйсь частъ при открытіи сєсій соймовыхъ забувано на языкъ рускій, то сєго року та незручна ошибка чєйже не повинна повторитись...

Ратуймо молодѣжь нашу!

Съ такимъ заголовкомъ помѣстила наша «Буковина» въ 28 падолиста с. р. статью, въ котрѣй представлено яркими але вѣрными красками сумѣе положєніе нашего народу на Буковинѣ на поли народного шкѣльничства.

бы на Кієвѣ и Пѣдволочиско, тѣлько-жъ не всякій схоче авантуруватись на румунѣйшій комѣрѣ и даватись ограблявати.

Щастєє еще, що въ Молдавіи лишилось де-що жидѣвъ и кѣльканацѣвъ Поляковѣвъ, а то за кѣлька лѣтъ чужинєцъ не найде тамъ живѣи души, щѣбъ розмовитись съ нею. Колись, за Кузы часѣвъ, ѡтъ Поляковѣвъ ажъ роилося въ Румуніи: безчисленнѣй повстанцѣвъ, утѣкши зъ Россіи, находили ту безпечный пріютъ и навѣтъ репрезєнтували интеллигенцію краеву. Князь Куза дуже Полякамъ бувъ радѣй, ѡтдававъ имъ вышѣй стєпенѣ въ войску, Поляковѣвъ маѣвъ межи своими дорадниками, войско его подѣ начальствомъ Поляковѣвъ-офицерѣвъ вѣшло здѣбувати Букарєштъ... Нынѣй инакше. Интеллигенція краева змагаєсь дуже скоро, Поляки уважаються вже чужинцами. Де-що ихъ єсть еще въ урядѣхъ, де-що при зєлѣзницѣхъ, але симпатіи для нихъ край не має. Осѣбно въ зло берутъ Румуны Полякамъ, що єй, одержавши хлѣбъ въ Румуніи, дѣти свои не посылаютъ въ румунскіи школы, але вєзутъ ихъ за границу, наибольшє до Львова, щѣбы — хранѣ Боже — не стались Румунами. Правду оказати, и Румуны и Поляки, беручи зъ народного становича, поступаютъ собѣ ту слушно.

Остаєся еще де-що оказати про войсковѣ ѡтношенія въ Румуніи. Армія румунѣска до часѣвъ вступленія на княжій престолъ теперѣшнѣго короля, була посѣбѣхомъ для всей Европы. Румунѣ-сєлянѣнѣй вже зъ своєю поставѣ неокладный, валуковатый, а до того страшно безпорядный, у

Переѣздомъ черезъ Молдавію.

(Конєцъ.)

Побѣчь насъ въ гостиници сидѣло дивного рода товариство. При 3 столахъ засѣло 18 людей — всѣ зъ оубѣдною Россіи. Мѣжь ними были три панночки, въ котрыхъ двѣ — якъ мы догадувались зъ короткого волоса на головѣ и зъ душе зимнон конверзаціи — якѣ-ѣ еманципантки, аспостолки рѣвноуправленія женщѣвъ съ мужчинами; сушротивъ тѣхъ еманципантокъ сидѣли два молодѣи люди, здаєся, кандидаты до подружѣ; боками умостились чѣтыри старшѣй матроны, матери молодыхъ людей; при другѣмъ столѣ засѣли старшѣй люди; то льохъ то свѣй — мабуть батьки молодыхъ; при третѣмъ столѣ зновъ громада старшихъ людей, а мѣжь ними съ свѣвою бороодою православный овѣщенникъ. Всѣ ѣли котлетъ (се, видно, наибольша ласощъ въ Молдавіи) и пили чай, лишь часами холодно и тихо перекидаючи слова ѣ собою. Въ кутѣ, немѣвъ у французѣ, стоявъ въ ѡдѣню правдивого цѣнца музыкантъ-циганъ. Сей перекинувъ праву ногу по-за лѣву а верхню часть тулува перекинувъ на право и съ вышуканѣю грацією, що лишь большє еще смѣшнымъ его робило, выводивъ при гитарѣ вѣйлякѣ сєнтаментальнѣй мотивы ѣ трєлями. Циганъ, видно, знавъ, въ яку отруну вдарити: его музыка — то тужливѣй ѡтѣганіи молодыхъ людей, живѣй дровѣвъ залюбленого сєрца, самѣй найнѣжнѣйшій чувствѣ Амора... А коли-бъ вы побачили, якъ подѣ свою музыку старѣй циганъ ставѣ ѡпѣвати, якъ

ѡнъ тонкѣ дѣвѣйшѣй голоса перемѣшувавъ ѣ молодыми, якъ ѡнъ весь дрожавъ, перехлѣвѣваясь, натягавѣ, якъ груди его що-хвила подѣоислино, волнували, якъ ѡко его бѣгало по цѣлѣй стєли а въ певныхъ хвилѣхъ его голосъ — мѣвъ децѣ ех машина — зарєвѣвъ найѣстрашнѣйшимъ баѣомъ, — вы-бѣ згинули зъ надѣйру радости. Все ту зложилось на одєнь великій єфектъ: убранє, постава, рухи, ѡпѣвъ... Тѣлько-жъ недѣвогъ я набавивѣся тѣмъ рѣдкимъ видѣомъ — цѣлѣ товариство, вразѣ ѣ попомѣи и циганомъ, перєнеслось до великой готєлєвой салѣ, де забавѣ потягнулись въ пѣзну нѣчь, та — якъ догадувались въ готєлю — закончились заручинами двѣхъ парѣ. «За цѣлу ту штуку — оказавъ намъ на другѣй дєнь завѣдатель готєлю — за котлетѣ, чай, за салѣмъ и за цигана заплатило товариство 500 лєвѣвъ. Такъ у насъ поступаютъ съ чужинцами.»

Єще-жъ таке поступованє съ чужинцами, що ѡстѣи въ Румуніи ради набравѣи грошей, можна зъ патриѣтичного поглядѣ зовсѣмъ оправдати, однаковъ обдѣранє *пропѣжжѣ* не має жадного змыслу. Всѣ большѣй мѣста, а до такихъ належатъ безпєрєчно Ясѣы, стараються стягнути до себе якъ наибольшє проѣзжихъ, упріємнѣи имъ житѣє и бодай якъ-такъ ѡбяслятись съ ними по людѣки. Тогдѣи и доходы мѣста побольшаються, и добробытъ здѣнгаєся мѣщанѣ — торговцѣ, ремѣсники, промысловцѣ и сѣтки людей наживаются зъ проѣзжихъ и, що найважѣйше, грѣшь лишѣєся въ краю. Не перечу, що и въ Ясѣяхъ (а большє еще въ Букарєштѣ) найдєсь де-що цѣка-

„Вороги руского народу — пише „Буковина“ — кинулись теперь передовым на руску молодёжь, перетягивают её подступом, хитростью, ба навѣть силою въ свой таборъ. Передъ коблѣю лѣтами вытворено въ насъ рѣзкими забѣгами, агитаціями а навѣть сѣкатурами цѣлый таборъ перевертѣвъ, загорѣлыхъ румунизаторѣвъ, а теперь череда та служить Румунамъ до вынародовленя руской молодёжи. Румунскій языкъ веувають до всѣхъ школъ, а замѣсть руского учать тамъ „russische Sprache“, знаючи добре, що мертвымъ словомъ души руской не розогрѣтисъ. На катихитѣвъ въ всѣхъ школахъ черновецкихъ накинено сѣмьхъ Румунѣвъ, квалификованыхъ до руского языка свособомъ „приватнымъ“, а коли Русины выборы для себе въ черновецкой гимназіи одѣлене рускихъ православныхъ дѣтей отъ румунскихъ, то рускимъ (!) катихитомъ именовано загорѣлого румунизатора. За то про коцманецку руску гимназію давно и слухъ пропавъ.

Въ пѣвчій школѣ почуешь руске слово — каже дальше „Буковина“ — майже только въ нескладныхъ до него устѣ румунскихъ докторандѣвъ. Се значить одно, що огидити руске слово. Румунизаторскій вѣтрѣць повѣває отъ якогось часу и въ семинаріи учительской, де для пропаганды румунизаторской засновано ще особій стипендіи для тѣхъ питомцѣвъ, що учатся по румунски. Се формальная фабрика до вынародовленя руской молодёжи. Теперь же має засноватисъ и румунска дѣвочья школа, щобъ вже нападати на насъ въ всѣхъ бокѣвъ.

Духовна семинарія — то дѣйствителный рай румунизаторѣвъ. Тутъ все румунске, а по руски почуешь хибѣ тиху яку молитвочку або гласокъ въ семинарской каплицѣ, наколи за то не оббѣють тебе румунизаторскій фанатики. Горькі муки приходится тамъ проживати тому, хто хоче лишитисъ Русиномъ. Мы дѣйствительно подивляемо твердѣть характеру деякихъ рускихъ питомцѣвъ, що выйшли послѣдними лѣтами зъ той гѣнны и признаются явно Русинами. Нема для нихъ нѣкого въ свѣтѣ, хто бы обставъ за ихъ кривду. Се дѣйствителный мученики-герои за свою народность! На нихъ, на тѣхъ бѣлыхъ кружѣвъ въ черновецкой духовной семинаріи выдумала румунизаторска зверхность новый нападъ. Ось онъ!

Читателѣ вѣстного московского органу, вѣдѣнского „Parlamentär-a“, що отъ сего року ставъ наразѣ покровителемъ православія, а на дѣлѣ — румунизація на Буковинѣ, читателѣ сего достохвальнаго органу пригавнуть собѣ певно статію, въ которыхъ „оправославившійся“ Чехъ, а радше черновецкій православный румунизаторъ и уніатскій „русскій“ нападѣли на статію „Буковины“, а межѣ иншими и на профессора руской литературы при черновецкомъ университетѣ. Тыми статіями подлагоджено справу, а покѣнчено еи теперь тымъ, що теологамъ Русинамъ заборонено ходити на лекціи руского языка сего профессора, бо — якъ мавъ настоятель духовной семинаріи высловитисъ —

всѣхъ войнахъ, якъ то кажуть, „концентрированъ наваждѣ“. Цѣла организациа войскова була дуже примитивна, жовѣра нѣхто не поважавъ, а найменше сама Румуны. То були собѣ добродушныи люди, котрыхъ каждый ганьбитъ, поштуркувавъ, люде сотвореніи до всего, лишь не до оружія.

Нынѣ перевела Румунія цѣлковиту организацию арміи. Въ послѣдній войнѣ російско-турецкой войско румунске здобуло подѣ Плевнаго годовну редуту, коли войска російскій лишили до 20.000 трупѣвъ на боевици, не вѣдавши вѣдѣного. Отъ сего то часу армія румунска здобула собѣ узанье въ войсковомъ свѣтѣ, а зъ посередѣ побѣдного войска своего именувавъ теерѣшній король 10 новыхъ генералѣвъ — чило на 200.000-ну армію дещо за велике, але для войска и народу подѣлѣбно.

Цѣла армія душею-гѣломъ отдаѣла своему королеви и естѣ его головною опорою супротивъ одной партіи бояръ, що не люблять „Нѣмца Гогенцеллерна“ и супротивъ партіи молдавской, що еще заедно тужить за окремимъ княземъ въ Яссахъ.

Передъ выѣздомъ до недалекой, пограничной стации Унгевіи перейшовъ я по Яссахъ, щобъ приглянутисъ мѣсту. Зъ богатыхъ записокъ, пороблѣныхъ при той нагодѣ, не стану наводити всѣхъ подробицъ — се матеріалъ надто сухій, маючий интересъ хибѣ для туриста, що заблукатисъ хоче въ тотій оторонѣ, а не для загалу. Обмежуя лишь на коротку згадку.

профессоръ сей естѣ противникомъ православія. Не знаемо, чи та ложъ только продовжене интригъ сумно звѣстныхъ особѣ противъ профессора руской литературы, чи що иншого, — досѣть, що сей новый укавъ достойный того, щобъ буковинска Русь надѣ нимъ подумала. Руской молодёжи отнато послѣднее жерело, зъ которого могла черпати науку своєю рѣдной мовы и скрѣпляти своєю руского духа. Страшно подумати, а се вѣрный, хотя може ще не полный образъ положена, въ якомъ находится буковинска руска молодёжь.

По тѣхъ словахъ вазывавъ „Буковина“ земляковъ рускихъ, щобъ всѣ якъ одинъ мужъ ваялись до поборѣня ворага руской молодёжи, а кривду ту подносила голосно во всеуслышаніе правительства.

Якъ въ одной стороны сердечно сочувствуемо сему неутраденному положеню нашихъ братѣвъ на Буковинѣ, такъ въ другой, наученій досѣдѣмъ, кличемо до нихъ! Не надѣйтесь на князѣвъ! Своя помѣчь найлучша и найпѣвнѣйша. Противъ румунизаторской адекои работы одинокимъ забороломъ вашимъ най буде позитивна праця. Дѣло ваше свѣте добре почате; въ нѣмъ не уставайте! Рускій народъ не пропаде, бо хоче и буде жити своимъ житьемъ. Поддержуйте лишь духа предковъ нашихъ славныхъ, крѣпите его! Прочѣ съ Katheder-рутенизмомъ, прочѣ съ жалыми, а ступайте до борѣвъ, якъ ясса мужамъ, що вѣра въ будучность своего народа!

При той нагодѣ най намъ буде вѣльно звернутисъ короткимъ словомъ и до нашего галицкой руской молодёжи. Якъ бачите, не весело живѣть нашимъ братямъ на Буковинѣ. А головна причина въ томъ, що давнѣйшими лучшими лѣтами не вытворено тамъ такого числа патріотѣвъ рускихъ, котре-бъ нынѣ подѣ грѣвну хвилю на кождѣмъ кроцѣ стануло въ зашитѣ своихъ народныхъ правъ. Немѣтъ ту выкористув нынѣ фанатичный ворагъ безъ пощады. До того удалосъ звѣстнымъ нашимъ псевдо-патріотамъ руску семью на Буковинѣ роздѣлити на два таборы на поли вѣры и народности. Однѣ въ нихъ трудятся, другіи стався зовѣмъ рѣвнодушнымъ для своего народа и въ имя православія важкѣ навѣть съ ворагомъ рускости. Кто знае, чи колись на насъ Галичанъ не спаде обовязокъ боронити руской справы на Буковинѣ, чи не одного зъ молодёжи нашей не кинѣ судьба на то нове бовище, де твердый характеръ, любовь до своего народа и спорный засѣбъ науки суть найуспѣшнѣйшою зброєю. Буковинцѣвъ нашихъ не можемо дати на поталу Румунамъ. Буковина була рускою, а румунизація вынѣ — якъ пише згадана часопись — по недостатку своихъ заступниковъ и при помочи перевертѣвъ рускихъ. Ты слова говорятъ дуже ясно до насъ, а именно до тебе, руска молодёжь! И на твоій характеръ и твои пересѣдѣния національнѣ та религійнѣ власнѣ люде заставляють нынѣ принаднѣ заставки. А для тебе, поки-що, лишавъ трудъ на поли науки, бо in hoc signo vinces, и съ тою зброєю въ рукахъ не только

не покоришься передъ ворагомъ твоимъ, але ще и смѣло заглянешъ ему въ очи. До тебе кличемо про-то нынѣ вразѣ съ „Буковиною“! Ратуйся, молодёжь руска, честнотою характеру, любовью до своего народа и свѣтломъ науки!

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Зъ Николаева пашуть намъ подѣ двѣмъ 2 л. грудня: Заходомъ мужѣвъ загалному добру приклонныхъ открыто у насъ вже другимъ изворотомъ Читальню дня 28 падолиста о. р. Члены збѣшливъ въ недѣлю по вечерни въ гарно прибраной хатѣ п. Ивана Яцка, тутешного провизора. По отпѣваню молитвы „Царю небесный“ открывъ зборы на загалне жаданье приютныхъ Ви. п. Петро Лабовскій, директоръ мѣщанской школы. Предметомъ его краснорѣчивого слова було, показати людямъ хосенность читальни въ загалѣ яко товариствѣ, маючихъ на цѣли просвѣту темпѣйшой братіи, вымѣну досѣдѣвъ господарскихъ, порадѣ и отброду. По многолѣтствѣ для вѣйснѣйшого монарха нашего и прочатая отатута читальнѣ выписало въ члены до 40 честныхъ нашихъ мѣщанъ. До Выдѣлу войшли Ви. о. Хоминовскій, парохъ мѣщанскій, яко голова, п. дир. Лабовскій яко заступникъ, п. Иванъ Добушовскій яко секретаръ, о. Елишевскій яко контролѣръ, Ст. Петрица яко касиеръ и п. Мих. Геруцъ и Мих. Добушовскій яко члены. Читальню вписано заразъ до „Просвѣты“ и „тов. им. Качковского“ и рѣшено предлатити „Ватѣковщину“, „Господаря“ и другіи часописѣ до мѣстности. Въ часѣ зборѣвъ промовѣвъ съ всею сердечностью о. Петрицкій въ Надѣтцѣхъ и завѣвъ съ збѣранными кѣлка пѣснѣ. На прощанье говорилъ о. Елишевскій. Читальню назвавъ онъ другою донькою церкви по-при першу доньку, т. е. школу. Що дерковъ и школа не подадутъ, то подасть своимъ членамъ Читальня, треба лишь, щобъ выписанъ збѣрлялся правильно и любилъ яко дѣти одной матери Руси. Русинъ не повиненъ лишатисъ поза другими народами просвѣченіи. Просвѣта, то найпрѣстѣйша дорога до щастя!

При томъ мало намъ подати до прилюдной вѣдомости, що въ нашѣмъ Николаевѣ кромѣ доброй школы, веденой зѣрцѣмъ, маемо отъ кѣлѣхъ лѣтъ три варстаты, ковальскій, слюсарскій и отоларскій. Дѣти нашихъ мѣщанъ мають добру нагоду образоватисъ на вправныхъ ремѣльничѣвъ таки на мѣщи. Кобы лишь бѣльше охоты, а менше застоялости! У насъ вправѣ отъ давнихъ давнѣ люде промышленяють, только шкода, що вѣй кидаютъ на менше рѣшотѣ гончарство. Не завадило бъ попробувати и другихъ ремѣселъ. Заслугу у всѣмъ положивъ п. дир. Лабовскій. Въ школѣ трудитоя онъ вже надѣ 30 лѣтъ безъ винув и съ великимъ хѣсномъ для мѣста, а кромѣ того, видѣчи ушадокъ нашего мѣщанства, прійшовъ ему въ помѣчь же тымъ способомъ, що на власну руку засновавъ тутъ вже згаданны три варстаты. Честь такимъ мужамъ и дай Боже, щобъ они въ нашѣй оятѣй Руси на каменѣ родились!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Перше засѣданье сойму) отбудеся дня 9 л. грудня а Выдѣлу краевый розѣславъ вже порядѣкъ дневнѣй сего засѣданья. На порядѣкъ дневнѣмъ сего засѣданья стоять мѣжѣ иншими: оправданье о краевѣй запомѣзѣ для руской церкви въ Краковѣ; оправданье о петиціи мѣста Любачева въ справѣ перенесеня староства въ Тышанова до Люба-

чева; означенье территории для округа судового въ Подволочискахъ; утворенье окружного суду Чортѣковского въ Залѣщичкахъ и оправданье о потребѣ утвореня суду повѣтового въ Жабьѣ.

(Новый подѣлъ сѣльскихъ округѣвъ выборовъ). „W. Allg. Ztg.“ довѣдуеся, що зъ причины утвореня кѣлѣхъ новыхъ судѣвъ повѣтовыхъ въ Галичинѣ предложитъ правительство въ Радѣ державной новый подѣлъ сѣльскихъ округѣвъ выборовъ.

(Управитель почтовыхъ касъ шадичихъ) сов. двору Борукскій, перенесенный на власне прошенье въ отанъ спочинку. Именованье нового директора має незадовѣгъ наступати.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Коротко передъ выѣздомъ депутации до дворѣвъ заграничныхъ розѣбдувавъ Габбанъ-паша у регентіи, ча Болгарія не пріймѣла-бы кандидата на князя, котораго предложѣла-бы Россія и Туреччина. Регентія отпѣвала, що не може въ сѣй справѣ рѣшати безъ ухвалы собранія. — Дня 5 л. с. м. пріймѣла регентія въ торжественной аудіенціи сербского посла Данича. Даничъ заѣхавъ до палаты регентіи галевымъ повозомъ въ супровѣдѣ коновою кавалеріи. Прійняте его було дуже щѣре. Даничъ сказавъ регентамъ: Король Миланъ приславъ мене сюда, чтобы навизати съ Болгарією не то мирный отношеніи сусѣдскіи, але братню дружбу. На то отпѣвалъ Стамбуловъ, що дружба Сербіи естѣ для Болгаріи въ теерѣшину пору подѣбно цѣнною. Депутация до заграничныхъ дворѣвъ отѣзнялася за для злои дороги и прибула до Вѣлградѣ доперва дня 5 о. м. На дворѣхъ дождало еи множество народа и высшій урядники. Коли депутация выѣхала зъ вагона, раздалосъ громкій окликъ „Живіо!“ Король Миланъ пріймѣвъ депутацию дуже сердечно и розговоривавъ съ нею черезъ повтора годины. Въ Пештѣ роблятъ для депутации великій приготвления.

Россія. Становище Гирса має бути сильно захитане, бо показалося, що цѣла его политика съ Кавказбаромъ въ Болгаріи була зле обдумана и поведена. Въ Петербургѣ удержуеся поголовка, що Гирсъ має уступити а на его мѣсце має бути поклѣканный помощникъ министра, Влазгали, особистый пріятель гр. Калыкокого. Такожъ впливъ Каткова на царѣвѣмъ дворѣ мавъ значно зменшатися. — До „N. fr. Presse“ доносятъ зъ Петербурга, що царъ пріймѣвъ минушымъ пятницѣ французского амбасадора Лябульера и прійхавъ умысно дѣлато зъ Гатчины до Петербурга, хочъ въ той день припадали уродины царцѣ, а въ тѣхъ дѣлахъ звычайно не буває официальной аудіенци. Зроблено се выключно лишь для французского амбасадора, чтобы тымъ дати сему пріятелю ще бѣльшой ваги. — До нѣмечкихъ газетъ заграничныхъ доносятъ, що Россія не перестаетъ аборитисъ и стягѣ въ полудневныхъ оторонахъ и на Кримъ значныи силы военныи.

Нѣмеччина. Перше читанье войскового предложѣния, розпочалося вже въ пятницу, отже скорше, якъ сего загално сподѣвано. Читанье розпочалося бесѣдою министра войны, котрый заививъ, що предложѣние се оталосъ конечною потребою, такъ що до часу его внесеня, якъ и що до жаданого збѣльшеня войска, якъ такожъ и что до часу тревазя закона. Отношеніи оусѣднѣхъ краѣвъ и можливѣсть войны въ часѣ даю чѣмъ-ся предвидѣти, оталосъ причиною сего предложѣния. Вправѣ небезпечность войны не грозитъ же безпосередно, але не дастся заперечити, що жѣємо въ часѣ, котрый не дае поруки на удержанье мира. Треба отже добре розважити, чи Нѣмеччина може овертисъ оусѣдѣмъ. Франціи возрастѣе вже отъ лѣтъ, а хочъ має менше населенье якъ Нѣмеччина, то мимо того еи военна сила въ часѣ

Яосы чиломъ людности дорѣвнуютъ Львову (надѣ 100.000 мешканцѣвъ), однакъ овоимъ просторомъ и положеніемъ у кѣмъ рѣжняются отъ столицѣ Галичины. Львѣвъ положеный въ котловинѣ, зѣвосуды замкнѣной горами, а Яосы побудованъ на горѣ, котру майже докола обливаетъ рѣка Вахлюя съ своими численными ставами; по-за рѣкою, зновѣ на горѣ и еи похилостяхъ, розложивъ передѣбѣта Яосъ далеко и широко навкруги. Просторонѣ, занята мѣстомъ, дуже обширна; дома отдаленіи отъ себе великими огородами або пустыми майданамъ, на которыхъ (на вѣтъ въ самой серединѣ мѣста) пасеся товаръ и цѣлѣ отада безрогѣ. По великомъ пожарѣ Яосъ въ роцѣ 1827 лишился только мурѣ церковь и монастырѣвъ, а такожъ мурѣ кѣлѣхъ замкѣвъ середнѣвѣчныхъ, — прочѣ треба було отбудовувати на ново. Такимъ чиномъ Яосы маюгъ нынѣ переважно видѣ мѣста модерного, въ нѣмъ не богато вже слѣдѣвъ ориентальнаго стѣлю.

Всѣхъ церковь въ Яосахъ естѣ 43, монастырѣвъ 26. Вѣра православна доховаласъ ту далеко чистѣйше якъ въ Россіи; церковь тѣшатоя повною свободою, не естѣ простымъ орудіемъ въ рукахъ правительства. Зъ той причины и священство презентуеся въ Румуніи далеко краше, якъ въ Россіи; оно має бѣльше значенье въ народѣ, а въ его поставѣ въ рукахъ замѣтитъ всюду повагу и самоувѣренность. Се не суть, прощѣ рабы-слуги, выхованіи по полицейски въ духовныхъ бурѣвахъ, але люде вновѣ образованіи, патріоты, добры провѣдники народу. Около розвою

Румуніи они въ послѣднихъ рокахъ высоко заслужилися.

Жидѣвскою улицею збѣшливъ я въ долину до рѣки Вахлюй. На другѣмъ боцѣ рѣки бачивъ я якусь землянку, выглублену на збоцѣ горы, съ коминомъ выстающимъ понадѣ землю. Маленьке оконце и низкий дверѣ указували, що въ той земляничѣ норѣ живуть люде. Було то мешканье, якъ менѣ сказано, цыганки-ворожки.

Зъ цѣлковости пошшовъ я до ворожки. Уже на дѣста кроковѣвъ передъ землянкою выбѣгло мѣвъ на встрѣчу двое зовѣмъ нагихъ цыганчатъ. Хоть бы який дробѣнькій калятикъ убравъ на тѣлѣ — вѣде вѣдѣно! Они бѣгли по-при хаты другихъ людей и по-при прехожихъ улицею, и майже нѣхто не звертавъ на нихъ уваги — видно, до такой сцены вѣй тамъ вже привыкли. Цыганчата уместились бѣлѣ мене, оденъ вправо, другій влѣво, и такъ подѣбѣгавъ заедно кликали: бані! бані! Въ ихъ товариствѣ прійшовъ я ажъ до землянки.

Отчинились дверѣ — та нѣ, не дверѣ, а щось въ родѣ затулы у нашихъ грубѣ — и зъ норы хильцемъ выгнулася на дворѣ молода еще цыганка.

— Добрыйдень! — кажу до неѣ по нѣмечки.

— Добрыйдень! — а який вѣсто? — зашпѣтала цыганка ломаною нѣмеччиною.

— Чувъ, що вы ворожка не-абылка, хочу звѣдатисъ про овою долю.

— Я такъ и анала, що хтось буде — зъ

картъ вышло. Я воружу всюды: кушчѣмъ, цѣна, клязѣмъ... А чимъ поворожити: чи картами, чи перомъ, чи зерномъ, чи на долонѣ?

— Щобъ только швидше! — отпѣвадо.

— Ну, то зъ правой долонѣ!

Цыганка оглянула мою долоню, стѣрла еи овоею рукою, отпѣвъ двома своими пальцами стиснула мой мѣзильный палець и дивиласъ менѣ довго въ очи.

Я засмѣявся прончно.

— А бодѣй я не дожѣла тамтоѣ ночи, коли неправду скажу!

Цыганка зновѣ нахилилася до долонѣ, почислила вѣй рѣвцѣ, якъ тамъ находятя, и зъ кождого рѣвца и зъ напѣрѣмъ тѣхъ рѣвцѣвъ ворожила знаменныи звычайными загалничками.

— А якъ тамъ моя жѣнка и дѣта? пытаю, удаючи, що я женатый.

Цыганка взяла за мою лѣву руку и поставила палець по казныи на праву долоню (межѣ великій палець а першій рѣвѣць).

— Що-жъ замѣчае?

— Пече, кажу.

— Така, бачите, лѣбовѣ до васъ у жены и дѣтей. Они дуже тужать за вами!

По той ворожбѣ я попрацавося съ цыганкою. Отъ землянки ажъ до мѣсту надѣ рѣкою мене зновѣ отпроваджували оба нагѣ цыганчата, мовѣ тѣ чортѣки бѣжучи дробѣнымъ крокомъ побѣчь мене.

Ом. Партицкій.

коли продукція п. Богдановича, як-небудь веде
близько на малу оцінку, не приносять пожаданых
результатів; мило его не має обігу, бо воє
сусідній крамниця по місточках а навіть тор-
говці по селах воліють продавати дуже мало де-
шевше а о много гірше мило таких фабрик,
в котрих перемішують мило з вапном. З
сеи причини не може выдержати п. Богданович
конкуренції з гіршими продуктами и намірає
з новим роком залишити свою соляну про-
дукцію. Звертаємо на тое увагу наших крає-
вых інституцій торговельно-промисловых а
також и поодиноких людей доброї волі а ду-
маємо, що повинні не дати упасти підприємству,
котре дійсно заслугоує на признання и поміч.

Переписка Редакції и Администраціи.

Воч. І. М. в. Выготях: До к. р. ще 1 зр.
Воч. П. А. в. Кречиничах: За грудень и обічень о-
держали; дякуємо. Воч. С. Т. в. Луковцях: До к. р.
ще 7 зр.; Пчт. Насиню в. Зборов: Заплачено до
кінця року. Вл. М. Ч. в. Поморянах: Ще 3 зр.
Вл. М. Б. в. Романов: Ще 7 зр. до к. року. Вл.
П. З. в. Станиславов: Заплачено до кінця року;
дякуємо! Воч. А. А. и Н. Ж. и А. Б.: „Америка“
мы для Васъ замовили; просимо о покритті на-
шихъ выдатків.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(49—7) купе и продае 1679

всякій вартостный паперы и монеты

по курсъ дневномъ.

Поручена зъ провинціи выконуе от-
воротною почтою безъ провизии.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 247—?

Зилье Зебургера яко певне средство на
катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки
20 кр. За опакowanie и посылку почтою чистится
10 кр.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Пе-
ремышляхъ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломы-
яхъ поручае до высылки зъ своихъ богатъ и въ до-
брый товаръ заосмотренныхъ складовъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр.
за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барыла
заключены 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за
фляшку и выше.

Мѣлъ нитный славно зѣстного вырѣбу, фляшка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.
Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80
и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ
пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышонъ цѣнъ.
Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру.
(На одну литру даея 30 литровъ воды мяскои, щобы
достати оцетъ вычайный, пріємный и оильный).

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килограмъ.
Свѣтло съ вытисанными и крашенными озо-
бами різной величины, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма-
лыхъ шестокъ по 180 до 260 кр. отъ одного фунта.

Горѣлки різного рода. Сливки угорскы, пови-
ла, горѣлки волоскы и тубенскы, миндалы, розинки,
финги, диктиль, аранчини, сардины російскы
и т. д. 1648 29—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскы по 36 кр.; 7 1/2 ручковой
дешвѣе по 40 кр.; 7-ручковой волоскы бракованъ по 25 кр.
за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар-
ской Правды?

Розказавъ Данило Тяличевичъ, духовный Зако-
маръ. Накладомъ „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а
почтою 15 кр. Достати можна черезъ редакцію
„Батьковщины“.

Ц. к. уприв. гал. акційный Банкъ гипотечный.

При 29-омъ льосованю

6% листѣвъ гипотечныхъ,

котре отбулося дня 1 грудня 1886 вытягнено все находящ-ся ще въ
обѣгу а доси не выльосованъ 6% листы гипотечный серия А, В, С, D, E.

Выплата тыхъ выльосованныхъ 6% листѣвъ гипотечныхъ наступитъ дня 1 чер-
вня 1887, съ котрымъ то днемъ устан ихъ опроцентованье.

Въ наслѣдокъ того купонъ платный дня 1 вересня 1886 — отповѣдно
до оповѣщеня зъ дня 5 падолиста 1886 — буде выплаченъ дня 1 червня 1887
лишь по зр. 1.50 отъ кождыхъ 100 зр. капиталу.

Купоны нестягненьхъ дня 1 червня 1887 выльосованныхъ 6% листѣвъ гипотеч-
ныхъ будутъ вправдѣ въ мыслъ §. 132 статутѣвъ и дальше выплачуватися, але квота тыхъ-
же буде оттручена при сплатѣ капиталу.

Львовъ дня 4 грудня 1886.

ДИРЕКЦІЯ.

1797 1—3

(Передрукъ не буде плаченый.)

Ягненъ в же на Рождество

Kincsem 1 зр. 11 льосѣвъ лишь 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 15—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отт. 20% | 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem Льосы можна набувати черезъ
Бюро льотеріи угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

ЗНИЖЕНІЯ ЦѢНЪ

Р. ДИТМАРЪ

1792 у ЛЬВОВѢ 4—6

Головный складъ

Галицкой нафты салоновой
и господарской

знизить цѣны отъ 15 жовтня с. р. и дае почавши
отъ 10 литровъ отповѣдный опустъ.

Выключна продажъ Р. Дитмара
невыхухающего петролю.

Лишь непалку и неексплодуючу нафту.

Зброю ловецку

выпробовану, одному нагороджену медалемъ державнымъ и
дипломомъ почетнымъ, поручае

А. В. Мольнаръ (давнѣйше І. Висньовецкій)
рушникарь у Львовѣ, готель Жорна.

Лянкастрѣлки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр.
Нистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.
Штуцы експресовѣ отъ 80 зр. до 100 зр.
Трилюфы отъ 100 зр. до 200 зр.
Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лесу-
шѣвки на Лянкестерки отъ 12 зр. до 20 зр.
Набѣе всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 26—26

Поручаемо пов. П. Т. Публицѣ

МАГАЗИНЪ КРАВЕЦКІЙ

ИВАНА ЧАПОРА

1786 3—4

зѣстного львовского кравца, бывшего воспитанника дрезден-
ской школы а теперь

выключного за контрактѣмъ доставщика униформѣвъ для пп.
урядниковъ зельницъ Державной,

котрый на кожду пору року одержуе великій выборъ мате-
ріалъ зъ перворадныхъ фабрикъ и выконуе всякую одѣжъ якъ
наботораннѣйше полая найновѣйшомъ моды по цѣнахъ умѣ-
ренныхъ. Въ магазинѣ овозитъ має такожъ на складѣ ужи-
вану одѣжъ мужскую.

Цѣняки высылаются франко отворотною почтою.

Адреса: Магазинъ кравецкій Ивана Чапора у Львовѣ
пiazza Галицкій ч. 2 або ул. Валова ч. 4

Лишь правдъ съ маркою „Котва“

Страдающимъ на гости и
реиматимъ поручае
смиль пріятный

Pain-Expeller

отъ „котвѣ“ якъ дуже
успѣшне средство домовое.

Въ аптекахъ найде въ всѣхъ аптекахъ

Змѣна помешканя.

Д-ръ Яковъ Малъ

лѣкаръ для недугъ горла и грудей
мешкае теперь ул. Ягайлоньска ч. 24.

Закладаюся

за всякую цѣну, що жаде изъ мѣнѣ
конкуренція не въ оидѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріалъ краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1656 Воч. Духовенству. 49—7

Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконують точно и ретельно. На жа-
данье высылать вѣзоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовъ, ул. Галицкая ч. 8.

Заложены 1848.

Рѣзбы и украшения (ор-
наменты) изъ дерева, ода-
ры, иконостасы и всякія
украшения архитектурныя
до церквей и комнатъ выго-
товляе въ всякихъ стиляхъ

Тадей Сокульскій

Львовъ, ул. Печарска ч. 4.

1793 8—0

(При случаю талъ фирма пре-
стусъ хибно подану въ календа-
ряхъ адресу: ул. Паньона ч. 13.)

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и станція желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старой фирмѣ „Ивана и сына
Серафима“ „Ляряню дзвонѣвъ“ въ Калуши, отзначену орѣвнымъ
медалемъ за службу, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на
выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего
часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовъ
дзвонѣвъ, выконую скоро замовленя и пріймаю стары або ушко-
дженъ дзвонѣвъ до перебиваня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вл. пріяходникамъ и фундаторамъ за
все дотеперѣшныя замовленя въ давнѣйшій спѣлнѣй а теперь
моѣй власнѣй ляряни дзвонѣвъ прошу о ласкавѣ замовленя такъ
на поодинокы новы дзвонѣвъ якъ и на цѣлы группы. За трева-
дѣсть матеріалъ и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того оосмѣлюся припоручати ихъ Вл. П. Т. публицѣ.

1572 22—24

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафимъ.

Галицку незапалну нафту

зъ рафинеріи княгини Любомирской въ Схѣдницѣ, поручае

КАРОЛЬ КЛИМОВИЧЪ

Одна литра салоновой ч. 0 по 22 кр.
Одна литра бѣлой ч. 1 по 20 „
Одна литра жовтово ч. 2 по 18 „

въ оклепахъ: Пляцъ Бернардинскій ч. 11

Улиця Галицкая ч. 46.

Замовленя на 10-ти литровъ бляшанки пріймае подписа-
ный въ своихъ склепахъ, якъ такожъ въ торговляхъ пп. Крули-
ковского, Бажного, Солецкого, Мечковского и Товариства кон-
сумціонного. 1795 2—5

Кароль Климовичъ.

Зъ причины набуты болѣшой скѣлкости

ЛЬОСѢВЪ BASILKA

есмы въ можности продавати тѣ-жъ

1774 низше курсу емисіи 18—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провинціи залагоджуеся безъ проволоки.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 срагѣ.

Написавъ Олександръ Я. Конисскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 28

Въ м. VIII-цѣ, сторѣжъ 73. — Набуты можна черезъ Редакцію
„Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

Выдавецъ и редакторъ Кирило Кашиневичъ.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка подѣ зр. К. Беднарского

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи эскрпты дѣлаются напередѣ застереженіе. Угласеніе принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного трочки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламаци неопечатанъ вольнѣ отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплаты и залеглостей.

Въ справѣ языка руского въ утраквистичныхъ семинаріяхъ.]

Минае вже 16 лѣтъ отъ часу, коли занесено въ насъ такъ званѣ „препаранды“, институціи, котрі служили до образованія учительнѣ народныхъ. Сталося се въ консеквенціи съ тымъ, що управу школъ народныхъ отобрано консисторіямъ и отдано властямъ свѣтскимъ, а за тымъ постановлено, щобъ и учительнѣ факое свое образованье одержували въ окремыхъ школахъ. Въ первѣствѣмъ однокоржъ розпорядженю министерства просвѣты о заснованю семинарій учительскихъ, именно утраквистичныхъ въ вѣсходній Галичинѣ, не було выравно скавано, якѣ предметы науки мають выкладатися въ польскѣмъ, а якѣ въ рускѣмъ языкѣ? Пытанье то хотѣло министерство просвѣты рѣшити доверѣя познѣйше, по выслушаню предложена Рады школьной краевой.

Лѣта однокоржъ минали, а семинаріи наші учительскѣ лишались утраквистичными лишь на папери. На дѣлѣ, кромѣ руского языка яко предмету и деякихъ техничныхъ терминѣвъ, не учено тамъ жадного другого предмету по руски. Не помагали накликуваня рускою прасы, статистичны выказы о тѣмъ, що въ семинаріяхъ учительскихъ въ вѣсходній Галичинѣ рускѣ кандидаты суть въ большости, що имъ не подаеся можнѣсть, приспособитися достаточно до рускихъ выкладѣвъ въ рускихъ народныхъ школахъ; не помагали черевъ довгѣ лѣта и безперестаннѣ интерпелляціи рускихъ послѣдовъ въ Радѣ державной о тѣмъ, щобъ въ нашіхъ окремыхъ меморанды до министерства просвѣты, — рускѣ языкъ не находивъ для себе ширшого поля. Одинъ разъ, въ часѣ приѣзду п. министра Земляковского, заинсценировано на короткій часъ выклады одного чи двохъ предметѣвъ въ рускѣмъ языкѣ, але правила въ тѣмъ вглядѣ и то правила постоинного, котре бы нормувало уживанье руского языка яко выкладового въ семинаріяхъ утраквистичныхъ, — доси не було.

Що больше! Науку руского языка яко

предмету обмежувано навѣтъ хвилево до двохъ годинъ тыжднево такъ, що дѣйствѣ подвляти треба, якъ при тѣй системѣ не тѣлько кандидаты-Русины, але и Поляки а навѣтъ и Польки при испытанъхъ матуральныхъ и квалификаційныхъ могли въ руского языка одержувати добрый успѣхъ и квалификацію до учена въ рускихъ школахъ!

Такой станъ — дѣйствѣ неутрадный — тревавъ ажъ по падолистъ сего року и въ того можна-бы заключати, що Рада школьна краева не спѣшила съ зовѣмъ, щобъ у министерства просвѣты удѣлится о переведеніи дѣйствѣ утраквизму. Допрва бо теперь насѣло въ министерства того розпорядженье, котрымъ языкъ рускѣмъ яко выкладовый одгачено управлѣннѣмъ. Але якъ? Зъ подготавляющей клясы и въ першого року семинарій выключено зовѣмъ рускѣ языкъ яко выкладовый. Тамъ въ предметъ мають выкладатися и на дальше лишь въ языкѣ польскѣмъ. На другѣмъ роцѣ языкъ рускѣмъ буде примѣненъ до науки природописной, математики и физики, а на третѣмъ (послѣднѣмъ) до прочихъ предметѣвъ съ выключеніемъ ино-що вгаданныхъ. Яка була причина до выключеня руского языка въ клясы подготавляющей и першого року, годѣ знати. Мы догадуемъсь лишь, чи не сталося се на подставѣ якогось информаций, будѣто молодѣжъ, вступаючи до семинарій учительскихъ, не въ силѣ слухати рускихъ выкладѣвъ и для того велено ѣтъ тамъ до знаня того языка допрва подготавлятися. Чи така информация отповѣдае фактичному стану рѣчей, мы сумнѣваемъсь и для того вже на тѣмъ мѣсцѣ завываемо наше политичне товариство „Народной Радѣ“, щобъ оно не залишило подати п. министрови докладѣйшу информацию и зажадало отповѣднои вѣдѣны вгаданого розпорядженя. Съ прочими точками министеріальнаго постановленя годимъсь въ цѣлости и можемо навѣтъ бути вдячными п. министрови, що бодѣ по 16 тяжкихъ лѣтахъ ждана рускою языкови привернено его права. Наежаломъ-оъ лишь теперь подати о то, щобъ при кождей семинаріи учительской утраквистичной (у Львовѣ, Станиславѣ и Тернополѣ) заведено рускѣмъ подручнѣмъ школьнѣмъ и щобъ выклады рускѣмъ поручено учителямъ не дилетантамъ.

благороднѣйшого, не мужицкого. Оди радувався и плакалъ съ тяжко ще тогда закрѣпощеннѣмъ людемъ, други симпатизували съ шляхтою, конспировали съ нею, а коли плакали, то хибѣ надъ упавшою „ojczysz-oj“. Розпознати однихъ отъ другихъ не було такъ тяжко. Народне духовенство мѣтилось въ пошѣвѣвахъ подъ соломяною крышею. Свѣтлицѣ, алыкири, великѣ оѣни, комора и пекарня, отъ ихъ жилище! Въ свѣтлицѣ подыбавъ-еъ деревляну каначку, деревляны бѣлы крѣсла съ опираломъ, въ видѣ оѣмъки, съ дѣрочкою до браня; скрыню на колѣсѣхъ розмалювану, одну-двѣ; кѣлька иконокъ на покутѣ, мисникъ, а часомъ и софу въ родѣ тапчана, накрыту черѣдко перокимъ диваномъ, родинною опадниною. Фіранокъ, зеркала, мебѣль нынѣшнихъ, комодъ, шифонерокъ и другихъ такихъ приборѣвъ и по дворахъ того мало було. Коло широкой печи була лавочка, на котрой неразъ зимовыми вечерами засѣдала панѣ матка съ кужелемъ въ рукахъ побѣщъ служницъ-прялокъ. Сама, въ звычайной, теплой опѣданци, часомъ въ шляпчѣмъ роцку або каштанѣ, съ повязаною головою, съ кораллами та матеріанскимъ дукатемъ на груди, не вырѣзнялась дже отъ нынѣшнихъ нашихъ старооѣтокъхъ мѣщанокъ и бралась за всяку работу. Панѣ-отецъ сидѣли въ алыкирку, що олуживъ за спальною. Тутъ була гошпаларка, выоковистелена постѣль, а надъ простыми лѣжками на жердѣхъ висѣла одѣжъ. При каганцину читалась минае або псалтира.

На панькоихъ пошѣвѣвахъ выглядало крхту инакше. Тутъ въ свѣтлицѣ подыбавъ-еъ вже шафу, комоду съ филижаночками, годинникъ, ла-

При тымъ всемъ выкрылась и одна дже цѣкава справа. П. министеръ, комуникуючи дирекціямъ свое найновѣйше розпорядженье, спонукане, якъ намъ скавано, запытаннѣмъ одной дирекціи, заявивъ, що вже въ 1876 роцѣ министерство просвѣты въ тѣй справѣ переслало Радѣ школьной краевой подобне розпорядженье. Се диво дивне, и то тымъ дивнѣйше, що мы въ Галичинѣ про унормованье языка руского яко выкладового въ семинаріяхъ учительскихъ доси ще не чували. Кто-жъ тутъ провинився? Де валягало давнѣйше розпорядженье министеріальне и для того держано его подѣ спудомъ? Оно стояло-бъ труду розяснити то загадочне дѣло...

Розпорядженье министеріальне не дотыкае однокоржъ семинарій утраквистичныхъ женьскихъ и тамъ bleibt beim Alten, т. е. въ тыхъ институціяхъ лишится рускѣ языкъ лишь звычайнымъ предметомъ науки. Для того така неконсеквенція, годѣ и догадуватися. Але та обстановка спонукѣ на певно „Народну Радѣ“ до поднесеня справы, тымъ больше, що, о скѣлько знаемо въ семинаріи учительской женьской у Львовѣ давнѣйшѣ три години науки руского языка обмежено теперь до двохъ. Се страшна кривда! Въ тыхъ бо двохъ годинахъ обовязаннѣмъ учитель подати весь матеріаль научный съ граматикою, вправами практичными и исторією литературы, а се рѣчь просто немислима. А за другой стороны Русь хоче мати и свои учительки Русинки и послѣ первѣствѣного постановленя министерства просвѣты семинаріи женьскѣ у Львовѣ и Перемышлѣ мають бути такожъ утраквистичны. Здобутого права годѣ намъ вѣркатися.

Рескриптъ министра просвѣты въ справѣ ремунерования оо. катихитѣвъ.

Рескриптъ сей звучитъ: „Въ послѣдокъ подѣланныхъ деяками церковными властями кроковъ поручаеся Радѣмъ школьнымъ окружнымъ, чтобы при кождоразовѣмъ одержаню призовленя на откритье новой школы народной або розширенье вже оуществующей, рѣвночасно повѣдомляли дотычнѣ уряды парохіальны о тѣмъ, коли въ ново-открытой школѣ або клясѣ мае розпочатися наука, чтобы рѣвночасно могла

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл на самѣмъ додатокѣ: на самѣмъ додатокѣ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл на полъ року . . 3 ар. на полъ року . . 3 рубл 50 ар. Для Византии, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7 ар. 50 ар. на чверть року . . 3 ар. 75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самѣмъ додатокѣ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодиноке число коштуе 12 кр. а. в.

початися въ тыхъ-же школахъ або клясахъ наука религій. Такожъ зываються Рады школьной окружной, чтобы въ вгаданныхъ случаяхъ постарались о запорученіи выдатковъ, ополученныхъ съ наукою религій. Рады школьной окружной будутъ про-то обовязаннѣ, въ окремыхъ справѣхъ поставити внесенье что до ремунерации за удѣляные науки религій, де така ремунерация по-ола устави есть можливомъ. Тамъ зновѣ, де розходится о школы, положеніи по-за мѣсцевостею, въ котрой находится урядъ парохіальный, мають Рады школьной окружной постаратися о доставу подводѣ для катихитѣвъ або въ замѣнѣ за то о отповѣдне отшкодованье готѣвкою“.

Розглянувши ближе въ тѣмъ рескриптѣ п. министра просвѣты, приходимо поновѣло до заключеня, що розпорядженье то, хотя не злишне, не поправитъ зовѣмъ матеріальнаго положеня нашихъ оо. катихитѣвъ въ народныхъ школахъ. Сему на перешкодѣ стоитъ якъ-разъ устава, на котру п. министр просвѣты сослался, и котра каже, что право до ремунерации за удѣляные науки религій посѣдае катихитѣ лишь тогда, наколи число школьныхъ годинъ тыжднево выноситъ 17 вразѣ съ ексортою. Число то въ школахъ нашихъ народныхъ не есть мыслима нѣ по олахъ нѣ по меншихъ мѣстечкахъ. Катихитѣ въ тыхъ школахъ будутъ про-то мусѣли и на дальше учить религій зъ простого обовязку душпастварского, а въ наилучшомъ разѣ оглядѣтѣся за ремунерациею зъ ласки. Одна лишь недогода направила рескриптомъ п. министра просвѣты, именно, что до школъ, лежащихъ поза мѣсцевостею парохіальною, громады будутъ приневолени по катихитѣвъ присылати подводы.

При тѣмъ нагодѣ и на подставѣ вгаданого рескрипту подносимо однокоржъ одну досыть важную справу, котра по нашої думѣ якъ-разъ теперь дала-бы оуспѣшно полагатися. Маемо тутъ на примѣтѣ ремунерацию катихитѣвъ по большыхъ мѣстахъ, именно у Львовѣ, де находится больше школъ народныхъ. Тутъ вже можна бы дѣло такъ устроити, щобъ до кождой школы народнои не придѣлювати окремыхъ катихитѣвъ для кѣлькихъ неремунерованныхъ годинъ тыжднево, але, щобъ до кѣлькихъ школъ призначити одного катихита. Сей, занятый въ тыхъ школахъ до высокости 17 годинъ тыжднево, мавъ бы на основѣ устави повне право до ремунерации.

Теодоръ Леонтовичъ.

(Посмертна вгадка.)

Теодоръ Леонтовичъ, пенсіонованный адъ-юнктъ оуду повѣтового и бывшій урядникъ „Заведенія“, померъ по довгой тяжкой недугѣ 30 падолиста с. р. въ Новосѣлѣхъ коло Язлѣвца. Вѣсть не конче незвычайна, тымъ больше, що покойникъ прожилъ хороній вѣкъ, бо лишивши дѣтей и внуковъ, дойшовъ до 74 лѣтъ.

Однокоржъ кѣлька то вгадокъ, кѣлька опоминѣвъ, отраднѣхъ и неотраднѣхъ, вяжесѣ до житя пок. Теодора! Досыть оказати, що покойный бувъ найстаршимъ членомъ Ставропигійского Института и кѣлькѣ на Руси галицкѣмъ занимавъ не послѣднѣе мѣсто межъ нечеловѣчными першѣми еи тружениками. Тихій въ природы, але щирый трудолюбъ и правый характеромъ, Теодоръ Леонтовичъ принявся за дѣло народне вже въ 1846 роцѣ, коли то Русь галицка дрѣмала ще здорово и крѣпкимъ ономъ, а на еи небожкѣмъ ледѣи тутъ и тамъ стали проблескувати побѣйшѣ свѣтла. Яко оскретарь Ставропигійского Института, пок. Теодоръ ставъ першій олпсувати протоколы рускою окоропиою, а членѣвъ Ставропигіи загрѣвати для рускою осправы. Патріотизмъ свой вынѣвъ онъ вже зъ батьковской хаты, убогой пошѣвѣмъ.

Двокого рода було наше духовенство въ першѣй половинѣ нашего вѣку. Одно, бѣднѣйше, отояло ближе до народу и по старому предковѣскому звычаю, безъ великихъ вымогѣвъ, безъ збытку, просто але честно вело себе и ховало своихъ дѣтей. Друге прилягло больше до двѣрѣвъ и пердѣвъ въ польщину, яко въ шоѣ будѣто вышого,

кированный на зелено отѣлѣ и такъ-жъ мебѣль, занавѣски надъ окнами, отъ неначе-бъ у нынѣшного економа або лѣсничого. Служба вже не входила въ хату еймоости и сама еймоость не брались вже за звычайну роботу, а бувало читали „Rozmaitości“. Ёмоость держались больше двора, говорили по польски и проповѣдували по польски. Лѣтомъ попада руска заходалась въ садъ, въ городѣ, въ пекарни коло женцѣвъ; осенею воля городовина зносилась въ комору, а бувало, дынѣ, гарбузы, огѣрки вялягувались и въ свѣтлицѣ. Се не вадило нѣчого, кѣмъ лишь було до оыта. Ёмоость не вдалась вже въ такъ тяжку работу. На ней вже бувъ оѣвнѣкъ съ шляпочками и кокарда подѣ шеею и лучший шляпчѣрокъ, коли часомъ вже не оукни. Недѣлѣ проводила въ вышнихъ будѣто товариствахъ...

Покойный Теодоръ родився щасливо на рускѣмъ пошѣвѣмъ и оимъ дастѣся розтолковать, що въ хвилѣ, коли націонализмъ будився въ нашихъ краяхъ, онъ отъ разу отушнѣвъ на дорогу руского патриота. Поняте его о Руси оскротализувалося ясно. Онъ выховался рускою датиною и тому не по якѣмъ теоріи зъ книжокъ, а душею знавъ, що онъ не есть нѣ Полякомъ, нѣ Москалемъ. Такииъ Русиномъ лишився онъ и до смерти и за таку рускѣсть боролся завѣсды и всюды неустрашимо.

Коли въ 48 роцѣ осправа національна розбудилась живѣйше, а зъ табору нашихъ „pajser-deozniejszych“ вышла негация Руси, тогда на артикулъ о „nieistnieniu Rusinów“ написавъ Теодоръ Леонтовичъ брошурку: „Odpowiedź na artykuł o nieistnieniu Rusinów“, розвѣдка, повна у-

данныхъ аргументѣвъ и молодецкого духа.

Коли въ нашої Галичинѣ завязалась такъ звана „колонія Погодиновская“ аложена зъ чужихъ, захожихъ и власныхъ отродныхъ оыновѣвъ, хочъ выкормленныхъ рускииъ хлѣбомъ, а проводиръ сѣи колоніи, Деянѣвъ Зубрицкѣй, за свои прислуги для Россіи удостоився щерозолотого медалю величавы аяцки; коли руска недооѣдѣчена молодѣжъ отала била Зубрицкого горстувѣи и ласымъ окомъ споглядати на дарунокъ правительства рускойского; коли Зубрицкѣй ставъ толкувати, якъ се правительство вынагородитъ воѣхъ тыхъ, що згорнутѣ подѣ покровѣ Россіи, — тогда пок. Теодоръ выступивъ отъ всею енергією въ мыслѣ тыхъ оловѣвъ, якѣ описавъ Яковъ Головацкѣй въ брошурѣ зъ 1846 р., де межъ иншими стоитъ: „Traurig ist es für ein Volk, wenn nichts-würdige Leute fremder Nationen seine Nationalität mit Füßen treten. Aber viel, viel trauriger noch, wenn ein ausgearteter Sohn die Brust seiner Mutter zerfleischt. Leider müssen wir das von unserem Volke sagen. Es birgt in seinem Schoosse allzuviel solcher Afterbrut, solcher geistiger Würge der Nation, denen eine volle Unsterblichkeit gebührt, aber die neben Herodotus. Denn der Tempel der Nationalität ist theurer und tausendfach theurer als jener der Diana“.

Головацкѣй упавъ подѣ клятву своихъ власныхъ оловѣвъ, покойный же Теодоръ остався вѣрнѣмъ своей идеи по конѣцѣ житя.

Але яко розчарованье пережилъ онъ. Яко полтитичный урядникъ удостоився за свою трудолюбиву 25 лѣтню олужбу численнѣхъ похвалъ, але при организациі урядѣвъ въ 1867 роцѣ не

Найскорше и налегше далась-бы та рѣчь перевести въ самѣе Львовѣ. Катахитъ, назначенный до двухъ школъ рѣчною, могъ-бы вже бути правильною ремунерованый и яко такий могъ-бы и правильнѣе вести науку религии. Тымчасомъ у насъ дѣлалось доси такъ, що на острудниковъ при поодинокихъ церквахъ вкладано обо вязокъ катахитованя, колидуючого неразъ съ обо вязками парохіальными. На томъ, розумѣея, терѣбла и школа и парохія, а неремунерованый катахитъ звѣрявъ собѣ скоро свѣй надѣрный трудъ. Такий хосенъ могли-бы мы нынѣ выгагнути зъ згаданого рескрипту п. министра просвѣты, а громада львовска охотно вызначила-бы ремунерацію для рускаго катахитовъ, коли для латинскихъ доси не жалувала рѣчнои платы въ квотѣ 500 зр.

Нашъ проектъ кладемо на сердце свѣтл. Ординаріатови митрополитальному.

Соймъ краєвий.

Перше засѣданье Сойму отбулося нынѣ при численній участі п. Залескій, а въ разѣ о 12½ год. явився п. намѣстникъ Залескій съ маршалкомъ, гр. Тарновскимъ, а вступивши на трибуну, открывъ засѣданье Сойму и представивъ палатѣ нового маршала краєвого.

Маршалокъ покликавъ обоюла на секретарѣвъ п. Лининского, гр. Станислава Ваденіого, кн. Сапѣгу и п. Баджевича, а обоюла мавъ дошу програму въ бѣду. Въ бесѣдѣ згадавъ гр. Тарновскій насампередъ про уступившого маршалка, д-ра Зыблякевича, и про прихильность краю для уступившого маршалка. Коли показалося, що д-ръ Зыблякевичъ не хотѣвъ цѣнувати своєю думкою, а Е. Вел. цѣсаръ покликавъ его (гр. Тарновского), то онъ принявъ сю почесть и мае теперь повну надѣю, що палата буде его змагана подпирати. Дальше пояснявъ гр. Тарновскій, въ якомъ наирамѣ буде дѣлать яко маршалокъ, що зверне своєю увагою головно на справы экономичны, на добробытъ краю и на промыслъ домашній. Опѣсля звернувъ маршалокъ на справу руску и сказавъ: Мы воѣ есемо переконані, що справа руска муситъ бути залагоджена и мы воѣ того бажаемо. Въ якій способъ то мае отасти, маршалокъ не хоче тутъ теперь того розбирати, а кже лишь, що обожитися на загальникахъ. Передовѣмъ думае онъ, що справа оа дастъ поагодитися черезъ обосторонну добру волю, черезъ пошанованье окрежнѣностей обохъ народѣвъ краю. Згода обохъ народѣвъ муситъ наступити, бо оба они мають оіольній интересы, належать до одной державы и обоимъ имъ грозитъ оіольна небезпечность. На послѣдокъ звертае маршалокъ увагу палаты на прихильность правительствъ и на любовь до краю Е. Вел. цѣсая, который буду чи недавно въ краю, неразъ заявлявъ своєю любовью до него. Маршалокъ заявляе, що и край буде за ту любовь цѣсарску и прихильность правительствъ вѣданий и вносить трикратный окликъ въ честь Е. Вел. цѣсая.

Намѣстникъ п. Залескій, навязуючи до послѣднихъ словъ гр. Тарновского, подякувавъ за довѣріе до правительства и повдомивъ палату о подяцѣ цѣсарской за обявы лояльности краю въ часѣ побуту Е. Вел. цѣсая въ краю. Дальше кже п. намѣстникъ, що слова довѣрія п. маршалка до правительства наповнюють его чувствомъ „reinem otchynu“ и онъ зъ своєю стороны буде старатися оправдати то довѣріе, бо его урядничею и обывательскою амбіцією есть служить краєви.

було кому зъ Русинѣвъ постоити за нимъ. Гого имъ найшлося на оіоль проскрибированыхъ. А за що? Силы до дальшой службы были, только — покойный бувъ за надго Русинѣвъ.

Але и покрывденный не сгративъ Теодоръ Леонтовичъ на дуѣ. Онъ трудився по змѣѣ, зароблявъ честно на насущный, працювавъ въ Банку рустикальнѣмъ, оттакъ въ „Заведенію“, поки и тутка не дано ему отпустки, — на старѣ, немощный лѣта! Ся пригада вышнула дуже некористно на его здоровья. Онъ пошовъ жити на село, до дѣтей овиохъ, которыхъ честно выхавъ, хотя не воѣхъ довѣвъ до своего хлѣба. Сынѣмъ его наймолдшамъ есть звѣстный ширшій вже публицъ молодой виртуозъ-пѣвицѣ. Проживаючи на селѣ, покойный сабдѣвъ дуже живо за розвоємъ каждой справы рускои. Съ „Дѣломъ“ не розставаясь до конца жия. Идею его одушевлялся заедно.

И братья покойного: звѣстный „Павло зъ Щуткова“, авторъ кѣлькихъ удачныхъ поезій и голосной въ своѣмъ часѣ оіольяны: „Зыблякевичъ, ганьба, встыд!“; и другій Анто́нъ, личнѣсть звѣстна Русинамъ черемыскимъ зъ своего basso cantabile, котрымъ возицавъ вѣрныхъ китедры рускои черезъ якихъ 30 лѣтъ, — и оба братья, покойный такожъ, отзачалися тымъ рускимъ духомъ и тою любовью до своего, котрымъ живъ и дыхавъ Теодоръ Леонтовичъ.

Перомъ ему земля и память отъ рода въ родъ!

В.

Пос. Романчукъ заявляе, що его раду-ють слова, высказані передъ хвилею п. маршалкомъ, що справу руску треба разъ залагодити, але муситъ вже теперь зазначити, що при открытѣ засѣданья Сойму не далось почути анѣ одно руско слово нѣ зъ стороны правительства, нѣ зъ стороны представителя власти автономичной.

Опѣсля повдомивъ маршалокъ палату, що Преосв. еп. Пелешъ задалъ важныхъ занятій не возьме участі въ нарадахъ сойму. Оттакъ отчитано кѣлька внесенъ и приступлено до порядку дневного.

ДОПИСИ.

Зъ Рудокъ.

Въ передождѣ статіи „Kurjer-a Lwow-skogo“ въ 20 падолиста с. р. вычитали мы похвалу для рудецкого Выдѣлу повѣтового за взорцеву управу маетковъ громадскихъ въ нашѣмъ повѣтѣ. Въ першій хвилѣ судили мы, що се простѣ ксины, але позаякъ цѣла статья написана въ тонѣ дуже поважнѣмъ, протѣ годѣ знати, чи редакція „Kurjer-a“ мисти-фикуе своихъ читателей, чи сама она пала жертвою мистификаціи. Послѣдне припущенье имѣемъ вѣрнѣе, тымъ бѣльше, що редакція недавно тому помѣстила въ стовбчикъ „Kurjer-a“ одинокую справедливую оцѣнку дѣяльности нашего Выдѣлу повѣтового, а та оцѣнка не выходила вѣсѣмъ на его похвалу. Зъ отки-жъ така нагла змѣна въ поглядѣхъ? — спытае каждый. Мы догадуемъ. Ого въ часѣ сего-рѣчныхъ маневровъ войсковыхъ перебувъ о-динъ членъ редакціи „Kurjer-a“ кѣлька дѣвъ въ нашѣй оіольяны въ товариствѣ секретаря нашего Выдѣлу повѣтового, п. Зѣржжа. Пригадуемо собѣ, що вже въ той часѣ деякй Поляки, неналежащій до кермуночной фракціи у насъ, ворожили, що тѣ зносены члена редакціи „Kurjer-a“ съ рапомъ Piotrem не выйдутъ намъ на хосенъ, бо п. „Piotr redaktora obrobil“.

Такъ оно и сталося. Похвалы, выписаніи Выдѣлову повѣтовому за добру управу маетковъ громадскихъ въ нашѣмъ повѣтѣ, суть видимо результатомъ того „obrobienia“. Намъ не лишаея нѣчого иного якъ лишь ждать на продовженье сихъ пендѣвъ въ честь п. Piotra, и мы надѣмъ, що „Kurjer Lwowski-й“ похвалитъ небавомъ нашихъ Выдѣловыхъ за взорцеву удержанье дороги повѣтвой въ Городка до Комарна, на котрой сего лѣта люде ломали возы; що руску написъ на вывѣсцѣ Выдѣлу Рады повѣтвой унасть вже непотрѣбною, бо такой нема на будынку, въ котромъ мѣститися ц. к. староство; що оголоситъ доповняющій выборы до Рады повѣтвой алипыны, хотя оіольнъ въ еи членѣвъ мѣшкае ажъ въ бродекѣмъ повѣтѣ, а другій курульскій крѣсла опорожненіи. Дальше надѣмъ въ „Kurjer-ѣ“ вычитати, що керманчѣвъ нашой Рады суть люде ажъ страхъ жертволюбивыи, хотя для поратования задовоженного въ пок. банку рустикальнѣмъ селянина якосъ нѣчого зѣлѣти не були въ силѣ; що они радѣ-бы заклапати повсюды касы задатковѣй та удержувати еуществуючѣй вже при житіи, только... и т. д. А може похвалитъ „Kurjer“ тѣ нашѣ свѣтла повѣтѣвъ и за то, що люде анѣ дай Боже не могутъ допроситися позичокъ зъ нашего задаткового Товариства? Селянинъ иде три милѣ дороги, збавитъ собѣ цѣлый день, а тамъ скажутъ ему разъ: dziś posiedzenie Wydziału, другій разъ: rap sekretarz wujeszał, третій разъ: niema czasu. Ба, у насъ бувае и такъ, що селянинъ, прийшовшій съ дѣломъ до Выдѣлу, набереся ще ганьбы, або скажутъ ему: dziś p. sekretarz zatrudniony, бо выдае позички зъ касы задатковой въ заступництвѣ головы Товариства, который послуже въ Радѣ державной и про-то годивъ канцелярійныхъ отсѣдживати не буде. А може вычитаемъ въ „Kurjer-ѣ“ и имѣть похвалыный на другого члена дирекціи и делегата выдѣлового, прѣтеля п. Piotra, который лѣструе маетки громадскѣй? При тѣй нагодѣ почуемо може, що одержати въ насъ позичку зъ касы задатковой есть идентичнымъ зъ тымъ, що при всякихъ выборахъ ити подѣ команду п. Piotra. Вругуны п. Зѣржжа нѣколи не въ силѣ удостоятися той ласки!

При тѣмъ боимъ докорѣвъ зъ стороны редакціи „Kurjer-a“ для себе, що мы Русины псуемо „bratny zgodu“ та ще съ такими червоными демократами, що радѣ-бы Русинамъ неба прихилити. На оправданье наше однакожъ зволитъ ч. редакціи „Kurjer-a“ приимити вже нынѣ до вѣдомости, що червоны демократы нашего повѣту при каждой акціи политичной звычайно „бѣлѣють“ и державны одни оіольно съ найзаклѣпнѣшими станычниками программы: przez z Rusinem! Поки що, радимо редакціи „Kurjer-a“ взглянути лично въ справы громадской касы позичковой въ Рудкахъ, спытаться якъ п. Фредлевичъ, писарь громадскій, породѣла въ Новосѣлкахъ грошѣ въ фонду убогихъ и якъ войтъ Филь въ Михалевичъ — села п. маршалка, орудуе грѣшми громадскими? Якъ ч. редакціи „Kurjer-a“ роаглянеся совѣстно въ цѣломъ томъ матеріалѣ, то вѣдай не дастся вже въ-друге вывести въ поле и не стане спѣвати псалмы похвалыный людемъ, що на нихъ не заслужуютъ.

Отъ Турки.

Въ сущѣнѣмъ намъ повѣтѣ лѣскѣмъ за-посѣлась шляхта польска на нашѣ рускѣ свята

и неустанно клопочеся и вноситъ пѣтиціи, что-бы за-для того календарѣ сполучити. Но не конецъ на томъ. Шляхтичѣ польскѣй въ томъ повѣтѣ — а на передѣ Крайноу — хотѣтъ и цѣле каноничне право на иншій ладъ переименити, бо и товъ выдаеся имъ для Русинѣвъ недостаточнымъ бути, а особливо въ справахъ супружескихъ доточно перешкодѣ до заключеня правного супружества хосе тая шляхта мати цѣлковитѣ змѣны на „polsko-szlachecki starodawny sposób“. Отъ послушайте щось цѣкавого. Въ Лѣщаватѣмъ, селѣ лѣского повѣта, есть двѣрѣ, а въ томъ двѣрѣ дѣдичомъ п. Edmund Krański, старый шляхтичъ родовый. Въ томъ двѣрѣ служивъ одного року Орестъ Шимонякъ, бѣдолаха — якъ то кажутъ — круглый сирота. Его головна работа была сухою, дуже старою и вѣсѣмъ слѣпнѣю шкапою ловити въ недалекого млына мливо до двѣра. Шимонякъ вѣдѣвъ добре свою бѣду, але и не-гаравъ шкапы, котра при своѣй таженѣйкой работѣ за-для оцѣдности не выдѣла оброку такъ якъ и свѣту Божого, и хіба въ воѣль-ныхъ отъ работы хвилахъ пасался по бережѣ. Нещастье хотѣло, що тая шкапа одного разу за-далеко отъ стайнѣ пасомъ пѣшла и въ баг-нѣ двѣрѣмъ загразши, тамъ житье свое за-кончила. Но якъ въ нынѣшнѣмъ свѣтѣ цѣна многихъ людей ажъ по смерти подходить до горы, такъ сталося и съ тою шкапою у п. Едмунда Крайнеского, а все то найлучше знае Шимонякъ, бо причину такъ скорои и трагичной смерти шкапы приписавъ двѣрѣ ему за-для его мнимого недогляду. Шимонякъ отсуджился въ двѣрѣ и зѣдѣвъ свою кривду на Бога. Часы змѣнились и для Шимоняка. До-служившись за кѣлька лѣтъ — але не въ двѣрѣ — доброй одержиной и невеличкого приосвѣ-тку, загадавъ онъ оженилися. Посватавъ дѣвчину, давъ на заповѣди и несе вже подружню предвѣсѣльный до двѣра, бо въ Лѣщаватѣмъ такий старый звычай, така поведѣнка, що каждый женихъ и теперь несе дарунокъ до двѣра и до арендаря, хочъ-бы курку, гуску, або що-небудѣ. Въ двѣрѣ Шимоняковѣ прига-дали, что нѣмъ онъ оженится, то муситъ вы-рѣнати оіольно рахунокъ за слѣду шкапу, бо иначе „ślubu nie dostanie“. И на дѣлѣ, коли свѣщенникъ тогдашній о. Т. Т. перпу заповѣдъ Шимоняка выголосивъ, доставъ повѣ-официальне повѣдомленье въ двѣра, що „zacho-odzi impedimentum do żeniaczki Szymoniaka, ponie-waż tenże rachunek za kobyłę nie wyrównał“. По довшихъ короходахъ пише оіольна п. Edmund Krański, szlachcic i obywatel Liszczawatego, до свѣщенника такъ: „Szymoniak załagodził sprawę kobyły, a zatem z mojej strony nie ma już żad-nego impedimentum do zawarcia ślubów małżeń-skich!“ — Право супружеское, видко, для шляхты польской въ лѣскѣмъ повѣтѣ есть такъ якъ календаръ невыгоднѣе, а даеся, муситъ бути по-сла ихъ воѣмъ змѣненѣе, а то все „dla tego biednego ludku ruskiego“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Соймы краєвий.) Нынѣ збараются соймы въ воѣхъ австрійскихъ краяхъ коронныхъ на перше засѣданье. Въ галицѣмъ соймѣ прѣйде оіольна инфор-маціи „N. fr. Presse“ до нового угрупованя поль-окахъ партій. Партія оіольнѣйшѣй и подолжѣвъ позѣстане такъ якъ и доси ненарушена, але за то мають въ центрумъ, де доси верховодили „тенѣцѣ“, повѣтати ажъ три новы группы. Такожъ мае утво-рится клубъ поіользъ зъ мѣскихъ округѣвъ вы-борчихъ, до которого приступили бы воѣ пошту-повѣ. Министеръ Дунаевскій — поіольа тои самои газеты — не прѣйде сего року на соймъ за-для того, що теперь ведется переговоры въ справѣ угоды угорокой. Въ соймѣ долѣжно-австрійскѣмъ прѣйде на нараду справа безпосредныхъ выбо-ровъ зъ громадъ оіольныхъ и зѣбольшенѣе числа поіользъ у Вѣднѣ; въ соймѣ горѣшнѣ-австрійскѣмъ проектъ закона Лехнера о школахъ; въ шлѣскѣмъ соймѣ право выбору итагульденѣвѣвъ; въ Каринтій законъ о забезпеченіи капиталу закладо-вого въ громадѣ оіольныхъ, мѣстахъ и мѣсточ-кахъ; въ Тироли законъ школьных.

(Скликанье Рады державной.) Поіольа „Politik“ мае бути Рада державна скликана на день 28 оіольна 1887 р. Такъ само доносятъ и „N. fr. Presse“ съ тымъ додаткомъ, що такъ заявляе гр. Таффе на засѣданіи депутаціи квотовой. До сего часу будутъ отже мати соймы часѣ до ово-ихъ нарадъ.

(Рада министерска.) Для 7 л. с. м. отбула-ся у Вѣднѣ подѣ проводомъ Е. Вел. цѣсая рада министровъ, въ котрой взяли участъ гр. Таф-фе и министры Дунаевскій, Бакеремъ, Фалькен-гайнъ и Земляковскій.

(Въ справѣ румынской угоды торговельной) зачувати, что оими днями мае прѣйхати до Вѣднѣ румынскій министръ Стурдза, который мае навязати переговоры въ сѣй справѣ.

(Болгарска депутація) прѣйхала дня 7 с. м. до Пешту, де еи на двѣрѣ повѣтали угорскі студенты и численна публика. Зъ политичныхъ оіольностей не явился нѣхто, а зъ аристократіи лишь гр. Пелчевичъ. Студентъ Такъчъ мавъ про-мову до депутаціи, на котру Грековъ отповѣвъ по французски. По дорожѣ до Вѣднѣ витала пу-блика депутацію на двѣрѣхъ зѣдѣвницѣ дуже энтузіастично. Коли депутація прѣйхала до Вѣднѣ, не чуено на перовъ нѣкого лишь журналистѣвъ. Въ приѣзду двѣрѣ повѣтали депутацію давнѣ

ей знакомѣй и кѣлькихъ польскихъ студентѣвъ товариства „Ognisko“. Депутація удалася оттакъ до готелю, де застала вже корреспонденціи и де-пешѣ высланы до неи.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Мы вже доносили о выѣздѣ болгарской депутаціи и о еи принятіи въ Вѣлградѣ; о еи дальшій подорожѣ не звѣстно поки що нѣчого. Кажутъ, що правительство болгарске мало депутацію вже въ дорожѣ повѣдомити, чтобы она на разѣ ѣхала лишь до Вѣднѣ и тутъ розвѣдалася у російскогого амбасадора, чи буде принята на пѣтербургѣмъ двѣрѣ, чи нѣ; нако-ли-бѣ одержала потакуючу отповѣдь, то мае про-сто зъ Вѣднѣ выбратися до Пѣтербурга. Въ Вѣл-градѣ отбулася развѣзъ по принятіи депутаціи у короля нарада министровъ, на котрой розбаралася такожъ справа болгарской депутаціи. Характери-стичнымъ есть, що поіольофициальны органы въ Вѣднѣшѣй и Вѣднѣ витаютъ оіольно-австрійско-болгарскую депутацію и съ небувалою доси въ ав-стрійской дипломатіи прихильностею. „Freunden-blatt“, органъ гр. Кальнокого ось якъ пише въ сѣй справѣ: „Судѣмъ якъ найотрѣпше о замаху филипопольскѣмъ, то однакожъ рѣчь певна, що подчасъ воѣхъ кризѣ, якъ выкликавъ оіоль замахъ, народѣ болгарскій заявляе только отваги и му-жества, только вытревелости и крѣпости, только честнѣсть народныхъ, що оправдалося оіольно его симпатіи воѣхъ народѣвъ въ его недоли. Чувство се сталося ще тымъ сильнѣйшимъ, коли замахъ на кн. Александра грозивъ зруйнованьемъ всякого ладу державного въ Болгаріи. Болгаре зѣумѣли поадержати въ краю воѣ небезпечный выбухъ и кермунати дальшимъ розвоємъ обота-внѣ оіоль законѣвъ. Зъ отси то симпатіи для Болгарѣ въ австро-угорскихъ делегатахъ, въ нѣмецкѣмъ парламентѣ, въ прѣсѣ англійской и въ публицистахъ майже воѣхъ державъ. Депута-ція болгарской народу може отже бути певною симпатичною принята въ воѣхъ тыхъ кругахъ, съ котрыми стрѣтится, такъ у Вѣднѣ якъ и де-инде. А коли першою цѣлею депутаціи есть, по-информувати кабинеты о дѣйствіи стѣи рѣчей въ Болгаріи и о бажаняхъ народу, то поіольна тѣ будутъ воюды приняты прихильно. Не менше такожъ буде могла депутація переконатися о бо-гатѣмъ результатѣ унособленя кабинетѣвъ. Уже дотеперѣшній розвѣдъ подѣвъ въ Болгаріи выка-завъ, що державы рѣшилися оботавати за автоно-мією Болгаріи и за правами запоручеными имъ берлинскою угодою. То не выключея однакожъ, чтобы Болгаре не хотѣли ще разъ переконатися о прихильности державъ, для себе. Стрѣча въ дѣлѣ оныхъ намѣренъ есть такъ для кабинетѣвъ якъ и для депутаціи поаждана и може для обохъ оіольнѣе стати важною. Она зможе розяснити и укрѣпити повѣсти, зъ одной стороны зѣбольшити свою отвагу а зъ другой довести своєю завадо-велику надѣю до мѣры, яка отповѣдае факти-чнымъ правамъ и интересамъ народѣвъ. Трудно однакожъ, чтобы депутація довела до рѣшучого залагодження котрой небудѣ въ справѣ бѣжухѣвъ такъ и. пр. що до остаточного усуненя або по-ставленя кандидатуры кн. Мингрельского. Державы въ основѣ не мають права еи откидати, бо она не противитя угодѣ берлинской а державы могли-бы еи затвердити ажъ по выборѣ черезъ собрание. Вирѣчимъ же до сѣй справы, то есть лишь заштанье. Наколя-бы делегаты зая-вили свои бажания что до вышнихъ кандидатуръ, то они будутъ приняты яко обявы мѣйна Бол-гаріи, вирѣчимъ же треба еи поіольнѣе оіольно-му и лѣольному дѣланю тыхъ, що покляканы и обяваны до сего угодою. То все однакожъ не зменшае вѣсѣмъ моральной поваги депутаціи, котра прѣбуае яко рѣшачѣй народу, що зыскавъ собѣ симпатіи воѣхъ народѣвъ, а що до которого интересы на Воходѣ вымагають, чтобы онъ въ мир-ной и законной дорожѣ стався могучимъ.“ Зъ сего вже отзавъ органу австрійскогого минигерства дѣлѣ заграничныхъ видко, що мае болгарска де-путація головно на цѣли. И въ самѣй рѣчи зъ Вѣлграду вже доносятъ, що депутація болгарска хоче не только въ виду рѣзныхъ ложныхъ вѣ-стей предоставити фактичный отанъ краю але и думае рѣшучо заявити, что собрание подѣ жаднымъ условіемъ не покличе на престолѣ кн. Мингрель-ского. Воѣ щирѣй Болгаре годятся въ томъ, що съ хвилею вступленя его на престолъ устала-бы и независимость Болгаріи. Гѣтъ то — кажутъ — соромна зневага поваги народу, чтобы ему Азіята накидано на престолѣ. Кандидатуру оу постав-лено лишь для того, чтобы недопустити тымъ способомъ до заведеня ладу въ Болгаріи и чтобы оттакъ Россія мала добру нагоду выѣшати подѣ покрывно заведеня ладу въ Болгаріи. — По вы-ѣздѣ ген. Каульбарса зъ Софіи остався тамъ якъ звѣстно драгоманъ російскогого консуляту Самовъ для огережѣния консулятскогого архиву, але лишь яко оіольна приватна. Той Самовъ отже — якъ доносятъ зъ Софіи — донѣвъ нѣмецкому консу-лени Тильманови, что власта болгарскѣй арешту-вала якогосъ Байчева, російскогого подданого, и жадавъ, чтобы консуль нѣмецкѣй за нимъ вѣту-пился. Тильманъ розовѣдѣвъ цѣлу справу и по-казалося, что Байчевъ не есть російскимъ под-даннымъ але Болгаринѣмъ и мае лишь російскій ордеръ ов. Георгіи, что дало Самову причину признавати Байчева російскимъ подданнымъ. Консуль нѣмецкѣй переконався зъ дальшого слѣд-ства, что той Байчевъ ще за ген. Каульбарса укывався двѣ недѣлѣ въ російскѣмъ консулятѣ а теперь подбурювавъ селянъ въ окрестности Софіи. Коли болгарскѣй жандармы хотѣли его у-вязнати, оіольнѣе тому Самовъ и вытупивъ чанно въ его оборонѣ. Консуль нѣмецкѣй пере-

конавших о всѣхъ, позволивъ властямъ болгарскимъ Байчева арештувати.

Россія. Престольна бесѣда нѣмецкого цѣсря велики не сподобалася въ Россіи и выкликала въ російской прасѣ обширный комментарий. Російскія газеты вказуютъ особливое на то, что правительство нѣмецкое зажадало 50 миліоновъ на цѣли военныя и мотивуало свое жадање тымъ, что силы военныя Франціи и Россіи въ послѣднихъ часахъ значно збѣльшились. Сей послѣдній додокъ особливо не сподобався въ Россіи. — Цѣкаву вогугну статью помѣстили въ Россіи. Обговорюючи отношенія мѣжъ Австрією а Россією кажутъ „Новости“ такъ: „Теперь уже нема нѣмкихъ союзниковъ, котрыми можна бы закрыти доказану правду, що Австрія выступила въ отвертой борбѣ дипломатичной противъ Россіи. Австрійскій мужъ стану заявляютъ отверто, що жадає Россія не можуть бути опосредней и дають їй ще раду, зреченю великой участи въ сравахъ на Балканѣ. Такъ якъ промовлявъ гр. Андрасон, може промовляти мужъ стану до якогось державы, котру уважае за слабу а рѣвночасно за нездобну до заступованія власныхъ интересовъ. Та отвертость у Відни вимагае такожъ широго слова от стороны Россіи. Російско-австрійска дружба стала бы теперь лишь порожнимъ звукомъ. Держава, що збороняе другій державѣ глядѣти за своими интересами, не може числити на ея дружбу. Казати иначе значило бы казати неправду. Дипломатія може выминати розрывъ въ надѣи, что той другій въ рѣшучій хвили уступится, чтобы не довести до войны, але органы публичны не требуютъ вѣстидатія и длатого кажемо отъ повною овѣдомостею важности нашихъ словъ, что розрывъ мѣжъ Австрією а Россією вже теперь наступивъ, и что розрывъ сей объявится незадолго загалово яснымъ фактомъ. О томъ не повинны у Відни ошибатися. Оцѣнюючи миръ высоко бажае Россія, чтобы всякій сумнѣвъ былъ усунуенъ. То, чего Россія жадае, есть лишь маленькою дробицею, до котрой мае безперечне право. Радъ гр. Андрасонго не могутъ бути приняты непринципуюча, що Болгарія мае статию оружіемъ противъ Россіи. Коли у Відни думаютъ се осягнути, то борба не дастся оминуты. — О справѣ болгарской мовчати теперь въ Россіи зововѣмъ; такъ само такожъ и о кандидатурѣ кн. Мингрельского. Здаеся, что въ російскихъ кругахъ политичныхъ оуть о томъ переконаніи, что державы остаточно откинутъ ою кандидатуру. Характеристичнымъ есть, что декотры газеты російскія доносятъ, будто бы нѣкимъ кандидатомъ на престола болгарскій бувъ кн. Фердинандъ Саксен-Кобургскій, рогмиотръ въ австрійской службѣ. — Ген. Каульбарсъ мае авансувати на ген. лейтенанта и мае одержати команду при линіи; до Відни вже больше не поверне. — До нѣмецкихъ газетъ доносятъ зъ Петербурга, что царска родина постановила въ Царствѣ полковомъ закупити значній добра въ той цѣли, чтобы и шляхтѣ російской дати примѣръ и заохоту до такого закуплюванія и чимъ скоршого зросоіщенія Поляковъ.

Франція. Пѣсля „Köln. Ztg.“ мало въ французскомъ сенатѣ настати велике обуреніе на палату посѣдовъ, котра доведла до димісії кабинету. Большость годится на розвязаніе сенату, скоро бы Гриви лишь того зажадалъ. Закодѣтъ лишь обавя, чи въ виду того, что палата ухвалила знесеніе подпрефектовъ, правительство могло бы мати яку небудъ контролю надъ рухомъ выборами. Чи въ такой случайности не скористала бы партія монархична? Ото положеніе, до якого довела революційна тактика крайной лѣвиці. Въ Парижѣ побуюются, что уступленіе кабинету Фрейсінгетта вилыне дуже некористно на заграничній отношенія Франціи, бо Фрейсінгеттъ тѣшится доброю славою у воіхъ державъ европейскихъ. Пѣсля того, что мавъ Клеменансо заявити, то и трудно, чтобы пришло до якогось порозумѣнія. Онъ мавъ отверто заявити, что такъ бы якъ и его пріятель политичный не ухвалитъ кабинетови жадного вотумъ довѣри. Ходятъ вѣсти, что Гриви не думаетъ о розвязаніи палаты, але хоче Фрейсінгетта поручити знову зложеніе кабинету, зъ которого однакжъ были бы выключеніи члены крайной лѣвиці.

Данія. Цѣла Европа збронета, для чего жъ мала бы отстатися по заду и Данія? Атже и она охоче може при случайности огновити свѣй старый рахунокъ съ Пруссією о Шлезвигъ-Гольштейнѣ. До Pol. Cong. доносятъ именно, что правительство данское постановило збѣльшити свою армію о 12.000 людей всякою зброю. Такъ само такожъ мае бути збѣльшена флота такъ что до службы маринарской якъ такожъ и что до матеріалу. Пѣсля плану мае правительство данское выбудувати флотъ новыхъ большыхъ кораблѣвъ военныхъ и 28 новыхъ людей торпедовыхъ. Такожъ есть въ проектѣ укритія мѣсто Копенгагу; укритіе се коштувало бы 80 мил. коронъ. Въ виду того, что и Данія збронета, мимо воіхъ нагадуются слова Мольткего, высказанія недавно въ нѣмецкомъ парламентѣ, что узброеніе такъ вже по свѣй природѣ пре до якогось катастрофы. Збронѣ Данія дастся тымъ больше зрозумѣти, коли зважимо становивше сеи державы до Россіи и до Нѣмеччины.

НОВИНКИ.

— Вѣче въ Станиславовѣ отбулося величаво; надъ два тысячъ людей взяло въ нѣмъ участіе. Засѣданье вѣча откритъ о. Захлявскій зъ Богородчанъ а предѣдателемъ вѣча выбрано д-ра Ив. Добрянского. Першій рефератъ, политичный, выговоривъ п. Ив. Велетъ, редакторъ „Дѣла“.

другій, о школахъ, пос. Романчукъ, а третій, экономичный, п. Даниловичъ, конципиентъ адвокатскій въ Станиславовѣ.

— Зъ салъ соймовом. Нагода першого выступленія нового маршала краевого, гр. Тарновского, звелла до салъ соймовой численну публяку. Галерія и ложь были биткомъ набиты а публяка съ нетерпѣливостею дождала откриты засѣданія. Поволо збиралосъ въ салъ такожъ и послы. Зъ руохкихъ посѣдовъ явились пп. Романчукъ, д-ръ Лининскій, д-ръ Антоновичъ и Бѣлинскій. Дальше были присутніи Виреосъ. Митроп. Сильвестеръ, и аепископы латинскій и орменскій. Такожъ явились декотры ново выбраныи послы. Зъ стороны правительства явились намѣстникъ п. Залескій въ повнѣмъ униформѣ и его адъютантъ, комисаръ правительственный п. Лозинскій и гр. Іосифъ Поточскій. Новый маршалокъ есть чоловікъ середного роготу и говоритъ доосытъ слабымъ голосомъ; бесѣду овою выголосивъ онъ майже апатично и видко, мусѣвъ до неи добре пригтовлятиосъ, бо читавъ ея доосытъ зручно зъ картокъ, котры перевертывъ ему секретарь гр. Вадени. Подчасъ бесѣды приключалася п. маршалкови маленька непріятность а именно, урвалася ему карбела зъ боку и упавши на землю набрала трохи стукоту. Женска публяка на галеріяхъ взяла то заразъ за злыи оментъ.

— Маршалокъ гр. Тарновскій повернутъ дня 5 с. м. зъ Самбора до Львова. Въ Самборѣ перебувъ онъ лишь кілька годинъ, и въ томъ часѣ конферувавъ съ д-ромъ Зыбликевичемъ что до справъ краевыхъ. Дня 6 с. м. отѣхавъ д-ръ Зыбликевичъ зъ Самбора до Рашева, де отѣхавъ посла Рыбницкого. Въ Рашевѣ витали его члены тамошней рады повѣтовой и промысловцѣ, а зъ Рашева отѣхавъ онъ до Кракова.

— „Товариство Рускихъ Женщинъ“ въ Станиславовѣ устроило въ першихъ дняхъ мясницъ вечеръ съ танцами, а 2 л. жтого 1887 Загалный зборъ.

— Въ Рашѣ отбулося дня 30 с. м. доповняючий выбѣръ до рады повѣтовой не двоухъ, якъ було попередно оголошено, але троухъ членѣвъ зъ сельскихъ громадъ, а то для того, что по розписаню вже выбору умеръ одинъ членъ рады повѣтовой, селянинъ Андрухъ Денисъ.

— Намѣстництво назало опорожнену парохію регіае collationis въ Бразѣ о. Константину Глѣбвицкому, дотеперѣшному священникови въ Брухвицахъ.

— Сумна цифра! Выказы статистичный Видѣлу краевого за р. 1886 подають, что въ Галичинѣ ееть на 5.914 воітовъ лишь 788 писоменныхъ, а на 11.714 приложныхъ лишь 939 писоменныхъ. Подѣ тымъ зглядомъ стоить Галичина и Буковина найниже зѣ воіхъ краівъ коронныхъ Австрій.

— Въ Румуніи заборонивъ епископъ зъ Букарешту воіхъ православныхъ священниковъ ходити до публичныхъ ресторацій, театровъ и другихъ подобныхъ мѣоцъ публичныхъ. Причиною того мали бути численны надбужатя зѣ стороны тамошного духовенства и подносилъ-ся зъ той причины голоса, чтобы зъуинити его безмежну оводобу.

— Немилу для однорочныхъ охотниковъ постанову мѣститъ розпорядженіе министерства войны, выдане послѣдними часами. Оно постановляе, что однорочный охотники, побираючий отенендіи надъ 150 зр. рѣчно, не могутъ бути приняты на кошты державы, а мусѣтъ служити на власной кошты. Розпорядженіе тое есть не только немиле для однорочныхъ охотниковъ, але и несправедливе, бо отенендіи мають на цѣли помѣчь въ науцѣ а не въ выповненю обовязковъ войсковыхъ а зъ другой стороны навѣтъ найвышшій отенендіи, якъ прим. 200 або 250 зр. рѣчно не могутъ покрити кромѣ коштѣвъ удержанія охотника, такожъ коштѣвъ умундурованія и другихъ войсковыхъ потребъ.

— Пос. Абрагамовичъ въ конфликтѣ съ латинско. Пос. Абрагамовичъ любягы часами въ парламентаризмъ похвалалася овою ученоостею и тогда цитуетъ латинскій пословицѣ, але звычайно въ такой способѣ, что впадае въ дуже немилый конфликтъ съ латинскими языкомъ. Такъ подчасъ своего послѣднего оправозданія посольского зачитувъ онъ звѣтну латинску пословицу „De mortibus nil nisi bene“. Одного разу лучалася п. Абрагамовичеву въ Радѣ державной добра нагода заявити палатѣ свою ученость и онъ знову хотѣвъ зачитувати пословицу „Parturient montes...“, коли наразъ урвалосъ и п. посоль не знавъ якъ дальше закончить. Тогда якийсь милосердный суісѣдъ зъ лавы посольской задумавъ его выратувати зъ клопоту и подповѣвъ ему: „et nos mutamur in illis“. П. Абрагамовичъ ажъ зрадѣвъ зъ сеи помочи и чимъ скорше повторивъ: „...et nos mutamur in illis.“

— Для бѣдныхъ учениковъ рускомъ гимназіи пропали священники яолоского деканата: оо. Іоанъ Лѣщенскій зъ Команчи 1 зр., Володиславъ Бѣрскій зъ Радошицъ 50 кр., Левъ Войтовичъ зъ Смѣльнича 50 кр., Даниэль Котыкъ зъ Лукова 50 кр., Володимиръ Коростенскій зъ Прелукъ 50 кр., Ілія Левинскій зъ Щавного 50 кр., Симеонъ Колодѣй зъ Воля миг. 50 кр., Келестинъ Кульчицкій зъ Волока 50 кр. и Іоанъ Рудавскій зъ Яолиской Волѣ 50 кр. — разомъ 5 зр. — Ви. І. Кульчицкій зъ Будзанова 2 зр.

— Подяна. Видѣлъ тов. „Школьна Помѣчь“ мае честь якъ найсердечнѣйше подякувати Свѣтл. Совѣтови „Народного Дому“ и Свѣтл. Дирекціи руского театру за представленіе театральне, дане дня 20. падолята въ користи нашего товариства. Була отограна комедія Гоголя „Женатѣба“. Зъ того представленія мало товариство доходу 36 зр. 25 кр. При той случайности надатки зложили: Митроп. Сильвестеръ 10 зр., о. крылош. Павли-

ковъ 2 зр., о. Рейтаровскій 2 зр. и д-ръ Ал. Огеновскій 1 зр., о. д-ръ Делькевичъ 1 зр., пп.: Геревскій 1 зр., Марковъ 1 зр., Волод. Шухевичъ 1 зр. Мочаловскій 1 зр., Авдыковскій 1 зр., Скоринскій 50 кр., НН. 20 кр. Воіхъ великодушныхъ жертводателей окладае Видѣлъ сердечну подяку. — Огъ Видѣлу товариства „Школьна Помѣчь“ у Львовѣ.

— Дрѣбний вѣсти. Цѣсаръ жертвувавъ громадѣ Гошаны, пов. рудецкого, 100 зр. на будову школы. — На Шлезіи засыпала велика снѣговица въ деякихъ мѣоцахъ зѣлѣзницю и зъуинила рухъ поѣздѣвъ. — Въ Липску умеръ Фр. Отто Спаметъ, одинъ зъ наибольше заслуженыхъ нѣмецкихъ накладѣвъ. — Въ Одесѣ украдено въ ночи армату ваги 138 пудѣвъ, котра отъ часу крымской войны стояла на березѣ моря. — У Відни упавъ минушый недѣль такой снѣгъ, что мусѣло его отгортати больше якъ 8.000 людей. — Сильне землетрясеніе навѣстило дня 28 падолята Ташкентъ, при чѣмъ завалилось багато домовъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(О.) Рускій театр. Представлена въ четвергъ 2 л. с. м. комедія „Борба съ женщинами“ може удержати въ репертуарѣ нашего театру за-дла живости акціи и досытъ удачного представленія характерѣвъ; треба лишь отаранно справити перекладъ, бо деякі слова живцемъ взятіи оуть зъ польского, якъ прим. „збродня“ и т. п. и немилу разятъ руске ухо. Выкананье штуки було бы насъ зовѣмъ доволало, бо деякі зъ дѣвчыхъ лицъ прим. пп. Ваберовича, Гриневца, Ооповича, а дальше пп. Виберовичъ и Гриневецкій грали дуже гарно и съ великимъ гуморомъ, на-коли бы не повѣрено одной зъ головныхъ роль (Наивойскій) пну Клѣшевскому, котрый, не умѣючи добре руского языка и не научившись ще до того своєю ролю, мусѣвъ проволѣкати бесѣду и зъуинити ея въ мѣоцахъ, де власне було потреба живой розмовы. По нашѣй думцѣ ролю тую належало, поки п. Клѣшевскій меншими ролями не виправити въ рускій бесѣдѣ, повѣрити п. Яновичеву. — Дуєтъ зъ „Запорожца надъ Дунаємъ“ повиненъ бувъ выцугитиосъ сего вечера; п. Яновичъ бувъ очевидно недоопонованный и публяка знала тое, отже була-бы простила тую амѣну въ програмѣ вечера. Пѣ Клѣшевска отойсвала свою партію дуже гарно и оправдала тымъ зновъ нашъ попередий похвалы. — На доходѣ „Акад. Братства“ отограно въ субботу 4 л. с. м. народный драматичный образъ М. Кропивницкого „Глитай“. Надъ штукою самою застановлятиосъ не будемо, позаякъ вже въ минушымъ роцѣ посвятили мы їй обширнѣйшу статью въ нашѣй часописи. Скажемо лишь, что и сего року првняла ея публяка прихильно а причинилося до того немало отараніе ея выкананье. Отзначились тутъ и передовѣмъ п. Виберовича а дальше пп. Гриневецкій, Стечанскій и Виберовичъ, котрому радили-бы мы уживати трохи менше цатоу тамъ, де говорятъ рѣчи зовѣмъ природны, а заховати патетичный рогосъ и рухи до оцѣвъ оправдѣ драматичныхъ. Публики було оимъ разомъ дуже богато.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вл. Т. К. въ Тростянци и Вл. пѣ С. Н. въ Бережанахъ: Запачено до конця року; дякуемо. — Вл. П. Ч. въ Бережанахъ: „Америки“ на окладѣ не маемо; найлѣпше писати просто до выдавца подѣ адресою Rev. I. Wolanski „America's“ Printing Office Shenandoah Pa. — U. S. America.

Подяка.

Всемогучему оподобалосъ покликати до вѣчности дня 30 падолята въ 84 роцѣ трудолюбивого житія, по тяжкой недужѣ моего найдорожшого мужа а дѣтей моихъ печаливого отца, бл. п. Теодора Леонтовича, бувшого ц. к. адъютанта повѣтового, шефа гипотечного Обш. кред. Заведенія, найстаршого члена и секретаря Института Старицкйского, перебувавшего у сына своего Володимира въ Новосѣлцѣ. Въ томъ тяжкомъ горю единою потѣхою и отрадою для мене и дѣтей моихъ було сочувство Всеч. Духовенства обоихъ

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣлѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды, важный бѣтъ 1 грудня 1886.

Приѣздъ до Львова:	Отѣздъ зѣ Львова:
О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ зѣ: Хирова, Стрия, Станиславова.	О 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова
О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ зѣ: Хирова, Стрия.	О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зѣ: Хирова, Станиславова, Стрия.	О 6 год. рано мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
	О 7 год. 7 мин. рано особый поѣздъ до Стрия

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis a Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.80., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O. W.

обрядѣвъ и громадна участь парохіантъ въ похоронѣмъ обрядѣ, и за тое окладаю имъ найсердечнѣйшу подяку. А именно дякую Ви. оо.: Николаю Грегоровичу зъ Язловца, Каликсту Туркулу обр. лат., Алексею Залуцкому зъ Бураковки, Станиславу Вѣрускому, обр. лат. зъ Бережана, оо. капеланамъ зъ монастыря язловецкого, Вжувновскому и Жуковскому, въ особенности же дякую Ви. о. Павлу Червиньскому зъ Поморецъ, за трогательне прощальне слово надъ могилою покойника. Дякую дальше Благороднымъ представителямъ добръ въ Новосѣлцѣ, и оубѣдній интеллигенціи, а въ концѣ воіхъ прихожанамъ, провизорамъ церковнымъ, въ особенности Вамъ Василю Семеновъ и Пилипе Полѣвчукъ за щирый трудъ при похоронѣ. Спаси Богъ! Вамъ Веімъ за оказану послѣдну прислугу.

Іванна жена, Володимиръ, Теодоръ, Ольга, Денисъ, дѣти; Стефанія внука.

Надѣслане.

Лѣкаръ отъ зубѣвъ

МАРКЪ

дипломованный на вѣдонскомъ университетѣ откравъ съ днемъ 3 падолята

Дентистичне Ателіе

при ул. Галацкой, ч. 1. І поверхъ а ордануе отъ 9 до 6 год.

Выготовлюе штучный зубы и цѣлы вилицѣ, оперты на тисненю воздуха пѣсля найновѣйшой американской системы.

Выконуе всякіи операціи безъ болю за помощью коканны. Пломбуе зопосавныи зубы золотомъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. л.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 248—?

Зѣлье Зебургера яко певне оредство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакowanье и посылку почтою числится 10 кр.

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товаровъ, сакова и контова. Кожда зъ нихъ въ оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а воі три разомъ 6 зр. 40 кр.

Инструкціи, якъ тѣи книги провадати належитъ, вышла вже зъ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и выслалъ: **Василь Нагѣрный** у Львовѣ.

Вже выйшовъ
Иллюстрованный
КАЛЕНДАРЬ
Товариства „Просвѣта“
на рѣкъ 1887.

Выписанный зѣмѣсть Календаря показуе, что часть информацийна и литературна дуже богатъ, а устатъ церковный, уложенный фаховымъ знаткомъ, перевысшае оимъ объемомъ всякій дотеперѣшній уставы.

Цѣна календаря обѣймаючого 17 аркушѣвъ друку лишь 50 кр. а в.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ и въ воіхъ большыхъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Замовляючы въ „Просвѣтѣ“ зъ провинціи зволать дозучити 10 кр. на почту.

Іосифъ Поточскій

Львовѣ

Ул. Синюска ч. 2.

поручае овою робѣтню обуви мужеской, дамской и дѣтняной якъ такожъ добре выканану роботу. Замѣтцевъ зволать прсолати лишь переносенный чобѣтъ або черевикъ. Замовленія выконуе въ найкорѣтшѣмъ часѣ и по умѣреннѣмъ цѣнѣ. (6—10)

Рѣзбы и украшенія (орнаменты) зъ дерева, олтары, иконостасы и всякіи украшенія архитектурный до церквей и комнатъ выговтовляе въ всякихъ стѣлахъ

Тадей Сокульскій

Львовѣ, ул. Пекарска ч. 4.

1793 6—0
(При случаю тая фирма протуе хибно подану въ календаряхъ адресу: ул. Паньска ч. 13.)

Выходитъ во Львовѣ два Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ "Библиотека найзнам. повѣстей" выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція "Администрація" подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. "Надѣслане" по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатанъ въльній отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: J. Львовъ "Администрація", "Дѣла". J. Вадия Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція "Кіевскомъ Старини" въ Кіевѣ, почтовой уряды и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на "Дѣло" для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. "Библиотека": съ дод. "Библиотека":
на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2 ар. 50 на півъ року . . . 2 руб. 50.
на чверть року . . . 1 ар. 25 на чверть року . . . 1 руб. 25.
Для Заграниччя, окрімъ Россіи:
на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
на півъ року . . . 7 ар. 50.
на чверть року . . . 3 ар. 75.
съ дод. "Библиотека": на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплату и залеглостей.

Справа руска на устахъ маршалка краєвого.

На четверговомъ засѣданіи, при откритіи Сойму краєвого, зваливъ п. маршалокъ межъ другими справами порушити и справу руску. Справу ту записавъ гр. Тарновскій не лишь до найважѣйшихъ въ нашомъ краю, але замітивъ, що она далекосяглюстю своею и глубокимъ значеніемъ перевышаетъ всѣ прочія.

Гр. Тарновскій сказавъ слѣдующе:

"Если есть рѣчь о найважѣйшихъ справахъ нашего краю, о задачахъ наибольшаго жизненнаго, якій представительство его мае розвязати, то годъ промовчати питанія, що важностію своею не только не уступає жаждоному первенству, але далекосяглюстю и глубокимъ значеніемъ своимъ ихъ може перевыше, — питанія взаимнаго отношенія двохъ "братнихъ" народѣвъ, спільну ту землю заселяющихъ".

"Шо достигненье и удержанье межъ ними порозумѣнія, гармоніи и мирнаго пожитія есть цѣлю, до котрой всѣмъ намъ стремити и по силамъ причинити належится, на се мѣстѣ муситъ згодити всякій разумный человекъ и правый горожанинъ краю. Наколи однакъ маю указати на средства и дороги до сей цѣли, то вправдѣ могу на се питанье отповѣсти лишь загально, але и то загальне сказанье буде, по моймъ думцѣмъ, заключати въ собѣ саму правду, а може еи навѣтъ до певной степени вычерпае".

"Симъ средствомъ и сею дорогою есть именно обосторонна воля и пошанованье окремихъ народныхъ, справедливостъ для каждого въ границахъ обязующихъ уставъ, плаканье и ширеніе идеи спільности, котру годъ заперечати, бо она выплыває зъ исторіи и существує яко дѣйствіе теперѣшного часу".

"Спільностъ та полагає на томъ, що всѣ, такъ Поляки якъ Русины, есмы горожанами одного краю, котрый всѣмъ любимо, котрого доля и розвѣй духовый и матеріальный рѣшають о нашій судьбѣ и есть спільною нашою долею або недолею. Полагає оттакъ на томъ, що всѣ належимо до одной державы, котрой — въ добре понятіи власнымъ интересъ — желаето могучости и силы; полагає передовсѣмъ на томъ, что всѣ, Русины и Поляки, належимо до одной церкви, котрой есмы и хотимъ остатисъ вѣрными".

"На томъ грунтѣ спільности историчной и спільности интересѣвъ теперѣшныхъ належится глядѣти за порозумѣннемъ и на той основѣ порозумѣнія того постепенно але и певно мусимо достигнути, якъ только зрозумѣемо всѣ, що сей грунтъ есть такоже забороломъ, котрого накопили мы не берегли, то сумна доля дожидає насъ, бо не маємо не лишень спільный интересъ, але и спільный небезпеченства".

"Отрадою и надѣєю въ томъ най намъ будутъ слова и примѣры найдостойнѣйшихъ владыкъ греко-католической церкви. Такъ голоса ихъ ту чуваний а сею высокою палатою съ такъ горячимъ знаньемъ приняты, якъ и дѣяльність религиозна, яку развиває епископъ греческого обряда за примѣромъ найдостойнѣйшого митрополита, суть напатованъ духомъ примиренія и единости, духомъ дѣйствіе христіанскимъ, и много принесутъ несумнивно спасенія плоди".

Рѣчь гр. Тарновского подали мы въ цѣлости лишь на той основѣ, що гр. Тарновскій выголосивъ еи яко маршалокъ соймовый. Черезъ то набрала она виду рѣчи проглагованной и будыто якоисъ директивы для Сойму галицкого на будуче. Думаемо такожъ, що въ

справѣ той не обійшло безъ якихъ-то инспирацій зъ горы, накопи не непосредно изъ стороны самого Монарха, то посередно изъ стороны кабинету гр. Тафого.

Замѣтивъ слова подали мы розстрѣленными черенками, щобъ рѣчи сей головнѣйшій мысли выйшли яснѣйше и щобъ съ ними, а не съ ширшою фразеологією, розправити на самъ мѣсці. Думаемо бо, що есенцію всей справы, т. е. потребу скорого полагожденія прикрѣхъ межинародныхъ отношеній въ нашомъ краю, прибрано тутъ въ суману "wspólności i jedności" безъ всякой потребности. Але и мимо того вся рѣчь поспѣдає на столько поважного предмету, що съ всею готовостію спѣшимъ, щобъ на ню отповѣсти съ достоинствомъ, на котру всесторонно заслугоє. Передовсѣмъ тѣшимось, що на справу руску подивимось зъ становища яко справы народу, съ котрою звязане есть добро краю въ Австріи. Лишь такий поглядъ есть выключно справедливый. Справа руска не була и не есть "wicherzenie", не есть справою "соціальною", оппозиціею а priori, справою "лѣсовъ и пасовищъ", а тѣмъ менше результатомъ якихъ-то "постороннихъ агитацій", якъ еи по нынѣ неразъ называно, полохаючи тѣмъ высшій сферѣ, а на дѣлѣ стараючисъ еи убити въ зародѣ. Справа руска есть невыслушаннымъ доси голосомъ народу руского, частини 20 миллионнаго организму національного, о свое повне рѣвноуправленье на основѣ конституційныхъ свободъ, даныхъ всѣмъ австрійскимъ народамъ. О такъ рѣвноуправленье борясь Русь галицка въ Австріи отъ 1848 року, а въ Соймѣ краєвомъ отъ 1861 року. За тѣмъ стояли заодно послы рускій и того домагався самъ народъ, бажаючи для себе та въ користъ краю и Австріи розвѣити своимъ національнымъ життямъ якъ найширше.

Шо стремленія тѣ, хотя найблагороднѣйшій, представляно зовсѣмъ въ иншомъ видѣ, вина за то не паде на народъ рускій, нѣ на его представителѣвъ. Вина спочиває на тѣхъ, що справы руской не розумѣючи, або еи цѣлкомъ не чували, або относились до неи съ крайнимъ шовинизмомъ. И мы не сягали бы памятею въ минувшій десятки лѣтъ, накопили въ рѣчи п. маршалка не подыбали выражена: "добра воля", при якій и черезъ котру бы надѣся справу руску остаточно успѣшно полагодити, не альтеруячи нѣ національныхъ интересѣвъ Поляковъ, поселенныхъ на Руси, нѣ единости державы.

"Доброй воли": найти якийсь modus vivendi, Русинамъ отказать годъ. Мы зганемо лишь подали пок. Юліаномъ Лавровскимъ и его товаришами руку до примиренія на основѣ часткового рѣвноуправленія Русинѣвъ въ Галичинѣ. Згадаемо внесеніе послѣвъ Кшечуневича и Камьнянского и найповѣйше посла Романчука. Добра воля, усмирить національную вражду въ нашомъ краю, була заодно по сторонѣ Русинѣвъ. За довершеніемъ сей програмы, условляющей экономичный развѣй краю, стояли и мы по всякій часть съ всею постоянностью, хотя неразъ приходило намъ слухати докорѣвъ зъ розныхъ сторонъ, именно изъ стороны интеллигентныхъ безуспѣшною борьбою Русинѣвъ. Отъ сей промовы мы не отступимо и на будуче, и накопи не удасться намъ достигти еи зреализованія въ мирной дорогѣ, то выберемо собѣ наше повне рѣвноуправленье и приступомъ. Силь до того стане въ насъ. Силь тѣ растутъ на нашихъ очахъ а вагу ихъ зрозумѣє съ годомъ мабутъ каждый посолъ польскій такъ добре, якъ зрозумѣвъ еи недавно гр. Войтихъ Дѣдулицкій и деякі члену центра.

Але и безъ того, справу руску чимъ скорше полагодити, лежало-бъ въ интересѣ

самыхъ-же Поляковъ! Накопи, якъ п. маршалокъ въ своей рѣчи самъ признає, зъ укороченія правъ руского народу для польского элементу може выйти дже сумный результатъ; накопи Полякамъ безъ Русинѣвъ грозитъ вже нынѣ небезпеченство не только о правильнѣйшій развѣй, але може навѣтъ о существованье яко окремого организму національного; накопи развѣй народу руского такъ тѣсно звязанный съ долею польского народу, — то дѣйстно вже самъ егоизмъ наказувавъ-бы на руску справу подивити другимъ окомъ, щобъ оттакъ не було за поздно. Мы згадаемо лишь, якъ слабосильнымъ есть нынѣ становище польской делегации въ Радѣ державной по той простѣй причинѣ, що за нею стоятъ старосты, а не население краю, тѣмъ менше Русины. Треті могутъ зъ сего користати, и не ошибемся, накопи скажемо, що тѣ треті може насъ и научили противъ себе бути такъ беззглядными и радуются нашій нетерпимости.

Въ концѣ и добро Австріи wymagaє полагожденія справы руской. Дати розвѣити галицкимъ Русинамъ на ихъ окремыхъ національныхъ основахъ — не значить лишь бути для нихъ справедливыми, а въ дальшій консеквенціи утихомирить національную вражду въ Галичинѣ. Розвѣй национальный Русинѣвъ галицкихъ кладе тверді подставы до національного развѣя всего руского народу. А чей-же каждый зрозумѣє, що сей великанъ, развѣитый на своихъ основахъ и оживленный своимъ окремымъ духомъ, вплинувъ-бы рѣшучо на природу и справедливое уформованье Славянщины въ загалѣ, а на отношенія Славянства до Австріи въ особенности. Дѣйстно, треба великой короткоглядности, чтобы въ нашихъ часахъ руску справу присылати. Може хто нагадає собѣ, яку вагу до руской справы приложивъ недавно зельзный канцлеръ, котрому разуму политичного чей же отказать годъ. А не можемо не признати, щобъ въ австрійской прасѣ не находились неразъ проблески далекогогляднѣйшого разумія справы руской.

Зъ другой стороны однакъ есмы пересвѣдчений, що при нынѣшнихъ обставинахъ проглагованная рѣчь п. маршалка лишится просто на папери. Керманить долѣ обоихъ народѣвъ въ Галичинѣ, станчыки и подоланки, не суть зъ тѣхъ людей, котрымъ залежало-бъ на томъ, щобъ "достигнути и удержати порозумѣнья, гармоніи и мирне сужитѣ". Beati possidentes не въ силѣ згодити на то, на що съ всею охотою приставъ-бы, послѣ словъ п. маршалка, каждый "разумный человекъ и правый горожанинъ". А шо доперва сказати о далекодности ихъ? Нѣ "доброю волю", нѣ "пошанованія окремихъ народныхъ": языка, письма, обряду и святъ русскихъ — всего того имъ вмѣстити трудно! Двадцатипятилѣтне досвѣдченіе дає намъ право судити о нихъ такъ, а не иначе. Мы вже давнѣйше сказали, що поведение ихъ съ Русинами крайню шовинистичне. П. маршалокъ буде мавъ въ найкоротшій часъ нагоду глянути имъ въ очи, накопи рускій посолъ поднесутъ на ново справу рускихъ гимназій. Отъ словъ до дѣйствости буде дже далеко. А фалинга та надто крѣпка, надто обвѣдена высокимъ муромъ нетерпимости, щобъ въ красшій доли руского народу добачати и свое добро. Миръ въ краю розумѣють тѣ керманить въ штучномъ закрываніи потребъ руского народа, а девизомъ ихъ есть: grzesz z Rusinem! Фалинга разумныхъ и правыхъ людей за надто слабонька, щобъ дѣла нани межинародный привести до доброго конца. Досѣ пригадаи торѣче засѣданье Сойму краєвого, рѣчи Торосевича и Голъевского, декламацию профессора гр. Тарновского, прирѣванье справы руского народу до "зовкѣвъ", що не дають польскому дереву рости высоко, насаждаючи его корни; справу безпутного утравизму и тую conditio, sine qua non, щобъ мы мирились на подставѣ давно забу-

тыхъ и фактами историчными розбитыхъ уній.

И чи можливе, щобъ такі элементы рѣшили справу руску?

Дальше мусимо замѣтити, що въ самѣй рѣчи п. маршалка находятсѣ досѣ яркі суперечности, а головнѣйша зъ нихъ лежить въ словахъ, що для Русинѣвъ треба бути справедливымъ — але лишь "въ границахъ обязующихъ уставъ". Тажъ многі зъ тѣхъ уставъ суть вопіюще кривою для Русинѣвъ? Тажъ они якъ-разъ стѣсняють Русинѣвъ въ ихъ правахъ и противъ тѣхъ уставъ Русь галицка борется всею силою и съ всею постоянностью? На тѣхъ уставахъ годъ вынайти який-такій modus vivendi, хочъ-бы они съ всею строгостію и справедливостію выконувались, не то порѣшити справу руску. Тѣ уставы треба передовсѣмъ поломити и на новѣмъ грунтѣ будувати забороло противъ тѣхъ небезпеченствъ, про котры згадавъ п. маршалокъ. Чи-жъ устава шкѣдлыа зможе доволити Русинѣвъ? Чи за такою уставою порѣшитей дѣло, котрому п. маршалокъ не отказать далекосяглюсти и глубокого значенія?

И якъ-разъ та суперечностъ въ самѣй рѣчи п. маршалка наводитъ насъ на гадку, що потребу полагожденія справы руской, инспировану въ формѣ зовсѣмъ яснѣйшой, убрано у насъ въ слова, котры вѣють заодно духомъ недобримъ, традиційнымъ и доброго успѣху не ворожатъ.

Мимо того мы будемо терпеливо выжидати воплощенія красныхъ подекуды словъ п. маршалка. Часу у насъ досѣ. Мы певны себе, своего національного развѣя, своего поступу. Мы почуваето на столько въ собѣ силы, чтобы належнѣй намъ права народны и выборы собѣ...

Окружне Вѣче народне въ Станиславѣ

отбулося въ среду сего тыждня дже славно и дже нагадувало намъ першій два всенародный Вѣча у Львовѣ, якъ численностію зѣбранныхъ, такъ и поважнымъ настроємъ, якій панувавъ подчасъ нарадъ вѣчевыхъ. Участниковъ Вѣча було шо-найменше 2000, не лише въ повѣтовѣ округа, але и въ дальшихъ сторонѣхъ, въ Коломыйского, Косовского и навѣтъ Борщевского повѣтовѣ. Свѣщенство наше було репрезентоване на Вѣчу дже численно, а не хило и людей въ свѣтской интеллигенціи нашей. Такий численный, величавый зѣбръ Русинѣвъ подносилъ духа нашего, одушевлявъ каждого, и усомнившійся маловѣръ могъ сказати: "Вачу силу, вачу жизненность руского народу! Русь не пропаде!" За такую славу удачу Вѣча треба подякувати насампередъ розбужденному почутію національному мѣжъ самымъ народомъ наоколо Станислава, дальше патриотичной интеллигенціи нашій, головне свѣщенствѣ, а наконецъ и Комитетови вѣчевому, а особливо души того Комитету, молодому а горячому и одушевленному патриоту д-ру Теофилю Окуневскому, для котрого всѣ Русины въ Станиславѣ не знаходять доволѣ словъ признанія и подѣву.

По торжественной отпавѣ соборного богослуженія въ катедральной церкви Вѣче розпочалося по 11 годинѣ. Обширна сѣня театральна, галерія, сѣня и сходы були биткомъ повны народомъ, а ще не всѣ могли помѣститися, тожъ, якъ звичайно, по части мѣнялися, тѣмъ больше, що въ причинѣ страшного наводѣ духота въ сѣни стояла невыносимая. Було однакъ множество и такихъ мѣщанъ та селянъ, що черезъ цѣлыхъ 6 годинъ въ той духотѣ стояли якъ врыты и живу участь брали въ Вѣчу.

Вѣче откравъ промовою о. Алексей Заключинскій въ Богородчанѣ, председатель вѣчевого Комитету. Скадавши кілька слѣвъ на те-

не передавало трансверсальної залізничної в адміністрацію залізничної Кароля Людвіка, але щоби це і ою послідню прийняло під заряд держави. Опісля настуїня виборів бюро соймового. На 77 голосуючих вибрано гр. Станіслава Баденіого, Едженсича Адама, кн. Володимира Сашігу і Сінгалевича. Квесторами вибрані: Голіевскій, Кашевко, Корчовскій Торосевич. Ресидентами вибрані: Антонович, Березинський, Бухвалдт, Гольдман, о. Ковальскій, Мерунович, Розвадовскій. Вайсман, Вернякскій, Волянскій, Никола, Завадскій, Жарскій. — Зь порядку денного настуїло читанье 30 предложень Виділу краєвого і постановлено обрати ще комісію літотраїну і правничу. — Пос. Менциньскій поставив внесенє, щоби комісія бюджетова предложила своє опрацюванє на однім зь перших засідань по Новім роцї, а не аж на концї сесіи. На внесенє Ст. Баденіого ухвалено ще обрати комісію: банкову, дорожню, горничу, господарську, громадську, петиційну, шкільну і залізничну, вь загаль 12 комісій. — Пос. Романович виїс три інтерпелляції до правительства: 1) О неопрацюваню кількох ухвал торічного Соїму; 2) що єсть причиною проволочи регуляції галицьких рїк; 3) длячого правительсто не відповідає на цілий рядь представлень Виділу краєвого. Пос. ко. Кошчизинскій поставив внесенє о знизженю лїтї служби учителїв зь 40 на 30. — Слїдуюче засіданье відбудеться вь суботу; на порядку денномь отоят: перше читанье ухвалы що до додатків громадскихь від напїтків і концесій рогацьков, а оттакь вибори комісії.

Вь однім зь послїдних чисел нашої часописи доносили ми, що вь угрупованю польскїх соймових має настати якась нова зміна. Польскї часописи доносили тепер, що не зайде ніяка зміна і що правниці як і досї буде правительственною а интереси краю буде заступити центрум, котре має бути тепер сильно оокончоване. Клюбь центрум — як доносили „Dziennik Polski“ — має вь акції соймовой поступати опільно зь лївицею, рускими послами і сь т. зв. групою. — Що до сили поодиноких клубів то она представляє поїла інформації декотрих польскїх газет так: Правниці розпоряджає 53 голосами, центрум 31, клубь поступовий 19, клубь рускій 7, а група 12 голосами. Прочї посми не приступили ще до жадного клубу.

Вь соймовім „колі польскім“ відбувся виборь т. з. комісії „патк“ 4. Комісія оя єсть якь звісто вьсеюгуца і управляє виборомь всяких янших комісій. До неї вибрано отже: 5 членів зь правниці (Тарновского, Полянського, Голіевского, Козебродского і Потоцкого); 4 членів центрум (Менциньского, Дїдушицкого, Стадницького, Дембовского); 2 зь групи (Сашігу і Брикчиньского); 2 зь лївиці (Черкаського і Грося) і одного дикого (Хшановского).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Сойми краєв.) Цїлий рух політичний вь державі розложив тепер на сойми. Вь чеськїм соїмі уконституованя нїмецькїй клубь і вибрав головою Швейкаля а Пленеръ заповів внесенє о знесеню языкового розпорядженя мин. Пряжака. — Вь буковинскїм соїмі порушав президент краю вь своїй бесїдї, откритуючї соїмі, откритє краєвого шкиталю і залізничї льокальних і зазначив некориїстний вплив збрания угоди зь Румунією на господарство вь краю.

(Директорь поштових шадниць) именованый Вапект, совїтник секції вь министерствї дїл вьнутрішних.

(Министерство торговлї) мало після віденских газет зажадати мїжнїа палат торговельных вь справі устроєня палат робїтничих.

Заграничній Державы.

Россія. Вь день св. Георгія дня 8 л. о. м. відбулося вь зимовім дворцї звичайне торжество, на котрїм царь виїс тоаст вь честь цїмецького цїсаря яко найстаршого рїцаря орд. св. Георгія. Тоаст сїй уважуют за добрий знак для міжнародних справ. — Декотрі берлинскї газети доносили, що нїмецькїй посол вь Петербурзі представляє гр. Толстому, що многї російскї газети дуже несприливо нападають на Нїмеччину і жадає, щоби гр. Толстой сему заридив. На то отповів гр. Толстой, що онь то уважає вправдї за неїтповідне, але вь виду того, що нїмецькї газети так само поступають, онь не може вїчого заридити. — Зь Петербурга доносили, що правительсто російске заказало газетам російскимь подавати яку небудь звістку про перемїщенє войска. Говорять також, що правительсто російске выдало новий окружник о справі болгарскїй, вь котрїм вправдї все ще обетає при тїм, що народь болгарскїй не може высказати своєї симпатії для Россії через преоїю правительства, але высказує бажанє залагодити справу болгарську вь мирной дорогі на підставі угоди опільно зь другими державами.

Нїмеччина. Отг кількох днів перебуває вь Берлинї баварскїй регент кн. Лїонпольд

вь гостинї у нїмецького цїсаря. Гостину сїю уважуют за знак, що Баварія яко найбільша полуднево-нїмецька держава хоче опільно поступати зь Прусами і творити нероздїльну часть нїмецькой держави. Цїсарь нїмецькїй вносив тоаст вь здоровьє регента баварского казав: „Хочемо на завсїгды позбистати добрыми прїятелями.“ Кн. Лїонпольд приймає вь Берлинї баварскихь послов і казав до них, що бажає, щоби предложєнє войскове було порїшене вь тїм дусї, якїй вїсє зь цїлого сего предложєня а то для добра такь Нїмеччини якь і Баварії.

Франція. Криза французского кабинету вже мабуть закончилась. Вь складь нового кабинету мають вїйти: Гобльє, яко президенть министрств і министр дїл вьнутрішних; Діклерк або Куроель яко министр дїл заграничних; Дофен, финанон; Бірдо, просвіт; Сарієн, правосудіє; Буланже, война; Обь, маринарка; Гране, почта; Локроа, торговля; Мильодт, роботы публичнї; Рикард, министр рольництва.

НОВИНКИ.

— Институція новоименованихь крилошань станиславонскїх має отбутися ще передь Рїздомь. До сего часу має бути крїя. Куйловскїй именованый архієпископитомь і єго институція має настуїти разом зь институцією другихь крилошань.

— П. Маріян Мазаранї, ново-выбранный вь Долинї посол до Соїму, мав, якь насє завїрають, зложити мандат посольскїй.

— Похоронь бл. п. сов. Дециевича відбувся мин. середї дуже торжественно. Похоронний похід вєди Виреос, митроп. Сильвестер Сембратович і асп. Иоанович. За домовиною ишли побіль родичи помершого, наїстїник п. Залескїй, бр. Шенк, бар. Йоркаш-Кохъ і другї достойники, а за ними множество львовской интелігенції. До звелїчєня похоронів причинився немало прегарний сїмь гр. к. питомцїв.

— Нову церковь вь Капустинцах, скальского деканата, вже оскінчено заходомь і трудами о. Иоанфа Балька і мїсцевыхь парохїан. Слїдє замїтити, що влостителї того села, пп. Кемплиць, причинились найбільше такь матерїалами, якь і грошевыми оредствами до здвиженя того нового храма, котрого посвященє відбулось тими днями.

— Нову, величаву церковь посвящено 9 падоїста о. р. вь Каровї коло Угнова. Церковь талєсть оокроую цїлою окрестности, єи будова коштує 23.600 зр.; збудована она вь формі хрєста зь трєма бїльшими банями і може помїстити легко 1000 дусь.

— Открытє читальнї вь Старуї, селї пов. богородчаньского, відбулося, якь доносили Батьківщинї, дуже торжественно. Збравшихся вь громадской хатї членів повитав мїсцевий парох о. Михалї Гордицьскїй поважною і красною промовою, котра припала вїмь дуже до серця, почїмь вїсї отпїсвали Многая лїта цїсарєви. Дальше поїонив учитель п. М. Лукач статуты, почїмь приступлено до вибору видїла, до котрого вїшли: о. М. Гордицьскїй яко голова, пп. И. Гарасимович яко заступникь головы, М. Лукач яко касирь, И. Грїцакь яко бібліотекар, Никола Сокирчук секретарь а Федір Грїцакь і Дмитерь Лукач заступники видїловых. Оттакь забравь голось п. И. Гарасимович і мавь довїшїй выклад зь науки господарства, показавь имено причину, чому земля наша выдає тепер чимь разь меншї урожай, а заразомь показавь оспособы, котрыма бь можь господарство полїпшити. Постановлено ще вислатися вь члены „Просвіты“ і Общества имени Качковского. Оттакїй то бувь початокь читальнї вь Старуї: безь шуму, тихенькїй а за то щиренькїй; вїмь здавалося, що збїлилися вь родинний кружокь на свою добру раду.

— Вь Мининцях коло Косова пострїливь побережнїк паньского лїса вь Переровї парубка Семена Рыбака, коли тойже придбаний на лї совой крадіжї ставь сь своимь другимь товаришемь угїкати. Рана Рыбака має бути небезпечна і грозити небезпеченствомь єго житю.

— Именованя. Кароль бар. Йоркаш именованый канцелярийнымь офїціаломь при скарбовїй дирекції у Львовї а Иоанф Дїюра канцелярїстоу при урядѣхь помїчныхь той-жє дирекції.

— Именованя. О. Иванъ Филиповскїй именованый гр. кат. катихотомь при школі реальнїй у Львовї.

— Новї нотарї. Сими днями розпочали урядованє на ново откритыхь мїсцѣхь нотаріальныхь пп. Л. Гольдєрь вь Лопатняхь, Фр. Грунскїй вь Делатинї, І. Табінскїй вь Мостахь Великихь і И. Равскїй вь Вїрчи.

— Министерство просвіть откинуло рекурсь львовскихь Доминиканов, котра хотїла ульїнитися оть обовязку удержуваня школы головной, орїкаючи, що обовязку сїй тяжить на тїмь орденї оть р. 1817. Такимь оспособомь ошадїло министерство громадї Львова 6000 зр. рїчного выдатуку на удержанє сєи школы, котрий то выдатуку репрезентує капиталъ до 120.000 зр.

— Країнова промислово-торговельна палата порїшила завовзати вїсї другї палаты промисловоторговельнїй і вїсї корпорации, выслаючи своихь делегатів до державной ради залїзничь, щоби отарались вїтми силами довєсти до перенятя залїзничь Кароля Людвіка підь управу державы. Причиною, що выклало такє рїшенє, єсть то, що залїзничя Кароля Людвіка устанавляє надто высокї тарифы, шкідливі для краєвой продукції.

— На залїзничяхь державныхь настуїти сь днемь

1 сїчня 1887 обмеженє персоналу службового. Найбїльше звільненє зь службї припаде на клясу назшихь урядників та робїтників, а дїткє ихь тїмь страшнїйше, що лишають середї зимы сь жїнками і дїтьми — безь хлїба.

— Вь Бережанахь буде директорь гимназії, п. Матей Куровскїй обходить сими днями 25-лїтній ювілей своєї службї директорской. Учїтель того наукового заведеня роблять отповіднїй приготования, щоби достойно почтати сего, околє образования і вихованя молодежи многозаслуженого мужа.

— Признаньє. Епископскїй Ординаріат вь Станиславовї поручивь кудрынецкому деканальному урядови ульїти вь своємь имени похвальнїй декретъ ч. Ивану Підлубному, господарю вь У-отї епископскїмь, за єго щєдрїй дарь вь квотї 100 зр. на великїй звонь для тамошней церкви.

— Замерзъ минушой ночи у Львовї слуга Илько Бадич, родомъ зь Звенигорода. Нетверє зїй повернувь онь той ночи до Львова і за дїя сего стану не мїгь зїеся дїстати до дому, вь котрїмь служивь. Упавь отже передь дверми а рано знайшли єго люде замерзлого і мертвого.

— Справозданє назовє товариства „Школьна Поміч“ у Львовї за мїсѣцї: сєрпень, вересень, жовтєнь, і падоїстє. Вь протягу тїхь мїсѣцїв приїла: о. Мацїльнскїй зь Коронца 2 зр., о. Менциньскїй зь Пелїя 50 зр., п. Иоанъ Гамота зь Львова 1 зр., о. Иоанъ Костецкїй зь Львова 1 зр., о. Филиповскїй зь Львова 1 зр., п. Сава Дуда зь Львова 50 зр., п. А. Воярскїй зь Львова 25 зр., Др. К. Чайковскїй зь Банялюка зр. 1.43, п. Ливчакъ зь Вильна зр. 5.90, о. Кувєвич зь Тульна 5 зр., о. Доляницькїй зь Корсова 50 зр., п. Левъ Шехович зь Олєска 6 зр., п. Гр. Врєцїона 54 зр., о. Києлевскїй зь Незвищ 50 зр., п. Дмитерко зь Мїотковъ 1 зр., п. Вородїєвич зь Дєнісїова 1 зр., о. Каратинскїй зь Солукова 50 зр., о. Н. Н. зь С. 1 зр., п. Духовскїй зь Комарна 70 зр., п. К. Паньковскїй зь Львова 50 зр. — Для школы им. Шашкевича зложили оо. Крушельницкїй, Ворачокъ, Войнарковскїй і Майковскїй зр. 5.30, панї Ворачокъ 50 зр., п. Шухєвич зь Львова 6 зр., п. Левъ Шехович зь Олєска 6 зр., п. Вышинскїй 2 зр. Выдїлєть сєрдєчно дякує Добродїямь.

— Датї для бїдныхь учеників руской гимназії у Львовї. Огоза наша вь „Дїлї“ выклала вь сєрцѣхь рускихь патріотів щирїй отгомїонь. И такь поїснїли слїдуючї добродїї сь щирими датками, засылючи фондъ вычерпанный для бїдныхь учеників руской гимназії: О. Пирожинскїй приїлавъ 2 зр.; П. Минцїевскїй зь окладомъ 5 зр.; о. Н. Кунцїакъ вь Будѣ 2 зр.; П. Емилїй Дїдїцкїй вь Мостахь 6 зр.; О. Левїцкїй зь Рунгурь 10 зр. Складаємо добродїямь вь имени бїдной молодежи руской гимназії сєрдєчне Спасїє Богѣ! — Василь Ильницькїй, директорь руской гимназії.

— На Альманахь п. В. Лукича (чыотїй дохїдъ призначенїй на р. касїно отрыїнке) зложили дальше на руки Видїлу касїна слїдуючї Вп. панове предлагати: п. Соєр. Недїльскїй изь Станиславова оть п. проф. Остапа Левїцкїго і п. М. Гушалевица; о. Громницкїй Вох. зь Лисєтыч; д-р Н. Подлукскїй зь Болехова; п. Ю. Сєльскїй зь Болехова і Товариство „Просвітѣ“ у Львовї на 5 прим. 25 зр. При сїй случїности пригадуємо Вп. Родимцѣмь, що сь концємь грудня у-бїгає рєчєнїє до складаня предлагати і що оттакь цїна книгарка буде о много подвысїона.

— Бура перервала була передвѣтра комуникацію телеграфичну мїжь Львовомъ а Віднемь. Вь загаль лїглася бура послїдними днями вь цїлїй захадній Европї і наробїла мїсѣцами великою шкоды.

— Холе́ра появивлася вь Болгарії коло Тирновы вь мїсцевостї Думидоль. Привезли єи тамь огордники, котрі приїхали зь Угорцины. Зарядженє сєйчась вїсї оредства оосторожности, щоби злокализувати хо́леру і дїйстно не появляєся она бїльше вь жаднїй другїй мїсцевостї.

— Дрїбнїй вїсти. Цїсарь жєнтувавь комитетови парохїальному вь Сєвѣлї, пов. дроголавского, 50 зр. підмоги на будову церкви. — Архїєпископ Иоанъ выготавивь працю п. з. „Памятника будовництва вь горїшнїй Австрїї“, котра незабаромь поступитъ до друку. — Вь Африцї убили жатєлї краю занзбарского нїмецького туриста д-ра Юєльке.

ПОСМЕРТНІЙ ВІСТІ.

† О. Василь Курьковскїй, парохъ вь Боленовичахь, деканата мостиского, ювілять, упокойся вь 77 роцї житя а 51 роцї свѣченства. Вїчна єму память!

† Кароль Лидь, вице-президенть высшого суду краєвого, бувшїй прокураторъ а оттакь президентъ краєвого суду карного, померъ у Львовї вь 54 роцї житя. Бувь онь яко урядникъ дуже оспособний і передь нимь отояла висока урядова карїєра.

НАУКА, ШТУКА І ЛИТЕРАТУРА.

(О) Рускїй театр. Бенефїс п. Стечиньского отограно при порожныхь лавкахь. Шкода — велика шкода, що публіка наша не здобулаєся на трохи бїльше узнаньє для сего заслуженого і оумїльного артиста. Подь взглядомь сєничнымь выпало представлєнє зовсімь вдовольною. — Дня 9. о. м. отограно вь театрї гр. Скарба мєлодраму Воробєвича „Гнатъ Приблуда“. При ужитю отповідныхь декораций і сєнерій, аког годь побачити на малой і убогїй рускїй оєнї, при малєвничихь гудульскихь костюмахь і при потроєнїмь числї отатистів выїшла выїшна сторона штуки якь не можь гарнїйше, оособливо

же третїй актъ пригадувавь живо недїлю вь вь горскїмь гудульскїмь селї. Що до gry поодинокихь дїєвыхь лиць, то отзначалась передь вїсїми п-ѣ Вибєровичєва (Марїйка) грою повною житя, гумору і правды, не менше гарно выїшла невеличка і не дуже владча роля Катєрины вь оовїстнїй интерпретации п-ѣ Кляшєвской. Зь мужчинь піднесїи треба отарвану і ефектовну гру п-ѣ Вибєровича (Гнатъ Приблуда), дальше п-ѣ Стечиньского (Семенъ) і п-ѣ Подвысоцкого (Ки-форъ), котрому зробити мусїмо лишь тую увагу, щоби позбувся якоїсь несприродной пискливости вь голосї, котра поєе лишь єго впротїмь все добре выстудїовану гру. Публика переважно польска не щадїла нашимь артистамь ознаньє признаня. До найслабше выконаныхь мїсѣцї штуки поїснїли-бь ми терцєть вь другїмь актї і хоръ (коломыйка) вь третїмь актї. Замїтно тое, що вь нашїмь театрї коломыйка опїсыває о много гїрше, чимь примїр. хоръ зь корневильскихь дзєвопїв.

Переписка Редакції и Администраціи.

— Воч. Ю. Г. вь Любачовї. Вь ч. 134 „Дїла“ подана адреса о. Волянського, і найлїпше просто до него удаватися сь замовлєнємь, бо і оскорше буде; можна і коррєсп. карткою, тїлько треба долїжити марку за 3 зр. — Воч. А. Г. вь Петранцї. До к. р. ще 2 зр.

Сь нїнїшнімь числомь „Дїла“ розсылаємо „Цїтїникъ Народной Торговлї“, але лишь на скільно выстало доставленє намь число примїрников.

Курсъ львовскїй вь дня 10 л. грудня 1886.

	платити жадають	
	автор. валютою	безь купуку
1. Акція за штуку.	р. кр.	л. кр.
Желїзн. Кар. Людв. по 200 р.	195 —	198 —
„ львб.-черп.-яв. по 200 р.	239 —	243 —
Банку гїп. галиц. по 200 р.	286 50	291 —
2. Лїсты заст. за 100 р.		
Общ. кред. галиц. по 5% ав.	100 —	101 —
„ „ „ по 4% ав.	97 50	98 50
„ „ „ по 5% ав. період.	100 —	101 —
Банку гїп. галиц. 6% ав.	100 75	101 75
Лїсты дов. гал. банку 3% вь лїкв.	— —	52 —
3. Лїсты довїжнї за 100 р.		
Общ. роль. кред. Заєд. для Гал. і Буков. 6% львовс. вь 15 лїт	— —	45 —
4. Облїгн за 100 р.		
Индємнізація галиц. 5% м. к.	104 20	105 20
Облїгн комунальнїй банку краєвого 5% „ „ „	100 —	101 —
Пожички кр. вь р. 1873 по 6% „ „ „	104 —	106 —
5. Лїсы мїста Кракова „ „ „	18 25	20 25
„ „ „ Станиславова „ „ „	29 —	32 —
6. Монєты.		
Дукатъ голєвдерскїй „ „ „	5 85	6 95
„ цїсарскїй „ „ „	5 83	5 93
Наполєондоръ „ „ „	9 92	10 02
Пїсьмїперїалъ „ „ „	10 26	10 36
Рубель російскїй орїєвнїй „ „ „	1 54	1 64
„ „ „ паперовый „ „ „	1 17 1/4	18 1/4
100 марокъ нїмецькихъ „ „ „	61 65	62 35
Срїбло „ „ „	— —	— —

НА ДОСЛАНЕ.

Не шкодячи тїлу анї крїхтї мають они найбільшї успїхы. Вєдєть і Дунаємь. (Горьшина Австрїя). Ваша Благороднїсть! Вь чємїй отповїди на Ваше письмо высказую вамь передовїсїмь ще разь мою подяку. Швейцарскїй пїсгукъ апікаря Р. Брандта показався на мїи геморїоїдї і заборї дуже позиточнымь. Выпорожненя кишкы єсть свободнїйшїй і правильнїйшїй; я заживаю звичайно 3 пїтгукы і имено передь снѣпаньємь Квасомъ жєлудєка і бїльє головы уступаютъ такожь поволи. Я поручавь тї швейцарскїй пїсгукы такожь кїлькомь моїмь знакомымь і прїятєлямь. Сь глєбокимь поважаньємь Людвїгъ Гаслє, ц. к. штабъ вахмїстеръ вь пенсіи. При закуплї вь антикахь треба добре уважати на бїльшї хрєстї вь червономь полі і на підписъ Р. Брандта.

Лїкарь оть зубівь

МАРКЪ

дипломованый на віденскїмь университетї откритъ сь днемь 3 падоїста

Дєнтистическїй Ателїє

при ул. Галицкїй, ч. 1. І поверхъ і ординує оть 9 до 6 год.

Выготавлює штучнїй зубы і цїлї вилїцї, опертї на тїєнєню воздуха пїсля найновїйшой американской системы.

Выконує водкї операції безь болю за помочєю коканїны. Пломбує зопозванї зубы золотомъ, срїбломъ, цементомъ і т. д. 8—8

НАИЛУЧШИЙ
ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый
LE NOUBLON
1460 французскїй фабрикатъ 33—36
CAWLEY-a & HENRY-ого вь Парижи.

Передь подробкою остерегаєся!

Сей папъръ поручаютъ якь наилучше пп. д-рѣ І. І. Поль, д-рѣ Е. Людвїгъ, д-рѣ Е. Лїямавь, профессору хемїи при віденскїмь университетї а то для єго знаменитоня якостї, єго абсолютной чїстоты і для того, що до него не домїшанї жадїй шкідливї здєровьє матерїи.

17, rue Béranger, a PARIS

Ц. к. уприв. галиц. акційний БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1678 46—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Поручена зъ провинціи выконує от-
воротною почтою безъ провизіи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 249—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковой
для потребъ хирургическихъ и иныхъ подбавныхъ.

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ
а именно: Книга товаровъ, касова и кон-
това. Книга зъ нихъ въ оправѣ съ пере-
сылкою почтовою по 2 ар. 30 кр.; а въ три
разомъ 6 ар. 40 кр.

Инструкция, якъ тіи книги провадити
належитъ, вышла вже зъ друку и коштує
съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдає и высылає: **Василь Нагорный**
у Львовѣ.

Змѣна помешканья.

Д-ръ Яковъ Малъ
лѣкаръ для недуговъ горла и грудей
мешкає теперь ул. Ягайлонска ч. 24.

Закладаюся

за велику цѣну, що жадею зъ монхъ
конкурентовъ по въ силѣ продавати
готовую або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матерій красивыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1656 Вѣд. Духовенству. 50—?

Замовляє въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконують точно и ретельно. На жа-
даше высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовъ, ул. Галиция ч. 8.

Заложенный 1848.

При зближающихся свя-
тахъ Рождества Хр. това-
риство „Провѣта“ поручаетъ

Коляды и Щедрѣвки

для охоты и забавы воіхъ
рускихъ колядниковъ и Бо-
гу въ честь и славу. На-
кладъ другій, Юрія Федь-
ковича. Цѣна 12 кр. а съ
пересылкою почтовою 14 кр.

Дѣстати можна въ тов.
„Провѣта“ у Львовѣ, ул.
Скарбковска ч. 2.

Лишь правдъ съ маркою „Котва“

Страдающимъ на гостецъ
и ревматизмъ поручается
симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже
успѣшное средство домове.

[Въ запасѣ майже въ воіхъ антикахъ.]

Въ тов. „Академичное Братство“

(ул. Скарбковска ч. 2) можна до-
стати слѣдуючій книжки власного
выдава:

Руска Библия Овншкевича Т.
I. 2 ар. 50 кр., т. II 2 ар. 20
кр., т. III 2 ар. 50 кр.

Творы В. Навроцкого 1 ар. 20 кр.
За посредствомъ товариства
можно дѣстати ще слѣдуючій

книжки:
Фавастъ, перекладъ И. Франка 1 ар.
Правда за 1844 р. 1 ар.

Обручитель, зъ російского, 60 кр.
Наслѣдованіе О. Шухевича 60 „
Кадриль Кобринского . . . 50 „

Житіє М. Шашкевича, В.
Кодового 25 „
Листы Шевченка до Бр. За-
леского 30 „

Порвалає нитка 30 „
Вигонскій и Хмельницкій И.
Нечуя 20 „

Вечерницѣ, онов. Гоголя 17 „
Фотографіи старого моего аль-
бому Яковенка 30 „

**Отъ Руского товариства
Педагогического**

можно набути слѣдуючій выдава

Хемія, Руское, 40 кр.

Гостиница для емныхъ дѣтей 8 кр.

Малый звѣринецъ, 8 кр.

Забавни дѣтей, 8 кр. 1535 2—?

Менажерія, 8 кр.

Вязанна желаній, 10 кр.

Читанна для молодежи 10 кр.

Читанка II. 10 кр.

Ц. к. уприв. гал. акційный Банкъ гипотечный.

При 29-омъ льосованію

6% листѣвъ гипотечныхъ,

котре отбулося дня 1 грудня 1886 вытягнуено всѣ находящій-ся ще въ
обѣгу а доси не выльосованіи 6% листы гипотечный серіи А, В, С, D, E.

Выплата тыхъ выльосованныхъ 6% листѣвъ гипотечныхъ наступитъ дня 1 чер-
вня 1887, съ котрымъ то днемъ устаетъ ихъ опроцентованіе.

Въ наслѣдокъ того купонъ платный дня 1 вересня 1886 — отповѣдно
до оповѣщенія зъ дня 5 падолиста 1886 — буде выплаченъ дня 1 червня 1887
лишь по зр. 1-50 отъ кождыхъ 100 зр. капиталу.

Купоны нестягненьхъ дня 1 червня 1887 выльосованныхъ 6% листѣвъ гипотеч-
ныхъ будутъ вправѣ въ мыслѣ §. 132 статутѣвъ и дальше выплачуватися, але квота тыхъ-
же буде оттрочена при сплатѣ капиталу.

Львовъ дня 4 грудня 1886.

ДИРЕКЦІЯ.

1797 3—3

(Передрукъ не буде плаченый.)

Тягненіє вже на Рождество

Kincsem 1 зр. 1 льосѣвъ лишь 10 зр.

Головна wygrana готѣвкою

1776 17—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отт. 20% || 4788 wygranychъ грѣшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ

Бюро льотеріи угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Тягненіє отбудется вже дня 28-го грудня 1886 р.

Льосованіє совершитъ публично комисія, въ складѣ котрой вѣде 5 членѣвъ центрального коми-
тету льотеріиного въ присутствіи двоухъ ц. к. комисарѣвъ правительственныхъ, ц. к. нотаря, пред-
ставителѣвъ Рады повѣтовой перемыской и мѣста Перемышля.

Льосы великой льотеріи фантовой

устроюваной

въ доходѣ маючого воздвигнутися „Дѣвочого Воспиталища“ въ Перемышлі.

Льотерія тая складаєся зъ 12.110 болѣшихъ wygranychъ въ вартости 1.000 зр., 500 зр., 400 зр.,
300 зр., 200 зр., 100 зр. и т. д., межи котрыми суть: жертвы 6го Святости Папы Льва XIII,
Ихъ Цѣсарскихъ Величествъ и прочихъ пануючихъ Европейскихъ, Всеимпостивѣшихъ Членѣвъ
нашого цѣсарского Дому, Кардиналовъ, епископѣвъ, Министровъ австро-угорской монархіи и про-
чихъ достойнаковъ духовныхъ и свѣтскихъ, такожъ обывателѣвъ воіхъ краѣвъ коронныхъ австрій-
скихъ и угорскихъ, якъ такожъ зъ золота и сѣбла черезъ комитетъ льотеріиный за 13.000 зр. а. в.
закупленіи предметы, въ загальній вартости около 60.000 зр. а. в.

Цѣна льосу 1 зр.

Предметы до выльосованія признаєны будутъ выставленъ съ днемъ 8-го грудня 1886 на выставѣ
публичной, устроеній нарочно въ той цѣли въ оази забудованія казначейного въ Перемышлі.

Льосѣвъ можна дѣстати у Львовѣ у Вл. Михайла Дымега въ рынку, въ Народной
Торговли, въ колькохъ конктурахъ льотеріиныхъ и у трафикантѣвъ; въ Краковѣ у гр.-к. цароха
при церкви св. Норберта, въ Перемышлі въ головной трафіцѣ п. Франца Славинского, въ кан-
целяріи Выдѣлу льотеріиного, въ Станиславѣвъ и Тернополі въ Народныхъ Торговляхъ, въ Коло-
мыи въ рынку у п. Михайла Яворского, въ Ярославлі у п. Баера. 1799 2—?

П. Т. пообѣдѣлъ льосѣвъ, котрі не надѣлали до нынѣ за листу тягненія належитости
10 кр., зволать тую ще въ текучій мѣсяцъ прислати Выдѣловъ льотеріиному въ Перемышлі при
полученіи 2 кр на онаску, чтобы въ 4 дняхъ по тягненію можна розболати листу заинтересованымъ.

АНТОНЪ РОЗМАНІТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ
въ Раковницѣхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣвъ браны Флоріаньской
въ власномъ домѣ.

Выробляє рѣзніи роды цикоріи зъ матеріалу сырого красоваго власной планта-
ціи. Матеріалъ сырой красивый або корѣнь цикоріи упраліиной на нашій рѣли
має після хемичной анализы въ лабораторіи академіи промыслово-техничной
въ Краковѣ далеко болѣше частей поживныхъ и горькихъ, властныхъ
цикоріи, якъ такой самъ корѣнь заграничный. Маючи отже матеріалъ
сырой доброй якості, цикоріи моя ривальзує побѣдоносно съ всякими выро-
бами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що єсть красва
и дешевша.

Фабрика поручаетъ слѣдуючій роды (назвы):

Цикорію краковскую, горьку, пачка округла 1/2 1/2 кильо
Кава протована французска даюча вываръ кларовый
Кава краковска въ сѣрикахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
Цикоріи въ сѣликахъ (конкурентціна).
Кава фигова.

Маю надѣю, що Поважаній Панѣ и господинѣвъ оцѣняючи доброту
моихъ выробѣвъ, ихъ вышшу вартѣсть отъ шумно рекламованныхъ фа-
брикатѣвъ чужихъ, будутъ поспирати змаганія поднѣти на рациональній
основѣ збодно съ интересомъ власнымъ и красоваго промыслу.

Выборы мои можна дѣстати въ центральной „Народной Тор-
говли“ и си филияхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ“ и въ
всѣхъ значимѣшихъ торговляхъ. 1896 (26—?)

Молода женщина

пошукое мѣсяца, наирадше у свѣ-
щенника до наглядю польного и
домового господарства, доглядю
малыхъ дѣтей або до шитя. Уоло-
вія дуже правоунай — Близша
вѣдомѣсть въ Адміністраціи
„Дѣла“. 1796 1-5

**Рѣзбы и украшенія (ор-
наменты) зъ дерева, ола-
ты, иконостасы и всякія
украшенія архитектурный
до церквей и комнатъ выго-
товає въ всякихъ ослѣхъ**

Тадей Сокульскій

Львовъ, ул. Пекарска ч. 4.
1793 7—0

(При случаю тая фирма про-
стуетъ кибно подану въ календа-
рахъ адресу: ул. Паньона ч. 13.)

Зъ причины набути болѣшой скѣлькости

ЛЬОСѢВЪ BASILKA

есьмо въ можности продавати тѣи-жъ

1774 низше курсу емисіи 20—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провинціи залагоджуєся безъ проволочки.

ЗНИЖЕНІЯ ЦѢНЪ

Р. ДИТМАРЪ

1792 У ЛЬВОВѢ 5—6

Головный складъ

**Галицкой нафты салоновой
и господарской**

знизивъ цѣны отъ 15 жовтня с. р. и дає почавши
отъ 10 литрѣвъ отповѣдний опустъ.

**Выключна продажъ Р. Дитмара
невывухающаго петролю.**

Лишь непалку и неексплодуючу нафту.

Поручаемо пов. П. Т. Публицѣ

МАГАЗИНЪ КРАВЕЦКІЙ

ИВАНА ЧАПОРА

1786 4—4

звѣтного львовского кравця, бувшого воспитаника дрезден-
ской школы а теперь

выключного за контрактомъ доставщика униформѣвъ для пп.
урядникѣвъ зельзницѣ Державной,

котрый на кожду пору року одержує великій выбѣръ мате-
ріи зъ перворядныхъ фабрикъ и выконує всяку одѣжъ якъ
найстараннѣйше після найновѣйшой моды по цѣнахъ умѣ-
ренныхъ. Въ магазинѣ оцѣмъ має такожъ на складѣ ужи-
вану одѣжъ мужеску.

Цѣнники высылаются франко отворотною почтою.

Адреса: Магазинъ кравецкій Ивана Чапора у Львовѣ
пiazza Галицкій ч. 2 або ул. Валова ч. 4

Выдавецъ и редакторъ Кирило Кахникевичъ.

Зъ друкарнѣ Тов. дѣ. Т. Шевченка подъ зар. К. Боднаро кого

Выходитъ въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
крѣмъ русскихъ святыхъ о 5-й год. поп. Литер. додатокъ
Библиотека наймѣншъ выходить по 2 печат. ар-
кушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.
Редакция и администрація подъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи вѣрстаются лишь на попередне застереженіе
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ
третью печатной, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 кр. а. в.
— Реклама неопечатаній вольна бѣт. порта.
— Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wal-
fischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
сиі Редакция „Кіевско-Старина“ въ Кіевѣ, почтовый
урады и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери-
басовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для России:
на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2 ар. 50 на полъ року . . . 2 ар. 50 р.
Для Закарпатъ, окрѣмъ России:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на полъ року . . . 7 ар. 50 р.
на четверть року . . . 3 ар. 75 р.
съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Поодинокое членство 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою
предплату и залеглостей.

Вѣче народне въ Станиславовѣ.

Загальный поглядъ на славне народне
Вѣче окружне въ Станиславовѣ подали мы
уже попереднымъ разомъ, — а нынѣ подаемо
ближшій дані про то Вѣче.

Якъ було сказано, на Вѣче прибуло до
3000 людей въ станицлавовского округа и на-
вѣтъ въ другихъ округѣхъ и въ далекихъ
сторѣхъ. Не можемо держатися, щобы не на-
вести именъ чч. господарѣвъ ажъ въ повѣта
борщѣвского, прибувшихъ на Вѣче до Стани-
славова; були то чч. Юръ Волощукъ, войтъ
и Теодосій Савчукъ въ Ольхѣвцѣ та Мих.
Костюкъ войтъ, Дмитро Фочакъ въ Усти-
епископского, и Юанъ Городискій интеллигент-
ный пѣвецъ церковный. Тѣхъ далекихъ гостей ду-
же одушевили Вѣчемъ и высказували го-
риче бажанье, щобы таке Вѣче могло бѣти
нарѣкъ въ ихъ околицѣ. Розумѣся, се на-
лежитъ въ першій мѣрѣ до патриѣтѣхъ мѣ-
цевыхъ.

Д-ръ Ив. Добрянскій, выбранный
предсѣдателемъ Вѣча, въ промовѣ своѣй, дя-
куючи за выборъ заявивъ напередъ, що бѣтъ
людямъ станицлавовского повѣта не незнако-
мымъ, бо будучи давнѣйше посломъ до Сойму
изъ Станицлавовщины, три разы стывався съ
выборцами. Дальше пѣднѣвъ, що Его Вел. цѣ-
сарь, давши намъ конституцію, позволивъ и
абаратися на Вѣча та радити о своихъ потре-
бахъ та кривдахъ и домогати ся своего права.
И на сѣмъ Вѣчу, якъ на попередныхъ, мы
мусимо пѣднести грѣмкій голосъ о нашѣй чи-
сельной силѣ, а въ другой стороны о пониже-
ню насъ, о тѣмъ, що мы не маемо такихъ
правъ, якъ мають другіи и наименшъ народ-
ности въ Австріи. Д-ръ Добрянскій завба-
вавъ отже вѣдѣвшихъ, щобы уважно слухали
рефератѣхъ, а потому и высказували свои
гадки.

По тѣй промовѣ предсѣдатель давъ го-
лосъ першому референту Ив. Белеви, ко-
торму Комитетъ вѣчевый поручивъ рефератъ
о нашихъ конституційныхъ правахъ.

Реф. Ив. Белей говорилъ довго и на
скѣлько було можна вычерпавъ предметъ. Зѣ-
бранный народъ дуже добре розумѣвъ пред-
ставлюваній ему кривды нашѣ на поли политич-
номъ и що гвѣла заявлявъ и свѣй поглядъ
грѣмкими восклицаньями.

Референтъ повнивъ насампередъ значе-
нне конституцій въ державѣ, опѣсля подавъ
короткій поглядъ на историчный ровѣдъ кон-
ституцій въ Австріи (1848-ый рокъ, Соймъ
конституційный у Вѣдн и Кромержи, октро-
йована конституція, поворотъ абсолютизму
Баха, дипломъ жовтневый и лютова конститу-
ція, ровѣдѣлъ монархію) и представивъ, яку
Русины бѣтъ 1848 року бѣтгравали въ державѣ
ролю и що имъ принесла конституція. Тутъ
референтъ загальными чертами скарактеризу-
вавъ положенне Русинѣхъ до 1848 р. и 1848
р., вгадавъ про вѣдѣвъ славянскій въ Празѣ,
де рускій делегаты (Ганилевичъ, Бориске-
вичъ и А. Заклинскій) уложили були про-
ектъ федераціи съ Поляками (кн. Юріемъ Лю-
бомирскимъ, кн. Львомъ Сапѣгою и др.) на
основѣ повной рѣвноправности и можливости
подѣлу Галичины, проектъ той однакожь
оставъ лише на паперѣ за-для негациі Руси
(„Niema Rusi“) польскими шовинистами бѣтъ
1848 р. ажъ до нынѣшного дня. Тымчасомъ
и правительство вѣрныхъ въ 1848 и 1849 р.
„Тарольцѣвъ Веходу“ почало съ ходомъ часу
що-равъ больше спускати въ опѣки, ажъ 1861
року Статутомъ краевымъ та Ординацію вы-
боркою вассуджено Русинѣхъ на вѣчну мен-
чѣсть въ Соймѣ, и вѣдѣчено надѣвъ Русинѣхъ

на горячо бажанный подѣлъ Галичины, котрый
все обѣщывано.

Зѣ поглядъ на само значенне консти-
туції — т. е. по перше, що все люде стовятъ
пѣдъ основными законами, котры убѣспечуютъ
имъ всякій вѣльности, а по другой, що самі на-
роды черевъ своихъ бѣторучниковъ ухваляю-
ють права для себе — референтъ розрѣднѣвъ
мѣру фактичной участи Русинѣхъ въ користа-
ню въ конституцій. Якъ въ права, становити
для себе права, Русины нынѣ черевъ майже
цѣлковите вытисненне ихъ въ тѣлѣ законода-
тельныхъ не можуть хѣнувати, такъ зновъ
изъ вѣльностей та правъ, загарантованныхъ имъ
закономъ основнымъ, могутъ въ великой мѣ-
рѣ користати и користають. Деякі въ тыхъ
правъ гарантуютъ чисто личну свободу, а де-
які и ровѣдъ народности. Тутъ референтъ пе-
рейшовъ права зъ основного закона въ 21 груд-
ня 1867 р. (рѣвнѣсть передъ законами, свобода
вѣры, слова, особы, дому, листѣвъ, и т. д.,
право пѣтаций, товариствъ, зѣборѣвъ и т. д.).
При тѣмъ выкладѣ селяне часто пѣдносили
свои жалобы на непошанованне тыхъ правъ.
Для наглядного же доказу, якъ Русины по-
кривджені въ важномъ конституційномъ правѣ
ухвалювати для себе права, референтъ на ци-
фрахъ показавъ, якъ то нынѣ Русины за-
ступлені въ тѣлахъ законодательныхъ, въ
Соймѣ, въ палатѣ панѣвъ и въ собѣльныхъ
делегатіяхъ. Дальше представивъ менчѣсть
Русинѣхъ въ Выдѣлѣхъ краевымъ, въ Радахъ и
Выдѣлахъ повѣтовыхъ. Все то выкликувало у
вѣдѣвшихъ громогласне негодованне.

Опѣсля референтъ поставивъ пытанье,
хто виненъ тому, — и за чергою пояснювавъ
вину то самой конституції, то правительства,
то Полякѣхъ, то наконецъ и самыхъ Руси-
нѣхъ. Русины винны, що бѣдай не выкориста-
ють всего того, що могутъ выкористати, що
въ многихъ сторонахъ нема у нихъ доброй
организациі, а народъ темный и декуда зде-
морализованный. Мѣжь правами, въ котрыхъ
Русины дуже мало користають, вказавъ рефе-
рентъ и на право уживаня руского языка въ
судахъ и урядахъ, дане Русинамъ цѣсарскими
постановами и министерскими распорядже-
нями.

Заключенне референта було таке: Въ
„высокой“ парламентарной политикѣ мы ны-
нѣ пѣдѣупали, — застѣный того причины, —
але конституція австрійска дае намъ до роз-
вою нашей народности иншій важній сред-
ства, въ котрыхъ мы уже въ значной
мѣрѣ нынѣ почали на большу скалю кори-
стати (свобода друку, асоціаций, зѣборѣвъ) и
для того навѣтъ противники нашѣ мусять при-
знавати нашъ національный поступъ, — а и
що-равъ больше мы въ тыхъ средствахъ повин-
ны хѣнувати. Коли-жь напередъ дома зѣорган-
изуемоса, просвѣтимоса и уладимо собѣ до-
брый бытъ, тогдѣ нѣхто не высадитъ насъ и
въ сѣдла „высокой“ политики.

По рефератѣ тѣмъ нагородженѣмъ грѣм-
кими оплесками, приняло Вѣче слѣдующій ре-
волюцій:

I. Зваживши, що Русины галицкій мають
незаперечиме историчне право до своего на-
родного розвою и що то право признають
имъ конституція австрійскій, — домогаются
Русины зѣбранный на окружномъ Вѣчу народ-
номъ въ Станиславовѣ повного для себе рѣв-
ноуправненія, а именно откликаются до
правительства, щобы оно постаралоса о выде-
нне закона, котрый-бы Русинамъ, зѣстоячимъ
въ меншинности въ Соймѣ, заporučивъ повне
рѣвноуправненне въ ихъ народно-политичномъ
жити, и щобы той законъ творивъ складову
часть Статута краевого.

II. Выс. правительство зволить: прига-
дати всѣмъ властямъ въ руской части Гали-
чины цѣсарскій постановы и распорядженія ми-
нистерскій въ справѣ уживаня руского языка
въ урядованіи и съ сторонами; зажадати отъ

всѣхъ урядниковъ на галицкѣй Руси знаня
руского языка и письма, въ мыслѣ всѣхъ по-
становъ цѣсарскихъ и распорядженъ министер-
скихъ; и на подставѣ рѣшенія Трибуналу
державного въ 1882 р. наказати всѣмъ дер-
жавнымъ властямъ и урядамъ въ Галичинѣ
уживати рускыхъ буквъ въ рускыхъ письмахъ.

III. Зваживши, що остатними часами
зайшло супротивъ Русинѣхъ немало случаетъ
нарушенія свободѣ конституційныхъ, загаран-
тованныхъ горожанамъ державы основнымъ за-
кономъ въ 21 грудня 1867 р., именно-же що-
до права зѣборѣвъ и товариствъ, заporučенныхъ
арт. XII-ымъ, — Вѣче народне въ Станисла-
вовѣ откликнувся до Выс. правительства, щобы
оно въ каждѣмъ поодинокѣмъ случаю справу
основно розсмотрѣло и стануло въ оборонѣ
нарушенного права.

IV. Зваживши, що резолюція, ухвалена
палатою посѣловъ Рады державной, щобы ор-
ганы правительственный не мѣшались до выбо-
рѣвъ въ Галичинѣ, остае до нынѣ лише на
паперѣ, — Вѣче народне въ Станиславовѣ
откликнувся до правительства, щобы въ тѣмъ
дѣлѣ распоряджало по мысли конституції и не
позбавлявало Русинѣхъ галицкихъ права вы-
бору посѣловъ до Рады державной и до Сойму.

V. Зваживши, що и зъ тыхъ правъ, якы
Русинамъ достались зъ конституції, Русины
не повнѣ користають, — народне Вѣче ок-
ружне въ Станиславовѣ взывае всѣхъ Руси-
нѣхъ, щобы якъ найповнѣйше и найвсесторон-
нѣйше выкористували тѣ права, а супротивъ
нарушваня своихъ правъ якъ наенергич-
нѣйше въ законной дорожѣ боронилися.

Каждый поодинокій Русинъ якъ и кожда
громада руска, уряды приходскій рускій, всѣ
товариства рускій повинны уживати лише рус-
кого слова и письма въ знѣшеняхъ зѣ всѣми
властями и урядами и руского слова та пись-
ма бѣтъ властей та урядѣхъ домогати ся.

Каждый Русинъ має святой обовязокъ
брати живу и бѣтпѣвдающую интересамъ рускон
народности участь въ правахъ конституцій-
ныхъ, а кожде нарушение права конституцій-
ного доходитъ въ законной дорожѣ.

VI. Зваживши, що не каждый покривде-
ный на конституційномъ правѣ має можнѣсть
самъ доходити своего права, — Вѣче народне
въ Станиславовѣ припоруcae покривдженымъ
удаватися о помѣчь до политичныхъ товариствъ
русскихъ — чи окружныхъ, якъ н. пр. въ
Долинѣ и Турцѣ, чи и краевыхъ у Львовѣ.

VII. Зваживши, що политична организа-
ція Русинѣхъ въ краю въ загалѣ показуеся
недостаточною въ нынѣшнихъ прикрѣхъ для
Русинѣхъ часахъ, — Вѣче народне въ Станисла-
вовѣ взывае Русинѣхъ, щобы творили
якъ наибольше повѣтовыхъ чи окружныхъ то-
вариствъ политичныхъ и лучилися та органи-
зувалися въ тыхъ товариствахъ для проводу
въ справахъ народныхъ политичныхъ и для о-
бороны тыхъ-же правъ.

VIII. Зваживши, що въ нынѣшнихъ —
якъ сказано — прикрѣхъ для насъ часахъ,
Русины могутъ только при солидарномъ вы-
ступованіи боронити своихъ правъ и выкорис-
тувати тѣ права, — Вѣче народне въ Станисла-
вовѣ взывае всѣхъ Русинѣхъ, щобы въ
каждѣй справѣ народной ставали солидарно,
горнулися въ одну велику громаду. Рѣжницѣ
клясовыхъ, такихъ якы сугъ у иншихъ наро-
дѣхъ, мѣжь Русинами нема, а всякій хвилевй
споры и недорозумѣня повинны передъ спѣль-
ною всѣмъ справою уступати.

Потому пос. Юл. Романчукъ, повита-
ный оплесками, въ пѣвгодинной, фатовѣй,
гарно и спокойно выголошеній промовѣ а
принятѣй Вѣчемъ съ правдивымъ одушевле-
ннемъ, представивъ нашѣ кривды и потребности
въ школьництвѣ (обширѣйше содержанне его
промовы подамо на другій разъ) и спеціально
для Станицлавовщины поставивъ а Вѣче при-
няло революцію:

Вѣче окружне въ Станиславовѣ заявляе,
що заходитъ конечна потреба:

I. щобы въ мѣстахъ Станиславовѣ, Тов-
мачи, Тысьменици, Рогатынѣ, Надвѣрной, Ка-
луши, Богородчанѣхъ и Галичи були больше-
класовы школы народны съ выкладовымъ язы-
комъ рускимъ;

II. щобы въ Станиславовѣ була учитель-
ска семинарія съ выкладовымъ языкомъ рус-
кимъ;

III. щобы въ Станиславовѣ була гимназія
съ выкладовымъ языкомъ рускимъ.

Третій референтъ п. Сев. Данило-
вичъ, по обширномъ рефератѣ экономич-
номъ, принятомъ рѣвно-жь всѣми вѣдѣваемы
съ одушевленнемъ (рефератъ той мы подамо
небавомъ въ повной основѣ) поставивъ а Вѣче
ухвалювало слѣдующій революцій:

I. Вѣче окружне въ Станиславовѣ взывае
Выс. правительство, щобы, зваживши велике
перетяженне дробной посылости земской, заве-
ло справедливѣйшій розкладъ тягарѣвъ публич-
ныхъ, установляючи мѣсто податкѣвъ безпосе-
редныхъ загальный прогрессовый податокъ до-
ходовый, узглядяючи конечный потребности жита
(minimum экзистенции) селянѣхъ.

II. Вѣче окружне въ Станиславовѣ взы-
вае Выс. правительство, щобы зѣ згладу на
великій упадокъ экономический, а особенно на
упадокъ рѣльництва въ краю, обмеживши иншій
непродуктивный выдатки, вспирало въ большѣй
степени рѣльництво, якъ до теперъ, а перед-
всѣмъ, щобы регуляція рѣвъ галицкихъ була
переведена.

III. Зѣ того-жь самого згладу, за-для ве-
ликой важности соли при годѣвали товару и
въ рѣльництвѣ, Вѣче взывае Выс. правитель-
ство о увѣльненне соли зѣ истинного вели-
кого оподаткованія.

IV. Вѣче окружне въ Станиславовѣ взы-
вае Выс. правительство, щобы зѣ згладу на
грозячу очевидну загладу стану селяньского
черезъ лицитаций, обмежено право обдовжува-
нн и лицитаций селяньскихъ грунтоѣхъ.

V. Вѣче окружне въ Станиславовѣ взы-
вае правительство, щобы на мѣсце теперѣш-
ного дорогого и утяжливого поступованія ци-
вильного заведено давно обѣцане устне по-
ступованне.

VI. Вѣче окружне въ Станиславовѣ взы-
вае Выс. правительство и Выс. Соймъ, щобы
зѣ згладу на занедбане образование господар-
ске въ краю школы, особливо сельскій народ-
ный, реорганизувано въ той способѣ, абы въ
нихъ передовѣсьмъ узглядяненне науки господар-
ства и практичного экономического жита.

VII. Вѣче окружне въ Станиславовѣ звер-
таеся до Выс. правительства съ зажаденнемъ
и прошеннемъ, щобы власти финансовы не пе-
решкаждали розвоеви народной просвѣты, на-
кладаючи на читальны и товариства просвѣтны
противзаконно податки, и тымъ не бѣтрату-
вали бѣтъ дѣла взаимной просвѣты народу, ко-
трый не розумѣе законѣвъ и не має фондѣвъ
на рекурсы.

VIII. Вѣче окружне въ Станиславовѣ взы-
вае всѣхъ Русинѣхъ, щобы, зваживши велике
роздробленне землѣ и переповненне еи, всѣми
силами старались брати въ свои руки торго-
вую и промыслъ; щобы закладали и всѣми
силами пѣдпирали крамницѣ сельскій, торговлѣ
рускій по мѣстахъ и товариства промысловѣ,
и въ тѣмъ згладѣ Вѣче бѣтносится передовѣсьмъ
до ухваленого въ Коломыи товариства для
пѣдвигненія промыслу домового и взывае вы-
бранный тамже Комитетъ, щобы скоро засну-
вавъ бѣтпѣвдне товариство.

(Конецъ буде.)

До выбору посла в Долину.

В справе выбору послом п. Маріана Мазаракго в Долину одержали мы „Открытые до него письма одного из его дотепершних щирых прихильников“ и дописав в Долинского, котра кидает погляд на справу выборов и на поведение п. Мазаракго.

Автор „Открытого письма“ констатирует наперед, что п. Мазаракго болшесть руска Рады повѣтской по тяжких борбах выбрала маршалкомъ изъ той причины, что бачила в немъ честного чловека и Поляка толерантного для Русинѣв, хотий выборы его на маршалка повинности польскіи и деяки мѣрдаиди оферы ставили превеликіи перешкоды. Передъ выборами до Сойму в 1883 році, коли п. Мазаракі бувъ председателемъ выборного комитета, зложенного поровно изъ Русинѣв и Поляковъ, авторъ „Открытого письма“, перебуваючи в околици Долины, отаравоа облизитися до п. Мазаракго и лично его познати.

„Будо се — пишет авторъ „Открытого письма“ — на тыждень передъ выборами т. е. дня 22 мая 1883 р. Я бувъ гостемъ в Вашомъ дворѣ в Струтинѣ выжнѣмъ и тамъ вели мы розмову на тематъ усобицъ польско-рускихъ и на тематъ планѣв выборовихъ. Тогдѣ вы высказали ясно и недвозначно слова, котри годились бы хотий и золотомъ выпечатати. „Я — скажи вы — не розумѣю политики тыхъ Поляковъ, що на кождѣмъ кроцѣ ставятъ перепоны ровновесию національного, религіиного и политичного жита Русинѣв. Тыхъ Поляковъ исторія нѣчого не научила — и теперь они такъ само пхають Русинѣв в обіймища Россіи, в пропасть деморализації та вынародовленія, якъ то ихъ предки сь Украиною та козацтвамъ учили“...

„Збѣйшовши на то, що в Долинѣмъ повѣтѣ партія польска ставитъ противъ д-ра Олександра Огоновского контръ-кандидатомъ д-ра Олександра Яновича, сказали вы отой слова: „Есть се грѣхомъ политичнымъ изъ сторони Поляковъ ставити в тутешнѣмъ повѣтѣ кандидатуру Поляка. Я до сего дѣла руки не приложу. Я вжываю в Вашъ народъ, я Васъ люблю и вы мене любите. Я дорожу Вашими симпатіями и дѣлать симпатизую сь Вашою справою. Моя дѣла симпатія по сторонѣ кандидатуры д-ра Огоновского, котрого политичные вѣроисповѣданье я спознаю. Супротивъ д-ра Ол. Огоновского не повиненъ нѣякій здоровомыслячий Полякъ выступати сь своею кандидатурою в Долинщину. Я Вамъ честію ручу, что хотий за-дѣла оныхъ обставинъ не могу чинно его кандидатуры поцпирати, то противъ его кандидатуры не выступлю.“

„Можетъ занадто подрбно розводжуся надъ тою нашою розмовою, але годѣ, коли по трехъ рокахъ забудуся то, что тогдѣ говорилися и чинилося.“

„Для вѣрности историчной додаю, что подчасъ выборовъ дня 23 мая 1883 р. вы заховалися супротивъ кандидатуры д-ра Огоновского лояльно, хочъ ея чинно не поцпирали, то и нѣ крихты не шкодили. Велика перевага голосѣв была по сторонѣ д-ра Огоновского, и вы щиро жаловали, что при повторнѣмъ голосованіи, в наслѣдокъ олавного soup d'état звѣтного старосты Бараньского, той староста на оромѣ повѣта вышшовъ посломъ.“

„По трехъ рокахъ отбулися д. 30 листопада с. р. зновъ выборы до Сойму в Долинщину. Рускимъ кандидатомъ бувъ зновъ той самъ д-ръ Огоновскій. Изъ сторони Поляковъ до послѣднихъ майже хвилъ не было кандидата. Русины надѣялися, что бодай в томъ випадку Поляки не будутъ перешагивати, абы чисто руске население в Долинщинѣ выбрало посломъ Русина. Однакожъ, на диво и загадочно зачудованье, в послѣднѣй хвилѣ поднесено Вашу кандидатуру, — того самого Маріана Мазаракго, котрый впередъ заявивъ, что нѣякій здоровомыслячий Полякъ не повиненъ супротивъ д-ра Огоновского в Долинщинѣ кандидувати. Вы не зрелися той кандидатуры, — значитъ: або вы не знали, что поднесено Вашу кандидатуру, або вы забули, что впередъ были заявили. Коли-бы вы о оной кандидатурѣ знали и позволяли за собою всякими наичестѣйшими та наичестѣйшими средствами и поганими индивидуами агитувати, — то свѣдчило-бы, что вы уже давнѣйше старалися Русинѣв в блудъ впровадити и в той способѣ приготавли сѣбѣ дорогу до мандату; что вы позволяли Русинамъ подносити себе в популярности, а теперь изъ той популярности скористали, абы на некористъ Русинѣв забрати рускій мандатъ. Коли вы давнѣйше щиро сприяли рускому кандидатури,

якъ се вы голосили, то нинѣ вы спроневерилися своимъ пересвѣдченіямъ, а коли вы давнѣйше не щиро голосили свои симпатіи, то вы грали сь честію!

Прикро було бы и Вамъ и Русинамъ в Долинѣмъ покрвати тіи звѣзди, що Васъ появляли, а се мусѣло бѣ статися, о коро бы вы, знаючи, хто и якъ перевѣв Вашъ выборъ, мандатъ за-тримали. Чей и нинѣ немило Вамъ бачити подъ протестами противъ Вашего выбору подвисеи людей и наичестѣйшихъ и все щиро Вамъ сприявшихъ. Запитуея отже:

- 1) Чи вы добровольно згодилися на поставленіе Вашей кандидатуры?
- 2) Чи, знаючи, якими мерзкими штучками переведено Вашъ выборъ, думаете за волю цѣну мандатъ задержати?
- 3) Чи выбераете такіи мандатъ, чи довѣрие и любовь?“

Про акцію выбору, самъ выборы и про поведение п. Мазаракго выймаемо отой даніи в надбаваного намъ справозданіи в Долинского:

„...И такъ в ласки п. к. старосты долиньского маемо посла п. Мазаракго!“

В Долинѣ завзявоя бувъ польскій комитетъ передвыборчій и сразу здавалося, что Поляки независимы, належачи до комитету, отоятъ ретельно за выборомъ Русина. Згодомъ однакожъ тіи независимы почали усуватися, а натомѣстъ п. к. старосты тымъ смѣльнѣе взяло высувати своего задалегодѣ упеченого кандидата, п. Мазаракго. Коли-жъ старосты почало вже и натискати, все независиме з-мѣжъ Поляковъ умовкло и стало апатичне, а старосты взяло всю акцію в свои руки. Тогдѣ вже можна було догадуватися, что Русины не устоятъ сь своимъ кандидатомъ. А ще и то треба згадати, что близько старосты стоячи люди почали вѣщувати упадокъ руского кандидата такожъ и зъ той причины, что бнѣ зыгнорувавъ п. старосту, не представлявоя ему и не просивъ о подіорі, якъ то свого часу зробивъ крѣл. о. Сѣгалевиць в оубѣдѣмъ Калущи, убагаючи о мандатъ до Рады державной.

При правыборахъ отаравоа переводити выборы войтѣв. В Перегінюску скасовано безпѣдственно перші выборы, а в Струтинѣ перервано голосованье на некотрихъ Русинѣв. Впрочѣмъ нинѣ в способѣ агитації передвыборчой при правыборахъ така перфекція, что незаконность не разъ и не бѣ в очѣ, отже и выглядае нѣбы добра монета...

В самъ день выбору п. Мазаракго найвидѣйшу ролю отиграли жиды. Були и кобасы, и горѣвка, и цигара, и все, якъ звычай вѣлѣтъ. Агитаторы започинали темныхъ селянъ и лизувѣтъ цыпскихъ по шинкахъ. Выдатку грошевого могло бути не надто богато, а все таки з-на 800 зр. Кромѣ шинковъ граля ще в агитації за п. Мазаракимъ ролю канцелярія нотаріальна, де сынъ старосты урядуетъ яко кандидатъ. Агитаторы-жиды заходили оводѣдно в сѣлю выбору. Для агитації приѣхавъ в Струтина выжного (сѣла п. Мазаракго) учитель Калѣчанскій (поповичъ), и безчестивъ руского кандидата.

Надъ 70 выборцѣв рускихъ, побачивши, что выборъ п. Мазаракго подготавленый уже правыборами и теперь форсуея в поганый способъ, отгигнулися отъ голосованія передъ самымъ актомъ выборчимъ, заразы по выборѣ комисіи. Разомъ зъ Русинами отгигнулися отъ голосованія колькохъ независимыхъ Поляковъ, котри поцпирали кандидатуру п. Жегестовского. (З-мѣжъ рускихъ овященниковъ выборцѣв 13 оступило сѣлю разомъ сь народомъ, 4 не прибули на выборы, а одинъ о. Тебѣнка, игуменъ монастыря гошѣвского, голосувавъ на п. Мазаракго. Сѣла Голынь и Вышковъ выбрали выборцами жидѣв-арендарѣв, а мѣста Бохѣвѣв и Рожнѣвѣв не дали анѣ одного Русина.

П. Мазаракі до послѣднихъ хвилъ все голосивъ, что не бажае посольства, але мимо того остальными часами шло у него гучне пированье одно за другимъ, на котре оспрошувалося близше и дальше урядництво, такъ что всѣмъ було здогадливо, до чего що йде. По-за очѣ народъ жар-тучи омибляе, что п. Мазаракі сь слезами в очахъ, мовъ той циганъ в байцѣ, просить, кого ослѣдуе: „И бѣйте, и рѣжте, и вѣшайте мене, только за плѣтъ не кидайте — только посломъ не выбирайте!“

По довершенѣмъ выборѣ, коли п. Мазаракго мусѣло донестися, что самъ Поляки долиньскій о его становици супротивъ выборовъ иначе не говорятъ, якъ о томъ Иванѣ в байцѣ, что то жалувалъ, что его хотять кородемъ оббрати, на продовженье ового невычайной омирности мавъ

заявити, что готовъ достоинство посла, о котре не убагаю, вложити. Але здасея, на пирѣ, что отбувоу у него в недѣлю, набаено ему зовѣмъ что ничого в очѣ, что говорито по за очѣ. И новий посолъ в Долины засѣде в Соймѣ сь тымъ увѣреніемъ, что нѣхто не потрафитъ-бы тамъ такъ засѣбти, якъ лишь — одинъ днѣ...“

ДОПИСИ.

Зъ Кристинополя.

(На зборахъ дѣковскихъ), что отбулися дня 6 л. грудня в монастырѣ оо. Василіанъ в нашѣмъ мѣстечку Кристинополѣ, явилися часленно дѣки в Сокальскаго, Тѣшанѣвского, Жовковскаго и Равского округа. Зборы открьвъ о. Чернецкій и мавъ наукову лекцію на тематъ: „Якихъ треба намъ дѣковъ?“ По лекції отчитано уложену комитетомъ петицію до Высокого краєвого Сойму, чтобы Соймъ в порозумѣніи сь Консисторіями унормувавъ дѣковскіи справы, а то по той важной причинѣ, что послѣ организоваия народныхъ шкѣлъ в Галичинѣ забрано дѣкамъ хаты, огорода, забрано чи то в грошехъ чи в зернѣ складаи дѣкамъ датки, все то вчислено до фонду шкѣльного, а дѣковъ лишено на ласку и не-ласку громадъ безъ всякого убѣзпеченого утриманія, позабувши на то, что и дѣкамъ трудно буде самымъ воздухомъ жити. Збѣраніи, подписавши предложену петицію, рѣшили заравомъ, чтобы тую на руки нашего соймавого посла п. Романчука до Сойму нести, будучи пересвѣдченными, что посолъ п. Романчукъ займеея такъ щиро дѣковскою справою, якъ займеея всѣми насъ Русинѣв обходчими справами.

На тыхъ зборахъ ухвалили присутній дѣки и поручили Комитетови кристинопольскому постаратися у дотычнои Консисторіи о то: чтобы посредствомъ консисторской куренды до епархіального клира було вже разъ за-казано, чтобы громады на такъ званіи „проводы“ не упоминалися у дѣковъ по стародавнихъ звычаяхъ „могоричу для громадъ“, якимъ они для святого spokoю рѣчно громадамъ о-плачиватися мусѣтъ. Дальше ухвалили присутній, чтобы Консисторія заавѣвала всѣхъ дѣковъ безъ рѣзняцѣв вѣку и лѣтъ службъ в опредѣленныхъ терминѣхъ складаи дѣковскій испѣтъ, чтобы немающимъ испѣту не надавано в будущемъ опорожненыхъ дѣковскихъ посады и чтобы комисія экзаминаційна вымалага при испѣтахъ отъ дѣковъ переводу старо-славянскихъ словъ, якъ наичастѣйше в книгахъ церковныхъ приходатъ, на мало-рускій языкъ. Черезъ проэктованный испѣтъ дѣковскій хотѣли-бы самъ дѣки сь своего дѣковского стану выключити „неукѣвъ“, котри безъ всякого образованія и глубокого знанія ритуальнѣв церковныхъ вдираются при помочи „могоричѣв“ на посады дѣковскіи и дѣковскому стану ганьбу приносятъ. Бѣтъ то дуже красивый и радѣстный обьявъ, что дѣки самъ познають, что имъ в тепершнихъ часахъ треба болшой просвѣты и оглады, чтобы могли такъ становиско в свѣтѣ займати, якъ займають органисты в латинскѣмъ обрядѣ. Они видятъ свои пониженье и познають, де лежитъ тому причина, что коли органистовъ за-дѣла ихъ лѣпшого образованія просятъ люди в комнату, то нашихъ темныхъ дѣковъ лашають за дверми.

Комитетъ, занотувавши запавшій на зборахъ ухвалы в протоколѣ, заявивъ аббранимъ, что предложитъ ихъ до вѣдомости и одобренія Консисторіи, по чѣмъ председатель замкнувъ зборы.

Зъ Сокальщины.

(Секретарь повѣтской п. Мавескій. — Сѣло Куличковъ подъ Беломъ.) Жалуется громада в цѣлѣй Сокальщинѣ, что п. Мавескій, секретарь Рады повѣтской сокальской, сѣлуе ихъ подъ загрозю кары, чтобы у него складати грошѣ, а котри покунуть имъ бочки помѣщеніи на двоухъ колесахъ, а тіи бочки будутъ громадамъ служити за реквизииты огней. Суть громады, котрымъ п. Мавескій каже складати грошѣ на 2, 3, 5, 6 бочкахъ, а за одну такую бочку сь колѣснями каже собѣ платити 18 зр. Громады представляютъ п. Мавескому, что то дуже дорого, а коли доконче реквизииты огней ма-ти мусѣтъ, что они постараются о такіи бочки сь колѣснями, але не треба имъ по 18 зр. платити, бо они могутъ ихъ мати по 9 зр. Только-жъ п. секретарь не вважае на то, что нинѣ громадамъ о грошѣ трудно.

Оно адалось-бы, чтобы хто вглянувъ в господарку повѣтскую п. Мавеского, котрый яко секретарь Рады повѣтской тримае в кѣлѣканати сѣлахъ в Сокальщинѣ платну писарку и заступаетъ в писарцѣ своими повѣтскими писарями, котрыхъ повѣтъ своимъ грошемъ певно за то не оплачуе, чтобы п. секретаря в писарствѣ по сѣлахъ выручали. Бѣтъ се смѣшна рѣчь, чтобы п. секретарь, будучи наставникомъ надъ порядками громадскими и контролеромъ маѣтковъ, самъ себе в тыхъ сѣлахъ, де тримае писарство, контролювавъ. Трудно допустить, чтобы о томъ п. Поляновскій, преевсѣ Рады повѣтской сокальской, не знавъ, и оно було-бы дуже на-часѣ, чтобы панъ преевсѣ постарався о пенсію для своего старого и слабосильного секретаря,

— чого цѣла Сокальщина в дня на день вы-глядѣе.

В сѣлѣ Куличковѣ подъ Беломъ нема до теперѣ нѣякой школы и тамъ пануетъ така темнота, что кромѣ церковного дѣка и другого ще паробка нѣхто болше в громадѣ читати и писати не знае. Чи не вглянула-бы окружна Рада шкѣльна сокальская в тую темноту и не постаралася черезъ заснованье школы для Куличкова о свѣтло? О школу може Куличковъ легко постаратися, бо громада не естъ така бѣдна, якъ на око выдасея, о чѣмъ най-лѣпше то свѣдѣтъ, что черезъ выпасы худо-бы по обширныхъ есѣвнѣхъ лѣсахъ, якъ сконстатовано, має Куличковъ рѣчно до 15.000 зр. гроша в оборѣтѣ. Коли Куличковецъ потрафитъ свою худобу такъ выучити (а Куличковане суть вѣ окрестности знаніи шкѣдники), что на „свѣтъ“ утѣкае худоба в чужой шко-ды, то чому не бувъ-бы днѣ в станѣ „аз-буки“ выучити?...

О т о з в а.

Низше подписанный Комитетъ, заявившійся для обновленія и внутреннего устройства по-сла вымогъ нашего св. обряду старенькомъ звышѣ 300 лѣтъ числячомъ церкви на окраи-нахъ Руси, в повѣтѣ ланцутскѣмъ, именно в мѣстечку Каньчузѣ, за дѣла недостатку средствъ и при мѣсцевыхъ неупоклонныхъ намъ обставинахъ удаея сь умильнымъ про-шеніемъ до звѣтного жертволюбія руского народу, чтобы той-же зволить ласкаво, в до-бре зрозумѣлымъ церковно-народнымъ интересѣ, якимъ-небудь а навѣтъ маленькимъ даткомъ грошевымъ прійти намъ в помѣчь, черезъ что дастся намъ можность осуществити прекрасну сь поднесѣемъ приклонности и любви до нашего св. обряду и нашої народности межи маурекими Русинами сполучену цѣль.

За жертву милостиво намъ удѣлену, ко-тру на руки председателю Комитету посла низше поданой адресы присылати уррашаемо и котра в часписяхъ сь подякою подасѣся до загальнои вѣдомости, будемо молити Все-вышнего о долгоденствіи для щѣдрыхъ Дате-лѣвъ, для котрыхъ, яко для нашихъ изряд-нѣйшихъ благодѣлѣвъ, и остаемо сь глубо-кимъ поважаемъ.

Каньчуга в грудни 1886 р.
Председатель Комитету: Петръ Левиц-кій, парохъ в Кречовичахъ.

Члены Комитету: Михаилъ Волошинскій, Іоанъ Тарнавскій, Онуфрій Яценю, Іоанъ Фуглевичъ.

Послѣдняя почта: Каньчуга.

До сего часу зволить на обновленіе и укра-шеніе нашої церкви жертвувати: Вир. крилоша-не: Кароль Волошинскій, 15 зр.; Левъ Готеро-вскій, 2 зр.; Миронъ Подольскій, 5 зр.; Мих. Сѣгалевиць, 5 зр.; Всевъ. вице-ректоръ Іосифъ Мѣльничій, 5 зр.; Воч. оо. Як. Лукашевиць, па-рохъ Войска, 5 зр.; Доротеи Федоричукъ, еро-монахъ в Кречовичахъ, 1 зр.; Ник. Кобри-нскій в Цѣневѣ 1 зр.; Іосифъ Лужницкій, парохъ Жуковъ, зр.; Пет. Майковскій, парохъ Сновича, 2 зр.; Ц. к. гимназія руска у Львовѣ 4 зр. 60 кр.; Іосифъ Кобылякскій, парохъ в Подгоркѣ, 50 кр.; Исидоръ Долинскій, духовникъ семина-ріи, 2 зр.; Юл. Яримовичъ, завѣд. Ольховецъ, 1 зр.; Юл. Каратинскій, парохъ Суликова, 50 50 кр.; Иос. Погорейскій, сотр. в Збаражѣ, 1 зр.; Іос. Велачковскій, парохъ в Чертежѣ, 4 зр.; Чч. прихожане в Загѣра 50 кр.; Воч. отцы деканата ярославского на руки Воч. о. Лят. Матю-ка 17 зр. 60 кр., (а именно оо. Лят. Матюкъ, деканъ, 3 зр., Хотинскій, мѣстодеканъ, 3 зр., Теод. Дорикъ 50 кр., В. Мосевичъ 50 кр., П. Го-лованскій 50 кр., М. Мрозовскій 50 кр., Ф. По-дольскій 1 зр., К. Добрянскій 60 кр., Д. У-хнятъ 50 кр., І. Рейнарвиць 50 кр., А. Правец-кій 1 зр., Л. Мауцкій 1 зр., и І. Кордасевичъ 50 кр.). — За тіи жертвы окладемо милости-вымъ Дателямъ прикладну подяку и просимо у-сердно щирыхъ Патріотѣв о дальшу потребу намъ помѣчь! Комитетъ в Каньчузѣ.

Соймъ краєвий.

2. Засѣданье Сойму в дня 11 л. грудня 1886.

Секретарь Баджевиць отчитавъ письмо кра-ковскаго суду краєвого в справѣхъ карныхъ, въ котрымъ судъ той повѣдомляе Соймъ, что судъ апелліційный застановивъ дальше посту-пованье карне противъ посла Іана Кохановского, обжалованого о злочинство обманства, а то в наслѣдокъ оспротивленія пос. Кохановского. Даль-ше отчитаво описъ сѣдующихъ петицій: Евста-хій Яхимовскій, емерит. директоръ мѣстной школы у Львовѣ, о змѣну зак. шкѣльн. в 1873 р. в томъ напрямѣ, чтобы емеритованіи учителя по-бѣрали платно в горы; учитель в Семанѣвѣ о перенесеніи тамошней школы в V кл. платнѣ до III. и о зрєорганізованиіи той школы на бол-ше класову; Рады шкѣльнѣ в Дублянѣхъ, Соро-кахъ, Малехѣвѣ и Ясѣвѣ польск. о перенесеніи учителя мѣщевон школы народнои до вышней категоріи платнѣ; оселѣ Павлова и Криве в пов. ярославскѣмъ о вылученіи ихъ вѣ громады Майданъ и утвореніи самостоятельной громады; гро-мада Добра в пов. ярославскѣмъ о ошустѣ по-датковъ; Выдѣлѣ Рады пов. в Камѣнцѣ Стру-миловѣй о ухваленіи примусовой асекурації бу-дынокѣв отъ огню и о примусовѣ заосмотрюва-нне громадъ и обшарѣвъ двѣрокѣхъ оиваками;

параф. гр. кат. комитетъ въ Кракові о заповогу; горальники польскій о открытїи стаціи дождової въ Дублянкахъ; Новолеска Ядвига зъ Кракова о стипендію въ цѣли образованія въ оубѣ; гр. кат. комитетъ паравильный въ Дыничахъ о заповогу на внутрішнее устроение церкви въ Новолескахъ кардинальскихъ; Конопка Ксаверій о 1000 зр. заповогу для товариства оубки надъ ветеранами польского войска зъ 1830—31; Любачевска Елена о заповогу на образованіе въ оубѣ; Стасякъ, маларъ зъ Кракова, о заповогу; Выдѣлъ пов. въ Бучачи о перенесеніи Рады школьной окр. зъ Чорткова до Бучача, о зміну §. 98 закона громадского, чтобы выборы зъ болѣшихъ пообстоетей до Союму отбывалися въ Чортковѣ а не въ Залѣщакахъ, и подвысошеніе такъ на подводы для войска и о прамусову асекурацію будынокъ сельскихыхъ и мѣщанскихыхъ; Елена и Артуръ Бьенковскій о заповогу на школьную оплату для ихъ сына.

Зъ порядку дневного пос. Струшкевичъ мотивувавъ свое внесеніе по до зельзницѣ Кароля Людвика. Бесѣдникъ домагався, чтобы оій зельзницѣ не отдавано въ управу зельзницѣ трансверальной и чтобы саму зельзницѣ Кароля Людвика взяла держава въ свою управу. Причину до сего дали недавній ухвалы палаты торговельныхъ и товариствъ господарскихъ. Бесѣдникъ доказувавъ на фактахъ, что зельзницѣ Кароля Людвика вызыскае край тарифа и что зарядъ сего зельзницѣ не мавъ нѣколи на оій интересъ краю. Внесеніе пос. Струшкевича передано комісія зельзницѣ. — Пос. ко. Копыцнскій мотивувавъ свое внесеніе о зняженіи лѣтъ службы учителей школъ народныхъ зъ 40 на 35 лѣтъ. Внесеніе сего отослано до комісія школьной.

Опѣсля наступило перше читаніе справозданія краевого Выдѣлу о предиминари краевого фонду школьного на рокъ 1887; — передано комісія бюджетовой. Справозданіе Выдѣлу краевого о заповогу для будовы нового театру въ Кракові передано комісія бюджетовой. — Громадѣ жѣста Сянока позволено побирати оплату 80% отъ вина и мяса. Напослѣдокъ ухвалено концесія на побирание мыта: громадѣ Бабинѣ отъ мосту на рѣцѣ Стрвижѣ; обшарови двѣрскому въ Новой гребли отъ мостовъ на рѣцѣ Любачицѣ; громадѣ оубно оъ обшаромъ двѣрскимъ въ Лугахъ на рѣцѣ Илемцѣ; обшарови двѣрскому въ Вовчинцѣ отъ мосту на рѣцѣ Быстрицѣ; обшарови двѣрскому въ Поточискахъ оубно оъ обшаромъ двѣрскимъ въ Устечку отъ перевозу на Дибстрѣ.

По дошій перерѣ протушено до выбору комісія. Въ палатѣ зрѣлося наразъ замѣшаніе, бо деъ были пропали карточки до головоания. Въ поуджували пос. Гольбекого, что то бнъ деъ карточки заподѣтъ. Шукање за карточками закончилось тымъ, что въ канцеляріи сеймовой принесено картки и выборы розпочалися.

До комісія администраціонной (17 членѣвъ) выбранъ на 104 головоющихъ: Дѣдушицкій Тадей, Биджевичъ Адамъ, Жарскій, Живинскій, Кашевко, Козебродскій Цасный, Козловскій, Лѣванскій, Макош, Ошншквичъ, Пилатъ, Ромеръ, Семегиневскій, Хамецъ, Черкавскій, Шептицкій, Янко.

До комісія правничой (7 членѣвъ): Жарскій, Завадскій, Ленартовичъ, Мадейскій, Сянгалевицъ, Фрухтманъ, Цоль.

До комісія люстраціонной (9 членѣвъ): Василевскій, Веринскій, Исаковичъ, Ласоцкій, Мохнацкій, Мрочковский, Попель, Сава, Тышкевичъ.

До комісія бюджетовой (17 членѣвъ): Абрамовичъ, Бадени Казимъ, Бадени Стан., Гольдманъ, Гавзеръ, Биджевичъ Стан., о. Ковальскій, Мадейскій, Потоцкій Анг., Сапѣга Адамъ, Сапѣга Володѣл., Сидю, Скалковскій, Смажевскій, Стадницкій Стан., Стадницкій Іозафъ.

До комісія банковской (11 членѣвъ): Вайгель, Водзицкій Людв., Бадени Каз., Горайскій, Лубинскій, Мандычевскій, Поляновскій, Русоцкій, Симонъ, Смажевскій, Цукеръ.

До комісія дорожной (12 членѣвъ): Борковский, Брикчинскій, Гюинскій Вилк., Гросъ, Дембовскій, Журовскій, Козебродскій Володѣславъ, Менцинскій, Тарновскій Стан. старшій, Торосевичъ, Чайковскій Альфонсъ, Яворскій.

До комісія горничой (8 членѣвъ): Горайскій, Гавзеръ, Лубинскій, Охримовичъ, Сапѣга Волод., Скинвильскій, Слонейскій, Хамецъ.

До комісія господарства краевого (17 членѣвъ): Августиниовичъ, Веринскій, Водзицкій Людв., Гюинскій І., Горайскій, Гросъ, Генцель, Замойскій, Биджевичъ Ев., Ключій, Лянга, Поляновскій, Попель, Потоцкій Ром., Сангушко, Сапѣга Ад., Струшкевичъ.

До комісія громадской (14 членѣвъ): Бадени Каз., Василевскій, Волянскій Волод., Горецкій, Биджевичъ Ад., Козебродскій Волод., Ласоцкій, Ленартовичъ, Мѣршовскій, Менцинскій, Пилатъ, Розадовскій Томиславъ, Старовейскій.

До комісія петиціонной (24 членѣвъ): Вѣлинскій, Бобчанскій, Бухвалтъ, Гильшоль, Гольбевскій, Зборовскій, Каури, Кошчынскій, Коротковскій, Кучковскій, Ленартовичъ, Мазаракъ, Меруновичъ, Михаловскій, Плавинскій, Плавинскій, Ронеръ, Розадовскій Болеол., Сава, Семегиневскій, Сѣчянскій, Скинвильскій, Тышковскій, Штраассеръ.

До комісія зельзницной (7 членѣвъ): Борковский Мечисл., Гросъ, Гавзеръ, Коротковскій, Стадницкій І., Струшкевичъ, Яворскій.

До комісія школьной (15 членѣвъ): Веринскій, Дунаевскій еп., Дѣдушицкій Войтъхъ, Ловинскій, Маеръ, Малейскій, Пилатъ, Рей, Романчукъ, Романовичъ, Солецкій еп., Тарновскій

Стан. старшій, Цоль, Чарторыйскій Юрій, Черкавскій.

Заразъ по выборѣ уконституовалися слѣдующіи комісія: господарства краевого (предсѣд. Водзицкій, заступ. Поляновскій, секретарѣ Генцель и Гюинскій); администраціонная (предсѣд. Черкавскій, заступ. Козебродскій, секр. Ошншквичъ); зельзницная (предсѣд. Гавзеръ, заступ. Гросъ, секр. Струшкевичъ); горничая (предсѣд. Горайскій, заступ. Хамецъ, секр. Скинвильскій); громадская (предсѣд. Бадени Каз., заступ. Чайковскій, секр. Биджевичъ Ад.) и дорожная (предсѣд. Менцинскій, заступ. Дембовскій, секр. Гюинскій).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Австро-угорска угода торговельная). Зъ Будапешту доносятъ, что переговоры въ справѣ угодовой маюгъ знову розпочатися а угода мае бути якъ найкорше переведена. На кілька днѣвъ передъ Рѣздомъ маюгъ приѣхати, до Вѣднъ министры Тисса, Сапери и Сечені на нараду оъ министрами австрійскими. Переговоры тѣ мали розпочатися доперва въ оубно оубдующого року, а что се постановленіе наразъ змінено, маюгъ бути причиною важной справы политичной натуры. (Санкцію цѣсарску) одержали ухвалы оубныхъ делегаций дотыкающій бюджету министерства дѣлъ внутрішнихъ, войны и финансовъ.

(Законъ о бранцѣ рекрутѣвъ) Вѣденска урядова газета оголошила законъ о побортѣ рекрутѣвъ на 1887 р. — Угорска палата приняла проектъ закона о контингентѣ рекрутѣвъ на 1887 р.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Болгарска депутація оубнича вже свою мисію у Вѣдн. О авдіенцію у цѣсаря депутація не старалася, бо посѣла церемоніалу мѣтъ-бы депутацію чужой державы представити цѣсареві лишь посолъ дотычнои державы а въ сѣмъ случаю посолъ турекій. Гр. Тасфѣ повѣдомивъ такожъ депутацію, что еи не прійме, бо не може йи болѣше сказать, якъ то, что вже оказавъ йи гр. Калыноки. Въ четверъ выбирася депутація въ дорогу до Берлина; здеасъ, что тутъ пріймуть еи такъ само праватно якъ у Вѣдн. До Петербурга депутація мабутъ не поѣде, бо зъ розговору съ русскіиъ посломъ у Вѣднъ переконалася, что не буде тамъ принято. Праніе депутація у Вѣднъ выклало въ Софіи велику радѣсть, за то занепокоила троху вѣсть въ Берлина, что Нѣмеччина може официално переговорити лишь съ Портою и въ порозумѣнію съ Туреччиною и Россією. — Порта розболала окружнѣкъ до державъ, въ котрыхъ предлагае кандидатуру кн. Мингрельского. Въ державы кромѣ Англіи, Итали и Франціи мали вже згодитися на ту кандидатуру. Становище Австрій въ сѣй справѣ поясняютъ тымъ, что гр. Калыноки уважае выборъ князя за внутрішню справу болгарску и Австрія признаеъ каждого князя, але лишь того, котрого выбере собрание. — Важнымъ фактомъ естъ, что Порта позволила на высыланіе надзвычайного посла до Константинополя. Посломъ сѣмъ назначенъ Вулковичъ и бнъ мавъ вже выбѣхати туды минушой недѣлѣ. — Внутрішній относины въ Болгаріи мали значно поправитися; агитація цанковистѣвъ значно ослабла, а податки вилывають надъ оубдѣваніе правильно. Секретаръ русскіиою агентіи дипломатичной въ Софіи мавъ одержати приказъ вертати до Россіи а на жалданіе нѣмецкого консула перенесено 700.000 франковъ, зложеныхъ русскіиою агентією въ болгарскѣмъ банку, до банку въ Берлинѣ.

Нѣмеччина. Справа нового войскового предложенія въ нѣмецкѣмъ парламентѣ, отъ коли се предложеніе оперлося въ окремѣй комісії, сталася дуже цѣкавою и звернула на себе увагу цѣлой Европы. Полюсненія, якій министерство войны дало членамъ сего комісія, держатся выравѣ въ тайнѣ, але то, что дои стало звѣстнымъ, естъ достаточнымъ, чтобы и такъ вже великій неспокой и тревогу въ Европѣ ще тымъ болѣше розширити. Полюсненія тѣ вказуютъ заразомъ противъ кого властво естъ нове предложеніе вымѣрене, а хочъ они и не походятъ отъ политикѣвъ и дипломатѣвъ лишь отъ мужѣвъ, котрыхъ — что такъ скажемо — ремѣломъ естъ война, то маюгъ все таки мати не мале значеніе, бо люде войсковы не любягъ заускатися въ дипломатичной комбинаціи, а числятся просто оъ даными фактами. На засѣданіи войсковой комісія днѣ 11 о. м. мавъ отже комисаръ министерства войны, майоръ Габерлингъ, дошу бесѣду, въ котрой вказувавъ на великій поступъ въ французскѣмъ войску, а оттакъ звернувъ цѣлу увагу особливо на Россію. Россія — казавъ онъ — вымѣрила цѣлу свою военну силу на войну съ Нѣмеччиною, Австрією и Румунією. Россійскій министръ войны стигае теперъ такъ войско естале якъ и ополченіе. Россія мае знамениту оубъ зельзницѣ до Австрій и Нѣмеччины; она естъ могучимъ союзникомъ але страшнымъ противникомъ. Друга Плевна естъ нынѣ неможливою. Въ войнѣ на Балканѣ дознала Россія богато пораженъ не черезъ то, что не була здѣла на выставити болѣше войска, але черезъ то, что на подставѣ фальшивыхъ допесенъ за мало змобилизувалася. Супротивъ двухъ миллиѣвъ войска, якъ въ крайной потребѣ може выставити Нѣмеччина, маюгъ Россія и Франція выставити разомъ 5 миллиѣвъ. Габерлингъ обчолае оттакъ военны

силы Нѣмеччины, Франціи и Россіи въ часѣ мира и каже, что Нѣмеччина мае 427.274, Франція 471.811 а Россія 614.702 войска. Отъ обчолаеъ такожъ и силы военны Австріи и подавъ деякі дати, але все, что було говорено о Австріи, держится въ тайнѣ. По оѣмъ промовлявъ пос. Вельвартъ за принятіемъ предложенія. Министеръ войны сказавъ знову, что онъ не може нѣчого неясного сказати о нѣмецко-австрійскѣмъ союзѣ, бо онъ не дипломатъ и не знае нѣчого, але онъ такъ собѣ думае, что на случай спѣльного выступленія Россіи и Франціи выступили-бы Нѣмеччина и Австрія такожъ спѣльно.

НОВИНКИ.

— На засѣданіи Союму прибули вже до Львова русскій посолъ о. Ст. Качала, о. Сѣчанскій и п. Лѣвинскій.

— Институція ново-именованныхъ кривошанъ капитулы станиславской отбудеся въ Станиславѣ днѣ 9 л. оубня 1887 р.

— П. Мазараній, посолъ зъ Долины до Союму краевого, прибувши до Львова, справдѣ зложивъ бувъ свой мандатъ, якъ се мы доносили въ по слѣднѣмъ числѣ, але потому дався „упросити“ польскіиъ посломъ и задержавъ мандатъ. Комедія отже отограла до самѣоенного конця... Реакційный „Przegląd“ мавъ на п. Мазаракѣ надѣю, что онъ скрѣпигъ въ Соймѣ „żywioł konserwatywny“...

— Въ Чортковѣ заснували тамошній Русины товариство промыслово-господарске съ ограниченою порукою п. назвою „Охорона недвижимыхъ имѣтѣвъ“. Региструючи сѣй отградный фактъ оъ великимъ вдовольненіемъ, надѣеомъ незабавомъ ширше написати о тѣмъ товариствѣ.

— Товариство „Союзъ“ въ Чернівцахъ овяткувало XII роковины своего заснованія днѣ 4 л. грудня о. р. дуже торжественно.

— Президентъ мѣста Львова В. Домбровскій занедажавъ и мусѣвъ на два мѣсяцѣ залишити свое урядованіе.

— Именованія. Д-ръ Рихардъ Вернеръ именованійъ звычайнымъ профессоромъ языка и литературы нѣмецкой на львовскѣмъ университетѣ. — Канцелистамъ именованійъ: Едмундъ Якубовичъ при судѣ окружномъ въ Тернополи, Александръ Голшувскій при судѣ повѣтовѣмъ въ Рогатинѣ, П. Стронскій въ Грымаховѣ, Анг. Волянскій въ Рымановѣ, М. Пилатъ въ Бирчи, В. Пачъ въ Турціи и М. Андреевскій въ Жмигоровѣ.

— Рада школьная краева порѣшила перевести организацию филиальныхъ школъ въ Митковѣ и Боркахъ великихъ отъ 1 вересня 1887, а въ Конюховѣ и Полянцѣ отъ 1 вересня 1888 р. Рѣшеною замѣнувала Макалая Гарашкевича заступникомъ учителя оъ языкомъ выкладовымъ русскимъ при учит. семинаріи у Львовѣ.

— Рада школьная краева затвердила и прашпоручила до ужитку школьного въ львовскѣй академичѣй гимназіи нове выданіе Граматикѣ латинской, выгтовленіиою пошля Шульца д-ромъ Омельникомъ Огановскимъ.

— Новѣ почты. На предложеніе Выдѣлу краевого призвало министерство торговѣ на закончаніе двухъ новыхъ урядѣвъ почтовыхъ, а то въ Скорикахъ и Иванчанкахъ, оелахъ пов. збарского.

— П. Ивана Тымыньского, канцелиста дирекціи окарбу въ Чернівцахъ, именовало загальне збрание черновѣцкаго „Союза“ почетнымъ членомъ за его патристичну дѣяльність на Буковинѣ.

— Д-ръ Фр. Володѣславъ Ригеръ обходивъ днѣ 10 л. грудня с. р. 68-мѣ роковины уродженія. Товариство горожанъ праскихъ зробило д-ру Ригеру оердечну овацію, а бнъ при той нагодѣ оказавъ мѣжъ нимъ тѣ слова: „Коли вважимо, якъ наша отчина въ поперѣднѣмъ столѣтѣ була занедбана, на лѣкомъ низкомъ отененіи образованія и политичного значенія стоявъ нашъ народъ, колия мы приступили до работы, — то оправдъ мусимо съ вдовольненіемъ признати, что зробилося великій, подвигъ достойный куоенъ работы.“

— Вся галиция Польша заходила оими днѣми обходомъ 300 ныхъ роковинъ смерти короля ового Стефана Баторія, покланяного на престолѣ польскій въ 1576 р., по утѣчи Генрика Вальоа. Львовѣ обходивъ тую память зауочнымиъ богооуженіемъ днѣ 13 л. грудня въ костелѣ катедральномъ, котре отпавивъ архіепископъ Моравскій при участіи дошты численной публики. Краковѣ кромѣ того хотѣвъ ще устроити малу демонстрацію и вѣзавъ до участіи молодѣжъ мадароку. Случай, а може и другіи оботавны хотѣли, что въ депутація прибули лише два студенты, оиднѣ зъ Пешту, другій зъ Дебрецина. Виновакомъ неудачи мае бути бурмистръ Кракова, п. Шляхтовскій. Яко великій легальстъ, заштанъ онъ наѣстнигство львовске, чи въ виду холеры въ Угорщинѣ можна буде молодѣжъ мадароку перепустити черезъ кордонъ холеричный. Наѣстнигство отловѣло выманиваю, здавши все на голову п. Шляхтовского. Тутъ починаеся доперва якъ-разъ комедія. Урядники магистрату бѣгають черезъ два днѣ отъ старства до полиціи краковской, зъ-отѣи до еп. Дунаевского и университета, пытають, радятся, телеграфують до ректора университета краковского, гр. Тарновского, до Львова, але нѣ зъ-отѣи рады нѣ порады. Въ бо-яся зяти на себе отвѣчалность. Въ концѣ оскинуъ п. Шляхтовскій комісію санитарну, котра одна мала право рѣшати. Въ комісії повстае проектъ поддержати мадарскихъ гостей въ 4 дневной карантинѣ. Проектъ выдася дошты драконскимъ и мѣшнымъ. Що-жъ дѣяти? Най рѣшае физикъ мѣкой, п. Бушекъ. Физикъ починае бѣгати по академичкахъ краковскихъ и просить, чтобы для оубдѣванныхъ гостей приготовить меш-

кана порядно выдесинфекціонованій. Карболъ въ работѣ. Сичасомъ идуть телеграммы до Пешту оъ прошеніемъ, что може-бъ гостѣ таки лишиться дома. Нѣчо не помагае. Академики добѣгають вѣотъ, что молодѣжъ мадарока вже въ дорогѣ. Новѣ клопоты. Але народѣ краковскій не добае нѣчого. Тиму спрѣсзъ на дворецѣ витати гостей, ажъ тутъ приѣздитъ всего — два академика, на щастіе оиднѣ въ мадарскѣмъ отроку. Публика дивится и розходится, вечеромъ поѣе за то напредставленіе въ честь Мадарѣвъ безъ Мадарѣвъ, а оттакъ на такіи-же концертѣ. „Dziennik Polsk-ий“, згадуючи про роковины смерти, пише оъ емафозомъ, что се торжество въ память короля и „promocy Rosyji“ не даромъ припадае якъ разъ въ той хвилі, въ котрой вся Европа лагодится може „do ostatecznej rozprawy z tem mcarstwem“ и уважае се добрымъ знакомъ. Русъ про Баторія мало мае згадувати, хаба, что сей король хотѣвъ волныхъ Запорожцѣвъ подѣлати подѣе начальство оубныхъ гетьманѣвъ и что першій впровадизъ до Вильна патрѣвъ Бзугитѣвъ.

— Въ Бережанахъ устроили учителей и ученики тамошней гимназіи днѣ 8 л. грудня о. р. торжественный обходъ 25-лѣтнихъ роковинъ оужбы директора гимназіального п. Матея Куровского. Молодѣжъ гимназіальная устроила вечеромъ 7 о. м. прегарни илюминацію будынку гимназіального и вышпавила ювилатови оерепаду съ оубными и музыкою. Днѣ 8 с. м. отбучило торжественне богослуженіе въ церквѣ и костелѣ, оттакъ зобралася воѣ учителей и ученики въ гарно прикрашенѣй оали гимназіальной. Тутъ промовѣвъ до ювилата найперше проф. Гардлицкій въ имени учителей, а оттакъ два ученики оиднѣ по руки, другій по польски. Оуболя окладали ювилатови свои желанія членскій корпораціи бережанскій и привѣтній лица.

— Сербске товариство академичне „Зора“ у Вѣднѣ буде обходити днѣ 26 л. оубня 1887 торжественно оотнѣ роковины уродженія олазного сербского писателя Вука Караджича.

— Огонь навѣстивъ 3 с. м. громаду Нежухѣвъ, пов. стрѣйского. Згорѣло 8 господарствъ оъ воѣми будынками и збѣжемъ. Въ огни згубило чотыри вола и пара коней. Неубезпечена отрата выно-оить надъ 8.000 зр. Причина огню дои не вы-оубдѣжена.

— Куріозумъ. Черновѣцка „Gazeta Polska“ до-оавъ, что въ Кутахъ постававъ лѣт. овищникъ С... на засѣданіи Рады школьной мѣсцевой внесе-нѣ, чтобы зъ тамошней 4-класовой школы зроби-ти лише двокласову, а то зъ причины, что „дѣти лазять зѣ школы черезъ парканъ на подворье ко-отела и обрывають шнуры отъ дзвонѣвъ“.

— Проф. Бильротъ зъ Вѣднѣ выѣхавъ минуш-ого тыждня до Кишинева для невеликой операціи рака на груди женщаны, одержавши за сѣй трудъ 50.000 рублѣвъ.

— Крадѣжъ дѣтей. Львовска полиція арештувала жебрачку зъ Знесѣя, Еву Курчаху, за крадѣжъ двоихъ дѣтей, трѣлѣтній жидѣвочки у Львовѣ, котру водила оъ собою по жебрахъ, и двоѣлѣт-ного сына господаря зъ Знесѣя, котрого умѣ-отила у своего брата. Дѣти отдала полиція ро-дичамъ.

— Для товариства „Сѣчѣ“ у Вѣднѣ прислали: Ви-д-ръ Иванъ Горбачевскій, профессоръ универ-ситету въ Празѣ, 15 зр. и Ви. панна Софія Оку-невска въ Камчолуэзѣ на библіотеку „Сѣчѣ“ 5 зр. — Зѣ тѣ щедрѣ дары Выдѣлъ „Сѣчѣ“ окла-дае прикладну оердечну подяку.

— Товариство русскихъ академикѣвъ „Союзъ“ въ Чер-нівцахъ окладае сѣмъ прикладну подяку за датки въ хошенъ того-жъ товариства: оудіи Ви. Тату Реваковичева за даръ 5 зр., Воч. о. протоеревѣ Гименови зъ Жадовы за 3 зр., Воч. о. протоеревѣ Вао. Хариневичу зъ Руского Ванцлова за 2 зр. Выдѣлъ.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускою гимназіи призла-ли: Вир. о. деканъ І. Яювъ зъ Стенягинѣ отъ деканату Сокальского 10 зр. 65 кр.; имено-зложили оо. І. Яювъ 1 зр., М. Миколаевичъ 1 зр., Н. Роздѣльскій 1 зр., А. Зубрицкій 1 зр., М. Фо-лисъ 1 зр., М. Кашаевичъ 50 кр., Е. Яремке-вичъ 1 зр., Е. Левицкій 1 зр., А. Леонтовичъ 1 зр., Я. Коринскій 1 зр., Е. Крыницкій 65 кр., А. Яремкевичъ 1 зр. — Вир. о. С. Вѣлинскій въ Берездѣвахъ 3 зр.

— Для п. Яр. Коритовского купца въ Калуши при-олавъ Воч. В. Яремкевичъ зъ Лобѣзы 1 зр.

— Новочасній постини. Въ Парижѣ заложился о-денъ екоцентрикъ именовъ Мерлягѣ, что видер-житъ 50 днѣвъ безъ волаки отравы и напикту, кромѣ звычайной воды. Дои перебувъ онъ 42 днѣ такого посту, оиднѣ силы его такъ ослаби-ли, что лѣкарѣ не хотѣтъ позволати ему до концѣ рѣ-чинца постати, лякаючися, чтобы не умеръ зъ о-слабленія. Подобный постъ розпочавъ недавно въ Лондонѣ Александръ Жакъ, бувшій отрѣлецъ о-хотникъ въ войнѣ пруско-французской, 45-лѣтній здоровый мужчина, запавѣдаючи зъ горы, что пе-репоугатъ париского Мерлягѣ. Побачимо!

— Дрѣбній вѣсти. Дуже велика буря обочлаа 8 о. м. на французскѣмъ берѣзѣ Атлантику и опро-вадила кілька нещастныхъ олучаеъ на море. — Коло Парижа знящивъ огонь великій припасы французской конноты. — Въ замку Альтенбергъ коло Вѣднѣ умерла днѣ 12 с. м. вдова по був. канцлерѣ гр. Байотѣ. — Въ Копенгагѣ умеръ олавный и ученый филологъ Мадвигъ. — У Вѣ-днѣ оскотатоговано въ оиднѣмъ днѣ т. е. 11 о. м. ажъ оѣмъ случаѣвъ самоубійства.

Вѣсти зъ Епархіи Перемысли.

Въ пропозицію на пар. Тѣплицѣ, дек. ороаславского, прииятъ оо. І. Петро Плескевичъ, ІІ. Іоанъ Ропакій, ІІІ. Іоанъ Коштынскій,

4. Софр. Кульматич, 5. Іоанъ Гомза, 6. Неотр Горощевич, 7. Іос. Дуркотъ, 8. Сам. Лоницкій, 9. Викт. Кмицикевич, 10. Ант. Кошотаньскій, 11. Вао. Гомшовскій, 12. Леаъ Мацукскій, 13. Алеко. Зубрицкій, 14. Петро Годованскій и 15. Викт. Решетилович.

Презенту одержали оо. 1) Іосифъ Липинскій на Миггову, дек. добромилського, 2) Ант. Дигдалевичъ въ Яловому на пар. Подлятич, дек. порохнянського.

Канон. институцію одержали оо. 1) Іосифъ Шайдицкій на пар. Гнила, д. высочанського; 2) Викт. Кордасевичъ на пар. Высоцко выжне; 3) Клим. Матковскій, въ Аеш. львовской, на Сулимів, д. куликівського.

Сотрудничство въ Потелечи одержавъ о. Іоанъ Рыбачевскій, завѣдатель Сулимова.

Въ дѣлѣ пресвитерскій для рукополаганя приняты кандидаты: Володим. Чайковскій, Іосифъ Сабарай и Володим. Хомицкій.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславѣвской.

Дѣйствыми деканами именованъ оо. Келеотинъ Костецкій буковинскій, Ант. Бобикевичъ галицкій, Айталь Кобринскій городеньскій, Грег. Олесницкій гусятинскій, Іосифъ Гаванскій залѣщичинскій, Іоанъ Михалевицъ чортковскій, Никол. Проскуринскій устечинскій, Іоанъ Партицкій томашинскій, Мих. Коржинскій сыатинскій, Емил. Брылинскій скальковскій, Корн. Мандычевскій надворнянскій, Теофилъ Лисинецкій кудриньскій, Іоанъ Коблянскій коломийскій, Теодоръ Лѣсевичъ косовскій и Кирилъ Пачовскій богородчанскій.

Вицедеканами именованъ: Іоанъ Шихъ буковинскій, Никол. Гомшовскій галицкій, Іоанъ Козловскій городеньскій, Володисл. Пауль богородчанскій, Іоанъ Барвинскій гусятинскій, Алеко. Кибяницкій залѣщичинскій, Андр. Волянскій І-шимъ а Вао. Ськоало ІІ гимъ чортковскій, Еронемъ Левицкій І-шимъ а Андр. Стотанчикъ ІІ гимъ устечинскій, Емил. Бородайкевичъ томашинскій, Іоанъ Лукашевичъ І-шимъ а Емил. Дрогомирскій ІІ-гимъ сыатинскій, Пет. Гиль скальковскій, Конст. Ікаловичъ І-шимъ а Дим. Дуговый ІІ-гимъ надворнянскій, Мих. Гулла І-шимъ а Мих. Варусевичъ ІІ-гимъ кудриньскій, Ферд. Кмицикевичъ коломийскій, Алеко Глинскій І-шимъ а Грег. Пасѣвичъ ІІ-гимъ косовскій.

На конкурсъ розписанъ: 1) пар. Трѣйця, дек. коломийского, над. прив. реч. до 25 сѣчня 1887; 2) кап. Скопѣвка, дек. томашкого, над. прив., рег. до 31 сѣчня 1887.

Въ пропозицію на Прѣбѣжну дек. гусятинского, приняты оо. І. І. Корний, ІІ. Андр. Іневичъ, ІІІ. Мих. Мацѣвскій, Теоф. Болорскій, Грег. Филиповъ, І. Кушакъ, Іосид. Лукашевичъ, Еман. Лионнецкій, Лукіанъ Сьченскій, Никол. Огоновскій, Мих. Семенѣвъ, І. Голябный, Неот. Соневицкій, Іос. Балько, Алеко. Темницкій и Тома Мелешкевичъ.

Еп. Консисторія вставилася: до президіи намістництва о згоду на институту о. Іоана Зафѣвского на пароха въ Барыши, и до ц. к. намістництва: 1) о даръ зъ ласки для вдовъ: п-ѣ Емилиі Янкевичевой, вдовы по пароху Олешева, и Климентини Левицкой, вдовы по пароху Каменокъ великихъ; 2) о запомоги для оо. Андр. Завадского, сотр. въ Городку и Вао. Крыницкого, завѣд. въ Пасѣчи; 3) о плату для о. Іосид. Лукашевича, завѣд. въ Латачи, и о плату 300 зр. и поставленіе помешканя для о. Луки Корвацкого, сотр. въ Залучи н. Пр.; 4) о татулъ стола для уковод. богослова І. Онуцкого; 5) о згоду на ординацію ук. богослова Гавр. Горецкого; 6) о підвищеніе дотации для о. І. Сгеблецкого, сотр. въ Борышкѣвцахъ.

Плату дефиціента удѣлило правительство Буковины о. Луцъ Чепелинскому, б. завѣдатель Качики, 250 зр. рѣчно.

Введенъ оо. 1) Іосид. Лукашевичъ яко зав. въ Латачи, д. залѣщичкого; 2) Яросл. Билинскій яко сотрудинокъ въ Перемилѣвѣ, д. гусятинского; 3) Альфр. Ник. Сѣменовичъ яко зав. Качики, д. буковинского.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Михаилъ Рошкевичъ, парохъ въ Долянѣ, дек. переганьского, упокоився въ 56 роцѣ житя а 30 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

† О. Антоній Гриневичъ, парохъ въ Будыловѣ, дек. бережаньского, упокоився въ 69 роцѣ житя а 36 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

† О. Юліанъ Яновичъ, парохъ въ Луцѣ, дек. журавеньского, упокоився въ 60 роцѣ житя а 33 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

† Евгения зъ Восовидѣвъ Яновичева, жена о. Володимира Яновича, сотрудинокъ въ Лолянцѣ, упокоилася дня 11 л. грудня въ 25 роцѣ житя по довгой и тяжкой недужѣ. Вѣчна ѣй память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(О.) Русскій театр. Бенефисное представленіе п-ѣ Биберовичевой згромадило минушюю субботу до театру богато публики и то майже исключительно руской. Бенефициантку повитано грѣмкими аплоесками и вручено ѣй лавровый вѣнецъ и колымагарныхъ китицъ зъ живыхъ цвѣтѣвъ. За для недостатки мѣсяца въ томъ числѣ констатуемо лашъ тое, що представлена по разъ першій комача о перета М. Кропивницкого "Пошились въ дурнѣ" подобаеаъ дуже публицѣ и що отограна була дуже поправно. — Нынѣ отограні будуть на дохѣдъ убогихъ учениковъ академичнои гимназіи двѣ одноактовѣ комедіи: "Лихій день" Григоріе-

вича и "Панъ Венетъ" Фредры, а закончить представленіе двоактова народна оперета "Школяръ на мандарѣвцѣ" съ муз. Вербицкого.

— "Kwartalnik Historyczny". Подъ такимъ заголовкомъ буде ѣтъ 1 сѣчня 1887 р. выходить у Львовѣ подъ редакцію проф. Коав. Лиского квартальне писмо объему 5 аркушѣвъ яко органъ "Товариства историчного". Въ "Kwartalnik" сей будуть входить: развѣдки историчны, матеріалы до исторіи польской и руской, рецензіи литературныхъ творѣвъ польскихъ и рускихъ, агадка про такій-жъ рецензіи въ другихъ цисмахъ, бібліографія найзамѣтнѣйшихъ дѣлъ заграничныхъ и оправозданя зъ заповіданъ Товариства. Предплата рѣчна выносивъ для не-членѣвъ 5 зр. Редакція мѣститася у д-ра Людвика Финкля у Львовѣ при ул. Собѣского, ч. 32.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. П. Г. въ Кудринцахъ. Заплачено до конца року; на р. 1887. переписано; дякуемо! — Всч. А. Н. въ Львовѣ. Грошѣ хѣстали; кобы всѣ были такі точни, то бы була благодать! — Всч. М. П. въ Буску. 1 зр. записано на 1887 р. — Всч. И. К. въ Балшаниці. Добре; заплачено до конца р. — Всч. А. Н. въ П. 1 зр.

Съ симъ числомъ розсылаеся Вл. Предплатникамъ "Библіотеки найзн. повѣстей" 8 и 9 аркушѣ повѣсти "Власными силами".

Подяка.

Дѣтклена тяженькимъ сумомъ и горемъ по утратѣ мого найдорожшого, наилучшого Мужа, блаженнои памяти Романа Децикевича, була я бодай въ части потѣшена на видѣ того сочувства и спѣвучасти, якій въ способѣ, перевысшающій мои ожиданя, заявлено въ ѣднанію послѣднюи прислуги мому неѣтжалованому Мужеві.

Зъ той причины почувуюся до совѣстного обовязку — зложити найщирѣйшу, найсердечнѣйшу подяку Всечестнѣйшому Духовенству всѣхъ трехъ обрядѣвъ и Законамъ, Высокому Намѣстництву, именню же давнымъ и теперѣшнимъ честнымъ Товаришамъ Покѣйного, Касъ щадничѣй, Товариству кредитовому земскому, а на послѣдокъ всѣмъ добрымъ знакомымъ и поважайнѣй Публичности.

Иосидора Децикевича.

Подяка.

Тяжкій ударъ, наносимый неумолимою рукою смерти, постигъ и насъ; дорогенькій нашъ Вуйцо, о. Василій Курыковскій, парохъ Воленовичъ, дек. моотского, ювилать, по довгихъ мукахъ навъ еи жертвою въ 51 роцѣ священства а въ 77 жетя. Съ горестію переконалися мы, що его любяче насъ сердце перестало для насъ бити, онъ умеръ дня 17 (29) падолнога заосмотреный ов. Тайнами. Потѣхою въ горести и смутку було для насъ то искренне оочувство численного священства, збравшого-ся въ день похоронѣвъ (20-го) для ѣднаня ёму послѣднюи услуги. Дякуемо про-то Вамъ, Выр. и Всч. оо., а именню: о. Сьнкевичеві, деканові, другу Покѣйника, о. Созаньскому, Нероновичеві, Хомицкому, Солткевичеві, Подолынскому, Лисковачкому, Черкавскому, Станчакови, Мацюржові, Кцюкови, Ямьняскому, Бодяру, Менцискому, Сьнкевичеві, Виняницкому и др. а немение и Всч. оо. лат. обряду: Романьскому за горяче слово надъ гробомъ, Грохольскому, Жабѣ и Фромові. — Особливо дякуемо о. Сенетѣ за прочувствованіе слово выголошене въ церкви, о. Павловскому, мѣсцевому сотрудинокви, и ц. Кляцѣ, учителя, который ѣтъ першого дня слабости помагали намъ щиро-сердечною радю и дѣломъ. Дякуемо и честной молодежи за прекрасной сѣбѣ, не менше и Вамъ, дорогіи парохіине, за численый удѣлъ въ сумной хвилі. Воимъ Вамъ щиро руске спаси Богъ! — Огъ опечаленои Родины.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(50—?) упле и продае 1679

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 250—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Змѣна помешканя.

Д-ръ Яковъ Малъ

лѣкарь для недужъ горла и грудей мешкае теперъ ул. Ягидоньска ч. 24.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеаъ зъ моихъ конквурентѣвъ не въ силѣ пролавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Всч. Духовенству. 51—?

Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинціи выконуються точно и ретельно. На жадаеаъ высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Лишь правд. съ маркою "Котва"

Страдающимъ на гостицѣ и ревматизмъ поручаея симъ правдивый

Pain-Expeller

съ "котвою" яко дуже успѣшное средство домово.

[Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптекахъ]

Іосифъ Потоцкій

Львѣвъ

Ул. Сикстуска ч. 2.

поручае свою робѣтню обуви мужеской, дамской и дѣтскаюи якъ такожъ добре выконану роботу. Замѣщевъ зволюаъ прислати лишь переносенный чобѣтъ або черевикъ. Замовленя выконую въ найкоротшѣмъ часѣ и по умѣренной цѣнѣ. (7—10)

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣлѣзницѣ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды, важный ѣтъ 1 грудня 1886.

Прѣѣзъ до Львова:

Ѡѣѣзъ зѣ Львова:

О 2 год. 25 мин. въ почі мѣш. поѣзъ зъ: Хирова, Стрыя, Станиславова.	О 11 год. 27 мин. передъ полуод. особ. поѣзъ до: Хирова, Стрыя, Станиславова
О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣзъ зъ: Хирова, Стрыя.	О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣзъ особ. до: Хирова, Стрыя.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣзъ зъ: Хирова, Станиславова, Стрыя.	О 6 год. рано мѣш. поѣзъ до: Хирова, Стрыя, Станиславова.
	О 7 год. 7 мин. рано особый поѣзъ до Стрыя

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и стаціа жѣлѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старой фирмѣ "Івана и сына Серафима" "Лярни дзвонѣвъ" въ Калуши, ѣтаначену сѣбѣнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаніемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперъ на складѣ готовы дзвонѣ, выконую скоро замовленя и прѣймаю старѣ або ушкодженѣ дзвонѣ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи воимъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотепѣршій замовленя въ давнѣйшѣй спѣлной а теперъ мой власной лярни дзвонѣвъ прошу о ласкави замовленя такъ на поодинокій новѣ дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За тревалѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

1572 23—24

Съ глубокимъ поважаніемъ

Антоній Серафинъ.

Галицку незапазну нафту

зъ рафинеріи княгинѣ Любомирской въ Схѣдниці, поручае

КАРОЛЬ КЛИМОВИЧЪ

Одна литра салыновон ч. 0 по 22 кр.
Одна литра блѣон ч. 1 по 20 "
Одна литра жовтовон ч. 2 по 18 "

въ окладахъ: Пляцъ Бернардинскій ч. 11

Улиця Галицка ч. 46.

Замовленя на 10-ти литровѣ бляшанки прѣймае подписанный въ своихъ скелпахъ, якъ такожъ въ торговляхъ пп. Круликовского, Важного, Солецкого, Мечковского и Товариства консумційного. 1795 3—5

Кароль Климовичъ.

Тягненіе ѣтбудеся вже дня 28-го грудня 1886 р.

Львованіе совершитъ публично комисія, въ складѣ котрой вѣйде 5 членѣвъ центрального комитету льотерійного въ присутствіи двоухъ ц. к. комисарѣвъ правительственныхъ, ц. к. нотаря, представитѣлѣвъ Рады повѣтовой перемыской и мѣста Перемышля.

Льосы великой льотеріи фантовой

устроюваной

въ дохѣдъ маючого воздвигнутися "Дѣвочого Воспиталища" въ Перемышлі.

Льотерія тая складаеся зъ 12.110 бѣлшихъ выграныхъ въ вартости 1.000 зр., 500 зр., 400 зр., 300 зр., 200 зр., 100 зр. и т. д., межи котрыми суть: жертвы Ёго Святости Папы Льва XIII, Ихъ Цѣсарскихъ Величествъ и прочихъ пануючихъ Европейскихъ, Всемилоостивѣйшихъ Членѣвъ нашего цѣсарского Дому, Кардиналовъ, епископѣвъ, Манстрѣвъ австро-угорской монархіи и прочихъ достойниковъ духовныхъ и свѣтскихъ, такожъ обыватѣлѣвъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ австрійскихъ и угорскихъ, якъ такожъ зъ золота и сѣбѣла черезъ коматетъ льотерійный за 13.000 зр. а. в. закупленый предметы, въ загальнѣй вартости около 63.000 зр. а. в.

Цѣна льосу 1 зр.

Предметы до выльвованя назначеный будутъ выставленый съ днямъ 8-го грудня 1886 на выставѣ публичной, устроенной нарочно въ той цѣли въ сали забудованя капатульного въ Перемышлі.

Льосѣвъ можна дѣстати у Львовѣ у Вп. Михаила Дымета въ рынку, въ Народной Торговли, въ колыкохъ колентурахъ льотерійныхъ и у трафиантовъ; въ Краковѣ у гр.-к. пароха при церкви св. Норберта, въ Перемышлі въ головной трафицѣ п. Франца Слявиньского, въ канцеляріи Выдѣлу льотерійного, въ Станиславѣ и Тернополі въ Народныхъ Торговляхъ, въ Коломыи въ рынку у п. Михаила Яворского, въ Ярославлі у п. Баера. 1799 3—?

П. Т. поѣдатель льосѣвъ, котри не надѣлали до нынѣ за листу тягненія належитости 10 кр., зволюаъ тую же въ текучѣмъ мѣсяцѣ прислати Выдѣлову льотерійному въ Перемышлі при долученю 2 кр. на опаску, щобы въ 4 дняхъ по тягненю можна розѣлати листу интересованнымъ.

Тягненіе

в же на Рождество

Kincsem
льосы а 1 зр.

1 льосѣвъ лишь 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 18—0

50.000 ЗР.

10.000 зр., 5.000 зр. ѣтт. 20% || 4788 выграныхъ грѣшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ

Бюро льотерійне угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

ДЪЛО

Предпята на „Дѣло“ для Астеріи:		для Россіи:	
за цѣлый рѣзь . . . 12 ар.	на цѣлый рѣзь . . . 12 рубл	за цѣлый рѣзь . . . 12 ар.	на цѣлый рѣзь . . . 12 рубл
ка пѣвъ року . . . 6 ар.	на пѣвъ року . . . 6 рубл	ка пѣвъ року . . . 6 ар.	на пѣвъ року . . . 6 рубл
ка четверть року . . 3 ар.	на четверть року . . 3 рубл	ка четверть року . . 3 ар.	на четверть року . . 3 рубл
съ дод. „Виблютеки“:		съ дод. „Виблютеки“:	
ка цѣлый рѣзь . . . 16 ар.	на цѣлый рѣзь . . 16 рубл	ка цѣлый рѣзь . . . 16 ар.	на цѣлый рѣзь . . 16 рубл
ка пѣвъ року . . . 8 ар.	на пѣвъ року . . . 8 рубл	ка пѣвъ року . . . 8 ар.	на пѣвъ року . . . 8 рубл
ка четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . 4 рубл	ка четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . 4 рубл
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
ка цѣлый рѣзь . . ар. 5—	на цѣлый рѣзь . . 5 рубл	ка цѣлый рѣзь . . ар. 5—	на цѣлый рѣзь . . 5 рубл
ка пѣвъ року . . ар. 3-60	на пѣвъ року . . 2-60 р.	ка пѣвъ року . . ар. 3-60	на пѣвъ року . . 2-60 р.
Для Вазаричъ, окрѣже Россіи:			
ка цѣлый рѣзь	16 ар.	ка цѣлый рѣзь	16 ар.
ка пѣвъ року	7-50 ар.	ка пѣвъ року	7-50 ар.
ка четверть року	3-75 ар.	ка четверть року	3-75 ар.
съ дод. „Виблютеки“:		на самъ додатокъ:	
ка цѣлый рѣзь . . 19 ар.	на цѣлый рѣзь . . 6 ар	ка цѣлый рѣзь . . 19 ар.	на цѣлый рѣзь . . 6 ар
Поодиное чино куплеу 12 ар. а. в.			

Коссовъ. Зъ-подъ Черногоры та Со-
кольской дѣбры шлемо Братямъ вѣчевымъ
сердечный привѣтъ. Помагай Богъ борцямъ
за волю и славу! Помагай Богъ всемъ, кто
старается привести народъ до самоопызнанья!
Станьмо брать при братѣ сполучеными сила-
ми въ оборонѣ правъ нашихъ. Поступъ, неу-
томима праця и вѣра въ свою властву помѣ-
най буде намъ завѣтомъ, а хоть пригнетенъ
всякимъ ..., станемося страшными всемъ, кто
спиняють нашъ роводъ. — Русины Коссовскыя.
Видыновъ (идетъ Снятыномъ). Дорогѣ
Братя! Съ великою радостію и утѣхою вита-

емо и мы се такъ дорожѣмъ торжество всенародное, се свято наше, де подѣляемъсь всѣмъ лихомъ и горемъ, де покрѣпляемъсь на дуѣхъ взаимно надѣю, забуваемо про неагоду и сварнѣ, сходимосѣ якъ одна родина до одного застеленого стола, щоби поживити громадскимъ житѣмъ, єдностію и солидарностію, набратись свѣтла и розуму, знайти способъ, дорогу, лѣки на загоне нашихъ ранъ народныхъ, щоби алекшити вже разъ нашъ бѣдъ рѣчныхъ. Радо приймаемо и згоджуємъсь вѣтъ громадяне съ всѣми ухвалами Вѣча, а заравомъ благамъ Васъ всѣхъ, Брата Русины, щоби ухвалы якъ найскорше були выповненѣ, бо часть уходитъ, а народъ нашъ темный блукае. Жаль намъ, що якосъ не почувасѣ нѣхто въ тутешной нашої интелігенціи, щоби вже разъ и въ нашѣмъ побѣдохъ Снятинѣ отбулоєсь Вѣче, а єсть оно для нашихъ таки, по правдѣ сказавши, троха оспалыхъ тутешныхъ Покутанъ, конечно потребно, о чѣмъ толкує число явившихъ-ся на Вѣчу въ Коломыи зъ нашего повѣту. А тымчасомъ Вашому Вѣчу щастѣ Боже! Отъ Выдѣлу читальнѣ въ Видинѣ. — Павло Аронецъ, голова. Василь Берладъ, заступникъ. Семенъ Гарвасюкъ, за секретаря.

Тернопіль. Честъ Вамъ за то, що не забули за „меншого брата“, що загадали, якъ бы помочи нашому бездольному народови выдобутися зъ его крайной матеріальной нужды. Най сила Вышня оспѣнати. Вы, най любовъ народу допоможе Вамъ вынати найсаєснѣйшій средства, бо тѣлько на тѣй дорогѣ, тѣлько на дорогѣ направи економічной побачимо колѣсь устѣхаючѣся нашу неньку, бездольну Русь. И мы сердцемъ и мыслею съ Вами, шлемо въ привѣтъ наше щиро-руське „помагай Богъ!“

Мысль въ (подъ Калущемъ). Слава Вамъ, слава Вповажаний Панове, за то, що постарались, абы отбулоєсь въ Станиславѣ Вѣче въ користь нашего руского народу. Тымъ оказали Вы любовь до своего народа и дали ему познати, що онъ не сирота безродный, але что суть такі рускѣ люди въ краю, котрі стараются, абы онъ не бувъ въ нѣчѣмъ кривдженый, но абы користавъ изъ правъ такъ, якъ и другі народы въ нашої державѣ. — Михайло Юрковъ, предсѣдатель читальнѣ и писаръ въ Мысловѣ.

Вдовичо-сирѣтскій фондъ.

Сими днями зроблено обрахунокъ касы вдовичо-сирѣтского фонду и показався такіи результаты приходѣвъ въ роцѣ 1886:

1. Датковъ звичайныхъ въ 21 деканатѣвъ Львовскаго еп.	2101	зр.	16½	кр.
(8 деканатѣвъ не прислали нѣчого)				
въ 16 деканатѣвъ Станиславскаго еп.	2184	„	75	„
(4 деканаты не прислали нѣчого)				
2. Процентовъ отъ умѣщенныхъ капиталѣвъ и въ купонѣвъ отъ цѣнныхъ е-фектовъ	7147	„	19	„
3. Датковъ надвычайныхъ а то:				
а) по причинѣ женитьбы съ особами свѣтского стану	100	„	—	„
б) по причинѣ принята зъ другихъ дієцѣй	190	„	—	„
в) по причинѣ увольненія отъ испытѣвъ конкурсовъ	509	„	80	„
г) по причинѣ каноничной институціи на приходы	1087	„	50	„
д) отъ ново-поставленыхъ пресвитерѣвъ	305	„	80	„
Всѣхъ приходѣвъ разомъ	13.626	зр.	20½	кр.

Вже на надвычайномъ Загальномъ Зборѣ отпоручниковъ духовенства въ днѣ 26 и 27 жовтня с. р. бувъ представленый сей сумный станъ головной касы фонда и въ справованно комисіи управляющей фондомъ було выравно сказано, що за роцъ 1885 можна буде отбути вдовы и сироты квотою отъ колѣнокъ лѣтъ пранятою 54 зр. лише съ великимъ напряженьемъ и съ значнымъ умеченьемъ другихъ рубрикъ прелиминарна рѣчного. За роцъ же 1886 выплатити такую саму дивиденду звичайной заповоги при нынѣшномъ станѣ доходѣвъ стало-бы рѣшучо невозможно.

Щоби отповѣсти потребѣ всесторонно, конечно треба бы мати до розпорядимости бо-дай 32.000 зр. рѣчного приходу. Тымчасомъ, якъ бачимо зъ наведеного повѣсье обрахунку, доси фондъ мае за роцъ 1886-тый всего лише 13.626 зр. Вправдѣ впыне до конца сего року ще колѣка тысячъ въ процентовъ, але то очевидно малу буде мати вагу въ загальномъ цифрѣ дефициту 18—19.000 зр. Головна рѣчь, що само духовенство отягасѣ съ оплатами: 12 деканатѣвъ за сей роцъ ще нѣчого не надѣслали, а до 16 деканатѣвъ прислали доси ледви по колѣкадесять гульдѣновъ. Уваги гѣдна и та обставина, що духовенство Станиславской епархіи, хочъ она значно менша, вложило болѣше, якъ духовенство епархіи Львовской.

Въ виду такого сумного нынѣ стану вдовичо-сирѣтского фонда, митрополитѣи Ординаріятъ въ выданѣмъ до урядѣвъ деканальныхъ окружнику взымае духовенство, щоби посѣщало съ оплатою на фондъ вдовичо-сирѣтскій, а уряды деканальны мають вѣбраны суммы при-

слати до комисіи фонда на всякій случай ще до конца грудня с. р.

ДОПИСИ.

Зъ Черновець.

(Товарищскій вечеръ „Союзъ“). Въ субботу, 4 л. грудня празнувало товариство рускихъ академикѣвъ въ Черновѣцѣхъ „Союзъ“ XII-й роковины своего основанія. Сала гостинницѣ „Hôtel Russie“, гарно пристроєна, була биткомъ заповнена. Вся черновецка Русь явилася, щоби взяти участь въ торжествѣхъ своей академичной молодежи, трудящѣи-ся щиро такъ надъ власнымъ образованьемъ, якъ и будженьемъ патриотизму руского. „Союзъ“ єсть межи академичными товариствами найстаршимъ товариствомъ, бо повставъ небагомъ по заснованю нашего университета и тѣшитъ отъ сего часу симпатію всего краю и интелігенціи мѣста Черновець, яко пристаовище руской народной идеи и крѣпке въ заборолѣ противъ всякихъ супротивныхъ стремленъ. Межи гостями бачили мы ректора университета, д-ра Вита Грабера, совѣтника Винницкого, профессорѣвъ университета д-ра Смала-Стоцкого и д-ра Калужняцкого, славно-звѣстного и улюбленого композитора нашего проф. Исидора Воробкевича, ювилата-поета Юрія Федьковича, профессорѣвъ Е. и И. Пигуляка, д-ра Франка, дир. Галиньского, п. Тиминьского и другихъ.

Торжество почалоєсь имномъ „Миръ вамъ брати!“ почѣмъ голова товариства, п. Григорій Ганкевичъ (правникъ) въ довшой рѣчи представилъ образъ руского и успѣхѣвъ товариства въ минувшѣмъ роцѣ, вгадавши про высокій цѣли и идеѣ, плекавши въ „Союзъ“ такъ на поли науки, якъ и національности. Академикъ С. Дорундѣвъ подѣлилъ отгакъ краснорѣчивымъ словомъ вѣрнопреданность и вѣрность народу руского и его молодежи для цѣсарской родины и Монарха за все добро, якимъ Русь буковиньска доси була надѣлена, и заволавъ присутныхъ до отпѣванія громкого „Многая лѣта“. Зъ академикѣвъ говорили отгакъ правникъ Е. Семака о значеню народной идеи для руского и буковинскихъ Русинѣвъ и С. Дашкевичъ о впынѣвъ университету черновецкому на розвѣдъ науки, причѣмъ подѣлилъ именно заслуги ректора магнѣфика, д-ра Грабера.

По отчитаню численныхъ телеграмъ и писемъъ GRATULACIЙ отъ академичныхъ товариствъ зъ Львова, Вѣднѣ и Граду и та-кихъ-же привѣтовъ отъ поодинокихъ рускихъ патриотѣвъ зъ рѣчныхъ сторонъ Буковины и Галичины, котрі въ принятіи громкими оплесками, заволавъ голосъ д-ръ Граберъ и, поже-лавши товариству дальшихъ успѣхѣвъ на поли науки и руского національного руского духа, подѣлилъ велике значеніе университету для краю. Рѣвно-жъ удостоєвѣя „Союзъ“ щиро-жъ желавъ изъ стороны проф. д-ра Смала-Стоцкого и другихъ присутныхъ патриотѣвъ.

Въ перестанкахъ спѣвавъ мужскій хоръ „Союза“ подѣ управно академика С. Видиньского колѣка дуже удачныхъ хорѣвъ, приня-тыхъ публикою съ неложнымъ одушевленьемъ. По вычерпаню программы о 1 годинѣ по повночи слѣдувала неофициальная сердечна забава.

Соймъ краєвий.

3. Засѣданіе Сойму зъ дня 13 л. грудня 1886.

На засѣданіи сойму въ понедѣлокъ дня 13 о. м. явился такожъ мнѣ. Земляковский. — Пос. Грохольскій надѣловъ писмо, въ котрѣмъ жаде на 4 недѣль отпустки для поратоваия здоровья. — Маршалокъ повѣдомѣлъ, що уконститутовалосѣ слѣдуючій комисіи: бюджетова (предсѣд. Смажевскій, заступ. Арт. Поточскій, секр. Сципио и Биджевичъ Стан.); школьна (предсѣд. Маєръ, заступ. Черкавскій, секр. Лозинскій и Тарновскій Стан.). Пос. Цоль заявивъ, що комисія правнича не може уконститутоватися, бо лишь три ея члены суть у Львовѣ, вноєтъ отже, щоби добрати ще двоєхъ, щоби разомъ було 9. Внесеніе принято и перервано засѣданіе, а тымъ часомъ секр. Бадени отчитавъ межи иншими слѣдуючій петиція: Выдѣлъ повѣтовъ въ Турціи о переведеніи регуляціи меншихъ потоковъ въ повѣтъ, о заповогу на шпята-ль въ Турціи, въ справѣ ставленія школьныхъ будынкѣвъ, о праскореніи заведенія книгъ грунто-выхъ въ повѣтъ и о примусову асекурацію селянскихъ будынкѣвъ; Выдѣлъ повѣтовъ въ Самборѣ черезъ пос. Бережницкого въ справѣ змѣны закона полсего; товариство „Гармонія“ у Львовѣ о заповогу въ сумѣ 1500 зр.; мѣсто Тереволья о заповогу на будову касарн; жидѣвска школа промислова у Львовѣ о заповогу въ сумѣ 300 зр. и 200 на приборы науковы; Ив. Келебай, учи-тель въ Тужилѣ, черезъ пос. Романчука о впа-сѣнне ему 2 лѣтъ службы, перебутыхъ при шко-лѣ въ Завадѣ; Конст. Клямовичъ, учитель, че-резъ пос. Романчука о оталу рѣчну заповогу; дѣки въ округѣ Сокаль, Жовква, Рава, Тѣша-новъ черезъ пос. Романчука о законодавчѣ управ-леніи ихъ отноєніи службовыхъ; Катерина Кузицъ черезъ того-жъ самого о заповогу 50 зр.; о. Ив. Сенета, приходъ въ Лѣщанцѣ, о заповогу; Рада шк. мѣст. въ Коломыи о подвысѣнне плат-нѣ учителей при тамошнихъ школахъ народ-ныхъ; Заведеніе СС. милосердіи въ Бурштинѣ о заповогу на 1887 р. — Дальше отчитано вно-сѣнне кн. Ад. Сапѣги въ справѣ уопѣшнѣйшого веденія науки нѣмецкого языка въ школахъ

середнихъ. Внесеніе пос. Козебродского Волод. съ проектомъ закона о управѣ громад-скихъ касъ позиковыхъ отослано до комисіи гра-мадской. — Зъ порядку дневного приступлено до отчитанія справованія Выдѣлу краєвого о внесеніи пос. Козебродского въ справѣ змѣны §. 26 гра-мадской ординаціи выбороч. Внесеніе Козеброд-ского жаде именно, щоби лишь тѣ могли бути радными, що одержать безгладну болѣшность го-лосѣвъ при выборахъ. Выдѣлъ кр. отнѣсѣлъ въ томъ дѣлѣ до Радѣ повѣтовыхъ, зъ котрыхъ 35 не дали жадной отповѣди, 22 зажадали зѣйны по-ля проекту, а 17 высказались противъ змѣны. Выдѣлъ краєвий какъ отже, що теперь нема по-требы змѣны дотеперѣшной ординаціи выборочной и вноєтъ, щоби надъ симъ внесеніемъ перейти до порядку дневного. Друге внесеніе Выдѣлу кр. о административныхъ архивѣвъ отослано до комисіи бюджетовой а третѣ справованіе о спра-вахъ горничихъ отослано до комисіи горничей.

Въ одномъ зъ попереднѣшнихъ чиселъ на-шой часописи доносили мы, що мѣжъ клубами польскими лагодится борба парламентарна, що и-менно центрумъ, лѣвица, и т. зв. група будутъ выступать противъ правѣцъ (станчыковъ и по-доляковъ). Заразъ перша случайность, яку подали выборы до комисіи, показала, що въ згаданныхъ клубахъ нема достаточной силы; выборы до ко-мисіи выпали такъ, якъ хотѣла правѣца. Крѣмъ того отстрѣлило ще центрумъ троєхъ членѣвъ; вы-ступили именно въ него посылы гр. Стан. Бадени, Хамецъ и Мадейскій. Новыми предсѣдателями клубу центрумъ выбрано кн. Юр. Чарторыйского, Альф. Чайковского и гр. Рел.

На нарадѣ клубу лѣвицѣ въ среду пред-ложивъ пос. Гольдманъ интерпретацию до прави-тельства въ справѣ вымѣру наложностей экви-валентныхъ отъ товариствъ и корпорацій, котрі по-сля обовязующихъ законѣвъ суть вѣльнѣ отъ сѣи оплаты; ухвалено внесеніе пос. Романовича въ справѣ скликуванія оймѣвъ и вызначенія до-статочного часу на наряды; принято внесеніе пос. Скалковского о т. зв. Nebenstellen въ австро-угорскомъ банку, поставлене въ тѣй цѣли, щоби банкъ узгляднѣвъ бажаня репрезентаций громад-скихъ, повѣтовыхъ и товариствъ господарскихъ. Пос. Меруновичъ порушавъ справу домѣвъ ро-бочихъ.

Въ комисіи школьной роздѣлено наопѣвшій петиція помѣжъ поодинокихъ референтѣвъ а вно-сѣнне кс. Концыньского о зменшеніи лѣтъ служ-бы учителей въ школахъ народныхъ передано пос. Романовичеву.

4. Засѣданіе Сойму зъ дня 15 грудня 1886.

Проеєвъ. еп. Ступинскій повѣдомѣвъ палату, що не може брати участи въ нарадахъ. — Пра-вительство предложило проектъ закона о отзна-кахъ сторожи культуры краєвой (гл. Переглядъ политический). — Цѣкавьшій зъ петицій насильи слѣдуючій: Польское Товариство педагогиче о за-повогу на издаваніе часописи „Szkoła“; Вы-дѣлъ повѣт. у Львовѣ черезъ пос. Абрагамовича о змѣну §. 96 закона громадского; Руска Бурса въ Бережанахъ черезъ пос. Романа Поточского о заповогу; Выдѣлъ повѣт. въ Калущи черезъ пос. Мазаракго о заповогу на будову дороги зъ Ка-луща до Копанки; Иванъ Попѣвчукъ, бувшій войтъ въ Жабю, черезъ посла Цоля о увольненіе его отъ обовязку плѣченія коштовъ комисіиныхъ въ сумѣ 205 зр. 98 кр., наложенныхъ на него Вы-дѣломъ краєвымъ. — Пос. Стан. Бадени поста-вилъ внесеніе о змѣнѣ закона о надзорахъ школь-ныхъ а именно о зрѣваню округѣвъ школьныхъ съ округами повѣтовыми и о болѣшнѣи чиолѣ инспекторѣвъ окружныхъ. — Пос. Гольдманъ по-ставивъ интерпретацию до правительства въ спра-вѣ несправедливого вымѣру оплаты эквиваленто-вой отъ товариствъ гуманитарныхъ.

Зъ порядку дневного мотивувавъ кн. Ад. Сапѣга свое внесеніе о нѣмецкомъ языкѣ въ школахъ среднихъ. Палата приняла сѣе вносе-нне оплесками и передала его комисіи школь-ной. Оболѣа приступлено до першого читанія справованія о назшихъ школахъ рѣльничихъ (пе-редано комисіи господарства краєвого); о банку краєвомъ (передано комисіи банковѣй); о будовѣ касарн для жандармеріи (передано комисіи бу-джетовѣй); о перенесеніи суду повѣтового зъ Олеска до Подгорецъ (передано комисіи правни-чѣй). — Напоследокъ отчитано сѣе внесеніе пос. Романовича съ резолюціею до прави-тельства, щоби сесіи соймовѣй тревали довше и могли выстати на залагодженіе важнѣйшихъ справъ краєвыхъ. — На оймѣ закончилиєсь засѣ-даніе. Слѣдующе засѣданіе отбудѣся въ пятницу.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Послѣ санкціонованой ухвалы спѣлнѣхъ де-легаций) мають бути покриты слѣдуючій выдатки звичайны: I. Министерство дѣлъ заграничныхъ 3.831.410 зр. II. Министерство войны для ар-мии на сухопутіи 97.500.759 зр.; маринаркіи 9.045.009 зр. III. Министерство финансовъ 1.991.388 зр. IV. Контроля рахункова 128.600 зр. Загаломъ 112.497.166 зр. — Межи выдатка-ми надвычайными суть мѣжъ иншими: 34.000 зр. на будову великой школы фзды въ Ярославѣ; 50.000 зр. на такую-жъ школу и на грунтъ подѣ-ню въ Перемишлѣ; 20.000 зр. ако четверта рата

на будову великого магазину войскового въ Кра-ковѣ; сѣма рата 600.000 зр. на укрѣпленія Пере-мишля (загалный кошты сѣго укрѣпленія обчисле-но на 5.500.000 зр.) Загаломъ до покриты єсть сума 102.055.440 зр. Зъ того має покриты Угор-щина насампередъ 2½% т. е. 2.041.108 зр. 80 кр. а зъ повзостаючѣи сумы припадає отгакъ на краѣ австрійской 70% або 70 010.031 зр. 84 кр. а на Угорщину 30% або 30.004.299 зр. 36 кр.

(Министерство рѣльничства) пригатовило для соймѣвъ краєвыхъ проектъ закона о виѣш-ныхъ отзнакахъ сторожи культуры краєвой и сѣй проектъ буде внесенный такожъ въ нашѣмъ соймѣ. Въ проектѣ томъ сказано, що заирѣжѣи сторо-жѣ господарства полсого и лѣсового, гор-ничства, рыболовства и т. д. мають носити въ службѣхъ такі отзнаки, якъ будутъ приписаны че-резъ политичну власть краєву. Залишеніе сѣго обовязку буде строго каратися. Такъ само бу-дутъ каранѣ тѣ особы, котрі уживали-бы сѣихъ отзнакъ а не мали-бы до того права. Законъ сѣй має стати правооплынымъ до шѣсть мѣсяцѣвъ отъ его оголоєніа, а въ протягу сѣихъ шѣсть мѣсяцѣвъ має бути въ кождѣмъ повѣтѣ политич-номъ оголоєний опієтъ отзнакъ службовыхъ.

Заграничній Державы.

До ситуаціи. Дальшій хѣдъ справы болгарской и дотеперѣшны результаты болгарской депутации, поясненія министротва войны въ ко-мисіи войсковой въ Берлинѣ, криза французской кабинету и найновѣйше поступованіе Англіи въ справѣ болгарской, ото факты, котрі характери-зуютъ теперѣшну политичну ситуацію въ Евро-пѣ. Мимо того, що зѣ всѣхъ сторонъ Европы накликують до удержанія мира и що кожда дер-жава по своему доказує, що она старасѣя всѣми силами удержати миръ, ситуація вое таки не по-лѣвшилася а въ послѣднихъ днѣхъ скорше може навѣтъ и погорѣшлася. То загальне накликува-нне до удержанія мира можна-бы скорше приняты за той перенолохъ, якій повостає въ хвилѣ по-жару, коли на криши появлятоєсь перші проблѣски поломины и коли всѣ кричатъ: Гасѣтъ! гасѣтъ! Съ такимъ страхомъ накликує и дипломатія евро-пейская до удержанія мира и залагодженія спра-вы болгарской, черезъ котру грозить наибѣльша небезпечность; но голоєъ ея здаєсь лишь бути голосомъ вопіющаго на пустини. Причиною сѣго єсть отановище Россіи въ справѣ болгарской. Поясненія въ берлинской комисіи войсковой вка-зуютъ ясно, що наибѣльша небезпечность грозить зъ стороны Россіи. Россія не хоче зрѣчиюя сво-ихъ первѣотныхъ плянѣвъ що до Болгаріи и хочъ откидала зъ отгатамъ своихъ агентѣвъ, хочъ ота-нула на око зовѣсьмъ на боцѣ, не перестасѣ и дальше переводити своихъ плянѣвъ; що болѣше, Россія крѣсья нынѣ поза Туреччину и дѣлає че-резъ ню, робить черезъ Порту то, чого бы са-ма не отважылася. Зъ декотрыхъ фактовъ выхо-дитъ навѣтъ, що мѣжъ Россією а Туреччиною єсть навѣтъ певне порозумѣнне. Порта стараласѣя именно всѣми силами перенерти кандидатуру кн. Мингрельского, а коли сѣе не зовѣсьмъ їй удалосѣ, то она поробила теперъ — якъ доноєтъ зъ Дон-дону — кроки у державѣ европейской, щоби змусати болгарское правительство и регентію до уступленія. Рустемъ паша має доказувати въ Лондонѣ, що усуненіе теперѣшного правитель-ства не стрѣтило-бы великихъ трудностей, а нѣтъ народъ анѣ въ войску, а впрочѣмъ Порта при-анала-бы такожъ кождого иншого кандидата, на котрого згодилосѣ-бы державы и котрого выбра-ло-бы собраніе. На послѣдокъ додаєтъ онъ, що таке порѣшеніе справы болгарской отповѣдало-бы найлѣпше бажаніямъ державъ удержати миръ, якъ такожъ и интересамъ Болгаріи. Супротивъ сѣихъ змаганъ Туреччины єсть характеристич-нымъ поступованіе Англіи. Англійское правитель-ство мало отповѣсти, що оно не буде пошпирати Порту анѣ що до кандидатуры кн. Мингрельско-го, анѣ що до установленія регентіи. Симъ вы-ступленіемъ Англіи даєтьсѣя може пояснити и найновѣйше поступованіе Россіи супротивъ Бол-гаріи. Звѣстно, що закамъ ще выбраласѣя болгар-ска депутация въ дорогу за границу, отаравою Гадбанъ-паша всѣми силами наклонити болгарское правительство до принятия кандидатуры кн. Мин-грельского. Се ему не удалосѣ. Наразъ видимо, що Россія приказала своему секретареву консуль-ства въ Софіи вертати до краю, а заравомъ за-жадала отъ болгарского банку черезъ консула нѣмецкого зверненія 700 000 франковъ. Єсть сѣ-лишь дальша пресія на Болгарію за поступова-нне болгарского правительства въ справѣ канди-датуры кн. Мингрельского. Наколи Англія дѣй-ствѣ такъ рѣшучо выступила противъ сѣи кан-дидатуры, то справѣ болгарской не буде конца а Болгарамъ не поздѣстане нѣчого, якъ хибѣ дѣлати на власну руку и выбирать особъ нового князя. Они до сѣго навѣтъ готовѣ и коли-бъ безъ порѣ-шенія Европы мали выбирать нового князя, то певно выбрали-бы кн. Александра Батенберга. Сю кандидатуру пошпирасѣ навѣтъ — якъ кажуть — потайкомъ сама королева англійская, а прасѣ англійска починає вже поволи высувати сю кан-дидатуру напередъ. Розумѣєсь, що выбѣръ кн. Александра ставѣсь-бы лишь знакомъ до высту-пленія Россіи зъ теперѣшной резервы и давъ-бы причину до войны, може и дуже отрашной въ своихъ наслѣдкахъ. О скѣлко теперъ добачити можна, то оя кандидатура була-бы и для Туреч-чины непожаданною. Туреччина такъ само якъ и Россія не хоче независимой Болгаріи. Независи-ма Болгарія и есентуальна коалиція балканскихъ державъ єсть для неѣ далеко небезпечнѣйшою якъ зависимость Болгаріи отъ Россіи и сѣимъ по-яснаєсь, для чого Туреччина въ послѣднихъ ча-сахъ станула по сторонѣ Россіи. Коротко ска-

завши, справа болгарска стала теперь такъ неясною, что годъ предвидѣти ея конца, а черезъ ту неясность выкикуе въ Европѣ ще тымъ болѣе страхъ передъ войною.

Крива кабинету французскаго занепокоила буда такожь немало цѣлу Европу, а въ першомъ рядѣ саму Нѣмечину. Кабинетъ Фрейинета мавъ певне довѣрье въ Европѣ а особливо въ Нѣмечинѣ, его уступленье мусило отже зовѣмъ природно выкликати перелякъ. Ныня масмо въ Франціи новый кабинетъ Гоблета, который майже нѣчимъ не рѣзнити отъ попереднѣшнаго кабинету, а навѣтъ постановивъ придержуватися заграничной политики уступившаго кабинету. Недавня криза може бути лишь доказомъ для Россіи, на околѣю она може сполуствитися на певнѣсть своего евентуального союзника. Мабутъ бачитъ се добре и сама Россія, коли теперь пробиваются зъ отамъ вѣсти, що Россія не шукала дои на серію оюоза съ Франціею, а що дои въ сѣмъ напрямѣ робилося, то було дѣломъ російскихъ панславистовъ и французскихъ шовинистовъ якъ примѣромъ Дерулю.

Россія. Отъ часу приѣзду ген. Каульбарса не змѣнилася ситуація въ Россіи. Царь мае бути рѣшучо противный якої-небудь межнародной запутаннѣи. Противно доказуе Каульбарсъ. Онъ каже, що въ Болгаріи не буде доги ладу, доки ажъ Россія ея не забере. Въ Болгаріи не пануе властиво регентія але коменданты арміи и якихъ десяты тысячъ людей, що такъ регентія якъ и коменданты оутъ прихильни. Вирочѣмъ цѣлый народъ есть апатичный. Кажуть, що ген. Каульбарсъ понавъ въ нелаку у царя; царь приймавъ его вправдѣ варазъ по приѣздѣ въ Болгарію, але приняты се було дуже холодне и мало лишь на оцѣ демонстраціи. — Въ послѣднихъ часахъ було такожь багато бесѣды о якійсь негодѣ межъ царемъ а мин. Гирсомъ. Въ сѣмъ дѣлѣ такъ пише „Pol. Corr.“: „Подъ тымъ зглядомъ ширяютъ дуже хибный понятія, а рѣзницѣ выходачъ въ такъ оуперечныхъ характеровъ якъ царь Александеръ и Гирсъ уважаються хибно за наслѣдки негодныхъ отановищъ политическихъ. То хибне понятіе може тымъ болѣе ширитися за границею, що и въ Россіи вкорѣнялося оно чимъ разъ болѣе. До того причинялося такожь и то, що ген. Каульбарсъ приѣхавши до Петербурга понавъ просто до царя поинувши правительство. Се поступованье Каульбарса можна одакожь уважати хибно лишь за оубавъ его ідеѣ фѣхе, що онъ бувъ въ Болгаріи лишь представителемъ царя а не правительствомъ, черезъ що мѣгъ зауцатися въ немилу ситуацію“. О уступленю Гирса нема и бесѣды, а коли-бы вже Гирсъ мавъ уступити, то заступивъ-бы его певно хто иншій а не вѣденскій посолъ Лабановъ. — „Berl. Tageblatt“ нуте поголоу, будто-бы царь мавъ поручити госуд. оовѣтови выготвленье конституціи, котрой проектъ мае походати отъ Побѣдоносцева. Мѣоцемъ дѣяльности парламенту мала-бы бути Москва. Цѣла оя дуже неимовѣрна вѣсть опираєся на томъ, що царя мала до сего спонукати погроза російскихъ революціонеровъ; царь мавъ именно передъ кѣлькома днями застати въ своей комнатѣ писмо на отодѣ, въ котромъ революціонеры грозятъ ему страшными наслѣдками, коли не надасть державѣ конституціи. — Въ берлинскихъ кругахъ биржевыхъ ходять вѣсти, що Россія не думаетъ заключати союза съ Франціею. Може бути, що вѣсть оя есть лишь выдумкою биржи, обиченою на поднесенье російской валюты, котра въ послѣднихъ дняхъ страшно упала.

Нѣмечина. Комисія войскова нѣмецкаго парламенту ухвалила оногоды перейти до специальныхъ дебатъ надъ предложеньемъ войсковымъ. Подчасъ дебатъ заявивъ министръ войны, що и ки. Биомаркъ не мѣгъ-бы дати обширнѣйшаго поясненія о политикѣ заграничной, якъ то, котре вже подано. Всякъ дальшій поясненія могли-бы лишь выкликати трудности и принести шкоду мирной политикѣ нѣмецкой. — Дня 12 с. м. кинувъ якийсь незнакомый чоловікъ камень въ окно до палаты цѣсарской въ хвилу, коли цѣсаръ бувъ въ припирочой комнатѣ. Полиція узявила сего чоловіка и довѣдалася, що онъ называєся Бениаке, есть челядинкомъ олюсарскимъ и не мае зовѣмъ нѣякои работы. Кидаючи камнемъ въ окно цѣсарской палаты, хотѣвъ онъ лашъ звернути на себе увагу.

Франція. Новый кабинетъ Гоблета сѣтъ вже въ комилетѣ. По довгой шуканинѣ знайшовся министръ для справъ заграничныхъ въ особѣ Флюранса, вице-президента рады отаву и бующаго директора департаменту вѣроисповѣданъ. Рада министровъ постановила зажадати ухваленія двоимѣсячного провизоричного бюджета. Въ кругахъ посольскихъ удержуєся поголоу, що парламентъ буде нехилоно рязвизанный съ початкомъ слѣдующаго року.

НОВИНКИ.

— Зъ причины припадаючихъ въ субботу и въ второнѣ святъ слѣдующе число выйде въ понедѣлонѣ въ збѣльшомъ объемѣ.

— На дохѣдъ ремѣсничнаго товариства „Зоря“ представлена буде въ нашомъ театрѣ въ субботу дня 18 с. м. комедія Вальца „Онъ не задрѣснѣный“ въ переводѣ Вол. Луцаковскаго, и „Пошилюсь“, комедія народна оперета М. Л. Кропивницкаго. Гарна цѣль сего представления повинна притягнути всю нашу публику до сѣхъ театральныхъ.

— Въ Кимпониѣ на Буковинѣ проживають межъ Румунами бѣднѣи зъ Галичины зайшлы русскіе люди. Они не маючи своего ов. прибѣгаща, ходили до святыхъ Румунъ, а се правело до того, що въ многыхъ всяке ихъ чувство до руского обра-

ду и рукою народности загнбло. Русскі, мѣоцѣмъ мужѣ, видячи упадокъ своего вѣры и народности, въ переовѣдченю, що лише черезъ выбудованье питомой церкви можуть охоронити своихъ братѣвъ отъ вынородовленія, звылися такъ широко и ревню до дѣла, що изъ збранихъ благородныхъ датѣвъ поставили домъ Божій. До укрѣченія же, а зглядю внутрѣшняго устройства церкви не поспѣдаютъ болѣе средствъ. Знаючи одакожь любовь до руской народности честныхъ и вблагородныхъ патриотѣвъ, удаєся Коматетъ, завязанный для окѣнченія той же церкви, съ сердечными прошеньемъ, щобы Всѣ. Отцѣ и русскі мужѣ звылися лакаво на тую богоугодну цѣль спомогти насъ бодай малыми жертвами. Подайте широко-рускі патриоты помѣчну руку тымъ русскимъ бѣдлакамъ, щобы могли святаго дѣла довершити, бо такъ только возможно буде тутъ на будущнѣсть руску вѣру и народность отъ погнбѣли охоронити. — Кимпониѣ (Довгополе) 12 л. грудня 1886. Отъ гр. к. Коматету приходекаго: *А. Сербинскій* гр. к. завѣдатель прихода и предсѣдатель Комитету; *Ю. Кобыляньскій*, ц. к. секретарь повѣтовъ; *И. Сѣнкевичъ*, канцелистъ и *И. Шелетъ*, господарь, члены комитету.

— Змартыхъстанецъ ис. Калинка померъ нынѣ передъ полуднемъ.

— 44. днѣвъ денанату олеского и другихъ поблизъ нихъ денанатѣвъ давного циркулу золотѣвскаго запрашаю на нараду на день 16 (28) грудня (въ второкѣ) на 10 годину рано до себе, до Закомаря. Предметомъ нарады буде: 1) выложеные проекту статутѣвъ товариства взаимной помощи для дѣловъ; 2) справа внесены поданы до Сойму о поправу матеріальнаго быту дѣловъ; 3) справа обезпечки моральнаго становища дѣловъ. — *Данило Таняквичъ*, душаштыр Закомаря.

— Намѣстництво розписує конкурсъ на кѣлька отипендіѣвъ зъ науковаго фонда по 105 зр. рѣчю, назначеныхъ для рускихъ олухатѣлѣвъ права або фидосифи. Рѣчяньє подаватися о тѣ отапендіѣ ушылає съ днѣмъ 31 л. грудня с. р.

— Товаришъ вечерки „Рускои Бесѣды“ въ Черновѣцахъ подобились загално и оутъ порукою, що товаришъкѣ житѣ межъ черновѣцкими Русинами притягне небавомъ и провинцію, а съ часомъ двигне и народне дѣло впередъ. Въ недѣлю, 16 падол. с. р. читавъ проф. д-ръ Смаль-Стоцкій свою знамениту працю про Маркіяна Шашкевича. Панна Болянка изъ Стрыя отдѣляювала съ великимъ чувствомъ урывокъ зъ поэмы Данила Млаки „Молода въ Босны“, а ново-заложеныи хоръ молодежи руской подавъ 3 вдовольючій прощѣ своей доброй волѣ и достаточной силы. Въ недѣлю, 23 падол. с. р. причинясь до забавы збранихъ: панѣ Стоцка грою на фортепьянѣ, панна Сграхоцка хоршими отдѣланьемъ Шевченковой „Тополя“, проф. Ер. Пагулякъ милымъ отъ оубавкамъ Лисеяковой пѣснѣй „Ой одна я, одна“ и удачнымъ отчитаньемъ „Горинны“ Марка Вовчка, п. Шкурбанъ гумористичною декламациею. Кромѣ того добрый хоръ, зложеный зъ членѣвъ „Бесѣды“ и „Союза“ подѣ проводомъ проф. д-ра Стоцкаго, оубакомляе збранихъ каждого разу съ найгарнѣйшими композиціями русками. Такимъ оспособомъ отали товаришъкѣ вечерки Черновѣцкой Бесѣды огишнемъ, зъединяючи все товаришъкѣ житѣ черновѣцкихъ Русинѣвъ.

— Зъ подѣ Ювины пишуть до Батьковщаны: Межи селами Любелею а Шишаками, въ жовковѣ околѣи оурау, нема доброй дороги, протѣ обминають люди, де можуть, тую лиху дорогу, щобы не прійти до якого припаду. Зъ той лихюю дороги корыстають шіаки зъ Любелѣ, а то такимъ оспособомъ, що чатують въ корчахъ, а то лихюю дорожю не ѣде, на того нападаютъ и его граблять, тай есть готовый могоричъ. Чи не було-бы лѣпше, щобы громада Любелею понаправилъ ован дорожю, тай не давала поведоу до того, щобы кѣлькохъ шіаковъ чатоваля въ корчахъ, марновали дорогій часъ и напдаля людей чужо-оторонныхъ, котры болотами и переворотами ѣхати не можуть.

— Въ селѣ Гонятичахъ, въ повѣтѣ рудецкомъ, заасѣвъ въ нѣчи зъ 24 на 25 падолста с. р. Костѣ Марулякъ на парубка „Михайла Вавричана, вертаючого въ вѣсѣли, и смертельно его понавъ. Ажъ заступникъ войта, вертаючи такожь зъ вѣсѣли, погнавовъ на побитомъ, що безъ памяти лежавъ на дорогѣ, и велѣвъ его завести домѣвъ. Винного узявлено.

— Громада Ванѣвъ, въ оурау оскальскомъ, по-малювала у себе сего року свою стареньку церковь ольшими фарбами и отновляе всѣ образы и рѣзбы церковны. Роботою займаєся п. Ф. Заблѣцкій, мalarъ-артистъ зъ Кристинополя и выконавъ ея зовѣмъ гарно.

— Громады Сумиловъ и Подѣбски малъ коло Куликова выставили у себе мурованъ, бляхоу крытй школы, а громада Струтинѣвъ выбудовала, за отараньемъ ч. Яцка Головки, начальника громады, дуже красныи будынокъ громадскій, котрый такожь бляхоу покрыла. Въ томъ будынку буде помѣщена канцелярія громадака и читальня.

— Президентъ львовскон апелациѣ бар. Шинъ подавъ зовѣмъ певно, якъ доносить краковска „Reforma“, до диміи, и мае уступити въ початкахъ 1887 р. Въ пропозицію кандидатѣвъ на его мѣсто увѣдѣли совѣтники при найвышомъ трибуналѣ у Вѣднѣ: Симоновичъ, Мадеевскій и бар. Кане.

— Огонь зничивъ 1 с. м. въ Рязановѣ гарнудворску оранжерію разомъ съ цвѣтами. Шкода була убавечена на 500 зр.

— До рады повѣтовъ въ Старѣмъ мѣстѣ выбраныи при доповняючѣмъ выборѣ зъ группы болѣшихъ послѣдствѣи властитель добръ Володиславъ Скаржинскій.

— Жиды-старовѣрцы отбувають теперь у Львовѣ зъѣзды, на котромъ нараджують надѣ справою

образованія рабинѣвъ. При той нагодѣ ведеся завзѣта борба мѣжъ старыми жидками, котры хотять, щобы все було по давному, а мѣжъ молодыми, котры хотять тутъ завести деякѣ реформы, выкликаныи потребою часу.

— Зъ поѣзду товароуго украли на отаціи въ Ландутѣ д. 8 с. м. І. Вѣячъ и П. Шлапа бочѣвку пива и кѣлька шкѣръ. Крадѣжъ выкрылає и выновиникѣвъ арештовано.

— Виновиникѣвъ миллионѣи крадежи въ Брунселі, о котрой доносили мы попередно, выловлено въ Англіи. Англійское правительство мае ихъ выдати незабавомъ властямъ бельгийскимъ.

— Огря въ чаши. Въ румунскомъ селѣ Бальшени мавъ тамошныи православныи парохъ Маташъ смертельного врага въ своемъ влаонѣмъ зятю. Щобы позбутися теста, закрыває зятѣ до закріотія и насыпавъ до чаши съ виномъ, пригтовленымъ до богослуженія, арш-наку. Парохъ выпивъ при престолѣ вино и по кѣлькохъ минутахъ упавъ мертвымъ.

— Именованіи. Офиціалами почтовыми именованыи асистенты: Игн. Тенчаровскій, Ст. Крупскій, Сал. Бардахъ, Л. Гольдбергъ, Т. Джамала, Л. Бѣлецкій, Ф. Брасонъ, А. Румиловскій, Е. Высоцкій, Ф. Пайонкѣ, И. Павловскій, Ф. Грунеръ, А. Ротъ, Л. Меносавъ, О. Дакевичъ, Е. Шенфельдъ, В. Сташанскій, А. Виланскій и М. Шашковскій. — Выдѣлъ краевый именовує кондукторѣвъ II-и класу при краевыхъ дорогахъ: Юл. Лѣсевича въ Галачи, Жигм. Стрончакъ въ Поморнахъ, Даравского въ Вѣбріцѣ и Иронима Ласковского въ Снатинѣ кондукторѣми I-он класу, а Ант. Кордика кондукторѣмъ II-он класу. — Въ Банку краевымъ именованъ: д-ръ Алекс. Малащанскій секретаремъ, І. Стшижковскій адьюнктомъ и Иг. Кшишковскій канцелистомъ бѣдлу гипотечнаго, а Ст. Малуя адьюнктомъ бѣдлу банковаго.

— Въ поѣздѣ заѣзницѣ умеръ оми днѣми лѣ-каръ зъ Вѣбріи д-ръ Брониславъ Камбѣвскій, бѣдучи зъ Вѣбріи до Львова.

— Нова читальня открыта буде 18 л. с. м. въ Мамавнѣвахъ на Буковинѣ.

— Въ Надѣвнѣи умеръ нотаръ Еразмъ Масловскій. Львовска палата нотаріальна розписує конкурсъ на тимчасового оубатуга сего нотаріату.

— Нова пригода ис. Стояловскаго. Для біографа жита и подвигѣвъ куляковскаго пралата прибывъ новый цѣкавыи эпизодъ. Якъ звѣстно, остоятъ онъ отъ дошного часу въ зношеныхъ съ панею Темида, котра отъ часу до часу радо бачитъ въ своихъ порогахъ своего любамца. Та вядно, мусили вже и ко. пралатѣи надобѣти тѣи любѣ, бо послѣднихъ разомъ номіи численныхъ любовныхъ завѣзанъ на пѣномъ въ форѣи чертѣи, анѣ рушъ не хотѣвъ ити на любѣ розмову съ своею любкою. Панѣ Темида затужила за ко. пралатѣи, а затуживши выслала до него доуцѣтѣи, зложеноу зъ куляковскаго зачальника громады и жандарма, щобы предѣлали ѣй зновъ невѣрного и гарненького попросилии такъ сейчасъ отѣдати ея. Коли посылъ прибули, ко. пралатъ попросивъ, щобы позволили ему лишь на хвилу ку выйти до другой комнаты отѣдѣи въ теплыи кожухѣ. Поослы позволили, и ко. пралатъ выйшовъ зъ комнаты и якъ не вертає, такъ не вертає. Жандармъ предпринявъ ревизію въ цѣломъ домѣи и знайшовъ ко. пралата въ пивницѣ.

— На Руску Бурсу въ Тернополи жертвовали П. Т. Каца щадница въ Тернополи 50 зр.; Вп. о. Павлякъ зъ Мукулѣнѣ 3 зр.; на вѣсѣлю у Пр. о. Богоноса въ Хоростковѣ збрана 15 зр. 50 кр.; Пр. о. Чубатый Юрій зъ Острова 1 зр.; Вп. Марія Варанучинська зъ Прошова 3 зр., 8 гарцѣвъ мукіи гречанон, 8 гарцѣвъ мукіи кукурузиан и 8 гарцѣвъ осыра; Воч. о. Яковъ Гудакъ зъ Трабуховецъ 3 зр.; Воч. о. Андрѣй Качала зъ Медына 3 зр.; Воч. о. Іоанъ Балгаровичъ зъ Ладичана 3 зр.; Воч. о. І. Вилинскій зъ Баворова 12 корцѣвъ бараболъ, 8 гарцѣвъ осыра; Воч. о. П. Вилинскій зъ Должанки 16 бохонцѣвъ хлѣба; Вп. Гилинскій зъ Подѣволочскѣи корецѣ бараболъ; Сим. Пытларъ зъ Залозецѣи корецѣ бараболъ; Дим. Останчукъ зъ Дубянокъ назшихъ корецѣ жата и корецѣ швейцѣ; Вп. п. Барѣвська два охабы; Вп. о. І. Скоморовскій зъ Березовицѣи великой 3 зр.; Вп. д-ръ мед. Емил. Гладышовскій для бур-сакѣвъ на свѣта 4 зр. — Складаючи за ой щедрѣи жертвыи прилюдну подяку, Выдѣль Руской Бурсы проситъ всѣхъ Вп. Редимцѣвъ, оособливо же до-окрестныхъ, котры часто бувають въ Тернополи съ орудами, щобы не забывали о томъ розсаднику подѣлѣськѣи будущи интеллигенціи нашої. Всяка хочъ-бы найбѣрѣйша жертва, чи то грѣш-ми, чи натуралами, стане великою подмоогою для поддержки Бурсы, котра находится въ улицѣ Збаракоѣ, коло жандармеріи. — Зъ Выдѣлу Руской Бурсы. Тернопѣль дня 18 (30) листопада 1886. *Ол. Барѣвскій*.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Цѣсаръ жертвовавъ 300 зр. для погорѣлѣвъ громады Катариничѣ, пов. рудецкаго. — У Вѣднѣи жѣе жѣяка именовъ Магдалина Понза котра числитъ 111 лѣтъ. Старуха держитъ ще добре, хоть жѣе середѣ великаго убожества. — Недавно затопила буря недалеко альжирскон границѣи французскій парохѣвъ „Chaudegarde“ съ 1200 войками и дои че нема олдѣду, щобы хочъ оленъ зъ нихъ выратувалъ. — Передѣчера выбухъ у Вѣднѣи на передѣмѣсто Ле-оролдстадт огонь и порывъ домытъ значаи шкѣды. — Папа Левъ XIII наиславъ на честь королевы Христіаны имя въ языцѣи латинскимъ; имѣи сѣй передложено на языкъ испанскій а музику до него уложивъ знаменитый композиторъ К. Гуно. — Загалныи збѣръ черновѣцкаго руского драматично-литературнаго товариства отбу-деся въ субботу, 6 (18) с. м. о 3 годинѣ по полудни въ комнатахъ тамошной „Бесѣды“. — Зъ пѣяньства умеръ оми днѣми у Львовѣ Мих. Чай-

ковскій. Упившись упавъ на улицѣ, заснувъ на камнѣи и въ оиѣ постигла его смерть.

Вѣсти зъ Аеп. Львовскон.

На конкурсъ до ч. 6826 розписана кап. На-дѣтичѣ, дек. роздѣльскаго, наданя фундаціи гр. Скарба, съ реч. до 20 сѣчня 1887.

Завѣдательство одержали оо. Володим. Про-курницкій въ Зарудцахъ, д. львовскаго; Фалишъ Пелехъ въ Черешнѣ, д. щирецкаго; Мих. Форисъ въ Иловѣ; Іосифъ Волошинскій въ Тиосо-вѣ, д. болохѣвскаго.

Сотрудництво одержали оо. Николай Кур-баєвъ въ Скалатѣ; Игн. Муликъ въ Горожанцѣ, д. подгаєвскаго; Корн. Бачанскій въ Городку; Корн. Малишевскій въ Роздолѣ; Никол. Чубатый въ Нагасовѣ; Ант. Зарыхта въ Шельпакахъ; Іосифъ Бабій въ Звенигородѣ; Евстах. Качмар-скій въ Толшчѣ; Теоф. Щуровскій въ Тисовѣ; Володим. Шенкиракъ въ Ходачковѣ; Сим. Ви-нявскій въ Саранчукахъ.

Введеній яко завѣдатель Гозѣва о. Теоф. Горникевичъ.

Завѣдваніи до канон. инотитуціи оо. Мих. Кульматичій на Городокъ; Володим. Левицкій на Суходѣлѣ, д. перегиньскаго.

Увѣдомленіе отъ пошту конкурсового одержавъ о. Володим. Барановскій, парохъ Мужилова.

Митроп. Консисторія вставила до президіи ц. к. намѣстництва о згоду на канон. инотитуцію о. Романа Крижановскаго на Корчинѣ.

Президіи ц. к. намѣстництва згодилося на канон. инотитуцію оо. Адольфа Василевскаго на парохію ов. Параскевіи у Львовѣ и Петра Радзиевича на Чижакѣвъ.

Ц. к. намѣстництво аогнувало на руки Впр. крии. о. І. Величка яко настоятеля преови-теріи по 50 зр. на удержанье пресвитерѣвъ: І. Бабѣя, І. Вожейка, С. Виявскаго, Е. Качмар-скаго, К. Малишевскаго, Е. Рудяцкаго, Н. Чу-батого, В. Шенкирика, Н. Фориса, К. Бачань-скаго, В. Ганяцкаго, А. Зарыхты, І. Сендецкаго, Т. Курцова, И. Вацка, А. Рыбака и С. Оиш-кевича.

Отпустку изъ звязи аеп. львовскаго до еп. черемиского одержавъ о. Клим. Матковскій, капе-ланъ изъ Зарудецъ.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславѣвскон.

Вѣзваніи до канон. инотитуціи оо. 1) Іоанъ Обухевичъ зъ Сѣднѣи на Потѣкъ золотый; 2) Іо-сифъ Бурачинскій зъ Криворѣвѣи на пар. Ро-стоки при концѣ марта 1887 р.; 3) Илар. Миха-левичъ зъ Косоова на пар. Данчинѣи при концѣ марта 1887 р.

До семинаріи у Львовѣ принятый Вас. Ми-сикъ на IV рѣкъ.

Цертификатъ на богословскій студіи у Львовѣ дѣтатъ Емил. Вѣланскій зъ II. року.

Грамтѣи розписаніи отъ оудости лѣтъ для посвященія дѣтали пп. Алоісій Олесницкій, Алекс. Решетилевичъ и Іосифъ Березовскій.

Декретъ похвалный одержавъ о. Іоанъ Ко-цюба, парохъ въ Городку, отъ зашѣщени оуруж-ной Рады школьной, яко предѣдатель мѣоцевон Рады школьной, за веденье школы.

Возмѣныи еп. конекторіи въ Станиславѣвѣ именованыи Мих. Павловъ, канцелистъ нота-ріальный въ Станиславѣвъ.

Подяка.

Въ ономъ мѣсяци тричи заковтала смерть своею нехлепаною коосою до дверѣи нашон роди-ны и отаяла цѣи найкрасѣи цвѣточка зъ нашего дорожнаго родиннаго зѣлѣника, зѣставляючи по нихъ жалъ та неутолиму тугу. Д. 4 листопада с. р. упокоилася жена и матеръ Глиасвета зъ Луце-ныхъ Ференчекъ а 2-го Паньковска въ оилѣ вѣ-ку; д. 24 листопада с. р. дороженка наша до-нечка Зоя Лепка, а 30 падолста нашъ братчакъ и оынъ Івасѣи Паньковскій. Въ имени цѣлои отже родины оладаємо щиро-сердечну подяку вѣсѣи тымъ Вл. особамъ, що чи то дѣломъ чи оловомъ принесли намъ въ томъ тяжкомъ нещастіи овою розраду, потѣху або помѣчу. Оособливо дякуємо Воч. оо. Дрималикови, Гощовскому, Чапельскому, Хоминому, Кушѣвѣи и Гумовскому, котры звылиа прибути на тѣ оумныи обряды похоронныи та зведчали память покійникѣвъ овоею присут-ностею; оттакъ дякуємо Вп. п. Каролеви Служевскому, котрый въ часѣи тяжкой недуги бл. и. Глиасветы бувъ правдивымъ ангеломъ потѣшате-лемъ для засмученаго мужа; рѣвно-жъ дякуємо всѣи доокрестной интеллигенціи и честнымъ гро-мадянамъ села Лѣтынѣи, що звылиа отдати по-кійникамъ поспѣдану прислугу! Лѣтыи 10 л. грудня 1886. *Юліанъ Панковскій*, мужъ и батько, Олена зъ Ференчекѣвъ Лепкова, Ольга Ферен-чекъ, Володимиръ Ференчекъ и Данило Лепкій.

Надѣслане.

Зѣ всѣхъ рѣчей сѣтъ краєной и точной годинѣи найбѣрѣйшимъ подаркомъ на Рѣздо. Онъ може тре-вати и цѣлымъ нѣмъ, мае завоєдыи вартѣсть и сполучає по-житочне съ краснымъ. Поручаємо отже оособливий увазъ нашихъ читатѣлѣи годинничи ремонтѣи олавной на всѣи свѣтъ и преміованю на найзначнѣйшихъ выставахъ всѣи свѣтъныхъ первую премію фабрика акційнаго товариства Sckling въ Бермингемѣ, котрой инсератъ въ нынѣшномъ числѣи помѣщаємо. Просимо при замовленю подати, що чи-татель вычитавъ инсератъ въ нашѣи часодинѣи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1863 251—?

препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковъ для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

І. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ (Моравя)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣдующей: *)

10 метр. чорного терна, подвійно широкого	зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	"	4	—
10 " драйтратъ, тяжкій	"	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорець	"	3	—
10 " бархантъ, найкрасшій взорець	"	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки	"	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, модній	"	3	75
3 1/4 " матеріи на плащъ отъ дощу	"	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть	"	3	50
1 заслона съ джуты турец. взоръ комплектный	"	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусь и 2 одѣяла	"	3	50
1 гарнит. рисов., 1 " и 2 "	"	4	50
1 стебноване одѣяло до сна, тяжке	"	3	—
1 простирало 2 м. довге	"	1	50
1 сѣнникъ 2 м. довгий	"	—	90
3 обрусы, льняний, бѣлий, червоний, жовтій 10/4	"	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4	"	1	20
6 ручникѣвъ льняныхъ 1а зр. 1-80 Па	"	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. локт.)	"	4	20
1 " шифону 30 вѣд. локтѣвъ	"	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па	"	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. локт.	"	5	20
1 " градию дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — Па	"	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (чеськ. фабр.)	"	4	50
1 " моравскій бархантъ сипий зр. 5 черв. бун.	"	6	—
3 дамскіе сорочки зъ шифону богато вышивані	"	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	"	3	25
3 нѣмч. корсеты богато украш. 1а зр. 4 — Па	"	1	80
3 спѣдницъ филан. богато обшивані, червоний сивий, драпъ	"	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	"	1	60
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякой барвы	"	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овецой въ всѣхъ барвахъ модній	"	2	—
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами	"	1	50
1 клятаска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — Па	"	1	20
6 ковчѣрикѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ	"	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтниківъ 1а зр. 2 — Па	"	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовхъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — Па	"	1	80
6 зимовыхъ скаринокъ рѣзнобарвнихъ	"	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	"	4	50
3 модній краватки атласові широкій вузкій 1а зр. 75 кр. 1а	"	1	50

Цѣнники и взорѣвъ даромъ и франко.

Недогодне пріймаеся назавдъ зовѣтъ радю.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядниківъ и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выразне жаданье и безъ послѣдствій.

1730 17—20

ЗНИЖЕНІЯ ЦѢНН.

Р. ДИТМАРЪ

1792

У ЛЬВОВѢ

6—6

Головний складъ

Галицкои нафты салоновои и господарекон

знизивъ цѣны отъ 15 жовтня с. р. и дае почавши отъ 10 литрѣвъ отповѣдний опустъ.

Выключна продажъ Р. Дитмара невыбухающаго петролю.

Лишь непалку и неексплодуючу нафту.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 сѣйств.

Написавъ Олександръ Я. Конисскій.

Цѣна 30 кр. а в. 25

Въ м. VIII-мѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

Выдавецъ и редакторъ Иванъ Белей.

ВАЖНЕ ДЛЯ КОЖДОГО!

Акційне товариство Conkling Manufacturing Company въ Бермингемѣ (Birmingham) въ Англіи розсылае въ наслідокъ значного зниженія тарифъ для пакетѣвъ почтовыхъ до заграничъ, навѣтъ поодинокіе свои слани на весь свѣтъ годинники ремонтари до якого небудъ мѣся въ Европѣ франко безъ оплати мытовой и безъ всякихъ прикрѣхъ формальностей для отбѣрающего просто до дому по слѣдующихъ цѣнахъ фабричныхъ. Мы фабрикуемо яко спеціалѣистъ лишь годинники ремонтари (безъ ключика, ушкокомъ до накручуванія). Безключиковый механизмъ въ годинникахъ есть найпрактичѣйшимъ и найзначѣйшимъ вынайденіемъ новѣйшого часу. Замѣте неспрѣяного шуканія за ключикомъ пятагаса годинникъ черезъ крученіе ушка. Накрывки не треба отже отмыкати, не заходитъ порошъ, олива не высыхае, пружина не може пукнути а годинникъ не потребуе и десятой части той направи якъ та стара система, що вже пережилася.

НАЙЛѢПШЕ СРѢВЛО — съ сказовкою секундовою, съ мѣною красною гравированною накрывкою и кристальнымъ скломъ — съ подвійною накрывкою 9.— 12.— 18 кар. ЗОЛОТО — съ плоскимъ скломъ кристальнымъ, гладкою накрывкою съ монограмомъ, гербомъ або съ елегантною гравированною прикрасою — малый форматъ для дамъ 20.— — великій форматъ для мужчинъ 23.— — мѣной подвійной накрывки, 13 каменѣвъ, знаменитый и солидный годинникъ — малый форматъ для дамъ 30.— — великій форматъ для мужчинъ 35.— „Royal Chronograph“, съ сказовкою 1/4 секунды, особливо мѣною накрывкою, съ пышною гравировкою знаменитой работы (годинникъ, который продають купцѣ по зр. 120.00) 50.— — той самъ годинникъ съ подвійными золотыми накрывками (замѣте откритого циферблату 72.— „Imperial Calendar Chronometer“, показующій мѣсяцъ, днѣ и дату съ сказовкою 1/4 секунды и секунды въ серединѣ, съ 3 особливо мѣдными накрывками, найинѣйшій и найзнаменитѣйшій годинникъ, який фабрикуеся, а который купцѣ продають по зр. 250.0090 — Франко и безъ мѣта везуды. монограмъ, гербы и т. д. вкучено гравированый 1 зр. — окремю.

Англійскій годинникъ признанъ въ свѣтъ за найлѣпшій а що до точности, солидности, доброй работы и тревалости безусловно лѣпшій отъ швейцарскихъ. Безпосередне спровѣдуванье дае больше якъ 50% оцѣности, торговельники годинникѣвъ не роблятъ ихъ самі, лишь спровѣдуютъ ихъ зъ отси и жадають не сорозмѣрно великого зыску. Мы не выдаемо славословной рекламы, мы не даемо фабрикатъ „за повѣ дармо або понизже цѣны“ — нѣхто сего не може! лишь спускаемося на разумный оудъ публики и зѣветну славу нашои фабрики, котору мы собѣ заслужили за 32 лѣтъ ретельностію, черезъ сумѣлину и старанію облуду. Мы уживаемо лишь найлѣпшого срѣбла и выключно лишь 18 кар. золота а всѣ годинники, що мають розсылатися суть нарегулѣвані, запаковані безпечно въ мароканскихъ етуи и готові заравъ до ужитку. Письмо гарантіе на 3 роки есть доручене и мы въ кождѣмъ часѣ подѣймаемося направи даромъ за оплаченіемъ присланіемъ годинника. Яко гарантію старанію и ретельной облуды даемо нашъ фабрикатъ на 3-мѣсячну пробу т. е. купующій має право въ протѣгу сего часу, скоро ему куплена рѣчь не сподобався або его зовѣтъ и безусловно не вдоволитъ, отослати намъ еи назадъ за зверненіемъ уплаченнои сумы безъ всякого отлученія. До уплаты можна уживати банкноты и марки листові всѣхъ краѣвъ або готѣвку посылати переказомъ почтовымъ. Кождѣ замовленіе, хочъ бы и наименше, выконуеся рѣвно старанію ще того самого дня по одержанію, а до чотырохъ днѣвъ есть вже въ рукахъ замовляющаго. Проситъ адресувати: 1801 1—6 Conkling Manufacturing Company, 55 Alma Str., Birmingham (England).

Агентуры и склады комиссий подѣ дуже користными условиями.

Змѣна помешканія.

Д-ръ Яковъ Маль

лѣкаръ для недуговъ горла и грудей мешкае теперъ ул. Ягидоньска ч. 24.

Тягненье в же на Рождество

Kincsem 1 зр. 11. ЛЬСОСѢВЪ ЛИШЬ 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 19—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отъ 20% || 4788 выгравныхъ грѣшми.

Kincsem-Льсоы можна набувати черезъ

Бюро льотеріе угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ

въ Раковичахъ коло Кракова.

Контора и складъ головной въ Краковѣ побѣчъ брѣмъ Фльоріаньскон въ власнѣмъ домѣ.

Выробляе рѣзній роды цикорія зъ матеріалу сырого краснаго власной плантации. Матеріалъ сырой красной або корѣвъ цикорія управляютъ нашои рѣдъ має побѣла хемичной анализы въ лабораторіи академіи промышленно-технической въ Краковѣ далеко больше частей поживныхъ и горкихъ, властныхъ цикорія, якъ такий самъ корѣвъ заграничный. Матеріалъ отже матеріалъ сырой доброй лѣности, цикорія мой ривалъзъ побѣдною съ всякими выробами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що есть красна и дешевина.

Фабрика поручае слѣдующій роды (назвы):

Цикорію краковскую, горку, пачка округла 1/8 1/2 кильо. Кава протована французска даюча вываръ кларовый. Кава краковска въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь) Цикорія въ скринкахъ (конкуренційна). Кава фигова.

Маю надѣю, що Поважаній Панѣ и господинѣ оцѣняючи доброту моихъ выробѣвъ, ихъ вышшу вартѣсть отъ шумно рекламованныхъ фабрикатѣвъ чужихъ, будутъ поспирати змаганія подѣнати на рациональній основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и кравого промыслу.

Выробы мои можна дѣстати въ центральной „Народной Торговли“ и си филиахъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ“ и въ всѣхъ значѣйшихъ торговляхъ. 1696 (27—?)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 49—?

купе и продае

всѣ эффекты и монеты подѣ найприступѣйшими условиями.

3% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котріи побѣла закона зъ дня 2 Ливня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудия 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фондовхъ, цуиллярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить. (до выловования съ 10% преміею т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинцій выконуеся безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякой провизіи.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручае до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; также дешеве по 70, 60 и 50 кр. (барылака зачилося 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно зѣвѣтнѣмъ выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; 1/2 фляшки 45 кр. Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышеной цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр. Оцѣтъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даеся 30 литрѣвъ воды мягкой, чтобы дѣстати оцѣтъ звычайный, пріемный и сильный.)

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограммъ. Свѣтло съ вытисками и красными оздобами рѣзной величинны, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта. Горѣвки рѣзного рода. Сливки угорскіе, повла, горѣхъ волоскіе и тупенкі, миндалы, розанки, фиги, дактиль, араніины, сардини російскіе и т. д. 1648 30—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскіе по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довшіи по 40 кр.; 7-ручковой волоскіе бракованіи по 25 кр. за штуку. Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Танякевичъ, духовный Закомагъ. Накладомъ „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а почтою 15 кр. Дѣстати можна черезъ редакцію „Батьковщины“.

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополѣ

поручае

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и 4-30 зр. франко.

Порто почтове и бѣчѣвка. Прому о ласкавъ замовленія. 1750 13—24

Рѣзбы и украшенія (орнаменты) зъ дерева, олтари, иконостасы и всякіе украшенія архитектурной до церквей и комнатъ выгтовляе въ всякихъ стѣлахъ

Тадей Сокульскій

Львовѣ, ул. Пекарска ч. 4. 1793 8—0

(При случаю тая фирма прѣстѣе хибно подану въ календаряхъ адресу: ул. Паньска ч. 13.)

Лишь правд. съ маркою „Котва“

Страдающимъ на гостѣи и ревматизмъ поручаеся снѣтъ правдивый

Pain-Expeller

съ „Котвою“ яко дуже успѣшное средство домове.

Въ запасѣ мажде въ всѣхъ аптекахъ.

Товариство Рускихъ Женщинъ

взяло въ розпродажъ Лосы великой Лотеріи фантовои, зъ котрыхъ чистый доходъ назначеный на основанье воспиталища для сирѣтъ — дѣвчатъ въ Перемышлѣ.

Если-бы хто зъ ВП. Родимѣвъ хотѣвъ причинитися бодѣй маленькою лептою до довершенія такъ великого дѣла, черезъ закупленіе згаданныхъ лосѣвъ, то просимо зголоситися до Выдѣлу товариства.

Отъ Выдѣлу тов. Рускихъ Женщинъ въ Станиславѣ.

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
крѣмъ русскихъ святыхъ о 5-й год. пош. Литер. додатокъ
„Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. ар-
кушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.
Редакция и администрація подъ Ч. 44 уліцѣ Галицка.
Рукописи звертаються лише на попереднє застереження
оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. зъ однимъ
трьохки печаткою, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в.
— Рецензиромъ неопечатаній вѣдѣний зъ порта.
Предплату и инсераты приймають: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“. у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
schlagasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
сійской Редакция „Кіевской Старичи“ въ Кіевѣ, почтовой
урады и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замѣ въ Одессѣ Дери-
басовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 руб.
на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 руб.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 руб.
съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 руб.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 руб.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 руб.
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 руб.
на півъ року . . . 2 ар. 50 на півъ року . . . 2 руб. 50.
Для Закарпатск., окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
на півъ року . . . 7 ар. 50.
на чверть року . . . 3 ар. 75.
съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
Поодинокое чило коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою
предплату и залогностей.

Болгарска депутація и новый кандидатъ на престолъ болгарскій.

Болгарска депутація закончила вже свою
мисію у Вѣднѣ и выбралася въ четверть вече-
ромъ до Берлина. Депутація старалася ще пе-
редъ тѣмъ поинформоватися у Вѣднѣ, чи бу-
де въ Берлинѣ принята и въ той цѣли бувъ
членъ депутаціи Стоиловъ, ще въ второкъ у
нѣмецкого посла. Кн. Райсъ принявъ Стоилова
дуже притивно и заявивъ ему, що все въ
сти, мовѣ-то въ Берлинѣ не хотѣли при-
ймати депутацію, суть неправдивы. Противно,
въ Берлинѣ дуже радѣ тому, що будуть мо-
гли принять депутацію болгарского собрания,
лишь принять ее — якъ само собою разумѣ-
ется — не може бути офіціальнымъ, а лишь
такимъ самымъ якъ у Вѣднѣ, т. е. приват-
нымъ. Въ противномъ случаю мусѣвъ-бы
представити депутацію турецкій посолъ. На-
вѣтъ коли кн. Александеръ бувъ въ Берлинѣ,
домагався турецкій посолъ сего права. Позаякъ
кн. Бисмаркъ перебуває теперь въ Фридрихс-
бурге, то депутацію буде приймати гр. Гер-
бертъ Бисмаркъ. Кажуть, що гр. Гербертъ не
буде принимать цѣлой депутаціи разомъ, а ли-
ше кожного въ ви членовъ окремо.

Депутація мала у Вѣднѣ — якъ теперь
показалось — ще и иншу мисію, якъ лишь
тую, чтобы разглянутись въ ситуации и вывѣ-
дати становище державъ до справы болгарской;
она мала такожъ вышукати нового кандидата
на князя болгарского и нашла его въ особѣ
кн. Фердинанда Кобургского. Кн. Фер-
динандъ есть наймладшимъ сыномъ помер-
шого въ 1881 р. австрійского генерала кн. Ав-
густа Кобургского и княгинѣ Клементи-
ны Орлеанской, дочки короля Людовика
Филиппа. Его старшій братъ, австрійскій
генералъ-майоръ князь Филиппъ, мужъ
княгинѣ Люизы Бельгійской, есть шуриномъ
архикн. Рудольфа а его сестра, княгиня Кло-
тильда, есть женою архикн. Иосифа. Кн. Фер-
динандъ есть такожъ посвояченый съ паную-
щими родинами въ Англіи, Италиі, Португа-
ліи и Бразиліи, и зачисленъ до одной въ най-
богатѣйшихъ родивъ князьвскихъ. Кн. Фер-
динандъ родился въ 1860 р., має теперь отже
26 лѣтъ. Скончивши „Тересіанумъ“ съ зна-
менитымъ успѣхомъ, вступивъ онъ до австрій-
ской службы войсковой съ початку при кавал-
еріи а опѣли при пѣхотѣ; теперь есть онъ
офицеромъ при угорскихъ гонведлахъ, а то
длѣтого, що має индигенатъ угорскій. Треба
такжъ и то зазначити, що кн. Фердинандъ
есть чоловікомъ всесторонно образованнымъ,
знає пять живыхъ языковъ а его улюбленнымъ
занятіємъ поза-службовымъ есть орнитологія,
ботаника и огородничество. Въ який спосѣбъ вы-
плыла его кандидатура, доси ще точно не-
вѣстно. Кажуть, що она вышла въ иници-
ативы самой депутаціи, котра насампередъ звѣ-
дувалася потайкомъ и воевѣмъ въ-далека, чи
кн. Фердинандъ приймивъ-бы депутацію у себе,
а коли о томъ заведѣчилась, то поѣхала до
замку князя въ Ебенталь коло Дирнкрутъ въ
Австрію долѣйшій и предложила ему канди-
датуру. Князь принявъ депутацію, разумѣсь,
дуже сердечно, и сказавъ їй, що онъ при-
ймивъ-бы болгарску корону, коли бъ его собра-
ніе выбрало и Россія признала сей выборъ ва-
жнѣшимъ, а державы, що подписали угоду бер-
линскую, его выборъ подтвердили. Передъ тѣмъ
муситъ онъ однакъ мати позволение отъ
своего найвысшего владѣтеля, цѣсаря Франца-
Иосифа. Кажуть, що кн. Фердинандъ въ-разу
не хотѣвъ вводитися на свою кандидатуру, але
до того мавъ его склонити архикн. Іосанъ.
Заразъ по принятию депутаціи поѣхавъ отже

князь до С. Вел. цѣсаря, чтобы ему вложить
рапортъ, а оттакъ бувъ такожъ и у гр. Каль-
нокого. Опѣлиа же отбулася родинна нарада,
на котрой постановлено, чтобы князь принявъ
кандидатуру. Въ другой стороны вновь доно-
сятъ, що кандидатура кн. Кобургского есть
кандидатурою австрійскою. Тому однакъ за-
перечують рѣшучо вѣдѣнскіе газеты и ка-
жуть, що она вышла чисто лише въ иници-
ативы самой депутаціи.

Депутація не мала припоручена анѣ отъ
собрания анѣ отъ своего правительства пере-
говаривати въ сѣй справѣ съ кн. Фердинандомъ,
але увагу ви звернули на то приватный особы
въ выпытовкахъ кругомъ русскіихъ. Кн.
Фердинандъ бувъ именно въ часѣ коронаціи
царя Александра III въ Москвѣ яко предста-
витель своего дому и тутъ зробивъ знакомство
съ особами, котры теперь въ першій линіи
звернули увагу Болгаръ на него. О кандида-
турѣ сѣй пише „Pol. Corr.“: „Можемо сконста-
тувати, що кандидатура ся выплыла воевѣмъ
и выключно лишь въ инициативы болгарской
депутаціи, котра перебувала у Вѣднѣ и поро-
била кроки у кн. Кобургского, не повѣдомивши
о своемъ намѣреніи нѣякой мѣрдоидной особы.
Чи депутація мала до сего мандатъ отъ собра-
нія або отъ своего правительства, доси не вѣ-
стно. Фактъ, що кн. Фердинандъ повѣдомивъ
о томъ цѣсаря, повеняясь его становищемъ въ
австрійскѣмъ войску. Само собою разумѣсь,
що середъ обставинъ, въ якихъ ся кандидату-
ра выплыла, уважавъ князь потрібнымъ по-
вѣдомити о томъ опѣлиа такожъ и гр. Каль-
нокого. Тымчасомъ развѣдшася о сѣмъ вѣстѣ,
а публично мнѣние приняло кандидатуру кн.
Кобургского симпатично. При томъ вѣстѣмъ
не треба однакъ спускати въ ока, що вѣдѣнскій
кабинетъ такъ само не знавъ нѣчого о doty-
чныхъ намѣреняхъ болгарской депутаціи и ви-
крокахъ, якъ и другіе кабинеты.“ Въ подобный
спосѣбъ высказуется такожъ и „Fremdenblatt“,
органъ гр. Кальнокого, и каже, що иници-
ативы до сѣй кандидатуры не дала нѣяка
державя.

Депутація болгарска, забезпечившись о
кандидатурѣ кн. Фердинанда, повѣдомила о
томъ заразъ русскіи посла кн. Лабанова и
просила его, чтобы онъ донѣсь о томъ до Пе-
тербурга. Дня 16 с. м. мавъ отже кн. Лаба-
новъ сказати одному изъ членовъ депутаціи,
що въ Петербургѣ не надѣшлася спеціальна ин-
струкція и онъ може лишь то повторити, що
Россія не признаетъ законно анѣ регентіи анѣ
собрания. Кандидатуры кн. Кобургского не мо-
же онъ принять офіціально, бо о сколько онъ
знає, Россія не отступила отъ кандидатуры кн.
Мингирельского. Лабановъ мавъ ще додати, що
депутація одержитъ може въ Берлинѣ иншу
вѣдомость. Яке становище заняла Россія до
сѣй кандидатуры, показуется въ органу русскі-
ского министерства дѣлъ заграничныхъ. „Jour-
nal de St. Pѣtg.“ пише именно: „Не можна
брати на серію вѣсти, що депутація болгарска
предложила кн. Кобургскому кандидатуру на
престолъ болгарскій и що князь тую канди-
датуру приймивъ. Депутація не має права пред-
класти престолъ болгарскій и можна сумнѣ-
ватися, чи хто принявъ-бы его середъ тепе-
рѣшнхъ обставинъ. Завѣрюванье, що канди-
датура ся не стрѣтитъ оппозиціи изъ стороны нѣ-
якой державы, есть ванадо авантюрище, що-
бы надъ нимъ близше застановлятися.“

Такъ отже стоитъ доси справа канди-
атуры кн. Кобургского; треба чекати, що ска-
жуть на ню въ Берлинѣ и які будуть тамъ
успѣхи болгарской депутаціи.

Внесение кн. Адама Сапѣги о науцѣ языка нѣмецкого.

Князь Адамъ Сапѣга выступивъ въ Соймѣ
въ оборонѣ языка нѣмецкого въ школахъ оеред-
ныхъ Галичины и вѣстѣ, чтобы та найвысша

власть законодательна краєва, по мнѣнію его вы-
ключно компетентна рѣшати языковъ справы въ
Галичинѣ, застановилася надъ придуманьемъ тыхъ
оредѣтъ, котрыми можна-бы поднести знанье я-
зыка нѣмецкого у галицкой молодежи школьной.

Що внесенєе такъ поставлено въ Соймѣ,
сему нѣхто не подивуется, хто разъ въ житю
мавъ случайность провѣрити, о сколько молодѣжь,
вышловша зъ середнихъ школъ а навѣтъ по по-
кѣнченыхъ студіяхъ университетскихъ, мало вла-
дѣє языкомъ нѣмецкимъ. Межи давнюю молоде-
жею зъ передъ 1870-ыхъ роковъ, а нынѣшнюю
побирающею науку выключно въ языкѣ польскомъ,
на томъ поли не дастся потягнати нѣ найдалѣ-
ша паралелю.

То однакъ муситъ кожного здивувати,
що внесенєе о поправѣ науки языка нѣмецкого
въ школахъ нашихъ вышло зъ устъ кн. Адама
Сапѣги. „Червоный князь“ мѣгъ поважити по-
плоты противъ натріотично-національной отруѣ
польской, плеканой такъ старанно гр. Голухов-
скимъ и Яномъ Добжанскимъ, — отруѣ, котра
въ своемъ часѣ мала на оцѣ ломити и зрывать
всякіе мосты и кладки, що Галичину лучили съ
нѣмецкою Австрією? Такъ однакъ сталося! „Чер-
воный князь“ подѣсь потребу заботи на ново
до нѣмецкого Fiebel-a основнѣйше, якъ доси отъ
1867 року практиковано.

Якъ однакъ мотивы були до того, не
трудно отгадати. Князь Сапѣга признає, що до
поставленія такого внесенія спонукали его практи-
чній зглядъ и користи, які плывуть изъ знанія
языка нѣмецкого. Внесенємъ своимъ бажавъ-бы
онъ открити краєвой молодежи школьной ширшу
дорогу до вышнихъ становищъ въ державѣ и ар-
міи, а молодежи промысловой дати мототу усе-
вершатися по-за границы Галичины, именно въ
Нѣмеччинѣ. Та обставина однакъ не выдаєся
намъ бути одинокимъ и властивымъ мотивомъ.
Побѣтъ того мотиву есть и другій, важнѣй-
шій, политичного характера. Рѣчь тую пологнимо
заразъ.

Читателѣ „Дѣла“ пригадають собі, що въ
тогорѣчній Радѣ державной и въ делегаціяхъ
изъ стороны миннотра войнъ якъ и членовъ дѣ-
вицъ появились жалъ на подѣшадокъ языка нѣ-
мецкого въ поодинокихъ коронныхъ краяхъ, и що
уже тогда давалось чути голоасы о потребѣ на-
правы того минного зла. Разомъ съ самъ по-
вилось навѣтъ внесенєе по. Шаршмидта, отре-
мляче до того, чтобы въ цѣлѣи Долятавщинѣ,
будто для скрѣпленія идеи державной, завести
языкъ нѣмецкій яко т. зв. языкъ державный.
Внесенєе по. Шаршмидта отослано до окремой
комисіи до мераторичаго залагодженія и зъ от-
тамъ мало выйти отповѣдѣе предложєе, котре
могло языковъ права народѣвъ не-нѣмецкихъ въ
дечѣмъ укоротити.

У страха великій очи. Такъ и тутъ.

Щобъ случайно Рада державна не взяла
до поправы науки языка нѣмецкого въ Долятав-
щинѣ, чтобы тѣмъ самымъ не нарушила компе-
тенціи Соймовъ краєвыхъ, нормувавшихъ доос
выкладовый языкъ въ школахъ, для тыхъ то
причанъ подѣсь кн. Сапѣга потребу взяти са-
мымъ Соймамъ за бодѣи малый переворотъ въ
школьництвѣ въ користи языка нѣмецкого. Тѣмъ
выпереджено Радѣ державной и Нѣмцамъ зъ дѣ-
вицъ выбито оружье зъ рукъ. Наколи-бъ теперь
въ Радѣ державной справу языка нѣмецкого на
ново поднато, то вже кожного часу можна буде
откликаться, що сею справою занялся вже
Соймъ. И въ томъ мѣстѣтосъ политична оторона
внесєи кн. Адама Сапѣги, поминувши вже ту
обставину, що самъ князь и болѣшность Сойму га-
лицкого окрылясь нимбомъ льбальности для инте-
реовъ державныхъ и тако-жъ идеи.

Кн. Сапѣга поступивъ собі при цѣлѣи
справѣ дуже оглядно. Онъ не жадає змѣны уста-
вы соймовой о языкѣхъ выкладовѣмъ въ Галичинѣ,
не жадає яко-небудь новелъ до сѣи ustawy, онъ
хочє лишь, щобъ придумано чисто дидактичній
оредѣтъ для усопѣшнѣйшого научанія языка нѣ-
мецкого въ школахъ оередныхъ.

Та ще яка то довга дорога предѣлѣтъ вне-
сеню князя Адама! Внесенєе пошло до комисіи
школьной, зъ отси поѣде до Выдѣлу краєвого.
Выдѣлъ краєвой окличе анкету ad hoc, анкета
здасть справу Выдѣловъ краєвому, а сѣй дошєва
предложитъ готову або неготову справу олдѣлю-
чѣи сѣи соймовѣи. Черезъ весь той часѣ деле-
гация польска у Вѣднѣ буде мати опѣкѣи изъ
стороны Шаршмидтовичѣвъ, а державя буде жити
надѣєю, що шансы языка нѣмецкого яко-сь съ ча-
сомъ поднесутся.

Що нашъ поглядъ на дѣло не есть лишь
комбинаціею, на доказъ того скажемо, що не
лишь въ насѣ, въ Галичинѣ, але и въ Чехахъ,
найболѣше интересованѣи провинціи, порушено си-
ми дѣлами справу науки языка нѣмецкого. Тамъ
въ клябѣ чєскихъ посѣловъ державъ минувшого
тыждня по. Ригеръ проповѣдъ на той самый те-
матъ и говоривъ рѣвно-жъ за потребу лучшего
познакомленія молодежи чєской съ языкомъ нѣ-
мецкимъ, хочъ предметъ сѣи есть въ Чехахъ
болѣше непопулярный якъ въ нашѣи Галичинѣ.

Спеціально до Русинѣвъ можно навѣтъ
оказати, що рускѣи посѣлы давно вже указували
на потребу совѣстнѣйшого и ширшого трактованія
языка нѣмецкого въ школахъ галицкихъ, за що
навѣтъ изъ стороны польской доводились имъ
неразъ горкіе докторы. Пригадаємо лишь князю
Адамови, що въ 1867 роцѣ въ часѣ дебатъ надъ
языкомъ выкладовымъ въ школахъ оередныхъ и
народныхъ Русины домагались болѣшого ува-
женія языка державного. Тогда русскіи посѣловъ
узнано реакціонерами, а нынѣ по 20 майже лѣ-
тахъ желанье русскіи посѣловъ плывєе накопи не
зъ сердца, то зъ устъ князя Сапѣги. Але добре,
що Полякъ бодѣи шадѣу ро szkodie. Лучше по-
дѣйше якъ нѣколи. А есть и въ томъ мѣла неме-
знѣе, що кн. Адамъ Сапѣга хотя въ змѣнѣи
формѣ домагается нынѣ того, чого домагався ко-
лись посѣлъ о. Гавриилъ Крижановскій.

Пригадаємо дальше и ту обставину, що по-
сѣлъ сов. Ковальскій на той самый тематъ о нѣ-
мецкомъ языкѣ говоривъ въ своемъ оправданіи
посѣловскѣи передъ выборцами овыми въ Сокаль-
щинѣ, Рѣвнщинѣ и Жѣвковщинѣ. Впов. посѣлъ
подносилъ такожъ потребу прикладатѣи молодежи
нашѣи болѣше до языка нѣмецкого, въ маю сего
року. Толькожъ тогда вѣявъ видко иншій вѣтеръ
въ горѣ и зъ долу, и дѣло то не було такъ по-
пулярнымъ якъ нынѣ, коли притиснено насѣ до
отѣны можностєи существованія языка держав-
ного. Вправдѣ по. Шаршмидтъ, выносячи свое
предложєе въ Радѣ державной, для позысканія
делегации польской зробивъ їй надѣю, що Гали-
чина буде вынута зъ-подъ загального правила,
але Шаршмидтъ отрѣлиа, а будучность нецєвна
носитъ кулѣ. Чому-жъ про-то не убєзпечитися
зъ горы?

Про поглядъ Русинѣвъ на цѣлу справу бу-
ли-бы мы може теперь и не згадували. Поглядъ
той звѣтнѣи воймъ и навѣтъ австрійскому пра-
вительству. Русины нѣколи не хотѣли обмежи-
тѣи китайскимъ муромъ отъ культуры европей-
ской и при нынѣшнихъ обставинахъ дѣють о то
дуже, щобъ въ рускѣи гимназіи молодѣжь учи-
ласъ основно языка нѣмецкого и була оттакъ опѣ-
обна переходнѣи чѣловѣчнѣи на университетъ
вѣдѣнскій. Але до той пригадки ономукавъ насѣ
самъ князь апострофомъ въ овоій рѣчи въ Соймѣ,
зверненою до Русинѣвъ. Мотивуючи внесенєе
свое, оказавъ кн. Сапѣга мѣжъ иншими олдѣуюче:
„До однихъ (Русинѣвъ) хотѣвъ я ще звернутися,
бо боюсь, щобъ мене але не зрозумѣли. Она борются
нынѣ о права своего языка, якъ мы колно, хочъ
ще такъ якъ мы далеко не дойшли. Она то оутѣ
дуже дразливѣи на всякій голоосъ въ kwestіи от-
ношенія языка до языка. Не хочу, щобъ она въ
моимъ внесеню добавили яко-сь желанье або яко-сь
накликуванье до зрєченія-ся святыхъ правъ своего
языка. Наколи мене зрозумѣють такъ, що я ро-
блю се зъ змного пониманія интересѣвъ
краю, що годѣи яти за далеко, то буду
радѣи и доволеный. Не хочу стягнути на себе
подозрѣнєе, будто мы имъ (Русинамъ) хочемо

давати якійсь науки або шкодний для них при-
мір. Права кожного народу до языка суть Бо-
гом дані. Най она борються о овои права, а мы
(Поляки) хайбай скажымъ имъ збавити: „Тутко
z gozwaq!“ Належите (Русине, слухай!) до дер-
жавы, котрой интересы мусимо узгляднати, а про
то старайтеся заодно удержати гармонію меж
интересами языка вашого (русского) а языка того,
въ котромъ мусимо порозумѣватися въ той дер-
жавѣ.“

Князь Адамъ выступивъ тутъ не лишь яко
менторъ, але и яко прокураторъ. Намъ Русинамъ
велитъ бытъ освоити ся съ своимъ внесеньемъ,
такъ мовъ-бы Русины коли-небудь подвоили
край противъ языка нѣмецкого въ загалѣ або
поправы его науки въ школахъ. Се больше якъ
смішно! Тамъ мы въ очей тон коноорціи, що
вотунаеся нынѣ за языкомъ нѣмецкимъ, були за-
одно „Schwarz-gelber-ami“, а якъ до науки язы-
ка нѣмецкого мы относились въ часѣ польщенія
школъ нашихъ, о томъ згадали мы вже выше.
Менторства того не потрібуемо и звертаемо не
безъ певныхъ основъ на адресу самого-жъ князя.
Рѣвно-жъ не насъ можуть дотыкати слова, будь-
то Русины на интересы краевъ не дивляться „э-
мико“. А кѣлько то развѣ наклеивали мы вер-
ховодячу „hierarchi-ю професц-у“ до зимного
трактования тыхъ интересовъ: до розвою школъ
на основахъ національныхъ, безъ шовинизму и
нездалыхъ експериментѣвъ вынародовлюваня; до
полагодженія kwestii рускою въ дорожъ мирнобъ;
до оспѣлюю прайцѣ на экономичномъ поли и т. д.?
На интересы краю и его отнѣшеніе до державы
масмо и зимній и здоровій очи и навѣтъ могли-бы
мы тими очами служити воимъ, що колись съ
оєю державою хотѣли пойти въ розрывъ. Такожъ
годѣ намъ докорювати, будь-то мы въ борбѣ о
языковій права „бѣгаемо за далеко“. И такъ об-
жалованье отпирасмо рѣшучо. Досытъ тыхъ по-
дорѣванъ! Medice, cura te ipsum! — отъ яка
отпѣвѣ на мѣсці. А въ другой стороны можемо
увѣрити князя Адама, що о нашихъ представи-
телѣвъ въ Соймѣ може бути опокѣйный. Они не
станутъ въ дорожъ его внесено и безъ ментор-
ства и безъ инсинуаціи, бо знаютъ, о скѣлько въ
правъ народныхъ мають уступати державѣ, при
котрой стоять вѣрно не отъ вчера або кѣлькохъ
лѣтъ.

О экономичномъ станѣ селянъ въ Галичинѣ.

Рефератъ, выложенный на окружномъ Вѣчи на
родномъ въ Станиславѣ для 8 грудня 1886,
Северина Даниловича.

Дорогі Братя! Комитетъ вѣчевый вчи-
навъ менѣ велику честь, поручивъ менѣ про-
мовити нынѣ до васъ, любіи Братя селяне, въ
нашихъ справахъ экономичныхъ, т. е. маетко-
выхъ, про ваші достатки та гарады, про ва-
ше горѣванье та бѣдованье. Не така то легка
рѣчь, высказати отутъ передъ вами все ваше
добро и лихо, вывѣсти всѣ причины вашої
нужды и вынайти способы, якъ тую бѣду вже
разъ побороти, якъ бы прійти хоть троха до
лѣпшого. О томъ бы треба цѣлы книжки пи-
сати, надъ тымъ бы треба роками радити, —
такъ житье наше въ всѣхъ бокахъ неоднаке.
Такъ всяка всячина сходится на наше добро та
лихо! И силы мои не до того, и часъ тутъ ко-
роткій. Ту буду старатися высказати вамъ все
то лишь въ головныхъ начеркахъ, лишь такъ
въ грубого, яке то наше панованье, та отки
и куды що йде, и якъ-бы ту нашу бѣду мож-
на бодай якъ-такъ полатати.

Ще на передъ всего мушу васъ, Братя,
перепросити, що буду говорити досытъ чиселъ
та рахункѣвъ, що може троха буде нудити;
але-жъ якъ хочемо въ ладѣ розкавати про ма-
етки та выдатки, то конче треба скавати, кѣ-
лько того е и що кому паде. Прощу однакъ ла-
скаво уважати, а коли мои слабій силы добре
вдали, то въ тыхъ рахункѣвъ та чиселъ мѣже
вымѣркуете щось цѣкавого, що придастися
знати. Скажете може, отки то все можна зна-
ти? На то вамъ скажу, що у насъ, якъ и въ
кождѣмъ майже краю, ведесе урядова статисти-
ка, то значить е такой урядъ якъ ц. к. цен-
тральна статистична комисія у Вѣднѣ для цѣ-
лої державы, а бюро статистичне при Выхѣлѣ
краевѣмъ у Львовѣ для Галичины, де записы-
еся все, що край и держава и отки бере, на
що выдае, кѣлько е людей, кѣлько людей ро-
дится и мре, якъ маетки въ краю, кѣлько ро-
дитъ земля, кѣлько и чого вироблюеся въ
краю, и все такъ инше, чого конче треба, абы
знати, якъ въ краю що дѣсая, яке его богат-
ство и яка его сила; а тѣ уряды статистичні
довѣдуются о томъ всѣмъ въ конекрипціи, а
такъжъ черезъ староства, суды, уряды подат-
ковій и всякій иншій уряды. Крімъ того цѣка-
въ ученій люди богато самі на свою руку за-
писують и то друкують въ газетахъ та книж-
кахъ. Правда, що въ томъ всѣмъ нема напи-
сано, кѣлько власне у сего або у того гадъ
вродилося, або що бы коли мавъ, — але вра-
ховано на гуртъ въ цѣломъ краю. Якъ же
потому ровняйкувати то все на каждого, то

выйдутъ такъ звані „числа пересѣчны“, мен-
ше больше, що на одного паде.

Нынѣ мы тутъ коротко перейдемо насам-
передъ, якій нашъ станъ, такъ якъ бынъ теперъ
стоитъ, якъ нашъ маетки и доходы, и яке у
всѣмъ добро, — а подале того, якъ нашъ вы-
датки, якъ въ нихъ користи, отки йде наше
лихо, якъ бы пробовати радити на него.

I.

Всѣхъ людей въ нашѣмъ краю Галичинѣ
е 5,965,300; въ того Русинѣвъ 2,551,600. По-
лякѣвъ меньше-больше такъжъ только, кругло
2,600,000. Жидѣвъ кругло 700,000, а рѣшта
Нѣмцѣвъ и иншихъ. Жидѣвъ отже е у насъ
11-5%, т. е. на кожду сотку людей въ Гали-
чинѣ паде майже 12 жидѣвъ.

Погляньмо теперъ, въ чого тѣ всѣ люди
въ Галичинѣ жиють, якъ они подѣлены подале
способѣвъ варѣбку. Подаю тутъ вамъ числа
въ цѣлої Галичины, бо такъ они до купы за-
писуються и рахуються. Галичина доси не по-
дѣлена на польску и руску, а властиво на ма-
зурску и руску, тожъ въ одинъ рахунокъ все
йде. Оно й нѣчо не вадитъ. Мы можемо спра-
ведливо на перевагу Полякѣвъ надъ нами на-
рѣкати, але мазурскі селяне, хлопцы въ своѣй
Мазурщинѣ нѣчо намъ не винні, у нихъ одна
бѣда, що й у насъ, може ще горше, а яка
имъ рада, така и намъ.

Въ нашѣй отже Галичинѣ наибольша
часть людей живъ въ рѣлѣхъ, въ той святой ве-
личѣ, бо 4,640,400, се значить меньше-больше
78 на 100, больше-жъ три четвертины всѣхъ.
Въ иншихъ краяхъ нашої австрійской держа-
вы далеко меньше часть мешканцѣвъ живъ въ
землѣ: въ Ч-хахъ н. пр. лишь менше якъ по-
ловины робить коло землѣ (45%), въ Моравіи
(53%) и Шлеску (50%), майже половина, а въ
Австріи нѣмцѣвъ меньше навѣтъ якъ тре-
тина рѣльничѣвъ (30%); въ одной лише Далъ-
матіи е ще больша часть рѣльничѣвъ, якъ у
насъ.

Зъ тыхъ 22 на 100, що не жиють въ
рѣльничѣствѣ, третина приходится на всякихъ
робѣтничѣвъ та ремѣсничѣвъ, не рахуючи од-
накъ жидѣвъ, — рѣшта суть жиды и паны
мѣсскі, урядники и служба при равныхъ у-
радахъ.

Вернемъ однакъ до рѣльничѣвъ, а осо-
бливо селянъ-хлопѣвъ: въ тыхъ 4,640,400
душъ, що жиють въ землѣ, паде на панѣвъ,
посеорѣвъ, офиціалистѣвъ и жидѣвъ, що
жиють по селлахъ по большѣй части въ шинку,
меньше-больше тыхъ 140,400 душъ, такъ що
хлѣборѣбѣвъ селянъ лишаеся кругло 4,500,000
душъ.

Якъ-жъ тѣ 4½ мил. селянъ душъ мають
доходы и въ чого они жиють? Всѣ они жиють
власне лишь въ самой землѣ, бо промыслу ин-
шого по селлахъ у насъ нема, — тожъ поглянь-
мо, що та селянская земля родить.

Вся земля такая, що щось родить: рѣлѣ,
огорождѣвъ, лугѣвъ, пасовищъ и лѣсовъ разомъ
е въ Галичинѣ кругло 7½ миліонѣвъ гекта-
рѣвъ, то значить на нашувычайну стару
мѣру меньше-больше 13 миліонѣвъ моргѣвъ.
Зъ той всей землѣ приходится больша полови-
на (57 на кождыхъ 100 моргѣвъ) на менші
посѣлости, на селянъ, а рѣшта на большу по-
сѣлѣсть, на дворы — и такъ, що рѣлѣ, ого-
родѣвъ, лугѣвъ и пасовищъ менше-больше три
четвертины припадае на малу посѣлѣсть, се-
лянъ, а лѣсовъ за то меньше навѣтъ якъ де-
сятая часть належитъ до громадъ та селянъ, а
больше якъ девять десятыхъ приходится на
дворы.

Пригляньмося теперъ: що меньше-боль-
ше та земля, котра остане въ рукахъ селянъ и
въ котрой живъ повнѣта миліона душъ, — що
она родить, якъ она живитъ тѣ миліоны се-
лянъ, що такъ горько коло неї роблятъ? Ц. к.
центральный комисія статистична у Вѣднѣ за-
писала всѣ плоды та полѣтки землѣ въ роцѣ
1884 и якъ тогды все плачено на торгѣ у
Львовѣ. После того рахунокъ вродилося въ ро-
цѣ 1884 пшееницѣ кругло 4,300,000 гектолит-
рѣвъ въ вартѣсто по цѣнѣ львовской кругло
28 миліонѣвъ зр.; жита на 30 миліонѣвъ зр.,
ячменю на 18 миліонѣвъ, овса на 33 миліоны,
кукурузы на 6 миліонѣвъ, фасолѣ, гороху, бо-
бѣ и иншого такого на 10 миліонѣвъ, гречки
на 4 миліоны, бараболъ на 70 миліонѣвъ, въ
кѣнци конюшины та сѣна менше-больше на 9
миліонѣвъ зр. Разомъ отже всѣ полѣтки въ
рѣлѣхъ вписанъ черезъ тую комисію, такъ якъ
стояли, не рахуючи вложеной работы и гро-
ша, вартѣ были 208 миліонѣвъ зр., а то зна-
чить рѣчный полѣтокъ въ одного гектара
рѣлѣ (трѣшки большѣ якъ 1¼ морга) вартѣ
бувъ на грошѣ 70 зр. а. в. Коли порохуемо
такой самый полѣтокъ въ всей рѣлѣ въ Гали-
чинѣ, (бо комисія статистична не вписала до
рахунокъ меньше якъ четвертину всей рѣлѣ) —
то, коли навѣтъ причинимо троха, абы не ду-
же помылитися, выйде всего полѣтку въ рѣлѣ
въ Галичинѣ въ роцѣ 1884 кругло на 270
миліонѣвъ зр. Зъ того три четвертины
паде на землю селянскую, такъ, що выходи-
ло-бы для селянъ 202½ миліона зр. Але
вовымѣмъ на увагу: 1) що земля селянская
таки въ роду звычайно горше якъ двѣрка, а
притѣмъ горше справляювана, родить далеко
меньше, якъ двѣрка; 2) що тутъ все порахо-
вано на цѣны львовскі, а не на цѣну въ
мѣсці; 3) що до малой посѣлости входить
грунты ерекціональній и грунты хлопскі, що
перейшли въ руки жидѣвъ та що покупува-
вали паны, — то выйде весь полѣтокъ въ рѣ-

лѣ, що лишаеся селянамъ, далеко меншій. Я
его рахую длятого кругло на 180 миліонѣвъ
зр., с. е. о десятую пайку меньше, якъ выхидитъ.
Зъ лугѣвъ после рахунокъ той-жъ ц. к. коми-
сией выйде полѣтку меньше-больше 50 зр. въ
гектара, то въ всѣхъ лугѣвахъ селянскихъ вы-
паде 36 миліонѣвъ зр. Такъ само въ огорождѣвъ,
рахуючи полѣтокъ въ нихъ о третину выше,
якъ въ рѣлѣ, выйде 8 миліонѣвъ; а въ пасо-
вищѣ, числячи ихъ высоко — по 12 зр. рѣч-
но въ морга, выпаде на селянъ 10 миліонѣвъ
приросту. Разомъ отже все, що селяне изъ
всей своей землѣ въ Галичинѣ за рѣкѣ выво-
дуютъ, выносятъ на грошѣ 234 миліонѣвъ.
Але то ще не значить, чтобы то все вже мож-
но ужити: зѣвети, продати, чи якъ тамъ. Пре-
цѣны чтобы господарка ишла въ року на рѣкѣ,
треба часть того, що вродится, навадѣ вложити
въ господарку: треба лишити на насѣнье, тре-
ба выгудувати худобу до работы, треба поле
хоть якъ-такъ гноити, треба купити и попра-
вляти рѣзній приряды до господарки, треба по-
дынокъ поставити чи направити, и т. п. На
все то якъ кождый господарь скаже, за мало
навѣтъ третины цѣлого полѣтку въ госп-дар-
ства, — але рахуюмо третину, бо мы солому
изъ вѣжа не брали въ нашъ рахунокъ. Ли-
шится отже лишь 156 миліонѣвъ зр., въ чого
уже мають селяне выжити и всѣ тягары по-
нести. Якъ оно выхидитъ, побачимо потому.

Яке-жъ то ихъ житье при томъ доста-
тку? Яке житье — то найлѣпше въ того видно,
яке ихъ здорѣвье. Хотѣи нашъ людъ такъ на
всю бѣду загартованъ, и такъ до неї при-
выкли — то однакъ найменше здорѣвья мають
въ всѣхъ краяхъ Австріи. У насъ люди най-
больше мрутъ, и на такой слабости, що въ бѣды
приходятъ. У насъ маленькихъ дѣтей умирае
майже два разы только, якъ въ иншихъ кра-
яхъ. Въ 1882 р. 17-34, въ 1883 р. 18 на 1000
живыхъ, деинде умирае 8—12. А дѣти тѣ
мрутъ тому, що нема ихъ чимъ доглядати. У
насъ тифусъ не выводится въ краю, майже
три разы только мре у насъ на тифусъ, що
въ иншихъ краяхъ Австріи (4 на 1000, де-
инде 1—2), а тифусъ бересе звычайно въ
голоду.

Слабѣсть нашего народу видима изъ по-
рѣчной бранки, — все больше харлаковъ, ве-
дѣбныхъ, хоти чимъ-разъ менше перебира-
ють при асентерунку. Тутъ же додаеъ, что
жиды у насъ больше якъ два разы скорше
множатся, якъ Русины, видно, что имъ богато
легше житье, якъ намъ.

Важнымъ свѣдѣнствомъ богатства и силы
народу есть станъ его просвѣты, кѣлько лю-
дей користае въ науки. Число учениковъ, що
ходятъ до школъ особливо высшихъ и серед-
нихъ, показуе воможность народу, бо бѣднѣ
не могутъ удержувати дѣтей въ школахъ.
Показуе дальше кѣлько творится интеллигенціи
у народу, — а интеллигенція е дуже важною
для цѣлого народу, якъ лише она съ нимъ
держитъ и не цураеся его та его мовы, бо
черезъ щирю для народу интеллигенцію подно-
сится цѣлый народъ. Дальше станъ просвѣты
а особливо станъ школъ нившихъ показуе,
кѣлько вже сама маса народу поступае, яке
его значенье и вага мѣжъ иншими народами,
и кѣлько вже въ томъ народѣ е силы, чтобы
самому за себе стати и въ своѣмъ житю собѣ
помогти, бо съ народомъ просвѣщеннымъ, ко-
ждый муситя рахувати.

Мы Русины подъ взглядомъ просвѣты
стоимо дуже низко въ примѣреню до ин-
шихъ народѣвъ Австріи. До школъ высшихъ
ходило всѣхъ Русинѣвъ въ 1884 р.
левы 453, т. е. леви 1 на 6,000 душъ, коли
н. пр. у Полякѣвъ паде 1 на 1,700 душъ, у
Нѣмцѣвъ 1 на 1,200, а у Чехѣвъ 1 на 1,900
душъ; мы стоимо 4 або 5 разѣвъ горше отъ
иншихъ народѣвъ Австріи. То само и въ шко-
лахъ среднихъ, гимназияхъ и реальныхъ. До
школъ среднихъ ходило въ р. 1884 Руси-
нѣвъ 1840 т. е. 1 ученикъ на 1,500 душъ, коли у
Полякѣвъ паде 1 на 330, у Нѣмцѣвъ на 250, а у
Чехѣвъ на 270 душъ. А навѣтъ до найнишихъ
школъ народныхъ богато меньше у насъ ходитъ,
якъ въ иншихъ краяхъ. Правда, не конче й
добры тѣ наші народні школы, особливо для
насъ Русинѣвъ, але все-таки можна въ нихъ
дечого научитися, бодай письма, котре е под-
ставою всей науки. На 100 дѣтей, що повинні
ходити до школъ народныхъ, у насъ въ Га-
личинѣ ходитъ леви 58, коли въ Чехіи хо-
дитъ майже всѣ, бо 98, въ Моравіи 95, въ Ти-
ролі 93. А теперъ вовымѣмъ ще то, що въ
мѣстахъ ходитъ богато дѣтей до школъ, що
уже не обовязанъ, то селянскихъ дѣтей и
тыхъ 58 на 100 не буде, — а вже поминаю
тъ, що у насъ по селлахъ богато дѣтей отъ ли-
ше навываеся, що ходять до школы.

(Дальше буде.)

Новый успѣхъ „Народной Радѣ“.

Выдѣлѣ „Народной Радѣ“ у Львовѣ одер-
жавъ отъ ц. к. ген. Дирекціи зельзвницъ держав-
ныхъ слѣдующе письмо:

„До Выдѣлу политичного товариства „На-
родна Радѣ“ у Львовѣ!

Въ отвѣдѣ на многоважаюу допись, въ
котрой звертаеся увагу на отвѣдѣне узглядненье
русского языка при написанъ на стацияхъ, осте-
регъающихъ таблицахъ, оповѣщеняхъ и дописяхъ
ц. к. зельзвницъ державныхъ въ сторонахъ краю

отъ рускимъ населеньемъ, дальше въ оправѣ умѣ-
щеня рускою написы на будынку дирекціи руху
у Львовѣ, подаю сямъ до вѣдомости Свѣтлого
Выдѣлу, що я въ переведеню засадѣ, установле-
ныхъ въ §. 7 организационного статута управы
зельзвницъ державныхъ приказавъ розпорядженьемъ
въ дни 19 цѣтня 1885 ч. 1841/ба всѣмъ дирек-
ціямъ руху, оспеціально же окружнымъ дирекціямъ
въ Краковѣ и Львовѣ, що всѣ, назначенъ для
публики повѣдомленя, оповѣщеня, написи, окру-
жники и т. д. мають уваживатися въ засадѣ въ
двохъ языкахъ (по нѣмецки и по польски) и въ
трохъ языкахъ (по нѣмецки, по польски и по
руски) въ мѣру уживаныхъ въ краю языковъ.

Рѣвночасно съ повышанымъ розпорядженьемъ
розпорядитъ я дальше, чтобы не только на наопѣ-
вакѣ подана оторѣвъ въ одѣмѣ въ краевыхъ
языковъ отвѣдѣалося въ томъ самымъ языцѣ, але
чтобы такожъ письма, походячі отъ властей зе-
лѣзвничихъ, котры высылаетъ до представи-
тельствъ повѣтовыхъ, до громадъ а особливо до
малыхъ громадъ сельскихъ и другихъ автономич-
ныхъ властей въ тыхъ сторонахъ, въ котрыхъ
уживаеся иншій языкъ якъ нѣмецкій, выговору-
валася такожъ въ дотычномъ языцѣ.

Коли-жъ мимо того не заосмотрено доси ще
стаций, коммуникацій и т. д., положенныхъ въ рус-
кой части краю, написами, остерегающими табли-
цами и т. д. въ трохъ языкахъ, поясняеся се-
тымъ, що за-дале великихъ коштовъ, якихъ вы-
магае повне и систематичне переведеніе сихъ
мѣръ, въ згладу на конче потрібау оцадибѣ у
всѣхъ галузяхъ публичной службы, можна лишь
постепенно поступати а именно при нагодѣ от-
новленъ и розширенъ дотычныхъ предметѣвъ и
въ мѣру назначеныхъ бюджетомъ выдатковъ,
тымъ больше, що ще богато конче потрібныхъ
робѣтъ меліорационныхъ на галицкихъ зельзвни-
цахъ трансоверзальныхъ вымагають своего залаго-
дженя, а всѣ отячѣ до розпорядимости средства
грошей мусятъ бути вперѣдъ на оу цѣль ужити.

На послѣдокъ заявляю, що дотычно умѣщеня
рускою написы на новѣхъ будынку дирекціи руху
у Львовѣ выслано вже до тамошней дирекціи ру-
ху отвѣдѣный приказъ.

Вѣдѣнь, дня 3 грудня 1886.

Президентъ: Чедихъ.“

Кс. Валерій Калинка.

Посмертна згада.

Для 17 л. грудня упоковнеся на западенѣ
мозку кс. Валерій Калинка, настоятель львовскихъ
Змартыхвостанцѣвъ, въ 60 роцѣ жатя.

Кс. Валерій Калинка родился 1826 р. въ
Краковѣ. Отецъ его бувъ судією трабувалу кра-
ковского. Молодой Валерій скончавъ такожъ сту-
дінъ правнай, чтобы отдатися карієрѣ урядничѣй,
але скоро перейшовъ до дневникарства и до 1851
р. трудился въ Краковѣ яко сотрудиникъ „Сгас-у“
и дописователь до другихъ тогдышнихъ чаопи-
сей польскихъ. Въ той фазѣ жатя Валерій Ка-
линка належавъ — якъ констатусъ „Gazeta Nar-
dowa“ — до радикального революціонного табору
польского. Въ 1851 р. В. Калинка выхавъ до
Парижа, тутъ повинъ обовязокъ секретаря кн.
Чарторыйского, и подѣ его вильвомъ черетво-
рился въ консерватиста. Передъ кримкою вой-
ною кс. Калинка при боцѣ генерала Замойского
заявляея формациєю легіонѣвъ польскихъ. Коли-жъ
тая работа на нѣчо не придалася, не воскресла
Польщѣ, Калинка въ „ерѣ роснука“ — якъ каже
тая жъ „Gazeta Narodowa“ — отъ 1855 до 1863
р. отдавался публицистицѣ, а подчасъ повстаніи
1863 р. бувъ польскимъ агентомъ полатичнымъ
въ Шкоггольмѣ. Въ р. 1868, въ 42 роцѣ жатя,
Калинка вступивъ до ордену Змартыхвостанцѣвъ,
котрого идея така, що въ першѣй мѣрѣ черезъ
католицизмъ воскресити Польщу — и зъ-отси
назва Змартыхвостанцѣвъ. Яко Змартыхвостанецъ
кс. Калинка бувъ въ початку въ Адрианополи,
стараячиосъ провадити тамъ пропаганду религіино-
политичну мѣжъ Болгарами, а потому вернуться
до Галичины, только вже не до захѣдної, зъ-отки
бувъ родомъ и де трудился до 1851 року, але
до вѣдѣдної и поселился у кн. Чарторыйского въ
Ярославѣ. Тутъ не только въ богатѣй библиотечѣ
трудился надъ исторією польскою, але и обдуму-
мавъ планъ, якъ бы втягнута в Русинѣвъ до
польской полатичной акція на будущее. Планъ его
— интернатъ для рускомъ молодежи — стався
фактомъ въ початкахъ бѣжучого десятилѣтѣ.
Русины отъ самого початку енергично протесту-
вали противъ интернату, знаючи, яку цѣль має ор-
дѣнъ Змартыхвостанцѣвъ и хто естъ кс. Калинка —
чоловѣкъ на окрѣзѣ политикѣ и агитаторѣ политич-
ный въ расѣ монаха. Звѣтній бесѣды о. Качалы, а
познѣйше пос. Дѣяньского въ Соймѣ противъ суб-
венціи въ сумѣ 14,000 зр. на интернатъ. Однакъ
польска большѣсть ооймова майже односторонно ухва-
ляла субвенціи Змартыхвостанцѣвъ въ краевыхъ
фондахъ, большѣости польскі въ Радахъ повѣто-
выхъ потворили отиендія для питомцѣвъ интер-
нату, а польскі магнаты, особливо-же матроны и
польскі ксендзы въ Познанѣцяхъ окладками до-
новляють рѣшту потрібныхъ грошей на удержанье
интернату. И зъ того, хто подпиралъ и под-
цѣрае той интернатъ, видко его цѣль..

цѣла оправа на верхъ. Гадбанъ розлютившись тымъ такъ дуже, що зробивъ ажъ великій скандалъ и образивъ не только болгароке правительство, але и представителѣвъ державъ. Показалося такожъ, що Гадбанъ доносивъ своему правительству, що регенты хотять конче знову выбрати кн. Александра. Въ наслѣдокъ того постановило правительство болгароке зноушиться съ Гадбаномъ лишь пономимо. Становище Гадбана есть захи- тане и въ Софіи оповѣдають его отъхланиа. Гадбанъ голоситъ вже самъ, що подався до димисіи, тымчасомъ мае бути рѣшено певною, що бнѣ до- ставъ вже приказъ уступити въ Софіи. — Въ Выходнѣй Румелии, куди Муткуръ выѣхавъ на инспекцію, розпочалося 12 л. о. м. бранка рекру- товъ и постоуае зовѣмъ спокойно дальше. Цѣла Румелия мае доставити 4000 людей. — Въ Софіи доносятъ до „N. fr. Presse“, що кандидатура кн. Фердинанда Кобургского выйшла дѣйотно лашъ въ инициативы самой депутаціи. По причинѣ тор- жества обходженого въ Атиахъ въ день повно- лѣтності грецкому наслѣднику престолоа выдала регентія грецкому королеви поздравительну те- леграму и одержала оттакъ отъ короля дуже сердечну подяку.

НОВИНКИ.

— Звычайный Загальный Зборъ товариства Руском Бур- омъ въ Стрию отбудуется дня 24 л. грудня о год. 21½ пополуни въ провизоричномъ льокалі товари- ства (домъ Буромъ). За-для важности оправъ, стоящихъ на порядку денномъ, Выдѣлъ дуже просить Вп. Земляковъ о громадныи оповѣдѣль въ нарадахъ.

— Въ справѣ удержанія и доходѣвъ гр. к. сотрудни- ковъ выдѣвъ Станиславовскій Ординаріатъ д. 26 падолиста с. р. циркуляръ, въ котромъ констати- руетъ, что платя, яку одержують системизованъ и при- ватный сотрудничи въ фонду религіозного, не може выстати на ихъ удержанье и для того мусятъ сотрудничи доловнати оредотва удержанья т. зв. доходами ентрахиальными. Але що доходы тѣ отають чымъ разъ меншими а при побирани ихъ доходять часто до немилыхъ и деморализующихъ спорѣвъ межъ парохомъ а сотрудникомъ, для того пожаданомъ и конечнои есть норма, котра разъ на заведѣмъ постановляла-бы, якъ тѣ доходы мають дѣлитись мѣжъ пароха а сотрудника. Для того при- поручае Ординаріатъ воимъ деканатамъ обговорити тую справу на соборникахъ и рѣшити згадане пытанье, яку часть доходѣвъ отогнати мае па- рохъ сотрудникови, въ кождомъ деканатѣ окремо, и повѣдомити сейчасъ о тыхъ рѣшеняхъ еп. Ор- динаріатъ. Рѣшеня деканатѣвъ будутъ оттакъ подотавою до депезального закона, котрый поста- вить въ томъ зглядѣ тревалу и ненарушиму нор- му. — Пыталося оправа, поднота Станиславов- скимъ владыкою, есть подѣ кождымъ взглядомъ великою ваги. Положенье сотрудниковъ есть май- же воуды дуже незавидне. Законне управленье тыхъ отношенъ надасть сотрудникамъ певныи права и причинитъ безперечно до циправы ихъ долѣ.

— Засѣданье комисіи обрядовом отбудется въ среду, дня 22 л. грудня с. р. о год. 4 пополуни.

— Великий пожаръ навѣститъ въ ночь зъ 18 на 19 о. м. Долину. Згорѣло 260 домовъ, мѣжъ тымъ судъ повѣстовый съ актами.

— Въ Войнилова пишутъ намъ: До села Дубови- цѣ въ храмовый день св. Арх. Михаила при- хавъ секвестраторъ и почавъ секвеструвати людей, коли въ церквѣ правилоса богослуженье. Парохъ о. Л., дождавшись о томъ, побѣвалъ ока- зати войтовъ, чтобы секвестрацію подчасъ бого- служения задержано, але секвестраторъ и чути о томъ не хотѣлъ! Такъ отже на храмъ и прав- ный въ селѣ, коли навѣтъ люди зъ доокочичныхъ селъ зѣйшлися до Дубовицѣ, секвестраторъ тя- гавъ людей! Що то у насъ уже не дѣеся!

— Новому маршалу вѣтавъ оими днями митро- политъ Сембратовичъ съ цѣлою капитулою. При- шовши до сѣлѣ реценціиной въ будынку оймо- вѣмъ, поблагословивъ наиперше митрополитъ гр. Тарновского до праці на новомъ его отавовоку а оттакъ зложивъ ему именемъ своимъ, капиту- лы и всего руского духовенства желаня, пору- чаючи его офицѣ рускій народъ. Дакуючи зая- вивъ маршалокъ, що добро руского народу ле- житъ ему такъ оамъ на серцю якъ и польского и що для обохъ оныхъ народѣвъ буде бнѣ равно охотно правляти. Оцѣля олдѣвали представ- ления, и на томъ закончилися повитальна визита.

— Рускій театръ дастъ ще у Львовѣ неотмѣнно лишь два представленья. Именно въ второкъ отограна буде на доходѣ п-ны И. Гриневецкой одноактова комедія Григоріевича „Тато на зару- чинахъ“ и „Гаркуша“ драматичный образъ О. Стороженка въ 4 актахъ съ сѣвками и танца- ми. Въ четверъ отограный буде на послѣднѣ пред- ставленье „Запорожець за Дунаемъ“, комична о- пера Артемовского. Надѣмоу, що публика наша численно загоститъ хочъ на тѣ послѣднѣ два пред- ставленья и хочъ въ части покрынъ ще тѣ мате- ріальныи страты, съ якими выѣздитъ нашъ театръ въ Львова. Въ пятницю отгѣздитъ цѣлый персо- налъ театру до Перемышля, де дастъ дня 26 о. м. на перше представленья „Зеленый Островъ“ комичну оперу Лакока. Поручаемо сердечно и оо- вѣстно нашъ театръ ласкавой офицѣ перемыской такъ мѣсцевой якъ и доокрестной публики и на- дѣмоу, що примѣе она нашу народну оцену такъ, якъ она на товъ заслуге.

— Директоромъ руском школы им. Маріиана Шаше- вича у Львовѣ именувала Рада мѣста Львова дня 16 о. м. п. Иполита Петрашкевича 45 голосами, противъ 16, котры упали на другого кандидата, Гамоту. П. Петрашкевичъ есть родомъ Полякъ

а що до своєї квалификаціи не отповѣдае зов- ѣмъ потребамъ руском школы; но о томъ пого- римо позынѣше.

— Д-ръ Зыблиновичъ поселился въ Краковѣ въ монастыри Піарѣвъ, де ототуплено ему три неве- лий комнаты. Бувшии маршалокъ мае незабавомъ выѣхати для поратоваия здоровья до Африки, а вернувши мае занятии справами краковской вы- ставы краевой.

— Выдавицтво Библиотени музикальной оповѣдае: Зъ причины замкнени рахункѣвъ рѣчныхъ, преси- мо вѣсѣхъ довжикѣвъ о якъ найкорше вырѣвна- ные залеглости. Выпускъ XI тый выде въ ош- чини зъ друкарѣвъ потъ Федера въ Липоку и обни- мати буде „Друге Quod libet“ Лисенка. Выданье сего объемистого выпуска коштуе наозъ богато, тымъ болѣше отже надѣмоу, що приятель нашъ и въ той пракрѣй хвилѣ не оставитъ насъ безъ помощи. Давѣйшии выданя можна ще доста- ти, якъ довго накладу стане. Замовленя полаго- джуютъ отворотною почтою. — *Выдавицтво „Библиотеки музикальной“ у Львовѣ ул. Скарб- ка ч. 2.*

— Дирекція ц. к. школы ветеринарии и кута коней подае до вѣдомости, що новыи 6-мѣсячныи курсъ науки кута копытъ для ковалѣвъ розпочиается дня 1 ошчя и буде тревати до 1 липца 1887 р. Що- бы бути принятымъ на ученика сего куроу, тре- ба аголошиться лично отъ 27 до 31 грудня 1886 р. въ годинахъ урядовыхъ отъ 10 до 12 рано, до канцелярии дирекціи при улицѣ „на Руркахъ“ нрѣ 466/31 и предложити: 1) свѣдѣцтво оскѣченной съ добрымъ успѣхомъ народной школы и 2) свѣдѣ- цтво правильно отбугото термины ковалского ре- месла и що найменше 2 лѣтної челядничей практики.

— Въ честь пробуваночихъ у Львовѣ министровъ Ду- наевского и Земляковского даваеъ намѣстникъ дня 16 с. м. обѣдъ, на котрый прощено зъ Русинѣвъ лише Впр. митр. Сембратовича.

— Имматрикуляція на университетѣ у Львовѣ отбу- лась 18 с. м. Имматрикулявано 370 новыхъ слу- хателей, зъ котрыхъ принадае 119 на теологію, 220 на выдѣлъ юридичный а 31 на выдѣлъ фи- лософичный. Имматрикуляцію розпочавъ отпо- вѣдною промовою ректоръ университета проф. д-ръ Пилатъ.

— „Америки“ число зъ дня 15 падолиста с. р. о- держали мы сами дѣлами. Оно мѣститъ въ себѣ вѣсти по части мѣсцевѣй американской, а по части зъ Галичины. Зъ першихъ дѣзнаемоу, що на церковь въ Шенандоа пливуть все жертвы та не лише отъ американскихъ Русинѣвъ а и отъ людей чужихъ якъ прим. отъ компаній корабель- ныхъ въ Бременъ та Гамбургъ. Заслуга въ томъ безперечно о. Волянского, котрый не заведуетъ нѣякою случайности, чтобы найшаршій свѣтъ по- знакомили съ Русинами и отнѣсать на кождомъ кроцѣ новыи, богатѣ користи для руском справы.

— Намѣстничтво надало парохію региае collatio- нис въ Вѣстовой, пов. калушского, о. Иларіоновъ Сѣднѣскому, завѣдательн въ Глубокомъ.

— Сандица оир. Рада шкільна розпочала конкур- сы на посаду учителя при школѣ отавовой въ Одрѣ- ховѣ съ платнею 400 зр., вольнымъ помеща- вемъ и огородамъ, съ рукомъ выкладнымъ я- выкомъ. Школа мурована, люди дуже дѣлаѣ о просвѣту вызывають трудолюбного учителя, а на нещастье отъ 15 лѣтъ даремно на такого чека- ютъ. Презентуе мѣсцевея Рада шкільна.

— Зъ Стрѣмскъ пишутъ до „Kurjer a Lwow- sk-ого“, что на окрестности колькохъ миль ква- дратовыхъ нема тамъ ані одного лѣкаря. По се- лахъ лютуетъ пошестъ и забирае численныи жертвы оособливо мѣжъ дѣтьми, а помощи и ратуны нема зъ нѣякои стороны. Такожъ жалуются дуже та- мошныи жители, що въ цѣломъ повѣтѣ бѣдѣцѣмъ нема ані одного адвоката и народъ дуже вызы- скуютъ покутий пѣсирѣ. Не зъ одного вже мѣста на провинція доходять наозъ подобныи голосы що- до лѣкарѣвъ и адвокатѣвъ; они повинныи склони- ти вже разъ лѣкарѣвъ и адвокатѣвъ до пожаданой навѣтъ въ ихъ владѣмъ интересѣ децентрализа- ціи зъ болѣшихъ мѣстъ на провинціальный мен- ший мѣстоточка.

— Згорѣла церковь деревяна въ Самушинѣ, на Буковинѣ.

— Православна митр. Консисторія въ Чернибѣхъ дру- кое ювелирну брошуру въ память принадающихъ теперь 100-ныхъ роковинъ организаціи буковин- ской православной церкви.

— Крадѣжъ листвѣвъ. Дня 15 с. м. придержано 11-лѣтного ученика въ хвилѣ, коли выймаеъ зъ почтовой скринки на одной зъ львовскихъ улицъ листы. Приарештованныи зѣзнаеъ, що въ той спо- обѣ добувъ бнѣ вже давѣйше 41 листвѣвъ, у- живаючи листовыхъ марокъ на вкладки до почто- вой каасы ошадности.

— Въ польской журналистикѣ у Львовѣ зайшли змѣ- ныи що до вѣстности газетъ. „Kurjer Lwowski“ перейшовъ въ руки ошкои зложенои зъ редакто- ра Реваковича, инжнера Виолука и д-ра Ллѣ- ена (жидѣ). „Dziennik Polski“ пролаеъ дотеперѣш- ный его вѣстельнѣ Савицкій ошдѣкъ зложеной зъ Остаевокого-Баранского и бѣвшого совѣвласти- теля „Kurjer-a“ Меч. Шмита.

— Зарѣдъ товариства Помочи наукомъ просить вѣсѣхъ своихъ членѣвъ на Загальнѣ Зборы, котры отбудутся дня 20 о. м. о год. 6 вечеромъ въ ди- рекціи женской семинаріи учительской при ул. Скарбѣвской ч. 39. Порядкомъ дневный Зборѣвъ: 1) Справозданье дирекціи зъ дѣяльности за рокъ 1885/6; 2) предложенье президиаря на р. 1886/7; 3) выборъ дирекціи и членѣвъ выдѣлу и 4) вне- сенья членѣвъ.

— Убийство. Въ Желдци, пов. жовковского, знай- дено тамошного гошадара Грѣця Тютюника дня 9 о. м. рано неживого въ отайни, де почувавъ коло коней. На тѣлѣ были слѣды насильной смер-

ти. Виновникѣвъ сего злочинства ще доси не выкрыто.

— Вернулись зъ Америки аменно зъ Шенандоа, Павло Матѣшъ до Чертежа на Угорской Руси, и Атанасій Дуркотъ до Рѣвника, горлицкого по- вѣта; оба они, якъ пише „Америка“, были вѣр- ными членами шенандорской церкви, церковного братства, жертволюбивыи и пр. За то вернувъ до Америки зъ Ганчовы, горлицкого повѣта, Мака- рій Симошко, членъ шенандорского церк. братства св. О. Николая.

— Яно комичный наслѣдокъ румынской пропаганды подае черновеца „Gazeta Polska“ олдѣующій фактъ: До одной зъ черновецкихъ антикъ увѣ- шовъ рускій селянинъ зъ Кокучки и отозався тымъ оловами: „Домнуле антикаръ дачи мѣу ша- ру масть на уши для телѣтъ“. Зачудованныи ап- тикаръ опытавъ: „А хто васъ научивъ такъ двома языками наразъ говорити?“ Селянинъ широ- бачуясь въ голову, отповѣлъ: „Та бо панъ-отецъ въ церкви св. Параскеви (соборной черновецкой) приказали, чтобы мы не говорили по руски, а лишь по румынски, бо то — кажутъ — право- славный языкъ, а мы православныи вѣры“...

— Въ справѣ реформы науки на выдѣлѣ правничѣмъ предлагаеъ выдѣлъ правничій у Вѣдан на запы- тание мнп. Гавча проектъ такихъ змѣнъ. Пред- меты: философія правнича, исторія и статистика маюють бути зовѣмъ усунены зъ программы науки. Экономія политична мае бути перенесена зъ 3 на 2-тій; на першійи роцѣ мае завестись фи- лософія и энциклопедія права, дальше право державне и конституційне загальне и австрійске и австрійска администрація. Одрѣочный охотники могли-бы посяа сего проекту отбугати войскову службу ажъ по оскѣченю четвертого року. Ригу- розы правничій заступали-бы зовѣмъ опыты державныи.

— Французскій постникъ Мерлятъ ошдѣняеъ дня 15 о. м. 50-ый день своего посту. По оскѣченю по- сту, выпивъ прилаженне специально вино, що мае приготовити его до принятя другой жизни.

— Новѣй церква. Въ Кѣцмани на Буковинѣ по- ставлена нова церковь и звонница заходѣмъ та- мошного пароха о. Герасимовича. Нова церковь поставлена такожъ въ Деговой, сѣлѣ прилученѣмъ до парохіи Дубѣвѣ, дек. галицкого.

— Интеллигентный пролетаріатъ множится у насъ чимъ разъ болѣше. Що року кѣнчатъ школы новыи ряды молодыхъ людей, а кождый зъ нихъ ба- жаетъ хлѣба и хотѣтъ-бы чымъ скорше забезпечити себѣ будучность. Тымчасомъ сумныи экономичныи отношеня нашего краю не дають только средствъ удержанья, оскѣлько бы ихъ потреба для интеле- гентныхъ силъ рабочихъ; щазлѣйшии выбѣва- ють на верхъ въ тяжкій борѣбъ о истовнанье, олабшъ або менше щазлѣйшии надѣютъ и марнѣютъ середъ убожества, невдоволения и апатіи. Що- денна лѣтѣищѣ нещащныхъ олучаѣвъ высказуе чимъ разъ болѣше именѣ людей интеллигентныхъ, котры за-для недостатка средствъ до заспокоения першихъ потребъ житя доускаются самоубій- ства. Нынѣ зновѣ нотуемоу такой фактъ. Укѣнче- ный техникумъ Я. Р., не могучи достати занятя въ своемъ фаху, мусятъ приняти мѣсце дневного цинара при ц. к. прокуратурѣ окарбу. Зъ невѣ- домыхъ причинъ утративъ и се мѣсце, и то до- вело его до такой роспуки, що отрунѣея кисло- тою сѣрковомъ.

— Именованя. Жигмонтъ Новотный именованый ц. к. концѣпцистомъ дирекціи полиціи у Львовѣ. — Валерій Ольшевскій именованый окарбовымъ кон- цѣпцистомъ въ X классъ ранги. — Ом. Кобрѣн- ской именованый адвокатомъ судовымъ. — Александръ Маковичъ именованый контро- лѣромъ головного уряду податкового.

— Коллегія профессоровъ вѣдѣнского медицин- ского факультета выговорила основныи меморіалъ на запы- тание министровъ прозвѣтыи що до обмеження числа ослухателей медицинскаго факультета. Въ томъ ме- моріалѣ высказуе коллегія профессоровъ рѣшчу- свою ошнію, откидаючи безусловно проектъ ми- нистерства, и жадае при томъ розширення науко- выхъ силъ, назначенныхъ на экспериментальный выклады.

— Бюджетъ Ватикану. На 1887 р. обчислено до- ходы Ватикану на 7 миліонѣвъ лирѣ, именномъ; зъ Петрового гроша 1½, зъ депонованныхъ папѣю Піемъ IX въ англійскихъ банкѣхъ капиталѣвъ 4½ и зъ чиншу за папскыи посылѣости 1 миліонъ лирѣ. Выдатки вызовѣтъ 8 миліонѣвъ, дефицитъ обчислений на 1 миліонъ лирѣ. Для того розпо- рядивъ папа, чтобы въ олдѣующійи роцѣ не пред- принимати нѣякихъ будѣвлей въ Ватиканѣ.

— Эксплозія динамиту случилась дня 10 л. о. м. въ Букарештѣ. Вылетѣлъ именномъ въ воздухъ ди- намитъ, въ котромъ находилося 100 килограм. ди- намиту. Детонація была такъ оильна, що въ оу- обѣдѣхъ частяхъ мѣста почукали всеи шабы. При- чиною експлозіи была наѣбрѣна крадѣжъ. Зъ лю- дей не утративъ нѣхто житя, догадуються лишь, що погѣбъ злочинецъ, выкидавший катастрофу.

— Школы въ Болгаріи. До 1877 р. не было въ Болгаріи нѣякои шкѣльной власти, не было та- кожъ майже нѣякихъ шкѣлъ, кромѣ нечисленныхъ частныхъ, удерживающихся переважно богатыми купчинами. Доцѣрва въ 1877 р. устроено коштомъ державы значне число публичныхъ шкѣлъ и усто- новлено шкѣльную инспекцію. Въ 1879 р. утворено министерство просвѣты. Нынѣ мае Болгарія ошдѣ- ный шкѣльный законъ, посяа которого обязаванныи кождый отецъ посылати своихъ дѣти до школы. Часть науки обнимае по селахъ 6, по мѣстахъ 8 лѣтъ. Кожда школа окладается что найменше зъ трехъ классовъ. По мѣстахъ оутъ такожъ школы оередий и факховъ. Кожда майже народѣбѣтъ, за- селююча Болгарію, мае свои ошдѣлы школы. Най- болѣше число шкѣлъ принадае на болгарску на- родѣбѣтъ. Въ 1880 р. было болгарокихъ шкѣлъ

1100; число учителей выносило 1379 а учени- ковъ 56.855. Въ 1882 р. абѣлшалосъ число шкѣлъ на 1365, межъ котрыми бузи дѣвъ учительской се- минаріи и 82 шкѣлъ женскихъ. Въ 1885 р. вы- носили выдатки на школы 2,509.000 франковъ.

— Страшный орканъ съ громами и бѣискивица- ми навѣститъ дня 5 о. м. мѣсто Рѣку (Fiume) и окрестности. Зъ перелѣку утратило було колько ошдѣвъ бѣсѣду. Колюка будынкѣвъ учало такожъ жертвою оркану.

— Пожары театровъ въ 1886 р. были олдѣующіи: Дня 2 ошчя згорѣвъ зовѣмъ театръ въ Детровѣ, въ пѣвѣочной Америкѣ; дня 12 марта горѣвъ те- атръ у Львовѣ; дня 5 марта згорѣвъ театръ въ Дебрі въ Англіи; дня 20 липца згорѣвъ театръ въ Тивервѣль въ Индіяхъ, при чѣмъ згинуло око- ло 100 ошбѣвъ; въ жѣтѣю згорѣвъ театръ въ Ра- веннѣ, Мадридѣ и въ Орлеанѣхъ въ Альжирѣ. Кромѣ театровъ згорѣли въ 1886 олдѣующійи цир- ки: дня 1 цѣвтіи циркъ въ Могунціи, 22 мая въ Вильнѣ и 7 сѣрнѣи въ Пештѣ.

— Фондъ для бѣдныхъ учениковъ руском гимнази- заоплился наразъ значно и може заспокоити на- якѣйшъ часъ пекуцій потребности. И такъ зъ пред- ставленья руского театру, даного на тую цѣль дня 14 грудня, заходѣмъ проф. Цеглиньского и рускихъ драматичныхъ артистовъ, вышинуло чи- стого дохода 108 зр. 11 кр. Дѣякъ достойныи ли- ца зложили въ даръ на сю цѣль олдѣующійи кво- ты: Гро В. Преосв. митрополитъ 10 зр., Гро Еко. намѣстникъ 8 зр., крпл. о. Сѣвѣлевичъ 3 зр., п. Видѣевичъ 3 зр., Ропицкій, Ковальскій, Федѣкъ, Ол. Огоновскій, Дыметъ, Райтеровскій по 2 зр., панѣ Гойнавичева 2 зр. 60 кр., и прии пр. Кромѣ того надѣлали о. Ковальскій изъ Сѣвѣова 7 зр., о. І. Шуховскій зъ Вратковѣль 2 зр., проф. Громѣнцкій 1 зр., Ольга и В. Левицкій зъ Зѣлѣва 1 зр. — Воймъ тымъ щирымъ русо- кимъ добродѣямъ и патриотамъ окладается въ имене бѣдной учащюся молодежи руском гимнази- сердечну подяку. — Зъ дирекціи ц. к. академич- ской гимназиі. У Львовѣ дня 16 л. грудня 1886. В. Пилицкій.

— Выдѣлъ товариства „Академичне Братство“ окла- дасе подяку П. Т. Добродѣямъ, котры при нагодѣ представленья театральнаго, даного въ користи сего товариства, зложили надатки, именномъ: Гро Екоц. п. намѣстникъ Зѣлевскій 8 зр., Впр. аеп. Моравскій 3 зр., п. Лебѣ 4 зр., п. Зибѣръ 4 зр., д-ръ Щ. Сельскій 4 зр., о. Сѣвѣлевичъ 4 зр., проф. Ол. Огоновскій 2 зр., п. Дыметъ 2 зр., В. Шухевичъ 2 зр., Д. Гладилевичъ 1 зр. 80 кр., И. Громѣнцкій 1 зр. 40 кр., М. Сѣвѣжарскій 1 зр. 20 кр., Гр. Дѣдушица 1 зр., о. Фѣцѣвичъ 1 зр., о. Полянскій 1 зр., гр. Вл. Вадѣні 1 зр., д-ръ Каш- ница 1 зр., п. Поховскій 1 зр., П. Савицнскій 1 зр., п. Березовскій 1 зр., п. Брыковичъ, нашо- ручникъ 1 зр., Н. Н. капитанъ 1 зр., Н. Н. 1 зр., Н. Шухевичъ 1 зр., п. Владичинъ 60 кр., п. Корытовскій 60 кр., п. Танчаконскій 50 кр., о. Готеровскій 50 кр., д-ръ Калитовскій 40 кр., о. Стефановичъ 40 кр., Е. Черепашинскій 40 кр., д-ръ К. Левицкій 20 кр., о. Чапельскій 20 кр., п. Костецкій 20 кр., п. Лагола 20 кр., п. Держ- ко 20 кр., И. Прийма 20 кр., п. Марковъ 20 кр., д-ръ Федѣкъ 20 кр., п. Хойницкій 20 кр. Почто- же на цѣли товариства приславъ ще п. Т. Рева- ковичъ зъ Пѣдѣужа 2 зр. — Чистого дохода зъ представленья театральнаго було 118 зр. 29 кр. — Отъ Выдѣлу тов. „Академичне Братство“ Е. Пе- трушевскій, голова.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

На конкурсъ до ч. 6827 розписана кап. И- ле мѣе, дек. черегинского, над. цѣо., речинецъ до 1 л. лютого 1887.

Сотрудничтва одержали оо. Емил. Рудниц- кій въ Рогатинѣ; Амвр. Рыбакъ въ Сошовѣ, д. подгаецкого; Іоанъ Божейко въ Вишенѣ, д. го- родецкого; Богданъ Кирѣвъ въ Семигнѣвѣ, д. стрѣльского; Іоанъ Сѣвѣцкій въ Вишнѣвчѣ, д. теревельского.

Митроп. Консисторія вѣтавилася до ц. к. намѣстничства: 1) чтобы позволено, абы хорому парохомъ въ Кобыловѣхъ о. Царевичу допо- мѣгавъ въ душпаствѣхъ о. Мих. Свѣтенскій, сотрудникъ зъ Товотого; 2) о даръ зъ ласки для Анны Перѣецкой вдовы по пароху Струтина; 3) о личный додѣтокъ для о. Іоана Нарольского въ Цустомытахъ; 4) о одноразову запомогу для о. Данила Крохмалюка, пароха въ Маркополи; 5) о асигнату платы для о. Петра Гаранюка, прѣв. сотрудника въ Ладичинѣ, д. теревельского; 6) о додѣтокъ для о. Луки Левицкого, пароха въ Вѣлѣци; 7) о перенесенье о. Евтими Громовича, пароха въ Потугорахъ, въ отанъ дефицента; 8) о признание асигнаты для дефицента, о. Теодора Джужинского, ошѣочного въ Лѣбшинѣ, пов. бе- режанского; 9) о подѣошенье платы для дефи- цента о. Іоана Долинского.

Урды деканальныи аеп. Львовской маюють до- конца сего року донести прямо Консисторіи Пе- ремыской, чи и якъ вдовы и оироты зъ еп. Пе- ремыской житѣ въ ихъ деканатахъ. (Таке саме завозанье до своихъ деканатѣвъ выдѣвъ и Ор- динаріатъ еп. Станиславовской.)

Конкурсъ розписанныи на одно умѣщенье пи- томца въ греко-рускій коллегіи при церквѣ св. Ата- насія въ Римѣ съ речинцемъ до 31 л. грудня с. р. Кандидаты маюють внести поданье до митр. Конси- сторіи черезъ своихъ шкѣльныхъ власти отъ воими свѣ- доцтвами шкѣльнымии и свѣдѣцтвами моральности. Зложивши ионытъ зрѣлости и ученики 7-ои и 8-ои классъ оъ нѣтами отличными, будутъ мати чершество.

Ко. Калинка мав повагу у Поляків не тільки як агітатор політичний, але і як писатель. Численні писма його суть докази: політично-агітаційні і поважні історичні. З його творів його творів найславніший, хоч недовірливий — „Sejm czterdzielny“. Тут проявилася його велика здібність, глибока освітаність і трудолюбивість.

По смерті ко. Калинки не обійшлося без манифестацій польських. Маршалок краєвий похоронив сьму загдуку в Соїм, а на похороні промовляв звітний станчик гр. Станіслав Тарновський, величаючи його як політика, ученого і монаха. В цілком похороні крім архієпископа Моравського, Ісаковича і єп. Пузаниччя взяли також участь митр. Сильвестер з капитулою. Вир. митрополит і крик. о. Петрушевич отримали похоронні обряди.

І так, не стало ко. Калинки на Пекарській вулиці у Львові, не стало одного опікуна Русь, від якого опіки Русь шире отримувала. Може бути, що як чоловік і монах був би вислухав просяби Русинів і полішив їх в спокою, але як польський політик, і то політик цілим естеством овоєм, не учинивши того і сь холодною резонував Русинам, що він властиво „ошасав Русь“. Такі слова дерли в ушах кожного Русина, мов шкребання по склі, але годі, — не наша була в той спля, не наша воля. Тільки ж Русь не першого опікуна ко. Калинку перебрала. На ко. Калинку і не вичерпались подібні опікуни, — але Бог батько! Русь нині вже не пропаде!

З судовой салі.

(Життя убитого селянського господаря.) В Турковичах коло Подкаменя проживав зажиточний гада Іван Вець, о котрому говорило все село, що має зложений гроші. Від Веця купували збоже Хайм Вурм, жив в Подкамені, котрий недавно отворив був крамницю в Турковичах, і в потрібні запозичився від Веця також і гроші. В п'ятницю дня 26 жовтня 1883 р. вийшов Іван Вець окол 8 години рано з дому до Вурма, щоб уломити о свою гроші. Вернувшись від Вурма о год. 9 одів з жінкою і дітьми обідати, однак при обіді почував раптово недобре, почав викидати з себе всю їду і жалуватись на біль в жовудку. Вечером, коли Іванов ставало сильніше горіше, послав жінку по священика а на другий день рано по лікарю, котрий прибув дуже скоро, не міг однак недовго нічого помочі і він окінчався на другий день вечером життя. Підчас недуги оповідав Вець, що Хайм Вурм почаствовав його горілкою і закукою а оттак двома шклянками чаю з котрих одна була олодка а друга терпка. При оповіді розказав Вець парохом о. Ковшевичу зовсім подрбно, що в п'ятницю 26 жовтня ходив до Вурма, щоб уломити у него озворот пожичених сьму 350 зр., на котрі не брав від Вурма ані окрипу ані веколю умію до того, щоб не розносилося по селу, що він має гроші. Вурм приймав його дуже чемно, обіцяв заплатити капітал і отсоти і поставив перед ним згаданий выше трактат. Збавивши тое зложив Вець перед священиком при повній присутності духа. По смерті Веця заряджено обдукцію его тіла і відкрито в оередній доволі велику дозу арсеніку. Вурма відано до суду а перед кількома днями відбулася против нему головна розправа перед карним трибуналом судів присяжних у Львові. Присяжні затвердили по повтратогодній нараді питання поставлене що до злочинства убитва а трибунал засудив Вурма на кару на шабеніці.

Сойм краєвий.

4. Засідання Союму з дня 17 грудня 1886.

Важніший з петицій наспили відбуваю: Богато петицій учителів о побільшення платі; жидівське товариство „Агудас Ахим“ о заможу; Виділь товариства учителів шкіл вишпих о заможу на видавничою часопис „Мізец“; обшари двірської і громада в Болшівцях о заведення там суду повітового; Теодор Демків, студент академії штук краєвих в Монахіїм, через пос. Полянського о заможу на дальше образование; громада Збів жалувал через пос. Бережницького на наложенье на ню заплати суми 643 зр. за реконструкцію дороги громадою; Павліна Біхонська, властителька заведення виховуєчого в Бережанах, о заможу; громада Подкамень о заведення там суду повітового; Рада школьна мѣсцова в Яголіниці о реорганізацію школи там-же; игумена Бенедиктинок в Перемишлі о позичку 20.000 зр. на розширення школи там-же; громада Журавно о установлень там-же уряду податкового; репрезентація повіта стрийського через пос. Охримовича о ухвалення примусової аскурації будинків селянських; Марія Лямь, вдова по полькомі журналіст і літерат, о заможу; товариство ремісничне „Gwiazda“ у Львові о заможу; громада і комітет парціальний в Скалі о продовжень речини на сплату останку позички з 1882 р.

Пос. Гюнишкський інтерпелював комисаря правительственного, що стоить на черешкод введено в житє фундації бл. п. Броніа Садового на откриття шпиталю і дому убогих в Чорткові. — Пос. Лянгє поставив внесенє, щоб Виділь краєвий 1) завів науку рибальства в краєвих школах рибальчих; 2) що-

бы ухилив образование двоих учителей рыбацтва через наданє им стипендій; 3) чтобы поручить устройти станы в Дублянах до потреб практично годных рыб. На ті діла має Сойм открити Виділю краєвому кредит на 1887 р. в выоті 2.000 зр. — Пос. Гроот поставив внесенє: Сойм поруча Виділю краєвому, чтобы в цілі скорого введеня в житє в нашом краю законів о комасації ґрунтів, діленю ґрунтів опільних и о очищаню лісів з чужих ґрунтів, поробив дальші кроки и чтобы потрібні для дальшого розвою сего справы внесеня предложив Соймови на найблизшой оеі.

З порядку дневного наступило: перше читанє предложена правительственного о отнаках службовых сторожи культуры краєвой. Предложение се отослано до комисіи громадской; перше читанє внесеня пос. Волод. Козебродского о проектом о заряді громадских касъ позичковых. Пос. Козебродский мотивував свое внесенє и доказував на многих примерах, что долетершие ведение громадских касъ позичковых есть дуже эле. Бесѣдникъ же н. пр., что в повѣти ярославской есть 68 касъ сь сумою около 80.000 зр. Вь одной зь тихъ касъ не хотят довжники вже через 11 лѣтъ доугу платити. Ина кааа обертас сумою 3.800 зр., а ея позички залагаютъ отъ 1876 р. Вь 1884 р. поставив був пос. Генр. Водзницкий внесенє, чтобы Виділы повѣтвой обіймили зарядъ громадских касъ позичковых. Проект его розблан 72 Радамъ повѣтвымъ до высказаня оеи гадки о нѣм. На 72 повѣти Краковъ и Бяла не мають зовсім громадских касъ позичковых; зь прочихъ 9 не предложали жадного справозданя, 4 повѣти отповѣли неясно, 22 высказались противъ а 34 за внесенємъ пос. Водзницкого. Зь воіхъ справозданъ показуєт, что вь громадскихъ касъ панує неада. Повѣти Мостиска радят, чтобы закрыты касы позичков, Самборъ хоче ихъ такожъ закрывати; одна Рава каже, что чи добре чи эле, най буде такъ, якъ есть. Бесѣдникъ же дальше, что проектовай лекстраторы не помогутъ нічого и что треба вернути до внесеня пос. Водзницкого и бѣт отновляє сѣмъ его внесенє. Внесенє се отослано до комисіи громадской. — Зь порядку дневного наступило опіло перше читанє внесеня пос. Стан. Баденіого о надзорѣ школьных и о округахъ школьных. Пос. Бадені мотивував свое внесенє такъ: Правительство домагалося вже два разы (1868 и 1869), чтобы округи школьні были зрваніи оь округами повѣтвыми. Соймъ не зробивъ того, бо думавъ тымъ окрѣпити автономію. Але тогда було менше школъ и такожъ була надѣя, что инспекторы зможутъ по довшой практицѣ лѣпше повести дѣло. Практика выказала однакожъ иначе. Инспекторы взяли на себе цѣлыі тагаръ администрації школьной, а теперь и найлѣпші зь нихъ не могутъ дати ообъ рады. На то все есть лишь одна рада: зменшити округи школьні а збольшити часю инспекторѣв. Бесѣдникъ порбнує дальше нашъ надзоръ школьный оь надзоромъ вь другихъ краяхъ и каже такъ: Вь Авотріи припадає одинъ инспекторъ на 56 школъ, 5.500 дѣтей, и на 865 километровъ, а вь Галичинѣ на 85 школъ, 19.000 дѣтей и на 2.121 километровъ. На Букованѣ есть лишь о 11 народныхъ школъ больше якъ вь повѣти золочѣвской и есть 6 инспекторѣв а о округъ золочѣвскій має лишь одного. Вь цѣлій Авотріи оуть округи школьні вь тихъ мѣстахъ, де суть старосты а вь Стеріи навѣтъ воюды тамъ, де суть суды повѣтвой. Бесѣдникъ не жадъ, чтобы вь каждомъ округѣ школьномъ бувъ одинъ инспекторъ для того, чтобы не було занадто великихъ коштовъ. При сѣй олучайности выказуєт пос. Бадені, что вь Авотріи припадає 9 зр. коштовъ надзору на одну школу, а вь Галичинѣ на одну школу лишь 6 зр. Внесенє пос. Баденіого передано комисіи школьной. — Черезъ наступило перше читанє внесеня пос. Романовича о часѣ скликуваню сойму и довшомъ часѣ для его нарадъ. Пос. Романовичъ, мотивуєчи свое внесенє доказуєт, что соймъ задля короткого часу не може звычайно залагати такъ важныхъ справъ якъ бюджетъ краєвий и оказавъ, что може бути, что правительство не має вь томъ вѣякою тенденціи вызначуючи для соймѣв такъ короткий часъ, але каже фактомъ, что зь причинъ сего даєт отчувати занедбанє краю подъ многими згладями. — По промовѣ пос. Романовича забравъ голоє наѣбтникъ п. Залескій и оказавъ, что бѣт радуєт тымъ, что посолъ не вѣявивъ правительству тенденціи, але жалует, что посолъ не выказавъ, вь якій оспособъ можна-бы зломъ зарадити, коли омпликованый аппаратъ парламентарный вь Авотріи на то не дозволяє. Передъ каждымъ скликанємъ сойму порозумѣєт ся правительство оь президентами соймowymi, а дои жадєт что не выказавъ за скликанємъ сойму вь личию. Вирочѣмъ застерѣгає ообъ что п. наѣбтникъ поробити деякі замѣты при другомъ читаню сего внесеня. Внесенє пос. Романовича передано комисіи правничой. —

На послѣдокъ ухвалено что слѣдуючій конціи на мита отъ дорѣт: Радѣ повѣтвой вь Доляні отъ мосту на Сѣвцѣ вь Креховичахъ; Радѣ пов. вь Теревови на дорѣт Теревовля-Будзанѣв; Радѣ пов. вь Ярославля отъ мосту на Любачѣвцѣ вь Монастари; Радѣ пов. вь Станиславѣ на дорѣт Подгайцѣ-Галич; Радѣ пов. вь Мостискахъ на дорѣт Голитч-Самборъ, отъ мосту на Вишин вь Подгати и отъ мосту на Вишин вь Соломянцѣ; обшарови двірскому и громадѣ вь Святарѣвцѣ пов. сокальского отъ мосту на рѣдѣ Святарѣвцѣ; громадѣ Щирецѣ отъ двоихъ мостѣв на дорогахъ до Пѣсковъ и Ланѣв; обшарови двірскому вь Маковѣ пов. мостикого отъ двоихъ мотѣв на рѣдѣ Вишин; обшарови двірскому вь

Довиновѣ пов. калукокого отъ мосту на рѣдѣ Сѣвцѣ; обшарови двірскому вь Войниловѣ отъ мосту на рѣдѣ Сѣвцѣ; обшарови двірскому вь Бабинѣ пов. калукокого отъ перевозу на рѣдѣ Лѣмниці; обшарови двірскому вь Подмихайлю пов. калукокого отъ перевозу на рѣдѣ Лѣмниці; обшарови двірскому вь Маріаміоля отъ перевозу на Дѣвотрѣ.

По окінченю порядку дневного згадавъ ще маршалокъ краєвий помершого Змертвухостанца ко. Калинку и повѣдомивъ палату о дни его похорону. По томъ закрыто засѣданє а слѣдуюче засѣданє назначено на понедѣлокъ дня 20 л. с. м.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зь соймѣв краєвыхъ.) Зь помѣжъ многихъ важныхъ справъ, якъ теперь разбирають вь подіюкныхъ соймахъ краєвыхъ, звернувшись на себе наибольшу увагу проектъ нового закона школьного вь Тироли, разъ для того, что вь оймѣ краю ведєт вѣчно борьба о школу мѣжъ властєю церковною а свѣткою, а потому и для того, что ходитъ тутъ о заведенє т. в. школъ зь потреби, котрі можуть бути обсадуванъ людьми безъ квалифікації учительской. Проектъ сего закона заповѣлю правительствє вьже на першомъ засѣданіи и бѣт есть вь короткости слѣдуючій: Мѣсцеву Радѣ школьную мають окладати католицкій священники и члены громады; Радѣ школьную оужну творятъ подѣ председателствомъ старосты повѣтвого инспекторъ оужный, предоставитель католицкой церкви, одинъ саховый учитель и два члены, котрыхъ назначує Виділь краєвий. Рада школьна краєва має окладатися зь наѣбтника, троихъ членѣв Виділу краєвого и троихъ католицкихъ священникѣв по одному зь каждой епархіи. Воѣ школьні власти могутъ же кромѣ того прибрати ообъ вь осправахъ вѣроисповѣдныхъ окремыхъ дорадникѣв дотычныхъ вѣроисповѣданъ. Школы дѣлать на оотемизованъ и т. з. школы зь потреби. Служба церковная може бути ополучена оь посадою учительской. — Вь соймахъ шаєкомѣ и краєвскомѣ предложено проектъ закона о комасації ґрунтѣв. — Вь чєкомѣ соймѣ поставивъ Плєнеръ и его товаришѣ зь нѣмецкого клубу внесенє, вь котромъ жадєт насапередъ знесеня давного розпорядженя языкового и знесеня найновѣйшого розпорядженя мян. Пражака о языцѣ урядомѣ, а оттакъ строго національного отграниченя округѣв оудѣ повѣтвыхъ. Чєскій Виділь краєвий предложивъ соймому знову внесенє о подѣлѣ Радъ школьных краєвой, котрого домагалосъ пос. Барайтеръ ще передъ трома роками. Вь чєкомѣ клубѣ обговоруєт ся осправа школьна а осправа Палатцкй и Ригеръ жадєт знесеня закона о науцѣ другого языка краєвого вь школахъ оереднихъ и народныхъ. Особливо пос. Ригеръ доказуєт, что для Чєховъ есть знанє нѣмецкого языка конце потрібне и они не повинны зовѣст отъ Нѣмцѣв отлучатъ, такъ, чтобы навѣтъ неучились нѣмецкого языка. Пос. Ранда доказуєтъ такожъ потребу науки нѣмецкого языка и казавъ, что чєскі студенты такъ мало знаютъ нѣмецкій языкъ, что не могутъ оуспѣшно кінчати оудіи на університетѣ; особливо велику недостатку знаня нѣмецкого языка можна добачати у чєскихъ правникѣв и медикѣв. — Вь соймѣ дольшю-австрійскомѣ порушено осправа довшѣв по правы и примусовой работы. — Вь соймѣ отирійскомѣ поставивъ пос. Морре внесенє зыває палату, чтобы она застановилася надъ осправою заосмотрєня на старѣстѣ ослугъ при господарствѣ рѣльомѣ, и чтобы вь сѣй цѣлі выбрала окрему комисію.

(Зь Угорщини.) „Budap. Corr.“ доноситъ, что правительство угорске выповѣло вь отозѣв до гр. Таефого мытowo-торговельную угоду заключену вь 1878 р. оь концємъ 1887 р., зазначаючи заравомъ, что обѣтає при уложенныхъ проектахъ, котрі относятся до отновленя угоды и при иныхъ предложєняхъ безъ змѣны, и что сильно бажає якъ найкоршого залагодженя тѣи осправы вь парламентѣ, чтобы теерѣшнє выповѣдженє не потягнуло за собою злыхъ наслѣдковъ. То выповѣдженє — каже „Presse“ — есть лишь дѣло формальнымъ а правительство угорске имало его зь тѣи причини, что угода на одинъ рѣкъ предвѣдуєтъ таке выповѣдженє. Позаякъ предложєня угодового не залагоджено оагачио вь парламентѣ, то правительство не хотѣло утратити формального права выповѣдженя угоды. Дальшій хѣдъ переговоровъ межи правительствомъ обоихъ половинъ монархія не буде черезъ то черерванный, якъ то вьже зазначено при нарадахъ надъ мытowo-торговельною угодою вь австрійской палатѣ ообѣт и якъ вирочѣмъ яєно потверджєно вь послѣдній нотѣ угорского правительства. — Палата ообѣт угорского сойму откинула 244 головами противъ 36 внесенєя Иотоого вь справѣ знесеня мировыхъ судѣв на биржахъ.

(Зь Хорватіи.) Вь хорватомѣ соймѣ пришло подчасъ дебатъ надъ бюджетомъ до дуже рѣзкихъ демонстрацій. Опозиція постановила була выступити оь цѣлою силою противъ бана и большіи оймовой и постановила для того внесенє, что-бы дебаты надъ бюджетомъ на такъ довго отсрочити, доки ажъ правительство не займє черезъ якое заявлєнє отановища оупротивъ погляду на державно-правнй отноєны Хорватіи до Угорщини, якій мѣститися вь рєнунціомъ угорской депутації. Подчасъ дебаты отже оказавъ пос. Барчачъ: Народъ хорватскій осуждує нынѣш-

ну анти-славянскую а особливо анти-россійскую политику монархія. Мы заявляємъ — каже бесѣдникъ — что любимъ святую Россію, что сь поди-вємъ глядямо на великого царя и бажаємъ, чтобы Россія оловнила свою цивилизацію мисію и за-отстромила славянскій хоругви на турецкихъ мечєтахъ вь Константинополи. Президентъ зыває его до порядку и грозитъ отобранємъ голою, почѣмъ Барчачъ критикує положєнє Хорватіи и обговорує евентуальность россійской инвазиі. Те-перъ ажъ выступивъ банъ и енергично отперъ выводы Барчача. — Дня 17 с. м. стануло знову на порядку дневномъ справозданє комисіи для ненарушимости посольской. Комисія предложила выданє судови подѣ Деренчина за образъ чєсти, Обада за побѣтє, Гжанича за ширєнє фальшивыхъ вѣстєй, Старчєвича за злочинность обмани, Миковича за образъ чєсти, Расича за тяжкє ушкодженє тѣла и Зєча за провину правсу. Справа оя позбѣтала непорѣшєна, бо соймъ отсрочєно вь субботу ажъ до 15 лютого 1887.

Заграничній Державы.

Россія. Вьже отъ довшого часу ходятъ рѣанъ сензацийнй вѣсти о станѣ здоровья царя; мы ихъ доєи не повторяли а коли теперь то робимо, то лишь зь обавкою журналистического и не привязуємъ до нихъ великой вѣры. Говорятъ именнє, что царь вьже отъ довшого часу має бути сильно роздразненый и вь такѣмъ роздразненю має навѣтъ заотрѣфити передъ кількома мѣсяцами ового адъютанта ген. Райтерна. Вѣстѣ ою вьже давно подали були англійскій газєты, поясняючи сѣй фактъ тымъ, что коли царь вѣйшовъ до комнаты вь овой палатѣ, ген. Райтеръ хотѣв оховати цигаро, что куривъ, а царєв здалося, что бѣт укрыває револьверъ. Вь той хвилі а царь вхопивъ за револьверъ и положивъ ового адъютанта на мѣцѣ. „Tagblatt“ Шєпєсзгадує теерѣ о томъ знову и додає, что недавно має царь кинутись на царицѣю и хотѣв єя удушити. Сє мабутъ сталоє причиной, что царица оотановила выбѣхати оь дѣтьми зь Петербурга. „Deutsche Ztg.“ знову каже, что оатѣ царя есть того рода, что можна незадовго сподѣватися змѣны престола. — Криза кабинету французского выкликєла вь кругахъ россійскихъ — якъ доноситъ бюро Райтера — дуже прикрє вражєнє и причинилоє до того, что тамъ притихла охота до оюзає оь Францією. Змѣна кабинету вь Парижѣ уважаєт ся вь кругахъ россійскихъ за новый доказъ, что вь виду безуотаныхъ переворотѣв вь Франціи есть невозможнє трєважє порозумѣнє оь рєпубликою, вь котрій каждой хвилі могутъ прийти до управы предоставитєлѣй орайного радикализму. — „Прав. Вѣстникъ“ оглосивъ отатю, походячу отъ россійского правительства, вь котрій оказано, что газєты россійскіє не повинны такъ остро якъ доєи выступати противъ Нѣмєччини, оь котрою вьжуть Россію многі жизненніи интересы, вь наслѣдокъ котрыхъ отноєны обоихъ державъ были зь давна оконоєлидованъ и выдержали не одну пробу. Бажаєт лишь треба, чтобы тѣ отноєны ще на многі лѣта удержались. Правительство россійское, згладняючи оециально нѣмєцкй интересы, має повну причину бути певнымъ, что и Нѣмєччина вьдержитося отъ волюкы акції, котра бы шкодила позавѣ и интересамъ Россіи, якъ выплывають зь историчныхъ отноєнй Россіи до єи вѣхѣднихъ оновѣрѣцѣв, и что впливъ Нѣмєччини вымѣреный выключно лишь на удержанє загаль-ного мира, котрого Европа такъ потребує а котрый вь рѣвній мѣрѣ есть предметомъ горячихъ бажанъ царя и его народу. Важнє єє заявлєнє выкликєло велику сензацию вь свѣтѣ политичномъ а особливо не такъ за-дѣя того, что тутъ оказано о Нѣмєччинѣ, якъ зь тѣи причини, что вь нѣмъ анѣ оловомъ не згадуєт ся про Авотрію и Англію. — О зброєнихъ Россіи надходятъ все отъ часу до часу сензацийнй вѣсти, котрымъ однакожъ поки-что трудно вѣрити. Вь послѣднихъ дняхъ надѣшли вѣсти, что Россія розмѣщує на австрійской границі богато кінчєй и артилеріи а до Кішєнєва має надѣйти транспортъ колыба тысячѣв конєй, назначєныхъ до горскихъ батєрій.

Нѣмєччина. Комисія воєвока нѣмецкого парламенту закінчила дня 17 с. м. перше читанє воєвокового предложєня и ухвалила замѣтѣ жаданыхъ 534 баталіонѣв лишь 518, отже замѣтѣ 468.400 людей вь часѣ мира лишь 450.000 на три роки; прочѣ 16 баталіонѣв ухвалєно лишь провизорично на одинъ рѣкъ. Комисія хотѣла оидєлѣ отсрочити ажъ на по Рѣздѣ а министръ жадєт, чтобы заразъ на другій день приступилєво до другого читаня, и что бѣт подастъ важній пояснєнє. На то отповѣвъ Рихтеръ, что бѣт знає о тыхъ пояснєнєхъ; комисія французской палаты постановила именнє подѣ напоромъ бє-сѣды Мольткого зяти чимъ скорше подѣ наряду проектъ Булянжєра. Опѣсѣ ухвалєно, что председатєлѣ комисіи має означити дєнь, вь котромъ має комисія знову зѣбратис. Цѣсаръ Вильгельмъ має бути зь сего дуже недоволеный, бо до 1 цѣтня 1887 р. не буде можна перевєсти оргєнизацию вь воєвоку. Кажуть, что цѣсаръ откинуєт до парламенту, яку то зробивъ вь 1883 р. вь справѣ предложєня о работникахъ. — Вь Франк-фуртѣ надъ Менѣмъ заведєно малый станъ облога.

Болгарія. Поступованє Гадбана-пашѣ вь Соєіи оталоє новымъ клопотомъ для болгарского правительства. Гадбанъ гравъ именнє двоизначну рѣлю и о окольо можна вьже теерѣ знати, змѣняєт самовѣльно воєкй денєшѣ, что надходили зь Константинополи до Соєіи а овому правительству посылєт фальшивй вѣсти. Коли вручивъ болгарскому правительству послѣдню ноту о кандидатурѣ кн. Мингрельского, передаєт Начєвич ою ноту предоставитєлѣмъ державъ и такъ выйшла

Выпущенъ съ разкладу бѣды,
важный отъ 1 грудня 1886.

Прѣзды до Львова:

Отъезды до Львова:

- 0 2 год. 25 мин. въ ночь мѣш. по-
ѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Стани-
славова.
0 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ
зъ: Хирова, Стрия.
0 4 год. 15 мин. по полудни особ.
поѣздъ зъ: Хирова, Станисла-
вова, Стрия.
0 11 год. 27 мин. передъ полу-
дн. поѣздъ до: Хирова,
Стрия, Станиславова.
0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ
особ. до: Хирова, Стрия.
0 6 год. рано мѣш. поѣздъ до: Хи-
рова, Стрия, Станиславова.
0 7 год. 7 мин. рано особый по-
ѣздъ до Стрия.

І. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ (Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣплатою: *)

10 метр. черного терна, подвойно широкого	зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	"	4	—
10 " драйтратъ, тяжкій	"	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорецъ	"	3	—
10 " бархантъ, найкрасшій взорецъ	"	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки	"	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, моднѣй	"	3	75
3 1/4 " матеріи на плащъ отъ дощу	"	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть	"	3	50
1 заслона съ джуты турец. взоръ комплектный	"	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одѣяла	"	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	"	4	50
1 стебноване одѣяло до сна, тяжке	"	3	—
1 простирало 2 м. довге	"	1	50
1 свиникъ 2 м. довгий	"	—	90
3 обрусъ, льняный, бѣлый, червоний, жовтѣй 10/4	"	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4	"	1	20
6 ручникъ льняныхъ Іа зр. 1-80 Іа	"	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. локт.)	"	4	20
1 " шифону 30 вѣд. локт.овъ	"	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. Іа зр. 7 — Іа	"	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. локт.	"	5	20
1 " градию дамаст. 30 в. л. Іа зр. 7-50 — Іа	"	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)	"	4	50
1 " моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бѣлый	"	6	—
3 дамскіе сорочки зъ шифону богато вышиваніи	"	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	"	3	25
3 нѣжн. корсеты богато украш. Іа зр. 4 — Іа	"	1	80
3 спѣдницѣ филъ. богато обшиваніи, червоний сивій, драпъ	"	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	"	1	60
6 зимов. панчоухъ, чиненыхъ, всякой барвы	"	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечой въ всѣхъ барвахъ модный	"	2	—
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами	"	1	50
1 кляваска сорочка муж. бѣла Іа зр. 1-80 — Іа барвна	"	1	20
6 ковшрикъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1	"	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтничковъ Іа зр. 2 — Іа	"	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе Іа зр. 2-50 — Іа	"	1	80
6 зимовыхъ скарпикѣвъ рѣзнобарвнихъ	"	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	"	4	50
3 моднѣй краватки атласовѣ широкѣ вузкѣ Іа 75 кр. Іа	"	1	50

Цѣнники и взорѣцъ даромъ и франко.
Недогодне пріймаеся назадъ зовѣтъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ особѣ на выразѣ жадање и безъ послѣплати. 1730 18—20

Галицку незапазну нафту

зъ рафинеріи княгинѣ Любомирской въ Схѣдинци, поручае

КАРОЛЬ КЛИМОВИЧЪ

Одна литра салъоновой ч. 0 по 22 кр.
Одна литра бѣлой ч. 1 по 20 " "
Одна литра жовтовои ч. 2 по 18 "

въ оклепахъ: Пляцъ Бернардинскій ч. 11
Улиця Галицка ч. 46.

Замовлена на 10-ти литровѣ бляшанки пріймае подписан-
ный въ своихъ скеллахъ, якъ такожъ въ торговляхъ пп. Крули-
ковского, Важного, Солецкого, Мечковского и Товариства кон-
сумційного. 1795 4—5

Кароль Климовичъ.

ВАЖНЕ ДЛЯ КОЖДОГО!

Акційне товариство Conkling Ma-
nufacturing Company въ Бермингемѣ
(Birmingham) въ Англіи розсылае въ
настѣдокъ значного зниженія та-
рихъ для пакетѣвъ почтовыхъ до
заграницѣ, навѣтъ поодинокіи свои
славніи на весь свѣтъ годинники
ремонтари до якого небудо мѣсяца
въ Европѣ франко безъ оплаты мы-
товой и безъ всякихъ прикрѣхъ
формальностей для отбирающаго про-
сто до дому по слѣдующихъ цѣнахъ
фабричныхъ. Мы фабрикуемо яко
спеціалістѣ лишь годинники
ремонтари безъ ключика, ушкоомъ
до накручуванія. Безключиковый
механизмъ въ годинникахъ есть
наипрактичѣйшимъ и наизначѣй-
шимъ вынайденіемъ новѣйшого ча-
су. Замѣтъ неспрѣятно шуканія за
ключикомъ натягаеся годинникъ че-
резъ крученіе ушка. Накрывки не
треба отже отмыкати, не заходитъ
порохъ, олива не высыхае, пружина
не може пукнути а годинникъ
не потребуе и десятой части томъ
направки якъ та стара система, що
вже пережилаеся.

НАЙЛѢПШЕ СРѢБЛО — съ
сказовкою секундовою,
съ мѣдною красю гравированою
накрывкою и кристалевымъ склоомъ
— съ подвойно накрыв-
кою 9.—
18 кар. ЗОЛОТО — съ пло-
скимъ склоомъ кристале-
вымъ, гладкою накрыв-
кою съ монограмомъ,
гербомъ або съ елгантно
гравированою при-
красою 12.—
— малый форматъ для
дамъ 20.—
— великій форматъ для
мужчинъ 23.—
— мѣдній подвойный накрыв-
ки, 13 каменѣвъ, знаме-
нитый и солидный го-
динникъ 30.—
— малый форматъ для
дамъ 35.—
— великій форматъ для
мужчинъ 35.—
" Royal Chronograph, съ
сказовкою 1/4 секунды,
особливо мѣдною на-
крывкою, съ пышною
гравирою знаменито
работы (годинникъ, ко-
трый продають купцѣ
по зр. 120.00) 50.—
— той самъ годинникъ
съ подвойными золоты-
ми накрывками (замѣтъ
открытого циферблату 72.—
" Imperial Calendar Chro-
nometer, показуючій мѣ-
сяцъ, днѣ и дату съ
сказовкою 1/4 секунды и
секунды въ серединѣ, съ
3 особливо мѣдными на-
крывками, наипышнѣй-
шій и наизнаменитѣйшій
годинникъ, який фабри-
куеся, а котрый купцѣ
продаютъ по зр. 250.00 90.—
Франко и безъ мыта всюдѣ
монограмъ, гербы и т. д. высе-
но гравированы Іа зр. — окремю.

Англійскій годинникъ признанъ
въ свѣтъ за найлѣпшій а що до то-
чности, солидности, доброй работы и
трвалости безусловно лѣпшій отъ
швейцарскихъ. Безпосередне спро-
важуванье дае болѣе якъ 50%
ощадиности, торговельники годинни-
ковъ не роблятъ ихъ сами, лишь
спроваджують ихъ зъ отси и жа-
дають не сорозмѣрно великого зы-
ску. Мы не выдаемо славословной
рекламы, мы не даемо фабрикатъ
„за повѣ дармо або понизше цѣны“
— нѣхто сего не може! лишь спус-
каемося на разумный оудъ пуб-
лики и звѣстну славу нашои фаб-
рики, котру мы собѣ заслужили
за 32 лѣтъ ретельностію, черезъ
сумѣлину и старанну обслугу. Мы
уживаемо лишь найлѣпшого срѣбла
и выключно лишь 18 кар. золота а
всѣ годинники, що мають розсыла-
тися суть нарегулѣваніи, запакованіи
безпечно въ мароканскихъ етуи и
готовѣй заразъ до ужитку. Письмо
гарантиїне на 3 роки есть
доручене и мы въ кождомъ часѣ
подѣймаемося направики даромъ за
оплаченымъ присланіемъ годинника.
Яко гарантію старанной и ретель-
ной обслуги даемо нашѣ фабрикатъ
на 3-мѣсячну пробу т. е. купуючій
мае право въ протягу сего часу,
скоро ему куплена рѣчь не сподо-
баеся або его зовѣтъ и беззуслов-
но не доволити, отослати намъ еи
назадъ за зверненіемъ уплаченои
сумы безъ всякого отлученія. До
уплаты можна уживати банкноты
и марки листовѣ въхъ краѣвъ або
готовку посылати переказомъ поч-
товымъ. Кожде замовленье, хочъ бы
и нѣйменше, выконуеся рѣвно ста-
ранно ще того самого дня по одер-
жанію, а до чотырохъ днѣвъ есть
вже въ рукахъ замовляющаго. Про-
сится адресувати: 1800 2—6

Conkling Manufacturing Company,
55 Alma Str., Birmingham (England).

Агентуры и склады комиссовѣ
подѣ дуже користными условиями.

Змѣна помешканія.

Д-ръ Яковъ Маль

лѣкаръ для недугъ горла и грудей
мешкае теперъ ул. Ягайловска ч. 24.

Тягненье в же на Рождество

Kincsem 1 зр. 11 льосѣвъ лишь 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 20—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отъ 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ

Бюро льотеріеи угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Тягненье отбудеся вже дня 28-го грудня 1886 р.

Льосоованье совершить публично комисіа, въ складѣ котрой войде 5 членѣвъ центрального коми-
тету льотеріеи въ присутствіи двоухъ ц. к. комисарѣвъ правительственныхъ, ц. к. нотаря, пред-
ставителѣвъ Рады повѣтовой перемыской и мѣста Перемышля.

Льосы великой льотеріи фантовой

устроюванон въ доходъ маючого воздвигнутоя

„Дѣвочого Воспиталища въ Перемышлѣ“.

Льотерія тая окладася зъ 12.110 болѣшихъ выгранныхъ въ вартости 1.000 зр., 500 зр., 400 зр.,
300 зр., 200 зр., 100 зр. и т. д., межѣ котрыми суть: жертвы Его Святости Папы Льва XIII,
Ихъ Цѣсарскихъ Величествъ и прочихъ пануючихъ Европейскихъ, Всемилоствѣйшихъ Членѣвъ
нашого цѣсарского Дому, Кардиналовъ, епископѣвъ, Министровъ австро-угорской монархіи и про-
чихъ достойняковъ духовныхъ и свѣтскихъ, такожъ обывателѣвъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ австрій-
скихъ и угорскихъ, якъ такожъ зъ золота и срѣбла черезъ комитетъ льотеріеи за 13.000 зр. а. в.
закупленіи предметы, въ загалнѣй вартости около 60.000 зр. а. в.

Цѣна льосу 1 зр.

Предметы до выльосоованія прызначеніи будутъ выставленіи съ днѣмъ 8-го грудня 1886 на выставѣ
публичной, устроенной нарочно въ той цѣли въ сали забудованія каинтупного въ Перемышлѣ.

Льосѣвъ можна достати у Львовѣ у Ви. Михаила Дымета въ ринку, въ Народнѣй
Торговлѣ, въ кѣлькахъ колектурѣхъ льотеріеиныхъ и у трафикантѣвъ; въ Краковѣ у гр. к. парохъ
при церкви св. Норберта, въ Перемышлѣ въ головнѣй трафицѣ п. Франца Сливиньского, въ кан-
целяріи Выдѣлу льотеріеиного, въ Станиславовѣ и Тернополѣ въ Народныхъ Торговляхъ, въ Коло-
мыи въ ринку у и. Михаила Яворского, въ Ярославлѣ у п. Баера. 1799 4—?

П. Т. посѣдатель льосѣвъ, котрѣй не надолжали до нынѣ за лѣсту тягненія належитости
10 кр., звать тую ще въ текучѣмъ мѣсяци прѣдлати Выдѣловѣ льотеріеиному въ Перемышлѣ при
долученю 2 кр. на онаку, щобы въ 4 днѣхъ по тягненю можна розболати лѣсту интересованыхъ.

Лишь правд. съ маркою „Котва“

Страдающимъ на гостель
и ревматизмъ поручаеся
снимъ правдивый
Pain-Expeller
съ „котвою“ яко дуже
успѣшне средство домовѣ.
Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптекахъ.

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополѣ

поручае

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и
4-30 зр. франко.

Портю почтове и бѣчѣвка.

Прошу о ласкави замовленія.

1801 14—24

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславовѣ, Пе-
ремышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычи и Коломыи

поручае до высылки зъ своихъ богато и въ до-
брыи товаръ заосмотреныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барыла
зачисляеся 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. поцѣвши за
фляшку и выше.

Мѣдъ литный славно звѣтного výroбу, фляшка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.
Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5-клевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80
и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ
паккахъ „Народной Торговлѣ“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.: 1/2 фунта за половину повышенои цѣны.
Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

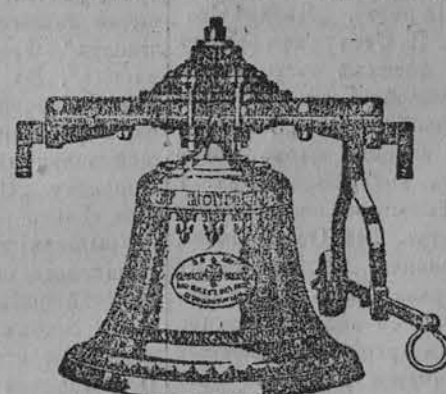
Оцетъ найвысша есецїи по 120 кр. за 1 литру
(На одну литру даеся 30 литровъ воды мягкои, щобы
достати оцетъ звѣчайный, пріємный и сильный).

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килограммъ.

Свѣтло съ вытискаными и крашеними оадѣ-

Ц. к. придворна лїярия дзвонѣвъ

И. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поручаеся до замовленіи
дзвонѣвъ и гармоничныхъ
оладѣвъ всякой величини
и голосу. Гарантія за
павный голосъ кождого
дзвона, чистый гармонич-
ный акордъ складу и за
найлѣпшій металл. Монто-
ванье дзвонѣвъ съ упріи.
головами зъ нованого зель-
за черезъ що можна дзвона-
ми дуже легко дзвонити. О-
пирала на дзвонѣ зъ ко-
ваного зельза найлѣпшою
конструкціи выконуются
якъ пайдешисше. Припо-
ручаня выконуются якъ
найкорше, точно и дуже

дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплаты. Гармоничный
склады до престоловъ съ сильными и голосными дзвѣлочками,
зъ альпакъ: съ 4 дзвѣн. по 14 зр., съ 3 дзв. по 11 зр.
зъ мослажу: „4 “ „10 “ „3 “ „8 “
Гармоничный склады до закрѣпѣи съ 4 дзвѣлочками и съ прикрасо-
ными рамами зъ кованого зельза по 25 зр. 1551 24—24

Отъзначенія: Выстава вѣденска 1873, два медалѣ за по-
ступъ за складѣ дзвонѣвъ для вѣденского Votivkirche 260
сотнарѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣдн 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,137.700 кильогр. ваги.
Зъ сего до Вѣдн а для 31 церкви 83 штукъ дзвонѣвъ 86,063 кильогр.
ваги разомъ и 2 дзвонѣ до годинникѣвъ для нового ратуша 3345 килр ваги.

бамъ рѣзочн величинны, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма-
лыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта

Горѣвки рѣзного роду. Сливки угорскіи, пови-
ла, горѣлки волоскіи и тусецкіи, мигдалы, розники,
финги, дактиль, аранцины, сардины російскіи
и т. д. 1648 31—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскіи по 36 кр.; 7 1/2 ручковой
довшѣ по 40 кр.; 7-ручковой волоскіи бракованой по 25 кр.
за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговлѣ“.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар-
ской Правды?

Розказавъ Данило Тапичкевичъ, духовный Зако-
магъ. Накладомъ „Ватѣковщины“. Цѣна 10 кр., а
почтою 15 кр. Достати можна черезъ редакцію
„Ватѣковщины“.

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ наизнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуша каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44 улича Галицка. Рукописи авертаются лишь на попередне застереженіе. Огладенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного тиража печатной, въ рубр. „Надобелане“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатанъ вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣдн. Хаасenstein & Vogler, Wall-Aeschgasse 10; M. Dukas, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старинки“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Радля 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплат и залеглостей.

Внесеніе русскихъ послѣдовъ.

Послы наши внесли, якъ доносили мы въ послѣдній числѣ „Дѣла“, до ухвалы Сойму краєвого внесеніе, вызывающее правительство, чтобы заснувало гимназію руску въ Перемышлѣ, и Выдѣлъ краєвой чтобы ровсладивъ и Соймови на найблѣзшій сесіи предложивъ, абы въ Станиславовѣ, Стрию, Коломыи, Тернополи, Бережанахъ и Золочевѣ або евентуально въ иныхъ мѣстахъ заведенъ были будто окремѣ гимназіи, будто сталъ рѣвнорядный класы съ языкомъ выкладовымъ рускимъ.

Тымъ способомъ запукано на ново такъ у правительствѣ державного якъ и у найвысшомъ законодательной власти въ краю о частковѣ рѣвнорядности языковѣ въ школахъ среднихъ. Оба тѣ факторы суть выключно компетентный рѣшати въ той справѣ, именно въ першій линіи Соймъ краєвой, который въ р. 1867, ухвалюючи уставу о языцѣ выкладовомъ въ школахъ среднихъ, застерѣгъ собѣ право, робити въ той уставѣ всякія возможныя мѣны на будущиѣ.

Справу русскихъ гимназій, хотя въ иншій формѣ, порушили нашѣ послы вже въ часѣ послѣдней сесіи соймовой. Си однакожь удалось большости соймовой заступити внесеніемъ о утравненіи въ всѣхъ среднихъ школахъ Галичинны. Тымъ и все дѣло провалялось о цѣлый довгий рокъ. Нынѣ утравненіе належитъ вже до усполнѣнъ. Датинка та була вже въ сповитку такъ мисеріенка и неспособна до жити, що Академія краковска, оба краєві университеты, Товариство учителей среднихъ шкѣлъ у Львовѣ, запрошенъ до консультаціи, велѣли ей чимъ скорше по спартанскому вычиту вынести на загибель въ Тайгетъ. Нынѣ про утравненіе въ школахъ среднихъ ледни чи мѣгъ-бы якіи педагогъ подумати на серію. Съ тымъ утравненіемъ и дивна рѣчь! Соймъ хотѣвъ подбати о языкъ рускій въ школахъ польскихъ и зневолити Поляковъ учити руского языка, а опираясь всѣма силами, щобъ, борони Боже, руска молодѣжь шкѣлъ среднихъ не мала нагоды науку свою побирати въ материнѣмъ языцѣ!

Але годѣ нынѣ бавитися въ рекриминаціи. Жаль только, що въ нихъ по старѣй модѣ тѣ самы, що колись боролись противъ бюрократіи, баваются въ бюрократію дже радо, и что справы шкѣлъ рѣшаются у насъ не такъ въ мотивѣ чисто дидактичныхъ, якъ больше политичныхъ и то, разумѣясь, съ великою короткоглядностью. Тутъ въ одной стороны правильне полагодженіе краєвой уособицѣ а тымъ самымъ и доля обохъ народѣвъ вложена уставомъ въ руки Сойму, а тутъ въ другой стороны большѣсть его не въ силѣ выйти въ зачарованого колеса и рѣшиться бодай на першій крокъ въ томъ дѣлѣ.

Колись Русинамъ дорѣкано византизмомъ, восточностью, полученію съ регресомъ, а чейже поступованіе большости соймовой, державной правила „най буде якъ бывало“, не можна назвати прогрессомъ. Мы дже добре понимаемо ровумованіе большости соймовой: не уступати нѣ крѣпты въ правѣ въ користь народу польского выборовыхъ, але большѣсть та може бути певною, що Русины галицкіи не спочинуть въ своихъ домаганияхъ о свои права на своей землѣ и что уособица наша въ некористь однихъ и другихъ не устане, доки Русь своихъ правъ собѣ не выберетъ. До заключенія „згоды“ на словахъ треба бы дже сентиментально Русь, а тои нынѣ вже нема. Нынѣ Русь галицка свѣдома того, что тѣ яко народи въ Австріи належится, а „университетизмъ“

ей, до которого дѣхто такъ горячо вѣтхаетъ, безъ рѣвнорядности есть пустымъ фантомомъ.

Але не только важныя взгляды политичныя вымагають рѣвнорядности языкового въ школахъ нашихъ, не только лежить та справа въ интересѣ обохъ народѣвъ, заселяющихъ Галичину и въ интересѣ самой-же державы, — она мае за собою и певны незаперечимы даны истинныя. Возмѣмъ лише урядовы справозданія до рукъ и порвнаймо, о сколько не то польска, але въ загальнѣмъ молодѣжь другихъ народностей австрійскихъ въ отношеніи до рускомъ есть вывѣнована школами середними.

Въ 1883 р. числила Галичина 23 гимназіи на 11,284 учениковъ. На одну гимназію принадлеало въ пересѣчѣ 491 школярѣвъ. Съ того числа было учениковъ Русинѣвъ 1877. Въ справедливѣй пропорціи повинны про-то Русины посѣдати чотыри рускіи гимназіи. Чи есть такъ? Жиды въ томъ зглядѣ суть лучше положены, бо для 1934 учениковъ своего исповѣданія посѣдають двѣ гимназіи, одну у Львовѣ, другу въ Бродяхъ. Мало того. Молодѣжь долѣшней Австріи (нѣмецка) посѣдає для своего образованія рѣвножь 23 шкѣлъ, т. е. на одну гимназію принадлеа тамъ лишь 307 учениковъ; въ горѣшней Австріи — 4 гимназіи, а въ кождой по 308 учениковъ. Въ Чехахъ на 52 гимназіи принадлеа учениковъ 16,686, т. е. пересѣчно на одну гимназію 321 хлопцѣвъ. Въ Далматіи для 122 учениковъ существує вже одна гимназія. Съ того и выходитъ, что нема народу въ Австріи, который бы на поли шкѣльництва бувъ такъ покрывденный, якъ народъ рускій, который для 1877 учениковъ посѣдає лишь одну-одиночку гимназію. Невомѣрне дѣло, але правдиве. Въ порвнаніи до Далматіи, котра культурою стоитъ по-за Галичиною, Русины повинны бы посѣдати 15 гимназій. И се мабуть достаточно иллюструє наше положеніе въ Австріи, унормоване уставомъ соймовой въ 1867 року.

За внесеніемъ русскихъ послѣдовъ стоитъ нынѣ весь народъ рускій. Оно подписане кромѣ внескодавца пос. Романчука тремя нашими владиками, яко представителями духовенства, что дає значный контингентъ молодежи гимназіальной, подписане послами руского клѣбу и навѣтъ колькама тыми невыравными послами, что то больше лише gente — Rutheni. На томъ поли, видко, всолидаризувався всякій, навѣтъ той, хто хочъ трохи отчуває кривду, яка дѣється Русинамъ. Легковажити правительству и польскѣй большости сего внесенія годѣ. Скудность бюджету державного не може тутъ вхѣдѣти въ рахунокъ. Галичина въ загальнѣмъ есть подѣ зглядомъ числа шкѣлъ среднихъ въ всѣхъ краѣвъ коронныхъ наибольшѣе уособѣдженою, а вывѣнованіе въ першій линіи другой рускомъ гимназіи, о котору послы наши упоминаются, не буде такъ дже коштовне въ порвнаніи съ користями, які полагодженіе той першой справедливомъ претенсіи Русинѣвъ принесетъ краєви и державѣ.

Открытое письмо кн. Ром. Чарторыйского.

Въ справѣ недавного wyboru посла въ Долинь навечатавъ „Kurjer Roznaiski“ слѣдующе открытое письмо кн. Романа Чарторыйского, вице-презеса восточно-галицкого польского центрального комитета выборного:

„Бездѣльность центрального комитета выборного для восточно-галичинны подчасъ ostatnich доповняющихъ выборовъ до Сойму выключала въ каждого згладу оправдане эдивованіе. Будучи заступникомъ предѣдателя того комитета, почувую до якого-о степені посредной отвѣчальности и бажавъ бы я бездѣльность свою толковать.

Единнымъ, на жалѣ, оправданіемъ, на яке мене теперь статья, есть недостаца здоровья — недуга, зъ причины которой я вже семей мѣсяцъ

заключенный на цѣлковитѣ оторваніе себе отъ зачатій и обовязковъ публичныхъ.

Щиро сожалѣю, что якъ-разъ выборъ посла зъ округа Долина-Болеховъ-Рожановъ отбулся безъ интервенціи комитету центрального. Сожалѣю тымъ больше, что зѣ стороны Русинѣвъ поставлено кандидата такъ поважного, якъ профессоръ университету д-ръ Александръ Огоновскій. Если коли, то въ томъ случаю належало усиленно старатися о компромисѣ.

Длaczego сталося внакше? — оего въ теперѣшней самотѣ я выголковать не въ силѣ. Дбаючи все — хочъ зъ далека — о гадку и память давнихъ пріятельствъ и товариствъ великопольскихъ, и знаючи, якъ живо займають ихъ справы польско-русскіи, прошу о гостинности для тыхъ колькакохъ словъ.

Зъ обовязку дневникарскаго наводимъ се открытое письмо кн. Романа Чарторыйского, перепечатане такожь у всѣхъ дневникахъ галицко-польскихъ. Письмо се — хочъ не хочемо подѣржвати автора, що былъ его написавъ внакше, якъ може мысливъ, — письмо се, кажемо, Русинѣвъ анѣ не грѣе, анѣ не студитъ. Зъ него хіба выхолило-бы, що кн. Романъ Чарторыйскій, хочъ уже довгий часъ проживає въ Галичинѣ, не отстрѣланный ще добре съ политикою галицкихъ Поляковъ супротивъ Русь, мимо того, что самъ кн. Романъ уже magna pars fuit въ центр. комитетѣ выборномъ при загальныхъ выборахъ до Радъ державной. Тогда кн. Романъ Чарторыйскій, о околько особъ пригадуемо, не бувъ недужий, але бравъ живу участь и мавъ важный головь въ комитетѣ, а прецѣвъ о якомъ-небудь „компромисѣ“ мы тогда не чували, хочъ то часъ дже недавній и люди не змінялися. Впрочемъ, якъ нашъ Поляки розумѣють компромисъ! Ты, Русине, выречися своихъ правъ, стань безгласною рыбою та потакуй на все, что говорятъ и роблять панове Поляки! Дакуемо красененько!

О экономическомъ станѣ селянъ въ Галичинѣ.

Рефератъ, выголошенный на окружномъ Вѣчи на родимѣ въ Станиславовѣ для 8 грудня 1886, Северина Даниловича.

II.

Мы бачили, якіи нашъ селянскій станъ, зъ чего маємо жити и якъ стоимо, — ану-жь придивѣмся теперъ, якъ оно иде намъ товжѣть: які выдатки, які порядки, что у насъ влого и что починати бы намъ.

Жизно все въ державѣ, бо-жь иначе и не може бути, — муситъ бути между людьми якіи-сь лады, якась спѣльность. На удержаніе того ладу державного люде, разумѣясь, мусятъ поносити выдатки. И мы селяне поносимо дже много выдатковъ на то: выдатковъ спѣльныхъ державныхъ, краєвыхъ, повѣтовыхъ, громадскихъ и т. д. Придивѣмся отже, что мы селяне даємо на публичныя потребности.

Наибольшѣ выдатковъ має держава, де все краѣ нашой австрійской монархіи разомъ складаетуръ. Доходу наша австрійска держава (безъ Угорщины) має рѣчно по-надъ 500 миліонѣвъ ар., а однако сего не ставъ и что року ще богато миліонѣвъ дозичуютъ, — такіи великіи выдатки робитъ держава! Найтяжшими выдатками суть: выдатокъ на войско и проценты отъ довговъ, что ихъ держава отъ давна понавичала и все дозичує. Войско и тѣ проценты забирають большу половину всего доходу державы що року. Кромѣ спѣльныхъ державныхъ выдатковъ має ще каждый краѣ, тай и наша Галичина має свои выдатки краєві, повѣтовѣ, громадскіи и инші. На все тѣ величезны выдатки берутуръ грошѣ майже лише въ рѣвномъ родѣ податковъ: грунтового, домового, доходного, варѣбового, всякихъ акцизѣ, оплатѣ, таксѣ, стемплѣвъ и т. д. и изъ всѣякихъ додатковъ до податковъ. Каждый отже краѣ, каждая громада и каждый человекъ мусятъ въ свои працѣ давати значну часть на тѣ всѣякіи публичныя потребности. Насъ тутъ очевидно передовѣмъ обходитъ, что платятъ наша Галичина, а особливо станъ селянскій.

Всего непосредного податку платитъ Галичина близько 10%, миліона; зъ того податку грунтового 4600.000 ар. На селянъ принадлеа: податку грунтового 3,200.000 ар. домового, класового и чиншового 1,300.000 „

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . 2 ар. 50 на полъ року . . . 2 ар. 50. Для Византии, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7 ар. 50. на четверть року . . . 3 ар. 75. съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Подлинное число кошты 12 ар. а. в.

доходного (33%) . . . 1,500.000 „ екекуційного и отсѣтокъ проволоки 120.000 „ краєвого кругло . . . 2,000.000 „ додатковъ повѣтовыхъ выйдѣ на 1,000.000 „ додатковъ индѣмнизаций . . . 2,000.000 „ Кошты громадского заряду трудно у насъ обчислити. По селлахъ, — вчислюючи доходъ зъ грунтовъ громадскихъ на то обернутыхъ, рѣвнѣ дачки и складки громадскіи — вынесутъ кошты заряду громадъ до 1,500.000. До того дочисляемо зъ доходѣвъ 201 мѣстѣ и мѣстечокъ нашихъ, де копѣткѣвъ и торговѣ дає близько 1,000.000 а доходъ зъ пропинаціи 1,300.000 и де селяне въ самыхъ тыхъ мѣстахъ та мѣстечкахъ становлять значне число мешканцѣвъ — кругло суму 1,500.000, котору певно посередно або непосредно поносять селяне. Разомъ отже число кошты заряду громадского, что ихъ поносять селяне, на кругло 3,000.000 ар.

Податку отъ соли, 1 ар. 10 кр. на голову, платятъ селяне кругло 5,000.000 ар. Отъ тягину паде по 1 ар. 40 кр. на голову, але рахую лише 4,000.000 ар.

Зъ рѣшты консумційного податку и оплатѣ цловыхъ, что разомъ на Галичину выносятся до 9 миліонѣвъ, а де горѣвка, другіи напитки и нафта наибольшѣе приносятъ, число дже умѣрено на 4,500.000 селянъ лише 5,000.000 ар.

Стемплѣвъ, таксы и оплаты въ Галичинѣ приносятъ выше 5 миліонѣвъ, въ чѣмъ лише оплатѣ за перенесеніе власности 1,500.000 ар. Зважмо, что у насъ между селянами така сила процесѣвъ, пертракцій и контрактѣвъ, что селяне мають большу половину землѣ и то дже ровканалованой, и она разъ-на-разъ перерождаетъ въ руки до рукъ, якъ нѣгде инде, а дальше, что у насъ торговельный станъ и оборѣтъ згладно дже малый, — то певно не за богато, якъ не за мало, поракуюмо зъ тыхъ 5 миліонѣвъ — на селянъ 3,000.000 ар.

Зъ лѣтеріи число на селянъ менше навѣтъ якъ третию всего приходу, т. е. 500.000 ар.

Оплату за рогатки державны и краєві, что чистого приносятъ 700.000 а съ коштами побору будутъ выносити больше якъ 1,000.000, число на селянъ 700.000 ар.

Разомъ отже платятъ селяне въ Галичинѣ податковъ, та оплатѣ, державныхъ, краєвыхъ, повѣтовыхъ, громадскихъ и иншихъ что року 32,328.000 ар.

Але кромѣ тыхъ тягарѣвъ мають селяне ще дже богато иншихъ выдатковъ характеру публичного, то значать не для своего утриманія, — якъ выдатки на процесы адвокатамъ та писарямъ, нотаріамъ за контракты и такѣ инше, дальше выдатки религіи, то на конкуренцію при будовляхъ церкви або будынокъ парохіальныхъ, то на требы христіанско-церковны, за котры треба вынагородити священника, бо днѣ у насъ отъ державы не достаетъ достаточного утриманія. На то все число дже мало, по 4 ар. на рокъ отъ каждой родины. Числячи родину по 5 душѣ, выйдѣ 900.000 родинъ, отже разомъ выдатку 3,600.000 ар.

Такъ отже всѣхъ выдатковъ, котры селяне Галичинны конче мусятъ полатити зъ своего доходу, выноситъ 35,928.000 ар., або кругло 36 миліонѣвъ ар. рѣчно. Що-жь теперь лишаєся на житѣ?

Мы сказали перше, что весь доходъ зъ землѣ такой, что зъ него мають селяне жити и все выдатки полатити, выноситъ 156 миліонѣвъ. Але тамъ мы не рахували того, о чѣмъ будемо потомъ говорить, что на селянскихъ грунтахъ есть на близько 30 миліонѣвъ доугу, заимтабулованого, отъ которого рахуючи лише 15% отсѣтокѣвъ, выйдѣ 4,500.000 процѣнтѣвъ на рокъ; а у насъ банки (рустѣкальскіи и инші) съ отсѣтками проволоки и коштами далеко больше берутъ, — а о жидѣвскихъ довгахъ вже и не кажу. Правда, что нашѣ селяне тѣ проценты платятъ неправильно, але за то ихъ лѣдѣтуютъ, а то выйдѣ ще горше и ще больше коштовъ. Якъ отгагнемо отже проценты, — то лишатся на житѣ и выдатки 151,500.000 ар. А теперь отрахуємо отъ того выдатки, котры мы повыше рахували, — то лишатся лише 115,572.000 ар., а най рахуємо кругло 116 миліонѣвъ. А то значить, что на голову не выйдѣ навѣтъ цѣлыхъ 26 ар. на цѣлый рокъ, а на день, то ледви 7 крейцарѣвъ а. в. принадлеа на голову! Зъ тыхъ 7 крейцарѣвъ треба бы и выживитися, и убраться, и зитопити, бо лѣса у селянъ такъ мало, что й третияя потребности не покрѣе, — и всякіи родинны та домашній потребности обѣднати.

Отъ и нашъ гарады! отъ и наше панованье! Не дивно отже, що нашоу селянинові кождый крейцарь, кождый хоть-бы найменший выдатокъ такъ тяжкій, що рать банковыхъ не має отки платити, що не вылазитъ въ литварскихъ жидовскихъ довгобъ.

Мы рахували на всѣхъ рѣвно. Але-жъ и межи селянами не всѣ однако маются: одинъ правда, має багато бѣдше якъ тыхъ 7 крденно на голову въ землѣ, але дуже многі мають ще менше въ землѣ, або такі и нѣчого, бо и такихъ у насъ вже багато, багато. То-жъ яке житє у много бѣдшой части нашихъ селянъ? Знаємо добре. Житє голодомъ та холодомъ! Въ хатѣ студѣнь, одежѣ нема, одинъ кожу на всю родину, буває въ однихъ чоботахъ всѣ ходять, мѣняються... жють, якъ Божій рѣкъ, голымъ борщемъ та поными барабанами, а хлѣбець святый — що ажъ жалъ дивитися... и такого не найдеш... скоромини и на Великдене не кождый вѣсть. Вы добре то все самі знаете и самі видите. Вы знаєте добре ті наші страшний „передновки“, що тагнуты отъ коляды ажъ по-за Петровку... нема вамъ о томъ що и розказувати.

Чимъ же ратуютьсѣ ті наші люди? отъ латаєся якъ можна: десь приховаєся яка безрожина, десь съ великою бѣдоу якась худѣлка, и выведєся на торгъ, десь гавдина зѣ своего приховку щось продасть, а впрочѣмъ ратують зарѣбками. Зарѣбковъ тыхъ у насъ не багато. Гѣркій и неплатный той зарѣбокъ, бо нема коло чого у насъ робити, хаба по ланахъ, а на то е у насъ така велика сила безземельныхъ бѣдаковъ, що десятки миль идутъ, абы пару копѣць зѣбжа зарѣбити. (Д. б.)

Фискализмъ и нашъ просвѣтно-наукowy товариства.

Ще въ минувшомъ роцѣ доносили мы, що австрійскій фискализмъ дѣткнувъ своею тяжкою рукою нашъ просвѣтно-наукowy товариства, якъ „Просвѣту“, „Академичне Братство“, „Р. Весѣду“, а такожъ нашъ сельскій читальнѣ, накладоу на нихъ обовязокъ плаченя еквиваленту отъ движимаго маатку за IV десятилѣтье въ доволѣ высокаихъ сумахъ. Противъ сему внесли нашъ товариства рекурсы до краевой дирекціи окарбу, выказуючи, що товариства науковѣ и гуманитарнѣ, не обчиленѣ на зыокъ, но мѣсли приналежъ законныхъ, а именно зак. зъ 9 лютого 1850 ч. 50 В. з. д. и 13 грудня 1862 ч. 89 В. з. д. тар. по заціи 106 Б. е. увага 2. д), якъ не менше и розпорядженя министерства окарбу зъ дня 4 лютого 1864 ч. 31748 мають беззглядне право до зѣольненя своего маатку движимаго отъ олаты еквиваленту.

Доперва оими днями одержали нашъ товариства рѣшенне згаданныхъ рекурсовъ. Краева дирекція окарбу откинула рекурсы нашихъ товариствъ и приказала имъ вымѣренный низшими властями окарбовыми еквивалентъ заплатити, а отмовлене рѣшенне мотивувала тымъ, що товариства тѣ не можуть уважати гуманитарными, бо „поборають вкладки отъ своихъ членѣвъ“ (?). Аргументація тая не выдержуе наименшой критики, не лише зъ становища обовязующихъ законовъ, але навѣтъ изъ становища простоты и здоровой логики. Адаже жъ нема нѣгде такого товариства, въ котромъ бы члены не платили якихъ-хоть бы наименшихъ вкладокъ, и идуци конеквентно за повышою аргументацією мусѣли бы мы дойти до внесеня, що товариства гуманитарныхъ и науковыхъ нема нѣякихъ въ загалѣ, а тогды показались бы и згаданѣ выше постановы законны безпредметовыми и хіба лишь для жар-ту выдаными. О характерѣ товариства рѣшае не обставина, чи члены его платятъ вкладки, а то, на яку цѣль уживаєся тыхъ вкладокъ и коли тыхъ вкладокъ уживаєся лише для науки, образованя чи забавы членѣвъ, або такожъ для другихъ чисто гуманитарныхъ цѣлей, то тогды товариство есть гуманитарнымъ або науковымъ и его движиме майно не подлягає по мысли згаданныхъ приписовъ правныхъ обовязковъ плаченя еквиваленту.

На той подставѣ внесли нашъ товариства въ 30-дневомъ речинци отъ сего рѣшеня краевой Дирекціи окарбу дальшій рекурсъ до ц. к. Министерства окарбу (на руки краевой Дирекціи) и маємо надѣю, що може хочъ тая найвышша инансова власть не охоче такъ очевидно запѣзнавати обовязующихъ законовъ и терѣтъ таку во пшюу несправедливостѣ въ поступованю подвластныхъ ей органовъ.

Новый директоръ въ руской школѣ им. Маркіяна Шашкевича.

На четверговомъ засѣданю, 16 л. грудня, надала Рада мѣста Львова посаду директора школы им. Маркіяна Шашкевича учителя школы св. Антонія, п. Иполиту Петрашкевичу. Новонименованный есть родомъ полякъ зъ Волеотришичъ подѣ Чернышевѣ, дойшовъ въ своихъ студіяхъ до VII класу гимназіальной ще въ тыхъ часахъ, кода въ середнихъ школахъ вѣхъоной Галичины языкъ рускій бувъ для всѣхъ обовязковымъ предметомъ науки, приватизувавъ оттакъ якийсь часъ и доперва въ 28 роцѣ житя своего поддался попыткѣ на тривіальнаго учителя передѣ комисією такъ званою преаранды, або рим. кат. куроу педагогичнаго у Львовѣ. Въ свѣдоцѣй квалификаційной одержавъ п. Петрашкевичъ зъ руского читаня ноту: дуже добре; зъ грамматики, правописи, устного и письменнаго усѣхъ добрый. На

основѣ свѣдоцтва того зъ 1869 р. принято его въ томъ-же роцѣ на суплента до тривіальной жидѣвской школы у Львовѣ до науки предметѣвъ, якъ подѣ той часъ тамъ-же выкладались въ языцѣ польскѣмъ. Але заражъ олдѣвочного року перейшовъ п. Петрашкевичъ до 4-класовой школы св. Анны у Львовѣ на посаду практиканта и учитель тамъ разъ въ своихъ житю въ другомъ поворѣцѣ 1870/71 р. руского языка въ класѣ третій. Дальшій лѣта олужбы пробувъ п. П. при другихъ народныхъ школахъ у Львовѣ, зѣоставъ въ 1874 р. актуальнымъ учителемъ, заступавъ два разы директорѣвъ двухъ школъ черезъ якийсь часъ, а отъ 1883—85 р. занимавъ посаду инспектора окружного въ повѣтѣ горлицкомъ. Додати належитъ ще и то, що въ 1882 р. п. П. поддался испытыви учительскому до школы выдѣловыхъ передѣ комисією въ Краковѣ и одержавъ зъ природописной группы свѣдоцтво другого степеня съ правомъ учати въ школахъ съ языкомъ выкладовымъ польскимъ.

На той основѣ и именовано его учителемъ старшимъ и директоромъ школы руской, опираючись на томъ, що заступникъ инспектора львовского яко референтъ Рады школьной окружной узнавъ его зъ помѣжъ пегентѣвъ найбѣднѣйшимъ на то становище; що на засѣданю магистрату кандидатура его противъ внесеня референта перейшла однимъ лише голоомъ, и що секція V Рады мѣстока мимо супротивленя русскихъ радныхъ поставила его кандидатуру на повне зѣобданє Рады въ минувшій четверъ.

Маємо отже нового управителя нашой тяжкимъ трудомъ выборотой школы руской. Кандидатура его удержалась въ Радѣ мѣстокой мимо фалишки проф. Вахнянина, за котрымъ зъ посередѣ такъ званою интеллигенціи сталоу 16 радныхъ

Мимо волѣ насуваєся теперъ пытанье, яка доля дожидаетъ руску школу и ея молодѣжъ? Презентованній Радѣю мѣстокой кандидатъ не въ силѣ дати намъ гарантію, про оій задачи своѣй шовнѣ отповѣсть. Кто уважно прочитавъ учительскую квалификацію п. Петрашкевича, именно, що бѣвъ лише съ добрымъ усѣхомъ обставъ при испытѣ оимъ въ 1869 р. зъ языка руского, що отъ 1871 р. не учавъ нѣколи въ нѣякой школѣ того языка, и що поддаючись испытыви выдѣловому, не отарався одержати квалификацію до школъ съ рускимъ языкомъ выкладовымъ, — той муситъ прѣйти до пересвѣденя, що п. Петрашкевичъ не зможе отповѣсти своему становиску въ руской школѣ, де зъ конечности прѣидеъ ему говорити поправно по руски съ молодежю, выкладати имъ грамматику и правила правописи языка руского, поправляти задачѣ, толкувати неразъ молитвы старо-церковны, сѣбати церковный іѣсны и въ загалѣ вести молодѣжъ въ дуѣхъ религіино-обрядовѣхъ рускомъ. До того тяжать на п. Петрашкевичу и обовязокъ директорскій, надзорувати другихъ учителей той школы, Русинѣвъ, вправныхъ въ рускомъ языцѣ, и навѣтъ давати имъ цѣлѣбный наставленя. Оттакъ и все дѣловодство въ школѣ им. Маркіяна отбываєся по руски, якъ не менше и конференціи учительскѣ.

Своее вымагає точного, а навѣтъ основнаго знаня выкладового языка оей школы, а такого знаня не мѣгъ набутъ той, хто колись вправѣвъ обставъ при давнѣйшомъ попытѣ зъ языка руского, але черезъ 15 полныхъ лѣтъ не маѣвъ потребы нѣ случайности уживати его нѣ угоно нѣ въ цѣль, а про старо-церковный языкъ нѣшихъ молитовъ може и не чувать. Думаемо про то, що наука въ руской нашой школѣ въ загалѣ черезъ то именованье потернѣтъ и бачимо, що Рада мѣстока дидактичній зглядъ мало держала на оцѣ, именуочи п. П. учителемъ и директоромъ тамъ-же. Не хочемо на разѣ доходити мотивѣвъ, якъ оклонили бѣднѣшѣ Рады отдати свое голоомъ п. Петрашкевичу, хочъ ті мотивы суть намъ докладно зѣвѣстны и не суть дидактичаи натурѣ. Але думаемо, що належало-бы краевѣй Радѣ школьной добре взглянуть въ дѣло, закимъ рѣшито подтвердити п. Петрашкевича на томъ новѣмъ становиску. Добро школы, еи розвой и чисто научный, але якъ-разъ навѣжайшій зглядъ, говорятъ противъ такого затверженя рѣшучо и мы хочемо мати ще надѣю, що краева Рада школьная велитъ репрезентации мѣстокой оглянутася за бѣднѣйшимъ кандидатомъ для одноклассной руской школы народнои въ нашомъ мѣстѣ.

Соймъ краевый.

6. Засѣданье Сойму зъ дня 20 грудня 1886.

Зъ петицій насѣлѣвъ важѣйшій олдѣвочнѣ: Богато петицій учительѣвъ о подвышєненє платѣвъ; Выдѣлѣ повѣтовый въ Подгайцахъ о организацію школъ въ повѣтѣ подгаецкомъ и о примусову асекурацію господарствъ селянскихъ; Выдѣлѣ повѣтовый въ Стрыю черезъ пос. Охримовича въ справѣ деревъ при дорожѣхъ и о зѣтану §. 2, 95 и 96 закона громадского; жителѣ громады Урожь черезъ того самого о заимогу на уочѣненє будѣв школы; визитаторка СС. Милосердія о заимогу для заведеня въ Червоногородѣ, Роздѣлѣ и Бурштинѣ; практикантъ вѣроисповѣданя жидѣвского при школѣ Чацкого у Львовѣ о помѣщенєхъ при школахъ народныхъ и чтобы ихъ не поминало при ободжуваню посадѣ; палата адвокатѣвъ у Львовѣ о открытєе самостоятельнаго уряду деозитового у Львовѣ; „Читальня“ въ Черниці черезъ пос. Романчука о 200 зр. заимоги на будѣву дому для Читальни; Рада школьная мѣстока въ Ямницѣ черезъ того самого о заимогу на будѣву школы; Коматѣ дѣковъ въ Рогатинѣ черезъ того самого о подвышєненє ихъ долѣ; пов-

номонички Збору дѣковъ пов. борщѣвского черезъ пос. Борковского о подвышєненє долѣ; громада Подольиче черезъ пос. Романчука о выключєненє еи зъ староства перемышлянского а прилучєненє до староства львовского; Рада школьная мѣстока въ Туряноку черезъ пос. Бережницкого о заимогу на будѣву школы; урядъ громадскій въ Шешорахъ черезъ пос. Романчука въ справѣ лѣвѣвъ на грунтахъ громадскихъ и права ношеня рушницъ; громада Уторошы черезъ того самого въ справѣ зѣбараня грабѣвъ и школѣ робленыхъ дѣкими звѣрами; громада Хамчинѣ черезъ того самого въ справѣ нищеня дѣкихъ звѣрѣвъ.

На внесенєе пос. Чайковского отослано предложєне правительства о отѣнкахъ олужѣвѣхъ сторожи культуры краевой до комисіи административной. — Пос. Бережницкій повѣдоуе палату о отращаѣй пожєхъ въ Долянѣ и поставивъ нагле внесенєе, чтобы потерѣвѣйшій громадѣ удѣлѣти заимогу 1000 зр. Сему внесеню спротивався пос. Розвадовскій зъ засады, якъ казавъ, чтобы змусити громады до асекурации. Мимо того ухвалила палата внесенєе пос. Бережницкого. Друге нагле внесенєе поставивъ пос. Хамецъ въ справѣ нафтовѣй. Внесенєе се звучитъ: „Взымаєи правительство, чтобы въ переговоровъ съ Угорщинау узыскало постановленєе, чтобы стучный сырѣвецъ нафтовый не ввозился дальше до австро-угорской монархіи за мыто 1 зр. 10 кр. въ золотѣ, котре есть установленєе лишь для сырыхъ олѣвъ“. Пос. Гавзнеръ зажадавъ, чтобы внесенєе сего не печатано а приступлено заразъ до дебаты надѣ намъ. Пос. Вайгель каже, что и бѣвъ поставивъ подобнєе внесенєе, жадає отже, чтобы оба внесенєа рѣвночасно трактовано. Палата постановила прѣотупити до дискусіи надѣ сымъ внесенємъ. Пос. Хамецъ, мотивуочи свое внесенєе, сказавъ межъ иншимъ: Палата оисовѣвъ въ Радѣ державной ухвалила мыто 2 зр. для олѣвъ тяжкихъ а 2 зр. 40 кр. для олѣвъ легкихъ. Було то низьке мыто. Я бы радъ, чтобы у Вѣднѣ и въ Пештѣ зналъ, что то наше *minimum*. Мы зробили то для того, бо не хотѣли взяти на себе закладъ, что ооъ то мы продовжаємо угоду съ Угорщиною и не хотѣли войти въ колѣзю съ угорскимъ правительствомъ, съ котрымъ насѣ выжуть отѣвѣчній звязи. Коли правительство угорское дало отговну отповѣдѣ, оспавъ намъ камѣнь зъ сердца; нема згоды съ Угорщиною. Скоро разъ осконстатовано, что есть дефравдація, есть обовязкомъ кождого правительства зѣробити сему разъ конецъ. Жадаю сего рѣшучо и прошу далого пошрати мое внесенєе. Пос. Ад. Саѣнга поставивъ поправку до внесеня Хамца, а именно, чтобы выпустити слова 1 зр. 10 кр., а то дѣятого, чтобы не выдавалося, что за вышѣмъ мытомъ можна фальсификаты ввозити. Пос. Романчукъ каже, что буде голоувати за внесенємъ Хамца съ поправкою Саѣнги; муситъ однакожъ зѣробити ту замѣтку, что ті наповне, що такъ енергично и смѣло промовляють теперъ на заѣданю галицкого Сойму, могли булѣ такъ само смѣло и енергично выступити въ Радѣ державной. Шкода лишь, что тамъ того не зробили; справа була-бъ зыскала на повазѣ и силѣ. Пос. Арт. Потоцкій предложивъ, чтобы внескодавцѣ и кн. Саѣнга порозумѣлись съ собою, что до сего внесеня. Въ той цѣли перервано за сѣданє на 5 минутъ и оба посѣлы порозумѣлись надѣ внесенємъ, котре такъ звучитъ: Соймъ взымає правительство, чтобы домогалосѣ ужити усѣлшнихъ оредствъ до того, „чтобы олѣвъ минеральнѣй, передестилѣванѣй за границєю а занечищєй умысно, не ввозилось на дальнєе, обмѣняа законы мытовый“. Внесенєе се приняла палата одноголосно. Внесенєе пос. Вайгля въ той самой справѣ отослано на внесенєе пос. Ст. Ваденіого до комисіи горничю. По черѣзъ отчитано третєе нагле внесенєе пос. Романовича стрѣмиче до того, чтобы палата, отаючи въ оборонѣ своего права бюджетового и не могучи залагодити бюджету ще передѣ днемъ 1 сѣчня 1887, дала Выдѣлову краевому повну власть до робленя выдатковъ въ сѣчню 1887 поѣла бюджету на 1886 р. Внесенєе се отослано до комисіи бюджетовой.

Опѣлоа отчитано 7 новыхъ внесенѣвъ а именно: внесенєе пос. Яворского о зѣмѣй §. закона о доѣздахъ зѣлѣзначихъ; Романовича съ проектомъ закона о полиціи огневѣй; внесенєе пос. Романчука, поданє нами вже въ послѣднѣмъ числѣ „Дѣла“ о заведеню руской гимназіи въ Перемышлѣ а евенуально въ Станиславѣ, Тернополѣ, Бережанахъ, Золочевѣ и Коломыѣ; Плавницкого о васаждуваню лѣвѣвъ въ горахъ подѣ Татрами и на неужиткахъ въ цѣломъ краю; Меруновича о закладаню домѣвъ работы для поведержаня волющоготва; Верницкого о заведеню 10% додатку краевого отъ олаты консумційныхъ съ днемъ 1 янѣя 1887 р.; Меруновича о утворєню стаалого фонду на заимоги въ цѣляхъ культуры краевой; фондъ сей має выносити на 1887 р. 5.000 зр.

Зъ порядку дневнаго наступило перше читанье справѣданя Выдѣлу краевому зъ дѣяльности въ справѣхъ школы рѣличной въ Чернышовѣ; — отослано до комисіи господарства краевого. Пос. Лянгє мотивувавъ свое внесенєе о заведеню науки рыбацтва въ Дублянахъ и жадавъ 2.000 зр. на образованєе учителей рыбацтва; — внесенєе отослано до комисіи господарства краевого. Пос. Грѣсь мотивувавъ свое внесенєе о выконуваню приписѣвъ державныхъ, о коммасаціи группѣвъ и о оцѣщеню лѣвѣвъ, зъ чужѣхъ грунтовъ; — передано комисіи господарства краевого. — На предложєне Выдѣлу краевому выбрано троѣхъ членѣвъ до надзорючої Рады Банку краевого, а именно: Горайского, Менчаньского и Зыбликевича.

На послѣдокъ наступило ще справѣданє въ петицій. Петицію громады Фалькенбергъ въ повѣтѣ добромилѣвскѣмъ о уловѣненєе рѣчныхъ заглѣостей, котрыхъ стѣганєе могло-бы зруйнаувати громаду, передано Выдѣлову краевому. Надѣ петицію Ивана Подвѣчука, бѣвшаго войта въ Жабьѣ о уловѣненєе отъ коштовъ поуступованя дисциплнарного въ сумѣ 205 зр. перейшла палата до порядку дневнаго. — На оимъ законѣчилось засѣданє а олдѣвочєе засѣданєе назначєно на середу.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Соймы краевѣй.) Послѣднєе засѣданєе галицкого сойму отбулоєя въ середу дня 22 л. грудня. При концѣ засѣданя повѣдомѣвъ маршалоу палату, що цѣсарскимъ порѣшенємъ соймъ отроучєсѣ ажъ до дня 10 л. сѣчня 1887. Якъ зѣвѣстно, має бути Рада державна окликана околѣ 23 сѣчня, отже для галицкого сойму вызначєно доосѣтъ короткій часъ; се поясняютъ тымъ, що правительство хоче, чтобы соймъ залагодивъ лишь бюджетъ и не зымаєся бѣдше нѣякими менше важными справѣми. Не отъ рѣчи буде тутъ пригадати, що гр. Таффе вже давнѣйше отѣвѣсѣа бѣвъ до краевыхъ оймѣвъ съ поручєнемъ, чтобы оны отаралосѣ якъ найскорше залагодити справѣхъ бюджетѣвъ. — Соймъ должєно австрійскій має зѣобратисѣ на ново ще 28 о. м. Соймъ стѣрийскій отроучєсѣа до 7 сѣчня, а сальцбургскій до 3 сѣчня 1887 р.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Болгарока депутация закончила вже своею масією въ Берлинѣ и выбраєся до Парижа. Въ Берлинѣ прѣймаѣвъ депутацию гр. Гербертъ Биомаркѣ дня 19 о. м. по поводу въ олдѣвочній оспособѣ: О год. 1/2 прѣймаѣвъ Грекова, о 1/3 год. Стоилова а о 3 год. Калчева. Якій бувъ результатъ оихъ визитѣ, ще точно не зѣвѣстно. „Nat. Ztg.“ каже лишь, что представитель нѣмецкого министерства заграничнаго маѣвъ обмежитисѣ на томъ, что даѣвъ раду Болгарамъ, чтобы оны пошарилисѣ съ Россією. О кандидатурѣ кн. Кобургского не було бесѣды. Депутация мала лишь заявити рѣшучо, что Болгарія не може згодитисѣ на кандидатуру князя Мингрельского. Зъ розмовѣхъ съ графомъ Гербертомъ мала депутация набрати переконаня, что въ Берлинѣ такъ само якъ и у Вѣднѣ не думаютъ накидати Болгарамъ сего або того князя. Здаєся въ прочѣмъ, что въ нѣмецкомъ министерствѣ кладуть бѣдшу вагу на то, что Нѣмеччина есть менше интересована въ Болгаріи якъ Россія, Австрія и Англія. Депутация болгарока хотѣла такожъ зложити визиту российскому посолу гр. Шувалову и була два разы у него, але першій разъ оказано депутацию, что посла нема дома, а другій разъ заявивъ Шуваловъ, что не може еи прѣимати. — Зъ Парижа надходитъ вѣсть, что мин. Фиорансѣ постановивъ прѣимати депутацию такъ, якъ еи прѣимано въ Берлинѣ. — Зъ Болгаріи доносѣтъ, что тамъ розвинєно велику дѣяльність на поли милитарномъ. Съ концємъ сего мѣсяця має бути цѣлѣканныхъ до олужбы 16 тысячъ рекрутѣвъ, а ті, что теперъ суть въ чинѣй олужбѣ, не будутъ розущєнѣй. Властѣ болгарскѣй и воєско остерєжуть пыльно воѣ портовѣй мѣста и не дозволятъ нѣкому выѣбѣдѣти зъ кораблѣвъ бѣзъ попередняго контролѣ. — Зъ Софіи надходитъ вѣсть, что коли-бы не знайшовѣа кандидатъ на князя, то собраніє выберє одного зъ поможѣ себе на найвышшого достѣйника въ державѣ.

Россія. „Journ. de St. Ptb.“ доносѣтъ, что воѣ вѣсти вѣдѣнскихъ газетъ о розмовѣ болгарской депутации съ российскимъ посломъ, кн. Лабановымъ, у Вѣднѣ оутъ зовѣмъ неправдливѣй. Тая-жъ газета додас, что коли российское правительство откинуло кандидатуру предложєну Стоиловомъ и его товаришамъ, то се не може ще бути образливимъ для кн. Кобургского, котрый всюды тѣшатся великимъ пошажанємъ. Бѣтъ се отже першій отѣзѣвъ официальной Россіи, о згадаѣй кандидатурѣ. Въ виду сего нема для Болгарѣ выходу, чтобы въ мирный спѣобѣ залагодити тепершину кризу. Россія обѣтає при кандидатурѣ кн. Мингрельского, а тымчасѣмъ даѣдитѣ ономѣ до войны. Теперъ вже зачинають поволи появлятисѣ и въ нѣмецкихъ газетахъ вѣсти о зѣроєню въ Россіи. Одно, что остоитъ на перешкодѣ тому зѣроєню, то суть финансы. Зъ Франціи надходитъ вѣсть, что Россія отарѣсь тѣмъ затыгнута позичку 500,000,000 франковъ и въ той цѣли ведутьо вже переговоры съ французскими банкирами. Зѣвѣстно заявляєе миролюбивости Россіи и прихильности для Нѣмеччины въ „Прав. Вѣстнику“ узымають теперъ въ Нѣмеччинѣ лишь за маневрѣ, чтобы тымъ спѣособитъ ушѣкоити биржи и поднѣсти курсъ российскихъ цѣнѣвъ а тымъ самымъ и улєкшити оѣмъ позичку. Недавно хотѣла Россія затыгнута позичку въ Берлинѣ у Влѣххрєдера, але тамъ тѣй отмовлено. О зѣроєню въ Россіи доносѣтъ: Въ Севастополѣ и Балаклавѣ зачинаувъ надзѣвичайный рухъ въ портахъ, де отарѣсьося якъ найскорше покончѣти будѣву новыхъ кораблѣвъ пѣancierныхъ. Вздѣвжъ черноморского побережя устѣавляють воюда стѣнѣй вѣдетѣвъ съ електричнымъ освѣтлєнємъ а въ Балаклавѣ закладають подморскѣ мины. До Хотѣмъ примѣшєрувавъ новый полкъ кавалеріи. До полковѣхъ газетъ доносѣтъ, что надѣ галицкоєю границєю напротивъ Стремѣльча (пов. Камѣнка Струмилова)

ДѢЛО

Виходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботи крім руских свят) о 5-й год. поп. Дітер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяця. Редація „Администрація“ підъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лишъ на попереднє застереженнє оголошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. 60 коп. зъ трохъ печатокъ, въ рубр. „Надослано“ по 20 кр. а. в. Рекламія неопечатаній вольній отъ порта. Предплату и инвераты приймають: У Львові Администрація „Дѣла“. У Відні Хаасенштейн & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редація „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовій уряди и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.

Отъ Редації.

Семий рікъ добігає, якъ мы середъ крайню бездѣтнотного положеня нашої народности, середъ литературної и политичної блуканины представителівъ руской справы, середъ апатії и дрімоты руского загалу, заткнули нашъ широкій народний прапоръ „Дѣло“. Будити сонныхъ, загрѣвати и одушевляти индиферентныхъ, скупити всѣ живіи сили для спільної акції на полі народної роботи, власними силами вибороти для руской народности принадлежнє тій становище и поважаннє середъ иншихъ цивилизованихъ народівъ — не пустими и шумними словами, а позитивною и реальною роботою, ось таку програму написали мы на нашомъ народномъ прапорѣ. Несміливою рукою, але съ повною и крѣпкою вѣрою въ жизнєність нашої народної идеи вивѣсили мы сей стягъ, а нашъ покликъ отбився широкою луною отъ Сяну и Карпатъ ажъ по-за Дніпро и згорнувъ небавомъ поважну громаду, що станула підъ стягомъ „Дѣла“ и съ одушевленнємъ признала нашу програму своєю.

Невеличкій бувъ починъ „Дѣла“, тѣсній рами нашого письма, тожъ не диво, що справы нашій народній не могли тамъ найти такъ всестороннього обговореня и поясненя, якъ сего вимагала велика ихъ доносимість. Уже въ другімъ роцѣ мусѣло „Дѣло“ розширити своє видавничтво, пускаючи въ свѣтъ „Библиотеку найзнаменитѣйшихъ повѣстей“, щобъ тымъ способомъ и наше жѣноцтво вызволити зъ-підъ впливу чужоземного языка, а познакомити его съ найцѣннѣйшими творами европейскихъ литературъ. За шість лѣтъ приспорило „Дѣло“ двадцять кѣлька томівъ найзнаменитѣйшихъ повѣстей европейской литературы, котрі вже вдомашились въ значній часті въ рускихъ родинахъ и виперли подібного рода хочъ безмѣрно меншою вартости виданя. Мимо сего значного розширеня програмы и видавничтва „Дѣла“ мусѣли мы въ третімъ роцѣ зновъ зробити одинъ крокъ напередъ и дати ширшій простѣръ справамъ политичнымъ, розширюючи початковий фор-

матъ „Дѣла“, такъ що оно стало зъ того часу найбільшою рускою часописею. Далека отъ всякого на хвилиный ефектъ обчисленого шуму, отъ ослаблючої и абсорбуючої нашої сили полемики и негачії, позитивна и реальна робота „Дѣла“, громадила що-разъ ширшій кругъ всѣхъ ширьхъ до народної справы Русинівъ у всѣхъ закуткахъ нашого краю, а съ тымъ ширшало довѣрѣ, змагалася сила нашої часописи.

Рікъ 1883 бувъ велимъ важнымъ для нашого видавничтва. Розвиваючи що-разъ ширше и повнѣйше свою програму, розяснюючи и підготовлюючи організацію всѣхъ живихъ людей для спільної акції на полі народномъ рускомъ, зробило „Дѣло“ въ четвѣртій роцѣ великій крокъ впередъ, почавши виходити тричі въ тиждень. Однакъ въ тѣмъ самомъ роцѣ потерпѣло „Дѣло“ неждановану втрату черезъ смерть свого головного основателя и редактора пок. Володимира Барвѣньского. Бувъ се громовий ударъ для нашого видавничтва, але та именно важка втрата відкрила навѣтъ незримимъ очі на велику вагу програмы народної праці и організації виробленой и перепродажуваної съ такимъ жаромъ пок. Володимиромъ. Хочъ вороги всякихъ отгвѣйнихъ виходисовувати се справдѣ народне нещастѣ, думаючи, що якъ не стало пастыря, розбѣжуются и овці, однакъ довѣрѣ до „Дѣла“ не тільки не упало, а ще болѣше змоглося и скрѣпилося. Програма, яку лишивъ въ спадщинѣ пок. Володимиръ, стала для насъ святою и всѣ ширшій Русини стояли и стоять якъ єдинъ мужъ въ оборонѣ сеї програмы, дбаючи всѣми силами про єї всестороннє переведеннє на кождомъ полі нашого народного житя. Черезъ чотыри роки отъ смерти пок. Володимира Барвѣньского „Дѣло“ зумѣло все удержатися на высотѣ своєї задачі, розвиваючи и розяснюючи нашу народну програму и скупляючи що-разъ болѣшу громаду підъ своимъ стягомъ.

За шість лѣтъ „Дѣло“ посунуло нашу народну справу значно впередъ. Свѣдомість народна обгорнула значній масы народу руского, апатія и индиферентизмъ уступають що-разъ болѣше реальної роботѣ, опертій на власныхъ силахъ безъ огляду за якою-небудь помічю або підпорою зъ внѣ, організація

всѣхъ живихъ силъ рускихъ для переведеня сеї реальної роботи переводится въ нашихъ товариствахъ и институціяхъ що-разъ ширше и точнѣйше, а до того всего, безъ самохвальства кажучи, положило не одну цеглу выдавничтву „Дѣла“.

Мимо того не можемо затанити передъ собою, що справа руско-народна далека ще отъ свого остаточного порѣшеня, що багато у насъ ще работы нетыканой, не докѣнченої або не зробленої якъ слѣдъ, не троха ще треба потрудитися всѣмъ ширимъ и свѣтлымъ Русинамъ на полі народної роботи, не одна паде жертва середъ насъ на тѣмъ полі въ трудовой праці для подвиженя нашого безталанного, вѣками занедбаного народу. Хвиля тепершнѣя велимъ важна, а коли може небавомъ буде рѣшатися доля народівъ и ихъ дальшого розвитку, то пора и намъ занятіи ще винѣйше, виразнѣйше становити, ширше розяснити и розвинути нашу програму народно-руску, пора намъ зробити зновъ одинъ крокъ впередъ въ розвитку нашого видавничтва, такъ тѣсно звязаного съ розвиткомъ народної идеи. Редація чує потребу такого поступу дуже живо, але й зъ всѣхъ кѣнцѣвъ нашої Руси надходить домаганя, щобъ „Дѣло“ надало ширшій розрѣдъ и розмѣръ. Отповѣдаючи тымъ всестороннимъ потребамъ и домаганямъ, постановили мы съ новымъ рокомъ видавати „Дѣло“ въ значно розширенѣмъ обьемѣ безъ підвищеня цѣны пренумераційной съ задержаннємъ додатку литературного „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ въ дотепершнѣмъ обьемѣ. Черезъ розширеннє обьому „Дѣла“, яке наступить съ новымъ рокомъ, прибуде до обьому дотепершного на кождомъ числѣ одна цѣла сторона и одинъ стовпець (шпальта). Тымъ способомъ буде могла редація ширше розвинути свою програму и обговорити всестороннѣйше якъ досі всѣ справы нашій и лучше розложити весь матеріалъ, який підходить підъ програму нашої часописи. Окрѣмъ статей вступныхъ и ширшихъ студій, тыкаючихъ справъ специфично-рускихъ (политичныхъ, економічнихъ, шкѣльныхъ и т. д.), буде „Дѣло“ подавати окремѣ статіи про политичну ситуацію и важнѣйшій политичній справы въ Европѣ, а крѣмъ того переглядъ часописей. Редація запевнивши собѣ постійныхъ корреспондент-

Предплати на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи:
на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 6 ар. на пѣть року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 ар. на пѣть року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
на пѣть року . . . 2 ар. 50 коп. на пѣть року . . . 2 ар. 50 коп.
Для Закарпатя, окрѣмъ Росіи:
на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
на пѣть року . . . 7 ар. 50 коп.
на чверть року . . . 3 ар. 75 коп.
съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
Подорожко члено коштує 12 кр. а. в.

тѣмъ у всѣхъ закуткахъ Руси, буде подавати въ сталій рубрицѣ дописей образъ розвитку нашого народу и стану нашої справы народной, нашихъ жизненнихъ потребъ. Справозданнѣмъ зъ дѣяльности Соймівъ, Рады державной и Делегацій буде посвящено болѣше мѣсяця, а переглядъ политичный буде повнѣйшій и основнѣйшій. Въ „Новинкахъ“ буде редація обговорювати и подавати вѣсти не тільки тыкаючій справѣ рускихъ, але й справѣ загального интересу и ваги. Въ кождомъ числѣ буде заведений постійный фейлетонъ подвійный: белетристичный и науковий. Въ белетристичномъ фейлетонѣ буде редація подавати интересній и цѣний новелъ и гуморески, а въ науковомъ буде обговорювати нашій справы литературній загальної ваги або подавати въ принайдій формѣ результаты дослідівъ европейской науки. Наконѣцъ буде заведена постійна рубрика для курсу паперівъ и монетъ, льосованъ, поздѣвъ, зернѣницъ, цѣнъ збожа, руху промыслового, господарского и вѣстей епархіальныхъ зъ першої руки. Позволимо собѣ наконѣцъ и на то звернути бачність Вп. Родимцівъ, що редація замовила на слѣдуючій рікъ лучший папѣръ и красшій виразнѣйшій новій черенки. До „Библиотеки найзнам. повѣстей“ приготовлено переказъ добрихъ повѣстей Онега, Костомарова, и др.

Черезъ таке розширеннє „Дѣла“ и такий розкладъ и розвитокъ підходячого підъ нашу рубрику матеріалу, бере видавничтво „Дѣла“ на себе великій тягаръ, подає Вп. Читателямъ черезъ се розширеннє въ тиждень на одинъ цѣлый аркушъ матеріалу, не підвищуячи цѣны, не вимагаючи отъ Вп. Читателівъ болѣшихъ жертвъ. Издавничтво „Дѣла“ покладає однакъ повну надѣю, що всѣ прихильники и пріятелѣ „Дѣла“ доложать всякого заходу, щобъ редакція и издавничтву улегшити трудну задачу, яку на себе пріймає.

Русини! Сѣмъ лѣтъ стоить наше „Дѣло“, здобувши собѣ загальне признање у Русинівъ, а респектъ навѣтъ у завзятыхъ противниківъ Руси. Отъ свого заснованя розвивалося и поступало „Дѣло“ що-разъ впередъ, а робота его нинѣ вже приносить щедрій оwoчѣ. Не закладаймо-жъ рукъ, а доложымъ працѣ до дальшого его розвитку, не ставаймо по серединѣ дороги и не спѣчимъ анѣ на хвилину, поки не доведемо „Дѣла“ до щоден-

Зъ Одессы до Акерману.

(На покладѣ корабля. — Лиманъ дністровый и дністровая вода въ одесскихъ керничяхъ. — Акерманъ. — Стрѣла и розмова съ православными священниками.)

Зъ Одессы до Акерману отходять пароходѣ що-денно о годнѣ 7 рано, а вертає назадъ до Одессы о 7 вечеромѣ. Пароходѣ має назву „Тургеневъ“ и стоять въ тѣй часті пристани, що зовесѣ „практическая гавань“, въ невеличкомъ отдаленіи отъ морской купальни. Самъ корабель належить розмѣромъ оловимъ до середнихъ — єсть збудований болѣше на перевозѣ груза (тягарівъ), якъ людей; два великія комини и три высокія мачтові отовпы не отгѣняють его зовсѣмъ отъ прочихъ кораблівъ и суденъ, що стоять въ околѣ вгадаої гавани (кусія землѣ, що штучно вымощанный врѣзуюсь на кѣлкасотъ кроківъ въ море).

Въ день виѣзду ливаво іа передъ сегою годяною на покладѣ „Тургенева“, купивъ билетъ (тамъ и назадъ стоить по 1 руб. 25 коп.) и отавъ привгладатися новому окруженю. Вхало всего 80 пасажирівъ, майже самі жида — крѣзь жидовско-німецкій шваркѣтъ рѣдко долѣтають тебе російскій слова, и то выключно лишъ отъ послуги корабельной. Брудній постати, а еще бруднѣйші ихъ лохматы и понадираніи пакунки живо пригадують деякія закамарки на послѣднѣйшихъ уліцяхъ краковскаго передмѣотя у Львовѣ. Се навѣтъ и не дивница — мѣжъ львовскими а одес-

скими жидами ведуться зъ-давня сердечній взаєминъ; Львовѣ, пересычений жидовомъ, ототавляє гѣршу частину Одесѣ, а зъ-отѣи розлазлато они, оправдѣ якъ тотъ зѣдѣжъ, по воѣхъ околахъ Черного моря. Темнота мѣжъ селянствомъ и мало-мѣщанствомъ въ Росіи далеко болѣше чимъ въ Галичинѣ, такъ и єсть добра нагода роздобути собѣ легкого хлѣба.

И теперь на „Тургеневѣ“ вхало зѣ мною кѣлькихъ жидівъ-Галичанъ. Одѣвъ, якъ признавася менѣ, єсть завѣдательмъ „Молдавской гостанниці“ въ Одесѣ а походить зъ Галичины — зъ оела Корсѣа въ Золочѣвокомѣ, де и має до нинѣ якусь реальность. Онѣ вхавъ разомъ съ оловимъ оловкомъ, „парикмахеромъ“ одесскимъ, на веселѣ до сего друга въ Акерманѣ. Такъ „парикмахеръ“ якъ и той другъ родились въ Галичинѣ (першій у Львовѣ, другій въ Вродахъ).

Мѣжъ перевозовымъ товаромъ замѣчавъ я невзычайно багато камѣяного угля; оно лежало въ мѣшкахъ на покладѣ корабля цѣлыми величезными кучами. Було оно предназначено для акерманскихъ жителей, котрі про недостатокъ дровъ въ тамошнихъ сторонахъ сироваджувати мусять углѣ зъ одесскихъ богатыхъ окладѣвъ. Побѣчъ углѣ стрѣчались пакы отъ „керосиномъ“, отъ „сахаромъ“, бочки отъ кѣвского и одесского „водкою“, коші отъ полудневыми овочами и виноградоми. На мѣшкахъ углѣ и на бочкахъ водки лежали самі властятелѣ, а при кождой пацѣ и при кождомъ кошѣ стоявъ або сидѣвъ такожъ властятель — воі мовѣ жовіры, що стережуть визна-

ченюи позиціи. Якоєсь немиле чувство огортає тебе на видѣ той недовѣрчивости, той боязни о крадіжѣ — єсть то характеристичное знамено низшихъ верствъ тамошной людности и зовсѣмъ не овідѣчатъ гарно про отношеня, які тамъ втворюрились — не скажу вже, зъ чѣи вини...

На одномъ мѣсці пароходу высокою купю лежавъ такъ званный „одесскій камѣнь“. Єсть то окремый рѣдъ камѣня, вытворенный на высокихъ берегахъ моря — камѣнь дуже крѣхкій, пористый, съ безчисленными мушлями въ серединѣ. Его добувають такъ въ самой Одесѣ, якъ въ прилежахъ передмѣотяхъ и селахъ: Романѣвкѣ, Крива Балка, Усатовѣ, Нерубайскѣ, и геть дальше по-за одесскій лиманы. Той камѣнь перерѣзують, якъ у насъ дерево, звичайными пилами а перерѣзаннымъ кусямъ надають видъ дуже великихъ цегель. Камѣнь легкій и дасѣя везти въ великой оскѣлости, при тѣмъ не дорогий (1000 штукъ зовсѣмъ выгладѣнныхъ и выстаченыхъ на выбудованье малой хатины стоить 80 рублівъ). Та хочъ зимою мешканя въ такихъ будынкахъ холодно и вохкий, все-жѣ одесскій камѣнь отавѣя великимъ добродѣйствомъ для сторѣнъ, де нема нѣякихъ лѣсовъ, нѣ навѣтъ землѣ пригодной на цеглу.

Обзавася двѣночкѣ, завоистѣла машина — часъ до виѣзду. Замаганій и обдѣраній робѣтники ототавили мѣботокъ, що мы нимъ переходили зъ сушѣ на корабель, инші, щобъ корабель не ударивъ о берегъ, отгучували его колами, якъ то и мы чинили на човнѣ весломъ — їдемо. Поое-

редѣ пристани вызначена въ морі дорога, куды має плыти пароходѣ, щобъ не вѣхати на мѣлану, — отъ мы сею дорогою, по-при величезній чугунній бочкѣ досталось до границы пристани, до такъ званныхъ „волнорѣзовъ“ — широкихъ, зъ камѣни побудованныхъ и по-надъ воду выстающихъ мурѣвъ (гатей), о котрі ломятосѣ филѣ морскій, щобъ вода въ пристани була супокойною.

По-за пристанею, на отверѣтѣи моря, знала мене трохи тревога. До Акерману їдѣся цѣлыхъ 5 годнѣвъ — часъ зовсѣмъ до того, чтобы підплати „морскій хоробѣ“. До того дувъ вѣтеръ, море рушалось, филѣвало. Я присогнуивъ до „капитана“ корабля — дуже добродушного, трохи присадковатого чоловіка, и зовсѣмъ не въ рѣдѣ тыхъ капитанівъ, якъ мы то понимаемо, а мирянина. Вказую на филѣ, на вѣтеръ, а єсть смѣлючій: — „Это у васъ вѣтеръ? — пытає. — Съведная имѣется фарватеръ (Fahrtwasser) чрезъ чоръ харошъ“. А отгакъ додавъ по малоруски: „До Акерману їдучи ще нѣхто не мавъ морского хоробѣ, корабель пѣде побіля берега, нѣколи дальше якъ на три версты“. Онѣ оказавъ оушу правду — пароходѣ черезъ всю дорогу плывѣ майже нерухомо; дробній филѣ не мали на стѣлько змоги, щобъ схитнути таку величъ, якъ корабель. Якъ бы не скрипѣли машины, що розмѣсталося у оподу корабля, ты бѣ навѣтъ не знавъ, що посуваешо моремъ напередѣ.

(Дальше буде.)

Ом. Партицкий.

ного выдавництва, якъ того вимагає наша честь народна!

Цѣны предплат:

Въ Австро-Горизинѣ:

„Дѣло“ на цѣлый рокъ 12 зр.
на півъ року 6 зр.
на чверть року 3 зр.
на одинъ мѣсяць 1 зр.

„Дѣло“ разомъ съ „Библиот. найзнам. повѣстей“:

на цѣлый рокъ 16 зр.
на півъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр.

„Библиотека найзнам. повѣстей“ (безъ „Дѣла“):

на цѣлый рокъ 5 зр.
на півъ року 2 зр. 50 кр.
на чверть року 1 зр. 25 кр.

Для заграничъ:

„Дѣло“ на рокъ 15 зр., на півъ року 7 зр. 50 кр., на чверть року 3 зр. 75 кр.

Бесѣда пос. Юл. Романчука,

выголошена въ Соймѣ при мотивованіи внесенія о рускиѣхъ гимназіяхъ.

Высокій Сойме!

Сего мѣсяця минає лѣтъ 20, коли була ухвалена въ сѣй Висе. палатѣ обов'язуюча до теперѣ установа о явищѣхъ викладовѣхъ въ школахъ народныхъ и середнихъ. Отъ того часу Соймъ нашъ поступивъ досить далеко въ реформѣхъ законодавства краєвого: въ многихъ установахъ краєвыхъ поробивъ значніи зміни и реформи, н. пр. въ установахъ школьных, догоровой и иншихъ; тільки ся одна въ важнѣйшихъ установахъ стоитъ и нынѣ майже така, якою вийшла передъ 20 роками, хотя власне она найбільше реформѣхъ и зміни потребувала, бо она найменше дѣлована и въ огляду на вимоги дидактичнѣ та педагогичнѣ, и на вимоги справедливости, и на теперѣшній обставини. Згадаю тільки, що на 2½ мільона Русинівъ въ нашомъ краю есть лише одна гимназія руска, коли для мало що большого числа Поляківъ есть 23 гимназіи польскіи; дальше, що тая одна гимназія руска припадає на близько 1.900 рускиѣхъ учениківъ гимназіальныхъ, коли на то число повинно бути 5 гимназіи.

Правда, давнѣйше підпошеніи були замѣты, котрі тогды могли мати бодай якийсь по вѣрѣ правды, т. е. що рускій языкъ не доврѣвъ ще до того, абы бути языкомъ викладовымъ въ середнихъ школахъ; що бнѣ ще не досить ровнитий; що нема въ нѣмъ готовыхъ учебниковъ для гимназіи, и на той будъ-то подставѣ въ 1866 роцѣ привнано языкъ рускій яко викладовый тільки въ 4 низшихъ класахъ гимназіи академичной. Однакжъ коли въ сѣмъ лѣтъ півнѣйше заведений бувъ рускій языкъ въ цѣлѣй той гимназіи, то тымъ самымъ привнано его наукову доброту и той зякѣдъ мусѣвъ отпасты. Консеквенція жъ наказыє конечно, що, если може бути одна руска гимназія, то може бути и большѣ. И не тільки оказався рускій языкъ для науки гимназіальной воевѣмъ вѣдѣнымъ, але вже въ нѣмъ майже всѣ учебники выготовленіи, и то не лише въ перекладѣ въ иншихъ языкахъ, але навѣтъ и оригинальнѣ. А однакжъ якъ передъ 20 роками, коли ухвалювано теперѣшню уставу, допущено его только до одного на тогдѣшнихъ 20 гимназіи нашего краю, такъ и теперѣ, коли есть уже 26 гимназіи, все жъ таки всѣ новіи гимназіи, котрі ва той часѣхъ прибули, всѣ суть польскіи, а рускою не прибуло аніи одной.

Рускій послы не разъ подносили справу языка викладового въ середнихъ школахъ, давнѣйше большѣ загално, а передъ двома роками въ постановѣхъ конкретне внесеніе. Надъ тымъ то внесеніемъ радивъ Выс. Соймъ черезъ два лѣта, однакжъ залагодивъ только першу часть его, що-до школъ народныхъ, и то — жалъ сказати — залагодивъ въ такой формѣ, що рускій послы залагали, чи въ вѣдѣхъ мають ще за нимъ голосувати, чи за се добродѣйство подякувати, — а що до школъ середнихъ, то Соймъ мого внесенія воевѣмъ не залагодивъ. Подношу отже нынѣ тую справу на ново, а що она була вже обговорена черезъ два лѣта, то не буду надъ нею широко роводитись, только поясню коротко свое внесеніе и додамъ деякіи замѣты.

Перша часть мого внесенія вызиває Выс. ц. к. правительство, чтобы заложило руску гимназію въ Перемышлѣ. Потребна тои гимназіи ясна и очевидна. И такъ теперѣшная гимназія въ Перемышлѣ що-до фреквенціи учениківъ есть наибольша во всѣхъ гимназіи на провинціи, бо числила въ 1883 роцѣ 780 учениківъ, отже вже въ того показуєся конечность, абы тую гимназію подѣлити на двѣ гимназіи. А что при томъ число учениківъ рускиѣхъ въ нѣй есть наибольшѣе во всѣхъ гимназіи въ цѣлѣмъ краю, бо въ томъ-же роцѣ при концѣ было ихъ тамъ 232, а въ серединѣ року мусѣло бути и большѣ, то очевидно консеквенція, что тая друга гимназія, котра мала бы въ Перемышлѣ заложитись, повинна бути руска. Потребу тую признали и краєва Рада школьна и Выдѣлъ краєвой манушного року, только

жалъ, что Выс. Соймъ, полагаючи такъ часто на опиніи тыхъ поважныхъ тѣлъ, симъ разомъ не пошловъ за него.

Въ другой части мого внесенія домагаюся порученія Выдѣлу краєвому, чтобы роземотривъ, де по иншихъ мѣстахъ мали-бы заложитись будъ гимназіи. будъ постѣйніи паралельніи класы рускіи. Вправдѣ наказывала бы потреба ухвалити закладанье большѣ рускиѣхъ гимназіи, оглядно паралельно, уже заравъ. Однакжъ тому стоить на перешкодѣ артикаулъ 7-мий теперѣшней уставы о языцѣхъ викладовѣхъ, де сказано, что рускіи гимназіи або постѣйніи паралельки можна закладати лише ухвалою соймовою по попереднѣмъ выслушанью радѣ повѣтовыхъ. А скоро нѣяка Рада повѣтова, окромѣ перемышской, не была выслушана, то и не можна заравъ закладанье дальшихъ рускиѣхъ гимназіи ухвалити. (К. 6)

О экономическомъ станѣ селянъ въ Галичинѣ.

Рефератъ, выголошенный на окружномъ Вѣчѣ на родномъ въ Станиславовѣ дня 8 грудня 1886,

Северина Даниловича.

(Далше.)

Теперѣ ровгляньмось, який у насъ ладъ публичный и який хосенъ въ него селянамъ? Наибольшѣ, большѣ якъ о все ише, двѣе державы о свою салу воину, о войско. Якъ уже сказано, на войско и на проценты отъ довѣтъ, котріи державы набрала лише черезъ войска та войны, иде больша половина всего доходу державы. Сама Галичина платитъ на войско та проценты доугу державного 20 до 25 миліонѣвъ рѣчно, отже большу половину всѣхъ своихъ податковъ державныхъ. Всего войска въ спокою удержуєся по касарняхъ та твердиняхъ 301.000, а въ часѣ войны все постѣйне войско выходитъ на 1.150.000, не рахуючи, что теперѣ, якъ заведено загальне ополченіе, что всѣ до 42 року можуть бути по-кликаніи, могла-бы наша держава сверхъ 4 миліоны людей до войны забрати. Зъ тыхъ 301.000 войковъ, что стоятъ въ касарняхъ, дає Галичина рѣчно близько 17.000 рекрута, а въ того на селянъ выйдѣ 13.000. Порахуємо, что они стоятъ въ касарняхъ черезъ три роки, то що-року выйдѣ для селянства утрата 39.000 робѣтника, а что декотрыхъ въ 3-тѣмъ роцѣ службы пускають, — то рахуємо, нехай 30.000 людей, что найлѣпшихъ до робѣты, молодыхъ, здоровыхъ. Кромѣ того идуть величєніи сумы на воєро, фортификаціи, кораблѣхъ воєнны и т. п. Теперѣ зайшло такѣ лихо для всѣхъ державъ, что хотѣ войны нема, а на войско садится одна держава напередъ другою, что ажъ страхъ побирає, до чего оно дойдѣ. Всѣ державы позавалили черезъ то въ великій довѣг. Наша держава має вже большѣ якъ 3 миліарды золотыхъ довѣтъ, а иншіи державы, якъ Россія, Италия, Англія, Франція и др. мають ще большѣ. А однакжъ все что-разъ дальше садится на войско, то и довѣгъ все ростуть и податки большѣ та большѣ. Решта приходѣвъ державы, краю и т. д. иде на удержанье ладу въ краяхъ, на просвѣту, поправу господарки, на подпору торговлѣ, промыслу и т. д. Наибольша часть въ того, бо большѣ якъ три чвертины, иде на удержанье рѣзныхъ урядѣвъ, что мають ладъ удержувати и податки стягати, — мало-жъ иде на просвѣту та господарку. Дуже а дуже богато коштує т. зв. администрація финансовая, она коштує въ нашѣй державѣ до 100 миліонѣвъ зр., отже майже 5-ту часть всего податку...

Люде мусять жати вкупѣ, межѣ ними мусять бути якийсь ладъ, якѣсь безпечность, мусять становити якусь державу. На утриманье ладу и безпечности въ державѣ треба, якъ мы видѣли, дуже богато грошей. Абы ихъ дѣстати, повзводжено всякіи податки: грунтовыи, домовый, зарѣбковый, доходовой, монополѣ, рѣзныи акцизы, платѣ, стемлѣхъ и т. п. Богато урядѣвъ розраховує, цильнує та стягає тѣ податки. Податки мусять платити всѣ горожанѣ державы, але они повинни бути справедливо розложєніи, абы не тисли дуже однихъ, а оминали другихъ. Ученіи люде въ свѣтѣ кажутъ и всюды стараются вже заводити, чтобы каждый понесивъ податокъ примѣромъ якъ змагає; не треба, чтобы бѣднымъ остатне отъ рѣта забирати. Лєкше, кажутъ, тому, что має 1000 зр. на свое житѣе на рокъ, дати въ того десяту часть 100 зр., якъ тому, что має всего 100 зр., дати двадцату часть, 5 зр., бо той бѣдный вже такъ скупо має, що и крєйдара урвати тяжко. Отожъ повиненъ податокъ бути такъ ровложєный, чтобы чимъ хто большѣ має доходу, тымъ большу частину изъ своего доходу дававъ на утриманье державы, а вже отъ такого, котрый лише лєди має чимъ дыхати, чтобы вже нѣчого не брати, — або сказавши науковыми словами, чтобы податокъ бувъ „доходовой прогрессивный“ и чтобы вынати зъ подѣ оподаткованья „минимумъ экзистенціи“. Такой податокъ доходовой съ уагмленіемъ конечнои потребности до жита заводѣтъ повѣлы державы; и въ Австріи н. пр. тымъ, что платѣть лише податокъ доходовой (отъ платѣвъ, пенсіи) лишено доходѣ до 600 зр. неоподаткованымъ. Селяне нашѣ, хотяи, якъ мы выказали, така у нихъ бѣда, что многіи и тыхъ 7 кр. на день въ землѣ не добувають, не мають нѣякомъ полєкшѣ въ податку, хотѣ они лише въ той землѣ мусать жати, бо иншихъ дохо-

довѣ не мають. Оно тому такъ мусить бути, бо у насъ є податокъ отъ грунту, а не отъ доходу. За каждый кавалчикъ грунту треба платѣти и нѣхто не дивится, чи человекъ має того грунту богато, что дає великій доходъ, чи дробку землѣ, что и жити нема въ того. Тожъ чтобы бѣднымъ селянамъ не такъ давался чутѣ податокъ, треба бы замѣсть теперѣшнихъ податковъ безпосередныхъ, грунтовыѣхъ, домовыхъ, завести загалный податокъ доходовой прогрессивный, абы богатѣйшіи, великіи дуки, что мають тысячами доходу, были все въ мѣру большѣ оподаткованіи, а а то крайню бѣднымъ лишити ихъ доходѣ вѣлымъ. Що у насъ податки на селянъ дуже не въ мѣру розложєніи, что оподаткованіи такіи доходы, что лєди на житѣе стануть, — видима рѣчь воемъ изъ того, якъ тяжко приходѣтъ нашимъ бѣдакамъ той податокъ, якъ многіи все залагакъ съ податкомъ, что и екекуціи, хотѣ и якъ они безпощадніи, у насъ не помагакъ, бо де нема что вѣзти въ ротъ, тамъ и екекуція не помаже.

Таку отже зміну розкладу податковъ для селянъ уважамъ конечною, и въ той цѣли предкладаю Свѣтлому Зборови вѣчєвому першу революцію.

(Далше буде.)

Образки зъ жита автономичного.

Читателѣ нашѣ мають ще въ памяти численніи факты крадежей и проневѣренія майна громадского въ повѣтахъ жидачѣвскихъ, борщѣвскихъ и другихъ, якъ ровно жъ не забули о господарѣхъ на томъ поли въ поодинокихъ повѣтахъ и мѣстахъ въ нашомъ краю, до чего матеріалу доставило навѣтъ справозданье самого жѣ Выдѣлу краєвого за 1885 р. Пригадаємо лишь тутъ, що, примѣромъ, въ Жидачѣвщинѣ удалось о. Лопатынскому яко вступнику маршалка повѣтового въ короткомъ часѣ прійти на салѣхъ богато надужити въ завѣдуваню майномъ громадскимъ и т. д. Нынѣ до тыхъ яркиѣхъ фактовъ прибавакъ численній новѣ, даючѣ дуже сумный образъ исторіи автономіи сѣльской.

Выдѣлъ Рады повѣтовой ряшѣвской забрався именно недавно до люстраціи позичковѣхъ касъ громадскихъ и администраціонныхъ и выказує цѣлу тѣму такихъ крадежей або проневѣренѣ. И такъ въ Драбѣянцѣхъ укравъ войтъ Ст. Вознякъ въ касѣ позичковой громадской 295 зр. 54 кр., въ касѣ администраціонной 44 зр. 98 кр., або разомъ 340 зр. 52 кр. Справу тую отступлено ц. к. прокураторіи державной до перевѣденія салѣдства карнаго. Въ Заборовѣхъ при обрахунку показалось, что въ рукахъ войта Іос. Фляги „стопнѣла“ сума 72 зр. 11 кр. Въ Жарновѣхъ бувшій войтъ Як. Войцѣкъ не знає, кудѣ дѣлось въ касѣ громадской 108 зр. 86½ кр. Въ Носѣвцѣхъ бувшій войтъ Касперъ Фура завинивъ касѣ громадской въ часу своего урядова 76 зр. 52 кр. Въ Звененци показався въ громадской касѣ бракъ 40 зр., котрый до дефицита бувшій войтъ Андр. Беднарскій не умѣе пояснити. Въ Рацѣловцѣхъ б. войтъ Дыма Фура проневѣривъ въ доходѣхъ громадскихъ 60 зр. 13 кр. Въ Нехѣбжу б. войтъ Касперъ Хмель „дєсь“ заподѣвъ 120 зр. Въ Побиѣтнѣмъ Іос. Вилкѣ, бувшій войтъ забравъ собѣ въ касѣ громадской 224 зр., а справу отступлено ц. к. прокураторіи державной. Подѣбно зрѣбывъ и б. войтъ въ Тшчѣнѣхъ Тома Помянєкѣ съ квотою 99 зр. 88½ кр., а въ Воли Залобєнєхъ б. войтъ Явѣро Островскій съ касѣрами мали забрати въ касѣ позичковой 148 зр. 8 кр. Въ Забрѣтѣвцѣхъ недоставъ въ касѣ громадской 17 зр. 65 кр., а въ Гижицѣмъ 31 зр. 74 кр. въ касѣ громадской, 20 зр. 50 кр. въ позичковѣй. И въ другихъ сєлахъ повѣту ряшѣвского ведуться ще салѣдства противъ войтовъ.

Только на теперѣ, але каждый скажѣ, что и сего досить. Въ дванадєати громадахъ пропало 1363 зр. 40 т. в. пересѣчно въ громадѣ 113 зр., а въ другихъ ведуться салѣдства и дождєнны. Гарный образѣкъ автономичныхъ порядковъ. Не досить что сама машина автономична стоить край миліоны, до сихъ коштовъ приходѣтъ ще тѣмъ крадежей и проневѣренѣ.

Причиною того нєладу въ першѣй линіи будѣ неморальность громадскихъ функціонерѣвъ, котру жалъ сказати, при рѣзнодорожныхъ нагодахъ рѣзнодорожніи факторы покрывакъ, что-бъ въ провинившихся зрѣбѣти для себе автоматѣвъ выборчихъ. Але головнымъ виновникомъ зла будѣ девно попри темноту начальниковъ громадскихъ, а переворотности писарѣвъ громадскихъ недостатокъ всякой контролѣ такъ черезъ мѣсєцѣи органы громадскіи, ровно-жъ темніи, якъ и черезъ покликанныхъ до того люстраторѣвъ повѣтовыхъ. И мы може не ошибѣмєся богато, накопили прѣпустимо, что подобній надужити майна громадского суть у насъ такъ загалный, что часъ крайній вѣзѣтись до загалной люстраціи всего краю — и освободити народѣ отъ сєи пошєсти.

Зъ судовою салѣ.

(„Psie prawo“.) Въ сєлѣхъ Тростяницъ коло Залѣсєцѣхъ пѣтувавъ ревизоръ Альфредъ Гербуръ громадскоу худѣбу. При томъ актѣ було, якъ звычайно се буває, богато людей въ громады, что

привели свою худѣбу до цѣтнованья. Въ часѣ цѣтнованья приступивъ до ревизора громадской оглядачѣ Н. Пѣвторакъ и звернувъ его увагу, що отъ довшого вже часу ждѣ такожъ худѣба мѣщєного руского священника о. Тадея Кончєвича, може бы отже выпадало ея теперѣ запатнувати. На то подѣкочивъ панъ ревизоръ съ великимъ обурѣнѣмъ и почавъ голосно кричати: „Por moze zaszecka, wy tu wszyscy Polacy, dalej juz w Troscianou i jednego Rusina nie bedzie“. Коли-жъ ойбѣля зваливъ панъ ревизоръ ласкаво приотупити до оповнєния акту своєи власти и на худѣбѣ священника, записавъ одну штуку худѣбы подѣбно и почавъ кричати на слугу священника, де дѣлѣсь одна ялѣнка, а оттакъ отзовавшись гѣбно сими словами: „Gdzie ksiadz podzial jalowke, jak szial on ja bezemnie sprzedac? Ksiadz pojdzie do Zloczowa! Idz do ksiadza, niech on tu zaraz przujdzie, ksiadz ma psie prawo tutaj byc!“

Зъ причини оныхъ послѣднихъ словъ выѣвъ о. Кончєвичъ противъ Гербура жалѣбу о обиду чєсти и недавно отбулѣвъ розправѣ передъ ц. к. авокультантомъ Терлєцкимъ въ судѣ повѣтовѣмъ въ залѣзѣхъ. Завѣзваніи свѣдѣки отвердили одноголосно, что Гербуръ оказавъ повышій слова, и оамъ онъ не бѣгнѣвѣе сего, помимо того однакжъ увѣривъ его судѣи, мотивуочи увѣриваючи за судѣ тымъ, что слова „ksiadz ma psie prawo tutaj byc“ не становлять обиды чєсти, бо подѣ тыми словами маєся розумѣти, что „ksiadz ma obowiazek tutaj byc“. О. Кончєвичъ зголосивъ, розумѣясь, противъ сего зауду откликъ и въ томъ предметѣ отбѣудєся ще разъ розправѣ передъ трибуналомъ карнымъ въ Золѣчєвѣ. Мы не можемо пересуджувати результату сєи розправы, съ тымъ не меншою однакжъ цѣкавостію выжидаємо, якъ требувалъ другогъ инстанціи за двѣлѣтєсь будѣ на тую рѣчь и чи обовязокъ авокультантского горожанина до оповнєния законныхъ приписѣвъ узнаѣть бнѣ дѣйствѣно яко — „psie prawo“.

Соймъ краєвой.

7. Засѣданье Сойму зъ дня 22 грудня 1886.

Важнѣйшіи зѣ пєтиціи наопѣли на се засѣданье слѣдующѣ: Товариство купцѣвъ и промышленовцѣвъ у Львовѣ о заведеніи языковъ польского и руского при декларацияхъ въ урядѣхъ мѣтовыхъ. Рука Буроа въ Тернополи о запомогу. Товариство „Шомєръ Израиль“ о зміну статута органичного краєвой Рады школьной въ томъ дѣлѣ, чтобы одинъ жидъ заобѣдавъ въ кр. Радѣ шк. Товариство откликъ надъ ветеранами полскими зъ 1831 р. о запомогу. Выдѣлъ повѣт. въ Бережанѣхъ о зміну §§. 5, 95 и 96 закона громадского и въ справѣ зміны закона полевого. Константинъ Пєлєхъ о запомогу на пошукованье вугля камѣняго въ Товмацкѣхъ.

Зъ порядку дневного наступили: Перше читанье справозданья Выдѣлу краєвого о управлѣнню обовязокѣхъ що-до закладанья, розширєванья, удерживанья и надзору кладовищъ (отослано до комисіи администраціонной); — перше читанье справозданья Выдѣлу кр. о школахъ рѣльничихъ въ Дублянѣхъ и фѣльварку дублянськѣхъ (отослано до комисіи господарства краєвого); перше читанье справозданья Выдѣлу кр. о заведеніи краєвыхъ оплатѣхъ консуційныхъ (справоздавєцъ Бережницкій вносѣтъ выбѣръ комисіи зъ 9 членѣвъ и отосланье внесенія до той комисіи; палата ухвалила); перше читанье справозданья Выдѣлу кр. о выключєно округа суду повѣтового въ Дубєцку зъ новѣоткрытого суду колєгіяльного въ Сяноку, а полишеню его при окрѣзѣ такого жъ суду въ Перемышлѣ (отослано до комисіи; правничѣ). — Ойбѣля наступивъ выбѣръ комисіи податковѣи. Выбраніи: Вєрлицкій, Окшиньскій, Фруктманъ, Хамєцъ, Абрагамовичъ, Чайковскій, Гѣшовѣ, Хшановскій, Гавєнєръ, Яворскій, Ев. Саджєєвичъ и Ромєрь. — Зъ черги наступило перше читанье внесенія пос. Яворєкого въ справѣ дождѣвъ зєлѣзничихъ.

Ойбѣля мотивувавъ пос. Романчука свое внесеніе о заведеніи рускиѣхъ гимназіи. Ве-сѣду пос. Романчука подаето дословно. Внесеніе п. Романчука отослано до комисіи школьной. — Дальше мотивувъ пос. Мєруновичъ свое внесеніе о закладаню домѣвъ робѣты и поправы. Бєсѣдникъ вказувавъ на то, что Выдѣлы другихъ краєвъ вже занималъ тою справѣю. Подѣ управѣю Выдѣлу краєвого находѣтся фондъ ояночій выночій 19.000 зр. и фондъ полиційный 120.000 зр., котріи то фонды можуть бути ужитѣ на будѣву заведєнь робѣты и поправы. Внесеніе оє отослано до комисіи администраціонной. — Внесеніе пос. Плавичкого о закладаню неужитковѣхъ лѣсами отослано до комисіи господарства краєвого. — Ойбѣля пос. Романовичъ мотивувавъ свое внесеніе съ проектомъ закона о полиціи огневѣи. „Сего року — оказавъ бнѣ — дочекалися мы столѣтнього ювилєя закона о полиціи огневѣи. Мѣста и мѣсточка, сєла и приєлєки илюминували оє торжєство миліонными коштами. Число пожѣвъ въ Галичинѣ збѣлѣшєся. Число пожарѣвъ межѣ роками 1870 а 1881 выносило 1617, а отраты 3,064.000 зр. Такой самѣ отраты представляются въ лѣтахъ 1882—1884, а рокъ 1886 есть ще вышій.“ Внесеніе оє отослано до комисіи администраціонной. — Дальше приступлено до другого читанья внесенія пос. Романовича въ справѣ выдѣтковѣхъ Выдѣлу краєвого въ сѣчнѣ 1887 р. Комисіи бюджетова внесла: „Соймъ уповажєніи Выдѣлу краєвой побирати отъ 1 сѣчня 1887 доходы фонду краєвого въ 1887 р. на подѣставѣхъ бюджету, ухвалєного на 1886 р., и уповажєніе его робѣти выдѣтки вынѣчайнѣ въ границѣхъ выдѣтковѣхъ означєныхъ проєк-

томъ бюджету на р. 1887. Упомянутое се отрати-
ти оную охоту въ хвиль, коли Соймъ прийме
ухвалу финансову на рѣкѣ 1887. Внесеніе се
принято. — Надъ внесеніемъ Выдѣлу краевого
и петиціями громады: Подгорцѣ, Загорцѣ, Гута
Верхобуока, Опаки, Савообѣ, Олеско и т. д. въ
справѣ перенесеніи суду повѣтового въ Олеско
до Подгорцѣ перейшла палата до порядку днев-
ного. Въ справѣ петиціи громады Покропичина вы-
казавши Соймъ за въ прилученіи до суду мѣ-
сто делеганого, суду окружного и староства въ
Тернополи. Надъ перенесеніи суду повѣтового
въ Старон сола до Хирова перейшла палата до
порядку дневного. Такъ само на внесеніе коми-
сій, резерване п. Меруновичемъ, перейшла па-
лата до порядку дневного надъ петиціею дѣковъ
о полѣщеніи ихъ долѣ. Послы Романчукъ, Си-
чинскій и д-ръ Антоновичъ промовляли за пере-
дачѣмъ сего внесенія Выдѣлу краевому до роз-
судѣнія. Польскій коендѣзъ Бухвалдъ промо-
влялъ противъ внесенія и казавъ, что есть то
справа часто церковна и не належитъ до Сойму.
То само доказувавъ и пос. Голѣвскій. — Пети-
цію громады Добра, повѣта ярославского, въ сра-
вѣ опусту заявляющихъ податковъ передано пра-
вительству до увзглядѣнія. — Пос. Скалков-
скій поставивъ резолюцію, вызывающую правитель-
ство, выслушавъ на австротургорскій Банкъ, щобъ
онъ отповѣдѣише повѣрять ови заступництва
въ нашомъ краю.

На послѣдокъ повѣдомивъ п. намѣстникъ па-
лату, що постановою цѣсарскою откладася Соймъ
аж до 10 сѣчня 1887 р. Въ послѣдокъ того от-
читано и затверджено протоколъ въ сего засѣда-
нія, а маршалокъ пожелавъ посламъ веселыхъ
святъ.

Отъ Редакціи Рускои Историчнои Библиотеки.

Съ початкомъ 1886 р. стала выходить въ
Тернополи „Руска Исторична Библиотека“ непе-
риодичными томами въ 10—15 листовъ (менше
болше 6 томовъ рѣчно). Подати въ нѣй руску
бувальщину, зображену въ монографіяхъ найзнат-
нѣйшихъ авторитетовъ, основанныхъ на найновѣй-
шихъ дослѣдахъ, — се цѣль нашего издавництва.
Запечнявши собі підмогу найлучшихъ овиъ ли-
тературныхъ и зложивши зъ порады людей ком-
петентныхъ повну програму, приступили редак-
ція до переведенія ови трудовъ, тымъ
труднѣйшою, що у насъ звичайно все розбивае-
ся о кошта наклади, котрі ледви въ половинѣ по-
крывае предплата. Редакція „Рус. Ист. Библио-
теки“ не отрашуеся однакъ оимъ хвилямъ
неповодженіемъ и доси вошла пустити въ
свѣтъ 4 томы, а 5-тый вже въ сихъ дняхъ
опустилъ печатню. Наколи-бъ не тяжка недуга,
що навѣстила родину редактора и забрала чимало
дорогого часу и гроша, бувъ-бы до кѣнця року и
6-тый томъ вийшовъ. Съ повною вѣрою въ кра-
шу будущидости и съ перовѣдѣніемъ великою до-
посамою нашего издавництва, не уступаемо зъ поля
а продовжаемо на рѣкѣ 1887 розпочате издавниц-
тво и просимо о скорѣ надосыланіи предлати.

У томъ обнимае: Смирнова Доля Галицкой Руси до 1387 р.; Дашкевича Кн. Данило Галицкий и д-ра Шараневича Оглядъ
внутрешней исторіи Галицкой Руси.

VI томъ буде обнимати В. Антоновича
Исторію Вел. княжества Литовского (V и VI т.
съ справкою и реком. переводомъ 3 ар. 10 кр.
Неоправданный одинъ томъ франко 1 ар. 25 кр.).

Оттакъ поступитъ до друку Т. IX, X, XI
и XII М. Костомарова Богданъ Хмельницкий.
Вой 4 томы франко 5 ар.; съ справкою по два то-
мы, рекомендовано, по 3 ар. 10 кр., разомъ 6 ар. 20
кр. Окладокъ достаточна звѣтства переплетенія п. М.
Сюжарского. Кто бере вой доси выданъ, и даль-
шій томы наразѣ, може достати першій 4 томы за
5 ар. франко або и на раты покла власной декла-
раціи. Есть ще 15 справныхъ примѣрниковъ III
и IV т. по цѣнѣ 3 ар. 10 кр. съ переводомъ.

Предлату найлучше посылати переказомъ
на адресу:

Александръ Барятинскій,
профессоръ семинаріи учит. въ Тернополи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выступленіе нѣмечислѣ послѣдъ зъ чешско-
го сойму.) Дня 22 о. м. прийшло въ чешскій соймъ
перше читанье внесенія покла Пленера въ справѣ
нѣмецкого языка. Пленеръ мотивуя овио
внесеніе казавъ, що примусовый утравляемъ и
розширеніе области для чешского языка урядового
не поможе до помирѣнія а треба конче признати
фактъ, что есть окрема область для языка нѣмец-
кого. То не есть жаданіе аграрной политики,
лишь интересъ мира и оупкою въ краю. „Мы
чешскій Нѣмцѣ — каже бесѣдникъ — жадаетъ
правъ аки Нѣмцѣ въ Сиріи.“ Войтъ подпо-
носятъ оттакъ справу розпорядженія мин. Пража-
на въ справѣ языка урядового, критикуюе, что чешскій
языкъ ще не выробленый и нежеа потребной тер-
минологіи, згадуе про недавній беодѣ послѣдъ
Ригера и Ранды въ чешскій клубъ а на послѣ-
докъ каже, що откиненіе сего внесенія значить про-
сте откиненіе навѣтъ найменшихъ жаданъ нѣмец-
кихъ; оно выликало-бы лишь збольшенный опѣръ
Нѣмцѣвъ и довело-бы до конфликту національно-
го, котрый потрѣба-бы цѣлою Австрію. „Вы па-
нове — каже бесѣдникъ — можете се внесеніе
приняти и зробити згоду межъ спорящими оро-

нами або его откинути и довести до конфликту
межъ обома племенами, котрі стоять нынѣ яко
народы противъ себе“. По промовѣ намѣстника по-
ставивъ пос. кн. Кароль Шварценбергъ внесе-
ніе, щобъ надъ внесеніемъ Пленера перейти до
порядку дневного. Палата ухвалила опобла се
внесеніе значною болшеюстю, въ котрой голуо-
вали Чехи и послы зъ болшихъ посѣлостей. От-
такъ промовявъ пос. Шмейкаль: „Большѣсть соймъ
откинула наше внесеніе, котре могло дати
підставу до порозумѣнія мѣжъ обома народами, и
не допустила его до комисіи. Нѣмецкій народъ
въ Чехахъ хоче мира и порядку въ оимъ краю;
большѣсть однакъ не хоче навѣтъ радити надъ
его жалобами и бажаніями. Въ виду такого по-
ступованія есть всяке порозумѣніе не можливе
а представителѣ нѣмецкого народу не мають вже
мѣста въ соймѣ. Заявляю отже въ имени моихъ
одноимшенниковъ, що мы не можемо вже брати
участи въ нарадахъ сего сойму и такъ довго до
него не вступимо, доки не будемо мати поруки,
что нашѣ жалобы и предложенія будутъ увзглядѣ-
ненѣ“. По сѣмъ заявленію вышли зъ салъ войъ
нѣмецкій послы. Оставшася большѣсть чешка за-
лагодила оттакъ ще справу позички и палата
отрочила до 4 сѣчня 1887. За примѣромъ нѣ-
мецкихъ посѣлѣвъ пошла такожъ и нѣмецкій членъ
чешского Выдѣлу краевого и мали вже зрезигну-
вати зъ своихъ посѣлѣвъ.

(Въ справѣ замовленія карабинетъ репете-
ровыхъ) доносили були нѣмецкій газеты, що ав-
стрійское правительство замовило въ Нью-Йорку
400.000 штукъ съ доставкою до кѣнця марта. Уря-
довъ газеты простуютъ теперь ту вѣсть и ка-
жутъ, что она есть зовѣтъ бездоказателна.

(Угоды торговельны.) Представитель румын-
ского правительства, мин. Стурдза, має приѣхати
до Відня 27. с. м. въ цѣли переговоровъ въ
справѣ угоды торговельной. — Поля Fremden-
blatt-у мало правительство австрійское одержати
ноту отъ правительства италійского съ выповѣ-
дженіемъ угоды торговельной заключеной въ
1878 р. и мореплавной вразѣ съ картелемъ мы-
товымъ и умовою для повздержанія заразы у
худобы.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Депутация болгарска
приѣхала вже до Парижа, але ще не представля-
лась министерству аи не згодошася до него о
принятіи. На радѣ министровъ постановлено
приняти депутацию лишь офиціально и приватно,
а газеты дораджуютъ, щобъ министерство не
робило депутации нѣякои надѣй. „Повночна Аген-
тія“ рознесла була передъ кѣлькома днями вѣсть,
что въ Болгаріи, особливо коло Плевны и въ Си-
стовѣ мала повстанія воровобия. Агенція Гаваса
и „Pol. Corr.“ заперечуютъ рѣшучо сю вѣсть.
Поля ихъ информации пауе въ цѣлоі Болгаріи
вздрѣвѣи опой. Въ одній Сисовѣ лишь приѣ-
шло було межъ кущами до бойки, але и то лишь
въ причинѣ чисто приватной натуры. Правитель-
ство завело тамъ станъ облоги, бо боятъ, щобъ
въ приватной справѣ не скоротили агенты, а
зъ Плевны выгнано инспектора шкѣлъ, котрый
бувъ агентомъ російскимъ. — Въ справѣ каваса
въ Филиппополи оголошено теперь урядові акты,
зъ котрыхъ показуеся, что кавасъ дѣйство стрѣ-
лявъ на болгарску патрону и бувъ пьяный, за
что казавъ его консулъ російскій выбити въ кон-
сулатѣ черезъ другого каваса. — Характери-
стичну, коли лише правдиву вѣсть доносятъ зъ
Бухаршту. Въ сѣчни має приѣхати туда въ го-
стиню до короля румынского кн. Александеръ
Батенбергъ.

Россія. Въ станѣ здоровья царя муоля,
здаеся, настати дѣйство якоо зѣбна. Нѣмецкій
газеты доносятъ о новѣй пригодѣ, имено, що
роздрозненый царь зранивъ, а болѣя другою пого-
лою выбивъ по лица нѣмецкого аташе въ Петер-
бургѣ майора Вильома. Вѣсти сѣ не дають оче-
видно оконтролювати, але все-таки здаеся на
нихъ шоо бути. Въ послѣдокъ поданого повыше
факту мавъ навѣтъ приѣхати до Берлина нѣмец-
кій посолъ Швайницъ. — Становище министра
финансовъ Бунге має бути оильно захитане. Ему
не удалося затыгнути позички аи въ Берланѣ,
аи въ Парижѣ. Характеристичнымъ однакъ
есть, что въ справѣ оій грае такожъ важну ролю
Катковъ. Якъ звѣстно, появилася було урядове
попосненіе російского правительства теширѣшны
ситуаціи, въ котройъ выказуеся дружне отноше-
ніе Россіи до Нѣмеччины; попосненіе се було вы-
раховане головно на биржѣ. Тымчасомъ Катковъ
выступивъ противъ сего попосненія и розвѣвъ
знову надію на удержаніе мира. — Озбрѣнахъ
въ Россіи не перестаютъ кружати найрѣзвород-
нѣйшій вѣсти. Теперь доносятъ зновъ въ Варшавѣ,
что тамъ запанувавъ въ російскихъ кругахъ
войсковыхъ оильный духъ военный; войско, осо-
бливо пѣхота, стягаеся до Варшавы зъ войхъ сто-
рѣбъ. Зъ Петербурга доносятъ, что министерство
войны стараеся заосмотрити войско въ митрѣль-
сы и друге скоротрѣльные оружія; у англо-швед-
ской фирмы Норденфельдъ пороблено вже на оей
матеріалъ великій замовленія.

НОВИНКИ.

— Руско-народный театр, давши въ четверть
у Львовѣ послѣднѣе представленіе при дружѣ члене-
нѣй публикѣ руской чудной оперы Артимовского
„Запорожецъ за Дунаемъ“, выѣхавъ до Пере-
мышля. Горячо поручаемо нашу оцену Руско-
намъ перемышляемъ.
— „Руска Бесѣда“ у Львовѣ внесла прошеніе до
Сойму о пѣдвышеніи оубвенціи для руско-народного те-

атру зъ 5000 зр. на 8000 зр. а в. Пѣдвышеніе то
есть оправдѣ минимальнымъ жаданіемъ, яке Ру-
сини могутъ ставити що-до народнои оцѣны.
Коли бо зважимо, аки оубвенціи побирають те-
атры польскій (львовскій 28.000 зр. а краковскій
10.000 зр.); коли зважимо дальше, что театръ
есть оидно зъ найважнѣйшихъ институтѣвъ въ
кождѣмъ народѣ, о котрой розвѣй кождый цивили-
зованный народъ всѣми стараеся силами, —
прійдемо до пересвѣдченія, что Русини, плекаючи
отъ только лѣтъ майже выключно власными си-
лами и ередотвами овою народну оцѣну, мають
нынѣ повне право жадати отъ репрезентаціи
краевой, щобъ пѣдвышшила оубвенцію нашому
театрови бодѣй на 8000 зр. и тымъ подала ему
можнѣсть станути на высотѣ овоеи задачи и съ
повнымъ достоинствомъ репрезентувати руску
драматичну музу. Доси звичайно вымывлялася
при такой нагодѣ соймава большѣсть въ той
спосѣбъ, что задачею Сойму не есть шоо твора-
рити, а лишь подпомагати вже существующе.
Нынѣ муситъ отпаста тая аргументація вже
хочѣ-бы супротивъ однозвучного признанія навѣтъ
польского публичного мѣня и польского праоы,
что наш провинціальный театръ може рѣнати-
ся съ театрами олочичными. Русини отже зро-
били то, что до нихъ належало, здвигнути влас-
ными силами институту, а жадаетъ лише пѣд-
моги до еи дальшого удержанія и успѣшнѣйшого
розвою. До сего маємо повне право и надѣеомъ,
что оимъ разомъ Соймъ чей-же не отмовитъ спра-
ведливого домаганія Русинѣвъ.

— На прощаніе артистичного персоналу руского те-
атру устроила „Руска Бесѣда“ манушную сѣреду
въ своихъ комнатахъ вечерокъ. На вечерку томъ
явився въ цѣломъ комплектѣ персоналъ артисти-
чный нашего театру, кѣльканидѣ членѣвъ „Бе-
сѣды“ и двѣ панѣ-жены выдѣловыхъ „Бесѣды“,
обнявши лакавою обоявки господа. Артисты и
артистѣвъ гощено щиро и сердечно, не щадячи
имъ теплыхъ словъ признанія и заохоты. Сѣредѣ
дружнѣхъ розмовъ и членнѣхъ патристичныхъ
промовъ та тастѣвъ ушлывавъ часъ такъ скоро,
что дошерна около пѣвоча розвѣдшася вой, выно-
сячи якъ найприятнѣйше впечатлѣніе зъ сего
вечера.

— Выдѣлъ тернопольской филіи Провѣты устроивъ
дня 8 л. грудня въ оали Руоки Бесѣды отѣчати
для членѣвъ „Провѣты“. Лѣкаръ ветеринаріи п.
Володимиръ Федоровичъ выкладавъ о расахъ
нашихъ звѣрѣтъ домашнихъ, якъ ихъ плекати и
поправляти отповѣдно до нашихъ потребъ. На сѣй
дѣа господарѣвъ вельми поучаючий выкладъ по-
сылѣи майже самѣ осяне. Зъ мѣщанъ тернополь-
скихъ, мимо запросиъ, явилось лишь двоухъ.
Двогодичного выклада выслушала зѣбранѣ зъ ве-
ликою увагою. Небавомъ мають подобній отѣчати
зновъ отбугиъ, а вѣсть о томъ буде подана въ
нашихъ часопислахъ.

— Въ Самборѣ — якъ намъ доносятъ — має
отбугиъ дня 28. л. грудня о. р. загальне зѣбра-
нѣе основателѣвъ самоотѣйной окружной
„Народной Торговлѣ“ въ Самборѣ. Суть мѣжъ
тамошними Русинами такожъ голооы, щобъ нова
торговля въ Самборѣ була филією Торговлѣ львов-
ской. Тутъ очевидно першій голооъ може мати
самъ зарядъ львовской „Нар. Торговлѣ“, чи охоче
онъ заложити въ Самборѣ овою филію (окладѣ).

— Про огонь въ Доминѣ пишуъ намъ: Огневи
оприали посуха и сильный вѣтеръ: по 1 годинѣ
въ ночи почавоа (кажутъ отъ цигара), а о 5 го-
динѣ цѣле мѣсто було оидно моголою могогарѣ-
ковъ. Мѣжъ згорѣвшими 300 будынками були
лише 3 дома христіанскіи. Крамницѣ выгорѣли войъ
майже до оидно. Чудомъ уратовано руску церковь
и будынки пароха, дакувати рускимъ мѣщанамъ,
что мовъ тѣ мурашки трудясаеся при рѣбѣви;
филіѣ поломаны лизали вже дахъ парохіального
дому, вже й огники показувалися, але мѣщане
прагашували. При огни въ мѣстѣ не було нѣя-
кого ратунку. Магистратъ зовѣмъ не бувъ на
огонѣ приготованный. Вой жидовскій стрыхи були
повній сѣна и соломы. Въ мѣстѣ була одна си-
кавка и то зѣбоосана. Про людске око вожемо еи,
якъ вже не було що ратувати, галаосовано при-
томъ богато, але сикавка таки не могла работи.
Насѣлѣшася зъ Болехова сторожа огнева не могла
собѣ дати рады, бо на цѣле мѣсто одна криница
сѣредѣ ринку. Перетинають долину два потѣчки,
але не зрѣблено аи одной загаты. Пошено це-
брами болого въ потѣкѣвъ, дрѣчено тымъ огонь,
а болохѣвска сторожа, начинавши сикавку долин-
скимъ бологомъ, мала ще и до дому завезти...
Першій ратунокъ погорѣльцѣмъ, котрыхъ буде
до 3000 душъ, подала Выгода (бар. Попперъ
1000 ар. и 15 вагоновъ матеріалъ будовляного,
а его урядники окладку 200 ар.), позвѣише Вы-
дѣль кр. прилавъ 300 ар. Шастѣе, что ще въ
день огню и другого дня було тепло, шоу старѣцъ
и дѣти, мѣжъ котрыми теперь кѣръ тануе, могли
яко-такъ пробуги подѣ голымъ небомъ...

— Нова руска читальня заоснована въ Глинкахъ,
пов. надворнянского, головно заходомъ о. Ал.
Заклянского.

— Руско-нѣмецкій Словарь Евгения Мелеховского мѣ-
ститъ въ собі—поля надолоаного намъ обчисленія
оидно Ви. читателя „Дѣла“—кругло 64.000 словъ.
Есть се цѣфра дуже поважна и свѣдѣтъ о ве-
ликомъ богатствѣ нашей мовы, тымъ болше, что
сей Словарь — можна оазнати — першій у насъ.
— Въ школѣ надѣстѣи въ Лѣбовѣвъ наказало ми-
нистерство учить руского языка. Учять латинскій
капеланъ о. Шмйтъ.

— Асистенты лѣсництва: Иванъ Шухевичъ, Го-
сий Петрій, Іосифъ Зенчакъ и Иванъ Яосницъ
именованъ ч. к. лѣсничими, а Г. Шайрингъ
асистентомъ лѣсничимъ.

— 24-те оотрудничтво въ частѣ 20-лѣтній священни-

службы одержавъ оими днями о. Алексѣй Заклян-
скій (молодшій).

— Державный трибуналъ у Відни буде отбугати
въ р. 1887 свои нормальны засѣданія въ дняхъ
17 сѣчня, 18 цѣтня, 4 липня и 17 жовтня.

— Новѣй мурованіи школы будутъ рускій громады
по цѣломъ краю. Найновѣйшими часами постав-
ленъ такой школы въ Радичахъ, Чернѣвѣ, Ли-
пникахъ, Креховичахъ, Стрѣльчихахъ, Стоян-
цахъ, Баличахъ, Ляцкѣй Воли и пр. Громада Па-
кѣотъ въ пов. мостокѣмъ заложила собѣ гро-
мадоку цеголню, въ котрой выготовляе цеглу
для будови нового шкѣльного будынку.

— Знамениту операцію лѣкарску перевѣвъ у Львовѣ
д-ръ Шрамъ. Одѣй хорѣй женщинѣ вытѣвъ рака
въ жолудку и жолудокъ зашавъ. Кѣльканидѣ
днѣвъ минало, а хора маеся зовѣмъ добре, бѣтъ
и травитъ.

— Списуваніемъ обовязанныхъ до загального ополченія
занятѣ теперь вой уряды громадскіи и староства.

— Краева Рада шкѣльна предложила министер-
ству, щобъ отъ сѣчня 1887 р. установити по 2
инспекторѣвъ шкѣльных въ округахъ володѣв-
скимъ, сокальскимъ и стрѣльскимъ, а отъ 1 сѣчня
1887 р. такожъ въ львовскомъ, краковскомъ, я-
рославскомъ и тернопольскомъ.

— Въ Коломиин змѣдѣй вѣдѣвъ въ ночи черезъ бѣ-
кно до уряду податкового, вываживъ зѣлѣзній дѣ-
рѣ касы и забравъ 6000 зр. грошей войсковыхъ.
Трехъ войковъ, что въ ночи держали варту, увѣ-
зено.

— Великій снѣгъ и заверухи навѣстили послѣднѣ-
ми днями цѣлу захѣдну Европу. Мѣжъ Львовомъ
а Віднемъ все ще перервана комунікація теле-
графична и телеграмы идуть черезъ Семигородъ
и Буда-Пештъ. Такъ само перервана комуніка-
ція телеграфична мѣжъ Віднемъ а Англією, Бѣл-
гією и дѣяками мѣстами Нѣмеччины. Въ Лиоку
упавъ такой снѣгъ, что черезъ 48 годинъ не мож-
на було выдѣсти поѣзду зѣлѣзницѣ до Берлина.
Въ цѣлоі Турингій зѣпущили снѣгъ рухъ почтъ
и зѣлѣзницѣ. У насъ у Львовѣ упавъ вчера рано
першій снѣгъ, и здаеся, може вже-й не згине, бо
цѣлу добу держитъ вже оильный приморозокъ.

— Пересторога. Огъ п. Михаила Димѣта, купца
у Львовѣ достали мы оидную заявленіе отъ про-
бою о умѣщеніи: Въ Скалатѣ появилася 19 л. о.
м. чоловѣкъ, котрый выдававъ себе то опѣльникомъ,
то агентомъ торговельной фирмы М. Димѣта у
Львовѣ и старався тамъ въ имени той-же фирмы
заключити интересы. Чоловѣкъ сей называеся
Рабиборскій, есть сѣредого вѣку, добре збудов-
ванный и съ рудавою бородою. Позаякъ торговля
п. М. Димѣта не высылаетъ нѣякихъ агентѣвъ
аи не дозволяе кому небудь заключити интер-
есы кушечкѣ въ еи имени, то отерѣгавъ П. Ту-
блику передъ наведеннымъ повыше чоловѣкомъ и
проситъ звертатися лишь до неи самои у Львовѣ.

— Газету „Варшавскій Дневникъ“ австрійское пра-
вительство заборонило ввозити до Австріи.

— Въ львовскомъ монастыри Кармелитѣвъ лучшая
минушная ночь нещасной выпадокъ. — Монахъ
Вол. Вербицкий зачатыйшася довогъ въ ночи надъ
свѣчкою задрѣмавъ, забувши еи погасити. Свѣч-
ка перевернулася и заакала постоѣль. Ко. Вер-
бицкий пробудився видко за позно, коли великій
дымъ и чадъ наповнивъ уже бугъ комнату. О
год. 3 въ ночи озорѣвъ Лѣосовскій, вышшовши
случайно на кортатѣ, запримѣтивъ дымъ, что вы-
добувався зъ дверей келіи ко. Вербицкого, а коли
отчинивъ дверѣ, побачивъ его лежачого на по-
розѣ лидемъ до підлоги, неживого. Вой усилія
привести его до жита показались безуспѣшны-
ми; чадъ задушивъ его, закимъ мѣгъ достатися
до дверей.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Стипендію дѣловского заведена при архи-
кат. церкви св. Георгія у Львовѣ удѣлила ми-
троп. консисторія Николаю Димѣтеру на мѣсто
Димѣтрія Тиховича.

Презенту на Драганѣвку, дек. тернополь-
ского, одержавъ отъ Преосв. митроп. Сальвестра
о. Стефанъ Коблянскій.

Издѣний оо.: Лука Бобровичъ яко завѣдатель
въ Николаевѣ, дек. бобрѣцкого; Ант. Зарыхта
яко оотрудникъ въ Шельпанахъ; Іос. Волошан-
скій яко завѣдатель въ Тисовѣ; Корн. Бачань-
скій яко оотрудникъ въ Городку; Іосифъ Вожей-
ко яко оотрудникъ въ Ващенцѣ; Мих. Грабовичъ
яко оотрудникъ въ Новиці.

Завѣдательство одержали: оо.: Іосифъ Ива-
новичъ зъ Драганѣвки — завѣдательство Буды-
дѣлова дек. бережаньского; Стефанъ Коблянскій
зъ Дрышева — завѣдательство Драганѣвки дек.
тернопольского; Емилій Дудровичъ зъ Будыдѣлова
— завѣдательство Плавя дек. скольского; Воло-
димиръ Яновичъ — завѣдательство Луки дек. жу-
равеньского; Володимиръ Галицкий — оотрудни-
цтво въ Пѣлѣй, дек. калуского.

Капеланъъ инокинѣ въ Словитѣ поставле-
ный о. Софронъ Овншкевичъ.

Душпастырство при кармѣвъ заведено у
Бережанѣхъ надала матроп. консисторія о. Іоану
Дидикию, першому оотрудникови въ Бережанѣхъ.
Удѣльничѣй отъ оотрудничства въ Городку
о. Николай Курбаоъ.

Грамоту архіерейску и признаніе за ре-
вѣнѣсть душпастыроку и выконуваніе обовязковъ
катихиза одержавъ о. Григорій Ярема, оотруд-
никъ и катихизѣ въ Бродѣхъ.
Митрополича консисторія вставилася до
намѣстничства о системизованіи оотрудника въ
Журавнѣ и о згоду на каноничну институту о.
Стефана Коблянського на Драганѣвку.

Замѣна присѣдовъ. Оо. Мартинъ Барвѣн-
скій, парохъ Датятны, и Юліанъ Величковскій,
капеланъ въ Покропичнѣй, подали о замѣну

митрополитичій ординаріятъ вставився до Преосв. асц. Моравского о удѣленіе презенты для обохъ душастырьвъ.

ПОСМЕРТНЫЙ ВЪСТІ.

† Иванъ Амуховскій, ц. к. адъютантъ судовый въ Комаріѣ, упокоився 21 с. м. въ Угровѣ. Покійникъ родився 1852 р. зъ угровскихъ мѣщанъ. Гимназію и студіи правниці покійничавъ у Львовѣ, ознаменованъ здобнощами и трудолюбивостію. Збѣтавши адъютантомъ, оцмачавъ дуже ревн оновхъ убогихъ родичѣвъ. Покійникъ бувъ тихимъ, але горячимъ патриотомъ рускимъ, его имя можна було часто подыбати въ описѣ жертвъ на народный рускй цѣль. Похоронъ отбувся 23 с. м. при великой участи вѣрныхъ, якъ и интеллигенціи угровской. Вічна ему память!

НАДѢСЛАНИЕ.

На кождый сѣтъ въ силѣ выдавати що дня богато грошей, треба для того бути кождого часу оговореннымъ. Въ, що страдаютъ на густу кровь а въ насѣдѣхъ того на выспіку, напоръ крови до головы и грудей, геморойды и т. д., не повинны занехати черезъ очищающую курацію, котра коштуе лишь кілька крейцарѣвъ на день, удержувати свое тѣло свѣжимъ и здоровымъ. Треба брати до сего наилучшее средство; швейцарскій пагулки аптекаря Р. Брандта; можна достати коробку по 70 кр. въ аптекахъ, треба лишь добре уважати на подпись Р. Брандта.

Для крамницъ!

Формулярѣ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товаровъ, кассова и контова. Кожа зъ нихъ въ оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а въ три разомъ 6 зр. 40 кр.

Инотрукція, якъ тѣ книги провадити належитъ, выйшла вже зъ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и выслалъ: Василь Нагорный у Львовѣ.

Надѣслано.

Зѣ въсѣхъ рѣчей сѣтъ красивый и точный годинникъ наилучшимъ подарункомъ на Рождѣво. Овъ може тровати и цѣлый вѣкъ, має завожды вартѣсть и сподучае пожиточнѣ съ красивымъ. Поручаемо отже оособливи уважѣ нашихъ читателѣвъ годинники ремонтары олавной на весь свѣтъ и преміованой на найзначимѣйшихъ выставкахъ всеосвѣтныхъ першою премією фабрика акційного товариства Conkling въ Бермингемѣ, котрой нисерать въ нынѣшнѣмъ числѣ помѣщаемо. Просимо при замовленіи подати, що читатель вычитаетъ нисерать въ нашѣй часописи.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(51—?) купуе и продае 1679

всякй вартостный наперы и монеты по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 253—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

Вже послѣдний тыждень

Тягненье отбудется вже дня 28-го грудня 1886 р.

Львованье совершить публично комисіа, въ складѣ котрой войде 5 членѣвъ центрального комитету лотерійного въ присутствіи двоухъ ц. к. комисарѣвъ правительственныхъ, ц. к. нотари, представителѣвъ Рады повѣтовой перемыской и мѣста Перемышля.

ЛЪОСЫ

великой лотеріи фантовой

устроюваном въ доходъ маючого воздвигнутися

„Дѣвочого Воспиталища въ Перемышлѣ“.

Лотерія тая складаеся зъ 12.110 большихъ выгранныхъ въ вартости 1.000 зр., 500 зр., 400 зр., 300 зр., 200 зр., 100 зр. и т. д., межы котрыми оутъ: жертвы Его Святоости Папы Льва XIII, Ихъ Цѣсарскихъ Величествъ и прочихъ пануючихъ Европейскихъ, Всемиловитѣйшихъ Членѣвъ нашего цѣсарского Дому, Кардиналовъ, епископовъ, Министровъ австро-угорской монархіи и прочихъ достойниковъ духовныхъ и свѣтскихъ, также обывательствъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ австрійскихъ и угорскихъ, якъ также зъ золота и сѣрѣла черезъ комитетъ лотерійный за 13.000 зр. а. в. закупленіи предметы, въ загалной вартости около 60.000 зр. а. в.

Цѣна льосу 1 зр.

Предметы до выльсованья назначеніи будутъ выставленіи съ днемъ 8-го грудня 1886 на выставѣ публичной, устроеной нарочно въ той цѣли въ сали забудованія канцелярской въ Перемышлѣ.

Льосѣвъ можна достати у Львовѣ у Вн. Михаила Дымета въ рынокъ въ Народной Торговли, въ кількохъ конектурахъ лотерійныхъ и у трафикантѣвъ; въ Краковѣ у гр. к. парона при церкви св. Норберта, въ Перемышлѣ въ головной травицѣ п. Франца Славинского, въ канцеляріи Выдѣлу лотерійного, въ Станиславѣ и Тернополѣ въ Народныхъ Торговляхъ, въ Коломынѣ въ рынокъ у п. Михаила Яворского, въ Ярославѣ у п. Баера. 1799 6—?

П. Т. пообѣдѣлъ льосѣвъ, котры не надобало до нынѣ за листу тягненія належитости 10 кр., звалѣтъ тую же въ текучѣмъ мѣсяци прилати Выдѣлову лотерійному въ Перемышлѣ при долученіи 2 кр. на опаку, щобы въ 4 дняхъ по тягненію можна розболѣти листу интересованымъ.

Тягненье вже въ Конедѣлокъ

Kincsem 1 зр. 11 льосѣвъ лишь 10 зр.

Головна Выграна готѣвкою 1776 22—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отт. 20% || 4788 выгранныхъ грѣшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ

Бюро лотерійне угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

ВАЖНЕ ДЛЯ КОЖДОГО!

Акційное товариство Conkling Manufacturing Company въ Бермингемѣ (Birmingham) въ Англіи розсылае въ насѣдѣхъ значного зниженія тарифѣ для пакѣтовъ почтовыхъ до заграничя, навѣтъ поодинокимъ своимъ славы на весь свѣтъ годинники ремонтары до якого небуде мѣсяца въ Европѣ франко безъ оплаты мытвой и безъ всякихъ прикрѣвъ формальностей для отбѣрающего просто до дому по слѣдующихъ цѣнахъ фабричныхъ. Мы фабрикуемо яко спеціалъность лишь годинники ремонтары (безъ ключика, ушкокомъ до накручуваня). Безключиковый механизмъ въ годинникахъ есть найпрактичѣйшимъ и найзначимѣйшимъ вынайденіемъ новѣйшого часу. Замѣтъ неприятого шуканя за ключикомъ натягася годинникъ черезъ крученье ушка. Накрывки не треба отже отмыкати, не заходить порошъ, олива не высыхае, пружина не може пукнути а годинникъ не потребуе и десятой части томъ направки якъ та стара система, що вже пережилася.

НАЙЛѢПШЕ СРѢБЛО — съ сказѣвкою секундовою, съ мощною красною гравированною накрывкою и кристалевымъ склономъ — съ подвойнымъ накрывкою 9.—
18 кар. ЗОЛОТО — съ плоскимъ склономъ кристалевымъ, гладкою накрывкою съ монограмомъ, гербомъ або съ элегантною гравированною прикрасою — малый форматъ для дамъ 12.—
— великий форматъ для мужчинъ 20.—
— малый форматъ для дамъ 23.—
— великий форматъ для мужчинъ 30.—
— малый форматъ для дамъ 35.—
— великий форматъ для мужчинъ 40.—
— малый форматъ для дамъ 45.—
— великий форматъ для мужчинъ 50.—
— малый форматъ для дамъ 55.—
— великий форматъ для мужчинъ 60.—
— малый форматъ для дамъ 65.—
— великий форматъ для мужчинъ 70.—
— малый форматъ для дамъ 75.—
— великий форматъ для мужчинъ 80.—
— малый форматъ для дамъ 85.—
— великий форматъ для мужчинъ 90.—
— малый форматъ для дамъ 95.—
— великий форматъ для мужчинъ 100.—
— малый форматъ для дамъ 105.—
— великий форматъ для мужчинъ 110.—
— малый форматъ для дамъ 115.—
— великий форматъ для мужчинъ 120.—
— малый форматъ для дамъ 125.—
— великий форматъ для мужчинъ 130.—
— малый форматъ для дамъ 135.—
— великий форматъ для мужчинъ 140.—
— малый форматъ для дамъ 145.—
— великий форматъ для мужчинъ 150.—
— малый форматъ для дамъ 155.—
— великий форматъ для мужчинъ 160.—
— малый форматъ для дамъ 165.—
— великий форматъ для мужчинъ 170.—
— малый форматъ для дамъ 175.—
— великий форматъ для мужчинъ 180.—
— малый форматъ для дамъ 185.—
— великий форматъ для мужчинъ 190.—
— малый форматъ для дамъ 195.—
— великий форматъ для мужчинъ 200.—
— малый форматъ для дамъ 205.—
— великий форматъ для мужчинъ 210.—
— малый форматъ для дамъ 215.—
— великий форматъ для мужчинъ 220.—
— малый форматъ для дамъ 225.—
— великий форматъ для мужчинъ 230.—
— малый форматъ для дамъ 235.—
— великий форматъ для мужчинъ 240.—
— малый форматъ для дамъ 245.—
— великий форматъ для мужчинъ 250.—
— малый форматъ для дамъ 255.—
— великий форматъ для мужчинъ 260.—
— малый форматъ для дамъ 265.—
— великий форматъ для мужчинъ 270.—
— малый форматъ для дамъ 275.—
— великий форматъ для мужчинъ 280.—
— малый форматъ для дамъ 285.—
— великий форматъ для мужчинъ 290.—
— малый форматъ для дамъ 295.—
— великий форматъ для мужчинъ 300.—
— малый форматъ для дамъ 305.—
— великий форматъ для мужчинъ 310.—
— малый форматъ для дамъ 315.—
— великий форматъ для мужчинъ 320.—
— малый форматъ для дамъ 325.—
— великий форматъ для мужчинъ 330.—
— малый форматъ для дамъ 335.—
— великий форматъ для мужчинъ 340.—
— малый форматъ для дамъ 345.—
— великий форматъ для мужчинъ 350.—
— малый форматъ для дамъ 355.—
— великий форматъ для мужчинъ 360.—
— малый форматъ для дамъ 365.—
— великий форматъ для мужчинъ 370.—
— малый форматъ для дамъ 375.—
— великий форматъ для мужчинъ 380.—
— малый форматъ для дамъ 385.—
— великий форматъ для мужчинъ 390.—
— малый форматъ для дамъ 395.—
— великий форматъ для мужчинъ 400.—
— малый форматъ для дамъ 405.—
— великий форматъ для мужчинъ 410.—
— малый форматъ для дамъ 415.—
— великий форматъ для мужчинъ 420.—
— малый форматъ для дамъ 425.—
— великий форматъ для мужчинъ 430.—
— малый форматъ для дамъ 435.—
— великий форматъ для мужчинъ 440.—
— малый форматъ для дамъ 445.—
— великий форматъ для мужчинъ 450.—
— малый форматъ для дамъ 455.—
— великий форматъ для мужчинъ 460.—
— малый форматъ для дамъ 465.—
— великий форматъ для мужчинъ 470.—
— малый форматъ для дамъ 475.—
— великий форматъ для мужчинъ 480.—
— малый форматъ для дамъ 485.—
— великий форматъ для мужчинъ 490.—
— малый форматъ для дамъ 495.—
— великий форматъ для мужчинъ 500.—
— малый форматъ для дамъ 505.—
— великий форматъ для мужчинъ 510.—
— малый форматъ для дамъ 515.—
— великий форматъ для мужчинъ 520.—
— малый форматъ для дамъ 525.—
— великий форматъ для мужчинъ 530.—
— малый форматъ для дамъ 535.—
— великий форматъ для мужчинъ 540.—
— малый форматъ для дамъ 545.—
— великий форматъ для мужчинъ 550.—
— малый форматъ для дамъ 555.—
— великий форматъ для мужчинъ 560.—
— малый форматъ для дамъ 565.—
— великий форматъ для мужчинъ 570.—
— малый форматъ для дамъ 575.—
— великий форматъ для мужчинъ 580.—
— малый форматъ для дамъ 585.—
— великий форматъ для мужчинъ 590.—
— малый форматъ для дамъ 595.—
— великий форматъ для мужчинъ 600.—
— малый форматъ для дамъ 605.—
— великий форматъ для мужчинъ 610.—
— малый форматъ для дамъ 615.—
— великий форматъ для мужчинъ 620.—
— малый форматъ для дамъ 625.—
— великий форматъ для мужчинъ 630.—
— малый форматъ для дамъ 635.—
— великий форматъ для мужчинъ 640.—
— малый форматъ для дамъ 645.—
— великий форматъ для мужчинъ 650.—
— малый форматъ для дамъ 655.—
— великий форматъ для мужчинъ 660.—
— малый форматъ для дамъ 665.—
— великий форматъ для мужчинъ 670.—
— малый форматъ для дамъ 675.—
— великий форматъ для мужчинъ 680.—
— малый форматъ для дамъ 685.—
— великий форматъ для мужчинъ 690.—
— малый форматъ для дамъ 695.—
— великий форматъ для мужчинъ 700.—
— малый форматъ для дамъ 705.—
— великий форматъ для мужчинъ 710.—
— малый форматъ для дамъ 715.—
— великий форматъ для мужчинъ 720.—
— малый форматъ для дамъ 725.—
— великий форматъ для мужчинъ 730.—
— малый форматъ для дамъ 735.—
— великий форматъ для мужчинъ 740.—
— малый форматъ для дамъ 745.—
— великий форматъ для мужчинъ 750.—
— малый форматъ для дамъ 755.—
— великий форматъ для мужчинъ 760.—
— малый форматъ для дамъ 765.—
— великий форматъ для мужчинъ 770.—
— малый форматъ для дамъ 775.—
— великий форматъ для мужчинъ 780.—
— малый форматъ для дамъ 785.—
— великий форматъ для мужчинъ 790.—
— малый форматъ для дамъ 795.—
— великий форматъ для мужчинъ 800.—
— малый форматъ для дамъ 805.—
— великий форматъ для мужчинъ 810.—
— малый форматъ для дамъ 815.—
— великий форматъ для мужчинъ 820.—
— малый форматъ для дамъ 825.—
— великий форматъ для мужчинъ 830.—
— малый форматъ для дамъ 835.—
— великий форматъ для мужчинъ 840.—
— малый форматъ для дамъ 845.—
— великий форматъ для мужчинъ 850.—
— малый форматъ для дамъ 855.—
— великий форматъ для мужчинъ 860.—
— малый форматъ для дамъ 865.—
— великий форматъ для мужчинъ 870.—
— малый форматъ для дамъ 875.—
— великий форматъ для мужчинъ 880.—
— малый форматъ для дамъ 885.—
— великий форматъ для мужчинъ 890.—
— малый форматъ для дамъ 895.—
— великий форматъ для мужчинъ 900.—
— малый форматъ для дамъ 905.—
— великий форматъ для мужчинъ 910.—
— малый форматъ для дамъ 915.—
— великий форматъ для мужчинъ 920.—
— малый форматъ для дамъ 925.—
— великий форматъ для мужчинъ 930.—
— малый форматъ для дамъ 935.—
— великий форматъ для мужчинъ 940.—
— малый форматъ для дамъ 945.—
— великий форматъ для мужчинъ 950.—
— малый форматъ для дамъ 955.—
— великий форматъ для мужчинъ 960.—
— малый форматъ для дамъ 965.—
— великий форматъ для мужчинъ 970.—
— малый форматъ для дамъ 975.—
— великий форматъ для мужчинъ 980.—
— малый форматъ для дамъ 985.—
— великий форматъ для мужчинъ 990.—
— малый форматъ для дамъ 995.—
— великий форматъ для мужчинъ 1000.—
— малый форматъ для дамъ 1005.—
— великий форматъ для мужчинъ 1010.—
— малый форматъ для дамъ 1015.—
— великий форматъ для мужчинъ 1020.—
— малый форматъ для дамъ 1025.—
— великий форматъ для мужчинъ 1030.—
— малый форматъ для дамъ 1035.—
— великий форматъ для мужчинъ 1040.—
— малый форматъ для дамъ 1045.—
— великий форматъ для мужчинъ 1050.—
— малый форматъ для дамъ 1055.—
— великий форматъ для мужчинъ 1060.—
— малый форматъ для дамъ 1065.—
— великий форматъ для мужчинъ 1070.—
— малый форматъ для дамъ 1075.—
— великий форматъ для мужчинъ 1080.—
— малый форматъ для дамъ 1085.—
— великий форматъ для мужчинъ 1090.—
— малый форматъ для дамъ 1095.—
— великий форматъ для мужчинъ 1100.—
— малый форматъ для дамъ 1105.—
— великий форматъ для мужчинъ 1110.—
— малый форматъ для дамъ 1115.—
— великий форматъ для мужчинъ 1120.—
— малый форматъ для дамъ 1125.—
— великий форматъ для мужчинъ 1130.—
— малый форматъ для дамъ 1135.—
— великий форматъ для мужчинъ 1140.—
— малый форматъ для дамъ 1145.—
— великий форматъ для мужчинъ 1150.—
— малый форматъ для дамъ 1155.—
— великий форматъ для мужчинъ 1160.—
— малый форматъ для дамъ 1165.—
— великий форматъ для мужчинъ 1170.—
— малый форматъ для дамъ 1175.—
— великий форматъ для мужчинъ 1180.—
— малый форматъ для дамъ 1185.—
— великий форматъ для мужчинъ 1190.—
— малый форматъ для дамъ 1195.—
— великий форматъ для мужчинъ 1200.—
— малый форматъ для дамъ 1205.—
— великий форматъ для мужчинъ 1210.—
— малый форматъ для дамъ 1215.—
— великий форматъ для мужчинъ 1220.—
— малый форматъ для дамъ 1225.—
— великий форматъ для мужчинъ 1230.—
— малый форматъ для дамъ 1235.—
— великий форматъ для мужчинъ 1240.—
— малый форматъ для дамъ 1245.—
— великий форматъ для мужчинъ 1250.—
— малый форматъ для дамъ 1255.—
— великий форматъ для мужчинъ 1260.—
— малый форматъ для дамъ 1265.—
— великий форматъ для мужчинъ 1270.—
— малый форматъ для дамъ 1275.—
— великий форматъ для мужчинъ 1280.—
— малый форматъ для дамъ 1285.—
— великий форматъ для мужчинъ 1290.—
— малый форматъ для дамъ 1295.—
— великий форматъ для мужчинъ 1300.—
— малый форматъ для дамъ 1305.—
— великий форматъ для мужчинъ 1310.—
— малый форматъ для дамъ 1315.—
— великий форматъ для мужчинъ 1320.—
— малый форматъ для дамъ 1325.—
— великий форматъ для мужчинъ 1330.—
— малый форматъ для дамъ 1335.—
— великий форматъ для мужчинъ 1340.—
— малый форматъ для дамъ 1345.—
— великий форматъ для мужчинъ 1350.—
— малый форматъ для дамъ 1355.—
— великий форматъ для мужчинъ 1360.—
— малый форматъ для дамъ 1365.—
— великий форматъ для мужчинъ 1370.—
— малый форматъ для дамъ 1375.—
— великий форматъ для мужчинъ 1380.—
— малый форматъ для дамъ 1385.—
— великий форматъ для мужчинъ 1390.—
— малый форматъ для дамъ 1395.—
— великий форматъ для мужчинъ 1400.—
— малый форматъ для дамъ 1405.—
— великий форматъ для мужчинъ 1410.—
— малый форматъ для дамъ 1415.—
— великий форматъ для мужчинъ 1420.—
— малый форматъ для дамъ 1425.—
— великий форматъ для мужчинъ 1430.—
— малый форматъ для дамъ 1435.—
— великий форматъ для мужчинъ 1440.—
— малый форматъ для дамъ 1445.—
— великий форматъ для мужчинъ 1450.—
— малый форматъ для дамъ 1455.—
— великий форматъ для мужчинъ 1460.—
— малый форматъ для дамъ 1465.—
— великий форматъ для мужчинъ 1470.—
— малый форматъ для дамъ 1475.—
— великий форматъ для мужчинъ 1480.—
— малый форматъ для дамъ 1485.—
— великий форматъ для мужчинъ 1490.—
— малый форматъ для дамъ 1495.—
— великий форматъ для мужчинъ 1500.—
— малый форматъ для дамъ 1505.—
— великий форматъ для мужчинъ 1510.—
— малый форматъ для дамъ 1515.—
— великий форматъ для мужчинъ 1520.—
— малый форматъ для дамъ 1525.—
— великий форматъ для мужчинъ 1530.—
— малый форматъ для дамъ 1535.—
— великий форматъ для мужчинъ 1540.—
— малый форматъ для дамъ 1545.—
— великий форматъ для мужчинъ 1550.—
— малый форматъ для дамъ 1555.—
— великий форматъ для мужчинъ 1560.—
— малый форматъ для дамъ 1565.—
— великий форматъ для мужчинъ 1570.—
— малый форматъ для дамъ 1575.—
— великий форматъ для мужчинъ 1580.—
— малый форматъ для дамъ 1585.—
— великий форматъ для мужчинъ 1590.—
— малый форматъ для дамъ 1595.—
— великий форматъ для мужчинъ 1600.—
— малый форматъ для дамъ 1605.—
— великий форматъ для мужчинъ 1610.—
— малый форматъ для дамъ 1615.—
— великий форматъ для мужчинъ 1620.—
— малый форматъ для дамъ 1625.—
— великий форматъ для мужчинъ 1630.—
— малый форматъ для дамъ 1635.—
— великий форматъ для мужчинъ 1640.—
— малый форматъ для дамъ 1645.—
— великий форматъ для мужчинъ 1650.—
— малый форматъ для дамъ 1655.—
— великий форматъ для мужчинъ 1660.—
— малый форматъ для дамъ 1665.—
— великий форматъ для мужчинъ 1670.—
— малый форматъ для дамъ 1675.—
— великий форматъ для мужчинъ 1680.—
— малый форматъ для дамъ 1685.—
— великий форматъ для мужчинъ 1690.—
— малый форматъ для дамъ 1695.—
— великий форматъ для мужчинъ 1700.—
— малый форматъ для дамъ 1705.—
— великий форматъ для мужчинъ 1710.—
— малый форматъ для дамъ 1715.—
— великий форматъ для мужчинъ 1720.—
— малый форматъ для дамъ 1725.—
— великий форматъ для мужчинъ 1730.—
— малый форматъ для дамъ 1735.—
— великий форматъ для мужчинъ 1740.—
— малый форматъ для дамъ 1745.—
— великий форматъ для мужчинъ 1750.—
— малый форматъ для дамъ 1755.—
— великий форматъ для мужчинъ 1760.—
— малый форматъ для дамъ 1765.—
— великий форматъ для мужчинъ 1770.—
— малый форматъ для дамъ 1775.—
— великий форматъ для мужчинъ 1780.—
— малый форматъ для дамъ 1785.—
— великий форматъ для мужчинъ 1790.—
— малый форматъ для дамъ 1795.—
— великий форматъ для мужчинъ 1800.—
— малый форматъ для дамъ 1805.—
— великий форматъ для мужчинъ 1810.—
— малый форматъ для дамъ 1815.—
— великий форматъ для мужчинъ 1820.—
— малый форматъ для дамъ 1825.—
— великий форматъ для мужчинъ 1830.—
— малый форматъ для дамъ 1835.—
— великий форматъ для мужчинъ 1840.—
— малый форматъ для дамъ 1845.—
— великий форматъ для мужчинъ 1850.—
— малый форматъ для дамъ 1855.—
— великий форматъ для мужчинъ 1860.—
— малый форматъ для дамъ 1865.—
— великий форматъ для мужчинъ 1870.—
— малый форматъ для дамъ 1875.—
— великий форматъ для мужчинъ 1880.—
— малый форматъ для дамъ 1885.—
— великий форматъ для мужчинъ 1890.—
— малый форматъ для дамъ 1895.—
— великий форматъ для мужчинъ 1900.—
— малый форматъ для дамъ 1905.—
— великий форматъ для мужчинъ 1910.—
— малый форматъ для дамъ 1915.—
— великий форматъ для мужчинъ 1920.—
— малый форматъ для дамъ 1925.—
— великий форматъ для мужчинъ 1930.—
— малый форматъ для дамъ 1935.—
— великий форматъ для мужчинъ 1940.—
— малый форматъ для дамъ 1945.—
— великий форматъ для мужчинъ 1950.—
— малый форматъ для дамъ 1955.—
— великий форматъ для мужчинъ 1960.—
— малый форматъ для дамъ 1965.—
— великий форматъ для мужчинъ 1970.—
— малый форматъ для дамъ 1975.—
— великий форматъ для мужчинъ 1980.—
— малый форматъ для дамъ 1985.—
— великий форматъ для мужчинъ 1990.—
— малый форматъ для дамъ 1995.—
— великий форматъ для мужчинъ 2000.—
— малый форматъ для дамъ 2005.—
— великий форматъ для мужчинъ 2010.—
— малый форматъ для дамъ 2015.—
— великий форматъ для мужчинъ 2020.—
— малый форматъ для дамъ 2025.—
— великий форматъ для мужчинъ 2030.—
— малый форматъ для дамъ 2035.—
— великий форматъ для мужчинъ 2040.—
— малый форматъ для дамъ 2045.—
— великий форматъ для мужчинъ 2050.—
— малый форматъ для дамъ 2055.—
— великий форматъ для мужчинъ 2060.—
— малый форматъ для дамъ 2065.—
— великий форматъ для мужчинъ 2070.—
— малый форматъ для дамъ 2075.—
— великий форматъ для мужчинъ 2080.—
— малый форматъ для дамъ 2085.—
— великий форматъ для мужчинъ 2090.—
— малый форматъ для дамъ 2095.—
— великий форматъ для мужчинъ 2100.—
— малый форматъ для дамъ 2105.—
— великий форматъ для мужчинъ 2110.—
— малый форматъ для дамъ 2115.—
— великий форматъ для мужчинъ 2120.—
— малый форматъ для дамъ 2125.—
— великий форматъ для мужчинъ 2130.—
— малый форматъ для дамъ 2135.—
— великий форматъ для мужчинъ 2140.—
— малый форматъ для дамъ 2145.—
— великий форматъ для мужчинъ 2150.—
— малый форматъ для дамъ 2155.—
— великий форматъ для мужчинъ 2160.—
— малый форматъ для дамъ 2165.—
— великий форматъ для мужчинъ 2170.—
— малый форматъ для дамъ 2175.—
— великий форматъ для мужчинъ 2180.—
— малый форматъ для дамъ 2185.—
— великий форматъ для мужчинъ 2190.—
— малый форматъ для дамъ 2195.—
— великий форматъ для мужчинъ 2200.—
— малый форматъ для дамъ 2205.—
— великий форматъ для мужчинъ 2210.—
— малый форматъ для дамъ 2215.—
— великий форматъ для мужчинъ 2220.—
— малый форматъ для дамъ 2225.—
— великий форматъ для мужчинъ 2230.—
— малый форматъ для дамъ 2235.—
— великий форматъ для мужчинъ 2240.—
— малый форматъ для дамъ 2245.—
— великий форматъ для мужчинъ 2250.—
— малый форматъ для дамъ 2255.—
— великий форматъ для мужчинъ 2260.—
— малый форматъ для дамъ 2265.—
— великий форматъ для мужчинъ 2270.—
— малый форматъ для дамъ 2275.—
— великий форматъ для мужчинъ 2280.—
— малый форматъ для дамъ 2285.—
— великий форматъ для мужчинъ 2290.—
— малый форматъ для дамъ 2295.—
— великий форматъ для мужчинъ 2300.—
— малый форматъ для дамъ 2305.—
— великий форматъ для мужчинъ 2310.—
— малый форматъ для дамъ 2315.—
— великий форматъ для мужчинъ 2320.—
— малый форматъ для дамъ 2325.—
— великий форматъ для мужчинъ 2330.—
— малый форматъ для дамъ 2335.—
— великий форматъ для мужчинъ 2340.—
— малый форматъ для дамъ 2345.—
— великий форматъ для мужчинъ 2350.—
— малый форматъ для дамъ 2355.—
— великий форматъ для мужчинъ 2360.—
— малый форматъ для дамъ 2365.—
— великий форматъ для мужчинъ 2370.—
— малый форматъ для дамъ 2375.—
— великий форматъ для мужчинъ 2380.—
— малый форматъ для дамъ 2385.—
— великий форматъ для мужчинъ 2390.—
— малый форматъ для дамъ 2395.—
— великий форматъ для мужчинъ 2400.—
— малый форматъ для дамъ 2405.—
— великий форматъ для мужчинъ 2410.—
— малый форматъ для дамъ 2415.—
— великий форматъ для мужчинъ 2420.—
— малый форматъ для дамъ 2425.—
— великий форматъ для мужчинъ 2430.—
— малый форматъ для дамъ 2435.—
— великий форматъ для мужчинъ 2440.—
— малый форматъ для дамъ 2445.—
— великий форматъ для мужчинъ 2450.—
— малый форматъ для дамъ 2455.—
— великий форматъ для мужчинъ 2460.—
— малый форматъ для дамъ 2465.—
— великий форматъ для мужчинъ 2470.—
— малый форматъ для дамъ 2475.—
— великий форматъ для мужчинъ 2480.—
— малый форматъ для дамъ 2485.—
— великий форматъ для мужчинъ 2490.—
— малый форматъ для дамъ 2495.—
— великий форматъ для мужчинъ 2500.—
— малый форматъ для дамъ 2505.—
— великий форматъ для мужчинъ 2510.—
— малый форматъ для дамъ 2515.—
— великий форматъ для мужчинъ 2520.—
— малый форматъ для дамъ 2525.—
— великий форматъ для мужчинъ 2530.—
— малый форматъ для дамъ 2535.—
— великий форматъ для мужчинъ 2540.—
— малый форматъ для дамъ 2545.—
— великий форматъ для мужчинъ 2550.—
— малый форматъ для дамъ 2555.—
— великий форматъ для мужчинъ 2560.—
— малый форматъ для дамъ 2565.—
— великий форматъ для мужчинъ 2570.—
— малый форматъ для дамъ 2575.—
— великий форматъ для мужчинъ 2580.—
— малый форматъ для дамъ 2585.—

Выходитъ въ Львовѣ, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-й год. по. ЛѢТО. Додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Головна редакція приймається по цѣнѣ 6 кр. зъ одной трети печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Рекламная неопечатанная вольна отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasensteins & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasensteins & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дербасовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на пѣть року . . 6 ар. на пѣть року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“: съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на пѣть року . . 8 ар. на пѣть року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатоки: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на пѣть року . . 2 ар. на пѣть року . . 2 рубл.
на чверть року . . 1 ар. на чверть року . . 1 рубл.
Для Заграничъ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на пѣть року . . 7 ар.
на чверть року . . 3 ар.
съ дод. „Библіотеки“: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
на пѣть року . . 9 ар. на пѣть року . . 3 ар.
Подинокое число коштівъ 12 кр. а. в.

Запросины до предплати на рокъ 1887.

Съ новымъ 1887 рокомъ розпочинається осьмий рокъ видавництва „Дѣла“. Якъ доси такъ и на будуще буде „Дѣло“ вѣрно и непохитно придержуватись своєю народной програми и буде смѣло и неустрашимо боронити и заступати права и свободу руского народу. Съ глубокою вѣрою въ красшу долю руского народу и съ крѣпкою надѣєю на большій успѣхъ нашої народной работы, але заразомъ и съ переконаньемъ, що лише въ насъ самихъ спочиває найбільша сила, котра намъ може забезпечити нашій успѣхъ, нашу будучиность, приступаємо до дальшого видавництва. Въ тѣмъ переконанню постановили мы съ новымъ 1887 рокомъ значно розширити объемъ „Дѣла“, щоби тымъ основнѣйше и обширнѣйше обговорювати и порушувати всякій справы народній и повести дѣло народне на ширшу дорогу. Постановивши тымъ способомъ зробити одинъ крокъ напередъ, мы зробили то въ той повнѣй надѣ, що народъ рускій, рускій неутомимый патриотъ, котрій доси съ всякою жертволюбивою и посвященемъ помагали намъ въ веденню народного дѣла, не откажутъ намъ и теперь своєю помочи, коли съ розширеньемъ объема „Дѣла“ спадають большій труды и тягари на видавництво. Звертаємо про то увагу нашихъ П. Т. читателей, прихильниковъ и пріятель, що мимо збольшеня трудѣвъ и коштівъ видавництва, цѣна предплати „Дѣла“ въ збольшеннѣ формѣ позостає незмѣнена и єсть слѣдуюча:

Въ Австро-Угорщинѣ:

„Дѣло“ на цѣлый рокъ 12 зр.
на пѣть року 6 зр.
на чверть року 3 зр.
на одинъ мѣсяць 1 зр.

„Дѣло“ разомъ съ „Библіот. найзнам. повѣстей“:

на цѣлый рокъ 16 зр.
на пѣть року 8 зр.
на чверть року 4 зр.

„Библіотека найзнам. повѣстей“ (безъ „Дѣла“):

на цѣлый рокъ 5 зр.

Зъ Одессы до Акерману.

(Дальше.)

Пароходъ плывъ побѣля береговъ, на котрыхъ розложилась Одесса. Въ першій годинѣ отрѣчалось самъ мѣсяць знакомый: Николаевскій бульваръ, Ланжероновская купальня, а оттакъ три фонтаны: малой, середній и „балшой“. Въ тѣхъ фонтанахъ — то оденъ великій лѣсъ изъ самыхъ акацій, а посередъ того лѣса дачѣ (вилѣ) богатыхъ „Одесситѣвъ“, зъ дуже гарными парками и цвѣтниками; по тыхъ дачахъ, въ часѣ лѣтня ошени, живутъ богатѣ съ своими родинами, мовъ на самѣтѣ кождый для себе, и за нѣякій грошъ не хочуть навѣдуватись до мѣста, де въ проталу року стѣлько наслухались гаюру, стѣлько надыхалися пороку. Два, три мѣсяцѣ живе кождый въ своей дачѣ безжурно, идилично, вылежучася въ паркѣ середъ милой тѣни, богато купаючися и богато консумуючи, а коли нуда его навѣстятъ, забавляясь съ женою та дѣтьми то въ домино, то въ марьяша. Въ свята, и часто въ инші дни, на фонтанахъ отбуваются „народній гуляня“, звичайно въ оцуровѣдъ „вѣлѣкихъ елей-ер-вѣрковъ“, а тогдѣ и дачники розбуджуются зъ ового прооя и идуть въ сады (огороды), де устроена забава. То ихъ єдина розрывка, то єдина комунікація съ свѣтомъ живучими и съ знакомыми. На дачахъ они такъ розлѣбнѣли, що навѣтъ газетъ не въ силѣ читати, тому

на пѣть року 2 зр. 50 кр.
на чверть року 1 зр. 25 кр.

Для заграничъ:

„Дѣло“ на рокъ 15 зр., на пѣть року 7 зр. 50 кр., на чверть року 3 зр. 75 кр.

„Защита недвижимыхъ имѣній“

така навба згадуваного уже въ „Дѣлѣ“ заважуючогося „общества зарегистрированного съ ограниченою порукою въ Чортковѣ“. Постаравшись о статутѣ того общества и розглянувшись въ нѣмъ, хочемо на разѣ пояснити нашимъ читателямъ, яке се общество, яка цѣль его и организация. Разумѣясь, хто хоче докладно освѣдомитись въ тѣмъ дѣлѣ, мусить перечитати цѣлый статутъ, уложеный молодымъ юристомъ п. Олимпомъ Волянскимъ въ 90 параграфахъ*), — мы же мусимо обмежитись тѣлько на головныхъ точкахъ.

Цѣль (§. 1) „Защиты недвижимыхъ имѣній“ єсть двояка: А) „Запрѣтити способами закономъ привлечеными легкомыслѣнныя продажи недвижимыхъ имѣній, а именно земель. И то, если продаждѣ отбувався въ доровѣ примусовѣ, старатися затримати недвижимый имѣня въ рукахъ дотеперѣшнихъ властителей, а если бы то не было возможно, то набувати тѣ имѣня для общества, щоби въ першій линіи своимъ членамъ, а въ другій линіи и иншимъ особамъ будѣ цѣлковито, будѣ частково подѣ найдоступнѣйшими и для общества користными условиями отпродувати. Б) Подносити промышлѣ, господарство и торговлю“.

Мѣсцемъ пробуваня общества (§. 2) єсть мѣсто Чортковъ, а дѣяльність общества розширяєся на цѣлу область королевства Галичины и Володимиріи съ Вел. княжествомъ Краковымъ и на княжество Буковины. Общество єсть управлене во вѣсѣхъ королевствахъ и краяхъ, вступленыхъ въ Думѣ державной якъ и за позволеньемъ угорского правительства въ краяхъ угорскихъ короны, открывати филии.

Общество має право (§. 4): а) табулярный и инший реальности будѣ цѣлковито, будѣ частково набувати, и тѣи або цѣлковито або

*) Всякій письма дотично ового общества треба слати на адресу о. Юсепа Чубатого, священика въ Чортковѣ.

частково въ першій линіи своимъ членамъ, а въ другій линіи и иншимъ особамъ подѣ найдоступнѣйшими, а для общества користными условиями отпродувати, и то будѣ за сплатою въ готовизнѣ або за условленою съ дирекцією общества сплатою въ ратахъ, або выпускати тѣи въ аренду, або на свой коштъ завѣдувати; б) брати въ аренду землю въ цѣли господарки на свой коштъ, або отступати тую своимъ членамъ; в) набувати рѣзныя движимости въ цѣли користного отступленя тыхъ-же будѣ своимъ членамъ, будѣ иншимъ особамъ; г) удѣляти членамъ процентной позички для веденя торговельного, господарского и промыслового дѣла; д) принимати капиталы за условленнымъ опрѣцтованьемъ на довшій часъ; е) принимати вклады щадничій въ довѣльной высотѣ на книжочки вкладковъ поименной, котрѣ опрѣцтовуются почашви отъ 1 ар.

Фонды общества (§. 5) дѣлятся на: а) фондъ резервовый; б) удѣлы членѣвъ; в) вклады щадничій, умѣщеній фонды и затыгненій позички.

Управляє общество (§. 6) своимъ дѣлами самостѣйно черезъ такі органы: 1) управляющей совѣтъ (зъ 5 членѣвъ, выбираныхъ заг. зборомъ на 6 лѣтъ); 2) дирекцію (платного директора и двоухъ мѣто-директорѣвъ, выбираныхъ управл. совѣтомъ на 6 лѣтъ); 3) загальне зборанье; 4) комитетъ контрольный зъ 3 членѣвъ, выбираныхъ загальнымъ збораньемъ, и 5) цензорѣвъ (именованныхъ безъ обмеженя числа управл. совѣтомъ).

(Конецъ буде.)

Листъ Ригера.

По причинѣ статьи корреспондента варшавского „Wiek-y“, котрый подаѣ тамъ свою розмову съ д-ромъ Ригеромъ, переславъ проводирѣ Старо-Чехѣвъ письмо до петербургского „Кгај-у“, въ котромъ поясняє свои погляды на отношеня Россіи до Болгаріи и народу чехского до Поляковъ галицкихъ.

Д-ръ Ригеръ єсть межъ иншими того пересвѣдченя, що Россія потрафитъ зломити опѣръ тецѣрѣшней регентіи болгарской. Що до Поляковъ, то заперечує, мовъ-бы бнѣ въ розмовѣ оной съ корреспондентомъ „Wiek-y“ дивувалось очувству Поляковъ до Австрій. „Знаю — каже д-ръ Ригеръ — що въ Галичинѣ Полякамъ дѣся

якъ наилучше и уважаю, що було-бы зъ ихъ стороны неумно и невдячно, коли-бы ового не узнавали. Хотѣвъ я лише дати зрозумѣти королевендогови, що симпатіи Поляковъ зъ Королевства до Австрій, доки цѣлю ихъ єсть на случай войны достатися зъ Россіи подѣ панованье Австрій, не мають реальною основой вже по тѣй причинѣ, що Нѣмцѣ не допустили-бы получитися Полякамъ съ Австрією. Додавъ я такожъ, що мы (Чехи) симпатизуємо зъ воими Славянами и що бажаємо союза и мира для нихъ вои на основѣ взаимного узнаваня правъ національныхъ. Въ тѣмъ дусѣ говоривъ я передъ лѣтами въ Москвѣ и отъ ового пересвѣдченя не отступивъ я по нынѣшній день. Для мене право вое и воеда лишатся правомъ, кривда кривдою“.

„Корреспондентъ — каже дальше д-ръ Ригеръ — промовчавъ такожъ мои слова, що взаимныи нашъ (чехскій) съ послами, польскими въ Радѣ державной оутъ тревалій, довѣрчій и дружній, и иншими имъ не бути, бо стоячихъ разомъ на грунтѣ монархіи австрійской ваяуть опѣльный интересы. Обѣ стороны мусять боронити своєю народности и автономіи своихъ земель передъ усмотреніями Нѣмцѣвъ. Спѣльный интересы оутъ и наилучшою порукою тревалой дружбы политической, а нѣякій умный человекъ не повиненъ дивуватися, що такой простый, реальный, практичный интересъ большу має вагу, якъ идеальный и теоретичный симпатіи славянскы“.

Погляды д-ра Ригера на справу Славянства мѣгъ-бы всякій взяти ообщъ до сердца, хто оему Славянству щиро бажає добра. Д-ръ Ригеръ противный волюкому духовому насильству, всякой униформности національной и экспериментамъ амальгамованя тыхъ народныхъ элементовъ, які нынѣ входятъ въ складъ Россіи. Овъ бажає Славянству союза и мира, а при тѣмъ каже безъ короводѣвъ, що условіємъ такого союза и мирного пожитя мусить бути взаимне узнаванье правъ національныхъ. Безъ того не можна нѣ подумати о розвою и силѣ Славянства. Насильне топтанье правъ национальныхъ выкличе по-при розбудженій свѣдомости народныхъ индивидуальностей лише розотрѣи и немѣи.

Говорячи о Славянствѣ въ загалѣ, д-ръ Ригеръ мавъ певно на оцѣ и Славянство австрійское и, само собою розумѣясь, иншого правила для Славянъ австрійскихъ не поставивъ. И тутъ

ажъ на гуляньхъ доведуются отъ знакомыхъ про важнѣйшій вѣсти. Все тѣлько чуешь тогдѣ: „А какъ тамъ на бактѣриологической станціи (т. є. въ Пастеровскѣмъ шпиталѣ, де лѣжачѣ покусаныхъ бѣшенными собаками)?... А губернаторъ уже пріѣхалъ?... А какъ тамъ ласной Пѣр-рѣнеліца (радный мѣсній Перепелица, одесскій борбѣякъ, щось въ родѣ нашего Маркова)?...“

Въ двоухъ мѣсяцяхъ моря, недалеко великого фонтана и на пѣть милѣ передъ гирломъ Днѣстра, находится леговнико морскихъ свинѣ. Якъ-бы держались засады Self help, они организуются въ товариства и пробуютъ громадами недалеко себе, щоби въ разѣ небезпечности опѣльно обороняватись супротивъ порога. Що хвиля видно було, якъ они съ розпростертыми ногами выплывались по-надъ поверхню моря, то зновъ зануривались, щоби о кольканаяцѣ кроковъ дальше дикимъ окомъ зновъ выплыти по-надъ воду. Они въ той способѣ полютъ за рыбами и иншимъ жиромъ, и горе бы человѣкови, якъ-бы попался въ ихъ товариство — въ одной хвилѣ розѣпакуютъ его на дробній кусочки.

Зъ моря особливо гарно представлялось на малѣмъ фонтанѣ веранда, збудована высоко у берега морского, вже надъ самими водами. Колько я тамъ неразъ пересидѣвъ, буяючи окомъ по тыхъ безмежныхъ просторахъ моря, слѣдячи за кораблями, що здалека — на 8 милѣ — сразу лишь густыми клубами дыму звѣщали свой прѣздъ, а оттакъ вже вказували то свои вѣтрила, то коминѣ, то покладѣ, то себе цѣлыхъ! Сидѣшь высоко

въ тѣй верандѣ, то и далекий воды для твоего ока здаются высоко, немовъ горы надъ моремъ, а темній и чорный, якъ далекий лѣсъ.

Той розглядъ по морю не навучитъ тобѣ нѣколи, бо нема дня, нема майже годинки, щоби море не змѣнювало своего виду. Инакше оно ранками, инакше въ день, инакше вечеромъ; инакше, коли динимось зъ низького мѣсяца, инакше коли динимось зъ горы; инакше до сонця, а инакше отъ сонця; инакше въ яоний день, инакше въ пору хмарну або въ часѣ бурѣ; инакше въ часѣ болѣшихъ, инакше въ часѣ меншихъ выпарѣвъ. Въ барвахъ, які бачишь въ морской водѣ, така розличность, що и наилучшій маляръ не отдасть вои тыхъ комбинацій и нѣансовъ. Я колька разѣвъ задумывавъ описати собѣ образъ моря, та не удалось. Бувало вду на Николаевскій бульварѣ або їду на малый фонтанъ, охоплю колька важнѣйшихъ чертъ, та думаю, що на другій та третій день заокруглю въ уявѣ весь величавый образъ, найду слѣвъ перенести его на папѣръ — де тамъ! На другій день море якъ-бы змѣнилось, нема майже и слѣду зъ того, що бачишь вчера. Зъ голубой або ажъ чорной барвы зрѣбалось мутно-зелена; круговидъ, що вчера сягавъ далеко-далеко, нынѣ зовѣмъ звузився, не бачишь, якъ на пѣть милѣ отъ себе; оспокойна поверхность воды нынѣ порозривана, розхвѣлена; чорный водий горы, на котрѣ вчера сиялились плыли кораблѣ, нынѣ десь позападали, счезли. Часами море такъ выпаровує сильно, що его зъ самого берега зовѣмъ не бачишь, здѣсь, що хмара приѣла море

або забирає зъ него воду, а за колька минутъ мраки поднесишь въ гору, потворилось новы хмары, котрѣ заразѣ и улетѣли зъ вѣтромъ, и ты зновъ бачишь высоко голубе небо и далеке море. Зновъ въ иншу пору море якъ бы заплакалось, ажъ сѣмъ тебе здойме на такъ невычайно диво; то зновъ воды якісь замураны, нѣбы коптою припали. Ходять люде по-надъ берегъ моря, въ оотный, тысячный разѣ наглядуютъ тѣ химерный воды, що такъ гранются съ человекомъ немовъ въ жмурки, ажъ вкѣнца опамороченъ довгимъ наглядомъ, отвержачи утомлене око, щоби хочъ хвилку отпочати...

Береги моря, якъ далеко тягнесь Одесса и оубѣдна колонія Lustdorf, въ загалѣ досыть высокій (на 30 и больше метровъ), за те дальше они зназуются — декуды такъ сильно, що вода входитъ въ сушь, творячи маленькы заливы. Сель отъ Одессы до „гирла“ Днѣстра подыбували мы дуже мало, тай то лишь по кольканаяцѣ хатѣ, побудованыхъ въ мѣсяцѣхъ, де берегъ морской перерзанный и творить яры або балки. Вся просторность близько моря мало урожайна — я замѣчаю тѣлько довгі отирты сѣна, а дуже рѣдко стоги збѣжа. По морю, ближе береговъ, окрѣвъ увивалися рыбацкы лодки, — видно, що въ рыбѣ, а не въ господарствѣ рѣльничѣмъ находятъ тамошній мешканцѣ свой щоденный хлѣбъ.

Приморскы стороны отъ усти Днѣстра ажъ по одесскій лиманы звались давнѣйше бѣлобережьемъ або бѣлобережною Украиною и належали ажъ до часѣвъ царицѣ Катеринѣ до Турціи. Ко-

внесение о откинуто внесена Пленера за пороу-
мьнею от правительства. Дальше последи
сего выступили сущи та, что немецкий члены Бы-
длу краевой Шмейкель, Вальдберг, Шлезингер
и их заступники зрелищно также в своих
посады, а члены краевой Рады школьной Шлезин-
гер и Верушский вложить также свои мандаты.
Ціла справа може закончиться розвязаньем со-
му, але и в таком случае оподіваються Нїмці
побіди. На 242 послів чеського союму есть те-
перь 74. Нїмці; накопи-бъ отже Нїмці и у-
тратили кілька мандатів, то все же останови-
бы больше якъ четверту часть вѣхъ послівъ и
черезъ нихъ не можна-бы ухвалити нїякои змі-
ны въ законѣ о выборахъ.

(Угода з Румунією). „Fremdenblatt“ до-
носить, що румунський міністеръ Стурдза має вже
на певно прихати в послѣднихъ дняхъ сего
місяця до Відня и заразъ розпочнута перегово-
ры в справѣ торговельной, въ котрій повинні
участь міністеръ справъ заграничнихъ и міні-
стеръ торговлі. Межи правительствомъ австрій-
скимъ а угорскимъ мало вже наступити пороу-
мьяне що до підставы, на котрій мають вестися
переговори з Румунією.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. Вѣсть, будто бы де-
путация болгарска виѣхала зъ Берлина до Пари-
жа, показавшая неправдою. Депутация выбра-
ла була до Дармштату, але въ причины застѣ-
снговыхъ мусіла задержатися въ дорожѣ и въ
Кольоніи два члени ея отѣхали зъ кн. Але-
ксандромъ батенбергскимъ; третій членъ, Сто-
ловъ, побѣдивъ до Дармштату, зъ отѣхъ
24 с. м. вернувшись назадъ до Кольоніи. Ще того
самого дня виѣхала депутация зъ Кольоніи до
Лондону. Тимчасомъ выбралася зъ Болгаріи анти-
депутация до Росіи. Депутацию ою складають
митрополитъ Климентій и Цанковъ. — Важну,
коли лиш певну вѣсть, подають вѣдѣнскій газе-
ты. Межи Сербією а Болгарією мала настати
угода, котра забезпечує оюжъ обохъ державъ.
Вѣсть оя вимагає однакжъ подтверждення. — Зъ
Софіи мало виѣхати кілька достойниківъ до Бу-
карешту въ той цілі, щоби у тамошнихъ бан-
кировъ затагнути позичку державу. — Зъ Бер-
лина доносять урядово, що вѣсть будто-бы пра-
вительство нїмцекъ задовало Австрію до выпол-
ня обіщань ноты до правительства болгарскаго,
въ котрій жадає уступленія регентіи и прави-
тельства, есть неправдою. — Перерва въ ди-
пломатичныхъ переговорахъ въ справѣ болгар-
скій триває все ще далше, бо жадає держава
не хоче взяти ініціативы, щоби оя справу за-
лагодити. Причиною сего есть головно то, що
Росія стоить все на давнімъ становищі и дома-
гаєся уступленія регентіи, правительства и роз-
вязанія народного собрания. Ціла справа може
розвяснитися, коли поверне до дому депутация.
Тимчасомъ з'явилася знову новий кандидатъ на
престолъ болгарскій; есть нимъ кн. Альбертъ
Саксонско-Ахтенбургскій, бувшій генералъ росі-
йскій. — Великій везиръ надбавляв регентіи
меморандумъ, доручене Портѣ болгарскими еми-
грантами, перебуваючими въ Константинополі, въ
котрімъ они нападають на регентію за мнимі
покривденія и домагаються окликанія міжнарод-
ной комісії для розсудження онихъ кривдъ.

Росія. Отповідь органу нїмцекъ кан-
цлера на вѣстийнй артикулъ „Правит. Вѣстника“
випустила успокоючо на російскій газети и оны
выступають теперь не такъ остро противъ Нї-
меччина; за то звернувшись цілу овою силу на
Австрію. „Петерб. Вѣдом.“ зазначають зъ того,
що „Nordd. Allg. Ztg.“ не згадує вь овоїй отпо-
вѣди нїчого о Австріі, що Австрія мусить те-
перь рїшати або поступати въ згодѣ зъ Нїмеч-
чиною и Росією або поступати спільно зъ Ан-
глією взяти цілу отѣчальність на себе. „Ново-
сти“ уважають ою отповідь за недостаточну и не
оподіваються залагодження кризи такъ дого, доки
Нїмеччина не скаже отверто, що стоить по ото-
ронѣ Росіи а не по сторонѣ тыхъ, що противъ
Росіи выступають. — Півля „Kreuztg.“ збро-
не вь Росію не устает и все показує на то, що
Росія вь полудневыхъ овахъ сторонахъ лаго-
дито до походу отъ весною. Вь Одесѣ, вь Кри-
му, вь Бессарабіи и вь областяхъ Закарпатскій при-
готовлено великій запаси амуниціи и провіанту.
Такъ само стараєся военна управа дуже пильно
о коий для артилеріи и о підводи. Вь Царствѣ
польскій и на Литвѣ не впадає зброєне такъ
дуже вь очи, бо войско, котре тамъ стоить вь
силѣ 150.000 людей, може бути до шість днівъ
збільшене до 300.000 людей. Вь самій Варшавѣ
має теперь стояти 25.000 пѣхоты и кавалеріи, а
крімъ того ще одна дивизія гвардіи. — Півля
офіціально берлинскій газети „Post“ мають
настати вь петербургскій кабінетѣ значній змі-
ны. Гр. Толстой має одержати титулъ канцлера
и зайняти становище якъ колись Горчаковъ, ми-
нистеромъ дѣлъ внутрішнихъ має зостати Манас-
синъ а на его місце приде якъ міністеръ пра-
восудія сенаторъ Сабуровъ. Становище міністра
фінансовъ має бути дуже сильно захитане, а его
уступленіє есть лишъ пытаньемъ часу.

Нїмеччина. На звѣстийнй артикулъ о
дружбѣ Росіи зъ Нїмеччиною помѣщений вь
„Правит. Вѣстнику“ отповідь органъ кн. Био-
марка вь той, котрій викликавъ велике зачу-
дованье вь цілій Европѣ. „Nordd. Allg. Ztg.“
тїшиться зъ того, що урядовий органъ російскій
отпираетъ інновацию, будто-бы Нїмеччина та-
кимъ робила трудності вь справѣ болгарскій и
що органъ той вказує на численній опільній инте-
ресы, котрі вляжуть Росію зъ Нїмеччиною и
уже неодну выдержали пробу. Европейскій часо-
писокъ не виключаючи и нїмцекъ, для котрыхъ

политичного напрямку добрі отношенія мїжъ Нї-
меччиною а Росією стоять вь дорожѣ, старалися
доказувати противно, щоби тымъ способомъ до-
вести до рїшучого непорозумѣня мїжъ обома
державами. Для французскихъ политиківъ
реванжу було се пожаданнымъ, ба навіть потре-
бою. Півля англійского пониманія есть спіль-
не поступованье державъ цїсарскихъ невыгод-
нымъ, а польскимъ змаганямъ выдаєся война
противъ Росіи найпершою конечностю. Вильвъ
польскій на російскій часописокъ, підбурюючи
противъ Нїмеччины, причиняє для того немало до
той борби, яка велася вь часописяхъ обохъ на-
родівъ. Навѣть вь самій Нїмеччинѣ найшли-бы
підмогою такі змаганя, ворожї нїмцекимъ инте-
ресамъ, бо партія ворожа правительству, нако-
ли-бъ була вь більшості, мала-бы більше чув-
ства для польскихъ и болгарскихъ интересовъ
якъ для нїмцекихъ и найшла-бы вь враждѣ мїжъ
Нїмеччиною а Росією выгоду підставу для
своєи политики. Нїмцекъ политика держалася не-
похитно того, що нїмцекій интересы не стано-
влять пытанья вь Болгаріи. Тїшмясь, що росі-
йська газета урядова признає сей фактъ. Нї-
мцекій впливъ не опустивъ зъ ока удержанія за-
гального мира. Нїмцекъ политика не дала вь
оїмъ стремленію збаламутити черезъ артикулы
російскихъ газетъ, писані підъ приватнымъ
вильвомъ, бо вѣрнѣ непохитно вь мудрості и
сильный характеръ царя Росіи. — Справа
предложена войсковому все ще не перестаетъ кло-
пати нїмцекій круга парламентарій. Недавно ро-
знесли були деякі нїмцекій газети, що кн. Био-
маркъ має загрозиати парламенту розвязаньемъ.
На то отповідь „Nordd. Allg. Ztg.“, що вѣсть
оя есть безпідставною и що правительство не
думаетъ умовлятися зъ парламентомъ на ширшій
підставѣ внесенія центрумъ. Органъ кн. Биомар-
ка зазначає однакжъ, що вь кругахъ правитель-
ственныхъ не сумніваються зовсімъ о потребѣ
беззглядного и за волю ціну удержанія цілого
предложенія войкового. — Зъ Шпандау доносять,
що вь тамошній фабрикѣ карабинівъ настає не-
звычайный рухъ. Робітникамъ не дозволено на-
вѣть розбїтиса на овата до дому, чого доосъ нї-
коли не було, а третого дня рідявнихъ оватъ
мала вже розпочатися робота. — Вѣсть будто-
бы царъ має застрѣтити, чи лишъ равнати нї-
мцекого войкового аташе вь Петербургѣ, демен-
тують нїмцекій газети офіціально. Ходять та-
кожъ вѣсти, що Нїмеччина заключила угоду зъ
Бельгією и Францією вь цілі умирненія руху
офіціально. Угода оя мала бути заключена
ще вь часѣ розрухівъ соціалстичныхъ вь Бельгіі,
але удержувалася вь тайні и для того не було
о ній нїчого звѣстою ажъ доосъ.

Италія. На інтерв'юцію поос. Рудинію
о военній готовості и здібности войска давъ
италійскій міністеръ войнъ слѣдуюче поясненіє:
Воєнны округи заосмотрені вѣмъ, що лишъ по-
тїбно для выквипованія войска. Съ днѣмъ 1
сїчня 1887 р. розпочнеться організація большої
часті територіальной милиціи а до дня 1 сїчня
1888 р. ояне мирный станъ войска 100 людей
на компанію. Теперішній карабинъ оуъ знаме-
нитъ и хочъ міністеръ войнъ не добачує конеч-
ной потреби заводити карабинъ репетеровъ, то
однакжъ есть за заведеньемъ, бо то піднесе
значно моральный элементъ вь войску. Впро-
чїмъ заведенє карабинівъ репетеровыхъ не буде
богато коштувати, бо новий механизмъ дастся
легко приправити до дотеперішнихъ карабинівъ
а коштує выносивъ-бы лишъ 10 лиръ на кождый
карабинъ. Запасного оружія вытане не тільки
для побойной арміи, але такожъ и для резервы
и для милиціи. До половини 1887 р. може бути
ціла армія заосмотрена карабинами репетеровыми,
а коли-бъ навѣть приїшла потреба скоршого вы-
ступленія арміи якъ по часѣ, коли вой армія буде
заосмотрена новыми карабинами, то войско не
потерпѣть черезъ то нїчого. Зъ резервы и мили-
ціи можуть бути декотрі полки и артилерія за-
разъ мобилизовані и можуть зложити дванадцять
дивизій. Вь магазинахъ находится такожъ 6 ми-
ліонівъ бочокъ мясныхъ консервовъ и вь загаль-
но есть достаточное число всякихъ запасівъ для вой-
ска. На случай потреби все буде готове. Орга-
низация територіальной милиціи поступаетъ скоро
напередъ и вже вь короткій часѣ буде она мо-
гла робити войску службу, до якої бы ея лишъ
молкано. Вой коменданты корпусовъ будутъ
могли кождою хвилѣ обняти коману вь поли.
Міністеръ не есть за тымъ, щоби збільшати
число кріпостей; вытане мало а добрыхъ, а го-
ловну силу народу становить польна армія.
Укрѣпленія Спеціи будутъ вже вь протягу кіль-
кохъ місяцівъ укінчені и будутъ знамениты.
На послѣдокъ каже міністеръ: „Вь протягу ты-
сячидесяти днівъ можемо мобилизувати 500 ты-
сячъ людей першою класою а потому можемо вже
бути вповнѣ опокійными. Наше войско зтумѣ
высоко поставити честь народу, чи оно буде
лишъ само, чи стане по сторонѣ союзника“. Мен-
ше користоно представивъ міністеръ маринарки
станъ морской силы войска вь Италіи. Оя за-
жадавъ на полішенье военной флоты 12^{1/2} ми-
ліонъ ляръ и оказавъ: „Мы не можемо оказати,
щоби станъ нашой флоты бувъ идеальный; мы
зачинаємо теперь лишь что выходити зъ дуже
оумного положенія. Наша флота не могла бы те-
перь оперти на неурядительскій флотъ, котра хотѣ-
ла-бы непокоити нашъ береги надъ Середзем-
нымъ моремъ“. Се поясненіє министера маринарки
выликало вь палатѣ велике пригнетеніє. —
Парламентъ италійскій отпочинає до 11 сїч-
ня 1887 р. Здаєся, що коли парламентъ знову
збереться, то политичне положеніє вь Италіи змі-
ниться, бо вже теперь говорятъ о частковой кри-
зѣ вь министерствѣ. Съ смертю Миньегого не-

отакъ проводира більшості парламентарной а де-
седенты підъ проводомъ Рудинію піднимають
знову голову и думаютъ теперь выступити го-
ловно противъ министера финансовъ, Мальяніюго.

НОВИНКИ.

— Комитетъ провизоричный „Самостійнои повѣстои
Торговлі вь Стрыю“, покликуючыю на отзову, по-
мѣщену свого часу вь рускихъ часописяхъ, про-
сить умильно Вп. Земляковъ, щоби поспѣшили
отъ надомыланьемъ оныхъ деклараций вь справѣ
присутелена до Товариства (на руки проф. Ив.
Вахнянина). Доос надбавлено всего лишъ 12 де-
клараций на 20 удѣловъ. Комитетъ выготавляє
уже проектъ статутівъ, не може однакжъ скла-
кати загального Збору доти, доки не забезпечатъ,
що дѣло нмъ розпочате може числитися на гро-
мадну піддержку изъ стороны загалу Русинівъ
окрестности Стрыи.

— Загальний збіръ членівъ тов. „Руска Бесѣда“ вь
Тернополі. Для 19 (31) грудня о год. 3^{1/2} по по-
лудни отбудеться загальний збіръ членівъ тов.
„Руска Бесѣда“ вь сали товариства съ звычай-
нымъ порядкомъ дневнымъ, а о год. 8-ой вече-
ромъ того-жъ дня аматорске представленіє, на
котре має честь запросити Вашу Всеучастность —
Выдѣль „Рускою Бесѣды“ вь Тернополі.

— Впроеосъ митрополитъ Сильвестеръ виѣхавъ вь
суботу до Словаць, щоби тамъ залагодити оста-
точно справу новизитъ при тамошній монасты-
р монахи чина св. Василия Вел.

— Вп. посолъ о. Стефанъ Начала проведе феріи
овятчий у Львовѣ. Вп. ветеранъ-патріотъ принявъ
вѣсть о розширеніи выдвѣнства „Дѣла“ зъ вели-
кою радостію и обѣщавъ засилати нашу часописъ
вь слѣдуючій роцѣ овыми цѣнными працами.
При нагодѣ окажемо, що нынѣшня почта прине-
ла намъ зъ вѣхъ оторбѣ краю чаолений пожа-
лания по причинѣ розширенія отъ новымъ рокомъ
объему „Дѣла“. Тїшмясь незмѣрено тымъ объ-
емъ „Дѣла“, зъ интересами галицкой Русои.
Мы изъ своєи стороны можемо вь отповідѣ на
благожеланія ще заявити вѣмъ Вп. доброжела-
телямъ справы народной и „Дѣла“, що только зглядъ
на добро и честь Русои склонивъ насъ вь нынѣ-
шню важну добу підняти великого дѣла — зна-
чочного побольшенія объема нашой часописи безъ
побывошенія предлѣтатъ — и съ повною овѣдомо-
стію высокой задачѣ, яку на наше выдвѣнство
накладає Русои, піднимаємо при твердой, непо-
хитной воли значно большіхъ трудівъ.

— Рускій театръ народный, перебуваючій теперь
вь Перемышлѣ, дасть тамъ слѣдуючій представ-
ленія: Вь суботу дня 1 с. сїчня 1887 „Два зло-
дѣй“, комична опера вь 3 актахъ; вь недѣлю
дня 2 с. сїчня „Глїтай“, образъ народный отъ
оївами и танцами М. Кропивницкаго; вь че-
тверть дня 6 с. „Попалася“, опера М. Кро-
пивницкаго; вь суботу дня 8 с. „Розбійники“,
трагедія Шиллера; вь недѣлю дня 9 с. „Галышка
зъ Острога“, трагедія Ом. Огоновского; вь че-
тверть дня 13 с. „Шляхта ходока“, комедія
Гр. Григоріевича; вь суботу дня 15 с. „Интрига
и любовь“, трагедія Шиллера, а вь недѣлю дня
16 с. сїчня „Запорожецъ за Дунаємъ“, опера С.
Артимовского. Добіръ штукъ и замѣнати гра-
нашой труппы театральной заохотять чей такъ
перемышлю публичку руску якъ такожъ и доокре-
стну до того, що она зволить громадно посѣщати
народну сцену, котра щиро служить рускою на-
родови и на нѣмъ головно овою силой опирає.

— Титулы „напеланъ“ и „напеланіи“ будутъ по пе-
реведенію закона конгрессуального знесенъ а до-
теперішній напеланъ достанутъ титулъ парохівъ.
Якъ звѣстою, законъ конгрессуальный не робить
розницѣи межи поодинокими самостійными душ-
пастырями а трактує вѣхъ однаково, нема отже
причины до окремыхъ титуловъ.

— Популярный курсъ ветеринаріи. Рада беззко-оо-
кальскою отдѣлу ц. к. Товариства Господарского
устроєне десятидневный курсъ популярной вете-
ринаріи вь Белзѣ вь сали засѣданъ Рады громад-
ской. Выкадаты буде професоръ д-ръ Антонъ
Баранскій. Выклады розпочнута дня 9 с. сїчня
1887 и будутъ тривати черезъ девять слѣду-
ющихъ днѣвъ. Рада отдѣлу вызначила 20 отиендіи
по 7 ар. 50 кр. для ІІІ. учителей народныхъ
и также самое число отиендіи по 3 ар. для селянъ.
Пильный слухатель одержать вь нагороду инстру-
менты и книжки ветеринаріи.

— Одногуденный банкноты отъ датою 7 липня
1886 р. будутъ прїятныи и вымѣнявати вь у-
поважненыхъ до того казахъ лишъ до дня 31
грудня о. р. Хто має отже такі банкноты, най
добре бачитъ на дату, щоби ихъ ще завачу вы-
мѣнявъ.

— Сумный наслідки секвестрацїи росіи. Вь
одинъ зъ попереднихъ чиселъ нашой часописи
доносилъ мы, якъ поступавъ собі безпачадно се-
квестраторъ калуцкого староства вь селѣ Дубо-
виці коло Войнилова. Той самъ достойный до-
вѣвъ овоею безпачадно енергією вь селѣ Сту-
дѣнцѣ коло Калуша до того, що черезъ него
одинъ чоловікъ вь Студѣнцѣ пострадавъ овое
житѣ и зруйновалася и такъ незавидна доля ці-
лого селянина вь згаданій селѣ все, що було на
облїю, вь стайни и отодолѣ, пуотивоя ще фан-
тувати рѣчи вь хатѣ. Селяннѣ доведенный тымъ
до розсудки замкнува вь хатѣ и оказавъ, що не
пуститъ нїкого и буде боронитися до послѣднего.
Секвестраторъ покликавъ тогды до помочи пере-
буваючого случайно вь селѣ жандарма и по ко-
роткихъ переговорахъ отали оба добувати до
хаты, Селяннѣ боронився черезъ дїно. Тогды

жандармъ отрѣзавъ разъ и равнѣвъ селянина вь
руку. Селяннѣ розлюченный вынѣвъ цеглу зъ
печи и кинувъ нею вь жандарма, котрый теперь
змірився другій разъ до селянина и убивъ его
на мѣсти. Вь наслідокъ сего оумного кнѣца не
переведено вже екзекуціи а на мѣсто зѣхала
урядова комісія зъ Калуша. Отъ до чого ажъ
довела ревность секвестрацїи!

— Для погорѣвшихъ вь Доміні дарувавъ Г. Вел.
цїсаръ зъ приватныхъ фондівъ 4000 ар. за-
помогти.

— До катастрофы вь Долинѣ. Зъ розсудківъ ан-
кеты делегованой комитетомъ ратуновымъ вь
Долинѣ показалося, що згорѣло 163 домівъ ну-
мерованныхъ а друге только домівъ неумерован-
ныхъ. Зъ погорѣвшихъ домівъ було 73 асекуро-
ванныхъ на загальну оуму 66.285 ар. Ціле май-
но отратило 480 родинъ зложенихъ зъ 2008
душъ; сущъ то майже лишъ самі жиды, бо зъ
христїанскихъ домівъ згорѣли лишъ 4. Церковь
и будинки парохійный уратовала лишъ ревна по-
мощъ парохіянъ, котрі гугою обѣли кришѣ бу-
дынокъ и не допустили до нихъ огню. Загальну
шкоду обчислюють на около 580.000 ар. Першу
помощъ надбавлять: Намѣстничство 300 ар., Вы-
дѣль краевой 1.000 ар., щадница 200 ар., бр.
Поперъ 500 ар., Лайшъ Крисеръ зъ Выгоды
100 ар., урядники окарбовъ зъ Велѣжъ 100 ар.,
бр. Поперъ и братъ зъ Выгоды 500 ар. и 15
вагонівъ матеріалу будованого вартости 3000
ар., оо. Василиане зъ Гошова 5 ар. и Гершъ Гот-
терманъ 100 ар.

— Кілько коштувала-бы война? Се пытанье пови-
ненъ поставити собі всякій, охотный рѣшати ме-
ждержавныя справы оякою оружія. Уже не вхо-
димъ тутъ вь руину домашнього счастья и спокою,
не вычисляемо слезъ вдовъ, овротъ, батьковъ та
матерей по утратѣ оныхъ чоловіковъ, отцѣвъ
та оновівъ; поминяемо и вою экономичну руину
съ тяжкими соціальными наслідками, павѣсь
цвѣтущихъ мѣстъ, селъ и т. д. — обчислюемо
лише просты кошту мобилизаций и удержанія во-
енныхъ полковъ на часѣ войны. Нїмеччина по-
требовала до покінченія послѣдней французской
войны надъ 500 миліонівъ таліровъ. Франці-
та сама война коштувала надъ 9 миліардовъ фран-
ковъ (9.000 миліонівъ). Росія выдала вь 1877
и 1878 рр. на турецку войну надъ миліардъ ру-
блѣвъ. Австрія доос вела своя войну найдешевше.
1848 роцъ коштувавъ ея до 100 миліонівъ ар.,
война зъ Пїемонтою и Францією (въ 1859 р.)
200 миліонівъ. Обчислено, що выдатки военны на
часѣ походу выносятъ вь Австріи три разы
отбѣлю, якъ удержанье войска вь часѣ мирнѣи.
На шести-мѣсячну войну теперь потребовала-бы
Австрія найменше 500 миліонівъ ар. Вь Нїмеч-
чинѣ обчислено денный военный выдатокъ на 3
миліоны марокъ (марка 60 кр. а. в.). Исторія фін-
ансовъ доказує, що кредитъ нїякои державы евро-
пейской не вь силѣ не потерпѣти на случай
войны. Нїяка зъ нихъ не може вь такій разѣ
обійтиса безъ емисіи нотъ. Позички процентовой
по банкахъ оуъ недостаточны. Вь 1855 р. по-
могла собі Австрія насильною позичкою у внутрѣ
державы. Се оредетво есть тымъ користоуѣше
для кождо державы, бо не обнѣжає вартості гроша.
Лучше посѣдательствы 100 тысячного маєтку
дати 10 тысячъ ар. примусовой позички, т. е. го-
товку тую замѣнати на папѣръ, якъ допустити
до побывошенія ажія и черезъ то вартѣсть и. пр.
одного золотого обнѣжати на 50 кр. Додамо до
того, що рѣчный дохѣдъ Австріи выносивъ одинъ
миліардъ. Кому про-то хочєся нынѣ — отъ якъ
деякимъ членамъ австрійской делегаціи — пертъ
нашу державу конче до войны, той най вь при-
готовленіи на примусову позичку зъ горы, бодай
на оуму 500 миліонівъ золотыхъ.

— Запросны. Поважнѣхъ ІІІ. пѣвцѣвъ цер-
ковныхъ деканатівъ золочѣвокого и зборѣвокого
запрашаю оимъ на дѣнь 22 грудня (3 с. сїчня
1887) о годинѣ 10 рано до Зборава вь цілі
улаженія справы дякований, на котрій то зборѣ
будутъ поставленіи на порядокъ дневный слѣду-
ючї точки: 1) Подписанье прїялченася до пети-
ции выгтовеленой и предложеной Ооймови кра-
вому вѣчемъ пѣвцѣвъ церковныхъ вь Крїстини-
поли; 2) поясненіє статута „Соборной помощи“
пѣвцѣвъ церковныхъ; 3) забезпеченіє мораль-
ного и матеріального становища пѣвцѣвъ церков-
ныхъ. — Т. Янишевскій, управитель хору.

— Дрбній вѣсти. Г. Вел. цїсаръ дарувавъ зъ
приватныхъ фондівъ погорѣвшимъ вь Хирѣвѣ
и вь повѣтѣ старомѣжскій 400 ар. запомогти, а гро-
мадѣ Ямниці, пов. станиславовского, 50 ар. за-
помогти на будову школы. — Вь Грушцѣ, повѣта
товмацкого, утопиловъ вь криницѣ селяннѣ Ва-
силь Барчукъ вь прїотупѣ божовѣльности. —
Підчасъ направъи мосту зєлѣзничного на Прутѣ
вь Черновѣцѣвъ приключились вь патнацїю м.
т. катастрофа, котра на щастье не повела за
собой великихъ жертвъ. Заломилася именно ру-
штованье, на котрѣмъ стояли робітники, и все
люде попадали вь воду. Однѣмъ сякваръ опадаю-
чи ударивъ головою о палъ и зломивъ собі ногу,
три робітники вже потапли, але ихъ выратова-
но щадливо. Прочѣ дошли самі до берега. —
Село Темерѣвцѣвъ, пов. станиславовского, отїненъ
на 26.973 ар., выставлено на лїцитацію отъ ре-
чинцею на 24 сїчня 1887. — Добра Сколье и
Низко купивъ отъ гр. Евг. Киньского кн. Іоанъ
Лихтенштейнъ за 1^{1/2} мил. ар. — На зєлѣзницѣ
Кароля Людвика має съ днѣмъ 1 сїчня 1887 а-
вансуети 226 урядниківъ и 93 людей зѣ служ-
бы, разомъ 319 особъ. — Надъ Дніпромъ, 5
веротѣвъ отъ села Бѣлозерокъ, откопано руины
старинного мѣста. Зъ грецкихъ монетъ, якъ тамъ
найдене вь руинахъ, показуєся, що на тѣмъ мѣ-
сто отояло мѣсто Ольбїи. Доос откопано лѣвое де-
оату часть руинъ а далшій розкопки отложено

аж до весны. — У Вѣдн померъ славный а-
строномъ и математикъ д-ръ Теодоръ Опольеръ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Рускій театр у Львовѣ. Въ пѣдѣлю дня 19 с.
м. представлено дуже ефектований образъ зъ
мѣского жита „Надъ берегомъ пропасти“ съ спѣ-
вами и танцами. И сама штука и еи выкананье
мудры вдоволь и наострогшого критика. Пн.
Биберовичъ обое, п. Стечаньскій, п-ѣ Клішевска,
а особливо п. Гриневецкій, отдали свои роля
підъ кожымъ зглядомъ прецизно. Куплеты п.
Гриневецкого, до котрыхъ взявъ онъ предметъ
зъ теперѣшнихъ нашихъ оусобно-политичныхъ
относинъ, вызвали грѣмкі, неумовкаючі оплески.
Особливо подобаво куплетъ про выборы въ До-
линь, котрый наводимо тутъ въ цѣлости:

„Колі потрібні ми комує —
То мы тогда розсѣіа Русі
И кожый щирый демократъ
За насъ въ огонь бы скокнѣвъ радъ.
Но най лишъ рускій кандидатъ
Захоче въ соймъ або въ райхоратъ,
То дѣсе не отъ нынѣ
Якъ оъ теперъ въ Долинь, —
Во демократизмъ въ ою пору
Залѣзъ у мышачу дѣру...
Привилегія має той уое
Хто грѣшны потрясе.“

Въ вторникъ дня 21 с. м. отограно на бене-
феи п-ны Гриневецкой народный образъ Ол.
Стороженка „Гаркуша“ и мѣшаньску пригуду
Григоріевича „Тато на заручинахъ“. Обѣ штуки
выканано доволѣ удачно.

Въ четвергъ 23 с. м. отограно на послѣднѣ
представленіе оперу Артиковскаго „Запорожець
за Дунаемъ“. Знаменитый сей творъ, правдива
окраса руско-народной музыки, стягнувъ до теа-
тру майже всю руску публику, котра заповнила
биткомъ цѣлу оаю. Выкананье „Запорожца за
Дунаемъ“ wymagaє передъ воімъ добрыхъ и
рутинованыхъ опѣвочихъ силъ. Воі роля выма-
гають сильныхъ и вправныхъ голосѣвъ и лише
при отповѣдній ободѣ може вызначити докла-
до вся краса сего твору. На нашій оцѣнѣ не
довольають окупъ нашъ оредства на таку ободу,
режисерія мала отже не легку задачу, коли при-
шло їй выучувати артистѣвъ драматичныхъ тяж-
кій и форсованій партій. Такъ именно двѣ великі
партіи Івана и Одарки поручено рутинованій па-
рѣ артистѣвъ пн. Стечаньскому и Осиповичевѣй,
котры умѣли зручно покрити недостатѣ вокальній
знаменитою грою. Дуже добре отойѣвавъ коротку
а ефектовну партію оултана п. Клішевскай. Но
найгарѣйше выпала головна партія сопранова
Оксаны, отойѣвана знаменито п-ею Клішевскою.
Сольо и дуєтъ „Ангель ноци“ выпали підъ кож-
дымъ зглядомъ оскончено; гарный милозвучный
голосѣвъ, отповѣдна модуляція, прегарна деклама-
ція и цовна арозумѣна ефектовна гра зложилась
у мей на дуже принадну цѣлѣсть, котра була
безперечно найкрасою стороною цѣлого спектак-
ля. Найменше удачно выпала роля Андриѣ (п.
Яновичъ). Вина въ томъ не самого артиста, ко-
трый не може отповѣдати за бракъ высокыхъ
тоновъ, конечныхъ до сѣи партіи, а дирекція ко-
тра муонтъ перше доконче постаратася о отпо-
вѣдного опѣвача-тевориста, коли хоче выставити
оперу того рода, якъ „Запорожець за Дунаемъ“.
Хоры въ першій актъ держались досытъ добре:
въ трѣтій актъ пригарный квантѣтъ не удалеся
зовсімъ зъ причинъ несправности диригента ор-
кестры; хоръ „Молитва“ выйшовъ такожъ не
зовсімъ коректно, и ажъ послѣдній хоръ „Ой за
тыхмихъ за Дунаемъ“ выпавъ вдовольаючо. Що-до
внѣшньої выставки запримѣтити мусимо, що ди-
рекция доложила воіхъ силъ, щобы костюмы выш-
шли гарны и вѣрны; треба-бы лише отремѣти до
большой оодностайности въ уостомованю коза-
ковъ.

Переписка Редакции и Администрации.

Вп. авторы „Голосу зъ-надъ Быстриць“. По-
жѣстамо въ наиблизѣшій числѣ. — Вп. Ілія Бой-
невичъ въ Рог. Якъ Вамъ звѣстно, сирава петицій
Вашихъ уже рѣшена. Наша часопись все готова
и буде боронити Вашихъ интересовъ и при най-
близѣшій случаю выхѣоуемо Вашу петицію. —
Вп. Т. Р. въ П. За щирѣ слова заохоты сердечно
дякуемо!

Надослане.

Зѣ воіхъ рѣчей есть красныи и точный годинникъ
найотѣтѣйшіймъ подаркомъ на Рѣздо. Оаъ може тре-
вати и цѣлый вѣкъ, має засѣды вартѣсть и сподучає по-
житочне съ краснымъ. Поручаемо отже особливѣй увѣ-
зѣ нашихъ читателѣвъ годинники ремонтары славной на весь
свѣтъ и преміованой на выизначѣйшихъ выставкахъ вое-
свѣтныхъ першою премією фабрики акційного товариства
Cokling въ Бермингемѣ, котрой инератъ въ вывѣшномъ
числѣ помѣщаемо. Премію при замовленю подати, що чи-
татель вычитавъ инератъ въ нашій часописи.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1863 254—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на
катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки
20 кр. За опакowanie и посылку почтою чинитася
10 кр.

Курсъ львовскій за дня 27 я. грудня 1886.

	платять жадають	
	австр. валюту	австр. валюту
1. Акции за штуку.		
Желѣз. Кар. Людв. по 200 р.	195 —	198 —
„ Львов.-чар.-яв. по 200 р.	232 50	236 —
Банку гнп. галиц. по 200 р.	287 50	292 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	100 —	101 —
„ „ „ по 4% ав.	97 75	98 75
„ „ „ по 5% ав. период.	100 —	101 —
Банку гнп. галиц. 6% ав.	100 —	101 —
Листы дов. гал. банку 3% вт. лив.	— —	52 —
3. Листы дожив. за 100 р.		
Общ. ролъ. кред. Завед. для Гал.	— —	45 —
и Буков. 6% львовск. вт. 15 лѣтъ		
4. Облиги за 100 р.		
Индоминизация галиц. 5% м. к.	104 —	105 —
Облиги коммунальн. банку кра-		
евого 5% „	100 —	101 —
Пожички кр. въ р. 1873 по 6% „	104 —	106 —
5. Львовск. мѣста Кракова „	18 25	20 25
„ „ „ Станиславова „	29 —	32 —
6. Монеты.		
Дукаты голландскіи „	5 89	5 99
„ цѣсарскіи „	5 92	6 02
Наполеондоръ „	9 91	10 02
Полангориѣ „	10 26	10 36
Рубль русскій сѣбный „	1 54	1 64
„ паперовый „	1 15	1 17
100 марокъ нѣмецкихъ „	61 55	62 25
Срѣбло „	— —	— —

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 48—? якъ такожъ

5% Преміованій листы Гипотечный

Порученія зъ провинцій выканує от-
воротною почтою безъ провизіи.

НАИЛУЧШИЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикатъ 34—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною остерегася!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше пн. д-ръ
І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лизманъ,
профессоры хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ
а то для его знаменитой личности, его абсолютной
чистоты и для того, что до него изъ домѣшанъ
жадный школьный здоровю матеріи.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславовѣ, Пе-
ремышляхъ, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи
поручає до высылки зъ своихъ богато и въ до-
брыи товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; такожъ дешевѣе по 70, 60 и 50 кр. (барылка
зачислѣна 50 кр.). Въ флашкахъ отъ 50 кр. почавши за
флашку и выше.

Мѣлъ питный славно звѣтного выробу, флашка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 флашки 45 кр.
Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80
и 10.40 зр.

Чай правдивый караванний въ оригинальныхъ
пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повысѣной цѣны.
Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысѣша есенція по 120 кр. за 1 литру.
(На одну литру даєся 30 литровъ воды мяскои, щобы
достати оцетъ выизначный, приємный и силный.)

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килограммъ.

Свѣтло съ вытискаными и крашеными оздо-
бами рѣзномъ величинны, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма-
лыхъ штеговъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта

Горѣвки рѣзного рода. Сливки угорскіи, пови-
ла, горѣхъ волокыи и тушечки, мигдалы, розинки,
фиги, дактиль, аранцины, сардинны русскій
и т. д. 1648 32—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскй по 36 кр.; 7 1/2-ручковой
дошкй по 40 кр.; 7-ручковой волоскй бракованой по 25 кр.
за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

ВАЖНЕ ДЛЯ КАЖДОГО!

Акційное товариство Cokling Ma-
nufacturing Company въ Бермингемѣ
(Birmingham) въ Англіи розсылає въ
послѣдкомъ значного зниженія тари-
фы для пакѣтовъ почтовыхъ до
заграницъ, навѣтъ поодинокіи свои
славны на весь свѣтъ годинники
ремонтоары до якого небудь мѣсяца
въ Европѣ франко безъ оплаты мы-
товой и безъ всякихъ прикрѣвъ
формальностей для отбирающаго про-
сто до дому по слѣдующихъ цѣнахъ
фабричныхъ. Мы фабрикуемо яко
спеціалность лишь годинники
ремонтоары (безъ ключика, ушкоомъ
до накручуванія). Безключиковый
механизмъ въ годинникахъ есть
наипрктичѣйшіймъ и найзначѣй-
шіймъ вынайденіемъ повѣшного ча-
су. Замѣтьте неспрѣнтно шукаю за
ключикомъ натѣтаєся годинникъ че-
резъ крученіе ушка. Накрывки не
треба отже отмыкати, не заходить
порохъ, олива не высыхає, пружи-
на не може пукнути а годинникъ
не потребує и десятой части томъ
направки якъ та стара система, що
вже пережилася.

НАИЛѢШНЕ СРѢБЛО — съ
сказовкою секундовою,
съ мѣдною красною гра-
вированою накрывкою
и кристалевымъ склоомъ 9.—
„ — съ подвойною накрыв-
кою 12.—
18 кар. ЗОЛОТО — съ пло-
скимъ склоомъ кристале-
вымъ, гладкою накрыв-
кою съ монограмомъ,
гербомъ або съ элеган-
тною гравированою при-
красою — малый форматъ для
дамъ 20.—
„ — великій форматъ для
мужчинъ 23.—
„ — мѣдный подвойный накрыв-
ки, 13 каменѣвъ, знаме-
нитый и солидный го-
динникъ 30.—
„ — малый форматъ для
дамъ 35.—
„ — великій форматъ для
мужчинъ 35.—
„ Royal Chronograph, съ
сказовкою 1/4 секунды,
особливо мѣдною на-
крывкою, съ пышною
гравировкою знаменитой
работы (годинникъ, ко-
трый продають купцѣ
по зр. 120.00) 50.—
„ — той самъ годинникъ
съ подвойными золоты-
ми накрывками (замѣсть
открытого циферблату 72.—
„ Imperial Calendar Chro-
nometer, показующій мѣ-
сяцъ, дѣнь и дату съ
сказовкою 1/4 секунды и
секунды въ серединѣ, съ
3 особливо мѣдными на-
крывками, наипышнѣй-
шій и найзнаменитѣйшій
годинникъ, який фабри-
куєся, а котрый купцѣ
продаютъ по зр. 260.00 90.—
Франко и безъ мыта всюдю
монограмъ, гербы и т. д. вку-
сно гравированій 1 зр. — окремо

Англіійскій годинникъ признанъ
въ свѣтъ за найлѣшній а що до точ-
ности, солидности, доброй работы и
тревалости безусловно лѣшній отъ
швейцарскихъ. Безосередне спра-
ваджуєся дає больше якъ 50%
оцѣдности, торговельники годинни-
ковъ не роблятъ ихъ сами, лишь
спроваджують ихъ зъ отси и жа-
дають не сорозмѣрно великого зы-
ску. Мы не выдаємо славословной
рекламы, мы не даємо фабрикатъ
„за повѣ дармо або понизше цѣны“
— лѣхто сего не може! лишь сиу-
скаємося на розумный оудъ пу-
блики и звѣстну славу нашей фаб-
рики, котру мы собѣ заслужили
за 32 лѣтъ ретельностю, черезъ
сумѣнну и старанну оебуду. Мы
уживаємо лишь найлѣшного срѣбла
и выключно лишь 18 кар. золота а
вѣсь годинники, що мають розсыла-
тася суть нарегулѣваны, запакованій
безпечно въ мароканскихъ етуи и
готовый зарѣзъ до ужитка.
Цисьмо гарантіи на 3 рокы есть
доручене и мы въ каждомъ часѣ
пѣдѣймаємось направики даромъ
за оплаченымъ присланіемъ годинника.
Яко гарантію старанной и ретель-
ной оебуды даємо нашъ фабрикатъ
на 3-мѣсячну пробу т. е. купуючій
має право въ протягу сего часу,
скоро ему куплена рѣчь не сподо-
баєся або его зовѣмъ и безуслов-
но не вдовольитъ, отослати намъ
внѣзъ за зверненіемъ уплаченной
сумы безъ всякого отрученія. До
ушаты можна уживати банкноты
и марки листовѣй вѣсьхъ краѣвъ або
готовку посылати переказомъ поч-
товымъ. Кожде замовленіе, хочъ бы
и найменше, выкануєся рѣвно ста-
ранно ще того самого дня по одер-
жанію, а до чотырохъ дѣвъ есть
вже въ рукахъ замовляющаго. Про-
ситея адресувати: 1800 5—6
Cokling Manufacturing Company,
55 Alma Str., Birmingham (England).

Агентуры и склады комиссоі
пѣдъ дуже корыстными условіями.

Змѣна помешканя.

Д-ръ Яковъ Малъ

лѣкаръ для недуговъ горла и грудей
мѣшкає теперъ ул. Ятайоньска ч. 24.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ

въ Раковичахъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣвъ брани Фльоріаньской
въ власномъ дѣмѣ.

Выроблає рѣзныи роды цикоріи зъ матеріалу сырого красова власной планта-
ции. Матеріалъ сырой красвой або корѣнь цикоріи управляюи на нашій рѣли
має поєла хемичной анализы въ лабораторіи академіи промыслово-техничной
въ Краковѣ далеко больше частей поживныхъ и горькихъ, vlastnykhъ
цикоріи, якъ такий самъ корѣнь заграничный. Маючи отже матеріалъ
сырой добройи якості, цикоріи моя rivalує побѣдою зъ великими выро-
бами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що естъ красва
и дешевѣша.

Фабрика поручає слѣдующіи роды (назвы):

Цикорію краковскую, горьку, пачка округла 1/2, 1/2, кильо.
Кава протована французска даюча вываръ кляровый.
Кава краковска въ скринькахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
Цикоріи въ склянкахъ (конкуренційна).
Кава фигова.

Маю надѣю, що Поважаній Панѣ и господинѣ одѣняючи доброту
моихъ выробѣвъ, ихъ вышну вартѣсть отъ шумно рекламованыхъ фа-
брикатѢвъ чужихъ, будутъ попирати зматаня поднятій на рациональній
основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и красова промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народный Тор-
говль“ и си филиахъ, въ „Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ“ и въ
вѣсьхъ значѣйшихъ торговляхъ. 1696 (28—?)

Запросины до предплаты

на часопись

„ГОСПОДАРЬ И ПРОМЫШЛЕННИКЪ“

котра въ роцѣ 1887 выхѣдити буде 2 разѣвъ въ мѣсяци
(1 и 16) въ обѣмѣ одного печатного аркуша.

Предплата выносить:

на цѣлый рѣкъ 2 ар. — на 1/2 року 1 зр. 20 кр.

Предплату просимо присылати до Редакціи и Администраціи
„Господаря и Промышленника“ у Львовѣ, ул. Галицка ч. 44.

Вже выйшовъ зъ друку:

„Малоруско-нѣмецкій Словарь“

уложивъ Евгений Желеховскій въ двохъ томахъ, стор. VIII, +
1117 и коштує цѣлый 16 зр. а. в. Набути можна у А. Жеде-
ховска въ Станиславовѣ, уліца Собѣскаго ч. 34.

Дѣло немѣрно важне яко першій богатый збѣрникъ словѣвъ
и зворотѢвъ живои руской мовы, при читаню именю творѢвъ
украиньскаихъ писателѢвъ конечно потрібне.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуса ч. 6

поручає пов. П. Т. публикѣ свѣй выключный складъ
Россійской гербаты.

Одержує правильно шо тыждень свѣжій транс- портъ найлѣшной герба- ты зъ Москвы и пору- чає еи поєла побѣтъ сто- ячого цѣнника	Кайсовъ, знам. черна 1/2 кильо 1.60 „ „ „ „ „ „ 1.80 Сумонгъ, знаменита „ „ 2.— „ „ „ „ „ „ 3.— Мелянжъ караванна „ „ 4.— Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ 3.20 „ „ „ „ „ „ 4.60 „ „ „ „ „ „ 6.— К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р. 2.40 „ „ „ „ „ „ 3.— „ „ „ „ „ „ 3.75 Высѣвки (знаменита 1/2 кильо 1.60 „ „ „ „ „ „ 1.80 „ „ „ „ „ „ 2.50	Зр. кр. 1.60 1.80 2.— 3.— 4.— 3.20 4.60 6.— 2.40 3.— 3.75 1.60 1.80 2.50
--	---	--

Особливо звертаєся увагу на знаменитый роды К. & С. Попова.

До дому священничого на
селѣ глядася доброй кухарки
котра окрѣмъ добре варити и пе-
че, умѣла-бы такожъ провадити
домашне хозяйство. Пожаданъ
есть Русинка и съ доброю реко-
мендацією. Скорѣй зголошена пѣдъ
адресою М. Н. О. poste restante
Жовковѣвъ. 2—3

При зближающихся свя-
тахъ Рождества Хр. това-
риство „Провѣта“ поручає
Коляды и Щедровки
для охоты и забавы вѣсьхъ
рускихъ колядаючѢвъ и Бо-
гу въ честь и славу. На-
кладъ другій, Юрія Федь-
ковска. Цѣна 12 кр. а съ
пересылкою почтовою 14 кр.

Дѣстати можна въ тов.
„Провѣта“ у Львовѣ, ул.
Скарбѣвска ч. 2.

Іосифъ Потоцкій

Львовѣ

Ул. Сикстуса ч. 2.

поручає овою робѣтною обуву му-
жескою, дамскою и дѣтвначою якъ
такожъ добре выканану роботу.
Замѣщевѣй зволюєтъ прилати
лишь переносеный чобѣтъ або
черевикъ. Замовленя выканую въ
найкорѣтшіймъ часѣ и по умѣрен-
ной цѣнѣ. (9—10)

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополи

поручає

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и
4-80 зр. франко.

Порто почтове и бѣчѣвка.

Прошу о ласкавой замовленя.

1801 15—24

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеи зъ моихъ
конкурентѢвъ не въ силѣ продавати
готовую або робити одѣжъ для мужчинъ
и жончѣвъ зъ матеріи красвой и за-
граничныхъ такъ дешово, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1666 Вѣщ. Духовенству. 59—?

Давидъ Шварцвальдъ,

магачинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркуша каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44. улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. въ одною тропку печатной, въ рубр. „Надблане“ по 20 кр. а. в. Редакція неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. нистрація „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевское Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерзавская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл.
ка сами додатокъ: на сами додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 2 зр. на півъ року . . 2 рубл.
Далѣ Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевское Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерзавская ул., д. Ралли 9.

Запросины до предплаты на рокъ 1887.

Съ новымъ 1887 рокомъ розпочинається осьмий рокъ видавництва „Дѣла“. Якъ доси такъ и на будуще буде „Дѣло“ вѣрно и непохитно придержуватись своєю народною програмою и буде смѣло и неустрашимо боронити и заступати права и свободу руского народу. Съ глибокою вѣрою въ красшу долю руского народу и съ крѣпкою надѣєю на болѣйшій успѣхъ нашої народної роботи, але зарозумѣно и съ переконаньемъ, що лишъ въ насъ самихъ спочиває найбільша сила, котра намъ може забезпечити наші успѣхи, нашу будучність, приступаємо до дальшого видавництва. Въ тѣмъ переконанні постановили мы съ новымъ 1887 рокомъ значно розширити обсягъ „Дѣла“, щобы тѣмъ основнѣйше и обширнѣйше обговорювати и порушувати всякі справи народній и повести дѣло народне на ширшу дорогу. Постановивши тѣмъ способомъ зробити одинъ крокъ напередъ, мы зробили то въ тѣй повнѣй надѣ, що народъ рускій, рускій неутомимый патриоты, котрі доси съ всякою жертволюбивою стоею и посвящаваньемъ помагали намъ въ веденію народного дѣла, не откажутъ намъ и теперь своєю помочі, коли съ розширеньемъ обсягу „Дѣла“ спадають болѣйшій трудъ и тягари на видавництво. Звертаємо про то увагу нашихъ П. Т. читателей, прихильників и пріятель, що мимо збѣльшенія трудѣ и коштівъ видавництва, цѣна предплаты „Дѣла“ въ збѣльшеннѣ форматѣ позостає незмѣнена и єсть слѣдуюча:

Въ Австро-Угорщинѣ:

„Дѣло“ на цѣлый рокъ 12 зр.
на півъ року 6 зр.
на чверть року 3 зр.
на одинъ мѣсяць 1 зр.

„Дѣло“ разомъ съ „Библиот. найзнам. повѣстей“:

на цѣлый рокъ 16 зр.
на півъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр.

„Библиотека найзнам. повѣстей“ (безъ „Дѣла“):

на цѣлый рокъ 5 зр.

Зъ Одессы до Акерману.

(Далше.)

Машина корабельна, о околѣю я мѣгъ зрозумѣти, була зовсѣмъ того-жъ устрою, що и машины при желѣзницяхъ. И назначеніе ея тежъ саме, — она вводигъ въ рухъ колеса, котрі посуваючись въ водѣ напередъ улекивають окоршу плаву корабля. Колеса мають подобу нашихъ колѣсъ мянскихъ. Давлячись зъ боку корабля замѣчаешь тоту тяжку працю колѣсъ, що обвиваєсь грімомъ розбиваючої воды, широкою навкругъ пѣною и розкруплюваньемъ на воѣ боки струй и капель водныхъ. Тай самъ корабель, посуваючись водою напередъ, проломлює зъ гукомъ филѣ моря, котрі отбиваются о него и далеко позадъ себе ламають широкій, мовъ рѣка, хвѣстъ пѣны, посередъ котрой прибирає розбитая вода чудово зелену и для ока дуже принадну барву.

Надвигнувшись доволѣ на море, я чувовъ утомлений, а найбільше вже недомагала очі то оглядана въ даль, котру конечно, хочъ все надаромъ, сплукнувшись захопати окомъ, то огъ самой поверхности моря, котра огъ сонѣчного свѣтла миготѣла несчисленными мільонами якъ-бы дробно розбитого, лискучого скѣла. Вогнувшись до „буфѣта“, досить примитивной будки на покладѣ корабля, я для проходу вышивъ оклянку „хисля ии“ (такъ Москалі называють свой кванъ), а оттакъ закусивши „бутербродомъ“ загадавъ трохи отпочити. Посередъ поклада кора-

на півъ року 2 зр. 50 кр.
на чверть року 1 зр. 25 кр.

Для заграничъ:

„Дѣло“ на рокъ 15 зр., на півъ року 7 зр. 50 кр., на чверть року 3 зр. 75 кр.

„Защита недвижимыхъ имѣній“ (Конеч.)

Членомъ общества може бути каждый принятый управляющимъ Совѣтомъ (§. 54), що зложитъ вступнѣ (2 зр.) и повный удѣлъ въ сумѣ 100 зр. або чверть часть повного удѣлу въ квотѣ 25 зр. (чи то наразъ чи ратами, найменше по 1 зр. мѣсячно). Каждому членови вольно внести повныхъ удѣловъ чи четвертинъ, кѣлько хочетъ. Але при обчисленіи дивидендъ углядываются лишь удѣлы повны, внесеніи на 6 мѣсяцѣвъ передъ концемъ року административного. На случай смерти члена вступаютъ его сукцесоры въ права его. Вступающій членъ повиненъ заявити свое вступленіе Совѣтову управляющему на три мѣсяцѣ передъ концемъ року административного. Порука его для общества треває однакожь повныхъ 20 лѣтъ! Удѣлъ буде выплаченый по уплатѣ гарантійного часу, т. е. по двохъ лѣтахъ.

Цензурѣ (§. 51) або мужѣвъ довѣрія именуя управляющій совѣтъ, де и кѣлько буде потрібно до часу откликания. Цензуры мають: 1) подѣля своего наилучшего знанія и совѣсти хоронити интересы общества, 2) точно уверяются о кредитности и обставинахъ убогателя о позичку, и 3) заявляти въ своихъ подтвержденіяхъ, внесеніяхъ и повѣдомленіяхъ правды и бессторонне мнѣніе.

Чистый выскъ общества (§. 78) має дѣлитися: 10% на фондъ резервовый; 8% на тантѣмы для членѣвъ управляющаго совѣта, каждому порвѣно а кромѣ того 1% для предсѣдателя; 8% на тантѣму для директора; 4% на тантѣму для мѣсто-директорѣвъ; 2% для прочихъ урядникѣвъ и слугъ; 3% для комитету контрольного; 4% на фондъ пенсійный для урядникѣвъ та слугъ и ихъ вдовъ и сирѣтъ; 4% для тыхъ особъ або товариствъ, котрі найбільше причинилися до wzrostу сего общества; 5% для цензурѣвъ; 1% на христіанскій добродѣйный цѣль, и наконецъ 50% на дивиденду для членѣвъ.

бля находится щось въ родѣ суфлерской будки въ нашихъ театрахъ и отворомъ той будки зойшовъ я въ долину до корабельныхъ комнатъ. Входи ведутъ окрема до комнатъ першого „класа“, а окрема до другого; третя класа до нихъ приступу не має.

Въ отдѣлѣ для мужчинъ, заразъ при першѣмъ столѣ, сидѣла одна родана Киргизѣвъ: батько, донька и двоихъ хлопакѣвъ. Въ лица и цѣлѣй будовѣ Киргиза замѣчаешь тѣмъ зовсѣмъ монгольскій: ротъ середній, лице жовте, очі малі, глибоко осадженіи, уста такожъ малі, борода рѣдка, кости лицевы выстаканіи. Дѣвчынѣ волосѣе було попереплетанѣ съ кѣпською волосѣею и съ повкладными монетами, плечѣ ея широкі, сама-жъ она досить неповоротна и лицемъ дуже погана.

Хочъ Киргизы визнають вѣру Магомета, таки Киргизка не дуже церемонилась передъ людьми и не обоблачивалась зовсѣмъ, она якъ-бы нарочно хотѣла, щобъ дѣялись на неѣ, подивляти ея немовѣрну — брідкѣсть. Сидячи при столѣ Киргизы пили кумисъ (кобыляче колоде молоко), хлопакѣ вѣдимо вже и позаморочували собѣ головы, а Киргизка все реготалась и реготалась, за що и набрала огъ батька богато прочуханѣвъ.

Я уойвъ коло старого Киргиза.

— Вы щасливый, кажу до него въ російскѣ, поблагословивъ васъ Алагъ красными дѣточками.

— Въ вѣки най буде благословено имя Ала-

Якъ бачимо въ наведеныхъ головнѣйшихъ точкахъ статута проэктованого „Защиты недвижимыхъ имѣній, общества зарегистрированного съ ограниченою порукою въ Чортковѣ“ — цѣль проэктованого товариства дуже красна и велика, средства добра, а организация болѣе-менше якъ звычайно въ банкахъ. Тяжъ мы мусимо высказаться съ признательностью о змаганіяхъ тыхъ людей доброю волю, котрі ввали инициативу въ тѣмъ дѣлѣ и уложили статутъ.

Розумѣясь, кожде товариство, щобы успѣвало, муситъ кромѣ добраго, навѣтъ подѣ каждымъ взглядомъ добре обдуманого статута, мати ще инші потрібны условия.

И такъ зѣ взгляду на обсягъ дѣяльности не маловажное значеніе має мѣсце пробуванія товариства. „Защита недвижимыхъ имѣній“, котрой дѣяльність має розширяться не лише на цѣлый край ажъ по Кракѣвъ и на Буковину, а есентуально може и по-за Вѣднѣ, має мати мѣсце пробуванія въ Чортковѣ. То своего рода новина, але мы въ тѣмъ взглядѣ не повинны, и не будемъ виндикувати права для столицѣ краю. Противъ, мы, держачисъ засады „нехай каждый Русинъ въ каждомъ закутку Руси робитъ користне для sprawy народнои дѣло“, дуже були-бы радѣ, коли-бъ „Защита недвижимыхъ имѣній“ въ Чортковѣ зросла до того, що могла бы у Львовѣ заснувати свою філію.

До того очевидно треба людей — и то друге конечно потрібное условие до успѣванія того рода товариства. Инициаторы общества и авторы статута мусѣли очевидно сей дуже важный моментъ взяти на увагу, мусѣли вже напередъ обдумати, хто въ чортковскихъ людей вѣдѣный творити зарядъ общества, хто має творити управляющій совѣтъ, ба и хто займе мѣсце директора въ обществѣ. До успѣху „Защиты“ доконче потрібно, щобы инициаторы товариства, подаючи рускому совѣтову статутъ и вызываючи ихъ до громадного вступованія въ члены, бодай трохи отхилили заслону въ сѣи дуже важной рѣчи: хто, які лица въ самого Чорткова чи въ Чортковщины займаются основаньемъ товариства и мають нимъ управлѣти.

Се поясненіе конче потрібно до того, щобы товариство адобуло собѣ довѣріє въ краю и щобы гадка сталася дѣломъ, — чего мы инициаторамъ „Защиты“ въ цѣлого сердца бажаємо.

До ситуації.

Не сходятся концы! Таку сентенцію можна бы нынѣ справедливо примѣтити до внутреннего ладу нашої державы. Машина конституційна, котру пушено въ рухъ въ 1861 роцѣ, тратитъ пиволі свою силу. Зведено еи въ тѣй цѣли, щобъ поодинокимъ краямъ короннымъ, а оттакъ и цѣлости державной дати можність орудувати жизненными справами народѣвъ австрійскихъ по наилучшѣй воли и совѣсти; заспокоити потребности духовы и матеріальны складовыхъ частей Австріи и ити въ передъ съ певною програмою и до певной цѣли. Та ба! Не такъ склалось якъ думалось. Огъ 1861 року отдавано керму машины конституційной въ руки рѣвнородныхъ людей съ рѣвнородными системами и программами, опираюся на всякихъ національныхъ элементахъ на перемѣну, однихъ выношено, другимъ „велено ждати“; поручено верховодство либераламъ, централистамъ, консервативнымъ и поступовцамъ; державо съ клириками и фѣвдалами, то знову чѣплѣлось автономичной системы, — а нынѣ, по правдѣ сказавши, таки не сходятся концы.

Бувъ часть, коли Магары сильно реконструировали, бувъ часть революція польской, були лѣта абстиненціи чешской и борьбы за права короны св. Вячеслава, нынѣ прійшло вже въ Сѣмѣ чешкомъ до политической сессіи Нѣмцѣвъ, а неважко прійде може и до такой сессіи въ Радѣ державной.

При тѣмъ годѣ сказати, щобъ котре не-будъ сторонничество, щобъ пссидноки касты, а вже найчастѣйше, щобъ поодинокіи народы австрійскіи при рѣвнѣхъ нагодахъ не заявляли дуже ясно и рѣшучо болѣе або менше неадовольненіе въ своего національно-политичного або экономичного положенія. Хочъ на повѣрѣ спокойно здаєсь обертаєсь машина конституційна, то таки огъ часу до часу даєся чути голосный еи скрипъ. Пригаємо лишь, що навѣтъ Чехи и Поляки, народы, на котрыхъ нынѣ кабинетъ гр. Тафого опирає свои на-дѣѣ, що навѣтъ тѣ дѣти щастя тутъ и тамъ высказываютъ свое неадовольненіе. Шр-жъ доперва скажати о Словенцахъ, що о Русинахъ? А чи красне жѣсье Славянамъ въ Залитавщинѣ?

Вправдѣ трудне се дѣло удовлетворити всѣхъ по всякій часть, трудно и подумати, щобъ да-

лага! — отповѣтъ Киргизъ, — але инші родины такой щасливѣйшій отъ мене.

— Для чего-жъ? пытаю.

Киргизъ указавъ на хлопакѣвъ и зѣтхнувъ глибоко.

— Тажъ вашъ хлопцѣ здоровѣ, веселѣ...

— Въ тѣмъ бѣда, що хлопцѣ, — отказавъ старый.

— Я васъ не розумѣю, кажу.

— Огъ зѣ доньки буде зыскъ. Навѣдаєсь якийсь богачъ — а до неѣ слалось вже богато женихѣвъ, она рѣдка краса! — такъ буде добра продажа.

— То у васъ продають доньки? пытаю ошудоваый.

— Не можна иначе. Донька богато батька отовѣтъ. Кѣлько то лѣтъ я еи годуваѣвъ, кѣлько одежей хорошихъ она зношала, и коня окремого йи купивъ — женихъ муситъ все то теперь звернути.

— На що-жъ вы доньцѣ купували коня?

— Мы народъ кочовничій, теперь жиемо въ Европѣ недалеко Астрахани, а на безрѣкѣ доведѣя може кочувати по азіатскихъ степяхъ. Безъ коня у насъ нѣхто не обѣдѣе. Для бѣдной родины выстане одѣтъ, два конѣ, у мене есть ихъ чотыри.

— А кѣлько у васъ платятъ за дѣвчину? зновъ пытаю.

— Якъ до умовы: платятъ верблюдами, конями, овцами, скотомъ. У насъ женихъ може и выкрасити дѣвчину — се не вадитъ дѣлу, не-

хай лишь „калімъ“ (оплату) зложитъ якъ най-скорше.

При словѣ „калімъ“ Киргизка напрасно заслонилась зовсѣмъ, стрѣляючи засѣдою своими маленькими черными очима на мене. Оза зѣ цѣлон нашої бесѣды лишь те одно слово розумѣла: калімъ, и видно думѣла, що батько вже умовляеєсь зѣ мною о продажъ доньки. Стала нетерпелива, розсѣяна, здавалось якъ-бы повѣсти хотѣла: пу-стѣтъ мене, лучше въ море, якъ вязати вѣкъ собѣ съ тѣмъ старымъ та брідкимъ джавромъ. Але оденъ крѣпкій ударъ батьковѣи руки розвѣявъ въ одной хвили воѣ пессимистичный гадки той цѣйтки зѣ подѣ Астрахану — Киргизка назадъ утихомиралась.

Киргизъ, о котромъ бесѣда, мѣвъ въ мѣстахъ надъ Чорнымъ моремъ часенный склады астраханьского кумису, такъ овои оклады, якъ и своего роду (племени), и тому обѣзджавъ приморскій мѣста въ цѣляхъ торговельныхъ. Въ окладахъ Чорного моря есть вправдѣ власный, кримскій кумисъ, одякъ астраханьскій цѣнитоя дѣлками своими свойствами выше и есть улюбленнымъ напиткомъ особливо коренныхъ Москалѣвъ. Украинцѣ нѣ кримского нѣ астраханьского кумису не пьютъ.

Згаданий Киргизъ подобавъ своимъ убраньемъ на жѣда, або лучше еще на православного поца; его верхня одѣжъ, халатъ, мала форму рясы съ широкими рукавами, по котрой опадала довга борода. Шаравары были зѣ верблюдовѣи шерсти и дуже широка, клубучана шапка съ кон-

леко сягаючи аспирації найшли для себе по- лагоді, а саме так склалося, що австрійські органи, яким представлялися Австрія. Тут інтереси народів, каст, сторониці дужі часто сходяться на перехресті, стають собі в дорозі і спинаються взаємно. Але по так довголітніх пробах, експериментах і досвідченості трудно вноу припускати, щоб правлячі сфери не могли знайти відповідного средства, полагати потреби всіх тих складових частей в способ, відповідаючий більш реальному потребам всіх.

Маємо тут на оці іменні справи національні, котрі кождому кабінетові австрійському до сего часу задавали найбільше клопотів. От починає ери конституційної справа полагождення спорів народних стосити на порядку денному в кождому коронному краю, як не менше і в самій Раді державній. І мимо всякого сподівання гордіска сей узоль мотався безперестанно чим-разь більше і жде дармо свого Александра.

В Чехах в-разі були Чехи угнетені, а тепер Нїмці кричать на покривдення. В Каринтії, в Кранїї і в Далмації дїла стоять не краще. А щож доперва скавати о нашій Галичині, де Русинам ледви дано можливість явитися на показ в репрезентації законодавельної кравові? Що скавати о Русинах буковинських, котрі в одного посла свого не высылають до провинціального Сейму? А як тут лагодити правні і не вадимі претенсії тих Русинів!

От 25 лїт допоминаємося о права для нашого языка і письма в публічному житю, в сїх обох законодавельних тїлах, о одну мїску школу руску, о гимназію руску в Перемишлі і Кідцани, а голос наш єсть голосом воїючого во пустині. Права наші неваджені робляються в одній стороні о шовинизм фракції польської, в другій сторони о такий-же шовинизм румунський. Положеня дужі прикрі і вишукані. Жидів народ в Австрії не єсть так укорочений в своїх правах як Русини. Доказав се і пос. Романчук в своїй найновїшій рїчї в Сеймі при нагоді, коли прийшлося ему мотивувати революцію, виваючи правительство і Сейм до заснованя рускої гимназії в Перемишлі і окремих гимназій або паралельних руских класів при деяких других гимназіях.

Руку до „примиреня“, котру подавали ми стільки разів в Сеймі, жадаючи для себе лише часткового рівноуправленя, більш шість соймово відкидала вадно з всяким легковаженєм.

Всї чорної картини, яку витворив-би собі кождий об'єктивний слїдатель наших кравових обставин, розкривати не хочемо. Не хочемо тут і жалуватися перед нїким, аючи, що жалі нам не допоможуть. Але в другій сторони звертаємо увагу кабінету гр. Тафогго, що далше так бути не може, так як і цїлею правительства не може бути — удержувати національний роздор в нашій краї. Що при тій системі крайної нетолеранції вироблюється, всім вїдїсно достаточн,

як не менше вїдїсним буде і то, що такий стан рїчей не придасть монархії більш сили. Част про-то завернути в дороги, на котру спровадила правительство фракція станічківсько-подільська. Надїються того і наші послы рускі, відновляючи Романчуковє внесенє о гимназії в Перемишлі. Бажав того і весь край, вїс здорово-мыслячий горожане его.

На тую тему писали ми вже не раз, укажуючи, що в Канаді, Швайцарії і других менших державах потрафено якось спорів національній полагодити. Чи-ж в Австрії не можна вимфрити народам справедливиости посредством закона о меншостях, уставив языковий і т. п.? Коли Сейм до того за слабій або неурочній, то належить дїло пригостити в Раді державній і зреалізувати остаточно програму о „примиреню народів австрійських“ на підставі рівноуправленя всіх.

В додатку до того нотуємо вїст, подану „Now. Reform-ом“ в 28 грудня після інформації в Відні, що в Галичині вступлять вївни урядових лиць. „Высшї сфери вїденські — пише „Reforma“ — єсть чим-разь менше вдоволені в нинїшнього веденя машини правительственной в Галичині. Деякі аванси викликали невдоволенє в кругах урядничих а бездїльност властей повїтнових в Галичині входить вже в пословицю. Найважїшї справи лагодити після хвилевого ровположеня і инспирації певних личностей, стоячих близько намістничої палати“. До сего коментарїя не потрібн.

О економічному стані селян в Галичині.

Реферат, вїдланий на окружнїм Вїдї на роднїм в Станиславові для 8 грудня 1886, Северина Даниловича.

(Далше.)

Слїдує адміністрація економічна, т. є. що держава і край причиняють, щоби добро в краю загалом, щоби рільництво і промысл підносилися. Бо не лише на то удержує великим коштом державу, щоби був лад та безпечність публічна, але задатку держави єсть також попарити розвій економічний краю, щоби край багатїв, — бо як край, високаси податками, убожїе, то в кінці не стане в-тї державу утримувати і она утратить силу і значїня.

Держава наша далеко більше опїкуєся торговлею, а особливо вївництвом, як рільництвом. На вївництвї іде дуже багато гроша. Вївництвом займає держава разв для того, щоби в припадку війни було чим як найскорше войско везити туд, а дїтреб, і в тїй цїлі буде багате навіть такіх вївниць, що их не кочє потрібн для торговлі, а більше на час війни, — то т. є. вївництвї стратегічнї. З другої сторони держава буде та спмагає вївництв для того, щоби ишла в гору торговля та спекуляція. В Раді державній у Відні, де установляють закони і признають на все грошї, єсть межі депутатскими велика сила дуків-капиталистів, що жїють лише из спекуляцій торговельних, в банків та процентів — і че-

резь то Рада державна установляє і багате такого, що головно на их хосєнь виходить. Тимь капиталистам-спекулянтам ходит о то, щоби можна було легко торговлю провадити, вивозити та привозити в чужини багате всяких товарів, — хотє може й не все в таку торговлю буває користь бїдному рїлнику та ремїснику, — а також ходит капиталистам о то, щоби грошї дармо имє не лежали, але щоби вкладати их в будову вївництв а потому брати проценти. На забезпечу проценти капиталистам часто гарантує держава за якийсь процент, т. є. вївобовязує не раз из своих грошей доплачувати тимь панам-капиталистам, що побудують вївництв, як-б вївництв тільки рїчно не приносила, аби имє стало на умовлений процент. Багато вївництв єсть власностю держави; держава их або сама вївбудувала або відкупила, і провадити их цїлком на свій рахунок. І тут не раз більш вївдатки на таку вївництв, як приходи в неї, і трїба в податків доплачувати. На вївництвї отже у нас иде дуже багато нашого гроша. Так н. пр. на рїк 1886 признали в Раді державній на вївництв пїтдесят і кілька мїліонів в. мїж тимь на самї доплати до загарантованих процентів, та на вїврот повичених грошей двадцять кілька мїліонів. Правда, що значна част тих грошей повертає в доходи вїв державних вївництв, але все таки кільканадцять мїліонів рїчно доплачує в податків.

Супротив того про рїлництво держава мало дає, хотї в рїлї жє майже три чвертини всїх людности держави, хотї рїлництво дає найпотрїбнїшїй хлїб насущний і єсть підставою добра і гараду всего краю. Поминувши вївдатки держави на дороги, на котрі н. пр. в р. 1886 признано в доходи держави для Галичини кругом 1,000,000 в., а в доходи краю Сейм дає майже 800,000 в. — на спомоганє і підношенє рїлництва в цїлї держав виходить ледви 4,000,000 в., коли відтягнемо то, що називає вертасє. Та грошї идуть найбільше на краї вївмєцкї та чєскї, а на нашу Галичину припаде вадєди може 200,000 в. або ще менше. Селяне в того мають дуже маленьку хбєна, бо тї грошї идуть на спомоганє Галицкогo товариства рїлничого, котрє про селян-хлопів дуже мало дає, і на утриманє стадників, (як у нас кажут) „цїсарських“, в котрых нашї селяне також не багате користають. Край из своих доходів дає на рїлництво до 200,000 в. рїчно, а то переважно на утриманє кількох галицких шкіль рїлничих, в котрых вучаються для дворів гумєний та економї.

Великою ваги для господарки в краю, особливо у нас в Галичині, єсть управленє русла рїк. У нас, як вїс знаємо, рїк-в-рїк вода робить великі шкоди. Рїки галицкї, особливо дїт коли в горах викидє лїви, в лїтї страшно виступають, заливають грунты і забирають та вимують все, що на них ростє. В самій Станиславчині єсть багате таких сєль, що як прїйдуть води, то хбє в сєла забератєся, так все до чиста вимують та рознесуть. Як-б тї рїки урегулювати, як-б покочати глибокї русла та насыпати грєблї по берегах, то такої шкоди не було б. Про регуляцію галицких рїк вїс дїт давна говоритєся, і в Раді державній і в Сеймі; вїс навіть обїцяно, що держава приступит до порядного основного урегулюваня всїх наших рїк, але якось доси нема нїчо в того, — лишлося на обїцянцї. Панове послы

галицкї більше собі вадят високу политику, як виливи рїк, хотє они майже щороку в страшний способь пригадують, і нашє уже і так кругом бїдний край немилосердно нищать та нашу нужду збільшають... До тепер на убєвпечєнє дїт виливє у нас держава так як нїчо не дає. В рїк 1886 на всю Галичину признано на то лєди 400,000 в. і то найбільше на мязурєкї рїки, а на руску част Галичини на будови на Днїєстрї признано всего 80,000 в.

(Далше буде.)

Зібранє членів общ. Руских Дам

відбулось 12 л. грудня о. р. Видїлє, управлївший вїс мїнувшїм рїк, вадє членам справу вїс овиє дїльностї, як також из доходів в цїлї рїк.

Потому слїдували вибори. Предсїдателькою вибрана п-ї Алексїя Герокова, секретаркою п-ї Павліна Леонтович, до Видїлу жє увїшли п-ї: Дїдїцка, Зарєвич, Леонтович, Нїчай, Огоновска, Площаньска, Полянска, Савїцка, Сивуляк, Старомїска, Шаранєвич, Яновска. Видїлє уконтитуовав, вибравши п-ї: Нїчай мїстопрєдсїдателькою, Полянську касїєркою, Площанькою контролеркою, референткою запомог Яновську а ревидентками каси Алексєвич и Вахнянини.

Капіталє з 1855 р. в цїнних ефектах вїсноє в 2023 в. 61 в. В 1886 рїк вїспїнуло в казу зї дарів, вкладок и рїзних предпрїятї общєства 214 в. 16 в.; всего було 2237 в. 77 в. Вадє на запомог и другї потреби 229 в. 56 в. Остаєся капіталє до переносу на слїдуючїй рїк 2008 в. 21 в. Крїм того ще не підняті відстогї з 1886 р. дїт капіталу.

Запомог одержали: дїт 1 (13) грудня 1885 до 1 (13) грудня 1886 р. 1) Іосїєв Гулїтє, учєння II р. учїт. сємїнарїє, 52 в. 50 в. 2) Антонїна Потурай, уч. II р. учїт. сємїнарїє, 50 в. 3) Бабїй, учєн. IV р. учїт. сємїнарїє, 10 в. 4) Вїтковцкї Марїя, Емїлія і Іоанна разом 19 в. 5) Шашкєвич Юлія, вдова по овїцєнику, 5 в. 6) Моленцка 5 в. 7) Насальска, учєн. VIII кл., сирота по овїцєнику 5 в. 8) Сєфія Шєховїч, вдова по пїоатєлю 7 в. 9) Катєріна Лєзїньска, сирота по овїцєнику, 4 в. 50 в. 10) Егєнєра Глїнковска, сирота по овїцєнику, 5 в. 11) Аня Цїбріньска, уч. VIII кл., 5 в. 12) Ем. Лєсїньска, уч. I р. учїт. сємї, 4 в. 13) Марїя Фолєєвїч, уч. I р. учїт. сєм., 4 в. 14) Ольга Луцкї, уч. I р. учїт. сєм., 4 в. 15) Блєна Кульчїцка, уч. VIII кл., сирота по овїцєнику, 10 в. 16) Мохнїцка, сирота по овїцєнику, 4 в.

Видїлє ожажє, що, по причїнї окупних фондів, не може узгладити всїх прошенїя о запомог, заслугуючї на то, і просїт Вїс жертволюбаву Публіку руску, щоби прїйшла Видїловї вїс помоч по можностї, аби можна більше прошенє корітно рїшати и тою маленькою жертвою облєгчити долю на одній бїднїй дївчинї-сиротї, посїщаючї школи.

З Видїлу общєства „Руских Дам“ у Львові 4 (16) грудня 1886 р.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

(Справа виступленя нїмєцких послів з чєскогo сейму.) „Presse“ доносїт, що намістник Чєхї, ген. бр. Краус, і чєскїй маршалок кравовї, кн. Юрїй Лєбковїч, прїїхали до Відні, щоби там зложити центральному правительству справу о приключєнїх в чєскїй сеймі. — Ходїт поголоска, що чєскїй сейм, котрий збирає в дїт 4 сїчнї, мав залагодити лиш на борзї бюджет кравовї і буде оттак закритий.

(О відносинах австрійсько-угорської монархії до Нїмєччини) пише „Pest. Lloyd“, що они доси в нїчїм не зміїлиїся. Писано і говорєно о ихїх відносинах багате, однак фактом єсть, що відносини тї трєвають в своїй давнїй оїлї. Нїмєччина і Австрія суть западот о собою ополучєні, щоби в якїй-небудь точцї ихїх інтерєси не могли погодитєся. Ходїт однак о що иншого а именнє о то, чи мирь даєтьсє удержати чи нї? Отповід на се може дати лиш Росїя. Накопї кабінєтє росїйскїй зможє вїяти, що може боронити своих інтерєсів на Вєходї без вїрушеня мира, то цїла буря перейде, коли жє нї, то вїна вїрушеня мира не вїде зї нашої сторони.

Заграниций Держави.

Справа болгарска. От часу вївїду депутатї болгарскї до кабінєтєв європейскїх путаєся справа болгарска чим разь більше а о нею також і загальна политика європейска. Кождї майже дєнь прївносїт що разь новїшї вїстї, а кождє з них викликає що разь більшє сензацію. Виходїт майже на то, що депутатїа болгарска змїстї прїнесїт якєсь розвїєненє цїлї справ, що більше єї запутала і довєла до того, що нїнї вїс годї дослїдити правдивогo стану рїчей і половити собі правдиву ситуацію политичну в Європї, котра тепер може більше, як коли небуд, злєсєстї отїяти в тїбнїй звязї о справу болгарскую. Кажут загально, що недипломатичнє поступованє депутатїа болгарска довєло до такого загального змїшаня. Се вїрїтїм можна і припускати, осо-

частимь верхом мала також криси широкї. За-для великого горяча в коментарї Киргизь положив шапку на столї, тимь то мїгт я добре бачити оголену з всїх сторін голову, лїшь легко прикриту якоюс атласовою ярмулкою.

Лєвки при нашїм столї були досїт вузкї, — тому Киргизь мувєв опустити ноги на землю і сїдїти на шїм звичаєм, що ему опрєвляло велїку невїгуду. А вїс особливо смїшний був хдїт Киргиза і молодїи Киргизки — ихїх ноги як-бї повїгнанї каблуківато, зараз вїдно, що до верховї їзди, а не до ходу Киргизь отворєний.

Киргизка мала таку-ж одїж, що і батїко, лишє легшу і з гарнїшїої матерїи; єї голова, шїя і груди окрїтї були багатими прикрасами: воюды повно стрїчок, коралів, перел, монєт, срібних пуговок. В околї чола кравувалєся атласова стїга, вїшивана золотом и окрєшена кораллами; голову покрывала клубчана шапка з вївєсочним завєсєт.

В корабельнїй коментарї деякі пасажирї роздїгшиї опали на побиваних лавках, а жиды то обговорювали свои грошеві орудки, то молиїсь з книжок або дивились цїкаво на Киргизів. Духота в воздухї отїєла така, що прїлоє як в якїй банї, а рїк мук обїєдали тебе збоюды. Я побтчанїєв круглї, маленькї оїкнцї — и то не придалось, бо вїтер дув з иншого боку.

До того-ж вїгляд чєрез оїкнцє зовсїм не займав; оїкнцє, хоч і були в горї коментарї, але вїставали так нєвысоко по-над поверхню моря, що бачїш хбєа кільканїцїє фїлї, а більше нїчо. Постояв я, подумав, таї забрався по оїкодах в гору — на поклад.

А на покладї все як бї зауєрло. Трєтї клєса, то сїдїачи то лєжачи на помостї або на паках, сїпїт, а пасажирї першої и другї порозбїгались по рїзних коментарїх и як-бї поїсєзали. Не вїдно і службї корабельної; на кїнцї пароходу, де вхдї до службовї коментарї, глїнув я чєрез отвор — там все опочивало як-бї оїм блєжєним. Лїшь кухар-жид звивавєся дужє цїльно и що-хвїля отїрав євою паку-лєдївню, з котрої все щєсє новогє вїтає окував до оїєнє кухї.

З покладу ведуть оїкоды в гору на галєрїю „плондїду“, в котрї пробуєє капітан корабля. Вїйшов я на галєрїю, але і ту глухо; добродушний чоловїг заснув в оїкї будочї на лавї, лїшь часами, крєз полусонї, обгїнячїє от вїзївїх мук. Оденї тільки керманїч и лєудє при машинї не спали. Керманїч на галєрїю стояв бїлї євог колєса, и що хвїля накручував єго то в сєє то в тот бїк, так що корабель все прїмою лїнією посував наперєд.

Мы зблизїли до лїману Днїєтровог. От берегу отав дуги оїлнїй вїтер, що хвїля

змагачьєся. Нараз озавєся корабельнїй дївнїк-сїгнал, вєя оїужбє пошачувалєся, збїгласє, капітан нєначє оїмолодїє, оївїє. Все кїнулось до оїєнїх рїбїт. Доси плїв корабель без вїтрїх, тепер их дє розпущєно; тїльк-ж за-для великого вїтру якєсь неопїрно шїло сї полотнами; капітан став таїк лїутї, що, злєвалєсь, розбїє євог з рїбїтнїкїв. Пїбїч колєса стїнує єще і помїбнїкє керманїч и обє зї вїсїє сїлї тїснїли на вїсїтачї зубї колєса, щоби удержати корабель в належнїм напїрї; машина стала працїувати зї подвїєною сїлою. То мы вїзїджали в русло Днїєтра. Той наш дєбрє знакомїй „оїовутїч“ вїавєсь в море з такою сїлою и з такою масою водї, що єще вїс мїрї на чвєрт мїлї далеко вїдно єго мїгучїй плїв, — бїт ту вїразно роздїлює море на двї частї и єго водї легко розпїзнати дїт прїлягаючї водї морєкї. Отжє, щоби устоятїє супрїтї напору Днїєтра и навїєт на-вернутї корабель на єго водї, а також щоби оїєртїє бурї, котра бїєлєсь дїт сторони ошї, пороблєно стїлькї вїєлїких прїгостєнє.

(Далше буде.)

Ом. Партицій.

живо коли званим, що приїзді депутати до Відня вийдуть на верш нову кандидатуру кн. Кобургського і нерозважно розголосив єн перед цільми свѣтомъ. Но се ще не значить нічого супротивъ факту, що депутати болгарока зѣхалися съ кн. Александромъ Батенбергскимъ въ Дармштатъ. Зъ разу говорено, що депутати не має зовсімъ наміреня отвѣдати кн. Александра, а навѣть зъ Дармштату розлучено вѣсти, що кн. Александеръ не приїде депутати; то здавалося потверджати навѣть его виїзду до Лондону. По-звѣстѣ голошено, що лише Стоиловъ самъ поїде до Дармштату яко особа приватна і давній пріятель князя. Тимъ часомъ сталося инакше, бо депутати зѣхалися съ кн. Александромъ якъ разъ въ той порѣ, коли вінъ вертавъ зъ Англії. Виходило-бы зъ сего, що вже передъ тымъ му-оїла бути якась умова міжъ княземъ а депутатицею. Такъ навѣть припускає „N. fr. Presse“ на підставѣ інформацій зъ вѣрного жерела. Кн. Александеръ конферувавъ насампередъ зъ Стоило-вомъ а оттакъ зѣхавъ съ Грековомъ і Калче-вомъ въ Кольоніи. Наслѣдкомъ сего зѣзду депу-татівъ съ кн. Батенбергомъ було, що депутати не поїхали, якъ то було въ єн плянъ, до Пари-жа, але просто до Лондону. Характеристичними суть вѣсти, побля котрихъ Англія мала рѣшити-ся поспирати кн. Александра і старатися, щобъ вінъ знову повернувся до Болгаріи. Фактомъ єсть, що болгарскі газети, котрі стоять въ тѣнѣй-шій зв'язі съ регентією і правительствомъ, про-мовляють чимъ разъ сильнѣше за поворотомъ кн. Александра. Регентія і правительство, кажуть, противитися тому, бо виходить зъ того погляду, що поворотъ кн. Александра довѣсть-бы рѣшучо до конфлікту съ Росією і викликавъ-бы ката-строфу. Російскі газети доказують однакже, що регентія і правительство болгарока бажать дійсно повороту кн. Александра і лише удають буди того не хотѣти. Не потреба, здаєсь, доказувати, що появивсь кн. Александра въ Болгарію викликало-бы въ одній хвилі высту-пленіє Росіи зъ дотепершньої резерви і довело-бы скорше до катастрофи, якъ-бы хто сего сподѣвався. Же сама стрічка болгарока депутатівъ съ кн. Александромъ не ворожить нічого доброго і ви-кличе въ Росію ще тымъ бѣльшій гнѣвъ, і вѣ-тѣмъ лежить ще тымъ бѣльшій нетактъ полити-чний депутатівъ, якъ вѣ высуненю кандидатури кн. Кобургського, котра вѣ очакъ Росіи выда-лась маханацією Австрії. Зъ другої сторони не можна знову такъ дуже і дивуватися поступо-ванню Болгарі, котрі знаходяться въ положеню, зъ-котрого не знають якъ вийти. Онѣ шукають воюды помочи, пробують воїхъ средствъ, готові навѣть помиратися съ Росією але на підставѣ гарантії своєї незалежности, а тимчасомъ не знаходячи ніякої помочи, ніякого способу, бо Росія не хоче відступити відъ свого первѣсного пляну. Що Болгаре не знають вже дійсно, що робити, доказомъ сего єсть то, що вѣ Росіи ви-пильнули знову двѣ нові кандидатури на пре-столи болгарскі: одна кн. Альберта Саксонско-Альтенбургського, о котрѣй ми вже доносили, а друга гр. Гавриїла (Габора) Пенчевича, австрій-ского генерала, котрий має походити зъ старин-ної династії болгарока.

Въ самій Болгаріи здаєсь ситуація бути такожъ непевна. Зъ декотрихъ сторѣнь доносять о ворохобняхъ. Вѣ Систовѣ вихула була дій-сно революція, але не такъ небезпечна, якъ то оголошено була „Агентія побѣди“. Кѣлькаде-сять людей, підбуренихъ прихильниками Росіи, хотѣли добути магазинъ съ оружіємъ, але 40 жовнѣрівъ выстало, щобъ революцію усмирити. Теперъ заведено вѣ Систовѣ станъ облоги. Нові неюки опігалізують зъ окрестностей Кисте-диза і Ронанова. Вѣ Македоніи мало такожъ за-панувати велике заворушенє, котрого причину пояснюють тымъ, що тамъ крутятся якѣсь загра-ничні агенти і підбурюють народъ мимо того, що вѣ Македоніи стоять 112 баталіонѣвъ турець-кой пѣхоты і пять полковѣвъ кавалеріи съ 30 пушками. — На надбалає зъ Константинополя меморандумъ 34 болгарскихъ емигрантовѣвъ отпо-вѣло болгароке правительству вел. везирю, що справа єн не повинна нічого обходити Порту, бо єн належить до суду въ болгарскихъ. — Правительство болгарока поручило своему пред-ставителю зъ Константинополя Волковичеві розвѣдати, чи Порта схоче прийняти болгароку депутатицею. Отповѣдь вел. везира ще не наспѣла, але здаєсь, що буде отмова. Вносять єн зъ того, що вел. везиръ приймає дуже сердечна депу-татівъ емигрантовѣвъ болгарскихъ і ставито чимъ разъ яонѣше по сторѣнь Росіи. Згадану депу-татівъ приймає такожъ і консулъ французскій а англійскій єн зовсімъ не приймає. — Доєн була вѣ болгарока воїску російскія коменда; ми-ни-стерство воїны розпорядило отже, щобъ теперъ заведено коменду болгароку і вѣ той цѣли за-ряджено вже переводъ воїсковыхъ правилъ на я-зыкъ болгарскій.

Росія. Вѣ Гатчинѣ дѣсяць щось неосомови-того. Такъ боєд виходило-бы зъ вѣсти о нѣмѣц-комъ аташе воїсковѣмъ, майорѣ Вильомѣ (Villau-ше). Зъ Петербурга доносять, іменно до берлин-скихъ газетъ, що Вильомъ лежить вѣ Гатчинѣ хорый вѣ наслѣдокъ пострілу, який одержавъ не-щасливимъ случаемъ вѣ груди. Станъ его здо-ровля має бути небезпечний, але не безнадѣй-ний. Вильомъ належить до найздѣбнѣйшихъ нѣ-мѣцкихъ офицерѣвъ і бувъ давнѣйше воїско-вымъ аташе вѣ Парижѣ. Вѣсть оу подає пер-вѣтню „Potsdamer Nachrichten“. Вѣ слѣдъ за-тымъ здементувала ту вѣсть „Nordd. Allg. Ztg.“, органъ Виомарка, і заявила „що вѣсть єн єсть просто схоплена зъ воздуха“. Дивинимъ дивомъ офіційный телеграфъ, подаючи урядове демен-

ти, опустивъ наведеніє слова. Тимчасомъ „Potsd. Nachrichten“ такъ отповѣдають органу кн. Вио-марка: „Пбля інформацій, котрі можемо уважати за походять зъ жерела найвѣрнѣшого а може зовсімъ компетентного, мусимо то дементи на-звати зовсімъ безпѣдставнимъ. Вѣ не-правдивѣсть поданої нами вѣсти не повѣримо окорше, ажъ доки не буде передъ нами ле-жати урядове сиростованє чорне на бѣломъ. — Де жерело, зъ котрого ми взяли єн вѣсть, о томъ не хочемо говорити; ми вдоволяємось тымъ, що наводимо вѣ слѣдуючѣмъ дальшій доповненя до ілюстрацій сєн сензацийной справы, котрі намъ подано такожъ зъ дуже добре поинформованихъ кругѣвъ. Вѣ часѣ іменно, коли вѣ Петербургѣ лучилися та неюна пригода, наспѣла до Потода-му „денеца въ Росію“ до одного высокого до-стойника воїскового. Майже безпосередно по томъ збѣралося бѣльше число тутешнихъ офицерѣвъ на надзвичайну нараду. Того самого дня одержавъ такожъ кн. Вильгельмъ „денеца въ Росію“ і чи-таючи єн не мѣгъ повдержатися відъ выкликну зачудованя. До сего пононеня треба ще додати, що двѣ сестры Вильома проживають недалеко Потодаму. Зъ всего виходить, що мимо всякихъ дементи мусѣло щось статися межъ царемъ а Вильомомъ, тымъ бѣльше, що знову надходить вѣсти, що царъ лаяєся якогось замаху на свою особу, і то не такъ зъ сторони революціонерѣвъ російскихъ якъ зъ сторони своєї родины. Все то, наколи лише правда, вказувало-бы на якийсь небезпечный станъ вѣ здоровлѣ царя. Рухъ ре-волюційный зачинає вѣ Росію знову отживати. Пбля вѣстей англійскихъ газетъ мали власти вѣ Петербургѣ, Москвѣ і Володимирі открити тайне товариство робѣтниківѣвъ, котре мало на цѣли ви-кликати ворохобню. Арештовано багато робѣт-никівѣвъ, особливо вѣ фабрикахъ коло Петербурга, але проводирѣвъ не открито, бо, здаєсь, онѣ пе-ребувають за границею. — Зъ Петербурга доно-сять до вѣдѣнскихъ газетъ, що царъ постановивъ перенести центрумъ политичной і административ-ной власти зъ Петербурга до Москвы. Було бы се доказомъ, що царъ рѣшився поступати зовсімъ по думцѣ панославиотѣвъ і ихъ проводира Каткова. — Зъ Петербурга доносять, що передъ двома днями порозѣблювано на воїхъ рогахъ улацѣ чер-воної плакаты, котрыми комитетъ революційного товариства „Народна Воля“ оголошує народо-ви, що єго освободженє вже незадовго наступить. — Финансы російскі отають дуже лихо. Якъ вѣстѣно Катковъ не помѣтивъ успокоюющего артикулу „Правит. Вѣстника“ і не згадавъ на-вѣть о нѣмъ нічого, не давъ єму отже своєї а-пробаты. „St. Peterb. Herald“ отзиваєся отже съ обурѣнємъ о поступованю Каткова і доказує, яку страту потерпѣла Росія на биржахъ черезъ то, що російскі газети нахилюють до воїны. „Новостві“ доказують, що теперѣшнє финансове положенє Росіи єсть навѣть гірше якъ вѣ Ту-реччинѣ.

Нѣмеччина. Бавароке министерство вої-ны одержало приказъ зъ Берлина, щобъ якъ найскорше розбѣслано вої пляны мар-шѣвъ до комендѣ полковныхъ а то вѣ той цѣли, щобъ бѣльшій оїлы воїсковіи могли бути вѣ протягу 24 годинъ зме-близовані і були готові до вымаршу. Нагадаємо тутъ такожъ недавній приказъ ба-варского министерства воїны до зарядѣвъ бавар-скихъ зѣлѣницѣвъ, котрымъ наказано, щобъ онѣ мали 4000 вагоновѣвъ готовыхъ до перевозу вої-ска. Мимо волѣ насуваєся на гадку, що для Ба-варіи признано на случай потреби якуєсь спе-ціальну задачу. — До вѣдѣнскихъ газетъ доно-сять, що относно Нѣмеччины до Австрії вѣ нѣвѣмъ не змінялися і суть такі якъ і були давнѣйше т. є. дружні і щирі.

НОВИНКИ.

— XVIII Загальний Збѣръ членѣвъ „Рускомъ Бѣствѣ“ вѣ Чернівцяхъ отбудеся 11 (23 л.) сѣчня 1887 р. о 3 год. по полудни. Порядкомъ денный єсть слѣ-дуючий: 1) Справозданє Выдѣлу о его дѣяльнос-ти вѣ 1886 р.; 2) справозданє касовѣ; 3) спра-возданє комісії надзороучої; 4) выбѣръ нового выдѣлу; 5) воїльня внесенє.

— Новый Выдѣлъ черновицкой „Народного Дому“ уконститувавсь вже, выбравши председателемъ о. Воробкевича і двоєхъ заступниковѣвъ председа-теля, а іменно оов. суд. п. Винницкого першимъ заступникомъ, а о. о. о. п. Окуневского дру-гимъ заступникомъ. Дальше выбрано: учт. п. Руонака і концип. п. Гулку секретарями, проф. Ю. Пигуляка касіеромъ, і концип. п. Тиминь-ского контролеромъ.

— Президентомъ высшего суда краєвого у Львовѣ именованъ на мѣсто бар. Шенка надворный со-вѣтникъ Симоневичъ; вице-президентомъ аселяции именованъ совѣтникъ министерства, бр. Канне, а на его мѣсто именованъ министерскій со-вѣтникъ совѣтникъ суду краєвого у Львовѣ, д-ръ Тхужинскій.

— Выдѣлъ филіи тов. „Просвѣты“ вѣ Тернополѣ про-оить чч. членѣвъ і читальнѣвъ, щобъ зводили якъ найскорше зложити вклады за 1886 р. і деяка давнѣйшій залеглости і отобрати оѣбъ книжочки, котрыхъ ще не мають. Єсть такожъ на окладѣ „Календаръ“ на р. 1887 по цѣнѣ 50 кр. — Тер-нополѣ 15 (27) грудня 1886. О. М. Барвильскій, голова филіи „Просвѣты“.

— Вѣ користъ ремѣсничого товариства „Зоря“ вины-нуто зъ представлєня театрального доходу 96 зр. 48 кр. При той нагодѣ складає Выдѣлъ тов. „Зо-ря“ Свѣтъ. Дирекція руского театру за отогуп-ленє представлєня вѣ дохѣдъ нашого товари-

ства, Ви. артистамъ і артисткамъ за знаменату-гру, П. Т. публицѣ, явившійся такъ членѣно вѣ театрѣ, і воїмъ Ви. Добродѣямъ, що ласкаво зводили зложити надатки, щиро руске: Спаси Богъ! Надатки зложили: Вереосъ, митр. Сембра-новичъ 10 зр., Вдост. гр. Т. Дѣдушицкій 9 зр., По 4 зр. зложили: кн. Юр. Чарторыйскій і п. Кохановскій; по 3 зр.: о. кр. Сѣнгалевичъ і гр. Дубинскій; по 2 зр. д-ръ Ал. Огоновскій, д-ръ Литвинскій, п. Ропицкій, панъ Гойвановичъ; п. М. Дыметъ 1-20 зр.; по 1 зр.: гр. Стадницкій, о. кр. Т. Павликовъ, п. Тарнаевскій, о. рект. Ба-чановскій, гр. Стан. Бадеи. п. О. Мончаловскій, п. О. Марковъ, п. Гр. Врецино, д-ръ Яминскій; п. Ярема 80 кр. — В. Нагорный, голова това-риства.

— При выкупнѣхъ грунтоѣвъ подѣ львовско-бѣлзону зѣлѣницѣвъ дѣлю, якъ доносять намъ зъ провинціи, членѣний надзужити. Передовѣмъ жалуются се-ляне-властители грунтоѣвъ на то, що оїбля еко-пропріація подає дуже низкі цѣны за грунты подѣ зѣлѣницѣвъ. Такъ п. пр. въ Брюховичахъ подѣ Львовомъ, де моргъ грунту платитѣю най-менше 250 зр., дає оїбля по 9 до 11 кр. за сѣ-женє квадратный. Зъ сєи причины жадають се-ляне громаду судової дѣлакації а деякі заду-муютъ дорогого жалѣбѣ до выспѣхъ инстанціи уневажнѣти цѣлу траєву і вѣрять, що имъ тоє удасться, тымъ певнѣйше, позаякъ комісія, пред-принимача траєву, допустилась дуже много не-формальностей.

— Зъ Самбора пише намъ одинъ зъ тамошнихъ Русинѣвъ: „Дня 20 с. м. зажадавъ я на головній оаборѣцкѣй почтѣ руского листу посылкового, на що отповѣвъ менѣ п. ексекаторъ: „Jaki będzie, taki trzeba być!“ По тыхъ оловахъ почавъ шу-кати въ шуфлядѣ і вытягнувъ цѣлу пачку рус-кихъ листѣвъ, однакъ не давъ менѣ ані одного зъ нихъ, тільки оховавъ назадъ рускі листы а менѣ давъ польскіє ои словами: „Ot jest i ruski, lecz ja nie mogę dać, proszę brać polski!“ — Єсть єн на кождій случай несправне і некорректне по-ступованє і ми звертаємъ на тоє увагу ц. к. Дирекціи почтѣ.

— Зъ Кутъ доносять „Kurjer oia Lw.“ про та-ку трагичну пригуду. Дня 18 с. м. явилася вѣ-домѣ Вас. Апіяна, дѣстара нотаріального, судової комісії на депунацію, мовѣ-то єнъ оповѣвъ крадѣжъ судовыхъ депозитѣвъ. Комісія перегля-ла отрыхъ і перейшла до комнатъ, а тымча-сомъ Апіяна на стрыху повѣсився, не мугучи пережити такої напасти на его честь.

— Денотрій читальнѣ на Буковинѣ дають красный прибрѣ своєй дѣяльности, приймаючи вѣ свою програму такожъ науку читаня старшихъ овиохъ а непомѣненыхъ членѣвъ. Такъ выучивъ сего року членъ читальнѣ въ Раранчи, мѣщевый учи-тель, 24 старшихъ людей читати, а теперъ ви-салоо до читальнѣ на науку нѣсьма знову толь-ко-жъ членѣвъ. До мѣщаньской читальнѣ въ Чер-нівцяхъ висалоо такожъ 20 старшихъ членѣвъ на науку читаня і писаня. Науку ту буде имъ удѣляти учитель п. Поповичъ.

— Вѣ ц. к. судѣ повѣтовѣмъ вѣ Кутахъ вызначе-но розправы судовѣ для рускихъ селянъ зъ Стар-рыхъ Кутъ на день св. Николая (18 л. грудня) с. р. Же бувъ-бы крайній часъ, щобъ хочъ су-ды цшанували коли не руске овято, то принайме-ше букву закона, котрый выразно збороняє вы-значати судовѣ термны для рускихъ сторѣнь вѣ рускі овята.

— Министерство скарбу згодилося на проектъ львовской краєвой дирекціи скарбу що до помно-женя урядѣвъ податковыхъ вѣ Галичинѣ, однакъ зглядъ ошадности не позволяютъ отъ разу орга-низувати тільки урядѣвъ, кѣлько потреба. Вѣ р. 1887 має утворитися 12 новыхъ урядѣвъ подат-ковыхъ і то вѣ такихъ мѣстахъ або мѣсточкахъ, де заснованє і удержанє ихъ буде якъ наиме-нше коштувати. Все однакъ будеся стремѣти до того, щобъ були урядѣ податковѣй передовѣмъ тамъ, де суть суды повѣтовѣй.

— Передъ ц. к. комисією экзаминаційною для школъ гимназіальныхъ і реальныхъ розпѣчуются дня 10 сѣчня 1887 поспытѣ зъ языка французского, яко языка надобовязкового вѣ гимназіяхъ і шко-лахъ реальныхъ.

— У Відні отбудеся дня 28 с. м. карно-судова розправа противъ першому отдѣлові анархистѣвъ, котрі наміряли сирывати зѣвѣтну катастрофу вѣ мѣсяцъ жовтню с. р. Обжалованъ Отто Штудль, Іоанъ Ондрічекъ і Іосифъ Шварцъ зѣстали за-суджені за уоолованє поѣрѣбленє монетъ і кра-дѣжъ вѣ цѣляхъ анархистичныхъ першій на 5, другій на 3, а третій на 2 роки тяжкой вѣзні-цѣ. Анархисты отавати будуть передъ трибуна-ломъ групами, єн була перша група, що до дру-гої кончатся теперъ слѣдство.

— Отначено. Феликсъ Серпенский, ц. к. ад-вокатъ судовый вѣ Товмачи, одержавъ при пере-несєню на власне жаданє вѣ станѣ оупочинку золотий хрестъ заслуги.

— Убийца зъ мѣсти. Вѣ Станѣвцяхъ на Буковинѣ укравъ парубокъ Іванъ Зрада якуєсь дрѣбну рѣчь Іванови Вайпанъ. Покривджений заѣбавъ Зра-ду до вѣята. Се довело Зраду до намѣру убій-ства Вайпана і єнъ дійсно убивъ его дня 12 с. м. на поди коло Станѣвцѣвъ. Злочинство вы-крылось однакже окорѣ і виновникъ єсть вже въ рукахъ справедливости.

— Зѣвѣстий берлинскій антисемитъ пасторъ Сте-керъ доживъ великою журбы. Его братанокъ, ко-трого єнъ любивъ і котрому воїми силами ота-раряє воити свои поглядѣ на жидѣвъ, оженив-ся съ жидѣвкою і перейшовъ на жидѣвску вѣру.

— Великий снѣгъ упавъ! послѣдними днями вѣ Рымѣ. Вѣ многихъ домахъ треба було уряджу-вати печі, котрыхъ майже зовсімъ не знають жителѣ „вѣчного мѣста“.

— **Нова фундація.** Жигмонъ Вайзеръ, власти-тель фабрики паперу вѣ Сасовѣ, зложивъ на руки наѣбѣтника 5000 зр., маючи служити підставою добродѣйной фундації, котрої цѣль означитъ фун-даторъ поїзѣйше.

† Казимиръ Кантанъ, польскій посолъ до пруско-го сойму і до нѣмѣцкого парламенту, зѣвѣтний защитникъ правъ польского народу вѣ Нѣмеччи-нѣ, померъ вѣ Познаніи дня 28 с. м. вѣ 62 роцѣ житя.

— На „Альманахъ“ В. Лукича зложили дальшу предилату на руки Выдѣлу касина отрыйского Ви. о. Д. Лойванюкъ зъ Винятице, о. Юл. Мавдыковскій зъ Бѣлявцѣ, о. Лешкій і п. Т. Грушкевичъ зъ Коломыѣ. „Альманахъ“ печатаєся вже 10 аркушъ а съ концемъ сѣчня опустатъ печатню цѣла книжка, окорѣ лишь Ви. Земляки зовлатъ поспѣшнѣ съ надосланємъ предилаты, котра выносьє 1 зр. 10 кр.

— Вѣ справѣ побуту жидѣвъ австрійскихъ вѣ Росіи заявила петербургская австрійская амбасада черно-вецкѣй палатѣ торговельной, котра жалувалася на перепоны, які ставляють вѣ Росіи австрійскимъ жидамъ, що жиды зъ Австрії пробувати можуть вѣ Росіи лише за згѣднымъ призволомъ мани-стрѣвъ окарбу, справѣ внутрѣшнихъ і вѣншнихъ, і тоє лишь подѣ условіємъ, що кождый зъ нихъ належить до першої гильды (клясы) купцѣвъ.

— Вѣ попереднѣмъ числѣ (141) „Дѣла“ зайшла по-хибка вѣ новинахъ „Одногудѣновѣй банкноты“. Замѣсть съ датѣю 7 липня 1886, має бути съ датѣю 7 липня 1866 р. —

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Презенту на Обланицю дек. журавеньского одержавъ о. Антоній Подѣлѣецкій.

Введенъ оо: Теодоръ Кирчѣвъ яко сотру-дникъ вѣ Семитинѣвъ; Іоанъ Сандѣцкій яко со-труд. вѣ Вишневичку; Николай Чубатый яко со-труд. вѣ Насотавѣ; Корн. Малашевскій яко со-труд. вѣ Роздолѣ; Игнатій Муликъ яко сотруд. вѣ Горюжанцѣ; Іосифъ Вабій яко сотруд. вѣ Звѣ-ногородѣ.

Увѣнчанный: о. Климентій Малишевскій яко капеланъ вѣ Зарудцяхъ і введенный яко парохъ вѣ Сулямовѣ епархіи перемысской.

Президія напѣтничества годится на канѣ-ничну институцію для о. Романа Кражанѣвского, запрѣвѣтованого на Корчинѣ дек. окольского.

Завѣдѣтельство вѣ Пенякахъ дек. залѣзец-кого одержавъ о. Юліанъ Станиславскій, сотруд. вѣ Коронцѣ епархіи станиславской, і принятый до епархіи львовской.

Переписка Редаціи и Администрации.

Вп. Е. А. вѣ Лошневѣ: Чи „Зеркало“ вы-ходять, мы оїмъ не знаємъ; проїємо отнеотисъ просто до его редакціи. Вп. И. А. вѣ Подѣвцяхъ: Заплачено до 30 цѣвѣня. Вп. М. К. вѣ Свидницѣ: Проїємо поспѣшнѣ съ залѣгностею. Воч. М. Б. вѣ Поточискахъ: Грошѣ одержали; „Дѣло“ выо-лаємо; проїємо о дальшу предилату. Воч. А. А. вѣ Дѣвятинахъ: „Дѣло“ выолаємо отъ теперъ. До 31 марта прїїде отже 3.50 зр.

До Благородного Пана

Петра Гильцера,

ц. к. придворного лѣярника дзвонѣвъ вѣ Винеръ-Найштатѣ.

Та два дзвонѣвъ, котрі В. Бл. доста-чили дня 30 вересня с. р. головной церкви вѣ Галигенкрайцѣ коло Зауербрунъ вѣ Стирин, і єнъ котрыхъ одинъ важить 1440 кильо съ тономъ D, а другій ваги 196 кильо съ октавовымъ тономъ D, суть правдивымъ дѣломъ штукъ выливана дзвонѣвъ. Вылитѣ выпало безъ докору. Вышнѣсть, орна-менты, образъ рельефовый і написъ суть елѣгантнѣй; интонація точна; голосъ чи-стый і повный.

Вѣ загалѣ высказуєся Вамъ заслужена похвала такъ за удалу роботу, якъ і за точне додержанє реченицѣ.

Съ глубокимъ поважанємъ

Антонъ Фрелихъ, парохъ.

Галигенкрайцѣ, дня 18 жовтня 1886. коло Зауербрунъ. 1804 1—2

МАГАЗИНЪ ГЕНРИКА МИЛЛЕРА

У Л В О В Ъ

порукає

подарунки на Святый вечеръ:

Забавки для дѣтей.

500 лалѣвъ зъ масы камѣнной не до розбитя, штука отъ 50, 70, 80 кр., 1—6 зр.
300 лалѣвъ убраныхъ въ костюмы народнѣй зъ влас-номъ фабрики отъ 40 кр. до 10 зр.
Забавки выгладѣ Фрѣбеля, всѣлящій подарунки і игры товарискі отъ 30 кр. і выше.
Забавки въ коробкахъ, господарства, ловы, посудины кухоннѣй і т. д. отъ 15 кр. до 6 зр.
Конѣ на колѣсцахъ, картики, ослики, баранчики, коровы і т. д. отъ 20 кр. до 10 зр.
Инструменты якъ: трубки, скрипки, гармоніи отъ 20 кр. до 5 зр.
Зѣвѣята, самы бѣгающіи мышкы, псы, і т. д. отъ 50 кр. до 10 зр.
Биларикъ, фортуны, крутѣль отъ 1 зр. до 10 зр.
Конѣ на бѣгунахъ для дѣтей (отъ двоєхъ до осьми дѣтей) отъ 4 зр. до 10 зр.
Лѣхтарнѣ магичнѣй отъ 1 зр. 20 кр. до 15 зр.
Ласкавій порученя зъ провинціи залагоджую отворотною почтою. Цѣнники на жаданє даромъ і франко. 1—3

Надбслане.

Збъхъ рѣчей сѣть краснѣй и точнѣй годниикъ наболѣтѣйшимъ подарункомъ на Рождво. Ояъ може тревати и цѣлый вѣкъ, маъ завоѣды вартѣсти и сподучае пожиточно съ краснымъ. Поручаемо отже озовиивъ уважъ нашихъ читателѣвъ годниики ремонтоары славно на весь свѣтъ и преміованъ на вайзначѣйшихъ выставкахъ все-свѣтлыхъ першою премією фабрики акційного товариства Cokling въ Бермингемѣ, котрон инсератъ въ нывѣшнѣмъ числѣ помѣщаемо. Просимо при замовленю подати, щѣ читателѣ вычитавъ инсератъ въ нашѣй часописи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 255—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрышку. Цѣна одной пачки 20 кр. За упакованье и посылку почтою числится 10 кр.

Ц. к. прив. зельзниця Львовско-Черновецко-Яска.

Ч. 27842.

Достава рѣзныхъ матеріалѣвъ.

Для шляхѣвъ австрійскихъ розписуеся на рѣкъ 1887 за офертами достава цементу, вапна цементованого, якъ такожь выробѣвъ зельзныхъ, сталевыхъ, металевыхъ, полотняныхъ, вовняныхъ, шмуклирскихъ, поворожничихъ, щѣткарскихъ, кавчуковыхъ, шкѣряныхъ и скляныхъ, напоследокъ тапетъ, смолоскопѣвъ, товщѣвъ, покостѣвъ, красокъ и иншихъ выробѣвъ хемичныхъ.

Оферты, належно остемплеваніи, опечатаніи и заосмотреніи напиею: „Оферта на рѣзніи матеріалы“ треба внести найдалѣше до 10 сѣчня 1887 року години одинадцати передъ полуднемъ до головного Заряду у Вѣднѣ (I. Elisabethstrasse 9.) або до Дирекціи руху у Львовѣ; рѣвночасно же, однакѣ окремо, уплатити при касѣ одного зъ повыше наведенихъ мѣсцѣ вадіюмъ въ высотѣ 5% вартости предкаданой доставы. — Наколи вартѣсть тои послѣдней не переходить сумы 2.000 зр., то вадіюмъ не естъ тогды конче потрібне.

Выказъ матеріалѣвъ вразѣ съ постановами лицитаційными якъ такожь условія доставы можна переглянути въ Зарядѣ матеріалами у Вѣднѣ и Львовѣ або такожь можуть бути присланіи на назначене мѣсце за заплаатою почтовою.

Вѣдѣнь въ груднѣ 1886.

Рада завѣдуюча.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 51—?

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты
подъ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и
3% Листы Гип. преміованіи,

котры послѣ закона зъ дня 2 Ляпня 1868 (Дав. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшій постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до уиѣщуванія капиталѣвъ фондowych, пуциларныхъ, кавцій суиружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіи

можно въ сѣй Контортъ получить.
(до вылосованія зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученія зъ провинціи выполняются безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякои провизіи.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и стация желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Лярни дзвонѣвъ“ въ Калуши, отзначену сѣбнѣмъ медалемъ за службу, листомъ похвальнымъ и признаніемъ на выставѣ тов. им Качковскою въ Коломиѣ (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовѣй дзвонѣвъ, выконую окорѣ замовленія и пріймаю старѣй або ушкоджени дзвонѣвъ до переливанія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшій замовленія въ давнѣйшій спѣлнѣй а теперь моѣй власной Лярни дзвонѣвъ прошу о ласкави замовленія такъ на поодинокій новѣй дзвонѣвъ якъ и на цѣлы группы. За требовабѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣлюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

1572 24—24

Съ глубокимъ поважаніемъ

Антоній Серафимъ.

Съ симъ числомъ розсылаеся Вп. Предплатникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“ 10 и 11 аркушѣ повѣсти „Власными силами“.

Для крамницѣ!

Формулярѣ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товаровъ, касова и контова. Кожда зъ нихъ въ оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 ар. 30 кр.; а всѣ три разомъ 6 ар. 40 кр.

Инструкция, якъ тѣи книги провадати належитъ, вышлѣ вже зъ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и высылае: Василь Нагорный у Львовѣ.

ВАЖНЕ ДЛЯ КОЖДОГО!

Акційное товариство Cokling Manufacturing Company въ Бермингемѣ (Birmingham) въ Англіи розсылае въ настѣдѣкъ значного зниженія тарицѣ для пакѣтѣвъ почтовыхъ до заграницѣ, навѣтъ поодинокѣ свои славыи на весь свѣтъ годниики ремонтоары до якого небудъ мѣсяца въ Европѣ франко безъ оплатѣ мытовой и безъ всякихъ прикряхъ формальностей для отбѣрающего просто до дому по слѣдующихъ цѣнахъ фабричныхъ. Мы фабрикуемо яко спеціалнѣбѣсть лишь годниики ремонтоары (безъ ключика, ушкокомъ до накручуванія). Безключиковый механизмъ въ годниикахъ естъ найпрактичнѣйшимъ и найзначнѣйшимъ вынайденіемъ новѣйшого часу. Замѣсть несприятного шуканя за ключикомъ натягаеся годниикъ черезъ крученіе ушка. Накрывки не треба отже отмыкати, не заходить порохъ, олива не высыхае, пружина не може пукнути а годниикъ не потребуе и десятой части томъ направики якъ та стара система, що вже пережилася.

НАЙЛѢПШЕ СРѢБЛО — съ сказѣвкою секундовою, съ мѣчною красною гравированною накрывкою и кристалевымъ скломъ 9.—

„ — съ подвійною накрывкою 12.—

18 кар. ЗОЛОТО — съ плоскимъ скломъ кристалевымъ, гладкою накрывкою съ монограмомъ, гербомъ або съ елегантною гравированною прикрасою

— малый форматъ для дамъ 20.—

— великій форматъ для мужчинъ 28.—

„ — мѣчній подвійной накрывки, 13 каментѣвъ, знаменитый и солидный годниикъ

— малый форматъ для дамъ 30.—

— великій форматъ для мужчинъ 35.—

„ Royal Chronograph, съ сказѣвкою 1/4 секунды, особливо мѣчною накрывкою, съ пышною гравировкою знаменитой работы (годниикъ, котрый продають купцѣ по зр. 120.00) 50.—

„ — той самъ годниикъ съ подвійными золотыми накрывками (замѣсть откритого циферблату Imperial Calendar Chronometer, показуючий мѣсяцъ, днѣ и датумъ съ сказѣвкою 1/4 секунды и секунды въ серединѣ, съ 3 особливо мѣчными накрывками, найпышнѣйшій и найзнаменитѣйшій годниикъ, якій фабрикуеся, а котрый купцѣ продають по зр. 250.00) 90.—

„ Франко и безъ мыта всюдѣ монограмъ, гербы и т. д. вкусно гравированъ 1 ар. — окремо

Англіискій годниикъ признаній въ свѣтъ за найлѣпшій а що до точности, солидности, доброй работы и тревалости безусловно лѣпшій отъ швейцарскихъ. Безпосередне спроваджуванье дае болѣе якъ 50% оцѣдлости, торговельники годнииковъ не роблятъ ихъ самѣи, лишь спроваджують ихъ зъ отси и жадають не сорозмѣрно великого зыску. Мы не выдаемо славословной рекламы, мы не даемо фабриковать „за повѣ дармо або понизше цѣны“ — нѣхто сего не може! лишь спускаемося на розумный осудъ публики и звѣстну славу нашої фабрики, котру мы собѣ заслужили за 32 лѣтъ ретельностію, черезъ сумѣлнѣи и старанну обслугу. Мы уживаемо лишь найлѣпшого сѣрѣбла и выключно лишь 18 кар. золота а всѣ годниики, що мають розсылатися суть нарегулѣваніи, запакѣваніи безпечно въ мароканскихъ етуи и готовѣй заравъ до ужитку. Письмо гарантіи на 3 рокѣ естъ доручене и мы въ кождѣмъ часѣ подѣймаемося направики даромъ за оплаченіемъ присланіемъ годниики. Яко гарантію старанной и ретельной обслуги даемо наші фабрики на 3-мѣсячну пробу т. е. купуючий має право въ протату сего часу, скоро ему куплена рѣчь не сподобаетъ або его зовѣмъ и безъ условно не вдоволимъ, отослати намъ еи назадъ за зверненіемъ уплаченой сумы безъ всякого отрученія. До уплатѣ можна уживати банкноты и марки листовѣй всѣхъ краѣвъ або готовку посылати переказомъ почтовымъ. Кожде замовленіе, хочъ бы и найменше, выконуеся рѣвно старанно ще того самого дня по одержанію, а до чотырохъ днѣвъ естъ вже въ рукахъ замовляющего. Просите адресувати: 1800 6—6

Cokling Manufacturing Company, 55 Alma Str., Birmingham (England).

Агентуры и склады комисовѣй подѣй дуже користными условіями.

Лишь правд. съ маркою „Котва“

Страдающимъ на гостицѣ и ревматизмъ поручаеся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „Котвою“ яко дуже успѣшное средство домое.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптекахъ.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зельзницѣ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу бѣдѣ, важный отъ 1 грудня 1886.

Прѣзды до Львова:

Отѣзды зъ Львова:

0 2 год. 25 мин. въ ночи мѣшъ поѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Станиславова.	0 11 год. 27 мин. передъ полуд особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
0 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ зъ: Хирова, Стрия.	0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.
0 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зъ: Хирова, Станиславова, Стрия.	0 6 год. рано мѣшъ поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
	0 7 год. 7 мин. рано особый поѣздъ до Стрия

NEUE (12.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O.W.

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ (Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣплатою: *)

10 метр. чорного терна, подвійно широкого зр.	4 —
10 „ кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	4 —
10 „ драйтратъ, тяжкій	2 80
10 „ кадукъ, найновѣйшій взорець	3 —
10 „ бархантъ, найкрасшій взорець	3 60
10 „ матеріи на шляфроки въ кратки	2 50
3 1/4 „ матеріи на зим. одѣжъ мужеску, модній	3 75
3 1/4 „ матеріи на плащѣ отъ дощу	5 —
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣсть	3 50
1 заслона съ джуты турец. взоръ комплетный	2 30
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одѣяла	3 50
1 гарнит. рипсов., 1 „ и 2 „	4 50
1 стебиноване одѣяло до снаня, тяжке	3 —
1 простирало 2 м. довге	1 50
1 сѣнникъ 2 м. довгий	— 90
3 обрусъ, льняной, бѣлы, червонѣ, жовтѣ 10/4	2 —
6 серветъ льняныхъ 1/4	1 20
6 ручниковъ льняныхъ 1а зр. 1-80 11а	1 20
1 штука полотна довтого (28 вѣд. лѣкт.)	4 20
1 „ шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	5 50
1 „ веби кипъ 30 в. л. 1а зр. 7 — 11а	5 80
1 „ канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5 20
1 „ градю дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — 11а	5 50
1 „ оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)	4 50
1 „ моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бѣлымъ бун.	6 —
3 дамскѣ сорочки зъ шифону богато вышиванѣи	2 50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	3 25
3 пѣчній корсеты богато украш. 1а зр. 4 — 11а	1 80
3 спѣдницѣ фильц. богато обшиванѣи, червонѣ свѣй, драпъ	3 —
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1 60
6 зимов. панчоухъ, чиненыхъ, всякой барвы	1 50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечей въ всѣхъ барвахъ модній	2 —
1 спѣдница чинѣна всякой барвы съ бордирами	1 50
1 клятваска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — 11а	1 20
6 ковшѣриковъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ	1 —
3 оксфор. сорочки для робѣтниковъ 1а зр. 2 — 11а	1 40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — 11а	1 80
6 зимовыхъ скарпѣтокъ рѣзнобарвныхъ	1 10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	4 50
3 моднѣй краватки атласовѣй широкой вузкой 11а 75 кр. 1а	1 50

Цѣнники и взорѣвъ даромъ и франко.

Недобѣдне пріймаеся назадъ зовѣмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядниковъ и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выразіе жадаанье и безъ послѣплатѣ.

1730 19—20

ДЪЛО

Предплата на "Дѣло" для Австрiи: для Россiи:
 за цѣлый рокъ . . 12 р. за цѣлый рокъ . . 12 рубл
 на пѣть року . . 6 р. на пѣть року . . 6 рубл
 на четверть року . . 3 р. на четверть року . . 3 рубл
 съ дод. "Библиотеки": съ дод. "Библиотеки":
 за цѣлый рокъ . . 16 р. за цѣлый рокъ . . 16 рубл
 на пѣть року . . 8 р. на пѣть року . . 8 рубл
 за четверть року . . 4 р. на четверть року . . 4 рубл
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 за цѣлый рокъ . . 5 — за цѣлый рокъ . . 5 рубл
 на пѣть року . . 2-50 на пѣть року . . 2-50 р.
 Для Выграиць, окрѣзь Россiи:
 за цѣлый рокъ 16 р.
 за пѣть року 7-50 р.
 на четверть року 3-75 р.
 съ дод. "Библиотеки": на самъ додатокъ:
 за цѣлый рокъ . . 19 р. за цѣлый рокъ . . 6 р.
 Поодиноко часно коштуе 12 р. а. в.

Мой дорожаръ зовѣтъ не подобавъ на одесскихъ извозчиковъ. Ся послѣдній майже безъ выему самъ Москалъ; они московскимъ зычаемъ носятъ бороды и отъначаются такъ сильнымъ поростомъ волоса на всѣхъ лицахъ, що зъ по-падѣ капелекъъ едино виднй ихъ носы. Такъ въ самой Одессѣ, якъ особливо на пристани и на передмѣстѣю Пересыль, налѣтае имъ въ той наростъ столько пороху, що, якъ кажутъ, жѣнки, вытовкати имъ мусять пылъ зъ волоса прутами, подобно якъ мы опылену одѣжъ велимо выбивати трѣпачками. Одесскі дорожарѣ, лѣтомъ и зимою, носятъ предводгй, до земли сягающі и въ станіи сильно бахманисті (посалдовані) сапожны, котрі

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редація „Администрація“ подѣ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. въ одною трочку печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатані вольні отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Відня Naassenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редація „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл
на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл
на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл
съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл
на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл
на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р.
Для Восточной, открытой Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на полъ року . . 7-50 ар.
на четверть року . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотекѣ“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Почтовое членство 12 кр. а. в.

Запросины до предплаты на рокъ 1887.

Съ новымъ 1887 рокомъ розпочинається осьмий рокъ видавництва „Дѣла“. Якъ доси такъ и на будуще буде „Дѣло“ вѣрно и непохитно придержуватись своєї народної програми и буде смѣло и неустрашимо боронити и заступати права и свободу руского народу. Съ глибокою вѣрою въ красшу долю руского народу и съ крѣпкою надѣєю на бѣлий успѣхъ нашої народної роботи, але заразомъ и съ переконаньемъ, що лише въ насъ самихъ спочиває найбільша сила, котра намъ може забезпечити нашъ успѣхъ, нашу будучність, приступаємо до дальшого видавництва. Въ тѣмъ переконанню постановили мы съ новымъ 1887 рокомъ значно розширити обьемъ „Дѣла“, чтобы тымъ основнѣйше и обширнѣйше обговорювати и порушувати всякі справи народні и повести дѣло народне на ширшу дорогу. Постановивши тымъ способомъ зроби́ти одинъ крокъ напередъ, мы зробили то въ тѣй повнѣй надѣ, що народъ рускій, рускій неутомимый патриотъ, котрий доси съ всякою жертволюбивою стею и посвящаньемъ помогали намъ въ веденню народного дѣла, не откажутъ намъ и теперь своєю помочи, коли съ розширеньемъ обьему „Дѣла“ спадають бѣльшій трудъ и тягари на издавництво. Звертаємо про то увагу нашихъ П. Т. читателей, прихильників и пріятель, що мимо збѣльшенія трудѣвъ и коштівъ издавництва, цѣна предплаты „Дѣла“ въ збѣльшеніи форматы позостає незмѣнена и єсть слѣдуюча:

Въ Австро-Угорщинѣ:

„Дѣло“ на цѣлый рокъ 12 зр.
на полъ року 6 зр.
на четверть року 3 зр.
на одинъ мѣсяць 1 зр.

„Дѣло“ разомъ съ „Библиот. найзнам. повѣстей“:

на цѣлый рокъ 16 зр.
на полъ року 8 зр.
на четверть року 4 зр.

„Библиотека найзнам. повѣстей“ (безъ „Дѣла“):

на цѣлый рокъ 5 зр.

Зъ Одессы до Акерману.

(Далше.)

Акерманъ єсть нинѣ повѣтовымъ мѣстомъ въ губерніи бессарабскій. Головна, торговельна часть мѣста заселена переважно жидами и прицирає въ двохъ сторонахъ до лиману; передѣлѣсти тягнута на миль далеко, тому загальне число жителѣвъ доосыть значне, сягає до 40.000 душъ. Мѣсто дуже занедбане, навѣть въ десятий части не може рѣвнатися съ нашою Коломыєю або хочъ зъ Стрыемъ. Про якусь гимназію або школу реально нѣкому въ мѣстѣ и не омітає — головне обрзованье одержують дѣти въ школахъ повѣтѣвъ (щось въ родѣ нашої давнѣйшой „Kreishauptschule“).

Жителѣ Акерману займаються торговлею товару, соли, рыбы, вина и воны. Съдѣ добувають въ значній кількості въ лиману межі Акерманомъ и Овидіополемъ.

До року 1479 авася Акерманъ Вѣлгородомъ; подѣ тою назвою згадуєся часами и въ повѣйшихъ часахъ. Здаєсь, що отъ назвы Вѣлгородъ и вся прилягаюча околиця приморена одержала назву бѣлобережя и Украины (нинѣ выводять противно: Вѣлгородъ отъ бѣлобережя). Подѣ властію Турківъ встававъ Акерманъ, съ малыми перервами, отъ р. 1479 ажъ до р. 1812.

Повѣтъ акерманскій слабо заселеный, повѣйшихъ нѣмецкихъ колоній числять въ нѣмъ 24. Въ исторіи околицъ акерманскій званій подѣ назвою отену буджацкого.

на полъ року 2 зр. 50 кр.
на четверть року 1 зр. 25 кр.

Для заграничъ:

„Дѣло“ на рокъ 15 зр., на полъ року 7 зр. 50 кр., на четверть року 3 зр. 75 кр.

Утраквизмъ п. А. Малецкого.

II.

Сенатъ университету львовского, а именно вѣрѣ профессорѣвъ факультету философичного откинувъ утраквизмъ въ школахъ въ слѣдующихъ мотивѣвъ. Онъ каже: „Даютъ инколи чути голоса, будто языки рускій и польскій такъ суть до себе приближенъ, а въ вѣхѣднѣй Галичинѣ такъ рѣсповѣдненъ, про для нашої молодежи можуть уходити за свои и що въ одномъ або другомъ наука въ середнихъ школахъ могла-бы удѣляться, — однакомъ мнѣнье то єсть лишь по части справедливѣ. Самъ взглядъ на науку противитєсь, щобъ завести рѣвнобѣжнѣй выклады въ обохъ языкахъ, бо могло-бы статись, що точку тяжести положено-бы въ школахъ середнихъ на вправы языковѣ, а занедбанѣ-бы реальну сторону науки. А и сего годѣ промовчати, що у молодежи виробилась бы якась двѣйность и рѣвнобѣдность выражень, котра уняла-бы богато ви образованію въ школахъ середнѣй. А жереломъ сего недостатѣвъ була-бы неперѣднѣ и неяснѣсть выображень, походяча въ недостатку потрѣбного и одноцѣльного ихъ розвоку въ выцѣ для учениковъ наибѣльше приступнѣмъ“. Оцѣнюючи про-то дѣло въ становища чисто дидактичного, львовскій сенатъ повѣдомивъ Выдѣлъ краевый подѣ днемъ 27 липня 1887 р., що онъ противитєсь внесенію пос. Малецкого. До того додавъ сенатъ академичный львовскій и ту замѣтку, що утраквизмъ въ школахъ середнихъ по мысли пос. Малецкого потягнѣ-бы за собою для молодежи бѣльшу труднѣсть, придати собѣ ананье, и обнижѣ-бы его уровень, а то по причинѣ труднѣсти, яка выйшла-бы въ науку въ выцѣ недостаточномъ знаніемъ, а при тѣмъ науково менше розвиненѣмъ.

Зъ своєї стороны обставъ сенатъ академичный лишь за тымъ, щобъ въ школахъ середнихъ завести повсюду обовязуючу вѣсѣхъ науку руского языка. Вымагають сего численнѣй обставины и потребности

жизни публичного и було-бы дуже пожеланымъ дѣломъ, щобъ кождый горожанинъ сего краю точно володѣвъ рускимъ языкомъ въ писемѣ и устно. Змѣну уставы въ тѣмъ дусѣ повитавъ-бы сенатъ съ великою радостею.

Сенатъ академичный университету краковскому, поспытавши такожь вѣ-передѣ вѣрѣ профессорѣвъ факультету философичного, за-явився рѣвно-жь противнымъ внесенію посла Малецкого. Онъ поставивъ собѣ передѣ вѣсѣмъ пытанье, чи користи въ утраквизму въ школахъ середнихъ виробилѣ-бы стратамъ, якѣ въ утраквизму могли-бы повстати? Отповѣдъ выпала негативно и гласила коротко: „Зъ становища педагогичного проектъ утраквистичной науки єсть такъ недѣловѣднѣмъ, що нѣякій взглядъ не може говорити въ его користь.“

Сенатъ краковскій заявивъ при тѣмъ и свой взглядъ на науку въ матернѣмъ языкѣ въ вѣгалѣ. „Уважаемо“ — каже онъ — „уживанье матерного языка яко выкладового вѣ такъ тверде условіе успѣваня науки, що всякій выломъ въ его правахъ уважали-бы мы дѣломъ для нашої школы вѣлыми шкѣднымъ и небезпечнымъ. Якъ бы цѣлею науки шкѣльной було, присвоити собѣ лишь певну суму вѣдомостей, то справу языка выкладового можна-бы ще въ становища дидактичного уважати дѣломъ байдужнымъ. Але гимназіѣ прізначенъ до того, чтобы умъ ученика умною и систематичною вправою довести до певной вѣрѣлости. Всяке обмеженіе правъ матерного языка уважали-бы мы про-то скривленіемъ организму школы. Языкъ бо єсть тымъ штучнымъ вѣрѣтостею, на котромъ и при котромъ помочи довершѣе умъ свою працю. Силувати дитину до науки въ чужѣмъ ѣй языкѣ, значить то само, що вести ви духовный ровѣдъ супротивъ природному праву ума людского.“

Въ дальшихъ своихъ выводахъ застановляєсь сенатъ университету краковскому надѣ насѣдками утраквизму на поли языковѣмъ въ вѣгалѣ. Утраквизмъ сей виробѣ-бы по его мнѣнію велику путану языкову. Якъ-равъ близка сроднѣсть обохъ языковъ могла бы принести съ собою тую дивовижнѣсть, що молодѣжь, выхована въ школахъ польско-русскихъ, говорила-бы языкомъ, котрого явища фонетичнѣ и словарнѣй для филолога були-бы може цѣкавымъ предметомъ студій.

Друга рѣчь, накопи два языки сусѣднѣ

выпываютъ на себе органично въ щоденнѣмъ житію, а инша рѣчь штучне плаканье обохъ въ теплярни утраквистичнѣй. До того, додає сенатъ, языкъ рускій находится нынѣ въ періодѣ переходѣмъ. Памятники старой литературы руской отходятъ дуже вѣгъ обьему потребности духовныхъ теперѣшной хвилѣ; вѣрѣдѣ молодой же литературы, не уймаючи богатству самого-жь языка, не овначили доси точно формѣ и матеріалу языкового, и не достаетъ имъ може ще певной традиции литературной, котра єсть такъ важнымъ факторомъ для языка выкладового.

Сенатъ краковскій университету не отъказує при тѣмъ добрыхъ намѣренѣхъ внесенію пос. Малецкого. Хочъ въ становища дидактичного онъ сему внесенію въ основѣ противитєсь, то признає, що пос. Малецкій бажає утраквизмомъ затерти антагонизмъ межинародный въ нашімъ краю. Тѣй его высокій мысли отдає онъ повну честь и думає, що полагодженіемъ драгливой справы національной довершено-бы дѣло не лишь далекоюягачою политичной але и культурной вѣрѣтости.

При тѣмъ не вытерпѣвъ сенатъ краковскій, чтобы не закрыти властивой причины антагонизму національного въ нашімъ краю, кажучи, будто его жерело лежить въ тѣмъ, що молодѣжь руска отдѣляєсь отъ польскои, зашкаралуплюєсь сама въ собѣ съ духовою для себе шкодою и набирає переувѣдченѣ, котрѣ оттакъ суть головнымъ жереломъ спорѣвъ...

Д-ръ Анатоль Левицкій подавъ свой взглядъ на цѣле дѣло въ окремѣмъ пропанатнѣмъ писемѣ до Выдѣлу краевского. Внесеніе пос. Малецкого подобалося ему дуже. Се Мойсей, котрый въ силѣ вывести оба галицкія народы въ краины вѣчныхъ спорѣвъ, хотя-бы на разѣ лишь въ школахъ. Жертва, котру принесла-бы Польша въ користь Руси, принимаючи утраквизмъ, не лишилась-бы, по мнѣнію п. Левицкого, бѣеъ спасенныхъ насѣдковѣвъ. Грядучі поколѣня стали-бы вѣсѣмъ иншими. Они думали-бы лишь о „zgodzie“ и т. д. dulce in infinitum. Мериторично д-ръ Анатоль Левицкій внесеніе пос. Малецкого не оцѣнивъ. Оно выдаєсь ему поставленымъ не на „dzis“, але на „jutro“.

Академія наукъ въ Краковѣ высказалась

Я не втерпѣвъ — пытаю молодшого „батьюшки“, хто сей мужчина, що витавѣ съ нимъ на сходахъ.

— Се знакомый учитель, безженецъ, ходитъ щодень харчуватись на корабель. А не казавъ може, що ѣде до Кишенева?

— Казавъ, — кажу.

— А не пытался, коли корабель заѣде до Кишенева?

— Та справдѣ пытался.

— У него, бачите, — говоривъ священникъ, вказуючи на чело, — не воѣ дома. Отъ мѣсяца воѣ ѣде до Кишенева, а доѣхати не може. Вся географіа ему поморочилась въ головѣ.

— Якъ же жѣ бы онъ учить, коли несповна розуму? — пытаю.

— Якось учить, — отповѣвъ молодшій священникъ.

— Они воѣ такѣ, тѣ земскіи учителя! — замѣтивъ старшій батюшка, вытѣгаючи зъ прѣглубокой кешенѣ велику фляшку „водка“, а зъ другой спору чарку. Не галичѣ довго, заразъ откоркувавъ, наливавъ и припивавъ до своего товарища оказавъ: здравствуй любѣзныи! Той „любѣзныи“ бувъ зятѣмъ старшого.

Молодшій священникъ мѣнѣ у воѣмъ подобавъ: умомъ его овѣжѣй, зъ бѣсѣды и ока проявлялась интеллигенція и енергія, одѣжь его чиста, незамаргана, не такъ якъ у старшого, що подобавъ на якогось обдертого дѣда. Старшій до якого-небудь мышлени выдавъ мѣнѣ неопѣобнѣй, онъ знавъ лишь — надѣти и выпити. За-

нимъ принесли „оуш“, старшій выпивъ ще двѣ чарки, але вже не частуючи ового „любѣзнаво“. Онъ воє лишь вдвѣлялся въ свою фляшку, неразъ ажъ нахилившись, щобъ докладно бачати, околькѣ ще позѣстало.

— Ой тѣ учителя, учителя! зѣтхнувъ старшій батюшка при третѣй чарцѣ. У мене ажъ двѣ школы були, та ледви ихъ позбулся! Смиѣхъ и розказувати...

— Та вже мѣнѣ ласкаво розкажѣтъ, — прошу его, розцѣкавившись.

— Отъ якъ було: Земство (щось въ родѣ рады повѣтѣвъ) завело у мене школу, якъ казали поступово. Останню копѣйку брали зъ сѣлянина на удѣржанье учителя, а сей, мудрагѣль, воє лишь учить: вы зѣе орете, зѣе сѣете, зѣе молотите, зѣе жѣте, зѣе пѣете — такъ мѣнѣ зѣламутивъ и зѣвѣвчѣвъ громаду, що приходило утѣкати зъ села. Отъ я и кажу молодшому своему брату (священниковѣ): заведѣмъ школу церковну, розбѣймо тамту! „Добре“, каже онъ и завѣвъ школу нову. Я учивъ религіи, дякъ сѣбѣ, а мѣй братъ учивъ грамоты. Школа була безвѣлатна. До мѣсяца въ земскѣй школѣ и одного ученика не стало — воѣ перейшли до нашої. Тогдѣ учитель земскій перенѣлся на иншу посаду, а мы заразъ и свою школу замкнули. Єще бы мужиковѣ письма!

— Школа, кажу, кождый нѣмецъ и кождый жидъ пишемный, и якось имъ добре съ тымъ. Чи лишь нашѣ люде мають бути темнѣй, воѣмъ обманкованѣй?

также против внесения пос. Малецкого. Она разбирает передь всеми пытанье, якъ та кѣлько предметѣв належало-бы учить въ школахъ средних по руски, а якъ и кѣлько по польски, оттакъ, чи въ низшій чи въ высшій гимназіи? Але на се пытанье не находить Академія достаточной отповѣди. Реальныхъ предметѣв ѣй жалъ, але жалъ также и гуманистичныхъ, жалъ именно исторіи, при котрій ученикъ має найбільше нагоды вправлятися въ языкѣ. Потому годится вже Академія на заведеніе руского языка выкладового въ 4 низшихъ классахъ гимназіальныхъ, та знову бѣдкую надъ польскими дѣтьми, що имъ прійдѣсь отъ разу учить по руски, т. е. въ языкѣ, которого они не мали нагоды научить въ школѣ народній. Комбинує дальше Академія краковска, чи не далось-бы вручити высшій классъ гимназіальный? Та ба! То значило-бы знову, будто языкъ рускій стоить выше отъ польского? А що буде съ подвійною терминологією? — пытає дальше и приходить остаточно до пересвѣдченія, що въ утравизму вийшла-бы чиста але висока вавилонська вежа. Най про-то буде якъ бувало, каже краковска Академія наукъ. И такъ теперь двѣся Русинамъ менша кривда надъ ту, яку заподѣляли-бы мы нашій польскій молодежи заведеніємъ утравизму. Теперь, то лишь 1500 учениковъ Русинѣв (надъ 500 есть въ гимназіи руской) кривдимо тымъ, що имъ кажемо учить въ гимназіяхъ польскихъ, а такъ то чотыри разы стѣлько. Поляковъ мусѣло-бы учить по руски ехобѣ.

Въ кѣдци дало свое мнѣніе о утравизмѣ пос. Малецкого и Товариство учителей высшихъ школъ у Львовѣ. Оно ровѣбрало справу въ становища чисто дидактичного и досыть объективно. Оттакъ поставило дилемму: хочете утравизму въ гимназіяхъ, то перестрѣйте передь всеми школы народній. „Już w szkole ludowej należałoby język ruski troskliwie pielegnować i więcej poświęcać mu czasu i pracy“. Последній слова характеризуютъ наилучше, въ якѣмъ неотредѣмъ положенію наука языка руского мусить дѣйствительно находить въ школахъ народныхъ, наколи найкомпетентнѣйше тѣло, бо учителя школъ средних, констатируютъ прилюдно, що въ тыхъ школахъ ані не плекають языка руского старанно, ані не жертвуютъ для него достаточного часу нѣ труду.

О скѣлько поглядѣмъ всѣхъ тыхъ ученихъ тѣлъ мы противимось, а о скѣлько на нихъ годимось, сказали мы вже въ першій части нашей ровѣдки. Коментувати ихъ ширше не потрѣбно. Всакій бо въ насъ добре знає, що внесенія пос. Малецкого ужила бѣльшость соймава лишь до того, чтобы русскимъ гимназіямъ дати такъ аванго „Schuberga“. Мы заразы по поставленію его высказали въ „Дѣлѣ“ его непрактичнѣсть и неотповѣднѣсть такъ подъ взглядомъ дидактичнымъ, якъ и политичнымъ. По роцѣ прійшовъ Выдѣль краевый съ такимъ самымъ результатомъ передь Соимъ, але выскано на часѣ и Русинамъ доси нѣчого не дано.

Батюшка здвигъ плечима. — На жидѣвъ маю иншій способъ, — оказавъ онъ, бѣючи рукою по воздуху.

Бѣсѣда батюшки немало вразила мене. У насъ, въ Галичинѣ, овященство за лучшихъ чадѣвъ радо займалося школами, божъ предѣи школа подъ дозоромъ овященника лишь въ хосенѣ церкви и громады выйти могла-бы. Убиванье жъ, хочъ бы жидѣвъ, не може бути найвысшимъ идеаломъ народу, ані одредотомъ до лучшего добробыту. Нынѣ жидѣвъ, а завтра... Ажъ кровь стинаєсь, коли хочемо тоту страшу мысль додумувати до кѣнца.

Тымчасомъ явився на столѣ „супъ“ — фляшка назадъ очезла въ великанской кешени батюшки.

Не знаю, якъ кому, але менѣ все здаєсь, що деякі чинности набоживъ, не въ пору або пересадно выповней, можуть выкликати немиле враженіе, а навѣтъ соблазнъ. Маю ту на думцѣ тѣ безчисленны хрещена старшого овященника. Передъ першою чаркою онъ тричи хрестився, при отѣздѣ корабля онъ зѣваючи перекрестивъ трячи себе и трячи ового зятя, передъ „супомъ“ хрестився зновъ тричи, по обѣдѣ также тричи. Вже хрещеніе передъ „водкою“ и трикратне хрещеніе зятя могло зовѣмъ отпасти, хочъ-бы въ огляду на численну жидову, котрій се богато справляло веселости.

За обѣдомъ пошлі воякі розмовы.

— То вы — почавъ старшій батюшка до мене — Галичанинъ? А дежъ тота Галичина? въ якѣй губерніи?

Зъ умѣщенныхъ справозданъ можемо одинаково вытягнути для себе певный хосенъ, именно научили насъ всѣ тѣ науковѣ тѣла, якъ вопѣюще кривдою для народу руского есть устава соймава о языкѣ въ школахъ средних въ нашій Галичинѣ, котроу руску молодѣжь мимо XIX артикулу основныхъ законѣвъ вмушено de facto учить чужого языка въ тыхъ-же школахъ. Сенатъ академичный университету краковскаго каже найвысшѣйше, що уживанье матерного языка яко выкладового есть твердымъ условіемъ успѣвна науки; що всяке нарушеніе сего правила есть для организмъ школы велимъ шкѣдне и небезпечне и що всяке обмеженіе правъ матерного языка выкривляе естество сего школы. Слова тѣ могутъ намъ послужити каждого часу яко отправка на выкруты нашихъ шовинистѣвъ.

Die Wacht am — Bosphorus.

I.

Коли по хвильовѣмъ охолодженію отнѣснѣмъ Россію а Нѣмеччину (по конгресѣ берлинскѣмъ) послѣдувало нове зближеніе до себе оныхъ двѣхъ державъ (въ Александрѣ), звернуло „Дѣло“ увагу деякихъ органѣвъ, що ихъ триумфальный воскрики по причинѣ сего нова „пріязни“ еще надто-надто передчасны. Факты остатного часу потвердили дуже драстично сую думку: такі дробны, и на позѣръ зовсѣмъ для Нѣмеччины ровнудушны факты, якъ полученіе Румелии съ Болгаріи и дестронизация кн. Батенберга, выставили, чтобы въ европейской и российской печати, и въ парламентахъ, голосно заговорено о „близкой“ нѣмецко-российской войнѣ, — выставили, чтобы Россія откликуясь въ Болгаріи оныхъ дипломатичныхъ агентѣвъ, отдавала опѣку надъ своими подданными не „выпробованому“, старому другу — Нѣмеччинѣ, але ворогову Нѣмеччины, республиканской Франціи. Щобы такі политичныя звороты зрозумѣти докладнѣйше, треба зъ одного боку розвидати въ ситуаци, зъ другого — узгляднѣти постѣйны проводны думки политики зѣлѣзнаго канцлера.

По дестронизации Батенберга переймала керму правлѣнія въ Болгаріи установлена сѣмъ княземъ „регенція“. Уважаючи регенцію, якъ передъ тымъ и кн. Батенберга, простыми орудіями въ рукахъ своихъ вороговъ, домагася Россія систематично и рѣшучо уступленія регенціи, и выбору нового болгарскаго князя зовсѣмъ по оной мысли и воли. Насупротивъ сего вытравало и ажъ надто энергичной акціи Россія, высказали Англія, Австрія и Италия (Сальсберги, Кальноки и Робилляты) не менше рѣшуче вето противъ такихъ далеко влучихъ претенцій Россіи, а власне посередне поциранье Нѣмеччиною становища Австріи въ болгарской справѣ было причиною прямого поднесенія евантуальности российско-нѣмецкой войны. Англія, Австрія и Италия домагаются выразно строгого заховуванія автономіи Болгаріи, въ мысль постановъ берлинскаго конгрессу; они уважаютъ регенцію, народне собрание, выборъ нового князя — исключительно внутренними и справями утвореной за згодою „Ев-

ропы“ автономичной Болгаріи, и рѣшучо перечнуютъ якѣй-небудь поодинокѣй державѣ права — мѣшати автократично въ такі внутрѣшны болгарскі справы. Маючи дуже важны интересы въ Оріентѣ, не може „Европа“ нѣкакъ згодитися, чтобы Болгаріи оталася простымъ авантюстомъ Россіи на балканскѣмъ пѣвостровѣ; „автономію“ Болгаріи хоче власне Европа забезпечити собѣ докладну контролю заходѣвъ Россіи на Балканѣ, а якъ показує примѣръ кн. Батенберга и теперѣшня регенція, умѣ Европа знайти собѣ средства такой контролѣ, не забуваючи, що недавно при повитаніи царя высказавъ голова мѣста Москвы выразне бажанье скорого возстановленія хреста на царгородскѣмъ мечетѣ св. Софіи.

Чи жъ може Россія згодитися на такую контролю, на такую автономію освободженіи своєю кровію Болгаріи, на такое полагодженіе Европою болгарской справы? Дармо глядаемо тутъ якогонебудь выходу. Ажъ надто рѣшучо, кѣлько разѣвъ устами самого царя, заявила Россія, що не може и не думаетъ згодитися на выборъ нового Батенберга, чи то Александра, чи яког другого, заявила также, що не узнае нѣ регенціи, нѣ собрания, а домагася уступленія регенціи, выбору нового собрания и выбору новымъ собраніемъ своего кандидата, Мингрельскаго Дадіана, на князя. Чи може теперь Россія отступити отъ контро-небудь въ тыхъ оныхъ рѣшучихъ бажанъ? Або може Европа хоче уступити? Противно: болгарска регенція заявляе, що не уступитъ, що собраніе нѣкакъ не може згодитися на выборъ Дадіана, а супротивъ российскаго кандидата появилася у Вѣдѣи кандидатура кн. Кобургскаго, а въ Лондонѣ заговорено навѣтъ теперь прямо о поворотѣ до Болгаріи найнемильшійшого Россіи давнаго князя Александра. Може и удасться въ кѣнци европейской дипломатіи найти якій хвильный выходъ зъ сего положенія, може и удасться на теперь отложити кровавый конфликтъ, але годѣ повѣрити въ якое т р е в а л е полагодженіе. Хтось мусить вкѣнци уступити: або Россія зрезигнує на дальшій прогрессъ въ Оріентѣ, або Европа уступить передъ Россією, — одно або друге. Фактичній обставины и жизненныя интересы сильнѣйшій отъ найдотеннѣйшой дипломатіи. Зрештою по усуненію теперѣшней внутренней кризисъ въ Англіи (уступленіе Черчилля зъ кабинету) скоро покажеться, чи и якій хвильный выходъ зъ сего положенія можливый. Англія буде мусѣла на шоє рѣшиться. Россія приближаєсь въ Азію великими и скорыми кроками до скарбицъ Вел. Британіи — богатыхъ Индій; каждого дня чуємо о новыхъ зѣлѣзницяхъ, новыхъ обозахъ, новыхъ концентраціяхъ войскъ въ напрямѣ до Мерву. Съ каждымъ днемъ стався прикрѣйше положеніе Англіи супротивъ Россіи въ Азіи, такъ якъ зъ другого боку, сталося-бы далеко пракрѣйшимъ положеніе Австріи супротивъ Россіи, по доущенію Россіи до Болгаріи. Вже цѣсарь Іосифъ II. розумѣвъ се и писалъ до Кауница, що мусить конечно въ Румелии (von Seiten Rumeliens) синити Россію въ походѣ на Царгородъ.

Якъ же отнѣснѣсь, якъ може отнѣснѣсь до теперѣшней фазы болгарской справы Нѣмеччина?

Що не только Австрія але и кн. Бисмаркъ добре тямить про балканскій пѣвостровъ, що держитъ онъ пально не только die Wacht am Rhein але и die Wacht am Bosphorus — на се есть ажъ надто много и выразныхъ доказѣвъ. Не дармо-жъ заразы по берлинскѣмъ конгресѣ розсердилася була такъ дуже Россія за то, що Нѣмеччина не хотѣла подѣрти еи далеко идущихъ претенцій и помогла Европѣ поставити на мѣсто санстефанскаго договора — берлинскій трактатъ. Не дармо прусскі офицеры подѣ проводомъ ового генерала Goltz-паша трудятся надъ реорганизацией турецкой арміи. Гр. Кальноки певно не бують-бы говоривъ такъ рѣшучо въ делегаціяхъ, не порозумѣвшій попередно съ союзникомъ Австріи — Нѣмеччиною. Правда, Нѣмеччина (якъ се кн. Бисмаркъ голооно заявляе) не має власныхъ, безпосередныхъ интересовъ въ Болгаріи, она лише тутъ перше мѣсце ближе интересованымъ державамъ: Австріи, Англіи и Итали, але-жъ нѣкакъ не можна подумати, чтобы Нѣмеччина могла ровнудушно дивитися на евантуальну войну Австріи съ Россією и на вышертѣ зъ балканскаго пѣвострова такого важнаго для себе альянта, якъ Австрія. Яке-жъ бы было положеніе Нѣмеччины супротивъ колооальныхъ военныхъ оредѣвъ Франціи и Россіи по розбитію и усюкоренію Австріи? Домагаючиотъ нѣмецкаго парламенту якъ-разъ теперь кредитъ на нове значне побѣльшеніе арміи, вказали такъ фельдмаршалокъ Мольтке, якъ и министеръ войны Бронзартъ, не только на великій военный приготавленія Франціи, але выразно и на приготавленія Россіи до войны съ Нѣмеччиною, Австрією и Румынією. Правда, „Правительств. Вѣстникъ“ и „Norddeutsche Allg. Ztg.“ оказали собѣ недавно зновъ кѣлько „мирныхъ“ комплементѣвъ, але полуофициальны органы кн. Бисмарка: „Post“ и „Polit. Nachrichten“ посылалиоза разѣмъ другого дня съ заявленіемъ, що не вѣратъ въ ширѣсть Россіи и що уважаютъ комплементы „Правит. Вѣстника“ только „маневромъ“ для легкаго затыгненія великой политики въ Парижѣ. Може навѣтъ бути, що кн. Бисмаркъ стараєсь отъ часу до часу выливати съ болѣшою вагою на Австрію, щобъ осягнути еще тѣснѣйшій альянтъ (на пр. вѣстне свое бажанье: инартикуляціи ухвалами парламентѣвъ австро-нѣмецкаго союза въ конституцію оныхъ державъ), але се ще зовѣмъ не значитъ, чтобы Нѣмеччина могла евантуально съ легкимъ оерцемъ полишити Австрію еи власной судѣбѣ. Тожъ не диво, що помимо згаданныхъ повыше комплементѣвъ официальныхъ газетъ, перестерѣгає российске „Новое Время“ передъ войною Россіи съ Австрією, вказуючи, що така война могла-бы на-теперь и въ найлѣпшій разѣ не принести користей отпѣвѣдающихъ бѣдѣи почасти великимъ жертвамъ, такъ якъ се было и съ войною турецкою зъ 1878-ого р., бо Нѣмеччина нѣкакъ не згодилася-бы на змѣну границъ Австріи.

Треба ще згадати вѣсти о новомъ российско-турецкомъ „альянтѣ“; сей альянтъ выкликъ навѣтъ дуже энергичне мѣменто въ органѣ кн. Сальсберга „Morning Post“. Може бути, що мѣжъ Турцією и Россією опрадѣ есть якое порозумѣнне дотычно собѣльной акціи въ болгарскій

„Кіевская Старина“ о Словѣ о. Петрушевича.

Въ „Кіевской Старинѣ“ за мѣсяць грудень помѣщена згадка про сегорѣчний „Литературный Сборникъ“ Галицко-русской Матицѣ, а головно про „Слово о полку Игоревѣ“ о. Петрушевича. Рецензентъ не выповѣдає послѣднего ового суду о праці нашего историка, бо тота праці есть доперва вступною, бѣльше загалною частію дѣла, отже не можна вже зъ горы предвидѣти, якій буде дальшій ходъ аргументаціи и чи удасться о. Петрушевичу оправдати деякі свои гипотезы. Здержуючись съ остаточнымъ судомъ ажъ до появленія нового выпуска „Литературного Сборника“, рецензентъ „Кіевской Старины“ вже теперь супроти деякихъ выводовъ о. Петрушевича зазначає свое становище. Именно не по добасе ему выводъ назвы Русь отъ глаголовъ *рисикати* або *ристати*. „Не надо быть заноснымъ филологомъ, — каже рецензентъ, — чтобы замѣтить научное увлеченіе автора, приведшее его къ такому толкованію.“ Въ той точцѣ, якъ бачимо, уваги „Кіевской Старины“ зовсѣмъ збѣшлись зъ рецензією, помѣщеною въ давнѣйшихъ числахъ сегорѣчного „Дѣла“.

Въ „Введеніи“ до ового Слова писавъ о. Петрушевичъ, що авторъ Слова „приорцаєтъ удѣльную систему, которая одѣлала изъ Руси федеративное государство, состоявшее изъ самостоятельныхъ княжествъ; та-же федеративная, политическая система нынѣ не опасна бы Русь отъ завоеванія просвѣщеннымъ Западомъ.“ О. Петру-

шевичъ есть прихильникомъ централистичной системы, тому и хвалитъ князѣвъ московскихъ, котрі на руинахъ Руси основали окреме государство; имъ приписує навѣтъ „спасеніе Руси отъ нашествія Татаръ“.

Исторія понимаетъ тото спасеніе дещо иначе. Причиною головныхъ злидѣвъ на Руси були въ першій линіи князѣ московско-суздальскі, а именно Андрей Боголюбовскій, котрый самозванчимъ оспособѣмъ пріянявъ титулъ Великаго князя, а не хотѣвъ подчинитися князямъ кіевскимъ. Онь року 1169 занявъ Кієвъ, велѣвъ мѣсто ограбити, дома и дворы поопалити, зъ церковей забрати вои дорогі рѣчи, иконы, а навѣтъ церковныя книги, овященничі ризы, дзвоны и т. д. (Гл. Ипат. лѣтописъ СПб. ст. 100). Князь суздальскій, не для вышней якоисъ завады, а просто зъ дикого меоти и грабѣльничести однихъ Кієвлянъ велѣвъ вымордувати, иншихъ забрати въ свои суздальскі стороны для поселенія межъ Финами. Що-жъ дивно, ели на початку XIII-го столѣтія обезсиленый и знищений Кієвъ не мѣгъ супротивъ Татаръ доконати великой завады, яка ему предотояла и яку передъ тымъ супротивъ иншихъ вороговъ все такъ свѣтло сповнювавъ въ оборонѣ цѣломъ Руси? Отвѣчалность за познѣйшій довгий теріяни подѣ армію татарскаю спадає въ першій линіи на тыхъ, що Русь обезсилили, т. е. на князѣвъ суздальско-московскихъ.

Централистичная система Москвы не богато придаєла и иншимъ оgorонамъ Руси. Новгородъ Великій (столица першого князя Рюрика) бувъ

Тутъ зять омыкнувъ старого за расу: — Се не въ нашѣмъ государствѣ, оказавъ онъ, се край, зъ ѣтки нашъ братъ Колянковскій, що то неразъ розказувавъ про Галичину!

— Та вы, — почавъ зновъ старшій, выдвинувшись грѣзно на мене, — вы навѣтъ не православыны!

— Якъ хто поймас, кажу. Въ нашихъ книгахъ стоять православныя, въ деякихъ православнѣйшыя!

— Анафема! анафема! кликавъ старшій. Якъ вы смѣете змѣняти книги св. Володимира Великаго?

— Якого Володимира?

— А хто-жъ Русь хрестиявъ? Хита не оказано въ книгахъ: „И велѣ Володимиръ люди своя крестити“?

— Ну, то хрестити, але книги идуть отъ словяньскихъ нашихъ апостоловъ, отъ св. Кирила и Методія.

— Де вамъ Кирилъ, а де Методій! Тажъ они въ Руси и не були, они учили въ Патагоніи (хотѣвъ здаєсь сказати: въ Паноніи)!

Старшій въ розгарѣ бѣсѣды подкотивъ рукавы овои расы и указалися рукавы страшно брудны, якъ-бы въ тамтого ще тыжня рубашки.

(Конецъ буде.)

Ом. Партицкий.

При вынесено дяковском справы до Сойму трудно было предвидѣти, что хтось знаидеся, что схоце квестіонувати справедливие домашнее дяковѣ отшкодована за аборану имъ дотацію и вчислену до фондѣвъ шкльныхъ. А прещѣно оно такъ сталося. Коли посолъ Романчукъ подѣлся въ Соймѣ дяковску справу и поставивъ внесесеніе, чтобы петиціи дяковский передати Выдѣлову краевому, абы Выдѣвъ въ тыхъ петиціяхъ докладно разглянувся, было при голосованію за внесеніемъ п. Романчука 30 голосѣвъ, а противъ внесенія 40 голосѣвъ, и такъ важну справу дяковску усунувъ Соймъ на бѣкъ. Внесеніе п. Романчука поднесли о. Сѣчвинскій и д-ръ Антоневичъ, противъ внесенія же выступили графъ Голѣвскій и кеендъз каноникъ Бухвальдъ, сполначенный Нѣмецъ, дуже ворожо. Не дивуемося пустой мовѣ графа Голѣвского, который въ своѣмъ цинизмѣ завидуе дякамъ, „доброю“ ихъ долъ, за що ему дяки дѣтъ себе желаютъ, чтобы такимъ долъ дожився. Бѣльше дивуе насъ промова кеендъза Бухвальда, который дяковъ порпанувъ съ органистами. Кс. Бухвальдъ не знае о томъ, что рускїи села не можутьъ рѣвнатися съ Добржеховомъ о 4.700 душъ людности, де днѣ есть парохомъ, про-то и орга-

ниста в Добрижево не може рівнятися сь дьякомъ на селѣ о 200 душъ людности. Коли Соймъ — каже кс. Бухвальдъ — надъ петиціями организовъ вадля полѣпшеня ихъ матеріального положеня перейшовъ минушого року до порядку дневного, то повиненъ консеквентно и надъ петиціями дьяковъ перейти до порядку дневного. Мы позваляемо собѣ кс. Бухвальда поучити, що петентъ дьяки не вымагають руки до Сойму „date Belisario obolum“, але домагаються увасадненого реституціи, вадля нанесеной имъ кринды при системизованню шкѣль. Кс. Бухвальдъ учився на теологичныхъ студіяхъ „о реституціи“, а въ его промовы въ Соймѣ вѣрвався, що ему той трактатъ на старі лѣта выпавъ въ памяти.

Мы думали, що дьяковска справа, важна и домашня, залагодитися дома, с. е. въ краевѣмъ Соймѣ, и не треба ей буде на ширшу арену въ Думѣ державной передъ чужестороннихъ послѣдъ выволѣкати и до ровесмотреня предкладади. Чи Дума державна поступити собѣ съ петиціями дьяковъ такъ легковажучи, якъ поступивъ собѣ съ нею краевый Соймъ, покаже будущиство. Якъ-буде оно станесе, а справа дьяковска вѣдь для насъ дуже важна, она мусить бути серіозно трактована, и скорше чи повѣйше унормована.

О т о з в а.

Хорошій примѣръ братныхъ намъ Русинѣвъ зъ Галичины, які подали намъ заснованьемъ „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ, Станиславѣ, Тернополі, Черемшынѣ, Дрогобычѣ, Коломиѣ, Рогатинѣ, Стрию и Сяноку, а ще красшій розвѣй ои народной интитуціи, котра въ короткомъ часѣ двигнула оя до значной оилы, окупивши рускі капиталы и надавши имъ живѣйшій оборѣтъ, а зъ другой стороны и переконане, що экономично сильныи народамъ припала доля бути панамъ въ овой хатѣ та павувати надъ обѣтомъ, — навели насъ на думку заовувати и у насъ „Народну Торговлю“, котра не только подавалабы намъ добрый а дешовый товаръ, но заравомъ мала-бы задачу причинити о до вытвореня независимого стану купецтва руского, збудити змыслъ торговельный межи народамъ, а цю найголовнѣйше двигнути нашъ народъ въ экономичномъ згладѣ, выоводити его въ тяжкой экономичной завиномости, и подати можнѣсть, чтобы рускій грѣш ишовъ въ пожитокъ самыхъ Русинѣвъ.

Въ той цѣли звертаемо оя до нашихъ П. Т. народолюбѣвъ съ просьбою, чтобы найдалше до 1 (13) сѣчня 1887 р. зовили повѣдомляти насъ, чи и съ якимъ удѣломъ приступаютъ до сего товариства. Цѣля проекту статутѣвъ высокѣсть одного удѣлу выноситъ 10 зр., а порука до выоты удѣлу. Крѣмъ того платитъ 1 зр. татуломъ вишового. Письма просямо адресувати: До Руской Вѣсды въ Чернівцяхъ, улица Лилийна, ч. 29.

Розумѣемо само обою, що вложеный капиталъ остане власностію вложившого, принесе властители рѣкъ рѣчно большій отокъ, якъ въ будьякомъ инѣмъ финансовѣмъ заведеню.

Наколи до згаданого дня збересе достаточне число членѣвъ и удѣловъ, подписаныи провизоричный комитетъ овлече Загальний Зѣбрѣ, на котромъ обговорено-бы статутъ и выбрано зарядъ.

Поручаючи нашу просьбу Вашѣй благосклонности П. Т. народолюбѣвъ, надѣемося, що они радо поспѣшатъ здвигнути ою народну интитуцію на Буковинѣмъ Русинѣмъ!

Чернівцѣ, въ грудни 1886.

Андрѣйчукъ Евсеѣй, парохъ въ Дорошѣвцяхъ.

Виницкій Исидоръ, ц. к. совѣтникъ краев. оуду въ Чернівцяхъ.

Вишневоѣй Николай, властитель реальности въ Чернівцяхъ.

Воробевичъ Исидоръ, протоерей и ц. к. професоръ въ Чернівцяхъ.

Гелечинѣмъ Андрей, властитель реальности.

Глинѣмъ Антонъ ц. к. офиц. почт. въ Чернівцяхъ.

Гулка Иларій, ц. к. конципиентъ фин. въ Чернівцяхъ.

Даналевичъ Иванъ, учитель въ Черешѣвцяхъ.

Завяновѣй, властитель реальности въ Чернівцяхъ.

Лѣонѣмъ Антонъ, властитель реальности въ Чернівцяхъ.

Окуновѣй Иларій, ц. к. начальникъ экономату почтъ и телеграфѣвъ въ Чернівцяхъ.

Пигулакъ Бротей, ц. к. професоръ въ Чернівцяхъ.

Пигулакъ Юстинъ, ц. к. професоръ въ Чернівцяхъ.

Поповичъ Омелянъ, надъучитель въ Чернівцяхъ.

Руснакъ Атанасій, учитель въ Чернівцяхъ.

Д-ръ Стефанъ Смаль-Стоцкій, ц. к. професоръ университету въ Чернівцяхъ.

Сѣменовѣй Альфредъ, душпастиръ въ Качицѣ.

Тиминѣмъ Иванъ, ц. к. фин. дирекціи въ Чернівцяхъ.

Федоровѣй Бротей, парохъ въ Валявѣ.

Шкурганъ Николай, ц. к. учитель въ Чернівцяхъ.

О т о з в а.

Неудачи, які заедно на поли нашего конституційного жита поносоимо, треба приписати въ первой линіи тому, що не знаемо нашихъ конституційныхъ законѣвъ, въ наслѣдокъ чого не

умѣемо въ рѣшучій хвилѣ зъ нашихъ конституційныхъ свободъ користати. Нашъ невѣжа походить головою зъ того, що не маемо приотупного и для загалу зрозумѣлого аббрѣяка законѣвъ политичныхъ и администраційныхъ.

Щобъ ту нашу хабу усунути, повязеъ я вже давнѣйше гадку, выдати „Рускій Правотаръ политичный“ або „Зѣбринъ найважнѣйшихъ и найпотрѣбнѣйшихъ законѣвъ политичныхъ и администраційныхъ“. Дѣло се обчолоне на чотыри томы. Матеріалъ до I го тому уже готовый и розходится лише о выпечатанѣе его.

Въ томѣ I-шѣмъ будутъ помѣщені:

Часть перша.

- 1) Законъ громадскій.
- 2) Ординація выборчя для громадъ.
- 3) Законъ о общарахъ двѣрскихъ.
- 4) Законъ о репрезентаціи повѣтовѣй.
- 5) Ординація выборчя повѣтова.
- 6) Законъ о принадлежнѣости до громадъ.

Часть друга.

Основныи законы державныи.

Часть третья.

Ординація выборчя до Сойму съ додаткомъ списку вѣхъ громадъ въ рускихъ округахъ выборчыхъ съ числомъ выборчѣвъ въ каждой громадѣ и съ числомъ голосѣвъ вѣральныхъ.

Часть четвертая.

Ординація выборчя до Радъ державной.

Часть пятая.

- 1) Законъ полевый.
- 2) Законъ лѣсовый.
- 3) Законъ водный.
- 4) Законъ промысловый.
- 5) Законъ конкуренційный.
- 6) Законъ дорожный.
- 7) Законъ о ложахъ.
- 8) Законъ о оудяхъ розѣмчыхъ.

Я перевѣдѣный, що вылаче такого подручника въ рускомъ языкѣ есть тецерь на часѣ и конечнымъ, бо подобный польскій и нѣмецкій подручники оутъ для загалу нашего народу не пригодни и вадля высокои цѣны неприступни. За тымъ промовляе такожъ резолюція на окружномъ Вѣчу въ Коломиѣ 29 вересня 1886 р. поотавлена и однодушно принята. Резолюція ая звучитъ: „Поручаемо нашимъ просвѣтлымъ товариствамъ, чтобы вылази въ рускомъ переводѣ вѣ основныи законы державныи и законы громадскіи и чтобы въ каждой русской школѣ и канцеляріи громадской знаходился бодай одинъ примѣрникъ такого книжкы“.

Томъ першій обнимати буде 30 аркушѣвъ печатаныхъ великомъ 8-ки, або (съ переднымъ словомъ и вступомъ) надъ 500 сторѣвъ, и въ протягу 6 мѣсѣцѣвъ мае оупустити печатню. Цѣну предплатъ на I томъ вразѣ съ послыкою означася на 2 зр., а безъ послыки на 1 зр. 80 кр. Понеже однакъ оредѣтъ матеріальныхъ не маю на накладе такъ обѣмного дѣла, тожъ друга, може и важнѣйша часть того плану залежитъ уже отъ руского загалу, отъ тыхъ, котрымъ такій зѣбрѣвикъ есть необходимый, именнѣ отъ нашего интелегенціи, особливо нашего духовенства и учителей рускихъ громадъ.

Сподѣваюся, що вѣ людѣ доброй волѣ омагати мене будутъ въ той работѣ, одинъ томъ, що ооро надѣшнѣтъ предплату на I-шій томъ, а другой томъ, що звертати будутъ увагу на мое выдавничтво и старатися будутъ его ширити, и надѣюся, що моя праця не останеся въ рукописи а узрѣтъ свѣтъ Божій на пожитокъ моихъ Земляковѣвъ.

Предплату прошу присылати переказомъ подѣ моею адресою.

Бережаны 13 (25) грудня 1886.

Аръ Даміанъ Савчанъ
адъюнктъ оудовый.

Запросины до предплатъ

на „Руску Историчну Библиотеку“,

котра буде мѣстити въ р 1887 въ V томѣ: Монографія до исторіи Галицкой Руси Смирнова, Дашкевича и д-ра Шараневича; VI томѣ: Исторію Вел. княжества Литовского В. Антоновича; оттакъ олдѣють IX—XII томы Богдана Хмельницкого М. Костомарова.

V томъ небавомъ буде розболаный. Предплатъ на одинъ томъ франко 1 зр. 25 кр. Два томы оправни въ англійске полотно съ пересылкою рекомендованомъ 3 зр. 10 кр.

Предплатники монографіи Богдана Хмельницкаго обязаны взяти цѣне дѣло за 5 зр. франко, або 6 зр. 20 кр въ оправѣ, а такожъ на оплату ратами цѣля власной деклараціи.

Предплату найлучше посылати переказомъ на адресу подписавою або черезъ редакцію „Дѣла“. Александръ Барышникъ профессоръ въ Тернополі.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Змыи въ генералици.) По смерти цѣсарского ген. адъютанта бр. Мондла настала потреба обсаженя сѣи посады. Дося однакъ сѣи посады ще не обсажено, а то именнѣ для того, що въ цѣлой генералици маюте настати важныи змѣны. Загально говорятъ, що на мѣсто пок. ген. адъютанта Мондла мае прійти шефъ генеральнаго штабу фельдмаршалъ бр. Бекъ. Кажутъ такожъ, що бар. Бекъ хоче генеральну адъютантуру перобразувати на ладъ прускій, а именнѣ такъ, чтобы вѣ справы оособити въ войску, котрѣ те-

перь залагоджуются въ президіальномъ бюрѣ першого бѣдлу министерства войны, концентрувалася въ генеральнѣй адъютантурѣ. На олучай, коли бъ бр. Бекъ бувъ именований ген. адъютантомъ, то фельдмаршалъ бр. Райнлендеръ, комендантъ 10 корпусу въ Бернѣ, зѣбавъ бы шефомъ ген. штабу. Рѣвночасно роздѣлилася поголооска, що головнокомандующій въ Галичинѣ кн. Виртембергъ мае зѣ згладу на здоровье податися до димісії, а на его мѣсто мае бути именований головнокомандующимъ въ Галичинѣ фельдцейгмайстеръ Бауеръ и цю архіхи. Рудольфъ мае обняти коменду 2 корпусу и вѣдѣнскій генералъ.

(Президентъ угорского кабинету о ситуаціи заграничній.) Члены партія лаберальной угорского сойму и члены палаты панѣвъ, перебуваючі тецерь въ Будапештѣ, оскладали президенту угорского кабинету новорѣчій желанія. Гр. Зичи мае промову до мин. Тиосы и переходячи до справъ политичныхъ оказавъ, „що въ хвилѣ небезпечности партія лаберальная остане якъ одинъ мужъ на поли борбѣ“. На то бѣговѣвъ Тиоса, нагадуючи поясненя гр. Кальнокого въ ообщныхъ делегаціяхъ, що цѣлю австрійской политики не може цю иншого бути, якъ лишь удержанье мира, и въ той цѣли зрѣбать держава все, що не нарушае еи чести и интересовъ. Отъ чаю агаданого поясненя не сталося нѣчо такого, що могло-бы захитати надѣю на удержанье мира. Промову Тиосы приняли зѣбранныи грѣмками окликами.

(Принимы до закона о загалномъ отолченю.) W. Allg. Ztg. доноситъ, що въ половинѣ сѣчня будутъ оголошеніи принимы выконавчі до закона о загалномъ отолченю. Надъ выготовленьемъ тыхъ приписѣвъ, котрѣ дотыкають такъ само Угорщину якъ и Австрію, працюють тецерь въ министерствѣ войны дуже пыльно.

(О конференціи министровъ), котра бѣбувалася въ дняхъ 30 и 31 грудня, доноситъ оціцально въ Вѣдяхъ: Дня 30 грудня конференция Тиоса съ гр. Таффе. Огъ годъ 2 до 4 бѣбувалася у гр. Таффеого ообщна конференціи министровъ, въ котрой брали участь министры Дунавской, Тиоса и Салари. Ані въ справѣ нагтовѣй ані въ справѣ цукру и оковиты не прійшли до порозумѣния. Въ справѣ квотовой депутаціи поотавлено, що угорска депутація збересе въ Будапештѣ съ почеткомъ сѣчня, а австрійска депутація у Вѣднѣ рѣвночасно съ открытиемъ Радъ державной. Обѣ депутаціи будутъ ообща радити разомъ такъ довго, ажъ уложатъ нуниціюмъ. Наколи ообща покажею потреба ообщныхъ нарядѣ, то мѣсце и часть тыхъ же будутъ пѣзвѣйше назначеніи. Переговоры въ справѣхъ угодовыхъ будутъ вестися далше у Вѣднѣ на початку сѣчня. — На ообщной конференціи министровъ бр. Билинда, гр. Вельзергайма и бр. Феррарного уложено оостаточное розпоряженя и назвы въ справѣ конкисціи ообщъ обовязаныхъ до загалного отолченя. Иншихъ нарядѣ и порѣшенъ не було, ані не була такожъ проектованъ. Въ справѣ конверсіи угорскій министры не конференция съ нѣккимъ. — Дня 31 грудня конференция министровъ гонведѣвъ Феррари съ министромъ краевой обороны гр. Вельзергайма. Въ справѣ выконаня поодинокыхъ установъ закона о загалномъ отолченю будутъ выготовленіи ще поодинокіи розпоряженія. — Новыи угорскій министры коммунаціи, Баросъ, конференция съ министромъ торговлѣ, маркизомъ Бакетомъ. — Вчера, т. е. дня 3 н. с. сѣчня, мѣла прійхати знову до Вѣднѣ угорскій министры Тиоса, Салари и Сеченій вразѣ съ угорскими членами конференціи мытвой въ справѣ дальшого веденя переговоровъ угодовыхъ, котрѣ — якъ доносятъ оціцально — доведутъ оимъ разомъ имовѣрно до порозумѣния въ вѣхъ текущихъ справѣхъ.

(Угода съ Россією въ справѣ волоцѣговъ и ообщъ безъ наспирту.) Зъ Петербурга доноситъ, що царъ затвердивъ ноту министерства австрійского, котре предкладае оспособъ взаимного выдѣлюваня и приймаваня назавъ руссійскихъ и австрійскихъ подданныхъ, котрыхъ высылане до бѣчины задля недостатѣ удержаня або браку напорту або въ наслѣдокъ волоцѣговъ показася конче потрібнымъ. Владае то въ очи, каже „N. fr. Presse“, що о той нотѣ министерства, котру вже передъ мѣсѣцемъ выолано, а котра здаеся мати характеръ угоды, не було у насъ дося нѣчого вѣдѣстно, и цю не оголошено еи ані въ „Дневнику зак. держ.“ ані въ угорскомъ зѣбрѣ законѣвъ.

Заграничній Державы.

Справа болгарска. О внутрѣшномъ положеню въ Болгаріи такъ пише рускій кореспондентъ „Одесск. Вѣстника“: „Въ краю нема грошей, все золото вывозится цѣлымъ въ рускій касы до Румуніи и передаеся въ Букарештѣ болгарскому банкиру Евламію Георгію, котрѣ въ родѣ комисионера высылаетъ его за рахункомъ своєї комисіи въ Нѣмечину на уплату коштѣвъ артилерійского матеріалу. Болгаре купили въ Нѣмечинѣ лишь самого пороуху за 60.000 наполеондорѣвъ, а за пушки, бомбы, возы и т. д. платятъ оотки тысячѣвъ наполеондорѣвъ. Показуеся, что мы засыпавъ пороухомъ, бомбами и пушками великого калибру а въ мошнѣхъ гнѣздатся пауки. И для кого то все! Край руинуюся и о-безсилая надѣрными податками а его правительственный людѣ заняты европейскою политикою и заклоченьемъ военныхъ союзѣвъ та коалиціями въ цѣли розбитя руссійского героя. И омишно, и оумно и дурно при томѣ! — Говорятъ, что межи Болгарією, Румунією и Сербією ведутся тецерь переговоры о союзѣ, котрого цѣлю мае бути, напасти на Россію и Туреччину на олучай войны межи Австрією и Россією. Тутъ мно-

гѣ вѣрять въ подобну войну. Болгаре надѣются захитати Адрианополь и Константинополь, Сербѣ заняты Македонію, Вадиянъ и Кистендиль а Румунѣ взяти Русчукъ и Варну. Я думаю — каже кореспондентъ, що въ той борбѣ турецкѣ полки побѣдѣ и Румунѣвъ и розжнутъ Сербѣвъ и Болгарѣ, а скоріасте, здаеся, лишь Австрія. Говорятъ, что новобранцѣ тецерьшней бранки въ тушеніомъ окурзѣ не хотѣли присягати регентіи лишь кн. Батенбергскому, що имъ и позволено. Русоофилы упали тутъ зовѣмъ на душѣ, часло ихъ значно зменшало, особливо мѣжъ купцами. Они сподѣвалися, что Россія буде окупувати Болгарію и выдвинге край въ партійной вражды, але заведио. Тецерь мусятъ оидѣти русоофилъ боронитися отъ десяти батенбергистѣвъ. Наколи такій станѣ ще продовжится, то трудно буде найти въ Болгаріи сторонниковъ руссійского впаиву. Де лишь покажеся десятка — двѣ русоофиловъ, тамъ заводятся заравъ станѣ облога. — Кореспондентъ „Одесск. Вѣстника“ каже правду, що на узбровнѣ выдѣютъ тецерь въ Болгаріи великіи оумы, треба однакъ то зважати, что пушки, бомбы и пороухъ були вже давнѣйше самымъ кн. Александрѣмъ замовленіи въ Нѣмечинѣ а цю до накладеня великихъ податковъ на народѣ, то кореспондентъ невѣрно переае вѣсть, бо агентія Гавасо рѣшучо дементуе ту вѣсть и доказуе, что правительство болгарске не только не збѣльшило податковъ але ще и зменшило выдатки на ообщую рѣкъ о цѣлымъ миллионѣ. Вѣсть, что на балканскомъ лѣвосѣтѣ готовится лѣвой союзъ противъ Россіи и Туреччины, здаеся мати трохи оравды за обою. Се можна бодай вносили въ декихъ важныхъ ообщѣвъ въ ообщинахъ декотрыхъ балканскихъ державъ. Румунія ни прир. зъ давна була въ дружныхъ ообщинахъ съ Болгарією а нинѣ остане навѣтъ досытъ явно по оторѣмъ Болгаріи. Межи Сербією а Болгарією ообщины такожъ значно змѣнилася. Сѣбрѣ о Брегову, котрѣй бувъ причиною поотѣной войны, заклочивъ мирно, хочъ Россія тому противилася и не хоче признать ою угоду закономъ. Болгарія бѣтотушила Брегову Сербіи и очевидно не безъ якихъ корветей для себе. Якого рода оутъ тѣ користи, трудно же тецерь оказати, але то вже есть важнымъ фактомъ, что мѣжъ обома державами наставъ миръ и дружнѣй ообщины. Доносятъ такожъ, что болгарске правительство побороило вже кроки въ грецкой дипломатичной агентіи, чтобы въ Атинахъ була заведена такожъ дипломатична агентія болгарска. Уже само принятыи такой агентія значило-бы зближене Греціи до Болгаріи, що въ тецерьшней порѣ значило-бы немало, особливо, коли зважимо, что мимо того, что Россія не признае регентіи и правительства болгарского законнымъ, другѣ державы не конче зважуютъ на то, и навязуютъ ообщины съ тымъ правительствомъ. Впрѣчимъ интересы Греціи, Сербіи и Болгаріи оутъ однаковы и они мусятъ ообщно поотулати, коли хотятъ ообщ ообщити при загалномъ заворушеню и безъ згладу на Россію мусятъ въ ообщномъ интересѣ порозумѣтися съ обою. Чи наотущивъ бы такій подѣлъ евентуальныхъ користей, якъ се окомбанувать кореспондентъ „Одесск. Вѣстника“, о томъ можна оумѣнѣтисъ. Сербія такъ само не оосируе на Македонію, якъ Болгарія не хотѣла-бы бѣдати Румунѣмъ Русчука и Варны. Одно что було-бы можливѣ, то то, что Греція, Сербія и Болгарія подѣлила-бы мѣжъ себе Македонію. Зауважати въ дальшій комбинаціи подобного рода не хочемо, бо нема нѣблжихъ данныхъ, на котрыхъ хочѣ-бы ихъ имѣти можна оцертѣ. — Члены депутаціи болгарской въ Лондонѣ мѣла заявити лордовъ Иде-слай, что они понимаютъ зовѣмъ, что повернене кн. Александра есть зовѣмъ неможливѣ. Они прооили англійске правительство, чтобы оно вставило за Болгарією у другихъ державъ и помогло тымъ до оокорного выбора князя. Зазначили однакъ, что Болгаре не бажають собѣ кн. Мингрельского, а впрѣчимъ хотятъ повѣстати съ Россією въ якъ найблизѣйшихъ ообщинахъ. Лордъ Идеослай мае ообщити депутаціи, что Англія буде оосирати Болгарѣ, на ообщко то дастся о pogodити съ угодами, але далше не буде ангажуватися. Болгаре най старатися порозумѣтися съ тыми державами, котрѣ наибѣльше оутъ въ оѣй справѣ интересованіи. Депутація заповѣла вже оѣй прѣѣдѣ до Риму, здаеся отже, что она не помине Париза. Гр. Робилантъ мае заявити, что прійме ея приватно и зовѣмъ такъ, якъ еи принимали у Вѣднѣ. „Пѣвнѣчна агентія“ доноситъ зъ Джурджева, что велике болгарске ообрѣние народне буде оскладане на 10 сѣчня от. ст. для выбора князя. Правительство думае оголошити Болгарію независимымъ королевствомъ, а кн. Александра выбрать королемъ. Вѣсть оя здаеся походити зъ оѣи, что въ Болгаріи ведеся дѣйотно велика агитація за кн. Александрѣмъ, и кажутъ, что скоро-бы лишь бѣи явился въ Болгарію, то въ Македоніи выбухла-бы ворохобня, а тогды цѣлу олоуцену Болгарію оголошено-бы королевствомъ.

Россія. Дѣбрь цѣрскій переносится для 8 сѣчня от. ст. зъ Гатчины до Петербурга. — Зъ нѣмечныхъ жерель доносятъ, что вѣсто о. Австріи Россія и концентраціи войска оутъ зовѣмъ безѣпѣтанныи, ба навѣтъ, организація арміи руссійской находится на вѣ станѣ переходѣмѣ. Вѣсть о абрѣеию Россія розпустила головно польска праса, и для того не можна ѣи вѣрвати. Зъ приватныхъ жерель доуѣдомося такожъ, что вгаданѣ вѣсти оутъ зовѣмъ безѣпѣтанныи, а надъ границею австрійской нема такого руху войскавого, якъ то до недавна ще доказували польскіи газетѣ. Мимо того не даются заперечити, что роблято певнѣй приготавливалъ военный, такъ само якъ они роблято въ Австріи, Нѣмечинѣ и дру-

гихъ бѣлихъ державахъ европейскихъ. — По причинѣ выступленія кн. Александра Батенберга янову на арену политичну, отъбываеся вся праса россійска дуже въ рѣзкомъ тонѣ и доказуе, что кн. Александръ послухае депутацию и поверне знову до Болгарии. „Новости“ доказуютъ, что война выбухне надалѣше съ початкомъ цѣтня, бо Россія не може доше чекати, и что тогда Нѣмечина отане по сторонѣ Австрій. „Нов. Время“ каже, что надѣя на удержанье мира щезла зовѣмъ, отъ коли кн. Батенберга сполучено знову съ справою болгарою. „Jour. de St. Pbg.“ называе поголоску о недоуѣ царя злбною ложю, котру розпустили биржевыи спекулянтъ и агенты прасы.

Нѣмечина. Нѣмецка радъ звязкова мала нынѣ збѣрѣнъ на наряды. Говорено, что на нарядѣхъ буде такожъ присутный и кн. Биомаркъ, въ Берлина однакъ доносѣтъ, что вѣсть ся есть неправдивою. Кажутъ, что друге чѣтанье предложено войсковому на повѣмъ засѣданю парламенту нѣмецкого мае отбугею около 10 сѣчня и что наряды надъ нимъ займутъ наибольше два засѣданья. — Берлинска „Mil. Ztg.“ доносѣтъ, что фабрикация нового карабину магазинного поступила вже такъ далеко, что майже цѣла пѣхота сталого войска може нимъ бути вже заосмотрена. Тымъ способомъ випередила вже Нѣмечина вой другы державы европейскы. Вѣсть сю подтверждаетъ такожъ звычайно добре информирована „Kreuzztg.“, и каже, что послѣ ея информаций узброенье цѣлой арміи нѣмецкой окончилось вже съ надходжаюмъ весною. Новымъ карабиномъ будутъ насампередъ заосмотрѣны тѣ полки, что стоятъ наиблизше границѣ.

Англія. Уступленье лорда Черчила зъ англійского кабинету въ теперѣшну пору сталося фактомъ великой вати и выликало рѣжного рода коментарѣ. Головно говорено, что Черчилъ уступивъ для того, что не годился на заграничну политику лорда Сальсбергеро. Сымъ пояснено такожь, что и отношени Англіи до Австрій теперѣ вѣднѣются. До „Pol. Corr.“ доносѣтъ теперѣ зъ Лондону, что наирѣзъ заграничной политики англійской не змѣнится въ нѣмѣхъ черезъ уступленье лорда Черчила, бо загранична политика була якъ разъ тою токою, на котру годился Черчилъ съ Сальсбергеромъ. Можна однакъ на певно сказати, что оя змѣна въ кабинетѣ англійскомъ отбѣлае сама собою некотроу на отановѣ Англіи въ Европѣ, бо повага и важность каждого правительства тратѣ на значеню, скоро заходегъ ова, что кабинетъ може зработи мѣсце другому, который мавъ-бы иншу тенденцію въ политикѣ заграничной. Лордъ Сальсбергер конферувать съ Гартингтономъ, что до обнятия уряду канцлера окарбу на мѣще Черчилена, але оерѣшучо отговивъ, за то постановивъ сѣбно оъ Черчилемъ наклонити Гешена до обнятия теки канцлера окарбу. Говорятъ навѣтъ, что Гешенъ мавъ вже на то згодитися. Наколи-бы Гешенъ вступивъ дѣйстно до кабинету, то кажутъ, что отступлено бы два мѣсяца въ кабинетѣ либераламъ. Провѣдъ консервативовъ въ палатѣ по словѣ обнявъ министровъ войны Смитъ, але мимо того повѣстане и далѣше въ кабинетѣ.

НОВИНКИ.

— При надходжѣмъ свѣтлѣмъ празнику Рождества Христоваго шлемо сердечне поздравленье нашимъ Вп. Читателямъ, якъ и всѣмъ ширымъ Русинамъ! Горячо бажаемо имъ всего земного блага, щоби на своей рѣднѣй земли проживали въ гараздѣ, щасливо и весело. Рождество Христа, Спасителя міра, да розгрѣ насъ всѣхъ ясными лучами святого огню поспѣшной любви и любви своей народности та своего народу! При свѣтахъ Рождества Христоваго нехай ще больше розяснятся захмареный небосклонъ надъ нашою Русею, — нехай засѣе яснымъ сонцемъ свѣта правда наша народна, щоби отъ ея могучей силы всякій явни и скрытй вороги Руси, всякій явни и маскованый перевертѣль, фарисей и коварники щезли, якъ щезае той дымъ... Рождество Христа да розгрѣ всѣхъ насъ до ревныхъ, самоотверженыхъ, неуспынныхъ трудовъ для блага Руси! Христосъ рождається!

— Слѣдуюче 145 число „Дѣла“ выйде зъ причинъ святѣ Рождества Христоваго во второкъ въ збѣлшенѣмъ обѣмѣ.

— Товариство Русинъ Женщинъ въ Станиславѣ завѣдомляе, что вечеръ съ танцами отбугеся его заходомъ въ четвертъ 20 л. сѣчня 1887 въ сали казиновои въ Станиславѣ. Выдѣлъ товариства докладѣе войхъ трудовъ, щобы той вечеръ выпавъ удачно, а добры результаты того вечера тымъ больше пожаданъ, что товариство намѣряе оснувати въ Станиславѣ воспиталище дѣвоче и вже навѣтъ мае невелику оуму грошеву на то призначену, а однакъ за-для браку большыхъ фондѣвъ до теперѣ о томъ на оерію думати не могло. Проте товариство Русинъ Женщинъ уповае, что руска интеллигенція черезъ членскыи удыль въ томъ вечерѣ прїиде такъ важному на родному дѣлу въ помѣч! — Отъ Выдѣлу товариства Русинъ Женщинъ въ Станиславѣ.

— На XV-тѣмъ засѣданю центрального Выдѣлу товариства „Прогрѣтъ“ зъ дня 31 л. грудня 1886 ухвалено: 1. Загальны Зборы окликати на день 2 лютого 1887 р. Зборы отбугутъ въ комнатахъ

„Рускои Бесѣды“ у Львовѣ, ул. Скарбѣвока, ч. 2. I. поверхъ. Въ той самъ день рано отбугеся въ Успенской церкви поминальнѣе богослуженье за помершихъ членѣвъ товариства. По Зборахъ отбугеся вечерокъ импровизованыи упрощеныи п. академаками. 2. П. Василевъ Ивасюковъ, Буковинцевъ, слухателю техники у Вѣднѣ, удылено запомогѣ въ квѣтѣ 30 зр. 3. Принято до вѣдомости, что выйшла вже зъ друку VI-та книжочка за рѣкъ 1886 л. заг. „Про Маркіана Шашкевича.“ 4. Принято въ члены: 1. Читальню въ Старуви, 2) Григорія Скрабуша, пѣвца церковного въ Токари, 3) Ивана Гриневецкого, директора руского театру, 4) Антона Дутка въ Репеховѣ, 5) Читальню въ Гѣдзичевѣ, 6) Кирила Трильовского, правника, 7) о. Ивана Вожейка въ Вашенцѣ великой. 5) Выдѣлъ дакуе VI. Добродѣямъ за дары для товариства: Вп. Аниѣ Леонтиевѣй Костомаровѣй за 18 дуже цѣнныхъ книжокъ и Вп. М. М. Стасюлевичу, редактору „Вѣстника Европы“ за лакаве приосланье тыхъ-же книжокъ; п. Волод. Левичу за 25 книжокъ; проф. Волод. Шухевичу за 36 штукъ монеты; п. Волод. Лѣсковичу за 5 книжокъ; о. Чернецкому за 1 образъ и 1 книжку; Редакціи „Дѣла“ за 13 книжокъ; проф. Олек. Барвѣнскому за 2 книжки и рукописи Федьковича, Нечуя и Кулѣша; Д. Яковенкову зъ Кіева за 10 книжокъ, Д. Сумцову зъ Харкова за 4 книжки. Жертвы до библиотекы посыланыи сего року такъ щедро, что библиотекъ зъ 636 книжокъ зросла на 1786 книжокъ въ 2.237 томахъ. 6) Вкѣнци пригадуе Выдѣлъ овиимъ членамъ, что ще не зложжили вкладки за рѣкъ 1886, щобы поспѣшили, бо канцелярія товариства тымъ только членамъ высылѣе календарѣ „Прогрѣтъ“ на рѣкъ 1887, который зложжили вкладку за р. 1886. — Отъ Выдѣлу тов. „Прогрѣтъ“ у Львовѣ.

— Выдѣлъ товариства „Школьна Помѣчъ“ окликавъ минавшого мѣсяца дня 13 грудня вой убогѣ дѣти рускыхъ школъ, котры конечно потребували якои запомогѣ въ одежи чи чоботахъ а при томъ добре учатся, и предѣдатель товариства заявивъ имъ, что въ нагороду ихъ шильности и доброго поведѣна роздасть хлопцямъ бунды, а дѣвчатамъ плащики, а зновъ иншимъ дѣтямъ, такъ хлопцямъ якъ и дѣвчатамъ, чоботы. Въ колькохъ случаяхъ угладивъ Выдѣлъ дуже бѣднѣ дѣти и тымъ способомъ колькоро дѣтей достало и одежу и чоботы. Выдѣлъ роздавъ того дня 96 паръ чобѣтъ купленыхъ за готовѣ грошѣ у мѣщанъ куликѣвскихъ за 123 зр. 24 кр. разомъ съ подкованьемъ ихъ. Бундъ роздано 61 штукъ хлопцямъ, а плащикѣвъ дѣвчатамъ 36 штукъ. Зъ того даво дѣтямъ школы вправъ: чобѣтъ 58 паръ, бундъ 16 а плащикѣвъ 28; а дѣтямъ школы им. Маркіана Шашкевича: чобѣтъ 38 паръ, бундъ 45, а плащикѣвъ 8. Бунды згоджено отъ штуки по 3 зр., а плащики по 2 зр. 80 кр., отже за бунды належито 183 зр., а за плащики 100 зр. 80 кр., разомъ 283 зр. 80 кр. Вой тѣ бунды и плащики звавъ Выдѣлъ на кредитъ у кравца въ надѣ, что жертволюбива интеллигенція руска якъ попередныхъ лѣтъ, такъ и теперѣ споможѣ наше товариство. Поручаемо отже казковой памяти! — Выдѣлъ товариства „Школьна Помѣчъ“ въ Народный Домъ у Львовѣ. *Амер. Польскій, предѣдатель. Ром. Заклинскій, касиеръ.*

— Американцы о рускомъ обрядѣ. Въ ч. 10 выходячого въ Потовилъ (въ повѣнчѣной Америцѣ) письма „Amerikanischer Republikaner“ подыбуемо подорожнѣ замѣтки одного Американца зъ его подорожи черезъ Шенандоа. Межъ иншими читаемо тамъ слѣдуюче: „Вертаюся до мѣста переходили мы по-при греко-униатску церковь, котрой вежѣ подобна трохи до минарету звернула вже зъ рингтовской горы нашу увагу. Бѣе ое однакъ греко-католика церковь не лише въ Сполученыхъ державахъ але и въ цѣлой Америцѣ. Церковь була отчуждена, то-жъ увышли мы до середины. Въ церквѣ розпозналися чо-ино олужба Божѣ. Мы не розумѣемо ані по грецки, ані по мадароки (sic!), ані по словацки, то-жъ ошвы и молитвы були для насъ зовсѣмъ незрозумѣлыми. Обряды здавалися намъ подобными до римско-католикацкихъ. По олужбѣ Божѣ было случайно вѣнчанье. Певна молода, котра була одинокю жѣнщиною въ церквѣ, плакала подчасъ цѣлого богослужѣна. Не знаемо, чи ое такій у нихъ звычай весѣльный, чи може дѣвчина плакала зъ туги за отчиною та за родиною, что поилишила въ отармѣ свѣтѣ. При обрядѣ вѣнчаня кладутъ жѣнкамъ на голову золотѣ або мѣсяжнѣ вѣнцѣ, заеое, яко символъ ихъ достоинства въ роднѣ. Службу Богу и вѣнчанье совершѣвъ съ повагою гр. к. свѣщенникъ о. Волянскій.“

— Русинъ въ Австрали. Въ часѣ походу австрійского войска до Шлезвигъ-Гольштайнѣ, бѣднѣй войакъ зъ Комарна Михайло Грѣбъ лѣшався въ Нѣмечинѣ, а зъ-отамъ отплывъ до Австрали и тутъ заложивъ собѣ красне господарство. Про своихъ земляковъ нашъ эмигрантъ не забуеъ и часто дававъ о собѣ знати. Сего-жѣ року приославъ до Комарна дѣвъ вѣднѣ карты корабельный зъ Гамбурга ажъ на мѣсце для двоухъ людей, что хотѣла-бы прїѣхати до него, бути при нѣмъ, а по его смерти (онъ безжениый) обняти цѣле его господарство, а мае, якъ пише, 4 коней, 200 овецъ и подостаткомъ поля. Въ 1860-тыхъ рокахъ двоухъ войакѣвъ зъ Комарна безъ дому и лому удалося на чужинѣ знайти лучшу долю, — то нынѣшному мешканцю Австрали, и другому Яцкову Пеленскому, который нынѣ есть властитель великой фабрики саянѣвъ у Вѣднѣ, званою не лише въ Австрій але и за границю.

— Цсарь не удыливъ санѣмъ ухвалѣмъ галицко-го Сойму о змѣнѣ уставы краевой о школахъ народныхъ и середныхъ. Довгы дебаты въ Сойтѣ на нѣчо не здалося, все пошло въ воду...

— Министерство просвѣты намѣряе зарядити ще одну ревизію книжокъ въ школьныхъ библиотекѣхъ, а то зъ той причины, что при першѣй ревизіи поступовало неоднаково и задерживало въ однихъ библиотекѣхъ книжки, котры выкидано зъ другихъ. Друга ревизія мае отже довести до пожаданой подѣ овиѣмъ зглядомъ одноцѣльности.

— Въ Комарнѣ, якъ мы доносили, завязалася ткацка оидка для подвигненя сего домового промыслу, который въ нынѣшнѣ часы значно подѣуавъ. Спѣлка оя дуже не на руку жидамъ, тымъ больше, что ткачѣ нашѣ мають дѣтати роботу для фабрики тютюну въ Винникахъ и не будутъ примушенѣ робити жидамъ мѣхи, за котору то роботу въ добрый часъ двоѣ людей, одно за варстатомъ а друге при крученю цѣвокъ, заробляе 30 кр. на день. И той работы жиды нынѣ не хотѣтъ дати, хѣба лише подѣ уловѣмъ, что нѣякой другой работы нѣколи не прїиме. Про „хайремъ“ нашихъ комарнянскихъ жидѣвъ розкажемо дуже цѣкавы рѣчи другимъ разомъ.

— На головной почтѣ у Львовѣ выдѣютъ урядники на рускѣ адресы польскѣ резервы. Quousque tandem?!

— Товариство „Защита недвижимыхъ мастиѣвъ въ Чортковѣ“ збѣрало доси на удыль надѣ 2000 зр. Дѣяльність товариства мае розпочатися, коли подѣписана оума удыльѣвъ дойде до 10.000 зр. Доси приступили майже выключно самѣ Русины зъ окрестности Чорткова.

— Сельску крамницю отворивъ въ Колендахѣхъ, пов. чортковского, господарь Гринъ Солоненко, выслуженый фиверъ.

— Въ повѣтѣ долиньскѣмъ мають громады 13.000 морговъ своихъ власныхъ лѣобѣвъ. Дотеперѣшне господарство въ тыхъ лѣсахъ було дуже нерациональнѣе и довело до того, что деякѣ громады зовсѣмъ понижили свои лѣсы. Долинскій Выдѣлъ повѣтвой вылавъ теперѣ люстратора лѣсового, щобы направиавъ зло.

— Въ Садажѣ коло Богородчанъ засновано заходами о. В. Паука читальню, котра числитъ 94 членѣвъ.

— Вп. о. I. Витовинскій откывае съ днемъ 20 л. сѣчня 1887 у себе въ Денисовѣ новый тримѣсячный курсъ науки для управитѣльвъ спѣву хорального.

— Львовѣ числитъ теперѣ 118.643 душъ всего населѣния разомъ съ войсковымъ, отже о 8.897 больше якъ при конскраціи въ р. 1880. Въ першѣй половинѣ 1886 р. заключено у Львовѣ 457 ошущевъ, уродилоохъ дѣтей 2.234, а умерло 944 людей.

— Львовскій горожане Кароль Киселька и Игн. Дреколеръ одержали отъ папы титулъ кавалеровъ орденѣ св. Григорія.

— Добрыи заробокъ! Въ урядовѣй „Gazetъ Lwowski“ читали мы недавно, что будто правительствовъ съ жалемъ глядитъ на занедбанье культуры тютюну въ Галичанѣхъ и облудме оредѣта, якъ бы злему зарядити. Тымчасомъ цѣла причина зла лежить влѣоне въ поступованю урядовыхъ органѣвъ при выкупнѣ тютюну. Такъ п. пр. господарь зъ Пилатковѣхъ, пов. борщѣвского, Ф. Ваврикъ завѣзъ недавно до магазину въ Ягольницѣ 9 кильо тютюну своєю упарывъ и одержавъ за то готовкою 2 кр. а. в. Розумѣея, что така нагорода и таке поступованье съ селянами, садачими тютюнъ, не поддвигне культуры тютюну, а противно, причинится до чимъ-разъ большого ея упадку и занедбаня.

— День 3 сѣчня с. р. зазначивъ у Вѣднѣ двома сензационными сумными случаями. Въ готели при улицѣ Песталоццоу убавъ асистентъ почтовой Кароль Екхонеръ свою любовницю, акторку Фогельманъ, а оидѣла самъ отобравъ собѣ житѣ. Того-жѣ дня сѣбѣвъ Зайлеръ пробивъ сѣбѣвчакъ Гамльбаверъ зъ мѣсти, что не хотѣла поддѣтасы его любовнымъ намовамъ.

— Жиды въ россійскомъ войску. Сего року оставило до россійского войска дуже богато жидѣвъ особливо зъ класѣ бѣднѣйшой. Точность та жидѣвъ була наслѣдомъ найновѣйшихъ приписѣвъ войсковыхъ, послѣа котрыхъ на роданы жидѣвскѣ, котрыхъ члены утѣкають чередъ войскомъ, постановлено накладати кару въ сумѣ 300 рублѣвъ а денунціантѣ дѣтае ще 50 рублѣвъ нагороды. Приписѣ тѣ оголошено такъ позно, что жиды не мали ще часу выдумати противъ нихъ який небудь способъ. Розумѣея само собою, что тѣ новѣ приписѣ дѣткнули наибольше бѣдныхъ жидѣвъ, бо богатѣ найшли ще и въ послѣднѣй хвилѣ спомѣвъ увольненя, о который въ Россіи не трудно, оскоро маея грошѣ.

— Цсарь Вильгельмъ обходивъ дня 1 н. от. сѣчня 80-лѣтний ювелеръ свои службы войковою. Того дня явилася въ цѣсарской палатѣ депутация зъ 17-ти корпусныхъ генералѣвъ подѣ проводомъ наслѣдника нѣмецкого престола и складала цѣсаревѣ GRATULACIJE въ имени арміи. Про промовѣ наслѣдника престола старенькѣй цѣсаръ подѣкувавъ дуже сердечно своему сынови, а оттакъ подѣбшовъ до ген. Мольткего, подавъ ему руку и дякувавъ дуже щиро за его великѣ заслуги.

— „Strażnica Polska“, двотыждневникъ политично-экономично-супольный подѣ редакцію I. П. зъ Олексова Глѣшовѣа, почала знову выхадити отъ лат. Нового року.

— Лянгевичъ, звѣстный генералиссимусъ въ польскѣй ворохѣи въ 1863 р., веде — якъ доносѣтъ зъ Вѣднѣ до Dziennik-a Polsk-ого — переговоры въ цѣли закуна добръ въ окрестности Нового Санча.

— Подозрѣние о крадѣжѣ сумы 5789 зр. зъ уряду податкового въ Коломыи паде на Стефана Тиборча, бугшого подѣоцира 42. полку пѣхоты, который утѣкъ 13 грудня 1886 зъ арештѣвъ войсковыхъ въ Коломыи, забравши съ собою документы Мих. Волчиньского, Тиборчъ, мужчина середного росту,

мае волосѣ каштановатѣ, очи жовтавы, и подѣватѣ, бѣловатѣ лицѣ; говоритъ по руски, нѣмецки, угорски и румынски.

— Майораты въ Галичинѣ обнимають 87.430 морговъ землѣ, т. е. 0.65 процентъ землѣ цѣлого краю. Всѣхъ майоратѣвъ естъ въ Галичинѣ 8, а що до величины слѣдуютъ они по собѣ въ такѣмъ порядку: 1) гр. Поточскихъ (Данпуть и др.) обнимае 34.647 морговъ; 2) гр. Сѣмьинскихъ-Левичскихъ (Хоростковѣ и др.) 12.359 м.; 3) гр. Стадѣновѣхъ (Богородчаны и др.) 9.785 м.; 4) гр. Любомирскихъ (Пшеворокъ и др.) 8.586 м.; 5) гр. Голуховскихъ (Скала и др.) 8.269 м.; 6) Чарковскихъ (Волковѣвъ) 5.815 м.; 7) гр. Баворовскихъ (Чаборѣвка и др.) 4.147 м.; 8) гр. Борковскихъ (Боринѣтъ и др.) 3.818 м. Якъ бачимо майже вой тѣ майораты положенѣ у вѣсходнѣй Галичинѣ.

— „Русское Дѣло“, органъ панславяноствѣ москвскихъ, котре выхадѣтъ на мѣще „Русѣ“ Аскокова, завѣсило россійское правительство на три мѣсяцѣ.

— Згорѣвъ театръ въ Филадельфи дня 28 грудня 1886 о год. 11 передъ полуднемъ подчасъ пробы. Зъ людей не стративъ нѣхто житѣ, однакъ лучилося богато калѣцѣвъ. Шкода выноситъ надѣ 300.000 долларѣвъ.

— На розширѣнѣе лѣоналю тов. „Академичне Братство“ зложжили п. питомѣвъ дух. семинаріи 2 зр. 30 кр. Далѣше на цѣла товариства дарували Вп. проф. Д. Гладиловичъ 160 примѣрникѣвъ книжки „Иванъ Выговскій и Юрій Хмельницкій“ Нечуя, п. В. Коцовскій 75 примѣрникѣвъ книжки „Житѣе и значенѣе М. Шашкевича“. — За тѣ дары окладае Выдѣлъ сердечну подѣаку. *Е. Петрушевичъ, голова.*

— Замѣстъ новорѣчныхъ желаній прислала на руки нашей редакціи П. Т. д-ръ Брыковичъ зъ Вѣднѣ 1 зр. на коладу для бѣдныхъ ученикѣвъ рускои гимназіи а 1 зр. для бѣдныхъ ремѣсникѣвъ членѣвъ товариства „Зорѣ“, проф. Ол. Барвѣнскій зъ Тернополя 1 зр. 60 кр. на кошты збѣлшеного формата „Дѣла“. Спаси-Вѣтъ!

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Каноничну институтію на Корчинѣхъ дек. скольскому одержавъ о. Романъ Крижановскій.

Сотрудничство въ Пѣйхѣхъ одержавъ о. Николай Бѣлевичъ, сотр. Полоничной дек. буского. Введеніи оо.: Филіпъ Пелехъ яко завѣдатель Черепина; Евгеній Качмарскій яко сотрудникъ въ Товщовѣ; Михайлъ Форыкъ яко завѣдатель Илова.

Удѣльненіи оо.: Володимѣръ Прокурницкій отъ завѣдательства Черепина; Теофилъ Шуровскій отъ сотрудничства въ Пѣйхѣхъ; Володимѣръ Яновъ отъ сотрудничства въ Лолянцѣхъ.

Додатокъ особистый вызначило намѣстничство о. Лѣву Цегельскому въ Голосковичахъ въ сумѣ 100 зр. рѣчно.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Именованіи оо.: 1) Кароль Федоровичъ, сотрудникъ въ Самборѣ, одержавъ грамоту на душпастиря для войковѣхъ обряду руского тамъ-же; 2) Рѣпецкій Теодоръ, сотрудникъ въ Самборѣ, одержавъ грамоту на душпастиря вынѣзѣвъ тамъ-же; 3) Ординариатскими комисаріями школьными для деканата перемыского именованіи: першимъ Кравчикъ Зенонъ, парохъ въ Негрибѣхъ, другимъ Будыновскій Иларіонъ, парохъ въ Уйковичахъ; 4) деканомъ перемыскимъ именованіи дотеперѣшный мѣсто-деканъ Емал. Паславскій, парохъ въ Торкахъ, на мѣще Вир. о. Куликовского, именовагого архипресвитеромъ канцуды въ Станиславѣхъ.

Отзнаки хрилошанскій одержавъ о. Мих. Лятошинскій, парохъ въ Ольшаницѣ, дек. яворовского, якъ и архіерейское благословеніе по причѣвъ 50 лѣтнего священства.

Завѣдѣніи до канон. институтіи оо. Ант. Дыгалевицъ на пар. Полнатичѣхъ, дек. парохнического, и Мих. Щирба на пар. Тернаву вышшу, дек. затварняцкого.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Даниѣль Бонковский, капелланъ въ Рудѣ, деканата буского, упокоюся дня 24 грудня въ 71 роцѣ житѣ а въ 37 священства. Вѣчная ему память!

† Магдалина зъ Нагѣрянскихъ Конашевска, вдова по пароху въ Коронци, упокоюлася въ Бережанахъ. Вѣчна ѣй память!

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Дирекція зѣлѣзницѣ державныхъ доносѣтъ, что купонъ акцій зѣлѣзницѣхъ архикн. Альбрехта платный отъ дня 1 сѣчня 1887 буде выплачуватися отъ того дня въ ц. к. ушрив. заг. авотроземскѣмъ кредитовомъ Заведеню по одному ринскому а. в. сѣбѣломъ. Въ часѣ отъ 1 ажъ до 14 сѣчня 1887 выключно можна тѣ купоны вымѣнявати такожъ въ Берлинѣ въ банку нѣмецкомъ; въ Франкфуртѣ н. М. въ Deutsche Vereinsbank, и у извѣстѣ Ериангера и оидѣвъ; въ Монахѣмъ въ Bayerische Vereinsbank въ маркахъ поѣла пересѣчного курсу. Отъ 15 сѣчня 1887 буде сей купонъ выплачуватися лишь въ Земскѣмъ кредитовомъ Заведеню у Вѣднѣ.

— II ге Львованье 5% облигацій коммунальных I. е. мисіи Банку краевого дня 3 л. сѣчня 1887: Серія А. по 100 зр. чч.: 12, 44, 49, 73, 80, 228, 285, 312, 357, 429, 551, 623, 629, 708, 709, 734, 741, 790, 849, 1041, 1053. — Серія В. по 1000 зр. чч.: 74, 89, 116, 188, 290, 313, 341, 344, 352, 372, 375, 388, 410. — Серія С. по 5000 зр. чч.: 76, 78. — Выльшованіи облигаціи оутѣ платны

отъ дня 1 я. цѣтня 1887 р. — Неотобраны облигаціи въ попередного лѣтована въ дня 1 я. липня 1886 р.: Серія А. ч.ч.: 35, 69, 135, 140, 211, 226, 295, 365, 419, 475, 495, 498, 530, 574, 692. — Серія В. ч.ч.: 42, 252, 303, 435.

— Лысы иранскіи. На тягненью отбывшій-ся оного въ Краковѣ выпала головна выграна въ сумѣ 25.000 зр. на ч. 32183; выграна въ сумѣ 2.000 зр. на ч. 47718; по 600 зр. выиграли ч.ч. 68297, 27115, 68350, 24045, 6270.

— Торговля збѣжемъ. Загально можна сказати, що торговля збѣжемъ удерживалась въ послѣднихъ тыждняхъ въ одинаковій мѣрѣ. На торгахъ въ вѣденскомъ и пестенскомъ торговля збѣжемъ поднеслася въ послѣднихъ дняхъ въ причины, що експортной млыны въ Долятавіи и на Угорщинѣ закуповують готову пшеницу на вывозъ муки до Швейцаріи, Франціи и Англіи. На нашихъ краевыхъ торгахъ удержуе торговля збѣжемъ такожъ въ одинаковій мѣрѣ. Лѣшій роды пшеницѣ купують все ще на вывозъ до Чехіи и Моравы. Жита пошукують дуже не только у насъ, але и на другихъ торгахъ въ монархіи, а то головно достаиваю для войска. Ячмѣнь въ лѣшнихъ родахъ пошукують на експортъ, отбыть на плѣхшій роды слабый. Овся пошукують дуже. Манушого тыждня вывезено въ Вѣднѣ богато овса до Швейцаріи, въ насѣдокъ чого на вѣденскомъ торгѣ наставъ великій пошукъ за овсомъ. Попытъ за рѣпакомъ бувъ у насъ малый, а то для того, що торговля олѣмъ и макухами мало оживлена. Продажъ конюшинъ червонои стаебъ у насъ чимъ разъ болѣе и показуе въ потреба на замовлена на заѣвы. На торгахъ нѣмецкихъ не хотятъ продуценты продавати по цѣнахъ, якъ имъ дають купцѣ, и задеся, що цѣна пѣйде въ гору. Подажъ конюшинъ бѣлой воюды мала. За горохомъ въ лѣшнихъ родахъ пошукують, але доводъ малый, плѣхшій горохъ продають по нотованныхъ цѣнахъ. Торговля бобикомъ и выкою на експортъ до Чехіи и Моравы зменшила подчасъ латинскихъ овятъ значно. Хмѣль въ плѣхшихъ родахъ безъ попыту, лѣшій роды мають сталый отбыть на експортъ.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. А. Ч. въ Нисмичахъ. За „Библ. н. пов.“ за II. поврѣкъ прїеде ще 2 зр. — Вл. Д-р С. С. въ Ч. Зъ присланныхъ 4 зр. вписано 1 зр. на 1886 р. а 3 зр. на 1887 р. — Вл. А. Б. въ Галинахъ. За 1886 р. все заплане; присланъ 2 зр. записали мы на р. 1887. — Пчт. Тов. насинове въ Залѣзцахъ. Присланъ 4 зр. выставляютъ до 31 м. марта 1887, а не якъ пишете до 31 янвня. — Вл. Д-р Д. С. въ Б. Зъ присланныхъ грошей 1 зр. приназъ ще на рѣкъ 1886. Хибуючій аркушъ выслано. — Всч. С. А. въ Подл. Намъ належито ще 2 зр. за рѣкъ 1886. — Вл. В. А. въ Т. Дуже промовно! — Вол. Сох. въ Р. Розправы опустити не можна, отже не лѣшася нѣчо иншого, якъ або самому прїѣхати, або поручити дѣло тутъ якому адвокату.

О т о з в а.

Небавомъ подъ каждою рускою стрѣхою загомонить веселе „Христоосъ роднои!“ а съ тымъ завитае радѣе до каждого родинного огнища. Выдѣлъ Рускои Бурои Тернопольской, переослаючи всѣмъ овиимъ Добродѣямъ щарѣ желаня веселыхъ овятъ, осмѣляеся при сѣй олучайности пригадати и поручити ихъ благоосклонной памяти овою институту и умѣщену въ нѣй молодѣжъ. Веяка хочъ-бы якъ дробна лѣшта абрана при олучайности колядованя, чи то грѣшныи чи натуральными, буде принята съ вдякою. Отъ Выдѣлу Рускои Бурои Тернополь д. 21 грудня 1886. Ол. Баретинскій.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1663 257—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыку. Цѣна одной пачки 20 кр. За упакованье и посылку почтою чинителъ 10 кр.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 49—? якъ такожъ

5% Преміованіи листы Гипотечный

Порученя зъ провинціи выконуе отворотно почтою безъ провизии.

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товаровъ, касова и коптова. Кожда зъ нихъ въ оравѣ съ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а воѣ три разомъ 6 зр. 40 кр.

Инструкция, якъ тѣи книги провадити належитъ, вышла вже зъ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и высылает: **Василь Нагорный** у Львовѣ.

Закладаюся

за волю цѣну, що жаденъ зъ монхъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій красивыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1666 Всч. Духовенству. 56—?

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи выконують точно и ретельно. На жаданье выслано взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Въ тов. „Академичне Братство“

(ул. Скарбѣвска ч. 2) можна достати слѣдуючій книжки власного выдана:

Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.

Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр. За посредствомъ товариства можна достати ще слѣдуючій книжки:

Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1884 р. . . . 1 зр. Обрунители, зъ русскаго, 60 кр.

Наслѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадриль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „

Листы Шевченка до Бр. За-леского . . . 30 „ Порвалаея нитка . . . 30 „

Витовскій и Хмельницкій И. Нечуя . . . 20 „ Вечерницъ, опов. Гоголя 17 „ Фотографія старого моего аль-бому Яковенка . . . 30 „

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зельзницъ державныхъ.

Выписъ въ розкладу жды,

важный отъ 1 грудня 1886.

Прїѣздъ до Львова:

0 2 год. 25 мин. въ нощи мѣш. по-
ѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Стани-
славова.
0 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ
зъ: Хирова, Стрия.
0 4 год. 15 мин. по полудни особ.
поѣздъ зъ: Хирова, Станисла-
вова, Стрия.

Отъѣздъ зъ Львова:

0 11 год. 27 мин. передъ полуд-
нои особ. поѣздъ до: Хирова,
Стрия, Станиславова.
0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ
особ. до: Хирова, Стрия.
0 6 год. рано мѣш. поѣздъ до: Хи-
рова, Стрия, Станиславова.
0 7 год. 7 мин. рано особый по-
ѣздъ до Стрия.

NEUE (12.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus'

Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis a Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRAZ FL. 5.70. O.W.

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ (Моравя)

улиця Фердинанда ч. 22

посылает за послѣлитою: *)

10 метр. черного терна, подвойно широкого зр.	4 —
10 „ кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир. „	4 —
10 „ драйтрагъ, тяжкій „	2 80
10 „ калмукъ, найновѣйшій взорецъ „	3 —
10 „ бархантъ, найкрасшій взорѣцъ „	3 60
10 „ матеріи на шляфроки въ кратки „	2 50
3 1/4 „ матеріи на зим. одѣжъ мужеску, модній „	3 75
3 1/4 „ матеріи на плащѣ отъ дощу „	5 —
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣсть „	3 50
1 заслона съ джугы турец. взорѣ комплектный „	2 30
1 гарнит. джутов., 1 обрусь и 2 одѣила „	3 50
1 гарнит. рипсов., 1 „ и 2 „ „	4 50
1 стебноване одѣило до снаия, тяжке „	3 —
1 простирало 2 м. довге „	1 50
1 сѣнникъ 2 м. довгий „	— 90
3 обрусы, льняный, бѣлый, червоный, жовтй 10/4 „	2 —
6 серветъ льняныхъ 4/4 „	1 20
6 ручникѣвъ льняныхъ Ia зр. 1.80 Па „	1 20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.) „	4 20
1 „ шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ „	5 50
1 „ веби кингъ 30 в. л. Ia зр. 7 — Па „	5 80
1 „ канафасу 30 вѣд. лѣкт. „	5 20
1 „ градию дамаст. 30 в. л. Ia зр. 7.50 — Па „	5 50
1 „ оксфорду 30 в. л. (чesk. фабр.) „	4 50
1 „ моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бун. бѣлый „	6 —
3 дамскіи сорочки зъ шифону богато вышиваніи „	2 50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами „	3 25
3 нѣчній корсеты богато украш. Ia зр. 4 — Па „	1 80
3 спѣдницѣ фильц. богато обшиваніи, червоный сивй, драпъ „	3 —
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону „	1 60
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякой барвы „	1 50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечой въ всѣхъ барвахъ модный „	2 —
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами „	1 50
1 клятаска сорочка муж. бѣла Ia зр. 1.80 — Па барвна „	1 20
6 ковтирикѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ „	1 —
3 оксфор. сорочки для робѣтничѣвъ Ia зр. 2 — Па „	1 40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе Ia зр. 2.50 — Па „	1 80
6 зимовыхъ скарпѣтокъ рѣзнобарвныхъ „	1 10
1 англійск. пледъ до подорожи 3.5 м. довг. 1.6 м. шир. „	4 50
3 модній краватки атласовіи широкіи Па 75 кр. Ia вузкій „	1 50

Цѣнники и взорѣцъ даромъ и франко.

Недогдѣе прїймаеся назваъ зовѣимъ радо.

*) Для Всч. духовенства, высшихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ особѣ на выразне жаданье и безъ послѣлпаты.

1730 20—20

Юсифъ Потоцкій

Львовѣ

Ул. Сикотуса ч. 2.

поручае овою робѣтню обуви мужеской, дамской и дѣтнячой якъ такожъ добре выконану роботу. Замѣтцевъ зволятъ прислати лѣшь переносенный чобѣтъ або черевикъ. Замовленя выконую въ найкоротшѣмъ часѣ и по умѣрен- нѣй цѣнѣ. 11—10

Запросины до редакціи „Государь и Промышленникъ“, часопись
когда въ роѣ 1887 выхѣдити буде 2 разѣвъ въ мѣсци (1 и 16) въ объемѣ одного печатного аркуша.
Предплату выноситъ:
на цѣлый рокъ 2 зр. — на 1/2 року 1 зр. 20 кр.
Предплату просимо присылати до Редакціи и Администраціи „Государя и Промышленника“ у Львовѣ, ул. Галицка ч. 44.

Рѣзбы украшеня (ор-наменты) въ дерева, олта-ры, иконостасы и всякіи украшеня архитектурныи до церквей и комнатъ выго-товляе въ всякихъ стѣлахъ

Тадей Сокульскій

Львовѣ, Пекарска ч. 4.

1793 12—0

(При ованъ таѣ фирма прѣ-стуетъ хибнодану въ календаряхъ адресъ ул. Паньона ч. 13.)

К. Ф. Поповичъ

въ Тернополи

поручае

по 2.10, 2. 2.50, 2.70, 3.— и 4.50 р. франко.

Порто по вѣе и бѣчѣвка.

Прошу ованй замовленя.

1801 16—24

Прижажучихся свя-тахъ Роства Хр. това-рство „Рѣзба“ поручае

Коляда Щедрѣвки

для охотъ забавы воѣхъ рускихъ лѣдничѣвъ и Бо-гу въ ч. и славу. На-кладъ дѣл. Юрія Федь-ковича. за 12 кр. а съ пересылкою почтовою 14 кр.

Дѣл. можна въ тов. „Провѣ“ у Львовѣ, ул. Скарбѣвска ч. 2.

До священникого на селѣ глядѣ доброй кухарки, котра охотѣ варити и пе-чи, умѣла такожъ провадити домашнее хозяйство. Пожадана есть Русинъ съ доброю реко-мендаціею при зголомѣна подѣ адресомъ О. poste restante Жовковъ 3—3

Лишь пѣ маркою „Котва“

лучшимъ на гостѣцъ матиэмъ поручае мѣ правдивый

n-Expeller

отомъ“ яко дуже не средство домове.

Въ запѣ въ всѣхъ аптекѣхъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 52—?

всѣ эффекты и монеты

подѣ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованіи,

котріи посяла закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшой постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня кашиталѣвъ фон-довыхъ, цуциларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выловованя съ 10% преміею т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволони по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизии.

ИСИДОРЪ ВОДЪ

у Львовѣ, ул. Сикотуса ч. 6

поручае пов. П. Т. публикѣ овой выключный складъ

Россійской гербаты.

Одержуе правильно шо тыждень свѣжій транс-портъ найлѣпшій гербаты зъ Москвы и поручае еи посяла побѣцъ сто-ячого цѣнника	Кайсовъ, знам. черна 1/2 кильо . . . 1.60	зр.кр
	„ „ „ мѣлянжъ „ „ . . . 1.80	
	Сушонгъ, знаменита „ „ . . . 2.—	
	„ „ „ найлѣпша „ „ . . . 3.—	
	Мѣлянжъ караванна „ „ . . . 4.—	
	Фу-у-у (Ч. I.) „ „ . . . 3.20	
	„ „ „ (Ч. II.) „ „ . . . 4.60	
	„ „ „ (Ч. III.) „ „ . . . 6.—	
	К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р. . . 2.40	
	„ „ „ („ 2 „ 50 „ . . . 3.—	
	„ „ „ („ 2 „ 50 „ . . . 3.75	
	Высѣвки (знаменита 1/2 кильо . . . 1.60	
	„ „ „ (P. prima „ „ . . . 1.80	
	„ „ „ (non plus ultra „ „ . . . 2.50	
Замовленя выконуе-ся найрѣдѣльнѣше и скоро, такожъ за по-слѣлпатою, упакованье франко.	Ласкавий порученя почтою, опа-кованье франко. 1802 5—20	
Особливо звертае-ся увагу на знаме-нитій роды К. & С. Попова.		

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святыхъ) о 5-й год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне зстереженіе. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбавлено“ по 20 кр. а. в. Рендямціи неопечатаній вольній отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 18. G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse, F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замѣ въ Одессѣ Дерзавская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
 на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
 на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
 на півъ року . . 2 зр. на півъ року . . 2 рубл.
 на чверть року . . 1 зр. на чверть року . . 1 рубл.
 Для Заграниччя, окрімъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 16 зр.
 на півъ року . . 8 зр.
 на чверть року . . 4 зр.
 съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр.
 Поддиможе чило коштівъ 12 кр. а. в.

Запросины до Предплаты на рокъ 1887.

Съ новымъ 1887 рокомъ розпочинається осьмий рокъ видавництва „Дѣла“. Якъ доси такъ и на будуще буде „Дѣло“ вѣрно и непохитно придержуватись своєї народной програмы и буде смѣло и неустрашимо боронити и заступати права и свободу руского народу. Съ глибокою зброю въ красшу долю руского народу и съ крѣпкою надѣєю на болѣйшій успѣхъ нашої народной работы, але заразомъ и съ переконаньемъ, що лишь въ насъ самихъ спочиває найбільша сила, котра намъ може забезпечити наші успѣхы, нашу будучність, приступаємо до дальшого видавництва. Въ тѣмъ переконанні постановили мы съ новымъ 1887 рокомъ значно розширити обсягъ „Дѣла“, чтобы тымъ основнѣйше и обширнѣйше обговорювати и порушувати всякі справи народны и повести дѣло народне на ширшу дорогу. Постановивши тымъ способомъ зробити одинъ крокъ напередъ, мы зробили то въ тѣй повнѣй надѣй, що народъ рускій, рускій неутомимый патриоты, котры доси съ всякою жертволюбивою и посвящаваньемъ помагали намъ въ веденіи народного дѣла, не откажутъ намъ и теперь своєю помочі, коли съ розширеньемъ обсягу „Дѣла“ спадають болѣйшій труды и тягари на издавництво. Звертаємо про то увагу нашихъ П. Т. читателей, прихильниковъ и пріятель, що мимо збільшенія трудівъ и коштівъ издавництва, цѣна предплаты „Дѣла“ въ збільшеніи форматы позостає незмѣненою и єсть слѣдующа:

Въ Австро-Угорщинѣ:

„Дѣло“ на цѣлый рокъ 12 зр.
 на півъ року 6 зр.
 на чверть року 3 зр.
 на одинъ мѣсяць 1 зр.

„Дѣло“ разомъ съ „Библиот. найзнам. повѣстей“:

на цѣлый рокъ 16 зр.
 на півъ року 8 зр.
 на чверть року 4 зр.

Зъ Одессы до Акерману.

(Конечь.)

По обѣдѣ старый батюшка заважає отпочинти, съ молодшии и выйшовъ на покладъ. При нагодѣ розповѣсть онъ менѣ про житє-долю украиньскихъ овященниковъ.

— Въ Россіи, оказавъ онъ, овященники вразъ съ причетомъ церковнымъ становлять все еще окрему касту — иншій у нихъ думки и бажанія, не тѣ, що порушають живыхъ людей. Цѣла наше образованіе отбываєсь въ окремыхъ до того школахъ, бурсахъ, безъ звязи съ житємъ и съ потребамы житя. На всю Россію числятся 200 духовныхъ школъ для хлопцѣвъ. То школы приготавливающіи, элементарны, до котрыхъ ходять выключно лишь дѣти овященниковъ и причетниковъ церковныхъ. Батюшки мусять дѣтямъ вже зараня выбирати будуче званіе и посылати ихъ въ духовны школы. Здаєсь, въ тѣмъ и головна хіба нашего недомаганія. На овященника треба быти отъ переконаньемъ и званьемъ, а званіе ажъ въ дозрѣлѣмъ вѣку вироблюєсь. Зъ дѣтей, назначенныхъ вже зъ горы въ овященники, великій процентъ не має покликанія, святитися зъ конечности, хлѣба ради... Зъ приготавливающихъ клясъ одна часть, якъ звичайно, задля злыхъ успѣховъ не поступає дальше, другій идуть въ епархіяльны, духовны семинаріи, де вже въ низшихъ клясахъ

*) До року 1861 лишь сыны священниковъ або церковныхъ причетниковъ могли бути овященниками. Нынѣ духовны школы посещати можутьъ дѣти такожъ и чужихъ становъ, але се выпадки надзвычайно рѣдкі.

„Библиотека найзнам. повѣстей“ (безъ „Дѣла“):

на цѣлый рокъ 5 зр.
 на півъ року 2 зр. 50 кр.
 на чверть року 1 зр. 25 кр.

Для заграниччя:

„Дѣло“ на рокъ 15 зр., на півъ року 7 зр. 50 кр., на чверть року 3 зр. 75 кр.

Съ Новымъ Рокомъ!

Съ Богомъ довершили мы не легкой трудъ семилѣтнего нашего издавництва. Съ Богомъ вступаємо въ осьмий, не знаючи, чи вже онъ нашої Руси святой зможе принести облегченіе догепершней незавидной ей долѣ. Мимо того стрѣчаємо нового гостя съ щирымъ привѣтомъ, радючи надѣєю, що не стане онъ намъ бодай горшымъ отъ попереднихъ. По руку того посѣдаємо въ провидѣніи Божьмъ и въ нашихъ власныхъ силахъ, що прибувають та растутъ съ каждою хвилиною а въ борьбѣ щоденной о права нашего народу набирають крѣпости кривеи.

Съ Новымъ Рокомъ желаємо про-то Руси тѣй святой напередъ всякого дальшого зросту и скрѣпленія тыхъ найтвердшихъ основъ лучшей будучности. Въ нихъ упованье, въ нихъ всѣ надѣй руского двадцати-миліонного народу, що не безъ воли Божой стануть великаномъ посередъ Славянства, подпершиися о горы угорскы, а устремивши свой поглядъ на верховья Днѣстра, Дону та Кубань; що оживъ своимъ питомымъ житємъ и стоитъ нынѣ на сторожи свободного духового розвою всей славянской братіи.

Сынамъ того народу желаємо при тѣмъ единости та дружности гадохъ и дѣлъ, завѣщанныхъ славными нашими предками. Въ единости и дружности запорукъ скорого зросту, успѣху и остаточной побѣды гуманного ихъ труда.

Трудъ сей нехай понесетъ съ Новымъ Рокомъ на всѣ поля, на всѣ отлоги, на всѣ концы нашої землѣ, красной на всю Европу, зрошеной кровію и засѣяной костями славныхъ прадѣдовъ нашихъ. Най нѣ одна душа руска не стане холодною для великой задачи, котру народъ рускій довершити має, най кожде руске сердце оживотворится гуманною

идеєю добра всѣхъ, идеєю завѣщанною великимъ поетомъ нашимъ.

И длитого всякому товариству, всякой институціи руской, беручий участь въ святомъ дѣлѣ отрожденія нашего, посылаємо нынѣ щире: помагай Боже! Вѣримо, що за ихъ ревною, неуспинною працею намъ засіяють красшій днѣ. Розвѣй духовый, уморальненіе загаду, плеканье сильныхъ та правдивыхъ характеровъ, движеніе масъ до самопомочи, поправа экономичныхъ отношеній, зрозумѣніе правъ національныхъ и политичныхъ, одобряванье духа, — се задача, котру тѣ товариства съ пожертвованьемъ доси сповняли и сповняютъ не перестанутъ.

И на тобѣ, руска хато съ твоимъ твердымъ патриотизмомъ посередъ житейскихъ недостатковъ, и на тобѣ, руска родино, нехай съ Новымъ Рокомъ спочине благодать Всемиру! Жита, пшеницы и всякой пашницы най будутъ тобѣ повнѣй стоги и высокій обороти. А молода челядь твоя, дѣти твои, най растутъ и дальше въ страсть Божьмъ, розумѣ и добрѣ на пожитокъ и славу своему народови!

И тобѣ молодежи руска, що умѣ свой богатинѣ свѣтломъ правды и науки, сердечно съ Новымъ Рокомъ: помагай Богъ въ духовномъ трудѣ! Ты розумѣешь добре свою найважнѣйшу задачу и пожертвуєшь для неї всѣ свои силы.

И тобѣ, оживаюча Руси зеленой Буковины, и вамъ покривденнымъ братьямъ забескидскимъ, и тобѣ Словутичемъ зрошена та студенными вѣтрами зломана Руси-Украино — сыны Галицкой Руси шлють нынѣ сердечный привѣтъ. Крѣпѣтся до доброго дѣла, а трудъ вашъ остонетъ и противъ врагъ адовыхъ. Не чужого мы бажаємо, а своего добра. Мирный розвѣй — нашъ завѣтъ, а противъ загибеліи національной нашъ твердый протестъ, — ото програма, иѣкому не страшна, а довершити ей нѣхто насъ не посмѣе спинити.

И тобѣ, живой розсадникъ руской мысли и дѣла въ далекой Америцѣ, съ Новымъ Рокомъ отъ всей европейской братіи щире: щастя Боже и поважанье за то, що на чужинѣ умѣєшь славно зберегати свои святошій народній и святошій вѣры.

учатъ рѣзныхъ богословскихъ предметѣвъ. Тутъ головну вагу кладуть на російскій языкъ; зъ иншихъ, свѣтскихъ предметѣвъ богато учать, навѣтъ философіи, математики, медицины — въ загалѣ ажъ 40 предметѣвъ, только жъ все прихачемъ, безъ ладу, системы, оправдешній хаосъ!

— А чи всѣ семинаристы одержують овященіе?

— И половина нѣ. Кто при загальныхъ экзаминахъ доотавъ першу або другу ногу, того овятятъ; хто одержавъ третью ногу, може бути только діакономъ; хто нѣчого не знавъ при испытѣ, иде на цѣвца церковного; хто школу покинувъ, не докончивши воѣхъ курсовъ, може бути що-найболѣе „старшимъ“ паламаремъ.

— Хто-жъ то, тѣ старшіе паламарѣ?

— Они обслужуютъ при олтарѣ, подъ ихъ вѣдомствомъ ризы церковны и весь церковный лады. До помочи мають „молодшого“ паламаря, що загаломъ свѣтло, роздѣлює свѣчки, замѣтає церковь...

— Якъ бачу зѣ всего, то ваші дяки и „старшіе“ паламарѣ люде таки трохи образованіи?

— Ба, коли то звикненіи люде, що не хотѣли учитися або велико эле. А въ селѣ такі люде горше необразованыхъ. „Що ваші батюшки“, — кажутъ неразъ паламарѣ до селянъ, — „тажъ они до тыхъ самыхъ школъ ходили, что и мы, лишь умѣли лѣпше выкрутитися при экзаминахъ.“

— Яке-жъ пожитие мѣжъ овященниками а прочимъ причетомъ церковнымъ?

— Що-жъ зробимо? Дворы насъ не люблять, селяне уважають насъ чужими — кажутъ

и батюшка чужій, и дякъ чужій, и паламарѣ чужій. Съ кимъ же намъ жити, якъ не съ причетомъ церковнымъ? До того-жъ пѣвцѣ и паламарѣ — то все сыны священниковъ, голѣ ихъ цуратию або выштитися передъ нами. И власть велитъ намъ жити разомъ, въ згодѣ.

— А въ домашнихъ забавахъ и въ уроци-остотяхъ овященника они берутъ удѣлъ?

— Не можъ иначе — они наше головне товариство. Мы и въ гостинѣ разомъ, и при „многалѣтѣ“ разомъ, и при „зеленомъ столѣ“ разомъ... Якъ съ нѣкимъ нема житя, треба бодай съ причетниками въ згодѣ!

— А если нема той згоды?

— Се рѣдко дучаєсь, хочъ-бы въ самомъ боляни. Недавно въ тирапольскомъ повѣтѣ овященникъ погнѣвався съ причетомъ, то дякъ и паламарѣ на свою руку сповняли деякі церковны чинности. „До службы Божой намъ не вольно, казали они громадѣ, а решту и мы зробимо.“ Дѣтей хрестили, акафисты отпращивали...

— И власть нѣчего на те?

— Архіерей выправивъ слѣдство, приолавъ нового дяка и паламаря, а тамтихъ нѣчего, кудысь въ вышнюю епархію пошли. Бже добре, що самого батюшки въ монастырь не замкнули, — „такту не має“!

— Думаю, що достоинство овященника терпѣть при такихъ отношеніяхъ?

— И якъ еще! Колько то буває случаєвъ упадку морального и обласни, до якихъ то часомъ не доходятъ сценъ! Въ похмѣлю творятся дѣй партіи: по одной оторонѣ батюшка и при-

Остаточны и вамъ, давній сусѣды, съ Новымъ Рокомъ — прости Боже за все! Идете заслѣпленій противъ насъ — чи не съ кривдою своего власного народу, рѣшайте самі. Але съ Новымъ Рокомъ пріймѣтъ отъ насъ заповученіе, що такъ якъ вамъ желаємо успѣху въ розвою вашего народу въ его границахъ этнографичныхъ, такъ спинити руску струю въ еи могучомъ бѣгу — безхосенный Вашъ трудъ...

Справа вирилистѣвъ.

Пытанье, кому прислугуетъ право вирильного голоса, була въ-передъ поднята пос. Скальковскимъ на вѣзданіи сеймовѣмъ въ 4 вересня 1884 р. и переканаю Выдѣловъ краевому до рослѣдженія и представленія отповѣдного внесенія. По двохъ рокахъ прійшовъ Выдѣвъ краевый передъ Сеймъ съ внесеніемъ, апробованнымъ комісією правничою. Уже надъ всею справою почалася 16 сѣчня 1886 р. розрава генеральна, але за-для недостатку потрібного до вынѣи ординаціи выборной комитетъ результатъ еи бувъ нѣвѣдъ.

Основною тогдашнего внесенія Выдѣлу краевому було, чтобы посѣдателями земель табулярныхъ, оплачивающихъ рѣчно менше якъ 25 зр. податковъ безосередныхъ, отнати право вирильного голоса въ куріи громадской такъ при выборахъ до Сейму якъ и до Радѣ повѣтовыхъ, и зачислени ихъ до звязанныхъ правыборцевъ; прочіхъ же, платящихъ такой податокъ въ сумѣ отъ 25 до 100 зр., надѣлать привилегію вирильного голоса.

Въ генеральнѣй розправѣ надъ симъ внесеніемъ Выдѣлу краевому забиравъ тогда голосъ въ имени русскихъ пословъ и въ оборонѣ интересовъ куріи селеской пос. Романчукъ. Онъ супротивлялся въ загалѣ внесенію Выдѣлу краевому яко такому, котрымъ будь-що-будь горожанскій права громадянъ нашихъ нарушаются. Вп. посолъ выхаживъ въ точки, що право вирильного голоса есть привилегія для тыхъ одиницъ, котры случайно прійшли въ посѣданные грунты доминикальскихъ, а котрыхъ ординаціи выбора за-для оплаты низшихъ податковъ державныхъ (ниже 100 зр.) выкинула зъ числа вы-

четъ церковный, по другой пани мужики. Можете собі выобразити, що тогда выходать...

— А яка плата тугешныхъ батюшкѣвъ?

— Наяннша 80 рублѣвъ, найвысша 300 рублѣвъ, але еи дослужують только академики. Академія у насъ то третій степенъ нашихъ духовныхъ школъ. Въ цѣлой Россіи есть чотыри духовныхъ академіи: въ Петербургѣ, въ троцко-сергіевскомъ монастыри (недалеко Москвы), въ Кіевѣ и въ Казани. До академіи могутъ доста-ти лишь наилучшіе семинаристы; зъ нихъ выходать высшіе достояники церкви або профессоры семинарій и академіи. По мѣстахъ такожъ дешо академикѣвъ-приходниковъ.

— Скажѣтъ еще, отче, чи сельскій овященникъ мають добрый доходы зъ парохій?

— Давнѣйше не эле намъ дѣлялось. Теперь въ цѣлой Россіи крива экономична — терпимо и мы. На Украинѣ отъ оосми лѣтъ неурожай за неурожаями — акій може бути прихѣлъ? Селяне поспродувались, — одинъ выселяются, другій по работахъ и въ службѣ... Скрѣзь убожество, якого и придумати годѣ!

Коли такъ говоримо, вчинивоя акійсь невычайный рухъ мѣжъ пассажирами, зѣвсюды чулись покликы: ѣдутъ! ѣдутъ! Зъ корабельныхъ комнатъ все опѣшило на покладѣ, явовой и старшій батюшка.

По задъ насъ здвеною силою плыла лодъ вѣтрильна; повно въ нѣй селянѣ еи... мужики, жѣнокъ та дѣтей, — мовъ сего... — все збитъ въ одну масу.

— Зновъ новый тѣмъ... оказавъ молодшій... переселенцѣвъ, — оказавъ молодшій... Зъ рѣзныхъ гу-

борцѣвъ въ группы большіхъ посѣдательствъ. Тѣхъ всѣхъ можна бы зачислити до звичайныхъ правыборцѣвъ сельскихъ, а не надѣляти ихъ окремимъ якимъ правомъ, въ некористъ выборцѣвъ въ куріи сельской. Вирилисты тѣ не стоятъ выше отъ селянъ нѣ интеллигенцію, нѣ посѣлостію всемою, нѣ не мають боронити своихъ якихъ окремыхъ интересовъ, а въ богато случаяхъ альтерують право вольного выбору селянъ. Коли неравъ громада цѣла посѣдає левы колькохъ выборцѣвъ, то лучася, що вирилистѣвъ есть значно больше. А якъ бы грунты доминикальн дробились ще и въ будущи въ той прогрессивнй пропорціи, якъ до теперъ, то легко могло-бы статися, що голосъ громады яко выборцѣвъ утративъ-бы зовѣмъ свое значенне, т. е. вирилисты мали-бы перевагу чиселну. До того треба додати, що вирилисты поносять въ отношенію до селянъ меншій тягары на дороги, школы, будинки парохіальнй, церкви и т. д., а мимо того устава надѣляє ихъ большими политичными правами. За то, що сясаръ провинивъ, вѣшаютъ ковалъ: за то, що въ обшарѣ двѣрѣдмъ зайшовъ якийсь переротъ, що землю доминикальну попарцельовано и отступлено на власнѣсть рѣвнымъ десяткамъ одиниць, за то — кажемо — має терпѣти меншій посѣдатель, котрый чейже въ Соймѣ и въ Радахъ повѣстовыхъ має боронити свои станові окремй интересы! Кривда тутъ явна и мы пригадуемо, що и найвысшій трибуналъ державный въ своѣмъ часѣ выдавъ ореченне противъ привилегіи сихъ вирилистѣвъ.

Давнѣйше внесенне подноситъ Выдѣлъ краевый теперъ на ново въ Соймѣ краевомъ и домагася именно змѣны §. 14. сеймової ординаціи выборчої въ дня 26 лютого 1861 р., якъ и §. 8. ординаціи выборчої повѣстової въ дня 12 сѣрпня 1866 р. Выдѣлъ краевый предладе именно слѣдуючю стилизацію §. 14.: „Повнолѣтній, до союза державы австрійской належачй посѣдатель посѣлостей табулярныхъ, не влученыхъ до громады, отъ которыхъ реальный податокъ державный выноситъ найменше 25 зр., а не доходить повной сумы 100 зр., мають право участы въ выборѣ посла въ громады сельскихъ того округа выборчого, въ котромъ лежать ихъ посѣлости, съ уваженнемъ постановъ уставы въ д. 20 вересня 1866 р. Въ помежи колькохъ сповнѣдательствъ такой посѣлости голосує той, котрому всѣ дадутъ повномочіє.“ А зновъ §. 8. має гласити въ провѣтованій уставѣ: „Право выбирать членѣвъ Рады повѣстової въ групѣ громады сельскихъ мають такожъ горожане австрійскй, що въ повѣтѣ посѣдають землѣ табулярнй и платятъ рѣчно безпосередныхъ податковъ отъ 25 до 100 зр.“

Мимо нераціональности и навѣтъ анахронизму внесенне Выдѣлу краевого имовѣрно перейде въ Соймѣ. Кажемо нераціоналности, бо дѣйстно нова устава не намѣрає на-

дѣлѣти голосомъ вирильнымъ всякого властителя землѣ, платячого 25—100 зр. рѣчного безпосередного податку, а лише того, що случайно сидитъ на грунті доминикальнѣмъ. Се не только крайна несправедливѣсть, але въ виду XIX вѣку, въ котромъ всякій привилегіи повиннй щезнути, и великій анахронизмъ!

Die Wacht am — Bosphorus.

II.

Але не входячи уже въ можливість европейского альянсу противъ Россіи, не входячи и въ то, що чи Нѣмеччина, чи Европа може оказати въ рѣшучій хвилѣ побѣдившимъ войскамъ Россіи veto, такъ якъ оказала въ послѣдній російско-турецкой войнѣ, — пригляньмося самимъ про себе возможнымъ шансамъ и цѣлямъ евентуальной войны мѣжъ Россією а Австрією.

Обговорюючи шансы такой войны, пригадують всякій російскй и не-російскй газеты дуже правильню примѣръ Наполеона, — выказують, що неприятель мѣгъ-бы такъ якъ и Кароль XII, або великій стратегъ Наполеонъ разбиты російскй войска и поосунуты навѣтъ дуже далеко въ глубину Россіи, але — не вернуть бы оттамъ, — грозятъ „народнымъ ополченіємъ“, донесками козаками, черкесами, киргизами, калмуками. Европейскй иллюстрированй часописъ приводитъ часомъ для постраху Европы навѣтъ достовѣрнй рисунокъ такихъ „ополченцѣвъ“.

Що-до Наполеона, то сей примѣръ не навѣтъ теперь нѣ найменшого приложєня, а тымъ самымъ зовѣмъ не може рѣшати. Стоячи на верху своей могучести и милитарной славы, захотѣвъ Наполеонъ упокорити и зломити своего поослѣднего дося непокоряемого ворага, далеко и велику Россію. Уже по причинѣ незвычайно отдаленой природной и едино можливой стратегичной подѣтавы своихъ операцій — Франція, мушѣвъ онъ отаративъ якъ найскорше разбиты овымъ звычаймъ воѣ попадаючи ему на встрѣчу арміи, и думавъ, що побѣдивши неприятельской войска и занявши столицю неприятельского краю, побачитъ разбиту Россію у своихъ ногъ, такъ якъ за порядкомъ бачавъ Австрію, Прусю, Испанію, Италію. Поосуваючи въ глубину Россіи, не розваживъ, що таке безцѣльне займанне великихъ просторѣвъ нищить нерозмѣрно богато часу и силъ, чинить неможливыми конечау звязъ съ стратегичною подѣтавою операцій и який-небудь правильный отворотъ. Тожъ и не диво, що побачивъ вѣднці ови войска безъ стравы и одѣжи, середъ лютой зимы, далеко-далеко отъ Франціи, супротивъ ослабленыхъ але зовѣмъ не побитыхъ, все дальше ретаруючихъ незрительскихъ войскъ. Не стало ему часу и средствъ до побѣды, а пропала можливість правильного, зорганизованого повороту.

Нѣкто не подумавъ, чтобы щось такого, что могло захотѣти згорѣвшому, нерозважному генералу, — могло захочуватися кому-небудь по

нѣмъ. Наполеонъ мѣгъ пускаться въ рискованнй походъ, — державы мусѣтъ дѣлѣти просто о оборону и обезпеченне границы. Поминючи то, що вже зъ огляду на безпосередну близкѣсть границы бунъ-бы такій походъ въ глубину Россіи теперъ далеко лекшій, не потрібно зовѣмъ допускати, чтобы Мольтке хотѣвъ заравъ наслѣдовать Наполеона. Уже въ крымской войнѣ показалося, що Россіи можна оказати veto не только въ дипломатичныхъ нотахъ, але и съ оружіємъ въ рукахъ, и можна приневолити ея до принатя деякихъ условий мира.

Примѣръ послѣдній нѣмецко-французской войны дуже поучающй. Прусакъ, отобравши Франціи Мецъ, укрѣпили его ще больше, якъ бунъ передъ тымъ укрѣпленый Французами, а нынѣ мушѣла-бы евентуально французскя армія далеко больше потрудити надъ занятіємъ Мецу, якъ своего часу потрудилася пруска. Парижъ стоявъ и стоитъ спокойно на своѣмъ мѣсці, за то Мецъ ставъ сильною обороною противъ вступленя Французѣвъ въ глубину Нѣмеччины, и сильно укрѣпивъ природну границу Нѣмеччины — Ренъ. Россія, побѣдивши Турцію, обезсилила ея и уможливила собі кождочасно нове вступленне въ ея тераторію, отрываячи отъ нея крѣпости Русукъ, Варну, Шумлю и Силистрію.

Провадячи въ 1787—1790 р. вразъ съ Россією войну противъ Турціи, займила була Австрія на хвилю значну тогдѣшню турецку крѣпость Хотинъ, положену въ Россіи при самой вѣходно-полудневой границѣ теперѣшней Галичины. Австрійскй полководецъ, кн. Іозіафъ фонъ Кобургъ писавъ тогдѣ до цѣсаря Іосифа II. (зъ Снятына, 20 сѣчня 1788; Beer, die Orientpolitik Oesterreichs, стор. 97): „Задержуочи при Австріи Хотинъ, запарамо просторонъ мѣжъ Дибстромъ и Прутомъ и можемо легко спинити нападъ цѣлой великой арміи на нашй границѣ.“ Але дармо вказувавъ кн. Кобургъ колька разѣвъ на велике, по его думцѣ, значенне Хотиня; цѣсарь Іосифъ II. не мѣгъ якось для оеи думки загрѣти, и зовѣмъ не стоявъ о Хотинъ; его тогдѣ займали больше Бѣлградъ, Оржава... на полудни монархіи. Также и друга велика и важна крѣпость, положена при пѣвнѣчной границѣ теперѣшней Галичины, Замость, була уже такою короткій часъ при Австріи; але 1809 року мушѣла Австрія отдати Краковъ и Замость утвореному Наполеономъ княжеству Варшавскому, а 1816 р. достались и княжество Варшавске и Замость Россіи. По евентуальной щасливѣй войнѣ Австріи съ Россією могла-бы крѣпости Замость и Хотинъ, вразъ съ дотеперѣшними двома галицкими крѣпостями — Краковомъ и Перемышлемъ значно причинатися до обезпечєня и скрѣпленя пѣвнѣчно-вѣходныхъ границъ Австріи. Зовѣмъ бы не треба посувати за примѣромъ Наполеона десь ажъ до Москвы... И пруска граница сягала уже разъ значно дальше на вѣхѣдъ: отъ 1795 р. до мира въ Тильжѣ (1807) мали Прусакъ въ своихъ рукахъ Варшаву, и мушѣли ея опѣлѣти, такъ якъ Австрія Замость, отступити княжеству Варшавскому. Стратегичче положенне Варшавы,

надъ Вислою, дуже важне и цѣнне. Въ 1854 р. стояли французскй и англійскй войска въ Кримѣ, а Англія мѣла-бы колись легко подумати надъ утвореннемъ въ Севастополѣ або въ Батумѣ (великій портъ при вѣходнѣмъ березѣ Чорного моря) нового Гибралтару або Calais.

Треба згадати еще одинъ евентуальнй наслѣдки щасливѣй войны съ Россією, зовѣмъ ипшою категорію отнѣний отъ повнѣше намѣченыхъ.

На веснѣ того року (25 лютого 1866) появилася въ нѣмецкой полуофициальной „Schlesische Zeitung“ дуже цѣнава статья, написана и прислана редакціи изъ-то якимъ „Полякомъ“ зъ Волины, п. заг. полтика Bismarka — nadzieja nasza, закончена словами: „Wielki nasz nieprzejsciel Bismark dorozogl przodkom naszym wskzescie rzeczpospolita polska“ (отой слова бундъ, поля думки автора статьи, говорити колись потомки теперѣшнихъ Поляковъ). Сенѣ моральный згаданой статьи такий, що Полякамъ належало бы вже разъ погодитися о утратѣ Шлесаки и Познаньщины, а натомѣстѣ отримѣти до отбудованы „пригодной интересамъ Нѣмеччины“ Польшы — на теперѣшній російскй тераторіи (Wiederherstellung Polens in einer Weise, die Deutschlands Interessen nicht verletzt); така Польша мѣла-бы сповниты „цивилизацину нѣцію“ на сходѣ Европы. Мабутъ оправедливо зачитали деякй польскй часописъ по появленню ови статьи, що написавъ ея зовѣмъ не якій тямъ польскій сельскй панъ, але таки якийсь официальный нѣмецкй журналистъ. Се дуже можливе не треба забувати, що своего часу утворивъ свѣтъ Наполеонъ потрібне для себе „княжество Варшавске“, — що Англія не менше цѣлно интересовалася повстаніями польскими противъ Россіи, якъ теперъ интересовує Болгарією. Се вже значило-бы не оторванне отъ Россіи одной або другой крѣпости, але оторванне цѣлыхъ великихъ тераторій, а може и оторванне отъ береговъ Чорного моря, о котрѣ Россія такъ усяльно добивалася, безъ котрыхъ ея теперѣшня могучѣсть була-бы немислимюю.

И еще одно. Уже англійскй инкаторъ, доживотный „протекторъ“ Великой Британіи Оливеръ Кромвель зносився cum excellentissimo duce Cosacorum — Богданомъ Хмельницкимъ; Мазепа шукавъ порозумѣня съ Шведами противъ царя Петра Великого; на чотырѣлѣтній соймѣ, попередившомъ другій розбѣръ Польщѣ, попирає англійскй посолъ вразъ съ австрійскимъ нунціємъ звѣстий заходы русскихъ епископѣвъ о одержанне мѣсцъ въ польскѣмъ „семиѣ“ (М. Малиновскій, Kirchen und Staats-Satzungen, ст. 861). Бачимо, що Англія умѣла и умѣла на олучай потреби интересоватися не одними только болгарскими справами.

Пригадують еще часомъ слова Метерниха, що война Россіи съ Австрією була бы для Австріи напевно згубною. Але тогдѣ, коли Метернихъ сѣ слова сказавъ, були отнесенны зовѣмъ отнѣний отъ теперѣшнихъ. Тогдѣ бунъ въ повной силѣ антагонизмъ Австріи и Прусѣ, закон-

берній збираються они до Одессы, а зъ-отти везуть ихъ въ усурійскй край надъ Амуромъ.

Лодъ догнала нашъ корабель недалекомъ мѣсці, де находять леговища морскихъ свиней*). Полицѣхъ людей зовѣмъ не було слѣдно жалю за рѣдкимъ краємъ; деякй, видимо подхмѣленй, выгойкували всякими голосами поганй пѣсни. Лишь жѣвкы глядѣли сумно по-зады себе, якъ-бы сказати хотѣли: Прощай, рѣдна земляце, не побачимъ тебе больше!

— Чи се Малороссы? — пытаю у овященника.

— Отъ насъ лишь Малороссовъ вывозятъ. Не добрыхъ дожили мы чаювъ! Въ цѣломъ акерманьскомъ и тираспольскомъ повѣтѣ збѣжева муха (жучокъ) отъ колькохъ лѣтъ скрозъ нищить озимныи, а отъ двохъ лѣтъ еще и „хлѣбна вошь“ донишує останки. Люде побѣдѣли, поспродувались, дальше жити нѣ спосѣбъ...

— Предѣль-жъ ты только нѣмецкихъ колоній, и цвѣтухъ, богатыхъ, — чи не могли-бы и нашй мужики взятися за управу винограду? А на стѣнахъ просторыхъ чи не досытъ мѣсца для вынасу товару?

— Нашй земѣтѣвѣ якийсь часъ думали про розведенне виноградовъ. Они вже и заложили були колька школы, де мужики учатися мали виноградної культуры, та не повелись тѣ намагання. Сѣмъ радше бралисъ за вынасъ товару, та зновъ сяуватю продажи нема. Теперъ зовѣмъ нитѣ роды... цѣна: нема вывозу нѣ до Попова.

льфинѣвъ — delphinus

Выдавецъ и редакторъ авд., простерты напечатану ногъ.

Прусъ, нѣ до Австріи, — за пару волѣвъ, що давнѣйше стояли 120 а больше рублѣвъ, нынѣ и 40 руб. не достане. При такой цѣнѣ насмѣ отену и паотуха больше вынесе, якъ волы вартѣ.

— О сколько я познавъ вашъ людъ, то думаю, что ту еще иншй причины убожества. Народъ у васъ дуже темный, рознитый. Нынѣ, въ бѣлый денъ, та еще въ пятницю, музыки грали по корчмахъ — може бы церковь что зарадила на такую неморальность?

— Не зарадитъ! — сказавъ резолютно старшй батюшка.

— Отъ у насъ, въ Галичинѣ, народъ услухавъ своихъ овященниковъ — майже въ кождѣмъ селѣ братства тверезости, декуды и цѣлы села поприисгли тверезѣсть.

— Ту не поможе, — отповѣтъ старшй, наливши останокъ до чарки. Я зъ-разу проповѣдувавъ тверезѣсть, а теперъ бачу, что и Златоустый не поможе. У насъ по селахъ саяй безбожники, штундисты, безпоповщакы, мене два разы подѣналили...

— Есть еще и другій способъ, уморальнити людъ: читальнѣ.

— Що за читальнѣ? якй читальнѣ? — пытавъ нетерпеливо старшй.

— А такъ: громадскй касина, бесѣды. Селяне подъ проводомъ овященника, учителя, дяка, або якого поважного громадянина сходять разомъ, читають газеты, книжки...

— Та что вы говорите! — отповѣтъ съ гнѣвомъ старшй. — Хто у насъ буде читати, та еще свѣтѣй газеты та книжки?! Якъ-бы и таке побачивъ въ селѣ, сейчасъ повѣдомивъ-бы власть...

О, я вже два гнѣзда розбивъ штундистѣвъ, двохъ въ тюрьму завады, одного въ Сахалинъ вывели... Такой у мене „газеты“!

— Я-жъ все думаю, что якъ-бы такъ до сердца, рѣдкимъ, щерымъ словомъ заговоривъ до селянина, онъ бы конечно услухавъ приятельской рады.

— Хто? тѣ безбожники, подѣналики? А ще и по хахлачки до нихъ говори! Ну, було-бы смѣху на все Черноморье!

— Поза церквою — сказавъ молодшй овященникъ — я и оямъ говорю по малоросійски, але въ церкви намъ не вольно, остро зборонено.

— А якъ бы обрадалось овященство на своихъ соборчикахъ и выселало представленне до архіерея и до синоду, что треба въ проповѣда завести народный языкъ?

— На се нѣкто не поважится, а хочъ-бы поваживолъ, то свѣтѣйшій синодъ не услухає, — отповѣтъ молодшй батюшка.

— Се бунъ бы настоящй матежъ, — додавъ старшй. Я не понимаю, якъ щось подѣльного и подумати можна!

Памятный слѣвъ молодшого овященника, что-бы бути „осторожно“ во старымъ, я запереставъ дальшю „диопуты“ и дальшихъ розвѣдокъ про украиньске овященство.

Мы зближались все больше до Одессы. Послѣдно часть дороги упрямивъ намъ капитанъ корабля своими дотепными оповѣданіями въ маринарскую жизнь. Въ концѣ, коли на жидѣвъ зѣшла бесѣда, онъ розказавъ еще цѣкаву исторію

про два жидѣвскй оза въ оклицѣ Чорного моря. Царъ Александръ I. хотѣвъ бунъ заправити жидѣвъ до рѣльництва и для пробы велѣвъ мѣжъ 600 жидѣвскихъ роднятъ родата 30.000 десятинь землѣ на поселенне. Землю достали жиды безилатно, лишь подъ тою евною вымѣнкою, що не мають права ея отпродувати. Якийсь часъ гооподаровали они съ великимъ посвященіємъ, але хто перемѣнитъ природу жидѣвъ? Якъ вовка до лѣса, такъ жидѣвъ тигне до торгового „гешефту“ — только-жъ зновъ жиды имъ було покидати землю, маестокъ! Отъ и вышло теперъ, что тѣ колоніи представляютъ отрышнй видъ, якъ-бы по якомъ землетрясеню. Хаты порозвалюванй, безъ стрѣхъ, прирады господарокъ — одна поломанй, другй штучно позвазуванй, худоба по селу реве, саяй-жъ жиды обдерѣта, высохла, образъ найпоослѣднѣйшюи нужды. Не удались колоніи жидѣвскй въ Палестинѣ, не удались въ Америцѣ, не удались и въ Россіи. Щаслива розвазка жидѣвского пытанія все еще належати буде до найтяжшихъ задачъ державы. А есть въ Россіи жидѣвъ отрашна сила — въ самыхъ малоросійскихъ земляхъ надъ два миліоны!

Ом. Партицкій.

Похибка печатна. Въ 143-омъ числѣ „Дѣла“, въ шестѣй передѣлѣ фелетону, мѣсто: „До Акерману, чисто-жидѣвского мѣста“ — стоять повинно: „До Акерману, маючого въ той частѣ, что притыкає до пристани, видъ чисто-россійского мѣста“.

зати. Относины межа Францією а Россією становимъ і для кн. Бісмарка найбільшій інтересъ. Я вже зазначивъ, розказувавъ Фрейлине б приятелямъ, що він не хоче бути членикомъ въ формальномъ союзѣ съ Россією, который она сама ему предлагала. Въ тѣмъ державя він політики свого великого соперника Гамбетта. Гамбета високававъ багато разівъ передъ своїми довѣрниками, що Россія все его тгне за полу, але він не хоче еи слухати і не оглядаєсь на ню. Межи Фрейлинетомъ однаковъ а Гамбетомъ есть та різниця, що Гамбета мавъ упередженне до Россіи, котрого Фрейлине не має. Гамбета бувъ бы становъ до союзу противъ Россіи, навѣть коли б то мавъ бути „союзъ съ Берлиномъ“, хочъ по-при то мавъ очевидно свои окремі погляды о відданю забранихъ краївъ въ войнѣ, въ котрій Франція опало-бы Нѣмеччину. Гамбета зробъ бувъ въ старихъ польско речу блянськихъ традиціяхъ, якъ исповѣдувались черезъ якісь часъ французкими республіканими. Фрейлине зновъ, що не вярств на мужа стану въ оппозиціи, але въ правительствѣ, знає, якъ важно есть для Франціи робити ужитокъ зъ великого числа російской силы навѣть тогды, коли не ду мае фактично съ нею сполучатися. Я на то лишь длятого, щобы отперты ложні будто-бы Фрейлине, коли бувъ ще мині стромъ дѣлѣ заграничнихъ, обманювавъ своихъ тѣвъ, щобы евът дурита, і що будто бы заключено фактичний союзъ міжъ Россією а Францією. Бісмаркъ знає дуже добре, нема ніякого — по

Зъ порядку дневного наступило первое чтение слѣдующихъ оправданъ выдѣлу кравого: 1) О вѣщанной свободѣ дѣлена по выборамъ до Союму и Г. то комиссия адмани.

Справа болгарска. Дня 7 н. ст. сѣдня
пошла болгарска депутация до Парижа. Ко-
ро дорожку она туды приѣхали, доши еще не
тѣло, а рѣчь то именно для того цѣкава, що
ѣшла звѣстка зъ Кольонія, що депутация зъ
ѣхъ була тамъ передъ кількома днями и, якъ
уть, хотѣла зновъ бачитися съ кн. Ватен-
омъ. Не осягнувши свои цѣли мала отъѣ-
кати зъ Кольонія горѣ Реномъ и пуститися
торогу черезъ Вѣдень до Риму. Въѣвъ ся од-
но єсть хибна, наколи не умісно сфабрико-
черезъ якогось корреспондента, бо фактомъ
що депутация перебуває теперь въ Парижі.
8 н. ст. сѣдня подала депутация писменне-
неніе до министра дѣлъ заграничныхъ о авді-
цію а писмо то дойшло до рукъ министра,
ѣтъ бувъ на радѣ министровъ. Мин. Флю-
прочитавъ заразъ то писмо своимъ това-
амъ и ухвалоено принять депутацию на дру-
денъ о 10 год., але въ зовѣмъ приватной
енціи. Коли отже дня 9 н. ст. сѣдня депута-
ивилася у мин. Флюраноза, заявивъ ему Гр-
а, що регентія готова зробиати всяку услугу
катора годилася-бы съ добромъ Болгаріи. Кан-
тура кн. Мингрельского грозить однакжъ
одѣ Болгаріи. На то ошновъ Флюранозъ на-
передъ, що авдієнція має зовѣмъ приватный
ктеръ и оказавъ отъказъ, що Франція шанує
и ненарушимість Туреччины и для того
може офіціально-чилютися съ депутацією. Онъ
вувъ прикре положеніе Болгарь, радить оди-
и, щоби они погодилися съ Россією и не бѣ-
ля кандида 1878
кн. Мингрельского. Для
єсть 1878
мѣройнымъ удержа-
и) 1878
до

Россія. Вѣсть о нѣмецкомъ аташе волюковъ Вильомъ въ Петербургѣ адементована теперь вже основно. До „Köln Ztg.“ доносятъ и менно въ Петербурга что на двѣрокой обѣдъ, да ный въ Гатчинѣ дня 6 н. ст. обѣча, бувъ запрошєный такожъ Вильомъ, а царъ подавши ему руку оказавъ, що радуєся, что онъ (Вильомъ) мимотакъ сензацийныхъ вѣстей естъ здоровъ. За вѣсту буде покутувати редакторъ „Potsdamer Nachrichten“, котрому зроблено прощєть за ширєніє ложныхъ вѣстей. Посла вѣдомостей „Ostasiatische Gesellschaft“ въ Петербургъ, а вѣдомости о приготовуєсь Россія въ середній Азій очени до воєнного походу на весну, бо ще въ сконцентровано въ Мервѣ, Самаркандѣ и ния Афганстану значнй сѣчъ воєнны можна насампередъ легко твоя до отану, а оттакъ черезъ Г. до Г. ерско-завдыву.

Запрошення до предплати на I. томъ
"Русского политич. Правовѣя"
Д-ра Дамьяна Савчана.
Предплата выноситъ рек. по-сылкою 2 зр. безъ пачки 1 зр. 50 кр.
Предплата наилучше посылать по адресу:
Д-ръ Д. Савчанъ,
адъютантъ судовый въ Бережанахъ.

НАИЛУЧШИЙ НАИВРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
есть правдивый
LE NOUVEAU
фабрика 35-36
франц. NRY-ого въ Парижи.
рожд. подробно остерегаются!

нашъ поручаютъ якъ наилучше пш. д-ръ Л. Л. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лиманъ, профессора хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ, а для его измѣненія иности, его абсолютной чистоты и для того, что до него не допущанъ жадный, нездоровый матеріи.

Ц. к. уприв. галик. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продаетъ по крѣс. днѣвномъ
5% Листы Гипотечный
1809 50—? якъ такожь
5% Преміовый листы Гипотечный
Порученія въ провинціи выконуе от-воротною почю безъ провизіи.

Для крамницъ!
Форуляръ для книгъ крамничныхъ а именъ: Книга товаровъ, касова и контова. Ожда зъ нихъ въ оправѣ съ пересылкою по 2 зр. 30 кр.; а всѣ три разоу 6 зр. 40 кр.
Изотрукція, якъ тѣи книги провадити наладѣ, вышла вже зъ друку и коштуе отъ 2 зр. 20 кр. до 20 кр.
Правъ и высылаетъ: **Василь Нагорный** у Львовѣ.

Антика РУКЕРА во Львовѣ
поручаетъ 1563 258—?
Зѣлье Зибургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакванье и посылку почтою числится 10 кр.

вышловъ зъ друку:
"Малоруско-нѣмецкій Словарь"
зъ **Евгеній Желеховскій** въ двухъ томахъ, стор. VIII. + 111. в коштуе цѣлый 16 зр. а. в. Набути можна у А. Желеховскій въ Станиславовѣ, улица Собѣского ч. 34.
Дѣло немѣрно важне яко першій богатый збѣрникъ словъ и оборотѣвъ живою рукою мовы, при чотанніи именно творѣвъ крамничныхъ писателѣвъ конечно потрібне.

ТОВАРИСТВО "ПРОСВѢТА"
Фондъ для насъ пожиточный
Законнарская Правда
касова, одна либра 40 кр.
матку зелѣзного, одна либра 40 кр.
матку, 100 примѣрниковъ, одна либра 40 кр.
матку, одна либра 40 кр.
матку, одна либра 45 кр.

Ц. к. Генер. рекція австр. Зѣльзницѣ державныхъ.
Выписъ зъ розкладу ѣзды, важный отъ 1 грудня 1886.
Приѣзды въ Львовъ:
О 2 год. 25 мин. маѣ въ 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
О 8 год. 15 мин. въ 11 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия, Станиславова.
О 4 год. 15 мин. въ 11 год. 7 мин. рано особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit-Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
NEUE (12.) UMGEBUNG VON FETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
JEDE BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRAZ FL. 6.70. O.W.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
у Львовѣ, ул. Сикстуса ч. 6
поручаетъ пов. П. Т. публикѣ оной выключный складъ **Россійской гербаты.**
Одержуе правильно по тыждень свѣжій транспортъ найдышней гербаты зъ Москвы и поручаетъ ей посылать по почтоу цѣнника:
Кайсовъ, знам. черна 1/2 кильо. 1 60
Сушойгъ, знаменита " " 1 80
Меланжъ караванна " " 2 —
Фу-чу-фу (Ч. I. " " 3 20
" (Ч. II. " " 4 60
" (Ч. III. " " 6 —
К. & С. Поповъ (жунтъ 1 р. 60 р. 2 40
Особливо звертаєся увагу на знаменитый родъ К. & С. Попова.
Ласкавъ порученія почтоу, опакванье франко. 1802 6—20

Кава, Чай и пр. въ 3 минутахъ!
Хто собѣ въ майже хвилиноу короткомъ часѣ лише 3 минутѣ, безъ грубки, дерева и вугля хоче самъ приладити собѣ каву, чай, печеню, яйца и т. п. нехай замовить введный мною и у всѣхъ державахъ патентованый
Спиритусовый аппаратъ до вареня "RAPID"
съ 7 способными до регуляціи по-домениями, знаменито зроблений, окрасу кожного стола, якъ практичный такъ и дешовый, бо за ледви 1 гр. спиритусу можна приготовити 6 чашокъ кавы або чаю. Легкій мовъ для дѣтны, безъ всякой небезпечности! Нѣ-якого кнота, нѣякого дыму, нѣякого сопуху! Для приватныхъ людей, для родинѣ, для гостиницъ и каварень дѣйстно необ-ходимый!
1 елгантнй аппаратъ до вареня Rapid ар. 3-50
1 нымъ чайникомъ и посѣрбленнымъ цѣдилцемъ ар. 5—
1 сальоноый аппаратъ до вареня Rapid комплетный, съ найдѣликатнйшимъ чайникомъ и цѣдилцемъ для сальоноовъ и товариствъ (съ поученьемъ, якъ его уживати) ар. 6-50
Вывозится масами у всѣ части свѣта. бо сей аппаратъ за-для дешовости, красы и легкого обходу съ нимъ тѣшитесь незвычайнымъ попытомъ. Бдино спроваджувати черезъ 1782 3-4
Wiener Commissions- und Exportgeschäft
ANTON GANS, Wien III, Kolonitzgasse 8/14.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФІНА
въ КАЛУШИ, почта и стация жѣльзницѣ тамже.
Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ "Ивана и сына Серафима" "Лярни дзвонѣвъ" въ Калуши, означену орѣбнымъ медалемъ за службу, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовый дзвонъ, выконую скоро замовленія и прймаю старѣй ушко-дженый дзвонъ до переливаня за дуже умірковану цѣну.
Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за вой дотепершій замовленя въ давнѣйшій спѣлнѣй а теперь мой власнѣй лярни дзвонѣвъ прошу о ласкавъ замовленя такъ на поодинокій новій дзвонъ якъ и на цѣлый групъ. За трева-дѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того оомѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публикѣ.
1814 1-24
Съ глубокимъ поважаньемъ
Антоній Серафимъ.

"ПОРВАЛАСЬ НИТКА"
Коледія на 4 сценѣ.
Написавъ **Олександръ Я. Конисскій.**
Цѣна 30 кр. а. в. 25
Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію "Дѣла". Съ высылкою по-Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.
Зъ друку Тов. им. Т. Шевченка подъ зар. К. Веди

за всяку цѣну, що конкурентовъ не въ готову або робити одѣжъ, а хлопцѣвъ зъ матеріи краевы, граничныхъ такъ дешово, якъ и ручаю мой богатый складъ такъ 1556 Веч. Духовности. 57
Замовленя въ мѣсяцъ и зъ пров. выконуются точно и ретельно. И данше вымысламъ взоръ даромъ и ер
Давидъ Шварцвальдъ
магазинъ мужеской одѣжы гуртом по дѣрбно.
Львовѣ, ул. Галицкая ч. 8.
Заложенъ 1848.

"ГОСПОДАРЬ И ПРОМЫШЛЕННИКЪ"
котре въ роцѣ 1887 выйдити буде 2 разѣвъ въ мѣсяцъ (1 и 16) въ объемѣ одного печатного аркуна.
Предплата выноситъ:
на цѣлый роцъ 2 зр. — на 1/2 року 1 зр. 20 кр.
Писемству просимо присылати до Редакціи и Администраціи въ Львовѣ, ул. Галицкая ч. 44.

еще и порученымъ противъ гостю и ревизіи средствамъ домо-хозяйства предъ-дѣланный Rain-Expeller съвою найуспѣшнѣй-шимъ. Не есть во тай-
шимъ и
то жал-высо-презъ Сер-
о часу от-
гахъ оерб-
для того-
раницы во-
рнаторы,
ительства,
изъ нападѣ-
повѣвъ к-
мае тако-
де предпри-
рени Чорн-
лишь п-
Вирочнѣ-
заво, бо н-
скѣ. Зѣ-
пелляюнтъ-
40 кр., за-
сля ведичны-
навѣвъ незамо-
роздобути, а бе-
ручать за то, ш-
даются на дурн-
кожь стерегитъ-
длнй подроб-
Rain-Expeller о-
тва" уважати-
Центральный-
подъ золотѣ-
празъ,
Въ зап-
аптиняхъ

При збижающихся свя-тахъ Рождества Хр. това-риство "Провѣта" поручаетъ
Коляды и Щедровки
для охоты и забавы войтъ-рускихъ козачковъ и Бо-гу въ честь и славу. На-кладъ другій, Юрія Федь-ковича. Цѣна 12 кр. а о-пересылкою почтовою 14 кр.
Дѣстатн ружна въ тов. "Провѣта" у Львовѣ, ул. Скарбѣвова ч. 2.

До дому свѣдѣнн-оелъ глядѣся добрѣ-котра окрѣмъ добрѣ-ча, умѣла-бы такожь-домашне хозяйство. есть Русинка и оъ д-мѣндацією. Скорѣ згод-адресою М. Н. О. ро-Жовковѣвъ.